BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
DE ZARAGOZA

SIGNATURA: I – 102

Monte Calerio, Filipo. Dominicale.
Mediolani. 1498.

De la Libreria
de San Francisco
de Borja

264 I 146
102

I
264.

Dominicale fratris Filipi de monte Calerio ordinis Minorum.

B. 255
29
n. 17.124
S. F.
ZARAGOZA

a

Bhoiatio. Quod p abhoiationem deſolatõis ſedentez in templo itelligi pt ãtixp̃o qui tpe perſecutõis vltime mũdo p ſuas fraudulẽtias pꝛeſidebit eua°.65.par.pꝛima. Figuratus per abhoiand ydolum deſolatiõis quem hedificauit rex antioch⁹ ſuper altare dei i.mach.i.ibidem.

¶ Abſcõdere. A qbus ſe abſcondit xp̃s 26.par.4.

¶ Abſoluere. Quod ſacerdotes poſſunt abſoluere ſuos ſubditos penitentes.27.par.2.

¶ Accedere. Quod hõ poteſt ꝯfidenter ad xp̃m accedere p auxilio ipetrando.17.par.2. Figura de heſter q̃ acceſſit ad regẽ aſſuerum ad petend gratiã pꝛo pplo ſuo. heſter.5.ibidem.

¶ Accidia. De accidia.24.par.4.

¶ Acqrere. Quod regnũ celoꝝ non acqritur ſolum p verba.48.par.4.

¶ Admirari. Quod hõ d aliqbus occurrentibus admirat.9.i itroductiõe. Quod pp̄ter.8.cauſas beata virgo admirabat d his q̃ accidebant de xp̃o.9.par.pª. Quod xp̃s de q̃ ſic admirabat btã virgo potuit figurari p regem aſſueꝝ admirabilem heſter.15.ibidez. Quod hõ admirat de reb⁹ inſolitis qñ videt: de qbus ſi ſunt ſibi vtiles dz regratiari deo.52.in introductiõe. Item.56.par.5. Item.59.par.5.

¶ Admonitio. De benignitate xp̃i i admonẽdo magos: a quo fuerũt moniti: ⁊ d ꝓmptitudine ipſoꝛũ in aſſentiẽdo admonitioni facte.12.par.4.

¶ Adoꝛar. De adoꝛatõe ⁊ reuerẽtia exhibita xp̃o a magis.12.par.2. Et ꝙ iª adoꝛatio fuit figurata in benedictiõe vide geñ.49.ibidem.

¶ Aduentus. Quod eſt quadruplex aduentus Chꝛiſti. Pꝛimo: expo. pꝛima in introductione. Item.4.expo.2.par.2. De aduentu Chꝛiſti qualiter aliquis eſt amandus: aliquis metuendus.4.exp̃o.1. in introductõne. De aduentu Chꝛiſti in vterum virginis: ⁊ quid facit in hoc aduentu.4.expo.2.par.2. Quod aduentus Chꝛiſti in vterum virginis fuit figuratus in aduẽtu dei in caſtra.pmo.R.4.4.expo.2.par.2. De aduentu Chꝛiſti in mũdum ⁊ quid fecit in hoc aduentu. ⁊ quomodo fuit pꝛophetatus Abach.ſecundo. Et figuratus i miſſione Moy. ad filios Iſrl' exiſtentes in egypto: exo.3.4.expo.2.par.2. Quod de aduentu xp̃i in mundũ pꝛophauit omnis ſexus ⁊ gradus.9.par.3. Qualiter omnes creature cognouerũt aduentum Chꝛiſti in mund.pꝛimo expo.3.par.pꝛima. Quod aduentus filij dei in mundũ fuit. Ueraciter pꝛophatus. Figuraliter nunciatus. Mẽtaliter inuocatus. Longanimiter expectat⁹. Pꝛeſentialiter demõſtratus.61.par.2. De aduẽtu Chꝛiſti in mentez hominis: ⁊ qualiter homo ſe dz diſponere ad recipiendũ ipſum per gratiam: ⁊ quid in anima hominis operetur. Et quõ fuit figuratus per aduentum dei ad Moy.exo.22.4.expo.2.par.2. De aduentu Chꝛiſti ad iudiciũ ⁊ quomodo fuit pꝛophatus Ié.3.4.expo.2.par.2. Qualiter fuit figuratus apoc.6. Item apoc.14. per ſedentez ſuper nubem habentem falcem acutaz. Item dañ.7. in filio hominis venientem in nubibus celi pꝛimo expo. pꝛima par.2. Itez.4.expo.2.par.2. Quod aduentus magoꝛũ ad Chꝛiſtum fuit figuratus per aduentum regine Sabba. ad Regem Salomonem de quo.3.R. q̃rto 12. par.pꝛima.

¶ Ager. Quod ager ſignificat mundum ⁊ ſignificat coꝛ ⁊ animaz hominis: ⁊ ꝙ aliqui neglexerunt agrum.i.coꝛ ⁊ animam collere.18.par.pꝛima. Figurati per agruz in quem ingreſſus eſt yſaac ad meditandum geñ.24.ibidem. Et figurati per pigrum hominez per cuius agrum dicit Salomon ſe tranſiſſe pꝛouer.24.ibidem.

¶ Agnus. Quare xp̄s dicatur agnꝰ ⁊ q̄
ob'o agni fuit iuge ſacrificium ⁊ q̄ iſte
agnꝰ fuit mental'r affectatꝰ veraciter pro
phetatus multipliciter figuratꝰ ſpāliter
in agno paſcali Exo. 14. Et q̄ ſignati ſan
guine eius non oꝫ timere verſutias dya'.
Et q̄ redemit nos a culpa. Figuratꝰ per
agnū ſtantem i medio .24. ſeniorꝫ apoc.
5. Et q̄ deducit nos ad paſcua refectiua.
Figuratꝰ p agnum deducentē ad fontes
aquarꝫ apoc. 7. Et q̄ illuſtrat nos in glia
paradiſi. Figuratus p agnum qui ē lucer
na ciuitatis ſupne apoc. 21. 14. par. prima.
⁊ per totum.
¶ Amare. Quod amatores mundi dicū
tur mundus: ⁊ tal's dicunt non cognoſcer
Chriſtum. 8. par. 4. Quot modis oſtendi
tur amor patris ad filiū. 50. in introductō
ne. Quod homo inducit ad bonum ⁊ re
trahit a malo amore vel timore. 50. par. 2.
¶ Amicitia. Quid verus amicus facere
debeat erga illm quem diligit. 57. in intro
ductiōe. Quod ad verā amicitiā. 6. inter
alia requirunt. 28. in introductōe.
¶ Amouere. De ammotōe lapidis facta
p angelum. 28. par. prima. Figuratus p ia
cob qui āmouit lapideꝫ a puteo geñ. 24.
ibidem.
¶ Anna. Qual'r anna prophiſſa ꝯmenda
tur a dignitate generoſitatꝫ ab annoſitate
etatis a virtuoſitate ſanctitatis. De tēpo
re quo propliauit de xp̄o. Qualiter pro
phia eius non explicatur in euangelio ⁊
de multiplici cōmendatōe eius. 9. par. 3.
¶ Angelus. Quod legatio angli fcā bea
te virgini pōt figurari per legatōeꝫ ange
li factam vxori manue iudic. 13. 10. par. 5.
De dilectōe multiplici ⁊ beneficio angelo
rum circa genus humanū ibideꝫ.
¶ Anima. Quod anima cuiuſlibet hois
intelligi poteſt per vineā: que debet fodi
putari ⁊ extendi. Figura de vinea que. 6.
annis debebat putari leuit. 25. Et q̄ licet
deberet facere bonas vuas per bona opa
faē tñ lambruſcas p vitioſa. 19. par. p̄ma.
Quod aia peccatrix intelligi p̄t per ciui
tatem ierm obſeſſam que primo circūdat
a dyabolo p falſam ſuggeſtiōem. Figura
de balaā ad cuius ſuggeſtiōem mulieres
madianite p̄uaricauerūt filios iſrl' nūeri.
31. Scdo coanguſtat a dyabolo p validam
tēptationem. Tertio ad terram pſternit
per cōſenſum ⁊ deliberatōem. Figura d̄ fi
lijs iſrl' qui conſenſerunt regi antiocho. 1.
mach. 1. Quarto filij eius dicunt ad terrā
proſterni p operum mortificatiōem. 5º nō
reliquit lap̄ ſuper lapidē per virtutū diſſi
pationem. Figura d̄ agro viri ſtulti cuiꝰ
maceria lapidū erat d̄ſtructa puer. 24. Et
q̄ iſta aia ſic deſtructa pōt figurari p ciui
tatē q̄ꝫ deplorat Je. d. Quō ſedet ſola ⁊c.
5. par. 2. Quod aia peccatoris p̄t intelligi
per domū pharisei q̄ꝫ xp̄s intrauit. Figurata
per domū q̄ꝫ ſibi hedificauit ſapa puer. 9.
57. par. prima. Quod aia exiſtens in peccō
mortali pōt ſignificari per filiam reguli q̄
infirmabat ad mortem. 61. par. pa. Quod
aia cuiuſlibꝫ pōt ſignificari per denariuꝫ
argenteum habentem ymaginem regis
63. par. 3.
¶ Apparere. Qd̄ hō qui vl't q̄ xp̄s ſibi
appareat: dꝫ eſſe diſcipulus p hūilitatem
pfundiſſimā: duo p caritateꝫ ardētiſſimā.
Figura de duobꝰ cherubin: exo. 27. Ire p
ſedulitatem pmptiſſimā. Figura d̄ aniali
bus q̄ ibāt ⁊ nō reuertebant ezechie. 1. Lo
qui p vocalitatem gratiſſimā. 29. par. pa.
Quod xp̄s apparēs. ij. diſciplis eos recti
ficauit i fidē. q̄ apparitio fuit figurata geñ.
26. Ubi dr̄ q̄ dn̄s apparuit yſaac i gerara
36. par. prima.
¶ Appropinquare. Quod d̄s peccatores
volētes appropinquare ſibi recip̄ ⁊ ſanat
p ſuam miſericordiā. 44. par. prima. Figu
ra de ceco q appropinquauit ad xp̄m luc.
18. ibideꝫ. Qual'r d̄s multipl'r appropinq̄t
ad hoieꝫ. Figuratꝰ p ſamaritanū q appro
pinq̄uit ſauciato Luc. 4. 54 par. pa.

¶ Arbor. Quod arbor bōa ſignificat vo
luntatem bonā. Figurata per vnam de ar
boribus d̄ qbus leuit. 26. Arbores pomis
replebunt. Arbor vero mala p voluntateꝫ
malam. Figurata p vnam de arboribus d̄
quibus leuit. 26. Arbores p[o]ma nō porta
bunt. 48. par. 2. Quod eſt arbor in mundū
carnalitatis cui maledicit. Figurata p ar
borem fici nō habentem niſi folia cui ma
ledixit dn̄s Mat. 21. Mūdane cupidita
tis que abſcidit. Figurata p arboreꝫ q̄ꝫ vi
dit nabuē. dañ. 4. Supbe dignitatis q̄ fo
ditur. Figurata p arborem fici in vinea d̄
qua luē. 13. 48. par. 3. Quod in hoie ſignifi
cato per arboreꝫ dꝫ eſſe radix amaritudi
nis interne ꝯtrictionis. Stipes rectitudi
nis firme ītentiōis. Rami latitudinis mi
ſericordie ⁊ ſubuentiōis. Folia viriditatꝫ
gr̄e ⁊ dilectiōis. Flores puritatꝫ honeſte
cōuerſationis. Fructus vbertatꝫ virtuoſe
operatiōis. Figuratus p arboreꝫ pulcher
rimā leuit. 23. ibidem. Quod ſic fructus ē
vltimū q̄ expectat de arbore: ſic premiuꝫ
vel pena eſt vltimum q̄ debetur homini
28. par. 3.
¶ Articulꝰ. De articlis fidi. 14. par. p̄ma.
¶ Aſcēdere. Qual'r hō debeat aſcendere
ad gl'aꝫ padiſi. 4. expo. pa par. pa. Figura
de aſcēſu ad tēplum ſalomonis ibidē. De
aſcenſu xp̄i p nob in cruce. 12. par. 3. Figu
ra de d̄d̄ aſcēdente cliuiū. 2. Re. 15. ibidem.
Quod xp̄s exiſtens annorꝫ. 12. aſcēdit cuꝫ
parentibus ſuis ad tēpluꝫ: cuiꝰ exēplo debe
mus in altū aſcēdere p contēplationeꝫ de
uotam. 13. par. p̄ma. Figura de Moy. aſcē
dente in montem orare. exo. 17. ibidē. Qd̄
aſcēſus xp̄i in ierm ſignificat actū virtuo
ſum quem hr̄e debemꝰ ſi volumꝰ ire ad
ſupernā ierm. 21. par. p̄ma. Figura d̄ iacob
cui dcm̄ fuit q̄ aſcēderet i bethel geñ. 35.
ibidem. Qd̄ aſcēſio xp̄i ſignificabat i xp̄o
meritū dignitatꝫ generoſe. Figura d̄ viro
aſcēdente ſup eqm rufuꝫ zach. 1. Sceptruꝫ
ptātis vigoroſe. Figura d̄ virglto aſcēdē
te Js. 53. Tituluꝫ p̄mitatꝫ dignitoſe. Figu
ra de rege aſcēdente ⁊ iter pādēte mich.
20. Ducatuꝫ ſocietatꝫ gratioſe. Figura de
Joſ. q aſcēdit cū ſenioribꝰ iſrl'. Joſ. 8. Ju
bilum ſolēnitatꝫ gaudioſe. Figura de aba
ch. q dixit abach. 3. Sup excelſa mea d̄du
cet me victor ⁊c. Gradū ſublimitatꝫ gl'oſe.
Figura de ſole q reuerſus eſt p. 10. lineas
Js. 38. Actū vtilitatꝫ fructuoſe. Figura de
utero. 33. Ubi dixit Moy. pp'lo iſrl: aſcē
ſor celi auxiliator tuꝰ. 26. par. 4. Qd̄ xp̄s
dr̄ aſcēdiſſe de aq̄ vt exēplar inocentiuꝫ.
In nauim vt exēplar laborantiū. In mon
tem vt exēplar contēplantiū. In ierm vt
exēplar pacientiū. In celū vt exēplar triū
phantiū. ibidē.
¶ Aſinꝰ. Quod p aſinā ⁊ pullū ligatos i
telligi p̄t genus humanū añ aduentū xp̄i
i pccis ligatū. 27. par. prima. Quod p pul
luꝫ ⁊ aſinā intelligunt in hoie rō ⁊ ſenſua
litas ibidem.
¶ Attendere. Que ſunt inter aa q̄ debēt
attentū reddet ſubditū reſpectu ſupioris
18. in introductiōe. Quod hō dꝫ diligēter
attēdet ia q̄ ſunt ſibi neceſſaria ad ſalutē
48. par. p̄ma.
¶ Auaa. Quod auari ſignificati p ſpias
nō ſunt apti ad ſuſcipiend̄ verbuꝫ dei. 29.
par. 1. De auaris ⁊ auaa. 43. par. 2. Figura
d̄ mlr'e ſamaritana q̄ venerat ad aurien̄d
aq̄ꝫ Jo. 4. ibidē. De raptoribus ⁊ auaris
49. par. 3. Figura de beſtia terribili cōmi
nuēte oa dañ. 7. ibidē. Quod auari nō de
bent alijs p̄eſſe ſed q odiunt auariciā. 52.
par. 2. Figura de dañ. q reſpuit mūera bal
taſar regis babil: dañ. 5. ibidē. Quod aua
ri poſſunt figurari p mlr'ē exiſtēteꝫ i meo
amphore zach. 3. 13. par. 2. De auaricia. 57.
par. 2.
¶ Audire. Qd̄ hō dꝫ attente audire ia q̄
dicūt a xp̄o. Figura d̄ filijs q̄s ꝯgregauit
ad audiend̄ eū geñ. 49. Qd̄ aliq deū audi
re deſiderāt vt ꝯtēplātes. Aliq deū audi
re timēt vt viri penitētes. Figura d̄ adaꝫ

q timuit poſt tranſgreſſioné audire vocé
dñi Gen .3. Aliq deú audire renuūt vt ne
gligétes. Aliq nó deū ſ3 mundū audiunt.
Figura de adá q ſp͛eto mádato dñi audi
uit vocé vxoris Gen.3. Quod nolens au
dire vocé dñi patif.24.par.3. Quod q au
diunt verbū dei ſignificatur p hoiem qui
hedificauit domū ſuá ſupra petrá Mat.
7.24.par.5. Que ſit cá q̄re aliqua doctria
nó audiaf.26.par.pria. Quod deſiderium
turbaꝝ ad audiendū xp̄m fuit figuratū in
deſiderio regnū deſiderantiū3 audire ſa
pientiá ſalomonis .2. Parali.9. 45. par.
pria. Auxiliū. Quod indigens d3 poſtula
re auxiliū ab illo q pōt ſibi ſubuenire.17.i
introductione.

Aculus. Quod baculus xp̄i qué
b instar pegrini habuit ſignificat
lignu3 crucis ſup quo ſe apodia
uit.29.par.2. Figura d̄ iacob q dixit Gen.
33. In baculo meo tráſiui iordane3 ibidé.
¶ Baptiſm⁹. Quod figura baptiſmi p̄ce
ſit in elya ⁊ elyſeo ⁊ d̄ differétia baptiſmi
Jo. ⁊ xp̄i.3.par. 4.
¶ Bellare. Qualr̄ bellatores eligunt ad
pugná p ꝓclamationé ⁊ p aque potatio
nem.19.par.4. ¶ Benignitas. De beni
gnitate xp̄i expectádo peccóres.21.par.3.
De benignitate xp̄i in reducendo hoiem
pditum ſub pabola ouis ⁊ dragme pdite
44.par.3. De benignitate xp̄i circa gen⁹
humanū ad q̄ appropinquauit p incarna
tioné ſignificatá p appropinquationé ad ci
uitaté naym.50.par.prima.
¶ Beſtia. Quid ſignificát q̄ttuor beſtie
q̄s vidit dan. exire de mari i quo pugna
bant quattuor venti ⁊ quid mare ⁊ venti
dañ.7.25.par.prima.
¶ Blaſſemare. De blaſſemijs ⁊ obloqué
tibus.49.par.3. Figura de ſemey q blaſſe
mauit dauid.2.Re.16.ibidé. Quod blaſſe
mis accipif mlt̄is mōis.59.p.3.
c Apharnaū. Quod p caphar vbi
infirmabat fili⁹ reguli intelligit
iſte múd⁹ i quo hies p diuerſa peccá diuer
ſimode infirmanf.61.par.prima.
¶ Captiuitas. Quod ſequétes ſenſualita
té captiuanf a dya°. 43. par.2. Figura de
q̄ttuor regib⁹ pugnátib⁹ ꝯtra.5.viri capti
uū duxerūt loth.gen.14. ibidé.
¶ Caro. Quod caro ificiés pōt dici fal
ſus ꝓpha.48.par.pria. Figura de ieſabel
de q̄ apoc.2. ibidé.
¶ Caſtellum. Quod p caſtellum i quod
ingreſſus é xp̄s intelligif mund⁹ in q̄ dei
fili⁹ venit p incarnationé.54.par. prima.
Figurat⁹ p caſtellū in q̄ pull⁹ ⁊ aſina tene
bátur ligati Mat.21.ibidem.
¶ Cec⁹. q̄lr̄ hō efficif cec⁹ p peccm̄ morta
le.2.p.2. Figura de tob. q fact⁹ fuit cec⁹
pp ſtercora yrundinū tob .2. ibidé. Et q̄lr̄
illuiatur cōſiderádo diuiná miſericordiam
ibidé. Figura de ionatha.1.Re.14. ibidem
Cōſiderádo diuiná iuſtitiá ibidé. Figura
de tob.illuiato p fel piſcis tob .2. ibidem
Quod genus humanū vel qlibet exñs in
peccō mortali dr̄ cec⁹.21.p.2. Figura de ſan
ſon qué excecauerūt philiſtii iudi. 16.ibid.
¶ Celū. Quod celeſtis gloria poteſt iſte
ſignificare p.12. cophinos q ſupauerūt p⁹
refectioné.5.miliū hoium.25.par.3. Figu
ra de ligno vite afferéte fructus.12.apoc.
22.ibidé. Quod celeſtis pr̄ia intelligif p
domū ad qué xp̄s duxit oué inuétá ⁊ q̄ i
ipſa3 introduxit naturá humaná q̄3 p ſuá
paſſioné inuenit.44.par.3. Figura de do
mo q̄3 vidit ezechiel q̄ repleta erat glia
dñi ezechiel.43.ibidé. Quod celū empy
reū ſignificaf p horreū in q̄ reponif triticū.
14. par.4. Figura de vno horreoꝝ q̄ p̄cepit
pparari ezechias.2.paral.31.ibidé. Quod
hō d3 ſic opari dū viuit vt acqrat ſibi cele
ſtem pr̄iam ſignificatá p ciuitaté.59. par.
pria. Figura de ciuitate ieruſalé in excel
ſo hedificata Je.30.ibidem.
¶ Cena. Quod eſt q̄dam cena ſpiritual̄r
⁊ virtuoſa q̄3 homo facit xp̄o in puritate
ꝯſcie: ⁊ in iſta céa reqrit fides itll'igibile3

dirigés. Spes iraſcibilé erigés. Caritas
cócupiſcibilem delectans. Prudétia i eli
gendis. Tempantia i vtédis. Fortitudo i
tollerádis. Juſticia in reddédis. Et iſte
7.virtutes figurantur p .7. mulieres ap
prehendentes virum vnum Iſ.4. Et iſta
céa figuraf p céam q̄ fuit fcá xp̄o i betha
nia. Jo.12. Scdō é céa ſacrāl' ⁊ gratioſa q̄3
xp̄s fac viatori in euchariſtia. Et i iſta ce
na ꝯſideraf̄ poſſum⁹. Ferculū p̄tioſum: q̄r
corpus xp̄i veꝝ. Figuratū p mána datum
filijs iſrael in deſerto. Exo. 16. Poculum
ſuauiſſimū: q̄r ſanguiné xp̄i meꝝ. Figura
tum per vná nauium q̄3 portauerunt in
eūtes ad explorádū terrá ꝓmiſſio
nis numeri.13. Miniſtrū benigniſſimū q̄r
xp̄m ſūmū deū. Cetu3 digniſſimū q̄r apl'o
rum cuneū. Tp̄s congruiſſimū q̄r vite xp̄i
terminū. Amoré intentiſſimū caritaté ex
primenté. Sermoné preclariſſimū verita
tem continenté. Et iſta cena cū ſuo ſepten
nario fuit figurata p cenam q̄3 dr̄ feciſſe
ſapiétia i domo in qua.7.colūnas excidit
puer.9. Tertio eſt q̄dá cena ſpūalis ⁊ glo
rioſa q̄3 ds fac ꝯp̄hēſori. Figurata p cóui
uiū vendemie ⁊c. Iſ.25. Et in iſta céa poſ
ſumus.7.ꝯſideraf̄ q̄ h3 beat⁹ i pr̄ia. Figu
rat⁹ p cádelabrū totū aureū ſup q̄ erát.7.
lucerne. Zach.4. Et iſta céa figuraf ſb̄ no
mine nuptiaꝝ agni de qbus habef Apoc.
19. Jté de cena q̄3 fac dyabolus peccōribus
Figurata p cená q̄3 fec̄ Herodes Mar.
6. in q̄ decolat⁹ fuit Jo.bap̄ᵃ.43.par.pma
Qual'r inuitati ad cenam dei gnāl'r ſe ex
cuſant. Aliq át pp ſupbiá ſignificati p illū
q villa3 emit. Figurati p Joſeph q vt ſbi
ceret ppl'm phoni emit triticū egypti.gñ.
47. Aliq pp auaritiá ſignificati p illum q
emit.5.iuga boū. Figurati p mlierem Sa
maritaná q̄ venerat aurir̄ aquá. Jo.4. Ali
q pp luxuriá ſignificati p iᵐ q vxoré duxit
Figurati p Sáſoné q duxit vxoré de filia
h⁹ philiſtii. Judic.14.43.p.1.
¶ Cib⁹. Qualr̄ hoies iuitanf ad mandu
catóem ⁊ potatóem cibi ⁊ potus ſpūalis.
Et d̄ cibo ⁊ potu corporali ⁊ ſpūali.42. p.
pma. Figura d̄ victima p̄parata. Ezech.
39.ibidem.
¶ Circoncíſio. De circōciſióe xp̄i: ⁊ q̄uo
fuit figura nr̄e circōciſióis ſpūal'. Figura
d̄ filijs Jſrael circonciſis. Exo.12. Et q̄lif
hō debeat circoncidi.9.p .2.
¶ Ciuitas. Qd̄ p ciuitatem ſup q̄3 fleuit
dñs intellr̄ mundus. Figuratus p ciuita
tem Babel.gñ.41. Et q̄ p ciuitatem itllr̄
homo q d3 eſſe ciuitas nazareth bethleē
⁊ Jerᵐ ⁊c. Figuratus p ciuitaté q̄ dr̄ ciui
tas iuſti ⁊ vrbs fidel'.50.par.pma. Quod
p ciuitaté ierᵐ obſeſſa3 intllr̄ mūdus in q̄
plīmum repitur. malignitas in odiendo.
Animoſitas in pſequēdo ⁊c.56.par. pma.
Et iſte.6.male condictiones figuranf per
6.viros ⁊c. Eze.9.ibide3. Quod virtuoſus
ciuitaté ſignificátem hūc mundū: non d̄b3
habitare métalr̄: ſed eam fūditus diſſipa
re ibidem. Figura de ciuitate Jericho q̄3
expugnás Joſ. fūditus é deſtructa: Joſ.
6.ibidem. Qd̄ p ciuitate3 Naym: itll'r hō
in q̄ d3 eſſe potétiaꝝ ꝯcordia ibide3. Figu
rat⁹ p ciuitaté puá in q̄ iuét⁹ é vir paup ⁊
ſapiēs eccl'ci.9.ibidé. Qd̄ p ciuitaté q̄3 rex
p̄cep̄ ſuccédi itll'r peccōr qué ds in inferno
eternalr̄ pūit.6.par.2. Figurat⁹ p ciuitaté
Jericho que funditus corruit ⁊ dicta eſt
anathema. Joſ.6.ibidem.
¶ Conſcientia. Quod conſcientia homi
nis ſignificata per hoſtium debet claudi
vitijs ⁊ dyabolo.40.parte prima. Figura
de Elyſeo qui dixit quarto .Re. 6. Cum
venerit nuncius claudite hoſtium. ibi
dem.
¶ Claudere. Quod ⁊ qui ſic claudunt
hoſtium vt ſupra non leduntur a dyabolo
Figura de filijs Jſrael qui ſtantes in do
mibus non fuerunt percuſſi ab extermia
tore. Exo.41.ibidem.

¶ Claud⁹ Qualr hō efficit p peccatū.2.par.2.Figura de miphiboſeth.3.Re.4.Et qualr curat a xp̄o.ibidē.

¶ Cognoſcere.Qđ aliq res diuerſimodē cognoſcunt.32.par.2.Figura de domib⁹ filiorū Iſrl':ſignate ſanguine agni exo.2.ibidem.Quod ꝓpriū ē dei cognoſcere cogitatiōes hoīuʒ q̄ vt plurimū vane ſunt.59.par.4. Figura de iprudentib⁹ap ſe nō recte cogitātibus ſap.2.ibidē.

¶ Cōpati.Quod cōpaſſio xp̄i ad genus humanū fuit figurata exo.3.vbi dr̄.Uidi afflictiōem ppl'i mei q: ab egyptijs opprimunt.25.par.2.

¶ Cōcipere.Quō cōceptus xp̄i fuit prophat⁹ Ie.31.Figurat⁹ i rubo Moy.exo.3.In archu dn̄i geñ.9.Et i orelogio achaʒ If.39.5.par.p̄ma.Qđ fuit figuratus p cōceptuʒ ſamuel' de anna.1.Re.1.5.par.p̄ma.

¶ Cōfeſſio .De ꝯfeſſione.16.par.prima. Item.25.par.3.Itē.39.par.3.Qđ cōfeſſio dʒ eſſe ſpōtanea ⁊ nō coacta.Figura de filijs iſrl' q ſpōte volebāt ire i deſertū exo.4.Manifeſta nō paliata.Figura de hoie ſiue veſte maculata q̄ oſtēdebat ſacerdoti leuit.13.Propria ⁊ ñ iputata. Diſcreta ⁊ ordinata . Figura de hoie leproſo q ducebat ad aaron vel ad aliquem filiorū eius: leuit.13.54.par.3.

¶ Cōfortare.Quod xp̄s confortat timidos.17.par.2.Figura de filijs iſrl' euntib⁹ ad bellū ⁊c.deutero.10.ibidē.De cōfortatioue xp̄i.23.par.4. Item.37.par.prima . Item.38.par.4.Item.45.par.4.

¶ Confudere.Quod in mundo eſt cōfuſio propter diuerſitateʒ ritu^um in viuēdo. Item propter diuerſitateʒ hoſtium in expugnādo.Figura de equo ruſo ⁊ de eo q ſedebat ſuper eum cui datum eſt tollere. pacem de terra apoc̄.6.Item propter diuerſitatem morum in ꝯuerſando.50.par. prima .

¶ Cōgregare .'Quod licet phei cautulo ſe cōgregaſſent ſe vt vn⁹ illorū q̄ſtionem ꝓponeret xp̄o tñ xp̄s confuſibilr eos deuic.58.par.p̄ma.Figura de philiſtū ꝯgregantib⁹ ſe aduerſus ſaulē.1.Re.17.quoruʒ gigantem dđ interfec̄.

¶ Cōſiderare.Quod pccōr inſtar paboli ci deſiderās ſanitatē dʒ ad xp̄m portari a quattuor portitorib⁹ ſignificātib⁹ q̄ttuor que dʒ ꝯſiderare.59.par.p̄ma.

¶ Cōſilium.Quod ꝯſiliū phcorū ꝯtra xp̄m p̄t figurari p conſiliū achitophel cōtra dđ.2.Re.16.par.p̄ma . De cōſilio dato hui⁹ qui ſunt i iudea vt fugiāt ad mōtes. Figura de mathathia.1.mach.2.Item ill' q ſunt in tecto vt nō deſcendant aliqd tollere de domo ſua.Figura de vria.2 .Re.ij. Item ill' q ſunt in ag° vt non reuertant tollere tunicā ſuā.Figura de rubēitis nūeri.31.65.par.p̄ma.

¶ Cōſolari.Quod hō i conſolōnib⁹tēporalibus p caphar deſignatis ſepius ſpūaliter infirmat.16.par.2.Figura de baſan infirmato naū.1.Et đ fi° reguli q infirmabat i caphar.Io.4.ibidē.Quot modis aliqs a pſona q̄ʒ diligit pōt conſolari.34.in itroductōe.Quod đs hoies flentes ⁊ ip̄m inuocātes ꝯſolatur benigne.56.par.3.Figura de Io.cui cū fleret dcm̄ fuit ab angelo ne fleueris apoc̄.5.ibideʒ.

¶ Cōtrictio.De cōtrictione.25.par.3.

¶ Credere.Qual'credlitas requirit ad ſalutem.⁊ ꝙ nō credentes dānabunt.36.par.2.Figura de Moy.⁊ aaron q q: non crediderīt domino non intrauerūt terram promiſſionis.nūeri.20.ibidē.

¶ Crux.Quod crux xp̄i itelligitur per nauem:⁊ ꝙ nauem crucis xp̄s aſcendit . Ad nos docēđ.Ad nos lucrāđ.Et ad nos liberandum.17.par.prima.

¶ Cuſtos . Quod xp̄s dicitur humani generis cuſtos:⁊ ideo nō negauit ſe eſſe ſamaritanū.26.par.prima.Figuratus per cuſtodem de quo Iſ.21.Cuſtos quid de nocte ibidem.

¶ Curare.Quod xp̄s curauit.8.defect⁹ quos primi parentes incurrerūt propter peccatum.iuxta ꝙ.8.fec̄ in curatione ſurdi ⁊ muti de quorū primo dicitur figuratiue zach.12.Familie ⁊ familie ſeorſum . Et de hora.6.Figura de apertiōe ſpelūce:de qua educti fuerūt.5.reges Ioſ.10.52.par.3.Quod peccator infirmus ſpiritualr qui vult curari a xp̄o debet reprehēdere ſuaʒ negligentiā ⁊ erubeſcere.Figura đ publicano Luc̄.18.Exprimere ſuam indigentiā ⁊ ingemiſcere.Figura đ ſaule q cōpunct⁹ de pſecutione facta Dauid fleuit.1.Re.24. Cognoſcere diuinam influentiā ⁊ ipſam appetere.Figura.'Rorate celi đ ſuper ⁊c. Iſ . 45.Extollere diuinam p̄ſidentiam ⁊ pertimeſcer̄. Figura de Petro qui dixit xp̄o Luc̄.5. Preceptor per totam noctem ⁊c.Diligere diuinam beniuolentiā ⁊ ip̄aʒ depoſcere.Cognoſcere propriam miſeriā ⁊ ipſam detegere.54.par.2.

D Amnum.De dāno ꝙ accidit hominibus ſequentibus ſuggeſtiones dyaboli.17.par.p̄ma. Figura de Seuo vel nature ꝙ fcm̄ ē in terra a p̄mo āgelo Apoc̄.16.ibidē. Quod hō ꝓpter pccm̄ iter alia incurrerat.3.damna a qbus releuatus fuit p xp̄m.53.in introductōne.

¶ Debilitas.Quod homo pp pcc̄m debilitatus fuit in viribus naturalibus ꝙ ſignificatur per plagas impoſitas a latronibus homini ſautiato .53. par.3. Figura de Syrijs preliantibus contra Ioram regem quem vulnerauerunt.2.pal'.22. ibideʒ Quod homo propter peccatuʒ factus fuit debilis .64.par.2. Figura de miphiboſeth q erat debilis pedibus.2.Re.4.ibidē

¶ Defectus.Quod.7. defectus quibus correſpondent.7.modica fuerunt figurati per.7.angelos habentes .7. phialas ire dei:Apoc̄.16.33.par. p̄ma .

¶ Defendere.Quod Chriſtus iſtar bōi paſtoris defendit ſuas oues.32.par .2.Figuratus per Agab regem iſrael q defendendo populū mortuus fuit in curru ſuo 3.Re.22.ibidem.

¶ Demoniacus. Quod demoniac⁹ ſignificat pccōreʒ. Et qualr dyabolus poſſidet eum:⁊ quid facit in eo.24.par.prima . Figura de equo palido:⁊ qui ſedebat ſuper eum vocabatur mors.Apoc̄.6.ibidem .

¶ Denarius.Quod per denarium intelligitur premium bonorum tam actiuoruʒ q̄ʒ contemplatiuorum . Figura de bilibꝰ bus tritici ⁊c.Apoc̄.6.Et ſicut valebat.10. nūmos vſuales:ſic in premio beatorū poſſumus conſiderare.10.Figura de.10.cortinis tabernaculi.Exo.26.19.par.prima.

¶ Depredari.Qualiter xp̄s i ſua paſſione depredatus fuit dyabolum.12.par.3.Figura de libro grandi in quo ſcriptū erat accelera ſpolia detrahe cito predare Iſ . 8.ibidem .

¶ Derelinquere. Quod aliq dereliqrūt xp̄m ⁊ ſequuntur peccata:de qbus figuratiue dicit Iere.2.Duo mala fec̄ ppl's me⁹ ⁊c.42.par.2 .

¶ Deſcēſus.De deſcēſu filij đi i munduʒ p icarnatōem.16.par.p̄ma .

¶ Figura de deſcēſu dei ad libandum filios yſrael de manu pharaonis.Exo.3.ibidē.Quod deſcēſus hois ab Ier^m in iericho ſignificat deſcēſum hois a ſtatu gr̄e in pccm̄.53.par.3.Figura de Iona q deſcendens ad interiora nauis dormiebat ſopor̄ graui.Ioñ.1.ibidem.De deſcenſu filij dei in mūdū qui deſcendit multipliciter . 61. par.3.Figura de deſcenſu domini ad liberandum filios iſrl' đ egypto:Exo.3.ibidē .

¶ Deſertū.Quod deſertuʒ ſignificat penitentiam ad q̄ʒ homo dʒ ire ad pugnanđ ꝯtra peccata.25.par.prima . Figura de iuda Mach.⁊ Ionata fratre ei⁹ q trāſeuntes Iordāem itrauerūt deſertū ad pugnādū ꝯ inimicos.1.Mach.5.ibidē.Quod đſertū ſignificat ſtatū pnie ad ꝙ hō dʒ fugere ſi vl't dyaboli inſidias euitare.47.par.2.Figura de muliere q̄ʒ pſequebat draco

Tabula.

que fugit in ſolitudine: Apoč.22.ibidem.

¶ Deſerere. Quod homo exemplo xpi
dz deſerere mundum. Ad qp nos docet taz
ratio qz ſcriptura: tam exemplum qz figu
ra.59.par. pma.

¶ Deus. Quod deus dr paterfamilias:
7 qr.19.par.pma. Figuratus p booz ruth
2.ibidez.

¶ Dyabolus. Quod dyabolus ſignifica
tus p herodem pōt dici fuiſſe mortu9.2.
par.pma. Figuratus p ſaulez qui mortu9
fuit ꝓpter iniqtates ſuas.1.paral'.4.ibi
dem. Quod dyabolus i hoc mūdo diuer
ſimode temptat hoies vt in pccm̄ labant
17.par.pma. Figuratus p beſtiam ſimilez
Pardo aſcēdentem de mari. Apoč.13.ibi
dem. Quod dyabolus dr inimicus hō ſe
minans zizaniam.18.par.pma. Item p.2.
Item ſignificatur p volucres celi.20.p.2.
Ité vocat in ſcriptura mulƚ noibus.24.
par.4. Figuratus per dracoñ rufum ha
bentem.7.capita Apoč.12.ibidem. Item
eſt fl's ꝓpheta q docet nos ſuperbire.48.
par.pma. Figuratus per ꝓphetaz q redu
xit virum dei ad comedēdum i bethel 9
pceptum dñi.3.Re.13.ibidem.

¶ Dies. Quod per.6.dies poſt quos vi
derūt ap xpm trāſfiguratū ſignificat vita
actiua 7 meritoria poſtqz videbimus euz
in gloria.25.par.prima. Figura de.6.dieb9
in quibus operari licebat: 7 in 7° erat re
quies. Exo.22.ibidem. Quod dies q duo
diſcipuli ibant in Emaus fuit dies reſur
rectionis Chriſti.29.par.prima. Figurata
per diem de qua dictum fuit.4.Re.7.h di
es bōi 7c.ibidem.

¶ Dilectio. De ordie diligēdoꝝ.25. i itro
ductōe. De dilectōe.35.p.2. Ité.38.p.pma
Item par.5. Item.36.par.6. Itez.39.par.
prima. Item par.3. Itez.42.in introductō
ne. Item.53.par.2. Item.58.in introductō
ne. Item par.3. Figura d iacob qui ſingu
lariter dilexit rachelez: geñ.29. Et figura
de dilectōe ionathe 7 dd.1.Re.18.ibidē.

¶ Dimittere. Quod hō debet dimittere
iniurias ſibi factas alias nō dimittet ſibi
a deo.41.par.prima. Figura d ſeruo neqz
Mat.18.ibidē. Quod lz de9 multa dimit
tat hoibus.tñ multi ſunt q ſibi inuicem i
iurias dimittere nolūt.63.par.4. Figura
ti per phonem q dixit exo.5. Neſcio dñz
7 iſrl' non dimittā.ibidem.

¶ Diſſipare. Quod hō diſſipat bona na
turalia carnal'r cōuerſando: de quo figura
tiue dr nee.1.qp murus ier'm diſſipat9 eſt.
Bona tēporalia prodigal'r expēdēdo. Fi
guratus p filiuz prodig'm q diſſipauit ſub
ſtantiā ſuaz. Luč.15. Bona gratuita frater
nal'r iuidendo. de quo 7 ſimilibus dr figu
ratiue. Je.10.qp decus eius diſſipauerūt.
Quod iſti q bona ſua diſſipant poſſunt fi
gurari p paſtores vinee diſſipātes Je.22.
49.par.prima.

¶ Diſpenſare. Quod homo dz diſpēſare
bona nature ſe ipm regulādo. Figuratus
p diſpenſatorem achab.3.Re.18. Bona for
tune paupibus errogādo. Figuratus per
diſpenſatorez domus ioſeph geñ.44. Bo
na gr̄e ſocios inſtruēdo.49.par.pma.

¶ Diues. Quod ds dicat hō diues 7 qr.
49.par.pma. Figuratus p abraā diuitem
in poſſeſſione auri 7 argēti geñ.13.ibidē.

¶ Diuitie. Quod hoies ſolliciti de mun
danis diuitijs poſſunt figurari p figulum
in ſolitudine poſitum propter op9: eccli.
38.20.par.5. Qual'r diuitie mundane dicū
tur mamōa iniquitaƚ.49.par.4.

¶ Docere. Quod xps docebat ſedēs in
nauicl'a turbas.45.par.pma. Figurat9 p
doctorē iuſti'. Joel'.2.ibidez. Quod null9
doctor dz eſſe arrogās ſed humil'. 7 tal' pt
figurari p dañ. quem nabuč. ꝯſtituit magi
ſtrum ſup principes babil'.dañ.2.41.par.
2. Qual'r xps nos docet virtutem tēperā
tie: prudentie: iuſticie 7 fortitudinis.50.
par.4.

¶ Dñs. Quod xps dr dominus.61.par.
3. Figuratus p dñm quem vidit Js. ſedē

tem ſup ſolium excelſum Js.6.ibidem.

¶ Domus. Quod dom9 ad qz dr cū oue
inuenta veniſſe xps itelligitur celeſtis pa
tria ad quā introduxit naturam humanā
44.par.3. Figurata per domum qz vidit
Ezechiel repletam gloria domini Ezech.
43.ibidem.

¶ Donum. De.7.donis ſpiritus ſancti
ſignificatis per.7.columnas excisas in do
mo: puer.9.15.par.pma. Item de.7.donis
figuratis per.7.ſtellas: Apoč. Ité p
7.oculos ſuper lapid vnū: cant.8. Item p
7.columnas i domo: puer.9.50.par.3. Ité
de.7.donis.51.par.pma.

¶ Dormire. Quod ꝓpter dormitiōem 7
negligentiā Sanſon fuit debilitatus: ſaul
expoliatus 7 miphiboſeth vl'neratus.18.
par.prima.

¶ Duodecim. Quod per.12.cophinos q
ſuper fuerunt manducātibus intelligitur
beatitudo q eſt in obo beatifico vltra bea
titudinem omniū comphenſorū.21.par.3.
Figura de.12.fontib9 in ely.exo.15.ibidē.

e Brietas. Quod ebrietas aufert
mentem.15.par.2. Figura d noe
qui imbriatus nudatus fuit i ta
bernaculo geñ.9.ibidem.

¶ Eccl'a. Quod hoies debēt ire libenter
ad eccl'am 7 de rephenſione nō euntiū.9.
par.3. Figura d hoibus vertētibus dorſa
ad templū eze.9.ibidem.

¶ Eicere. De eiectiōe vitiorū ab aīa.43.
par.3. Figura de eiectione illorum q xps
eiec de tēplo Jo.2.ibidem.

¶ Elymoſina. De elymoſina.25.par.3.

¶ Eligere. Quod licet multi ſint vocati
ad nuptias diuinas: tñ pauci ſunt electi
60.par.5. Figura de filijs Jſrl' quos deus
vocauit in magna multitudine d egypto
vt irent ad terram ꝓmiſſionis: 7 tamen
non intrauerūt niſi duo numeri.14.ibidē.

¶ Etas. Quod quattuor vigilie noctis
correſpondēt quattuor etatibus hominū
6.par.3. Quod homo i.6.etatibus ſignifi
catis per.6.ydrias debet ſe exercitare in
operibus bonis vt poſſit requiem inueni
re.15.par.2. Figura de.6.diebus in qbus
debebat homo opari 7 7° requeſcere exo.
20.ibidem.

¶ Exaltatio. Quod homo pt diuerſimo
de exaltari 7 qp exaltatio viciorū duč ad
penaz.51.par.4. Quod humiliū exaltatio
7 ſupbo p deiectio fuit figurata in nabuč.
rege ibidem.

¶ Exire. Quod exitus pr̄is familias ad
cōducend operarios ſignificat exituz filij
dei in mund.24.par.prima. Figura de eq
te q exijt vincens vt vinceret apoč.6.ibi
dem. Quod xps exijt ad nos docendū ve
raciter. Figuratus p i'm q exijt ſeminare
ſemen ſuū luč.8. Ad nos excitand viril'r.
Figuratus p pr̄em familias q exijt pmo
mane ꝯducere oparios i vineā ſuam. Ad
nos docend exēplariter qñ exijt portans
ſpineā coronā 7 veſtimētū purpureū Jo.
19. Ad nos redimend ſalubriter: de quo fi
guratiue ps. Exijt hō ad op9 7c. Ad nos
irrigand ſuauiter. Figurat9 p flumen do
rix q exijt de padiſo eccli.24. Ad nos iu
dicand ſuauiter finaliter. Figurat9 p vnū
duorum angelorū exeuntiū de tēplo qui
habebat falcem acutaz apoč.14.35.par.3.
Quod exitus filij dei a patre letabūdus
hominibus fuit figuratiue expſſus deute
ro.33.in benedictōibus filiorum Jſrl' ibi
dem. Qualiter xps exiens d ſinu patris
dicitur exiſſe de finib9 tyri 7 ſydonis.52.
par.prima. Figuratus per exitū fluuij de
loco voluptatis qui diuidit i quattuor ca
pita geñ.2.ibidem.

¶ Explicare. Qd demōes expoliātes pri
mos parētes figurant p philiſtij q expo
liauerūt ſaulem 7 qui cū eo erant.1.Re.31.
53.par.3.

f Acies. Quod facies xpi tranſfi
gurata ſignificat obz nr̄e beati
tudinis.23.p.pa. Figurata p fa
ciē qz ſibi petebat oñdi moy.exo.33.ibid.

¶ Falſus. De falſis ꝓphetis figurať ꝑ
falſos ꝓphetas ď quibus dŕ tren.2. Pro
phete tui viderũt tibi fl'a.48.par.prima.
¶ Fauus. Quod per fauum mell': intll'r
diuinitas in xp̃o.30.par.prima. Figurat⁹
per fauum mell' quem inuenit Sanſon in
ore leonis Judic.14.ibidem.
¶ Fidelis. Qď viri fideles habent ſancti
tatem decorantem. Caritaté vnienté. Se
curitatem conſeruãté.14.par.4.
¶ Filius. Quod filius dei dat⁹ generi hũ
mano fuit ꝓphetatus Iſ.9. Et figurat⁹
per Efraym filium honorabilem. Jere.31.
59.par.prima. Quod ſicut filius naturaľ
habet a patre eſſe: documentum: ⁊ nutri
mentuz: ita ſpiritualiter homo a Chriſto
47.in introductõe.
¶ Flere. Quod Chriſtus dŕ flere quan
do videt homines labi in peccatum mor
tale. Figura de Elyſeo qui fleuit quando
vidit Azaelem afflicturum populuz yſra
el.4.Re.8. Et ꝙ homo cognoſcens ſe deuz
offendiſſe debz flere. Figura de Ezechia
4.Re.20. Et ꝙ deus inducit homines ad
fletum. Et ꝙ ſi homines cognoſcerent pe
nam peccatĩ debitam: mouerenť ad fletũ
30.par.prima. Quod peccator dz flendo i
uocare diuinam miſericordiam. Figura ď
Joſya.4.Re.23.56.par.3. Et figura de Jo.
Apoc.5. ibidem.
¶ Fortitudo. De fortitudie.41.par.p̃ma
Item.50.par.4. Item.57.par.prima.
¶ Frangeť. Qď pccõr idurat⁹ dz iſtar la
pidis frãgi: vl' ꝑ humoré: paſſioné xp̃i me
ditãdo: vl' ꝑ igné: pẽas inferni ꝯſiderãdo:
vl' per malem morté expectãdo.20.par.2.
¶ Fugere. Qď diem iudicij nll's poterit
fugere: qn reddat de opibus ſuis rõnem
ꝑ.expo.prima par.2.
G Audere. Quod angeli gaudent
de ſalute ⁊ inuentione humani
generis per Chriſtum.44.par.
3. Quod peccator ignorans mala ſibi fu
tura multoť. gaudet in bonis tẽporalib⁹
⁊ mundanis ꝓſperitatibus.50.par.p̃ma.
¶ Gaudium. Quod gaudiũ natiuitatis
xp̃i fuit figuratum ꝑ gaudium iudeorum
quibus noua lux oriri viſa eſt gaudiũ ⁊c.
Heſter.8.6.par.3. Quod eſt triplex gau
dium.25.par.prima. De gaudio ꝙ habẽt
angeli de humano genere redempto per
xp̃m.44.par.3. Figura de gaudio ꝙ hũe
runt conſobrini Tob. de ipſius curatione
⁊ eius ꝓſperitate: Tob.2.ibidem.
¶ Gloria. Qualiter homo debet aſcende
re ad gloriam paradiſi.4.expo.p̃ma par.
prima. Figura de aſcenſu ad templuz Sa
lomonis ibidem. Quod homo volens ire
ad gloriam paradiſi debet tranſire per me
diam Samariam ⁊ galitiam: ⁊ quid ſigni
ficet iſtud.54.par.prima. De gloria mun
dana.16.par.prima. Item.30.par.3. Item
50.par.prima. De vanagloria.34.par.4.
Quod homo recipiens beneficium a xp̃o
debz eſſe gratus ⁊ ip̃m ſequi ꝑ bona ope
ra.21.par.4. Figura de Elyſeo qui ſecutus
fuit Elyam.3.Re.19.ibidem.
¶ Guerra. Quod homo non dz querere
guerram: qꝛ ex ea malum acquiritur.31.
par.prima. Figura de Amaſia qui q̃rens
guerram fuit captus ab inimicis.2.pal.
25.ibidem. Quod euitatio guerre ⁊ conſer
uatio pacis fuit figurata.1.Mach.13.in ſer
mone de ſummo ſacerdote ⁊ Rege Deme
trio ibidem.
¶ Gula. De peccato gule.20.par.2. Item
57.par.2.
H Abitare. Quod habitãtes i mũ
do ſolum corporaliter ⁊ nõ mẽ
taliter ſunt cõmendandi ⁊ c9.
alijs deus comminatur penam eternam.
21.par.2.
¶ Herodes. Qď xp̃s abſtulit potẽtiam
dyaboli ꝑ Herodẽ ďſignati: iuxta figuraz
pabolicã ď forti armato cuſtodiẽti atriuz.
Luc.11.12.par.1. Qualr Herodes fuit tur
bat⁹ audita nat.xp̃i.12.par.2. Figurat⁹ ꝑ
Saulé turbatũ ꝯ dď.1.Re.18.ibidé. ¶ Qď
homo ſignificatus ꝑ denariũ argẽ
teum p̃t figurari ꝑ dragmã perditã ⁊ inuẽ
tam Luc.15.6.par.pria.
¶ Hoře. Quod dz hẽre virtuoſã opatioñé. Floridã
habitationé. Gratioſam ꝯdictioné. Vigo
roſam ꝑfectioné. Luminoſam intuitioné.
Amoroſam reformatioñé.9.par.4. Quod
hõ aliqd ꝑticipat cũ oi creatura.36.par.2.
¶ Hora. Qď per horas in qbus exijt pa
terfamilias ꝯducere operarios in vineaȝ
ſuã intelligiť decurſus hui⁹ mũdi a princi
pio vſqꝫ ad finé. Et decurſus vite hois a
nati. vſqꝫ ad morté ip̃ius.19.par.prima
¶ Hoſtiũ. Quod hoſtiũ per ꝙ intratur
eſt illud ꝙ realiter continet ſcriptura. Fi
gura de hoſtio atrij ad ꝙ introduct⁹ fuit
ezechiel ezechiel.13. Qď hoſtiũ per ꝙ itra
tur ad intrinſecũ corporis eccl'ie é xp̃s. Fi
gura de hoſtio arche noe Gen.6. Itẽ eſt
hoſtiũ introducẽs vos ad p̃miũ. Figura
de hoſtijs q̃ per ordiné ingreſſa eſt heſter
ad regé aſſuerꝫ heſter.15. Qď ꝑ hoſtium i
telligiť ꝯſcientia vel aĩa hois ꝙ dz claudi
vitijs ⁊ dyabolo. Figura ď Elyſeo q dixit
4.Re.6. qñ venerit nuncius claudite ho
ſtium. Et qui ſic claudũt non leduntur a
diabolo. Figura de filijs iſrael qui ſtantes
clauſi in domib⁹ non fuerũt ꝑcuſſi ab ex
terminatore Exo.11. Et ꝙ dz apiri virtuti
bus ⁊ deo.40.par.prima.
¶ Hoſtiari⁹. Quod xp̃s põt dici hoſtia
rius ibidé par.2. Figuratus per ſamuelez
qui aperuit hoſtia dom⁹ dñi.1.Re.3.ibidé.
¶ Hoſpitiũ. Qď xp̃s vt peregrin⁹ in hoc
mũdo intrauit multa hoſpitia primũ fuit
vterus virginis in cui⁹ figura dŕ Luc.10.
ꝙ intrauit in quoddã caſtellũ ⁊ mulier q̃
dã martha noie recepit illum i domũ ſuã.
Figurat⁹ ꝑ elyſeũ q diuertit in cenaculuz
ꝙ ꝓparauerat ſibi mulier ſunamitis.4.
Re.4. ſecundũ fuit patibulũ crucis. tertiũ
ſepulcrũ lapidis in cui⁹ figura dŕ gen.2.
ꝙ requieuit deus. die.7.29.par.2.
¶ Hoſpitalitas. Qď hõ ꝑꝑ hoſpitalitaté
liberať a ꝑiculis figura de loth q recepit
angelos ad hoſpitiũ qui fuit de ſodomorꝫ
incendio liberatus gen.19. Donis gratui
tis munerať. Figura de abraã qui recepit
tres viros hoſpitio q filiũ ſibi nunciaue
runt habiturũ geñ.18.29.par.4.
¶ Humilitas. De humilitate.4.expo.
pria.par.3. De humilibus ibidé par.5. De
humilitate xp̃i.7.par.2. Itẽ.13.par.3. Itẽ
27.par.2. Quod humilitas multipliciter
ſumiť.51.par.4. De humilitate.57.par.pri
ma. Et par.4. Figura de dauid hũili quẽ
deus exaltauit.1.Re.3. Itẽ figura ď achab
rege.3.Re.21.ibidé. Itẽ.62.par.2. Figura ď
abygail q̃ ꝓcedit corã dauid irato contra
naabal.1.Re.25.ibidez.
I Eiuniũ. De ieiunio.22.par.p̃ma
Itẽ.9.par.3. Itẽ.25.par.5.
Ignis. Quod ignis exiſtẽs in
xp̃o eſt ignis penalitatĩ: oium pccõꝝ pre
tiũ copioſum. Caritatĩ oium viatorꝝ meri
tum gratioſum. Deitatis oiuꝫ cõprehen
ſorꝫ premium glorioſuz. .par.
¶ Illuminare. Qualr cecus illuminať
ꝯſiderando diuinam miſericordiam ⁊c. Re
quire in littera.c. vbi cecus.
¶ Infirmari. Quod homo in ꝯſolationi
bus temporalibus infirmatur.16.par.2. Fi
gura de eſau infirmato naũ.1. Et de filio
reguli. Jo.4.ibidem.
¶ Ingratus. Quod deus ingratos gra
uiter punit.57.par.3. Figura de filijs iſra
el q nõ cognoſcentes dei beneficia tradití
ſunt in manibus inimicoruz. Judic.2.ibi
dem. Quod ingrati poſſunt figurari per
filios iſrael qui fecerunt vitulum conflati
lem exo.32.54.par.4.
¶ Ingratitudo. De ingratitudine ſerui
cui rex dimiſit debitum magnuz.62.par.
3. Figura de abſalon qui fuit ingratus pa
tri.2.Re.15. Itẽ figura de ioas rege ingra
to ioiaď.2.parali.24.ibidem.
¶ Iniuria. Quod homo debet dimittere
alijs iniurias ſi vult a deo ſibi dimitti.

41.par.prima.Figura ꝺ ſeruo neq̃.math. 18.ibidem.

¶ Inuidia.De inuidia.24.par.4. Item 57.par.prima.Item par.2. Item.63.in introductione.¶ Inuitare.Quodꝺs qm̃ ẽ in ſe omnes inuitat ad gliã paradiſi.57. par.4.Figuratus per regẽ aſſuerũ q faciens grande conuiuium inuitauit ppl'z mlͤtum.Heſter.1.ibidem.Item.60.par.p̃ma Figura de ſapiẽtia q̃ miſit ãcillas ad vocandum homines ad conuiuium.puer.9. ibidem.

¶ Ira.De ira.23.par.pria.Itẽ.46.par. 2.De eius pena ibidem.Item.57.par.2. Iraſci.Qualiter deus dicitur iraſci ꝯ peccatores.43.par.3.Figura de Ozia q indebite tetigit archam dñi.2.paral.13.ibidez. Item.46.par.2.Item.60.par.2.

¶ Ire. Qualiter exemplo xp̃i ꝺbemus ire vt habeamus benedictionem eternaz 56.par.prima.Figura de aſſa que obtinuit benedictõem a patre.Joſ.15.ibidem.

¶ Judicium.De iudicio primo.expo.p̃ma.par.2.Item.19.par.2.Item.34.par.3. Figura de Dauid qui faciebat iudicium omni populo.2.Re.8.ibidem.Itẽ.39.par.2.

¶ Juſticia.Quod iuſticia aliqñ ſumitur ꝑ oi virtute.5.par.2. Quod homo debet habere iuſticiam ſi vult de manibus ꝺmonum liberari.34.par.3. Figura ꝺ Dañ.liberato de ore leonum.Dañ.6.ibidem.Itẽ 46.par.prima.Figura de Noe q euaſit diluuium.Item de iuſticia.50.par.4.

l Axiuire. De laxiuientibus.19. par.3. Figura de miphiboſeth qui illotis pedib⁹ obuiauit ꝺꝺ 2.Re.19.ibidem.

¶ Latro.Quod per latrones intelliguntur demones.53.par.3. Figurati per latrunculos qui egreſſi de ſiria captiuã duxerunt puellã de terra iſrael.4.Re.5.ibidẽ

¶ Lauare.Quod lotio q̃ lauabãt apli retia in mari ſignificat lotionem ſpiritualẽ quã debemus animas noſtras lauare.45. par.pria.Figura de lotõne naaman in iordane.4.Re.5.ibidem. Qꝺ p ſeptenariã lotonẽ Naamã intll'r ſeptẽaria lotio i ſãguine Chriſti contra.7.vicia capitalia.41. par.3.

¶ Laudare. Quod homines videntes beneficia dei debent ipſum laudare.21. par.4.

¶ Leproſus. Qualiter hõ pp pccm̃ mortale efficitur leproſus. Figura de ſorore Moy.numeri.12.Qualiter mũdaſ. Qño dr̃ leproſus pp peccatum ſupbie. Figuratus per Oziam q pp arrogantiam factus fuit leproſus.2.paral.26.Aliqui pp peccatũ murmurationis.Figura ꝺ ſorore moy. numeri.12.Aliqui propter peccatum auaritie. Figura de Gyezi.4.Re.5.16.parte prima.

¶ Lepra.Qualiter per lepram intelligũtur.7.vicia capitalia ibidem.De ritu mũdationis leproſi.16.in diſgreſſione per totum.Quod per leproſos intelligitur totũ genus humanum ⁊ etiam omnes peccatores.54.par.prima.Figurati per Naamã leproſum.4.Re.5.ibidem.

¶ Liberalitas.De libalitate. 43.in introductione.Item.57.par.prima.Item.64. par.prima.

¶ Ligare.Qꝺ ligatio humãi generis fuit prophetata Ezach.3.Figura de Lazaro ligato.Jo.5.Item figuratur Dañ.4.27. par.prima. Quod lz ſolutio a ligamine peccati xp̃o principaliter conueniat:tamẽ miniſterialiter fuit data apoſtolis ⁊ ſequacibus ſuis ſacerdotibus.2.par.2.Figura de Achior quem ſoluerunt filij Iſrael Judith.6.ibidem.

¶ Lux.De luce.6.par.3.

¶ Luxuria.De luxuria.20.par.2. Item 29.par.quarta.Item.43.parte ſecunda. Figura de Sanſone qui duxit vxorem de filiabus philiſtii.Judic.14.ibidem. Item 52.par.2.

Tabula.

m Agnus.ꝺ magnitudine potẽtie Chriſti.56.par.5. Figuratus p yheſum naue eccleſiaſtici.46. ibidem.

¶ Magus.De magis diuerſimoꝺ.12. per totum.

¶ Malignitas.De malignitate vocatorum ad participatõem bonorum dei ⁊ nolentium venire.60.par.prima.Figura de viris iude ⁊ ier'm qui noluerunt audire ꝓphas.2.paral.24.ibiꝺ.

¶ Manus.De manu Chriſti extẽſa ad leproſum ⁊ ad peccatorem.16.par.prima. Item de manu.64.par.prima. Figurata per manũ miſſam ad ezechielem:ezehiel. 2.ibidem. Item q̄ eſt confortatiua viatorum:p̃miatiua deuotorũ.Figura de ſimilitudine manus que apprehendit ezechielẽ in cinccinio capitis ezech.8.Pũitiua reproborũ.Figura de manu qua tetigit ꝺs Amos.9.64.par.4.

¶ Mare.Quod mare ſignificat mundũ in quo multi piſcitantur.17.par.2.Figura de egyptijs ſubmerſis in mari exo.14.ibidem.De mari.25.par.prima.

¶ Maria. De Maria.p°.expo.3.par. prima.Item par.2.Figurata per nubem apoc.14.ibidez Item.5.par.prima. Figurata per Mariam ſororez Moy.ibidem Item par.2.Item par.4.Item.14.par.3. Item.13.par.5.Item.28.par.prima.

¶ Medicus. Quod Chriſtus dicit' medicus humani generis.16.par.2.Figuratus per Raphaelem angelum miſſuz ad curandum tob.tob.2.ibidem.De medico 21.in introductiõe.Itẽ.25.in introductione.Item.44.in introductione.Item.54. par.prima.Item.64.in introductõe.

¶ Mediuz.Quod Chriſtus dicitur ſtare in medio ⁊ quare.¶ Quod eſt mediũ medicinal' cõualeſcentie in egrotis.Figuratus per virum veſtituz lineis ſtantem in medio.6.viroꝝ ezech.9.Spũalis influẽtie i deuoꝝ.Figurat⁹ per lignũ vite i medio paradiſi.geñ.2.Uirtual' colligantie in diſiũctis.Figuratus per Moy. qui dixit populo:ego ſequeſter ⁊ medius fui int' ꝺum ⁊ vos:deutero.5.Specularis refulgẽtie inopacis.Figurat⁹ p ſtellaz in medio nebule eccli.50.Liberal' influẽtie i aſſumptis.Figuratus p fluuiũ aque viue in medio platee ier'm apoc.22.Sotialis aſſiſtentie in beatis.Figurat⁹ per filez filio hoïs ſtantem i medio.7.candelabroꝝ aureoruz apoc.1.3.par.5.Qualiter xp̃s inuẽtus fuit in medio doctoꝝ.23.par.2.Figuratus p lignum vite i medio padiſi geñ.2.ibidem. Quod multi ſunt q non ſunt i medio ſicut xp̃s.Figurati p mulierem ſtantem i me° amphore zach.5.ibidem. Qualr xp̃s poſt reſurrectõem ſtetit in medio diſcipuloꝝ 34.par.prima.Itez.31.par.p̃ma.

¶ Menſura.De menſura meriti ⁊ p̃miȷ̃ 41.par.prima.Figura de menſura gomor exo.16.ibidem.

¶ Meſſis.Quod meſſis ſignificat exiſtẽtem vl' appẽtez malitiã.18.par.4.Figura de diebus meſſis ordeacee qñ mortu⁹ eſt manaſes.Judic.8.ibidem.

¶ Miraculũ.De miraculis xp̃i.15.par. 2.Item par.4.

¶ Miſereri.Qꝺ ꝺs miſeret' humilibus: culpã indulgendo.Figura ꝺ p̃ncipe quinquagenario.4.Re.1.Indigẽtibus auxiliũ tribuendo. Figura de mach.2.mach.10. Patientibus penam mitigando. Figura de ꝺꝺ qñ ãgelus percutiebat pplm:cuius ꝺs miſertus fuit.2.pal.2.Laborantib⁹ premia largiẽdo. Figura de filiis iſrael. Joſ. 44.46.par.prima.

¶ Miſericordia. De miſericordia.12.p. 3.Item.20.par.prima.Item de miſericordia i dimiſſione inſicientis culpe. Figura de ſeruo qui debebat regi.10000. talenta. Math.18.In colatione reformantis gratie. Figura de filio prodigo.Luc.15.In liberatione aggrauantis potentie. Figura de Populo Iſraelitico afflicto ab

zaele rege ſyrie.4.R.13.In mitigatione
affligētis pene.Figura de niniuitis Ion.
3.In cōdonatōe quietātis glorie.41.par.
prima. Quorum deus miſereat̄ ⁊ quoruꝫ
non fuit figuratum eze.9.ibidem.De mi
ſericordia.56.par.3.⁊ par.4.Item.62.p.
prima.Item.49.par.4.
¶ Miſſus.De miſſione angelorum iſtā
te die iudicij ad purganduꝫ homines.65.
par.5.
¶ Modicum.Quod genus humanum
pp pecm̄ ꝑmoꝝ parentum incurrit multi
plex modicum:de quoꝝ primo. Figura d̄
terra ⁊ viro ſterili.Iere.22.Et iſta.7. mo
dica fuerunt figurata per .7. phialas ire
dei miſſas in terra per.7.angelos apoc.
16.33.par.prima.
¶ Mons.De mōte.4.expo.prima par.
5.Item.22.par.2.Item.25.par.prima. Fi
gura de monte alto in quem fuit ſblatus
Io.apoc.21.ibidem.Item.25.par.prima.
Figuratus per montem libani ecclci.50.
ibidem.
¶ Mori.Qualiter homo propter pecm̄
dicatur mortuus: ⁊ qualiter reſuſcitatur
a xp̄o.2.par.2.Figura de Semey.3.R.2.
ibidem.
¶ Mors.De morte multiplici.26.par.p̄
ma.Item par.2.Item.56.par.2.In lango
re concupiſcentie eneruantis. Figura de
duobus ſeibus impudicis.Dan̄.13.In ar
dore auaritie exurētis.Figura de filio ſu
naitis.4.R.4.In tumore ſuperbie preſu
mentis.Figura de Ozia.2.R.6.ibidem.
Item par.3.Item par.4.Item.61.par.3.
Item par.4.
¶ Mlier.Quod mulier parturiens fili
um ſignificat animam fidelem.33.par.4.
Figurata per Ruth mlierē virtuꝫ ruth.
3.ibidem.Item figura d̄ mliere amicta ſo
le Apoc.12.ibidem. Quod ſapiētia di mul
tiplr dr̄ mulier.44.par.3.Figura de abi
gayl muliere prudentiſſima.1.R.15.ibidē.
Quod mulier ſignificat peccatorem.64.
par.2.Figurata per mulierem ſedenteꝫ ſu
per beſtiam coccineam Apoc.17.ibidem.
¶ Mundare.De mundatōe pcci.2.par.
2.Item.16.par.prima.Item.18.par.prima
Item.54.par.3.Figura de Naaman q fu
it mundatus in Iordane.4.R.5.ibidem.
¶ Mundus.Quod mundus ſignificat
per mare:in quo multi periclitantur.17.
par.prima.Figura de egyptijs ſbmerſis
in mare Exo.14.ibidem.Item per agruꝫ
18.par.2.Figura de Iacob ⁊ Eſau pugnāti
bus in vtero matris.gen̄.25.ibidem.Iteꝫ
per Ierico in quo aliqui habitāt. Figura
ti per Babil.Apoc.8.21.par.2.Iteꝫ per ci
uitatem ſuper q̄ꝫ fleuit dominus. Figura
tus per Babel.gen̄.ij.50.par. Item
de mundo figurato per caſtelluꝫ in q̄ pul
lus ⁊ aſina tenebantur ligati. Math.21.
54.par.prima.Item.55.par.prima. Item
56.par.prima.cum.6.malis conditōibus
Figurate per.6.viros:quorum quilibꝫ ha
bebat vas interitus in manu ſua Ezech.9.
ibidem. Item.59.par.prima. Item.61.
par.prima.
¶ Murmurare.Quod pecm̄ murmura
tōis priuat hoiem celeſti patria.16.par.p̄
ma.Figura de exploratoribus quos miſit
Moy.qui murmurauerunt de terra pro
miſſionis: numeri.14.ibidem. Quod pp
peccatū murmuratōis hō multa dāna pa
titur.44.par.2.Figura de ſorore Moy.
numeri.22.Figura de filijs iſrael ⁊ de ſer
pentibus ignitis.numeri.21.Figura de fi
lijs iſrael priuatis terra promiſſionis: nu
meri.14.ibidem.
¶ Mutus.Quod peccator dr̄ mutus.
24.par.prima.Figuratus per Elyodorum
2.Mach.3.ibidem.Quibus de cāis hō eſ
ficitur mutus.52.par.2.
Nauis.Quod per duas naues fi
liorum zebedei itelligit̄ duplex
ſtatus hominum.45.par.prima
Figura de nauibus Salomonis q̄ ibant i
tarſis.2.paral.9.ibidem.Quod nauis Sa
monis ſignificat ſtatum religioſorum.
Figurata per vnam nauium quam Sy
mon ſculpſit ſupra ſepulchrum patris.1.
Mach.12.ibidem.Quod nauis filiorum
Zebedei ſignificat ſtatum ſecularium.
Figurata per vnam nauium quas fecit
Rex Antiochus.1.Mach.15.ibidem.
De naui.ibidem.Item.17.par.prima.
Figura de illis qui tempore diluuij fue
runt in archa Noe. Gen̄. ſexto ibidem.
Item figura de nauibus Salomonis por
tantibus aurum ⁊ argentum. ſecundo
paral.9.De naui.ibidem. Item.59.par.
prima.
¶ Negligentia. Quod quando homo
eſt negligens ad accipiendum aliquod
donum conueniens eſt vt ipſe priuetur.
Figura de virginib⁹ prudētib⁹ ⁊ fatuis.
Mat.25.43.par.4.
¶ Numerus.De numero.22.par.prima
Item.15.par.2.Item.17.par.3. Item.25.
par.3.
¶ Nuptie. De nuptijs carnalibus: ⁊
qua de cauſa debent fieri.15.par.prima.
Figura de nuptijs Tob. tob.9. ibidem.
De nuptijs diuerſimode acceptis. ibi
dem. Figura de nuptijs factis in cana
gallilee Iohan.ſecundo. Item figura de
nuptijs quas fecit Ptholomeus Ale
xandro.1.Mach.10. Item figura de nup
tijs quas fecit Laban Iacob ⁊ Racheli.
Gen̄.39. Item figura de nuptijs quas
fecit Rex Aſſuerus Heſter regine: He
ſter ſecundo. Quod iſtas nuptias vlti
mas non habemus in hoc mundo: vt fi
guratiue dicitur Iob.1.ibidem.Item.54.
par.4. Figura de.10. virginibus pruden
tibus ⁊ fatuis Mat.25.Item figura d̄ re
ge aſſuero qui fec̄ grande cōuiuiū heſter
1.De diuerſis nuptijs quas deus fec̄ filio
ſuo.60.par.prima. Figura d̄ nuptijs factꝫ
in cana gallilee. Iohan 2.⁊c. vt in euan
gelio.15.
Obediētia.De obediētia. p.2.
Itē.19.par.3. Figura d̄ fribus
Ioſeph qui dixerunt ſe ſeruos
eius gen̄.44.ibidem.Item.45.par.2.Itē
55.par.2.Item.62.par.4.
¶ Occioſitas. De occioſitate.19.parte
prima.
¶ Octau⁹.Quod octau⁹ dies ſignificat
trāſitum hominis per mortem.14.par.p̄
ma. Figura de primogenitis filioruꝫ Iſrl̄
qui debebant ſtare.7.diebus cum matre:
⁊.8.die reddi debebāt deo exo.22.ibideꝫ.
Item figura d̄ filijs iſrl̄.7.diebus habitā
tibus in tabernaculis.⁊.8.die erat reges.
leuit.23.ibidem.
¶ Oblatio.De oblatione.12.par.3. Figu
ra de oblatione facta regi ſalomoni.2.pa
ral.9.ibidem.De oblatione diuerſimode
fienda.46.par.3.Figura de oblatione.3m
regum Mat.2.Item figura de oblatiōe
q̄ꝫ fec̄ noe poſt liberatiōem diluuij gen̄.8.
Item figura de oblatione q̄ꝫ fec̄ melchiſe
dech abrae gen̄.19.
¶ Operarius.Qd̄ operarij i vinea ſunt
ꝑdicatores veritatis.Figura d̄ operarijs
ſalomonis quos mittebat in libanum.3.
R.5.39.par.3.
¶ Oratio.De oratione.9.par.3.Iteꝫ.25.
par.3.Item.51.par.prima.Item q̄ homo
debet orare diuerſis de cauſis.ibidem.Fi
gura de Moy.qui orauit vt auferentur
rane d̄ egypto exo.8.Itē figura d̄ Moy.
qui orauit vt tollerentur muſce. exo.8.
Item figura de Moy.qui orauit vt aufe
rentur tonitrua.exo.9.Itē figura d̄ moy.
qui orando tenebat manus extenſas:exo.
17.Item figura de Moy. qui orauit vt
tollerentur locuſte:exo.20. Item figura
de Moy. qui orauit vt tollerentur ſer
pentes numeri.21.Item figura de Moy.
qui orauit ⁊ abſortus eſt ignis: numeri
41. ibidem. De oratione debita ⁊ inde
bita.51.par.2.⁊.3.

¶ Ouis. Quod ouis cognoſcitur per ſignum rubeum &c. Figura de domibus filioꝝ Iſrl' ſignatis ſanguine agni: exo. ij. 32. par. 2. Qđ oues debẽt ab bonũ paſtoré accedere p caritatẽ dilectioné. Ipſum cognoſcere per gratiarum actionem. Ipſuȝ audire per mandatorum adimpletioneȝ. Sibi ſeruire per bonorũ operum fructificationem. 40. par. 2. Quod per. c. oues intelligitur tota integralis natura creata. 44. par. 3. Figura de ouibus de quibus loquitur Salomon. eccleſiaſtici. 2. ibidem.

P Anis. Quod Chriſtus dictus panis poteſt figurari per paneȝ queȝ petijt elyas. 3. R. 10. 6. par. 2. Item fuit figuratus per panem ſubcinericium qui deſcendit in caſtra madiaȝ: Iudić. 7. 12. par. prima. Quod per. 5. panes ordeaceos intelligitur. 5. que debent eſſe in vera penitentia. 25. par. 3. Uel. 5. que debet peccator conſiderare. Figurata per cruciatum locuſtarum. 5. mẽſibus: apoć. 9. ibidem. Uel. 5. plage Chriſti. ibidem. Quod panis ſacramentalis de celo deſcendens dat homini vitam: que eſt panis azimus habens omnem pudorem. Panis celicus habens omnem dulcorem. Panis angelicus habens omnem decorem. Panis viuificus habens omnem vigorem. Eſt etiam iſte panis. Inimicorum debellatiuus. Figuratus per panem ſubcinericiuȝ qui percuſſit caſtra madiam. Iudić. 7. Beneficiorum recompenſatiuus. Figuratus per panem quem obtulit melchiſedech abrae geñ. 14. Puſillorum confortatiu⁹. Figuratus per panem quem obtulit abraam tribus viris ambulantibus per viam: gene. 18. Superuorum acquiſitiuus. Figuratus per panem Elye: in cuius fortitudine iuit vſqȝ ad montem dei oreb. 3. R. 19. 42. par. 3. Quod iſte panis poteſt figurari per mina: de quo dixit Moy. populo: exo. 16. Iſte eſt panis quem dedit vobis dominus ad veſcendum. 43. par. prima.

¶ Pãnus. Quod Chriſtus pãnis inuolutus poteſt figurari per archam teſtimonij inuolutam vello tabernaculi. numeri. 4. 6. par. 2.

¶ Paraliſis. Unde cauſatur paraliſis: & qualiter ſignificat peccatorem. 16. par. 2. Figura de alchimio percuſſo paraliſi. 1. Mach. 9. ibidem.

¶ Paraliticus. De paralitico. 16. par. 2. Item. 59. par. 2. Figura de Pharaone qui dixit exo. 5. Neſcio dominum. Item figura de ozia qui neglexit dominum. 2. paral'. 26. Item figura de hominibus qui neſciebant loqui iudayce. nee. 13. Item figura de Caym habẽtem tremorem capitis: geñ. 4. ibidem. Item. 59. par. 4.

¶ Partus. Quod partus beate virginis fuit prophatus Iſ. 7. Figuratus in virga Aaron: numeri. 17. Demonſtratus Luć. 2. Et que fuerunt in hoc partu. 5. par. 4.

¶ Paſtor. Quod Chriſtus dictus paſtor figuratur per Ioſeph paſcentem gregem patris ſui. geñ. 37. 6. par. 3. De bonis & malis paſtoribus: ibidem. Quod anima rationalis poteſt dici paſtor: ibidem. Figura de Dauid qui paſcebat gregem. 1. R. 17. ibidem. Diuerſimode de paſtore. 32. par. pma. & 2. per totũ. Figura de Abel qui fuit paſtor ouiũ geñ. 4. Iteȝ figura de Moy. qui paſcebat oues iet⁹ ſoceris ſui exo. 3. Item figura de Iacob qui paſcebat oues Labã. geñ. 30. Item figura de ſobna negligente prepoſito templi. Iſ. 22. Item figura de Aaron qui portabat nomina filiorum Iſrael exo. 28. Item figura de Moy. qui dixit populo deutero. 4. Eduxit te dominus precedens i virtute ſua. 40. par. 2.

¶ Pater. Quod deus dicitur paterfamilias & quare. 19. par. prima. Figuratus per booȝ ruth. 2. ibidem.

obſeruatõem. Figura dẽ ſole qui reuerſus eſt. 10. lineis. yſ. 18. Per firmam adheſionem. Figura de ſole qui ſtetit in medio celi. Ioſ. 10. ẽ expo. 2. par. pma. Qual'r hõ d̃ebet ſe preparare quãtũ ad voluntateȝ ſignificatam p lunam. Figura de luna que fcã ẽ tota ſanguis. Apoć. 6. Quantuȝ ad alias potẽtias ſenſitiuas ſignificatas p ſtellas Figura de ſtellis q̃ dederũt lumen i cuſtodijs ſuis. Baruch. 3. Iteȝ figura de ſtell' ſtãtibus in ordine ſuo. iudić. 5. De illis q nõ preparant ſe ad recipiẽdum deum. Figura de viris impijs. Sap. 2. Et qualiter debet ſe preparare ad ipſum recipiendum. Figura de viris gementibuus de offenſis. Eze. 9. ibidem.

¶ Preſentari. Qui ſunt pñtantes peccatorem ſurdum & mutum ad Chriſtum. Et qꝫ huiuſmodi preſentatio fuit figurata Leuit. 13. 52. par. 2.

¶ Procidere. Qđ peccõr ꝓcidendo ſe coram dõ inuenit miam. 62. par. 2. Figura de Abigayl. 1. R. 15. ibidé.

¶ Propheta. Qđ xp̃s deũs ꝓpħa fuit ꝓphetatus: d̃utero. 18. Figuratus i Samuele ꝓpheta. 1. R. 3. Demõſtrat⁹ Math. 21. 25. par. 4. Qđ vnus falſus ꝓpħa põt dici caro. Figura d̃ ieſabel q̃ dixit ſe ꝓpħam. Apoć. 2. Scđs ꝓpħa fl's: é mũd⁹. Figura d̃ ꝓpħis ꝓphetantib⁹ fl'o ꝓpl'o ꝓſꝑitaté Iere. 14. Terti⁹ é dyabol⁹. Figura d̃ ꝓpħa q reduxit viꝝ dĩ ad comedẽdũ in Bethel. 3. R. 13. Et qꝫ oẽs iſti figurant p Sedechiam q fl'o ꝓphauit regi yſrael. 3. R. 22. 48. par. pma. Qđ xp̃s potuit dici ꝓpħa. 56. par. 5. Figuratus p Moy. cui dñs ore ad os loquebat. numeri. 12. ibidem.

¶ Proficere. Qđ xp̃s ꝓficiebatur etate & grã. 13. par. 4. Figuratus per yſaac qui ibat proficiens atqꝫ ſuccreſcens. Geñ. 26. ibidem.

¶ Prudentia. De prudentia. 43. par. prima. Item. 50. par. 4.

¶ Publicus. Quod de peccõribus publicis dicit dominus figuratiue Iere. 7. Nõ vides qđ iſti faciunt in plateis. Figurati p illum q iacebat in platea. Tob. 2.

¶ Puella. Quod p puellã mortuam intelligitur anima exiſtens in peccato mortali. 64. par. pma. Figurata p puellam de terra iſrael q̃ȝ duxerunt captiuã latrũculi 4. R. ibidem.

¶ Pugnare. Quod modus pugnandi ꝯ̃ dyabolum fuit figuratus per pugnã dd̃ cum Golia. 1. R. 17. 22. in mõ pugnãdi.

¶ Puteus. Quod p puteum intelligit i fernus. 57. par. 3. Figuratus p puteũ abyſſi apoć. 9. ibidem.

Q Uattuor. Quod p quattuor portantes paraliticum. ẽ intelligũtur quattuor conſideratões q̃s dȝ habere peccator. Figurate p quattuor capita in vna beſtia. Dañ. 7. Scđo quattuor virtutes cardinales. Figurate p quattuor facies cuiuſlibȝ iſtorum animalium qꝫ vidit Ezechiel. Ezechiel'. 1. 47. par. 3.

¶ Querere. Quod vnguentum cuȝ quo d̃ebemus querere xp̃m dȝ componi quattuor virtutibus. 23. par. pma. Qualiter xp̃s q̃ſiuit genus humanũ pditũ p peccatum 44. par. 3. Figuratus p Ioſeph querenté fratres ſuos. Geñ. 37. ibidem. Quod inqſitio mulieꝝ querentium xp̃m & non inueniẽntium fuit figurata in inqſitõe filiorũ ꝓphetaꝝ q̃rẽtium Elyam & non inueniẽtiũ ipm. 4. R. 2. 28. par. 3. Quod qual'r regnũ celoꝝ é q̃rendũ fuit figuratũ in mr̃e filiorũ Zebedei. Math. 20. 55. par. 2.

R Atio. Qualiter ratio debet dominari ſenſualitati. 15. par. 2. Figura de viro q dȝ dominari mulieri geñ. 3. ibidem. De ratione. 20. par. prima. Item. 49. in introductõe. Item ibidẽ par. prima. Item. 62. par. prima. Figura d̃ homine qui peregre ꝓficiſcens iu ſua reuerſione voluit ponere rationem cum ſeruis ſuis Mat. 25. ibidem.

¶ Ramus. Quales ramos debem⁹ por

tare obuiam xp̄o: ⁊ de diuerſis ramis.27. par.3. Figura de filijs iſrl' qui eggreſſum in montem portabāt inde ramos diuerſarum arborū nec.8.ibidem.

¶ Recidiuatio. Quod recidiuatio ī peccatum dicitur peior p̄mo peccato ꝑpetrato.24.par.4.

¶ Reconciliatio. Qualis debʒ eſſe recōciliatio cuʒ deo ⁊ proximo. Figura ꝺ agar ancilla: cui dixit angelus ꝙ reconciliaret cum dn̄a ſua Sarra.geñ.16. Item figura ꝺ Rege Demetrio qui reconciliatus fuit Symoni ſacerdoti.1.Mach.13. Item figura de filijs Iſrael qui dimittendo dōs alienos reconciliati ſunt cum dō.1.Re.7.46.par.3.

¶ Reddere. Qđ homo debet primo reddere de ſeip̄o holocauſtum: lʒ multi faciāt oppoſitum. Figurati per mulierem garulam que dixit puer.7. hodie reddidi vota mea ⁊ inde ſe per luxuriam maculauit. Scđo ꝓximo ſubuentionem lʒ multi faciant oppoſitum. Figurati ꝑ Abſalon ꝗ dixit Dauid patri ſuo. Uadā ⁊ reddam vota mea ⁊ tamen voluit ſibi auferre regnū 2.Re.15. Tertio deo laudem: lʒ multi faciāt oppoſitum. Figurati ꝑ filios yſrael exiſtētes in egypto. Exo.5.62.par.4.

¶ Reditus. Quid ſignificat reditus magorū ꝑ aliā viā.12.par.4. Quod redit⁹ xp̄i ad patrem fuit figuratus ꝑ reditum angeli Raphael'ꝗ dixit Tob.3. Tempus ē vt reuertar ad eū qui miſit me.34.p.p̄ma.

¶ Rex. Qualiter xp̄s dicitur rex iudeorum.12.par.p̄ma. Quod in xp̄o rege iſtar regis temporalis poſſumus .5.conſiderare.61.par.p̄ma.

¶ Regnum. Quod regnum dei dicitur multipliciter.24.par.3. Item de regno celorum.18.par.p̄ma. Item.48.par.4. Iteʒ 55.par.2. Figura de matre filiorum zebedei. Mat.20.ibidem. Item.60.par.p̄ma. Item.62.par.pria. Regratiari. De regratiatione.52.in introductione. Item 54.par.4.

¶ Relinquere. Quod homo debet relinquere vanitates mūdi.20.par.p̄ma. Figura Iere.48. Ubi dicitur. Relinquite ciuitates ibidem.

¶ Remanere. Quod remanſio Chriſti ī Ier^m^ fuit ad nr̄am iſtructōem vt remācamus in ſtatu gratie.13.par.p̄ma. Figura de Semey.3.Re. ibidem.

¶ Renuere. Qualiter aliqui renuunt venire ad ſpirituales nuptias.60.par.p̄ma Figura de populo yſrael qui noluit audire vocem Samuelis.1.Re.8. Item figura de Ozia qui neglexit dominum.2.paral.26. Item figura de illis qui hedificauerūt ſibi villas. Nee.22. Item figura de negotiatoribus terre. Baruch.3. Item figura ꝺ Abimelech qui occidit fratres ſuos. Iudic.9. Item figura de Datā ⁊ Abiron renuentibus venire ad Moy. numeri.16. ibidem.

¶ Rep̄hendere. De reprehenſione.17.p.2. Item.19.par.p̄ma. Itē.29.par.3. Itē.41.par.3. Item.44.par.2. Item .59. par. 4. Item.60.par.4. Item.62.par.4. Iteʒ.36.par.prima.

¶ Reſurgere. Quod reſurrectio xp̄i fuit nunciata diſcipul'⁊ ꝓphetata ī diuerſis locis ⁊ figurata Ioñ.2.24.par.p̄ma. Item ꝺ reſurrectōe xp̄i.28.par.3. Item par.4. Itē 30.par.prima. Item par.3. Item.31.p.3. Iteʒ.33.par.p̄ma. In cuius figura dixerat Io.2. Soluite templū h̄ ⁊c.

¶ Reſuſcitare. De multiplici reſuſcitatōne cum multꝭ figuris.56.par.4.ꝑ totum. Itē.64.par.4.

¶ Reuerti. Quid accidit hōi reuertēti ad vicia p̄ſtina.65.par.p̄ma. Figura de ꝓpheta ꝗ reddidit ad comedendū in Bethel.3.Re.25.ibidem.

¶ Rogare. Quod homo debet rogare ꝺum pro offēſionibus ſuis .62. parte ſcđa. Figura de Dañ.qui rogauit dominum. Dañ.9.ibidem.

¶ Pati. Quod aliquis patitur a dyabolo culpabiliter inſtigante. Figura de dracone ꝑſequente mulierem apoč.12. Aliqs a deo paternaliter flagellante.37.par.4.

¶ Paſſio. De paſſione xp̄i.4.par.2. Iteʒ 22.par.3. Iteʒ.21.par.prima. Item.29.par.2. Item par.3. Item.44.par.prima. Figura de ſamaritano qui portauit hominem ſauciatū ſuper humerū ſuū Luč.14.ibidē. Qualiter homo mundatur a peccatis ꝓpter paſſionem xp̄i.54.par.3. Figura de Naamā qui fuit mundatus in iordane.4.Re.5.ibidem.

¶ Paciētia de paciētia dei in ſubportando peccatores.18.par.3. Figura de dō qui habuit pacientiā in ſupportādo ſemey ne interficeret.2.Re.19.ibidem. De pacientia 48.par.2. Item.57.par.p̄ma.

¶ Patria. Qui ſunt illi ꝗ introducunt ad celeſtem p̄riam ⁊ ꝗ n̄.38.par.2. Figura de filijs iſrl' quorū aliꝗ fuerūt introducti in terrā ꝓmiſſionis: ⁊ aliqui non. numeri 14.ibidem.

¶ Pax. De pace.6.par.4. Item.30.par.prima. Item.31.par.prima. Figura de gabaonitis qui ꝓcurauerunt habere paceʒ cum ioſ.ioſ.9.ibidem. Item ibidem. Figura de abimelech ambitioſo de quo parabolice dictum fuit iudič.9.ꝙ iert ligna vt vngerent ſibi regem ibidem. Item ꝙ conſeruatio pacis fuit figurata.1.Mach.13.in Symeone ſummo ſacerdote: ⁊ rege Demetrio ibidem. De mala pace figurata per pacem q̄ʒ voluit facere Naas cum viris iabes galaad.1.Re.ij.ibidem.

¶ Peccare. Quod homo poteſt peccare in deum ⁊ proximum ⁊ in ſe ip̄m.52.par.3.

¶ Peccatum. De malis que incurrit homo propter peccatum. Et ꝙ excecat hominem. Figura de tob.tob.2. Et ꝙ fač eum claudum. Figura de vria.2.Re.5. Et ꝙ fač eum pauperem. Et qualiter dicatur per xp̄m.2.par.2. Quod hō debet vitare peccatū infidelitatis.34.par.3. Figura de peccato ydolatrie filiorum Iſrael exo.32. Quod peccatū feč genus humanū ſurdū ⁊ mutū. Et de.8.defectib⁹.52.par.2.⁊ par.3. Quod homo per peccatum incurrit.3^a^ dāna.53.in introductiōe. Que ꝑdit homo ꝑ peccatuʒ.56.par.2. Peccator. Qualiter peccator poteſt ſignificari ꝑ Io.exiſtēteʒ in vinculis.2.par.2. Figura ꝺ ſedechia rege qui fuit vinculatus in babil'.4.Re.25. ibidem. Quod peccator pōt dici eſſe in egypto.9.par.3. Figura de Ioſeph: geñ.37.ibidem. Qualr̄ peccator pōt dici iacere. Figura de noe iacente nudo ī tabernaculo: geñ.9.16.par.2. Quod peccator iſtar lapidis duri dʒ lachrimas effūdere vt veniaʒ mereatur.20.par.2. Figura ꝺ Moy. qui eduxit aq̄ʒ de petra nūeri.20.ibidem. Quod peccator dr̄ demoniacus: ⁊ qualr̄ poſſidet eum dyabol⁹.24.par.prima. Figura de equo palido ⁊ qui ſedebat ſuper eum vocabatur mors apoč.6.ibidem. Et qualiter curatur per Chriſtum ibidem. Figura de Raphaele qui liberauit Sarram a demonio ⁊ illuminauit Tob.Tob.6.ibidem. Quod publici peccatores figurantur per illum qui iacebat iugulatus in platea tob.2.43.par.3. Per quos debet portari peccator ad Chriſtuʒ.52.par.2. Figura de homine in quo erat plaga lepre qui educebatur ad Aaron ſacerdoteʒ Leuit.13.ibidem. Que debet facere peccator.56.par.3. Figura de Ioſia.4.Re.22. Item figura de ciuitate ieruſalem: ꝺ qua dixit dominus Ie.2. Recordatus ſum tui.ibidem. Item que fiunt in reſuſcitatione peccatoris de ſtatu culpe ad ſtatum gratie.56. parte quarta. Figura de Iōa dormiente. Ioñ.1. Item figura de Angelo qui tetigit Elyam dormientem.3.Re.19. Quod peccator poteſt ſignificari per ciuitatem q̄ʒ precep̄ rex ſuccendi.60.par.2. Figura de ciuitate ierico facta anathēa Ioſ.6.ibidem.

¶ Pena. De pena reproborum. 18. par. 4. Item. 27. par. prima. Item. 32. par. 2. Item 33. par. 3. Item. 46. par. 2. Item. 48. par. 3. Item. 49. par. 3. Item. 50. par. prima. Et par. 3. Item. 60. par. 5. Item. 62. par. 4. Figura de Sedechia qui fuit in manu regis Babil'. Jere. 37. ibidem.

¶ Penitere. Quod homo licet peccauerit debet penitere. 26. par. prima. Figura de dd. 2. Re. 12. ibidem.

¶ Penitentia. De tribus partibus pe͞ni tentie. 15. par. prima. Figura de via trium dierum in ſolitudine. Exo. 3. ibidem.

¶ De penitentia. Require in littera. N. vbi de naui. Quod penitentia ſignificatur per vineam etc. Figura de Sanſone q cum veniſſet ad vineas opidi interfecit Leonē. Judic. 14. ibidem. De penitentia. 19. par. prima. Figura de Noe qui plantauit vineam. geñ. 9. ibidem. Item. 22. par. prima. Item. 25. par. prima. Et par. 3. Item. 44. par. 3. Item. 47. par. 2. Figura de muliere quam perſequebatur draco. Apoc. 12. ibidem. Item. 51. par. 2. Item. 59. par. pma. Figura de manaſe rege qui penitentiā egit. 2. paral'. 33.

¶ Peregrin⁹. Quod xp̄s ſit dici pegrinus quantum ad habitū. Figuratus p Jacob qui dixit ſe trāſiſſe iordanem in baculo. geñ. 33. Item quantū ad vias quas fecit Figuratus per Jſaac qui ambulabat per viam que ducit ad puteum. geñ. 24. quantum ad hoſpitia que intrauit. Figuratus per Elyſeum qui diuertit in tabernaculū qd ſibi preparauerat ſunaitis. 4. Re. 4. Quantum ad pericula que ſuſtinuit. Propter inſignia que portauit. 29. par. 2. Item q chriſtus fuit peregrinus. 59. par. prima. Figuratus per Abraam qui peregrinat⁹ eſt in gerariis. gñ. 20. ibidem.

¶ Perſeuerare. Quod homo debet perſeuerare in bono incepto. 29. par. pma. Figura de vxore Loth reſpiciēte poſt tergū que verſa ē i ſtatuā ſal'. gñ. 19. ibidem.

¶ Petere. Quid hō debet pncipalr petere. 21. par. 3. Figura de Aſſa filia Caleph. Joſ. 15. ibidem.

¶ Pietas. De pietate diuia. 19. par. pria. Figura de reuocatione mulieris adultere. Jere. 3. ibidem. Item. 50. par. 5. Item 18. par. 3.

¶ Piſcis. Quid ſignificant duo piſces. 25. par. 3. Figura de duabus virgis: cuius quibus deus paſcit gregem. Zach. 8. ibid. Item. 29. par. 4. Figuratus per piſcem in cuius ore inuēit Petrus ſtaterē Math. 17. ibidem. Quod Chriſtus voluit q Petrus multos piſces caperet. 45. parte. 2. Figura de piſcibus multis ad quos viuificandos videbatur aqua exiens ex latere dextro templi. Ezech. 47. ibidē.

¶ Portare. Qui ſunt quattuor homines qui portabant adoleſcentem mortuum: q ad nutum dei debent ſtare. 56. par. 4.

¶ Poſtulare. Quod homo volens aliquid poſtulare a deo debet honorare ſuam potentiam. 17. par. ſecunda. Figura de domino ſedente ſuper ſolium excelſum. Js. 6. ibidē. Jnuocat ſuā miam ibidē. Allegare ppriam miſeriā ibidē.

¶ Poteſtas. De poteſtate aliquorum pcedentium aduentum xp̄i ad iudiciū quantum ad ſigna faciēda. 65. par. 2. Figura de ſpiritibus demoniorum facientibus ſigna Apoc. 16. ibidem.

¶ Precipe. Quod Chriſt⁹ pcepit lepro ſo mūdato q nulli diceret: et de diuerſo mō pcipiēdi. 16. par. pma.

¶ Premiū. Qd pmiū tā actiuorum quam contēplatiuorum intelligitur p denariū. 19. par. prima. Figura de bilibrib⁹ tritici. Apoc. 6. ibidē. Quod pmium non debet dari ante meritum: cuius tamen oppoſitū aliq vellēt. par. 2. Figura de lucifero q ante quam meruiſſet voluit pmiari. Js. 14. ibidem.

¶ Prepar. Qd hō dz ſe ppare p ſue vilitatis conſideratōem. Figura de ſole q factus ē ſic ſacc⁹ cilicin⁹. Apoc. 9. Per mādatorum

Tabula.

¶ Templū. Quod tēplum eſt locus deo dicatus: et oratōibus aptus. primo expo. 2. par. pma. Figura de templo Salomonis 3. Re. 8. ibidem. Qualiter homo debet ſe hedificare templum dei ibidem. Figura de templo q hedificauit Salomon. 3. Re. 5. ibidem. Et diuerſimode de templo ibid. Figura de duobus calāis plenis ficbis. Jere. 24 Item figura de Sobna negligēte. Js. 23. ibidem.

¶ Temptare. Quod dyabol⁹ diuerſimode temptat homines. 17. par. prima. Figura de beſtia ſimili pardo. Apoc. 16. ibidem. De diuerſa temptatione Chriſti. 22. par. pma. Et de diuerſis temptatōibus poſt illud euangelium in tranſgreſſione. Figura de Ezechia. Js. 38. Item figura de Petro qui negauit ſe noſce xp̄m. Math. 26. Quod omnes tēptatōnes generaliter reducuntur ad tres. 45. par. prima. Figura de tribus ſpiritibus imundis exeuntibus de ore beſtie. Apoc. 16. ibidem. Item q temptantes deum priuantur gloria paradiſi. 58. par. prima. Figura de filiis iſrael qui temptantes deum fuerunt priuati terra promiſſionis: numeri. 14. ibidem.

¶ Tp̄s. De tp̄e q xp̄s vēit in ier^m i die palmarum. 27. p. pma. Qualr intelligēdum ē tps modicū poſtquam xp̄s dixit diſcipl'is ſe ñ viſurum: et ſe poſtmodū viſurum. 33. p. prima.

¶ Terra. De terra ad quam dbēt ire deuoti par. p^a. Figurata p terrā bonā dnō. 8. ibid. Qd corda hoium bñ diſpoſita ſignificata p terrā bōam ſūt apta ad recipiēdū xbum dei. 30. par. 2. Figura de terra q ptulit herbā virentē. Gñ.

¶ Teſtimōiū. Qd pr̄ xp̄o mltiplr dedit teſtioniū. Et q ſcriptura phibz teſtimōiū de xp̄o. De potētia effecti^a. De mia remiſſiua. De iuſticia punitiua. Et de munificētia largitiua. 37. par. prima. Figura de ſimilitudine manus que apprehendit Ezechielem et duxit eum in Jeruſalē. Ezech. 8. ibidem.

¶ Timor. Qd hō pp timorem pene multoc. retrahit ab offenſiōe pximi. 46. p. 2.

¶ Trāſfigurari. De trāſfiguratōe xp̄i: et de his que acciderunt circa eum. 23. par. p^a Item par. 2.

¶ Tranſfetare. Qd xp̄s voluit nauigio tranſfetare: et qd ſignificat. 59. par. prima. Figura de Juda Mach. q tranſfetauit exortans pplm. 1. Mach. 5. ibidem. Item figura de Symeone ſūmo ſacerdote qui tranſfetauit torrentem. 1. Mach. 16. ibidē.

¶ Tranſire. Qualr homo dz tranſire de vitiis ad virtutes. 7. par. pma. Figura de populo tranſeunte Jordanem. numeri 31. ibidem.

¶ Triduum. Quod per triduum in quo Chriſtus inuētus nō fuit intellr numerus ternari⁹ viciorum in q xp̄s nō iuēitur. 13. p. prima. Figura de ſponſa nō inuēiente ſponſum. cant. 3. Item figura de illis que vidit Elyas ſtans in ſpeluncha in quibus non erat ſp̄s. 3. Re. 19. ibidem. Qualiter Xp̄s inuētus fuit p⁹ triduū. 13. par. pma. Figura de feſto in q poſt triduū aſcendit ier^m. act. 25. ibidem. De multiplici triduo. 47. par. p^a. Fig^a de triduo in q heſt iduxit ieiuniū: heſter. 4. Itē figura de triduo dierum q filii iſrl' pfecti ſunt de mōte dñi precedētes archā dñi numeri. 4. Itē figura de triduo poſt q xp̄s inuētus eſt in tēplo Luc. 2. Item figura de triduo poſt q iudas macha. et fr̄ eius tranſeūtes iordanē venerūt in deſertum. 1. macha. 5. Itē figura de triduo poſt q dixit ſe rehedificaturum tēplū Jo. 2. ibidē

¶ Turbatio. Unde proceſſit turbatio herodis de xp̄o nato. 12. par. 2. Figura de ſaule turbato ptra dauid. 1. Re. 8. ibidem.

V

Adere. Quod xp̄s excitat nos vt vadam⁹ ad opa virtuoſa. 61. par. 3. Ut vadamus ad lauacrum vitiorum inficientium. Figura de naamā cui dixit elyſeus vade et lauare ſepties in iordane. Ad conflictū inimicorum inuadentium. Figura de ſamuele qui dixit ſauli

vade ⁊ percute amalech.primo.R̄e.15.Ad
contemptum mundanorum allicientium.
Figura de elya cui dixit dn̄s vade contra
orientē ⁊ abſcondere in torrente charith.
3.R̄e.17.ibidem.

¶ Uallis. Qualiter vallis vt ſignificat
hoiem imūdum dicitur impleri.4.expo.
prima par.5.

¶ Uenire. Qualr̄ dꝫ venire qui vult in
ſtar mariaꝝ inuenire xp̄m ⁊ angelum.28.
Quod xp̄s venit in mundū cum cōmiti
ua virtutum.56.par.pria.Figura de yſaac
qui ibat proficiens gen.26.ibidem.

¶ Uerbū.Quod verbū dei eſt ſanatiuū
egrotantiū.Figura d̄ captiuis quos tran
ſtulit nabuc.in babil.Je.29.Directiuū er
rantium.Figura de filijs iſrael ambulanti
bus per deſertū numeri.9.Correctiuū de
linquentiū.Figura de niniuitis Jo.3.Re
fectiuū exurientiū.4.expo.pria par.Qd̄
verbum diuinū eſt creatiuū non entium.
Sanatiuū languentiū.Saluatiuū peuntiū.
16.par.2.De efficatia verbi xp̄i.21.par.3.

¶ Ueritas.Quod ē multiplex veritas.
26.par.prima.

¶ Ueſtis.Quod eſt veſtis ſaccina p hu
militatem.Figura de niniuitis qui veſtie
runt ſe ſacco.Jon̄.3.purpurea per carita
tem.Figura de Jonathe qui veſtitus fu
it purpura.1.Mach.4.Lapidea p pacienti
am.Figura de veſte āgeloꝝ.Apoc.7.Ja
cintina p ꝯtemplōnē.Figura de Mar
docheo qui fulgebat veſtibus regijs ⁊ ia
cintinis ⁊ aureis Heſter.8.Strangulata
per miam.Figura de mliere forti que fec̄
ſibi ſtrangulatam veſtem.puer.31.Cilici
na per abſtinentiam.Figura de Jacob q
induit ſe cilicio.Gen̄.37.Alba per purita
tem.Figura de veſtimentis albis illorum
qui ambulabant cum agno.Apoc.tertio.
27.par.2.Qualibus veſtibus debeat idui
Chriſtianus fidelis.48.par.prima.Quod
eſt veſtis innocentie decorantis.Gratie
ꝯfortantꝪ.Et glie getātis 53.par.3.

¶ Uia.Quod multi ſunt qui non p̄repa
rant viam domino.Et multiplr̄ de via.4.
expo.prima.par.4.¶ Figura de quattu
or vijs.prouer.30.Item figura de .7.colū
nis exciſis in domo.prouer.9.De multi
plici via antiqua peccatorum.12.par.4.
Figura de.4.via de qua Salomon loqui
tur.puer.30.Item de via noua virtutum
ibidem.Figura de vijs Eſdre.

¶ Uicium.De.7.vitijs capitalibus.16.
par.prima.Item.20.par.4.Item.51.par.
3.Item par.4.Item.57.par.2.

¶ Uidere.Qualiter xp̄s videbitur a ſā
ctis in gloria.4.expo.prima.par.6.Figu
ra de Jacob qui dixit Gen̄.32.Uidi do
minum facie ad faciem ibidem. De mul
tiplici viſione diſcipulorum de Chriſto
par.3.Figura de.7.oculis ſuper lapide
vno.Zach.3.ibidem. De multiplici viſio
ne diſcipulorum de xp̄o cuius figura pre
ceſſerat in rubo Moy.Et ꝙ ad ipſum vi
dendum excitantur anime deuote figura
tiue Cant.3.Quibus dicitur.Egredimini
filie ſyon ⁊c.53.par.prima.

¶ Uidua.Quod per mulierem viduam
intelligitur ſynagoga.Figura de muliere
vidua coligente ligna.3.R̄e.17.Et ꝙ per
mulierem viduam intelligitur ſancta ma
ter eccleſia.Et anima exiſtens in peccato
mortali.56.par.2.

¶ Uilla.Quod per emptionem ville ſi
gnificatur peccatum ſuperbie.43.par.2.Fi
gura de Joſeph qui emit triticuꝫ egypti
Gen.47.ibidem.

¶ Uinculum.Quare Jo.baptiſta ab he
rode fuit poſitus in vinculis.2.par.prima
Figura de Joſeph Gen.39.ibidem.

¶ Uinea.Quod per vineam intelligitur
anima cuiuſlibet fidelis que debet fodi
amputari ⁊ extendi.Figura de vinea que
6.annis debebat putari.Leuit.25.19.par.
prima.Et multipliciter de vinea ibidem.
Figura de arbore fici.Luc̄.13.ibidem.
Quod per vineam intelligitur penitētia

¶ Ruina.Quod xp̄s dicitur fuiſſe i rui
nam vitiorū ⁊ reſurrectionem virtutum.
Figura de ſtatua Nabuc̄.Dan̄.2.9.p.2.

S Atiare.Quod ſatietas ſuperha
bundans q̄ xp̄s ſatiauit multi
tudinem fuit figurata p ſupha
bundantem ſacietatem q̄ꝫ fecit Elyſeus
4.R̄e.4.47.par.3.

¶ Sacramentum.De.7.ſacramētis eccl̄e
15.par.p̄ma.Figura de.7.lucernis ſup can
delabrum vnū.Zach.4.ibidem. De ſacr̄o
eucharistie.42.par.2.par.3.⁊ par.4.⁊ i diſ
greſſiōe p totuꝫ cum multis ⁊ diuerſis fi
guris.

¶ Saluator.Quod xp̄s ſaluator :fuit de
ſideratus.ps̄.45.Prophetatus.ps̄.9.Fi
guratus.4.R̄e.13.Demonſtratus Luc̄.2.
5.par.4.

¶ Sanar̄.Qd̄ xp̄s ſanādo pccōrē app̄hē
dit ipꝫ p gr̄aꝫ p̄ueiēdo.Figura de manu q̄
apprehēdit ezechielē dan̄.i cinccimo capitꝫ
ezechiel.8.Gratiam cōferendo.Figura d̄
ſanatiōe facta per contēptibile lignū ſap.
10.Suo arbitrio relinquēdo.Figura d̄ ru
beitis quos dimiſit iob.Job.22.57.par.2.
De ſanatione peccatoris.59.par.4.

¶ Sapiētia.Quod ſapientia diuina dicit̄
mulier multis de cāis.Figura d̄ abigayl
muliere prudentiſſima.1.R̄e.25.44.par.3.

¶ Scribere.Quod xp̄s ſcribens electo
rum nomina p̄t figurari p virum qui ha
bebat atramentariū ſcriptoris ad renes
eius Eze.9.Item p manum ſcribenteꝫ ad
pietem:dan̄.5.6.par.p̄ma.

Seducere.Quod finalis intentio antixp̄i
erit ſeducere homines in erroreꝫ.65.par.
2.Figura de beſtia q̄ ſeducebat homines
habitātes in terra:apoc̄.13.ibidē.

¶ Seminare.Quod p hominem q ſemi
nabat ſemen ſuū intelligitur xp̄s.Figura
tus p yſaac qui ſeminabat igerariis:gen̄.
26.20.par.p̄ma.De ſemine ibidem par.5.
Item.18.par.p̄ma.

¶ Senſualitas.Quod ſenſualitas debet
ſubici rationi : ⁊ non econ͛ : q: tunc eſſet
ordo p̄uerſus.16.par.2.Figura de ſeruo
regnāte prouer.30.ibidem. Item de ſen
ſualitate.21.par.2.Iteꝫ.27.par.p̄ma.Figu
ra de muliere garula prouer.7.ibidē.Itē
43.par.2.Figura de quattuor regibus pu
gnantibus cōtra.5.gen̄.14.ibidem.Item
figura de Sanſone qui accep̄ vxorem de
filiabus philiſtiī iudic̄.14.ibidem.

¶ Septem.De diuerſis.7.4.expo.p̄ma
par.4.Figura de.7.colūnis prouer.9.ibi
dem.Item.7.par.3.Figura de.7.oculis.
zach.3.ibidem.Item.15.par.p̄ma.Figura
de.7.colūnis prouer.9.ibidem.Iteꝫ figu
ra de.7.ſtell apoc̄.1.ibidem.Item par.2.
Item.24.par.4.Item ibidem.Figura de
dracone rufo apoc̄.12.ibideꝫ.Item figura
de.7.bobus macilentis gen̄.41.ibidem.
Item.25.par.3.Figura de candelabro au
reo cum.7.lucernis zach.9.ibidem.Item
figura de.7.ſtell apoc̄.1.ibideꝫ.Item.43.
par.prima.Figura de.7.mulieribus app̄
hendentibus virum vnū Js̄.4.Item ibi
dem.Figura de.7.lucernis ſuper cande
labrum zach.4.ibidem. Item.47.par.2.
Item par.3.Item.50.par.3.Figura de.7.
ſtell.apoc̄.1.Item figura de.7.oclis zach.
4.Item figura de.7.colūnis prouer.9.ibi
dem.Item.51.par.prima.Item par.4.Fi
gura de filiabus ſet͛ paſcentibus gregeꝫ:
exo.2.57.par.prima.Item par.2.Figura
de.7.ſpiritib͛ nequiorib͛ dyabolo Mat.
12.ibidem.Item.61.par.3.Itē par.4.

¶ Sequi.Qualiter homines debent ſe
qui xp̄m.16.par.prima.Figura de ſequen
tibus abimelech iudic̄.9.ibidem.De dā
no ſequentium dyabolum.Figura de vul
nere ſeuo facto in terra ab angelo apoc̄.
16.ibidem. Item qualiter debent ſequi
Chriſtum.21.par.4.Figura de elyſeo qui
ſecutus fuit elyam.3.R̄e.19.Item.45.p.5.
cum predictis figuris.

¶ Seruire.Quod homo ſeruiendo deo
liberatur de manibus inimicorū.Figura

de filijs yſrael quibus dixit Samuel.1.℞.
7.Preparate corda veſtra deo ⁊c.55.p.p̄
ma.Item ꝙ ſeruiendo dyabolo homo ef
ficitur ſeruus.Figura de viris Jabes ga
laad ſeruientibus Naas.1.reg.ij.ibidem.
¶ Sex.De diuerſis.6.15.par.2.Figura d̄
6.diebus quibus operari licitū erat.Exo.
20.ibidem.Item.23.par.p̄ma.cum figura
predicta.Item.64.par.4.
¶ Signum.Qualiter xp̄s dr̄ fuiſſe ſignū
9.par.2.Figura de ſerpente Eneo poſito i
ſignum in deſerto.numeri.21.ibidem. Et
q contradicunt huic ſigno ibidem.De ſi
gnis antixp̄i ad iudiciū.p̄ expo.prima p.
1.Item expo.3.par.p̄ma.Item de ſignis
1.par.4.Item.24.par.2.Item.56.par.4.
Item.61.par.3.Item.65.par.5.
¶ Sollicitudo.De ſollicitudine.7.parte
pria.Itē.13.par.pria.Itē par.2.Item.19.
par.2.Itē.43.par.pria.Et par.2.Item.56.
par.prima.Figura de filijs iſrael quos pa
uit deus in deſerto.40.ānis deutero.8.ibi
dem.Itē ibidem.Figura de hoīe dei uo
lente multos fructus cōgregare Luc.12.
Itē ibidem.Item.56.par.pria.Item.61.
par.2.Item.64.par.2.
¶ Solutio.De ſolutione peccatoris.27.
par.2 Figura de achioꝛ Judith.6.ibidē.
¶ Somnus.Quod viſio facta in ſomnis
Joſeph de ꝯceptu virginis figuratur per
viſionem ſcale q̄ꝫ vidit in ſomnis ioſeph
Gen.24.5.par.3.
¶ Spus:De ſpū ſācto.14.par.3.Itē.24.
par.3.Item.31.par.2.Item.34.par.2. Et
par.4.Item.37.par.prima.Item.38.par.
prima.Et par.2.Figura Iſa.4.Si ablue
rit deus ſordes ⁊c.Ezechielis.36.Item fi
gura de ſpiritu inſufflante Ezechiel.37.
Item de ſpiritu elleuante Ezechielem
Ezechielis.43.ibidem.Item.48.par.4.
¶ Stare.Quod Chriſtus dicitur ſtare i
ſignum ꝙ eſt auxiliator noſter.45.par.p̄
ma.Iuxta ꝙ figuratiue dixit Moy.Exo.
7.Stabo ego ſupra petrā ⁊c. ibidem.
¶ Stat⁹.De ſtatu nature inſtitutē ⁊ lap
ſe.27.par.prima.De ſtatu iuſtorum.33.p.
3.Figura de populo yſraelitico.Heſter
9.ibidem.Et de ſtatu iniquorum.Figura
de diuite habente vitam bonam ⁊c. Luc.
12.ibidem.Item.45.par.2.
¶ Stella.De ſtella: ⁊ quid ſignificet.pri
mo.Expo.prima:par.prima.Item.5.par.
prima.Item.12.par.prima.Item par.3.
¶ Superbus.Quod ſuperbi ſignifican
tur per montes ⁊ colles.4.expo.prima
par.5.Figura de monte peſtifero Iere.
55.ibidem.De ſuperbis.20.par.2.Item
49.par.3.Figura de Moab ſuperbo Iſa.
19.ibidem.
¶ Superbia.De ſuperbia.24.parte ſecū
da.Item.43.parte ſecunda.Figurati per
Joſeph.Gene.47.ibidem.Item.51.per
parte prima ⁊ parte quarta.Item.53.par
te tertia.Item.57.parte quarta.
¶ Surdus.Quod per ſurdum ⁊ mutum
intelligitur totum genus humanum vel
quilibet peccator in ſpeciali.Et quibus d̄
cauſis homo efficitur ſurdus.52.parte
ſecunda.
T Angere.Quod deus multiplici
ter tangit hominem.64.parte
quarta.Figura de tactu cordis
populi.1.℞.4.Item figura de tactu auris
illius cui petrus amputauit auriculam
Luc.22.Item Figura de Seraphyn qui
tetigit labia Yſa.Yſa.6.Item figura de
tactu Chriſti qui tetigit linguam muti.
Math.ſeptimo.Item figura de tactu le
ctuli in quo portabatur defunctus.Luc.
ſeptimo.Item figura de tactu femoris Ia
cob.Gene.vigeſimoſecundo.Item figura
de tactu leproſi Mat.8.ibidem.Itē quo
modo tangit reprobos.Figura de terra
quam tetigit deus que tabeſcuit amos.9.
ibidem.
¶ Temperantia.De temperantia.45.
parte prima.Item.50.parte quarta.Itē
57.parte prima.

⁊c.Figura de Sanſone qui in vineis opi
di interfecit leonem.Judic.14.ibidem.
Item figura de benedictione iude:de quo
dictum fuit Gen.49.Ligans ad vineam
pullū ſuum ibidē.
¶ Vinum.Quod in conuiuio xp̄i pōitur
vinum optimum.15.par.3.Figuratum p
vinum conditum.cant.8.Item Figura
tum per vinum ꝙ fuit in ꝯuiuio regis aſ
ſueri.Heſter p̄ ibidē.
¶ Vir.Quod Chriſtus dr̄ vir.14.par.
2.Figuratus p Joſeph vir plenꝫ ſpū dī.
Gen.41.ibidem.
¶ Virtus.De virtutib⁹ moralibus poſt
euangelium.22.vbi de ipſis cum multis fi
guris.Item de ſeptem virtutibus.4.Ex
poſitio prima parte quarta.Itē.43.par.
prima.Item.46.parte.2.Item.57.par.
p̄ma.
¶ Vocare.Quod deus in qualibet etate
hominis vocat ipꝫ ad bene operandū.29.
par.prima.Et par.2.Quod multi vocan
tur ⁊ pauci eliguntur.Par.4.Figura de
gedeone qui vocauit.32.milia hominū ad
pugnandū de quib⁹ non fuerūt electi niſi
1000.iudicū.7.ibidem.Quod deus vocat
hominem ad attentā circōſpectionē.Figu
ra de adā quē deus vocauit.d.Adam vbi
es:gen.3.Ad perfectam emendationem.
Figura de illis quos vocauit ad fletum
ad planctuꝫ ⁊ ad caluitium.Iſa.22.Ad re
ctam operationem.Figura de iuſto quem
vocauit domin⁹ vt ſequeretur ſe.Iſa.41.
Ad eternam retributionem.49.par.pria
Quid accidit renuentibus venire ad de
um:ibideꝫ.Figura de regina vaſti.heſter
1.ibidem.Item de multis vocatis ⁊ pau
cis electis.60.par.5.Figura de filijs iſrael
numeri.14.ibidem.
¶ Vox.De proprietate vocis:⁊ ꝙ eſt mł
tiplex vox.Figura de adam gen.3.Item
figura de voce turturis canti.2.Itē figu
ra de nabuc.dan.4.item figura de voce
cytharedorum cytharantium apoc.14.3.
par.3.
¶ Volatilia.Qualiter per volatilia intel
ligūtur cōtemplatiui.55.par.prima.Figu
ra de Elya quem deus pauit per coruos
3.℞.17.ibidem.
¶ Vtilitas.De vtilitate q̄ꝫ habemus p
hoſtiuꝫ materiale ⁊ ſpirituale.40.par.4.
X p̄s.Quod xp̄s ſignificatur per
ſalomonem.prio expo.5.par.pri
ma.Quod xp̄s dicitur paruul⁹
per humilitatem profundiſſimam.Figu
ratus per dauid paruulū.1.℞.16.Datus
propter benignitatem largiſſimam.Et ꝙ
habet imperiuꝫ ſuper humerum eius pro
pter poteſtatem magnificaꝫ.Quod diuer
ſitas nominum in xp̄o ſignificat eius no
bilitatem digniſſimaꝫ.Figuratus per da
uid cui deus fecit nomen grande.2.℞.7.
5.par.4.Et ꝙ fuit deſideratus:figuratus
⁊ demonſtratus ibidem.Quod xp̄s ſcri
bit nomina electorum.6.par.prima.Figu
ratus per virum habenteꝫ atramentariū
ſcriptoris Eze.9.Item per manum ſcri
bentem in pariete dan̄.5.ibidem.Quod
xp̄s fuit in effectu vigoroſus.Figuratus
per Samuelem.1.℞.2.In intellectu lumi
noſus.Figuratus per beſelehel archi
tectum Exo.31.In affectu gratioſus.9.
par.4.Quod habuit claritatem ſapientie
Figuratus per Eſdram ingenioſum.2.eſ
dre.7.Sanctitatem exiſtentie.Pietatem
beniuolentie.10.par.3.Quod xp̄s dicitur
medicus humani generis.16.par.2.Figu
ratus per raphaelem angelum qui cura
uit Tob.Tob.22.ibidem.Quod xp̄s auxi
lians peccatores figuratur per Jeremiā
orantem pro populo deum.1.Mach.
17.per.4.Quod xp̄s licet peccatum nō
habuit tamen mori voluit pro redemptio
ne humani generis.26.parte prima.Figu
ra de duobus yrchis quorum vnus inter
ficiebatur ⁊ alius permittebatur abire
Leuit.16.ibidē.Quod xp̄s dictus fuit na
zaren⁹.Qualr̄ fuit figurat⁹ p iepthe viruꝫ

fortiſſimū Judicū .ij. Et p yſm nadē for
tem in bello eccleſiaſtici. 46. Qualiter fu
it propheta. Et qualiter potens in opere
⁊ ſermone. 26. par. 3. Quod per yſim habe
mus euaſionem pene affligentis ⁊ quō.
Figura de loth qui euaſit ſubuerſionem
ſogdome Gen. 19. Collationem gratie.
Et remiſſionem culpe. 39. par. prima. Qd
in xpo inſtar regis temporalis videmus
ſolium exaltatum. Palium rubricatum.
Pileum decoratum. Sceptrū demonſtra
tum. Et cultum inclinatum. 60. par. pria
Quod in xpo inuenimus dignitatem glo
rioſam cathedralis excellentie. Clarita
tem radioſam luminaris ſapiētie. Bonita
tem amoroſam doctrinalis influētie. Equi
tatem virtuoſam generalis preſidentie
63. par. 2. Figura de illo qui ſedebat ſuper
equum album qui vocabatur fidelis ⁊ ve
rax Apoc. 19. ibidem. De benignitate xpi
in condeſcendendo precibus indigentiū
64. par. prima.

Y

Dria. Qualiter. 6. ydrie ſignifi
cant. 6. etates. Et qualiter in eta
tibus precedentibus aduentum
xpi fuit aqua. Et qualiter in aduentu ſuo
aquam mutauit in vinum. 15. par. 2. Figu
ra de ſeruo qui debebat ſeruire. 6. annis ⁊
ſeptimo dimitti liber: Exo. 22. ibidē. Qua
liter per. 6. ydrias lapideas intelligitur
peccator in malitijs obſtinatus ibidem
Figuratus per ezechiam qui fecit maluꝫ
in conſpectu domini. parali. 26. ibidem.
Quod per. 6. ydrias intelliguntur virtu
tes. ibidem. Figura de candelabro cuꝫ. 6.
calamis Exo. 25. ibidem.

Ydropicus. Quod ydropicus ſignifi
cat peccatorem: ⁊ ꝙ in ipſo tumor inflans
ſignificatiu9 ſuperbie. Fetor inficiēs ſigni
ficatiu9 inuidie. Palor decolorans ſignifi
catiu9 iracondie. Torpor deprimens: ſigni
ficatiu9 accidie. Ardor cōſumens ſignifica
tiu9 auaritie. Liquor humidans: ſignifica
tiu9 ingluuie. Humor defluēs ſignificatiu9
luxurie. 57. par. 2.

Yhs. Qualiter xps fuit vocatus yhs
5. par. 4. Qualiter hoc nomen yhs fuit ō
ſideratum prophetatum ⁊ figuratum ibi
dem. De cōmendatione huius nominis
10. par. 4. Figura de dauid cui deus fecit
nomen grande. 2. Re. 7. ibidem. Item figu
ratur per otoniel ſaluatorem populi iſra
elitici Judicū. 4. ibidem.

Ymago. Quod homo debet portare
quadruplicem ymaginem in hoc mundo.
Et quomodo portant aliam quadrupli
cem illi contrariam. Figura de adoranti
bus beſtiam apoc. 14. 63. par. 3.

Ypocrita. De ypocritis ⁊ hereticis. 48.
parte prima.

z

Elus. De zelo veritatis quē ha
bent fideles contra infideles. 18.
par. 3. Figurati per finees qui ze
lando zelum dei accepit teſtamentum ſa
cerdotij. i. macha. 2. ibidem.

Zizania. Quod zizania ſignificat hereti
cos vel pccā. 18. par. prima.

Finis tabule.

Incipit compendium poſtille edite a
fratre Philippo de monte calerio ordi
nis minorum. abbreuiatū per fratrem iō
ſelmuꝫ de canoua de cumis: tunc cuſtodē
cumanuꝫ eiuſdem ordinis. Dominica
prima de aduentu domini. Euangelium
primum. Expoſitio prima.

E

Runt ſigna in ſole
luna ⁊ ſtell. ⁊c. lu.
21. Sciendum eſt ꝙ
duo ſunt inter alia
que homineꝫ retra
hunt a malo ⁊ redu
cunt ad bonum. s.
timor ⁊ amor ſicut
poſſumus videre
per experientiam in multis. Sancta igit
mater eccleſia cui eſt cura de nobis: vtro
qꝫ modo nos admonet vt ſpretis peccatis
virtuoſis operibus inſiſtamus. Et ideo
hodierna die proponit ⁊ reducit ad me
moriam amorem quem xps ad genus hu
manum habuit qn̄ pro nobis voluit incar
nari pp ꝙ ⁊ iſtud tempus nominatur ad
uentus vt verſa vice diligamus dominū
qm̄ ipſe prior dilexit nos. Jo. 4. Propōit
ēt reducit ad memoriaꝫ in hodierno euā
gelio diem iudicij quem timere debem9.
vt ſic ⁊ ſi non amore primi aduentus in
carnem ſaltem timore ſecundi aduentus
ad iudicium moueamur ad bene operan
dum ⁊ dimittendū peccata ſm ſniam. ps.
D. Declina a malo ⁊ fac bonuꝫ. inquire pa
cem ⁊ perſequere eam. Sciendum eſt
autem ꝙ xpi quadruplicem reperimus
aduentum. Primum in virginis vteruꝫ.
⁊ ille eſt admirandus. Secundum in mū
dum iſtum ⁊ ille eſt imitandus. Tertium
in menteꝫ hominis ⁊ ille eſt appetēdus.
Quartum in fine mundi ad iudicium ⁊ il
le eſt formidandus. De iſto autē vltio
aduētu. s. ad iudicium exponendo primo
hodiernum euangelium yſtorice ſciendū
eſt ꝙ querentibus diſcipulis a xpo ſꝫ Be
dam de ſigno aduentus eius ad iudiciuꝫ
eis in euangelio hodierno rn̄dit. d. Erūt
ſigna in ſole ⁊ luna. ⁊c. In iſto autem
euangelio. 5. tanguntur. s.
Terribilis creaturarum imutatio.
Mirabilis iudicis manifeſtatio.
Conſolabilis iuſtoꝝ confortatio.
Intelligibilis occultorum declaratio.
Infallibilis predictoꝝ certificatio.
Primum probat nouitas inaudita.
Secundū claritas nunqꝫ viſa. Ter
tiū ſecuritas appetita. Quartuꝫ ſenſua
litas ammiſſa. Quintū veritas repro
miſſa. Primum in principio. Secundum
ibi. Et tunc videbunt ⁊c. Tertium ibi
his aūt fieri. ⁊c. Quartum ibi. Dixit aūt
ill ⁊c. Quintum ibi. Amē dico vobis ⁊c.

Prima pars.

q

Uantum ad primuꝫ vbi tā
gitur. Terri. ⁊c. ꝙ probat
⁊c. dicit. Erunt ſigna in ſo
le ⁊c. Sciendum ꝙ creatu
rarum quedam ſunt pure
ſpirituales vt angeli. quedaꝫ pure corpo
rales. ⁊ iſte vel ſunt icorruptibiles vt cor
pora celeſtia: vel ſunt corruptibiles vt ele
menta ⁊ elementata. quedam ſunt cōpoſi
te ex corporali ⁊ ſpirituali: vt homo q cō
ſtat ex anima ⁊ corpore. In omnibus aūt
iſtis ante diem iudicij erit imutatio ſm
Criſoſt. Quantū igitur ad creaturas
corporales incorruptibiles dicit. Erunt ſi
gna. ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ ſicut dicit Gen.
i. Fecit dns duo magna luminaria ⁊c. vt
lucerent ⁊ illuminarent terraꝫ. Sicut igi
tur in principio mundi vt indicarent mū
dum inceptum: poſita ſunt h luminaria
vt lucerent. ſic in fine mundi: vt oſtendāt
mundum deficere lumen amittent. Erūt
igitur ſigna in ſole maiori luminari. s. q
factus eſt vt preeſſet diei. ⁊ luna. s. mino
ri luminari que facta eſt vt preeſſet nocti
⁊ ſtell que poſite ſunt in firmamento vt

lucerent ⁊ vt ornarẽt. vñ Joel'.2. Sol ⁊ lu
na obtenebꝛate ſunt ⁊ ſtelle retraxerũt lu
men ſuũ. Et ibidẽ tertio. Sol vertet in te
nebꝛas ⁊ luna i ſanguinem anteꝗ̃ veniat
dies domini magnus ⁊ hoꝛribilis. Ma
gnus in ꝗ̃ electis ⁊ hoꝛribilis dyabolo ⁊
omnib⁹ repꝛobis. Simil'r Mat.24. Sol
obſcurabit ⁊ lũa ñ dabit lumẽ ſuũ ⁊ ſtelle
cadent de celo. ¶ Sed hic põt eẽ dubiuꝫ
qũo ſtelle poterũt de celo cadere cũ dicat
ꝙ vna ſtella ſit maioꝛ tota t̃ra. ¶ Rñſio
dico ꝙ cadẽt ꝗ̃tũ ad effectũ non ꝗ̃tũ ad
ſubſtantiã qꝛ amittẽt lumẽ ⁊ nõ lucebũt.
¶ Uel nõ cadent ꝗ̃tũ ad veritatẽ ſꝫ ꝗ̃tũ
ad nr̃am apparentiã. ſicut videmus de va
poꝛibus apparẽtibus vt ſtelle cadentes.
¶ Uel ſm Euſe. Nõ cadẽt eo ꝙ lucẽ ſuã
realiter amittãt nec eo ꝙ realiter cadãt
ſꝫ qꝛ pp̄ p̄ñtiã maioꝛis luminis cũ q̃ vẽiet
xp̄s ad iudiciũ nõ videbit lux eoꝝ. ſicut ẽt
in die modo pp̄ pꝛeſentiam ſolis q̃ ẽ ma
ximi luminis nõ apparẽt ſtelle. ¶ Quãtũ
ad creaturas coꝛpoꝛales ⁊ coꝛruptibiles
dicit. Et in terꝛis pꝛeſura gentiũ ⁊c. vnde
Euſebius. Que ãt veniãt orbi poſt lumi
narium obtenebꝛationẽ ex qbus fiet an
guſtia gentiũ ꝯſequenter expꝛimit. d. Et
in terꝛis pꝛe. ⁊c. ¶ Dicit igit ⁊ in terꝛis p̄
ſura gẽtiũ. i. anguſtia ⁊ tribulatio magna
qualis nunꝗ̃ fuit ab initio mũdi nec vn
quã fiet. Mat.24. Pꝛe ꝯfuſione ſonitus
maris ⁊ fluctuum qꝛ i mari erit tẽpeſtas
inaudita q̃ hoies vbilibet cõſtitutos ve
hemẽter affliget. ¶ Quãtũ ad creaturas
cõpoſitas ex coꝛpoꝛali ⁊ ſpũali ſubſtantia
dicit. Areſcentibus hoibus nõ ardentib⁹
libidine ſeu cupiditate que tũc non erit ſꝫ
areſcentibus. i. aridis fientibus ⁊ q̃ſi pꝛe
anguſtia ſe ipſos cõſumentibus. qꝛ pꝛuer.
15. Secura mens quaſi ꝯuiuium ſic timoꝛ
attenuat ⁊ diſſicat vñ pꝛ̃.17. Sp̄s triſtis
exſiccat oſſa. Areſcẽt igit pp̄ mala p̄ñtia
vl' futura iminẽtia oibus general'r ⁊ ſpẽa
liter peccatoꝛibus. vñ ro. i. Reuelabitur

ira dei de celo ſup oẽm ipietatẽ ⁊ iniuſti
tiã hoium eoꝛũ. qui veritatẽ ⁊ iuſtitiã de
tinẽt. i. qui cognoſcũt veritatẽ ⁊ eã negãt
vel eã nõ ponunt in effectu. ¶ Quantũ
ad creaturas totaliter ſpũales dicit. Naꝫ
virtutes celoꝝ mouebũtur. vñ Theo. Nõ
ſolũ aũt moꝛtales fluctuabũt cũ alterabit
mundus ſed ẽt angeli ſtupebũt de tã ter
ribilibus mutatiõibus vniuerſi. ¶ Uir
tutes igitur celoꝝ. i. angeli ⁊ poteſtates
que dicũtur virtutes celoꝝ aut quia ſunt
motoꝛes eoꝝ ſm philoſophos aut qꝛ ha
bitatoꝛes ſꝫ ſcõs mouebũtur. i. ad modũ
timentiũ ſe hẽbũt vel mouebũtur ſꝫ Be
dã. Timoꝛe reuerentie que lꝫ ſp̄ ſit in eis
tñ p̄cipue tũc appebit. vñ Job.26. Colum
ne celi. i. angeli pauebũt ad nutum eius.
¶ Uel mouebũtur ſm Euſebiũ. i. deſcen
dent cũ xp̄o iuxta illud Mat.25. Cuꝫ ve
nerit filius hois in maieſtate ſua ⁊ oẽs an
geli eius cũ eo. ¶ Uel mouebuntur ſm
Euſebiũ qꝛ abſoluẽtur a miniſterio creatu
rarum.

Secunda pars.

Equitur. Et tunc videbũt
filiũ ⁊c. vbi ponitur mirabi
lis iudicis manifeſtatio ꝙ
p̄bat claritas nunꝗ̃ viſa.
vñ. Theo. Tã fideles ꝗ̃ in
fideles videbũt eũ radiabit enim ampli⁹
ſole tam ipſe ꝗ̃ crux eius. ¶ Uidebunt
igitur eũ ſm Grego. in omel. cũ poteſta
te magna q̃ pꝛimo cũ humilitate viſus ẽ
⁊ maieſtate q̃ pꝛius apparuit cũ vilitate
⁊ deſpectu. ¶ Uel cũ poteſtate magna ſꝫ
Grego. ꝯ malos puniendos: ⁊ maieſtate
quo ad bonos pꝛemiãdos. ¶ Scienduꝫ ẽ
ꝙ iſte aduentus ad iudiciũ fuit figurat⁹
apoc.14. vbi Jo. inquit. Uidi ⁊ ecce nubẽ
candidã ⁊ ſup nubẽ ſedentẽ ſimilem filio
hois habentẽ in capite ſuo coꝛonã aureaꝫ
⁊ in manu ſua falcẽ acutã. ¶ Ubi ſciendũ
ꝙ ad lr̃am xp̄s ſignificat⁹ p̄ ſimilitudinẽ
filio hois veniet ad iudiciũ in nube candi

da q̃ erit elleuata in aere ⁊ oẽs ante ip̄m
cõgregabuntur vt ſtipendia ſua recipiãt
bõa vel mala. ⁊ iõ dr̃ habere coꝛonã aure
am ſignificantẽ p̄miũ iuſtoꝝ ⁊ in mãn fal
cem acutã ſignificantẽ penã repꝛoboꝛum.
¶ Fuit ẽt figuratus iſte aduẽtus dañ. i.
vbi dr̃ ſentential'r ꝙ dañ. vidit ãtiquum
dieꝝ ſedentẽ ſup thꝛonũ flãmeũ a cuius fa
cie egrediebat fluui⁹ igne⁹ ⁊ rapidus cui
miniſtrabãt milia milium angeloꝝ iſte ſe
dit ad iudicandũ ⁊ libꝛi apti ſunt corã eo
⁊ ecce i nubibus celi filius hois veniebat
⁊ p̄uenit vſqꝫ ad antiquuꝫ dieꝝ ⁊ dedit ei
poteſtatẽ ⁊ honoꝛẽ ⁊ regnũ ⁊ ois popul⁹
tribus ⁊ ligue ei ſuient. ¶ Ubi ſcienduꝫ
ꝙ lꝫ xp̄s ꝗ̃tũ ad humanitatẽ veniat iudi
care mundũ ſicut iudex delegatus tñ pꝛi
cipalis auctoꝛitas iudicãdi erit in deita
te. vñ Jo.5. Pater dedit ei. ſ. filio poteſta
tem iudiciũ facere qꝛ fili⁹ hois ẽ. ¶ Sciẽ
dum eſt igitur ꝙ p̄ antiquum dieꝝ intelli
gitur deus pr̃ qꝛ ẽ ſine pꝛicipio ⁊ ſine ſine
Jlle ſedit ſup thꝛonũ flãmeum. i. i ſua dei
tate que flãmea dr̃ rõne eternitatis qꝛ de
us eternitas ẽ. i. Jo.4. cui miniſtrãt ⁊ aſſi
ſtunt oẽs angeli ipſius eſſentiã contẽplã
tes: Per fluuiũ ãt igneuꝫ de ipſius facie
p̄cedentẽ intelligit ſententia dura ꝯ pec
catoꝛes q̃ auctoꝛitatiue p̄cedet ab ipſo.
¶ Per filiũ ãt hois intelligit filius vir
ginis ille veniet ad p̄rem antiquũ dierũ
q̃ dedit ſibi poteſtatẽ iudicandi ⁊ dandi
regnũ eternũ oibus dignis vt poſtmodũ
ſibi aſſiſtãt in paradiſo ⁊ ſeruiãt ei. Et in
illo iudicio ap̄ietur libꝛi. i. cõſciẽtie vt illi
legãtur oia fcã eoꝝ ſiue bona ſiue mala.
Quia dicit apoc.22. Ecce vẽio cito ⁊ mer
ces mea mecũ ẽ dare vnicuiqꝫ ſꝫ opa ſua
¶ O ꝗ̃ta inueniẽtur ſcripta in libꝛis mul
toꝝ ⁊ in conſciẽtijs eoꝛũ q̃ in bonis tpali
bus duxerũt dies ſuos ⁊ in puncto ad in
ferna deſcendẽt Job.21. O ꝗ̃ magnũ car
tulariũ poꝛtabũt ſupbi auari ⁊ luxurioſi
ceteriqꝫ peccatoꝛes. O ꝗ̃ anguſte erunt

vie repꝛoboꝝ quia ſm Ambꝛo. A dextris
erũt peccata accuſantia a ſiniſtris infinita
demõia ſubtus hoꝛridũ chaos inferni de
ſup iudex iratus furoꝛis mũd⁹ ardẽs in
tus cõſciẽtia vrens ibi vix iuſt⁹ ſaluabit
heu miſer peccatoꝛ ſic depꝛehenſus quo
modo fugiet latere ẽ impoſſibile appare
re intollerabile.

Tertia pars.

Equitur. Hiis aũt fieri inci
pientibus ⁊c. vbi tangitur
cõſolabilis iuſtoꝝ confoꝛta
tio ꝙ p̄bat ſecuritas appe
tita. vñ Grego. Quia p̄miſ
ſa ꝯ repꝛobos dicta ſunt mox ad electoꝛũ
conſolationẽ verba vertuntur. Nã ſubdr̃
Hiis ãt fieri ⁊c. Ac ſi dicat cũ plage mun
di crebꝛeſcant leuate capita veſtra. i. ex
illarate coꝛda qꝛ dum finitur mundus cu
ius amici non eſtis p̄pe eſt redemptio ꝗ̃
queſiſtis. Jn ſcriptura enim ſacra ſepe ca
put p̄ mente ponitur qꝛ ſicut capite regũ
tur mẽbꝛa ita cogitationes mente diſpo
nuntur. Capita igitur leuare eſt mentes
ad ſuperna gaudia erigere. ¶ Jn iſta ãt
parte tria tangit. ſ. quia.
Excitat intellectũ ad attentaꝫ intuitionẽ.
Erigit affectum ad alterã ſpectationem.
Expꝛimit effectum ad nr̃am cõſolationẽ.
¶ Pꝛimũ nota ibi Reſpicite. Secũdum
ibi. Leuate capita ⁊c. Tertium ibi. qñ ap
pꝛopinquat redemptio vr̃a. ¶ Pꝛo pꝛio
dr̃ tob.11. ꝙ aia ſedebat cottidie i ſupcilio
montis vñ trãſpicere poterat de longin
quo. ¶ Pꝛo ſecũdo dr̃ in p̄s. Ad te dñe
leuaui aiam meã deus meus ⁊c. ¶ Pꝛo
tertio dr̃ i p̄s. Redẽptionẽ miſit dñs po
pulo ſuo ⁊c. ¶ Dicit igitur ſm Euſebiũ.
Hiis autẽ. ſ. ſingulis pꝛemiſſis fieri inci
pientibus. ſ. executioni mandari reſpici
te. i. diligenter attendite ⁊ leuate capita
veſtra. i. erigite coꝛda veſtra tanquam
ſcriptura quia poſt mundi ruinam ſequi
tur beatitudo veſtra que erit in gloꝛifica
tione anime ⁊ coꝛpoꝛis.

Quarta pars.

Equit. Et dixit illis ſili ⁊c. vbi tangit intelligibil' oc
ſ cultoꝝ declaratio ꝙ deluci dat ſēſualitas añmiſſa. vbi ſcienduꝫ ꝙ ꝑ iſta ſenſibilia que videmus citi⁹ manuducimur i cogni tioné occultoꝝ. Sub exéplo igit arboꝛis ſenſibilis docet agnoſcere aduentum con ſeruationis. Nam ſicut ꝓductio folioꝛuꝫ ⁊ fructuum eſt ſignum vicine eſtatis ita exhibitio p̄teritoꝝ ⁊ cōmotio p̄lioꝛum ⁊ hereſum inditium eſt ꝓpinque ꝯſumatio nis. ¶ Dicit igit videte ficulneá. Hác eni inter cetera ſpāliter noiat pp fructus dul cedinē ⁊ pp pꝛime p̄uaricationis recoꝛda tioné q̄ fuit cá oium maloꝝ. d qua dr ꝙ pri mi paréntes conſuerunt folia ficus ⁊ fece rút ſibi pizomata geñ. 3. Quinta ps.

Equitur. Amen dico vobis ⁊c. vbi tágitur iſallibilis p̄
ſ dictoꝝ certificatio ꝙ ꝓbat veritas repꝛomiſſa. vnde Grego. Oia aút p̄dicta ſub magna certitudine ꝯfirmátur cú ſubditur Amé dico vobis ⁊c. ¶ Dicit igitur amé i. certiſſime ⁊ veraciter dico vobis qꝛ nō pꝛeteribit generatio hec. i. ſm Bedá. To tú genus humanú vel ſpāliter genus iu deoꝝ. vel ſm Euſebiú generatio hec. i. ſcā eccleſia vel populus fidelis. vel ſꝫ Bedá nō pꝛeteribit generatio hec. i. ſexta etas donec oia fiát. i. que dicta ſunt ꝯpleantur ¶ Sciendú eſt át ꝙ licet multa mira con tingant in iudicio ⁊ quaſi inennarrabilia tñ quedá ponit Jero. que dicit ſe i ánalib⁹ iudeoꝝ repiſſe. ¶ Ponit igitur. 15. ſigna que apparebút in. 15. diebus. ¶ Pꝛio die eriget ſe mare ſup altitudines montium. vt verificet illud ps. Mirabiles ellatio nes maris. Secúda die deſcédet vt vix vi deri poſſit. Tertia die marine bellue aſcé détes ſup mare dabút rugitus vſq3 ad ce lú quaſi futura narrátes. Quarta die ar debit aqua. Quita die erbe ⁊ arboꝛes da bút roꝛé ſanguineú. Sexta die ruét hedifi cia. Septia die erit generalis terremot⁹. Octaua die adequabitur terra. Nona die intrabút hoies antra ⁊ cauernas. Decia die exibút hoies d cauernis ⁊ ibút velud améntes ⁊ nō poterút ſibi mutuo loqui pꝛe ſtupoꝛe mirabiliú que videbút ⁊ expecta bunt. Undecima die apientur ſepulcra ⁊ ſtabunt oſſa ſup ea. Duodecima die ſtelle cadét de celo ⁊ virtutes celi mouebútur Tertiadecima die moꝛiétur oés hoies vt cú moꝛtuis reſurgát. Quartadecia arde bit celum ⁊ terra. i. ſupficies aeris ⁊ terre. Quintadecia die fiet celú nouú ⁊ terra no ua ⁊ reſurgét oés hoies ⁊ túc fiet iudiciú.

De eodem. expoſitio ſecúda.

Runt ſigna in ſole ⁊c. Sicut dictú fuit ſupi⁹
e q̄druplex legebat ad uent⁹. Expoſitú eſt ſu pius euágeliú lr̄aliter quátú ad aduentú ad iudiciú de quo ad lr̄aꝫ dictú fuit de xp̄o. Núc vero exponédú eſt tropoloice ſiue moꝛaliter d aduentu xp̄i in menté fideliú que fit ꝑ gratiá inhabitá tem. ſm h igit in h euangelio. 5. tágunt. ſ.

Sbi pꝛeparatio gratioſa.
Obi coudeſcenſio amoꝛoſa
Juſti confoꝛtatio gaudioſa
Exépli pſuaſio fructuoſa.
Facti certificatio ſonoꝛoſa.

¶ Pꝛimú ꝓbat hois inouatio. ¶ Secú dum muneris repꝛomiſſio. ¶ Tertium criminis abſolutio. ¶ Quartú arboꝛis i troductio. ¶ Quitú nois ꝓſtatio. Pri muꝫ in pꝛincipio. Secundú ibi. Ná virtu tes celoꝝ ⁊c. Tertiuꝫ ibi. His át fieri ⁊c. Quartú ibi. Dicit át eis ſi ⁊c. Quitú ibi. Amé dico vobis ⁊c. Pꝛima pars.

Uantú ad pꝛimú vbi tangit ⁊c.
q ꝙ ꝓbat ⁊c. dicit Sciendú eſt ꝙ hō qui vult xp̄m ꝑ grām i mé té ſuá recipe d3 ſeip̄m digne diſpōere vt poſſit effici dignú tépluꝫ ⁊ habitaculuꝫ di Ná ſm Apo. i. coꝛ. 3. Templuꝫ dei ſanctuꝫ eſt ꝙ eſtis vos. ſanctum inqᵐ é. i. ſanctuꝫ d3 eé. vñ Aug. in ſermōe dedicatōis eccl'e. Quátú poſſum⁹ cú di adiutoꝛio laboꝛem⁹ ne dńs nr̄ in téplo ſuo h é in nob ip̄is ue niat ꝙ oculos ſue maieſtatꝫ offédat: ſꝫ ha bitaculú coꝛdis nr̄i euacuet vicijs ⁊ virtuti bus repleat: claudat dyabolo ⁊ apiat xp̄o ¶ Sciédú é át ꝙ iᵃ tal' pꝛeparatio d3 fieri 5. mōis. ſ.

Quátú ad intellectiuá poténtiá dirigéteꝫ.
Quátú ad volitiuam appetenté.
Quátú ad ſenſitiuá retrahentem.
Quátum ad contritōem delictoꝛum.
Quantú ad deſertōem vicioꝝ.

¶ Oꝛdinatio intellectiue dat intlli i ſol' ſigno. Uolitiue in ſigno lúe. Senſitiue: in ſigno ſtellaꝝ. Cōtritio in ſonitu maris ⁊ fluctuú. Deſertio maloꝝ: i arefactōe hoiuꝫ ¶ Quátú igit ad p̄mú. ſ. inouatōeꝫ intel lect⁹ dirigentꝫ. d. Erút ſigna in ſole. Ná ꝑ ſolé q é lucid⁹ ⁊ clarus: ſua luce alijs tri buens claritaté: intell'r intell'ctus q inter alias poténtias hominis: maioꝛé h3 clarita té: alias ét poténtias ſua claritate dirigés. Jſtú át intell'm d3 hō diſpōere: ⁊ ꝑ ꝯñs to tú ſe ip̄3 tripl'r. ſ.

Per ſue vilitatꝫ ꝯſideratōem.
Per mádatoꝝ adimpletōem.
Per cōſtátem adheſioné.

¶ Artſic ꝑ ꝯſideratōeꝫ ſue vilitatꝫ: fit in homie ſignú reuerétie ⁊ humilitatꝫ. Per mádatoꝝ adimpletōem: ſignú obediétie ⁊ ſedulitatꝫ. Per firmá adheſioné: ſignum múdicie ⁊ puritatꝫ. ¶ Pꝛimo igit hō q̄n tú ad intellectú: d3 ſe diſpōere ꝑ ſue vilita tis ꝯſideratōem vt ſit in eo ſignú humili tatis ⁊ reuerétie. Ná d3 ꝯſiderare qs é: ⁊ q̄lis é: ⁊ vñ fact⁹ é: qꝛ de vili materia. vñ geñ. 2. Foꝛmauit igit ds hoieꝫ d limo ter re. Cui dcm̄ é a do geñ. 3. Puluis es ⁊ in puluere reuerteris. vñ ſibi dr̄ eccl'aci. 10. Quid ſuperb terrá ⁊ cinis. q. d. ſupbire ñ debes: ſed magis humiliari. ¶ Hoc auté fuit figuratú apoc. 6. vbi inquit Jo. vidi ⁊ ecce ſol factus é niger quaſi ſaccus cilici n⁹. ¶ Ubi ſciend ꝙ ſacc⁹ ſignificat vilita té hois: ciliciú vo moꝛtalitaté: q̄3 ꝯſiderá do: coꝛp⁹ macerádo d3 effici niger. i. dſpe ct⁹ i ꝓpꝛia ꝯſideratōe. ¶ Scdo d3 diſpōer ꝑ mádatoꝝ obſuatōeꝫ: vt ſit i eo ſignum obediétie ⁊ ſedulitatis. Ná d3 peccatoꝛ ꝯ ſiderar ꝑ itellectú q̄tú offédit deú peccá do: ⁊ q̄3 é ſeuera ſnia di ꝯ peccatoꝛes: qꝛ eſt ſnia moꝛtis eterne niſi péiteát: ⁊ ꝯuerti d3 ap̄d penitétiá: ⁊ ſic q peccádo tráſgreſſus fuerat mádata di: tádé ꝯuertat ad eoꝝ ob ſeruátiá. cui⁹ ꝓpoſitú d s ex alto reſpiciés liberal'r ſibi idulget. ¶ Hoc át fuit figura tú i ezechia. d q̄ dr̄. Jſa. 38. ꝙ cú ds ꝓp pec cata ſua: ꝑ ꝓphetá ꝯminat⁹ fuiſſ3 ſibi moꝛ teꝫ fleuit fletu magno: c⁹ lachꝛias vidés dñs: pepcit ſibi moꝛté. ⁊ addidit ſibi ad vi tá. 15. ános: ⁊ eruit eú d máib⁹ aſſirioꝝ: ⁊ h fuit ſignú: ꝙ ſol reuerſ⁹ é. 10. lineis ꝑ gd⁹ q̄s dſcéderat. ¶ Ubi ſciédú ꝙ ꝑ Eze. q dñ offédit intell'r qlib3 peccatoꝛ: q qñ peccat deú offendit. Huic aút per ꝓp̄ham deus cōminatur moꝛtem: qñ per p̄dicatoꝛé vbi di: ſiue ꝑ ſcripturá ſacrá ánúciat ꝙ ſibi de betur pena. Qd audiés peccatoꝛ d3 flere fletu magno ⁊ cōteri de peccato cōmiſſo: ⁊ tunc deus pi⁹ q non vult moꝛté pecca toꝛis ſed vt ꝯuertat ⁊ viuat: dat ſibi ſpaci um pñie: qꝛ l3 ſm rigoꝛem iuſticie ſtatim hō poſtq̄3 peccauit moꝛtal'r eſſ3 dign⁹ péa eterna: tñ ſi vult ꝯuerti: de⁹ differt ſniam ⁊ ſignú h⁹i é ꝙ ſol. i. intellect⁹ q errando deſcenderat ꝑ. 10. gradus. i. tráſgreſſus é 10. p̄cepta. q tráſgreſſio vo ꝑ deſcéſum: qꝛ ſicut deſcédédo: hō appꝛopinquat ad par tem infimam: ita per tranſgreſſioné p̄cep toꝝ hō appꝛopinquat infernum. vñ ps. Repleta eſt mal'is aia mea in iferno appꝛo piquauit. Hō igit q tráſgrediédo p̄cepta deſcenderat ꝑ. 10. gradus: d3 reuerti ſupi⁹

ꝑ iſtos.10.q꞉ q priuſ tranſgreſſoꝛ ꝓcepto
rū fuerat:dꝫ poſtmodū fieri obſeruatoꝛ.
Et tūc ꝺs pcit ſibi moꝛtē eternā.⁊ ipꝫ eru
it de māibꝰ aſſirioꝝ.i.dyaboli q eſt rex ſu
per oēs filios ſuperbie. Job.41.¶ Tertō
dꝫ ſe diſpōere p firmā adheſionē: vt ſit in
ip̄o ſignū mundicie ⁊ puritatꝭ. Nā poſtq̄ꝫ
hō p intellectū ꝯſiderauit vilitatē ſuā: ⁊
humiliauit ſe:⁊ dimiſſis vicijs: reuerſus
eſt ad obſuātiā ꝓceptoꝝ:dꝫ eē ꝯſtās ⁊ pſe
uerare in rectitudine bōe opatōis:vt ſer
uet aiaꝫ mund.i.¶ Hoc āt fuit figuratū
Joſ.10.vbi dr̄ ſnialr̄ ꝙ Joſ. pugnaret ꝯ
inimicos ꝙ ſtetit ſol in medio celi:⁊ non
feſtiauit occūbere ſpacio diei vnius:⁊ ſic
ꝺuić hoſtes ſuos.¶ Ubi ſcień ꝙ p Joſ.
intellr̄ qlibꝫ hō. Iſte hꝫ pugnar̄ ꝯ inimi
cos.ſ.carnē:mundū ⁊ dyabolū.ſi aūt vult
eos vicer̄: ſol.i.itellectꝰ ⁊ rō dꝫ ſtare i me
dio celi.i.i rectitudine firmiter ſtare q̄ ꝯ
ſiſtit in medio.⁊ fać hoiem celić.⁊ tūc ha
bebit victoriā ꝺ inimicis. ¶ Sic igit̄ p̄ ꝺ
bēt eē ſigna in ſole.i.in intellectu:q꞉ debꝫ
eē niger p ſue vilitatꝭ cōſideratōꝫ:dꝫ rev
ti.10.lineis:p mādatoꝝ obſuatōem.⁊ ꝺbꝫ
ſtare in medio celi p firmā adheſionē. vt
in p̄mo ſigno ſit humilitas. In ſo ſeduli
tas:⁊ in tertio ꝯſeruet̄ puritas. vt poſſit
dr̄e illud.p̄s.Signatum ē ſup nos lumē
vultus tui dn̄e. Dediſti le.in coꝛde meo.
¶ Quātum ad ſm.ſ.oꝛdinatōem volūta
tis appetētis.dr̄.Erūt ſigna in luna. Per
lunā eīꝫ intellr̄ voluntas:ſić intellectꝰ per
ſolē.cuius rō ē:q꞉ ſić luna de ſe nō hꝫ cla
ritatē:ſed illuminat̄ a ſole:ita voluntas ꝺ
ſe nō hꝫ cognitōem:nec p ꝯn̄s directōeꝫ:
ſꝫ dirigit̄ ab intellectu. In iſta igit̄ lūa.i.
volūtate debēt eē ſigna dilectōis. vt poſ
ſit dici de ip̄a illꝺ Job.31.vidi ſolē cū ful
geret ⁊ lunā īcedētē clare.⁊c̄.n.ſol.i.itel
lectꝰ fulget qn̄ recte indicat:⁊ luna.i.vo
lunt̄as clar̄ icedit qn̄ ſeqtur rectuꝫ iudici
uꝫ rōnis.¶ Iſta ē luna ꝺ q̄ dr̄. Apoc.6.
Luna tota fcā ē ſanguis.i.volūtas pp ca

ritatē dei ⁊ ꝓximi. N.i rubor ſignificat ca
ritatē:vt ſic de tali poſſit dici illꝺ cant.5.
Dilectꝰ meꝰ cādidus ⁊ rubicundꝰ. electꝰ
ex milibꝰ.¶ Quātū ad tertium.ſ. inoua
tōem ſenſualitatꝭ retrahentꝭ dić. Erunt ſi
gna i ſtellꝭ. Nā p ſtellas itelligo potētias
ſenſitiuas.q꞉ ſić coꝛpꝰ celeſte oꝛnatꝰ ſtellꝭ
ita coꝛpꝰ hoīs oꝛnat̄ potētijs ſēſitiuis. In
iſtis āt ſtellꝭ.i.potētijs ꝺbēt eē ſigna.ꝙ q
dē ē qn̄ potētie dirigunt̄ recto iudicio rō
nis.vt.ſ.hō nō videat:nō audiat: non gu
ſtet:nō odoꝛet:nō tāgat aliqd ꝙ recta rō
iudicat nō tangenꝺ:nō videń.⁊c̄.¶ De
iſtis āt potētijs ſic oꝛdiatꝭ i figura dr̄ illꝺ
Baruch.3.Stelle dederūt lumē i cuſtodijs
ſuis ⁊ letate ſunt. Uocate ſunt ⁊ dixerūt
aſſumꝰ ⁊ luxerunt ei cū iocunditate q fecit
illas.¶ Ubi ſcień.ꝙ tunc ſtelle.i.poten
tie ſenſitiue dāt lumē i cuſtodijs ſuis qn̄
nō laxant̄ ad vana:ſed ſtāt ifra termios
rōnis. Adſunt ēt qn̄ vocant̄:qn̄ parēt rōi
imꝑanti. Et in ſ ꝺbēt letari:⁊ tc̄ lucēt cū
iocunditate illi q fecit eas .i.ſuo creatoꝛi.
¶ Sic āt oꝛdinate pn̄t pugnare ꝯ vicia ⁊
⁊ ea vincere ⁊ nō ſuccūbi. ¶ Hoc āt fuit
figuratū Judić.5.vbi dr̄ ꝙ ſtelle manētes
in oꝛdie ⁊ curſu ſuo ꝯ ſiſarā pugnauerunt
¶ Ubi ſcień.ꝙ p ſiſarā q iterp̄tat̄ exclu
dēs gaudentē.itelligunt̄ vicia q̄ gauden
tes in ipſis excludūt a gaudijs paꝺiſi. tn̄
ſtelle.i.potētie ſenſitiue manētes in oꝛdi
ne ⁊ curſu ſuo.i.obediētes recto iudicio
rōis ip̄a vicia deuincūt.¶ Sꝫ tn̄ lꝫ i ſup
dictꝭ tribꝰ:p̄dcā ſigna ꝺbeant apperere:tam
ꝓ doloꝛ in multꝭ hoībus nō vident̄.vnde
ꝺ ipſis poſſumꝰ dicer̄ illꝺ.p̄s.Signa no
ſtra nō vidimꝰ iā nō eſt ꝓpha. Nā ſigna
virtuoſa in ipſis vider̄ nō poſſumꝰ:ſꝫ vicio
ſa.Figurati p illos ipios volētes accipe
ꝺ mūdo qdcunqꝫ ē eis delectatōis: q̄ꝫq̄ꝫ
vāe: q dixerūt ſapie.2.Uino ꝓcioſo ⁊ vn
guentꝭ nos ipleamꝰ nō p̄tereat nos flos
tpis:coꝛonemꝰ nos roſis āteq̄ꝫ marceſcāt
nēo nr̄m ſit expꝰ luxurie nr̄e vbiqꝫ reli

quamꝰ ſigna leticie qm̄ ſ ē ps nr̄a: ⁊ ſ ē
ſoꝛs nr̄a circōueniamꝰ iuſtū ⁊ nō pcamꝰ
vidue nec reuereamur canos multi tpis
¶ Ubi tāgit pccā gnālia i qbꝰ generalr̄
peccāt hoies.ſ.pccm̄ gule iſicientꝭ. Imple
amꝰ nos vio. Pccm̄ ſupbie ⁊ va iagloꝛie
extollentꝭ:coꝛonemꝰ nos roſis. Pccm̄ lu
xurie generātis.nullꝰ ſit expꝰ luxurie no
ſtre. Pccm̄ auaritie exuriētis: circōuēia
mus iuſtū ⁊ nō pcamꝰ vidue. Tn̄ aduerte
qd ꝺ tpis ibidē dr̄. Hic cogitauerūt ⁊ er
rauerūt ⁊ excecauit eos malitia eoꝝ. Ecce
qūo i ipis nō fuerūt ſigna bōa ſed mala.
¶ Qm ad 4m.ſ.ꝯtritōem ꝺlictoꝝ dić. Et
in terris p̄ſſura gētiū p ꝯfuſiōe ſonitꝰ ma
ris ⁊ fluctuū. Nā p mare ſonans ꝙ qdcꝫ
ē amaꝝ:intellr̄ amaritudo ⁊ ꝯtritō pccōꝝ
Peccōꝛ.n.ꝺ pccis dꝫ ꝯteri ſi vult aduētuꝫ
dn̄i i ſua aia ſpūaliter celebꝛar̄ dicēdo ꝺ ſe
ip̄o illꝺ Je.22. Cōtritū ē coꝛ meū i medio
mei.i.doleo ꝺ ꝯmiſſis:ꝯtremuerūt oia oſ
ſa mea.i.foꝛtitudo mea: q̄ p̄us effrenate
exercebat̄ i malū:p ꝯtritōem dōat̄. Huic
āt ſic ꝯtrito dić dn̄s gn̄.2. Cōſolaboꝛ te fi
lia vgo ſiō:magna ē velꝺ mar̄ ꝯtritō tua.
Nā ſm.p̄s.Sacrificiū ꝺo ſpi.cōtri.coꝛ cō
tri.⁊ hu.ꝺs nō ꝺſpi.¶ In 1a āt ꝯtritōe p
fecta p q̄ꝫ ſignificat̄ pnia.tria ꝺbēt eē.ſ. ꝯ
tritō coꝛdis:ꝯfeſſio oꝛis:⁊ ſatiſfactō opis
Et ſic ſignatis his tribꝰ ꝺe aia recip ſani
tatē.¶ Hoc āt fuit figuratū Eze.3.vbi dr̄
ꝙ vir idutꝰ lineis ſignabat thau ſup frō
tes viroꝝ gemētiū ⁊ dolētiū:⁊ moꝛtē eua
debāt.¶ Ubi ſcień.ꝙ p viꝝ idutū licio:i
tellr̄ xp̄s. Iſte ſignat:q꞉ oꝫ ꝙ gr̄a ſua p̄ue
niat ſup frōtes.i.i aiabꝰ gemētiū ⁊ dolēti
uꝫ de pccis.thau.i.triptică pniaꝫ. Et tunc
vitat moꝛtē eternā.¶ Qm ad 5m.ſ.deſer
tōem vicioꝝ dić areſcentibꝰ hoibꝰ p̄ tior̄
⁊c̄. Nā p areſcetōem hoium intelligit̄ vi
cioꝝ ꝺſertio.vt q humidꝰ fuerat ad vicia
areſiat pp tioꝛē penaꝝ eueniētiū vt ꝯvta
tur mare inaridā.i p̄s.i.ꝯtritō in ꝺſertio
nem vicioꝝ. Et tc̄ huic ꝺs fać frōdeſcer̄ p

bonaꝫ operationem. Unde dicit Ezechie.
17. Ego frondeſcere faciam lignum ari
dum.

Secunda pars.

Sequit̄. Nā vtutes celoꝝ ⁊c̄. Ubi
tangit̄ obi ꝯdeſcenſio amoꝛoſa.
ꝙ ꝓbat muneris repꝛomiſſio.
Ubi duo mūera nob ꝓmittit.ſ.angelicaꝫ
aſſiſtentiā ⁊ diuinaꝫ pn̄tiā.¶ Qm ad pm
ſ.angeloꝝ aſſiſtentiam dić. Nā vtutes ce
loꝝ moue.ſ.ad inducenꝺ nos ad ſ vt xp̄ꝫ
in nr̄is mentibꝰ recipiamꝰ. Et ſ pp mini
ſteriū ꝙ circa nos exercent. Nā ſꝫ Apo.
hebꝛ.1. Oēs ſūt adminiſtratoꝛij ſp̄s in mi
niſteriū miſſi pp eos q hr̄ditatem capiūt
ſalutꝭ.vn̄ cuilibꝫ vr̄m dić.d.Exo.23. Ecce
ego mittam angelū meū q p̄cedet te ⁊
cuſtodiet te ad locum quem pꝛeparaui .i.
in gloꝛiam paradiſi.¶ Quantuꝫ ad ſecū
dum.ſ.diuinam pꝛeſentiam dicit. Tunc
videbunt filium hominis ⁊c̄. Nam tunc
i.quando omnia ſupꝛadicta erunt in ho
mine:poterit homo videre ꝙ filius homi
nis veniet ad eum. Qui dicit de ſcipſo.
Jo.10. Ego veni vt vitam habeant p gra
tiam:⁊ vt amplius:habeant per gloꝛiam
¶ Hoc autem dulciter debemus inuita
re dicendo illud Cant.5. Ueniat dilectus
meus in oꝛtum ſuum ⁊ comedat fructum
pomoꝛum ſuoꝛum. Ubi oſtendit modum
depꝛecatiuum:quia veniat. Sponſum cō
foꝛtatiuum:quia dilectus. Subiectum re
ceptatiuum:quia in oꝛtum. Actum refecti
uum:quia comedat. Sic autem aduoca
tus reſpondet Apoc.22.d. Ecce venio ci
to:⁊ merces mea mecum eſt:dare vnicui
qꝫ ſecundum opera ſua.¶ Uenit autem
cum nube.i.cum gratia roꝛante: veridan
te:⁊ fecundante ⁊ fructificante. Unde ec
cleſiaſtici.15. Miſericoꝛdia dei in tempo
re tribulationis quaſi nubes pluuie in tē
poꝛe ſiccitatis.¶ Uenit autem cum pote
ſtate:q꞉ per gratiā dei efficimur potētes

ad reſiſtendū peccatis.cum ꝑtāte ēt q̄ꝛ di gnos facit nos vita eterna.Cū maieſtate q̄ꝛ dei faciē videbimus clara luce.

Tertia pars.

ſ Eqtur.His āt fieri ⁊c.vbi tangi tur iuſti cōfortatio gaudioſa ꝙ ↄ̄clarat criminis abſolutio.Hec redēptio q̄ nobis appropinquat ꝑ aduen tū xp̄i eſt abſolutio a peccatis. Nā ipſe in quo hēmus redēptionē ꝑ ſanguinē ip ſius remiſſionē peccatoꝝ ſ̄ꝫ diuitias gra tie eius q̄ habūdauit ī nobis ephe.5. Vñ ipſe ē de quo dicit p̄s.Apud dñꝫ miſicor dia ⁊ copioſa apud eū redēptio.

Quarta pars.

ſ Equit.Dixit āt eis ſili.⁊c. vbi tangitur exēpli ꝑſuaſio fructuo ſa ꝙ delucidat arboris introdu ctio. vbi ſciendū ꝙ hō ſ̄m ph̄s dr̄ arbor reuerſa.Sicut ergo cū arbores ꝓducunt fructū ſignū eſt eſtatis: ita cū hō fructifi cat ꝑ bonā opationē ſignuꝫ eſt ꝙ ꝓpe eſt regnū dei:q̄ꝛ facit vñ regnuꝫ dei acqrit. vñ nobis dr̄ luc.3.Facite igit̄ fructus di gnos penitētie.vt ſic qlibet noſtrū ſit ar bor bōa q̄ fructus bonos facit.Mat.7. Sꝫ tñ aliq ſunt q nunq̄ꝫ volūt fructifi care:⁊ iſtis xp̄s maledicit figurantē mat. 21.Ubi dr̄ ꝙ cum xp̄s exuriret vidēs fici arborē ſecus viā venit ad eā ⁊ nō inuenit in ea niſi folia ⁊ ait illi. Nequaq̄ꝫ ex te fructꝰ naſcatur in ſempiternū ⁊ areſacta eſt ↄtinuo ficulnea. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ ficulneā illaꝫ intelligitur qlibꝫ hō q debe ret facere fructus bonos.ad q̄ꝫ cum xp̄s exuriēs.i.deſiderās nr̄am ſalutē venit vt aliquos fructꝰ bonorum operum inuēiat ⁊ non inuenit niſi folia.i.ſolū v̄ba fallera ta nō facta:⁊ tūc iſti dat maledictionē q̄ñ deſinit eū ꝓuenire ꝑ ſuā grām q̄ꝫ demere tur hō ꝑ ſuā negligentiā.Et tunc ↄtinuo areſcit in anima ⁊ corpore in inferno.

Quinta pars.

ſ Equitur.Amen dico vobis ⁊c. Ubi tāgitur dei certificatio ſonoroſa:ꝙ ꝓ bat nomis ꝓteſtatio. Naꝫ ꝑ generationē hāc q̄ꝫ hic noīat intelligitur illa genera tio:de qua dicit p̄s. Hec ē generatio q̄rē tium faciem dei iacob. ¶ De tali genera tione verificabitur ꝙ potius trāſirent ce lum ⁊ terra ēt q̄ꝫtum ad ſubſtātiam q̄ꝫ ꝙ verbum dei non verificetur. vñ dñs yſa. 55.Quēadmodū deſcēdit imber ⁊ nix de celo ⁊ illuc vltra ñ reuertitur ſic erit ver bum meū ꝙ egredietur de ore meo nō re uertet ad me vacuū ſꝫ faciet q̄cūq̄ꝫ volui vt.ſ.tales habeāt vitā eternā.Ad q̄ꝫ ⁊c.

De codē.expoſitio tertia.

e Rʼʼnt ſigna in ſole ⁊c.luc. 21.Supiꝰ expoſitū fuit euā geliū illud p̄io yſtorice. ſe cundo tropoloyce.Nūc ve ro exponendum eſt allego rice ſiue ſpūalr̄ de aduētu xp̄i in vteꝝ vir ginis ⁊ in mundū.Quantū igitur ad iſtū aduentū ⁊ iſto euangelio.5.tanguntur.ſ. Miraculoꝝ oſtenſio admirabilis. Humane nature aſſumptio inaudibilis. Captiuoꝝ liberatio appetibilis. Promiſſoꝝ explanatio intelligibilis. Predictoꝝ certificatio infallibilis. ¶ Primū in p̄cipio.Scd̄m ibi. Tūc vi debunt ⁊c.Tertiū ibi.His āt.⁊c.Quartū ibi videte ficulneā.Quintū ibi.Amē dico vobis ⁊c.

Prima pars.

q Uantū ad primū vbi tangitur ⁊c.dicit.Erūt ſigna ⁊c.Ubi ſcien duꝫ ꝙ ꝑ ſolē intelligi pōt dei fi lius q̄ꝛ ſicut ſol mundus illuiat. ita d̄ filio dei dr̄ ꝙ ē lux vera q̄ il. oēm ho.⁊c.Jo.1. In principio āt fuit factū ſignū mirabile q̄ñ in vteꝝ virginis ē receptus in quo te cta fuit diuinitas carne noſtra.vt verifice tur illud eze.32.Solē nube tegā.i.verbuꝫ dei carne noſtra.De iſto ſigno mirabili ꝓ phetauit Je.31.Nouū inqt creauit dñs ſup terrā femina circūdabit viꝝ.¶ Per lunā āt intelligitur btā virgo q̄ꝛ ſicut lūa

recipit lumē a ſole.ita beata virgo a filio dei lumē recepit cū virtute ſpūs ſci q̄ñ fu it ip̄o ſupnālr̄ ipregnata.Et ſic i ip̄a factū fuit ſignū mirabile cū exiſtēs virgo fuit plena.d̄ qua eccl'iaſtici.50.Quaſi luna ple na in dieb⁹ ſuis lucet.¶ De iſto ſigno ꝓ phetatū eſt Jſa.7.d.ꝓp h̄ dñs dabit ipſe vobis ſignū ec.virgo cō.⁊ pa. filiū ⁊ vo. nomē eiꝰ ema.¶ Per ſtellas vero intel ligitur ſci pr̄iarche ⁊ ꝓphete q inſtar ſtel laꝝ fuerūt puri ⁊ clari ꝑ intelligentiā fu turoꝝ q nos inſtruxerūt de aduētu xp̄i i carnē.d̄ qbꝰ dañ.12.Qui ad iuſticiā erudie runt multos quaſi ſtelle in ꝑpetuas eter nitates fulgebūt.Jn iſtis ſignū magnum fuit q̄ñ ꝙ ꝓphetauerūt euenit. vñ ꝑ oibꝰ iſtis dicit dñs exo.34. videntibꝰ ↄctis ſi gna faciā q̄ nunq̄ꝫ viſa ſunt ſup terrā nec in vllis gētibus.¶ Quantū āt ad aduen tum xp̄i in mundū.ſigna fuerunt in ſole ⁊ luna ⁊ ſtell' ſil' q̄ꝛ in nocte natiuitatꝭ xp̄i fuit maxima ꝑfuſio lucis vt ſignū eſſet ꝙ habitātibus in regiōe vmbre mortis lux eis orta ē Jſa.9.¶ Vñ q̄ꝫtū ad ſolē.i. xp̄ꝫ dr̄ in p̄s.Ortus eſt ſol ⁊ ↄgregati ſunt ⁊ in cubi.⁊c.exibit hō ad opꝰ.ſ.⁊c.ꝙ ⁊ factū ē oro dño.¶ De luna v̄o eccl'iaſtici. 43. A luna ſignū diei feſti. ¶ De ſtell' vero numeri.24.Orietur ſtella ex iacob.ꝙ ⁊ fa ctum eſt in natiuitate dñi.vñ Mat.2.Ui dimus ſtellā eius i oriente ⁊ ve.cū mune. adorare eū.i.xp̄m.Vñ ꝑ oibus iſtis dice re poſſumꝰ illud dani.2. Signa ⁊ mirabi lia fecit apud me dñs excelſus placuit er go mihi p̄dicare ſigna eius quia magna ſunt.⁊ mirabilia ⁊ eiꝰ q̄ꝛ fortia. Scd̄a ps.

ſ Equitur. Tunc videbūt filiū ho minis ⁊c. Ubi tāgitur humāe nature aſſumptio inaudibilis. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtā nubē vno modo itelli gitur humanitas in qua fuit quaſi velata diuinitas naꝫ ſicut nubes tegit ſolē ne in ſua ſ̄ba appeat ſic humāitas in xp̄o tegit diuinitatē q̄ꝛ cū eſſet deꝰ ⁊ hō ſolū huma nitas v̄diebatur.Vñ dictū fuit exo.16. ꝙ gl'a dñi appuit i nube.i.d̄i filiꝰ i hūanita te.¶ Hoc āt fuit figuratū gñ.9.vbi dñs dixit ad noe Archū meuꝫ ponā i nubibꝰ:⁊ erit ſignū federis iter me ⁊ iter terram. ¶ Ubi ſciēduꝫ ꝙ ſicꝫ tp̄e diluuij.ſignū pa cis int̄ deū ⁊ hoīeꝫ fuit archꝰ i nubibꝰ.ita ſignū r̄cōciliatōis natur̄ hūane cū d̄o fuit q̄ñ d̄i filiꝰ nr̄aꝫ hūanitatē aſſumpſit.Naꝫ iuxta illud ep̄h.2.Jpſe eſt pax nr̄a q fecit vtraq̄ꝫ vnum.Poſſumus igitur dicere ꝙ fuit q̄ſi archꝰ refulgēs inter nebulas gl'ie eccl'iaſtici.50.Alio mō ꝑ iſtā nubē intelli gitur btā v̄go de qua xp̄s naſci voluit ⁊ i eius vtero voluit vt in trono ſedere.Vñ eccl'iaſtici.24.Ego in altiſſimis hito ⁊ tro nus meꝰ in colūna nubis.Nā xp̄s q̄ꝫtum ad diuinitatē hitabat in altiſſimis q̄ꝛ in ſi nu p̄ris q̄ꝫtum vero ad humanitatē habꝫ tronū in colūna nubis.i.in vtero v̄ginis. ¶ Hoc autem fuit figuratum apoc.14. Ubi dr̄.Uidi ⁊ ecce nubeꝫ cādidā ⁊ ſupra nubem ſedentem ſil'eꝫ filio hoīs habentē in capite ſuo coronā aureā ⁊ in manu ſua falcem acutā.¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ nubem roridā ⁊ candidā intelligitur v̄go btā q̄ fuit rorida ꝓp plenitudineꝫ gr̄e cui ange lus luc.1.Aue gr̄a plena dñs tecū.Fuit cā dida ꝓp nitorem pudicitie.Vñ de ipſa ec cleſiaſtici.43.Pulchritudineꝫ cādoris eiꝰ admirabitur oculꝰ.¶ Per ſil'em v̄o filio hoīs intelligitur xp̄s in ſil'itudineꝫ hoīuꝫ factꝰ phil'.2.Jſte ſedit ſup nubem.i.in vte ro v̄ginis ⁊ hꝫ in capite coronaꝫ aureā in ſignū regal' dignitatꝭ.iuxta illō ezechi.45. Corona aurea ſiue mitra ſup caput eius: exp̄ꝰ ⁊c.Habꝫ ēt in manu falceꝫ acutā in ſignū v̄tual' ꝑtātis ¶ Dicit igitur ꝙ vi debūt filiū hoīs.i.xp̄m venientē in nube i.in btā v̄gine cūꝫ ꝑtāte magna q̄ꝫtū ad v̄ tuoſitatē ⁊ maieſtate q̄ꝫtuꝫ ad dignitateꝫ.

Tertia pars.

ſ Equitur.His āt fieri incipiētibꝰ ⁊c.Ubi tāgitur captiuoꝝ libatō

appetibil'. Ubi ſciédū ꝙ gen⁹humanū pp
pctm̄ pꝛioꝝ pentū erat captiuatū a celeſti
pŕia.iuxta illud Iſa.5. Captiu⁹ duct⁹ eſt
ppl's me⁹ q: nō hūit ſciaȝ. Ná q: pp igno
rantiá nō timuerūt facere ꝯ ꝑceptū diuiuȝ
iō totū gen⁹ humanū remáſit captiuū. Lȝ
át ſic fuerit captiuatum tñ in aduétu xṗi
a iugo ſuitutis eripitur q fact⁹ eſt nobis
ſapiētia a deo ⁊ iuſtia ſcificatio ⁊ redéptō
i.coꝛ.i. Uñ in ṗs. Redéptioné miſit dñs
ppl'o ſuo.máda.i eternū teſtm̄ ſuū. ¶ Ut
át iſtá redéptioné attéte ⁊ deuote inſpicia
mus iō ſeqtur. His át fieri incipientibus
ſ.mirabilib⁹ ſupi⁹ dcis in incarnatiōe filij
dei fieri incipiētib⁹.i.ad notitiá nr̄am de
uenerūt:reſpicite attéte. Uñ ṗs. Reſpice
i facié xṗi tui.⁊ leuate capita deuota affe
ctus ꝯiunctiōe ad diligédū.vt qlibet dice
re poſſit illō ṗs. Ad te leuaui oculos me
os qui hitas i cel'. Qm̄ appropinqt redé
ptio nr̄a.ſ.filij dei in mundū.q: Apud dñȝ
miſicoꝛdia ⁊ apō eū redéptio.ṗs.

Quarta pars

Eqtur. Et dixit ill'ſil'r ⁊c. Ubi tá
ſ gitur ꝓmiſſoꝝ ex^a tō itelligibil'
vbi ſciédū ꝙ p iſta q̄ videm⁹ in
iſtis ſenſibilib⁹ manudicimur i cognitōeȝ
intelligibiliuȝ. Sicut igitur qñ ficulnea ⁊
alie arboꝛes incipiūt ꝓducere fruct⁹ eſt ſi
gnuȝ eſtatis iminétis ita qñ viſa ſunt ſig^a
ꝑdicta fuit ſignum aduét⁹ xṗi i munduȝ.
¶ Dicit igitur videte ficulneá ⁊c. vſqȝ re
gnū dī.i.xṗo habitás i nob. Uñ luce.17.
Regnū dei intra nos é.i.xṗs q regnū dī
dr̄ q: p ipȝ regnū dei hémus: intra nos é
i.hitat in nobis. Ná i terris viſus eſt ⁊ cū
hoīb⁹ ꝯuerſat⁹ é.baruch.3. Uerbū caro fcm̄
eſt ⁊ hi.i nob ⁊ vidimus ⁊c. Jo.i.

Quinta pars.

Eqt. Amé dico vobis ⁊c. Ubi tá
ſ git ꝑdictoꝝ certificatio infalli
bil'. Ubi ſcienduȝ ꝙ táta é virtus
vboꝝ xṗi q dic Jo.17. Sermo me⁹ veritas
é:ꝙ facili⁹ eét ꝙ oia redigerent in nihilū
q̄ȝ ꝙ vbū ſuū nō ipleat ⁊ iō dicit. Amé di
co vob ⁊c. Uñ gen.49. Salutare tuum ex
pectabo dñȝ.i.xṗm natū.q eſt ſalutar nr̄ȝ
nob gr̄aȝ offerédo in pñti ⁊ glia i futuro
Ad q̄ȝ ⁊c.

Dñica.2ᵃ de aduétu.euáge.ſȝ:

Uȝ audiſſet iohes i vincul'
opa xṗi ⁊c. Mat.xj. Nos
c videmus p expientiá ꝙ q̄ȝ
to res é maioꝛis nobilitat̄
i ſe:⁊ maioꝛis vtilitat̄ quo
ad aliquos eni ſcientia plus deſiderat ab
hoīe ſapiéte. Cū igit aduent⁹ xṗi in mun
dū maxie dignitat̄ ſit in ſe :q: natura hūa
na é ꝯiuncta die in vnitate pſone ſit ét ma
xime vtilitat̄ q̄ ad nos:q: p ei⁹ aduétū :é
gen⁹humanū redéptū. Hic eſt ꝙ certitu
diné h⁹i aduentus hō multū dȝ appetere
⁊ ingrere diligéter. Hác át certitudinem
voluit hére Jo. baptiſta ſuos diſcipulos
titubátes q̄s mittit ad xṗȝ. ¶ Rōnabile
ét eſſe ꝯſpicim⁹:ꝙ qñ hō eſt ſanctioꝛis vi
te ⁊ melioꝛis ex^i merito dȝ ꝑceteris ꝯmē
dari. Quia igit btūs Jo. iter alios hoies
mūdi fuit vite ſcitate laudabil'.pp ꝙ xṗs
dixit de eo Mat.ii. Inter natos mulierū
nō ſurrexit maioꝛ Jo. baptiſta:hic é ꝙ a
xṗo nūc debuit merito ꝯmédari. ¶ Scié
dum eſt ét ꝙ xṗs nō ſolū inſtruebat ſuos
diſcipulos:⁊ turbas eū ſimpliciter ſubſeqn
tes ſȝ alios ſibi i ꝑdicatōib⁹ ⁊ miraculis i
uidétes:ꝙ qdé fac in euágelio hodierno.
In iſto igit euágelio.tria tágūt euáge ſ.
Queſtionem deſiderabilem.
Solutionem admirabilem.
Cōmendationem laudabilem.
¶ Primū ꝓbat ingſitio amoꝛoſa. Scōm
opatio vigoꝛoſa. Tertiū ꝯuerſatio vtuoſa.
Primū in pricipio. Scōm ibi. Et rñdens
yhs ⁊c. Tertiū ibi. Ill' át abeūtib⁹.

Prima pars.

Quátū ad ṗmū. Ubi tágit ⁊c. ꝙ
q ꝓbat ⁊c. dicit. Cum audiſſet ⁊c.
Ubi ſciendum ꝙ de iſta q̄ſtione

iohis ad xṗm:diuerſimode doctoꝛes fue
rūt opiati.vñ Gꝛego.i omel. Querédū át
nob é: Jo.ꝓpha:⁊ pluſq̄ȝ ꝓpha q veniété
ad baptiſmū dñm oñdit.d. Ec.agn⁹ dī ec. q
tollit pcá mūdi:cui i carcere poſit⁹ mittés
diſcipulos reqrit tu es q vétur⁹ es:an ali
uȝ expectam⁹:táq̄ȝ ſi ignoꝛaret :qué oñde
rat ⁊ an ipe ſit neſciat:qué ipſe ꝓphádo ba
ptiȝádo oñdédo ipm eé clauerat. ¶ Hic
át q̄ſtioné ipſe ſoluit ibidé.d.ſȝ qō ſi citius
ſoluit ſi rei geſte tṗs penſet. Ad ioꝛdáis
eni fluéta poſit⁹ q: ipſe redéptoꝛ mundi
eſſet aſſerunt.miſſus vo i carcereȝ :an' ipe
veniat reqrit:ñ ꝙ ipȝ eé mūdi redéptoꝛé
dubitaret:ſȝ q̄rit vt ſciat ſi is q p ſe in mū
dum venerat:p ſe ét ad inferni clauſtra d
ſcédat. ¶ Sȝ in iſta ſolutōe ſȝ Gꝛego. vr̄
ꝙ Jo. dubitauerit de deſcéſu xṗi ad infe
ros ꝙ ñ vr̄ veriſile:cū ſit vn⁹ de articulis
fidi i q̄ꝝ nullū Jo. potuit dubitar. ¶ Poſ
ſet igit dici ꝙ Jo. de deſcenſu xṗi ad infe
ros nō dubitauit cū eſſet vere fidel:tñ vo
luit ſcire vtrū dérct eū ánūciare captiuis
in inferno vel in libo : ſicut ánunciauerat
mūdo. Hui⁹ ſnie vr̄ fuiſſe. Jero. ¶ Sed ſi
poſſet q̄ri:q̄re aduét⁹ in iferno ſȝ Criſo.
in omel. debuit ánūciari:cū ibi nō ſit tṗs
miſicoꝛdie. ¶ Huic qōi rñdet i glo. vbi
dr̄ ꝯſiderádū eſt ꝙ nō iō iero.⁊ grego. di
xerūt ꝙ Jo. aduétū xṗi in infernū ꝓnūtia
turus eét:q: ei⁹ ꝑdicatōe: aliq nō creden
tes ꝯuerterétur ad fidé:ſȝ vt iuſtis i expe
ctatiōe manétibus:ex vicino aduétu ꝯſo
lationé afferret. ¶ Secūdo ṗt ſolui qō de
Jo. dubitatōe.dicédo ꝙ triplex é dubita
tio.ſ.infidelitat̄:tarditat̄ ⁊ amoꝛis ſiue pie
tatis. Dubitatōe infidelitat̄:dubitauerūt
iudei vtrū xṗs eſſet meſias. Dubitatiōe
tarditat̄ dubitauerūt diſcipuli de reſurre
ctōe vt hétur luc.24. Dubitatiōe át amo
ris ſiue pietat̄ dubitat aliqs qñ.ſ.ex amo
re vel pietate dubitar ſe indicat:d q̄ tam̄
eſt cert⁹. Hoc mō dubitauit petr⁹ de paſ
ſiōe xṗi : qñ ꝑdixit ſibi ⁊ alijs paſſionem
ſuá:⁊ petr⁹ dixit ſibi ꝓpiti⁹ eſto tibi dñe:
ne fiat iſtud:nō q: dubitauit ſȝ q: ex amo
re ⁊ pietate hoꝛruit paſſioné. ¶ Tal' igit
potuit eſſe dubio Jo. abhoꝛrebat eniȝ ex
pietate ⁊ amoꝛe ꝙ xṗs in inferno deſcen
deret.ſi ſm Ambꝛo. ¶ Tertio ṗt ſolui ꝑ
dicta qō ꝙ Jo. non dubitauit : ſȝ miſit di
ſcipulos ꝓ certificatiōe ipoꝝ dubitantiū.
Et veriſimile é ꝙ Jo. nō dubitauerit q vi
dit colūbá. audiuit vocem pr̄is : ipm de
mōſtrauit.d. Ec.agn⁹ ⁊c. ét dixit non ſuȝ
dignus ſoluere ⁊c. ⁊ alibi :me oȝ minui
illum auteȝ creſcere:⁊ multa alia que poſ
ſunt adduci. ¶ Quod autem diſcipuli
Joá. dubitarent de Chꝛiſto an ipſe eſſet
meſſias poteſt pꝛobari:quia credebant
Jo. maioꝛem Chꝛiſto:imo credebant ip
ſum eſſe Chꝛiſtum:⁊ ideo pꝛo magiſtro
ſuo zelantes inuidebant xṗm ⁊ eius ope
ribus. Unde dicebant iohanni. Jo.3. Ra
bi:qui erat tecum transioꝛdanem cui teſti
monium perhibuiſti ⁊ hic baptiȝat:⁊ om
nes venient ad eum. Iſte zelus ſecunduȝ
Jeronimum erat ex magno amoꝛe ma
giſtri. ¶ Ut ergo dubitationem iſtam ſe
cunduȝ Yllariū.caute ab eis ammoueret
miſit eos ad xṗm vt videntes miracula
⁊ mirabilem audientes doctrinam rece
derent a falſa opinione pꝛedicta. ¶ Ra
tio autem quare eos miſit potuit eſſe du
plex. Una ſecundum Jeronimum vt per
miracula viſa pꝛepararent ſe ad recipien
dam certam fidem de xṗo. ¶ Secunda
ratio quia Jo. cum erat cum diſcipulis ſu
is:ſuadebat eis de xṗo:pꝛeuidens autem
ſe moꝛiturum ſecundum Criſoſtomum
in omelia dubitauit ne forte ipſi plene ad
hererent xṗo:⁊ ideo ante moꝛtem ſuam
voluit eos certificari per opera ⁊ doctri
nam xṗi. ¶ Dicit igitur Jo. cuȝ audiſſet
⁊c. Ubi ſciendum ꝙ circa iſtam pꝛimam
partem que continet queſtioné deſidera
bilem.6.poſſumus conſiderare.ſ.

Perſonā teſtificātē.
Statum affligentem.
Tyrānū detinentem
Nuncium adeuntem.
Terminum quietātem.
Sermonē conſolātem.
¶ Q^m ad pſonā deſtinātē dicit Jo.ſ.in q̄
ē gr̄a. Quātū ad ſtatū affligētē dicit. In
vincul'. Nā viculat⁹ erat in carcer̄ vt fue
rit figurat⁹ p filiū Jacob: de quo dr̄ gen̄.
42. Symeou tenet̄ i vincul'. Quātū ad ty
rānū detinētē ſciend̄ ē ꝙ fuit Herodes.
vn̄ M.6. Herodes ei miſit ac tēuit Jo.
⁊ miſit cu in carcerē pp herodiadē vxo
rē Philippi fr̄is ſui: q: duxerat eā. ¶ Fi
gurari igit̄ potuit p Joſeph q pp integri
tatē caſtitat̄ a Butifar egiptō principe
militie poſit⁹ fuit in carcer̄: ſic hr̄ gen̄.39
q: vxor ſua accuſauit eū f lo: q: noluit ſibi
aſſentir̄. ¶ Ubi ſciend̄ ꝙ p Butifar q in
terp̄tat̄ os inclinās ad delectand̄: intell'r
herodes q os ſuū iclinauit ad dādū ſniaꝫ
ꝙ Jo. decollaret̄. Per vxorē āt ipſi⁹ ipu
dicā intell'r herodias adultera. Per Jo
ſeph x̄o caſtū q interp̄tat̄ accreſcēs. de q̄
dr̄ gen̄.49. Filius accreſcēs Joſeph ⁊ de
cor⁹ aſpectu. itell'r btūs Jo. q fuit pulchri
aſpectu p venuſtatē gr̄oſam. Qui creuit
ſ p opatōem v̄tuoſaꝫ. Secūdo p remūera
tōeꝫ glorioſaꝫ. Sic igit̄ vxor butifar̄ mali
tioſe incarcerari fecit Joſeph: ſic ⁊ hero
dias incarcerari fec̄ Johānem. ¶ Quā
tū ad nūciū adeūtē dic̄. Miſit duos d̄ di
ſcipulis ſuis. Nā ſm Greg. ḣ numer⁹ fuit
ꝯgru⁹: q: ſignificat caritatē. ¶ Quātū ad
terminū qetātē dic̄ ad yh̄m. Iſte eſt yh̄s
nazaren⁹ q fuit vir ppħa potēs in ope ⁊
ſermōe. luc.24. ¶ Quātū ad ſermonē cō
ſolātē dr̄ tu es ⁊c. Nā aduēt⁹ xp̄i in mundo
ē ꝯſolatio ⁊ redēptio aiaꝝ. vn̄ Iſa.6. Dici
te filie ſion. Ecce ſaluator tuus vēit. Ecce
merces ei⁹ cū eo: ⁊ ppl's illi⁹ corā ip̄o: ⁊ vo
cabūt eū ppl's ſanct⁹ redēpti a dn̄o: tu aūt
vocabis q̄ſita ciuitas ⁊ nō d̄relicta. Mo
ralr̄ āt ſciend̄ eſt ꝙ p̄ p Jo. itell'r qlibꝫ hō
q dꝫ eē Jo. in q̄ ē gr̄a: q: in eo dꝫ eſſe gr̄a
ſp̄s.s. vn̄.1.cor.3. Neſcit̄ ꝙ corpora vr̄atē
plū ſunt ſp̄s.s. ¶ Scd̄o videndū eſt in q̄
ſtatu ſit: q: in vincul'. vbi ſciendū ꝙ lꝫ hō
fact⁹ ſit vt in ip̄o ſit gr̄a ⁊ ſit liber: tn̄ aliqn̄
pmittit ſe vicl'ari: qn̄ d̄ gr̄a labit̄ in pccm̄.
Que vincula ſuadet nob̄ ſolueꝛ dn̄s yſa.
52.d. Diſſolue vincl'a colli tui captiua filia
ſion. ¶ Tertō videnđ ē a quo in carcer̄ li
gat̄. q: ab herode. i. a dyabolo ſignificato
p herodē q interp̄tat̄ pellib⁹ glians. Nā
pelles mortue ſignificāt hoies mortuos p
peccatū. In pellib⁹ igit̄. i. in hoib⁹ mortu
is p peccatū gloriant̄ dyaboli. vn̄ puer.2.
Gaudent cū male faciūt. i. cū aliquos ad
malū deducūt ⁊ exultāt in reb⁹ peſſimis
i. i peccat̄. ¶ Quarto videnđ ē quos mit
tit: q: duos diſciplōs. Per iſtos duos di
ſcipulos intell'unt̄ affect⁹ ⁊ effect⁹. Hos
ei duos mitter̄ d̄bem⁹: vt. ſ. bn̄ velim⁹ ⁊
bn̄ operemur: q: vnuꝫ ſine alio n̄ ſuffic̄. vn̄ i
ſignra h⁹i: xp̄s miſit duos diſcipulos in
caſtellū ad ſoluēdū aſinā: quoꝝ vnus fuit
philip⁹. i. bon⁹ affect⁹ ⁊ alt̄ Petr⁹. i. bon⁹
effect⁹. ¶ 5° videnđ ē ad queꝫ mittit: q:
ad xp̄m. Nā ip̄e eſt refugiū ⁊ lauacrū aia
rū nr̄aꝝ. Nā ip̄e eſt q dilexit nos ⁊ lauit
nos a peccat̄ nr̄is in ſanguine ſuo. apoc.i.
¶ 6° videñ. ē qd peter̄ d̄bem⁹: q: aduētū
xp̄i. d. tu es q vētur⁹ es. dicēdo ēt cū. p̄s.
Excita potētiā tuā ⁊ vēi vt ſaluos facias
nos. ¶ Scieñ ē ꝙ vincl'ati d̄ qb⁹ dcm̄ ē ꝙ
d̄bēt mitter̄ nūcios ad xp̄ꝫ pn̄t figurari p
ſedechiā regē Jer^m q fec̄ malū corā dn̄o:
queꝫ nabucdo. rex babil'. cep̄: ⁊ filios ſuos
corā eo occidit ⁊ oclos ei⁹ effodit ⁊ victū
cathēis duxit i babil'. ſic hr̄. 4. re. 15. Ubi
ſcieñ. ꝙ p ſedech. q interp̄tat̄ iuſtificans
dn̄ꝫ intell'r qlibꝫ hō q pfect⁹ ē: vt i opib⁹
ſuis iuſtificet dn̄ꝫ. vt dicat cū. p̄s. Fiat cor
meū imaculatū in iuſtificatōib⁹ tuis vt n̄
ꝯfundar. ¶ Iſte dr̄ rex Jer^m: q: debꝫ re
gnar̄ i paradiſo: vbi ē viſio pacis: tn̄ mul
totiens accidit ꝙ facit malum coraꝫ dn̄o

⁊ tunc Nabuc[?] diabolus ſignificatus p
ip̄m. qui interpretatur ſedēs in anguſtia
cognita: ⁊ diabolus ſedet in anguſtia pe
narum quas cognoſcit ⁊ ſentit. q rex Ba
bilonis. i. cōfuſionis dr̄: q: in inferno nul
lus ordo ſed ſempiternus horror inhabi
tat. Job.10. Iſte capit Sedechiam. i. ho
minem: dum. ſ. propter peccatum hꝫ poſ
ſe in ip̄o: q: qui facit peccatum ſeruus ē
peccati. i. diaboli. Filios autem ſuos iter
ficit: dū opera bōa ſi que fecerit que erāt
digna remuneratione eterna in ip̄o mor
tificantur. Oculos autem eius eruere dr̄
dum homo peccati malitia excecatur. iu
xta illud ſapientie.2. Excecauit enim illos
malitia eorum. Ligare enim cathenis di
citur eū: ⁊ ligatus in babil'. ducere: q: euꝫ
ligat in peccatis. ⁊ ſic niſi diſrumpantur
per penitentiam ducit in infernuꝫ perpe
tuo puniendum.

Tertia pars.

Equitur. Et reſpondēs Je
ſus ⁊c. Ubi tangit ſolutio
nem mirabilem ꝙ probat
operatio vigoroſa. Ubi ſci
endum ꝙ q: reſponſio xp̄i
non erat ad confirmandum Jo. ſed diſci
pulos dubitantes. idō reſpondit eis ⁊ nō
Jo. ¶ Sciendum eſt etiam ꝙ ad queſtio
nem aliq̄ꝫ factam poteſt dupliciter rn̄de
ri. ſ. verbo vel fcō. vt. ſ. ſi interrogat̄ que
eſt via que ducit ad vitam eternam: pōt
reſpondere verbo ꝙ via eſt facere pniaꝫ
vel fcō ſi ipſe ip̄am facit. Reſponſio autē
fcā per opera eſt certior ⁊ efficacior q̄ꝫ fa
cta per verba. Chriſtus igitur vt efficaci
us reſpondeat non ſolum reſpondet v̄bo
ſed fcō ſm Criſoſt. in omel'. ¶ Sciēduꝫ
eſt autem ꝙ xp̄s hic duo facit: quia intē
dit probare per duas rōnes ꝙ ip̄e eſt qui
venturus eſt promiſſus in lege. ¶ Pri
ma rō poteſt dupliciter formari. Primo
ſic. Ille qui facit opera que pura creatu
ra a ſua propria virtute non poteſt facer̄
ē plus q̄ꝫ creatura. igit̄ ē creator ⁊ deus.
q: creator ⁊ creatura ſunt dr̄ie imediate.
ſed ego ꝓpria virtute facio opa q̄ pura
creatura a ſe facer̄ nō poteſt: q: p me ceci
vident: claudi ambulant ⁊c. ergo ſum ds
⁊ ſic pmiſſus in lege: cuius nomē ē admi
rabilis deus fortis. Iſa.9. ¶ Secūdo pt
formari ſic. Ille qui facit opera q̄ p̄dixe
runt ꝓph̄e facturum xp̄m pmiſſum in le
ge. Ille eſt q venturus eſt. ſed ego ſum
h⁹i. ergo. Probatio minoris. Prophete p̄
dixerūt d̄ xp̄o ꝙ illuminaret cecos. Iſa.
42. Dedi te i lucē gentiū vt aperires ocu
los cecorū ⁊c. Silr ꝙ claudi recuperarent
greſſum. Iſa.35. Tūc ſaliet ſicut ceruus
claudus ⁊ apta erit lingua mutoꝝ. ⁊c. ſed
ego facio iſta: q: per me ceci vident ⁊c.
ergo ſuꝫ pmiſſus in lege ⁊ ds. ¶ Dic̄ er
go ⁊ rn̄dens yh̄s. ſ. magis fcō q̄ꝫ v̄bo vel
vtroqꝫ modo ait ill' ⁊c. exponēdo textuꝫ.
¶ Moralr āt ſciend̄ eſt ꝙ ho deſcendēs
a ſtatu gr̄e ad ſtatū peccati figuratur per
hoiem deſcēdentē ab ieroſo. in ierico. luc.
10. q: ſpoliat̄ gratuitis ⁊ vulnerat̄ in natu
ralib⁹ ſicut ēt in p̄mis pentib⁹. ¶ Quia
igit̄ fuit ſpoliatus gr̄a ⁊ rectitudie natu
rali ip̄m ditante remāſit paup: q: ēt erat
vital' remāſit mortu⁹. ¶ Quia v̄o fuit
vulneratus in naturalibus fuit tenebrat⁹
in intellectu: ⁊ ſic fuit cecus recuruatus
in affectu: ⁊ ſic fuit claudus retardatus i
effectu: ⁊ ſic fuit ſurd⁹ p inobedientiā ad
bn̄ opandū. Impeditus i affatu: ⁊ ſic fuit
mutus. nō eiꝫ poterat digne loq. ¶ Chri
ſtus igit̄ pius q in vulnera ſautiati ifudit
vinū ⁊ oleū ⁊c. liberauit eū. Et hec nobis
ſignificāt miracula q ab ip̄ſo fcā hic enar
rantur. ¶ Scd̄m igitur ſeriem h⁹ textus
recitando miracula ⁊ defectus primo di
cit. Ceci vident. vbi oſtenditur ꝙ homo
per peccatū obtenebratur in intellectu: ⁊
ſic cecus efficitur. Sapiētie.2. Excecauit
enim illos malitia eoꝝ. ¶ Hoc āt fuit fi
guratum Tob.2. vbi dr̄ de tob. Contigit
autem quadā die cū fatigatus a ſepultura

veniens domū iactaſſet ſe iuxta parietem
⁊ dormiſſet ex nido irūdinum dormienti
illi calida ſtercora inciderent ſup oculos
eius fieretqʒ cecus. ¶ Ubi ſciendum ꝙ p
tob. qui vno modo interpretaᷓ bonus do
mino. alio modo ductus ad luctum intel
ligitur qlibet homo qui dʒ eſſe bonus ta
men aliquādo a bono deſiſtens ducitᷓ ad
luctum ſicut exercitatio bonoꝝ ducit ad
gaudium. Unde ſignanter dᷓ ꝙ erat fati
gatus a ſepultura. i. ab operibus miſeri
cordie: a quibus homo nō dʒ fatigari. vñ
eccl'aſti. 7. Non te pigeat viſitare īfirmū:
ex his enim in dilectione firmaberis.
¶ Dicitur etiam ꝙ iactauit ſe iuxta pa
rietem per ꝙ datur intelligi ꝙ qui opera
miſericordie dimittit: per que peruenitᷓ
ad celeſtem patriam: cadit in terram. vñ
pſal. Humiliata eſt in puluere anima no
ſtra conglutinatus eſt in terra venter nr̄. ¶ Dᷓ
etiam ꝙ dormiuit in quo datur intelligi
accidia. ſic igitur obſtinati demōes ſigni
ficati per yrundines nigras ⁊ garrulas:
q: cor hominis non poteſt facere qn aliq̄
cogitet immittunt ſtercora. i. imundas cogita
tiones q̄ inficiunt animam ⁊ intellectum
excecant: ⁊ ſic efficitur homo cecus. tam̄ i
aduentu xp̄i recuperat viſum. vnde dicitᷓ
ceci vident. ¶ Modus autem recupan
di viſum eſt duplex. Primus eſt conſide
rare diuinam miſericordiam. quando eſt
homo conſiderat ꝙ deus eſt ita pius ꝙ
omnia peccata volentibus peniteᷓ dimit
tit: multum allicitur ad ſurgendum
de peccato: ⁊ ad veniendum ad ſtatum
penitentie: vt ſic illuminentur oculi eius
⁊ videat. ¶ Hoc autem fuit figuratuʒ. i.
Re. 14. vbi dicitur ꝙ Jonatas laſſus exi
ſtens: inuento melle in agro guſtauit de
illo: ⁊ tunc illuminati ſunt oculi eius ⁊ vi
dit. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per Jonatam q
interpretatur columbe donum: intelligitᷓ
anima cuiuſlibet xp̄iani: que ſine felle ira
cundie dʒ eſſe: ⁊ dʒ habere ſimplicitatem

columbinam. tamen aliquando fit laſſa:
dum aggrauatur ſarcina peccatoꝝ. tam̄
guſtato melle. i. conſiderata diuina miſe
ricordia dulci ſicut mel: q: nihil dulcius
peccatori q̄ʒ ſpes de venia: aperiūtur ocu
li eius vt peccata conſideret. Dicitur aūt
fuiſſe illud mel in agro: q: ſicut illud ꝙ ē
in agro eſt publicū omnibus: ita diuina
miſericordia eſt oibus preparata. ¶ Se
cundus modus recuperandi viſuʒ eſt cō
ſideratio diuine iuſticie: quando hō con
ſiderat ꝙ ſicut deus eſt pius volentibus
conuerti: ita eſt iuſtus ad puniendum de
licta. Et punitio que in alio mundo expe
ctatur eſt acerbior q̄ʒ in iſto: timet diui
naʒ iuſticiam: ⁊ ſic recupat viſum. ¶ Hoc
fuit figuratum Thob. 2. vbi dᷓ ꝙ poſito
felle piſcis a Thob. filio ſuper oculos pa
tris: viſum recepit. ¶ Ubi ſciendum ꝙ p
fel amarum intelligitur diuina iuſticia q̄
multum amara eſt peccatoribus. Si igitᷓ
iſtud fel. i. diuina iuſticia ponatur ſuper
oculos mentis: conſiderādo ꝙ omne ma
lum erit punitum: ⁊ ꝙ pena alterius ſecu
li grauis: eſt illa iſtius: tunc homo viſuʒ
recipiet ⁊ a peccatis deſiſtet. ¶ Secūdo
claudi ambulant. vbi oſtendit ꝙ homo ꝓ
pter peccatuʒ incuruatur in affectu: ⁊ ſic
claudus efficitur. ¶ Sciendū eſt autem
ꝙ cā claudicationis eſt qñ homo q ſemp
deberet eſſe in brachijs xp̄i p caritatem
cadit de xp̄i brachijs ipſam deſerendo: ⁊
tūc vtroqʒ pede efficitᷓ claudus: ¶ Hoc
autem fuit figuratū. 2. re. 4. vbi dᷓ ꝙ cuʒ
nutrix tolleret miphiboſeth filiuʒ Jona
the ⁊ portaret eum in brachijs: cecidit de
brachijs eius: ⁊ ſic vtroqʒ pede factus eſt
claudus. ¶ Ubi ſciendum quod per Jo
natham q interpretaᷓ columba donās in
telligitᷓ deus pr̄ qui pōt dici colūba quia
ſic̄ columba eſt fecūda: ita i ipſo eſt oīs fe
cunditas tam ad intra q̄ʒ ad extra. Dicitᷓ
etiam donās: q: ipſe principaliter dat ſpi
ritum. ſ. ⁊ filium. q: ipſe ꝓprie non mittitᷓ

ab aliquo. Per miphiboſeth autem q in
terpretaᷓ os verecūdum intelligitᷓ qlibet
xp̄ianus qui dʒ eſſe verecūdus ⁊ timidus
ne ꝑ peccatum deum offendat: ⁊ iſte dicitᷓ
filius Jonathe. i. dei patris. Iſte hʒ vnaʒ
nutricem. i. xp̄m q nos fouet. Iſta nutrix
i. xp̄s poterat nos i brachijs: q̄ʒdiu ſumus
in caritate ⁊ gratia ſed aliquando contin
git ꝙ p peccatū amittit caritatem ⁊ gr̄aʒ
⁊ tunc cadit de brachijs eius ⁊ tunc effici
tur claudus vtroqʒ pede. Dextro quantū
ad dilectiōem dei ⁊ ſiniſtro quātuʒ ad di
lectionem ꝓximi: tamen in aduentu xp̄i re
ctificaᷓ. vñ dᷓ. ⁊ claudi ambulant. ¶ Ter
tio dicit leproſi mundanᷓ. q: homo ꝓpter
peccatū infectus leproſus efficitᷓ. Hoc āt
fuit figuratū numeri. 12. vbi ſentētialr̄ di
citur ꝙ q: mariam murmurauit ꝯ moy. ap
paruit cadēs lepra quaſi nix. ¶ Ubi ſcié
dum ꝙ p mariam murmurantem ꝯtra
Moy. mitiſſimū itelligitᷓ qlibet peccator
qui eo ipſo ꝙ peccat dᷓ murmuraᷓ verbo
vel facto cōtra xp̄m ſʒ ſtatiʒ efficitᷓ macu
la peccati leproſus. ¶ Sʒ nota q̄liter ma
ria fuit curata q: iteruenīēte ꝓ ea Moi
ſe ita ēt peccator curaᷓ merito paſſionis
xp̄i. Sed aduerte ꝙ expulſa extra caſtra
fuit ſepata diebus. 7. anteq̄ʒ reuocaret q:
peccator ꝓpter peccata extra caſtra para
diſi eicitᷓ. ad intrādum dignus nō efficitᷓ
niſi prius pacta penitētia digna: deſigna
ta p numeꝝ ſeptenariū. ¶ Licet igitᷓ pec
cato leproſus efficiaᷓ: tñ i aduētu xp̄i re
cipit ſanitatem ſic̄ pʒ in leproſo iſto queʒ
mūdauit xp̄s Mat. 8. q veniens orabat
eum. d. Domine ſi vis potes me mūdare
⁊ xp̄s mūdauit eum. ¶ Ubi aduerte qua
liter iſte fuit mundatus: q: veniēs: nō oci
oſus: adorans: nō maledicens. fiducialiter
petens: nō deſpans. potentiaʒ eius ꝯfitēs
nō aſpnans. vñ a xp̄o cū deſcēdiſſʒ d mō
te. i. cū humanitas coniuncta fuiſſʒ diuini
tati p gr̄am ſibi collatā meruit curari.
¶ Quarto dicit ſurdi audiunt: q: ꝓꝑ pec

catū hō retardaᷓ in effectu p obediētiam
ad bñ operandū: ⁊ ſic efficitᷓ ſurdus. vnde
Mich. 7. Ponēt manus ſup hos ⁊ aures
eoꝝ ſurde erunt. Et dicit dñs in pſal. Nō
audiuit populus meꝰ vocē meā: ⁊ iſrael
nō intendit mihi. ¶ Tñ in aduentu xp̄i
recupat auditū. Jō dᷓ ſurdi audiūt. vnde
Iſa. 29. Audient in illa die ſurdi vba libri
¶ Hoc āt pʒ Math. 7. vbi dᷓ ꝙ adduxe
runt ad Jeſum ſurdū ⁊ mutū quē libera
uit. ¶ Ubi no. mōuʒ curatōis hꝰi. p̄ q: ad
ductus ad Jh̄m p vam fidei adheſioneʒ.
q: fuit rogatum p eo p deuotā orōnē. q:
ductus ſeorſum a turba per ſenſualitatis
quietatōem: q: miſit digitos in auriculas
p ſpiritꝰ ſancti inſpiratōem. Bñ ergo oia
fecit: ſurdos fecit audire ⁊ mutos loqui.
Mat. 7. ¶ Quinto dic̄ mortui reſurgūt
q: hō ꝓꝑ peccatū fuit ſpoliatus gr̄a: que
eſt vita hominis. ⁊ ſic mortuus remanſit.
¶ Hoc fuit figuratū. 3. re. 2. i ſemey. d quo
dᷓ ꝙ Salōn ꝯſinauit eū i ierᵐ cōminās ſi
bi mortē ſi inde egrederetᷓ trāſiēs torrēteʒ
cedrō: q tādē p̄ceptū regis trāſgrediēs:
mortuꝰ fuit. ¶ Ubi ſciend ꝙ p ſemey q i
terp̄taᷓ audi me itellr̄ pmꝰ hō q p ꝓmpti
tudinē obediētie deū dbuit audi r̄. Huic
p̄cepit Salōn. i. rex pacificꝰ deꝰ ꝙ ñ egre
deretᷓ ierᵐ. i. ſtatū inocētie q fuit ſtatꝰ vi
ſiōis pacis: qñ p̄cep̄ ſibi ne comederet de
fructu ligni vetiti ꝯminās ſi oppoſitū fa
ceret ſibi mortē: q tñ p̄ceptū egrediēs: tā
mortē tpalē q̄ʒ ſpūalē icurrit. ſic ē ēt d q̄li
bʒ xp̄iāo expōe vt: ſ. ¶ Tñ i aduētu xp̄i
recupat vitā: ſic̄ pʒ d filia archiſinago. q̄ʒ
ſuſcitauit i domo. luc. 8. ⁊ d filio vidue quē
ſuſcitauit in porta. ⁊ d Lazaro quē ſuſcita
uit iā i monumēto fetentē. Jo. 11. ¶ Per
iſtos āt datᷓ intelli ꝙ q̄ʒuis aliqs ſit mor
tuꝰ q̄ntū ad cogitatōem q: i domo oculta
hoibꝰ ñ d. vl' in porta ciuitaᷓ. i. in ope pu
blico. vl' fetēs i mōumēto. i. i mala ꝯſuetu
dine. tñ xp̄s ipm reſuſcitat ſi voluerit ad
ipm ꝯuerti. ¶ Sexto dic̄ paupes euāgeli
zantur. q: per peccatuʒ hō ipeditᷓ i affatuʒ

⁊ ſic pauper efficitur. Quia nõ eſt ſpecio
ſa laus in ore peccatoris. eccl'a. 15. vnde dr̃
eccle. 13. Pauper locutus eſt ⁊ dicũt q̃s ẽ
hic. q. d. talis qui ſic paup̱ eſt: qꝛ ſine diui
na grã non eſt dignus audiri. ¶ Tamen
in aduentu xp̃i pauperes euangelizantur
.i. euangelizant verbum dei ⁊ ſic recupe
rant affatuꝫ. vnde Jac. 2. Nõne deus ele
git pauperes in h̃ mundo: diuites in fide
⁊ heredes regni ꝙ repromiſit deus dili
gentibus ſe. Nam ſm̃ Apo. i. cor. i. Infir
ma mundi deus elegit vt confundat for
tia. ¶ Deinde dicit. Et beatus qui ñ fue
rit ſcandalizatus in me. vbi xp̃s ponit ſe
cundam rõnem ad probandum ꝙ ipſe ſit
qui venturus eſt promiſſus in lege ⁊ de
us. Et facit talem rationem. Ille qui
dat vitam eternam ⁊ beatitudinem ill' q
nõ ſcandalizantur in ip̃m ⁊ q nõ faciũt ꝯ
eius voluntateꝫ eſt pluſq̃ꝫ pura creatura
⁊ ꝑ conſequens deus ⁊ ſic promiſſus in le
ge. Ego ſum h̃ꝰi quia beati qui ⁊c. ergo.
¶ Aliter poteſt introduci iſta littera. Et
beatus ⁊c. vt ſit quaſi reprehẽſio crimina
lis diſcipulorũ Jo. interrogãtiuꝫ ꝺ̃ xp̃o
dubitãtium vt ſit ſenſus ſecundum Cri
ſoſtomum. Et beatus ẽ. i. ad beatitudineꝫ
ordinatus q nõ fuerit ſcãdalizatus ĩ me. i.
de me nõ male ſenſerit ſic̃ vos q me mio
rem Jo. putatis. ¶ Uel ſcõm Grego. qui
nõ fuerit ſcãdalizatus i me tẽpore paſſio
nis mee me negãdo ⁊ fidem meam relin
quendo. vnde Paulus. Predicamus Je
ſum crucifixum iudeis qdem ſcãdalum.

Tertia pars.

Equit. Illis aũt abeũtibus
⁊c. vbi tangit Jo. cõmenda
tionem laudabilem. quod
ꝓbat cõuerſatio virtuoſa.
vbi ſciẽduꝫ ꝙ turba que au
dierat queſtiõeꝫ q̃ꝫ fecerant diſcipuli Jo.
xp̃o poterãt dubitar̃ ꝺ̃ aduẽtu xp̃i ⁊ quia
ante prohibuerat teſtimonium de xp̃o. d.
Ecce agnꝰ dei ⁊c. poterãt ipſum reputare
inconſtãtẽ quia aliud dixerat de xp̃o ex
tra carcerẽ aliꝺ̃ i carcere exiſtẽs. Ne igit
ſm̃ Criſoſto. Turba h̃ ſuſpicaret de tãto
viro iõ xp̃s poſt informationẽ diſcipulo
rum Jo. informat turbã de ſcitate Jo. ip̃ꝫ
mirabiliter ꝯmendãdo. ¶ Sciendũ eſt ãt
ꝙ xp̃s ꝯmẽdat hic bea ũ io. q̃ꝫtũ ad .6. ſ.
Quantũ ad ſitus aſperitatem.
Quantum ad mentis firmitatem.
Quantum ad corporis auſteritatem.
Quantum ad intellectus claritatem.
Quantum ad affectus puritatem.
Quantum ad effectus dignitatem.
Noluit autem xp̃s ꝯmendare Jo. i p̄ſen
tia diſcipuloꝝ Jo. ne videret ipſum ſm̃
Criſoſt. Cõmẽdar̃ adulatorie. ⁊ iõ dr̃. Ill'
ãt abeuntibus. ¶ Primo igit cõmendas
eum quantũ ad ſitus aſp̱itatem cũ dicitur
Quid exiſtis in deſertũ videre. Ubi ſciẽ
dum ꝙ Jo. erat in deſerto iudee ⁊ p̱di
cabat ibi baptiſmũ penitẽtie ⁊ baptizabat
illos qui ibãt ad videndũ eum ꝑꝑ ipſius
nimiã ſanctitatẽ. Dicit igit quid exiſtis
in deſertũ videre. q. d. ſꝫ Criſoſto. ꝓpter
quid ciuitates dimittẽtes ꝯueniſtis in d
ſertum ⁊ ſub dit. Nõ enim plebs tãta cuꝫ
tãto deſiderio in heremũ veniſſet niſi ma
gnum quẽdã ⁊ mirabilẽ ⁊ petra ſollidio
rem videre ſe extimaſſet. ¶ Secundo cõ
mendat eũ quantũ ad mẽtis firmitatẽ cũ
dicit. Arundinem vẽto agitatã. q. d. nõ ſꝫ
Grego. Sciendũ eſt ãt ꝙ beatus Jo. non
fuit arundo. Primo qꝛ arundo nõ habet
ſtabilitatẽ. Jo. ãt fuit ſtabilis ⁊ firmus in
teſtimonio xp̃i ⁊ doctrina vera. Secundo
qꝛ arũdo hꝫ vacuitatẽ Jo. ãt fuit plenus
gratia. Nã de ipſo dr̃ luc. i. Spũ ſancto re
plebitur. adhuc ex vtero matris ſue. Ter
tio qꝛ arundo hꝫ ſterilitatẽ lꝫ hẽat frõdiũ
multiplicitatẽ ⁊ ſignificat ipocritas q frõ
duoſi in verbis ⁊ i exteriori apparẽtia in
terius ãt ſunt ſteriles ſꝫ Jo. fuit firmus
quantũ ad bõa op̱a ⁊ fronduoſus q̃ꝫtum
ad doctrinam verã. ¶ Tertio cõmendat

eum quantũ ad corporis auſteritatem cũ
dicit ſꝫ qd exiſtis vider̃ hoieꝫ mollibꝰ ve
ſtitũ. q d. nõ. ¶ Sciendũ eſt igit ꝙ hic ha
bemus exemplũ ſꝫ Jero. ꝙ predicator ve
ritatis ſicut Jo. non dꝫ ſe ingerere nimis
in cineris domoꝝ ſecularium ſꝫ auſteram
ducere vitam. ¶ Habemus ẽt exempluꝫ
ſm̃ Grego. i omel. ꝙ ex quo xp̃s de deſpe
ctu veſtium ꝯmendauit Jo. ꝙ p̱ctioſitas
eorũdem eſt p̱iculoſa. ¶ In talibus auteꝫ
ſm̃ Augu. in libro de doctrina xp̃iana ma
gis eſt culpa ex p̱te intẽtionis q̃ꝫ ex ipſo
vſu reruꝫ. ¶ Uel ſm̃ Grego. in omel. Exi
ſtis vi. hoiem mol. veſtitũ. i. verbis adu
latorijs vtentem. q. d. non. qꝛ adulatores
adulantur vt mollibus veſtiãtur ſed ille
nõ fuit veſtitꝰ mollibus. ¶ Quarto ꝯmẽ
dat eum q̃ꝫtum ad itellectus claritatẽ cuꝫ
dicit. ſꝫ qd exiſtis videre ꝓphetã ẽt dico
⁊c. ¶ Sciendum eſt igit ꝙ ſicut hẽtur. i.
Re. 9. ꝙ q dr̃ hodie ꝓpheta oli dicebatur
videns qꝛ ꝓphete videbant ea que erant
alijs oculta ⁊ vẽtura alijs annũtiabãt. vñ
ꝓpheta dr̃ quaſi ꝓcul videns Jo. igitur
non ſolũ fuit ꝓpheta ſm̃ Grego. qꝛ xp̃m
dixit venturꝝ ſed pluſquã ꝓpheta: qꝛ ip̃m
demonſtrauit. ¶ Quinto ꝯmendat eum
q̃ꝫtum ad affectus puritatem: qꝛ vocat eũ
angelum. Hic ẽ de quo dr̃ mal. 3. Ec. ego
mitto angelum meum q ⁊c. Jo. enim ſm̃
Jero. non dr̃ angelus natura ſꝫ officio. vn
de ẽt Grego. Quaſi eni grece angelus la
tine nunciꝰ dr̃. Nõ erat vt qui nũciare ſup̱
num nunciũ venerat angelus vocet: vt di
gnitatẽ ſuet in noie ꝙ explet in op̱atiõe.
¶ Sexto ꝯmendat eũ q̃ꝫtum ad effectus
dignitatẽ cuꝫ dicit q p̱parabit viã tuã an
te te. Uñ Glo. Alij prophete miſſi ſunt vt
aduentũ xp̃i ãnũcient: iſte ãt vt p̱pararet
viã ipſius. ¶ Ex his igit pꝫ ꝙ btũs Jo. i
ter alios ſcõs fuit magnus. Uñ ſaluator
Inter natos mulierum nõ ſurrexit maior
Jo. baptiſta. Fuit inq̃ꝫ magnꝰ in grã ⁊ ẽ
modo magnus in glĩa. Ad q̃ꝫ nos ⁊c.

Dñica tertia de aduẽtu. Euãgeliũ tertiũ.

Miſerũt iudei ab ieroſolimis
ſacerdotes ⁊ leuitas ad io
hãnem ⁊c. Jo. 1. Nos vide
mus p̱ exp̱ientiam: ꝙ ꝑ re
ſpõſionẽ humilẽ multociẽs
malitia multoꝝ ꝯfundit: ⁊ inordinata cor
da facilꝰ mitigãtur. iuxta illud ꝓuer. 15.
Rñſio mollis frãgit irã. Beatus igit io.
baptiſta ſcitatis ⁊ virtutis eximie: ꝑ ſuaꝫ
rñſionem humilẽ confudit iudeoꝝ maliti
am ⁊ interrogationẽ eorum fallacem ſicut
teſtatur yſtoria euãgelij hodierni. In quo
euangelia ſex tangit. ſ.
Judeoꝝ malignitatẽ inuidentem.
Precurſoris humilitatem decorantem.
Preconis auctoritatem euidentem.
Officij ſingularitatem eminentem.
Xp̃i dignitatem excellentem.
Loci ꝯgruitatem concedentem.
¶ Primũ ꝓbat interrogatio venenoſa.
Secundum rñſio virtuoſa. Tertium p̃di
catio vigoroſa. Quartum ablutio gratio
ſa. Quintũ condictio generoſa. Sextuꝫ ha
bitatio ꝑpl'oſa. Primũ in pricipio. Scõm
ibi. Et ꝯfeſſus eſt ⁊c. Tertiũ ibi. Dixerũt
ergo ei ⁊c. Quartum ibi. Et qui miſſi ⁊c.
Quintũ ibi. Mediũ ãt veſtrũ. Sextum
ibi. Hic in bethania ⁊c.

Prima pars.

Uantũ ad primũ vbi tangit ⁊c.
ꝙ ꝓbat ⁊c. dicit Miſerunt ⁊c.
Ubi poſſumus ꝯſiderare mittẽ
tium ꝓpinquitatẽ qꝛ iudei eius cognati.
Querentiũ auctoritatẽ qꝛ ſacerdotes ⁊ le
uitas. Tertio loci celebritatẽ: quia ab ye
roſolimis. Quarto queſtionis veritatem
quia vt interro. ⁊c. Quinto reſpondentis
ſanctitatem: quia Jo. de quo Criſo. Sic
autem fide dignum extimauerunt Jo. eẽ
vt ei de ſcipſo dicenti crederent. ¶ Sciẽ
dum eſt autem ꝙ de iſta queſtione fuit
controuerſia inter orige. ⁊ criſoſtomũ. Nã
Orig. dicit ꝙ iſti querebãt a iohãne bons

intentione ſciebant enim ex ſcripturis iã
inſtare aduentum xp̄i. Vñ videntes ſan
ctitatem iohãnis ſuſpicati ſunt ip̄m eſſe
xp̄z. ¶ Secundũ autẽ Criſo. Iſti fraudu
lenter querebãt: volẽtes eum allicere vt
cõfiteretur ſe eſſe xp̄m: q: diſplicebat eis
ꝙ xp̄s preponeretur iohãni.

Secunda pars.

Equit. Cõfeſſus ẽ ⁊c. Ubi tãgit
precurſoris humilitatẽ decoran
tem ꝙ ꝑbat reſponſio virtuoſa.
Ubi ſciendum ꝙ aliqui hoies gloriant de
potentia ſicut ſupbi. Aliqui de ſanctitate
vite: ſicut ypocrite. Aliqui ꝺ ſapiẽtia ſicut
vanagloriosi. Beat⁹ at io. ſicut virtuoſus
⁊ bonus: in iſtis noluit gloriari ſciens ſcri
ptum eſſe Je. 9. Nõ gloriet ſapiens in ſa
pientia ſua: ⁊ fortis in fortitudine ſua: nec
diues in diuitijs ſuis: ſed in h̃ glorietur
qui gloriatur ſcire ⁊ noſce me: quia ego
ſum dominus qui facio miſericordiam ⁊
iudicium ⁊ iuſtitiã in terra. Scd̃m h̃ igit
in hac parte tria facit. Nam primo bea
tus io. arrogãter non ſibi attribuit digni
tatem ⁊ potentiam: q: non confitet ſe xp̄z
Secũdo nõ attribuit ſibi vite ſanctimoniã
q: non dicit ſe eſſe elyam. Tertio non ſibi
attribuit vane ſapientiã q: non dicit ſe eẽ
ꝓphetam. ¶ Quãtũ ad primũ dicit. Et
confeſſus eſt. ſ. veritatẽ: ⁊ nõ negauit eã.
Aliqui eni veritatẽ negant tacendo. de q
h⁹ dr̄. Qui tacet affirmat. ſz ille cõfeſſus
eſt: non ſum ego xp̄s. ¶ Quantũ ad ſecũ
dum. ſ. ꝙ nõ arrogauit ſibi vite ſanctimo
niam. dicit. Et interrogauerunt eum. d.
Quid ergo elyas es tu. q. d. ſcd̃m Augu.
Cum ſciamus ex ſcripturis Elyam pre
ceſſurum aduentum xp̄i: ⁊ tu dicis te nõ
eſſe xp̄m dic nobis ſi tu es elyas. ¶ Sed
h̃ poteſt cadere dubitatio: ꝙ cum notum
eſſet apud iudeos io. eſſe filium zacharie
qui erat ſummus ſacerdos: cuius elyas
filius nõ fuit. quomodo iſti querunt a io
hãne vtrum ſit elyas. ¶ Huic dubitatio
ni poteſt reſpõderi dupliciter. Primo ꝙ
puer in pueritia ſua: quaſi ſubito ductus
fuit in deſerto ⁊ ibi agebat vitaz ſolitariã
⁊ ideo poſſibile fuit iſtos veniſſe in obli
uionem iohis. ¶ Secundo põt reſponde
ri ſicut narrat Orige. ꝙ quidam heretici
fuerunt: qui dixerũt ꝙ aia tranſmittitur
de corpore in corpus ⁊ hoc dogma in au
ctoritate erat apud iudeos. ⁊ ideo interro
gant ab eo vtrum ſit elyas. i. vtrũ anima
elye eſſet in corpus eius. Hic autẽ ſuſpi
cabantur: q: opera io. aſſimilabãtur operi
bus elye. ¶ Sed h̃ põt eſſe dubitatio de
reſponſione io. qui dixit ſe non eſſe elyam
cum tamen dñs dixerit de ipſo Mat. ij.
Et ſi ſcire vultis: ipſe io. eſt elyas qui vẽ
turus eſt. ¶ Reſponſio ſm Gregoriũ. in
omel. dici poteſt ꝙ io. fuit elyas: non in ꝑ
ſona ſed in virtute ⁊ ſpiritu. vnde angel⁹
zacharie luc. i. Ipſe preibit ante illũ in ſpi
ritu ⁊ virtute elye. ¶ Sciendum eſt autẽ
ꝙ multiplex conformitas fuit inter elyã
⁊ io. quare potuit io. dici elyas. Primo i
vite mirabili auſteritate: quia vt dicitur
4. Reguz. i. elyas erat pilloſus ⁊ zona pel
licea accinct⁹ ⁊ Mat. 3. dicitur ꝙ io. erat
veſtitus de pillis camelorum: ⁊ zona pel
licea circa lumbos ſ. ¶ Secundo in deli
ctorum reprehenſionis aſperitate. Nam
vterqz aſpere reprehendit vitia ⁊ pecca
ta. ¶ Tertio in venturorum euentuum
veritate. Nam vterqz veraciter annũcia
uit vẽturum iudicium. ¶ Quantum ad
tertium. ſ. ꝙ non attribuit ſibi vane ſapiẽ
tiam: dicendo ſe eſſe prophetam. dicitur
propheta es tu. Ubi ſciendum ſecundũ ꝙ
innuit Glo. ꝙ elyas ⁊ elyſeus tranſierunt
ſiccis pedibus iordanem: i quo facta fuit
figura baptiſmi. Hoc autem phariſei nõ
ignorabant ſciebant enim ex dictis ꝓphe
tarum xp̄m venturum ⁊ baptizaturum.
Uidentes igitur ꝙ io. baptizabat: ⁊ ꝙ re

ſpondebat ſe non eſſe xp̄m neqz elyam: in
terrogant tertio vtrum ipſe ſit propheta
i. elyſeus in quo etiaz preceſſit figura ba
ptiſmi. vt dictum eſt.

Tertia pars.

Equitur. Dixerunt ergo ei tu
quis ⁊c. Ubi tangit preconis au
ctoritatem euidentez. ꝙ probat
predicatio vigoroſa: quia dicit vocem ſe
eſſe in deſerto clamantis. Ubi ſciendum
ꝙ iſti nuncij volentes omnibus modis
ſcire quid de ſe ipſo diceret: vehementer
inſiſtunt. d. Quis es tu vt reſponſum de
mus his qui miſerunt nos. Sic autem in
quirentibus ait. Ego vox clamantis ⁊c.
¶ Sciendum eſt autem ꝙ io. in iſta re
ſponſione quattuor exprimit. ſ.
Sui ipſius ad predicandum ydoneitatẽ.
Verbi ꝙ ꝑdicat poteſtatiuã virtuoſitatẽ.
Predicationis ſue oportunã neceſſitatẽ.
Exortationis ſue ſufficientẽ vtilitatẽ.
¶ Primo tangit ſui ipſius ad predican
dum ydoneitatem, cum dicit. Ego vox.
Ubi ſciendum ꝙ inter alia que ſunt de ra
tione vocis. Primum eſt: ꝙ vox eſt ſi
gnum ducens in alterum: puta in verbuz
ſiue conceptum mentis: tota igitur ydo
neitas vocis ordinatur ad verbi expreſ
ſionem Jo. igitur. d. ſe eſſe vocem: confi
tetur ſe eſſe ydoneum ad manifeſtationẽ
verbi ſiue xp̄i. ¶ Secundum ꝙ eſt de ra
tione vocis eſt ꝙ ipſa ſit notitia prioris
verbi: ⁊ tamẽ ſit poſterior origine: quia ſe
cundum rationem originis prius concipi
tur verbum qz vox formetur. Jo. igitur
confitetur ſe eſſe vocem: quia prius ince
pit inſtruere nos qz xp̄s licet xp̄s inquan
tum deus ſit origine prior. ¶ Tertium
eſt ꝙ vox tranſit verbum autem manet.
Jo. igitur dicit ſe vocem. d. ſe tranſituruz
ſed xp̄m cuius eſt vox inſinuat permanſu
rum. ¶ Uel poteſt dici beatus io. vox:
propter humilitatem. Nam ſicut vox eſt
modice entitatis ⁊ modicum durat. ita
io. quia humilis erat modicum ſe reputa
bat. ¶ Secundo exprimit verbi ꝙ predi
cat poteſtatiuaz virtuoſitatem. cum dicit
clamantis. Ubi ſciendum ꝙ hoc poteſt i
telligi duobus modis vno modo ꝙ ſit
vox Johãnis clamantis. Clamat aũt Jo.
propter duo. Primo eius clamor impor
tat euangelicam manifeſtationem. Pro
phete antiqui obſcure loquebant. Jo. au
tem ſecundum Theodoſium manifeſte
annunciat ⁊ clare clamat. ¶ Secundo ei⁹
clamor deſignat ſecundum Orige. in iu
deis mentalem elongationem. conſuetu
do eniz eſt quod ad diſtantes clamatur.
¶ Alio modo poteſt intelligi ꝙ io. fuit
vox xp̄i clamantis ⁊ tunc noia° poteſtati
na virtus xp̄i: cuius virtute io. loqueba
tur iuxta illud. 2. cor. vltimo. In experi
mentum queritis eius qui loquetur i me
xp̄s. ¶ Tertio io. oſtendit ſue predica
tionis neceſſitatem cum dicit. In deſerto
Ubi ſciendum ſecunduz Grego. ꝙ per de
ſertum poteſt intelligi iudea: que quia de
ſerta ⁊ a deo derelicta erat: indigebat io
hannis doctrina ⁊ predicatione. ¶ Quar
to tangit io. predicationis ſue ſufficientẽ
vtilitatem. cum dicit. dirigite viam domi
ni quaſi dicat ad hoc eſt predicatio mea:
vt dirigatis viam domini. ¶ Uel dirigi
te viam domini. i. rectam facite viam q̃
ducit ad chriſtum. Hec autem via eſt quã
do homo totaliter deo ſubditur. ſecunduz
Orige. ¶ Sciendum eſt autem quia hic
ſit mentio de voce. ꝙ quadruplicem vocẽ
in ſcriptura reperio. Reprehẽſionis vigo
roſe incuſſiuam humiliantis. ſ. timoris. Cõ
tritionis lacrimoſe purgatiuam deturpã
tis fetoris. Cominationis ruinoſe repre
henſiuaz extollentis tumoris. Conſola
tionis glorioſe indicatiuam delectantis
dulcoris. ¶ Primo dico ꝙ eſt vox

repꝛehēſionis vigoroſe ⁊c. Hec ē autē illa vox dñi increpātis adā q: comederat de fructu ligni vetiti. de qua figuratiue dicitur geñ.3. ꝙ cum adā audiſſet vocem dñi deambulantis in paradiſo ad auram poſt meridiem: abſcondit ſe adā ⁊ vxor eius a facie dñi dei: quē vocans dñs dixit Adaꝫ vbi es. Qui ait: Vocem tuam audiui in paradiſo: ⁊ timui eo ꝙ nudus eſſem ⁊ abſcondi me. Cui dixit dñs. Quis indicauit tibi ꝙ nudus eſſes: niſi ꝙ ď ligno de quo pꝛeceperam tibi ne comederes comediſti Fecit autem dñs deus ade ⁊ vxori eius tunicas peliceas ⁊ induit eos. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ per adā qui fecit ꝯtra pꝛeceptum dñi ⁊ ideo nudus effectus intelligitur q libet peccatoꝛ q peccando ſicut adam nudus efficitur: q: amittit gratiā que ē anime indumentū. q̄ꝫq̄ꝫ autem ſic nudus ⁊ ď ſolatus remaneat: tñ diuina miſericoꝛdia uult ipm ad ſtatū gratie reuocare: ⁊ ideo vocat ipm vel ꝑ internam inſpirationem vel ꝑ externā ꝑdicationē. Signāter autē dr ipm vocare poſt meridiem: quia ſicut poſt meridiē recedit dies. ⁊ appꝛapinquatur ad noctē: ita peccatoꝛ dum peccat: a luce grē. i. a xpo q eſt lux recedit ⁊ appꝛopinquat ad tenebꝛas dānationis eterne. Cum āt peccatoꝛ audit vocē penitentie: tūc ad coꝛ ſuum rediēs: ⁊ cogitās offenſam tā grandē: dꝫ ꝓfundi verecondia: ⁊ ſe abſcondere. i. non reputare ſe dignum coꝛā dño cōparare. Sic autē ſe humiliantē: ut male feciſſet oſtendat ipm repꝛehendit dñs indicando ſibi cauſaꝫ ſue nuditatis ⁊ confuſionis que fuerit trāſgreſſio mandatoꝝ. Unde dicit. Quis idicauit tibi ꝙ nudus eſſes ⁊c. q.d. trāſgreſſio ꝑcepti mei. ita re uera tranſgreſſio ꝑcep. eſt cauſa expoliationis a gratia vnde hō remanet nudus. ¶ Congrue vero dicitur ꝙ fecit eis tunicas pelliceas de pellibus moꝛtuoꝝ animalium ad deſignandū ꝙ adaꝫ q in ſtatu innocentie poterat non moꝛi: pꝛopter peccatum venerat ad ſtatū miſerie i quo neceſſario eſt moꝛtalis: ſm ꝙ cōmiatus ei fuerat dño. d. In quacunqꝫ die comederis ex ligno moꝛte moꝛieris: nō ſolum moꝛte ſpirituali ſꝫ etiam coꝛpoꝛali. ¶ Secunda eſt vox contrictiōis lacrimoſe purgatiua deturpantis fetoꝛis. qñ. ſ. peccatoꝛ peccatuꝫ cognoſcens: animā deturpans cōpungit ⁊ pꝛoꝛumpitur in fluuium lacrimarum. ¶ Unde hec vox pōt figurari per voceꝫ turturis. de qua dicitur canti.2. Floꝛes apparuerunt in terra noſtra tps putationis aduenit vox turturis audita eſt ficus ꝓtulit groſſos ſuos: vinee floꝛentes ſuum ď derunt odoꝛē. ¶ Ubi ſciendum ꝙ peccatoꝛ fetidus ſi vult eſſe flos ꝑ decoꝛem: dꝫ habere vocem turturis que ē animal gemebundū: ꝑ amaram contritionem. dꝫ amputare ſuꝑflua ſicut fit in vineis. i. peccata: cum falce lingue: ꝑ integrām confeſſionem. dꝫ pꝛoferre fructus dulces per virtuoſam ſatiſfactionem. debet etiaꝫ ad modum vinee floꝛide dare bonum odoꝛem per bonam famam ⁊ honeſtam conuerſationem. ¶ Tertia eſt vox cōminationis ruinoſe repꝛehenſiua extollētis tumoꝛis. Nam ſi aliquādo peccatoꝛ in malitia ſuꝑbiendo permanſerit: deus eum terret ⁊ ſuperbiaꝫ eius humiliat. ¶ Unde hec vox pōt figurari per vocem factā ad nabuch. ſuperbum. de qua dicitur dañ.4. ꝙ cum ipſe deambularet in aula babil. tumēs ſuperbia ⁊.d. Nōne hec eſt babilon magna q̄ꝫ ego hedificaui in domum regis: in roꝛbur foꝛtitudinis mee ⁊ in gloꝛia decoꝛis mñ. Et ecce vox ď celo ruit. d. tibi dico nabuc: regnum trāſit a te: ⁊ ab hoibus eicieris ⁊ cuꝫ beſtijs ⁊ feris erit habitatio tua ꝙ ⁊ factum fuit ſic patet ibideꝫ. ¶ Ubi ſciendum ꝙ ꝑ Nabuc, qui interpꝛetatur ſedens in anguſtia agnita intelligit peccatoꝛ qui ſciēter moꝛat in peccato moꝛtali ꝙ fac hominem dignū anguſtia eternali. de cuius anima dicit Iſ.3. Deſolata in

terra ſedebit. ¶ Iſte autem dicitur Rex Babilo. i. confuſionis: quia per peccatum oꝛdinatur ad infernum regnuꝫ demonuꝫ vbi ſempiternus hoꝛroꝛ inhabitat. Job. 10. Unde de talibus dicitur Job.4. Qui oderunt te induentur confuſione: ⁊ tabernaculum impioꝛum non ſubſiſtet. ¶ Dicitur autem ꝙ gloꝛiabatur de potentia ⁊ foꝛtitudine ⁊ diuitijs mundanis: in quibus omnibus mentis ambitio deſignat. ¶ Licet autem ſuperbus ſic gloꝛietur: tamen vox domini valida ei denunciat penam. Unde Iſa.45. Ego ante te ibo ⁊ gloꝛioſos terre humiliabo. Naꝫ dies domini exercituum ſuper omnem ſuperbuꝫ ⁊ arrogantem ⁊ humiliabitur. Iſa.2. ¶ Talibus igitur aufert deus regnum eternum: ⁊ eiciuntur vt habitent cum feris ⁊ beſtijs. i. cum demonibus feroci⁹ vt eos crucient in inferno. Unde talibus dicit Chꝛiſtus Mathe.21. Aufertur a vobis regnum dei: ⁊ dabitur genti facienti fructum eius. ¶ Quarta eſt vox cōſolationis gloꝛioſe indicatiua delectanti dulcoꝛis. Nam ſicut peccatoꝛibus comminatur deus penam: ita bonis oſtendit leticiam ſempiternam vt alliciantur ad ipſum. ¶ Hec autem vox poteſt figurari per vocem quam ſancti expꝛimunt ante ſedeꝫ dei ⁊ agni. De qua dicitur apoc. 14. Uidi i quē: ⁊ ecce agnus ſtabat ſupꝛa montem ſion: ⁊ cum eo. 144. milia habentes nomen eius ⁊ nomen patris eius ſcriptum in frontibus ſuis: ⁊ audiui vocem de celo tanqꝫ vocem tonitrui magni: ⁊ vocem quam audiui ſicut vocem citaredoꝛum citarantium in citaris ſuis ⁊ cantabant quaſi canticum nouum ante ſedeꝫ dei. ⁊ ante quattuoꝛ animalia ⁊ ſenioꝛes. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per iſtum montem intelligitur celum empyreum: locus ſanctoꝛum: qui ſignanter dicitur mons Syon: que interpꝛetatur ſpecula: quia ibi ſpeculantur diuinam eſſentiam que eſt obiectū reficiens omnium beatoꝛum. Iſte ē mōs de quo pſalmiſta. Domine quis habitabit in tabernaculo tuo aut quis requieſcet i monte ſancto tuo. ¶ Super iſtum montem eſt agnus. i. Chꝛiſtus yeſus qui eſt agnus dei qui tollit peccata mundi. Jo. i. Unde de illa ciuitate dicitur Apoc.21. ꝙ non eget ſole neqꝫ luna: quia claritas dei illuminat illam. ⁊ lucerna eius ē agn⁹ ¶ Cum iſto autem agno ſunt. 144. milia. i. vniuerſitas ſanctoꝛum. Unde Dañ.7. Milia milium miniſtrabant ei: ⁊ decem centena milia aſſiſtebant ei. ¶ Iſti dicūtur habere nomen agni ⁊ patris in frontibus. i. cognitionem diuinitatis ſignificate per patrem ⁊ humanitatis ſignificate per agnum cui⁹ fidem habuerunt in mundo. ¶ Iſti habent vocem citaredoꝛum citarantium in ſignum leticie laudātes dominum in decacoꝛdo pſalterio cuꝫ cantico in cytara. in ps. ¶ Iſti cantant canticum nouum ante ſedem agni regratiando ei cum leticia de beneficijs receptis Ad quod admonentur Iſa.12. Cantate inquit domino quoniam magnifice fecit. annunciate h in vniuerſa terra: exulta ⁊ lauda habitatio Syon: q: magnus in medio tui ſanctus yſrael.

Quarta pars.

Equitur. Et qui miſſi fuerant ⁊c. Ubi tangit officij ſingularitatem eminentem. ꝙ pꝛobat ꝓlutio gratioſa. Et tria facit. quia.

Pꝛimo ponit ꝑſonarum interrogantium conditionem.

Secundo ipſaꝝ malitioſaꝫ iterꝛogatōem.

Tertio humilem reſponſionem.

¶ Quantum ad pꝛimum dicit. Et qui miſſi fuerant erant ex phariſeis. Ubi ſciendum ꝙ ſecundum Oꝛigeñ. Iſti phariſei fuerunt alij nuncij a ſacerdotibus ⁊ le

uitis de quibus dictum eſt in principio
euangelij ꝙ probat ex modo interrogan
di diuerſo:quia reuerenter interrogaue
runt primi:iſti vero proterue. ¶ Quan
tum ad ſecundum.ſ.malitioſaꝫ interroga
tioné dic. Et dixerũt ei quid ergo bapti
ȥas ⁊c.q.d.audacie videntur eſſe ex par
te tua:quia tu arrogas tibi officium ba
ptiȥandi:cum tu non ſis Chriſtus cui eſt
inſtitutum baptiſmum: neqꝫ Elyas nec
propheta.i.Eliſeus in quibus preceſſit fi
gura baptiſmi. ¶ Quantum ad tertium
ſ.Johan.humilem reſponſionem dicit re
ſpondit eis dicens. Ego baptiȥo ⁊c.q.d.ſe
cundum Grego.non eſt audacie nec pre
ſumptionis ꝙ ego baptiȥo licet non ſim
xp̄s: quia differentia é inter baptiſmuꝫ
meum ⁊ baptiſmum xp̄i: quia baptiſmꝰ
meus ſolum eſt in aqua:⁊ ideo ſolum la
uat exterius corpus. Suum autem eſt in
ſpiritu:⁊ ideo iuſtificat mentem interius
¶ Sciendum eſt autem ꝙ reſponſio Jo.
fuit exemplaris ⁊ ſciétialis. Exemplaris
inqꝫ ſecundum Grego.quia dedit nobis
exemplum:ne ad verba cótumelioſa mo
ueamur: ſed humiliter reſpondeamus ſi
cut ipſe fecit. ¶ Scientialis etiam fuit:
q: per hoc dedit nobis intelligere diffe
rentiam inter baptiſmum ſuum ⁊ chriſti
de qua differentia ſ̄dcm̄ eſt.

Quinta pars.

Sequitur. Medius autem vr̄m
⁊c. vbi tangit xp̄i dignitatem
excellentem.ꝙ probat condictó
generoſa. Ubi ſciendum ꝙ beatus Joã.
tangit quattuor condictiones de xp̄o.ſ.
Eius influentiã generalé.
Eius natiuitatem téporalé.
Eius proceſſioné eternalé.
Eius nobilitaté regalé.
¶ Quantum ad primum dicit. Medìꝰ
autem veſtrum ſtetit. Ubi ſciendũ ꝙ res
que eſt in medio:eſt cómunioris influen
tie qꝫ res que eſt in anglo. Exemplum ó
corde ꝙ eſt in medio hominis. Per hec
igitur q: Chriſtus in medio ſtare dicitur
datur intelligi ꝙ ſua influentia nos gub
nat ⁊ regit ſm̄ Orig. igitur dicit. Medi
us autem veſtrum ſtetit.q.d. Et ſi ego ba
ptiȥo vos in aqua non ſuꝫ tamen talis ꝙ
poſſim generaliter in totum mundum in
fluere:tamen ille qui eſt tante influentie
ſtat in medio veſtri:quia conuerſatur no
biſcum ſicut alius homo. Quia in terris
viſus eſt ⁊ cum hominibus conuerſatus
eſt. Baruch.3. ¶ Sciendum eſt autem ꝙ
Chriſtus ſtare dicitur: ad differentiam
eius ꝙ eſt cadere:iacere:vel fluere:que ſi
gnificant defectum peccati. ꝙ facit p̄mo
hominem cadere. Per gratie deſertóem
Unde in perſona peccatoris dicitur Iſa.
14. Quomodo cecidiſti lucifer qui mane
oriebaris. Qr̄ ſibi dr̄ Apoc.2. Memor
eſto mei excideris ⁊ age penitentiam ⁊
prima opera fac. ¶ Secundo peccatũ fa
cit hominem iacere per virum mortifica
tóem. Unde tali dr̄ Joſ.7. Surge cur ia
ces pronus in terra. ¶ Tertio fac̄ homi
nem fluere per malã aſſuefactóeꝫ. Qu dã
enim ſic ſe laxant ad peccata ꝙ quaſi be
ſtie ſequuntur inclinationé ſenſualem. de
quibus Zach.22. Quorum carnes ſunt vt
carnes aſinorum:⁊ ſicut fluxus equorum:
ſic fluxus eoꝝ. ¶ Ad adiuuandum auteꝫ
nos ſtat yeſus. Unde Jo.7. In nouiſſimo
auté die magno feſtiuitatis ſtabat yeſus
⁊ clamabat.d. Si quis ſitit:veniat ad me
⁊ bibat. ¶ Quantum ad ſecunduꝫ vbi tã
git xp̄i natiuitatem temporalem dicit. Ip
ſe eſt qui poſt me venturus eſt.ſ. naſcen
do baptiȥando ⁊ predicando:q: ad lr̄am
omnia iſta Chriſtꝰ egit poſt Jo. ¶ Quã
tum ad tertiũ vbi tangit xp̄i ꝓceſſionem
eternalé:dicit qui ãte me factus eſt. q.d.
ſm̄ Grego. Ipſe qui poſt me venit quan
tum ad humanitaté ⁊ natiuitaté de mr̄e
ante me factus eſt quantum ad diuinita
tem. ¶ Quantum ad quartum. vbi tãgit

nobilitaté regalé dicit cuius nõ ſuꝫ dignꝰ
vt ſol.eius cor.cal.q.d.ſm̄ Criſoſt. tanta
eſt xp̄i nobilitas ꝙ ego nõ ſum dignꝰ vo
cari in vltis miniſterioꝝ eius. Nã diſcal
tiare aliqué é īfimũ miniſteriũ ꝙ exercea
tur in ipo. ¶ Sciédũ é aũt ꝙ h nõ é intel
ligédũ ꝙ xp̄s hũerit calciaméta: ſicut ali
qui ex iſto loco volũt accipe. ⁊ h pꝫ quia
Jo.vtit hꝰi verbis parabolicis. ¶ Hoc
idem pꝫ p verbũ Jeronymi ſic ſcribentis
ad Euſtochium. Milites diuiſis ſorte ve
ſtiméta xp̄i:niſi hébat caligas quas tol
lerét:nec eniꝫ poterat hr̄e dn̄s: ꝙ diſcipu
lis ꝓhibeat. ¶ Si qs aũt arguat ꝯ h: qa
angelus dixit ad Petrũ.act.12. Caliga te
caligas tuas ⁊ ſequere me. Audiat Bedã
in originali ſuper h loco.d. Pro caligul'
vel caligis vt quidã habent grecus ſmo
habet ſandalia. Hoc enim genus calciam̄
toꝝ i euãgelio legitur apoſtolis fuiſſe có
ceſſum. ¶ Huic dcõ Bede cócordat ppꝰ
gramaticus.d.calige vel caligule.i.ſanda
lia dicta ſunt a collo pedum: vel quaſi a
colligando:q: ad pedes ligantur. ¶ Ul'
cuius non ſum dignus ⁊c.i.non ſum ydo
neus vt explicem vnioné diuinitatis cuꝫ
humanitate:⁊ oſtendam miſterium incar
natóis:quia calciamentum pedé ocultãs
ſignificat humanitatem in qua ſe oculta
uit diuinitas. Corrigia igit̄ eſt vnio vtri
uſqꝫ que tam mirabilis fuit ſm̄ Grego.
ꝙ eã Jo.inueſtigare non poterat. ¶ Sci
endum eſt aũt ꝙ inuenitur ꝙ Chriſtus
fuit multiplex medium in ſcriptura.ſ.
Medicinal' conualeſcétie in egrotis.
Sp̄ualis influentie in deuotis.
Uirtualis colligãtie in diſiunctis.
Specularis refulgentie in opacis.
Liberalis affluentie in aſſumptis.
Socialis aſſiſtentie in beatis.
¶ Primo Chriſtus eſt medium medici
nalis conualeſcentie in egrotis. Nã ſi qs
eſt egrotus:⁊ ad medicum Chriſtum re
currit:recipit ſanitatem. Nam ipſe eſt qui
propitiatur omnibus iniquitatibus nr̄is
⁊ qui ſanat omnes infirmitates noſtras i
ps. ¶ Hoc autem fuit figuratum Eze.9.
Ubi ſententialiter dicitur ꝙ propter pec
cata populi:deus miſit ſex viros ad iter
ficiendum populum qui habitabat in ciui
tate Jeruſalem. In medio autem eorum
apparuit vir indutus lineis habens atra
mentarium ſcriptoris ad renes eius: cui
dixit dominus ꝙ tranſiret per mediaꝫ ci
uitatem:⁊ ſignaret thau ſuper frontes vi
rorum dolentium ⁊ gementium ſuper ini
quitatibus eorum. Sex autem viris illis
dixit ꝙ irent poſt virum illũ indutum li
neis:⁊ ſuper quos non inuenirent ſignuꝫ
thau:interficerent. ſuper quos auteꝫ inue
nirent:non offenderent. ¶ Ubi ſciendũ
ꝙ per populũ qui peccauerat intelligitur
genus humanum ꝙ propter peccatum p̄
morum parentum erat inuolutum pecca
tis contra quod iratus dominus miſit
ſex viros:per quos intelligo diuinam iu
ſticiam. Iſtam miſit deus in ciuitateꝫ Je
ruſalem.i.in mundum per ciuitateꝫ intel
lectum: quando datur continue ſentétia
mortis contra peccatores. In medio au
teꝫ iſtius ſeuere iuſticie miſſus eſt homo
indutus lieis.i.xp̄s ylis.mitigãs hanc ſe
ueritaté. Qui dr̄ vir a virtuoſitate.vnꝰ
a ſingularitate:q: ipſe ſolus fuit ſine pec
cato.vñ ⁊ veſtitus lineis dr̄ in ſignũ mũ
dicie. Habere vero atramentarium ſcrip
toris:in ſignũ claritatis ⁊ ſapiétie: q: ipſe
habꝫ ſcribere omnia nomina ſaluandoꝝ.
¶ Hic ãt vadit p mediã ciuitaté.i.p me
diũ mundũ in quo aliqñ fuit corporaliter
ſed ſemp ſp̄ualiter:⁊ ſi quos iuéit q d pec
catis doleãt ſignat in frontibꝰ.i.i aiabus
eoꝝ thau:q́ é triãgularis figura:p q̄ꝫ itel
ligitur fides trinitatꝭ dſice:vel pfecta pe
nitétia q ꝯſiſtit i tribꝰ:contritione:ꝯfeſſio
ne:⁊ ſatiſfactione. ¶ Sic autem ſignatꝭ
non nocet iuſticia ſed liberantur ⁊ viuũt
per meritũ paſſiõis xp̄i:miam ꝯdonantꝭ.

¶ Secundo eſt remediuꝫ ſpiritualis in
fluentie in deuotis naꝫ poſtq̄ xp̄s hoiem
liberauit a peccatis: dat eis ſpūalem vitā
ꝑ gratiaꝫ qua ſpūaliter viuit. Unde pōt
figurari ꝑ ligniꝫ vite in medio paradiſi.
de quo gen. 2. Produxit dn̄s deus ligniꝫ
vite in medio paradiſi. ¶ Ubi ſciendum
ꝙ ꝑ paradiſum in quo poſuit deus hoiem
vt operaret̄ ⁊ cuſtodieret illum: intelligi
tur mundus in quo poſiti ſumus vt exer
ceamur in opibus virtuoſis. Per ligniꝫ
auté vite intelligitur xp̄s: q: ſicut ꝑ eſuꝫ
illius ligni i hoie conſeruabatur vita cor
poralis: ita ꝑ gratiaꝫ q̄ꝫ a xp̄o recipimus
ſeruatur in nobis vita ſpūalis. Et ſicut de
bilitati in mébris corporalibus fortifica
bantur ꝑ lignū vite ita ⁊ ſi ſentimus nos
debiles ad xp̄m debemus recurrere: quia
ſua gratia nos fortificabit. Qui ideo i pa
radiſi medio dr̄: vt ſe oſtendat oibus cō
muniter preparatū. Nam ipſe eſt plenus
gratia ⁊ veritate: de cuius plenitudine:
oés nos accepimus gratiá ꝓ gratia. Jo.
1°. ¶ Tertio é mediū virtualis colligan
tie in diſiunctis. Ná genus humanuꝫ pro
pter peccatū primoꝝ parentum erat val
de diuiſum a deo. iuxta illud yſa. 54. Pec
cata nr̄a diuiſerunt inter nos ⁊ deum no
ſtrum: ⁊ ideo nō poteramus deuꝫ videre
nec ad ip̄ꝫ accedere. Xp̄s autem medius
exn̄s nos ſibi reconciliauit. iuxta illud
ephe. 2. Ipſe é pax nr̄a qui fecit vtraq̄ꝫ
vnum. ¶ Unde pōt figurari ꝑ moy. qui
dixit populo deutero. 5. Ego ſequeſter ⁊
medius fui inter deū ⁊ vos: vt nunciarem
vobis verba eius. timuiſtis eni igné ⁊ nō
acceſſiſtis ad monteꝫ. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ
Moy. q interpretat̄ aſſumptus de aqs i
telligit̄ xp̄s q fuit aſſumpt⁹ ab appetitu
mundanoꝝ. Per dn̄m át ſtanté in monte
cū igne intelligit̄ deus pr̄ cum ſeueritate
iuſtitie deſignate ꝑ igné. ꝑ ppl'm vero to
tum genus humanū. ¶ Sicut igit̄ ppl's
ꝑꝑ timoré ignis: ad monté vbi deus erat
nō audebat accedere: ſic genus humanuꝫ
timens diuiná iuſtitiá ad deum accedere
nō audebat. Sꝫ ſicut Moy. fuit inter eos
medi⁹ recōcilians deo ppl'm ita xp̄s me
dius exiſtens in er deū ⁊ hoiem nos deo
recōciliauit ꝑ ſanguiné crucis ſue. col'. i.
¶ Quarto eſt mediū ſpecularis refulgē
tie in opacis. i. inter hoies obſcuros. Iſte
eni vt lux vera apparuit illumináns totuꝫ
mundū. Unde pōt figurari ꝑ ſtellaꝫ matu
tiná de qua dr̄ eccl'ia. 50. Quaſi ſtella ma
tutina i medio nebule: ⁊ quaſi luna plena
in dieb⁹ ſuis lucet. ¶ Xp̄s yh̄s in medio
mūdi huius obſcuri inſtar nebule lucide
⁊ clarus apparuit: vt matutina ſtella ruti
lans: ⁊ lucéns vt luna. vnde ip̄e dicit apoc.
21. Ego ſum radix ⁊ genus dd̄ ſtella ſplen
dida ⁊ matutina. ¶ Quinto é medium li
beralis affluétie in aſſumptis. Ná ipſe eſt
in quo oés aſſumpti in pr̄ia liberalr̄ pa
bulū refectiuū inueniūt quo habūdantiſſi
me ſatiant̄. ¶ Un̄ pōt figurari ꝑ fluuium
aque viue de quo dr̄ apoc. 22. Oſtédit mi
hi fluuiū aque viue ſplendidum tanq̄ꝫ cri
ſtallum ꝓcedenté de ſede dei ⁊ agni i me
dio platee ei⁹ ⁊ ex vtraq̄ꝫ pte fluminis. li
gnum vite afferés fruct⁹. 12. ¶ Ubi ſcien
dū ꝙ ꝑ illū fluuiū intelligit̄ xp̄s qui dicit
de ſe ipſo eccl'iaſtici. 24. Ego quaſi fluui⁹
torax exiui de padiſo. torix interp̄tat̄ me
dicamentū. ⁊ xp̄s in huc mundū venit ad
medicandū ip̄m languidū ꝑ pccá. ¶ Iſte
dicit̄ fluuius vite: q: tribuit vitá mundo
iuxta illud Jo. 10. Ego veni vt vitá habe
ant ⁊ habūdantius habeant. In medio át
ciuitatis dicitur propter cōmunitaté q:
pro oibus venit. Ip̄e vult om̄s hoies ſal
uos fieri. 1. Thi. 2. Ex vtraq̄ꝫ autem parte
fluminis dicitur lignū vite: q: ex vna par
te eſt diuinitas ex alia humanitas in qui
bus eſt fructus noſtre redéptionis eter
ne. ¶ Signanter auté iſte fructus duode
narius dicitur qui eſt numerus ſuphabū
dans vt ꝑ h̄ detur intelligi ſuphabūdás

gloria q̄ꝫ beati hébunt in pr̄ia. de qua. i.
Cor. 2. ꝙ nec oculus vidit nec auris au
diuit: nec in corde hominis aſcendit que
preparauit deus his qui diligunt eum.
¶ Sexto eſt medium ſocialis aſſiſtentie
in beatis. Nam Chriſtus é inter beatos
eos aſſocians ⁊ delectans. ¶ Hoc auteꝫ
fuit ſignratum apoc. 1. Ubi dicitur. Uidi
7. candelabra aurea ⁊ in medio. 7. cande
labroruꝫ aureorum: ſimilem filio hominis
veſtitum podere: ⁊ precinctum ad mamil
las zona aurea ⁊ habebat in dextera ſua
7. ſtellas. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per iſta. 7. cá
delabra aurea: intelligūtur. 7. ordines bea
torum in patria. ſ. angelorū: patriarcharū
prophetarum apoſtolorū martirum con
feſſorum: ⁊ virginum. In medio auté iſto
rum eſt xp̄s qui dicitur veſtitus podere
i. noſtra humanitate. Precinctus autem
mamillas zona aurea. propter intenſiſſi
mam caritatem q̄ nos dilexit in tantum
ꝙ ꝓ nobis voluit crucifigi quia teſte Jo.
Jo. 15. Maioré hanc dilectioneꝫ nemo ha
bet vt animá ſuaꝫ ponat quis pro amicis
ſuis. ¶ Uidetur auté in dextera habere
7. ſtellas. ꝑ quas intelligo. 7. dotes quas
ſancti poſt diem iudicij habebunt tres ex
parte anime. ſ. viſionem fruitionem ⁊ ten
tionem. Et quattuor ex parte corporis. ſ.
claritatem agilitatem ſubtilitatem ⁊ im
paſſibilitatem. Has auteꝫ habet in dexte
ra: quia xp̄s eſt paratus iſta dare cuilibet
virtuoſa opera facienti. Sexta pars.

[S]Equitur. hec in betania facta
ſunt ⁊c. Ubi tangit loci congrui
tatem condecentem. ꝙ probat
habitatio populoſa. ¶ Sciendum eſt au
tem ꝙ ſecundum Glo. due ſunt bethanie
vna transiordanem alia citra non longe
ab yeroſolimis vbi lazarus fuit reſuſcita
tus de prima dicitur hic. ¶ Sciendum é
igitur ꝙ Jo. facit mentionem de loco vt
ſecundum Criſoſtomum. Maiorem cer
titudinem det nobis de rebus factis.
¶ Moraliter vero dicit Alchi. ꝙ betha
nia domus obedientie interpretatur per
ꝙ intelligitur ꝙ per obedientiam fidei:
omnes ad baptiſma debent peruenire. de
hac dicitur. i. Regum. 15. Melior eſt obe
dientia q̄ꝫ victime. Unde Grego. 25. Mo
raliū. Obedientia ſola virtus eſt que cete
ras inſerit: inſertaſq̄ꝫ cuſtodit. Et ſic iſtis
cuſtoditis nos ducit ad gloriá ad q̄ꝫ ⁊c.

Dominica quarta de aduentu. Euange
lium quartum. Expoſitio prima.

[A]Nno. 15. imperij Tyberij ce
ſaris ⁊c. Luc. tertio. Nos
videmus per experientiaꝫ
ꝙ quādo aliquis magnus
dominus puta papa vl' im
perator ⁊c. vult venire ad aliquā patriam
ꝙ ipſe premittit legatos vel nuncios qui
annuncient eius aduentum vt decentius
recipiatur ab ipſis. Xp̄s igitur ieſus ven
turus ad predicanduꝫ hominibus huiuſ
modi legatum ⁊ precurſorem ſue predica
tionis premiſit. ſ. Jo. baptiſtam: vt homi
nes ad ipſum facilius conuerterentur ⁊
firmius adhererent. Unde Augu. Per
hoc dominus aduentum ſuum ne ſubito
inſperatuꝫ homines non agnoſcerent no
luit eſſe teſtatum. De hac premiſſione fit
mentio in euangelio hodierno. ¶ Scien
dum eſt autem ꝙ ſicut videmus in natu
ralibus ita ſuo modo eſt in ſpiritualibus
In naturalibus autem videmus ꝙ ſi ali
qua arbor debeat fructificare. Oportet
Primo ꝙ ſit diſpoſita ad hoc. Secundo
ꝙ ſit aliquod agens influens in ipſam ſi
cut corpus celeſte. Tertio ꝙ hoc agens
agat in paſſum mediante ſua actióe ⁊ ſuo
motu. Quarto ꝙ ſuam actionem agat in
tempore aliquo: quia agés naturale agés
per motum: non poteſt agere in inſtanti.
Quinto ꝙ agens ⁊ paſſum ſint in loco.
Sexto his habitis produci poteſt fruct⁹.
¶ Sicut igitur iſta ſex requiruntur in
naturalibus: ita ſuo modo in moralibus.

Nam ad hoc vt aliquis bene operetur.
Primo oportet ꝙ ſit capax diſcipline: ſi
cut homo: non beſtia. Secundo ꝙ ab ali
quo doceatur. Tertio ꝙ per actum docto
ris. Quarto ꝙ in tempore aliquo. Quin
to ꝙ in loco. Sexto poteſt perfecte opera
ri. ¶ Quia igitur in euangelio hodierno
fit mentio de doctrina ⁊ informatione pre
curſoris domini per q̃z debemus moueri
ad opera virtuoſa: ideo in ipſo iſta ſex ſu
pradicta licet non eodem ordine tangit
euacuata. ſ.
Temporis oportunitatem congruentē.
Agentis ſanctitatem decorantē.
Loci humilitatem diſponentē.
Actus virtuoſitatē influentē.
Obiecti capacitatē retinentem.
Fructus vbertatē delectantē.
¶ Primum probat expreſſio numeroſa.
Secundum informatio gratioſa. Tertiū
habitatio virtuoſa. Quartum inſtructio
vigoroſa. Quintum innouatio copioſa.
Sextum inſpectio glorioſa. Primum in
principio. Secundum ibi. Et factum eſt
verbum ⁊c. Tertium ibi. Et venit in om
nem ⁊c. Quartum ibi. predicans. Quin
tum ibi. Omnis vallis ⁊c. Sextū ibi. Et
videbit ⁊c.

Prima pars.

Quantum ad primum vbi tangit
⁊c. ꝙ probat ⁊c. dicit. Anno. xv.
⁊c. Unde Grego. in omel. Re
demptoris precurſor quo tempore verbū
predicationis acceperit memorato roma
ne rei publice principe ⁊ iudee regibus
deſignatur cum dicitur. Anno. xv. ⁊ cete.
¶ Ubi ſciendum loquendo moraliter ꝙ
per numerum quindenariū vbi ſunt tres
quinarij poteſt tripliciter virtus theolo
gica. ſ. fides ſpes ⁊ caritas deſignari. Tē
pus ergo in quo chriſtus predicatur eſt
tempus i quo homo habet ſe fundare in
fide: elleuari in ſpe: dilatari in caritate ⁊
ad gloriam paradiſi debet iſtis. xv. gradi
bus aſcendere. ¶ Hoc autem fuit figura
tum in templo ſalomonis ad ꝙ intrandū
oportebat aſcendere per. xv. gradus. A
quibus dicti ſunt. xv. primis graduales:
⁊ dicuntur graduales quia ſacerdotes
aſcendentes in templum in quolibet gra
du cantabant numerum illorum incipien
tes a primo vſq̃z ad vltimum. ¶ Ubi ſci
endum ꝙ per templum ſalomonis regis
pacifici intelligitur vita eterna: ad q̃z ſi
intrare volumus oportet nos per. xv. gra
dus: ſiue per triplicem quinarium aſcen
dere. i. per fidem: ſpem: ⁊ caritatem: ſine
quibus impoſſibile eſt hominem ſaluari.
¶ Dicitur igitur. Anno. xv. ⁊c. Ubi ſcien
dum ad intellectum huius littere ꝙ tres
fuerunt herodes. ſ. aſcalonita ſub quo na
tus eſt iohānes ⁊ herodes antipas qui fe
cit Jo. decolari: qui fuit filius aſcalonite:
⁊ Agrippa qui occidit Jacobum ⁊ poſuit
Petrum in carcere qui fuit filius Ariſto
boli. ¶ Sciendum eſt igitur ꝙ herodes
Aſcalonita fuit monarcha: ſub quo natus
eſt xp̄s. Iſte autem habuit quattuor fili
os. ſ. Archelaum Herodem antipā: Phi
lippum ⁊ Liſaniam. Per iſtos quattuor
diuiſa fuit monarchia in quattuor partes.
⁊ quilibet iſtorum dictus fuit tetrarcha
i. princeps. quarte partis: ab archos ꝙ
eſt princeps ⁊ tetra. ꝙ eſt quattuor. Un
de Archelaus fuit tetrarcha iudee: tamē
quia fuit ſuperbus imperator romanus
cui omnes ſuberant: religauit eum in exi
lium apud vienam in gallia ⁊ poſuit Pi
latum procuratorem illius tetrarchie. ſ.
iudee. Unde dicitur procurante pontio pi
lato iudeam. Herodes autem antipam
fuit tetrarcha galilee Phylippus autē
fuit tetrarcha yturce ⁊ traconitidis re
gionis. Liſanias autem fuit tetrarcha a
biline. ¶ Temporibus igitur iſtorum do
miorū ſecundum Bedam. Temporaliū
ſub principibus Anna ⁊ Chaipha incepit

predicare Johannes. ¶ Sciendum eſt
autem ꝙ licet ſecundum legem vnus de
beret eſſe ſummus pontifex: tamen pro
pter ipſorum inuidiam diuiſus eſt ponti
ficatus per plures ⁊ vnus miniſtrabat
vno anno: alius vero alio. ¶ Sciendū eſt
etiam ꝙ quia non ſolum iudeos ſed etiā
gentiles: xp̄s vocare venerat: ideo ſecun
dum Grego. Non ſolum dominos iudeo
rum ſed etiā gentilium nominauit. Sciē
dum eſt etiam ꝙ non ſolum temporales
domini: ſed etiam ſpirituales nominātur:
quia ſecundum Grego. In omelia ille qui
venturus predicabatur erat ſimul rex ⁊
ſacerdos. Unde hebre. 7. precurſor pro no
bis introiuit Jeſus ſecundum ordinem
melchiſedech pontifex factus in eternū.

Secunda pars.

Sequitur. Factū eſt verbū
domini ⁊c. Ubi tangit agē
tis ſanctitatem decorantē.
ꝙ probat iformatio gratio
ſa. Ubi ſciendum ſecundū
Ambroſium ꝙ euangelia volens oſtende
re congregationem eccleſie non ab homi
ne incipere ſed a ſpiritu ſancto: principali
ter dicit Johannem non ab homine eſſe
miſſum ad predicandum chriſti aduentū
hominibus ſed a deo. ¶ Hoc autem di
cit ſecundum Criſoſtomum. Quia aucto
ritate propria: homo non debet officium
predicationis aſſumerē ſed ſuperioris li
centiam expectare. Dicit igitur ꝙ factū
eſt verbum domini. i. diuina inſpiratio
ad predicandum ſuper Jo. in quo notaſ
plenitudo gratie. Unde non dicit Johan
ni: ſed ſuper Jo. vt ſignificetur ꝙ totum
hominem ſpiritus occupauit vt per obe
dientiam: ſpiritui in omnibus eſſet ſubie
ctus. Zacharie filium qui interpretatur
memorans dominum in quo notatur va
litudo memorie recordantis quia memo
riam dei habuit in omnibus factis ſuis.
¶ Conuenienter autem Jo. qui interpre
tatur in quo eſt gratia dicitur filius Za
charie qui memorās dominū interpreta
tur: vt detur intelligi ꝙ qui vult gratiā
habere: oportet ꝙ in memoria ſua primo
concipiat dominū de quo conceptu poſt
modū oritur filius. i. diuina gratia de qua
demū naſcitur bona opatio. vnde in pſal
mos. Memor fui dei ⁊ delectātus ſum:
quantum ad gratie inhabitationē: ⁊ exer
citatus ſum: quantū ad operis executio
nem. In deſerto in quo ſecundum Theo.
Notatur ſanctitudo vite promerentis.
¶ Sciendum eſt autem ꝙ iſtud verbū
de quo dicitur hic eſt.
Sanatiuū egrotantium ſua viuacitate.
Directiuū errantiū ſua claritate.
Correctiuū delinquentiū ſua pietate.
Refectiuū exurientiū ſua ſuauitate.
¶ Primo iſtud verbum eſt ſanatiuum
egrotantiū ſua viuacitate. Unde in pſal
mos. Miſit verbum ſuum ⁊ ſanauit me:
⁊ eripuit me de interitionibus eorum.
¶ Iſtud eſt illud verbum de quo figura
tiue dixerat dominus captiuis quos trā
ſtulerat nabucho. rex in babilo. de ieru.
Je. 24. Uiſitabo inquit vos ⁊ ſanctificabo
ſuper vos verbum meum bonū vt redu
cam vos ad locum iſtum. ſ. ieruſa. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ per Nabuc. regem qui inter
pretatur ſedens in anguſtia agnita: intel
ligitur dyabolus qui in anguſtia penarū
ſedet: quas cognoſcit ⁊ ſentit. Iſte tran
ſtulit totum genus humanum de Jeru
ſalem. i. de ſtatu pacifico. in babil. i. in ſta
tum confuſionis: quando ſeduxit primos
parentes vt de fructu ligni vetiti man
ducarent. quibus ſic captiuis: deus pro
miſit conſolationem eos dulciter confor
tando: quando promiſit patribus vete
ris teſtamēti redemptorem eius. d. Uiſi
tabo vos ⁊ ſuſcitabo ſuper vos verbum
meum bonum. i. filium meū quē mittā in
mūdū ad vos redimēdū q vos eripiet de

manibus inimicorum veſtrorum. ⁊ ad lo
cum pacificum.i.ad locum paradiſi vos
reducet. ¶ Secūdo eſt directum erranti
um ſua claritate.vnde pſalmiſta.Lucerna
pedibꝰ meis verbū tuū ⁊ lum̄ ſemitꝫ meis
¶ Unde figuratiue dr̄ de filijs yſrael am
bulantibus per deſertum:vti irent ad ter
ram promiſſionis.numeri.9. Per verbū
domini figebant tētoria: ⁊ per verbum
illius proficiſcebantur:erātqꝫ in excubijs
domini iuxta imperium eius per māda
tum Moy. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per fili
os yſrael ambulantes non ociantes intel
liguntur fideles xp̄iani qui debent ad de
um ſe diſponer̄ per opera virtuoſa. Per
deſertum vero vbi non eſt habitatio fixa
intelligitur mundus in quo non habemꝰ
ciuitatem manentē.hebr.13. In iſto igit̄
debent ambulare per opera bona: vt vē i
ant ad terram promiſſionis.i. ad celeſteꝫ
patriam.de qua.ps. Portio mea domine
ſit in terra viuentium. In iſto auteꝫ mun
do per verbum.i.diuinū preceptum dbēt
figere tēptoria non palatia. cogitans ꝙ
modicum viuit.⁊ ideo ſufficit ſibi modi
ca habitatio.Et ad verbum debent profi
ciſci.i. procurare ſibi gloriam paradiſi.
Item debent facere excubias.i.vigilāter
cuſtodire ne labantur in peccatū mortale
⁊ hoc per mandatum Moy.i.xp̄i aſſum
pti de aquis mundanorum: qui nobis in
ſtituit vigilare.d.Mat.24.Uigilate q:
neſcitis qua hora dominus noſter ventu
rus ſit. ¶ Tertio eſt correctiuū delinquē
tium ſua poteſtate.vn̄ pſalmiſta. Emit
tet verbum ſuum ⁊ liquefaciet ea: flabit
ſpiritus eius ⁊ fluent aque per cordis .ſ.
contritionem. Unde figuratiue dicitur
Jon̄.3.ꝙ quando Jon̄.predicabat niniui
tis ſubuerſionem ciuitatis:peruenit ver
bum ad Regem Niniue ſedentem in ſo
lio qui ſurrexit ⁊ abiecit veſtimentum ſu
um:⁊ indutus eſt ſacco:⁊ ſedit in cenere:
⁊ clamauit ad dominum miſericordiam
poſtulando. ¶ Ubi ſciendum eſt ꝙ per
iſtum Regem ſedentem in ſolio intelligi
tur quilibet homo qui exaltando ſe: pec
cat mortaliter. Huic mittitur Jon̄.i. pre
dicator ad annunciandum ſubuerſionem
ciuitatis.i.ſeueritateꝫ diuine iuſticie;qui
audiens verbum predicationis debꝫ ſur
gere de ſolio per profundam humiliatio
nem:⁊ abicere veſtimentum: per munda
norum deſpectioneꝫ:⁊ veſtire ſe ſacco per
penitentie aſſumptionem :⁊ ſedere in cie
re ꝑ mortis meditatōem:⁊ clamar̄ ad do
minum per deuotam orōneꝫ. ¶ Uel ſur
gere de ſolio per contritionem doloroſā:
abicere veſtimentum per confeſſionem
ponderoſam. Indui ſacco ⁊ ſedere in cine
re per ſatiſfactionē fructuoſam. ¶ Quar
to eſt refectiuū exurientium ſua ſuauita
te.de quo deutero.8. Dedit tibi dominꝰ
cibuꝫ māna ꝙ ignorabas tu ⁊ patres tui
vt oſtenderet tibi ꝙ non in ſolo pane vi
uit homo.Sed i omni verbo ꝙ procedit
de ore dei. ¶ Iſtud autem verbum ſati
ans animas noſtras debemus nos diſpo
nere ad recipiendum.iuxta conſiliū Ja.
in can̄.ſua.d.i. Abicientes omnem immun
diciam ⁊ habundantiam malitie: in man
ſuetudine ſuſcipite inſitum verbum quod
poteſt ſaluare animas noſtras. ¶ Ubi
Beatus Jacobus duo generaliter tangit
.ſ.ſubiecti diſpoſitionem conuenientem:
⁊ domini conditionem euidentem. Diſ
poſitio ſubiecti tangitur in duobus .ſ.in
āmotione oppoſiti.Cum dicit abiciētes
omnem immundiciam ⁊ habundantiam
malitie: que gratie opponuntur ⁊ in in
troductione propoſiti: cum dicitur i mā
ſuetudine: que eſt cauſa introductionis
gratie.Conditio etiam domini in duobꝰ
tangitur.ſ.in admirabili incarnatione: q:
inſitum verbum.i.inſertum humane na
ture:⁊ in ſalubri redemptiōe: ꝙ pōt ſalua
re aīas noſtras.

Tertia pars.

Equitur.Et venit in omnem re
S gionem ior.vbi tangit loci habi
litatē diſponētem.ꝙ ꝓbat habi
tatio virtuoſa.Ubi ſciendū ꝙ iordanis ⁊
loca circū adiacentia in quibus erat aqua
ſm̄ Orig.erant loca conuenientia habita
tōi Jo.pro illo tempore:q: baptizabat ho
mines aqua:⁊ iō oportebat ꝙ in locis vbi
erat aqua habitaret. ¶ Signanter autē
poſt verbum fcm̄ ſuper Jo. dicit ip̄m ve
niſſe in regionem iordanis: ad deſignan
dum ꝙ gratia dei habꝫ ſuū effectum inte
riorem in homine.ſ.facere euꝫ deo gratū:
deiñ deꝫ exterius ad vtilitatē proximi opa
ri.h ſm̄ Ambro. ¶ Sciendum ēt ꝙ ior. i
terpretat̄ deſcenſus:⁊ ſignificat humilita
tem. Jordanis igitur eſt locus cōueniēs
ꝑdicatōi ⁊ baptiſmo Joā. q: qui vult bap
tiſmum recipere ⁊ eius predicatōeꝫ audi
re debꝫ cum humilitate accedere.vnde ec
cleſiaſtici.7. Humilia valde ſpirituꝫ tuuꝫ
qm̄ vindicta carnis impiorū ignis ⁊ vermis
Nam ignis inferni ꝯburens ⁊ vermis cō
ſcientie remordens erunt vindicta hoīuꝫ
impiorū ⁊ ſuꝑborum niſi humiliauerit ſpi
ritum ſuū ⁊ deſcenderint vt ſint i regiōe
iordanis.vn̄.ps. Qm̄ tu populū humileꝫ
ſaluum facies ⁊ oculos ſuperboruꝫ humi
liabis.

Quarta ps.

Equitur. Predicans baptiſmū
S penitentie ⁊c. vbi tangit actus
virtuoſitatem influentem.ꝙ ꝓ
bat inſtructio vigoroſa.⁊ duo facit:q: pri
mo ponit inſtructionis officium.Secūdo
prophete teſtimonium. ¶ Quantum ad
primum eſt ſcienduꝫ ꝙ lꝫ ſm̄ doctores di
ſtinguatur triplex baptiſmus.ſ. fluminis
flamis ⁊ ſanguinis:tñ ſm̄ alium modum
diſtinguendi dicit Grego.naza.ꝙ eſt qui
tuplex differentia baptiſmi.Unde ait vt
aliquid de baptiſmi differentia diſeramꝰ
baptizauit Moy.ſed i aqua ⁊ nube ⁊ ma
ri.h autem figuraliter agebatur. baptiza
uit Jo.non vtiqꝫ ritu iudeorum:non eīm
ſolum in aqua: ſed in remiſſionem pecca
torum:non tamen omnino ſpūaliter: nec
enim addidit in ſpiritu.baptizat yeſus ſꝫ
in ſpiritu.⁊ hic eſt perfectior. Eſt quoqꝫ
quartū baptiſmū ꝙ fit per martiriū ⁊ ſan
guineꝫ:quo ēt xp̄s eſt baptizatus:ceteris
venerabilius:q: iteratis contagijs nō fe
datur. Eſt etiam quintuꝫ ex lachrimis la
borioſius tñ iuxta ꝙ qdaꝫ ſingulis nocti
bus rigant ſuum cubile in lachrimis. Igi
tur ſm̄ Grego.in omꝰ. Jo. baptiſmum n̄
conferebat gratiam:nec delebat peccata:
erat tamen quoddā preparatoriuꝫ ad bap
tiſmum xp̄i in quo peccata delent̄: ⁊ grā
condonatur. ¶ Dicit igitur ſm̄ Criſoſt.
ſuper Jo. ꝙ venit Jo. predicās baptiſmū
ſ.ſuuꝫ qui erat baptiſmus pnīe.i. exortās
ad pniam:⁊ ducens in remiſſionem pecca
torum.i.ad baptiſmum xp̄i:per quem eſt
remiſſio peccatorum omnium. ¶ Quan
tum ad ſecundum.ſ.prophete teſtimoniū
dicit.Sicut ſcriptum eſt ⁊c. Ubi ſcienduꝫ
ꝙ prophatum fuerat de Jo.per Iſa.40.
ꝙ ip̄e deberet eſſe vox xp̄i.i.precurſor ⁊
ānunciator:non ſolum predicando:ſed ēt
baptizando. ¶ Dr̄ igitur ꝙ venit Jo. ꝑ
di.⁊c.ſicut ſcriptum eſt in libro ſermonū
Iſa.prophete.yſa.40.Uox clamantis ⁊c.
¶ Quid autem clamet:aperitur cum dr̄
Parate viam domini ⁊c.ſm̄ Orig.viam
domino par.⁊ rectas ſemitas facit: q cor
ſuum mundum ſeruat:⁊ habꝫ conuerſatō
nem honeſtam ⁊ exercet ſe in operibꝰ vir
tuoſis. ¶ Sciendum eſt ꝙ licet quilibet
deberet parare viam domino: per quam
intraret ad ip̄ꝫ:tñ multi ſunt q ip̄am nō
preparant:⁊ ideo xp̄s neſcit viam intran
di. ¶ De quibus figuratiue dictum fuit
per Salomonem puer.30. Tria mihi ſūt
difficilia: ⁊ quartum penitus ignoro.via
aquile in celo.via columbi.ſuper terram
via nauis in medio maris. ⁊ via viri in
adoleſcentia ſua. ¶ Ad litteram iſta ſūt

vero:Moraliter autem ſciendum eſt ꝙ
per Salomonem pacificum:intell'r xp̄s q
eſt pax mundi:qui fecit vtraq̄ꝫ vnuꝫ.ep̄l.
2.Iſte lꝫ ſciat omnia tam bōa q̄ꝫ mala:ma
la tamen dr̄ ignorare:q: ip̄a nō approbat
nec ſibi placent:bōa aūt ſcit:q: ip̄a appro
bat. ⁋ Dicit igitur ꝙ non cognoſcit.i.nō
approbat viam aquile in aere.i.viam ſup
borum exaltantium ſe in modum aquile.
Secūdo non cognoſcit viam collumbini
ſuper terram.i.viam inuidoꝝ ⁊ detracto
rum habentiū linguas venenatas ad mo
dum ſerpentis venenoſi.Nam omnis im
mundus vt i plurimū eſt detractor ⁊ ma
ledicus.Tertio non cognoſcit viaꝫ nauis
in medio maris.i.viam auarorum q dedi
ti ſunt lucris mundanis que fiunt i mun
do ſignificato per mare. Quarto non co
gnoſcit viaꝫ viri in ſua adoleſcentia.i.viā
deditoꝝ peccato luxurie:ꝙ plus ceteris
paribus in adoleſcentia viget q̄ꝫ in ſenec
tute.Iſtas igitur vias xp̄s neſcit:q: ip̄as
non approbat:nec ſibi placent. Unde qui
libet iſtarum eſt illa de qua dr̄ ꝓuer .16.
Eſt via que videtur homini recta:⁊ nouiſ
ſimum eius ducit ad mortem:q̄re: q: i ip
ſos vias peccatoꝝ diſperdet. ⁋ Si autē
volumus rectam viam ſcire que ducit ad
vitam oportet ꝙ faciamus illud quod di
ctum Eſdre.4.ſ.ꝙ ponderemus igneꝫ ꝙ
menſuremus ventum:⁊ ꝙ faciamus redi
re tempus preteritum.Ubi ſciendum ꝙ
per ignem intelligitur amor.Iſtum autē
amorem debemus ponderare cogitando
quantuꝫ xp̄s nos dilexit: quia pro nobis
redimendis voluit mori:⁊ ſic verſa vice
ip̄m tantum diligere ꝙ pro nulla re tem
porali debemus ipſum offendere: nec ab
eius amore declinare. ⁋ Secundo debe
mus menſurare ventum.Nam per vētū
inſtabile intelliguntur res temporales :
que ſicut patet nullam habent ſtabilitatē
Iſtas debemus menſurare cogitando ea
rum ꝑuum valorem:⁊ ip̄as deſpicere : q:

nobiſcum non poſſunt durare. ⁋ Tertio
debemus facere redire tempus preteritū
i.recognoſcere beneficia que recepimus a
xp̄o:⁊ ſibi regratiari:recognoſcere etiam
ſi in tp̄e preterito in aliquo deo offendi
mus ⁊ de hoc dolere.⁊ ſic preteritum tp̄s
redibit:q: illud ꝙ i preterito fecimus re
cordabimur de preſenti. He ſunt vie q̄s
debemus petere cuꝫ p̄s.d.Uias tuas do
mine demōſtra mihi ⁊ ſemitas tuas edo
ce me. ⁋ Uiam igitur dn̄o parat qui mā
data eius cuſtodit.vn̄d.p̄s.Beati imacu
lati in via qui ambulant in lege dn̄i. Re
ctas facit ſemitas:qui eius conſilia obſer
uabat. ⁋ Sciendum eſt ꝙ multipliciter
paratur viam domini:⁊ dirigitur ſemita.
Primo per tēꝑantiaꝫ que ſeruat homi
nem mundum.Secundo per fortitudinē
que facit hominē ſecurum in agrediendo
difficilia ⁊ in ſuſtinēdo aduerſa: ne extol
latur i ꝓſpis:nec diciatur i aduerſis.Ter
tio per iuſticiā que facit hominē equaleꝫ
reddere cuilibꝫ ꝙ ſuum eſt ⁊ nulli offen
dendo.Quarto per prudentiam ꝑ quam
homo dirigitur in agēdis.Quinto ꝑ fidē
per quam homo circa credenda informa
tur quantum ad intelligibilem. Sexto ꝑ
ſpē ꝑ quā homo eleuatur circa ſperāda :
quantum ad iraſcibilem .Septimo ꝑ cari
tatem ꝑ quam homo ordinatur circa dili
gēda quantū ad concupiſcibilem.

Quinta pars.

s Equitur. Omnis vallis imple
bitur ⁊c. Ubi tangit ſibi capaci
tatem retinentē.ꝙ probat inno
uatio copioſa.Ubi ſciendum ꝙ ꝑ valles
intelligunt humiles. Nam ſicut in valle
eſt aquarum habundātia peccata ventia
florum redolentia ⁊ fructuum habundā
tia.ita humiles humectantur per gratie
infuſionē:vireſcunt per ſanctaꝫ cogitatio
nem:redolent per honeſtam conuerſatio
nem:⁊ fructificant per virtuoſam oꝑatio
nem. ⁋ Dicitur igitur omnis vall' imple

bitur.i.in aduentu xp̄i ſꝫ Orig. humiles
qui capaces ſunt diuine gratie :implebū
tur gr̄a ſpiritus ſancti . ⁋ Per montes
vero intelliguntur ſuperbi in corde ⁊ ope
re:per colles autem ſuperbi ſolum in cor
de.Iſti omnes humiliabuntur:q: i infer
no deicientur . ⁋ Dicitur igitur omnis
mons ⁊ coll' humiliabitur:quia dabit ſen
tentia ꝯ eos ꝙ perpetuo puniantur . Un̄
Ie.55.dicit dominus figuratiue.Ecce ego
ad te mons peſtifer qui corrumpis vniūſ
ſam terram ⁊ extendam manum meā ſu
per te ⁊ euellam te de petris.⁊ dabo te i
montem combuſtionis. ⁋ Ubi ſciēduꝫ
ꝙ quilibet ſuperbus mons dr̄:q: inter ſu
perbos ſemper iurgia ſunt.ꝓuer .13. ⁊ iō
totā terrā corrumpunt.Super iſtos auteꝫ
dominus manum ſuam extendit : quādo
permittit ꝙ moriantur tēporaliter:⁊ ſen
tentiam contra eos profert ꝙ puniantur
eternaliter.tunc de ꝑtris.i.de locis vbi
credebant eſſe ſecuri.i.de diuitijs ⁊ hono
ribus mundanis eos euellit:⁊ ſic qui fue
rat mons peſtifer per ſuperbiam efficit
mons combuſtionis per penam eternalē
in inferno . ⁋ Per praua intelliguntur
m̄tes deprauate per iniuſticiam . de qb᷒
dicitur eccl'aſtici.2. Ue qui dereliquerunt
vias rectas ⁊ diuerterūt in vias prauas
Iſti erunt in directa q: per aduentuꝫ xp̄i
⁊ verbum eius predicationis rectificabū
tur.Unde dominus Iſa .48. Ecce locut᷒
ſum ⁊ vocaui eum:⁊ directa eſt via eius.
Per aſꝑa vero intelliguntur iracondi ⁊
rixoſi de quibus dicit dominus Baruc̄.
5.Delicati mei ambulauerunt vias aſpe
ras.Nam homines qui delicati fuerunt
reſpectu yh̄u xp̄i qui duram paſſionē pro
eis portauit : vias ambulauerunt aſꝑas
exn̄tes rixoſi.Iſti autem in aduentu xp̄i
⁊ per verbum predicationis conuerſi ſūt
in vias planas cū ad māſuetudinē ⁊ paci
entiā ꝯuertūt:qb᷒ dr̄ Iſa.6.Trāſite ꝑ por
tas :preꝑate viā pp̄lo:planū facite iter .

Sexta pars.

s Equitur.Et videbit oīs caro ſal.
dei . Ubi tangit fructus vberta
tem delectanteꝫ.ꝙ probat inſpe
ctio glorioſa.Ubi ſciēdū ꝙ fructus ⁊ vti
litas eorum qui per aduentum xp̄i ꝯuer
tentur ipſum videbunt qui eſt viſio ⁊ bt̄a
⁊ finis totius noſtri laboris. ⁋ Dic̄ igit̄
Omnis caro.i.omnis homo qui de via
mala ad bonam conuertitur.videbit ſalu
tare dei.i.xp̄m qui pro tanto ſꝫm Cirillū
dicitur ſalutare dei:quia deus pater : ip
ſum pro ſalute humani generis miſit in
mundum . ⁋ Ipſum igitur videbit om
nis homo deuotus.vn̄d Io.3.Uidebim᷒
eum ſicuti eſt. ꝙ fuit figuratum in viſio
ne illius ſācti Patriarche Iacob:qui di
xit geñ.32.Uidi dominum facie ad faciē
⁊ ſalua facta eſt anima mea.Salua inq̄ꝫ i
gloria eterna.Ad q̄ꝫ ⁊c.

⁋ Dominica quarta de aduentu. Euāge
lium quartum.Expoſitio ſꝫa.

n Nno.15.Imperij ⁊c.Luc̄.3.
Nos videmus per experi
entiam ꝙ homo gaudet d̄
veritate ⁊ certitudie rei q̄ꝫ
diligit:⁊ de ip̄a libēter au
dit.Cum igit̄ aduentus xp̄i in mundum
multum debeat diligi:⁊ in magno habe
ri deſiderio.iuxta illud Iſa.26.Aīa mea
deſiderauit te.ꝑꝑ ꝙ ip̄e .d.Iſa .64. Uti
nam diſrumperes celos ⁊ deſcenderes :
multum debemus gaudere cum ip̄m ve
niſſe conſpicimus:⁊ multiplex eius nar
ratio dum ſonat in noſtris auribꝫ: s debꝫ
cor noſtruꝫ gaudijs implere. ⁋ Uidem᷒
etiam homini fore perutilis cognitio ſui
periculi vt ipſum poſſit cautius euitare.
Cum igitur aduētus Chriſti ad iudiciū
ſit valde periculoſus hoibus vtile valde
ē ipꝫ agnoſcere ⁊ ſepe ad mēoriā reuocar̄.

¶ De multiplici igitur aduentu xp̄i in euangelio hodierno fit mentio: vt de aliq̄bus letemur i gaudio, ⁊ ex aliquo diligētiam ſolicitam habeamus. In iſto igitur euangelio beatus Luc. duo tangit. ſ.
Cognitōem tp̄is faſtigium idicantis.
Diuerſitatem muneris animū excitātis.
¶ Primū probat deſcriptio numeroſa.
¶ Secundum aduentus expreſſio gr̄oſa
¶ Primū in prin. Secūdum ibi. Et fcm̄ eſt verbū dn̄i ⁊c.

Prima pars.

q Uantum ad p̄mum vbi tangit ⁊c. q̄ ꝓbat ⁊c. dicit. Anno. 25. ⁊c. No. ſuperius in iſto codē euangelio.

Secunda pars.

s Equitur ⁊ fcm̄ eſt verbuꝫ dn̄i ⁊c. Ubi tāgit ⁊c. q̄ ꝓbat ⁊c. vbi ſciendum q̄ ſequendo yſtoriam euangelij. Quartum aduentus xp̄i tāgit euange. videlicet.
In mentem hoīs per ſp̄ualē ihabitatōeꝫ.
In mūdum: p exemplarem cōuerſatōem
In virginis vtex p corporalē fecōdatōeꝫ
Ad iudiciū p generalem examinatiōem.
¶ Primū ibi Fcm̄ eſt verbum ⁊c. Scd̄ꝫ ibi. Et venit in omnem regionem ⁊c. Tertium ibi. Ois vall' ⁊c. Quartū ibi. Et vidbit ois ca. ⁊c. ¶ Quantum ad primuꝫ aduentum dicit. Et fcm̄ eſt verbum ⁊c. vbi ſciendum q̄ per iſtud v̄bum dn̄i: dei filiꝰ intelligitur. de quo eccl'aſtici. i. Fons ſapientie verbum domini. Iſtud autem v̄bū lꝫ in excelſis habitet eternaliter: tn̄ eſt tēporaliter nobis datus: q: Io. i. Verbū caro factum eſt: ⁊ habi. in nobis. v n̄ poteſt dicere homo in quo iſtud v̄bum habitat illud Ie. 15. Factum eſt mihi verbum tuū in gaudium ⁊ leticiam cordis mei: q̄m inuocatum eſt nomen tuum ſuper me dn̄e dn̄s exercituū. Hoc eſt q̄ petebat pſalmiſta. d. Ueniat ſuper nos miſericordia tua domine: ⁊ ſalutare tuum ſm̄ eloquium tuum. ¶ Conſiderandum eſt aūt ſuper quē

vēit: q: ſuper Io. filiū zach. in deſerto. Nā talis debꝫ eſſe Io. p mentis mūdificatōeꝫ Filius zach. per dei recordatōem. In deſerto p mundi d̄ſpectōem. ¶ Primo dꝫ eſſe Io. per mentis mūdificatōem. Nam Io. interp̄tatur i quo eſt gr̄a. ⁊ ſignificat q̄ ille q debet recipere xp̄m: dꝫ habere in anima gr̄am que animam mundificat vt xp̄s habitet ibi. ¶ Secundo dꝫ eſſe filiꝰ zach. per dei recordationem. zach. interp̄tatur memorans dn̄m. Ille autem q vult xp̄m in mentem recipere dꝫ dominum retinere memoriter ⁊ beneficiorum recordari: vt dicat cū pſalmiſta. Memor fui operis tui dn̄e. q: memor ab initio miſericordiaꝝ tuaꝝ ⁊ meditabor in oibus operibꝰ tuis. ¶ Tertio debet eſſe in deſerto per mundi deſpectionem. Nam qui vult xp̄ꝫ recipere: non debet iſtis terrenis eſſe implicitus: ſed ip̄a deſpicere mental'r: ⁊ tūc cognoſcet a deo. iuxta illud Oſee. 13. Ego inquit dominus cognoui te in deſerto in terra ſolitudinis. ¶ Iſte autem aduētus fuit ꝓphetatus Iſa. 60. vbi d̄r ſurge. Illuminare yeruſalem: q: venit lumen tuum: ⁊ gloria domini ſuper te orta eſt. ¶ Ubi conſidera quid fatiat aduētus iſtiꝰ luminis xp̄i. Nam rectificat indulgendo. ⁊ id̄o dicitur ſurge. Clarificat intelligendo: ⁊ id̄o dicitur illumiuare. Pacificat in viuendo: ⁊ ideo d̄r yeruſalem. Letificat in ꝯdonando: ⁊ ideo d̄r gloria domini ſuper te orta eſt. Nam quando xp̄s habitat in homine per gr̄am: tunc in ip̄o oritur gloria: quia gratia eſt quedam arra ad habendā gloriam. ¶ Iſte aduentus poteſt figurari p iſtum aduentum de quo dixit dominus moy. exo. 20. Altare inquit de terra facietis mihi: ⁊ offeretis ſuper eo holocauſta ⁊ pacifica v̄ra: oues v̄ras: ⁊ boues v̄ros i omni loco in quo fuerit memoria nominis mei: veniā ad te ⁊ benedicā tibi. ¶ Ubi ſciendum q̄ per iſtud altare: intelligitur anima cuiuſlibꝫ hominis: q: ſicut totꝰ hō

templum dicitur dei. iuxta illud. i. cor. 3. Templū dei ſanctuꝫ ē q̄ eſtis vos: ſic aīa in illo templo poteſt dici altare. ¶ Iſtd̄ autem altare dꝫ eſſe de terra: q: homo dꝫ conſiderare ſuam perſonam ⁊ vltimaꝫ: q: de terra eſt ⁊ in terram reuertet. in iſto debet offerre pacificas hoſtias oues ⁊ boues: q̄ꝫ ſeip̄m debet totum dn̄o offerre d̄o ſacrificiū modulatū. iuxta illd̄ Ro. 12. Obſecro vos per miſīcordiā dei vt exhibeatis corda veſtra hoſtiam viuam ſanctam deo placentē rōnabile obſequm v̄rm. Et tunc eis benedicit gratiam conferendo.
¶ Quantū ad ſm̄ aduentum. ſ. in mūdū dicit. Et venit in oēm regionē Ior. Ubi ſciendum q̄ per Ior. qui interp̄tatur d̄ſcēſus: itell'r mundus qui ſemp eſt in deſcenſu: ⁊ ſemper deficit. Ut ſit locuſta demergēs greſſus eius eccl'aſti. 43. Nā locuſta habꝫ crura poſteriora longa: ⁊ qn̄ vult ſaltare firmat ſe ſuper eis: tamen modicum eleuatur a terra ⁊ cito cadit: ſic mundus multociens ꝓmittit homini lōgam vitā: ⁊ ſic hō ſub ſpe viuēdi ſe firmat: ⁊ tamen cito per mortem cadit. ¶ Sciendū ē aūt q̄ in h̄ aduentu: xp̄s p̄mo nos docet p ſuā predicationem. Unde dicitur predicans. Unde ipſe dicit Luc. 4. Spiritus domini ſup me euāgelizar̄ paupibus miſit me ſanare cōtritos corde: ⁊ p̄dicar̄ captiuis remiſſionem. ¶ Secūdo nos induc̄ ad delictorum ſatiſfactiōem cum dicit baptiſmū penitentie i remiſſionem peccatoruꝫ. Un̄ Mat. 3. Penitētiam agite appropinquabit enim regnuꝫ celorum. ¶ Tertio nos mouet ad virtuoſam operationem cuꝫ dicit parate viam ⁊c. Unde 4. Preparare in occurſum dei tui Iſrael. ¶ Iſte aduētus fuit prophatus Abacuch. 2. Ubi d̄r. Uiſus procul apparebit in fineꝫ ⁊ non mentietur ſi moram fecerit expecta eum: quia veniēs veniet ⁊ nō tardabit. ¶ Iſte aduentus ⁊ iſta viſio ſentential'r fuerunt figurata Exo. 3. in liberatiōe filioruꝫ Iſrl'

de ſeruitute Pharaonis: d̄ quibus dixit Moy. Clamor filiorū Iſrael venit coraꝫ me vndiqꝫ afflictionem eorum audiui q: ab egiptijs cōprimuntur: ſed veni mittaꝫ te ad pharaonē vt educas ppl'm d̄ egipto
¶ Ubi ſciēdum q̄ pp̄ ppl'm Iſrael: itell'r totū genꝰ hūanū q̄ deus fecit: vt in hoc mūdo deū videat p fidē: ⁊ i futuro p ſpēꝫ Per pharaonē v̄o q interp̄tar̄ denudandum vix intell'r dyabolꝰ q vix denudauit qn̄ fec̄ p̄mos pentes peccar̄. Iſte tenebat totū gēus hūanū in ſuitute: ⁊ hoc in egipto. i. in tenebris peccatoꝝ. ¶ Hoc autem cognoſcētes p̄res veteris teſtamēti: d̄um rogabāt clamoribus validis vt eis mitteret redemptorē. vn̄ Exo. 4. Obſecro dn̄e Mitte quē miſſurus es. Quoꝝ vota deus ex alto reſpiciēs filio dilecto ſignificato per Moy. dixit. Uidi afflic. ⁊c. ſed vēi mittam te ⁊c. Cui filius reſpondit illud Iſa. 6. Ecce ego, mitte me, Et tunc deꝰ p̄r ip̄m pro ſalute hūani generis d̄ſtinauit.
¶ Quantū ad tertiū aduentū. ſ. in virginis vteꝝ dicit ois vall' implebit̄ ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ per illā vallē itell'r beata virgo q: ſic̄ vall' ē locꝰ ifimus: ſic beata virgo iſima fuit p humilitatē. vn̄ ip̄a dic̄ Luc. i. q: reſpexit hūi. ācil. ſue. Ec. ci ex h̄ be. me di. oēs ge. Un̄ d̄ ip̄a dic̄ xp̄s eiꝰ filiꝰ cant. 2. Ego flos cāpi. i. totiꝰ mūdi: p odoris redolētiā: ⁊ liliū ꝯualiū. i. virginis beate de qua naſci volui p nitoris pudicitiā. ¶ In iſto igit̄ aduētu poſſumus p̄mo ꝯſiderar̄ fecunditatem pleniſſimā: cū d̄r ois vallis implebitur. Qd̄ quidē fcm̄ fuit: cū āgelus ſibi dixit. Luc̄. i. Aue gr̄a plēa dn̄s te. ⁊c.
¶ Secūdo ꝯſiderar̄ poſſumꝰ d̄i filij hūilitatē ꝓfūdiſſimā: cū d̄r. Omnis mōs ⁊ collis hūliabit̄. Nā p mōtē iſtū excelſum intell'r dei filius in trinitate exiſtens. Iſte profundiſſime ſe humiliauit: quando fuit in vtero virginis factus homo. Tunc eiꝫ ſemetipſum exinaniuit: formam ſerui accipiens iu ſimilitudiem hominum factus ⁊

habitu inuētꝰ vt hō. Phil.ii. ¶ Tertio
cōſiderare poſſumus regulam dirigentē
obliquatiōem cum dr̄. Erunt praua indi
recta. Nā añ aduētū xp̄i eramꝰ obliq̄ti a
bō ⁊ depuati p maliti.i. Ut ſic fuerit genꝰ
humanū generatio p̄ua atq̃ p̄uerſa. deu
tero.32. Tamē d dei filius vt nr̄a regula
nos direxit. iuxta illō ps. Statuit ſup̄ pe
tra; pedes meos ⁊ direxit greſſus meos.
¶ 4ᵒ cōſiderare poſſumus mīa; mitigā
tem indignatōe;: cū dr̄. Et aſpera in vias
planas. Nam ante aduētum filij dei deꝰ
erat indignatus humano generi ⁊ aſper
valde. In aduentu tamen filij dei p miſe
ricordiam ſuam iſtam auſteritatem placa
uit ⁊ reconciliauit nos dño. vt ſint in pla
nis paſcita co;.i. hoium. Iſa.49. Iſte ad
uentus fuit p̄phetatus Agei.2. Ubi dicit
Ueniet deſideratus cūctis gētibus ⁊ im
plebo domū illam glā. ¶ Fuit ēt figuratꝰ
i.R.4. vbi dr̄. venit deus in caſtra ⁊ inge
muerūt philiſtij. d. ve nob. ¶ Ubi ſcieñ.
q̄ p philiſtū q̄ interp̄tat̄ ceciderūt: itellīt
demones: qui propter peccatum ſuperbie
ceciderūt de celo: quādo igitur dei filiꝰ ve
nit in caſtra.i. in beatam virginem: d̄ qua
dicitur Cant.6. q̄ eſt terribil̄.ſ. demonijs
vt caſtrorum acies ordinata: tunc demo
nes ingemuerūt. d. ve nobis: quia per ad
uentu; xp̄i debelata fuit eo; potētia ⁊ ap
propinquauit co; pena. ¶ Quantum ad
quartum aduentū.ſ. ad iudicium p gene
ralem examinatiōem dr̄. Et videbit ois
caro ⁊c. Ubi oſtendit̄ q̄ iſtum aduentum
nullus poterit euadere. Primo pp̄ eius
generalitatem: quia cum ſm̄ illud Apoc.
i. videbit omnis oculus. Secūdo propter
noſtram imbecilitatem: quia caro. vñ Iſ.
40. Omnis caro fenum. Tertio propter
preſidentis dignitatem: quia ſalutare. vn
de ps. Defecit in ſalutari tuo aia mea.
¶ Iſte aduentus fuit prophetatus Iſa.
5. vbi dr̄. Dominus ad iudiciū vēiet cū ſci
bus ppl̄i ſui ⁊ principibus eius. ¶ Fuit
etia; figuratꝰ Dañ.7. Ubi dr̄. Ecce in nu
bibus celi filius hois veniebat: ⁊ vſq̃ ad
antiquū dierum p̄uenit: qui dedit ſibi po
teſtatem. Iſte antiquus die; deſcribitur
ſedere ſuper thronum: ⁊ veſtimentū eius
candidum: ⁊ ex ore eius egrediebatur flu
uius igneꝰ rapiduſq̃ ⁊ milia miliū mini
ſtrabant ei: ⁊ ad iudiciū ſedit ⁊ libri aper
ti ſunt. ¶ Ubi ſciendum q̄ per antiquu;
dierum itellīr deus pr̄: ſiue tota trinitas.
¶ Dr̄ ſedere ſuper thronum in ſignū im
perij dominantij. Dr̄ habere veſtimētum
candidum in ſignum miſericordie ꝯdonā
tis que inſtar coloris candidi eſt placibil̄
Et ex ore eius egredi fluuiꝰ igneus ⁊ ra
pidus i ſignum iuſticie punientis. Et ſibi
milia miliu; miniſtrare ⁊ aſſiſtere: i ſignū
faſtigij excelentij Dr̄ ōt q̄ iudiciū ſtetit i
ſignū officij diſcernētis. Dicūt ēt libri ap
ti i ſignū ſciētie cognoſcentij: q: oēs ꝯſcien
tie ſibi māifeſtabunt̄ ap̄te. ¶ Ad iſtū aūt
antiquū die;.i. ad deum pr̄em ibit filius
hois.i. xp̄s ih̄s: cui dabit p̄tātem iudican
di ⁊ ſentētiandi ſić iudici delegato: meri
ta ⁊ demerita: vt p demeritij reddat pēa;
⁊ p meritij glīam. Ad q̃ ⁊c.

¶ In vigi. Natiui. dñi. Euangelium .5.

c

Um eſſet deſpōſata mr̄ eiꝰ
Maria Ioſeph ⁊c. Mat.
i. Quia oibus hoibus ſcien
dū naturale deſideriū ē inſ
tū iuxta ſñiam phi: q:.i. me
thaſiſice. Oēs hoies natura ſcire deſide
rāt. Dō qdē cognoſcētes. ps. d. Bōitatē
⁊ diſciplinā ⁊ ſciētiā doce me. Quia v̄o p
fecta ſcia alicuiꝰ rei depēdet a ſua cā. hic
eſt q̄ qñ vr̄ aliqs effectus inſolitus ſtati
hō deſiderat ſcire cām: vt p cognitōe; cāe
vēiat in cognitōem effectꝰ. Q: vero iter
oēs effectus iſolitos fuit cōceptus beate
v̄ginis: cuiꝰ cognitōe; deſiderabat. ps. d.
Deus miſereat̄ nr̄i ⁊ bñdicat nob: illumi
net vultū ſuum ſuper nos ⁊ mi. nr̄i vt co.
in terra viam tuam: ⁊ in omnibus genti
bus ſal. tuum. Idcirco vt cōceptōem ⁊ ge
neratōem iſtam ſingularem ⁊ magnificā
aliqualr̄ poſſimꝰ adiuti a fide ꝯprehēder̄
beatus Mat. iſt.i ſacratiſſimā generatio
nē nob inſinuat. d. q̄ xp̄i generatō ſic erat
Cū eſſ; deſpōſata mr̄ eius ⁊c. vt nobis ex
primit yſtoria euāgelij hodierni in q̄ q̄t
tuor tāgit luculenter.
Diuinā dignatōem v̄ginē ipugnantē.
Humanā ſuſpitōem hūilē anxiantē.
Sup̄nā viſitatōem d̄bilē cōfortātem.
Promiſſam ꝯſolōnē exulē reducentem.
¶ Primū p̄bat fecōditas ſinglāris. Se
cūdū mentis p̄pe exitus rōnal̄. Tertiū re
gis benignitas pr̄nalis. Quartū p̄lis vti
litas general̄. Primū in p̄ncipio. Scōm
ibi Ioſeph āt. ⁊c. Tertium ibi. h āt eo co.
Quartū ibi. Pariet āt filiū ⁊c.

Prima pars.

Uantu; ad p̄mū vbi tāgit ⁊c. q̄
b probat ⁊c. dicit cū aūt eſſet ⁊c.
Ubi ſciēdū q̄ euangelia Mat.
volēs generatōem xp̄i tēporalē d̄ matre
monſtrar̄: generatōe; ātiquo; p̄rum nar
rauerat in p̄ncipio euangelij ſui. d. Liber
generatōis ih̄u xp̄i filij dd̄. ⁊c. Igitur ne
ſuſpicatō i mēte alicuiꝰ caderet q̄ xp̄s vt
ceteri carnalr̄ fuerit p̄pagatꝰ h remouēs
a fideliū cordibus: ſinglārem modū nati
uitatij ipſius exp̄mit. d. q̄ nō fuit in alio;
hoium. Sed generatō eiꝰ ſic erat. Cū eēt
deſ. ⁊c. ¶ Sciēdū ē āt q̄ in p̄te iſta quan
tū ad generatōem ſinglārem xp̄i .5. poſſu
mus ꝯſiderare.ſ.
Societatē copulātē.
Dignitatem excellentem.
Puritatem niteſcentem.
Fecōditatem euidentem.
Caſtitatem emittētem.
¶ Quātū ad p̄mū dicit. Cum eſſ; deſ. ⁊c.
Scieñ. ē q̄ iter ſpōſa; ⁊ ſpōſu; ē ſocietas:
ſaltē coplātōis aio;. Nā l; ad mr̄imōiū: ñ
neceſſario regrat̄ carnal̄ copula: tñ neceſ
ſario tanq̃ formale regrit̄ ꝯſenſus. In h
igit̄ q̄ beata virgo deſpōſata fuit: dat̄ in
telligi ſocietas aiorum q̄ fuit inter ip̄am
⁊ Ioſeph. Nō tñ fuit inter eos coniūctio
corporalis. vñ Orig. Deſponſata quidem
fuit Ioſeph: nō tñ in concupiſcētia iūcta.
¶ Nō vacat a miſterio q̄ fuit deſponſa
ta Ioſeph fabro lignario: q: xp̄s vēiebat
in mundū tanq̃ faber lignarius. Uñ Cri
ſoſt. ſuper Mat. Ideo fabro lignario ma
ria deſponſata erat: qm̄ xp̄s eccl̄e ſpōſus
ſalutem hominum op̄aturus erat per li
gnum crucis. ¶ Sciendum eſt aūt q̄ mul
tiplex aſſignatur ratio: qr̄ xp̄s voluit ma
trem ſuam virginem deſponſari: tum ex
parte matris: tum ex parte prolis: tū etiā
ex parte miſterij intellecti. Ex parte ma
tris ſm̄ Glo. Prima ratio fuit: vt genus
beate virginis ſciretur per genus viri.
Cum ordinatum fuerit per Moy. nume
ri.36. q̄ viri ducerent vxores de tribu ⁊
cognatione ſua. Quia igitur ſcriptura nō
computabat feminas ſed mares: ſi virgo
beata non fuiſſet deſponſata: neſciretur d̄
qua tribu fuiſſet nata. ¶ Secundo deſpō
ſata fuit ſm̄ Glo. ne adultera interficere
tur: quia ſm̄ lege; Moy. deutero.22. Si
in puella non eſt inuenta v̄ginitas: eiciēt
eā extra fores domus pr̄is ſui: ⁊ lapidibꝰ
obruent eam viri ciuitatis eius ⁊ morie t̄
qm̄ fecit nephas in yſrael. ¶ Tertio de
ſponſata fuit ſm̄ Glo. vt fugiens in egyp
tum cum puero haberet ſolatium viri ſui
¶ Quarto ſm̄ Glo. vt partus eius dya
bolo celaretur. ¶ Quinto ſm̄ Grego. vt
eius iſantia vitaret̄. ¶ Sexto dic̄ Glo. iō
d̄ſpōſata: ne v̄ginibꝰ eſſ; excuſatō iſamie:
q̄ mr̄ xp̄i infamata fuerat. ¶ Ex parte
vero prolis: p̄ma rō fuit vt etiam ſciret̄ de
qua tribu xp̄s natus fuit quātū ad corpu
lēram ſbam ſicut de mr̄e dcm̄ eſt. Scdo
ne videretur incepiſſe a legis iniuria ſm̄
Ambroſium cum ſecundum legem par
tꝰ mulieris innupte damnaretur. ¶ Ter
tio ſm̄ Ambroſium. Ne Herodes ⁊ iu

dei xp̃m perſequerentur tanq̃ ex adulte
rio natum. ¶ Ex parte vero miſterij ſecū
dum Glo. R̃ñ eſt ad ſignificandu; miſte
rium deſponſatōis eccl'e a xp̃o: q eius dr̃
ſponſus. Cui dic̃ Cāt. 4. Tota pulchra es
amica mea. i. anima deuota: veni de liba
no veni coronaberis in celeſti gloria.
¶ Quātū ad ſecūdum. ſ. dignitatē excel
lentē. dicit mr̃ eius. Ubi ſciēdum q̄ eſſe
mr̃e; gradus eſt dignitatis: q̄ beata vir
go habuit cum fuerit mr̃ xp̄i: vt ſic iuxta
illud eccl'aſti. 15. Fuerit mater honorifica
ta. Et re uera multum honorificata: cum
non ſolum mr̃ fuerit hoīs: ſed ⁊ dei. Na;
dr̃ mater eius. Ubi Orig. Mater eius:
mater immaculata: mater incorrupta: mater
intacta: mater ei⁹: cuius eius: mr̃ dei vni
geniti: domini regis: oium plaſmatoris:
⁊ creatoris cunctorum illius qui in excelſis
eſt ſine mr̃e: ⁊ in terra eſt ſine pr̃e: illius
qui i celis ſm deitatem in ſinu eſt pr̄is:
⁊ in terra ſm corporis ſumptionem in ſi
nu eſt mr̄is. ¶ Sciēdū eſt āt q̄ beata vir
go xp̄i mr̃ pōt figurari p ānam mr̃em ſa
muel: d̄ q̄ ſni a ſr dr̃. 1. re. 2. q̄ cū Samuel
miniſtraret corā dn̄o faciebat ſibi āna mr̃
ſua tūicā puā q̄ afferebat ſibi ſtatutiſ die
bus. vbi ſciēd q̄ p Samuelē q interp̄tat
poſtulat⁹ a dn̄o itell'r xp̄s q fuit a dō pre
poſtulat⁹ a p̄ribus veteris teſti. v ñ. ps.
Oñde nob dn̄e miſericordiā tuā ⁊ ſalutar̃
tuū da nob. Iſte dr̃ miniſtrar̃ corā dn̄o:
q: nō ſolū cū i h mūdo fuit: ſz p nob obtu
lit dō pr̄i: ſz ēt nūc p nob iterpellator aſſi
ſtit: iuxta illō Eb. 9. yhs introiuit i celu;
vt appeat nūc vultui dei p nob. ¶ Per
ānā v q̄ iterp̄taſ gr̃a ſiue rñdēs: intell'r
v̄go beata: cui dixit āgel⁹ Luc. 1. Aue gr̃a
plēa dn̄s tecū. Que vt obediēs voci dn̄i
rn̄dit. Ecce ācilla dn̄i i fiat mihi ſm v̄bum
tuū. Iſta fec̄ puā tūicā filio ſuo: qñ v̄bo in
carnato dedit hūanitatē q̄ fuit ſibi q̄ſi tu
nica: q: ſic tūica tegit corp⁹: ſic hūanitas
tegebat diuinitatē in xp̄o. Que ſignanter
pua dr̃: q: cū v̄bū ſit infinitū ⁊ hūanitas fi
nita pua merito dici pōt. O qs bñ ⁊ duo
te ꝯſiderās nō iueniet p am iſtam tūica;
Nā ipe eſt quem totus orb nō pōt caper̃
⁊ tñ in tam pua tūica ſic eſt nr̃a hūanitas
voluit ꝯtineri. Dr̃ q̄ āna ſtatutis diebus
portabat tunicam q̄ faciebat filio ſuo: p
quod daſ intelli q̄ virgo beata: vt aduoca
ta hūani generis qñ ad ipa; deuote recur
rim⁹ ꝓpōit xp̄o filio ſuo hūanitatē: q̄ aſ
ſumpſit de ipa: vt ſic ad ei⁹ p̄ces vt filius
mr̄i facili⁹ iclinetur. vnde Caſſi. in q̄dam
ep'la dic̃. Tu pſona hūani generis: tu aſſli
ctis medicia ſinglaris: qs tuo nonegeat
munere: cū ſit peccare cōe. ¶ Ad ꝯtuend
aūt filium huius mr̄is: figuratiue nōs in
uitat ſps. s. Cant. 3. d. Egredimini filie ſi
on: ⁊ videte regē Salomonē in dyadema
te quo coronauit eū mr̃ ſua in die deſpon
ſatōis illi⁹: ⁊ i die leticie cordis eius. Ubi
ſps. s. in hac exortatōe. 6. tangit. ſ.

Cetu; groſum.
Actum virtuoſum.
Aſpectum luminoſum.
Obiectum generoſum.
Ornatus amoroſum.
Feſtū glorioſum.

¶ Primo ſpiritus. s. tangit hic cetum
gratioſum. cum dr̃ filie ſion. Nam per fili
as ſion intelliguntur omnes fideles ani
me que ſunt per gratiam dei filie adopti
ue. Iſtas ſpiritus ſanctus inuitat vt con
templentur hodie cum leticia Chriſtum
natum humani generis ſaluatorem. vnde
Zach. 9. Exulta ſatis filia ſion: Iubila filia
Ieruſalem. Ecce rex tuus veniet tibi iu
ſtus ⁊ ſaluator. ¶ Secundo tangit actu;
virtuoſum. Cum dicitur egredimini. Nā
hodie nullus deb; eſſe piger nec vacare
terrenis delitijs: Sed cum promptitudie
ab iſtis egredi: vt poſſit Chriſtum natū
hodie libere mentaliter contemplari. vn
de cuilibet dicitur Ioel. 2. Egrediatur
ſponſus de cubili ſuo ⁊ ſponſa de thalamo

ſuo. Nam de cubili ⁊ thalamo ꝯſolatōis
carnalis: homo debet hodie egredi. hodi
ernam ſolēnitatem deuotius ꝯtemplādo
¶ Tertio tangit aſpectum luminoſum:
cum dr̃. Uidete. Nam hodie homo nō de
bet oculos declinare in terram p deſide
rium terrenorum: Sed eos in altum dirige
re: natiuitatem tam mirificam ꝯtēplando
Nā hodie iuxta illud Io. 1. Uerbum ca
ro fcm̄ eſt ⁊ habitauit in nob. Unde oib⁹
fidelibus dr̃ Ie. 2. Uidete verbum dn̄i in
carnatum. ¶ Quarto tangit obi; genero
ſum: cum dr̃. Regem Salomonem. Nam
p regem Salomonem pacificum: intelligi
tur xp̄s: de quo eph. 2. Ipe eſt pax veſtra
qui fecit vtraq; vnum. Unde iſte eſt rex
de quo. ps. Dominus virtutum ipe ē rex
glorie. ¶ Quinto tangit ornatum amoro
ſum: cum dr̃ in dyademate quo coronauit
eum mater ſua. Ubi ſciendum q̄ per illō
dyadema intelligitur xp̄i humanitas: q̄
virgo beata hodie filium coronauit quan
do humanitate; dedit: q̄ dei fili⁹ ex amo
re quem habuit ad genus humanum ſibi
aſſumpſit in vnitate perſone. vt dicatur
de beata virgine illud. 4. Re. 2. Produxit
filiū regis ⁊ poſuit ſuper eum dyadema.
O quale dyadema fuit iſtud in dei filio p
quod palpaſ ipalpabil': videtur inuiſibil':
teneſ inertibilis: patiſ ipaſſibilis: longitu
do breuiatur: latitudo āguſtaſ: altitudo p
fundaſ: pfunditas explanatur: gaudium
fit vagiēs: ſapientia fit mutiens: poculum
fit ſitiens: alimentu; exuriens. ¶ Sexto
tangit feſtum glorioſum. Cum dr̃ in die
deſpō. ⁊c. Ubi ſciendū q̄ dies hodierna
fuit dies deſponſatōis: q: dei filius ſibi
naturam humanam indiſſolubiliter copu
lauit. Et merito dicere poſſimus illō Iſ.
62. Gaudebit ſponſus ſuper ſpōſam ⁊ gau
debit ſuper te deus tuus. ¶ Dies etiam
hodierna fuit dies leticie beate virginis
quando ſe cognouit dei ⁊ hominis gēitri
cem. vñ potuit dicere illud. 1. Re. 2. Letata
ſum in ſalutari tuo. ¶ Quātū ad tertiu;
ſ. puritatem niteſcentē dicit Maria. vbi
ſciendum q̄ Maria vno modo interp̄e
tatur ſtella maris: q: igitur ſtella eſt v̄e
pure ⁊ incorruptibilis: ideo p nomē marie:
puritas ⁊ virginitas deſignaſ. ¶ Hec ē
illa ſtella de qua ꝓphetatū fuerat nume
ri 24. Ubi dr̃. Orietur ſtella ex Iacob ⁊
conſurget virga de yſrael. vnde ipa pote
rat dicere illud Apoc. 22. Ego ſum radix
⁊ genus dō. ſtella ſplendida ⁊ matutina.
¶ Quantū ad 4m. ſ. fecondidatē euidētē
dicit. Anteq̄ conuenirent: iuenta ē in vte
ro hn̄s. Ubi ſciēdū q̄ euidēs ſignū fecon
ditatis beate v̄ginis fuit qñ inuētus eſt
venter ipſius tumeſcere more p̄gnantiu;
h aūt iuentum eſt anteq̄ ipa ⁊ Ioſeph cō
uēirent. ſ. ſm Remigiū ad tēpus nuptiaꝝ
inuēta eſt hn̄s in vtero. ¶ Hoc aūt ē q̄
angelus ſibi dixerat Luc. 1. Ne timeas i
quit Maria: Inueniſti enim gr̃am apud
dm̄. Ecce concipies in vtero ⁊ paries fi
lium. ¶ Unde poteſt figurari per mulie
rem ſunanimite;: cui dixit Eliſeus. 4. Re.
4. In tempore iſto ⁊ in hac eadem hora:
ſi vita comes fuerit habebis in vtero fili
um. ¶ Ubi ſciend q̄ per iſtam ſunanimi
tem q̄ interp̄ratur mortificans ſiue morti
ficata: intell'r virgo beata que in ſe, ⁊ mor
tificata fuit a peccatis: q: nullum habuit:
⁊ mortificās fuit vicia ⁊ nos viuificās dō.
Na; iuxta illō. 1. petri. 2. Ipe pertulit pec
cata nr̃a ſup lignū: vt peccatiſ mortui iuſti
cie viuam⁹ cui⁹ liuore ſanati ſumus. Huic
igiſ ſignificate p ſunanimitē āgel⁹ ſignifi
cat⁹ p Eliſeū ꝯceptū filij dei ſignificauit.
¶ Iſte ꝯcept⁹ mirific⁹ fuit ꝓphetat⁹ Ie.
31. vbi dr̃. Nouū creauit dn̄s ſup terrā fe
mia circōdabit viꝝ. Nā q̄ feīa circōdet i
vtero pueꝝ. Nouū nō eſt: ſed q̄ viꝝ pfcm̄
v̄tutib⁹: h̄ ē nouū. Quia igiſ v̄go beata i
vtero hūit xp̄; pfectū oibus dn̄s ⁊ virtu
tib⁹: iō nouū fuit. q̄ ſignāter dr̃ a dō crea
tū: q: h nō ē poſſibile p nām. ¶ Iſte conce

ptus fuit figuratus Exo.3.i rubo Moy.
vbi dr̄ ꝙ Moy.vidit rubū q ardebat ⁊
non comburebatur.¶ Per iſtū enim ru
bum in quo erat ignis ⁊ non cōburebat̄:i
tellr̄ virgo Maria : in cuius vtero fuit
dei filius:⁊ tamē remanſit intacta. ¶ Fu
it etiam figuratus i orelogio achaz :de q̄
dr̄ Ɉſ.38.ꝙ ſol deſcēderat i eo ꝑ.x.grad⁹
Per illud eniꝫ orelogiū intelligit̄ beata
virgo:q: ſic in orelogio iter alia ſunt tria
ſ.pondus:motus:⁊ ſonus.ſic ſcōm Jero.
in beata virgine fuit pondus grauitatis
in conuerſatōe:motus ſedulitatis in mi
niſtratōe ſonus ſuauitatis in iubilatione.
¶ Per ſolem āt intelligit̄ xp̄s qui ē ſol
iuſticie de quo Mal.4. Uobis aūt timē
tibus nomē meū orietur ſol iuſticie. Iſte
ſol deſcendit per.10.gradus in orelogio :
qſi de ſolio trinitatis infra.9.ordies āge
lorum:deſcendit in vteꝝ virginis factus
hō.¶ Quātum ad 5m̄ ſ.cālitatē emittēte
dic̄ de ſpū ſcō.Ubi ſciēdum ꝙ q: dcm̄ fuit
ſupius ꝙ maria inuēta ē in vtero hn̄s:ne
ſuſpitio poſſit generari. ſbdit euāgeliſta
d.ꝙ h non fuit ab homine:ſꝫ a ſpū ſancto.
¶ Qualr̄ aūt Joſeph ſciuerit eam de ſpi
ritu ſancto cōcepiſſe:dn̄t aliq ꝙ ſciuit per
diuinam inſpiratiōem.Orig.aūt dicit ꝙ
ſciuit ex qbuſdā ɔiecturis quas videbat
in virgine oppoſitas oi ſuſpitioni de ſue
virginitatis violatiōe.Remi. dicit ꝙ ſci
uit ꝑ ſcripturas diuinas.ſ.ꝑ illud Jſ.7.
Ecce virgo cōcipiet ⁊ pariet filiū.⁊ Jſ.ij.
Egrediet̄ virga de radice ieſe.¶ Sed oc
currit dubiū ex quo ſciebat eā cōcepiſſe
de ſpū ſcō:q̄liter veꝝ ſit ꝙ ſubdr̄. ꝙ vole
bat eā dimittere.¶ Rn̄det̄ ꝙ nolebat eā
dimitter̄ ꝑꝑ culpā vgis : ſꝫ q: reputabat
ſe idignū.vn̄ orig. Jō ḡ dimitter̄ volebat
qm̄ magnū ſacramētū i ea eē cogſcebat :
cui approrimar̄ idignū credebat. 2a ps.
Equit̄.Joſeph aūt vir eius cuꝫ
⁊c.Ubi tangit humanā ſuſpitio
nem:humilē anxiātem ꝙ ꝓbat

mentis ꝑplexitas ratiōal̄r.Ubi ſciendum
ſecūdū Aug.ꝙ ſatis videbat̄ ratiōale quā
tum ad cognitiōeꝫ humanā ꝙ Joſeph eſ
ſet ꝑplexus:videns iſtā q̄ꝫ accepat virgi
neꝫ ipregnatā:ſciēs ꝙ nō acceſſiſſꝫ ad eaꝫ.
¶ In pte igit̄ iſta q̄ztū ad Joſeph.quat
tuor poſſumus cōſiderare.ſ.
Societatem i cōiungendo.
Sanctitatem in cōuerſando.
Pietatem i relaxādo.
Sagacitateꝫ i relinquēdo.
¶ Quantum ad primū dicit.Joſeph aūt
vir eius.Ubi ſciendū ſm̄ Glo.ꝙ per viꝝ
intellr̄ h ſponſus ſponſi āt cū ſponſa ē ſo
cietas in conuiuēdo.¶ Quātū ad ſm̄.ſ.
ſanctitatē in ɔuerſando dicit.Cū eſſet iu
ſtus.Ubi ſciēdū ꝙ iuſticia aliqn̄ ſumitur
in ſcriptura vt eſt ſpālis virtus ſic ſapien
tie.8. Ubi dr̄ ſobrietatē ⁊ ſapiētiā docet ⁊
iuſticiā ⁊ virtuteꝫ qbus vtilius vlr̄ eſt in
vita hois. Aliqn̄ accipit̄ vt eſt virtus cō
munis ſicut de virtuoſo viro dr̄ Eze. 18 .
In iuſticia ſua q̄ꝫ opatus ē viuet.¶ Qn̄
igit̄ vr̄ h Joſeph iuſtus iuſticia accipitur
h ſꝫ Criſo.in oml̄.vt eſt cōmūis virtus.
¶ Quantū ad tertiū.ſ.pietatē in relaxā
do dic̄.Et nolet eā traducere. Ubi ſciēdū
ꝙ ſm̄ Glo.vbi nos hēmus traducer̄.gre
ci hn̄t ꝓpalare.Joſeph igitur ſicut pius
virginē q̄ꝫ pregnantē nouerat: nolebat ꝓ
palare ne puniret̄.Ex h ſm̄ Aug. d̄ vbis
dn̄i hēmus exēpln̄ nō ꝓdendi peccatum
alterius dū apud nos eſt ocultū.¶ Quā
tum ad quartū.ſ.ſagacitatē in relīquēdo
dicit. Voluit oculte dimittere eam . Ubi
ſciēdum ꝙ Joſeph videns virginem gra
uidam:neſciens ꝑfecte q̄liter h fcm̄ fuiſſꝫ
⁊ nolēs ꝓpalare voluit ipaꝫ oculte dimit
tere ſm̄ Ambro.vt ſic non videret̄ conſen
tire adulterio eam retinendo:nec eſſe re⁹
ſanguinis ipam ad penam tradendo .
¶ Secundum autem diſpoſitionem in fi
ne prime ptis dicit Glo. Iuſtus erat ꝑ fi
dem quā credebat xp̄m de vgine naſciturum:vnde voluit ſe humiliare ante tātaꝫ
grām Et ideo noluit eam ꝓpalare: ſꝫ eaꝫ
oculte dimittere. Tertia pars .
Equitur. Hoc āt eo cogitante.
⁊c.Ubi tangit ſupernam viſita
tōem debilem ɔfortantem:ꝙ ꝓ
bat regis benignitas ꝑn̄al̄r.Ubi ſciendū
ꝙ deus pius pr̄ videns Joſeph in ꝑplexi
tate poſitum de nouitate imp̄gnationis
ſponſe ſue:voluit ipam ſm̄ Remigium
conſulendo ſibi per Angelum miſſum: di
rigere qd facturus eſſꝫ in negocio ſup̄di
cto.¶ Scōꝫ h igitur in parte iſta.5.poſſu
mus cōſiderare.ſ.
Animū anxiatū.
Nunciū deſtinatū.
Modum deſignatum.
Pauidum roboratum .
Miſterium reuelatum.
¶ Quantū ad primū dic̄.Hoc aūt eo co.
⁊c.Ubi ſciēdū ꝙ in hoc poſſum⁹ aduerte
re duplicē cōmēdatōem Joſeph.Primo
ſm̄ Glo.prudentie ⁊ diſcretōis: quia nec
ornupto voluit eam dimittere:ſed cum de
liberatōe.Secundo modeſtie ⁊ celationis
q: ipam ſm̄ Criſoſto.in oml̄.iſtud dmon
ſtrando alijs noluit diffamare.¶ Quan
tum ad ſm̄.ſ.nuncium deſtinatum dicit .
Ec.angelus dn̄i appar.Ubi ſciendūꝫ ꝙ do
min⁹ videns ꝙ Joſeph cogitauerat Ma
riam ſponſam ſuam dimittere : ꝙ fuiſſet
verecundia eius:angelum miſit:vt p̄mūi
ret Joſeph:ne ꝙ cogitauerat faceret. Et
vt virgo imunis ſm̄ Anſelmum ab infa
mia remaneret . ¶ Iſta apparitio āgeli
annunciantis conceptōem filij dei:poteſt fi
gurari per appitōeꝫ factā manue ⁊ vxori
eius in ɔceptione Sanſon.d̄ qua ſnialiter
dr̄ iudic̄.13.ꝙ angelus domini apparuit
manue ⁊ vxori eius āuntians ꝙ debebat
naſci Sanſon q debebat incipere liberar̄
populū dn̄i de manibus philiſtinorum.
¶ Ubi ſciendū q: per Sanſon q interpre
tatur ſol fortis:intellr̄ xp̄s ſol iuſticie de
q⁹ Job.9.Si fortitudo q̄rit̄ robuſtiſſim⁹ ē
Iſte ppl'm dn̄i.i.genus humanū libauit
de manibus philiſtinoꝝ.i.de ptāte demo
num.vt ſic bn̄ficium liberatōis recogno
ſcentes dicamus illud Luc̄.1.Sine timor̄
de manu inimicoꝝ noſtroꝝ liberati:ſuia
mus illi in ſanctitate ⁊ iuſticia corā ipo
omnibus diebus nr̄is.Sic igitur āgelus
apparuit primo vxori manue:poſtmodū
manue.ad ānunciandum ɔceptōem San
ſonis:ſicut āgelus Gabriel apparuit vgi
ni ānuncians xp̄i cōceptōem: deinde ipſi
Joſeph certificans ipm̄ de partu.¶ Sci
endum ē aūt ſm̄ Criſoſt. ſuper Mat. ꝙ
ꝑꝑ tres cās apparuit angelus Joſeph .p̄
mo ne iuſtus homo faceret rem iniuſtaꝫ
ex propoſito iuſto.ſo propter honoreꝫ ip
ſius matris:nam ſi dimiſſa fuiſſꝫ apud in
fideles turpi ſuſpitione:carere non pote
rat.tertio vt intelligens Joſeph ſanctaꝫ
conceptōem diligentius ſe cuſtodiret ab
illa q̄ꝫ prius.¶ Quantum ad tertium.ſ.
modum deſignatuꝫ dicit.In ſomnijs. vbi
ſciendum ꝙ multiplex aſſignatur ratio :
quare angelus in ſomnijs Joſeph appa
ruit .Prima ſm̄ Augu.q: in ſomnijs ma
xime ſunt ſenſus ſopiti:⁊ ſic mens min⁹ i
peditur ad ſuſcipiend̄ reuelatōes diuias.
ſo ꝑꝑ ſignificand̄ miſteriū:vt ſic Adā dor
miēte vxorē ſibi formauit:ita Joſeph dor
miēti ſpōſā vginē ɔſignaret.3o q: n̄ idige
bat expſſiōe ɔſenſus ſic vgo btā.4o q: n̄
erat rudis vt paſtores :nec icredul⁹ vt za
ch.Hec viſio pt figurari ꝑ viſionē q̄ꝫ i ſō
nijs vidit iacob:d̄ q̄ ſnialr̄ dr̄ gn̄.28 .ꝙ vi
dit i ſōnijs ſcalā ſtātē ſup terrā ⁊ cacum̄ il
li⁹ tāgēs celū āgeloſq; dei aſcēdētes ⁊ de
ſcēdētes ꝑ eā ⁊ dn̄m inixū ſcale . ¶ Ubi
ſciend̄ ꝙ ꝑ iſtā ſcalā i ſomnijs viſaꝫ itellr̄
xp̄s quē ɔceptū d̄ vgie vidit Joſeph i ſō
nijs:qn̄ ſibi h āgel⁹ nūciauit:q: ipe ē ſca
la ꝑ q̄ꝫ aſcēdim⁹ in paradiſuꝫ.Signanter
dr̄ ꝙ h ſcala erat ſup terram ⁊ cacumen
attingens celuꝫ:q: in xp̄o yh̄u erat ditas

in humanitate terrena. que tñ celū attige
bat q2 ſup oēs celos exiſtēs hoibus in ce
lum introitū pparabat ⁊ iō non ſine cā dr̄
ſcūs iſti i ſcale iuiſus. Per ipam āt dicū
tur aſcēdere ⁊ deſcēdere angeli: q2 ad ma
nifeſtationē aduent⁹ xp̄i ꝑſōa angelici ſpi
ritus ſepi⁹ apparuerūt. iuxta q͏ ipſe dixit
Jo. 1. Amen amē dico vobis videbitis ce
lum aptū ⁊ angelos dei aſcendentes ⁊ de
ſcendētes ſupra filiū hois. ¶ Quantū ad
quartū. ſ. pauidū roboratum dic. d. Joſeph
fili dd̄ noli ti. ⁊c. Ubi ſciendū q͏ angelus
Joſeph filiū dd̄ noiat. Primo ſm Rabanū
vt maria que de eadē tribu erat de dd̄ cē
mōſtraret. ſecūdo ſm Criſo. vt ei ad mēo
riā reduceret pmiſſionē dei ad dd̄ factā
vt de ſemine ei⁹ xp̄s naſceret. ¶ Quātū
ad quintū. ſ. miſteriū reuelatū dicit. Qd̄
eni in ea natū eſt de ſpū ſcō. Ubi ſciendū
q͏ angelus mal⁹ qñ apparet hoi incutit ti
morē ⁊ derelinquit triſtitiā. Angelus aūt
bon⁹ inducit vigorem ⁊ gaudiū ⁊ iō ange
lus apparens Joſeph non ſolū vigorauit
eū tanq̄ʒ timidū ſʒ ēt letificauit eū tanquā
triſtem ſm Criſo. explicando ſibi miſte
rium grauidationis v̄ginis q͏ anna non
cognoſcēs antie triſtabatur. ¶ Sciendū
eſt q͏ ſignanter dicit q͏ in ea natum eſt q2
ſm Glo. Aliud eſt naſci in ea aliud ab ea:
naſci eni in ea eſt idē q͏ ꝯcipi naſci ab ea
eſt pdire in lucem. Quarta pars.

Equitur. Pariet autem filiū ⁊c.
Ubi tangit pmiſſam conſolatō
nem exulcʒ reducentē. q͏ pbat
pl' vtilitas general'. Ubi ſcieñ q͏ ad certi
ficandum hominem d̄ aliqua re dubia: nō
ſolum fac narratio p̄teritorum ſed etiam
p̄nunciatio eueniētiū futurorū: q2 talia fu
tura cōtingentia cognoſcer̄ certitudinal'r
eſt ſolū dei q non pōt decipi: nec mentiri.
Propter q͏ dr̄ Yſ. 41. annūciate nobis q̄
petita ſunt in futurum: ⁊ ſciemus q͏ dij
eſtis vos. Ut igit̄ angelus ſcd̄ʒ Criſoſto.
in omel. magis certificet Joſeph de cōce
ptu virginis fcō d̄ ſpū ſancto ideo ſibi an
nunciat q̄ ventura ſunt in eius ptu: vt ex
ipſorū euentu: certius cōfirmetur. ſcd̄m h̄
igitur in pte iſta quattuor poſſumus con
ſiderare. ſ.

Matris fertilitatem gratioſam.
Prolis dignitatem generoſam.
Faminis celebritatem gaudioſam.
Plebis vtilitatem copioſam.

¶ Quantū ad primū dicit. Pariet. Ubi
ſciendum q͏ virgo beata nō fuit ſteril' ſed
fecōda. Ad cuius fecōdationeʒ lʒ Joſeph
nō fuerit neceſſari⁹: q2 fecōdata fuit de v̄
tute ſpiritus ſancti: erat tñ poſt partuʒ ne
ceſſarius: vt ſic nō ſolum eſſet tutor femi
nee fragilitatis: ⁊ teſtis ſue virginitatis
ſed etiam ſcd̄m Glo. eſſet nutricius tante
prol'. ¶ Sciēdum ē aūt q͏ iſte generoſus
ptus beate virginis fuit.

Ueraciter pphetatus.
Miſterial'r figuratus.
Preſential'r demonſtratus.

¶ Primo iſte ptus fuit veraciter pphe
tatus. Unde Yſa. 7. Ecce virgo ꝯcipiet ⁊
pariet filiū ⁊ vocabit̄ nomen ei⁹ emanuel
q͏ interpretat̄ nobiſcū deus. Ubi ꝯſidera
qualiter in iſta pphetia diuerſi eliminan
tur errores. Nā p h̄ q͏ dr̄ virgo excludit̄
error dicentium q͏ xp̄s fuit ex ſemine p
paginis. Per h̄ āt q͏ dr̄ ꝯcipiet in vtero
⁊ pariet: exclud̄it error dicētiū q͏ xp̄s ha
buit corpus fantaſticū. Per h̄ vero q͏ dr̄
filium excludit̄ error dicentiū q͏ fortitu in
uenit paruulū. Per h̄ aūt q͏ dr̄ emanuel
vocabit̄ nomen eius excludit̄ error dicen
tium q͏ nō fuit deus in mūdo. Unde h̄ ē
de quo Baruch. 3. Hic ē deus nr̄ ⁊ nō ex
timabit̄ ali⁹ aduerſus eum hic adinuenit
oēm viā diſciplie ⁊ tradidit eā iacob pue
ro ſuo. ⁊ iſrael dilecto ſuo poſt h̄ in terris
viſus eſt ⁊ cū hoibus ꝯuerſatus ē. ¶ Se
cundo iſte ptus fuit miſterialiter figura
tus cuius figura p̄ceſſit in virga Aaron
de qua Numeri. 7. q͏ moy. inuenit germi
natam v̄gam Aarō in domo leui ⁊ turgē
tibus gemis erupant flores qui folijs di
lataq̄ in amigdolas d̄formati ſūt. ¶ Ubi
ſciendū q͏ p iſtā virgā itelligit̄ virgo bea
taq̄ʒ inſtar virge fuit gracilis p pauptatē
flectibilis p humilitatē ⁊ recta p intentio
nem ⁊ caritatem. Iſta inuenta eſt gemis
turgentib⁹ qñ filium dei ꝯcepit i vtero ex
qua flores fructiferi erupunt qñ dei fili⁹
de ipſa manente virgine fuit nat⁹. Nam ſi
cut flos non violat arborē ſʒ ornat ſic dei
filius nō violauit virginē ſʒ magis donis
⁊ gratijs adornauit ⁊ tunc adimpleta eſt
iſta pphetia Yſ. 41. Egredief virga d̄ ra
dice ieſe ⁊ flos de radice eius aſcendet.
¶ Tertio iſte ptus fuit p̄ſentialiter de
mōſtratus. Unde Luc. 2. Impleti ſunt di
es Marie: vt pareret: ⁊ pepit filium ſuū
primogenitū: ⁊ pānis euʒ inuoluit ⁊ recli
nauit eum in p̄ſepio. ¶ O deuota aia cō
ſidera in ptu xp̄i tui: p̄ſtial'r demōſtrato

Refectiōis pabulum.
Dignitatis faſtigium.
Paupertatis ſpectaculum.
Humilitatis ſpeculum.

¶ Primo cōſidera refectionis pabuluʒ
cum dicit̄ q͏ h̄ factum eſt i bethleē. Nam
bethleē: dom⁹ panis interpretat̄. Pāis
autem in ſcriptura: p omni cibo accipit̄.
Ille aūt qui hodie natus ē dicit de ſeipo
Jo. 6. Ego ſuʒ panis viu⁹ qui d̄ celo deſcē
di. Si qs māducauit ex h̄ pane viuet in
eternū. ⁊ panis quem ego dabo: caro mea
eſt p mundi vita. Iſtuʒ panē docuit nos
xp̄s petere Mat. 6. d. q͏ p̄ri debemus di
cere. Paneʒ nr̄um cotti. da nobis hodie.
¶ Secūdo conſidera dignitatis faſtigiū
cum dr̄ peperit filium ſuū primogenituʒ.
Nam primogenitura ſignificat in filio di
gnitatem. Iſte aūt q hodie natus eſt: fuit
primogenitus: nō poſt quem alius: ſʒ añ
queʒ nullus. Nam iuxta illud Col. 1. Ipe
eſt imago dei inuiſibil' primogenitus ois
creature. ¶ Tertio conſidera pauptatis
ſpectaculū cum dr̄ pānis euʒ inuoluit. O
mira dignatio ſaluatoris. ille q celoꝝ cō
tinet regnū: quē totus nō capit orbis: qui
eſt rex regū ⁊ dñs dominantiū: in quo ſūt
oēs theſauri ſapiētie ⁊ ſciētie abſcōditi: q
eſt altitudo diuitiaꝝ ſapiētie ⁊ ſcientie di
Ro. 2. Hodie p nobis pauper naſcitur pā
nis inuoluitur in aliena domo ꝯſpicitur.
Nam ipe dicturus erat Mat. 8. Uulpes
foueas habēt. ⁊ volucres celi nidos fili⁹
aūt hois non hʒ vbi caput ſuum reclinet.
¶ Quarto conſidera humilitatis ſpecu
lum cum dr̄. Et reclinauit eū in preſepio.
Nā ſicut dr̄ Luc. 2. Non erat ei locus i di
uerſorio. ⁊ iō virgo btā filiū i preſepio hu
militer recliauit. O quāta humilitas xp̄i
dum ille q eſt rex glorie ſic humiliter po
nitur in p̄ſepio nō in lecto pellib⁹ fallera
to. Nā ipſe dicturus erat Mat. 2. Diſcite
a me q2 mitis ſuʒ ⁊ humil' corde. ¶ Quā
tum ad tertiuʒ. ſ. prolis dignitatē genero
ſam dicit filiū. Nam eſſe filiū dignitatē ſi
gnificat: q2 filius in domo dʒ hereditare:
q2 igitur xp̄s filius dr̄ in hoc eius digni
tas deſignatur. Nam ipe eſt de quo dixit
de⁹ pr̄. 2. Re. 12. Ego ero ei in patrē ⁊ ipſe
erit mihi in filiū. Unde de iſto filio hodie
mundo nato dicere poſſumus cōpletam
eſſe pphetiam Yſa. d. Yſa. 9. Paruulus
natus ē nobis ⁊ factus ē principatus ſup
humerum eius ⁊ vocabit̄ nomen eius ad
mirabilis ꝯſiliarius: deus fortis pater fu
turi ſeculi princeps pacis. Ubi conſidera
O deuota anima iſtius regis tui nati ⁊
domini.

Humilitatem profundiſſimam.
Benignitatem largiſſimam.
Poteſtatem magnificam.
Nobilitatem digniſſimam.

¶ Primo inquā conſidera in nato tibi
rege humilitatem profundiſſimam cum
dicitur paruulus natus eſt nobis. Nā ma
gna fuit humilitas quando ille qui eſt
deus magnus domin⁹ ⁊ rex magnus ſup

omnes deos. hodie pro nobis voluit eſſe
paruus. Unde ſibi potuit dicere deus pr̄
illud abdie .i. Ecce paruulum dedi te in
gentibus contemptibilis tu es valde. O q̄z
contemptibilis hodie apparuit ille q iuxta
illud Phil. 2. Cum in forma dei eſſet nō
rapinam arbitratus eſt eſſe ſe equalem
deo ſed ſemetipſuꝫ exinaniuit formam ſer
ui accipiens in ſimilitudinē hominū fact⁹
ꝛ habitu inuentus vt hō. ¶ Secundo conſi
dera benignitatē largiſſimā cum dicit̄ fili
us datus eſt nobis. Naꝫ largiſſima beni
gnitas fuit dei pr̄is quādo non ſeraphyn
nec cherubyn vel aliquem de ordinibus
angeloꝝ dare nobis voluit: ſed filium ſibi
eternaliter coeq̄lē. Nā iuxta illō Gal. 4.
Ubi venit plēitudo temporis miſit de⁹ fi
liū ſuū factuꝫ ex mlier̄ factū ſb lege vt eos
qui ſub lege erant redimeret vt adoptio
nem filiorum reciperemus. Et h̄ eſt ꝙ ſi
bi dixit deus pr̄ Iſa. 49. Dedi te in lucē
gentium vt ſis ſalus mea vſq̄ ad extre
mum terre. ¶ Tertio conſidera poteſta
tem magnificam cum dicitur cuius impe
rium ſuper humerum eius. Nam magna
poteſtas eſt huiuſmodi pueri nati cui de
us pater dedit dominium eternale. Et ſic
impletuꝫ de ipſo illud .1. Re. 2. Domino iu
dicabit fines terre ꝛ dabit imperium re
gi ſuo ꝛ ſublimabit cornu xp̄i ſui. Imple
ta eſt etiaꝫ prophetia Iſa. d. Iſa. 9. Mul
tiplicabitur eius imperium ꝛ pacis non
erit finis ſuper ſolium dauid ſedebit ꝛ ſu
per regnuꝫ eius vt confirmet illud ꝛ cor
roboret in iudicio ꝛ iuſtitia a modo vſq̄
in ſempiternuꝫ. ¶ Quarto conſidera no
bilitatem digniſſimam cum dicitur. Et
nomen eius admirabilis ꝛc. Naꝫ per iſta
diuerſa nomina quibus eſt appellatus h̄
puer digniſſima: datur intelligi eius ex
cellentia generalis. Ut ſic merito ſibi di
ci poſſit illud p̄s. Domine dominus no
ſter q̄z admirabile eſt nomen tuum i vni
uerſa terra. ¶ Quantum ad tertium. ſ.

famis ius celebritatē gaudioſam dicit. Et
vocabis nomen eius Ieſum. Ubi ſecundū
Ambro. ꝙ ſicut angelus h̄ nomen expreſ
ſerat beate virgini. d. Luc. 1. Ec. conci. in
vtero ꝛ pa. filium ꝛ vo. nomen eius Ieſuꝫ
ita ipm exprimit Ioſeph vt ex h̄ poſſi
mus aduertere xp̄m ſaluatorē virorum ꝛ
mulierum. ¶ Sciendū eſt autem ꝙ inue
nio iſtud nomen Ieſu in ſcriptura.
Deſideratum mentaliter.
Prophetatum veraciter.
Figuratum vtiliter.
Demonſtratum realiter.
¶ Primo inuenio hoc nomen yh̄u deſi
deratum mentaliter: Unde audi Iſa. d.
Iſa. 64. Utinā diſrūperes celos ꝛ deſcēde
res ꝛ a facie tua montes defluerent ſicut
exuſtio ignis tabeſcerent: aque arderent
igni vt notū fieret nomen tuū inimicis tu
is: a facie tua gentes turbarentur cum fe
ceris mirabilia nō ſuſtinebimus. ¶ Ubi
lꝫ propheta videat̄ quantū ad ſenſuꝫ iſto
rice petere īpoſſibilia vt. ſ. celum diſrūpa
tur ꝛc. Uide tn̄ quantum ad ſenſum miſti
ce qualiter aperte petit. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ
celos iattingibiles intelligitur diuina po
tentia. quā conſiderandā naturaliter non vi
demus. q̄z propheta petit diſrumpi. i. mi
ſericorditer ad nos inclinari. Unde p̄s.
Inclina celos tuos ꝛ dſcende. Per mon
tes autem eleuatos intelligūtur ſuperbi
qui ſuperbia eriguntur: hos petit deflue
re ꝛ ut exuſtio ignis tabeſcant. i. vt eoruꝫ
anullet̄ ſuperbia. Signanter autem nomi
nat tabefecerem ex ignis aduſtione ex q̄
non remanēt niſi cineres que ſunt maris
humilis. vt ſupbi recordentur cinerum. i.
mortis. Quis tam ſuperbus qui ſe mori
turum conſiderat qui ceruicem ellatam
non incliner. Re uera nullus debet eſſe.
Unde eccleſiaſtici. 14. Memor eſto quo
niam mors non tardabit. ¶ Per aquas
vero fluibiles ꝛ frigidas intelliguntur ho
mines dediti carnalibus deſiderijs ꝛ ter

renis diuitijs que tranſeunt velud verba
in quibus eſt extinctus amor diuinus ꝛ
ideo remanent frigidi ſicut aqua. Hos
petit propheta vt igne ardeāt. i. vt in eis
amor diuinus vigeat per quē deum ſup
omnia diligant. Ut dicant cū Apo. Phil.
3. Omnia arbitror vt ſtercora vt xp̄m lu
crifiam. ¶ Per inimicos autem quibus
petit notum fieri nomē eius intelligūtur
demones dei ꝛ humani generis inimici.
Iſtis igitur petit notum fieri nomen do
mini: vt ſentiant eius virtutem. ¶ Per
gentes autem intelligūtur homines qui
erant ydolis dediti: qui ignorabant deū.
Hos petit propheta turbari a facie domi
ni. i. vt relictis ydolis in quibus confide
bant adhereant vero deo ꝙ factum eſt
quando populus gentilis eſt ad fidē xp̄i
conuerſus. ¶ Audi vero quid ſequitur.
cum inquit feceris mirabilia non ſuſtine
bimus. Re vera quando dei filius eſt in
vtero virginis factus homo in quo fecit
multa mira: iſta ſuſtinere non poſſumus
quia vires noſtre naturales non ſuffi
ciunt ad tot ꝛ tanta mirabilia intuenda.
¶ Secundo inuenio nomen yh̄u prophe
tatum veraciter. Unde audi Baruch. 5.
Deus inquit oſtendet ſplendorem ſuum
in te. i. yh̄m qui eſt ſplēdor glīe Ebre. 1. q
ſub celo ē noiabit̄ tibi nomē tuū a deo in
ſempiternū pax iuſtitie ꝛ honor pietatis
pax inq̄z iuſtitie qn̄ ꝑ tuā paſſionē in qua
erat iuſtitia pcci primoꝝ parentū pacē fa
cies generis humāi cū deo. ¶ Tertio iue
nio nomē yh̄u figuratū vtil'r. Un̄ Ioſ. 6.
dr̄ ꝙ poſtq̄z dſtruxit i[...]. fundit⁹ citatē
Iericho dn̄s fuit cū eo ꝛ nomē ei⁹ i oi ter
ra vulgatū ē. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ citatē Ie
richo q̄ iterptat̄ lūa q̄ i ſcriptura ponit̄ ꝓ
defectu itell'git̄ mltitudo vitioꝝ: q̄ i hoie
ſunt defect⁹. Per Ioſ. aūt intelligit̄ xp̄s.
Sicut igit̄ Ioſ. citatē Iericho deſtruxit
ſic yh̄s multitudinē vitioꝝ. Nam deſtru
xit luxuriam ꝑ auſteritatē: q: voluit feno

ſupponi. Deſtruxit auaritiam ꝑ paupta
tem: quia voluit vilibus pannis inuolui
ꝛ in aliena domo naſci. Deſtruxit ſu
perbiam per humilitatem: quia voluit in
preſepio reclinari. Ad iſta autem oia alia
reducuntur. ¶ Sed aduerte ꝛ time quid
inſtar Ioſ. dicat xp̄s. Maledict⁹ inquit
qui hedificauerit ciuitatem Iericho. Re
vera qui hedificat multitudinem vitiorū
eſt maledictus a deo. quia Ie. 17. Male
dictus homo qui confidit in homine ꝛ po
nit carnem brachium ſuum. ꝛ a deo rece
dit cor eius. Quid autem in laudē xp̄i di
catur inſtar Ioſ. audi. Fuit inquit dn̄s cū
Ioſ. ꝛ nomē eius in oi terra vulgatū eſt.
Nā cū yh̄u fuit dn̄s in vnitate pſone cui⁹
nomē vulgatū eſt i vniuerſo mūdo. Unde
p̄s. Dn̄e dn̄s nr̄ q̄z admirabile ē nomē tu
um in vniuerſa terra. ¶ Iſte ē yh̄s naue
de quo eccl'iaſtici. 46. Fortis in bello yh̄s
naue ſucceſſor Moy. in ꝓphetis qui fuit
magnus ſm̄ nomē ſuum maximus in ſa
lutem electoꝝ dei expugnare inſurgētes
hoſtes vt conſequeretur hereditatēꝫ iſra
el. Ubi ſciendum ꝙ per yh̄m naue intelli
gitur xp̄s yh̄s. cum quo ēt concordat in
nomine. Conſidera igitur o deuota aia i
laudibus xp̄i yh̄u. Primo firmitatem ro
borantem q: fortis in bello: vnde. 1. Re. 2.
Nō eſt fortis ſicut deus nr̄. Scd̄o clarita
tem illuſtrātē: q: ſucceſſor Moy. i ꝓphis
Un̄ luc. 7. ꝓpha magnus ſurrexit in nob:
ꝛ q: deus viſitauit plebē ſuā. Tertō digni
tatē excellētem: q: magn⁹ ſm̄ nomē ſuū.
cui. p̄s. Magn⁹ es tu ꝛ faciēs mirabilia.
Quarto ꝓbitatem inuadentem: q: impu
gnare inſurgentes hoſtes. Cuius auxili
um petebat. p̄s. d. Iudica nocentes me:
expugna impugnantes me. Quinto vtili
tatem accedētem q: vt conſequeretur he
reditatem yſrael de qua Petrus. 1. can̄.
ſua. 1. Regnauit in nos in ſpem viuam
per reſurrectionem Ihesu Chriſti ex
mortuis in hereditatem incorruptibilem

a incōtaminatā ⁊ imarceſſibilem ꝯſeruatā in cel'. ¶ Quarto inuēio nomē yhu dmonſtratū realr. vñ Mat. 21. Hic eſt yhs ꝓpħa a nazareth galilee. Cui⁹ nois magnitudinem cognoſcēs aplus. d. phil'. 2. Dñs exaltauit illum ⁊ dedit illi nomē qđ eſt ſuper oē nomē: vt in noie yhu oē gēu flectatur cele. terre. ⁊ infer. ⁊ ois ligua ꝯfiteat: q: dñs yhs in glia ē dei pris. ¶ Quātū ad 4ᵐ. ſ. plebis vtilitatē copioſaꝫ dic. Ipſe eim ſal. ppłm ſuuꝫ a peccatis eorum. Ubi ſciēdum ſm Criſo. in oml'. qđ angel⁹ interꝑtatōem nois naſcēdi pueri Joſeph ānunciat: vt ⁊ ipm letificet ⁊ Jllari⁹ credat. ¶ Sciēdum eſt āt qđ inuenio hūc ſaluatorem.

Suſpirijs appetitum.
Prophetijs ꝓdictum.
Figuris obuolutū.
Pñtijs exhibitum.

¶ Primo inuenio hunc ſal. Suſpirijs a ꝑetitum. Cum quantis deſiderijs appetiꝰ fuerit audi Jſ. 45. Rorate celi deſup ⁊ nu. plu. iuſtum. aper. ter. ⁊ ger. ſaluatorē Ubi conſidera qualiter iſte ꝓpheta elloquentiſſimus cognoſcēs xp̄m in duab⁹ naturis ⁊ vna pſona ſubſiſter: poſtulat vtrāq; naturam: diuinam. ſ. a patre deſcendentem: cum dicit. Rorate celi ⁊c. Et humanā a matre ꝓcedentem: cum ſubdit. Aperiat terra ⁊ ger. ſal. ¶ Scđo inuēio ipm ꝓphetijs predictuꝫ. vñ Jſ. 19. Clamabat ad dominū a facie tribulātis ⁊ mittet eis ſaluatorem ⁊ propugnatorem qui liberet eos. ¶ Tertio inuenio ipm figuris inuolutum. Unde. 4. re. 13. ſententialr dr̄ qđ cum populus yſraeliticus feciſſꝫ malum corā dño iratus ē furor dñi ꝯtra eos: ⁊ tradidit eos in manus azachel regis ſyrie: quibus ad ipſum recurrētibus dedit eis ſaluatorem ⁊ liberatus eſt Jſrael đ māu regis ſyrie. ¶ Ubi ſcieñ. qđ pp pplꝫ ⁊c. itellr gen⁹ humanū traditū i māu dyaboli recurrēte āt ad deū ꝓrem: miſit eis ſaluatorē yhm xp̄ꝫ q liberauit nos đ māu ei⁹. ¶ 4⁹ inuēio ipm pñtijs exhibitū: vñ Luc. 2. Euāgelizo vob gau. ma. qđ erit oi po. q: nat⁹ ē nob hodie ſal. mūdi ⁊c. ſal. inqꝫ in pñti ꝑ grāꝫ: ⁊ i futuro ꝑ gliam. Ad qđ ⁊c.

¶ In natiui. dñi. Euāgelium ſextum.

f Actū ē i dieb⁹ ill'. Exijt edictū a Ceſar Augu. vt dſcriberet vniūſus orb ⁊c. Luc. 2. Ualde ꝯuēiēs ē ⁊ ꝯſonuꝫ rōni: qđ nou⁹ ēt factus ⁊ iſolit⁹: p noua ſigna ⁊ mirabilia dmōſtretur Silr ēt ē ꝯuēiēs qđ ort⁹ noui reg ⁊ dñi manifeſtet ſbditꝫ: vt i ipo noua ſigna oñdant leticie: ⁊ dōa plima largiant: ſic videmus tpalr qđ i nati. reg ꝓmogeniti letatur regnū: ⁊ ꝑ ſig⁹ leticie tripudia ⁊ iocalia cumulant. Cū igit hodie i nati. xp̄i fuerit ef fect⁹ nou⁹ ⁊ iſolit⁹: atq; hūane mēti ſup admirabil': vtpote: q: vbū đ vgie nat⁹: caro fcm̄ ē. ꝯuēiēs fuit qđ i ipſi⁹ ortu fierēt multa mira. qđ inter alia fuit noua deſcriptio pacē generalē ſignificās vniuerſi: ſilr q̄a ipe ē rex regū ⁊ dñs dñantiū. Apoca. 19. nos nat. ei⁹ later nō debuit: ſꝫ magnifice āuūciari: qđ q̄dē fecerūt āgelici ſpūs: gaudium ⁊ leticiā nūciātes: ⁊ dōa largiētes plenīſſima: q: nob natū dederūt ſaluatorem hūani generis ⁊ pacē i terra hoībus bōe volūtat ꝓmulgarūt. Hoc autem nob inſinuat euāgliū hodiernū. In quo nob q̄tuor generalr ꝓponūtur. videlicet.

Mundi vnanimitas generalis.
Xp̄i natiuitas ſingularis.
Nati celebritas ſupnaturalis.
Dicti veritas ſpecularis.

¶ Primum probat orbis deſcriptio incohata. Secundum virginis parturitio celebrata. Tertium hominis exultatō diuulgata. Quartum agminis proteſtatio confirmata. Primuꝫ in prin. Scđm ibi. factum eſt āt ⁊c. Tertium ibi. Et paſtores erant ⁊c. Quartum ibi ⁊ ſubito facta ē angelorꝫ ⁊c.

Prima pars.

q Uantū ad primū vbi tangit mūdi vnanimi ⁊c. qđ ꝓbat ⁊c. dicit. Facta eſt āt ⁊c. Ubi ſcienduꝫ qđ quantū ad intellectū litteralē huius prie ptis: qđ Ceſar impator romanorꝫ volens ſcire numerꝫ regionū in orbe q̄ ſubderant dictioni impij romani. numerꝫ ēt ciuitatū in qualibet regione numerꝫ quoq; capitū in qualibet ciuitate: ꝓcepit vt de ſub vrbanis vitis opidis ⁊ pagis ad ſuā ꝯfluerent oēs ciuitatē vñ originē traxerūt ⁊ q libet denariū argenteū vbi erat imago ⁊ ſupſcriptio ceſaris: valentem. 10. nūmos vſuales pp qđ ⁊ denarius vocabat traderet ꝓſidi ꝓuintie: ꝓfitens ſe eſſe ſubiectuꝫ impio romanorꝫ. Et q: numerus eorꝫ qui ſic ꝓfitebātur redigebātur in ſcriptis ideo h⁹i ꝓfeſſio: deſcriptio eſt vocata. ¶ Hec āt deſcriptio pria facta ē a ꝓſide ſyrie Cyrino que dr̄ prima quantū ad cyrinū: q: in iudea vbi preſidebat cyrinus q̄ eſt in vmbilico terre hitabilis ꝓuiſum eſt vt hec đſcriptio inchoaret ⁊ deinde ꝑ circōſtantes natiōes alij ꝓſides ꝓſequerent. Uel forte pria dr̄: q: pria deſcriptio capitū in ciuitate fiebat a ꝓſide. ſecūda q̄ erat ciuitatū in regione fiebat a legato ceſaris. tertia que erat regionū fiebat in vrbe coram ceſare. ¶ Joſeph āt aſcēdit a nazareth galilee i ciuitatē bethleem eo qđ eſſet de domo đđ vt ꝓfiteret cum maria deſpōſata ſibi vxore pregnante. ¶ His viſis patꝫ lr̄a: dicit igitur. Factū eſt in dieb⁹ illis ⁊c. Ubi ſciēduꝫ qđ ille Ceſar auguſtus: fuit Octauianus nepos iulij ceſaris: q a ceſaria dictus eſt ceſar. Uel q: ceſus fuit de vētre mr̄is in ptu deficiēte. a quo poſtea oēs ceſares appellati ſunt q etiaꝫ ſucceſſit iulio ceſari ¶ Hic āt octauian⁹ prio dictus eſt auguſtus a quo oēs alij vocati ſunt auguſti. Hoc autē nomen. ſ. auguſtus ſortitus eſt quia valde auxit rē publicā in tm̄ vt gloriaret qđ reliqueret vrbē marmoreaꝫ quā inuenerat later'tiā. Jſte i tāta pace circa annū dñi regnauit. 12. ānis qđ in memoriaꝫ huius pacis hedificauit tēplū idem. Jſte regnauit. 56. ānis ⁊ āno regni eius. 42. natus ē xp̄s ꝯpletis ab adā ānis tribus milibus ⁊. 46. ſm ebraycam veritatem ⁊ ſm cōputationē Jero. A condita vero vrbe ⁊ 54. ānos natiuitate xp̄i mortu⁹ eſt cui ſucceſſit tyberius ceſar. Circa autē iſtam partem euāgelia tangit quattuor. ſ. Regētis dignitatē in ipando. Preſidentis ſedulitatem in exequēdo. Ppli generalitateꝫ i profitendo. Joſeph ſingularitatē in cōparendo. ¶ Quantū ad primū dicit. Factuꝫ eſt autē dño. ſ. ꝑmittente ⁊ ordinante i diebus illis. ſ. 42. āno. ceſaris exijt edictuꝫ. i. mandatū ſcripto firmatū ⁊ extra ad ptes remotas voce preconis vulgatum ⁊ lr̄is ipialibus hoc ꝑtinentib⁹ exaratū. Unde edictū quaſi extra dictū dr̄ a ceſare auguſto pacifice regnante vt deſcriberet vniuerſus orbis. i. vt numerus regionū in orbe numerus ciuitatū in regionibus ⁊ numerus capitū familiarū in ciuitatibus redigeretur i ſcriptis. Quantū ad ſecundū ſ. ꝓſidentis ſedulitatē in exequēdo dicit. Hec āt deſcriptio prima fcā eſt ⁊c. Qualr aūt h debeat intelligi dictum eſt ſupius. ¶ Quantū ad tertiū. ſ. ppli generalitatē in ꝓfitendo. dicit. Et ibant oēs vt ꝓfiterētur. ſ. ꝑ cenſus ſolutionē ⁊ verbis expreſſionem: nō ꝑ nunciū ſꝫ qlibet pſonalr in ciuitatem ſuā. non in q̄a hitabant: ſꝫ in qua nati erant ⁊ maiores ſui nati fuerāt. Uolebat enim ceſar ſcire non ſolū quantitatē hominū ſꝫ ēt merita pſonarꝫ an. ſ. nobiles eſſent vel ignobiles. ¶ Quantū ad quartum. ſ. Joſeph ſingularitatē in cōparēdo dicit. Aſcendit āt ⁊ Jo. ⁊c. Unde Beda. Supna āt diſpenſatione ꝓfeſſio cenſus deſcripta eſt vt in ſuā quilibet patriam ire iuberetur ſm qđ ſequitur. Et ibāt omnes vt ꝓfiterentur ⁊c. qđ iđ factū eſt vt dñs alibi conceptus ⁊ alibi natus inſidiantis

herodis furoꝛē facilius euaderet. Unde ſequitur. Aſcendit aūt Joſeph ⁊c. ¶ Aſcēdit aūt in iudeā ciuitatē dd. i. in qua natus eſt dauit q̄ vocabat̄ bethleē de qua ꝓphetatum fuerat ꝙ xp̄s in ea erat naſciturus: ſicut p3 mich. 5. Ubi dr̄. Et tu bethleem eufrata paruulus es i milibus iuda ex te mihi egredietur qui ſit dn̄atoꝛ in iſrael: ⁊ egreſſus ei⁹ ab initio a dieb⁹ eternitatis.
¶ Signanter aūt facit mentionē de dauit ſm Gregoꝛ. ꝓ ꝓmiſſionē ſibi factā a deo ꝙ de fructu ſuo xp̄s eſſet. ¶ Dicitur autem ſm Cirillū. Deſponſata ⁊ nō coniuncta vt intelligat̄ xp̄s natus de virgine nō precedēte carnali copula ſ3 ſpōſalibus ſol'.
¶ Dicit aūt ipām pregnantē vt oſtendat veritatē nature aſſumpte. ¶ Myſtice aūt exponēdo ptem iſtā. quattuoꝛ poſſumus conſiderare. ſ.
Dominationē imꝑantē potentius.
Pacificationē quietantē ſecurius.
Exarationē certificantem plenius.
Obligationē congruentē decentius.
¶ Primo inq3 poſſumus ꝯſiderare dn̄ationē imꝑantē potētius q: tunc vnus dn̄abatur vniuerſo mūdo. Rō autē hui⁹ fuit ad deſignandū ꝙ xp̄s q naſcebatur ſicut vnus rex ſingularis debebat toti mundo pre eſſe. Unde fuit ꝓphetatus zach. 14. d. In illa die erit dn̄s vnus ⁊ nomē eius vnū ⁊ vertet̄ oīs terra. Nā in die natiuitatis yh̄u vnū dn̄m generalē xp̄m. ſ. habuimus cuius nomē vnū fuit: q: ſingulariſſimū q: nunq3 fuit ſile: q: yh̄s interpretat̄ ſaluatoꝛ. Un̄ Jſ. 51. Unū vocaui eū ⁊ bn̄dixi ei ⁊ multiplicaui eū. ⁊ iō oīs terra ad ipm̄ d3 reuerti ſibi reuerēter pendo. Ipſe eni ſaluatoꝛ exiſtēs generis humani eſt d̄ quo dicit apoſtol⁹. Ro. 10. Nam idē dn̄s oium diues in omnes qui inuocāt illum omnis enim quicūq3 inuocauerit nomen domini ſalu⁹ erit. ¶ Iſte fuit figuratus per iſtum vnū paſtoꝛe3: de quo dr̄ eze. 24. Suſcitabo igt dn̄s ſup oues meas paſtoꝛē vnū q paſcet eas Dauid meu3 dd. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p dd q interpretat̄ decoꝛ⁹ aſpectu ſiue manu foꝛtis: intelligit̄ xp̄s q fuit decoꝛus ꝓ puritatē. q̄ ad ais ſcā alloqtur. d. Ecce tu pulcher es dilecte mi ⁊c. lul⁹ nr̄ floꝛid⁹. Fuit ēt manu foꝛtis: ꝓ ꝯſtantiā: q: fuit ꝓ nobis pugil i cruce de quo Iſa. 28: Ecce valid⁹ ⁊ foꝛtis ē dn̄s. ¶ Iſtū aūt ſic dictoꝝ ⁊ foꝛtē: de⁹ pr̄ ſup oues ſuas. i. ſuꝑ genus humanū ſuſcitauit q̄ſi paſtoꝛem vnū ꝓ ſuā ſingularitatē q̄n hodie ip3 miſit in mundū de vgine nat⁹. ¶ Secundo ꝯſiderare poſſum⁹ pacificationē q̄etantē ſecuri⁹: q: tpe natiuitat̄ xp̄i fuit pax i toto mūdo. Rō aūt huiuſmodi fuit: q: ille naſcebat̄ q debebat pacificare totū gen⁹ humanū. Un̄ Ephe. 2. Ipſe eſt pax nr̄a qui fecit vtraq3 vnū. ¶ Tertio ꝯſiderare poſſum⁹ exarationē certificantē pleni⁹. q: tpe natiuitat̄ xp̄i fuit general' deſcriptio oꝛbis. Rō aūt huiuſmōi fuit: q: ille naſcebat̄ q oēs ſaluādos ſcribit i libꝛo vite. iuxta illud ps. In libꝛo tuo oēs ſcribētur. ¶ Un̄ pt̄ figurari p iſtu3 vir3 de quo dr̄ Eze. 9. Uir q̄q3 vn⁹ in medio eoꝝ erat indut⁹ lineis ⁊ atramentariū ſcriptoꝛis ad renes ei⁹. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p vir3 iſtu3 intelligit̄ xp̄s q dr̄ vir q: vtutib⁹ adoꝛnat⁹: vn⁹: q: ſingulariter nat⁹: veſtit⁹ lineis: q: exēplariter puerſatus ⁊ ſtare i medio: q: coiter deſtinat⁹ ⁊ hēre atramentariū ſcriptoꝛis: q: ſapientia illuſtratus. ¶ Quarto poſſum⁹ ꝯſiderare obligationē ꝯgruentē decenti⁹. q: afferebant denariū argenteū valentē. 10. nūmos viſuales. Rō aūt huiuſmōi eſt q: hō ſignificat̄ p denariū: q: ſicuti denario erat ymago regis ⁊ ſupſcriptio. ita i hoie eſt ymago dei: q: de⁹ fecit hoiem ad ymaginē ⁊ ſilitudinē ſuā. In ipō ēt d3 eſſe ſuperſcriptio. i. oꝛnamēta virtutū q̄ poſſunt dici ſupſcriptio dei. ¶ Iſte aūt denari⁹. i. hō d3 eſſe argēteus: q: hō iſtar argēti d3 hēre puritatē in ꝯceptu claritatē in affatu ⁊ virtuoſitatē in effectu. q̄ tria ſunt in argē

to: q: h3 venuſtatē in coloꝛe: claritatē i clāgoꝛe: ꝓcioſitatē in valoꝛe. Iſtū igit̄ denarium. i. ſemetip3 d3 offerre xp̄o. Dr̄ autē ꝙ ille denari⁹ valebat. 10. nūmos viſuales q: in hoie d3 eſſe obſeruātia. 10. ꝓceptoꝛum.
¶ Secundō ē igit̄ ꝙ p auguſtū pōt xp̄s ꝯgrue deſignari q: ipſe auget in ſe credētes. ¶ Ab iſto igit̄ exijt edictum vt ſibi vnuſq̄ſq3 ꝓfiteat̄ magis ſm Ambꝛo. Deuotiōe mentis q̄3 cenſus. ¶ Dr̄ ēt hō eē Joſeph. i. accreſcēs in opibus bonis. Un̄ dr̄ vobis. 2. petri. 3. Creſcite in gr̄a ⁊ cogitatiōe dn̄i nr̄i yh̄u xp̄i. ¶ Iſte d3 aſcendere in bethleē. i. ad xp̄m q eſt panis viu⁹ q de celo deſcēdit Jo. 6. in ipō reficiat̄. ad ꝙ ipſe nos inuitat Mat. 2. d. Uenite ad me oēs q laboꝛat̄ ⁊ honerati eſtis ⁊ ego reficiā vos. ¶ Aſcēdit aūt cum maria. i. cū puritate mentis: q̄ deſignāter p mariam virginē: ⁊ amaritudinē de offenſis q̄ itelligitur p mariam: quaſi amaram.

Secunda pars.

Equr. Factū eſt aūt cū ibi eſſent ⁊c. Ubi tangit̄ xp̄i natiuitat̄ ſingularis ꝙ ꝓbat vginis parturitio celebrata. Ubi ſciendū ad intellectum lr̄e ꝙ ꝓ frequentiā ⁊ multitudinē hoium q venerāt in bethleē vt pficerent ibidē: difficile erat paupibus inuenire domos in qbus poſſent hitare. Maria igit̄ Joſ. q: ia paupes erāt: n̄ habuerūt domū ad hoſpitandū ſ3 recolegerūt ſe in quodā diuerſorio. Dr̄ aūt diuerſoꝛiū locus q inter duas domos exiſtēs h3 coopimētū hn̄s ex vtraq3 pte exitū ⁊ introitū q: nō h3 clauſurā. ⁊ ē in loco cōi in q̄ ciues i feſtiuitate l' ꝓ intēpiē aeris ſimil' ꝯuēire poſſūt ad loq̄ndū. ⁊ ad ꝙ ēt extranei ꝓ aeris itēpiē cōuēire ſolēt. Ibi ḡ recolegerūt ſe Jo. ⁊ maria: q: paupes erāt. In eodē aūt diuerſoꝛio Joſ. vt dn̄t aliq fecit ꝓſepiū boui ⁊ aſino q̄s duxerat. ſ3 aūt alios ibi erat an̄ factū ꝓſepiū. ⁊ q̄n aliq paupes veniebāt cū aliqbus aialib⁹ ponebāt ea ibi ad comedēdū. Qualitercunq3 autem dicatur certum eſt ꝙ ibi fuit preſepium in quo virgo beata filium ſuum natum reclinauit. In illa igitur nocte qua ibi hoſpitabatur impletum eſt tp̄s hūe vginis vt pareret. Et h̄ eſt ꝙ dicit. Factū eſt aūt ⁊c. Ubi. 5. poſſumus conſiderare. ſ.
Locum conuenientem.
Uirginem parientem.
Ueſtem cooperientem.
Stabulum capientem.
Situm deficientem.
¶ Quantū ad primū dicit. Et fcm̄ eſt cū eſſent ibi. ſ. in bethleē. Un̄ Ambꝛo. Hec uiter ſcūs Luc. ⁊ q̄uō ⁊ q̄ tpe ⁊ q̄ loco ſ3 carnē xp̄s nat⁹ ē explicat. d. Et factū eſt ⁊c. ¶ Quantū ad ſecundū dicit. Impleti ſunt dies vt pareret. i. xp̄s. 9. mēſiū. filiū ſuū i. de ſua ſb̄a ſm carnē genit n̄ vt excludat̄ erroꝛ dicentiū ipm̄ attuliſſe carnem de celo. vel habuiſſe carnem fantaſticam. vt ſic dicat illud eccleſiaſtici. 24. Fructus meus dulcis ſuper mel. ¶ Peperit ergo virgo filium ſuum pꝛimogenitum. nō ſecundum Jeronimu3. Poſtquam alius ſed antequam nullus. ¶ De iſto partu dixit angelus virgini Luce. 1. Et conci. ⁊ pa. filium ⁊ vocabis nomen eius Jheſum hic erit magnus ⁊ filius altiſſimi vocabitur. ¶ Unde poteſt figurari per Sanſon de quo dicitur Judicū. 13. ꝙ dictum fuit ab angelo matri ſue: caue ne bibas vinu3 nec ſiceram: nec aliquo veſcaris in mundo erit enim puer Nazareus ab infantia ſua. ⁊ ex matris vtero vſq3 in diem moꝛtis ſue. ⁊ ipſe incipiet liberare iſrael de manu philiſtinoꝛum. ¶ Ubi ſciendu3 ꝙ per Sanſon foꝛtiſſimum qui vno modo interpꝛetatur ſol intelligitur ſol iuſtitie Chriſtus qui foꝛtiſſimus eſt. ⁊ liberauit nos de manibus philiſtinoꝛum. qui interpꝛetat̄ deuoꝛatoꝛes. i. demonum q volunt deuoꝛare aias nr̄as. ¶ Iſte habuit

matré maxime ſanctitatis ꝙ datur intel
ligi p h ꝙ dicit ꝙ nō bibit vinū nec ſicerā
que habēt ebriare nec aliquo veſcabatur
in mundo. ¶ Xp̄s etiā in ſe fuit purꝰs ⁊
mundus ⁊ inocēs:q: nazareꝰ.i.ꝯſecratꝰ ⁊
ſcūs dn̄o ab infantia ſua ⁊ ex mr̄is vtero
que ſcitas i ipſo pſeuerauit ſp ⁊ ideo dicit
vſqꝫ in diē mortis ſue. ¶ Quantū ad ter
tiū.ſ.veſtē coopientē dicit. ⁊ pannis eū in
uoluit. Pannis dr̄ plura lr̄: q: forte pro
pter pauptatē non habebat vnū ſufficien
teꝫ.Xp̄s igitur ſic iuolutus ſignificari po
tuit p archā teſti de qua dr̄ numeri.4.In
uoluēt vello archā teſti. Naꝫ ſicut in iſta
archa erant tabule teſti ⁊ virga aarō que
floruerat:⁊ māna: ita in xp̄o erant tabule
teſti firmitatis ⁊ ꝯſtantie virga Aarō flo
rida puritatis ⁊ inocētie:māna dulce ſua
uitatis ⁊ reficiētie. ¶ Quantū ad quartū
ſ.ſtabulū capientē:capientē dicit. Et recli
nauit eū in pſepio:n̄ in lecto eburneo. Nā
vulpes fo.habēt ⁊ volucres celi ni.filius
autē hoīs non hꝫ vbi caput ſuum reclinet
Mat.8. ¶ Quantū ad quintū.ſ. ſitū defi
cientē dicit. Quia non erat ei locus in di
uerſorio aliꝰ.ſ.a pſepio. Et tunc vt dicunt
aliqui aſinꝰ ⁊ bos genu flexerūt coraꝫ illo
Ut ſic ipletū fuerit illud Iſa.1.Cognouit
bos poſſeſſorē ſuū ⁊ aſinus pſepe dn̄i ſui.
⁊ Abachuc.3. In medio duoꝝ aialium co
gnoſceris. ¶ Sciendū eſt autē ꝙ ſm ex
pōſitionē miſticā vel moralē in pte iſta.5.
poſſumus conſiderare. Nā xp̄s.

In bethleem naſcitur.
A virgine gignitur.
Uili veſte induitur.
In humili loco reponitur.
In aliena domo conſpicitur.

¶ Primo igitur xp̄s in bethleē naſcit̄.
Iſte aūt locus fuit ꝯueniēs natiuitati xp̄i
Nā bethleē domus panis interpretatur.
Quia igit̄ ille q naſcebat̄ eſt panis viuꝰ
q de celo deſcēdit:ex quo ſi qs manduca
uerit viuet in eternū Io.6.iō ſm Grego.
in omel. Naſci debuit in bethleē. Iſte pa
nis eſt figuratꝰ p panē quē petijt Elyas
3.Regū.17. Ubi ſnialiter dr̄ ꝙ tpe magne
ſiccitatis q̄ fuit qn̄ non pluit tribus ānis
⁊ ſex mēſibus:Ely.miſſus eſt ad mulierē
ſareptanā vt paſceret eū: q petiuit ab ea
vt daret ſibi panē q̄ fecit ſibi ſubcinericiū
panem paruulū de quo comedit Hely.⁊
mulier ⁊ domus eius tota. ¶ Ubi ſciēdū
ꝙ ante aduentū xp̄i in mundū:erat maxi
ma ſiccitas ⁊ penuria diuine gr̄e nundūꝫ
eni erat ſpūs datus:q: nūdū erat xp̄s glo
rificatus Io.7. Hely.igit̄.i.pr̄es veteris
teſti exurientes miſſi ſunt ad mulierē ſa
reptanā que interptat̄ incendiū. i. ad bea
tam virginē que fuit incenſa amore diuio
nō ad aliquā aliā:q: nō fuit alia ſibi ſilis.
Ab iſta igit̄ petierūt panem refectiuū.i.
ſaluatorē mūdi:q: cognouerūt ex ea xp̄m
naſcituꝝ ſicut fuit in multis locis ſcriptu
re figuratū ⁊ pphetatuꝫ: q̄ fecit ſubcineri
tium panē paruulū qn̄ xp̄ꝫ ꝯcepit in vte
ro.q ideo puulus dr̄:q: ſemetipſuꝫ exina
niuit formā ſui accipiēs in ſilitudinē ho
minū factus:⁊ habitu inuētus vt homo.
Phil.2. Iſtū aūt panē.i.xp̄m Hel. dedit
qn̄ hodie p natiuitatē eius ipꝫ ptulit mū
do:ex quo comedit Hel.⁊ mulier ⁊ domꝰ
eius tota:q: xp̄s eſt oībus cā refectionis
eterne. ¶ Uel aliter pōt exponi iſta figu
ra:vbi ſciendū ꝙ dicta mulier hēbat filiū
vnum ⁊ hitabat in ſarepta ſydonie ⁊ colli
gebat ligna. Ab iſta hel.petijt panē: que
nō hēbat niſi modicū farine in ydria:⁊ pa
rum olei in lectito q̄ fecit ſibi ſubcinericiū
pa.⁊c.vbi ſupra ⁊ ex iſta hora nō defecit
ydria farine nec oleū quouſqꝫ dedit dn̄s
habūdantiā pluuie ſup terrā. ¶ Ubi ſciē
dum ꝙ p iſtam mulierē viduaꝫ intelligit̄
ſynagoga ⁊ lex moſayca: q: carebat xp̄o
ſpōſo eccl̄ie. Filius āt huiꝰ vidue erat po
pulus iudaicus.⁊ congregatio ſynagoge.
Signanter āt dr̄ habitaſſe i ſarepta ſydo
nie que interpretatur incendiū ⁊ ſydonia

inutilis venatio:q: ⁊ ſi in lege Moy.fue
rit aliquale caritatis incendium ⁊ venatō
vite eterne:tamen fuit inutilis q: nullus
peruenire perfecte potuit:q: in lege illa
non fuit ſolutum debitum:nec apta para
diſi ianua:q: nundum dei filius fuerat in
carnatus. ¶ Per Hel. vero itelligūtur
ſancti patres veteris teſti d̄ſiderātes pa
nem refectōis ſpūalis.i.xp̄m humani ge
neris ſaluatorem qbus reſponſuꝫ fuit ꝙ
non ſolum hēbat panem:ſed nec oleū niſi
parum:q: lex Moſayca nec xp̄m habuit
nec habundantiam gr̄e: ſed ſemper vſqꝫ
ad tēpus legis euangelice habuit gr̄am
diminutam. In fine aūt tempoꝝ cum iaꝫ
ſinagoga appropinquaret defectui:inuen
ta eſt modica farina.i.virgo beata inſtar
farine alba ⁊ mundiſſima p puritatē vir
gineam:de qua factus eſt panis puulus
.i.natus yh̄s i humilitate profunda:coctꝰ
ſub cineribus humanitatis noſtre. Ubi
calor decoquens fuit amor quem ad ge
nus humanum habuit redimendō.iuxta il
lud eph.2. Propter nimiam caritatem q̄
dilexit nos d̄us:filiū ſuū miſit in ſimilitu
dinem carnis peccati. ¶ Ex iſto autē pa
ne dr̄ comediſſe Hel.⁊c. q: oēs iſto gl'oſo
pane.i.xp̄o yh̄u ſatiantur. Nam cum natꝰ
eſſet xp̄s de virgie:ſanctoꝝ patrum icep
quietari deſiderium:figure leg̃ explicari
⁊ per ꝯn̄s totum genus humanum icepit
recreari. Tanta vero dr̄ fuiſſe huiꝰ pāis
habundantia vt exiſi non deficeret: dōec
pluuia habundaret:q: nobiſcum manet i
ſacramento altaris xp̄s:⁊ perſeuerabit i
finem quouſqꝫ ſuperueniat habundantia
q̄ꝫ hēbimus in gloria. ¶ Non vacat ꝙ
dr̄ mulierem ligna collegiſſe:q: ſinagoga
ligna collegit:dum xp̄o crucis pauit pati
bulū:in quo p peccat̄ noſtris dō ſatiſfaci
ens nos redemit. ¶ Secūdū ꝙ conſidera
re poſſumꝰ ē quō naſcit̄:q: de virgie mr̄e
vn̄ dr̄ ꝙ pepit filiū ſuū pmogēitū. Rō āt
quare d̄ virgie naſci voluit fuit q: ipe ve
niebat ad tollēda peccata mūdi. ⁊ iō ſine
peccato eſſe debuit. Unde ipe peccatūꝫ n̄
fecit nec iuentus eſt dolus in ore eius .i.
pe.2. Scd̄a rō fuit vt pariens ⁊ naſcēs ſe
iuicem nobilitarent. Und̄ Augu.ſup Io.
Nobilitas fuit xp̄i naſcent̄ in virginitate
parient̄:⁊ nobilitas pariētis in diuinita
te naſcentis. ¶ De magnitudie huiꝰ ge
neratōis loqtur Ber.ſuper Cant.d.Fr̄s
generatōem iſtā qs enarrabit? angelꝰ nū
ciat:virtus obumbrat ſuperuēit ſp̄s:v̄go
credit:virgo parturit: virgo permanet:
qs non mirat̄: naſcit̄ v̄bum infans. Ibi
agnoſcitur longitudo breuis:latitudo an
guſta:altitudo ſb̄dita:lux non lucens:ver
bum infans:aqua ſitiens:panis exuriens
¶ Tertio ꝯſiderare poſſumus ꝙ vilibꝰ
pānis inuoluitur. Uoluit aūt xp̄s vilibꝰ
pānis inuolui ſm Bedam.vt nob̄ ſtollā
imortalitatis acqreret. ¶ Quarto conſi
derare poſſumus ꝙ in preſepio cum ani
malibus reponitur ad deſignanduꝫ ꝙ ip
ſe venit ad nos qui eramus beſtiales: vt
nos faceret rōnis capaces ſm Cirillum
vel ſm Bedam:vt nob̄ det regnum cele
ſte:⁊ ita ſe oñdat eſſe noſtrum pabulum
refectiuū. Magna nob̄ dꝫ eē materia hu
militat̄ qn̄ videmus dn̄m vilibus pānis
indutū.⁊ in pſepio reclinatū. In qbꝰ duo
vicia rephēdit.ſ.pulchritudinē veſtimen
toꝝ:⁊ ſupfluitatem hedificioꝝ. Ipe enim
ſm Ber.nec ptioſam veſtem elegit: nec
domū:ſed pro purpura pānum: p domo
preſepe. ¶ Quinto ꝯſiderare poſſumus
ꝙ in aliēo loco conſpicitur. Un̄ dr̄ ꝙ nō
erat ei locus in diuerſorio ad deſignāduꝫ
ꝙ dei filius vnius nature cum pr̄e:naſce
bat̄ in aliena natura.ſ.hūana:q̄ꝫ ſm Gre.
ſibi vniuit in vnitate pſone. Uel ſꝫ bedaꝫ
naſcebat̄ in aliēa domo vt nob̄ domū pro
priā pparaet in padiſo. ¶ Uel moraliter
dicer̄ poſſumꝰ ꝙ poſtq̄ꝫ hō i nazareth .i.
in puritate florida ꝯcep filiū.i.opꝰ bonuꝫ.
In bethleē q̄ ē domꝰ patris dꝫ pere .i. ꝙ

cõcepit corde ponere in ope vt poſſit refi
ci pane vite eterne. Cuꝫ aũt filium pepit
ſ. opꝰ bonum fecerit nõ dꝫ ipm inuoluere
in ſerico.i.gliam mundanã in ipſo querere:
q: tũc iam cepiſſet mercedẽ ſuam. Et com
mutaſſet ſm Grego. Rẽ valde pretioſã
ꝓ re valde vili q̃ cito trãſit. Dꝫ ãt reclina
ri in preſepio corã aĩalibus: q: verbo ꝑdi
cationis dꝫ ſe facere pabulũ refectiuũ ho
minũ quẽadmodũ beſtiaꝝ arguẽdo obſe
crando increpãdo eoꝝ vitia ⁊ ſp cũ mode
ſtia. vt ipſos reducat ad bonũ ſm aplm
2°. Thi. 4. ¶ Dꝫ ẽt eſſe in via publica: q:
eius ꝑdicatio non dꝫ eſſe in angulis: ſꝫ oĩ
bus manifeſta. Vñ Mat. vltimo. Eũtes
in mundũ vniuerſum ꝑdicate euangeliuꝫ
oĩ creature.

Tertia pars.

Equit. Et paſtores erãt in regio
ne ⁊c. Ubi tangit nati celebritas
ſupnaturalr ꝙ ꝓbat hoĩs exul
tatio diuulgata. Ubi ſciendũ ꝙ mos erat
ãtiquis i vtroqꝫ ſolſtitio.ſ. yemali ⁊ eſti
uali cuſtodire vigilias noctis: ⁊ h̃ pp re
uerentiã ſolis: cui antiqtus pp ſuã clarita
tem fiebat magna veneratio. Iſte mos.ſ.
cuſtodiendi vigilias noctis forte inoleue
rat apud iudeos ex vſu cohabitantium ⁊
tũc illis vigilãtibus angelus dñi apparu
it ãnũcians eis ſaluatorẽ natũ in bethleẽ
¶ Dicit igitur. Et paſtores erãt in regio
ne eadẽ. Ubi ſciendũ ꝙ circa iſtam partẽ
poſſumus conſiderare. 7.ſ.

Cetum congregatum.
Nuncium deſtinatum.
Lumen declaratum.
Animum imutatum.
Debilem roboratum.
Solatium nunciatum.
Indicium demõſtratum.

¶ Quantũ ad primũ dicit. Et paſtores
⁊c. iuxta bethleẽ vno miliario. cuſtodien
tes vigilias noctis vt dictum eſt ſupra.
¶ Dicit aũt vigilias pluraliter: q: quat
tuor vigilijs noctẽ diſtinguebãt. Prima
vocatur noctũcinũ in qua vigilabant pue
ri. Secũda gallicatus in qua vigilabãt iu
uenes. Tertia media nox i qua vigilabãt
viri. Quarta mane i qua vigilabãt ſenes.
¶ In qualibet ãt vigilia noctis xp̃s fue
rit natus ⁊ vigilantibꝰ paſtoribus ange
lus apparuerit põt hẽri ex illo ꝙ dicitur
ſapientie. 18. Ubi Cum enim quietũ ſilen
tium tenerent oĩa ⁊ nox i ſuo curſu medi
um iter hẽret: oĩps ſmo tuꝰ dñe exiliens
de celis a regalibus ſedibꝰ venit. ¶ Cõ
uenienter ãt paſtoribꝰ ãnũciatur xp̃i nati
uitas. Primo vt ſimplicitatẽ cõmendaret
⁊ vt teſtimoniũ verius hẽret: q: Ambro.
Simplicitas vero noua fingere nec audi
ta nouit mutare. Secũdo vt ſupbiã repri
meret. Unde xp̃s Mat. 11. Confiteor tibi
pr̃ dñe celi ⁊ terre: q: abſcondiſti hec a ſa
pientibus ⁊ pru. ⁊ re. ea paruulis. Tertio
vt ſe paſtorem oſtenderet ſm Bedã. Un
de Jo. 10. Ego ſuꝫ paſtor bonus. ¶ Quã
tum ad ſecundũ.ſ. nunciũ deſtinatũ dicit.
Et ec. angelus dñi ſtetit iuxta illos. Nõ
nabile aũt fuit vt angelus natiuitas dñi
nunciaret. q: cum hõ eſſet exulatus a glo
ria celeſti in qua dꝫ eſſe cõciuis angeloꝝ:
qñ xp̃s p q̃ uẽ reducuntur ad patriaꝫ fuit
natus debuerũt nobis illud cũ gaudio nũ
tiare. ¶ Iſte angelus creditur fuiſſe ga
briel: q: ſicut nũciauit virgini conceptio
nem ita paſtoribus natiui. ¶ Quantum
ad tertiũ.ſ. lumẽ declaratũ dicit. Et clari
tas dei circõfulxit illos. Cõueniens ãt fu
it vt in natiuitate xp̃i lux appareret ⁊ cla
ritas ad deſignãdũ ꝙ ẽ lux vera q̃ illuiat
oẽm hoiem venientẽ in hũc mundũ. Jo.
1. ¶ Dicit igitur ⁊ claritas dei.i. diuia vir
tute facta nõ ab aliquo corpore luminoſo
emiſſa circõfulxit illos.i. ex oĩ parte illu
minauit illos: q: nõ venit illuminare par
ticulariter ſꝫ generaliter totũ mundum.
¶ Quantũ ad quartũ.ſ animũ imutatũ
dicit. Et timuerunt timore magno. Ubi
ſciẽdum ꝙ q: natura nr̃a pp peccatũ ad

infima eſt retracta: ⁊ ſupnorum ſpirituũ
eſt frequenti ſolatio ꝑpedita ⁊ iõ aſpe
ctu ſpiritus angelici efficitur timoroſa. q̃z
q̃z igit̃ ſignuꝫ pacis fuerit angelica fami
liaritas: ſignum veritatis fuerit magnifi
ca claritas: timuit tam humana fragili
tas: ¶ Quantũ ad quintũ.ſ. debilem ro
boratum dicit. Et dixit illis angelus noli
te timere. Ubi ſciendũ ꝙ differentia eſt i
ter bonum angelũ ⁊ malum: qñ apparent
hominibus q: angelus malus dimittit
hominẽ territum: ſed bonus confortat. ſi
cut pꝫ de angelo q dixit mulieribus que
rentibus xp̃m. Mat. vltimo. Nolite in
quit timere vos: ſcio enim ꝙ Jeſum que
ritis. ¶ Quantũ ad ſextũ.ſ. ſolatium nũ
ciatum. dicit. Ec. enim euangelizo vobis
gaudiũ. ⁊c. Grego. Nec ſolũ ſedat terrorẽ
ſed etiã alacritatẽ infundit. ¶ Sciendũ
eſt autem ꝙ in iſta bona legatione angeli
letabunda.5. inuit. videlicet.

Ueritatem oſtenſiuam: quia ecce.
Caritatẽ diffuſiuam: q: euangelizo vobis
Quantitatem intenſiuã: q: gau. magnuꝫ.
Cõitatem extenſiuã: q: erit oĩ populo.
Utilitatẽ allectiuã: q: natus eſt ⁊c.

¶ Quantuꝫ igitur ad primũ dicit. Ecce.
i. preſentialiter ⁊ certitudinaliter: ꝙ dico
euenit. Unde Iſa. 62. Ecce dominus audi
tum fecit cum extremis terre. Nam non
ſolum natiuitatẽ ſuaꝫ manifeſtauit paſto
ribus quaſi i medio terre habitabilis exi
ſtentibus: ſed etiã in extremis terre: quã
do in oriente magis apparuit ſtella.
¶ Quantum ad caritatem diffuſiuaꝫ di
cit euangelizo vobis.i. nunciũ bonum por
to. Unde poterat dicere angelus illud
Luce. i. Ego ſum gabriel qui aſto ante de
um ⁊ miſſus ſum loqui ad te: ⁊ h̃ tibi euã
gelizare. ¶ Quantum ad quantitatem i
tenſiuam dicit gaudium magnum. Ma
gnum inquã: q: ſine triſtitie permixtiõe.
Unde nee. 8. Nolite contriſtari gaudium
enim domini eſt fortitudo veſtra. Ma
gnum etiã: quia cum perpetua duratione.
Unde Jo. 16. Gaudiũ veſtrum nemo tol
let a vobis. ¶ Quantũ ad cõitatem extẽ
ſiuaꝫ dicit. ꝙ erit omni populo. Nã iſtud
gaudiũ nõ fuit particulare: ſꝫ valde gene
rale: tam cũ peregrinãtibus in mũdo q̃z
pacientibus in purgatorio vel in lymbo:
q̃z ẽt regenerãtibus in celo iſtud gaudiũ
fuit cõe. Unde. 1. mach. 7. Letatus eſt po
pulus valde ⁊ egerũt diẽ iſtã in leticia ma
gna. ¶ Quantũ ad vtilitatẽ allectiuaꝫ di
cit. q: natꝰ eſt ⁊c. Hodie igit̃.i. in tpe iſto
i quo eſtis ſuituti ſbiecti ꝙ oſtẽdit ꝑfeſſio
fcã ceſari ⁊ cenſus ſolutio q̃ ſuitutẽ huma
ni generis p peccatuꝫ dyabolo figurabat ⁊
natus ẽ ſaluator beneficiũ redẽptoris im
pendẽs circa ſuitutẽ dyaboli vel peccati
q eſt xp̃s: q: ſm ꝙ hõ vnctus plenitudie
gr̃e. Uñ Jo. i. Uidimus gliam eius gliaꝫ
quaſi vni. a pa. p. gr̃e ⁊ veritatis. Dñs: q:
ſm ꝙ deus nos virtute ſue potentie ꝓte
gens. Nã dñs ipſe eſt deus in ꝑs. In ciui
tate dd.i. bethleẽ: d qua ꝓphatũ erat ꝙ ye
ſus naſceret̃. ¶ Iſte ẽ ſaluator de quo ad
ty. 3. Apparuit benignitas ⁊ humanitas
ſaluatoris nr̃i dei: nõ ex opibus iuſtitie q̃
fecimus nos ſed ſm miſicordiã ſuam. ſal
uos nos fecit ⁊c. ¶ Iſtud gaudium figu
ratum Eſter. 8. Ubi ſententialiter dr̃ ꝙ
cum amã aduerſariꝰ iudeorum ꝓcuraſſet
lr̃as a rege aſſuero ꝙ interficerẽtur oẽs
iudei q tunc erãt ppl's dñi: heſter regina
ingreſſa ẽ ad regẽ: ⁊ petijt ab eo gr̃as ꝙ
veteres littere amã que erãt littere mor
tis corrigerentur ⁊ remouerentur per ali
quas litteras que forent littere liberatio
nis ⁊ vite: quodqꝫ factum eſt: ⁊ miſſe ſunt
littere per vniuerſam prouinciam ꝙ non
interficerentur iudei qui erant populus
dei: ſꝫ honorarẽtur vbiqꝫ mardocheꝰ etiã
de palatio regis egrediẽs ꝓcedebat orna
tus ⁊ coronatus oĩſqꝫ ciuitas exultauit.
Judeis autẽ noua lux oriri viſa eſt: gau
dium honor ⁊ tripudium apud omnes

populos:⁊ facta ſunt feſta ⁊ conuiuia ma
gna.⁊ multi adheſerunt ſecte iudeorum.
¶ Ubi ſciēdum ꝙ p populū iudaycū:qui
erat populꝰ dei:intellr totū genus hūa
num ꝙ ds creauit:gubernat ⁊ regit.de q̂
ps.Jpe ē dn̄s deus noſter:nos aūt popu
lus eius ⁊ oues pa.eiꝰ. Per amā aūt qui
interpretaꝛ iniquꝰ:intelligiꝛ dyabolꝰ ini
quꝰ ⁊ aduerſariꝰ generis hūani. Per re
gem vero aſſuerꝫ q interp̄taꝛ beatitudo i
telligiꝛ deus q eſt beatitudo nr̄a. Diabo
lus inſtar amā pcurauit a dō cōtra genꝰ
humanū lr̄as mortis:qn̄ ds pmiſit vt tē
ptaret p̄mos parētes. Nam iuidēs dya
bolus hoi qui factꝰ fuerat vt hr̄et iſtam
gloriam vn̄ ipe fuit pꝑter peccatū ſupbie
expulſus pcurauit vt caderet ⁊ peccaret.
Unde ſap.2.Jnuidia dyaboli:mors intra
uit i orbē terrarꝫ. Per eſter āt q̄ interp̄
tatur p̄parata i tpe:ſiue i poplis eleuata:
intelligiꝛ virgo maria:q̄ tpe quo dī filius
voluit icarnari:ſola fuit p̄parata ⁊ digna
vt de ip̄a dei filius aſſumeret carnē hūa
nam.Exaltata nihilominꝰ i poplis dr̄:qꝛ
nulla pura creatura inuenitꝛ:cui deus tan
tam gr̄am feccrit:cū ip̄am i ſuam mr̄em
elegerit . Eſt ēt exaltata:qa ſup oēs mu
lieres benedicta ⁊ i neceſſitatibꝰ inuoca
ta. Unde Luc.1.Benedcā tu i mulieribꝰ.
¶ Jſta aūt iſtar heſter regie cognoſcēs
mortis ſniam:datā cōtra genꝰ humanū.d
uotis precibꝰ:ad aſſuerū regē.i.ad deū:
recurſū hūit:⁊ nouas impetrauit lr̄as:ne
lr̄e mortis ſuā retinerēt vigorem:ſꝫ vita
⁊ honor nūciareꝛ hūano generi:ꝙ factum
eſt qn̄ inclinauit dī potētiam:bonitatē ⁊
clementiā:vt nr̄am hūanitatē aſſumeret:
⁊ hodie puulus naſcereꝛ. ¶ Unde ſignā
ter dr̄ ꝙ Mardocheus q interpretatur
amare pterēs impudentē ⁊ ſignificat xp̄m
q dyabolū ipudētem ⁊ arrogantē deuicit
de palatio regis.i.d throno deitaꝭ:hodie
egreſſus eſt quādo viſibilis mūdo appa
ruit:ornatus virtutibꝰ:⁊ nr̄a carne ieſſa
biliter ⁊ mirabiliter coronatus. Sic autē
ornatum ⁊ coronatum regem: excitantur
attēdere omnes fideles anime. Cant.3.q
bus dicit ſp̄s ſan. Egredimini filie Syon
⁊ videte regem Salomonem i dyadema
te quo coronauit eum mr̄ ſua. ¶ Dicitur
autem ꝙ vniuerſa ciuitas exultauit:quia
re vera in natiui.tanti Regis q̄ſqꝫ debe
ret letari.iuxta illud Jſ.35.Letabitur de
ſerta ⁊ i via:⁊ exltabit ſolitudo ⁊ florebit
quaſi lilium. Nā totus mundus ſignifica
tus per ciuitatem q deſertus erat ⁊ inuiꝰ
qn̄ natꝰ iſte q eſt vitas ⁊ vita. Jo.14.me
rito dꝫ letari ⁊ florere ⁊ fructificaꝛ. ¶ Di
camus igiꝛ ꝙ oi pplo.i.generi hūano:ho
die noua lux oriri viſa ē xp̄o nato:qui eſt
lux v̄a q̄ illuminat oēm hoiem veniētem
in hūc mūdū. Jo.1.gaudiū ēt hōr.⁊ tripu
diū cumulanꝛ:qꝛ hodie genus humanū
vidit hoiem fcm̄ deū : ⁊ deū hoiem incar
natū:vnde dbēt fieri feſta ⁊ tripudia ſpi
ritualia vt h̄ fiāt pricipes huius feſtiuita
tis p gr̄am ⁊ i futuro p gl'am. ¶ Quātū
ad 7m.ſ.indiciū demōſtratū dic̄. h̄ vob̄ ſi
gnū ⁊c . Tāgit āt in iſto idicio admirabilꝛ
tria.ſ.
Xp̄i puritatē ⁊ inocētiā ꝯ luxuriā .
Paupertatem ⁊ idigētiā ꝯ auaritiam.
Humilitatem ⁊ obediētiam ꝯ ſupbiam .
¶ Ut ſic xp̄s venerit vt deſtructor oīū
viciorꝫ.⁊ plantator virtutum. ¶ Quātū
igiꝛ ad p̄mū dic̄ h̄ vob̄ ſignū.ſ.nat.ſaluato
ris iuētes ifantē inocētē:qꝛ agnū ſine ma
cula. ¶ Qm ad pauptatē ⁊ idig.dic̄ pānis
iuolutū. Nō pānis ſericis non pellibꝰ va
riatꝭ ſꝫ vilibꝰ . ¶ Qm ad hūilitatē ꝯ ſup
biā dic̄. Poſitū in p̄ſepio nō i palatio vel
lecto eburneo. ¶ Sciēdū ē āt circa iſtam
ptē p̄ncipalē loquēdo moralr ꝙ p paſto
res itelligunꝛ vno mō p̄lati q dbēt eē pa
ſtores ppli ſibi cōmiſſi:vt eos paſcāt v̄bo
⁊ exēplo:de qbꝰ dn̄s Je.3.Dabo vob̄ pa
ſtores iuxta cor meū q paſcēt vos ſcientia
⁊ doctrina. Uel per paſtores magis ſp̄ālr

loquēdo intellr anima intellectiua. Per
gregē vo multitudo potētiarꝫ ſenſitiuarꝫ
Anima igiꝛ intellectiua ſicut bonꝰ paſtor
dꝫ vigilare ſuper gregē.i.ſup potētias ſē
ſitiuas:ne pp delectatōem exeant termi
nos recte rōis:extēdēdo ſe ad illicita.vn̄
ſibi dr̄.2.Thi.4.Tu vero vigila in oibus
labora opus fac euangeliſte miſteriū tu
ū imple:ſobrius eſto. ¶ Unde talis pa
ſtor poteſt figurari per dō qui dixit Sau
li regi.1.Re.17.Paſcebat ſeruꝰ tuus gre
gem patris tui ⁊ veniebat leo vel vrſus:
tollebatqꝫ arietem de medio gregis:⁊ ſe
quebam eos ⁊ percutiebam : eruebamqꝫ
ouem de medio eorum:⁊ illi inſurgebant
aduerſum me.⁊ apprehendebam mētum
eorꝫ ⁊ ſuffocabā iterficiebāqꝫ eos. Nam ⁊
leonem ⁊ vrſum interfeci ego ſeruus tuꝰ.
Erit igiꝛ philiſteus h̄ incircenciſus.ſ.goli
as quaſi vnus ex eis. Quē ēt dō interfec̄
¶ Ubi ſciēdum ꝙ per leonem intelligiꝛ
peccatū ſuperbie . qꝛ leo aial ſuperbū eſt .
Per vrſum vero immundum : peccatū lu
xurie ꝙ facit hominē immundū . Per go
liam vo hominem mōſtruoſū:peccatum
auaricie. Monſtruoſa enim res eſt ꝙ hō
ſic ſit deditus tēporalibus p peccatū aua
ricie q̄ modicū durant ꝙ obliuiſcaꝛ crea
toris ſui. Per iſta igitur tria oē peccatū
pōt intelligi. Dum igiꝛ dō.i.homo q dꝫ
eſſe manu fortis per ꝯſtantiam.⁊ dcorus
aſpectu per innocētiam cuſtodit gregem
ſ.potentias ſuas:aliqn̄ inuadunt peccata
deſignata per dicta tria.⁊ tunc hō dꝫ viri
liter ſurgere ꝯ illa:⁊ ſi aliqn̄ aliquā ouem
tangūt.i.aliqꝫ potētiā aliciūt āteqꝫ veni
ant ad ꝯſenſum dꝫ eam eripe ⁊ non pmit
tere per ꝯſenſum eā interficere. Sic̄ ſupra
dcm̄ eſt q̄tuor ſunt vigilie noctꝭ: ⁊ ita q̄t
tuor ſunt etates hominis.ſ.pueritia:iuuē
tus:virilitas ⁊ ſenectꝰ. Jn oibus iſtis eta
tibus hō dꝫ vigilare ſup grege ſuo.i. ſup
potentiis ſuis eas ſollicite in diuina gr̄a
cuſtodiēdo.vn̄ oibus ⁊ p omni etate dr̄
Mat.12. Uigilate ergo:neſcitis eīm quā
do dn̄s domus vēiat. Scōa an media no
cte an galli cātu an mane:ne cū venerit i
uēiat vos vigilante dormiētes: ꝙ autem
vob̄ dico oibus dico. Uigilate.

Quarta pars.

Egtur. Et ſubito fcā ē.⁊c.vbi tā
gitur dei vitas ſpecularis ꝙ p
bat agminis proteſtatō.vbi ſci
endū ꝙ fcm̄ aliqd quāto p pl'es ꝯfirmaꝛ :
tanto efficitur credibilius.vt igitur naꝛ.
xp̄i magꝭ ſit credibilis:⁊ de ip̄a nullꝰ du
bitet. Jō cū angelo nunciante paſtoribus
multitudo celeſtiū agminū h̄ idē dicenti
um adunaꝛ. ¶ Jn iſta aūt ſocietate ange
lorū tria ꝯſidero.
Cuneum vigoroſum.
Canticū iubiloſum.
Affectum dulcoroſum.
¶ Quātum ad p̄mū dicit.ſ. Et ſubito .i.
q̄ſi in inſtanti:vt h̄ idē ꝯfirmarēt ꝙ p̄mꝰ
nūciauerat:ne ſi mora fuiſſꝫ inter ip̄m ⁊
iſtos forte nō videreꝛ idē nūciaſſe:facta
ē cū āgelo.ſ.p̄mo multitudo celeſtis exer
citus:i quo nob̄ exprimit cuneū vigoroſū
qꝛ exercitus celeſtis vocaꝛ. ¶ Quātū ad
cāticū iubiloſum dic̄ . Laudantiū deum q
tam magnū bn̄ficiū fec̄ generi humano ⁊
dn̄tiū gl'a i altiſſimis dō. Dicūt āt ꝙ gl'a
ſit dō i altiſſimis:qꝛ an̄ naꝛ. xp̄i ſꝫ aliq̄s
n̄ oēs āgeli cognouerūt miſteriū icarna
tōis niſi aliq ſūmi qbꝰ fuit reuelatū a dō
Jn naꝛ.āt eiꝰ plibꝰ inotuit:d q̄ gliam ha
buerūt:dū ſm Gre.videbāt nos i pximo
redēpturos:⁊ eorꝫ numerꝫ p hoies repan
dū. ¶ Uel ſꝫ Bedā. Jō laudāt vt n̄ ſolū
de redēptōe hūani generis : gr̄as dō im
pēdāt:ſꝫ ēt vt nos iſtruāt:vt d recptꝭ be
neficiis:deo gr̄as pſoluamus. ¶ Qm ad
3m.ſ.affectū dulcoroſum dic̄ . Et in terra
pax hoibꝰ bōe volūtatis. Ubi Beda .op
tāt ēt pacē hoibus:cū ſubdūt : ⁊ in terra
pax hoibus:qꝛ q̄s infirmos ⁊ abiectos d
ſpexerāt:naſcēte in carne dn̄o:iam ſocios

veneráťur. Quibus ãt hoĩbus pacem po
ſcant exponit. ꝺ. bone voluntatis. ei s. ſ. q
ſuſcipiunt natum xp̃m. Nõ enim eſt pax
impijs ſed pax mult ⁊ diligentibus nomẽ
dei. Unde ps. Orietur in diebꝰ eius iuſti
tia ⁊ habundantia pacis. Habundantia i
quã in preſenti vt magis habundemus i
futuro ꝑ gloriam. Ad q̃ꝫ ⁊c.

In natiuitate dñi. Euangeliũ ſeptimũ.

p Aſtores loquebãtur ad inui
cem tranſeamus vſqꝫ ⁊c.
Luce. 3. Naturale ẽ ꝙ hõ
bonum diligat. Nã ſicut ꝓ
prium obiectũ intelligibile
eſt verũ ita ꝓpriũ obiectũ voluntatis ẽ bo
nuꝫ. Quia igiť vna q̃ꝫ potẽtia appetit ſu
um obiectũ hinc eſt ꝙ volũtas naturaľr
bõuꝫ diligit. Illud ãt ꝙ naturaliter appe
titur a potẽtia ſi ſit pñs ipſam delectat ſi
vero abſens poſſibile tñ hẽri potẽtia mo
uetur ad ipm habendũ. Hõ igiť bonuꝫ di
ligens qñ ſibi pñs eſt in ipſo delectatur
oſtenſum ãt ſi ſit abſens inqrit qñ ſperat
ipm habẽdũ. ¶ Quia igitur hodie ange
li paſtoribus nunciauerũt bonũ maximuꝫ
ſ. xp̃ꝫ natũ. ⁊ eis oſtẽderũt vbi erat repiẽ
dus q: in bethleẽ iõ paſtores vt viri ſolli
citi ꝙ ab angelis audierãt: cũ deuotõe in
qrũt. ſ. xp̃m natũ vt ꝙ ex angeloꝝ annuu
ciatiõe. eis admirationẽ ingeſſerat viſibi
liter ꝯtẽplenť. Et h eſt ꝙ nob Luc. narrat
ĩ euãgelio hodierno ĩ quo tãgit q̃ttuor. ſ.
Inqſit õis ſedulitatẽ virtuoſam.
Congregatiõis ſocietatẽ g̃roſam.
Conſiderationis claritatẽ luminoſaꝫ.
Confirmationis alacritatẽ gaudioſaꝫ.
¶ Primũ ꝓbat acceſſus celeritas. Secũ
dum cetus cõgruitas. Tertiũ actus lipi
ditas. Quartũ cãtꝰ iocũditas. Pᵐ in pn.
2ᵐ ibi. Et inuenerũt mariã ⁊c. 3ᵐ ibi. vidẽ
tes ãt ⁊c. 4ᵐ ibi. Et reṽſi ſt pa. ⁊c. Pˢ po.

q Uantũ ad primũ vbi tãgit ⁊c.
ꝙ ꝓbat ⁊c. dicit. Paſtores loq.
⁊c. vbi ſciẽdum ꝙ q: angeli nũ
ciauerunt paſtoribus ſaluatorẽ natũ in ci
uitate dauid ꝙ eis admirationẽ ⁊ gaudi
um magnuꝫ intulit: ipſi ſicut virtuoſi ſta
tim iuerunt ad ipm inquirendum in quo
ſm Grego. Oſtẽditur eoꝝ ſtrenuitas: q:
non horrorẽ noctis nec dãno ouilis ſui ꝙ
ſolum relinq̃bãt retrahũtur ab inquiſitio
ne ſaluatoris iaꝫ nati. ¶ Dicit igiť paſto
res loque. ⁊c. ⁊ ita videamus h verbuꝫ ꝙ
factum eſt. ſ. dei filiũ incarnatũ: ut ſic quẽ
videre nõ poteramus exiſtẽs verbum vi
deam ꝯipꝫ caro factũ. ¶ In h ãt ſecundũ
Bedã intelligiť fides paſtoꝝ: q: non dixe
runt videamus pueꝝ ſ verbum ꝙ factuꝫ
eſt intelligẽtes ⁊ credẽtes ipm non ſoluꝫ
hominem ſed etiã veꝝ deum. ¶ Moraliť
autem dicere poſſumus ꝙ h euangeliſta
tangit ſex. ſ.
Suppoſitum gratioſum.
Actum virtuoſum.
Termium copioſum.
Aſpectum luminoſum.
Obiectum generoſum.
Modum amoroſum.
¶ Quantũ ad primuꝫ dicit. Paſtores.
Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ iſtos paſtores cuſtodiẽ
tes gregem intelligũtur oẽs illi qui potẽ
tias aĩe cogitationes ⁊ actus q̃ habent ſi
cut quendã gregem mundificant ⁊ guber
nant ſm Bedam. Iuſto iudicio rõnis. ⁊
paſcunt monitis ⁊ exemplis ſancte doctri
ne ⁊ ſuant ab inſidijs dyaboli ne ꝑ ipm
decipiantur. Ut ſic dicant dño illud Gen.
40. Uiri paſtores ſumus ſerui tui ab iſan
tia noſtra vſqꝫ in preſens. ¶ Quantũ ad
ſecundum. ſ. actum virtuoſum dicit. tran
ſeamus. ſ. de vitijs ad virtutes de pecca
tis ad penitentiã: de terrenis ad celeſtia
intrepidi. Unde cuilibet in figura dicitur
Numeri. 32. Omnis vir armatus bellator
iordanẽ tranſeat donec ſubuertat dominꝰ
inimicos ſuos ⁊ ſubiciatur ei omnis ter
ra. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ per iordanem qui d̄
ſcenſus interpretatur intelligitur peccatũ

ꝑ ꝙ homo deſcendit: q: facit ipm deſcen
dere in infernum. Ois igitur vir virtuo
ſus ⁊ fortis bellator ⁊ bonꝰ paſtor contra
vitia ⁊ cõcupiſcentias malas. armatꝰ vir
tutibus ⁊ ſpũs ſci grã deꝫ tranſire iorda
nem. ſ. ſtatũ peccati ⁊ tam diu fortiter pu
gnare donec cuꝫ diuino adiutorio ſubuer
tat ⁊ vincat ea. Ut ſic oĩs terra. i. oĩs hõ
terrenus ſubiciatur deo ꝑ veram obedien
tiã ⁊ obſeruantiã mandatoꝝ. ¶ Quantuꝫ
ad tertiũ. ſ. terminũ copioſum dicit. vſqꝫ
bethleẽ q̃ domus panis interpretať. Pa
nis ãt in ſcriptura ꝓ omni refectione acci
pitur. De ſtatu igiť peccati vbi ẽ eſuries
debet in bethleẽ. i. ad xp̃m qui eſt panis
viuus q d̄ celo deſcẽdit Io. 6. Ire. vt iſto
pane reficiatur dum peregrinatur in mũ
do quouſqꝫ veniat ad gloriam paradiſi.
¶ Hoc autem fuit figuratum. 3. Reguꝫ
14. Ubi ſententialiter dicitur ꝙ cum in
pijſſima ieſabel interfectrix bonorum vi
rorum vellet interficere Hel'. ipſe fugit
ab ea ⁊ iuit in deſertum cui diſplicẽs iſta
vita penoſa petiuit anime ſue vt morere
tur. proiciensqꝫ ad terram obdormiuit
ſub vmbra iuniperi. ⁊ ecce angelus domi
ni tetigit euꝫ dicens ſurge ⁊ comede: qui
ſurrexit. ⁊ ecce ad caput eius erat ſubci
nericius panis. ⁊ vas aque qui comedit
⁊ bibit. ⁊ iterum obdormiuit. Iterum au
tem reuerſus angelus tetigit eum dicẽs
ei ſurge ⁊ comede grandis enim tibi re
ſtat via qui cum ſurrexiſſet comedit ⁊ bi
bit. ⁊ ambulauit in fortitudine cibi illius
40. diebus ⁊. 40. noctibus vſqꝫ ad mon
tem dei oreb. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per Ie
ſabelem que interpretatur ſterquilinium
intelligitur dyabolus qui eſt habitaculũ
peccati inficientis ipſum. Iſte dicitur im
pijſſimus ⁊ interfector bonorum virorum
quia hominum mortem procurat: dum
eos ad peccandum inclinat. ¶ Hel. autẽ
i. vir virtuoſus robuſtus dominator do
minando motibus ſenſualibus cognoſcẽs
perſecutionem ieſabel. i. dyaboli debet fu
gere de peccato in deſertum penitentie.
⁊ ibi exiſtens debet deſiderare ꝙ chriſtꝰ
ipſum extrahat de hac miſera vita. ⁊ pe
tere mortem temporalem vt habeat vi
tam eternam exemplo apoſtoli dicens
phil. i. Cupio diſſolui ⁊ eſſe cum chriſto.
¶ Dum autem viuit in mundo ⁊ perſe
uerat in ſtatu penitentie debet ſe ad ter
ram proſternere conſiderando ſuam vi
litatem: quia de terra eſt ⁊ in terram de
bet reuerti. ⁊ ſic ſe humiliare. ⁊ ſub vm
bra iuniperi dormire. i. requieſcere in cõ
punctione ⁊ amaritudine peccatorum.
Sic autem exiſtenti venit angelus domi
ni ⁊ tangit ipſum per bonam inſpiratio
nem dicens ꝙ ſurgat ad dulcedinem con
templationis. ⁊ comedat. i. reficiatur in
ipſa. Qui reſpiciens ad caput. i. ad ani
mam conuertens ſe vt in contemplatio
nem erigatur inuenit ſubcineritium pa
nem. i. chriſtum qui eſt panis vite Io. 7.
Subcineritius: quia in vilitate noſtre hu
manitatis calore dilectionis decoctus. ⁊
vas aque. i. gratiam ſpiritus ſancti refri
gerantem concupiſcentiam mundifican
tem animam ⁊ celeſtibus ymbribus irri
gantem. His guſtatis iterum obdormi
re debet ſub vmbra iuniperi. quia ſemper
in amaritudine penitentie perſeuerare
debet dum hic viuit. ¶ Et tunc iterum
angelus tangit: i. confirmat vt paſcatur
in contemplatione: quia grandis reſtat
via per q̃ꝫ debet ire. 40. diebus ⁊. 40. no
ctibus. i. toto tempore quo militat in hoc
mundo donec perueniat ad montem dei
oreb. i. ad gloriam paradiſi. ¶ Quantuꝫ
ad quartum. ſ. aſpectum luminoſum dicit
⁊ videamus quaſi dicat illud ꝙ nuncia
tum eſt nobis ab angelis quibus credi
mus videamus intuitione clara vt non
ſolum h credamus per fideꝫ ſed cognoſca
mus per ſpẽm. Ut ſic dicamus illd̄ Io. i.
Uidimus gliam eius g. q̃ſi vni. a pa. ple.

gr̃e ⁊ veritatis. ¶ Quantũ ad quintũ. ſ.
obiectũ generoſum dicit verbũ. Nã iſtud
verbũ ꝙ hodie viderũt paſtores : ẽ deus
⁊ homo. Unde Joan. i. Et verbum caro
factum ẽ. ⁊c. ¶ Quantũ ad ſextũ. ſ. modũ
amoroſũ dicit. Et venerũt feſtinãtes. Naꝫ
ad rẽ q̃ diligitur citius feſtinat. Unde de
quolibet iſtoꝝ põt dici illud ꝓuer. 9. Do
ce iuſtũ ⁊ feſtinabit accipe. Secũda ps.

Eqtur. Et inuenerũt mariaꝫ ⁊c.
s Ubi tãgit cõgregatiõis ſocieta
tem gratioſam: ꝙ ꝓbat cetus cõ
gruitas. Ubi ſciendũ ꝙ in iſta ſocietate i
uenta dat intelligi humilitas xp̃i : q̃ cuꝫ
eſſet rex regũ ⁊ dñs dominantiuꝫ voluit
humiliter ſm Ber. nõ in excelſis a paſto
ribus inueniri. ¶ Signũ magne pauper
tatis fuit ꝙ nõ erat ibi alius q̃ꝫ Joſ. nec
alia q̃ꝫ maria: ⁊ infans poſitus in p̃ſepio.
¶ Moralr̃ ãt dicere poſſumus ꝙ verus
penitens dꝫ inuenire mariã q̃ vno modo
interp̃tatur amara. i. contritionẽ ⁊ amari
tudinẽ de peccatis poſtea Joſ. q interp̃ta
tur accreſcẽs: q̃ dꝫ creſcere ꝑ opa bona. de
inde venit ad infantẽ Jeſum q ẽ largitor
gr̃e ſalutaris. ¶ Exẽplo igit̃ ſm Bedaꝫ.
Paſtoꝝ debemus ip̃m querere vt ip̃m i
ueniamus in p̃nti ꝑ gr̃am ⁊ in futuro per
gloriam. Tertia pars.

Eqtur. Videntes ãt cog̃. ⁊c. Ubi
s tangit cõſiderationis claritatem
luminoſam: ꝙ ꝓbat act⁹ limpidi
tas. Ubi tria tãgit. ſ.
Inſpectionẽ facialẽ in intuẽdo.
Dilectionẽ fraternalẽ in erudiẽdo.
Diſcretionẽ virginalẽ in retinendo.
¶ Quantũ ad primũ dicit videntes autẽ
⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ rõnabile fuit vt paſto
res q angelis nũciantib⁹ crediderũt: d̃ co
gnitiõe fidei ad clarã viſionẽ venirent: vt
ſꝫ Bedã de natitate ſaluatoris iã nõ lice
ret amplius dubitare. Ut q̃libet eoꝝ poſ
ſit dicere illud Gen. 32. Uidi dñꝫ facie ad
faciẽ ⁊ ſalua facta eſt aĩa mea. ¶ Sciẽdũ
ẽ ãt ꝙ multipliciter dẽmus videre xp̃ꝫ. ſ.
Naſcentẽ pauperrime.
Conuerſantẽ humilime.
Predicantem tl̃ime.
Pacientem acerbiſſime.
Reſurgentẽ potentiſſime.
Regnantem glorioſiſſime.
Judicantem equiſſime.
¶ Primo debemus xp̃m inuenire naſcẽ
tem pauꝑrime. Nã pauꝑrime ⁊ quãtũ ad
locũ. ⁊ q̃ꝫtũ ad ortũ xp̃s voluit naſci vt pꝫ
h̃. ¶ Secundo debem⁹ videre ip̃m cõuer
ſantẽ humilime. Nã in terris viſus eſt: ⁊
cum hoĩbus cõuerſatus ẽ. baruch. 3. Et qua
liter dr̃ Mat. 2. Diſcite a me q̃ mitis ſũ
⁊ humilis corde. ¶ Tertio debemus ip̃ꝫ
videre predicantẽ. tl̃ime. Unde de ei⁹ pre
dicatiõe dr̃ Mat. 9. Circuibat ihs ciui
tates ⁊ caſtella docẽs in ſynagogis eoꝝ. ⁊
p̃dicãs euãgeliũ regni: ⁊ curãs oẽꝫ lango
rem ⁊ oẽm infirmitatẽ. ¶ Quarto debe
mus eũ videre patiẽtẽ acerbiſſime. Nam
ſua paſſio fuit doloroſa: verecõda ⁊ ṽtuo
ſa. Quã p̃dicit ap̃ls Mat. 26. di. Filius
hoĩs tradet̃ principib⁹ ſacerdotũ ⁊ ſcribis
⁊ condẽnabũt eũ morte ⁊ tradẽt eũ genti
bus ad illudendũ ⁊ flagellãdũ ⁊ crucifigẽ
dum. ¶ Quinto debemus euꝫ videre re
ſurgentẽ potẽtiſſime. Nã xp̃s virtute pro
pria inquantũ de⁹ ſe ip̃m reſuſcitauit ſicut
figuratiue dixit iudeis Jo. 2. Soluite tem
plũ h̃ ⁊ in trib⁹ dieb⁹ excitabo illud. Hoc
ãt vt ibi dr̃: dicebat d̃ tẽplo corporis ſui.
vñ ãnũcians ſuã reſurrectionẽ diſcipul' di
xit: Luc 24. Uidete man⁹ meas ⁊ pe. me.
q̃ ego ip̃e ſum. ¶ Sexto debemus ip̃m
videre aſcendẽtẽ ⁊ regnãtẽ glorioſiſſime.
Nam eius aſcenſio: q̃ ſuꝑ oẽs celos aſcẽ
dit. ⁊ ſuꝑ oẽs ordines angeloꝝ: fuit maxi
me glorie ⁊ impij. Uñ ephe. 4. Qui deſcẽ
dit ipſe eſt q aſcendit ſuꝑ oẽs celos vt ad
impleret omnia. ¶ Septimo debemus
ipſum videre iudicantẽ equiſſime. Unde
p̃s. Domin⁹ iudex iuſtus fortis ⁊ paciẽs

Et idem. Juſtus dñs ⁊ iuſtitias dilexit :
eq̃tatem vidit vultus ei⁹. ¶ Quantũ ad
ſecundũ. ſ. dilectionẽ fr̃nalem dicit. Et oẽs
qui audierũt ⁊c. Caritas ei fraterna req
rit vt bonum ꝙ q̃ſq3 nouit alteri cõicet.
vt in vtriſq3 gaudiũ cumulet̃. Paſtores
igit̃ ꝙ nouerãt ⁊ viderãt clara fide de na
to dño h̃ caritatiue alijs p̃dicant ſecundũ
Grego. vt ẽt ipſi tanti gaudij quantũ ẽ na
tiuitas xp̃i ihu ſint capaces. ¶ Quantũ
ad tertiũ. ſ. diſcretionẽ virginalẽ in retinẽ
do dicit. Maria aũt cõſeruabat ⁊c. Bea
ta enim maria ſicut ſapiẽs ⁊ timoroſa nõ
garrula iſta q̃ d̃ xp̃o audierat ⁊ q̃ tunc nũ
ciauerunt paſtores in corde ſuo tacita con
ſeruabat cõferens ſm Bedã cuꝫ his q̃ le
gerat fore futura. ¶ Dicit igitur maria
cõſeruabat omnia verba h̃. ſ. ſalutationeꝫ
angelicam cõceptionẽ mirificã ꝑturitionẽ
⁊ xp̃i exẽplarẽ cõuerſationẽ. Uñ de ipſa
poſſumus dicere illd̃ eccl'iaſtici. 44. Nõ
eſt inuẽtus ſilis illi q conſeruaret legem
excelſi. Quarta pars.

Eqtur. Et reuerſi ſunt paſtores
s ⁊c. Ubi tãgit cõfeſſionis alacri
tatẽ gaudioſã ꝙ ꝓbat cantus io
cunditas. Ubi ſciendũ ſm Atanaſiũ. ꝙ in
natiuitate xp̃i nõ ſolũ debuit eſſe talis le
ticia: qualis ẽ in puero hodie nato ſolum
in humana natura: ſꝫ qualis in p̃ntia di ⁊
hoĩs ⁊ illuiati fulgoris. ¶ Iſti ſunt de q
bus dr̃ Iſa. 51. Qui redẽpti ſunt a dño re
uertẽtur ⁊ veniẽt in ſyõ laudantes ⁊ letitia
ſempiterna ſuꝑ capita eoꝝ gaudiuꝫ ⁊ leti
tiam obtinebũt fugiẽt dolor ⁊ gemitus.
Nam qui inueniunt xp̃m gaudiuꝫ ſempi
ternum obtinebunt. Ad ꝙ ⁊c.
Dñica ĩfra octa. natiuitatis. Euãgeliũ. 9m.

Erãt pr̃ eius ⁊ mater mirã
tes ſuper his q̃ dicebãtur
e de illo. Luc. 2°. Naturale ẽ
ꝙ nouitas effectus inſolĩ
ti cui⁹ cauſa neſcit̃. ducat
in admirationem videntẽ: cui⁹ ratio eſt :
q̃ cũ effectus hẽat ꝑ cauſam ſuã cognoſci
ſi videat̃ effectus inſolitus cuius cã neſci
tur i admirationẽ intellect⁹ inducit̃ conſi
derans vnde ꝓceſſit iſte effectus. Ex hu
iuſmodi ãt admiratõe exorta incipit cãm
inquirere ⁊ ſic tandẽ cũ ad cognitionẽ ꝑ
uenerit ceſſat admiratio. ⁊ in ipſo ſciẽtia
generat̃. Uñ dr̃ primo metaphiſice ꝙ ex
admirari ceꝑunt ꝓphetari. Et p̃s. Mira
bilia opa tua idõ ſcrutata ẽ ea anima mea.
¶ Uidemus ẽt ꝑ experientiã ꝙ iſta que
ſunt vſitata hõ non admirat̃ ſicut nullus
admirat̃ ſol' ortũ: q̃ oĩ die nobis orit̃. Illa
ãt que non ſunt vſitata mirant̃ ſicut eclip
ſym ſol': q̃ raro accidit ſic ẽt non miratur
multiplicationẽ ſegetuꝫ in ag̃ q̃ñ naſcunt̃
q̃ vſitate euenit. Mirati tñ fuerunt in
multiplicationẽ. 5. panuꝫ in. 5. milibus ho
minum q̃ꝫq̃ꝫ vtrũq3 a xp̃o ſit factum: ſed
eſt q̃ vnũ ſolitum. ⁊ aliud rarũ. ¶ Quia
igitur circa xp̃m in eius natiuitatẽ. ⁊ cir
cũ adiacenti tempore multa fuerunt mi
ra ⁊ inſolita merito potuerunt homines
admirari. Non ſoluꝫ autem h̃ admiratio
cõiter erat ad aliquos ſed etiam virgo
beata ⁊ Joſ. eius nutricius mirabantur
Et hoc eſt ꝙ dr̃ in euãgelio hodierno. ꝙ
erãt pr̃ eius ⁊c. In q̃ Luc. q̃ttuor tãgit. ſ.
Stippendoꝝ ꝓdigiũ inſolite viſiõis.
Futuroꝝ p̃ſagiũ acerbe paſſiõis.
Uirtuoſuꝫ teſtimoniũ ꝓphice exp̃ſſiõis.
Gr̃oſum habitaculũ hõeſte manſionis.
¶ Primũ ꝓbat multitudo nouitatis. Se
cũdũ certitudo ṽitatis. Tertiũ plẽitudo ca
ritatis. Quartũ pulchritudo venuſtatis. P̃
mũ in p̃n. ſm ibi. Et bñdixit eis ſy. ⁊c. ter
tiũ ibi. Et erat Anna ⁊c. quartũ ibi. Et vt
ꝑfecerũt oĩa ⁊c. Prima pars.

Uãtum ad p̃mũ vbi tangit ⁊c.
q ꝙ probat ⁊c. dicit. Erant pr̃ ei⁹
⁊c. Quia enim virgo beata circa ſuum fi
lium continue videbat noua ⁊ mira que
intellectum tranſcedebant humanum. idõ
merito ⁊ tã ip̃a q̃ꝫ Joſ. poterat admirari.

q: Grecꝰ. Traſcēdētiū rex i noticia q̃tiēs in noticiam venerit: totiēs renouat i mē te miraculū. ¶ Dr̃ igitur erant pr̃ eius .ſ. Joſ. pr̃ putatiuus xp̃i vel pr̃ .i. nutriciꝰ: & mater .i. virgo Maria naturalis mr̃. q: xp̃m veracē v̄tute ſpūs ſancti ↄceperat: genuerat: portauerat: & pepat: cogitatōes ſuper his que dicebantur de xp̃o: q̃ q̃uis essent poſſibilia tñ erant humanū intellectum tranſcendentia. Unde poterat xp̃s dicere illud Sapie. 8. In conſpectu potentiū admirabilis ero, & facies principū mirabuntur me. admirabatur. ¶ Si autem queratur a beata virgine que naz ſunt dicta de puero yhu que ſint cā admiratōis ipſius reddere pōt multe .ſ.

Noua ſalutatio in ānunciatōe.
Mira grauidatio in conceptōe.
Precurſoris noticia in viſitatōe.
Doloris carentia in parturitōe.
Dulcoris leticia in diuulgatōe.
Paſtoꝝ diligentia in reqſitōe.
Magoꝝ reuerentia in adoratōe.
Symonis ↄplacentia in ↄ̃ctatōe.

¶ Prima igitur cā fuit noua ſalutatio i ānunciatōe. vnde dr̃ Luc. 1. q̄ āgelus Gabriel ingreſſus ad Mariaz dixit ei. Aue grā plena dñs tecum benedicta tu in mulieribus. Nunquid igitur dicere pōt virgo beata admirari nō potui: cū mihi virgini in thalamo exiſti miſſus fuit gabriel angelus facie rutilans & ſalutatōem tam inſolitam ore pmēs. ¶ Scd̃a cā fuit grauidatio in conceptōe. Nam ſine virili ſemine virgo ↄcepit. vnde Luc. 1. Ne timeas Maria inueniſti grām apud dominū Ec. conci. & p. filium & vo. no. eius yhm. Cuius cām & modum querens beata virgo dic. Quō fi. iſtō qm̄ vix nō cognoſco? Et āgelus ſp̃s ſanctus ſuperueniet in te: & virtus altiſſimi obumbrabit tibi. Nunqd igitur dicere pōt virgo beata admirari non debui: cum recedēte a me angelo: me grauidam reperi & incognitam viro tumeſcentēm vtex clauſum virginitatis clauſtrum. ¶ Tertia cauſa fuit precurſoris noticia in viſitatōe. Nam quando virgo beata concepto dei filio iuit ad viſitādu; Eliſabet precurſor Jo. adhuc clauſus in vtero: ip̃m cognouit. Unde dixit Eliſabet virgini. Luc. 1. Ex quo facta eſt vox ſalutatōis tue in auribus meis: exultauit infans in gaudio in vtero meo. Nūquid igitur virgo beata dicere poteſt admirari non potui: cum ad montana aſcēdens: vt cognatam meam viſitarē. Jo. clauſus in vtero me cognouit dei filium concepiſſe. Unde Eliſa. me beatam predicat. d. Et beata que crediditi: qm̄ perficientur in te que dicta ſunt tibi a domio. ¶ Quarta cauſa fuit doloris carentia in parturitione. Nam virgo beata quando parturiuit filium nullum ſenſit dolorem. Hoc āt fuit valde rōnabilē. ſicut enim virgo concepit: & ſine libidine carnis: & abſq; vllo peccato: ſic in partu ſentire dolorem q̄ p peccatum eſt inflictum non debuit: ſ3 ſicꝫ a peccato libera: ita quoq; a dolore exiſtere aliena. Nunquid igitur dicere poteſt virgo beata: non potui mirari cum meū & dei filium: quem virgo concepi: virgo ptuli: virgo ſine dolore peperi: quos alie femine piunt cum tanto dolore. ¶ Quinta cā fuit dulcoris leticia in diuulgatōne Nam angelus in natiuitate xp̃i ānunciauit paſtoribus gaudium magnum q̄ erat populo: q: natus &c. Lucꝰ 2°. Nunquid igitur dicere pōt virgo beata: mirari nō potui: cum iam nato puero āgelus appuit ānūciās imenſu; gaudiū: cui exercitꝰ āgeloꝝ exultātium adeſt & cātātiū glā i altiſſimis deo &c. ¶ Sexta cauſa fuit paſtoꝝ diligentia in requiſitione. Naz poſtq̃ angelus tantum gaudium ānunciauit paſtoribus: ipſi ſoliciti xp̃m natū inqrūnt. vñ Luc. 2. Paſtores loquebant ad inuicem d. tranſeamus vſq; &c. Nunquid dicer̃ pt virgo beata: mirari non potui cū ad me vidi venientes paſtores mira d natiuitate filij mei nunciantes: & ſm̃ ſignu; q̄ eis dederat angelus reperientes: q: pānis iuolutum in preſepio reclinatum cū ſolatiu; me ſolam cum Joſ. inuenerūt. ¶ Septima cā fuit magoꝝ reuerentia in adoratione. Nam tēpore nat. xp̃i in oriente magꝫ apparuit ſtella que direxit iſtos in bethleez vſq; in domum: in quo xp̃s cum mr̃e manebat: & intrantes domum inuenerūt puerum &c. & procidētes &c. Mat. 2. Hoc aūt fuit pphetatum tob. 13. vbi dr̃. Natiōes de longinquo ad te veniēt & munera offerentes adorabunt dñm deum tuum in te. Nunqd igit dicer̃ pōt virgo beata mirari non debui. cū meum p̄mogenitu; ab oriente admoniti magi per ſignū ſidereū cum mūeribus veniūt adorare. Hoc ē ei; q̄ pphatum fuerat per Iſ. d. Iſ. 60. Tūc videb & afflues & mirabitur & dillatabit cor tuum quādo cōuerſa fuerit ad te multitudo maris &c. ¶ Octaua cauſa fuit ſymeonis cōplacentia in ↄ̃ctatōe. Nā quando ſanctus ſenex Symeon accepit puex in manibus. & ip̃m ſaluatorem mundi cognouit magnam complacentiam habuit qr̃ q̄ ſibi promiſſum per ſpiritū ſanctum fuerat: vidit eſſe completū. Sic dr̃ Luc. 2°. rñſum acceperat Symeon a ſpū ſācto nō viſurum ſe mortem niſi videret xp̃m dñi. vnde cum vidit benedixit deum & dixit. Nunc dimittis ſeruum tuum &c. vſq; Iſrael. Nunqd igitur dicer̃ poteſt beata virgo mirari non potui cum in purificatione baiulans filium in tēplū igredior & a Symeone benedicor: & filiū meu; publice gētibꝰ predicat: lumen: glām & ſalutare oibus propalatum. ¶ Per 1a igit & his ſimilia poterat virgo Maria mirari: & dicere illud Dañ. 4. Signa & mirabilia fecit apud me ds̄ excelſus: vt ſic dicat cū ps. Mirabilia opa tua & aīa mea cognoſcet nimis a dño fcm̄ eſt iſtud: & eſt mirabile in oculis meis. Nec mix ſi mira in eius natiuitate ſunt viſa q: ip̃e eſt mirabilis totus. vnde ps. Dñe dñs noſter q̃ admirabile eſt nomen tuum in vniuerſa terra: vt ſic ſibi dicatur illud Heſter. 15. Valde eim admirabilis es dñe & facies tua plena eſt grārum. Quia ip̃e eſt v̄bū plenū grē & veritatis. Jo. 1.

Secūda pars.

Equitur. Et benedixit eis Symeon &c. vbi tangit futurorum preſagiū acerbe paſſionis: q̄ p bat certitudo v̄itatis. Et q̃ttuor tāgit .ſ.

Seis implicatōem grōſam.
Prolis ↄdictōem virtuoſam.
Mr̄is cōpaſſionē doloroſam.
Pleb ↄuerſionē fructuoſam.

¶ Qm ad p̄mū dicit. Et bñdixit ill' Symeō. Ubi ſcīē. q̄ moris erat i lege moy. q̄ qñ pentes portabāt puex i tēplo: ſacerdos bñdicebat pentibus: q: igit Symeō erat ſacerdos. Jō ſ3 Grecū benedixit parentibus pñtantibꝰ xp̃m. ¶ Qm ad 2m .ſ. plis ↄdictōem virtuoſam dicit. Et dixit ad Mariā &c. Ubi ſciēdū q̄ poſt benedictōem cōem factā Marie & Joſ. ſpāliter ſe vertit ad Mariā pphetico ſpū p̄dicē do ſibi oculta de paſſione xp̃i & ↄdictōnibus eius ſm Gre. tanq̃ vere matri. ¶ Dicit igitur. Et dixit ei h̄ poſitus eſt in ruina; ſm Orig. non credentium: & reſurrectionem credentium. ¶ Uel poſitꝰ eſt ſm Criſo. in ruinam vicioꝝ & reſurrectōem virtutum. ¶ Sciēdum eſt autem q̄ ruina vicioꝝ facta p xp̃m pōt figurari p viſionem q̃ vidit Nabuc. Dañ. 2. Ubi ſmial'r dicitur q̄ vidit vnam ſtatuam cuiꝰ caput erat de auro: pectus & brachia d argēto: venter & fēora de ere: tibie ferree: pedū q̇dā ps ferrea: q̇dam fictil'. vidit aūt q̄ abſiſus eſt lapis d monte ſine māibus & percuſſit ſtatuam & cōminuit omnia. ¶ Ubi ſciēdū q̄ per iſtā ſtatuā ſic ex diuerſis cōpoſitā itell'r cōgregatō vicioꝝ q̄ ſignāter dici poteſt ſtatua: q: ſic ſtatua ē

fine anima ⁊ nõ habet ſenſuꝫ nec motum:
ita vicia faciunt hominem ſine vita vnde
nec poteſt guſtare celeſtia nec meritorie
operari. Jn iſta ſtatua caput, ẽ de auro. p
ꝙ intelligo peccatũ ſupbie. Nam ſicͭ auꝝ
iter alia metalla tenet pncipatũ: ſic ſupb⁹
vult oibus pncipari. Signãter ãt dr̃ caꝑ
de auro q: ſicͭ caꝑ ẽ pncipalius corporis
⁊ influit i cetera mẽbra: ita ſupbia fuit pri
mũ peccatũ ſicͭ pꝫ i angelis mal' ⁊ i pmis
parẽtib⁹: a q̃ alia deriuanť. Vñ eccl'aſtici
10. Jnitiuꝫ oĩs peccati ſupbia. q tenuerit
iſtã adiplebiť maledictĳ. vñ iſtud ẽ auꝝ de
q̃ eccl'aſtici. 31. Qui diligit auꝝ ñ iuſtifica
biť. Brachia ꝯo ⁊ pect⁹ dicunť d̃ argẽto:
p ꝙ itelligo peccatũ auaricie. Nã q: d̃ ar
gẽto ſit pecũia q̃ꝫ auari diligũt. iõ p argẽ
tũ intelligiť pdictũ peccatũ. Signãter aũt
dr̃ hr̃e pectus ⁊ brachia d̃ argẽto q: p pe
ctus itell'r cogitatio: q: iuxta pect⁹ ẽ cor.
cui⁹ ẽ cogitare. Per brachia ꝯo opatio:
q: manu ⁊ brachĳs opamur. Quia igitur
auari: ⁊ cor ⁊ opa dãt ad auariciã: iõ dr̃ ꝙ
pect⁹ ⁊ brachia erãt d̃ argẽto. Nõ attẽdẽ
tes ꝙ dr̃ eccl'aſticĳ. 10. Nicħ iniqu⁹ q̃ꝫ ama
re pecuniã. Quia eccl'aſtici. 5. Auar⁹ nõ i
plebiť pecũia: ⁊ q amat diuitias fructũ ñ
capiet ex eis. Diciť ãt hr̃e ventrẽ ⁊ femo
ra d̃ ere. p ꝙ itelligo peccatũ luxurie. q:
ſicͭ es ſi tangiť: manũ inficͭ: ſic hõ imũdus
aĩaꝫ ⁊ corp⁹ ꝯturpat. pp ꝙ. 1. cor̃. 6. Fugite
fornicatiõeꝫ: cui⁹ rõeꝫ ſbdit oẽ peccatũ ꝙ
cũqꝫ fecerit hõ extra corp⁹ ſuũ ẽ q aũt for
nicať i corp⁹ ſuũ peccat. Signãter aũt dicũ
tur vẽter ⁊ fẽora de ere. q: maxie circa p
tes iſtas viget luxuria. vñ Job. 2. virtus
eius i lũbis eius ⁊ fortitudo illi⁹ i vmbili
co vẽtris ei⁹. De talib⁹ dr̃ Joel'. 1. Cõpu
truerũt iumẽta in ſtercore ſuo. Dr̃ ẽt hr̃e
tibias ferreas: p ꝙ intell'r crudelitas ⁊ ty
rãnia: q: crudel' ⁊ tyrãn⁹ alios depmit vt
poſſit libus dñari. Vl' per tibias ferreas
intelligitur obſtinatio in peccatis. Nam
ſicͭ ferrum ẽ durũ: ita ſunt aliqui indurati

i malum ꝙ nolunt ad penitentiam cõuer
ti: ſed ſemper in mal' perſeuerare. Nõ ta
men aduertunt iſtud Ro. 2. vbi inquit
apoſtolus. Sꝫ duriciaꝫ tuam ⁊ impenitẽs
cor tuum theſaurizas tibi nam in die ire
⁊ reuelationis iuſti iudicĳ dei: qui reddet
vnicuiqꝫ ſecundum opera ſua. Dicitur au
tem haber̃ pedes ferreos ⁊ fictiles: ad de
ſignandam paruam ſtabilitatem in homi
ne in hoc mundo. Nam ſicut ex ferro ⁊
teſta nõ fit bona compoſitio: ſic homo nõ
habet ſtabilitatem firmam: quia neſcit
quantum poſſit viuere ꝙ ſignanter dať
per pedes intelligi ſuper quos homo ſe
firmat: qui dicuntur fictiles ad d̃ſignan
dum ꝙ quantũcunqꝫ homo ſuperbiat ⁊
habeat caput aureum: vel ſit deditus di
uitĳs: ⁊ ſic pectus ⁊ brachia habeat d̃ ar
gento. Vel ſit deditus carnis deſiderĳs.
⁊ ſic ventrem ⁊ fẽora habeat de ere. vel
crudelis ⁊ obſtinatus. ⁊ ſic habeat tibi
as ferreas: debet tamen conſiderare in
q̃nto piculo ẽ, q: ñ ẽ firm⁹ i pedibus ficti
libus neſciens quando mors veniet ⁊ pe
riculum iminens ei poſt mortem. De ta
libus dicitur Job. 21. Duct⁹ in bonis di
es ſuos ⁊ in puncto ad inferna deſcẽdet.
Unde queritur Barch. 3. Ubi ſunt prin
cipes gentium qui dominantur ſuper be
ſtĳs vniuerſe terre qui in auibus celi lu
dunt ⁊ argentum theſaurizant ⁊ aurum
in quo confidunt homines. Et reſponde
tur ibidem. Exterminati ſunt ⁊ ad infe
ros deſcenderunt: ⁊ alĳ loco eorum ſur
rexerunt. Dicitur ꝙ lapis abſciſus eſt d̃
monte ſine manibus ⁊ percuſſit ſtatuam
monſtruoſam. i. coniecrie viciorum. i. Chri
ſtus qui de monte diuinitatis ⁊ in vtero
virginis ſine manibus. ideſt non virtute
hominis: ſed ſpiritus ſancti conceptus
percuſſit ⁊ cõminuit ipam quando con
tra ſuperbiam nos docuit humilitatem:
quia fuit reclinatus in preſepio: contra
auariciam paupertateꝫ: q: fuit pãnis pau

perculis inolut⁹: cõtra molitiẽ carnis au
ſteritatẽ: q: poſitus fuit ſup fenum: cõtra
crudelitatẽ benignitatẽ: q: voluit nos re
dimere contra obſtinationẽ ſanctitatẽ: q:
ipe peccatũ non fecit. Jſte eſt lapis de q̃
ps. Lapidẽ quẽ reprobauerũt hedificãtes
hic factus eſt in caput anguli. ¶ Et in ſi
gnum cui cõtradiceť ſicut enim ſignũ po
nitur in loco euidẽti vt pateat ⁊ dirigat
vt pꝫ de crucibus viaꝝ: ſic xp̃s in alto po
ſitus eſt qñ poſitus fuit in cruce in qua p
ſalute noſtra voluit imolari. ¶ Jſtud ſi
gnuꝫ fuit figuratũ Numeri. 21. Ubi ſnial'r
dr̃ ꝙ cũ ppl's eundo p deſertũ murmuraſ
ſet contra dñm miſit dñs ignitos ſpẽtes
quoꝝ morſibus affligebať ppl's nimis. ve
nientes autem ad Moy. dixerũt peccaui
mus: ora vt tollantur a nobis ſerpentes
orauit Moy. p ppl'o: ⁊ dixit dñs ad euꝫ
fac ſerpẽtem eneũ ⁊ pone p ſigno: quẽ cũ
pcuſſi aſpicerẽt ſanabanť. ¶ Ubi ſciẽduꝫ
ꝙ p pplm yſraeliticũ intelligunť oĩs ho
mines huius mũdi q ſunt ppl'i dei. Per
deſertũ aũt tranſire dicunť: q: i iſto mũdo
vitaꝫ pagunt. qui p deſertũ ſignificari pt
q a ipum deſerere debem⁹ neceſſario per
mortem. Jſti autem dicuntur murmura
re contra dominum quando verbo vel fa
cto ſibi detrahũt non obſeruando ipſius
precepta. Quibus dñs imittit ſerpentes
ignitos dum pmittit eos tẽptari a mali
gnis ſpiritibus ſignificatis p ignitos ſer
pentes. Jſti morſibus ſer. i. temptationi
bus quas imittunt venenať animã ex q̃
aĩa dꝫ affligi ⁊ ingemiſcere ⁊ dicere pecca
ui contra dominũ ⁊ q: ſibiipſi non ſufficit
ad reſurgẽdum ad ſtatum gratie: dꝫ auxi
lium Moy. i. alicui⁹ ſancti viri requireť
vt oret deum p ipo: h⁹i ãt aliqñ d̃s orõ
nes exaudiẽs: ⁊ cõtritiõem peccatoris ac
ceptãs oñdit modũ recupande ſanitatis.
Mod⁹ ãt ẽ vt reſpiciãt ſerpentẽ eneum
poſitum ſuper lignum. i. xp̃m q venenuꝫ
peccati nõ habꝫ poſitũ p nob ſuper lignũ

ſancte crucis. Huic aũt ſigno ꝯdicũt oẽs
peccatores d̃ qbus dr̃ Jſ. 41. Perierunt
viri q ꝯdicunt tibi. ¶ Quantum ad ter
tium. ſ. matris compaſſionem doloroſam
dicit. Et tuam ipſius animã ptrã. ⁊c. Per
iſtũ ei gladiũ intell'r dolor ꝯpaſſiõis mor
tis xp̃i q pertrãſiuit aiaꝫ virgis. Jſto gla
dio debem⁹ penetrari in corde vt ad nos
intret paſſio ſaluatoris. vt de nob poſſit
dici illud Je. 4. Ecce pueñit gladius vſqꝫ
ad animam. ¶ Quãtum ad 4m. ſ. pleb ꝯ
uerſiõem fructuoſaꝫ dicͭ. vt reuelentur ex
multis cordibus cogitatões: ideſt vt
male cogitationes que prius ocultaban
tur pferanť i publicũ ⁊ ſecundũ Orig. de
ſtruanť a d̃o q̃ꝫdiu eiꝫ ocultanť: nõ poſſũt
ſanari. vnde pūer. 16. Reuela domino oia
opa tua ⁊ dirigenť oẽs cogitatões tue.

Tertia pars.

Equiť. Et erat ãna pphetiſſa ⁊c.
s vbi tãgit virtuoſuꝫ teſtimoniuꝫ
pphetice expſſionis: ꝙ probat
plenitudo claritatis vbi ſciẽdũ ꝙ teſtimo
niũ q̃nto datur a pſona digniori: tanto eſt
efficatius. volẽs igiť euãgeliſta oſtender̃
ꝙ teſtimoniũ datũ de xp̃o ſit efficax: pſo
nam teſtificãtem ſcõm Ambro. ſ. annã pro
phetiſſaꝫ multipliciter cõmendat. Jn iſta
igitur pte duo facͭ. Primo ponit teſtificã
tis cõmendatiõeꝫ. Secũdo teſtimonĳ pro
palationem. Circa primum tria facͭ ſcõm
ꝙ ipſam tripliciter cõmendat. ſ.
Ut generoſam dignitate.
Ut annoſam in etate.
Ut virtuoſam ſanctitate.
¶ Quãtũ ad pmũ dicͭ. Et erat Anna. ⁊c.
Ubi ſciẽdũ ꝙ eius dignitas nob oñditur
q: i affectu gr̃oſa: q: Anna q̃ interp̃tatur
i quo ẽ gr̃a. gr̃a ãt ad affectũ ptinet. Qr
in itellectu luĩnoſa: q: pphiſſa: pphare pti
net ad itellectũ. Qr in ortu generoſa: q: fi
lia phanuel' q fuit vn⁹ d̃ filĳs Jacob Pa
triarche q fuit generoſus valde. ¶ Sciẽ
dũ ẽ ꝙ inter alias. 5. fuerũt famoſe ãne.

Prima mr̄ Samuel.de qua.i.Re.i.Scda
vxor Raguel:de qua Tob.6.Tertia vxor
Tob.ſenioris: tob.i.Quarta filia phanu
el.de qua dr̄ h.Quinta mr̄ beate v̄ginis.
¶ Q^m^ ad 2^m^.ſ.ānoſitaté etatis dic̄. h ꝓ
ceſſerat in dieb⁹ multꝭ.Ubi ſciēdū q̄ iſta
āna i domo pr̄na obſeruauit v̄ginitaté: q̄
tandé copulata viro ſuo ſtetit cū eo.7.an
nis.cum quo ſeruauit caſtitaté cōiugalé:
mortuo autem viro remāſit vidua:i quo
ſtatu volens alteri ꝯiungi:ſeruauit caſti
tatem vidualem vſq; ad diem mortis. vi
xit aūt in vniuerſo.84.ānis ⁊ tal'ſic ānoſa
vidua fuit conueniens ad dādum xp̄o te
ſtimoniū:iuxta illō.i.thi.5.Uidua eligat
non minus.60.ānorum que fuerit vnius
viri vxor in operibus bonis teſtimoniū
¶ Quātū ad tertiū.ſ.virtuoſitaté ſancti
tatis dicit:q̄ nō diſcēdebat ⁊c.vbi ſciēdu;
ſecūdū Grig.q̄ q̄ iſta mulier fuit caſta ⁊
virtuoſa:iō hr̄e meruit ſpiritū ꝓphetie:⁊
quia ét erat intēta ieiunijs.in quo datur
intelligi abſtinētia q̄ maxime viduis cō
petit:q̄ ſcd; apoſtolum.i.Thi.5.Uidua q̄
in delitijs é viuens mortua é.¶ Deinde
ſubdit.h ipa hora ſuperueniens ⁊c. Ubi
tangit teſtimonij ꝓpalatōem. Nam illa
eadem hora qua xp̄s fuit pn̄tatus in tem
plum h ſancta vidua venit ad templum
vt ſimul ſua ꝓphetia concurreret cum ꝓ
phetia Symeonis vt fortius eſſ; duoru;
teſtimoniū:vt ſic in ore duoꝝ vel triū ſtet
omne verbū.Mat.18.¶ Sciēdū eſt autē
q̄ in iſto euangelio non exprimitur pro
phetia mulieris ad notandū q̄ nō é offm̄
mulieris publice p̄dicare ſed viri. vñ.i.
thi.2.mulier in ſilentio diſcat cum omni
ſbiectōe:docere aūt mulierem nō pmitto
nec dominari in viꝝ ſed eſſe in ſilentio.
¶ Uoluit āt xp̄s de aduentu ſuo teſtifi
cari viꝝ ⁊ mlierem:vt ſicut p ipos mors
intrauerat ſm Glo.ita per eoſdem ei⁹ nū
tiaret aduentus.In aduētu xp̄i ꝓpheta
uerūt virgies:vt virgo beata ⁊ Jo. bapti
ſta ꝓphetauit ſacerdos vt zach.⁊ Simeō
ꝓphetauit copulata vt Eliſabet ꝓpheta
uit vidua vt Anna.Hoc aūt ſm Gre. Jō
ſcm̄ eſt vt xp̄s ſe oñderet ſaluatoré oium
in quocunq; ſtatu ⁊ ſexu.¶ Moralr̄ aūt
ſciēdū é q̄ p Annā intell'r vl'is eccl'a ſiue
q̄lib; aia fidel'.Nā Anna interp̄tat gr̄a
dei:q̄lib; aūt aia fidel' quātū é ex cātione
ſua é habitaculū dei ſm illō gr̄e ſp̄s ſci.
vñ.i.cor.3.Neſcitis q̄ tēplū dei eſtis ⁊
ſp̄s dei habitat in vob.vñ d; dicere illud
i.cor.15.Gr̄a dei ſum id q̄ ſum: ⁊ gr̄a dei
in me vacua nō fuit:q̄ eſt qñ bonū q̄ mē
te ꝯcepit exterius opatur.¶ Iſta Anna
i.anima pōt dici filia Phanuel.i. perſōe
dei:q̄ eſt dei filia adoptiua. de qua domi
nus trn̄.2.Conſolabor te virgo filia Syō.
¶ Dr̄ Phanuel d̄ tribu aſſ que iterpre
tat beatidudo:q̄ dn̄s eſt beatitudo cuiuſ
libet anime fidelis.¶ Iſta dr̄ ꝓphetiſſa
q̄ idē eſt q̄ procul videns: q̄ deb; vide
re ⁊ cognoſcere deum ⁊ eius beneficia ⁊
de ipſis ſibi gratias exhibere. ¶ Iſta d̄
bet virginitaté ſuā ſeruare dicēdo illud
Tob.3.mundā ſeruaui aiam meam ab oi
ꝯcupiſcētia:vt tande; copulet viro.i.xp̄o
⁊ ſibi dicere illud exo.4.Spōſus ſangui
num tu mihi es:q̄ xp̄s in cruce p ſuum
ſanguinem ſibi deſponſauit animā in hoc
mūdo p gr̄a; ⁊ in futuro p gl'iam.¶ Ca
ueat tñ ne derelicto xp̄o ſponſo dicat illō
Oſee.2.Uadā poſt amatores meos.i. p⁹
ꝯcupiſcētias carnis:q̄ vident pp aliq; de
lectatōe; amicari hōi: q̄;q̄; mag' inimicē
tur:q̄ Jac.i.Cōcupiſcētia cū ꝯcepit pit
peccatū:peccatū v̄o cū conſumatū fuerit
generat mortem.Dicat aūt illud Oſee.i.
Reuertar ad virū meū p̄ore;:q̄ mihi bñ
erat tunc melius q̄; ⁊ nūc: q̄ re v̄a ſic é
vñ dic̄ Jo.8.Qui ſeqtur me nō ambulat
i tenebris ſ; hēbit lum̄ vite.¶ Dr̄ d̄ iſta
q̄ nō diſcedebat a tēplo i q̄ dat intelli q̄
hō nō d; ire ad eccl'am tarde ⁊ recederē ci
to ſic multi faciūt.Dr̄ āt q̄ ieiunabat:per

qd̄ intell'r q̄ hō p ieiuniū vel ceteroꝝ ab
ſtinētiam d; affligere carné ſuā.vnd̄ ps.
Humiliab.i in ieiunio aiam meam. vnde
Au.in quod.i ſermōe de ieiūio.Jeiunium
purgat mēté ſbleuat ſenſu;:carné ſpūi ſbi
cit cor facit ꝯtritū ⁊ humiliatū:nebulas ꝯ
cupiſcētie diſpgit:libidinū ardores extin
guit:caſtitatꝭ v̄o lumen accēdit.S; multi
ſunt quorum venter eſt ⁊ gloria in confu
ſione eorum qui terrena ſapiunt. Phil.
3.¶ Dr̄ ét q̄ rogabat dn̄m.vt ex h itelli
gamus q̄ ſic p ieiuniū caſtigabat corpus
ita per orōné reficiebat mēté. Orō em;
eſt aſcenſus mentis in deū.Qd̄ ei⁹ exem
plo facerē d̄bemus.vñ phil.4. Nihil ſoli
citi ſitis:ſed in oi orone ⁊ obſecratōe cu;
gr̄aꝝ actōe petitōes vr̄e inoteſcāt ap̄ dn̄;
Dr̄ ét ſuiēs deo die ac nocte:i q̄ dat itelli
pſeuerātia i bō icepto.d̄ q̄ Mat.10. Qui
āt pſeuerauerit vſq; i finé h ſaluus erit.

Eqt.Et cū pfecerūt oia ⁊c. vbi
tāgit gr̄oſu; hitaculū hōeſte cō
v̄ſatōis q̄ pbat pl'chritudo vēu
ſtatꝭ.Et 2° fac.Nā d̄ſcribit.¶ Quātū ad
p^m^ dic̄.Et vt p° loci hilitaté pfecerūt oia
⁊c.Ubi ſciend̄ 2° xp̄i dignitaté ſ; aliq̄s q̄
poſtq̄; Maria ⁊ Joſ.pfecerūt oia q̄ d̄be
bāt fieri in purificātōe:tūc imediate ñ ſūt
rev̄ſi i gallileā ſ; prexerūt i egyptū iuxta
admōitōem āgeli.vñ Luc.premittit h d̄
fuga dn̄i i egyptū ſm Bed.⁊ reddit u. d̄
qb⁹ hr̄ mat.2.⁊ ꝯtinuat ſcm̄ purificatōis
ſn redditu d̄ egypto:q̄ tē venerūt i galli
leā i ciuitaté nazareth.¶ Q^m^ ad 2^m^ vbi
tāgit xp̄i dignitaté dic̄.puer āt creſcebat
⁊c.vbi ꝯmendat xp̄s q^m^ ad tria.ſ.

Ut effcū vigoroſus
Ut intellectu lumioſus.
Ut effectu gr̄oſus.

¶ Q^m^ ad p^m^ dic̄ Puer āt creſce.⁊ ꝯfor.
Xp̄s ei q^m^ ad corp⁹ ita p icremēta creſce
bat ſic alij hoies:nō ei imediate nat⁹ cre
uit i pfectā q̄ntitaté corpis:q̄ tale augu
mētū ſm viſu; fuiſſ; mag' fantaſticū
q̄; naturale.Dic̄ igit puer.i.xp̄s puer a
puritate creſcebat.ſ.corpore ⁊ etate ꝯfor
tabat q^m^ ad mēbra vl' ſ; Glo.Cōfortaba
tur ſpū ſcō.vñ potuit figurari p Samue
lē:de q̄ dr̄.i.Re.2.Puer āt Samuel pficie
bat ⁊ creſcebat ⁊ placebat tā d̄ q̄; hoib⁹
ſic fuit de xp̄o.¶ Q^m^ ad ꝯmēdatōe; itel
lect⁹ lūinoſi dic̄ plen⁹ ſapia.Ab iſtāti eim
ſue ꝯceptōis iſta btā aia pp vnioné cū v̄
bo hūit oém ſapiam ⁊ pfectōem virtutū
pp q̄ ét in vtero virt⁹ a ſcriptura vocat
vir.vñ Je.21.Nouū faciet dn̄s ſup terra;
feia circūdabit viꝝ q̄ expōit d̄ xp̄o.vnde
pōt figurari per beſeleel architechtum.
d̄ q̄ dr̄ exo.31.ecce vocaui ex noie beſeleel
⁊ ipleui eum ſpū di ſapia ⁊ itelligētia i oi
ope ad excogitandū fabre qcqd fieri pōt
ex auro ⁊ argēto ⁊ ére marmore ⁊ gémis
⁊ diuerſitate lignoꝝ.Ubi ſciēn.q̄ per Be
ſeleel q interp̄tat obūbraculū diuinum in
tell'r xp̄s in quo deus fuit in vmbraculo:
nec hūane.Iſte é maxim⁹ architect⁹: q̄a
oia p ipm ſcā ſunt.Jo.i.Iſtū vocauit de⁹
ex noie qñ p āgelū nomé ei⁹ v̄gi nūciauit
Luc.i.d.Ec.ꝯci.⁊c.vñ pōt dr̄e illō Jſ.40
Dn̄s ab vtero vocauit me d̄ vētre mr̄is
mee recordat⁹é nois mei.Iſtū ipleuit do
min⁹ ſpū ſapie:vñ eccl'aſtici.15.In medio
eccl'e apuit os eius:⁊ impleuit eum dn̄s
ſpū ſapie ⁊ intellectus. Iſte iit operari in
auro caritatis ⁊ amicitie. In argento ca
ſtitatis ⁊ mundicie.In ere venuſtatis ⁊
eloquentie.In marmore firmitatis ⁊ con
ſtantie.In gēmis honeſtatis ⁊ refulgen
tie.In diuerſitate lignorum fertilitatis
⁊ habundantie.¶ Tertio ꝯmendatur vt
affectu gratioſus:quia gratia dei erat cū
illo.Chriſtus enim habuit omnem plēi
tudinem gratie.vnde Jo.i.Uidimus glo
riam eius glo.quaſi vnige.a pa.ple. gra
tie ⁊ veri.de cuius ple.oēs ac.gratiam p
gr̄a.¶ Moral'r circa iſtā vltimā ptē euā
gelizata.6.tangit q̄ exēplo xp̄i ⁊ parentū
ſuoꝝ d; eſſe in oibus nobis.ſ.

Operationem virtuoſam.
Habitationem fructuoſam.
Conditionem gratioſam.
Perfectionem vigoroſam.
Inſcriptionem luminoſam.
Reformationé amoroſam.
¶ Primo tágit operationé virtuoſam cum
dicit. Et pfecerit oia. Exéplo igit eoꝝ hó
opa ſua dꝫ pficere ſicut xp̄s fecit q non ve
nit legé ſoluere ſꝫ adimplere Mat. 5. Un
de cuilibet dr̄ eccl'iaſtici. 8. Fili in máſue
tudine opa tua pfice ⁊ ſup hoium gloriá
diligeris. ¶ Secundo tágit habitationé
fructuoſam: qꝛ reuerſi ſunt in gal. Ná qui
libet exéplo xp̄i dꝫ hitare in ciuitate Na
zareth que é in galilea. Nazareth iterpre
tatur flos ⁊ hó dꝫ hére habitationé flori
dam vt poſt flores ſequátur fructus ſ in
Gallilea. i. in tranſmigratione vitioꝝ ad
virtutes ⁊ de virtute in virtuté vt tandé
videat deū deoꝝ in ſyon in ps. ¶ Tertio
tangit ꝯdictioné gratioſam: qꝛ puer: Ná
puritas facit hoiem maxime gratioſum
ſicut videm⁹ ꝙ pueri ſunt magis gratio
ſi q̄ȝ ſenes ⁊ ideo hanc debemus ſuare.
¶ Quarto tágit pfectioné vigoroſam: qꝛ
creſce. ⁊ ꝯfor. Hó eni dꝫ continue creſcere
de bono in meli⁹. vñ Deutero. 31. Uirilr
agite ⁊ confortamini ⁊ nolite timere quia
dñs deus tuus ipſe eſt ductor tuus ⁊ non
derelinquet te. ¶ Quinto tágit intuitio
nem luminoſaȝ qꝛ plenus ſapiétia. Hó dꝫ
hére ſapiétiá p q̄ȝ ſciat cognoſcere q̄ agé
da ſunt ⁊ q̄ vitáda, vt dici poſſit de ipſo
illud eccl'iaſtici. 14. Beatus vir q in ſapié
tia morabit ⁊ qui in iuſtitia meditabitur.
¶ Sexto tangit reformationé amoroſaȝ
qꝛ gr̄a dei erat cū illo. Ná gratia eſt illa
que facit hoiem amabilem deo ⁊ ipſum
ſibi per dilectionem coniungit. Hanc gra
tiam nobis Chriſtus preſtare dignetur
vt cum ipſo coniungamur in gloria. Ad
quam ⁊c.

In feſto circonciſionis domini.

p Oſtq̄ȝ ꝯſumati ſūt dies. 8.
vt circóciderer puer voca
tū eſt nomé eius yh̄s. Luc.
2°. Quia nos videmus ꝙ
noia iponunt ad notificatio
né reꝝ rónabile eſt ꝙ a ſcientibus rerum
naturas iponátur noia correſpódentia re
bus. Quia igit xp̄s hodie qñ fuit circon
ciſus publice noiari debuit ſicut tpe mo
derno noiant pueri in baptiſmo ꝯueniés
fuit vt noie ſibi cógruo publice vocaretur
Quia igit ſaluator mundi aduenerat no
men ſibi debuit iponi p ꝙ ſaluator genti
bus móſtraret. Jō vocatū é nomé ei⁹ yh̄s
ꝙ idé eſt ꝙ ſaluator. Quia vero redéptio
nis miſteriū nō oibus fuit notū ab illo ſi
bi iponi debuit q ipm cognoſceret redem
ptoré. Et iō angelus gabriel ſibi reuelatū
a deo nunciauit vgini cuȝ dixit. Uocabis
nomé eius yh̄m. Luc. 1. Quod q̄ȝ dictum
virgini in ſecreto hodie qñ circóciſus fu
it publice fuit ppalatū ſicut narrat yſtoria
hodierna. Jn quo euágelio Luc. 6. tágit. ſ.
Tpis quátitatem cógruenté.
Doloris acerbitatem affligentem.
Prolis virginitatem niteſcentem.
Uocabuli vtilitaté delectantem.
Nuncij dignitatem excellentem.
Carnis veritatem euidentem.
¶ Primū probat expreſſio numeroſa.
Secundū inciſio doloroſa. Tertium condi
tio gratioſa. Quartū ſalutatio gaudioſa.
Quintum legatio generoſa. Sextum gi
gnitio ſerioſa. ¶ Primū in pricipio. Se
cundū ibi. vt circonci. Tertium ibi puer.
Quartum ibi vocatū eſt nomen eius yh̄s
Quintum ibi. Qō vocatū eſt ab angelo.
Sextum ibi poſtquá ⁊c.
q Uantū ad primū vbi tangit ⁊c.
ꝙ pbat ⁊c. dicit. Poſtquá cóſu
mati ſunt ⁊c. Dñs enim fecit pa
ctum cum abraaȝ cui prio dedit circonci
ſionem ꝙ ois maſculus deberet circócidi
octaua die. vñ Gen. 17. Jnfans 8. dierum

circōcideretur i vobis. Poſtquaȝ igitur
Luc. narrauit, hiſtoriá natitatꝫ dñi ꝯñter
narrat primū factum poſt ppalatóeȝ nát.
ſcóꝫ Bed. ſ. factū circonciſionis. Sciendū
ꝙ dies. 8ª. fuit dies couenienꝫ circóciſio
ni ſcóm Ciri. qꝛ dies. 8ª. ſignificat gr̄aȝ re
ſurrectionis i qua ellecti circóciderét ab
omni peccato ⁊ péa. Túc enim abſterget
ds oéȝ lacrimá ab oculis eoꝝ: ⁊ mors vl
tra nō erit nec luct⁹ neqꝫ clamor neqꝫ do
lor erit vltra. apoc. 21. ¶ Uel p diem. 8m.
intell'r tráſitus hominis de h mūdo. Ná
totus decurſus vite hominis é in ſepten
nario. dieꝝ. Nam p. 7. dies totuȝ tp̄s ver
titur. addat vnitas fac. 8. ⁊ ſic hó exijt ſta
tum merédi. Jn iſto igit ſeptenario dꝫ q
libet eſſe bon⁹: vt i. 8. die qñ morit: poſſit
animá deo reddere mūdaȝ. ¶ Hoc át fuit
figuratū Leui. 23. vbi ſentétial'r dr̄ ꝙ dñs
pcepit filijs Jſrl' vt habitarét in taberna
cul'. 7. dieb⁹. ⁊ in. 8. erat ſabbꝫ. i. requies.
¶ Ubi ſciédum ꝙ p habitatióem taber
naculorū q̄ erat. 7. dieb⁹ q̄ non ſunt hedifi
cia pmanentia intell'r vita qué habemus
in h mundo in q̄ nō habem⁹ pfectá máſio
nem. Ná ſcóm apoſtolū hebreos. 13. Non
habemus hic manétem ciuitatem ⁊ ideo
7. diebus. i. toto tempore quo viuim⁹ de
bemus nos parare qꝛ ſumus in manſióe
non firma: vt. 8. die ſit nob ſabbatū. i. req
eeterna. Secunda pars.

s Equitur: vt circonciderer. vbi
tangit doloris acerbitatem affli
gentem: ꝙ pbat inciſio doloro
ſa. Ubi ſciédū ꝙ deus in ſignum federis
⁊ ppl'i peculiaris dedit Abrahe ⁊ ſemini
eius circonciſióem. Quia ho iª circonci
ſio fiebat in parte valde ſenſibili: qꝛ i pte
iª p q̄ȝ in nat. diſcernitur maſ. a femina a
quo abſcidebat in circulū pellicula promi
nés in parte iª: ideo dicebat circonciſio.
ex hoc autem cábatur magnus dolor.
¶ Sciéduȝ eſt át ꝙ qꝛ poſt lapſum pmi
hominis: genus hūanuȝ remanſit cū mor
bo origial' peccati ds ex ſua miſericordia
voluit morbū curare ex ſua medicia. Jō
in qualibꝫ lege fuit aliqō remedium con
tra peccatū originale. Ná in lege nature
fuerūt aliq̄ ſacrificia: lꝫ in ſcriptura ñ no
minent inſpirata ſcis pribus a deo. Jn le
ge ſcripta fuit circóciſio. Jn lege ho gr̄e
baptiſmus qui eſt maioris influentie ſm
Bedá. qꝛ aperit Januá paradiſi ꝙ non fa
ciebant aª. ¶ Sciendum eſt ét ſm docto
res ꝙ pp cás multas xp̄s voluit circonci
di lꝫ nō h éret peccatū origiale. Prio ad
remouédū errores multoꝝ hr̄ticoꝝ quoꝝ
aliq dicebant ipm habuiſſe carnem fanta
ſticham ſicut Manicheus. Aliq dicebát
corpus ꝙ xp̄s aſſumpſerat fuiſſe ſubſtan
tiale diuinitati ſicut Apollinari⁹. Aliqui
ꝙ tulerat corpus d celo ſicut Ualétinus.
Qui oés elliminant pp verá circóciſioné
xp̄i. Scdo voluit circoncidi vt oſtenderet
ꝙ circonciſio data patribus ſeruiebat ad
ucntui ſuoi carnem. Tertó ne iudei q̄s in
ſtruebat poſſent ipm reprehendere qō ñ
eſſꝫ ſimil'eis ⁊ pribus ſm Ephiphanium
ſi oia. ¶ Sciendū ét ꝙ i xp̄i circonciſioné
ceput miſteria redemptóis noſtre quan
do xp̄s ſuum precioſum ſanguiem incepit
ſpargere p nob. ¶ Sciendū eſt ét ꝙ cir
conciſio xp̄i corporal' fuit figura ſm Ana
ſtaſium noſtre circonciſióis ſpūalis. vt. ſ.
ſpoliemur generatóe vetuſta ⁊ réouemur
per generatóem nouá. vñ col'. 3. Expolian
tes vos veterem homineȝ cū actib⁹ ſuis
⁊ induentes nouum vt circoncidam⁹ a
nobis omneȝ ſupfluitaté peccati. ¶ Hoc
autem fuit figuratū Exo. 12. vbi ſnial'r dr̄
ꝙ filij yſrael q erát circonciſi poterant co
medere agnū paſcalé: ſeruus át emptiti⁹
pegrinus: aduéa ⁊ mercenarius q circon
ciſi non erant de auro comedere nō pote
rát nec ppl'o dei aſſociari. ¶ Ubi ſciéduȝ
ꝙ p filios yſrael circóciſos: itell'i pñt viri
fideles q circóciéntes ⁊ ápuátes a ſe pec
cata ſine macula p fidé formatá dñꝫ ꝯtem

plant. Jſti in h mūdo agnū paſcalē .i. xp̄m poſſunt digne ſacramētalr̄ ſumere ⁊ in futuro ipſo recreabūtur cū āgelis in gl'ia. Per ſuū vo emptitiū nō circōciſū intelligūt xp̄iāi exn̄tes i pccō mortali: q: quēcq mali ſint tam̄ empti ſunt ſanguine Jeſu xp̄i. Quibꝰ dr̄ .i. cor .5. Empti enī eſtis ꝓ ꝓcio magno glorificate ⁊ portate deū in corpore vr̄o. Jſti viri circōcidant amputādo pccā nō poſſunt digne agnū ſumere. Per pegrinū vo ⁊ aduenā intelligit̄ qlibꝫ infidelis. Per mercenariū vo iſtū q nō ſincero affectu nec ꝓ ſalute aīe ſꝫ ꝓ mercede ⁊ lucro dn̄o ſuit. Oēs iſti nō ſunt digni ſumere agnum.

Tertia pars.

Sequitur. Puer. vbi tāgit pl' vgīnitatē niteſcentem. ꝙ pbat cōditio gratioſa. Quia enim puer a puritate dr̄ idō xp̄s puer dr̄ q: ſup oēs hoīes fuit purꝰ. vn̄ poterat dicere illud ſapi .8. Puer erā ingenioſus ⁊ ſortitꝰ ſuꝫ aīam bonā ⁊ cū eſſeꝫ magis bonꝰ veni ad corpꝰ incoinquatū. Lꝫ enī dei vtus ⁊ dī ſapientia xp̄s eſſet in ſe bonꝰ eſſentialr̄ duꝫ tn̄ ꝓ nob̄ voluit incarnari magis bonus appuit i effectu. Jn hac āt auctoritate humus pueri quattuor tāgit ſcriptura .ſ.

Claritatem luminoſam.
Sanctitatem dulcoroſam.
Pietatem viſceroſam.
Capacitatem gratioſam.

¶ Primo tangit xp̄i yeſu claritatē luminoſam cū dicit puer erā ingenioſus. Naꝫ igēioſitas claritatē ſapīe ſignificat. Quia igit̄ xp̄s eſt dei vtus ⁊ ſapīa .i. cor .i. idō ingēioſus dici pt̄. Vn̄ pt̄ figurari p eſdrā d̄ q̄ dr̄ .2. Eſdre .7. ꝙ aſcēdit eſdras ſcriba ⁊ ingenioſus i lege Moy. q̄ data ē dn̄o dō iſrael dicere ⁊ facer̄. vbi ſciēdū ꝙ p eſdrā q interp̄tat̄ adiutor ſiue miſericordia dn̄i intelligit̄ xp̄s q pp miam q̄ꝫ ad genꝰ humanū hn̄t ē nob̄ factꝰ adiutor. vn̄ ps. Deus nr̄ refugiū ⁊ vtꝰ adiutor i oportunitatibꝰ ⁊ tribulatiōe. Jſte fuit ſcriba ingenioſus i lege Moy. pp magnā ſapientiā q̄ꝫ hn̄it ⁊ q: nob̄ dedit legē viuēdi: Jſte dr̄ aſcēdiſſe dicere ⁊ facere q: xp̄s nō ſolū vbalr̄ ſꝫ ēt exēplariter formam tribuit nob̄ viuēdi. Nā xp̄s cepit facere ⁊ docer̄. act .i. vn̄ ipe dixit aplis Jo .12. Exēplū enī dedi vob̄ vt quēadmodum ego feci ita ⁊ vos faciatis.

¶ 2° tāgit ſcitatē dulcoroſā cū ſbdit. ⁊ ſortitꝰ ſuꝫ aīaꝫ bonā. Nā i bōitate aīe q̄ꝫ xp̄s hn̄it inquātū hō intelligit̄ eiꝰ ſcitas cui tāta collata ē gr̄a. ⁊ tn̄ fuit deo placibil' ꝙ fuit a diuinitate aſſūpta. vn̄ d̄ ipo ſap .4. Placibil' erat dō aīa illiꝰ.

¶ 3°. tāgit pietatē viſceroſā cū dicit. ⁊ cū eſſeꝫ magis bonꝰ veni. Magna pietas fuit dī filij q nō ſolū remāere voluit i ſua ſba ſꝫ nr̄am humāitatē aſſumere vt q bonꝰ erat eternalr̄ nob̄ magis bonꝰ veniēſ tp̄alr̄ appēret. vn̄ dic̄ Jo .16. Exiui a pr̄e ⁊ vēi i mūdū.

¶ 4° tāgit capacitatē gratioſā cū dic̄ ad corpꝰ incoinquatū. Per iſtud corpꝰ ſine macula intelligit̄ vgo maria de q̄ dī filiꝰ voluit incarnari. vn̄ d̄ ipa poſſumꝰ dicere illd̄ ſap .3. Fel' ē incoinquata ⁊ q̄ neſciuit thoꝝ i delicto hēbit fructū in reſpexionem aīarum ſanctarum.

Quarta pars.

Sequitur. Vocatū ē nomē eiꝰ yhs vbi tāgit vocabuli vtilitatē delectantē. ꝙ pbat ſaluatio gaudioſa. vbi ſciendū ꝙ yhs interp̄tat̄ ſaluator. Magna enī vtilitas fuit humāo generi ⁊ magnū gaudiū qn̄ ſibi inotuit natiuitas ſaluatoris per q̄ꝫ a pc̄cis meruit liberari. Sciendū eſt āt ꝙ p yhm habemus.

Liberationē ſeruientis familie.
Ablutionē inficientis macule.
Jnfuſionē decorantis gratie.
Adeptionē quietantis glorie.

¶ Primo p yhꝫ hēmꝰ liberationē ſuiētis familie. Nā an̄ aduentū xp̄i eramꝰ ſb ſuitute ſꝫ ipſe nos tradidit libertati. vt poſſimus dicere illud Gal .4. Jtaqꝫ fratres iā nō ſumus ancille filij ſꝫ libere q̄ libertate xp̄s nos liberauit. ¶ Secūdo hēmꝰ ablutionē iſiciētis macule. vn̄ d̄ ipo dr̄ apoc .i. Dilexit nos ⁊ lauit nos a pccis nr̄is i ſanguine ſuo. ¶ Tertio hēmus infuſionē decorātis gr̄e. vn̄ Ro .i. Per quē accepimꝰ gr̄am ⁊ apoſtolatū ad obediendū fidei in oibus gētibus ꝓ noie eiꝰ in qbus eſtis ⁊ vos vocati yhu xp̄i dn̄i nr̄i. ¶ Quarto hēmꝰ adeptionē quietātis gl'ie. vn̄ Thi .3. Sm̄ miſericordiā ſuā ſaluos nos fecit p lauacrū regenerationis ⁊ renouationis ſp̄us ſci quē effundit in nobis habendū p yhꝫ xp̄m ſaluatorē nr̄m vt iuſtificati gr̄a ipſiꝰ heredes ſimus ſm̄ ſpem vite eterne. Cū igit̄ hereditas vite eterne nos quietet ⁊ hāc hēmus p yhꝫ merito dicere poſſumꝰ ꝙ p ip̄m hēmus pfectionē gl'ie qetantis.

¶ Jſte ē xp̄s d̄ quo dicit Ber. ſup cant. yhs mel in ore melos in aure iubilꝰ i corde. vn̄ Abach .3. Ego āt in dn̄o gaudebo ⁊ exultabo in deo yhu meo. Dn̄e yhu iterum Ber. ſup cant. nomē yhu lucet pdicatū paſcit recogitatū lenit ⁊ mitigat inocatū q exercitatos repat ſenſus virtutes roborat vegetat mores bonos atqꝫ honeſtos caſtas fauet affectōes. Jſtud nomē yhu ē de q̄ dr̄ act .4. Nec aliō nomē eſt ſb celo datū hoibus in quo oporteat nos ſaluos fieri.

Quinta pars.

Sequitur. Quod vocatū eſt ab angelo. Vbi tāgit nūcij dignitateꝫ excellentē ꝙ pbat legatio generoſa. Nō enim qcunqꝫ fuit legatus ad annunciandū nomen yhu ſꝫ angelus gabriel. Angelus āt iter creaturas quas deus cōdidit eſt generoſus ⁊ nobil' ex quo iſta legatio dr̄ generoſa. ¶ Conſidera autē o deuota aīa circa legationeꝫ redemptōnis noſtre p xp̄m multiplex miſteriū angelorum. Nā repies angelum dn̄i.

Virginem ſalutantē ſingulariter.
Joſeph confortantē ſalubriter.
Paſtores letificantē alacriter.
Puerum gubernantē viriliter.

¶ Primo inuenies angelum virginem ſalutantem ſingulariter. Nam quia Eua peccando maledictionē incurrerat tanq̄ꝫ mater peccati virgo glorioſa tāq̄ꝫ mater gratie benedictionē accepit vt ſic maledictio Eue cōmutata fuerit in bn̄dictionem marie. vn̄ Luc .i. Aue gr̄a ple. dn̄s te. bn̄. tu in mulie. ¶ Secūdo iuenies angelum Joſ. confortantē ſalubriter. Nā qn̄ Joſ. cognouit virginē pregnantē. volēs dimittere eā angelꝰ dn̄i i ſomnijs dixit ſibi. Joſ. noli timere accipe mariā coniugē tuā ⁊c. Mat .i. ¶ Tertio iuenies angeluꝫ paſtores letificantē alacriter. Nam qn̄ xp̄s natus fuit angelus gaudiū magnū oī pplo paſtoribus nūciauit Luc .2. ¶ Quarto inuenies angelū pueꝝ gubernantē viriliter. Cū enim puerū yhm pſequeret̄ herodes angelus dn̄i in ſomnis apparuit Joſ. di. Mat .3. Surge ⁊ acci. pu. ⁊ matrem eius ⁊ fuge in egyptū ⁊ eſto ibi vſqꝫ dum dicā tibi futurum eſt enīꝫ vt herodes querat puerum ad perdendū eum. Et ita. Defuncto herode angelꝰ ſibi dixit. Surge ⁊ accipe pu. ⁊ matrem eius ⁊ vade in terram Jſrahel. defuncti ſunt enī q querebāt aīaꝫ pueri. Et reuerſus eſt.

Sexta pars.

Sequitur. Poſtq̄ꝫ in vtero cōcipet̄ vbi tangit carnis veritatem euidentē ꝙ pbat gignitio ſerioſa. Vbi ſciēdū ꝙ ꝯceptio filij dī i vtero vgīs ⁊ eiꝰ baiulatio i vētre .9. mēſibꝰ. ⁊ eiꝰ pturitio ⁊ lactatō ſiue nutritio ſignū irrefragabile fuerūt ⁊ argumētū cui cōtradici non pt̄ ꝙ dei filiꝰ verā carnē ⁊ humāitatē aſſūpſit ꝯ multos hereticos dicētes ip̄m vel carnē d̄ celo portaſſe vl' fantaſticā hn̄iſſe. vn̄ ſibi dixit angelus Luc .i. Et ꝯci. ⁊ pari. fi. ⁊c. Nō enim filiū concipet nec pareret niſi verus hō fuiſſet. Tūc autē impletū ē illud Jſa .7. Ecce vgo ꝯcipiet ⁊ pa. filium ⁊ vocabitur nomen eius emanuel. ¶ Cōſidera igit̄ o deuota aīa ꝙ in iſta ꝯceptione fecundat̄ virginitas humanat̄ diuinitas tenet̄ incapabilitas appet inuiſibilis

⁊ ſi ſenſus deficiat:intellectus non capi
at non mireris ſi deficit in hoc mortalis
natura cum mireť angelica in tanta geni
tura.vnde Ambro.Scriptuꝫ eſt pax xp̄i
ſupra oēm ſenſum:q̄uo non ſupra omnem
ſenſum tanta generatō:tu ergo ori manū
pone:ſcrutari nō lꝫ ſupna miſteria: lꝫ ſcir̄
ꝙ natus ſit nō lꝫ diſcutere q̄uo natus ſit
h̄ eni q̄rere metꝰē. ¶ Iſte ꝯceptus fuit fi
guratus.i.Re.i.vbi dr̄ ꝙ poſt circulū die
rum concepit Anna ⁊ peperit filiuꝫ voca
uitqꝫ nomen eius Samuel. ¶ Ubi ſcien
dum ꝙ per Annam que interpretať grā
intellr̄ virgo beata ſ̄s gl'oſa. vnđ Luc.i.
Inuēiſti grām apud deum.Iſta poſt cir
culum dieꝝ.i.tempore quo ds̄ illud preui
dit concepit ⁊ peperit filiū ſuum yh̄m.Si
gnanter auteꝫ dr̄ ꝙ vocauit nomen eius
Samuel qui interpretatur poſtulatꝰa do
mino:q: ſaluator noſter obnixe fuit poſtu
latus vt nos eriperet de manu inimicoꝝ
noſtrorum.vñ ps̄.Emitte manum tuam
de alto:eripe me ⁊ libera me de aq̄s mul
tis:⁊ de manu filioꝝ alienoꝝ.i.de tribula
tōibus ⁊ vanitatibus huius mūdi :⁊ de
manu filiorum alienorum per peccatum
ſuperbie.Et ducat nos in terra đ qua ps̄.
Portio mea dñe ſit in terra viuentium.
Ad q̄ꝫ ⁊c.

¶ In vigilia epiphanie.

Efuncto Herode.Ecce An
gelus domini apparuit in
d ſomnijs Joſ.d.⁊c.Mat.2.
Nos videmus per experi
entiam ꝙ quando aliquis
theſaurus precioſus committitur alicui
ad cuſtodiam ſi ſit ſapiens totis viribus
conatur ad bene cuſtodiendum ipſum.
q: Mat.5.vbi enim eſt theſaurus tuus
ibi ⁊ cor tuū erit.Nō ſolum āt đ cuſtodia
theſauri q̄ eſt ex ſua induſtria eſt ſollici
tus ſed libenter audit ſalubre ſibi datum
conſilium de theſauro ſeruando ⁊ conſili
um illud conať ſuare.Nō ſolū ēt vias ex
cogitat p quas ip̄m poſſit cuſtodire ſecu
rum ſꝫ etiā oēs occaſiōes p quas amitte
re poſſet deuitat ⁊ quantū pōt melius in
ſecuro loco reponit.Quia igiť Joſeph cō
miſſus fuerat theſaurꝰ pmaximꝰ q: xp̄s
dei filius generis humāi ſaluator iō ip̄m
diligēter ſuabat ⁊ cōſiliū ſibi p angelum
miſſum a dño prompte ponebat in ope.⁊
occaſiones vitabat q̄ poterat eſſe impedi
mentū tute cuſtoditiōis theſauri . ⁊ ip̄m
ꝓpoſſe ⁊ ſm̄ inſtructionē angeli i loco tu
tiſſimo obſeruabat.Et h̄ eſt ꝙ innuitur in
euāgelio hodierno.In quo beatꝰ Mat.
tangit quattuor.ſ.
Benignitatis habundantiā in cōmouēdo
Sedulitatis diligentiā in exequēdo.
Sagacitatis ſapientiā in p̄cauendo.
Securitatis ꝓuintiā in cōuerſando.
¶ Primū ꝓbat nuncius deſtinatꝰ.Secū
duꝫ actus applicatꝰ . Tertiū hoſtis decla
ratus.Quartū ſitus demōſtratꝰ . ¶ Pri
mum in principio.Secundū ibi.Qui con
ſurgens.Tertiū ibi.Audiens āt ꝙ arche
laus.Quartuꝫ ibi. Et admonitus in ſom
nis .

Prima pars.

Uantū ad primū vbi tangit ⁊c.
q ꝙ ꝓbat ⁊c.dicit.Defuncte hero
de ⁊c.Ubi ſciendū ſicut pōt ha
beri Mat.2.Quod poſtquā herodes vi
dit ꝙ magi quos malitioſe ⁊ ſimulatorie
miſerat ad inquirendū natum pueꝝ ſuuꝫ
ſpopondēs falſum obſeqūm dixit.Ite ⁊ i
terrogate diligēter de puero ⁊c . ⁊ ipſi in
ſomnis admoniti nō reuerterētur ad ip̄ꝫ
credidit ſe illuſum ab eis fuiſſe . Iratus
igitur de natiuitate noui regis in mundū
volens ip̄m interficere vt regnaret igno
rans tā in ſpeciali qs eſſet ordinauit ꝙ i
terficerenť oēs paruuli q erant i bethleē
⁊ in finibus eius abymatu ⁊ infra vt ſic in
ter eos occidereť xp̄s quē nouerat in be
thleē fore natū.Deꝰ āt cui ſunt oīa cogni
ta vidēs herodis cogitationē malignam
volens xp̄m ſaluare miſit āgelū ſuū Joſ.
d.ſibi.Surge ⁊ accipe pu.⁊c. Mortuo āt
Herode iterū āgelus dñi apparuit in ſō
nijs Joſ.d.ꝙ reuerteretur in terrā yſrael
⁊c.ſꝫ h̄ igitur hic tria poſſumꝰ ꝯſideraṙ.ſ.
Uiſionē illuſtrātē.
Monitōem exprimētem.
Rōnem cōfortantem.
¶ Quātum ad primum dicit. Defuncto
Hero.⁊c.Ubi.5.poſſumus ꝯſiderare.ſ.
Tempus determinatum .
Nūcium deſtinatum .
Modū explicatū.
Hominē viſitatum.
Locū deſignatum .
¶ Quantū ad tp̄s determinatū dicit.De
functo herode.vbi ſciendū ꝙ tres fuerūt
herodes.ſ.Aſcalonita Antipa ⁊ Agripa.
Herodes aſcalonita fuit ille q interfecit
pueros vt hētur Mat.2 . Iſte fuit filius
antipatris q primꝰ alienigena regnauit i
iudea poſt ircanū . ¶ Sciendū eſt āt ꝙ ſi
cut p̄t colligi ex yſtoria ſcolaſtica ⁊ ex di
ctis Joſephi ꝙ Herodes aſcalonita ꝑꝑ i
nocētium fuit i infirmitate pcuſſus a dño
⁊ iudicio medicoꝝ ſciēs ſe incurabilē : ſci
ens ēt ꝙ đ morte ſua non multū triſtarē
tur iudei fecit capi magnaꝫ multitudinē
p̄ncipalioꝝ i iudea ⁊ fecit eos detineri ca
ptiuos ordinans cum Salōee ſorore ſua:
vt ſtatim qñ eſſꝫ mortuus faceret eos iter
fici vt ſaltē ſic iudea in die morť ſue plora
rētur. Paulo āt āteq̄ꝫ nouiſſimū ſpirituꝫ
redderet ātip ſrem filiū ſuū iugulauit poſt
duos filios quos ante necauerat.ſ.alexan
drū ⁊ ariſtobolū. Talis igitur Herodis
finis q digna ſupplicia ſceleṙ ꝙ i bethleē
erga puulos geſſerat ⁊ pro inſidijs ſalua
toris exactus ē ab euangeliſta dſignatur
cum dr̄.Defūcto Herode. ¶ Qm ad nū
ciū dſtiatū dicit.Ec.āgelꝰdñi appuit . An
gelꝰ ei idē ē ꝙ nūciꝰ.Deus igiť ſuū bonū
nūciū multotiēs miſit ad Joſ. vt inſtrue
ret eū qđ eſſꝫ facturꝰ.Herode igiť defun
cto mōeť vt i terrā yſrl' reuertať: vt ſic di
cere poſſit q̄ dixit petrꝰ act.12. Nūc ſcio
vere q: miſit dñs angelū ſuū ⁊ eripuit me
đ manu herodis ⁊ đ ōi expectatōe plebis
iudeoꝝ. ¶ Qm ad modū explicatū dic̄ i
ſōnis.Quia.n.Joſ.erat đ facili mōitōni
bus āgeli credulꝰ:iō ſufficiebat vt ei i ſō
nis appereret. ¶ Qm ad hoīem viſitatū di
cit Joſeph.Q: ei Joſ.erat datus ſicut nu
tritius pueri ⁊ ſic ꝯſolator virgis: iō ſibi
ſoli fit apparitio vt ſciat qđ ſit facturꝰ.
¶ Qm ad locū deſignatū dicit in egipto:
In iſta eīm appitōe angeli Joſ.erat i egi
pto.vnde Jo.ſup illō de egipto vocaui fi
liū meū.ſi inqt .70.interpretes non hn̄t:
ſed in Oſee pph̄a ſꝫ Ebraycā ſcribiť Uita
tē. ¶ Qm ad 2m.ſ.mōitōem exp̄mētē dic̄
Surge ⁊ ac.⁊c.vñ ſm̄ Dyo. in hoc poſſu
mꝰ aduertere benignitatem xp̄i q cū ds̄
eſſꝫ ⁊ hō:volebat tñ qm ad iſta q̄ videba
mꝰ diſpōi p āgelos ſꝫ iperiū đi p̄ris.Qm
ad cōſortiū ſcitatē dic̄ pueꝝ ⁊ mr̄em eius
Iſtō fuit gr̄oſum ꝯſortiū i q̄ fuit Joſ.exē
plū iuſticie:puer ſplēdor ſapie mr̄ virgo
ſpeculū pudicitie:vt dicat illđ eccl'aſti.24
Ego mr̄ pulchre dilectōis timoris magni
tudis ⁊ ſcē ſpei. ¶ Qm ad loci ꝯgruitatē
dic̄.⁊ vade i terrā yſrl'.vbi ſcieñ.ꝙ q: xp̄s
p̄ncipalr̄ qm ad hitatōem miſſus fuerat
a p̄re ad pplm̄ iſrliticū đ q̄ etiam carnem
aſſumpſit .vnde Mat .12. Non ſum miſ
ſus niſi ad oues que perierant domꝰ iſra
el .vnde ꝑꝑ hoc non ierat in egiptum vt
ibi magnam moram ꝯheret ſed vt euade
ret iram Herodis ⁊ egiptum curaret ab
erroribus ſuis:reuerſus eſt tamen i Iſra
el.vt ſic iuxta illud ps̄.Fuerit notus in
iudea ds̄ ⁊ i yſrl' magnū nom̄ eiꝰ. ¶ Qm
ad 3m.ſ.rōnē ꝯfortātē dic̄.Defūcti ſūt eīꝫ
q q̄rebāt aīam pueri.vñ Criſo. Reuerſio
nis āt rō aſſignať cum dr̄ đfuncti ſunt ⁊c.
¶ Sciendum eſt autem circa iſtā ptē p̄n
cipalē loquēdo ꝙ in ip̄a.7.poſſumꝰ ꝯſide
rare lꝫ alio ordie q̄ꝫ i lr̄a ordinenť.ſ.

Aſpectū gratioſum.
Situm tenebroſum.
Nuntium amoroſum.
Modum quietoſum.
Prodigium virtuoſum.
Actum virtuoſum.
Terminum fructuoſum.

¶ Quantū ad primū dicit Joſeph. Per
Joſ. eni q interpͤtaꝛ accreſcēs intelligiꝛ q
libet hō q dꝫ eſſe gratioſus deo per orna
mēta virtutū accreſcēdo. ſ. de ꝟtute i vir
tutē dū hic viuit vt tandē deū deoꝝ vide
at in ſyon. i. in gliam. Nā ſꝫ multitudinē
meritoꝝ erit retributio pmioꝝ. ¶ Quan
tum ad ſecundū. ſ. ſituꝫ tenebroſum dicit
In egypto. Per egyptū eniꝫ q interpͤtaꝛ
tenebra intelligiꝛ ſtatꝰ pcci faciēs hoiem
obſcuꝝ ⁊ tenebroſū. Accidit āt multociēs
ꝙ hō q inſtar Joſ. deberet eē deo gratio
ſus p illuſtrantē grām ē inſtar egypti in
tenebris peccatoꝝ. ¶ Qualr āt hō i egy
ptū ducaꝛ fuit figuratū Gen. 37. Ubi ſnia
liter dr ꝙ fratres Joſ. inuidētes ſibi vendi
derūt eū yſmaelitis mercatoribꝰ q duxe
rūt in egyptum vbi fuit ſb ꝟuitute regis
pharaonis. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p Joſ. vt di
ctū ē intelligiꝛ qlꝫ hō p frēs eiꝰ intelligiꝛ
dmōes q p tāto dn̄r frēs hois: q: ſic vnꝰ
fr̄ aliqn̄ aſſimilaꝛ alti: ſic aliql ſilitudo ē i
ter hoīeꝫ ⁊ dmōeꝫ iqm ſt itlctual ꝟe: Iſti
āt dmōes vidētes ꝙ ſt expulſi d padiſo ad
quē ſt hoīeſ ordiati eis inuidēt ⁊ ꝯtiue eos
tēptāt vt i pccm̄ labanꝛ. p mercatorēs aūt
yſmaelitꝭ itelliꝛ vicia qbꝰ tc̄ dmōes vēdūt
hoieꝫ qn̄ ſibi ꝓponūt dlctatōeꝫ ⁊ ꝯplacen
tiā i pcis. Quibꝰ Iſ. 50. Ecce i iniqtatibꝰ
vr̄is vēditi eſtꝭ. Et tc̄ ducūt eos i egyptū
i. i iferniū q ē tra tēbroſa ⁊ opta mortis ca
ligie iob. 10. vbi ſunt ſb ꝟuitute regis egy
pti. i. luciferi regis iferni cū ve dāpnatō
nis eterne. ¶ Qm ad tertiū. ſ. nūciū amo
roſū dic̄. āglus dn̄i angli ei ſciētes hoīes
ſuos debere eē ꝯciues ad ipos aſtriguꝛ
amoris viculo vt ſaluēꝛ ⁊ iō ex ordinatōe
diuina hoibꝰ admiſtrāt. Nā iuxta illd Ebre.
1. Oēs ſūt admiſtratorij ſpūs i miſterium
miſſi ꝑp eos q hereditatē capiūt ſalutis.
Ex q̄ nob daꝛ intel in deo magna benigni
tas q hoibꝰ talr aſſignat miſtros ⁊ ex pte
angeloꝝ maxia caritas. vn̄ Je. ſup Mat.
Magna dignitas aiaꝝ vt vna quē hēat
ab ortu natꝰ in cuſtodia ſui angeluꝫ depu
tatū. Sciēdū ē āt ꝙ inuēio angelos inter
ſe triplex bn̄ficiū ⁊ miniſteriū exhibere.
Nā pº a malo retrahūt hoīes ⁊ ad bonū
inducūt. vn̄ Nūeri. 20. dixit Moy. Noſti
ꝙ miſit dn̄s āgelū ſuū ⁊ eduxit d egypto
i. d tenebris pccoꝝ. 2º orōnes hoiuꝫ fidelr
deo offerūt iuxta illud angelꝰ raphael di
xit tob. tob. 13. Qn̄ orabas cū lacrimis ⁊
ſepeliebas mortuos ⁊ derelinqbas pran
diū tuū ego obtuli orōnē tuā dn̄o. 3º vitā
hois muniūt ⁊ ipos virilr ab inimicis de
fendūt iuxta illd ꝙ dn̄s dixit Moy. exo.
13. Ecce inqt eº mittā āgelū meū q ꝓcedet
te vt cuſtodiat i via ⁊ introducat in locuꝫ
quē ꝑparaui. vbi ꝯſidera qlr hoibus ſunt
angeli ad cuſtodiam. ſ. qm ad ingreſſum
ꝓgreſſū ⁊ egreſſū. Qm ad ingreſſū ſapiē
ter dirigēdo. iō dic̄ q ꝓcedet te. vn̄ exo. 23.
ꝓcedet āgelꝰ meꝰ. Qm ad ꝓgreſſū diligē
ter ꝓtegēdo iō dic̄. ⁊ cuſtodiat te in via.
vn̄ ps. Angelꝭ ſuis mādauit d te vt cuſto
diāt te in oibꝰ vijs tuis. Qm ad egreſſuꝫ
feliciter collocādo iō dic̄ vt introducat te
ad locū quē ꝑparaui. vn̄ Exo. 15. Introdu
ces eos ⁊ plātabis in mōte hereditatꝭ tue
firmiſſimo habitaculo tuo ꝙ opatꝰ es dn̄e
¶ Qm ad. 4m. ſ. modū qetoſū dic̄ in ſom
nis. p ſomniū q̄ irruit ſopor ſup hoīes da
tur intel ꝙ q vlt mereri hēre viſionē an
gelicā dꝫ eē lōgeuꝰ a terrēis ⁊ celeſtia cō
tēplari. ¶ Qm ad. 5. ſ. ꝓdigiū ꝟtuoſū dic̄
defuncto herode. p herodē ei q interpͤtaꝛ
gliās pellibꝰ intelligiꝛ dyaꝰ q gliaꝛ i pccō
ribꝰ p pell mortuoꝝ deſignatꝭ. Quibꝰ dr
Apoc. 3. Nom̄ hēs ꝙ viuas ⁊ mortuꝰ es.
¶ Qm ad 6m. ſ. actum ꝟtuoſū dic̄ ſurge. ⁊c.

pu. ⁊ mrēm eiꝰ. vbi angelus qm actū ꝟtuo
ſū. tria tāgit q̄ dꝫ pccōr facere ſi vult actū
attingere ꝟtuoſū. pº dꝫ deſerere culpā iuſti
cientē iō dr ſurge. vn̄ eccl. 17. Surge ꝯuerte
re ad dn̄m ⁊ relinq pccā tua. 2º dꝫ induere
inocētiā decorātē. ⁊ iō dr ſibi acci. pueruꝫ
Nā pccōr poſtq̄ꝫ ſurrexit a culpa ⁊ vēit ad
ſtatū grē dꝫ ipāꝫ p puritatē ꝯſuare. vt ſic
ſit d nūero iſtoꝝ pueroꝝ de qbꝰ dr dan. 1.
In qbus nulla erat macula. q erāt decori
forª ⁊ eruditi in oi ſapª. ¶ 3º dꝫ aſſumere
diligētiā opantē ⁊ iō ſibi dr accipe mrēm
eiꝰ. Nā hō poſtq̄ꝫ recepit diuinā grāꝫ nō
dꝫ ociari in ipa ſꝫ dꝫ ſe exercitare in opi
bꝰ bōis. vn̄ cuilibet dr eccl. 11. Mane ſeia
ſem̄ tuū ⁊ veſpe nō ceſſet manꝰ tª. p māe
intelligiꝛ iuuētꝰ p veſpe ſenectꝰ in qbꝰ hō
nō dꝫ ociari ſꝫ ꝟilr ſe exerceꝛ. ¶ Qm ad
7m. ſ. terminū fructuoſū dic̄ ⁊ vade in ter
rā iſrael. q̄ interpͤtaꝛ vidēs deū. i. i celeſti
pr̄ia in q̄ clare deū videbimꝰ cui dr deut.
8. Dn̄s deꝰ tuꝰ d ducet te i trā bonā. 2ª ps.

Sequitur. Qui ꝯſurgēs accep ⁊c.
vbi tāgit ſedulitatꝭ diligētiā in
exequēdo ꝙ ꝓbat actꝰ applicatꝰ
In h ei ꝙ Joſ. ſtati poſuit i executiōe mo
nitionē angelicā daꝛ intel eiꝰ ꝓmptitudo
i pēdo dis mādatꝭ. vn̄ Ber. Uerꝰ obediēs
mādatū nō diſcutit ſꝫ ſtati pat aures audi
tui linguā voci pedes itineri manꝰ opi ⁊
ſic ſe totū intꝰ colligit vt mandatū pagat
ipātis. vn̄ qm bonū ſit obia dicit. 35.
moral. Obia ſalua ꝟtꝰ eſt q̄ mēti ceteras
ꝟtutes inſerit iſertaſqꝫ cuſtodit. Melior
ē obia q̄ꝫ victime. Tertia ps.

Sequitur. Audiēs āt ꝙ archelaus
⁊c. vbi tāgit ſagacitatꝭ ſapientiā
in precauēdo ꝙ ꝓbat hoſtis de
claratꝰ. vbi ſciendū ꝙ q: angelꝰ nō deter
minauerat locū Joſ. ad ſpālr ire dꝫ appli
cari ad iudeā q̄ nobilior erat ps regni ar
bitrās ꝙ tātus puer nō eſſet alibi mitten
dus q̄ꝫ in Jeru. ciuitatē inſignem ⁊ iō di
ſpoſuerat illuc ire. ſꝫ audiēs ꝙ archelaus
filiꝰ herodis ibi regnabat timuit illo ire.
¶ Sciendū eſt ꝑp iſtum archelaū qui dr
in iudea regnaſſe ꝓ herode prē ſuo ꝙ ſi
cut narrat Joſephus Herodes habuit. 9.
vxores ex qbus numeroſam ſuſcepit ſo
bolem. primogenitus eſt antipater ex do
ride. Alexāder ⁊ ariſtobolus ex marianne
Archelaus ex maracha ſamaritade. He
rodes ātipas q poſt tetrarcha fuit ⁊ phi
lippus ex cleopatra Jeroſolimitid. tribꝰ
vero primis ab Herod interfcis: ⁊ poſt
mortem eius occaſione teſtamēti pris ar
chelao vſurpāte regni gubernatiōeꝫ: ⁊ tn̄
de ſucceſſiōe regni ad ceſarem auguſtum
delata de conſilio ſenatus omnem hero
dis monarchiam diſtribuit mediam par
tem. ſ. iudeam ⁊ ydumeam tradens ar
chelao ſub nomine tetrarche pollicitus
ſe facturum eum regem ſi dignum ſe pre
buiſſet. Mediam vero partem in duas
ſecuit tetrarchias ſucceſſitqꝫ gallilea in
partem herodis yturea vero ⁊ traconiti
dis regio philippo. Factus eſt ergo poſt
herodem defunctum archelaus quaſi dy
archus quod dominij genus h regnum
appellat. Quarta pars.

Equitur. Et admonitus in ſom
nijs ſe ceſſit ⁊c. Ubi tangit ſecu
ritatis prouinciam in conſeruā
do ꝙ probat ſitus demōſtratus vbi ſciē
dum ꝙ Joſ. vidēs ꝙ propter dominiuꝫ ar
chelai non poterat ire in iudeā elegit ire
in gallileaꝫ vt ibi ſecurus cū puero habi
taret. Sed h igitur in parte iſta tria poſ
ſumus conſiderare. ſ.
Complacentem regionem.
Conuenientem manſionem.
Prophetie adimpletionem.
¶ Quantū ad primū dicit. Et admonitꝰ i
ſom. ⁊c. vbi ſciēdū ꝙ cū dictū ſit i pte ꝓce
dēti ꝙ cū herodes monarcha mortuꝰ fuiſ
ſet archelaꝰ accepiſſet gubernatiōeꝫ q̄uſqꝫ
p ceſarē auguſtum fuit diuiſum dominiū
⁊ ſic quādo Joſ. redijt in terraꝫ Iſrael ita

dñaretur in gallilea ſicut in iudea poſſet
aliqͦ dubitare q̄re Joſ. nō ita timuit ire
in gallileā ſicut ī iudeā. Ad ꝙ pōt dici ꝙ
q: Jeruſalē erat caput regni ibi quaſi aſſi
due morabaᷓ archela⁹. ⁊ nō tm̄ in gallilea
⁊ iō non timuit in gallileam ire ſm̄ Jo. ſic̄
in Jeruſalē. ¶ Quantū ad ſecundū. ſ. con
uenientē manſionē dicit. Et veniens hi.
⁊c. Quare āt cū Joſ. eēt nat⁹ nazareth nō
elegit primo illuc ire q̄ȝ in iudeā. Rn̄deo
q: ſciebat xp̄m natū de virgīe ⁊ ꝯceptum
de ſpū ſcō ⁊ iō ſm̄ Au. De ꝯſenſu euāgeli
ſtaꝝ credidit eſſe verbū angeli intelligen
dū de Jeruſa. tanq̄ȝ de digniori ciuitate.
¶ Q^m ad tertiū. ſ. ꝓphetie ipletiōeȝ dicit
vt iplereᷓ ꝙ dictū ē ⁊c. vbi ſciendū ꝙ ex h̄
ꝙ dicit ꝓphas pluraliᷓ ⁊ nō ꝓphaȝ ſingulᷓr
daᷓ nobis itelligi ꝙ ſenſum ſcripturaꝝ ⁊
ꝓphetiaꝝ aſſūpſit nō āt auctoritatē fixā.
Nā q: nazare⁹ interp̄taᷓ ſcūs ⁊ ſm̄ oēs ꝓ
phetas imo ſȝ oēm ſcripturā yh̄s ſcūs dr̄
imo ſcūs ſcōꝝ iō ſm̄ . aſſumpſit ſenſū
nō v̄ba q̄uis ēt ſȝ veritatē ebraycā xp̄s
nazare⁹ vocēᷓ. ¶ Sciendū ē ēt ꝙ ex h̄ ꝙ
xp̄s dict⁹ ē nazare⁹ ſm̄ Criſo. Xp̄iani pri
mitus ſunt vocati nazarei ſȝ tn̄ poſtmodū
nomē eoꝝ mutatū eſt apud anthiochiā ⁊
xp̄iani vocanᷓ. ¶ Moralᷓr āt loquēdo cir
ca iſtā ꝑtē ſciendū ē ꝙ ex h̄ ꝙ xp̄s dereli
quit egyptū ⁊ vēit in gallileā ⁊ hitauit in
nazareth dat nob̄ exēplū in h̄ mūdo v̄tuo
ſe viuēdi vt poſſim⁹ celeſtē p̄riaȝ adipiſci
vn̄ ꝑ egyptū q̄ iterp̄taᷓ tenebra vel obſcu
ritas itelligiᷓ ſtat⁹ culpabilᷓ q facit hoīeȝ
tenebroſū quē q̄dē ſtatū oſ̄dit nobis xp̄s
deſerere ī ſuo exitu d̄ egypto. Ad ꝙ faciē
dū admoneᷓ qlȝ Jſa. 55. Ubi dr̄ Derelin
quat ipi⁹ viā ſuā ⁊ ibi iniqu⁹ cogitatiōes
ſuas ⁊ reuertaᷓ ad dn̄ȝ ⁊ miſ̄ebiᷓ ei⁹. Per
gallileā āt. q̄ interp̄taᷓ trāſmigratio itelli
giᷓ trāſit⁹ quē hō dȝ facere d̄ vitijs ad vir
tutes quē oſ̄dit nob̄ xp̄s veniēs i gallile
am. Per nazareth q interp̄taᷓ flos q q̄ꝺ
flos ē purus redolēs ⁊ pulcher aſpectu i

telligiᷓ ꝙ hō poſtq̄ȝ deſit vitia. ⁊ ſic exiuit
egyptū. ⁊ trāſiuit ad bona opera virtuoſa
⁊ ſic venit in gallileam. debet perſeuerare
in puritate mētis ⁊ corporis ꝑ redolētiaȝ
bone fame ⁊ ꝯuerſationē honeſtā. ꝙ q̄deȝ
xp̄s dedit nob̄ intelligere qn̄ in nazareth
hitauit. vn̄ nobis dr̄ eccl'iaſtici. 39. Florete
flores q̄ſi liliū date odorē. ⁊ frōdete i gra
tiā. Nā hō dȝ cū lilio puritatis redolere ꝑ
famā bonā ⁊ frōdes facere ꝑ opa virtuoſa
vt creſcat i p̄nti ꝑ grāȝ. ⁊ i futuro ꝑ glīaȝ.

In epiphania dn̄i euangeliū. 12.

Cum natus eſſet yh̄s in be
thleē iude i dieb⁹ herodis
regis ⁊c. Mat. 3. Digni
tas regalis h̄ exigis vt ad
penitentiā regis nouiter i
cipiētis regn̄are fideles vndiq̄ȝ ꝯpareāt
iſpm recognoſcētes ꝓ dn̄o. ⁊ vt ei tributa
deferāt ⁊ donaria iuxta regalē magnificē
tiam ⁊ conſuetudinē regionis. Nato igiᷓ
xp̄o rege regū. ⁊ ſe mundo viſibiliter pre
ſentato ꝯgruū fuit vt ad iſpm recognoſcē
dum ꝓ dn̄o ſe p̄ntarent ppl'i nationū fide
litatem ſibi ꝓmittentes oimodaȝ ⁊ obla
tiōes portātes donoꝝ. Hoc aūt hodie fa
ctum cōſpicimus i aduētu trium magoꝝ
mirabiliū q fuerūt primitie gentiū faciē
tes xp̄o pro ſe ⁊ poſteris ſuis homagiuȝ
⁊ offerentiū munera precioſa. Et h̄ eſt ꝙ
inſinuat euāgelium hodiernum. In quo
Mat. quattuor tangit. ſ.
Sedulitatem ſolicite inquiſitiōis.
Malignitatem ꝑfide ꝑſecutionis.
Pietatem magnifice deuotiōis.
Benignitatē deifice gubernatiōis.
¶ Primū ꝓbat magoꝝ preuētio vigoro
ſa. Secundum herodis indignatio aioſa.
Tertium regum oblatio copioſa. Quar
tum ſupna comonitio fructuoſa. ¶ Pri
mum in principio. Secundū ibi. Audiens
autem herodes ⁊c. Tertiū ibi. Qui cum
audiſſent regē ⁊c. Quartū ibi. Et reſpon
ſo acceperunt. Prima ꝑs.

Quantū ad primū vbi tangit ⁊c.
ꝙ ꝓbat ⁊c. dicit. Cū natus eſſet
yh̄s ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ circa iſtaȝ
ꝑtem. 7. tangit euangeliſta. ſ.
Subiecti dignitatem.
Loci congruitatem.
Temporis congruitatem.
Aduentum virtuoſum.
Queſitum fructuoſum.
Signum gratioſum.
Affectum amoroſum.
¶ Quantū ad primū dicit. Cū natus eēt
yh̄s. Yh̄s eni idē eſt ꝙ ſaluator. Saluator
nomē eſt dignitatis. Cū igiᷓ natus eſſet
Jh̄s. ſ. de mr̄e tpalᷓr q a p̄re eſt eternalᷓr.
vt ſic ſit xp̄s yh̄s heri ⁊ hodie ipſe ⁊ in
ſclā Ebre. 12. De quo Ber. in quodā ſmō
ne. Xp̄s yh̄s filius dei naſciᷓ in bethleē iu
de yh̄s ſaluator q̄d tā neceſſariū ꝑditis:
quid tam optabile miſeris: quid tam vti
le deſperatis. q. d. nihil. Nam iſpe eſt ꝑdi
toꝝ reparatō: miſerorum: conſolatis dſpe
ratoꝝ ꝯfortatō. vn̄ pōt figurari per ſalua
torem: de quo dr̄. 4. Re. 13. Require euan
gelio ꝑte ¶ Quantum ad loci ꝯ
gruitatē dicit in bethleem iude. Duplex
enim inueniᷓ bethleem: vna que eſt in tri
bu zabulō: alia in tribu iuda: ⁊ de iſta ſm̄
Glo. loqtur Euangeliſta. Duplex rō pōt
aſſignari quare prius vocabatur effrata:
vna lr̄alis quia effrata interpretaᷓ vno
modo videns furorem. bethleem domus
panis: ⁊ ibi primo fuit magna fames ſic̄
pȝ Ruth. 1. ⁊ ideo videns furorem pauꝑ
tatis: poſtea v̄o magna habūdantia: ⁊ iō
domus panis. ¶ Spūalis rō vt dicatur
effrata. i. videns furorem propter furorē
herodis in interfectione puerorū: Beth
leem autem qui ibi natus eſt xp̄s qui eſt
panis viu⁹ q de celo deſcēdit Jo. 6. ⁊ ſic
congruētia loci ꝯuenit cuȝ locato. ¶ Jlle
panis pōt figurari ꝑ panem de quo dicit
Judi. 5. Uidi ſomnium ⁊ videbaᷓ mihi ſb̄
cinericius panis ex ordeo volui ⁊ in ma

diā caſtra deſcēdere cūq̄ȝ veniſſet ad ta
bernaculū percuſſit illud atq̄ȝ ſubuertit.
⁊ terre funditus coequauit. Ubi ſciendū
ꝙ ꝑ iſtum panem intelligiᷓ xp̄s q ſub ci
nerici⁹ dr̄ q: diuinitas fuit ſub cinere nr̄e
mortalitatis velata ⁊ fuit coct⁹ igne amo
ris quē ad genus humanū habuit. Dr̄ āt
ordeatius ꝑꝑ aſperitatē pene q̄ȝ pro no
bis ſuſtinuit q̄ lȝ xp̄o fuerit aſpera tamen
nobis fuit dulcis q: per iſpm ſumus de iu
go dyaboli liberati inſtar ordei q habet
aſperitatē in cortice interius tamen gra
num ꝙ continet eſt ſanatiuū. Per madi
anitas aūt qui iterpretantur iniqui intel
liguntᷓ dmones qui humāo generi aduer
ſantur. Per caſtra āt illoꝝ intelligiᷓ mū
dus in quo homines erāt dediti vanitati
bus. Panis igiᷓ. i. xp̄s deſcēdens de celo
i. qn̄ carnē aſſumpſit vēit i caſtra. i. in mū
dum cui ꝑ ſuā potentiā principabaᷓ dya
bolus ⁊ ſibi dn̄iuȝ abſtulit. ⁊ potentiaȝ mi
norauit iuxta illud Jo. 12. Nūc iudiciū ē
mundi nūc princeps mundi eiciet foras.
Dr̄ āt ꝑuēiſſe vſq̄ȝ ad tabernaculū. i. vſq̄ȝ
ad lymbū. ⁊ iſtud ꝑcuſſiſſe ⁊ ſubuertiſſe:
qn̄ deſcēdit ad lymbū patrū. ⁊ inde extra
xit aias q̄ ibi detinebātur captiue. ⁊ ſic de
monibus gemētibus ipſum expoliauit.
¶ Quātū ad tertiū. ſ. tpis veritatē dicit
In diebus herodis regis. ſ. aſcalonite.
Jſte ſȝ Ambr. n̄ fuit iudeus ſȝ ydumeus
conſtitutus a romanis in regē. vn̄ ex h̄ iu
dei cognoſcere poterāt xp̄m iam natum
q: tranſlatū ab eis fuerat regnū iuxta ꝙ
ꝓphetatū fuerat Gen. 49. Nō auferetur
ſceptrū de iuda nec dux de femore ei⁹ do
nec vēiat q mittēd⁹ ē ⁊ iſpe erit expecta
tio gētiū. i. expectatib⁹ a gētib⁹. Moralᷓr
āt dr̄e poſſum⁹ ꝙ ꝑ herode q iterp̄taᷓ pel
lib⁹ gl'ans itellᷓr dyabol⁹ q glᷓaᷓ i peccato
rib⁹ ſignificatꝭ ꝑ pelles mortuoꝝ. ¶ Q^m
ad 4^m. ſ. aduētū virtuoſum. d. Ecce magi
ab ori. ⁊c. vbi ſcien̄ ſm̄ Raban. ꝙ iſti nō
dicunᷓ magi a maleficio: ſȝ a ſapiē ſtudio

ſm Au.magi in caldeo idē ē φ phi i gre
co ⁊ ſapiēs in latio.℄ Sciēdū ē āt ꝺ iſtis
magis ſic narrat Remigi⁹ φ varia ē de
ipſis opinio.Quidā eiꝫ dicūt ipos fuiſſe
caldeos.Caldei ei ſtellā p ꝺo collebāt:iō
dixerūt φ nūcupatiu⁹eoꝝ ꝺs oñderat ve
rū dcū natū.Alij vo dicūt pſas eos fuiſſe
Nōnulli vo dñt eos ꝺ finibus vltimis fu
iſſe.Alij vo dicūt iſtos fuiſſe nepotes baa
laꝫ φ magꝭ ē credēdū.Baalā inter cetera
q̄ pphetauit dixit,Orieꝭ ſtella ex Jacob
Illi vo hñtes hāc pphetiā mor vt vide
rūt ſtellā nouā intellexerūt regē natū.
℄ Venerūt igiꝭ iſti magi ab oriēte cui⁹
duplex eſt rō.pma ſm Criſ. vt ſic iſta ps
mundi eſt pncipiū lumis :ſic iſti ꝺfigura
renꝭ eē pncipiū fidei i gentib⁹ .Sa rō ē ſꝫ
Remig.q: ille q q̄rebaꝭ oriēs erat . vene
runt igiꝭ ab oriēte yeroſo.vbi erat caput
regni:q i toto orbe erat famoſa:tū q: erat
ciuitas magiſterij:q: hītabāt ibi ſacerdo
tes:tū q: erat ciuitas ſacrificij:q: ibi offe
rebāꝭ hoſtie dño:tū q: erat ciuitas regis
⁊ dñij:q: ibi hītabāt reges vt iuēirēt pue
rū:vel vt interrogarēt ꝺ ipo ſapiētes : vt
ſm Glo.⁊ ſꝫ Remig.ꝺ natiui. xpi certifi
careꝭ ⁊ iexcuſabiles eſſēt iudei. ℄ Qm
ad 5m.ſ.q̄ſitū fructuoſum dic.dicētes vbi
eſt q nat⁹ē rex iudeoꝝ.Nā xps ſpālr dr
rex iudeoꝝ.p̄ q: eis ſpālr pmiſſus iuxta
illud mal.vltio Vob āt timētib⁹ nomē me
um orieꝭ ſol iuſticie.So q: eis ſpālr miſſ⁹
iuxta illꝺ math.15.Nō ſuꝫ miſſus niſi ad
oues q pierūt dom⁹ yſrl.3° q: iter eos ſpe
cialr ↄuerſat⁹.vñ Luc.4.Ipe docebat in
ſinagogis eoꝝ.ſ.iudeoꝝ ⁊ magnificabatur
ab oibus ⁊ vēit in nazaret vbi erat nutri
tus.℄ Sciēdū ē ēt φ magi tria q̄runt.ſ.
Situ continentem:vbi eſt
Ortū euidentem: qui natus eſt
Gradū excellētē:q: rex iudeoꝝ .
℄ Ad pmū dīe poſſumus φ ipe ē vbiqꝫ
p ſuā potētiā .In ſcis ſpālr p grāꝫ . Atti
git vbiqꝫ p ſuā mūdiciā.vñ grg.ſr eze.de⁹
manet intra oia:ipe extra oia:ipe īfra oia
ſupior ē p potētiā iferior ē p ſuſtētatōem
exterior per magnitudinē:interior p ſub
tilitatē:ſurſū regēs deorſum ↄtinēs extra
ordinās interi⁹ penetrās . ℄ Ad 2m dīe
poſſum⁹ φ eternalr nat⁹ ē ꝺ pře tpaliter
ꝺ mře iuxta illꝺ Iſ.9. Puer nat⁹ ē nob
⁊ fili⁹ dat⁹ ē nob.℄ Ad 3m dīe poſſumus
φ ipe ē rex magn⁹ ſup oēs deos ps. vñ
Apoc.19.Ipe hēbit i veſtimēto.i.i hūani
tate ⁊ i fēore ſuo.i.i diuinitate ſcriptum
rex regū ⁊ dñs dñantiū.℄ Qm ad 6m.ſ.
ſignū gl'oſum dic.vidim⁹ ſtellā ei⁹ i orien
te.Nā ia ſtella nunq̄ȝ al's appuerat . cui⁹
rō ē ſꝫ Fulgētiū:q: ipa fuit nouiter crea
ta ⁊ data i ſignū xpi nati:⁊ vt magos du
ceret ad ipm φ nunq̄ȝ alias fuerat oppor
tunū.℄ Ex mult̄ āt aduertere poſſumus
φ fuit nouiter pducta ⁊ nō aliq̄ fuit cele
ſtiū ſtellaꝝ.vñ Criſo.in ol'. Oñ āt nō ce
leſtiū vna ſtellaꝝ h fuit . Nulla eim alia
ſtellaꝝ hac via incedit h ab alto in meri
die ferebaꝭ ſo a tpe.Nō eim in nocte tm̄
appebat ſꝫ in media die:φ nō ē vtus ſtel
le ſꝫ lūe.3° ab eo φ appebat ⁊ occultabaꝭ:
ſic pꝫ i iterm.4° q: nec pprīū greſſū hēbat
ſꝫ cū oportebat ire magos ibat:qñ āt ſtaꝭ
ſtabat 5° q: nec ſurſuꝫ manēs ptū vginis
demōſtrabat ſed deorſum ꝺſcēdēs:φ nō ē
ſtelle mot⁹ ſꝫ vtus q̄dā rōal'.vñ vr h ſtel
la vtus inuiſibil' fuiſſe in talē appentiam
formata.Vñ de iſta ſtella fuerūt opi.ſm
Remig.⁊ ſm Au.Quidā ei dixerunt φ
ſps ſanct⁹ fuit in ſpē ſtelle: ſic appuit in
ſpē colūbe qñ xps fuit baptizat⁹. Quidā
āt dixerūt φ fuit āgel⁹ i ſpē ſtelle . Vide
rūt ſtellā magi in oriēte φ duob⁹ modis
pōt intelligi.vno mō ſm Bedā φ ſtella
fuerat fixa ꝺ bethleē q erat i occidēte re
ſpectu regiōis vbi erāt magi: ⁊ tūc ē ſen
ſus φ nos exñtes i oriēte vidim⁹ ſtellam
ei⁹ i occidēte.Alio mō ſm Aug. φ ſtella
appuit in oriēte magꝭ:h ē in ptib⁹ eoꝝ iu
xta eos:⁊ ducatu ei⁹ venerūt in bethleeꝫ.

Et h magꝭ approbaꝭ eccl'a. ℄ Scieñ ē āt
φ ꝺ tpe appitōis ſtelle:⁊ ꝺ tpe q̄ magi in
cepunt vēire pp diſtātiā loci fuerūt diuer
ſe opiones.Pria Aug.φ q̄ſi p biēniū añ
naꭒ.xpi appuit ſtella ⁊ tē mirabanꭒ magi
qd eſſꝫ xpo āt nato reuelatū ē magis per
āgelos φ illa ſtella erat ſignū xpi nati :⁊
tūc incepunt vēire ⁊ i.13. dieb⁹ venerunt
⁊ pueꝝ adorauerūt.2a opio Criſo.ſ. φ añ
p multū tps ſtella magꝭ appuit ⁊ tūc ince
punt vēire:⁊ pp nimiā diſtātiā poſuerunt
totū illū ānū ⁊.13.dies alteri āni cuꝫ xps
adhuc eſſꝫ in cūabul' applicuerūt ⁊ ipm
adorauerūt.3a opio fuit φ i die nati.ſtel
la appuit:⁊ tunc inceput vēire: ⁊ p⁹ ānū
ↄpletū.13a die ſi āni puenerūt.Sed iſtud
nō pōt ſtare.q: Glo.venerunt āt nō poſt
ānum q: tunc inueniretur i egypto nō in
pſepio:ſꝫ.13.die.4a opinio fuit φ i nati.do
mini ⁊ ē Fl'gentij.Primo ſtella magꝭ ap
puit ⁊ tūc incepunt iter ſuū ⁊ in.13.dieb⁹
venerūt vſqꝫ ad xpm:⁊ h magꝭ tꝫ eccleſia
Sed h Je.Querēdū ē ſi caldei vel pſe ꝺ
vltis terre finib⁹ fuerūt.i.magi quō in tā
breui ſpacio iterm vēire potuerūt.Rñdeꭒ
vno mō ſm Remigi.φ h fuit miraculoſe
φ miraculū potuit faceꭒ puer nat⁹.2° mō
ſꝫ Gre.φ h fuit q: hūerūt dromedarios
q vadūt velociſſime ⁊ eoꝝ auxilio puene
rūt.3° mō ſm Remigi.φ iſti fuerūt ꝺ p
gēie baalam. ⁊ regio eoꝝ nō multū diſta
bat a terra pmiſſiōis:iō in breui tpe pue
nire potuerūt.Qualr āt ⁊ a qbus ia ſtella
fuerit viſa narrat Criſo.ſe iuēiſſe i qbuſ
dā libris lꝫ apocrifis.d.φ erat q̄dā gens
in ptib⁹ oriētis i q fuit mlta ſapiētia ⁊ no
bilitas.Iſti inuēiētes in libris Baalam
φ pphetauerat.Orieꭒ ſtella ex Jacob ⁊c.
Intelligētes ad lr̄am xpo naſcēte appeꭒ
h⁹i ſtellā fuerūt curioſi inueſtigare ortuꝫ
hui⁹ ſtelle vt per ipam cognoſcerēt xpm
natum.Et ad h melius inueſtiganduꝫ or
dinauerunt φ eligerenꭒ .12. de melioꝛib⁹
familijs inter eos:⁊ φ vno decedente ali
us ſubrogaretur:ita φ ſemper eſſent. 12.
qui ſollicite conſiderarent ortum huius
ſtelle.Et vt h melius facerent in quodaꝫ
altiſſimo monte in oriente vbi ſemp erat
aer puriſſimus conſtrui fecerunt vnum
pulcherrimum palacium cum copia om
nium rerum neceſſariarum ad victum:⁊
ibi ſtabant illi.12.viri in ſillentio ⁊ oratio
ne:vigilia ⁊ abſtinentia expectantes ortū
huius ſtelle.Adueniente autem temporꭒ
natiuitatis Chriſti ⁊ ipſis in oratione p
ſiſtentibus in ipa hora medie noctis ap
paruit ſupra eos in aere ſtella pulcherri
ma:in cuius ſumitate erat ymago pueri
paruuli ferentis ymaginem crucis ex cu
ius aſpectu erant valde gauiſi:φ ſuis tē
poribus meruerunt illud videre ⁊ illud
narrauerunt ⁊ oſtenderunt ſapientib⁹ il
lius regionis qui de ſeipſis tres nobilio
res ⁊ ſapientiores elegerunt qui irent ⁊
munera ptioſa deferrent ⁊ natum puerū
vt regem ⁊ dominum adorarent.Qui ſta
tim arripiētes iter venerunt ſtella duce
ad pueꝝ adorādū ⁊ ei mūera ptioſa offerē
dū.℄ Cōuēiēs āt fuit φ xps māifeſtare
tur p ſtellā:q: cū ipe ſit lux q illumiat oēꝫ
hoiem vēientē in hūc mūdū.Jo.1.In na
tiui.ei⁹ ſtella fl'gida ꝺbuit appeꭒ.℄ Qm
ad 7m.ſ.affectū amoroſum dic. Et vēim⁹
adoraꭒ eū.vbi ſciēdū φ iſti magi ſꝫ Criſ.
ita fixi fuerūt i amore xpi nati ⁊ firmati i
fiꝺ φ ñ obſtāte φ ſcirēt φ iuxta edictum
ipiale eſſꝫ pūiēdū capitali ſnia qcūqꝫ regē
aliū q̄ȝ ſbiectū romāo impio noiaret xpꝫ
tm̄ regē ↄfitebanꭒ intrepidi.℄ De iſto af
fectu amoroſe orōnis xpi dic ps.Oēs gē
tes q̄ſcunqꝫ feciſti vēient ⁊ adorabūt te
dñe.Nā paſtores vt pmitie iudeoꝝ.magi
vo vt primitie gētiū:vt ſic in ipis tanq̄ȝ
i principijs venirēt omnes gētes:quia tē
non erat niſi populus iudaycus legeꝫ ha
bens:⁊ gentil' non legi moyſi obligatus.
℄ Sciendu; eſt circa iſtā partē φ iſte ad
uentus ⁊ inq̄ſitio magorum ad xpm fuit

figuratus per aduentum regine Sabba
ad regem Salomonem: de quo ſimiliter
dicitur.3.Re.10.quod audita fama regis
Salomonis venit ad ipſum cum magno
comitatu ⁊ apparatu videnſqꝫ ſapienti
am Salomonis ⁊ domum quam hedifica
uerat ⁊ cibos menſe eius ⁊ habitacula
ſeruorū ⁊ ordinem miniſtrātium:veſteſqꝫ
eorum ⁊ pincernas ⁊ holocauſta q̄ offere
banť ñ hēbat vltra ſpiritū dixitqꝫ ad re
gem maior ē ſapia ⁊ opa tua quaꝫ rumor
quē audiui.Beati viri tui ⁊ bti ſerui tui
hij q ſtant coram te ſemp ⁊ audiūt ſapiē
tiam tuā ſit dñs deus tuꝰ benedictus cui
ꝯplacuiſti ⁊ poſuit te ſup tronū Iſrael re
gem i ſempiternū. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ in
iſta figura quattuor tanguntur.ſ.
Relatio inaudite magnitudinis.
Inſpectio cōprobate celſitudinis.
Cōmendatio cōgregati collegij.
Recognitio collati beneficij.
¶ Primo tangiť relatio iaudite magni
tudinis:cum dr̄ ꝙ regia ſabba audiuit ſa
pientiā ſalomonis.vbi ſciēdum ꝙ p ſalo
monem qui interpretať pacificus intellr̄
xp̄s de quo eph̄.2.Unde eccl'a cantat rex
pacificus magnificatus ē cuius multum
deſiderat vniuerſa terra. Ipſe ē pax nr̄a
qui fecī vtraqꝫ vnum.Per reginam autē
ſabba intelliguntur iſti reges qui ēt ad lr̄aꝫ
de regione ſabba venerūt ad xp̄m iuxta
illud Iſ.60.Omnes ð ſabba venient aurū
⁊ thus deferētes ⁊ laudeꝫ deo nūciantes.
Iſtis āt fuit relata ⁊ nūciata fama xp̄i re
gis nati multipliciter.
Baalam ꝑphetante.
Stella refulgente.
Angelis nūciantibus.
Paſtoribus inquirētibus.
Iudeis teſtificātibus.
¶ Prio hꝰi pueri nati fuit relata fama
baalam prophetante.Deinde enim fuit p
baalam numeri.24.Orietur ſtella ex Ia
cob ⁊ cōſurget virga ð Iſrl' ⁊ percutiet du
ces moab:vaſtabitqꝫ omnes filios ſeth ⁊
erit ydumea poſſeſſio eius.¶ Ubi ſcien
dum ꝙ per iſtam ſtellam ⁊ virgam ortaꝫ
de iacob intelligiť xp̄us ſecundum carnē
natus de ſtirpe Iacob qui eſt ſtella mun
dum illuminādo ⁊ virga ipſum gubernā
do.Iſte percuſſit ⁊ vaſtauit duces Mo
ab:qui interpretať ex patre ⁊ filios Seth
qui interpretatur germen.i. multitudinē
peccatorum que ex patre noſtro primo or
tum habent ⁊ germinantur:quorum dux
eſt dyabolus.Iſta inqꝫ omnia percuſſit:
quando ſuper lignum crucis de dyabolo
⁊ vitijs glorioſiſſime triūphauit.Dicitur
autem ꝙ ydumea que interpretatur ſan
guinea erit poſſeſſio eius:q' ia poſſeſſio
Chriſti in iſto mundo fuit paſſio quam p
nobis portauit effundendo ſuum ſangui
nem precioſum.Unde Apoc.5. Redemi
ſti nos domine deus in ſanguine tuo.
¶ Secundo fuit relata ſtella fulgēte.Nā
in natiuitate huius Regis apparuit no
ua ſtella:natiuitatem eius demonſtrans
ſicut patet hic.¶ Tertio fuit relata āge
lis nuntiantibus.Unde Luc.2.dicitur ꝙ
angelus dixit paſtoribus.Euangelizo vo
bis gaudium magnum quod erit ⁊c.
¶ Quarto fuit nunciata paſtoribus in
quirentibus.Unde Luc.2.Paſtores lo
quebantur ad inuicem.d. tranſeamus vſ
qꝫ Bethle.⁊c. ¶ Quinto fuit relata iu
deis teſtificantibus:ſicut patet quādo he
rodes congregauit omnes principes ſa
cerdotum vt ſciſcitaretur ab eis vbi chri
ſtus naſceretur:qui dixerūt ei in bethleē
iude allegantes propheciam.Iſtis igitur
relationibus pre vijs Magi deuoti per
uenerunt ad Chriſtum. ¶ Secundo tan
gitur inſpectio comprobate celſitudinis:
cum dicitur ꝙ iudei ſapientiam Salomo
nis ⁊c.Per illam enim ſapientiam intel
ligitur Chriſtus dei ſapientia ⁊ virtꝰ.i.
cor.i.vnde de ipo eccleſiaſtici.1.Fons ſa
pientie verbum dei in excelſis. Iſtam

ſapiētiam inuenerunt:qn̄ inuenerunt dei
filium incarnatum.¶ Per domū autem
intellr̄ virgo Maria:quam dei filius in
domuꝫ ſibi elegit:vt de ipa acciperet car
nem humanā.De qua puer.9.Sapientia
hedificauit ſibi domū. ¶ Per cibos aūt
menſe intellr̄ xp̄i diuinitas q̄ ipſius aia
reficiebatur.Unde dicit Tob.12. Ego ci
bo inuiſibili ⁊ potu q ab hominibus non
poteſt videri vtor.Per ſeruos itelligun
tur bos ⁊ aſinus inter quos poſitus fuit
xp̄s.vt ſic fuerit cognitus in medio duo
rum aialiuꝫ Abach.3.Et Iſ.1. Cognouit
bos poſſeſſorem ſuum ⁊ aſinus preſepe
dñi ſui.Per miniſtros vero itelligūtur
maria ⁊ Ioſeph:nati pueri curā habētes
De qbus dr̄ Iſa.6. Uos āt vocabimini
miſtri di nr̄i.Per veſtes vo itellnť pāni
paupculi qbꝰ eū mr̄ iuoluit:cuiꝰ tabnaculū
fuit pſepium.Uñ dr̄ Luc.2.ꝙ nato puero
mr̄ eū pānis iuoluit ⁊ i pſepio reclinauit.
¶ Cōſidera igiť o deuota aia ꝙ in curia
huius regis nati inuenies puritatē quia
puer natū.humilitatē qr in preſepio recli
natum.paupertatē:qr pānis vilibus inuolu
tum.Auſteritatē qr feno ſuppoſituꝫ.tota
igitur xp̄i regis familia nō eſt niſi chorꝰ
virtutū ⁊ habūdantia grāꝝ. Cur igiť nō
erubeſcat hō mortalis vermiculus in tā
to fauſtu ſuorum comitatu domicelloꝝ or
natu veſtimentoꝝ.in palatijs illaqueatis
in culcidris delicatis in pellibus variatꝫ
Re vera erubeſcere dꝫ.Uñ Eze.36.Erube
ſcimini ſup vijs vr̄is.¶ Per picernam
vero itellr̄ ſp̄s ſanctus ꝓpinās vinuꝫ ca
ritatꝫ eū inebrians.Nam a ſpū ſancto qui
eſt primus amor propinatum fuit chriſto
regi vinum caritatis intenſiſſime:quia
tantuꝫ genus dilexit humanū vt inebria
tus pro nobis pati voluerit.⁊ in cruce nu
dari:vt ſic fuerit Noe qui bibens vinum
inebriatus eſt ⁊ nudatus in tabernaculo
ſ.crucis.geñ.9. ¶ Per holocauſtum ve
ro intelligitur ipe Chriſtus qui in ara
crucis ſpōte ſe obtulit deo patri.¶ Quā
do igitur tam miranda inuenerunt hij
Magi dicere poſſumus ꝙ non remanſit
in eis ſpiritus.Nam inuenerunt maiora
quaꝫ eis teſtificantibus omnibus fuerūt
nunciata nec mirum quia teſte p̄s. Ma
gnus dominus ⁊ laudabilis nimis ⁊ ma
gnitudinis eius non eſt finis.¶ Tertio
tangitur cōmendatio congregati collegij
cum dicitur beati ⁊c.Merito enim colle
gium aſtantium Chriſto ⁊ audientium
eius ſapientiam poteſt dici beatum quia
ipſo teſte Ioā.17.Hec eſt vita eterna vt
cognoſcant te ſolum deum verum ⁊ queꝫ
miſiſti yeſum Chriſtum.¶ Quarto tan
gitur recognitio:collati beneficij cum di
citur ſit dominus deus tuus Benedictꝰ
⁊c.vbi ſciendum ꝙ quanto plura benefi
cia dei recipimus tanto plus debemus
deum laudare.vnde Grego.In omelia.
Quanto augentur dona rationes etiam
creſcunt donorum.

Tertia pars.

s
Equitur.Audiens autem hero
des ⁊c.vbi tangit malignitateꝫ
perfide perſecutionis ꝙ probat
herodis indignatio animoſa.vbi ſciendū
quod circa iſtam partem tria tangit ſci
licet.
Peruerſitatem indignationis.
Sedulitatem inueſtigationis.
Caliditatem ſimulationis.
¶ Quantum ad primum.ſcilicet per
uerſitatem indignationis dicit. Audi
ens autem herodes ⁊c.Herodes enim
audito rege nato:primo turbatus fuit qr
non erat de gente iudeoruꝫ ſet ydumeus
⁊ ſic non erat rex naturalis. Ideo ſecun
dum Criſoſto.timuit ne propter natum
regem ex genere iudeorum regnuꝫ amit
teret:⁊ ideo turbatur.¶ Secundo turba
tus fuit.quia ſecunduꝫ Glo.timuit ſi iſte
vocaretur rex ⁊ hoc ſi ipſe diſſimularet:
ne incurreret iram romanoruꝫ qui decre

uerant ne aliquis diceretur rex vbi impe
rato: romanus: vl' de cõſenſu eoꝝ ¶ Nõ
ſolum autem Herodes turbatus eſt: ſed
⁊ omnis Jeroſolima cum illo. ideſt om
nes yeroſolomite: non veraciter ſecun
dum Glo. ſed ſimulatorie: quia timebat
populus ne per ipſum male tractaretur.
¶ Quantum ad ſecundum. ſ. ſedulitateʒ
inueſtigationis dicit. Et congregans om
nes principes ⁊c. In iſta parte primo po
nitur Herodis interrogatio: Secundo iu
deorum reſponſio. ¶ Quantum ad He
rodis interrogationem dicit. Et congre
gans omnes prin. ⁊c. Ubi ſciendum ſecũ
dum Remigium ꝙ per principes intelli
guntur moralium legis doctores qui ſe
cundum ordinationem dd erant. 24. Per
ſcribas autem doctores legis. Iſtos igit
tanquam ſapientiores congregauit ⁊ ſci
ſitabatur ab eis vbi Chriſtus promiſſus
ĩ lege naſceretur. ¶ Quantum ad iudeo
rum reſponſionem dicit. At illi dixerunt
ei in Bethleem iude. Ubi ſciendum ꝙ ſi
cut Chriſtus de paupercula matre naſci
voluit. ita etiam ſecundum Theophi. in
vili ciuitate vt daret nobis humilitatis
exemplum. ¶ Magi igitur vt dicit Leo
papa in ſermone de epiphania credẽtes
ipſum debuiſſe naſci in ciuitate regali ꝑ
pter dignitatem nundum intelligentes
plene diuinum miſterium: ipſum quere
bant in Jeruſalem: cum tamen ibi non
eſſet. ¶ Judei autem ſecunduʒ Criſoſto
mum non ſolum reſpondent veritatem:
ſed etiam ipſam confirmant per prophe
tiam. ¶ Judei male fecerunt truncãdo
auctoritateʒ dimittendo illud. ⁊ egreſſus
eius a diebus eternitatis: quia ſi hoc pro
tuliſſent forte Herodes cognouiſſet ip
ſum deum ⁊ hominem ⁊ non fuiſſet eum
perſecutus. Unde in hoc ſecundum Cri
ſoſtomũ fuerunt cauſa perſecutionis chri
ſti ab Herode: ⁊ interfectionis puerorũ
in bethleem. ¶ Quantum ad tertium. ſ.
calliditatem ſimulationis dicit. Tunc He
rodes clam vocatis ⁊c. Herodes enim
auditis teſtimonijs de nato Rege: ſtatiʒ
in corde ſuo cogitauit ipſum occidere: ſed
quia hoc non potuiſſet per magos qui ſi
bi non cõſenſiſſent: calide ⁊ ſimulate allo
quitur magos vt ipm̃ inquirant ⁊ inuẽtuʒ
denuncient premittens ſʒ Criſo. ſimulatũ
obſequium ⁊ tamen intendens eius mor
tem. ¶ De iſta turbatione Herodis ⁊
iudeorum dicere poſſumus illud pſ. Il
luminans tu mirabiliter a mõtibus eter
nis turbati ſunt omnes inſipientes cordẽ.
¶ Quantum iſta turbatio proceſſit ex ti
more conſidera o peccator miſeriem ſi ſic
Herodes timuit Chriſtum qui iacebat
in cuna: ſi tu non poteris timere ipſum
mundum imperialiter iudicantem. re ve
ra timendus eſt nimis. quia ipſe eſt rex
potens ⁊ metuend9 nimis eccleſiaſtici. i.

Tertia pars.

S Equitur. Quia cum audiſſent
regem abierunt ⁊c. vbi tangit
pietatem magnifice deuotionis
ꝙ probat regum oblatio copioſa. In iſta
autem parte poſſumus. 6. cõſiderare. ſ.
¶ Itineris cõtinuationem.
¶ Sideris recuperatiõem.
¶ Mentis exalaratõem.
¶ Regis manifeſtatiõem.
¶ Reuerẽtie exhibitiõem.
¶ Magnificẽtie oſtenſionem.
¶ Quantum ad primum dicit. Qui cuʒ
audiſſent regem abierunt. Iſti enim ma
gi: audito teſtimonio de Chriſto nato de
ſcripturis ſacris acceptoriter ꝙ ceperant
perficiunt donec ad Chriſtum perueniãt.
Auditis igitur verbis Herodis de ing

ſitione pueri nati: ipſum querunt: non ta
mẽ ſecundum Remigium ad ipſum poſt
modum reuertuntur conſenſuri eius ma
chinationibus malis: in quo datur nobis
ĩtelligi ꝙ ſi a malis a'iqua audiamus pro
ficua: debemus verba ⁊ non opera imita
ri. iuxta illud Mathe. 23. Super cathe
dram Moy. ſederunt ſcribe ⁊ Phariſei
quecunqʒ ergo dixerint vobis ſeruate: ſe
cundum autem opera eorum nolite face
re: dicunt enim ⁊ non faciunt. ¶ Quan
tum ad ſecundum. ſ. ſideris recuperatõeʒ
dicit. Et ecce ſtella qʒ viderãt ⁊c. Ubi ſci
endum ꝙ quando magi intrauerunt Je
ruſalem: ſtellam amiſerunt: quia ſubtra
cta fuit ab oculis eorum. cuius vna ratio
poteſt eſſe ne in ciuitate Jeruſalem cõa
rentur ipum querere tanqʒ in ciuitate re
gali. Alia ratio: quia reuertentes ad hu
manum auxilium celicuʒ amiſerunt. Alia
Criſoſtomi vt ex hoc haberent materiã
querendi natiuitatem Chriſti ex ſcriptu
ris prophetarum: ⁊ teſtimonio iudeoruʒ
ita ꝙ non ſolum ipſum intelligerent na
tum ex apparitione ſtelle: ſed ex ſcriptu
ra ſacra. ¶ Quãdiu Magi ſteterunt cũ
Herode ſecundum Auguſtinum ſtella vt
Chriſto plenum obſequium redderet ſte
tit: ſed non videbant eam. Poſtqʒ autem
receſſerunt ab Herode apparuit eis ⁊ du
xit eos vſqʒ ad puerum natum: ⁊ vltra
non apparuit. vnde dicitur vſqʒ dum ve
niens ſtaret ſupra vbi erat puer. ¶ Sci
endum eſt autem ſecundum Remigium
quod per iſtam ſtellam intelligitur diui
na gratia: quam amittunt oẽs qui ſtant
cũ herode. i. cũ dyabolo ꝑ pecm̃: recuꝑant
autem qui ab ipſo recedunt: ⁊ ipſius du
catu ad portum ſalutis perueniunt: quia
ad Chriſtum qui eſt ſalus ⁊ ſolatium ani
marum. ¶ Quantum ad tertium. ſ. men
tis exalarationem dicit. Uidentes auteʒ
ſtellam ga. Unde Glo. poſtquam premi
ſit ſtelle obſequium: ſubiungit Euangeli
ſta magorum gaudium. ¶ Quantum ad
quartum. ſ. regis manifeſtationem dicit.
Et intrantes domum ⁊c. Ubi ſciendum
ſecundũ Rabanum ꝙ diſpenſatione diui
na factũ eſt vt tunc ibi non eſſet Joſeph
ad omnem ſuſpitionem gentibus ammo
uendam. ¶ Signanter aũt vt dicit Leo
papa in ſermone de epiphania dicit ꝙ
inuenerunt puerum: vt ex hoc detur in
telligere dei filium veram naturam ho
minis ſuſcepiſſe. Quantum ad quintum
ſ. reuerentie exhibitionem dicit. Et proci
dentes adorauerunt eum. Ubi Leo Pa
pa in ſermone Epiphanie. Adorant Ma
gi in carne. verbum in infantia: ſapientiã
in infirmitate: virtutẽ in hoĩs, veritate do
num maieſtatis: vt ſic completa ſit ꝓphe
tia pſ. d. Et adorabunt euʒ omnes reges
terre: omnes gentes ſeruient ei. ¶ Iſta
adoratio fuit figurata in benedictione q̃
Jacob benedixit filium ſuum Judam: de
cuius tribu Chriſtus erat naſcitur9. gñ.
49. vbi dr̃. Juda te laudabũt fratres tui:
manus tua in ceruicibus inimicoruʒ tuo
rum: ⁊ adorabunt te filij patris tui: catl's
Leõis Judas ad predam fili mi aſcẽdiſti
requieſcens accubuiſti vt leo ⁊ q̃ſi leena:
quis ſuſcitabit euʒ: non auferetur ſceptrũ
de iuda: nec dux de fẽore eius donec ve
niat qui mittendus eſt: ⁊ ipſe erit expecta
tio gentium ligans ad vineam pullum
ſuum ⁊ ad vitem O fili mi aſinam ſuam:
lauabit in vino ſtollam ſuam: ⁊ in ſangui
ne vue palium ſuum: pulchriores ſũt ocu
li eius vino: ⁊ dentes eius lacte candidio
res. ¶ Ubi ſciendum ꝙ in iſta benedi
ctione aſſumpta pro Chriſto quantum ad
orationem hodiernam: ⁊ quantum ad to
tum decurſum vite ſue ⁊ redemptionis
ſacra ſcriptura. 10. tangit. ſ.

Propaginem generoſam.
Fortitudinem vigoroſam.
Amaritudinem doloroſam.
Nocumentum intentatum.
Tegumentum rubricatum.
Monumentum dedicatum.
Reſurrectionem mirificam.
Adunationem ſaluificam.
Inſtructionem viridicam.
Cōmendationem dignificam.
¶ Primo ſcriptura tangit de xp̄o ppa
ginem generoſam, cū dicit. nō auferetur
ſceptrū de iuda 7c. vbi ſciendū ꝙ xp̄s quā
tum ad corpulentā ſubſtantiā de tribu iu
da natus fuit q2 de eius ſtirpe nata ē bea
ta virgo: de qua natus ē xp̄s. iuxta illud
ps. De fructu vētris tui ponā ſup ſedem
tuā. Sceptrū igitur regal' dignitatis non
eſt ablatū d iuda nec dux 7 domus donec
venit xp̄s q mittendus erat p ſalute hu
mani generis q expectatio erat gentium
i. a gentib9 expectatus. ¶ Secundo tāgit
fortitudinē vigoroſam cū dicit man9 tua
in ceruicib9 inimicoꝝ tuoꝝ. Naȝ per ma
num fortitudo 7 potētia xp̄i intelligit cō
tra quē non pōt aliqs preualere 7 iō eſt
a quolibet timēdus. Vn̄ Job. 10. Scias q2
nihil impiū fecerim cuȝ ſit nēo q de ma
nu tua poſſit eruere. ¶ Tertio tāgit ama
ritudinē doloroſaȝ cū dicit. Aſcēdiſti. Nā
p iſtum aſcenſum intelligit aſcenſus xp̄i
ſup crucē. vbi p redēptione nr̄a amariſſi
mam ſuſtinuit paſſionē. Figurat9 p dd de
quo dr̄. 2. Re. 15. ꝙ dd aſcēdebat cliuū oliua
rum ſcandens 7 flēs opto capite 7 nudis
pedib9 incedēs quē blaſphemabat ſemey
d. ei obprobria. ¶ Vbi ſciendū ꝙ p dd ma
nu fortis 7 decorus aſpectu intelligit xp̄s
q pro nobis extitit fortis ꝯtra dyabolum
7 decorus: q2 inocens ſine pccō. Iſte autē
aſcendit cliuū oliuaꝝ: qñ iuit ad montem
caluarie cōiunctū monti oliueti vel qñ li
gnum crucis aſcēdit in qua dr̄ lignuȝ oli
ue fuiſſe. ¶ Dr̄ āt aſcendiſſe ſcandens 7
flens pp timorē quē xp̄s quantū ad ſen
ſualitatē habuit. pp ꝙ dicit Mat. 26. Pr̄
ſi poſſibile ē tranſeat a me calix iſte. Aſcē
dit āt opto capite: q2 ad lr̄am facies eius
fuit vellata. Incedebat ēt nudis pedib9:
q2 ad lr̄am erat diſcalciatus. Vel ſpūali
ter dimiſſis terrenis affectib9 7 diuitijs.
¶ Huic fuerūt dicte blaſphemie ſibi. d.
Mat. 26. Vach q deſtruis tēplū dei 7 in
triduo rehedificas illud. ¶ Quarto tan
git nocumentū intentatū cū dicit. ad pdā.
Nā xp̄s in ſua paſſione depredat9 eſt dya
bolum 7 ſpoliauit in infernū. ¶ Quinto
tangit tegumentū rubricatū cū dicit laua
bit in vino ſtollā ſuā 7 in ſanguine paliuȝ
ſuum. i. corp9 ſuū. Et ſic fuerit veſtitus ve
ſte aſpſa ſanguine. Apoc. 19. ¶ Sexto tā
git monumentū dedicatū cū dicit. requie
ſcens accubuiſti vt leo. Vbi ſciendū ꝙ p
iſtā requiē intelligit mora q̄ȝ xp̄s habuit
in ſepulchro in quo trib9 dieb9 qeuit. Si
gnanter āt dr̄ xp̄s leo 7 cathulus leonis
q2 ſicut cathulus leonis qñ naſcit ſtat tri
bus dieb9 quaſi mortu9: rugitu vero leo
nis reuiuiſcere dr̄ ſic xp̄s in ſepulchro
mortu9 fuit vt cathulus: ſȝ poſtmodū ſua
virtute reuiuiſcit vt leo. ¶ Septimo tan
git reſurrectionē mirificam cū dicit. qs ſu
ſcitabit eū. q. d. non āt q̄ȝ ipſemet p ſuā dei
tatē. ſicut pdixerat Jo. 2. Soluite tēplū h
7 in trib9 dieb9 excitabo illud. ¶ Octauo
tāgit adunationē ſaluificā cū dicit. Ligās
ad vineā 7c. Vbi ſciendū ꝙ p vitē 7 vineā
intelligit xp̄s q de ſe ipſo dicit Jo. 15. Ego
ſum vitis vos palmites. Per pullū vero
indomitū intelligit ppl's gentilis q ſine
lege viuebat. Per aſinā vero domitā po
pulus iudaycus q ſolus legē hēbat 7 do
nabat p ipam. Iſtos āt duos ligauit xp̄s
ad vitē 7 ad vineā qñ ipſos ad vnitatem
ſue fidei colligauit. nam paſtores a iudea
magos vero ab oriēte vocauit. Et ſic du
os cōdat in ſemetipſo in vnū nouū hoiem
faciens pacē his q longe 7 his q prope

ephe. 2. ¶ Nono tāgit inſtructionē viri
dicam cū dicit. pulchriores ſunt oculi ei9
vino 7 dētes 7c. Per oculos 7 dētes intel
ligit ſacra ſcriptura. In ipſa enim de duo
bus principalr̄ inſtruimur. ſ. d miſericordia
7 iuſtitia: miſericordia ſignificat p oculos q
b9 hō allicit 7 blādit q dicunt ꝯiūgi vino
q2 miſericordia nō ſepat a iuſtitia p vinum
mordificās deſignata. Per dētes xo lace
rātes intelligit iuſtitia puniēs q dicūtur
lacte cādidiores: q2 iuſtitia nō ſepat a mi
ſericordia p dulcedinē lactis deſignata q̄
ēt cādida q2 iuſtitia eius eſt ſine macula.
vn̄ ps. Miſericordia 7 veritas obuiauerūt
ſibi iuſticia 7 pax oſculate ſunt. ¶ Deci
mo tāgit ꝯmendationē dignificā cum dic
te laudabūt fratres tui. pp omnia eniȝ ſu
pradicta q̄ pp nos ſaluādos fuerūt in xp̄o
merito debem9 ipm laudare 7 bn̄dicere
7 pdicare. vn̄ ps. Laudate dn̄m qm̄ bon9
eſt pſalmus deo nr̄o ſit iocunda decoraqȝ
laudatio. ¶ Quantū ad 6m. ſ. munificētie
oſtenſionē dicit. Et apertis theſauris 7c.
Vbi ſciendū ſm Glo. ꝙ lȝ magi more pa
trie ſue in q̄ habundāt auro. 7 diuerſis ge
neribus aromatū: taliū oblationē fecerint
xp̄o tn̄ ex his aliq̄ miſtice intelligūtur in
xp̄o. ¶ Quid āt. Sciēdū ē ꝙ xp̄s erat de
us: rex 7 ſacerdos 7 hō mortal'. 7 iō Aug.
in ſmōe d epiphania. Auꝝ igit ſoluit q̄ſi
regi mag thus imolat vt deo mirra pbet
tanq̄ȝ p ſalute omniū morituro. ¶ Utrū
āt oēs obtulerint omnia vel q̄l'r lȝ aliqui
aliter dicāt: tn̄ veri9 dr̄ vt dicit Remig. q
ait. Nō ſinguli ſingula obtulerūt ſȝ ſingu
li tria. 7 ſinguli cū ſuis mūeribus regem
deū 7 hominē predicauerūt. Et tunc adim
pletum eſt illud Iſa. 60. Oēs de ſabba ve
nient auꝝ 7 thus deferentes 7 laudē dn̄o
nūciantes. ¶ Sciendū eſt ꝙ lȝ p iſtā obla
tionem intelligantur pdicta moraliter tn̄
ſm Grego. intelligit pfecta oblatio 7 ſa
tiſfactio p peccatis. Quia enim ſȝ illud. 1.
Jo. 2. Quicquid eſt in mūdo ꝯcupiſcentia
carnis ē aut concupiſcētia oculoꝝ aut ſu
perbia vite. Iſtis rn̄det tripliciter ſatiſfa
ctio 7 obligatio. Nā contra auaritiā dȝ of
ferri auꝝ p elymoſinaꝝ largitionē ꝯtra ſu
pbiā thus per deuotā orationem. in q̄ hō
humiliat. ꝯtra luxuriā mirra. Per carnis
mortificationē. ¶ Sciendum eſt āt ꝙ iſta
oblatio magoꝝ 7 nr̄a fuit figurata. 2. par.
9. in oblatiōe fcā regi Salomoni. Vbi dr̄
Magnificatus ē igitur rex Salomō ſu
per oēs reges terre pre diuitijs 7 gloria
oēſqȝ reges terraꝝ deſiderabāt vide re fa
ciem Salomonis. 7 audire ſapientiam q̄ȝ
dederat deus in corde eius. 7 deferebant
ei mūera vaſa argentea 7 aurea. 7 veſtes
7 arma 7 aromata. equos 7 mulos per ſin
gulos annos. ¶ Vbi ſciendum ꝙ in iſta
figura. ſcriptura tria tangit generaliter. ſ.
Faſtigium excellentis dignitatis.
Affectum inclinantis caritatis.
Obſequium ꝯplacentis ſanctitatis.
¶ Primo tāgit faſtigium excellentis di
gnitatis cuȝ dicit. Magnificatus eſt rex
Salomon 7c. Vbi ſciendum ꝙ p Salomo
nem regem intelligit xp̄s rex pacificus.
Iſte āt magnificat9 eſt ſup omnes reges
q2 nullus ſimilis ſibi. Vn̄. 2. Re. 7. Magni
ficatus es dn̄e deus: q2 nō eſt ſimilis tui
nec eſt deus extra te in oibus que audiui
mus auribus veſtris. Vn̄ ps. Magnifi
centiā glorie ſcitatis tue loquētur 7 mira
bilia tua narrabūt. ¶ Quantū āt de ipſi
us loquamur magnitudine ſp deficimus.
Maior eſt enim omni laude eccl'iaſtici.
43. Vn̄ ibidē. Terribilis dn̄s 7 magn9 ve
hementer 7 mirabilis potentia eius glo
rificabis dn̄m quantūcunqȝ potueris ſup
ualebit ad hoc 7 pmanebit admirabilis
magnificētia eius. ¶ Secundo tangit af
fectum inclinantis caritatis cum omnes
deſiderabant videre faciem 7c. Nec mi
rum quia ipſe de quo dr̄ Heſter. 15. Val
de enim admirabilis es dn̄e 7 facies tua
plena ē gratiaꝝ. Hoc ē facies q̄ȝ deſidera

bat videre Moy.d.Exo.33.Si inueni gra
tiā in cōſpectu tuo oſtēde mihi faciē tuam
vt ſciā te. ¶ Tertio tāgit obſequiū com
placētis ſanctitatis cū dicit ꝙ offerebant
ei munera ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ xp̄o regi in
ſtar oblationis regis Salomonis debe
mus offerre iſta.ſ.
Argentum puritatis niteſcentis.
Aurum caritatis ardeſcentis.
Ueſtes honeſtatis euidentis.
Arma militie expugnantis.
Aromata fame redolentis.
Equos promptitudinis ⁊ obediētie.
Mullos fortitudinis ⁊ tollerantie.
¶ Primo debemus xp̄o offerre argētū
puri nite. Nā per argentū ꝙ albū eſt pu
ritas intelligit̄. Sicut āt argentū offeri
mus cum derelictis vitijs: puros nos red
dimus deo. Un̄ puer.25. Aufer rubiginē
de argento ⁊ egredietur vas puriſſimū.
¶ Secundo debemus offerre aurū carita
tis ardeſcentis. Nam p aurū caritas intel
ligitur q̄ qui hꝫ diues efficit̄. Unde xp̄s
Apoc.3. Suadeo tibi emere aurū ignitum
vt locuples fias. ¶ Tertio debem⁹ offer
re veſtes honeſtatis euidētis. Nam p ve
ſtes appētes exterius cōuerſatio honeſta
intelligit̄: q̄ ſp debemus hēre. iuxta illō
eccliaſtici.9. Omni tp̄e veſtimēta tua ſint
candida. ¶ Quarto debemus offerre ar
ma militie expugnātis. Nam q: militia ē
vita hoīs ſup terram Job.7. iō debemus
habere arma defenſionis ne ſuccūbam⁹.
Que āt ſint. audi.2. Cor.10. Nam arma
militie veſtre nō ſunt carnalia. ſꝫ potētia
dei ad deſtructionē munitionū. Unde.2.
Cor.6. Per arma iuſtitie q̄ eſt virtus cō
munis. a dextris ⁊ a ſiniſtris.i. in tp̄e pro
ſpitatis ⁊ aduerſitatis. Ne.ſ. extollamur
in proſperis. ⁊ ne in aduerſis ſuccūbam⁹.
¶ Quinto debemus offerre aromata fa
me redolentis. Nam p aromata odorife
ra intelligi pōt redolēs fama q̄ quilibet
dꝫ habere. vt poſſit dici de ipſo illō Cant.
4. Odor vnguentorū tuorū ſuper oīa aro
mata. ¶ Sexto debemus offerre equos
promptitudinis ⁊ obediētie. Nam p equos
q velociter currūt intelligit̄ ꝓmptitudo
obediētie q̄ quilibet dēbēt habere vt de ip
ſo dicat̄ illud Abachuc.1. Velociores par
dis equi ei⁹. ¶ Septimo debemus offer
re mullos fortitudinis ⁊ tollerātie. Nam
p mullos fortes ⁊ portātes onera grauia
intelligit̄ virtus fortitudinis q̄ debem⁹
habere in aggrediēdo difficilia ⁊ tollerā
do aduerſa.

Quarta pars.

Equit̄. Et reſpōſo accepto ⁊c. Ubi
tāgit benignitatē deifice guber
nationis ꝙ probat ſupna cōitio
fructuoſa. Quia enī herodes iā conceperat
interficere puerū inuentum a magis. iō ip
ſos magos diuina benignitas āmonuit
ne ad herodē redirent ne agnoſceret na
tum puerū. nec magis inferret iacturam.
Moraliter āt ſciendum eſt ſm Grego. ꝙ
redditus iſtorū magorū in ſuā p̄riam per
aliam viā. dat nobis intelligere ꝙ nos q
a p̄ria celeſti receſſimus p peccatū. ſi ad
ipſam redire volumus per aliam viā re
uerti debemus.ſ. p opa bona. ¶ Sciendū
eſt āt ꝙ inuenio quattruplicē viā peccati
primorū parentū qua itur ad dyabolum. ⁊
quattruplicē nouā xp̄i qua itur ad gl̄iam
de qua Ebre.10. Habētes fiduciā in introi
tum ſcōꝝ in ſanguine xp̄i q̄ initiauit no
bis viā nouā. Uia igitur antiquorū patrū
fuit via.
Extollentis ſuperbie.
Inflāmantis auaritie.
Exurientis inuidie.
Delectantis ingluuie.
Primo extollentis ſupbie. Nam deus p̄
ceperat eis ne de ligno ſciētie boni ⁊ ma
li comederent. de quo ſupbientes preuari
cando preceptū comederūt. ¶ Secunda
fuit via inflāmantis auaritie. Nam ſecun
dum Grego. Auaritia non ſolū eſt de re
bus corporalibus ſed eſt de rebus ſpūali

bus.ſ. ſcientia ⁊ huiuſmodi q̄n indebite
appetitur. Quia igitur primi parētes in
debite appeterunt ſapientiā volentes ſci
re bonum ⁊ malum peccauerunt per aua
ritiam. ¶ Tertia via fuit exurientis in
uidie dum.ſ. deo inuidētes noluerunt cū
eſſe maiorē eis. ſꝫ eſſe ſicut dij. que quidē
inuidia eſt de qua poeta. Inuidus iuidia
cōburitur intus ⁊ extra. ¶ Quarta via
fuit delectantis ingluuie. dum de fructu
ligni vetiti comederunt. ¶ Iſte vie poſ
ſunt figurari p illas vias de qbus Salo
mō prouer.30. Tria inquit ſunt mihi dif
ficilia ⁊ 4^m. penitus ignoro via aquile in
celo. via nauis in medio maris. via colu
bri ſupra petrā. ⁊ via viri in adoleſcentia
ſua. Ad litteram hec ſunt vera. ¶ Mora
liter autem vias iſtas vijs primorum pa
rentum applicando dicere poſſumus ꝙ
per Salomonem regem pacificū. xp̄s in
telligit̄ qui eſt pax veſtra qui fecit vtra
q̄ vnum Ephe.2. Iſte aliqua ignorare di
citur quādo ipſa nō approbat. ¶ Prima
igitur via q̄ xp̄s ignorare dicitur ē via
aquile in celo.i. via ſuperbie. iuxta illud
Judicum.9. Neq̄ ſuperbi ab initio pla
cuerunt tibi. ſed humilium ⁊ manſueto
rū ſemper tibi placuit deprecatio. ¶ Se
cunda via eſt nauis in medio maris.i.
auaritie. Unde eccleſiaſtici.10. Auaro ni
hil eſt celeſtius. ¶ Tertia via eſt colu
bri ſupra petram.i. inuidie. Unde ps. De
trahentem ſecreto proximo ſuo hoc per
ſequebar. ¶ Quarta via eſt viri in adole
ſcentia ſua.i. luxurie. de qua.2.pe.2. Mul
ti ſecuntur eorum luxurias per quos via
dei blaſphematur. De qualibet iſtarum
dicitur Prouer.6. Eſt via que videtur
homini recta nouiſſimum autem eius du
cit ad mortem. ¶ Sciendum eſt autem
ꝙ contra iſtas quattuor vias xp̄s nobis
alias quattuor inouauit.ſ.
Humilitatis profundiſſime.
Paupertatis altiſſime.
Caritatis feruentiſſime.
Puritatis mundiſſime.
¶ Primo humilitatis profundiſſime cō
tra ſuperbiam. Unde dicit Mat.11. Diſci
te a me quia mitis ſum ⁊ humilis corde
⁊ inuenietis ⁊c. ¶ Secundo viam paup
tatis altiſſime contra auaritiam. Unde
dicit Mat.8. Uulpes foueas habent vo.
ce. ni. filius autem hominis non habet
vbi caput re. ¶ Tertio inouauit viam ca
ritatis feruentiſſime contra inuidiam.
Nam dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis
noſtris in ſanguine ſuo Apoc.1. Teſte au
tem ipſo Jo.15. Maiorem hanc dilectio
nem nemo habet vt animam ſuam ponat
quis pro amicis ſuis. Nam ſm Gregori.
Amor dei nunq̄ eſt ocioſus opatur enī
magna ſi eſt. Si autē operari deſinit iam
amor non eſt. ¶ Quarto inouauit viā pu
ritatis mundiſſime cōtra luxuriā. ⁊ ideo
puer natus eſt nobis ⁊ filius datus ē no
bis. ¶ Iſte ſunt vie de quibus dicitur ꝓ
uer.3. Uie eius vie pulchre ⁊ omnes ſemi
te eius pacifice. ¶ Iſte vie poſſunt figu
rari per vias Eſdre. xxe. euāgelio quarto
expone īfra parte quarta f. Iſte vie ſunt
pulchre ⁊ pacifice: quia nos ducunt ad pa
cem eternam. Quam nobis donare ⁊c.

¶ Dn̄ica infra octa. Epiphanie euange
lium.13.

Um factus eſſet yh̄s anno
rum.12. aſcendentibus illis
Jeroſolimam ⁊c. Luc.2. Sa
cra ſcriptura non ſic ſolum
nobis narrat yſtorias vt
res geſtas ſciamus. ſed vt ex his inno
teſcat quid agere debeamus. Facta igitur
xp̄i ſic nobis proponuntur in publicum
vt ex ipſis accipiamus exemplum. vt ſic
non ſolum xp̄s nos verbis doceat. ſꝫ ēt fa
ctis. iuxta illud Grego. in omel.d. Dn̄s ⁊
ſaluator nr̄ fr̄es chariſſi. aliq̄n nos ſmōi
b⁹ aliquando nos opibus admonet. Ipſa

⁊ eniȝ facta eius: p̄cepta ſunt: q: dū aliqd tacitus fac: qd debeamus facere: innoteſcit. ¶ In euāgelio igiť hodierno aliqua virtuoſa nobis narranť de xp̄o: vt ipſum nr̄o poſſe in ſil'ibus imitemur. In iſto igiť euāgelio beatus Luc. quattuor tāgit de Chriſto. ſ.

Pietatem iuſticie p̄merentis.
Claritatem ſapiētie illuſtrātis.
Sedulitatem obie obſequētis.
Sanctitatē innocētie decorātis.

¶ Primum p̄bat cultus deuotior. Secū dum actus prudētior. Tertiuȝ ſtatus humilior. Quartū aſpectꝰ decētior. Primū in p̄n. Secūdum ibi. Et factum eſt pꝰ tri duū ⁊c. Tertiū. Et deſcēdit cū eis ⁊c. 4m ibi. Et yeſus p̄f. ⁊c.

Prima pars.

Quātū ad primū vbi tāgit ⁊c. ꝙ p̄bat ⁊c. dicit. Cū factꝰ eſſet Jeſus ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ iudei ter in anno celebrabāt feſta ſollēpnia. ſ. in ap̄lian iunior ⁊ ſeptēbri. Primū vocabatur phaſe: ſiue paſca: ſiue feſtum azimorū. Secundū pent. ſiue feſtum primorū fructuū. Tertiū ſenophegia: ſiue feſtuȝ tabernaculoruȝ. Et in iſtis tribus feſtis: omnis maſcl's de vniuerſis finibus Iſrael: debebat ſe p̄ſentare in ieruſaleȝ ⁊ offerre hoſtias 8o determinatas in lege: d̄ mľeribus āt nō erat p̄ceptum: ſed ſi ſequebanť viros ſuos bene faciebāt: ⁊ credend̄ ē ꝙ multe ibant: quia libēter diſcurrēt. ¶ Inter iſtas aūt ſolēpnitates: p̄ncipalior dicebať paſcalis. Unde in alijs p̄ minoribus cāis poterāt remanere illi q multū diſtabāt: ſ in feſto paſce nō excuſabat niſi infirmitas: vel cā multum ardua. ¶ In iſtis feſtiuitatibus fiebant oblatōnes diſtincte dño: ſcōm ordinationem legis: d̄ qbus habeť numeri 28. ⁊. 29. ¶ Parētibus igiť xp̄i aſcēdentibꝰ in die ſolēpni paſce: vt legeȝ implerent ⁊ ſe dño p̄ntarent: cū eſſet yh̄s ānoꝝ. 12. cū ipis aſcendit ad feſtū: ⁊ h̄ eſt ꝙ dr̄. Cum factus eſſet yh̄s ⁊c. vbi tria tāgit. ſ.

Sanctitatem deuotiōis.
Securitatem māſionis.
Sedulitatem inquiſitiōis.

¶ Quātum ad p̄mū dicit. Cū factus eēt yh̄s ⁊c. xp̄s enim puulus cum p̄entibꝰ offerentibus ſacrificia: aſcēdit in tēplum: vt ſic iſtud ꝙ d̄s impauerat hoībus p̄ angelos. vt. ſ. ſibi offerrēt ſacrificia i loco determiato: iuxta illď deuter. 12. Ad locū quē elegerit dñs deus nr̄: i eo vēietis: ⁊ offeretis ibi holocauſta ⁊ victias vr̄as: ipſe per ſemetip̄m faceret p̄bens ſecūdum Bedā in omľ nb̄ exēplum humilitatis. Ad iſtū autem aſcenſum deuotōis ⁊ ſanctitatis nos inuitat xp̄s yh̄s. 2. d. Uenite aſcēdamꝰ ad montem dñi: ⁊ ad domū dī Jacob ⁊ docebit nos vias ſuas ⁊ ambulabimus i ſeitis eius: quia de ſyō exibit lex ⁊ verbum dñi d̄ ierm. ¶ In iſtū montem debemꝰ aſcendere ſi volumꝰ d̄ inimicis nr̄is ⁊ d̄ pccis victoriā hēre duȝ in mūdo peregrinamur ⁊ ad gaudia paradiſi peruenire. Hoc aūt figuratū Exo. 17. Ubi dr̄ ſiſaliter ꝙ cū populus dñi vādens p̄ deſertū vt iret in terram p̄miſſionis: prohiberetur ab abymalech. ⁊ pugnaret cōtra eū moy. ⁊ Aaron ⁊ hur. aſcenderūt in mōtē ſup̄ verticē colľ. cūq; in oratione leuaret Moy. manus. vincebat Iſrael ſi āt paululū remiſiſſet. ſuperabat amalech ⁊ ſic libere ppľs p̄trāſijt. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p̄ populum eunteȝ ⁊c. intelligiť totū genus humanū poſituȝ in peregrinatiōe in mūdo iſto ſignificato p̄ deſertum: q: ip̄m per mortem deſerimꝰ vt vadamus ad terrā p̄miſſionis. i. ad terram gloriam paradiſi de qua p̄s. Portio mea dñe ſit in terra viuentium. ¶ Per Amalech āt ⁊ ſuū pplm q interpretatur gens bruta intelligiť dyabolꝰ cum multitudine vitioꝝ. gens bruta homines deturpantem. Iſte igitur occurrit hominibus vt eis iter p̄hibeat ne vitā eternā poſſideant. Iſtam pugnā conſiderans ap̄ľs nos admonet ephe. 6. d. Induite vos armaturam dei vt poſſitis reſiſtere aduerſus inſidias dyaboli. ¶ Uidens igitur homo iſtam pugnam tam validam: de ſe non d̄bet confidere: ſed inſtar Moy. aſcēdens in montem per contemplatōeȝ ⁊ eleuationem mentis ab iſtis mundialibus: dȝ ſe armis orōnis munire ⁊ ad deum manus ſuas extollere: vt ſic oculos leuet in montes vnde veniat auxilium ſibi. Dum igiť in oratione perſiſtet habebit victoriaȝ: ꝙ ſi quando deſiſteret fortificatur dyabolꝰ. Orō autem h̄ intelligitur p̄ quodcumq; opus virtutis: q: teſte Augu. non ceſſat orare qui non ceſſat bene facere. Et ideo xp̄s Mat. 26. Uigilate ⁊ orate vt non intretis in temptationem. Signanter autē dicit ꝙ tres. ſ. Moy. Hur ⁊ Aaron aſcenderunt in montem: q: in fide trinitatis ⁊ orare d̄bemus ⁊ victoriā obtiebimꝰ. Qm ad 2m. ſ. ſecuritateȝ māſionis dicit. Cōſumatiſq; diebus ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ feſtū paſce cōputando diem azimoꝝ p̄tendebatur. 8. diebꝰ. Finito igiť feſto ſcōm Grecū reuertētibus p̄entibꝰ xp̄s latenter remāſit. Latenter aūt remāſit: p̄mo ne impediretur p̄ parentes: a diſputatiōe cuȝ doctoribus faciēda. ſcōm Gre. ſecūdo ne forte ſi eis nō acquieuiſſꝫ: inobediēs p̄entibꝰ videretur. ¶ Sciendūȝ eſt ꝙ mox erat iudeis euntibus ⁊ redeūtibus d̄ feſtiuitatibus ſupradictis ꝙ ſeorſuȝ ibāt viri ⁊ ſeorſum mulieres: ſic habeť zach. 12. in quo datur nobis intelligi ꝙ lꝫ ſemp̄: tn̄ quādo d̄bent homines intenti eſſe diuinis: vitanda ſunt conſortia mulieꝝ. Unde eccľaſtici 9. Auerte faciem tuaȝ a mľiere ꝯpta ⁊ ne circonſpicias ſpēm alienaȝ p̄p̄ ſpeciē mulieris multi perierunt. ¶ Sic igitur viri ⁊ mulieres ibant ſeorſum: pueri aūt impuberes ſicut innocentes poterant ire cum vtroq; parente. Nō videns igitur virgo ſecum puerum ſ̄m Bedam. credebat ip̄ȝ eſſe cum Joſeph. Joſ. autem cum matre: Et ſic diuina diſpenſatōe: ⁊ pia ⁊ rōnabili parentum intentione factum eſt ꝙ xp̄s remanſit in yeruſalem. ¶ Chriſtus etiā remanſit in yeruſalem ad noſtram inſtructionem: vt. ſ. homo ſi ſit in ſtatu gratie: ⁊ deum non offenderit: ſiue ſi prius offēderit ⁊ ſibi per penitentiam reconciliatꝰ fuerit: de ſtatu gr̄e non exeat ſed in ipſo permaneat: Ne malum ſibi contingat. ¶ Hoc aūt fuit figuratuȝ. 3. Re. 2. Ubi ſententiaľr dr̄ ꝙ cum ſemey offendiſſꝫ d̄d̄: q: tn̄ recognouit culpaȝ ſuā peperc̄ ſibi mortem quem poſtmodū ſal'on cōſinauit i yeruſalem. d. ꝙ hedificaret ſibi domuȝ ibi: ⁊ nō recederet inde ⁊ ſi recederet d̄ yeruſalem trāſcorrētē cedrō ꝙ moreret. Qui n̄ obſeruās p̄ceptum ſalomonis: exiēs d̄ yeruſalem: trāſgreſſus ē terminū ſibi datuȝ ⁊ ideo interfectus ē. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ p̄ ſemey q interpretať audi me. itellr̄ qlibꝫ hō. cui dr̄ barch. 3. Audi. iſrľ mādata vite auribꝰ p̄cipe vt ſcias prudētiā. ¶ Per d̄d̄ aūt regem intellr̄ d̄s pater manu fortis ⁊ decorꝰ aſpectu. de quo. i. Re. 2. Non ē ſanctus vt eſt dñs: nꝫ enim eſt aūt extra te: ⁊ nō eſt fortis ſic deus nr̄. ¶ Per ſalomonem vero regem pacific: intellr̄ Chriſtus de quo colľ. i. ꝙ eſt pacificans per ſanguinem crucis eius ſiue que in celis: ſiue q̄ in terris ſt. ¶ Per Jeruſalem vero qui interpretatur viſio pacis intelligitur ſtatus pacificus hominis cum deo: qui qdē eſt per gratiam. ¶ Semey igitur. i. hō: aliquando offendit d̄d̄. i. deum quando mortaliter peccat: tamen ſi vult reuerti inuenit indulgentiam: qua inuenta precipit Salomon. i. Chriſtus ꝙ hedificet ſibi domum in Jeruſalem ⁊ habitet ibi. i. ꝙ perſeueret in gratia quam accepit: ⁊ ſit cum d̄o pacificus: cui datus eſt terminꝰ torrēs cedron. i. ſtatus penitenľe. Cedron interpretatur triſtis meror: ⁊ ſignificat contritionem ⁊ merorem quem homo debꝫ habere de offenſa. torrens vero aquas conti

nens ſignificat fluuium lachrimarum.
¶ Poſtq̄ȝ igitur homo recōciliatus eſt
cum deo ⁊ eſt in yeruſalē: dȝ ſtare in ter
ris pn̄ie ꝙ ſi quando trāſgrediatᷣ ⁊ reuer
tatur ad vomitum: inſtar Semey efficitᷣ
dignus morte. ¶ Quātum ad tertiū .ſ.
ſedulitatē inquiſitionis dicit. Exiſtiman
tes autem ⁊c. In hoc enim oſtenditᷣ ma
gis ſedulitas inq̄ſitōis: q: cum ſic dictuȝ
eſt: pueri poſſent ire cum vtroq; parēte
propter quod vnus credebat eum eē cuȝ
alio ⁊ ecōuerſo: quando tamen de ſero ve
nerunt ad hoſpitium: ⁊ ipm̄ nouerunt n̄
eſſe cum alio ipſorum ſollicite requirebāt
eum inter cognatos ⁊ notos: ⁊ cum non
inueniſſent eum cum eis: reuerſi ſunt
ierusalem cum magna anxietate q̄rentes
eum. ¶ Sciēdum ē autem ſcd̄m Glo. ꝙ
p^a die pentes xp̄i venerūt ab ier^m 2^a que
ſierᷣt euȝ inter cognatos: tertia die reuerſi
ſunt in ier^m. ¶ Sciēdū ꝙ p̱ iſtud triduū
in quo xp̄s non inuenitᷣ intelligitᷣ triduū
viciorū cōtinentiū o^a a^a genera peccatoꝝ
ſ. luxurie: auaritie ⁊ ſuperbie. Iſta tria vi
cia accipiuntᷣ ſecūduȝ tres offenſas quas
poteſt facere hō: quia aut offendit ſe ipm̄
⁊ ſic peccat p̱ carnis cōcupiſcentiam: aut
offendit proximum ⁊ ſic peccat p̱ auaritiā
aut offendit deū: ⁊ ſic peccat p̱ ſuperbiā.
¶ In iſtis aūt xp̄s non inuenietᷣ: ꝙ quid
fuit figuratū. 3. Re. 19. Ubi ſententialr dᷣ ꝙ
dn̄s dixit helye ſtāti i ſpelūca: deſolato d
peccatis filioꝝ iſrl' qui a dn̄o receſſerant:
egredere ⁊ ſta i monte corā dn̄o: ad h aūt
eo exiſtente i ſpelunca: ecce ſp̄s grādis ⁊
fortis ſubuertēs mōtes ⁊ cōterēs petras
⁊ in ſpiritu n̄ dn̄s: ⁊ poſt ſpiritum como
tio: ⁊ in comotionem non dominus. ⁊ p^9
comotionem ignis: non in igne domius ⁊
⁊ poſt ignem ſibil^9 aure tenuis ⁊ ibi do
mius. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per Elyam in
telligi poteſt quilibet ſanctus homo com
patiens peccatoribus derelinquētibus
dominum. Iſte dicitur ſtare in ſpelūca ⁊

quia remotus a tumultu hominum: diui
nis laudibus vacat: paſſionem Chriſti iu
giter meditando. ¶ Huic igitur ſic ſolli
tario dicit dominus ꝙ egrediatur in mō
tem contemplationis: vt contempletur
ibi i in quibus eſt deus per gratiam: ⁊ a
quibus abeſt per culpam. ¶ Sic igitur
cōtemplanti: oñditur ſp̄s grādis ⁊c. ſȝ nō
ibi dn̄s. Ubi ſciendum ꝙ per iſtum ſpiri
tum ſiue ventum grandem intelligitᷣ pec
catuȝ ſuperbie: per ꝙ homo montes. i. ma
gnos ſubuertit: ⁊ petras. i. paruos conte
rit ⁊ ideo ab ipſo q̄ſq; debet cauerᷣ. Unde
ys. 2°. Quieſcite ergo ab homine cui^9 ſpi
ritus in naribus eius quoniam excelſus
reputatus eſt ipſe. Dicitur igitᷣ ꝙ non in
ſpiritu dominus: quia iuxta illḋ eccleſia
ſtici. 10. Odibil' corā dō ⁊ corā hoīb^9
ſuperbia. Unde iudith. 9. Nec ſuperbi
ab initio placuerunt tibi. ¶ Per cōmo
tionem vero intelligi poteſt peccatuȝ gu
le ⁊ luxurie: quibus corpus diſſoluitur ⁊
humores in corpore cōmouentur. de qui
bus p̄s. Turbati ſunt ⁊ moti ſunt ſicᷣ ebri
us. Dicitur ergo ꝙ non in cōmotione do
minus: quia cum talibus non habitat: iu
xta illud ſapientie. 1. In maliuolaȝ animā
no nintroibit ſapientia: nec habitabit in
corpore ſubdito peccatis. ¶ Per ignem
vero intelligit peccatum auaritie: quia ſi
cut ignis ex appoſitione lignoruȝ magis
augetur: ſic auarus ex appoſitione re
rum temporalium non ſatiatur ſȝ magis
ardeſcit. Unde eccleſiaſtic. 5. Auarus nō
implebitur pecunia. Dicitur ergo: non in
igne dominus: quia contra auaros iraſci
tur. Unde ys. 57. Propter iniquitatē aua
ricie eius iratus ſum ⁊ pcuſſi eū. ¶ Per
ſibilum autem aure tenuis intelliguntur
tres virtutes oppoſite trib^9 predictis vi
cijs in quibus eſt dominus. Nam i ſibilo
delectante intelligitur virtus orationis ⁊
humilitatis contra ſuperbiam: quia i ora
tione homo ſe humiliat ⁊ delectat deum

⁊ hominem. In aura vero refrigerante i
telligitᷣ virtus tempantie ⁊ caſtitatᷣ ꝯ gu
lam ⁊ luxoriam: q: tempantia refrigerat
ardorem ꝯcupiſcētie. In teneritate mo
dicum de maria hn̄te intellr̄ virtus pau
pertatᷣ ꝯ auaritiam: q: virtus paupratis
facit contēnerᷣ temporalia ⁊ modicum ac
cipe niſi quātum neceſſitas cogit. ¶ In
iſtis igitur dᷣ deum eſſe. Nam ꝙ ſit hūi
libus pȝ Iac. 4. Deus ſupbis reſiſtit hu
milibus aūt dat grām Qḋ qḋ ſit cum pu
ris ⁊ mundis: pȝ Math. 5. Beati mundo
corde q̄m ipſi deum videbunt. Qḋ etiam
ſit cum pauperib^9 pȝ Iſa. 49. Conſolatus
eſt dn̄s populū ſuum ⁊ paupeꝝ ſuoꝝ miſe
rebitᷣ. Unde Math. 4. Beati paupes ſpi
ritu q̄m ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ.

Secūda pars.

Sequitur. Et fcm̄ eſt poſt triduū
⁊c. Ubi tangit claritatem ſapiē
tie illuſtrantis. ꝙ pbat act^9 pru
dentior. Ubi. 5. tangit .ſ.
Sublimitatē faſtigij.
Celebritatem pdigij.
Ueritatem iudicij.
Sedulitatem officij.
Obſcuritatem miſterij.
¶ Quantum ad p̄mum dicit. Et factum
ē poſt triduū ⁊c. vbi q̄ttuor poſſum^9 cōſi
derare .ſ.
Tēporis ꝯgruitatē.
Loci ſcitatē.
Modi ꝯitatem.
Act^9 ſagacitatem.
¶ P° igitᷣ ꝯſiderarᷣ poſſum^9 tp̄is ꝯgrui
tatē cū dic̄. Et fcm̄ ē ⁊c. Ubi ſcie. ꝙ xp̄s ſi
gnāter dᷣ iuēt^9 p^9 triduū allegorice. p̄ hȝ
Ambro. vt ex h nob daret itelligerᷣ ꝙ p^9
triduū triūphal' paſſiōis reſurgēdo nb ſe
oñderet i hōre dio. De 1° triduo dic̄ xp̄s
Io. 2. Soluite tēplū h ⁊ i trib^9 dieb^9 exci
tabo illḋ. ¶ 2° ḃm Glo. tria tp̄a fuerūt .ſ.
añ legē ſb lege: ⁊ ſb gr̄a. xp̄s āt nō ē iuen
t^9 niſi ſb gr̄a. ¶ Moralr̄ āt dr̄e poſſum^9

ꝙ p^9 triduū dūote orōis ꝯ ſupbiā: elie lar
gitōis ꝯ auaritiā: carnis maceratōis ꝯ lu
xuriā iuēitᷣ xp̄s. nā orō placat dūȝ: elia ſb
leuat proximū: carnis maceratō pūit ſeipȝ.
¶ 2° ꝯſiderarᷣ poſſum^9 loci ſcitatē cū dic̄
In tēplo. Tēplū ei ē loc^9 dō dicat^9: ⁊ orōi
h^9 apt^9: d q̄ mat. 21. Dom^9 mea dom^9 orō
nis vocabitᷣ. Tēplū igitᷣ ḃm Orig. ē loc^9 i
q̄ xp̄s ſi q̄ritᷣ iuēitᷣ. vñ p̄s. dn̄s i tēplo ſcō
ſuo dn̄s i celo ſeds ei^9. Uñ h fuit figuratū
i orōe q̄ȝ fec̄ ſalon i tēplo. 3. Re. 8. d. Si qs
cognouerit plagā cordis ſui ⁊ expāderit
man^9 ſuas i domo hac: tu exaudies i celo
i loco hitatōis tue ⁊ r̄propitiabis vt des
vnicuiq; ḃȝ vias ſuas: vt videris cor ei^9.
q: tu noſti ſol^9 cor oiuȝ filioꝝ hoiuȝ. ¶ vbi
ſcie. ꝙ p̱ plagā cordis: itellr̄ peccatū i aia.
Nā ſic plaga iflicta i corpore ipm̄ cruētat
⁊ dbilitat: ſic peccatū exn̄s i aia: dturpat i
ſciēdo: ⁊ vires dprimit i agendo: vñ dᷣ
naū. 3. Nō ē obſcura ꝯtritio tua: peſſima
ē plaga tua. Cōtritō tūc obſcura nō cerni
tur q̄n hō nō hȝ timorē nec verecūdiaȝ d
pccōrq̄ faciūt hoiem obſcurari. Eſt ēt pla
ga peſſima: q: n̄ de facili curatᷣ. ¶ Si qs
vō plagā cordis ſui. i. pccm̄ cognouerit:
⁊ ab ipſis ſe retraxerit: reddet ſibi ḃm vi
as ſuas culpā dimittēdo: ⁊ grām ſibi cōfe
rēdo. ¶ 3° ꝯſiderare poſſumus mōi ꝯita
tē cū dic̄ i medio doctoꝝ. Ubi ſciēdū ꝙ lo
c^9 medi^9 ē loc^9 mag̃ cōis ⁊ maioris iſluē
tie: q: igitᷣ xp̄s ꝯis ē oib^9: ⁊ i oēs hȝ iſluē
tiā: ſic cap̄ i mēbra: q: ipe ē plen^9 grē ⁊ ỽi
tatᷣ: d cui^9 plēitudine nos oēs accepimus
grām p̱ gr̄a. Io. 1. Iō i medio iuēitᷣ docto
rum. Uñ ipe dic̄. 3. Re. 6. Hitabo i medio
filioꝝ iſrl' ⁊ nō derelinq̄ȝ pplm̄ meū iſrl'.
Uñ pp̄ eius influentiā pot figurari per li
gnū vite in medio pₐdiſi: de q̄ dᷣ gen̄. 2.
Plātauerat āt dn̄s deus paradiſuȝ volu
ptatis a principio in quo poſuit hoieȝ queȝ
formauerat pduxitq; dn̄s ds d humo oē
lignū pulchrū viſu ⁊ ad veſcēdū ſuaue li
gnū ēt vite i medio pₐdiſi lignumq; ſcie

boni ⁊ mali. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ paradiſū
terreſtré intelligit eccleſia militās: q: dū
viuimus h̄ in mūdo terreno ſumꝰ ꝙ pro
tāto padiſus voluptatꝫ lꝫ terrenus dr̄: q:
licet hō iuſtus ſit corporal'r in mūdo: dūꝫ
tm̄ ſe ꝓbabiliter credit eſſe in grā: ⁊ expe
ctat remunerationem eternā: ī contēplatio
ne diuinoꝝ plurimū delectat. Dicit autē
ꝓduxiſſe d̄ humo terre oē lignū pulchruꝫ
viſu ⁊ ad veſcēduꝫ ſuaue: q: d̄s oia neceſ
ſaria hoi produxit i mūdo: vt ipis debite
⁊ ordinate vtant. ¶ In medio āt padiſi
dicitur ꝓduxiſſe lignū vite: q: i militantē
eccleſiā miſit xp̄m filiuꝫ ſuū vt in oēs gra
tiaꝝ habundantiā influat. qui dr̄ arbor vi
te. Nā iꝰ arbor talem hēbat virtutē: quia
qn̄ hō debilitatem ſentiebat aliq̄ꝫ ex lon
gitudine vite. ⁊ comedebat de fructu illiꝰ
arboris reſtituebat ſibi priſtina fortitudo
Sic qn̄ hō ſe ſentit debilē. dꝫ ad xp̄m acce
dere. ⁊ ab ipſo fructū accipe gratie q̄ꝫ gu
ſtando fortitudinē recupat ⁊ vigorē. Si
gnanter āt dr̄ ꝙ ibi produxit lignū ſcien
tie boni ⁊ mali: q: in h̄ mundo creauit ſic
hominē ꝙ pōt bonū ⁊ malum cognoſcere
vt ad ꝙ voluerit libere ſe ꝯuertat. Unde
eccliaſtici. 15. Ante hominem vita ⁊ mors
bonum ⁊ malū. ꝙ placuerit ei dabitur illi
¶ Sed multi ſunt q̄ non ſic ſunt in me
dio cōicandi ſe alijs: ſicut auari ſolum de
ſeipſis curātes. Et tales poſſunt figurari
per mulierē ſtantē in medio amphore de
qua dr̄ Zacha. 5. ꝙ Zacha. vidit vnam am
phorā ⁊ in ea ſedebat quedā mulier cui
nomen erat impietas. ⁊ talentū plūbi miſ
ſum eſt in os eiꝰ. ⁊ ꝙ due mulieres habē
tes alas quaſi milui leuauerūt amphoraꝫ
inter terrā ⁊ celū. ⁊ interrogauit quo defer
rent iſtam amphorā cum mlīere: cui fuit
reſponſum ꝙ portabāt eā in terrā ſanaar
vt hedificarent ibi ſibi domū. ¶ Ubi ſciē
dum ꝙ ꝑ iſtā amphorā itelligitur ſecūdū
Grego. Peccatū auaritie. Iſta amphora
habet os patulū ꝑ ꝙ intelligit ſitis aua
ritie q: Eccleſiaſtici. 5. Auarus non imple
bitur peccunia. ¶ Iſta amphora hꝫ duas
alas: q: peccatū auaritie in duobus ſpāli
ter conſiſtit. ſ. in aliena indebite rapiēdo
⁊ in ꝓpria turpiter retinēdo. Iſte ſūt due
filie ſanguiſuge de quibꝰ dr̄ Prouer. 30.
Sanguiſuge due ſunt filie dicentes affer
affer. Sic re vera auarus fugit ſanguinē
pauperꝫ. ⁊ hꝫ duas dictas filias q̄ nunquā
ſatiant. ſꝫ ſp̄ dicūt affer affer. ¶ Per mu
lierē vero ſedentē in medio amphore itel
ligit auarus retētus ⁊ ſedēs in ipſa auari
tia cuiꝰ nomē impietas: q: ois auarꝰ eſt
cōiter impiꝰ. Un̄ eccliaſtici. 10. Auaro ni
hil eſt celeſtiꝰ. ¶ Per plumbū āt ponde
roſum poſitū in os eiꝰ intelligit pondus
pcci aiam aggrauās ⁊ ad aliud peccatū in
clinans iuxta illud Grego. Peccatū ꝙ ꝑ
penitentiā non delet ſtati ſuo pōdere ad
aliud retrahit. Re vera plus plūbo pon
derat q: hoiem vſq̄ꝫ ad infernum trahit.
Per duas mulieres portantes amphorā
intelligūt duo peccata portātia auaritiaꝫ
ſ. ſupbia ⁊ luxuria. Nam qdā ſunt cupidi
vt habeāt vn̄ poſſint alijs preeſſe. ⁊ tūc ſu
perbia portat auaritiā: qdam āt vt paſcāt
luxuriā. ⁊ tunc ipſa portat auaritiā. Et tn̄
talibus dr̄ Eccliaſtici. 2. Ue manibus ma
le facientibꝰ ⁊ peccatori ingredienti terraꝫ
duabꝰ vijs. ſ. predictis. ¶ Dicūtur āt iſte
mulieres hēre alas. Nā ſuperbia hꝫ duas
ſ. inflationē ꝓ dignitate. ⁊ ellationem pro
honore. Luxuria ēt hꝫ duas. ſ. impudice
aſpicere. ⁊ inhoneſte loq. q̄ ale ſunt milui
i. dyaboli clamātis ⁊ circūuolātis vt rapi
at peccatores. Et ideo ſobrij eſtote ⁊ vi
gilate ⁊c. i. pe. 5. ¶ Iſte āt due mulieres
leuauerunt amphorā ⁊ mulierē. i. auarꝫ in
ter celum ⁊ terrā. q: rōne ſupbie ſe exal
tat ad alta rōne vero luxurie ſe incuruat
ad fetida ⁊ ſic nec eſt in celo nec in terra.
¶ Sed conſidera ⁊ expaueſce quo defe
rant amphorā: q: in terrā ſanaar q̄ inter
pretat fetor. iuxta illud Joel. 2. Aſcēdet

fetor eiꝰ ⁊ aſcendet putredo eiꝰ q: ſupbe
egit. ¶ Ibi autē ſibi hedificabit domus:
q: ibi ꝑpetuo in tormētis permanebunt.
Unde Mat. 25. Ite maledicti in ignem
eternū qui paratus eſt dyabolo ⁊ angelis
eius. ¶ Quarto conſiderare poſſumus
actꝰ ſagacitatē cuꝫ dicit audientē illos in
terro. Ubi ſciendum ꝙ xp̄s in hoc ꝙ iuue
nis exiſtens: audiebat ⁊ interrogabat do
ctores. dat nobis exemplum ſecundum
Orige. ꝙ homines ſpāliter iuuenes va
to etiā ꝙ ſapiētes ſint non debēt ſe iacta
re de ſua ſcientia: ſed doctores ⁊ antiquio
res reuerenter audire. ¶ Quantum ad
ſecundum. ſ. celebritatem prodigij dicit.
Stupebant autē ⁊c. Quando enim homi
nes vident aliquē cuius non habent noti
tiam ⁊ iuuenilis etatis interrogantem ſa
pientes cum pulcris rationibus. ⁊ reſpon
dentem prudenter poſſunt merito admi
rari. Quia igitur iudei videbāt xp̄m an
norum. 12. ſapientiſſime reſpondentē ve
hementer ſtupebant. ¶ Quantū ad ter
tium. ſ. veritatē inditij dicat. Et dixit ma
ter eius ⁊c. Ubi Greg. Mirata vero dei
genitrix maternis affecta viſceribus qua
ſi cum lamentis inquiſitionem doloroſaꝫ
oſtendit. ⁊ omnia ſicut mater ⁊ fiducial'r
⁊ humiliter ⁊ affectuoſe exprimit. Nō do
lebant autē ſm̄ Orige. quaſi crediſiſſent
periſſe puerum quē ſciebant diuinitus fe
re conceptum. ſed quia preſentia ſua care
bant. ¶ Quantum ad quartum. ſ. ſeduli
tatem officij dicit. Et ait ad illos ⁊c. Ubi
ſciendum ꝙ in xp̄o ſecundum Ambroſiū
erat duplex natura. ſ. humana ⁊ diuina ſe
cundum humanam filius erat virginis ſe
cundum diuinaꝫ filius erat dei. Dicit igi
tur xp̄s inquantū dei filius ꝙ oportet eē
in his que p̄ris ſui ſunt. que quidē ſūt ſa
lus humani generis ⁊ doctrina virtutis
vt per h̄ ad vitam eternam ꝑueniant om
nes fideles. Unde dicit Jo. 9. Me oꝫ opa
ri opera eiꝰ qui miſit me. ſ. patris donec
dies eſt. ¶ Quantū ad quintū. ſ. obſcuri
tatem miſterij dicit. Et ipſi non intellexe
runt verbum ⁊c. Quia enim xp̄s ſecūdū
Glo. Loquebatur de illis que pertinebāt
ad eius diuinitatem. cuius mundū opera
manifeſte oſtenderat ideo non intellige
bant plenarie que dicebat.

Tertia ps.

Equitur. Et deſcendit cum eis
⁊c. Ubi tangit ſedulitatem obe
dientie obſequentis ꝙ ꝓbat ſta
tus humilior. Ubi ſciendum ꝙ h̄ duo tan
git. ſ.
Prol' ꝯdictōem virtuoſam.
Uirginis retētōem ſerioſam.
¶ Quantū ad primū dicit. Et deſcendit
cum eis ⁊c. Ubi tangit.
Actū humiliatōis ꝓfundiſſime
Locū habitatōis groſiſſime.
Habitū ꝯdeſceſionis ꝓmptiſſime.
¶ Pꝰ tāgit actū hūiliatōis ꝓfūdiſſime. cū
dicit. Et deſcēdit cū eis. Per deſcēſuꝫ eiꝫ
xp̄i. intell'r eius hūilitas. q: humil' non ſe
exaltat in altum: ſed potius ꝯtēnendo ſe
ipſum deſcendit ad infima: ꝙ fecit dei fili
us quādo voluit icarnari. Hanc auteꝫ hu
militatem q̄ꝫ i ſe habuit docuit nos hr̄e
d. Math. 11. Diſcite a me q: mitis ſum ⁊
humilis corde ⁊ inuenietis requiem ani
mabus veſtris. ¶ Secundo tangit locuꝫ
habitationis gratioſiſſime: cum dicit. Et
venit in nazareth. Nazaret interpretatur
flos. quia igitur Chriſtus flos eſt: iuxta
illud cant. 2. Ego flos campi ⁊ lilium con
uallium: ⁊ conuenientia debet eſſe inter
locatum ⁊ locum. Ideo Chriſtus in naza
ret dicitur perueniſſe: quia vero flos gra
tioſitatem habet. Ideo Chriſtus qui ve
nit in nazareth dicitur ibi habitaſſe vt in
loco gratioſo. ¶ Tertio tangit habituꝫ
condeſcenſionis promptiſſime. cum dic.
Et erat ſubditus illis. Ex hoc eniꝫ ꝙ xp̄s
fuit obediens parentibus: oſtendit eius
promptitudo ad illa que placebant eis.

Quod non fecit propter impotentiam q̄
foret in ipo:ſed propter noſtrum exéplū
ſecundum Ambro. Ut diſcamus nos pa
rentibus obedire non ſolum carnalibus
ſed ēt ſpiritualibus. ¶ Quantuꝫ ad ſecū
dum.ſ.virginis retentioné ſerioſam dicit
Et mater eius ꝯſeruabat ⁊c. Ubi ſciendū
ꝙ virgo beata illa que videbat a xp̄o fie
ri:quoꝝ aliqn̄ non plenā cognitioné ha
bebat.ſaltem retinebat memoriter ſecun
dum Bedā.Ea poſtmodū pro tp̄e propal
landa.Ut ſic dicatur de ipſa illud eccleſia
ſtici.44.Nō eſt inuentus ſimilis illi qui
conſeruaret legem excelſi.

Quarta pars.

Equitur.Et yh̄s proficiebat ⁊c.
Ubi tangit ſanctitaté innocétie
decorantis ꝙ pbat aſpectus de
centis. :Ubi ſciendū ſecundū Grecū ꝙ in
triplicé ꝓfectum tangit de xp̄o.ſ.etatis
quantū ad corpus in creſcendo :ſapientie
quantū ad intellectū in docédo grē quātū
ad affectū in promouendo. ¶ Unde pp̄
iſtū ꝓfectū pōt figurari p̄ Iſaac.de quo
ſentétial'r dr̄ Gen.26.ꝙ ꝓfect⁹ eſt ingera
ris ⁊ ſeminauit in terrā ⁊ inuenit in ipſo
āno centuplū benedixitqꝫ ei dñs.⁊ locu
pletat⁹ eſt.⁊ ibat ꝓficiſcés atqꝫ ſe ſuccre
ſcés donec magn⁹ veheméter effectus ē.
habuitqꝫ poſſeſſiones ouiū ⁊ armentoꝝ ⁊
familie plurimū.¶ Ubi ſciendū ꝙ p̄ Iſa
ac q interp̄tať riſus intelligiť xp̄s q eſt ri
ſus nr̄ ⁊ gaudiū.Iſaac igiť.i.xp̄s colon⁹
exiſtés in mūdo ſignificatꝰ p̄ Sara que
interp̄tatur icollatio:vel pegrinatio ſemi
nauit verbū ſue p̄dicationis inſtar ſemen
tis in terrā.Inuenit āt centuplū q eſt nu
merus pfectus:q: in aliqbus fecit fructū
centuplū.i.pfectū vt in virginib⁹: in aliq
bus ſexageſimū vt in viduis ⁊ in aliqb⁹.
trigeſimū vt in coniugatis.¶ Dr̄ autem
ꝙ ei benedixit dñs ⁊ locupletatus eſt :q:
deus pr̄ xp̄m eius filiū benedixit ⁊ locu
pletauit eum diuerſitatibus grāꝝ.Unde
de ipſo Iſa.51.dicit.Unū vocaui eū bene
dixi ei ⁊ multiplicaui eū.¶ Dr̄ āt creuiſſe
⁊ ꝓfeciſſe donec magn⁹ effectus eſt vehe
méter:q: ꝯtinue xp̄s nobis ꝓfuit nos in
ſtruédo p̄ verbalé expreſſioné hedifican
do p̄ exemplaré conuerſationé:rediméd
p̄ corporalé paſſioné:veheméter āt fact⁹
eſt magn⁹ p̄ vigoroſā reſurrectioné.⁊ glo
rioſam aſcenſioné.Ut ſic dicamus de ipſo
illud p̄s.Magn⁹ dñs ⁊ laudabil' nimis
in ciuitate dei nr̄i i móte ſcō eius. ¶ Dr̄
āt habuiſſe poſſeſſioné ouiū ⁊ armentoꝝ
⁊c.Nā p̄ oues inocétes pacificas ⁊ fecon
das intelligūť ſci confeſſores q habuerūt
mentalé inocentiā:cōuerſationé pacificaꝫ
⁊ doctrinā fructiferā.Ut ſic ſint oues de
qbus dr̄ Io.10.Oues mee vocé meā au
diunt ⁊ ego cognoſco eas ⁊ ſecūtur me.⁊
ego vitā eternā do eis.¶ Per armenta
vero q̄ idé ſignificāt ꝙ arma portātia.vl'
ad arandū apta.itelligūť ſci martires: q
armati fuerūt ꝓ defenſiōe fidei xp̄iane.⁊
q arauerūt penas diuerſas ſuſtinédo pro
xp̄o pp̄ q̄ ſalierūt in gloriā p̄adiſi.Unde
Mal.vltimo.Egredimini ⁊ ſalietis ſicut
vitulus de arméto.¶ Per familiā vero
magis familiaris dñs intelligūť ſci ⁊ ſcē
virgines.q ſecūtur agnum quocūqꝫ ierit
Apoc.14.Iſaac igiť.i.xp̄s iſtis oībus p̄
dictis locupletatus eſt in glīa.Ad q̄ꝫ ⁊c.

¶ In octaua epiphanie euāgelium quar
tumdecimum

Idit Iohānes yh̄m ad ſe
venienté ⁊ ait.Ecce agnus
dei ⁊c.Io.1.Officiū teſtis
viridici fore dignoſciť vt
de re pp̄ q̄ꝫ producitur an
nunciet veritaté.Nam iuxta illud Pro
uer.14.teſtis fidelis non mentietur i que
ſua denūciatione.debet rem de qua teſtifi
catur extollere oſtendendo ipſius magni
ficentiam ⁊ vtilitatem cōmuniter cōſequé
tem.ꝫ.illud Ie.33.Annunciabo tibi grā
dia ⁊ firma que neſcis.vt ex h̄ magis alli

ciat auditores.Quia igitur beatus Io.p̄
curſor domini miſſus eſt ad teſtificanduꝫ
de xp̄o iuxta illud Io.1.Fuit homo miſ
ſus a deo cui nomen erat Io.hic venit in
teſtimoniū ⁊c.Ut ſic ipſe dicat illud Io.
18.Ego ad hoc natus ſuꝫ ⁊ ad hoc veni in
mundum vt teſtimoniū perhibeam veri
tati.ideo de xp̄o veraciter teſtificari de
buit ipſum extollendo magnifice de illo
propter ꝙ erat miſſus:ꝙ quidem erat vt
ipſuꝫ manifeſtaret populo humani gene
ris redemptorem:que fuit vtilitas inau
dita.Quod quidé ſpecialiter fecit quādo
ipſum oſtendit agnum ſine macula.mun
dum a peccato liberantem.Quod quideꝫ
fecit in euangelio hodierno.ꝫ.Ec.agnus
⁊c.In quo quideꝫ euāgeliſta quattuor tā
git.ſ.
Poteſtaté vigoroſam in operando.
Dignitatem generoſam in exiſtendo.
Sanctitatem gratioſam in ꝯtinendo.
Ueritaté luminoſam in affirmando.
¶ Primum probat ablatio purgatiua.
Secundum preceſſio duratiua.Tertium
poſſeſſio permanſiua.Quartū expreſſio
aſſertiua.¶ Primū in principio.Secun
dum ibi.Hic eſt de quo dixi ⁊c.Tertium
ibi.Et teſtimonium perhibuit ⁊c.Quar
tum ibi.Et ego vidi ⁊c.

Prima pars.

Uantum ad primuꝫ vbi tangit
⁊c.ꝙ probat ⁊c.dicit.Uidit Io.
Ieſum ⁊c.Ubi ſciendū ꝙ ſi
cut narrat Io.euangeliſta beatus Io.ſa
cerdotibus ⁊ leuitis miſſis a iudeis vt i
terrogarent quis eſſet reſpondit ſe non
eſſe Xp̄m ſed vocem ⁊ precurſorem xp̄i.
de quo teſtimonium eis perhibuit.ꝫ.
Hic eſt qui poſt me venit:qui ante me fa
ctus eſt cuius non ſum dignus vt ſoluam
eius corrigiam calciamenti.Quia vero
de xp̄o tunc interrogatus ⁊ ipſo abſente
perhibuerat teſtimonium poſtmodum
Chriſto preſente non interrogatus teſti
monium perhibet vt ex hoc xp̄s a popu
lo certius cognoſcatur.ſecunduꝫ hoc igi
tur hic duo poſſumus conſiderare.ſ.
Benignitatem ſaluatoris in accedēdo.
Auctoritaté precurſoris in demōſtrādo.
¶ Quantum ad primum dicit.Uidit
Io.yh̄m venientem ad ſe.Magna enim
benignitas fuit xp̄i yh̄u regis ⁊ domini
ꝙ voluit ad Io.eius precurſorem veni
re.vt ſic dicat ſibi illud Exo.20.Ueniam
ad te ⁊ benedicam tibi.¶ Ex hoc igitur
ꝙ xp̄s venit ad Io.dat nobis humilita
tis exemplum vt homo de donis ſibi da
tis non ſuperbiat.ſed magis humilietur
iuxta illud Eccleſiaſtici.3.Quanto magis
es humilia te in omnibus ⁊ coram deo
inuenies gratiam.¶ Chriſtus bis legi
tur veniſſe ad Io.⁊ vtraqꝫ vice venit de
Gallilea.Primo quando venit vt bapti
zaretur ab eo.Secundo poſt baptiſmum
de quo aduentu dicitur hic.¶ Sciendū
eſt autem ꝙ conueniens fuit vt Chriſt⁹
ſc̄o ad Io.veniret: quia ſicut Chriſtus p̄
ma vice venerat ad Iohan.⁊ ab ipo bap
tizatus fuerat:ne forte aliquis ipſum vt
ceteros qui baptizabantur crederet pec
catorem:conueniens fuit vt ſecundo vē
ret:vt cum Io.ſuo teſtimonio oſtenderet
ipſum populo innocentem: vt ſic ſecūduꝫ
Criſoſto.omnis mala ſuſpitio de Chri
ſto a cordibus hominum tolleretur: qꝺ
quidem fecit oſtendens ipſum agnum ſi
ne macula.¶ Quantuꝫ ad ſecundum.ſ.
auctoritatem precurſoris in demonſtran
do dicit.Ecce agnus ⁊c.Ubi ſciēduꝫ ſꝫ
Augu.ꝙ beatus Io.aliter de Chriſto lo
cutus eſt:⁊ aliter ꝓphete priores.Nam
illi d̄ longinquo ꝓphetauerūt de xp̄o.vn̄
Abach.2.Adhuc ē viſus ꝓcul ⁊ appebit
i finé:ſi morā fecerit expecta eū: q: véiés
veniet.Iſte auté ꝙ nūciauit ſuo digito
demonſtrauit.ꝫ.Ecce agn⁹ ⁊c.¶ In iſto
igitur teſtimonio precurſoris dato d̄ xp̄o
tria poſſumus ꝯſiderare.ſ.

Penitentiam ſpaliter aſſiſtentem.
Innocentiam perſonaliter decorantem.
Efficaciam generalr̃ iſtuentem.
¶ Quantum ad pm̃ dic̃ ecce. Ecce eiꝫ eſt
aduerbiū demonſtrādi ⁊ ſignificat rei de
monſtrate certitudinē. Quia igit̃ beatus
Jo. xp̄m oſtēdebat pn̄tem: merito dicere
poterat. ecce. vt ſic dicat illud Iſ. 22. Ecce
deus ſaluator meus fiducialr̃ agam ⁊ non ti
mebo. ¶ Qm̃ ad inocentiam perſonalr̃ de
corantē dic̃. Agnus dei. Inter alia eīm ani
malia: agnus ſignificat inocentiam: q: igi
tur xp̄s inocēs fuit ⁊ purus: agnus iō me
rito pōt dici. ¶ Quantum ad efficaciam
generaliter iſtuentem dic̃. Ecce q tol. pec
cata mundi. Ubi ſciendū ꝙ ſignāter hu
ic dr̃ qui tollit peccata mundi: ad dſignā
dum ꝙ xp̄s veraciter nos mundat ab oī
peccato: non tātū quantū ad culpam: ſꝫ ēt
quantum ad penam ⁊ oēm miſeriam cō
uenientē peccatui: iuxta illud. 1. Jo. 1. Sā
guis ihū xp̄i filij dei emendat nos ab oī
peccato. In quo ſꝫ Criſo. aduertere poſſu
mus differentiam iter agnum figuratiuū
q efferebatur in lege veteri: ⁊ iſtum agnum
verum ihm̄ xp̄m: q: ille non auferebat pec
cata. iſte aūt aufert peccata mundi. Scie
dum eſt āt circa iſtam partem principalē
in q̄ fit mētō de agno ſignificāte xp̄m: qd̄
iſte agnus dmōſtratus a Jo. fuit i veteri teſtō
Mentalr̃ affectatus.
Ueraciter ꝓphetatus.
Multiplr̃ figuratus.
¶ Primo fuit mentalr̃ affectatus. Nā cum
quāto cordis affectu fuit dſideratus. audi
Iſ. 16. Emitte agnū dn̄e dn̄atorē terre de
petra deſerti. i. de celo empyreo petra fir
miſſima ad montē filie ſion. i. ad caluarie
locū. ¶ Scd̄o fuit veraciter ꝓphetatus.
Unde Iſ. 53. Sicut ouis ad occiſionem
ducetur: ⁊ quaſi agnus coram tondente ſe
obmuteſcet. ¶ Tertio fuit multiplr̃ figu
ratus. audi tamen q̄ꝫ a parte figuratus
fuerit in agno paſchali de quo Exo. 12. Ubi

ſententialiter dicitur ꝙ deus volēs edu
cere populum yſraeliticum de egypto di
xit Moy. ꝙ acciperet agnum per famili
as qui debebat aſſari ⁊ comedi: de cuius
ſanguine debebat domos ſuas ſignare vt
ſic non percuterentur ab angelo quē de
us miſerat ad egyptios puniendos. Ubi
ſciendum ꝙ per egyptios tenebroſos in
telliguntur peccatores qui carētes lumi
ne diuine grē tenebroſi dicunt̃: q: vō ſm̄
iuſticie exigētiā: mali non remanent ipu
niti. mittit deus angelū ſuū. i. iuſticie exe
cutōem vt pūiat trāſgreſſores. Per po
pulū vero yſraeliticū intelliguntur fideles
⁊ boni: dum ꝑ fidem cū opibus contēplan
tes. Iſti iſtar filioꝝ yſrl̃ debent agnū aſſa
tum. i. xp̄m aſſumere ⁊ comedere: eius paſ
ſionē meditādo: ⁊ de ſanguie quē ꝓ nobis
ſparſit in cruce deuotus ſe ſignare. ſic aūt
iſigniti nō oportebit ꝙ timeant diuinam
iuſticiam. ¶ Sciendum ē autem ꝙ inue
nio iſtum agnum. ſ. xp̄m: nos
A culpa miſericorditer redimentē.
Ad paſcua libaliter deducentem.
In pr̃ia eternalr̃ illuſtrantem.
¶ Primo inuēio agnum xp̄m nos a cul
pa miſericorditer redimentē. Nam xp̄s
per ſuam miſericordiam a peccatis nos
redemit: iuxta illud thy. 2. Qui dedit ſe
metipſum pro uobis vt nos redimeret
ab omni iniqtate ⁊ mundaret ſibi pplm̄
acceptabilem ſectatorem bonoꝝ operum
¶ Hoc āt fuit figuratū i viſiōe Jo. de q̄ ſē
tētialr̃ dr̃ Apoc. 5. ꝙ vidit i dextera ſedē
tis ſuper thronum librū ſcriptū intus ⁊ fo
ris ⁊ ſignatū ſigill. 7. quē nullus nec i celo
nec i terra nec ſbtus terrā poterat apire:
pp ꝙ Jo. deſolatus flebat cui ꝯfortando
dcm̄ fuit ne fleueris: Ecce vic̃ leo de tribu
iuda radix dd: qui dignus ē apire librum ⁊
ſoluere. 7. ſignacula eius ⁊ reſpiciens vi
dit in medio throni ⁊ q̄ttuor aialiū: i me
dio. 24. ſeniorum agnum ſtantem tanq̄ꝫ
occiſum habētem cornua. 7. ⁊ oclos. 7. q

ſūt ſp̄s dei miſſi in oēm terram: qui cum
apuiſſꝫ librū q erat in dextera ſedentꝭ ſup
thronū quē nullus alius aperire poterat:
tūc quattuor animalia ⁊ 24 ſeniores can
tabāt canticum nouū dicētes. Dignus es
dn̄e deus accipe librū ⁊ ſoluere ſignacula
eius: q̄m occiſus es ⁊ redemiſti nos deo i
ſāguine tuo ex omni tribu: lingua ⁊ pplo
⁊ natōe: ⁊ feciſti nos deo nr̃o regnum ⁊ ſa
cerdotes. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per iſtum ſeden
tem ſup thronū intellr̃ deus ſedens in ſo
lio diuinitatis ſue de quo dr̃ eccl'aſtici. i.
Unus eſt altiſſimus creator oīp̄s rex po
tens ⁊ metuendus nimis: ſedēs ſup thro
num illius ⁊ dn̄ans deus. Per librum aūt
in q̄ ſcia ſcribit̃: intellr̃ diuina cognitō q̄n
tum ad redemptōem hūani generis: q̄ꝫ
deus veraciter hūit ab eterno. Qui ſignā
ter dr̃ eſſe in dextera ſedentis: q: redem
ptio humani generis ſolum erat in pote
ſtate diuina per dexterā deſignata ꝙ co
gnoſcens p̄s. dicit. Extendiſti manū tuaꝫ
⁊ ſaluum me fecit dextera tua. ¶ Dr̃ aūt
ille liber ſcriptus intus ⁊ foris. Ubi ſcie
dum ꝙ iſta requirunt̃ ad nr̃am ſaluatōeꝫ
vt ea credamus q̄ reqruntur ad noſtram
glificatōem vt eā ſciamus. Ad noſtraꝫ āt
glificatōem ptinēt diuinitas ⁊ humanitas
iuxta ꝙ xp̄s dixit Jo. 17. Hec ē vita eter
na vt cognoſcant te ſolum deum veruꝫ ⁊
quē miſiſti ihm̄ xp̄m. Et iō ad nr̃am ſal
uatōem oꝫ ꝙ aliqua credamus de diuini
tate: ⁊ aliq̄ de humanitate: que tn̄ omnia
eternaliter deus cognoſcit. Illa q̄ ptinēt ad
diuinitatē intelligunt̃ per ſcripturam in
trinſecā ⁊ q̄ ad hūanitatem per extriſecā
q: in xp̄o latebat diuinitas ⁊ humanitas
appebat. ¶ Circa diuinitatē āt. 7. nobis
ꝓponunt̃ credi: ſm̄ ꝙ q̄ntū ad diuinitatē
aſſignari pn̄t. 7. articuli fidei. Ubi ſcien̄.
ꝙ in deitate tria poſſumus ꝯſiderar̃. Pri
mo vnitateꝫ eſſentie ⁊ iſte eſt pm̄us articu
lus. ſ. credere vnū deū. 2° trinitateꝫ pſōaꝝ: ⁊
q̄ntū ad hi ſūt tres articuli. ſ. credere prēꝫ

filiū ⁊ ſp̄ꝫ ſ. 3° poſſumus ꝯſiderar̃ opa ꝓpria
diuinitatꝭ: quoꝝ pm̄ū reſpicit eſſe nature:
⁊ ſic āt articulus. ſ. credere deum creatorem
celi ⁊ terre. Scd̄m reſpic̄ eſſe grē. ⁊ ſic āt
articulus ꝯtinens oia ptinentia ad ſanctifi
cationem humanā. ſ. credere remiſſioneꝫ
peccōꝝ ⁊ collōnē grē. 3m̄ reſpic̄ eē glie. ⁊
ſic eſt āt articulus. ſ. credere carnis reſurre
ctōem ⁊ vitā eternā. ¶ Circa ēt hūanita
tē xp̄i alia. 7. nob ꝓponunt̃ ſm̄ ꝙ ēt quā
tū ad humāitatē pn̄t alij. 7. articuli aſſi
gnari. Primus ē credere xp̄ꝫ ꝯceptū de ſpū
ſancto. Scd̄s eſt credere ipm̄ natū de Ma
ria v̄gine. Tertius eſt credere ipm̄ paſſuꝫ
ſub pōtio pillato: crucifixum: mortuū ⁊ ſe
pultū. Quartus ē credere ipm̄ dſcēdiſſe ad
inferos. Quintus ē ipꝫ credere reſurrexiſ
ſe tertia die a mortuis. Sextus ē credere
ꝙ aſcēdit in celū ⁊ ſedet ad dexterā pr̃is.
Septimus ē credere ipm̄ vētuꝝ iudicare vi
uos ⁊ mortuos. ¶ Per. 7. igit̃ ptinentes
ad diuinitatē dat̃ intelli p ſcripturā libri
intriſecā p. 7. aūt ptinentes ad hūanitatē
p extrinſecam. ¶ Nō vacat āt ꝙ iſte lib
nr̃e redēptōis viſus ē ſignatus ſigill. 7. q:
an̄ aduentū xp̄i in mūdū: nec quantuꝫ ad
ſcripturā intrinſecam nec extrinſecā erat
nr̃a ſaluatō clarius explicata. Et ideo dr̃
ꝙ nullus nec in celo vt ſp̄s angelici: nec in
terra vt ſapientes phi: nec ſbtus terram
vt ſp̄s reprobi: hūc librū poterant apire:
vt de ipo pfectam cognitōem hērent: nec
mirū q: iſtd̄ miſteriū in diua ſapiētia erat
clauſū. de q̄ Job. 2. Si clauſerit nullus ē q
apiat. ¶ Hoc āt cognoſcēs euangeliſta
Jo. typū ḡ tenens hoīum veteris teſti. ſ.
ꝙ nullus librū poterat apire mō pdicto
flebat: vt ſic merito in pſona oiuꝫ veteris
teſti dicat illd̄ Job. 16. Facies mea intumu
it a fletu ⁊ palpebre mee caligauerunt. Sꝫ
tn̄ aduerte diuinam miſericordiā ſemper
ſubuenientem ⁊ conſolātem ipm̄ in ſuis
neceſſitatibus inuocantem. Nam dr̃ ſibi
ne fleueris: cuius ꝯſolationis cauſaꝫ ſbdit

d.viċ leo de tribu ꝛc. Per iſtum eñi le c
nem intelliḡr xp̄s qui eſt de tribu iuda: ⁊
de ſtirpe dd qui ad corpulentam ſbam. de
quo .i. mach.3. Similis factus eſt leoni in
opibus ſuis. Iſte vinciſſe dicitur qñ pro
nobis moriens in cruce de dyabolo triū
phauit. vnde Jo.16. Confidite ego vici mū
dum. Iſte igitur ſic victor ex ño librū ape
ruit ⁊ ſigna clauſa ſoluit: q: miſteriū nr̄e
ſaluatōis tam qm ad diuinitatem q̄ꝫ qm
ad hūanitatē clarius reſerauit: vt ſic poſ
ſimus cognoſcere nr̄am ſaluatōem cōple
tam. Uel ſoluiſſe ſignacula dr̄ intelligen
do per.7. que fuerunt in p̄uaricatōe pri
mi hoīs. q: ꝯ diuinam irritatōem: nos pa
cificauit cum deo ꝯ dñi amiſſionem dedit
nob̄ gr̄am illi equipolentem. ꝯ p̄rie exul
tationem ad celū empyreum nos reduxit
ꝯ exilij relegatōem: nos de miſeria hui9
mundi arripuit ⁊ extraxit p̄res veteris
teſti qui detinebantur in lymbo. Contra
debiti oblōnem: moriens in cruce ſatiſfeċ
ꝑ nob̄. Contra gl'e amiſſiōem: nob̄ cele
ſtem gl'am ꝯdonauit. Cōtra pene acquiſi
tōem: nos ab inferni ſupplicijs libauit.

¶ Sic igitur libro aperto ⁊ noſtra redē
ptōe cōpleta. Jo. merito confortaṫ: cui dr̄
ne fleueris. ¶ Quid autē ſic ꝯfortatus
Jo. viderit: audi qd ſequitur. Naꝫ vidit i
medio throni ꝛc. agnuꝫ ꝛc. vſq̄ꝫ ibi terrā.
Ubi ſciendū ꝙ per im agnum intelligitur
xp̄s: nec moueat ꝙ ſuperius leo dictus ē
q: re vera xp̄s leo fuit ⁊ agnus. Leo inq̄ꝫ
qui vt dr̄ ꝓuer.30. Leo fortiſſimus beſtia
rum ad nulli9 pauebit occurſum propter
diuinitatem potentiſſimam ab omnibus
metuendam. de quo eccl'aſtici .43. Terri
bilis dominus ⁊ magnus vehementer ⁊
mirabilis potentia eius. Agnus autem
animal ymolatiuū pp humanitatē q̄ꝫ pro
nob̄ obtulit voluntarie dō patri. vt ſic ve
rificata fuerit prophetia. Iſ.53.d. Oblat9
eſt q: ipe voluit ⁊ non aperuit os ſuum
Unde rōne humanitatis oblat9 vt agn9

ratione vero diuinitatis reſuſcitat9 vt leo
¶ Iſte agn9 dr̄ hr̄e cornua.7. ⁊ oculos.7
i.7. dona ſpiritus ſci. Unde Iſ. Egredie
tur virga de radice ieſſe ⁊ flos de radice
eius aſcendet ⁊ requieſcet ſuper eum ſpiri
tus dñi ꝛc. Que dona cornibus ⁊ oculis
deſignanṫ: quia ꝑ ea inſtar oculorū illumi
namur: interius ⁊ iſtar cornuū ſanctifica
mur exterius ad omnia tollerāda. Diciṫ
autem h̄ agnus ſtare i medio throni ꝛc. ſ.
i medio trinitatis. ſ. p̄ris ⁊ ſpirit9 ſancti.
⁊ quattuor animalium. i. quattuor euāgeli
ſtaruꝫ ⁊.24. ſeniorꝫ. i.12. patriarcharū quan
tum ad teſtamentū vetus. ⁊.12. apoſtolorꝫ
quantum ad nouū. Illi fundamentū legis
moy. Iſti p9 xp̄m fundamentū legis euā
gelice: ⁊ eccleſie militātis. Figurati ꝑ fun
damentum.12. ciuitatum btō Jo. oſtenſuꝫ
apoc.21. ¶ Uel generalr̄ loquendo ꝑ oēs
p̄dictos: vniuerſitas beatoruꝫ. inter quos
eſt Chriſtus. ¶ Uidit autēꝫ eum ſtanteꝫ
tanquam occiſum. Inter alia enim que fa
ciunt xp̄m i medio cordium hominuꝫ ha
bitare ē memoria paſſionis quā debem9
meditari. dicēdo illud. i. pe.3. Chriſtus ꝑ
peccatis noſtris mortu9 eſt iuſtus ꝑ inıu
ſtis: vt nos offerret deo mortificatos qđ
carne: viuificatos aūt ſpiritu. Non diciṫ
autem mortuus ſimplr̄: ſed tanq̄ꝫ mortu
us: q: lꝫ quantum ad humanitateꝫ fuerit
veraciter mortuus: tñ quantum ad diui
nitatem fuit imortalis. ¶ Sic autem fa
cta per xp̄m victoria ⁊ completa noſtra
redemptione ⁊ libro totaliter aperto ⁊
24. ſeniores ⁊ quattuor animalia canta
bant canticū nouum: quia fideles omnes
cognoſcētes beneficium redemptionis fa
cte per xp̄m occiſum dbēt inſtar illorum
dño cantare ⁊ benedicere ⁊ laudare. vnđ
p̄s. Cantate dño canticum nouum: q: mi
rabilia fecit. Et ſic cantando debemus ex
tollere diuinam magnificentiam ⁊ digni
tatem. d. Dignus es dñe deus accipe li
brum ꝛc. vbi ſupra. ¶ Secundo inuēio im

agnum nos ad paſcua libaliter deducētē
Nam xp̄s non inuidus ſed liberal' ex ño
volens nos ſui regni p̄cipes facere: ad
ip̄m nos liberaliter inducit. ¶ Hoc aūt
fuit figuratum Apoc.7. Ubi ſententialiṫ
dicitur ꝙ cum Jo. vidiſſet multitudineꝫ
maximam hoīum indutam veſtibus alb̄
⁊ ignoraret qui eſſent. dcm̄ fuit igitur ab
angelo hi ſunt qui venerunt de tribulatō
ne magna ⁊ lauerunt ſtollas ſuas in ſan
guine agni ⁊ deambulauerunt eas. non
eſurieṫ neq̄ꝫ ſitient amplius: neq̄ꝫ cadeṫ
ſuper illos ſol neq̄ꝫ nullus eſtus: quoniaꝫ
agnus qui in medio throni eſt regit eos
⁊ adducet ad fontes aquaruꝫ: ⁊ abſterget
deus omnem lachrimā ab oculis eorum.
¶ Ubi ſciēdum ꝙ per iſtam multitudi
nem indutam ve. alb̄ intelligitur multi
tudo bonorum hominū viuentium in pu
ritate mentis ⁊ corporis: quorum cuilibꝫ
dr̄ eccl'aſtici.9. Omni tempore veſtimen
ta tua ſint candida. ⁊ oleum. ſ. miſericor
die non deficiat de capite tuo. Iſti dicunṫ
ſtollas lauaſſe ⁊ dealbaſſe i ſanguīe agni
q: dum viuunt paſſionem xp̄i meditanṫ
continue: in qua conſciētias lauāt. In me
dio autem iſtorum eſt agnus. i. xp̄s eos
confortans. Unde Iſ.12. Exulta ⁊ lauda
habitatio ſion: q: magnus in medio tui
ſanctus yſrael. ¶ Iſti dicuntur non ſitir̄
⁊ non eſurire amplius: q: eis preparatur
eterna felicitas: de q̄ p̄s. Saciabor cū ap
paruerit gloria tua: nec ſuper eos cadet
eſtus nec ſol: q: in p̄ria non erit tribulatō
nis adustio: nec lachrima ſed omnis con
ſolatio. ¶ Tertio inuenio im agnum nos
in p̄ria eternaliter illuſtrantem. Naꝫ xp̄s
ihesus illam celeſtem beatorum patriaꝫ
ſua illuminat claritate. Unde đ ip̄o eccle
ſiaſtici.43. Species celi gl'ia ſtellarū mū
dū illuminās in excelſis domin9. ¶ Hoc
aūt fuit figuratum in viſione Jo. Apoc.
21. Ubi ſimiliter dr̄ ꝙ ipe ciuitatem Jeru
ſalem nūero mō diſpoſitā ⁊ diuerſimođ

adornatā. de qua in eius cōmendatione
ſubiunxit ꝙ ciuitas ia non eget ſole neq̄ꝫ
luna vt luceat in ea: nam claritas dei illu
minat eam. ⁊ lucerna ei9 eſt agn9. ¶ Ubi
ſciendū ꝙ per ciuitatem Jerm que viſio
pacis dr̄: intelligitur celeſtis patria. Iſta
dr̄ nūero mō diſpoſita: tū propter ipſius
firmitatem ⁊ pulchritudinem: tum ꝓpter
eius habitatores: de qua p̄s. Glorioſa di
cta ſunt de te ciuitas dei. Hanc diuia cla
ritas illuminat. q: deus lux per eſſentiaꝫ
illuminat omnes ſanctos. Cuius lucerna
eſt agnus. i. xp̄s qui indeſinenter ibi luce
re dicitur: intellectum ſcōꝝ illuminando
clarius: ⁊ ardere iugiter: ⁊ eorꝫ affectuꝫ for
tius inflamando.

Secunda pars.

Equitur. Hic eſt de quo dixi. ꝛc. Ubi tangit dignitatem gene
roſam in exiſtendo ꝙ ꝓbat pre
ceſſio duratiua. Ubi ſciendū ꝙ quādo ali
quis: dignitatem alicuius vult extollere
dꝫ vt firmius acceptetur eius teſtimoniū
omnis ſuſpitōis materiā amouere. Quia
igitur beatus Jo. xp̄m cōmendabat đ di
gnitate maxia: ne forte aliquis crederet
ꝙ h̄ ex affectu dilectōnis natural' q̄ ſibi
erat per parētellā cōiunct9 h̄ dr̄et: iō hāc
ſuſpitōem a cordibus hoium āmouet: ſm
h̄ igitur in p̄te iſta duo poſſum9 cōſidera
re. ſ.
Redēptoris ꝯmēdatōem magnificā.
Precurſoris excuſatōem viridicam.
Ubi beatus Jo. xp̄m duplr̄ ꝯmēdat. ſ.
Quātū ad ꝯdictōem pſonalē: ⁊
Quātū ad duratōem eternalem
¶ Quātū ad p̄mū dič. Hic ē de quo ꝛc.
¶ Qm ad ꝯdictōem pſonalē dič. Hic ē đ
quo dixi vob̄ q ꝛc. Ubi ſciēdū ſm Theo.
ꝙ q: Jo. ſacerdotib9 ⁊ leuitis dederat te
ſtimoniū non diſtinctum de xp̄o: qñ eum
interrogauerunt tu quis es. d. eis mediuꝫ
veſtrū ſtetit ꝛc. Jo.1. iſtud teſtimonium
nunc ſpecialius explicat dicens. Hic

eſt ⁊c. ¶ Sciendū eſt āt ꝙ xp̃s vir dr̃. p̃
rōe natiui. tpal'. xp̃s erat. 30. ānoꝝ: ꝙ tp̃s
eſt virilis etatis. 2° rōne primitatis ſpiri
tualis. Nam ſicut vir reſpectu mulieris
primus ⁊ principalis dicitur: ſic yeſus re
ſpectu eccleſie que ſua ſponſa ſpiritual' ē.
prior ⁊ principalis ſm Theo. dr̃ ē eſt. 3°
ratione ſue ſanctitatis ſingularis: qꝛ ip̃e
nonſolum ſanctus: ſed ſicut dicitur Dan̄.
9. Ip̃e ē ſcūs ſanctoꝝ. vt ſic merito dicer̃
poſſimus de ip̃o illud Job. 1. ꝙ erat vir
iſ magnꝰiter oēs orientales. ¶ Qm̃ ad du
ratōem eternalē dic̄. Qui an̄ me factus ē
⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ xp̃s qm̃ ad hūanitatem
aſſumptā poſterior Jo. fuit tn̄ qm̃ ad diui
nitatē q̄ equalis ē p̄ri fuit p̄or Jo. ⁊ ante
oēm creaturā. Un̄ Augu. exponēs verba
Jo. batiſte dic̄. Poſt me āt vēit qꝛ poſte
rior natus ē: an̄ me factus eſt. qꝛ prelatus
eſt mihi. ¶ Qm̃ ad 2m̃. ſ. precurſoris ex
cuſatōem viridicā dicit. Et ego neſciebaꝫ
eū. ⁊c. Qꝛ cim Jo. ſm carnē aptiebat xp̃o
ne forte aliqs poſſet credere ꝙ Jo. ex h̃
redderet d ip̃o teſtimoniū: de hoc ip̃e ſe
excuſat ſm Criſo. d. ꝙ xp̃s prius erat ſi
bi ignotus: ⁊ ꝙ ad hoc tanq̄ꝫ a dō miſſus
venerat vt ip̃m populo ꝑpalaret. ¶ Hoc
autem fuit poſſibile ꝙ Jo. xp̃m ignoraret
qꝛ ⁊ ſi aliqua miracula circa Chriſtū pue
rum facta fuerunt. tn̄ Jo. tunc erat puulꝰ
A pueritia autem vſqꝫ ad baptiſmum n̄
fuerunt facta miracula ſm Criſo. ⁊ ſi fcā
fuerunt. Jo. erat in deſerto.

Tertia pars.

Equitur. Et teſtimonium perhi
buit Jo. ⁊c. Ubi tangit ſanctita
tem gratioſaꝫ in continendo ꝙ
probat poſſeſſio permanſiua. Ubi ſciēdū
ꝙ differentia eſt inter ſanctitatem Chri
ſti ⁊ alioꝝ ſanctoꝝ. Nam xp̃s ſic eſt ſcūs
ꝙ in ip̃o habitat plenitudo ſp̃s ſancti ſic
ꝑmanſiue ꝙ ip̃m nō pōt amittere. In om
nibus aūt viatoribus: lꝫ ſit aliq̄ gr̃a ſp̃s
ſancti: nō tn̄ ſic̄ i xp̃o qꝛ ipſam p̄nt amitte
re niſi ꝯfirment a dō. Et h̃ eſt ſm Criſo.
ꝙ precurſor in i° teſtimonio dato de xp̃o
confirmando prius dictum teſtimonium:
nos inſtruit luculenter. ſm h̃ igitur i ꝑ
te iſta duo poſſumus ꝯſiderare. Nam p̃
dat ſuam teſtificationem. 2° oſtendit hꝰ
teſtificatiōis reuelationē. ¶ Quantū ad
primum dicit. Et teſtimoniū ꝑhi. ⁊c. Ubi
precurſor in iſto teſtimonio de habitatio
ne ſp̃ūs ſci in xp̃o, tria tāgit. ſ.
Actum benignitatis ſumme.
Modum congruitatis mire.
Subiectum capacitatis digne.
¶ Quantū ad actū ⁊c. dicit. Et teſtimo
niūꝫ ⁊c. Ubi ſciendum ſm Augu. ꝙ ſp̃ūs
ſcūs ſup xp̃m deſcendens nō deſcendit ad
ip̃m ſanctificandū: qꝛ iā ſcūs erat. ſꝫ h̃ fuit
ad figurandū corporis miſtici. i. congrega
tionis fideliū ſanctificationē ꝑ ſp̃ūm ſcūm
futurā. ¶ Congruū āt fuit vt xp̃o bapti
zato ſp̃ūs ſ. ſup cum deſcenderet. Primo
ad filij manifeſtationē. Ut ſicut filiꝰ a p̄re
genitus ip̃m manifeſtabat. iuxta ꝙ dicit
Jo. 17. P̄r manifeſtaui nomen tuū homi
nibus quos dediſti mihi. Ita ſp̃ūs ſ. ꝑce
dēs a filio ſibi teſtimoniū ꝑhiberet. iuxta
ꝙ xp̃s dicit Jo. 16. Ille me clarificabit qꝛ
de meo accipiet ⁊ ānūciabit vobis. Secū
do ad baptiſmi ꝯfirmationē. Nā qꝛ i bap
tiſmo Jo. qn̄ xp̃s baptizatꝰ fuit incepit q̄
ſi inchoari baptiſmꝰ xp̃s q quidē debebat
dari in fide trinitatis ꝯueniens fuit ꝙ to
ta trinitas tūc apperet ſm Augu. iō fuit
ibi xp̃s dei filiꝰ vox p̄ris teſtificās. ⁊ ſp̃ūs
ſ. deſcēdens. ¶ Quantū ad modūꝫ ꝯgrui
tatis mire dicit q̄ſi colūba de celo. Ualde
ꝯueniens fuit vt ſpiritus ſ. in ſpecie colū
be appareret. Primo ꝑpter nature ſim
plicitatem. Nam qꝛ ſp̃ūs ſ. libenter cum
ſimplicibꝰ habitat ⁊ fugit doloſos. iuxta
illud Sapien. 1. Spiritus ſanctus effugiet
diſcipline fictūꝫ. Et prouer. 3. Cum ſimpli
cibus ſermocinatio eius. ideo conueniens
fuit vt in colūba aiali ſimplici appareret

¶ Secundo ꝑꝑ gr̃e fecunditatem. Nam
qꝛ gr̃a ſp̃s ſ. facit hoīes fecundos ⁊ prom
ptos ad bene oꝑandum: iuxta illd̄. i. cor.
12. vnicuiqꝫ datur māifeſtatō ſpiritus ad
vtilitatem. Alij quidē per ſpiritum dat̃
ſermo ſapiētie. Alij ⁊c. ⁊ ita. h̃ āt oꝑatur
vnus atqꝫ idē ſp̃s diuidēs ſingulis ꝓut
vult. Jō ꝯueniens fuit vt in columba ap
peret̃ animali fecūdo. ¶ Tertio ꝑꝑ deſi
derij ſuſpiratōem. Nam qꝛ ſp̃s ſ. fac̄ nos
dum ſumus in hoc mundo ſuſpirare ad
p̄riā. Jō cōueniens fuit vt appereti ſpē
colūbe que eſt aial gemebūdū. ¶ Quar
to ꝑꝑ miſterij ſignificatōem. Nā qꝛ ꝑ ſpi
ritum ſ. xp̃s nos adunauit i vnitatē fidei
⁊ pacificauit cū deo. Jō per colūbam que
ꝑnunciauit pacē ꝑfectā generis humāi cū
deo: merito debuit deſignari. d cuiꝰ ānun
ciatōe dr̃ gn̄. 8. ꝙ columba venit ad noe
veſpere portans ramū oliue virentibus
folijs in ore ſuo. ¶ Iſta columba in qua
ſp̃s ſ. apparuit: fuit vera columba. qꝛ ſm
Augu. de agōe xp̃ano: non erat ꝯueniens
vt ad oſtenſionem ſp̃s ſ. aſſumeretur res
falſa: ſicut nec ēt filius falſam naturā ad
ſui manifeſtatōem aſſumpſit ſed veram.
¶ Quantum ad ſbm capacitatis digne
dicit. Et manentem ſuper eū. Ex hoc eīm
ſm Grego. 2. mor. ꝙ ſp̃s ſ. dicitur manẽ
ſuper xp̃m: datur nobis intelligi ſue ex
cellentia ſanctitatis. Nam lꝫ ſpiritus ſ. in
alijs viatoribus habitet: differenter ta
men a Chriſto: qꝛ in eis ſic habitat ꝙ exi
gentibus eorum demeritis poſſꝫ ab eis
recedere: a Chriſto vero nullo modo
cum in ip̃o coniuncta ſit humanitas
noſtra cum deo. ¶ Quantum ad ſecun
dum. ſ. teſtificatōis reuelatiōem dicit. Et
ego neſciebam eum ⁊c. Jo. enim volēs ſu
um approbare teſtimonium oſtendit ꝙ
xp̃o a ſeipſo teſtimonium non perhibuit
ſed a ſuperiori miſſus. ⁊ ideo dicit. Et ego
neſciebam eum. ¶ A quo autem miſſus
fuit audi, Augu. dicit. Quis autem miſit
Jo. ⁊ ſubdit ſoluendo. Si dicimus p̄r ve
rum dicimus: ſi dicimus filius verum di
cimus: manifeſtius autem ē vt dicamus
pater ⁊ filius. ¶ Quātum autē ad h̃ ꝙ
dicit Jo. ⁊ ego neſciebam eū ſm Aug. hu
ic vr̃ contrariari illd̄ ꝙ dr̃ Math. 3. vbi
dr̃ ꝙ veniēte yh̃u ad baptiſmū. Jo. ꝓhi
bebat eum. d. ego a te debeo baptizari: ⁊
tu venis ad me: ⁊ tamen xp̃s nundū fue
rat a Jo. baptizatus: nec ſpiritus ſ. in ſpē
colūbe appuerat: ⁊ ſic vr̃ ꝙ an̄ baptiſmū
cognouerit ip̃m: cuius tamen oppoſitum
dic̄ hic. ¶ Huic obiectōi pōt reſponderi
primo ſm Criſo. ꝙ iª ignorantia q̄ꝫ dicit
Jo. ſe habere referatur ad tempus ante
baptiſmum quando erat in deſerto: n̄ ad
tempus ꝓximum baptiſmo. Secūdo ſm
Au. vt diſtinguatur iter noticiam ꝑfectā
⁊ imꝑfectam. Nam Jo. anteq̄ꝫ xp̃m bap
tizaret: ip̃m nouerat: ſed non ita ꝑfecte ſi
cut poſt baptiſmum quando ſpiritus ſ. in
ſpecie columbe deſcendit. Tertio vt diſti
guatur de auctoritate baptiſmi. Naꝫ Jo.
bene nouerat xp̃m conferre baptiſmū: ſꝫ
ſi illam auctoritatem ſibi ſoli retinere de
beret vel alteri cōmūicare: h̃ nundūꝫ ſcie
bat.

Quarta pars.

Equit̃. Et ego vidi ⁊c. Ubi tan
git veritatem luminoſam in af
firmādo. ꝙ ꝓbat expreſſio aſſer
tiua. Ubi ſciēdum ſm Criſo. ꝙ qꝛ ſic̄ hr̃
Math. 3. ꝙ quando xp̃s fuit baptizatus
venit vox p̄ris. d. h̃ ē filiꝰ meꝰ dillectus:
ne forte aliqs crederet ꝙ h̃ vox deberet
applicari ad Jo. iō dſcēdit colūba ſup xp̃ꝫ
oñdens ꝙ ip̃e erat ꝑꝑ quē vox ꝓlata fue
rat. ¶ Scie. ē āt ꝙ Jo. d. Hic ē filiꝰ dei.
tria nob̃ d xp̃o inuit. s.
Sigularitatē ꝑſonal'r exn̄tem.
Natiuitatē eternal'r emanātem.
Dignitatē general'r p̃ſidētem.
¶ Pm̃ ꝓbat ꝓnoial' dſignatō: qꝛ h̃ ē. 2m̃
natural' ꝓceſſio qꝛ filiꝰ. 3m̃ ipial' ꝯdictō: qꝛ
di. ¶ Qm̃ ad pm̃ vbi tāgit ⁊c. ꝙ ꝓbat ⁊c.

dicit h eſt.vbi ſciēdū q illd pnomē h ali
cui applicatū ſingularitatem deſignat: ⁊
id deſignat xp̄m ſingl'ariſſimū eſſe.vt ſic
poſſimꝰ dicere d ipo illud Luc.23. Hic ē
rex iudeoꝝ.¶ Sciendū ē āt q ſingl'arita
tē xp̄i inter alia oñdit nob tria.s.
Puritas inocētie gr̄oſe.
Claritas ſapiētie lumioſe
Caritas amicitie viſceroſe.
¶ Pᵒ ſingularitatē xp̄i oñdit puritas i
nocētie gr̄oſe.Nā ipe purꝰ ⁊ inocēs fuit
abſq3 vllo pccō.vt ſic dicat illd Je.2. Abſ
q3 pccō ⁊ inocēs ego ſu3.vñ Luc.23.d ipo.
Ve h hō iuſtꝰ erat. ¶ 2ᵒ eiꝰ ſingl'aritatē
oñdit claritas ſapie luminoſe.Nā ipe eſt
d quo ps.Magnꝰ dñs ⁊ magna vtꝰ eiꝰ
⁊ ſapie eiꝰ nō ē nūerus.¶ 3ᵒ eiꝰ ſingl'ari
tatē oñdit caritas amicitie viſceroſe.Nā
iuxta illud Apoc.1.Ipe dilexit nos ⁊ la
uit nos a pccis nr̄is i ſanguie ſuo.vñ de
xp̄o poſſumꝰ dicere illd.2.mach.15.Hic ē
fr̄3 amator ⁊ ppl'i Iſrl'.¶ Qᵐ ad 2^{m} vbi
tāgit nat.eternal'r emanātē q pbat natu
ralis pceſſio cū dr̄ filꝰ ſciēdū ē q xp̄s fi
liꝰ dei dr̄ nō qdē adoptiuus ſ3 verꝰ ⁊ na
tural'r a dō pductꝰ:iuxta illd q d ſe dicit
ſb noie ſapie.puer.8.Ab eterno ordinata
ſum ⁊ ex ātiqs anteq̄3 terra fieret nec dū
erant abiſſi ⁊ ego iā cōcepta erā. ¶ Qᵐ
ad 3^{m} vbi tangit dignitatem generaliter
preſidētem q pbat impial' ꝯdictō cu3 dič
dei.Sciēdā eſt q deus eſſential'r non nū
cupatiue dr̄ deus ⁊ dominus: d quo ps.
Qm̄ magnꝰ dñs ⁊ rex magnus ſup oēs
deos.vnde ipe dixit Abraa3 gn̄.vlt.Ego
ſum ds ops:Ambula coram me ⁊ eſto p
fcs.Re vā iſto dn̄o nr̄o yh̄u xp̄o di filio
ambulare debemus ſibi parendo in oibꝰ
noſtris opibus ⁊ in virtutibus eſſe per
fecti.Nam iuxta illud ps.Hic eſt deus
noſter in eternū ⁊ in ſeculum ſeculi:⁊ ipe
reget nos in ſecula.vt verificetur illd ys.
60.Erit tibi dñs in lucem ſempiternam:
⁊ ds tuus in gl'iam.Ad q̄3 ⁊c.

¶ Dominica poſt epiphaniam.

Nuptie facte ſunt in chana
gallilee.Jo.2. Secūdū ſen
tentiam phoꝝ generaliter
loquendo duplex mod eſt
aliquid cognoſcendi. Pri
mus eſt quādo per cā3 cognoſcimus effe
ctum:ſicut qñ cognoſcitur q ignis poteſt
calefacere:⁊ iſte modus ē pfectior in co
gnoſcendo.Scōs modus eſt qñ p effectū
cognoſcimus cām vt ſi videatur q aliqd
calefacit cognoſcitur q eſt calidu3: ⁊ iſte
modus eſt imperfectior.Primo tñ cōue
nior q: vt plurimum per effectus duci
mur i cās.¶ Sciendū eſt autem q aliq
effectus ſunt qui ſbiacent cāl'itati create
cuiuſmodi ſunt q arbores frondeſcant ⁊
floreſcant i ve.⁊ hꝰi.Et per tales effectꝰ
non poſſumus deuenire niſi i cognitōem
eſſentie create.Aliq autem ſunt effectus
q tranſcendunt cāl'itatem creature cuiuſ
modi ſunt q virgo pariat ⁊ q fiat trāſla
tio rex:ſicut qd panis tranſſbſtantietur i
corpus xp̄i:⁊ vinum in ſanguiem:⁊ quod
vna res ſbito mutetur in aliam vt aqua
in vinum ⁊ hꝰi:⁊ talis effectus qñ eueni
unt ducūt nos i cognitōem cāe increate:⁊
q ille q talia fač ſit deus.¶ Chriſtꝰ igič
volēs oñdere q nō tm̄ erat homo:ſ3 etiā
ds aliq̄ opa fecit que nō poterant fieri:
niſi p potentiam diuinam: cuiuſmodi fue
rūt reſuſcitatō mortuoꝝ ⁊c. Inter q̄ pᵐ
ſignum ſuam diuinitatem oñdens fuit il
lud d quo fit mentō in euangelio hodier
no qñ aquam mutauit in vinum q mira
culū nō ſolum intuentibus contulit mari
am admiratōis ſed ēt diſcipulis firmita
tē adheſiōis.q: diſcipuli adherer̄ dō nō
poterāt niſi eos p diuinitatē ſuā traxiſſ3.
Sm h igič.4.tāgunč i euāge.hodierno .ſ.
Conuiuij preparatio copioſa.
Miraculi ppetratio vigoroſa.
Prodigij ppalatio glorioſa.
Collegij adheſio amoroſa.

¶ Pᵐ pbat ferculoꝝ cumulatō. ¶ Se
cundū diuerſoꝝ cōmutatio.¶ Tertiū mi
niſtroꝝ admiratio.¶ 4^{m} diſcipuloꝝ con
firmatio.p^{m} in prin.2^{m} ibi.Deficiente vi
no ⁊c.3^{m} ibi.Et dič eis yh̄s aurite ⁊c.4^{m}
ibi.Hoc feč yh̄s initiū ⁊c. Pᵒ pars.
Quantū ad primū vbi tangitur
⁊c.q probat ⁊c.dicit.Nuptie fa
cte ſunt ⁊c.vbi ſciēdum q d cō
plemēto nuptiarū eſt q ſint copioſe ⁊ q
igič ſit diuerſitas ferculoꝝ.Notat āt tem
pus iſtarū nuptiaꝝ:q: dicit q die tertia
nuptie fcē ſt.ſcdm h igič h q̄ttuor tāgit.ſ.
Cōuiuij ſolēpnitatem gaudioſam.
Loci capacitatem gr̄oſam.
Collegij ſocietatem virtuoſam.
Temporis cōgruitatem numeroſam.
¶ Quantū ad primū dicit.Nuptie facte
ſunt.vbi ſciēdu3 q qdam heretici fuerūt
q nuptias condēpnabant q tñ eſt contra
ſcripturā diuinam q: matrimoniū inſtitutū
eſt a dō ſič p3 gn̄.2.vbi adam pphetando
dixit facta eua quādo ds adduxit eam ad
ipm.h nunc os ex oſſibus meis ⁊ caro d
carne mā.h vocabitur virago:q: viro ſuo
ſumpta ē quāobrem relinqt homo patrē
ſuū ⁊ matrem ⁊ adherebit vxori ſue ⁊ er̄t
duo i carne vna.i.ad pcreationem filioꝝ.
Sic ergo p3 q ad pbandu3 matrimoniu3
a dō primitus inſtitutū xp̄s nuptijs tēpo
ralibus voluit intereſſe.¶ Sciēdum eſt
igič ſcdm Bed.q tres gradus hominu3
iuēiunč i mūdo q̄3q̄3 diuſoꝝ ſint meritoꝝ
quos xp̄s approbar̄ voluit.ſ.matrimōial'
vidualis ⁊ virginal'. matrimonialē aute3
approbauit cū int fuit nuptijs vt h.vidua
lem cū ab anna pphetiſſa ⁊ vidua voluit
cōmendari Luč.2.virginalē:cū d mr̄e vir
gine voluit incarnari.¶ In iſtis nuptijs
ſunt.6.ydrie.vbi ſciēdum q i matrimōio
ſunt tria bona.ſ.fidei pl' ⁊ ſacramēti.Bo
num prol' h3 duas ydrias.pma ē cōſerua
tio nature.ſecūda ē augumētatio cultus fi
dei.Bonū fidei h3 alias duas.ſ.vt mulier
nō accedat ad alium virū nec vir ad aliā
mulierē.ſecūda q licite vtač matrimōio.
Bonū etiam ſacri h3 alias duas.pma eſt
q xp̄m qui eſt ſponſus eccl'e habēus redē
ptorem.ſecūda q: ipm habemus glorifica
torem ⁊ ſic ſunt.6.ydrie.¶ Quātu3 ad ſe
cundum vbi tāgit loci capacitatē gr̄oſam
dicit in chana gallilee.vbi ſciēdum q ſm
gallilea eſt prouincia vbi eſt chana
vicl's.In iᵒ enim vicl'o celebrate fuerūt
iſte nuptie.¶ Quantū ad tertiū vbi tan
git collegij ſocietatem virtuoſam dicit.
erat mater yh̄u ibi ⁊c.vbi ſciendu3 q bea
ta virgo vel abtinens alteri cōiugum .ſ.
Jo.euangeliſte qui fuit ſponſus in iſtis
nuptijs vt vr̄ velle Jo.in prologo Jo.s.
Hic eſt Jo.euangeliſta vnus ex diſcipul'
dñi qui virgo a deo electus eſt quem de
nuptijs volentem nubere vocauit ds.Dr̄
ergo ⁊ erat mr̄ yh̄u ibi. mater inq̄3 puri
tatis ⁊ mundicie:humilitatis ⁊ obedien
tie:mr̄ honoris ⁊ reuerentie:mr̄ ſanctita
tis ⁊ fiducie.vnde ipa eccl'aſtici.24.Ego
mr̄ pulchre dillectōis quo ad primū:⁊ ti
moris quo ad ſ3.⁊ magnitudinis quo ad
tertiū:⁊ ſācte ſpei quo ad 4^{m}.¶ Qᵐ ad
4^{m}.vbi tangit tēporis quātitatē numero
ſam.dicit die tertia.vbi ſciēdū q iſte dies
nuptiaꝝ fuit tertius ab illa die q̄ Jo. ba
priſta manifeſtauit xp̄m diſcipulis ſuis.
Na3 ſicut habeč Jo.1. poſtq̄3 Joā.māife
ſtauit xp̄m populo.d.Ec agnus dei ⁊c.
dr̄ q altera die ſtabat Jo.⁊ ex diſcipulis
eiꝰ duo ⁊ reſpiciēs yh̄3 ābulātē dixit. Ec.
agnꝰ di:⁊ ſic 2ᵒi ſpāli māifeſtauit cū diſci
pul'ſuis ⁊ audierūt eū duo diſcipl'i loqntē
q̄ꝝ vnꝰ fuit ādreas ⁊ ſecuti ſūt eū.In cra
ſtinū āt q fuit 3ᵃdie xp̄s voluit exir̄ i gal
lileā ⁊ iuēit philippū ⁊ dixit ei ſeq̄re me:
⁊ ſecutꝰ ē eū.Et ſbdič poſtea 2ᵒcap̄.Et die
3ᵃ nuptie fcē ſt ⁊c.Poſſumꝰ igič dr̄e illd
luč.24.Et nč ſr̄ oia 3ᵃ dies ē hoc q̄ iᵃ fcā
ſt.Sciē.ē āt q̄ ad totā iſtā p̄tē loq̄ᵒ ſpūal'r
q iuᵒ q̄dru.nup.qbꝰ ſibi ſpōſā xp̄s dſpō.
Nā3 hūanā i pſōa p miracl'oſā vnionē .ſ.

Eccleſiam catholicam in fide ꝑ virtuoſaꝫ
redemptionem.
Aiam deuotá in via per gratioſam inha
bitationem.
Animam ſcám in patria per gaudioſam
glorificationem.
Primo dei filiꝰ deſpõſauit ſibi naturá hu
maná i ꝑſona ꝑ miraculoſá vnioné. Iſtaꝝ
nuptiaꝝ ſponſus fuit dei filiꝰ ſpõſa vo hu
mana natura q̃ꝫ aſſũpſit. De q̃ dſpõſatio
ne ipſe filiꝰ loqꝉ Iſa. 61. di. Circõdederũt
me. ſ. pr̃ q̃ſi ſponſũ decoratũ corona ⁊ q̃ſi
ſpõſã ornatá monilibꝰ ſuis. ¶ Iſtaꝝ nup
tiaꝝ thalamꝰ ſ ꝫ Au. Fuit vterus vginis
paranphꝰ fuit angelꝰ gabriel. Operator fuit
tota trinitas. Ná ſpũs ſ. iſtas preparauit
iuxta illud Lu. 1. Spũs ſ. ſuꝑueniet in te.
Pr̃ ꝯſecrauit: q: vtꝰ altiſſimi obũbrabit
tibi. Filiꝰ fecõdauit: q: ꝙ naſceꝉ ex te ſcũꝫ
vocabiꝉ filiꝰ dei. ¶ Iſte nuptie fuerũt nũ
ciate ꝑ pr̃iarchas in figuris ſicut pꝫ in ru
bo Moy. ardente Exo. 2. In vga Aaron
frõdẽte ⁊ nõ violãte Nũeri. 17. Fuerũt ra
tificate ꝑ ꝓphetas ⁊ reges in ꝓmiſſis vt
pꝫ Iſa. 6. Ecce vgo ꝯci. ⁊ pari. filiũ. Fuerũt
ꝯſumate ꝑ incarnationé in vltimis tꝑibꝰ
vt pꝫ Luca. 1. cũ vgo beata dixit. Ec. ancilla
dñi fiat mihi ſm verbũ tuũ. Ubi ad cõſen
ſum ſuũ ſm ſcõs fuit ſtati dei filiꝰ incarna
tꝰ. Iſtaꝝ nuptiaꝝ fuit cã amor qué deꝰ ha
buit ad genus humanũ iuxta illõ Ephe.
2. Propter nimiá caritaté ſuá q̃ deus di
lexit nos filiũ ſuũ miſit i ſilitudiné carnis
pcci. ¶ Iſtaꝝ nuptiaꝝ áulus fuit ſuꝑnal'
⁊ admirabil'. ſ. vnio nature humãe cũ deo
q: Ephe. 3. Ipſe é pax nr̃a q fecit vtraqꝫ
vnũ. Ná naturam humaná ⁊ diuiná fecit
vnũ ſuppoſitũ in ſeipſo. In iſtis nuptijs
fuerũt iocalia pulcherria. Naꝫ humanaꝉ
diuinitas deificaꝉ hũanitas fecondaꝉ vgi
nitas palpaꝉ ipalpabil' vr̃ inuiſibil'. ¶ In
iſtis nuptijs fuerũt. 6. ydrie. ſ. ꝯceptio mi
raculoſa: natiuitas gaudioſa: ꝯuerſatõ gra
tioſa: paſſio doloroſa: reſurrectio vigoroſa
aſcẽſio glorioſa. ¶ Iſte nuptie fuerũt fcẽ
tertia die. Ubi ſcié. ꝙ tria gnál'r diſtiguũꝉ
tꝑa. ſ. legis nature legis ſcripte: ⁊ legis
gr̃e. Tꝑe át tertio. ſ. legis gr̃e: fuit dei fili
us incarnatꝰ. ¶ Iſte nuptie fcé fuerũt in
chana gallilee. Ná gallilea interꝑtaꝉ tráſ
migratio. In tráſmigratõe igiꝉ diuinitatꝭ
ad hũanitaté ⁊ ecõuerſo. vel i natura tráſ
migrata de peccõ origiali ad originalé iu
ſticiá fuerũt iſte nuptie celebrate. In cha
na vo ꝑꝑ zelũ amoris qué hũit ad genus
humanũ. ¶ In iſtis nuptijs fuit mr̃ yhu
ꝯſentiẽs: concipiẽs: piẽs: ⁊ nutriẽs. Fuit
xp̃s fecũdás ornás illuminás. ⁊ iſlámás.
Fuerũt diſcipuli. i. chorꝰ vtutũ. ſ. puritatꝭ
mũdiſſime: humilitatꝭ ꝓfundiſſime: ⁊ pau
ꝑtatꝭ altiſſime. ¶ Secũdo dei filꝰ deſpon
ſauit ſibi eccl'iam catholicá in futuro ꝑ v
tuoſá redẽptioné. Iſtaꝝ nuptiaꝝ fuit ſpõ
ſus xp̃s immolatꝰ in cruce. De q̃ deſpõ
ſatiõe loqꝉ ſcá mr̃ eccª Exo. 4. O Spõſus
ſanguinũ tu mihi es. ¶ Thalamꝰ fuit li
gnũ crucis in quo xp̃s mortuus requeuit
iuxta illud Phil. 2. Humiliauit ſemetip
ſum fcũs obediẽs vſqꝫ ad morté mortem
át crucis. ¶ Paraniphus fuit ⁊ põt eſſe
quilibet doctor ⁊ ꝑdicator fidei catholice
redẽptioné annũciás hũani generis per
paſſioné xp̃i ꝯpletá. ¶ Iſte nuptie initia
te fuerũt in xp̃i paſſiõe q̃n ſanguiné ſuuꝫ
ſꝑſit ratificate i reſurrectiõe q̃n a vinculo
culpe nos abſoluit ꝯſumate in aſcẽſiõe q̃n
in celo humaná naturá primitꝰ itroduxit
¶ Iſtaꝝ nuptiaꝝ anulus fuit ꝑtioſus ſan
guis xp̃i qué effudit ꝓ nobis iuxta illud
Apoca. 1. Dilexit nos ⁊ lauit nos in ſan
guine ſuo. O quá ꝑtioſus iſte anulus. In
iſtis nuptijs fuerũt data iocalia. ſ. 7. ſacr̃a
eccl'ie qbꝰ regeneramur in xp̃o q̃ fluxerũt
de latere ipſiꝰ. ſ. baptiſmꝰ ꝯfirmatio peni
tẽtia mr̃imoniũ: euchãa ⁊ extrema vnctio.
Iſta ſacr̃a fuerũt nob̃ figurata Zach. 4. vbi
dr̃. Uidi ⁊ ecce cádelabrũ aureũ totũ ⁊ lá
pas eiꝰ ſuꝑ caꝑ eiꝰ ⁊. 7. Lucerne eiꝰ ſuꝑ illõ

vbi ſciẽdũ ꝙ ꝑ cádelabrũ totũ aureũ itel
ligiꝉ ſcá mr̃ eccl'a auro ſapie illuſtrata: ſr̃
cuiꝰ caꝑ é lápax. i. xp̃s d̃s ⁊ hõ iſtar lápa
dis hñs paſſibile corꝑꝰ inſtar vitri: aiaꝫ i
ſtar liccinij: diuitaté iſtar luis: pléitudieꝫ gr̃e
iſtar olei. Per. 7. át lucernas itelligũꝉ. 7.
ſacr̃a ꝑdicta. Iſte nupᵉ die. 3ª fuerũt facte
i. i 3ª etate xp̃i. Facte aũt ſunt i chana ga
liᵉ q̃ interꝑtaꝉ tráſmigatõ ⁊ zelꝰ: q: tũc trá
ſmigrauit d̃ ſi m̃do ad pr̃eꝫ: ⁊ fuit ibi zelꝰ
qué hũit ad genꝰ hũanũ. q: cũ dilexiſſꝫ ſu
os q erát i mũdo i finem dilexit eos. Jo.
13. ¶ In iſtꝭ nuptijs fuerunt mª xp̃s ⁊ di
ſcipꝉ aſpiciẽtes: formidátes: ⁊ plagẽtes.
¶ In iſtꝭ nuptijs ſt. 6. ydrie. ſ. pr̃iarche
⁊ ꝓphete xp̃ꝫ ꝑdicantes: apꝉ xp̃ꝫ d̃mõſtrá
tes: martires ꝓ xp̃o moriẽtes: ꝯfeſſores
carné ꝓ xp̃o macerátes: vgies ꝑꝑ xp̃ꝫ cõ
tinẽtes: bõi ꝯiugati ꝑcepta obſeruantes
Iſte nuptie fuerũt figurate. 1. mach. 10.
vbi ſi'al'r dr̃ ꝙ alexander rex petiuit a
Tholomeo rege ꝙ ad ꝯfirmádá amicitiá
daret ſibi cleopatré filiá ſuá q̃ꝫ ſibi dans
fecit nuptias i magna gl'a. Ubi ſciẽdũ ꝙ
ꝑ Alex. regé q iterꝑtaꝉ auferẽs ágũſtias
tenebraꝝ itell'r xp̃s dei filꝰ cui approꝑaꝉ
in diuitate ſapia: cuiꝰ é auferre ignorãtie te
nebras: q: ipſe eſt lux vá q̃ illuminat oẽꝫ
hoiem veniẽté in hunc mundũ. Jo. i. vñ
epl'i 5. Eratis aliqñ tenebre: nũc át lux in
dño: Per Ptolomeũ át q interꝑtatur
ad menſuram deducens intell'r deus pr̃.
d̃ quo ſapie 2°. Oia i mẽſura nũero ⁊ põ
der̃ diſpoſuiſti. In mẽſura inqꝫ qm ad du
ratõem: in numero qm ad multiplicatõeꝫ
i põdere qm ad valoré. Per cleopatrem
que interꝑtaꝉ cõgregás agnitos itell'r ſá
cta mr̃ eccl'a q̃ ꝯgregat oẽs fideles i vnũ
q cognoſcunꝉ a d̃o i hoc m̃do ꝑ gr̃am:
vt tãdé cognoſcantur in futuro ꝑ gl'iam.
vnde de ipa poſſumꝰ dicere illud ps. He
dificans Jerm dñs diſꝑſiões iſrl'is ꝯgre
gabit. Ná dñs hedificaꝉ ierm dr̃ q̃n ſcám
mr̃em eccl'am pacificá ꝯſtituit: ⁊ tũc diſꝑ
ſiões yſrl'is cõgregauit i vnũ viculũ cari
tatis ⁊ fidei. Alex. igitur. i. dei filꝰ vidẽs
ꝙ hũanũ gẽus ꝑ peccatũ perierat ſciens
occaſio peccádi ꝑ ignorátiá acciderat ho
mini q̃ oppõiꝉ ſapie q̃ ſibi approꝑiaꝉ cõ
patiẽs ſibi ⁊ volẽs ipm redimere: dixit
pr̃i ⁊ ſpũi ſcõ illõ ꝙ dixit Joñ. Joñ. i. tol
lite me ⁊ mittite in mare ⁊ ceſſabit mare
a nob̃: ſcio. n. ꝙ ꝑꝑ me tempeſtas h grá
dis ꝙ cum ſic fcm̃ fuit ceſſauit tẽpeſtas.
Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ mare intell'r iſte mundꝰ i
quo añ incarnatõem filij d̃i erat grandis
tẽpeſtas ꝑꝑ peccatũ ꝑmoꝝ pentum. Per
Joñ. át q interꝑtatur dõatꝰ itelligiꝉ d̃i fi
lius nob̃ datꝰ. Iſte igiꝉ cõpatiens hũano
generi petiuit mitti i mũdũ: q: ꝑ ipm mũ
dũ vt dcꝫ é orta fuerat tẽpeſtas. Poſtq̃ꝫ
aũt natꝰ fuit ⁊ paſſus: iª tẽpeſtas ceſſauit
q: tũc hũanũ genꝰ redemit ⁊ reconcilia
uit d̃o. Ad pacé igiꝉ iſtá faciẽdá alex. i. d̃i
filꝰ petiuit a pr̃e ſibi dari i ſpõſaꝫ filiá ſu
aꝫ cleopr̃em. i. ſcám eccleſiam cui áuuens
d̃s pr̃ ſibi ipaꝫ deſponſauit ⁊ magnas nu
ptias fec̃ i ſuo ſanguie ꝑtioſo: ⁊ in magna
gl'a q: lꝫ tũc xp̃s paſſus fuiſſꝫ tñ ꝑ paſſiõeꝫ
ſuá magná gl'aꝫ acqſiuit. ¶ 3° d̃i filꝰ d̃ſpõ
ſauit aiaꝫ d̃uotá i via ꝑ gr̃oſaꝫ ihitatiõeꝫ.
Spõſus i iſtꝭ nuptijs é d̃i filꝰ: ſpõſa vero
aia d̃uota de q̃ ipe dic̃ ſap. 8. Hanc amaui
⁊ q̃ſiui ſpõſaꝫ mihi accipe: ⁊ amator factꝰ
ſum forme illius. Thalamus iſtarum nu
ptiaꝝ eſt pura conſcia in qua xp̃s moraꝉ
per gr̃am. Paraniphus át eaꝝ é bona in
ſpiratõ iducẽs aiam ad ꝯiũctõem ſui ſpõ
ſi ꝑ gr̃am inuẽré q̃ꝫ hꝫ a d̃o: q: act. 17. Ipe
dat oibꝰ vitá ⁊ iſpiratõeꝫ. ¶ Iſte nuptie
initianꝉ in bõa cogitatõe ratificanꝉ i d̃uo
ta ꝯtẽplatõe: cõſumanꝉ ipfecta opat õne.
Cá iſtaꝝ nuptiaꝝ fuit benignitas q̃ꝫ xp̃s
hũit ad aiam. vñ thi. 3. Appuit bẽignitas
⁊ hũanitas ſaluatoris nr̃i d̃i nõ ex operi
bus iuſticie que fecimus nos: ſed ſecun
dum ſuam miſericordiam ſaluos nos fe
cit. ¶ Anulus eſt fides. vnde aloquitur

aiam Oſee.2.d.Spõſabo te mihi in fide ꝛ
ſcies q: ego dñs.¶ Jocalia ſunt.7.virtu
tes.ſ.ſpes fides ꝛ caritas.fortitudo tẽpan
tia prudẽtia ꝛ iuſtitia.Jtẽ ẽt.7.dõa ſpũs
ſci que dʒ in animã ſcãm requieſcere qñ fit
xpi ſponſa iuxta illud Jſa.xj.Requieſcet ſu
per eum ſpũs dñi ſpũs ſapiẽtie ꝛ intelle
ctus ſpũs ↄcilij ꝛ fortitudinis ſpũs ſciẽtie
ꝛ pietatis ꝛ replebit eũ ſpũs timoris dñi.
¶ Jſte nuptie fiunt die tertia.i.in tertia
pte penitẽtie.ſ.i opis ſatiſfactõe.Dicunt
ãt facte in chana gallilee. Jn gallilea in
quã:q: fiũt in trãſitu ſtatus culpe ad gra
tiã ꝛ de opib9 vitioſis ad opa virtuoſa.vt
ſic in dño ↄfidens trãſmigret in montẽ ſi
cut paſſ i ps.Jn chana vero q: amor quẽ
hʒ hõ ad xpm facit aiam eius ſpõſam.vt
dicat dño illud.3.Re.19.Zelo zelatus ſuʒ
p dño exercituũ.¶ Jn iſtis nuptijs fuit
maria xps ꝛ diſcipu.i.virginal' puritas d
ſignata p mariã arta paupertas p xpm ꝛ p
funda humilitas deſignata p diſcipulos
q: diſcipul9 dʒ eẽ humilis.¶ Jn iſtis nu
ptijs ſunt.6.ydrie.ſ.vegetatiua:ſenſitiua:
intellectiua:volitiua:memoratiua :ꝛ moti
ua.¶ Jſte nuptie poſſunt nobis figurari
p illas quas fecit Labã Jacob ꝛ raceli de
qbus dr Gen.29.q vocatis multis amí
corum turbis ad ↄuiuium fecit nuptias.
¶ Ubi ſciendũ q p Laban q interptatur
candidus ꝛ dealbãs intelligit de9 pr q ẽ
purus ꝛ candidus q: eccl'iaſtici.43. Pul
chritudinẽ candoris ei9 admirabit ocul9.
Per Jacob aũt pñarchã q.12.filios hũit
intelligit xps q pñarcha xpianis noui teſti
12.apl'os hũit.p Rachel vero q̃ ouis ſiue
vidẽs deũ interptat intelligit aia hois q̃
inſtar ouis dʒ eẽ inocẽs p cordis purita
tẽ.pacifica p dilectõis caritatẽ fructifera
p opis fecunditatẽ vt ſic ouis xpianis hẽat
in pñti grãm vt tandẽ in futuro ſit deum
vidẽs p gl'iam.Laban igit.i.deus pr Ja
cob.i.xps filio ſuo ꝛ Racheli.i.aie deuote
facit ſolẽnes nuptias qñ ipam xpo copu

lat p gratiã. Signanter ãt dr q ad illas
nuptias multos vocauit: q: ad huiuſmõi
coniunctionẽ aie cuʒ xpo p grãm aſſiſtũt
ſci angeli congaudẽtes iuxta illud Luc.
15.Dico vobis gaudiũ erit corã angelis
dei ſup vno peccatore penitentiã agente.
Non vacat ãt q lʒ nuptias fecerit p Ra
chele tñ veſpe tradidit Lyaʒ Jacob q̃ ma
ioris erat etatis :q: p Rachelẽ q̃ videns
deũ interptatur:intelligit vita contẽplati
ua.p Lyã vero q̃ laborioſa interptat.intel
ligit actiua.Quia igit ad habendã grãʒ
p q̃ʒ poſſumus deũ ↄtẽplari bõa pcedẽs
opatio iõ eniʒ prius dat Lya ꝛ poſtmoduʒ
Rachel.¶ Quarto dei fili9 deſpõſat ſibi
aiam in pña p gaudioſã glorificationem.
Jſtaꝝ nuptiaꝝ ſpõſus eſt xps glorificat9
ſpõſa aia btã.Jſtã ſponſã adhuc exiſtentẽ
i valle miſie volẽs ſibi copulari inuitat
Cant.4.d.Ueni de libão ſponſa mea veni:
veni d libano coronaberis. Signãter aũt
ter replicat veni.anteq̃ʒ pmittat coronaʒ
q: anteq̃ʒ aia coronet in gl'a oʒ ſi aliq̃ ↄmi
ſit cõtra voluntatẽ diuinã q prio veniat
p amarã contritionẽ ſecũdo p integrã cõ
feſſionem.tertio p pfectam ſatiſfactionẽ.
¶ Thalam9 iſtaꝝ nuptiaꝝ ẽ celũ empire
um iuxta q dicit Jſa.66.Celũ ſedes mea
terra ãt ſcabellũ pedũ meoꝝ. paniphus ẽ
ſacra ſcriptura nobis denũciãs immẽſita
tẽ glorie iuxta illud.i.cor.2.Oculus nõ vi
dit nec auris audiuit nec in cor hois aſcẽ
dit q̃ pparauit de9 illis q diligũt illum.
Jſte nuptie initiãtur p grãm ratificant p
pſeuerantiã cõſumant p gl'iaʒ iuxta illud
ps.Et eni benedictionẽ dabit legis lator
quantũ ad grãʒ ibũt de virtute in virtutẽ
quantũ ad pſeuerãtiã videbit deus deoꝝ
in ſyõ quantũ ad gl'iaʒ.Anulus in iſtis nu
ptijs eſt lumen glorie q deus dat anima
bus ſanctis vt ipʒ clare videant ꝛ diligãt
ſine fine. ¶ Jn iſtis nuptijs maxima dã
tur iocalia.ſ.7.dotes totũ hominẽʒ ador
nantes tres ex parte anime.ſ. clara viſio

fidem euacuãs firma tentio ſpem certifi
cans ꝛ ſuauis fruitio caritatem pficiens.
quattuor ex pte corpis .ſ. claritas expel
lens obſcuritatẽ ſubtilitas expellẽs obtu
ſitatẽ:agilitas expellẽs grauitatem.ꝛ im
paſſibilitas auferẽs mortalitatẽ.Jſta.7.
iocalia figurãt p.7.ſtellas de qb9 Apoc.
1.q ſimilis filio hois hẽbat i dextera ſua
7.ſtellas.Nã ſicut res q̃ manu tenet pa
rata eſt ad dandũ recipientibus ſic dei fi
lius paratus ẽ dare.7.ſupradicta iocalia
ſignificata p.7.ſtellas hoi p grãm diſpoſi
to.¶ Dicũtur autẽ iſte nuptie tertia die
facte.Nã generaliter loquẽdo prim9 dies
hois dr eſſe nat.ſiue ingreſſus.Secũdus
eius vita ſiue progreſſus. Tertius mors
ſiue egreſſus.in primis ãt duobus dieb9
nõ celebrant iſte nuptie iuxta illud Exo.
33.Nõ videbit me ois hõ ꝛ viuet : ſʒ die
tertio.i.poſt mortẽ.¶ Dicuntur iſte nu
ptie facte in chana gallilee. Jn gallilea i
quã q̃ interptatur tranſmigratio: q: de hi
mundo tranſmigramur ad gl'iam.Jn cha
na etiã q̃ interptat zelus : q: amor q hi ini
tiat in via pficit in pña. Jn iſtis nuptijs
dicũtur fuiſſe maria yhs ꝛ diſcipuli.q: in
pña eſt maria virgo dña ꝛ regina de qua
loquẽs ad ipm ps dicit. Aſtitit regina a
dextris tuis i ue.deau.circũ.va.Et ibi eſt
xps rex ꝛ dñs de quo dr Apoc.19.q hʒ in
veſtimẽto.i.in humanitate ꝛ in femore ſuo
i.in diuinitate ſcriptũ rex regũ ꝛ dñs do
minãtiũ.Sũt etiã diſcipuli.i.ſancti ange
li tanq̃ʒ miniſtri ſeruientes dño de qbus
Dan.7.Milia milium miniſtrabant ei.
¶ Jn iſtis nuptijs fuerũt.6.ydrie.ſ.natu
re integritas condictionis nobilitas con
gregationis ſocietas vite perpetuitas bo
norum ſacietas ꝛ Jſte nuptie fuerunt fi
gurate per illas quas fecit rex aſſuerus
heſter regine de quibus dicitur ſinaliter
heſter.2.q heſter conducta fuit ad cubi
culum regis aſſueri ꝛ adamauit eam rex.
habuitq̃ʒ gratiam coram eo ſuper omnes

mulieres ꝛ poſuit dyadema regni ſuper
caput eius ꝛ iuſſit conuiuium preparari p
magnificum cunctis principibus ꝛ ſeruis
ſuis pro coniunctione ꝛ nuptijs Heſter
¶ Ubi ſciendum q per aſſuerum qui in
terpretatur beatitudo intelligitur xps in
quo perfecte beatificamur.vt ſic ſibi dica
mus illud.3.Re.10. Beati ſerui tui hi qui
ſtant coram te ſemper ꝛ audiunt ſapienti
am tuam. Per Heſter autem que inter
pretatur elleuata in populis vel prepara
ta in tẽpore intelligitur quelibet anima
beata que dum vixit in hoc mũdo prepa
rauit ſe per bona opera.ꝛ ideo elleuata ẽ
in gloria. Hec eſt de qua dicitur Heſter
2. q erat pulchra nimis quantum ad pu
ritatem intrinſecam.ꝛ decora facie quãtũ
ad venuſtatẽ extrinſecam.Jſtam dicitur
adamaſſe:quia animam ſibi coniunctaʒ p
gloriam perpetuo diliget q̃ʒ alloquitur
Je.31.d. Jn caritate perpetua dilexit te
ideo attraxi te miſerans tui.huic dicitur
q rex poſuit dyadema ſuper caput eius:
quia deus facit animam beatam reginaʒ
regni celeſtis.vt ſic dicatur de xpo intro
ducente animã beatã ad patriam paradi
ſi q dicitur de aſſuero Heſter.1. q prece
pit.7.eunucis qui miniſtrabant in conſpe
ctu eius vt introducerent reginam vaſti
coram rege poſito ſuper caput eius dya
demate vt oſtenderet cunctis populis ꝛ
principibus illius pulchritudinẽ.¶ Ubi
ſciendum q per .7. eunuchos miniſtran
tes coram rege.i. Chriſto intelliguntur
7.dona ſpiritus ſancti que dicuntur deo
miniſtrate quia illi q ea habent xpi mini
ſtri dicuntur. Per vaſti autem que inter
pretatur diſtinctio cõſumata intelligitur
aia beata:q: beatitudo eſt eius finis ꝛ cõ
ſumatio vltima.Jſtã igit vaſti.i.aiaʒ bea
tam iubet ſibi in ↄſpectu adduci qñ p oẽʒ
ſententiã mortis anima de mundo egre
ditur.Super q̃ʒ dr imponi dyadema q:
ipſi dat coronã regni celeſtis ꝛ tũc cũctis

populis ⁊ principibus.i.oibus ſcis tā par
uis q̄ȝ magnis oſtēdit illius pulchritudi
nē.ſȝ tn̄ conſidera quid dr̄ Mat.25. De
rege qui miſit ſeruos ſuos ſȝ noluerūt ve
nire ſȝ abierūt alius in villā ſuaȝ alius ad
negociationē ſuā reliq vero tenuerūt ſer
uos ⁊ contumelijs affectos occiderunt.
¶ Ubi ſciendū ꝙ p̱ iſtū regē facientem
nuptias intelligit deus q maximas nup
tias facit in gloria p̱adiſi. Ad has oēs in
uitat ⁊ mittit ſuos.i.bonas inſpiratiōes
internas vel monitiones externas ꝙ ad
illas nuptias veniāt ſed tn̄ nolunt venire
ſed aliꝰ vadit ad villā per peccatū ſupbie
aliꝰ ad negociationē per peccatū auaritie
alij vero ſuos.i.bonas inſpirationes vel
monitiōes afficiūt ꝯtumelia ⁊ interficiūt
p̱ peccatū luxurie. Nā luxurioſus ⁊ immū
dus oēs bonas inſpiratiōes ⁊ monitōes
interficere dr̄: q: ſubditus carnalibꝰ deſi
derijs inſtar beſtie iſtas mortificat ⁊ re
ſpuit.

Secunda pars.

Egitur. Et deficiēte vino ⁊c. Ubi
tāgitur miraculi perpetratio vi
gorosa ꝙ p̱bat diuerſoꝝ ꝯmuta
tio ſubita. Aqua eni mutata in vinū que
ſunt diuerſa naturalr̄ arguit illud miracu
lum fuiſſe p̱ vigoroſam potentiā diuinita
tis. Sciendū eſt āt circa iſtā partem quan
tum ad iſtud miraculū ꝙ hō qn̄ petit ab
aliquo aliquod beneficiuȝ ſi ſtatim ſibi nō
fiat non pp̱ h̄ dȝ a poſtulatiōe deficere ſed
perſeueranter petere: q: lȝ in p̱ia vice hō
nō exaudiat tn̄ pp̱ perſeuerantiam exau
ditur. Scdȝ h̄ igitur h̄ euangeliſta. quat
tuor tangit.ſ.

Petitionem rationabilem.
Reſponſionem admirabilem.
Proſecutiōem cōmendabilem.
Cōdeſcenſionē amicabilem.

¶ Quantū ad primū dicit. Et defici.⁊c.
Nam valdē rationabil' fuit iſta inſinuatē.
Nam virgo btā mr̄ mie videns indigen
tiam eſſe i ſua p̄ntia ſuſtinere nō debuit
gnimo potiꝰ ex q̄ ptātem ſubueniēdi ſen
ti bat i fiº: ſubleuatōem indigētie p̱crea
re. ¶ Uinū defec̄ in his nuptijs ſecūdū
Bed. vt ditas māifeſtaret i xp̄o. ¶ Mo
raliter aūt loquēdo ibi vinū defec̄ quia i
nuptijs xp̄i dȝ ſolatium carnis deficere ſi
gnificatum p̱ vinū. Nā ſic ſcribit p̱uer.40.
luxurioſa res ē vinū ⁊ tumulētuoſa ebrie
tas quicūqȝ his delectat nō erit ſapiens
vnde p̱uer.31. Noli regibus dare vinum
q: nllū ſecretū erit vbi regnat ebrietas.
Nam ebrietas fac̄ hominem beſtialeȝ ⁊
etiā ipm̄ expoliat diuina grā. ¶ Hoc aūt
fuit figuratū gn̄ .9. in noe de q̄ dr̄ ꝙ plan
tauit vineā bibēſqȝ vinū inebriatꝰ ē ⁊ nu
datus i tabernaculo ſuo. ¶ Ubi ſciēdum
ꝙ p̱ noe q plantauit vineā: intellr̄ homo
hn̄s curā de delectatōibus corporis: ⁊ tc̄
inebriat: quādo indebite i talibus ſe imer
git. ad ꝙ ſeqtur denudatio q: talis ex ſue
factiōe inuerecūdus efficitur ⁊ ſic diuina
grā expoliat. vinū ēt deficit poſt ꝙ vinuȝ
habundāter dat per chriſtum q: triplex
eſt vinum.ſ.

Juſtitie mundificantis.
Sapientie letificantis.
Caritatis inebriantis.

¶ Nā inſtar vini iuſtitia mundificat. Sa
piētia letificat. Caritas inebriat. In lege
autē antiqua iſta erāt imperfecta ⁊ ideo
poterat dici ꝙ vinū deficiebat ſȝ xp̄s iſta
p̱fecit ⁊ iō vinū p̱piauit habendū. ¶ Pri
mo p̱fecit iuſtitiā mundificantē vn̄ ipſam
nos docet hēre.d. Mat.5. Niſi habunda
uerit iuſtitia veſtra pluſq̄ȝ ſcribaꝝ ⁊ pha
riſeoꝝ nō intrabitis regnū celoꝝ. ¶ Secū
do p̱fecit ſapientiā letificātē. vn̄ Prouer.
4. Uiā ſapiētie mōſtrabo tibi ducā te p̱ ſe
mitas eqtatis. ¶ Tertio p̱fecit caritateȝ
inebriantē. vn̄ Ro.5. Caritas dei diffuſa
ē in cordibꝰ veſtris p̱ ſpūm ſ.q datus eſt
nobis. Et iō non dr̄ lex xp̄i lex timoris ſȝ
amoris. ¶ Quantū ad ſecundū.ſ. reſpon
ſionē admirabilē dicit: dicit ei ῑhs qd mi
hi ⁊c. Ubi ſciendū ſm̄ Aug. De ſymbolo
ꝙ iſtud totū pōt referri ad xp̄ȝ inquantū
deo vt.ſ. dicēdo quid mihi ⁊ tibi mulier
oſtendat ſe eſſe ſup̱ oēs. dicendo āt nun
dum venit hora mea oñdit ſm̄ Criſo. ꝙ
ad h̄ ꝙ faceret miraculū debebat rogari
ab indigētibus nō a mr̄e ⁊ ſic ſentientes
prius defectū poſtea beneficiū magis repu
tarēt magis eni appreciat bonū qn̄ hō pre
ſentit malū vel ſm̄ Aug. Quid mihi ⁊ ti
bi mulier.q.d. facere miraculū ē diuinitꝫ.
tu āt mr̄ es humanitatis vn̄ a te h̄ nō ha
beo ſȝ a p̄re. nundū venit hora mea.i. tp̄s
paſſionis mee vbi pendēs in cruce cogno
ſces qd a te vt filius tuꝰ habueri ⁊ cogno
ſcā te matrē a qua humanitatē habui paſ
ſibilē. ¶ Quantū ad tertiū.ſ. p̱ſecutioneȝ
cōmendabilē dicit: dicit mr̄ eiꝰ miniſtris
⁊c. Ubi ſciendū ꝙ qn̄ hō p̱ſequitur bonuȝ
inceptū ⁊ p̱ſeuerat ꝯmendabil' eſt. Lȝ igit
v̄go btā non habuiſſet a xp̄o clarā reſpō
ſionē de faciēdo miraculū tn̄ ſciens ipm̄
pium ⁊ diligentē matrē ⁊ p̱ ꝯn̄s condeſcē
dentē eius p̱cibus iō ſm̄ Bedā Dixit mi
niſtris quodcunqȝ dixerit vobis facite.
¶ Quantū ad quartū.ſ. ꝯdeſcenſionē ami
cabilē dicit. Erāt āt ibi lapi.⁊c. Ubi duo
tangit.ſ.

Uaſoꝝ deſcriptionem.
Materie tranſmutationem.

¶ Quantū ad primum dicit. Erāt āt ibi
⁊c. Ubi ſciendū ꝙ iudei q: crebro lauabāt
manus in ꝯuiuijs indigebant vaſis ad tē
nendū aquā ⁊ iō oportebat ꝙ haberēt va
ſa q̄ nō eſſent magni p̄cij ⁊ q̄ facilr̄ poſſet
inueniri ⁊ q̄ poſſent diu durare. ⁊ iō hēbāt
vaſa lapidea nō aurea vel argētea vel ali
cuius alteriꝰ metalli. Capiebāt āt binas
vel ternas metretas.i. duas vl' trinas mē
ſuras metreta grece latine dr̄ menſura.
¶ Quātū ad mᶜ trāſmutationē dicit: dic̄
eis ῑhs iplete ⁊c. Materia eni huiuſmōi
miraculi fuit aqua q̄ȝ xp̄s virtute diuini
tatis ſubito ꝯuertit in vinū. Et h̄ lȝ videa
tur ⁊ ſit miraculū quantū ad curſuȝ natu
re tn̄ ſm̄ Au. Nō eſt miraculū ſi ꝯſidere
mus iſtū q deus erat ⁊ ſupra totā naturā.
¶ Poſſet āt queri q̄re xp̄s n̄ fecit h̄ mi
raculū an̄ q̄ȝ faceret ipleri ydrias aq̄ ma
ius eni fuiſſet vt vr̄ vinū ex nihilo face
re q̄ȝ aquā in vinū mutare. Reſponſio h̄
fecit ad maiorē certitudinē miraculi pote
rat eni ſi voluiſſet aerē in vinū mutare ⁊
ex nihilo creare maluit tn̄ ſic facer̄ vt mi
raculū eēt clarius ex teſtimonio miniſtro
rum. ¶ Sciendū eſt circa iſtā p̱tē ſȝ ſpūa
lem intellectū ꝙ prio p̱ illas.6. ydrias ſȝ
Au. Intelligūt.6. etates mūdi. Pria etas
ſm̄ ipm̄ ꝯputat ab Adā vſqȝ ad Noe. Se
cūda a Noe vſqȝ ad Abraam. Tertia ab
Abraā vſqȝ ad dd̄. Quarta a dd̄ vſqȝ ad
trāſmigratōem babil'. 5ª a trāſmigratōne
babil'. vſqȝ ad Jo. baptiſtā. 6ª a Jo. bapti
ſta vſqȝ ad finē mūdi. 6. igit ydrie .6. eta
tes ſignificāt qbꝰ nō defuit p̱phetia: nūc
āt iplete ſunt ydrie.i. p̱phetie. ¶ Ul' ali
diſtinguendo etates: vt pª ſit ab adaȝ vſ
qȝ ad Noe. 2ª a Noe vſqȝ ad Abraam. 3ª
ab Abraā vſqȝ ad Moy. 4ª a moy. vſqȝ
ad dd̄. 5ª a dd̄ vſqȝ ad trāſmigratōem ba
bil'. 6ª a trāſmigratōe babil'. vſqȝ ad xp̄m
7ª a xp̄o vſqȝ ad finē mundi. ¶ Uel per
iſtas.6. ydrias intelligi pōt hō q a phis
dr̄ michroſmus.i. minor mundus in quo
ſunt.6. etates. Prima ē infantia vſqȝ ad
7m anū. 2ª pueritia vſqȝ ad.18. anū. 3ª. iu
uētꝰ vſqȝ ad.29. 4ª. virilitas vſqȝ ad .49.
5ª. ſenectus vſqȝ ad.70. 6ª decrepita etas
vſqȝ ad diē mortꝫ. ¶ Accidit āt ꝙ in iſtis
6. etatibꝰ ſignificatꝫ p̱.6. ydrias hō ē lapi
deꝰ: q: hȝ cor iduratū i p̄ccis: iuxta illud
Job.41. Cor eiꝰ idurabit i p̄ccis: ⁊ vacuꝰ
dia grā. n̄ tn̄ aduertētes tales ꝙ dr̄ eccl'.
3. Cor duꝝ male hēbit i nouiſſio. vn̄ tales
pn̄t figurari p̱ ſedechiā: d̄ q̄ ſiraliter dr̄ .2.
pal'.36. ꝙ fecit malū i ꝯſpectu dn̄i d̄i ſui ⁊
n̄ erubuit faciē Je. p̱phe loqntꝫ ſibi ex or̄
dn̄i a rege Nabuc receſſit q adiurauerat

eū ꝑ deū:⁊ ita fuit peiorꝰ:⁊ idurauit ceruı
cé ſuá ⁊ coꝛ vt nó reuerterer̃ ad dn̄ȝ deū
iſrl'.Sȝ tn̄ vide qd ſibi accidit q: fuit cap
tꝰ ⁊ ductꝰ i babil'.¶ Ubi ſciédū ꝙ p ſede
chiá q iterp̃taꝛ iuſtificás dn̄m : itellr̃ pec
cator q ꝓ tāto dr̃ dn̄m iuſtificare:q: deus
pūit eū ꝓ ſuis pccis ex q̄ pūitóe apparet
dia iuſticia:⁊ qd̄ds ſit iuſtꝰ. Per Nabuc
aūt regé q iterpretaꝛ ꝓphans itellr̃ ds q
ꝓphat ⁊ oñdit nob modū ſaluatóis nr̃e.
Cū 1° fac hó pcm̄ ⁊ iurat ſe cū eo qn̄ recip
ſacr̃m baptiſmi i q̄ fac homagiū deo: qn̄
át peccat mortalr̃:tūc facit malū i conſpe
ctu dn̄i:⁊ tūc recedit a Nabuc.i.a do cuȝ
quo ſe iurauerat:⁊ ſic efficiꝛ peiorꝰ. Per
Jere.át rephédété ſedechiá itellr̃ qlibet
ꝑdicator vitatū rephédés peccatoré : ſȝ lȝ
ſic rephédaꝛ tn̄ nó vult audire nec erube
ſcere d̃ pccis ſȝ idurat ceruicé ſuá ⁊ coꝛ ꝑ
obſtinatóem.Sȝ tn̄ ɔſidera qd ſibi accidit
q: captꝰ fuit ⁊ ductꝰ i babil.ſic re vá hó q
i pccis pſeuerat duciꝛ in infernū vbi ppe
tuo pūiꝛ.Hic át hó i.6. p̄dictū eratibꝰ ſit
durꝰ ⁊ lapideꝰ ꝑ pſeuerātiá in pccis :⁊ ſic
ꝑ ɔn̄s a gr̃a vacuꝰ:tn̄ p̄cibꝰ beate vgis q̄
pccoꝝ é aduocatrix inclinaꝛ ds ꝑ ſuá mi
ſericordiá ad dādū pccōri gr̃am vt peni
teat:⁊ ſic repler eū aq̄ gr̃e ſalutaris . que
tūc in vinum ɔuerti dr̃ qn̄ hó habita dia
gr̃a dſpicit mūdū ⁊ vicia: ⁊ incip̄ ꝑ amo
ré inebriantē ſpūalr̃ inſtar vini celeſtia ɔ
téplaꝛ.¶ 3° per iſtas.6.ydrias ɔtinétes
aquá inſipidá ⁊ nó vinū intelliꝛ.6. virtu
tes.ſ.iuſticia tempantia fortitudo ⁊ pru
dentia fides ⁊ ſpes q̄ ⁊ aliqn̄ ſi ſint in ho
mine ſine caritate:ſunt tn̄ in eo ſic aq̄ in
ſipida:tn̄ qn̄ his adiūgiꝛ caritas tc̄ effici
tur vt vinū ſaporatiuū ¶ 4° ꝑ iſtas .6.
ydrias in qbus tenebaꝛ aq̄ ad purifican
dū hoies intelliguꝛ.6.vtutes aiam pu
rificātes.Prima é fides q̄ purificat intel
lectū ab ignorātia.2ᵃ é ſpes q̄ purificat ef
fectū a negligétia.3ᵃ é ɔtinentia q purifi
cat a cócupiſcētia carnis. 4ᵃ é pietas q̄
purificat a cócupiſcétia mūdi.5ᵃ é timoꝛ
qui purificat a ſupbia vite.6ᵃ é caritas q̄
oīno facit hominé obliuiſci q̄ exterioꝛa ſꝛ
vt ſe extédat ad interioꝛa:ita ꝙ ſibi non
ſapiat aq̄ mūdi:ſed vinū celeſte. ¶ Jſte
6.vtutes pn̄t figurari ꝑ.6.calamos egre
diétes d̃ lateribꝰ cādelabri : tres ex vno
latere ⁊ tres ex altero.Ubi ſciédū ꝙ per
illud cādelabrū aureū intellr̃ totꝰ hó qué
ds fecit inſtar candelabri erectum ⁊ inſtar
auri p̃cioſum:q: ad ſuam ymaginem. Jn
homine igitur dici pn̄t duo latera .ſ. coꝛ
pus ⁊ aia.Aliq́ át vtutes ſunt q̄ magꝭ re
ſpiciūt corpꝰ vt ɔtinétia pietas ⁊ timoꝛ ⁊
aliq́ reſpiciūt aiaȝ vt fides ſpes ⁊ caritas.
De vtroq; igiꝛ latere.i.de aia ⁊ corpoꝛe
d̃bét egredi tres calami.i.tres vtutes.⁊
ſic erūt.6.per.6.ydrias deſignate.

Scd̃a pars.

Sequitur.Et dixit eis ihs auri ⁊c.
vbi tangitur ꝓdigij ꝓpalatio
glorioſa:ꝙ ꝓbat miniſtroꝝ admi
ratió.Ná miniſtri vidétes mutatóem taȝ
ſubitaȝ aq́ in vinū potuerūt merito admi
rari.Jn pte igitur iſta tria tanguꝛ .ſ. q:
Primo publicatio ꝑcipitur.
Scd̃o certitudo percipiꝛ.
Tertio veritas inquiritur.
¶ Qᵐ ad pᵐ dic.Et dic eis ihs ⁊c.Ná
ſm magr̃m yſtoriarum tridiuiū diciꝛ lo
cus vbi erant tres ordines menſaꝝ: vnd̃
aliq architriclinum vnum aliqué ex ſacer
dotibus iudeoꝝ q intereſſe nuptijs pote
rat vt illos inſtrueret q̄liter vti d̃berent
Qᵐ ad ſm vbi certitudo ꝑcipitur dicit.
vt át guſta.archi.⁊c. Ná qn̄ miniſtri ob
tulerūt vinū architriclino admiratus fuit
bōitaté vini:⁊ certitudinalr̃ cognouit ꝙ
illd̃ erat vinū optimū lȝ neſciret vn̄ hére
tur q: nó viderat ydrias ipleri aq̄ : ⁊ po
ſtea in vinū auriri:tn̄ miniſtri q h̄ ex p̄ce
pto dn̄i fecerant ſciebāt: ⁊ ita ɔuerſionis
aq̄ i vinū ſm Criſo.teſtes erát miſtri bo
nitatis vo vini architriclinꝰ q guſtauit ⁊

ſpōſus.¶ Qᵐ ad 3ᵐ vbi vitas inqritur
dicit. vocat ſpōſum Archi.⁊c.Ná architri
clinꝰ cognoſcés bōitaté vini ⁊ neſciés vn̄
véiret volés vitaté ſcire huiꝰ facti vocat
ſpōſuȝ ad qué ſpāliter ptinebat ſcire h̄ vt
vitaté cognoſcat.Lȝ át nó dicaꝛ h̄ ꝙ ſpon
ſus aliqd rn̄derit:tn̄ ſm Criſo. viſile eſt
ꝙ aliqd rn̄dit ei.¶ Scié.é loquédo mo
ralr̃ ꝙ bn̄ in ɔuiuio xp̄i p̄ pōiꝛ vinū ꝙ de
teriꝰé.vltimo át optimū vinū:q: q pie vo
lunt viueꝛ i xp̄o tribulóes ⁊ amaritudi
nes patiuꝛ.2.thi.3.vltio poſt tribulóes
ſeqtur gaudiū:iuxta illd̃ Jo.16. Triſticia
vr̃a vteꝛ in gaudiū.¶ Lȝ át paſſióes q̄s
patimur nob videaꝛ difficiles: tn̄ facili
us portamꝰ ſi cōſideremꝰ p̄miū ꝙ acqriꝛ
vn̄ apo.ro.8.Eſtimo.n.ꝙ nó ſint ɔdigne
paſſióes huiꝰ tpis ad futurá gl'aȝ q̄ reue
labiꝛ in nb.¶ Jſtd̃ é vinū ꝙ xp̄s figura
tiue ꝓmittit aīe ſancte canꝛ.8.c. Dabo ti
bi vinū ɔditū ⁊ mixtū maloꝝ granatoꝝ.
vbi ſciédū ꝙ ꝑ vinū ɔditū vbi é dulcedo
ſaporis ⁊ fragrātia odoris intellr̃ ſuaui
tas pocli gl'e ꝑadiſi. Per muſtū vo fer
ués ⁊ calidū iebriás intellr̃ ſuphabūdans
caritas q̄ ſci iebriaꝛ in gl'a:ꝙ ſignanter
maloꝝ granatoꝝ dr̃ q: ſic malū generatū
hȝ forté ⁊ durabilé corticé i granis át can
doré ruboré ⁊ ordiné ſic in illa celeſti pa
tria é vigoꝛ idubitabilitatꝭ:cādoꝛ puritatꝭ
ruboꝛ caritatꝭ:⁊ ordo véuſtatꝭ. ¶ Jſtd̃ vi
nū mirificū gl'e fuit figuratū ꝑ illd̃ vinuȝ:
d̃ q̄ ſmialr̃ dr̃ heſter.1.ꝙ rex aſſuerꝰ i cita
te ſuſis.7.diebꝰ iuſſit p̄pári ɔuiuiū i veſti
bulo orti ⁊ nemoris ꝙ regio cultu ⁊ máu
ɔſitū erat:ad qd̃ inuitauit maximá multi
tudiné ppl'i q inuétus eſt i ſuſis:⁊ erat lo
cus ɔuiuij clauſus pulcherrime ⁊ fortiſſi
me diuerſis tentorijs fulcitis columnis
marmoreis:⁊ erát ibi lectuli aurei ⁊ argé
tei ad qeſcédū:cibꝰ habūdás ad veſcéduȝ
potus largus ad bibendum.Ná ibi vinū
vt magnificentia regia digna erat habū
dans ⁊ pretioſum ponebatur.:⁊ non erat
qui nolentes cogeret ad bibendum. Ubi
ſciendum ꝙ per regem aſſuerum qui in
terpretatur beatitudo:intelligitur xp̄s i
quo beatificamur quantum ad animam i
eius diuinitate:⁊ quantum ad corpus in
eius humanitate .Nam ſicut dicitur Jo.
17.Hec eſt vita eterna vt cognoſcant te
ſolum deum verum ⁊ quem miſiſti ihm
xp̄m.Per ciuitatem autem Suſam que
interpretaꝛ gaudium vel leticia intelligi
tur celeſtis patria in qua é oé gaudium
⁊ omnis leticia plena.Unde d̃ ibi habitā
tibus dr̃ ys.35.Leticia ſempiterna ſuper
capita eorum gaudium ⁊ exultationem
obtinebunt .Per veſtibulum vero orti ⁊
nemoris ꝙ cultu ⁊ manu regio conſitum
erat intelligitur amenitas illius ciuitatꝭ
celeſtis i qua amenitate requieſcunt bea
ti:iuxta quod de ouibus ſuis dicit domi
nus Eze.34.Jn montibus excelſis erunt
paſcua eorum ⁊ requieſcent in herbis vi
rentibus.Dicitur locus ille factus cultu
⁊ manu eius:quia ipſe ſolus eſt ⁊ nó aliꝰ
qui ſanctis ⁊ electis ſuis ibi locum prepa
rauit.¶ Dicitur hic locus vallatus ten
torijs varijs ⁊ firmatis ad deſignandum
ſecuritatem celeſtis patrie in qua nulluȝ
oportet dubitare.Nam ibi fures nó effo
diunt nec furantur. Mathe.6. ¶ Per
conuiuium autem factum in tam delitio
ſo loco intelligitur copioſitas ſuauitatis
eterne quam Chriſtus facit ſanctis in pa
tria.Preparatur autem iſtud conuiuiū
ſeptem diebus per quos intelligiꝛ eterni
tas durationis eius : quia numero ſepté
nario:totum tempus reuoluitur.Conuo
caꝛ aūt ad iſtud conuiuium oés q ſunt
in ſuſis q: ad cōuiuium eternū oés ſunt
vocati lȝ non oés intrent.q: Luc.14. mul
ti ſunt vocati:Pauci vero electi.Per le
ctulos autem ibi exiſtentes in quibꝰ ha
bet homo pauſare intelligitur delectabi
lis requies que fugato omni laboꝛe ibi
reperitur . ¶ Jſti lectuli dicuntur au

rei propter caritatis ardorem : argentei
propter puritatis nitorem. Per cibū ve
ro qui reficit ⁊ fortificat hominem: ⁊ vinū
ꝙ letificat cor hominis intelligitur i^{a} ſpi
ritualis refectio gaudioſa quam habent
ſancti i patria. De quo cibo ⁊ potu dixit
angelus Raphael tob.12. Ego cibo inuiſi
bili ⁊ potu qui ab omnibus non pōt vide
ri vtor. Dr̄ autem ille cibus ⁊ potus ibi
fore in habundantia pp maximam copiā
ibi exiſtentē. vnde prouer.i. Qui me au
dierit abſq; terrore requieſcet ⁊ habūdā
tia pfruetur malorū timore ſublato. Dr̄
autem ꝙ ibi nullus cogitur ad deſignan
dum libertatem perfectam q̄z ibi omnes
habent. vnde ro.8. Creatura liberabitur
a ſeruitute corruptionis in libertatē glo
rie filiorum dei.

Quarta pars.

Sequitur. Hoc fecit initiū ſigno
rum yh̄s ⁊c. vbi tangit collegij
adheſio amoroſa : ꝙ pbat diſci
pulorū ꝯfirmatio. vbi ſciēn ꝙ q vocati fue
rant ad illas nuptias videntes ſi maxi
mum ſignū ꝙ fecerat yh̄s: cui^{9} nullū ali
ud adhuc viderant ſibi firmiter adheſe
runt. In parte autem iſta duo tangit.ſ.
Miraculi primitatem.
Diſcipulorū firmitatē.
Q^{m} ad p^{m} dic. Hoc fec yh̄s ⁊c. vt ſic
dicam^{9} illō ps. Dn̄s virtutū ipe eſt rex
glē. Q^{m} ad 2^{m} dicit. Et crediderunt i
eum diſcipuli eius. Sed h̄ ſm Au. videt
vnum dubium: ꝙ ſi ſolum tūc crediderīt:
ergo cum vocati fuerunt ad nuptias nō
fuerunt diſcipuli : cuius oppoſitum dicit
euangelium : quia vocatus eſt yheſus ⁊
diſcipuli eius ad nuptias. Ad h̄ ſm
Au. dici poteſt ꝙ ante illud miraculū p
prie non fuerunt diſcipuli: ⁊ ꝙ dr̄ cōtra :
quia vocati ſunt diſcipuli ad nuptias de
bet exponi ꝙ erant futuri diſcipuli: ſꝫ nū
dum erant. Poſſet queri de tempore
quo illud miraculum fuit factum. Ad qd̄
rn̄det magiſter in yſtorijs ꝙ eccl'a tꝫ hec
tria: lꝫ diuerſis an̄is: tamen eadē die fcā
fuiſſe.ſ. aduētū magorū.13. die p̄mi anni.
baptiſmū eadē.30. āni. vel .31. Mutatōnē
aque in vinum eadem die reuoluto anno
a baptiſmo. vnde propter iſta tria que ea
dem die ſunt fcā: illa die epiphāiarū.i. plī
um illuſtratōum vl' appitōnū xp̄i dr̄. Epi
phāia ei illuſtratōem ſiue appitōem ſōat
vn̄ dicit magr̄ in yſtorijs ꝙ quidā illas
appitiones diſtinguunt pprijs noib^{9} : vo
cātes epiphāiā apparitōem ſtelle ſurſū
factam ab ephi. ꝙ eſt ſupra: ⁊ phanos il
luſtratio vel apparitio. Theophaniā vero
vocāt appitōem factam in baptiſmo quā
do deus pater ait. Hic eſt filius meus di
lectus: a theos ꝙ eſt deus ⁊c. Bethphāi
am vero apparitionem factam in domo
ꝙ fuit in nuptijs: ⁊ dicitur a bet ꝙ eſt do
mus ⁊c. quaſi in domo facta. Hoc autem
miraculum factum in domo nuptiarum
ſignificat illud conuiuium ꝙ fiet in p̄ma
domo: de qua dicit ps. Letatus ſum i his
que dicta ſunt mihi in domū domini ibi
mus. Ad q̄z domū nos ⁊c.

Dominica tertia poſt epiphaniam.
Euangeliū.16.

Um deſcendiſſet yh̄s de
monte ſ cute ſunt eum tur
be multe ⁊c. Math .8. ſꝫ
ſententiam ſanctorum ge
nus humanū propter pec
catū p̄morū pentū duo magna incurrerat
dāna: q.ſ. fuit gratuitiū expoliatū: ⁊ i na
turalib^{9} vulneratū ſic figuratiue ⁊ pabo
lice dicit dominus Luc.10. de homine de
ſcendente ab ieroſolimam in iericho qui
incidit in latrones qui expoliauerunt eū
⁊ plagis impoſitis ſemiuiuo relicto abie
runt. Nam adam a ſtatu pacifico ⁊ inno
centie venit ad ſtatum huius miſerie: tc
deſcēdit ab ieroſolimā q̄ interpretat viſio
pacis: ⁊ ſignificat ſtatū inocētie in q̄ pax

erat in iericho que iterpretat lūa ⁊ ſigni
ficat miſeriam i qua ſumus. Tunc autē
a latronibus.i. a demonibus fuit expolia
tus: q: pcurante dyabolo amiſit origina
lem iuſticiam ⁊ alia dōa gratuita: ēt fuit
vulnerat^{9} in naturalibus : q: vires natu
rales fuerunt in eo debilitate. Chriſt^{9} igi
tur pius ſamaritanus ⁊ medicus videns
eum ſic denudatum ⁊ debilem: miſericor
dia motus vēit in mūdum: ⁊ ipm curans
a macula: ornauit eum virtutibus: ⁊ debi
litatem āmouēs fortitudinē reſtaurauit.
Hoc aūt datur nob intelligi i euangelio
hodierno cum leproſum mūdat: ⁊ parali
tico reſtituit virtutē membrorū. In q̄ bt̄s
Math. duo tangit.ſ.
Curatōem leproſi ſignificatiuā coll'onis
gr̄e decorātis.
Sanatōem paralitici ſignificatiuā coll'ois
potentie vigorantis. P^{m} pbat mundifi
catio inficientis macule. 2^{m} ablatē dbili
tantis in ergie. P^{m} in p̄n. Scdm ibi. Cū
introiſſꝫ in caphar.

Prima pars.

Uantū ad primum vbi tangit.
q ⁊c. ꝙ pbat ⁊c. dicit. Cum dſcen
diſſet yhs de monte ⁊c. Ubi ſci
endū ꝙ ſicut i hoie corporalr loq̄ndo nō
pōt ſil' ⁊ ſel' ieē ifirmitas ⁊ ſanitas: ita ſpi
ritualr i aia nō pōt ſil' ieē clpa cū gratia
Sic igit qn̄ hō ſanat corporalr āmouet i
firmitas: itā qn̄ dat ſibi gr̄a: āmouet clpa
In ſanatōe igit h^{9}i leproſi ⁊ āmotiōe lep
dat intelli coll'o gr̄e ⁊ āmotio clpe. Scie
dū ē aūt q^{m} ad expoſitōem lr̄e ꝙ i parte
iſta.6. tangit.ſ.
Xp̄i cōdeſcēſionē pſnalē.
Populi duotōem filialem.
Infirmi infectōem pſonalem.
Medici cōpaſſionē virtualē.
Morbi purgatōem ſalutarem.
Magiſtri monitōem exēplarem.
Q^{m} ad p^{m} dicit. Cū dſcēdiſſꝫ ⁊c. Ubi
ſciēdū ꝙ xp̄s diſcipl'is tanq̄ꝫ pfectoribus
⁊ nō grauatj peccatorū pōderib^{9} fec ſmo
nē in mōte. nō āt turb' ipfectj. vn̄ quātum
ad diſcipulos dicit Aug. Docēte i mōte
dn̄o diſcipuli erant cū ipo qbus datum
erat celeſtis doctrine noſce ſecreta. Q^{m}
ad turbas ſbdit. In mōtē aūt neq̄q̄z aſcē
dere poterant : q: quos delictorū ſarcina
dprimit ad miſteriorū ſblimia niſi abiecto
oner ſcander mime valēt. Chriſtus igit
vt dulciſſim^{9} pr̄ ⁊ pius cognoſcēs ifirmi
tatē turbarū n̄ valētiū aſcēder: ⁊ ſciēs eos
idigere ſua doctrina dſcendit d monte vt
eos ibi doceret. Q^{m} ad 2^{m}.ſ. populi d
uotionem filialem dicit ſecute ſunt eum
turbe multe. Ubi ſciendum ꝙ turbe poſt
q̄z xp̄s deſcēderat d mōte ⁊ eis loquebat
p capacitate earū ipm ſequebant ⁊ aſculta
bant vt magiſtrū ſapientiſſimū vt iſtrue
rentur. vn̄ poterat dicere quilibꝫ eorū il
lud Is .5. Dn̄s mane erigit mihi aurem
⁊ audiā cū quaſi magr̄m. In hoc autē
ꝙ turbis loquebat ſm capacitatē eorum
dat nob exemplū ſm Aymoñ condeſcen
dendi pplo qn̄ eis p̄dicamus vt nō loq̄
mur eis nimis alta: ſed ab eis capabilia.
Q^{m} ad 3^{m}.ſ. infirmi ifectōem pſonalē
dic. Et ec. leproſus ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ hic
poſſumus ꝯſiderare.
Feditatē langoris.
Sedulitatē adheſionis.
Humilitatē deuotionis.
Poteſtatē iuriſdictōis.
Celeritatē curatōis.
Primo feditatē lāgoris cū dicit. Et
ec. leproſus. Nā lepra eſt ifirmitas fetida
q: igit iſte erat leproſus. iō infirmitate fe
tida laborabat. Secūdo ſedulitatē ad
heſiōis cū dicit veniēs. q.d. Scio te dn̄e
dixiſſe. vēite ad me oēs q laboratj ⁊ hone
rati eſtis ⁊ ego reficiā vos Mat.ij. Cum
igit de graui ifirmitate laborē. iō ad te
vēio vt me cures q: dn̄e ſi vis potes me
mūdare. Tertio ꝯſidera humilitatē d
uotionis cum dicit adorabat eum. vnde

Criſo. Nō eni petebat iſtū q̄ſi hominem
artificē ſ3 adorabat quaſi deū. Et vt perfe
ctam orationem faceret orat mente orat ⁊
verbo quia Criſo. Oratio pfecta ē fides
⁊ cōfeſſio. Et Criſo. Nihil eni dignus of
ferimus deo q̄3 orationē fidelem. Iſte igi
tur ſm Orig. Cadens adorat ⁊ ſic ſimpli
cem obtulit poſtulationē. d. Tu dn̄e q di
gne adoraris ⁊ merito colleris te vt deū
adoro quia ſi vis potes me mundare.
¶ Quarto cōſidera poteſtatē iuriſdictio
nis cū dicit. dn̄e. Nam dn̄s ipſe eſt deus
in ps. vnde Orig. Dn̄e inquit per te oia
facta ſunt. ergo ſi vis potes me mūdare.
¶ Quinto conſidera celeritatē curatio
nis cū dicit ſi vis ⁊c. Nam oia quecunq3
voluit deus fecit in ps. vnde Orig. Volū
tas tua opus eſt: q2 ⁊ opa voluntati tue
obediunt ergo ſtati3 ſi vis potes me mū
dare mihi ad beneficiū: tibi ad laude3 vi
dentibus autē ad miraculum. ⁊ pficienti
bus doctrinā. Quantū ad quartū. ſ. medi
ci cōpaſſionem virtualē dicit. Et extēdēs
manū ⁊c. Per iſtā enim manū extenſam
qua leproſum tetigit intelligi pōt virtus
diuina per q̄3 leproſum curauit vt dica
mus de xp̄o illud Prouer. vltio. Manū
ſuam appoſuit inopi ⁊ palmas ſuas extē
dit ad pauperē. ¶ Poſſet queri quare
tetigit leproſum cu3 ſit prohibitū in lege
ſicut patet Leuit. 13. Reſpōſio ſm Criſo.
ꝙ dn̄s hic fecit vt nō ſe legi ſubiectū oſtē
deret ſ3 dn̄m legis. ſecundo ſm ipſum vt
daret nobis humilitatis exemplū vt nul
lum ſpernamus. ¶ Quantū ad quintum
ſ. morbi purgationē ſalutarē dicit. Et cōfe
ſtim mūdata eſt lepra eiꝰ. Ubi ſciendum
ſm Orig. ꝙ q2 iſte non dubitauit credere
nō tardatur ſanatio: q2 nō diſtulit cōfeſſio
ne3 nō differt mūdatio. Quantū ad 6^m.
ſ. magiſtri monitionē exemplarē dicit. Et
ait illi ih̄s vide ⁊c. vbi tria precepit. ſ.

Ocultationem beneficij.
Venerationem officij.
Oblationem ſacrificij.
¶ Primo precepit ocultationem bn̄ficij
cum dicit nemini dixeris. vbi ſciendum
ꝙ quattruplex ē preceptum. Primū eſt
pbationis ſicut fuit in Abraā Gen. 23. de
ymmolatiōe filij. Secundū ē phibitionis
ſicut ſunt pcepta negatiua q̄ obligant ho
minē ſp ⁊ ad ſp ſicut nō occides ⁊c. Ter
tium ē executiōis ſicut ſunt pcepta affir
matiua q̄ obligāt hoiem ſp ſed non ad ſp
ſicut ſunt memento vt diē ſabbati ſcifices
⁊c. Quartū eſt inſtructiōis ⁊ iſtud fuit in
iſto leproſo. ¶ Secūdo pcipit veneratio
nem officij cū dicit ſ3 vade oſtēde te ſacer
dotibus. In lege qdem moſayca officiu3
ſacerdotis erat iudicare vtrum hō eſſet
mundus vel imundus ⁊ reuocare ip̄m ad
aliorꝫ ꝯſortiū vel expellere. Xp̄s āt voluit
ꝙ iſte oſtēderet ſe ſacerdotibꝰ. Primo p
pter legē approbationē. Secundo ſ3 Io.
ppter miraculi manifeſtationē. Tertio ſ3
Orig. Propter ſacerdotum conuerſionē
vt videntes miraculū cogerent credere
nec excuſationē haberēt. Quarto ſm Io.
Propter naturā inſtructionē: q2 in hi in
ſtruimur ſacerdotes revereri ex quo xp̄s
fecit eis reuerentiā. ¶ Tertio precipit
oblationē ſacrificij cū dicit. Et offeres ibi
munus ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ſicut habet Le
uit. 14. Si aliquis leproſus mūdabatur
offerebāt determinatū ſacrificiū ſacerdo
tibus. Xp̄s āt voluit ꝙ iſte offerret. Pri
mo ſm Criſo. Ut poſt q̄3 recepiſſent obla
tionem non poſſent calūniare miraculū.
Secūdo ſm Criſo. Ne poſtea reputarēt
eū immundū. Tertio ſm Orig. Propter
approbationē miraculi. Quantū ad ſpiri
tualem expoſitionē ſciendū eſt ꝙ in iſta
parte euangeliſta. 6. tangit. ſ.
Humilitatē incarnationis.

Sedulitatem adheſionis.
Feditatem condictionis.
Pietatem compaſſionis.
Celeritatem curationis.
¶ Quantū ad primum dicit. Cū deſcen
diſſet ih̄s de monte. Ubi ſciendū ꝙ per
illum montē intelligit vno modo ſcā tri
nitas in qua dei filius eſt media perſona.
Alio modo celū empireum in quo deus
habitat. vn̄ ps. Dn̄s in celo ſedes eius.
In illo āt monte erat dei filius antequa3
veniret in mundo ⁊ tunc ad ip̄m non po
teramus accedere ſed tunc deſcendit quā
do ſibi placuit incarnari iuxta illud Io.
15. Exiui a patre ⁊ veni in mundum. Et
tūc redemit nos de ſeruitute dyaboli ſuo
ſanguine precioſo. ¶ Hoc autem fuit fi
guratum Exo. 3. Ubi ip̄e dicit. Vidi affli
ctionem populi in egypto ⁊ clamorem eiꝰ
audiui ⁊ ſciens dolorem eius deſcendi vt
liberarem eum de manibus egyptiorum
⁊ educerem de terra illa in terram bona3
⁊ ſpatioſam terram que fluit lacte ⁊ mel
le. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per populum exi
ſtentem in egypto ſub ſeruitute pharao
nis intelligitur genus humanum ꝙ an
te aduentum xp̄i erat in tenebris pecca
torum ſub ſeruitute dyaboli. Quod co
gnoſcentes patres veteris teſtamenti cla
mabant ad dominum vt ipſos ſua miſeri
cordia liberaret. vnde Moy. Exodi quar
to. Obſecro domine mitte que3 miſſurus
es. Quorum vota dei filius ex alto reſpi
ciens miſertus eorum dicit. Vidi affli
ctionem populi mei per meam ſapientia3
audiui eius clamorem per meam beniuo
lentiam: ⁊ cognoſcens eius dolorem dſcē
di propter meam miſericordiam: ⁊ in il
lo deſcenſu in quo carnem aſſumpſi libe
raui eum de manibus viciorum ⁊ demo
num per meam potentia3 ⁊ educens eos
de tenebris introduxi eos in terram flu
entem lacte ⁊ melle. i. in terrām opulen
tam de qua ps. Portio mea domine ſit i
terra viuentium. ¶ Quantum ad ſecun
dum. ſ. ſedulitatem adheſionis dicit ſecu
te ſunt eum turbe multe. Quando enim
Chriſtus erat in propria ſubſtantia in ce
lis homo non poterat ad ipſum aſcende
re: quando vero deſcendit in mundum
per incarnationem: predicationem: ⁊ mi
raculorum operationem tunc turbe mul
te ſecute ſunt eum. ¶ Ad iſtam ſequel
lam ortatur nos ſcriptura. deutero. 13.
d. Dominum deum noſtrum ſequimini
⁊ ipſum timete: mandata illius cuſto
dite ⁊ audite vocem eius: ipſi ſeruie
tis. ⁊ ipſi adherebitis. ¶ Modum au
tem quo debemus ipſum ſequi: Ipſe
nos docet Mathe. 16. dicens. Si quis
vult poſt me venire abneget ſemetipſum
propriam voluntatem dimittendo per
humilitatem ⁊ obedientiam tollat crucē
ſuam carnem macerando per puritatem
⁊ abſtinentiam ⁊ ſequatur me mundum
deſpiciendo per paupertatem ⁊ indigen
tiam. ¶ Hoc autem fuit figuratum Iu
dicum. 9. Ubi ſententialiter dicitur ꝙ
Abimelech perſequens aduerſarios. ſ.
ſiccimitas precidit arboris ramum impo
ſitumq3 ⁊ ferens humero dixit ad ſocios
ꝙ me videritis facere cito facite. igitur
certatim ramos de arboribus preciden
tes ſequebantur ducem quos incenden
tes igne ⁊ fumo aduerſarios necauerūt.
¶ Ubi ſciendum ꝙ per Abimelech qui
interpretatur pater meus. intelligitur chri
ſtus qui inquantum deus: pater noſter
⁊ rex dici poteſt. Per aduerſarios vero
ſiccimitas qui interpretantur honeroſi in
telligūtur demones q2 q̄3diu ſumꝰ in mū
do pmittunt nos tēptare: ⁊ nob moleſtiā
facer vt ipos vicēdo poſſimꝰ mereri. mo
dꝰ āt q̄ dbemꝰ eos vincer docet nos xp̄s

poꝛtans i humero ramū.i.crucem oꝛtās
ꝙ faciamus ꝙ ipſum videmus facere.vñ
Jo.13.Exēplum enim dedi vobis vt quē
admodū ego feci ſic ⁊ vos faciatꝭ.Sic āt
admoniti debēus ramos arboꝛis.i.lignū
crucis aſſumere.ſ.p veram pniam ⁊ auſte
rita'em moꝛtificare vicia carnis.Nam q
xp̄i ſunt carnem ſuā crucifixerūt cum vi
cijs ⁊ cōcupiſcentijs gal'.5.Signāter autē
dicit ꝙ inimicos igne ⁊ fumo necauit:qꝛ
xp̄s igne caritatis ⁊ fumo deuote oꝛatio
nis qua ꝓ ſuis crucifixoꝛib⁹ exoꝛauit:dya
bolum deuicit:cuius ex° debemus ⁊ nos
inimicos deuincere:quia ſcd̄m Gre.Amoꝛ
dei nunꝗ̄ ociatur:operatur eniꝫ ſi ē magna ſi
autem operari definit:iam amoꝛ non eſt.
¶ Quantū ad tertiū.ſ.feditatem cōditō
nis dicit.Et ecce lepꝛoſus ⁊c.Nam p illū
lepꝛoſum pōt intelligi genus humanū in
fectum peccato oꝛiginali vel actuali.Naꝫ
inſtar lepꝛe peccatum totū genus huma
num infecit iuxta illud ro.3.Omnes pecca
uerunt ⁊ egent glīa dei:qꝛ inſtar lepꝛoſi:
erat tumidū ſupbia putridum inuidia:fe
tiduꝫ luxuria:⁊ rauchū auaricia.¶ Poſt
ꝗ̄ igitur dei filius deſcēdit d̄ monte factus
homo:tūc genus humanū inſtar lepꝛoſi
deꝫ cognoſcere ſuā maculā:qꝛ lepꝛoſus.xp̄o
exhibere reuerentiā:⁊ ideo adoꝛare:confi
teri excellentiā:quia dn̄s:admirari potē
tiam:qꝛ ſi vis potes me mūdare ſic ēt di
ci pōt d̄ quolibꝫ peccatoꝛe i ſpāli.¶ Sciē
dum eſt autem ꝙ inueniūtur tres perſonas
ꝓpter tria peccata pcuſſas lepꝛa.ſ.
Oziā pp peccatū ſupbie ⁊ oſtentationis.
Mariā pp peccatū obloquētie ⁊ murmu
rationis.
Gyezi pp pecc̄m auaritie ⁊ extoꝛſionis.
¶ Pꝛimo Ozias pp peccatum ſupbie ⁊
oſtationis de quo ſnialiter dr̄.2.Pal'.26.
ꝙ elleuatū ē coꝛ Ozie ⁊ ingreſſus tēpluꝫ
dn̄i voluit adolere incēſum ſup altare ti
niamatis ꝙ n̄ erat officiū niſi ſacerdotū:
ꝙ cuꝫ ꝓhiberetur a ſacerdotib⁹ noluit acqe
ſcere ſed minabatur eis ſtatiꝗ̄ oꝛta eſt lepꝛa
in fronte eius quē expulerūt ſacerdotes
de tēplo q fuit lepꝛoſus vſqꝫ in diē moꝛtꝭ
ſue ⁊ habitauit i domo ſepata plen⁹ lepꝛa
¶ Ubi ſciendū ꝙ p Oziā coꝛde elleuatuꝫ
intelligitur quilibet ſupbus q ſe elleuat cō
tra deū ⁊ obliuiſcitur ei⁹ ſicut dn̄s dicit de
ipſis Oſee.13.Elleuauerūt coꝛ ſuū ⁊ obliti
ſunt mei.Quia v̄o ois ſupbus ē ambitio
ſus iuxta illō Abdie.1.Supbia coꝛdis tui
extulit te iō dr̄ ꝙ iſte p̄ſumpſit facere ꝙ
nō debebat:qꝛ adolere incenſuꝫ. Quia v̄o
ſupbus n̄ patitur coꝛrigi:ſꝫ ſcādalizatur iuxta
illud eccliaſtici.33.Jn doctrina ois ſupb⁹
⁊ maledictus ſcādalizabatur iō dr̄ ꝙ qn̄ iſte
fuit coꝛrectus a ſacerdotib⁹ nō audiuit i
crepatiōes eoꝝ.Sꝫ ꝗ̄uis ſic increpatōes
hoium deſpiciat ſniaꝫ tn̄ dei non pōt effu
gere.Nā dies dn̄i ſup oēm ſupbum ⁊ aro
gantē ⁊ humiliabitur Jſa. 2. iō ſeqtur ꝙ p
cuſſit eū dn̄s lepꝛa ⁊ ſepatus fuit ab hoib⁹
vt imūdus'. Sic re vera quilibet ſupbus
a deo abicitur vt deſpectus iuxta illud p̄s.
Tu humiliaſti ſicut vulneratū ſupbū in
bꝛachio v̄tutꝭ tue diſpſiſti inimicos tuos
¶ Secūdo maria ſoꝛoꝛ moyſi fuit lepꝛo
ſa pp peccatū obloquētie ⁊ murmuratōis
de qua dr̄ ſnialr Numeri.12.ꝙ cum detra
xiſſet Moyſi iratus dn̄s puniuit eā ⁊ ec
ce apparuit candēs lepꝛa q̄ſi nix q̄ extra
caſtra expulſa nō ē reuerſa vſqꝫ poſt.7.
dies.¶ Ubi ſciendū ꝙ p mariā detrahē
tem Moyſi fratri ſuo intelligitur quilibet
qui ꝓximo ſuo detrahit.Cui xp̄s in p̄s.
Detrahēte ꝓximo ſuo hunc pſequebar.
Sicut igitur qui aufert reꝫ tpalem abſolui
non pt niſi illā reſtituat ſic q p detractio
nem aufert a ꝓximo bonā famā non pōt
abſolui niſi illam reſtituat.pp ꝙ admone
mur Jaco.4.di. Nolite detrahere alter
utrum fratres mei.Et qꝛ iſtud vitium eſt
maxime i mulieribus iō ſpālr apoſtolus
dicit eis.1.Thi.3. Opoꝛtet mulieres ſilr
pudicas nō detrahētes ſobꝛias fideles in

omnibus.Quia v̄o pecc̄m iſtud ipunituꝫ
non remanet.iō ſequitur ꝙ maria ſcā fu
it lepꝛoſa ⁊ expulſa de caſtris ſic omnis
detractoꝛ in anima inficitur ⁊ expulitur d̄
caſtris celeſtis patrie.¶ Hoc autem fu
it figuratum numeri.14.in exploꝛatoꝛib⁹
quos miſit Moyſes ad exploꝛādam ter
rā ꝓmiſſionis:q qꝛ deo pꝛomittenti ⁊ ter
re q̄ꝫ viderant detraxerunt:non intraue
runt ad ipſam.Sic re vera omnes qui de
trahunt deo ⁊ pꝛoximo ⁊ celeſti p̄rie per
terram pꝛomiſſionis d̄ſignate moꝛiuntur
ſpūaliter quantū ad animam ⁊ pꝛiuātur
habitatōe gloꝛie paradiſi.Signanter aūt
dr̄ ꝙ Maria lepꝛoſa ante.7.dies reuoca
ri non potuerit qꝛ ſi homo vicio d̄tractio
nis peccat vt extra caſtra vite eterne me
reatur expelli nunꝗ̄ reducitur niſi p̄ꝰ ꝓpacta
pnia perfecta que per numeꝝ ſeptēnariū
deſignatur:qꝛ eſt numerus perfectus.
¶ Tertio gyezi fuit lepꝛoſus pp peccatū
auaritie ⁊ extoꝛſionis : de quo dr̄ ſenten
tialr.4.Re.5.ꝙ accepit a Naam q̄nē Eli
ſeus curauerat argētum ⁊ veſtes: cui ait
Eliſeus.Nūc igitur accepiſti argētum ⁊
veſtes vt emas oliueta ⁊ vineas ⁊ oues
⁊ boues:ſed lepꝛa Naamā adherebit ti
bi ⁊ ſemini tuo vſqꝫ in ſempiternum : Et
egreſſus eſt ab eo lepꝛoſus quaſi nix.
¶ Ubi ſciendum ꝙ lꝫ per gyezi vendere
volentem curatōem Naaman itelligantur
vendentes ⁊ ementes ſpiritualia ⁊ per ꝯ
ſequens peccatum ſymonie:tamen cōmu
ni nomine loquēdo intelligi pn̄t omnes
auari:cui pccō oēs ſunt dediti: iuxta illō
Je.6.A minoꝛe quippe vſqꝫ ad maioꝛem
omnes ſtudent auaritie:⁊ a ꝓpheta vſqꝫ
ad ſacerdotem omnes faciunt dolum.Sꝫ
audi quid dr̄ ꝓuer.15. Conturbat domū
ſuam qui ſectatur auaritiam : qui autem
odit munera viuet. Sed tamen aduerte
contra illos ſententiam:quia inſtar gyezi
efficiuntur lepꝛoſi dum pꝛopter diuitias
anima maculatur ⁊ eternis ſupplitijs de
putatur.vnde pꝛouer.2. Non pꝛoderunt
diuitie in die vltionis:iuſticia autem libe
rabit a moꝛte.¶ Uel poſſumus dicere ꝙ
per lepꝛam intelliguntur.7.vicia capitalia.
Nam pꝛimo in carnis tumoꝛe ſignificatur
ſuperbia:⁊ h̄ deſignatur per lepꝛam ozie
3.pali.33.Jn exuſtione ſignificatur iracū
dia:⁊ hoc figuratur per lepꝛam ſimeonis
de qua Math.17.Jn ſiti auaritia:⁊ hoc
figuratur per lepꝛam gyezi.de qua.4.Re.
5.Jn ponderoſitate accidia:⁊ h̄ figuratur p
lepꝛam Moyſi : de quo Exo.4. ꝙ cum
miſiſſet manum ſuam pꝛotulit eam le
pꝛoſam.Jn pꝛurigine gula: ⁊ hoc figuratur
per lepꝛam.4.viroꝛum in poꝛte ſamarie
introitu.de quo.4.Re.5.7. Jn putredine
inuidia.⁊ h̄ figuratur in lepꝛa Marie ſo
roꝛis Moyſi.numeri.12. Jn fetoꝛe aneli
tus luxuria:⁊ quod hoc ſit verum patet
quia leo ex fetoꝛe leene naturaliter ſen
tit quando coit cum alio.vnde ipa ſagax
lauat ſe anteꝗ̄ vadat ad leonem: ⁊ hoc fi
guratur in lepꝛa Joab.2.Re.3. ¶ Quan
tum ad quartum.ſ. pietatem compaſſio
nis dicit.Et extendens manum ⁊c.Nam
manus extenſa fuit ad lepꝛoſum .i.ad ge
nus humanum:quādo diuinitas fuit hu
manitati coniuncta:ex cuius coniunctōe
eſt poſtmodum ſanitas ſubſecuta.¶ Ul'
moꝛaliter ſm̄ Oꝛig.Chꝛiſtus manum ex
tendit peccatoꝛi quando dat gratiam. ⁊
peccata dimittit. ¶ Quantum ad quin
tum.ſ.celeritatem curationis dicit. Et cō
feſtim mundata eſt ⁊c. Nam ſtatim quā
do dei filius fuit incarnatus mundata fu
it lepꝛa oꝛiginalis peccati.¶ Uel moꝛali
ter dicere poſſumus ꝙ quādo Chꝛiſtus
manu ſua.i.gratia adiuuante tangit pec
catoꝛem ſtatim lepꝛa actualis peccati cu
ratur:quia ſtatim quādo infunditur gr̄a
culpa recedit : quia non poſſunt ſimul eē
gratia ⁊ culpa . ¶ Sciendum eſt autem
ꝙ lepꝛa pꝛimo mundatur per ablutōem
per quam intelligitur contritio:vt ſic ſe

homo lauet per lachrimarum flumen:⁊ fi
guratur per lotõnem Naaman qui lauit
ſe ſepties i iordane.4.Re.2.2° per oñſionez
ſacerdotibus:per quã intelligit cõfeſſio.
vt ſic ſe homo manifeſtet ſacerdotibus:⁊
h̄ figurat̄ Luc.17.i.10.viris leproſis qbus
xp̄s dixit. Ite ⁊ oſtendite vos ſacerdo
tibus.⁊c.3° per ſeparationem per q̄z itel
ligitur ſatiſfactõ.⁊ h̄ figuratur numeri.12.
in Maria que fuit extra caſtra.7.dieb⁹.
xp̄us per incluſionem:per q̄z intelligitur
religio:⁊ h̄ figuratur i mundatione man⁹
moyſi:ſic̄ habetur exo.4.5° per tactum:p
q̄z intelligitur tribulationum perpeſſio:⁊
h̄ figuratur nobis hic vbi dicitur ꝙ xp̄s
tetigit leproſum.¶ Quantũ ad.6.ſ.ſaga
citatem inſtructionis dicit.Et ait illi Je
ſus ⁊c.Ubi tria documenta nos docet .ſ.
non gloriari de bonis actibus:cum dicit.
Uide nemini dixeris. ¶ Secundo reue
rẽtiam exhibere ſuperiorib⁹ cũ dic̄.oñde
te ſacerdotibus.3° obtẽperar̄ monitis ſa
lutaribus cum dic̄:⁊ offer ⁊c.¶ Moral'r
autem loquẽdo hic aliqua tangit q̄ debẽt
eſſe in cõfeſſione.Nam cõfeſſio p° debet
eſſe voluntaria:nõ coacta:ꝙ notat̄ cuz dr̄
vad.2° debet eſſe propria:nõ aliena:ꝙ no
tatur cum dr̄:te.3° debet eſſe diſcreta:nõ
fatua:ꝙ notatur cuz dr̄ ſacerdotibus. 4°.
debet eſſe manifeſta nõ velata:ꝙ nõ.cum
dr̄ oſtende.5°.dz eſſe ſatiſfactoria non va
cua:ꝙ notat̄ cum dicit̄ ⁊ offer ⁊c.6° debz
eſſe firma nõ irrita ꝙ notat̄ cum dicitur:i
teſtimoniũ ill'.

Secunda pars.

Sciendum ẽ autem quantuz ad
emundationem leproſi: quod ſi
cut habetur leuit.14. Hic erat
ritus leproſi mundandi ⁊ reuocandi ad
cõmunem habitationem hominuz venie
bat enim vſqz ad introitum caſtrorũ vel
opidum habens ſecum duos paſſeres vi
uos quibus licitum erat veſci:lignuz ce
drinum ⁊ yſopum ⁊ vermiculum.i. filluz
coccineum:⁊ aquas viuentes ſiue de fon
te fictili ⁊ occurres ei ſacerdos ⁊ inueni
ens lepram mundatam precipiebat offer
ri ſupradicta: ⁊ imolabat vnum paſſe
rem ſtillãs ſanguinẽ ſuper aquas q̄ erãt
in vaſe fictili:alium vero paſſerem ligans
fillo coccineo:ſiue ſirico rubeo cum yſopo
in ſumitate ligni cedrini:quaſi faciẽs aſp
ſorium tingebat iſtud in aquis rubricatis
in ſanguie paſſeris imolati aſpergebatqz
hominem mandatum.ſepties.Diſſoluẽs
autem paſſerem viuũ dimittebat auolare
in agrum.Cumqz homo lauiſſet veſtimẽ
ta ſua radebat omnes pillos corporis:⁊
lotus aqua ingrediebatur caſtra: ita dũ
taxat ꝙ remaneret extra proprium taber
naculum vel propriam domum iteruz .7.
diebus:die autẽ ſeptio raſis capillis capi
tis ⁊ barba ⁊ ſupercilijs ⁊ omnib⁹ pillis
corporis:lauabat corpus ſuum ⁊ veſtes:
⁊ tunc poterat intrare domum ſuaz. Die
vero octauo duos agniculos immacula
tos tollebat ⁊ ouem ãniculam immacula
tam ⁊ tres decimas ſil'e. ideſt farine de
licatiſſime ⁊ aſperſe oleo quam ſacer
dos ſtatuebat cum iſtis omnibus in
hoſtio tabernaculi teſtimonij:⁊ imolabat
vnum agnum pro delicto in loco ſancto ⁊
ſumens de ſanguine imolati agni pone
bat ſuper extremũ auricule dextere hois
⁊ ſuper policem manus dextere ⁊ pedis
dexteri.De ſextario autem olei mittebat
ſacerdos in manum ſuam ſiniſtram:⁊ tin
gens policem dexterum in loco ꝙ erat in
manu ſiniſtra aſpergebat ſepties contra
tabernaculum.Reliquum autem olei ꝙ
erat in ſiniſtra manu fundabat ſuper ex
tremum auricule dextere hominis:⁊ ſu
per policem man⁹ dextere:⁊ pedis dexte

ri ⁊ ſuper ſanguinem qui effuſus eſt pro
delicto.i.ſuper ſanguinem quez effuderat
homini in partibus ſupradictis ⁊ ſuper
caput eius rogabat ſacerdos pro eo faci
ens aliquam ſpecialem oratõnem ad hoc
ſtatutam.Deinde faciebat ſacrificium p
peccato de alio agno ⁊ ouicula :⁊ ſic rite
mundabatur.Et nota ꝙ ſecundum magi
ſtrum yſtoriarum differentia eſt int̄ pec
catum ⁊ delictum:quia peccatum dicitur
grauius factum.ſ.ex induſtria.Delictuz
vero leuius factum.ſ.ex ignorantia. Uel
peccatum dicitur cum fit quod faciẽduz
non eſt ꝙ vocamus peccatuz commiſſio
nis.Delictum vero quando non fit ꝙ fa
ciendum eſt ꝙ vocamus peccatum com
miſſionis. Et propter hoc aliquando vo
catur ſacrificium pro peccato: aliquando
pro delicto: vtrũqz tamẽ ſacrificium ad
ſacerdotem pertinebat. ¶ Sciendũ quã
tum ad expoſitionem huius oblationis
⁊ mundationis leproſi ꝙ per illum lepro
ſum qui ſepabatur a communione homi
num: intelligitur peccator qui propter
peccatum ſeparatur a cõmunione fideliũ
⁊ a conſortio angelorum. Iſte ſi debeat p
fecte reconciliari. Primo reducitur ad
caſtra.i.ad cõmunionem plebis. Secun
do ad domum propriam.i. ad conſidera
tionem mentis.Tertio ad tabernaculuz
teſtimonij.i.ad confeſſionem laudis. In
qualibet autem iſtarum reductionum ali
quid fiebat vel ex parte ſacerdotis vl' ex
parte hominis reconciliati:vel ex parte
vtriuſqz.¶ Quantum ad primam redu
ctionem.ſ.communionem plebis:ex par
te hominis h̄ fiebant. Primo ip̄e venie
bat vſqz ad introitum caſtrorum vl' opi
di ſed non intrabat.Secundo portabat
duos paſſeres ⁊c. Conuenienter autem
iſta portat mundandus leproſus. Nam
quia propter lepram expulſus erat ab
alijs quando redijt ad communionem eo
rum offert paſſerem animal ſociale. Or
vero in lepra eſt fetor putredo decolora
tio ⁊ imunditia:Ideo contra fetorem of
fert yſopum contra putredinem cedri
num lignuz imputribile contra decolora
tõnem:fillum coccineum ſiue rubeum.cõ
tra vero imundiciam aquam ſordi^m pur
gatiuam. ¶ Peccator igitur reconciliã
dus debet ſponte venire nõ coactus. Se
cundo debet portare duos paſſeres .i. ſe
totum offerre: ⁊ quantum ad potentias
ſenſitiuas ⁊ intellectiuas.Qui ſignanter
dicuntur viui ⁊ eius veſci licitum:⁊ ideo
mundi:quia homo ſeipſum totum viuuz
⁊ mundum debet offerre deo: iuxta illõ
Ro.12.Obſecro inquit vos apoſtolus p
miſericordiam dei vt exhibeatis corpo
ra veſtra hoſtiam viuentem ſanctam deo
placentem rationabile obſequium veſtrũ
¶ Tertio debet portare lignum cedri
nuz.i.deinceps vitam mundam ⁊ incorru
ptaz ducere cum odore bone fame: vt ſic
dicat illud ecclaſiaſtici.24.In plateis ſic̄
cinamomum ⁊ balſamum aromatizans
odorez dedi: quaſi mirra electa dedi ſua
uitatem odoris: debet portare yſopum
que eſt herba parua ⁊ in petris naſcitur
i.debet ſe reputare paruum:cuius funda
mentum vbi naſcitur: Chriſtus eſt qui
dicit de ſeip̄o Mathe.2.Diſcite a me q̄
mitis ſuz ⁊ humilis corde.⁊ de quo.1.cor.
10.Petra autem erat Chriſtus. debz por
tãre fillum coccineum.i.igne ſpiritus ſan
cti ⁊ caritatis incendi: vt ſic dicat cum
apoſtolo Roma.5.¶ Caritas dei diffu
ſa eſt in cordibus noſtris per ſpiritũ ſan
ctum qui datus eſt nobis.¶ Quarto de
bet portare aquas viuas in vaſe ficti
li. ¶ Ubi ſciendum quod per vas ficti
le ſiue terreum' intelligitur corpus ho
minis.Per aquas autem viuẽtes:itell'r

aqua lachrimaꝝ q̄ꝫ peccatoꝛ dꝫ poꝛtarı̄:qꝛ
dꝫ pcc̄is dolere ⁊ flere ⁊ pn̄iam agere ſvt
indulgentiā mereaꝛ. Nam pn̄ia eſt cōmiſ
ſa flere ⁊ flenda nō cōmittere. Iſtaꝫ aquā
petebat ye. ye. 9. d. Quis dabit capiti mō
aquā ⁊ oclis meis fontē lachrimaꝝ:⁊ plo
rabo die ac nocte. ❡ Ex p̄te ſacerdotꝫ 1ª
fiebant. Nam p̄ ſacerdos occurrebat hōi
recōciliando. vbi ſciēduꝫ ꝙ ꝑ 1ᵐ occurſuꝫ
intellr̄ diuina mīſcoꝛdia p̄ueniēs pecca
toꝛē:⁊ d.is ſibi bonā inſpiratōem vt ↄuer
tatur:⁊ ip̄e eſt patus ſi peniteat:indulge
re. Unde ip̄e dic̄ Ie. 18. Nolo moꝛtem pec
catoꝛis ſed vt magis cōuertatur ⁊ viuat:
❡ Secūdo imolat vnū paſſ̄em ſtillās ſan
guinem ei⁹ ſup̱ aquas q̄ erāt i uaſe fictili.
vbi ſciendum ꝙ ꝑ 1ᵐ paſſereꝫ q̄ interficiꝛ
intelligiꝛ ſſualitas:que dꝫ interfici ⁊ moꝛ
tificari peccatis:qn̄ peccatoꝛ ad deum cō
uertitur. Ad ꝙ nos admonet ap⁹. col. 3. d.
Moꝛtificate mēbꝛa vr̄a q̄ ſunt ſup̱ terraꝫ
i. que ſunt in coꝛp̱e terrēo. ❡ Per ſangui
nem intellr̄ peccatū: quia ſanguis p̱ pec
cato in ſcriptura ponit. vt pꝫ Mat.
Sanguis eius ſup̱ nos ⁊ ſup̱ filios nr̄os.
Sanguis igiꝛ paſſ̄is. i. peccata q̄ hō ſequē
do ſenſualitatem cōmiſit:tc̄ poniꝛ in aq̄s
viuētibus qn̄ homo peccata recogitās:la
chꝛimas fundit. ❡ 3° ligabat aᵐ paſſ̄em
viuū ⁊ yſop̄ᵐ cuꝫ filo coccineo ad lignū
cedri faciēs quaſi aſperſoꝛium ⁊ tīgebat
tᵐ in aquis rubꝛicatis: ſanguine paſſeris
imolati. Ubi ſciendum ꝙ per iſtuꝫ paſſe
rē viuū intellr̄ ratio:que moꝛi non dicit.
Hoc autem in ſanguine intīgitur imola
ti paſſ̄is: quando recoꝛdatur de peccatis
commiſſis ſenſualitatem ſequendo. Sed
aduerte ꝙ non in puro ſanguine intingiꝛ.
ſed aqua mixto: quia nunq̄ꝫ anima debet
recoꝛdari de peccatis commiſſis quin ip
ſa doleat ⁊ inducat ad fluuium lachꝛima
rum que ſignificantur per aquam. ❡ 4°
aſpergebat cum i° aſperſoꝛio aquis rubꝛi
catis hominem ſepties. Ubi ſciēduꝫ ꝙ
quia peccatoꝛ poteſt peccare ſeptifoꝛmiꝛ
ſ. ſuperbiam ⁊ inuidiam ⁊c̄. a quibus opoꝛ
tet ꝙ homo mundetur: ⁊ ideo ſepties aſ
pergebatur. ❡ Quinto diſſoluebat paſſe
rem viuum ⁊ dimittebat eum volare in
agrum. Ubi ſciendum ꝙ per iſtum paſſe
rem pꝛimo ligatum: poſtea ſolutum itel
ligitur anima peccatoꝛis: que pꝛius duꝫ
erat in peccato erat ligata: ſed quando ↄ
uertitur diſſoluitur. Ut ſic poſſit dicere
illud p̄s. Anima noſtra erepta eſt de la
queo venantium: laqueus contritus eſt
⁊ nos liberati ſumus. Sic igitur anima
diſſoluta a vinculo: iam amplius ligari
non debet ↄſentiendo peccatis: vt ſic am
plius non claudatur i carcere: ſed ip̄a ſit
domina ſit libera. ⁊ ſic debet in agruꝫ vo
lare. i. ſe erigere in agruꝫ ſancte ſcripturꝛ
ad contemplandum diuina per iuge ſtu
dium: ⁊ meditationes deuotas. Ibi ſunt
floꝛes ibi odoꝛes: ibi ſpirituales conſola
tiones. ❡ Iterum ex parte hominis 1ª
fiebāt. ❡ Pꝛimo lauabat veſtimenta ſua
Per quod intelligo conuerſationeꝫ bonā
⁊ honeſtam quam homo reconciliatus d̄
bet habere que oꝛnat hominem ſicut ve
ſtimenta coꝛpus. Unde ſibi dicitur eccle
ſiaſtici. 9. Omni tempoꝛe ſint veſtimenta
tua candida. ❡ Secūdo radebat omnes
pillos coꝛpoꝛis: per quos: quia ſuperflui
tate naſcuntur intelliguntur mundana ſu
perflua que debet homo a ſe amputare.
❡ Quarto ingrediebaꝛ caſtra: per qd̄ in
telligitur reconciliatō hominis cū eccl̄a
Sic igitur peccatoꝛi mundato dic̄ eccl̄ia
gen̄. 34. Ingredere benedicte dn̄i: cur fo
ris ſtas. q. d. iam foꝛis ſtare non debes.
❡ Quātum ad ſecūdam reductionem. ſ.
ad conſiderationem mentis: ſciendum ē
ꝙ homo poſtq̄ꝫ ingreſſus fuerat caſtra:
anteq̄ꝫ intraret domum pꝛopꝛiam duo fa
ciebat. Pꝛimo ſeptem diebus ſtabat ex
tra domum pꝛopꝛiam. Ubi ſciēduꝫ ꝙ ꝑ
iſtos. 7. dies: intelligitur ſeptifoꝛmis ſa

tiſfactio p̱ peccatis. 7. capitalibus a qb⁹
fuerat pꝛimo mūdatus. Nam non ſuffic̄
mūdatio: niſi ſequaꝛ ſatiſfactio. dꝫ homo
igitur i quo pꝛi⁹ regnauit ſup̱bia: ſatiſfa
cere per obiam ⁊ humilitatem. In quo i
uidia: per beniuolentiā ⁊ caritatem. In q̄
ira: per paciaꝫ ⁊ tollerabilitatē. In quo ac
cidia: per diligentiā ⁊ ſtrenuitatē. In quo
auaricia: p̱ elymoſinam ⁊ pietatē. In quo
gula. per moderātiam ⁊ auſteritateꝫ. In
quo luxuria: per cōtinentiam ⁊ caſtitatē.
❡ Secūdo homo die. 7° tondebat pillos
capitis ⁊ barbe ⁊ ſupercilioꝝ ⁊ totius coꝛ
poꝛis. Ubi ſciendū ꝙ per capillos cap̄ oꝛ
nantes: itellr̄ curioſitas oſtētatiōis. Per
barbam ꝙ eſt ſignū virile: ferocitas con
uerſatōis. Per ſup̱cilia eminētia: ſublimi
tas dominatōis. Per capillos coꝛpoꝛis q̄
naſcunꝛ ex terreſtrib⁹ vapoꝛibus: ſup̱flui
tas terrene poſſeſſionis. omnia iª debent
radi ab homine qui vult ingredi domum
conſiderationis mētis ſue. ❡ Quantū ad
tertiam reductiōem. ſ. cōfeſſioneꝫ laudis:
ſciēduꝫ ē ꝙ ex parte hominis dr̄ ꝙ die. 8.
tollebat duos ag̃s immaculatos: ⁊ oueꝫ an
niculam imaculatā: ⁊ tres decimas ſimle
conſp̱ſe oleo ⁊ vnuꝫ ſextariū olei. ❡ Ubi
ſciendum ꝙ ꝑ vnum agnoꝛuꝫ intelligitur
Chꝛiſtus: qui eſt agnus dei qui tollit pec
cata mundi Jo. 1. Per alium vero: intelli
gitur choꝛus omnium ſanctoꝝ qui fuerūt
puri ⁊ mundi vt agnus. Per ouem vero
ſine macula intelligitur eccleſia: cui xp̄us
caſit. 5. Tota pulchꝛa es amica mea ⁊ ma
cula non eſt in te. Per tres decimas ſile
intelligiꝛ fides trinitatis puriſſime. Per
ſextariū autem olei ꝙ ſup̱natat alijs liq̄
ribus: intelligitur caritas ⁊ miſericoꝛdia.
Cum iſtis igitur omnibus: debet ad ta
bernaculum teſtimonij accedere: vt poſ
ſit ad confeſſionem dignam laudis intra
re. ❡ Ex parte auteꝫ ſacerdotis iª fiebāt.
Nam pꝛimo homo cum ſupꝛadictis ſta
tuebatur in hoſtio tabernaculi: vt iam ſic
mundatus poſſit audire ⁊ videre que ſūt
in tabernaculo. i. in eccleſia ſancta. ❡ 2°
offerebat agnum vnum ⁊ ſextarium olei.
Ubi ſciendum ꝙ ſacerdos tunc agnum. i.
Chꝛiſtum offert quando laudat pꝛedicat
⁊ explicat Chꝛiſti paſſioneꝫ: qualiter pi⁹
pꝛo impijs iuſtus pꝛo iniuſtis: dominus
pꝛo ſ̄uis: voluit crucifigi: ⁊ moꝛi. ❡ Per
ſextarium vero olei deſignatur q̄ꝫto oleo
pietatis affluebat Chꝛiſtus cum pꝛo ſuis
perſecutoꝛibus exoꝛaret. o pater ignoſce
eis: quia neſciunt quid faciunt: ⁊ h̄ eſt quo
peccata delentur. ❡ 3° ſumebat d̄ ſangui
ne agni: ⁊ ponebat ſuper extremū auricu
le dextere: ⁊ pollicis manus ⁊ pedis dex
teri hominis. Ubi ſciēdum ꝙ in iſtis tri
bus locis tangebaꝛ ſingulariter quia in
aure auditus intelligitur: in manu vero
⁊ pede: operatio deſignaꝛ. Tangitur ſan
guie Chꝛiſti ergo auris vt mūda ſit ſem
perq̄ꝫ aperta ad audiendum verbū d̄i. iu
xta illud Luc̄. 8. Qui habet aures audiē
di audiat. Tangit manum ⁊ pedem vt be
ne operetur: ⁊ currat in via mandatoꝛum
dei. ❡ Signāter autem tantum dextera
pars tangitur. vt cum laus dīa nō admi
ſceatur humana. iuxta illud Mat. 5. Ne
ſciat ſiniſtra tua quid faciat dextera tua.
Tangiꝛ ſolum in extremitatibus: p̱ quas
intelligitur p̱ſeuerantia que debet eſſe in
bonis operibus quia Mat. 10. Qui perſe
uerauit vſq̄ꝫ in finem h̄ ſaluus erit. ❡ 4°
ponebat oleum in manu ſiniſtra: ⁊ ſparge
bat manu dextera: ſepties ↄtra dominū.
Per 7ª enim aſperſio contra dominum
ſignificatur recōciliatio perfecta peccato
ris ad eum. Ubi ſciendum ꝙ homo pec
cans per. 7. vicia dicta ſuperi⁹: ſi vult ad
vitam eternam ingredi. Pꝛimo debet de
cōmiſſis dolere: ⁊ nō dictum fuit ſuperi⁹
ꝙ ſepties: aſpergebatur aqua. Secundo
debet pꝛo delictis ſatiſfacere: ⁊ ideo di
ctum fuit ꝙ ſeptem diebus debebat ſta
re extra domum pꝛopꝛiam. Tertio deo

recōciliatur.⁊ iō dr̄ hic ꝙ ſacerdos aſpge
bat oleum ⁊c. ¶ Signāter āt dr̄ de manu
ſiniſtra ſpargi cū manu dextra;q: iſta re
cōciliatio in iſto mundo incohat̄ deſigna
to ꝑ ſiniſtrā ⁊ in alio ꝑficit̄ ſignificato ꝑ
dexterā. ¶ Quinto fundebat oleū ſuper
extremū auricule ⁊c.⁊ ſuꝑ caput . ad deſi
gnandū ꝙ vbi poſit⁹ erat ſanguis ꝑ quē
hō redēptus eſt ibi ponit̄ oleū.i. miſericor
dia ꝑ q̄ꝫ hō deo recōciliatur.⁊ ponitur ēt
ſuꝑ caput.i.ſuꝑ aiam q: totus hō: tā quā
tum ad corp⁹:q̄ꝫ quantū ad aiam:deo effi
citur grat⁹. ¶ Sexto rogabat ſacerdos
ꝓ ipſo.Ubi hēmus exemplū vt hoies q
non ſunt digni exaudiri a deo : ſuffragia
petāt ſcōꝝ hominū quoꝝ precibus ad
iuuent̄.iuxta illud Job. 5. Uoca ſi eſt qui
rn̄deat tibi.⁊ ad aliquē ſanctoꝝ conuerte
re . ¶ Septimo imolabat faciens ſacriſi
cium ſm agnum ⁊ ouē.⁊ tres decimas ſi
mile.que tūc imolātur:qn̄ chorus ſanctoꝝ
ſancta mr̄ ecclia ⁊ fides trinitatis laudā
tur ⁊ extollūtur:qbus ſi hō mente ⁊ oꝑi
b⁹ adhereat: rite in h̄ mundo mundatur
ꝑ grām ⁊ tandē ꝑuenit ad gloriā. 2ª ps

Eqtur.Cū āt introiſſet caphar
s naū ⁊c.Ubi tāgit ſanationē pa
ralitici ſignificatiuā reſtitutionis
potētie vigorātis:ꝙ ꝓbat ablatio debili
tantis inergie.Ubi ſciendū ꝙ ſicut hō pa
raliticus eſt debilis virtutis ⁊ ſe iuuare
nō pōt niſi medicamētis fortificet̄ in mē
bris.ſic hō in peccatis exiſtēs efficit̄ debi
lis ⁊ q̄ꝫto plus peccat:tanto efficitur de
bilior ad reſiſtendū. ⁊ ad peccandū ꝓnior
niſi ſibi virtus a dn̄o cōferat̄ .Hanc autē
virtutē paratus eſt deus conferre ſi ab ipō.
modo debito poſtulet̄ ſicut nobis h̄ innui
tur.Circa āt iſtam partē:tāgit. 6.euange
liſta.ſ.

Preſidentis ſollicitā ꝓcurationē.
Medicantis benignā ꝯdeſcenſionē.
Depoſcētis ꝓfundam humiliatōnē.
¶ Adherentis dignā cōmendationem.
Diſcernētis mirā diſtinctionē.
Promittentis firmā conſecutionē .
Q'ᵐ ad pᵐ vbi tāgit ⁊c.dicit.Cū āt itroiſ
ſet caphar.⁊c.Ubi ſciendū ꝙ poſtq̄ꝫ xp̄s
inſtruxit diſcipulos in monte.⁊ ſanauit le
proſuꝫ poſt montis deſcenſum de gente
iudayca ſm Criſo . Uenit caphar .vt ibi
gentilibus miracula faceret q vtroſqꝫ ve
nerat ſaluaturus . Et h̄ tria poſſumus cō
derare.ſ.
Continentis ſitum.
Poſtulantis actum.
Infirmantis modum.
¶ Quantū ad cōtinentis ſituꝫ dicit . Cū
introiſſet caphar.q̄ fuit ciuitas:cui⁹ habi
tatores erāt xp̄o reuerentes ⁊ ad fidē re
cipiendam diſpoſiti:pp ꝙ xp̄s fecit in ea
miracula multa. ¶ Quantū ad poſtulan
tis actum dicit .Acceſſit ad eum cēturio
⁊c.Ubi ſciendū ſm Augu.ꝙ centurio di
citur ille qui hꝫ ſub ſe.C. milites.q: vero
illa terra tunc erat ſubiecta romāis: erat
ibi ille cēturio ꝓ ipſis qui erat gentilis .
Hic igit̄ acceſit ad xp̄m nō corporaliter
ſꝫ affectu ⁊ ꝑ internūcios:votum eni ſuuꝫ
expreſſit ⁊ cōmiſit ſeniorib⁹ iudeoꝝ tanq̄ꝫ
magis familiaribus xp̄i. de quo Orige .
Acceſit alienigena generatiōe :ſꝫ domeſti
cus corde:alienus natiōe : ſed ꝓximus fi
de:princeps militū:ſed totius angeloꝝ.Ac
ceſit autē reuerēter:q: rogans humiliter
⁊.d.fideliter dn̄e:tollēs documentū Apl̄i
Phil.4.d.In omni oratiōe ⁊ obſecratio
ne:cum gratiarum actione:petitiones ve
ſtre innoteſcant apud deū. ¶ Quantū ad
infirmantis modum dicit. Puer me⁹ ⁊c.
Ubi ſciendum ꝙ centurio illū ſeruū ſuuꝫ
non ſeruum vocat ſed puerum vel ratiōe
humilitatis vel dilectionis contra illos
ſecundum Augu. Qui non ſolum ſeruos
ſed eorum maiores deſpiciunt . ¶ Quan
tum ad ſecundum vbi tangit medicantis
benignam condeſcenſionem dicit . Et ait
illi yh̄s ⁊c. Ubi ſciendum ſecundum Jo.

⁊ Criſo.ꝙ ideo xp̄s venturum ſe promi
ſit ad languidum:quia vidit centurionis
humilitatem ⁊ fide pro ſeruo precantem .
¶ Quantum ad tertium. ſ. depoſcentis
profundam humilitatem dicit. Et reſpon
dens centurio ⁊c . Ubi tria conſiderare
poſſumus.ſ.
Proprie humilitatis confeſſionem.
Diuine poteſtatis ꝓteſtationem.
Inducte exēplaritatis deductionem.
¶ Quantum ad primū dicit . Et reſpon
dens cen.⁊c . Ubi ſciendum ꝙ centurio
quia erat gentilis forte ad hoc habebat i
domo ydola de quo timebat xp̄m offen
dere:cum tamē ipſuꝫ deum eſſe crederet:
ipſius immenſitatem conſiderans : indi
gnum ſe reputat vt domum eius intret .
Quia vero ſecundum Augu . Se reputa
uit indignū:meruit eſſe dignus. ¶ Quā
tum ad diuine poteſtatis proteſtationem
dicit.ſed tantum dic verbo ⁊c.Ubi Bed.
Magna fides:que dei dicere credit eſſe
facere. ¶ Inuenio autem illud verbum
de quo hic dicitur eſſe.
Creatiuū non entium.
Sanatiuum languentium.
Saluatiuum pereuntium.
¶ Primo eſt creatiuū non entium . Un
de Jo . 1. Omnia per ipſum facta ſunt .
¶ Secundo eſt ſanatiuū languentium .
Nam ipſe eſt qui ſanat omnes infirmita
tes veſtras in p̄s.⁊ idem Miſit verbuꝫ
ſuum ⁊ ſanauit eos . ¶ Tertio eſt ſaluati
uum pereuntium.Unde p̄s. Iſte pauper
clamauit ⁊ dominus exaudiuit eum.⁊ de
omnibus tribulationibus ſuis ſaluauit
eum. ¶ Quantum ad inducte exemplari
tatis deductionē dicit.Nā ego homo ſub
poteſtate ⁊c.q.d.ſm Orige.Si ego qui lꝫ
ſim ſub poteſtate : ſolo imperio verbi ꝙ
dico ſubditis meis h̄ faciunt: quantoma
gis tu qui ſub nullius poteſtate es ⁊ om
nia tibi ſubſunt potes imperare vel a te.
vel miniſterio angelorum vt recedat infir
mitas ⁊ ſuccedat ſanitas .q. d. multoma
gis . Nam de te ſcribitur in p̄s . Omnia
ſubiecisti ſub pedibus eius. ¶ Quantuꝫ
ad quartum.ſ.adherentis dignam cōmen
dationem dicit.Audiens autē yh̄s mira .
⁊c.Xp̄s ſecundum Augu . Miratus fuit
i.admodū admirantis ſe habuit.vel quia
alios fecit mirari . ¶ Quantum ad quin
tum.ſ.diſcernentis miram diſtinctionem
dicit. ¶ Dico autē vobis ⁊c.Ubi ſciendū
ſecundū Augu.ꝙ per orientem ⁊ occiden
tem intelligitur totus mundus dicit igit̄
dico autē vobis ꝙ multi.ſ.alij q̄ꝫ iudei ve
nient.i.ad cognitionem fidei conuertētur
⁊ recombent.i.requieſcent cum Abraā ⁊c.
in regno celorum.Filij autem regni.i. iu
dei eici.⁊c. ¶ Quantum ad ſextum.ſ.pro
mittentis firmam conſecutionē dicit . Et
dixit yh̄s cēturioni vade ⁊c. Ubi ſciendū
ꝙ fides meretur multa iuxta illud Mar.
.8.Omia poſſibilia ſunt credenti . Quia
igitur centurio fidem habuit ꝙ xp̄s poſ
ſet ſanare ſeruum. ideo promeruit ſanita
tem ſecundum Criſo.Unde ſequitur .Et
ſanatus eſt puer ex illa hora. ¶ Sciendū
eſt autem ꝙ loquendo moraliter circa cu
rationem iſtius infirmi. 8. poſſumus con
ſiderare.videlicet.
Hominem infirmantem.
Infirmitatem affligentem.
Condictionem aggrauantem.
Locum continentem.
Donum impetrantem.
Medicum liberantem.
Modum promerentem.
Succeſſum iocundantem.
¶ Primo conſidera hominem infirmā
tem : quia erat ſeruus. ¶ Ubi ſciendū
ꝙ per iſtum ſeruum intelligitur ſenſuali
tas que debet rationi ſubici iuxta ꝙ rōi.
dicitur gene.quarto. Subtus te erit ap
petitus eius:⁊ tu dominaberis illius.Si
autem econuerſo homo permitteret ſen
ſualitatem rōi dominari:eſſꝫ res ꝑnitioſa.

Et hoc fuit figuratū p̄ ſolutionē ꝓuer.30.
o. Per tria mouetur terra ⁊ quartū ꝙ nō
pōt ſuſtinere. Per ſuuꝫ cum regnauerit
Per ſtultum cum ſaturatus fuerit cibo.
Per odioſā mulierē cum in matrimonio
fuerit aſſumpta. Et p̄ ancillā cum fuerit
heres dn̄e ſue. Ubi ſciendū ꝙ in hoīe pri
cipaliter ſunt duo.ſ.corpꝰ ſiue ſenſualitas
⁊ aīa ſiue rō. Per ſuum igiẗ q̄ dꝫ eē obe
diens dn̄o ſuo: intelligiẗ ſenſualitas q̄ dꝫ
eſſe obediēs rōni. ⁊ ēt intelligiẗ p̄ ſtultuꝫ
q: ſibi ſapiētia non cōgruit. ſꝫ magis anie
que ēt intelligiẗ p̄ mulierē: q: ſicut vir hꝫ
regere mulierē ſic rō ſenſualitatē que iō
odioſa dr̄: q: contrariaẗ in ſuis actibꝰ rō
ni. iuxta illud Ro.7. Uideo aliā legeꝫ in
mēbris meis repugnantem legi mentis
mee ⁊ captiuantē me in legē peccati. ſil'r
ēt daẗ intelligi p̄ ancillā: q: ſicuẗ ancilla
bona reſpicit ad voluntatē dn̄e ſue: ſic ſen
ſualitas dꝫ reſpicere rationē. Licet āt ſic
deberet eē: tn̄ aliqn̄ ↄtrariū accidit. ⁊ tunc
p̄ tria fit motio in terra .i. inordinatio in
hoīe: ſed quartū nō pōt ſuſtineri. Nā ali
quādo ↄtingit ꝙ ſenſualitas dn̄aẗ rōni. ⁊
tunc ſeruꝰ regnat. aliqn̄ delectatur in illi
citis guſtabilibus. ⁊ tūc ſtultus ſaturatur
cibo. aliquādo in illicitis tactibus. ⁊ tunc
mulier odioſa accipitur in matrimoniuꝫ.
Sed quartū.ſ.ꝙ ancilla ſit heres domi
e.ſ.ꝙ habeat hereditatē vite eterne ꝙ rō
ni debeẗ. h̄ eſſe non pōt: q: impoſſibile eſt
ſequentē ſenſualitatē vitā eternā poſſide
re. q: Ro.8. Si ſm̄ carnem vixeritis mo
riemini. ¶ Secundo ↄſidera infirmitatē
affligentē: q: paraliſis. que ē leſio partis
corporis cū diminutione vel priuatione
ſenſus vel motꝰ vel vtriuſqꝫ: p̄ q̄ꝫ intelli
giẗ peccator quantū ad corpus ⁊ ſpeciali
ter accidioſus: q: in actibus ſpūalibꝰ vel
deuotiōe non ſentit aut vtroqꝫ priuatur.
¶ Sciendū eſt āt ꝙ paraliſis cauſaẗ. vel
ex nimio humore p̄ ꝙ intelligitur gula ⁊
luxuria. Uel ex nimio calore per ꝙ auari
tia. Uel ex frigiditate p̄ ꝙ inuidia. Uel
ex vulnere incidente. Uel diuidēte: per ꝙ
ſupbia. aliquādo p̄aliſis eſt terminus alte
rius morbi puta poplıſie que eſt opilatio
ventriculoꝝ celebri vniuerſaliter ⁊ ſic im
pedit rationē: p̄ ꝙ ira. Et ſic pꝫ ꝙ ad cau
ſandum peccatū accidie ſignificatuꝫ p̄ pa
raliſim cetera peccata ↄcurrunt ex quibꝰ
fit hō piger ⁊ inſenſibilis circa ſpūalia ⁊
diuina. ¶ Unde talis pōt figurari per al
chimiū de quo dr̄ ſentētialiter .i. Mach.
9. ꝙ cum eſſet in mal' opibus faciendo de
ſtrui muros domꝰ ſancte interioris ⁊ opa
ꝓphetaꝝ: percuſſus eſt a dn̄o ⁊ impedita
ſunt opa eius. ⁊ ↄcluſum eſt os eiꝰ ⁊ diſſo
lutus eſt paraliſi: nec vltra potuit loqui
verbū. ⁊ mandare de domo ſua. ſꝫ mortuꝰ
eſt in tp̄e iſto cū tormēto magno. ¶ Ubi
ſciendū ꝙ p̄ alchimiū interp̄tatur fermē
tum vani conſilij: intelligiẗ peccator q̄ va
num cōſiliū fermētare dr̄ ex eo ꝙ ſequēs
carnis deſideria q̄uis vana: tn̄ fermen
tum amiſcet in ipſis: q: q̄uis videantur
dulcia: ad penaꝝ tn̄ agredinē ducunt. iux
ta illud Prouer.14. Extrema gaudij lu
ctus occupat. ¶ Iſte āt malis opibus in
ſiſtere dr̄ deſtruēs ⁊c. q: peccator dum ſe
laxat ad illicita aperiēdo feneſtras exte
rioꝝ ſenſuū q̄bus vallaẗ aīa ꝓpugnabilis
mors ſubintrat: iuxta illud Je.9. Aſcēdit
mors per feneſtras nr̄as ingreſſa eſt do
mus nr̄a. Opa ēt ꝓphetaꝝ deſtruit: dum
non preceptis dei nec cōſilijs acquieſcit.
Ut ſic dicaẗ de ipſo illud ps. Uerba oris
eius iniquitas ⁊ dolus noluit intelligere
vt bene ageret. Dicitur āt ꝙ iſtius ipedi
ta ſunt opa ⁊c. q: peccator ꝑ peccata im
peditur in virtuoſis operibꝰ: nec debite
poteſt deū laudare. ⁊ fit inſenſibilis ad di
uina. ¶ Diciẗ āt ꝙ vltra loqui nō potuit
nec de domo ſua mādare: q: peccator qui
dum vixit perſeuerauit in vitijs: in fine
quando moritur non pōt vel ſaltē non de
facili animaꝫ ſuā digne diſponere nec ip

ſam debite ordinare. Ut ſic verificetur dē
ipſo illud Augu'. Hac animaduerſione p̄
cutitur peccator vt moriens obliuiſcaẗ ſui
qui dum viueret oblitꝰ eſt dei. Un̄ ſeq̄tur
ꝙ mortuꝰ eſt cū tormēto magno ita re ve
ra peccator cum tormēto mori dr̄: q: non
ſoluꝫ doloreꝫ ſeparationis aīe ſentit a cor
pore: ſed ēt aīa eius eternis deputaẗ ſup
plicijs. Ut ſic dicaẗ de ipſo illud Luc. 16.
Mortuus eſt diues ⁊ ſepultꝰ in inferno.
¶ Tertio conſidera cōdictionē aggrauā
tem quia puer ⁊c. Ubi tangit tres malas
condictiones in peccatore.ſ.
Fatuitatē excecantē reſpectu intellectꝰ.
Peruerſitatē obliquātē reſpectu affectꝰ.
Anxietatē affligentē reſpectu effectus.
¶ Quantū ad primum dicit puer. pueri
eni conſueuerūt eſſe fatui ⁊ multotiēs p̄
tioſa p̄ vilibus ↄmutare ꝙ quidē faciūt
peccatores fatui q̄ deſideria carnis ſecun
tur. de quoꝝ quolibet dr̄ eccleſiaſtes. 10.
Ue terre cuius rex puer ē. ⁊ cuius princi
pes mane comedunt. Unde dicit nobis
Apo.1.Cor. 14. Fratres nolite pueri effi
ci ſenſibus autem perfecti. ¶ Quantum
ad ſecundum dicit iacet in domo. Nam
homo iacere tunc dicitur quando nō ha
bet affectum dirrectum in deum: ſed ad
terrena procliuum. ¶ Unde talis poteſt
figurari per Noe de quo dicitur gen̄.9.
ꝙ cepit Noe vbi agricola exercere terrā
⁊ plantauit vineam: bibenſqꝫ vinū iebria
tus eſt: ⁊ nudatus iacebat in tabernaculo
in cuius denudatione diſcooperuit ſua
pudenda. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per Noe i
quantum agricola ⁊ plantans vineam: in
telligitur homo deditus auaritie ⁊ rebꝰ
mundanis: inquantum inebrians ſe vino
deditus peccato gule: quod etiam eſt in
citatiuum luxurie. His autem deditus
iacere dicitur quia affectum recuruat ad
terrena. nudatus autem: quia ſpoliatꝰ di
uina gratia: dicitur autem oſtendiſſe pu
denda: quia cum peccator ad examen tra
hetur in die iudicij: peccata que perpetra
re non erubuit: ⁊ de quibus noluerit pēi
tere: erunt omnibus manifeſta: ⁊ ſic corā
omnibus reuelabitur eiꝰ putredo iuxta
illud Nauꝫ.3. Ecce ego ad te dicit domi
nus exercituum ⁊ reuelabo pudenda tua
in facie tua: ⁊ oſtendam gentibus nudita
tem tuam: ⁊ regnis ignominiā tuam: ⁊ ꝓ
ficiam ſuper te abhominatōnes: ⁊ contu
melijs te afficiā: ⁊ ponam in exemplum.
¶ Qᵐ ad tertiuꝫ dic̄. Et male torquetur
Nam homo mundanis deditus: ⁊ p̄ āxie
tateꝫ torquetur interius: ⁊ per diuerſos
labores exterius. Ut ſic verificetur dē ip
ſo illud ſapientie.2. Per que peccat quis
per h̄ ⁊ torquetur. quia etiam poſtmoduꝫ
eternaliter cruciatur. ¶ Quarto conſid̄
ra locum continentē: q: caphar que iter
pretatur ager pinguedinis vel villa con
ſolationis. ¶ Signanter autem hic dici
tur eſſe in caphar. quia in conſolationibꝰ
mundanis ⁊ carnalibus homo ſepius per
peccatum infirmatur. ¶ Unde dicitur
figuraliter Naū.i. Infirmatus eſt baſan
⁊ carmelus ⁊ flos liliuꝫ elanguit. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ per baſam qui interpretatur
pinguedo: ⁊ carmelum qui interpretatur
mol': intelligitur homo qui ſe dat delitijs
corporis ⁊ ſequitur molitiem carnis:
Ex q̄bꝰ ſpūaliter īfirmatur. Per florē vō
itell'r hūana ꝓſperitas q̄ elanguere diciẗ
quia paruꝫ durat. iuxta iſtud Jac.i. Exor
tus eſt ſol cum ardore ⁊ arefecit fenum ⁊
flos eius decidit ⁊ decor vultus eius de
perijt ita diues in itineribus eius marce
ſcet. ¶ 5° conſidera dominum impetran
tem: quia centurio. Ubi ſciendum ꝙ per
centurionem qui dominabatur militibꝰ:
intelligitur in homine ratio: que debꝫ ha
bere reſpectu corporis principatum. Naꝫ
i.cor.ij. caꝑ mulieris vir: ſic a ſimili caput
corporis debet eſſe ratio. ¶ 6° conſidera
medicum liberantem: quia xp̄s. Nam iu
xta illud ps. Ipſe eſt qui ſanat contritos

co:de ⁊ alligat cõtritiones eoꝝ. ¶ Vnde poteſt figurari per angelum raphaelem qui miſſus fuit ad curandū tob a cecitate tob. 13. qui dixit ei me miſit dominꝰ vt curarem te. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per tob cecum ⁊ infirmū intelligitur peccato: p maliciam excecatus. d quibus ſap. 5. Excecauit eos malicia eorum. Per raphaelem autem qui interp:etaſ medicina dī intelligitur Chriſtus qui eſt medicina omniū ſanatiua. Hunc autē deus pater miſit in mundū vt curaret peccatores a ſuis flagitijs per ablatõez culpe ⁊ collationē grē. De quo aduentu Ber. Uenit medicꝰ ad egrotos: redempto: ad venditos: ad errantes via: ad mo:tuos vita. ¶ Septio conſidera modum ꝓmerentē: q: acceſſit ꝛc. Ubi conſidera quattuo: que fecit centurio: que debz facerē volēs ab aliquo domino gratiam impetrare. Naz primo acceſſit. Secundo reuerenter petijt: iō dr̄ ꝙ rogauit. Tertio poteſtatem cognouit: iō vocauit eum dn̄m. Quarto neceſſitatem exp:eſſit: ⁊ ideo infirmitatem expoſuit. Sic qui vlt̄ gratiam obtinere a domino: debet p:imo perſonaliter accedere: vl' ſaltem alios mittere qui melius q̄z ipſe poſſint gratiam impetrare. Unde ps. Accedite ad eum ⁊ illuminamini ⁊ facies veſtre non confundētur. Qualiter autē debemus accedere docemur Ebr̄. 10. vbi dr̄. Accedamꝰ ῡo co:de in plēitudine fidei aſperſi co:da a conſcientia mala ⁊ abluti co:pus aqua munda. ¶ Scdo dz eā cum reuerētia peterē: quia eccleſiaſtici. 32. P:o reuerentia accedet tibi bona gratia.

¶ Tertio debz poteſtatem cognoſcere: cum ps. D. Dominus ipſe eſt deus. ¶ 4° debz infirmitatem inſinuare. Nam quando quis ſuam infirmitatem inſinuat: tūc i° qui poteſt ad eum facilius inclinatur. Unde ps. Miſerere mei domine quoniā infirmus ſum: ſana me domine quoniam conturbata ſunt oſſa mea. ¶ 8° conſidera ſucceſſum iocūditatem: q: ſanatus eſt puer. Ut ſic verificetur illud ſapiētie. 9. Per ſapiētiā tuā ſanati ſunt quicūq3 placuerunt tibi ab initiō. Sanati inq̄z dū dimiſſis pccis: cōferſ eis in p:eſenti gratia ⁊ glo:ia i futuro. Ad q̄z gl'am nos ꝛc.

¶ Dominica quarta poſt epiphaniam. Euangelium. 17.

Ascendēte yeſu in nauicula ſecuti ſunt euz diſcipuli eiꝰ ꝛc. Mat. 8. Quia homo in iſto mūdo poſitus mltos incurſus patitur ⁊ diuerſa diſpendia: vt ab his libereſ potentiꝰ: ab illo dz auxilium querere: qui pt ⁊ vult in neceſſitatibus ſubuenire: Quia igiſ xp̄us eſt refugiū nr̄m ⁊ virtus ⁊ potēs ⁊ beniuolus adiuto: in tribulatiōibus ſecundū pſalmiſtā: ideo cum indigemus: debemus ad ipſum recurrere: ipſius auxili implorando. Ut dicamus cum ps. Auxilium meum a domino qui fec̄ celum ⁊ terram. Et cum in nb a dn̄o magnū operatur: dbemus ipſi regratiari: ne de ingratitudine rep:ehēdamur. Quia igitur vt teſtatur euāgelica lectio Ch:iſtus: exiſtētes i magno periculo naufragij liberauit ſua potentia: impando ventis ⁊ mari ⁊ trāquillitatem faciens: ꝙ fuit magnum mirabile: debuerīt vidētes ⁊ ſentientes tantū beneficium cum admiratiōe eius extollere poteſtatem. ¶ In iſto igitur euāgelio beatus Mat. quattuo: tāgit. ſ.

Periculum naufragij iminentis.
Refugium ſubſidij adiuuātis.
Faſtigium dn̄ij p:eſidentis.
P:econiū collegij admirātis.

¶ P:imū p:obat valitudo tēpeſtatꝭ. Secundum plenitudo bonitatis. Tertiū magnitudo poteſtatis. Quartum claritudo maieſtatis. P:imū in p̄ncipio. Secundū ibi. Et acceſſerunt ⁊ ſuſi. ꝛc. Tertium ibi.

Tunc ſurgens ꝛc. Quartum ibi. Po:ro homines ꝛc.

Prima pars:

Quantū ad p:imū vbi tāgit ꝛc. ꝙ p:obat ꝛc. dicit Aſcēdēte ꝛc. Ubi tria tangit. ſ.

Actum inducentem.
Cetum adherentem.
Uentum cōcitantem.

¶ Quantū ad p:imum dicit. Aſcēdente yeſu i na. Ubi ſciendum ꝙ ideo xp̄s aſcēdit nauiculā ſecundū O:ig. vt ſic̄ in fra: mirabilia oſtēderat: ita ⁊ i mari. ¶ Quātum ad ſecundum. ſ. cetum inherentem dicit ſequuti ſunt euz diſci. eius. Quales autem fuerint oſtendit O:ig. d. Nō imbecilles ſed firmi ⁊ ſtabiles in fide. hi ergo ſecuti ſunt eum: non tantum greſſus eius ſequētes: ſed ſanctitatē ꝯmittātes. ¶ Qm ad tertium. ſ. vētum concitātem dicit. Et ec. motus ꝛc. Ubi ſciēdum ꝙ diſcipuli in naui: videntes motum in mari: pp duo p:icipalr̄ timuerunt. P:io ex magnitudie periculi. Secūdo ex defectu auxilij. ¶ Quantum ad magnitudinem pīculi dic̄. Et ec. motus ꝛc. i. cōmotō tempeſtatis magna facta eſt ex vento:um concurſu: q̄z ſ. xp̄s o:iri fecit. iuxta illud ps. Qui conturbas p:ofundum maris ſonū fluctuū eius. ita vt nauicula operiretur fluctibꝰ. i. ex fluctuū inundatōe. ¶ Qm ad timo:em ex defectu auxilij dicit. Ipſe vero do:miebat. Ipſo enim do:miēte nō credebant diſcipuli poſſe ſaluari. Do:miebat quidem co:po:e ſed non diuinitate: nec co:de: iuxta illud cant. 5. Ego do:mio ⁊ co: meū vigilat. ¶ Sciē. ē ſt circa iſtā partē loquēdo moralr̄: p:io ꝙ p mare intellr̄ mūdꝰ: q: ſicut in mari modica ē ſtabilitas: ⁊ i ipſo multi periclitantur: ita in mundo nulla eſt fixio: ſed in eo eſt diuerſa mutatō: q: nunc ſanus: nunc viuus ꝛc. Unde. 1. Jo. 2. Tranſit mundus ⁊ concupiſcentia eius. Similiter in ipſo multi periclitantur: q: omnes viuentes mundialiter. Nam mundus totus in maligno poſitus eſt. 1. Jo. 5. Qui vero viuunt in obſeruantia mandatorum iſti tranſeunt donec veniāt ad gl'iam paradiſi. ¶ Hoc autē fuit figuratum Exo. 14. vbi dr̄ ſententialiter ꝙ quando filij yſrael egreſſi ſunt de egipto vt irent in terrā ꝓmiſſionis: ambulauerunt per medium ſicci maris. ⁊ aq̄ erant eis ꝓ muro a dextris ⁊ a ſiniſtris: populus aūt egyptiacus inolutus fuit ī fluctibus ⁊ ſbmerſus. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per populum egyptiacum: itelliguntꝭ viuētes in peccatis. Iſti operiunſ fluctibꝰ mundanaꝝ cupidinum ⁊ ſbmerguntur ī ꝓfundum iferni. iuxta illud Exo. 14. Flauit ſp̄s tuus ⁊ operuit eos mare: ſbmerſi ſunt quaſi plumbum i aquis vehementibus. ¶ Per populum ῡo iſraeliticum q exierat de egypto. i. de tenebris peccato:um ſpernēdo mundanas delitias: ⁊ ſtādo in obſeruantia mandato:um: Iſti trāſeunt ſicco veſtigio: quia affectum nō fedant nec balneant in mundanis. ⁊ ſic ad terram p:omiſſionis perueniūt. i. ad gloriam paradiſi. ¶ In i° autē mari ſignāter dicitur ꝙ factus eſt motus magnus: quia in mundo iſto vos vndiq3 mala p:emunt. Nam hic peſtilentie: inde fames ꝛc. ⁊ diuerſitas vicio:um. ¶ Qui autem hunc motum excitat: eſt dyabolus qui ſuis falſis ſuggeſtionibus homies temptat. Hoc autem fuit figuratum Apoc. 13. vbi dicitur ſententialiter ꝙ Joan. vidit quendam beſtiam ſimilem pardo habentem pedes quaſi vrſi: ⁊ os eius quaſi leonis aſcendentem de mari: ⁊ habebat capita ſeptem. ⁊ co:nua decem. ⁊ ſup co:nua decem dyademata. ⁊ ſuper capita eius noīa blaſphemie. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p iſtam beſtiā intellr̄ dyabolus q̄ p tāto dr̄ beſtia: q: facit homines beſtiales: dum

iſpos allicit vt ſenſualitatē ſequaſ in qua
cōmunicat cū beſtijs:de quibus dicit ps.
Homo cum in honore eſſet non itellexit
comparatus eſt iumentis inſipientibus:
⁊ ſimilis factus eſt illis. ¶ Signāter āt
dicitur ſimilis pardo qui eſt animal di
uerſis coloribus picturatum: quia dya
bolus homies diuerſimode temptat. vn
de de ipo eccl'aſtici.28. Quaſi pardus le
det eos. ¶ Dicitur etiam habere pedes
quaſi vrſi qui eſt animal imundus: q: ho
mines imundos facit: dum imūditijs car
nalibus delectantur. vnde dc ipo treñ .3.
Urſus iſidians factus eſt mihi. ¶ Diciſ
etiam habere os quaſi leonis q eſt aimal
ferox: ⁊ forte q: dyabolus ſua fortitudine
contra homies multotiens preualet: ⁊ tē
ſua ferocitate eos deuorat. Hoc autē co
gnoſcēs beatus Petrus dicit .1. can. ſua
5. Sobrij eſtote ⁊ vigilate quia aduerſari
us veſter dyabolus tanq̄ leo ru. circuit
querens quem ⁊c. ¶ Dicitur autem hr̄e
10. cornua propter .10. tranſgreſſiones pre
ceptorum ad quas nititur hoies iclinarſ.
Et dicitur habere ſuper cornua .10. dyade
mata: q: ſicut dyadema eſt ornamentum
capitis: ita dyabolus i tranſgreſſiōe pre
ceptorum: aliquam pulchritudiem appa
rentem ⁊ delectantem oſtēdit vt ad eas
homines citius iclinentur ſicut fit de pi
ſce cum amo. ¶ Dicitur etiam haberſ .7.
capita: ⁊ ſup ea noia blaſſemie pp ſepten
nariū viciorū qbus tēptat hoies: a quibꝰ
dū talia ppetrant: ds opibus blaſſemaſ.
¶ Hec igiſ beſtia ſic diuerſimode com
poſita: de mari aſcendere dicitur: quia vi
res accipit ad temptādum homines qui
habitant in hoc mundo. ¶ Sciendū eſt
etiam q per nauiculam intelligitur pēi
tentia: cuius ratio eſt: quia ſicut homo ſi
ne naui nō pōt tranſire mare: ſed ſubmer
gitur: ſic homo non pōt per mundū tran
ſire: vt ad paradiſum perueniat: niſi pnie
nauem aſcendat: ſed ſine ipa ſbmergereſ

in profundū inferni. ¶ Hoc autē fuit fi
guratum geñ .6. vbi ſnialiter dr̄ q cum d
us propter peccata hoium vellet mūdū
conſumarſ diluuio. d. repleta eſt terra ini
quitate: ⁊ ego diſperdā eos cū terra di
xit ad Noe fac tibi archam de lignis le
uigatis: in qua qui iuenti ſunt ſaluati ſūt
q aūt extra fuerunt ſbmerſi ſunt. ¶ Ubi
ſciendū q per illos homines ꝯ quos ira
tus dñs voluit punire per diluuiū: intel
liguntur peccatores: ꝯ quos iraſci dr̄ do
minus: q: ſm iuſticiam ſuā ab ipo mere
rētur puniri: q: vero cum iuſticia eſt ſcm
per ānexa mia: ideo parat eis euadēdi re
medium. ſ. ſacr̄m pēitentie ſignificate p
archam vel nauē: in quā ſi quis intrare
voluerit ſaluari poterit: ſi vero extra ip
ſam quis iuentus fuerit ſbmergetur in i
fernū eternaliter puniendus. ¶ Iſtam
autem nauē Chriſtus aſcendit: quādo vo
luit iſirmitates noſtras aſſumere. ſ. fame
ſcere ⁊c. ¶ Iſtam āt nauē cum eo diſcipu
li aſcēderūt: quando ſuo exēplo aiati: ſta
tum pnie aſſumpſerunt. Ut dicatur d eis
illō Math .4. Relictis retibus. i. vitijs
⁊ peccatis: ⁊ pr̄e. ſ. dyabolo: ſequuti ſunt
eum. ſ. xp̄m. ¶ Dum autē homo xp̄ꝫ in
naui ſequitur: multotiēs cōcitātur motꝰ
in mari terrētes exiſtētes in naui: quia
multotiēs exiſtētibus in pēitentia occur
runt multa diſpendia ipos terrētia: ⁊ re
trahentia ab operibus bonis. ¶ Cauſa
autē iſtius motus ⁊ turbatōis ē qñ xp̄s
aliqñ dormit. Xp̄s ei dormire dr̄ quando
ſpāli influentia ad tempus non aſſiſtit la
borātibꝰ: ſꝫ oibꝰ aſſiſtat influētia genera
li. ¶ Uel p iſtā nauē intellr̄ arbor crucis
q̄ꝫ xp̄s p redēptōe humani generis aſcē
dit: iuxta illō Mat .15. Et dimiſſa turba
aſcēdit nauiculam ⁊ vēit in fines macedā
Nā xp̄s dimiſſa turba. i. diſcipulis q om
nes fugierūt aſcendit nauē crucis: ⁊ ve
nit vſq̄ macedā que interpretatur fru
ctus dn̄i: vel ānunciatio gr̄e: q: paſcens

ſum xp̄i in cruce: fuit nobis gr̄a ⁊ fructus
vite eterne donatus. ¶ In 1ª āt cruce p̄
xp̄s aſcēdit ad nos docēdum. Quid autē
nos iª docuerit: aia deuota pōt aduertere
ſi cōſideret 1ª que dixit in cruce. Nam p̄
dixit pr̄ dimitte eis q: neſciūt qd faciūt:
in exm liberalſ remiſſiōis. Secūdo hodie
mecū eris i paradiſo: in exm liberal' adop
ptionis. 3º. Ecce mater tua: in exemplum
materni honoris. 4º ecce filiꝰ tuꝰ: i exem
plum fraterni amoris. 5º. Sitio: in deſide
rium nr̄e ſaluatiōis. 6º cōſumatum ē: i ſi
gnum cōplete legatiōis. 7º. pr̄ in manus
tuas cōmēdo ſpiritū meum: in ſignū ardē
tiſſime deuotiōis. ¶ Secūdo aſcēdit ad
nos lucrādum. Nam añ paſſionem xp̄i:
ppter peccatū primorū parētū eramus p
diti: ſꝫ xp̄s in cruce lucratus nos fuit ſuo
ſanguine ptioſo. ¶ In iſtā āt nauem de
bent diſcipuli. i. veri fideles cum xp̄o ⁊ ſi
nō corporalr̄ ſaltē mentalr̄ aſcēdere ipm
imittādo. Ut ſic dicere poſſit illud Job.
33. Ueſtigia eiꝰ ſecutꝰ eſt pes meꝰ: viam
eius cuſtodiui ⁊ ñ declinaui ex ea. ¶ In
iſta āt naui xp̄s dormiſſe dr̄: q: ſup cruce
p nobis ſpūm tradidit deo pr̄i. Et tertia
die reſurrexit. iuxta illud q ipſe dicit in
ps. Ego dormiui ⁊ ſomnū cepi. ⁊ reſurre
xi quoniā dñs ſuſcepit me. ¶ Tūc āt mo
tus magnꝰ in mari factus ē: q: in paſſio
ne xp̄i fuit ſol' obſcuratio: velli dirruptio:
terremotꝰ ⁊c. Uñ de hoc poterat dici illō
ps. Cōturbate ſunt gētes ⁊ inclinata ſūt
regna dedit vocē ſuā ⁊ mota eſt terra.

Secunda pars.

Egtur. Et acceſſerunt ⁊ ſuſci. ⁊c.
Ubi tāgit ſubſidium refugij ad
iuuātis q pbat plenitudo boni
tatiſ. Ubi ſciēdū q in pte iſta tria tāgit. ſ.
Oſtenſionem amoris.
Expreſſionem timoris.
Reprehenſionem pauoris.
¶ Quantū ad primū dicit. Et acce. ⁊ ſu
ſcitauerūt eum. Ubi ſciendū q diſcipuli

niſi amaſſēt xp̄ꝫ ⁊ ꝯfidiſſēt d eo. ñ acceſſiſ
ſent ad ipm. Nam ſicut hētur Ebre. 13.
Oportet accedentem credere. Acceſſerūt
igitur diſcipli ad xp̄m ſecūdum Orig. in
quē credebāt ⁊ quē amabāt: q: vero erāt i
magr̄ tiore iō feſtināter ſuſcitauerūt eum
a ſompno. ſ. corporali. ¶ Quātum ad ſe
cundum. i. expſſionem timoris dicit. q di
xerūt dñe ſalua nos pimꝰ. Ubi prio extol
lunt diuinā potentiā omnibꝰ pſidentē q:
d. Quia d ipo ps. Domine dñs noſter q̄ꝫ
admirabile ē nomen tuū in vniuerſa tra.
¶ Secūdo depoſcūt diuinā clementiā oi
bus aſſiſtentem q: ſalua nos. Nā ipe eſt
ds meus ⁊ ſaluator meus: adiutor meus
nō emigrabo in ps. ¶ 3º exponūt ppriā
miſeriā ipos affligētem cum dicunt peri
mus. De iº timorē dicit Orig. O vergces
diſcipuli ſaluatorē hētis vobiſcū: piculū
timetis? Sed rñdeant puli ſumus adhuc ⁊
iſirmi: ideoq̄ꝫ timemꝰ. ¶ Quantū ad ter
tium. ſ. reprhēſionem pauoris dicit. Et di
xit eis qd timidi eſtis modice fidei. q. d.
ſecūdum Orig. Si me potentem ſcitis. ⁊
me vobiſcū habetis. quare dubitatis? Uñ
poterat dicere diſcipulis illud Zach. 9.
Saluabo vos ⁊ eritis benedicto nolite ti
mere ⁊ cōfortenſ manus vr̄e. ¶ Sciēdū
eſt āt circa iſtā partē loquendo moraliter
q tria poſſumus cōſiderare. ſ.
Confidentiam ſingularem in adeundo.
Reuerentiā filialē in poſtulando.
Beniuolentiā paternalē in confortando.
¶ Primo cōſidera cōfidentiā ſi. in adeū
do cum dicit. Et acceſſerūt. Ubi ſciendū
q iſta cōfidētia ſingularis oſtenditur in
duobus. primo i approximatiōe: quia ac
ceſſerunt. Nam homines penitentes exi
ſtentes in aliquibus periculis ex aliqui
bus motibus temptationū occurrentibꝰ:
tanq̄ꝫ ad auxilium ⁊ ſingulare refugium
debent ad xp̄m accedere: q: ipſe ē firma
mentum debilium. ſuper quo debent ſe
fundare. iuxta illud .1. pe. 2. vbi ait de xp̄o

Ad quē accedētes lapidem viuum ab ho
minibus quidē reprobatū a deo autē ele
ctū ⁊ honorificatū ⁊ ipſi hedificamini. Sic
autem accedētes ab ipſo merētur obtine
re ꝙ poſtulāt. ¶ Hoc āt fuit figuratum
Heſter. 5. vbi ſnialiter dr̄ ꝙ cum Heſter
eſſet in afflictiōe pp̄ perſecutionē q̄ʒ facie
bat iudeis Amā: iuit ad regē aſſuer qui
ſedebat ſuper ſolio ſuo: q̄ʒ cum vidiſſet
rex: extēdit contra eam virgā aureā q̄ʒ te
nebat in manu: q̄ accedēs oſculata ē ſumi
tatem virge: dixitq̄ʒ ad eaʒ rex: ꝙ quicquid
peteret: daret ſibi etiā ſi peteret dimidiā
partē regni ⁊ fecit ꝙ ip̄a petebat. ¶ Ubi
ſciendū ꝙ p̄ populū iudaycū qui tūc erat
populus dn̄i quē ab Amā qui interpretat̄
iniquus perſequebatur: intelligunt̄ homi
nes penitentes quos dyabolus iniquus
perſequitur varijs temptationibus.
¶ Per aſſuer autē qui interpretat̄ bea
titudo intelligitur xp̄s qui eſt beatitudo
omnium bonoꝝ iuxta illud Jo. 17. Hec ē
vita eterna vt cognoſcant te ſoluʒ deū ve
rum ⁊ quē miſiſti ieſum xp̄m. ¶ Per He
ſter vero reginā que interp̄tatur prepara
ta intelligitur quilibʒ vere penitens qui
ſe debet regere iudicio rationis ⁊ animaʒ
ſuam cum timore dn̄i ad temptationē pre
parare iuxta illud eccl'aſtici. 2. Fili acce
dēs ad ſeruitutē dei ſta in iuſtitia ⁊ timo
re ⁊ prepara aiaʒ tuā ad temptationem.
¶ Hoc igitur dʒ in ſuis afflictionibus
cum fiducia ad xp̄m accedere: ꝙ cuʒ xp̄s
vidit ad ſe venientē ſibi porrigit v̄gaʒ au
ream ꝙ erat ſignū clemētie: q: offert ſibi
ſuā benignitatē ⁊ miſericordiā ad ipſum
exaudiendū ⁊ viriliter adiuuandum. Et
tunc hō benignitatē dei cōſiderās: dʒ ad
v̄gam accedere. ⁊ ip̄aʒ congaudēdo oſcu
lari deuote. ſe mentaliter diuine clemētie
applicando. Iſta eſt v̄ga de qua dicit p̄s.
Uirga tua ⁊ baculus tuꝰ ipſa me conſola
ta ſunt. ¶ Sicut igit̄ aſſuerus petitioni
Heſter benigniter condeſcendit ſic xp̄s

penitētibus: ad ſe venientibꝰ ſe prebet ⁊
eos dulciter ꝯſolat̄. iuxta illud p̄s. Acce
dite ad eū ⁊ illuminamini. ⁊ facies veſtre
nō confundent̄. ¶ Secūdo in euigilatiōe
q: ſuſcitauerūt eum. Ubi ſciēdū ꝙ ex ma
gna familiaritate ⁊ confidētia. xp̄m dor
mientē diſcipuli ſuſcitauerūt. Uñ xp̄s po
terat dicere illud Je. 31. Quaſi de ſomno
ſuſcitatꝰ ſum ⁊ vidi. ſ. timorem vr̄m. Ho
mines igitur penitētes cū ſe vidēt in af
flictionibus. ⁊ cernūt xp̄m dormire. i. non
ꝯferre ſp̄ale ſubſidiū: debent ip̄m ⁊ orōni
bus excitare. d. cuʒ p̄s. Exurge quare ob
dormis dn̄e: exurge ⁊ ne repellas in finē.
Signāter āt bis dicit exurge: q: in tēpta
tionibus poſitꝰ xp̄m debes inuocare vt
Primo ſurgat ad adiuuandū vt poſſis reſi
ſtere. Secūdo ad ꝯfortandū vt victoriam
poſſis p̄ficere. ⁊ iō dicit ⁊ ne repellas infi
nem: q: debēt in xp̄i adiutorio finalē p̄ſe
uerantiā poſtulare. ¶ Secūdo conſidera
reuerentiā filialē in poſtulādo: cum dicit
dn̄e ſalua nos p̄imus. Ubi ſciendū ꝙ veri
penitētes cū in neceſſitatibꝰ aliq̄d a dn̄o
poſtulant debēt honorare eiꝰ potentiam.
Inuocare ſuā miſericordiā. Allegare pro
priā miſericordiā. ¶ Primo debēt honora
re eiꝰ potentiā. ⁊ iō cognoſcere eū dn̄m.
Nā ipſe eſt de quo Deutero. 10. Dn̄s deꝰ
nr̄ ipſe eſt deus deoꝝ. ⁊ dn̄s dominantiuʒ
magnꝰ ⁊ potēs. ¶ Uñ ipſe eſt de quo fi
guratiue dr̄ Iſa. 6. Uidi dn̄ʒ ſedentē ſup̄
ſoliū excelſum ⁊ eleuatū ⁊ plena erat do
mus a maieſtate eiꝰ. ⁊ ea q̄ ſub ipſo erāt
replebāt tēplū ſeraphyn ſtabant ſup̄ ip̄m
ſex ale vni ⁊. 6. ale alteri ⁊ clamabāt alter
ad alterū ⁊. d. ſcūs ſ. ſ. dominus exercituū
plena eſt terra gloria eius. Ubi ſciendū ꝙ
p̄ iſtum dn̄m intelligit̄ deus: qui ſup̄ ſoliū
excelſum ſedere dr̄ ratione ſue dignitatꝭ
⁊ p̄eminentie qua excedere dr̄. Per dn̄m
āt ⁊ templū intelligitur celeſtis p̄ria: que
repleta dicitur ab his que ſub ipſo erant
i. ab angelis ⁊ creaturis beatis. Per ſe

raphin autem qui interpretatur candor
vel incendiū qui dicūtur ſi fuiſſe duo: in
telligitur caritatiua ſocietas: que in ardo
re ſiue incendio ⁊ numero binario deſi
gnatur. ¶ Dicūtur autēʒ ſeraphyn ſigni
ficantes ſanctorum collegium. 6. alas ha
bere propter. 6. que in domino cōtēplant̄.
Nam beati in p̄ria in deo contēplantur.
potentiā. oia p̄ducentē: miſericordiam iu
ſtos premiantē. iuſtitiaʒ reprobos puniē
tem. claritatem intellectum illuminanteʒ.
bonitatem affectum ſaciantem: eternitatē
perhenniter exiſtentem. Dicitur autem
ꝙ clamant ter ſanctus. dominum exerci
tuum vocando: ad deſignandum in iſto
domino vnitatem eſſentie cum ternario
perſonarum. ¶ Dicitur autem ꝙ omnis
terra erat plena eius gloria: quia ipſe eſt
gloria ⁊ corona omniuʒ ſanctorum. Unde
merito poteſt dici de eo illud Judicū. 15.
Tu gloria Jeruſalem. tu leticia Iſrael: tu
honorificentia populi tui. ¶ Secundo de
bent inuocare ſuam miſericordiaʒ. d. Sal
ua nos. Ut ſic ſibi dicant cum p̄s. In
clina aurem tuam mihi ⁊ exaudi verba
mea mirifica miſericordias tuas qui ſal
uos facis ſperantes in te. ¶ Tertio de
bet allegare propriam miſeriā. d. perimꝰ
d. illud Mat. 4. Magiſter non ad te per
tinet ꝙ perimꝰ. q. d. Magiſter tu es po
tens ⁊ ſapiens ⁊ nos ſumus tui diſcipuli
imbecilles ⁊ ſumus in magno periculo:
quia in diuerſis temptationibus nec poſ
ſumus nos iuuare noſtris viribus. non
ergo ad te pertinet: quia potes nobis
prebere auxilium: ⁊ de periculis libera
re. ¶ Quarto conſidera beniuolentiam
paternalem in confortando: cum dic̄ eis.
Quid timidi eſtis modice fidei. quaſi di
cat. Uos non oportet timere cum habea
tis me vobiſcum preſentem. Unde cōfor
tando nos dicit Luc. 13. Nolite timer̄ pu
ſillus grex: q: cōplacuit patri veſtro da
re vobis Regnum: quaſi dicat. Uos veri

penitentes in temptationibus nolite ti
mere: quia ero vobiſcum auxilium pre
bendo vt non ſuccumbatis. Et tunc ſic cō
fortati a domino dicant cum p̄s. Non ti
mebis mala populi circondātis me: exur
ge domine ſaluum me fac deus meus:
quoniam tu percuſiſti omnes aduerſan
tes mihi ſine cauſa: dentes peccatorum con
triuiſti.

Tertia pars.

Equitur. Tunc ſurgens im
pauit ventis ⁊c. Ubi tāgit
faſtigium dominij preſidē
tis: quod probat magnitu
do poteſtatis. Ubi ſciēduʒ
ꝙ poteſtas ⁊ dominium Chriſti oſtēdit̄
hic in tribus. ſ.
In ventoꝝ tranquillatione.
In fluctuum ceſſatōe.
In maris quietatōe.
¶ Quantum ad primum dicit. Tūc ſur
gens imperauit ventis. Ad cuius impe
rium vt oſtenderetur eius dominiuʒ ſta
tim ceſſauit ventus. ¶ Quantum ad ſe
cundum dicit ⁊ impauit mari: ꝙ etiaʒ ad
eius imp̄ium ceſſauit. ¶ Quantum ad
3m dicit ꝙ fcā eſt tranquillitas ⁊c. Ut ſic
verificetur d̄ ip̄o illud eccl'aſtici. 39. In v̄
bo eiꝰ ſtetit aq̄. Ex his igitur ſm̄ Jero.
patet dominium xp̄i ſuper omnes creatu
ras quas fecit. ¶ Moral'r autem loquē
do per illā tranquillitatem q̄ʒ xp̄s fec̄ i ma
ri: itell'r tranqlitas ⁊ q̄es q̄ʒ facit i p̄eitē
tibꝰ ꝯ icurſus tēptatōnuʒ: in q̄bus aliq̄n
do fluctuant̄. Uñ d̄ ip̄o tob. 3. Nō delecta
ris i p̄ditōibus nr̄is: q: poſt tempeſtatē
tranquillum facis: ⁊ poſt lacrimationem
⁊ fletum exultationeʒ infundis. ¶ Mo
dus āt q̄uo facta fuit 1a tranquillitas: fu
it q: xp̄s impauit ventis ⁊ mari. Ubi ſci
endum ꝙ per ventum agitantem naueʒ:
intelligitur peccatum ſuperbie. Huic āt
xp̄s impat. d. Mathe. ij. Diſcite a me q:

mitis ſum ⁊ humilis corde: ⁊ inuenietis
requiem animabus veſtris. ¶ Per mare
vero influxibile intellr̄ pccm̄ luxurie. de q̄
Iſa.57. Impij quaſi mare ferués ꝙ quie
ſcere non pót ⁊ redúdant fluctus eius in
conculcatóem ⁊ lutū. Hoc aūt mitigat xp̄s
ꝺ. Math.5. Beati múdo corde qm̄ ipſi deū
um videbūt.

Quarta ps.

Equitur. Porro hoīes ⁊c. Ubi
s tangit ꝑconiū collegij admirā
tis. ꝙ probat claritudo maieſta
tis. Ubi ſciendum ꝙ illi q erant i naui
cula: tranqllitate tam ſubito facta: merito
admirari ceperunt. Iſtam autē admiratio
nem conceperunt in méte: expreſſerunt i
ore: allegauerūt in ope. ¶ Q^{m} ad p̄mū
dicit. Porro hoīes mirabant̄. Ubi ſciédū
ꝙ per iſtos hoīes ſꝫ Orig. non intelligū
tur diſcipuli: ſed alij qui erant in naui qꝛ
diſcipuli non conſueuerūt vocari cōi no
mine. ſ. nomine hoīs: ſed ſpāli: puta diſci
puli vel amici. ¶ Uel etiá ſm Io. intelli
gi poſſunt diſcipuli qui nūdū erát i fide
pfecti. ió poterant admirari. ¶ Quantū
ad ſecundū dicit. ꝺ. qualis é hic. ꝙ qō ſm
Orig. Nō interrogātes dīt qualis eſt hꝰ
ſed aſſerētes: qꝛ é talis cui venti ⁊ mare
obediūt. Qualis ergo cū iſte. i. q̄ꝫtꝰ: q̄ꝫ for
tis: q̄ꝫ magnus: iubet omni creature ⁊ nō
ſupgreditur iuſſioné eiꝰ. ſoli homines re
ſiſtunt. ⁊ ió in iudicio dānabunt̄. ¶ Et ſi
interrogatiue q̄rit̄. poſſumus rn̄dere illō
Baruch.3. Hic é deus nr̄ ⁊ nō extimabit̄
alius ad eū hic adinuenit oém viam diſci
pline ⁊ tradidit illam Jacob puero ſuo ⁊
Iſrael dilecto ſuo poſt h̄ in terris viſus é
⁊ cum hoīb9 cōuerſatus eſt. ¶ Quantū
ad tertiū dicit: qꝛ véti ⁊ mare obediūt ei.
Ná omnis creatura cū ipe voluerit ⁊ ipa
indiguerit nō pp ſe ſꝫ pp alios eſt ſue po
teſtati ſubiecta. iuxta illud eccliaſtici. 42.
In oi neceſſitate oia obediūt ei. ¶ Scié
dum eſt át loquédo moralr̄ quātū ad iſtá

ptem ꝙ homines penitétes in ſuis diuer
ſis téptationibꝰ ſentientes tráquilitaté ꝑ
diuinū auxiliū debét ipꝫ extollere ⁊ com
médare. ꝺ. qual' eſt hic. qꝛ véti. i. téptatio
nes exorte ꝑ laxiuiá obediūt ei cuꝫ virtu
té eius in homine ſopiūtur. Debét igitur
cognoſcere ꝙ h̄ eſt deꝰ nr̄ in eternū ⁊ in
ſeculū ſeculi ipe reget nos i ſecula. ¶ Un̄
pót figurari ꝑ Ie. de quo dr̄. 2. Mach.15.
h̄ eſt fratrū amator ⁊ ppl'i Iſrael h̄ é qui
multū orat ꝓ populo ⁊ ꝓ vniuerſa ſcá ciui
tate Iere. ꝓpheta dn̄i. ¶ Ubi ſciendū ꝙ
ꝑ Ie. qui interptat̄ excelſus a dn̄o intelli
git̄ xp̄s q magnus fuit ⁊ excelſus qꝛ altiſ
ſimi filius. Hic dr̄ amator fratrū ⁊ ppl'i
Iſrael. i. populi xp̄iani q dꝫ deū videre ꝑ
contéplationé: cuius frater é ꝑ hūanitaté
aſſūptá. Hic multū orat ꝓ populo ⁊c. i. ꝓ
ſcá mr̄e eccleſia ⁊ cógregatióe fideliū q̄ꝫ
ſuis ſcis ꝓcibus q̄s fundit apud p̄rem in
ſuis tribulationibus ꝓtegit ⁊ gubernat.
Un̄ dr̄ Luc.19. de xp̄o ꝙ aſcédit in monté
celeſtis p̄rie vt ꝓ nobis p̄rem exoret. Et
Ebre.9. ꝙ introiuit in celū vt appeat vul
tui dei ꝓ nobis. Ad q̄ꝫ intuitioné ⁊c.

¶ Dn̄ica quinta poſt epiphaniam euan
gelium decimū octauum.

Imile eſt regnū celoꝝ hoī
q ſeminauit bonū ſemen in
s agro ſuo ⁊c. mat. 13. Quat
tuor ſunt inter alia q̄ debét
aliqué ſubditū circa ſuū do
minū ⁊ igit̄ cómiſſa negotia circóſpectuꝫ
reddere. Primū eſt qn̄ a ſuo dn̄o magna
beneficia recepit de qbus hꝫ exigéti red
dere rónem. Túc eni dꝫ eſſe ſolicitus val
de: ne pp negligétiá ꝑdat iſta: aut ſibi ab
aliquo ꝑ violentiá auferant̄. Secundū eſt
qn̄ dn̄s eſt táte ſapiétie: ꝙ ſuus nihil pót
facere ꝙ dn̄m poſſit latere: qꝛ túc ſubditꝰ
dꝫ cauere aliqua dn̄o diſplicibilia ꝑpetra
re. Tertiū eſt qn̄ dn̄s in factis ſubditi ali
quá hꝫ pacientiá in ipm ſupportádo. ⁊ iſta
pacientia non ſp in dn̄o pſeuerat ſed a d

pūitióem ꝓcedit. Q^{m} eſt qn̄ dn̄s cogno
ſcés opa ſubditi: ipm punit vel premiat
iuxta exigétiam operum: que ſi bóa fuerit
liberalr̄ p̄miat: ſi vero mala pūit accerbita
te penarum. Ut ergo xp̄s q eſt nr̄ domi
nus q^{m} ad predicta reddat nos ſolicitos
in noſtris opibus. Quattuor predcá nob
cómemorat in pabola euangelij hodier
ni. In q̄ iuxta p̄dcá q̄ttuor tangit. ſ.
Largitaté mūificétie i ꝯdonando.
Claritaté ſapiétie i diſcernédo.
Lóganimitaté pacientie i ſupportádo.
Equitatem iuſticie i retribuendo.
¶ P^{m} probat donoꝝ collató. 2^{m} occultoꝝ
cognitio. 3^{m} maloꝝ tolleratio. 4^{m} ſtipen
dioꝝ diſtinctó. Primū in pun. hꝫ ibi. Ac
cedétes át ſerui ⁊c. 3^{m} ibi. Serui auté di
xerūt ei ⁊c. 4^{m} ibi. Et i tépore meſſis ⁊c.

Prima pars.

Uantū ad p^{m} vbi tangit ⁊c.
q ꝙ ꝓbat ⁊c. dicit. Simile eſt ⁊c.
Ubi ſciendū ꝙ circa iſtam pté
tria tangit. ſ.
Diffuſionem bonitatis
Inductóem prauitatis
Oſtéſionem falſitatis.
Propoſiti dignitaté.
Largiétis liberalitatē.
Dōi ꝓtioſitatem
Suſcipiétis capacitatem.
¶ Q^{m} ad p^{m}. ſ. diffuſioné bōitatꝫ dicit.
Sile é ⁊c. Ubi q̄ttuor ꝯſidera. vꝫ. ¶ Q^{m}
ad ꝓpoſiti dignitaté dr̄. Sile é regnum
celoꝝ. ꝙ h̄ i ex^{m} pōit̄ ꝙ qdé é magne di
gnitatꝫ: ꝑ qō vno mō itellr̄ eccl'a militás.
vn̄ Greg. in ol'. virginū. Sepe in ſacro elo
quo regnū celoꝝ p̄ntis tpis eccl'a dr̄. Cuiꝰ
ró é qꝛ i ipa ⁊ n̄ alibi acqrit̄ regnū celoꝝ.
Alio mō per ipꝫ intellr̄ xp̄s. de q̄ Luc.17.
Ecce regnū dei intra vos é. vn̄ Remigiꝰ
Regnū celoꝝ appll'at ipꝫ filiū dei: ꝙ reg^{m}
ſile dr̄ hoī q ſeiauit bonū ſem̄ i agro ſuo.
¶ Q^{m} ad largientꝫ libalitaté dic̄ hoī q
ſeiauit. vbi ſciédū ꝙ ꝑ i^{m} hoiem itellr̄ de9

q dr̄ hō róe béignitatꝫ: pietatꝫ ⁊ familiari
tatis: q̄ ſunt ꝓprietates q̄ naturalr̄ i hoie
dꝫ eé. Ul' ꝑ ipm itellr̄ xp̄s q fuit verꝰ hō
vn̄ Math.13. Qui ſeiauit bonū ſemé eſt
filiꝰ hoīs. ¶ Q^{m} ad dōi ꝓtioſitaté dicit.
bonū ſemé. vbi ſciédū ꝙ ꝑ iſtō ſemé bonū
itelligunt̄ fideles ⁊ iuſti: q̄s dn̄s ſiue xp̄s
dr̄ ſeminaſſe i mundo qꝛ ipos fecit naſci:
ipm in gr̄a cóſeruat: vt fructū faciant ⁊
héant vitá eterná. vnde Mat.13. Bonū
vero ſemé hi ſūt filij regni. ¶ Sciédū é át
ꝙ ſemé ad h̄ ꝙ ſit bonū ⁊ fructū faciat: dꝫ
eé nouū: póderoſū: interiꝰ candidū. ⁊ in
terra ocultatū. Ita hoies iſtar ſeis dꝫ eé
noui: ꝑ vite nouitaté: ponderoſi per vite
grauitaté ⁊ hóeſtaté: iterius candidi per
ꝯſcientie puritaté: electi per itentóis ſim
plicitatem: ⁊ i terra ocultati per profūdá
humilitatem. ¶ Quantum ad ſuſcipien
tis capacitatem dic̄ i agro ſuo. Per i^{m}
enim agrum itellr̄ mundus: in queꝫ xp̄s
ſemiat bonum ſemé. ſ. fidei ⁊ veritatis: ip
ſum per totum mundū ſua doctria ſpar
gendo. ¶ Uel per agruꝫ itelligit̄ cor ho
minis: quem qdem agrum debemus ex
collere extirpando vicia ⁊ iſerendo vir
tutes. Ad quod admóemur prouer.24. vbi
dr̄ prepara foris opus tuum ⁊ diligéter
exerce agrum tuum: vt poſtea edifices
domum tuam. Naꝫ foris opus dr̄ ꝓpara
ri: qn̄ homo exercet ſe i operibus bonis
ex qbus agrum. i. animam ⁊ cor excolit ⁊
exercet: vt domus efficiat̄. i. habitató gr̄e
ſp̄s ſancti. ¶ Sed aliq ſunt q agrum col
lere nolunt: ⁊ ideo i ipo oriunt̄ ſpine. i. vi
cia. vnde tales poſſunt figurari per i^{m} pi
grum: de quo dr̄ prouer.24. Per agrum
hoīs pigri tranſiui: ⁊ per vineā hoīs ſtul
ti. ⁊ ecce totum repleuerant ortice: ⁊ opa
uerát ſupficié ſpie: ⁊ maceria lapidū dſtru
cta erat. ¶ Ubi ſciédū ꝙ ꝑ agrū ⁊ vineam
itellr̄ cor hoīs. Per pigrū vero ⁊ ſtultum:
qlibꝫ negligés de ſua ſalute. In cordē igit̄
tal' pigri: vrtice ⁊ ſpie naſcunt̄ ꝑ mltitudi

nem vicioꝝ. Per maceriam vo q̄ eſt agri
vel vinee clauſura: itelligitur amoꝛ vel ti
moꝛ: que retrahunt hoiem a peccato: que
tunc deſtructa dr̄: quando nec amoꝛe nec
timoꝛe a peccato homo retrahit̄: ſ; ad oia
ſe expoit. ¶ Q^m ad 2^m. ſ. iductōem pra
uitatis dicit. Cū āt doꝛmirēt ꝛc. vbi quat
tuoꝛ conſidera. ſ.
Tpis congruitatem.
Hoſtis iniquitaté.
Actus peruerſitatem.
Loci coitatem.
¶ Quantum ad tpis congruitaté dicit.
Cum aūt doꝛmirent hoies. Ubi ſciédum
ꝙ per doꝛmitōné itellr̄ hominis negligé
tia: cui increpando dr̄ ꝓuer. 6. Uſq; quo
piger doꝛmies: quando conſurges a ſom
no tuo. ¶ Q^m ad hoſtis iniqtatem dic̄.
vēit inimicus eius. Per i^m enim inimi
cum itellr̄ dyabolꝰ. Unde Math. 13. Ini
micus aūt q ſeminat ea eſt dyabolus.
¶ Quantum ad actus peruerſitatem di
cit ꝛ ſuperſeminauit zizania. Per zizani
am enim ſiue lolium ꝙ ꝓ eodem accipit̄:
intelligunt̄ hrtici cu; ſuis erroꝛibus. Lo
lium enim h; virtutem inflamatiuam: ve
nenatiuam: ꝛ turbatiuam: q: caput ꝛ cete
ra membꝛa ꝑturbat: ꝛ ſic recte ſunt here
tici. Unde Math. 13. zizania autem ſunt
filij neq;. ¶ Uel per zizania; intelligitur
peccatum moꝛtale ꝙ dyabolus ſeminat i
coꝛdibus negligentium ad quos venit ꝑ
ſuggeſtionem ꝛ ſeminat per conſenſum:
de ſic ſeminantibus dr̄ Agei. 1. Semiaſtis
multum ꝛ intuliſtis parum. ¶ Quātum
ad loci cōmunitatem dicit in medio triti
ci ꝛ abijt. Per iſtud enim triticum vt di
ctum eſt itelligunt̄ electi i quoꝛu; medio
dyabolus erroꝛes ſeminat. ¶ Signanter
autem dr̄ ꝛ abijt. q: dyabolus dum aliqué
téptat abire dr̄ dū nō ꝑmittit eum cogita
re ꝑiculū i q̄ é ꝑ pccm̄: ne reſurgat ab ipo.
Sciēdū é āt circa iſtā ptē ꝙ cā qr̄ dyabo
lꝰ ſupſemiauit zizaniā é ꝯgruitas tépoꝛis
in mēte negligēte ꝙ dat̄ itelli vt dcm̄ eſt
ꝑ doꝛmitōné: Ubi ſciédū ꝙ duplex quātū
ad pn̄s ſpectat é regim̄ i hoibꝰ. Na; aliq
ſolū hn̄t regere ſeipos nō hn̄tes alia; cu
rā ſibi cōmiſſam: aliq ét habent alios re
gere vt pꝛelati: cuilib; autem iſtoꝛum nitit̄
dyabolus dum doꝛmiunt. i. dum negligūt
i^a que tenent̄ facere: ſuperſemiare zizāia. i.
erroꝛes vel vicia ſm exigentiam perſona
rum. Ne igitur homies ꝑ negligētia; q^m
ad ſeipſos habitam incidant i temptatō
nes dyaboli: doꝛmire non debent ſed ſoli
citius vigilare. Unō ſibi dr̄. 1. petri. 5. So
brij eſtote ꝛ vigilate: q: aduerſariꝰ veſter
dyabolus ꝛc. ¶ ¶ Ne ét quantū ad ſu
os ſubditos: tam ipſi q̄; ſubditi incidant
in temptatōnes dyaboli ꝑꝑ negligētiam
dr̄ eis Apoc̄. 3. Eſto vigilans ꝛ confirma
cetera que moꝛtua erant. ¶ Per doꝛmi
tōe; enim ꝛ negligētiam hominibus acci
dunt multa mala. Nam doꝛmiendo.
Sanſon debilitatur.
Saul expoliatur.
Yſtoſeth vulneratur.
Lolium ſeminatur.
¶ Pꝛimo ꝑ negligētiam Sanſon debili
tatur. Nā ſic̄ ſnialiter dr̄ Judic̄. 16. Dali
da fec̄ doꝛmire Sanſonem ſuper genua
ſua ꝛ in ſinu ſuo decliare caput: vocauitq;
tonſoꝛem ꝛ iuſſit. 7. crines eius tondi: ſta
timq; ab eo receſſit foꝛtitudo: que; phili
ſtei exoculauerūt: ꝛ poſuerūt eum ad mo
lādinum vt circōduceret molā. Ubi ſcien
dum ꝙ per Sanſon q interpꝛetat̄ ſol foꝛtiſ
intellr̄ qlib; que; ds inſtar ſol creauit lu
cidum per intellectus claritatem: foꝛtem
per voluntatis libertatem. Per Dalidā
q̄ interꝑtat̄ paupcula intelligunt̄ ſenſuali
tas ꝛ mundan a ꝯſolatō: q̄ paupcula dicū
tur: q: i^a ſequēdo hō paup efficit̄: q: ꝑdit
vitā eternā. ¶ Hic igit̄ Sāſoné doꝛmir̄ fa
ciūt ſup géua: qn̄ oblita ſua ſalute: hoie; ad
ſe aliciūt: i q̄ doꝛmitōe. 7. cries radunt̄ a
tōſoꝛe: q: i^a ſequédo ſpoliat̄ dōis ꝛ ꝯturi
bꝰ aiꝛ adoꝛnātibꝰ ſic̄ cries cap̄. Et tē huic
miſſo eruūt oculos: q: dyabolꝰ cū ſuis vi
cijs excecāt hoies: ne viā vitatꝫ agnoſcāt
vñ ſapi. 5. Excecauit eos malitia eoꝝ. Nō
āt uacat ꝙ dr̄ ꝙ rotā voluēdo eū mollet̄
fecerūt: q: ſic̄ rota in circuitu velocit̄ agi
tat̄: ita pccō: cito ruet̄ dr̄ dū de pccō labi
tur i pccm̄. Nā teſte Greg. pccm̄ ꝙ ꝑ pēi
tētiā nō delet̄ mox ſuo pōdet̄ ad aliō tra
hit. ¶ 2º ꝑ negligētiā Saul expoliat̄. Na;
ſic̄ dr̄ ſnialr̄. 1. Re. 26. venerūt dd ꝛ abyſai
ad pplm̄ nocte ꝛ inuenerūt Saul doꝛmiē
tē i tētoꝛio: ꝛ aſtā fixā in terrā ad cap̄ eiꝰ:
abner āt ꝛ pplm̄ doꝛmientē i circuitu eiꝰ:
tulit ergo dd aſtā ꝛ ciphū aq̄ q erat ad ca
put Saul ꝛ abierūt: ꝛ nō erat quiſq; q vi
deret ꝛ intelligeret ꝛ vigilaret: ſ; oēs doꝛ
miebāt. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Saulē q vno
mō interꝑtat̄ abutens: itellr̄ hō q abutit̄
dōis ꝛ gratijs a dn̄o ſibi datꝫ: q is doꝛmir̄
dr̄: q: negligit ſuā ſalutē. Per Abner āt
q vno mō interꝑtat̄ pr̄is lucerna q erat
cuſtos Saul intellr̄ in hoie rō q̄ d; eē i eo
ſic̄ lucerna illūans: ꝛ cuſtos ip; gubnans.
Per pplm̄ āt intellr̄ in hoie mltitudo vi
riu; vl potētiaꝝ qbꝰ ds dotauit hoie; ad
ipſiꝰ gubnatōem. S; l; in rōne ꝛ alijs po
tētijs dberet eē vigilia: tn̄ multotiēs doꝛ
mir̄ dn̄r dū. ſ. negligētia dtēte nō cauēt q̄
ſt noxia: ſ; magꝫ alēte aliq̄li ꝯſolōe l; fals
ci in ipſis dlectant̄. ¶ Sic igit̄ ſopoꝛatꝰ
hō ab hoſtibꝰ iuadit̄ q ip; expoliāt ciphū
aq̄ poꝛtātes ꝛ aſtā. i. diam grām aiam re
frigerātē ꝛ irrigātē: ꝛ virilitatē reſiſtēdi.
¶ Signant̄ āt dr̄ ꝙ expoliatōem iſtā nō
viderūt hoies eo ꝙ doꝛmiebāt: q: dū iacēt
in neglīa: rō ꝛ alie potētie ꝑꝑ dlectatōe;
aliq̄lē tpalē l; falacē q̄; ſentiūt nō ꝯſide
rāt iminētia hōi ꝑicula: ſ; magꝫ in ipſis te
peſcūt. ¶ 3º ꝑꝑ negligētiā yſtoſeth vulne
rat̄. Nā ſic̄ dr̄ ſnialit̄. 2. Re. 4. recab ꝛ baa
na ꝓditoꝛie igreſſi ſūt domū yſtoſeth qui
doꝛmiebat ſup ſtratū ſuum ꝛ hoſtiaria do
mꝰ purgās triticū obdoꝛmiuit: ꝛ ꝑcutien
tes iterfecerūt eū ſblato capite eius. Ubi
ſciendū ꝙ per Iſboſeth qui interpꝛetatur
vir confuſiōis: intellr̄ peccatoꝛ qui ē oi cō
fuſiōe dignus qui doꝛmire dr̄ dum negli
git ſuā ſalutem. Per hoſtiariā vo purgā
tem triticū intelligit̄ rō: que d; diſcernere
ꝛ ſeparare ꝑcioſum a uili. i. virtutes a vicijs
q̄ tunc doꝛmire dr̄ qn̄ non recte iudicat i
petrādo virtutes ꝛ vicia renuendo: ſ; ecō
uerſo virtutes reſpuit ꝛ vicia āplexatur.
¶ Dū igit̄ ſic doꝛmit cū hoſtiaria: ꝓdito
res. i. dyaboli in ipm̄ ruunt attrociter: ꝛ
ipm̄ interficiunt: ꝛ caput dicunt̄ auferre:
dum ꝯſentiendo peccatꝫ moꝛitur: ꝛ in eo
eneruatur iudicium rōnis. ¶ Quarto ꝓ
pter doꝛmitiōem lolium ſeminat̄ vt expo
ſitum eſt ſuperius. ¶ Quantum ad terti
um. ſ. oſtēſionem falſitatis dicit. Cum āt
creuiſſet herba ꝛc. Per herbā enim fru
ctiferā intelligūtur bōi qui nitent vioꝛe
ꝑdicatōnis ꝛ conuerſationis honeſte: ꝛ di
ctum eſt ſuperius.

Secūda pars.

Equitur. Accedentes autē ſerui
ꝛc. Ubi tangit claritatem ſapien
tie in diſcernendo: ꝙ ꝓbat ocul
toꝝ cognitio. Ubi ſciédū ꝙ i eo ꝙ xp̄s di
xit diſcipulis ꝙ inimicus hō iter triticu;
ſeminauit zizania cognouerūt malitiam
ſeminantꝫ. Hic āt tria tangit. ſ.
Fidelitatem in adeundo.
Sedulitatem in inquirendo.
Sagacitatem in reſpondēdo.
¶ Quantum ad pꝛimum dicit. Acceden
tes autem ſerui patrisfamilias. Ubi ſci
endum ꝙ per iſtos ſeruos intelliguntur
veri fideles qui deo humiliter ſeruiunt. d
quibus dicit yſa. 65. Ecce ſerui mei come
dent ꝛ vos eſurietis. Ecce ſerui mei bi
bent ꝛ vos ſitietis. Ecce ſerui mei lauda
bunt pꝛe exultatione coꝛdis ꝛ pꝛe contri
tione ſpiritus vlulabitis. ¶ Quantum
ad ſecundum: ſcilicet ſedulitatem in inqui
rendo dicit. ¶ Dixerunt ei domine nōne

⁊c. Ubi ſciẽdum ꝙ ds non ẽ cã effectiua maloꝝ. lꝫ ea euenire pmittat: nec malũ ꝓ ꝑrie lꝫ cãm efficiẽtem ſed ðficiẽtem: ⁊ ꝑ ma cã mali fuit ꝓuerſa volũtas mali ãge li p q̃ꝫ deo fuit aduerſus: cui dixit yſ. 14. Jn celũ aſcẽdam ſuper aſtra celi exalta bo ſoliũ meum aſcẽdam ſuper altitudieꝫ nubium ſilis ero altiſſimo. Omniũ auteꝫ bonoꝝ ds eſt cã efficiẽs. iuxta illð Jac. 1. Omne datũ optimũ ⁊ oẽ donum perfe ctum deſurſum eſt deſcẽdens a prẽ lumi num. Cum igitur fideles vidẽt i mundo ſignificato per agrũ cum bõis ꝯuerſari ꝑuerſos: quos deus effectiue nõ ſeminat vt ſciant diligentius cãm ingrunt. d. illð 2e cor. 6. Que conuentio xp̃i ad Belial: aut q̃ pars fidel' cum infideli. ℂ Quãtuꝫ ad tertium. ſ. ſagacitatem in reſpondẽdo dicit. Et ait illis. Jnimicus homo hoc fe cit. Utriqꝫ enim que omni cuꝫ admiratio ne fec. ſ. de ꝑmixtione maloꝝum cum bo nis ⁊ vicioꝝum cum virtutibus. Rñderi põt' ꝙ q i͡a ꝓcurauit fuit dyabol9: q ideo inimicus dr: q: deo ⁊ hõi aduerſatur. Dr ãt hõ q: ſepe vtit effigie ⁊ voce hois i tẽ ptãdo. ℂ Uñ põt figurari per Saul d q̃ ¶. 1. Re. 18. Factus eſt Saul inimicus dð cunctis dieb9. ℂ Ubi ſciẽdũ ꝙ p dð q iter ꝑtaf dco: 9 aſpectu ⁊ mãu foꝛti: itell'r quili bet verus fidel' q decoꝛus dꝫ eẽ p purita tẽ ⁊ mũdiciã: ⁊ foꝛtis p firmitatẽ ⁊ ꝯſtãtiã Per Saul ãt q iterpꝛetaf abutẽs intell'r dyabolus q abuſus fuit dõis gratuitis: dũ ꝯ deũ p ſupbiã ſe erexit. ℂ Sic igitur Saul ꝑſequebaf dð: ita dyabolus perſeq tur hoies vtuoſos. Lꝫ ãt ſic ſe erigat con tra eos: tamen debent ſe armando armis iuſticie foꝛtiter reſiſtere iuxta documẽtũ aplĩ ephi. 6. d. Jnduite vos armaturã dei vt poſſitis reſiſtere adv̾ſus inſidias dya boli.

Tertia pars.

Equif. Serui ãt dixerunt ei ⁊c. Ubi tãgit lõgaĩtatẽ paciẽtie in ſuppoꝛtãdo: ꝙ pꝛobat maloꝛum tolleratio. Ubi ſciẽdum ꝙ magna pacien tia xp̃i eſt quãdo malos ſuppoꝛtat vt coꝛ rigant ſi velit. Hic ãt tria tangit. ſ.

Obediẽtie ſedulitatẽ.

Zelus firmitatem.

Clementie pietatem.

ℂ Quantum ad ꝑmum dic̃ Serui auteꝫ dixerunt ⁊c. Ubi ſciẽduꝫ ꝙ de rõe boni ſerui eſt ꝙ pꝛomptũ ſe exhibeat ad volũ tatẽ dñi iplendã. Unde coll'. 3. Serui obe dite per oia dñis carnalibus: nõ ad ocu lum ſeruientes q̃ſi hoibus placentes: ſed in ſimplicitate coꝛdis timentes dominum ℂ Unde ſignãter dr ꝙ dixerũt: vis im9 ꝙ fuit ſignum obedientie duꝫ ſe exhibue runt ad eũdõ pꝛemittendo ſue beneplaci tum voluntatis. ℂ Qm ad 2m. ſ. zel9 fir mitatem dic. ⁊ colligimus ea. Ubi ſciẽdũ ꝙ ex magno feruoꝛe dilectõis fidei: virĩ fideles ipatienter pꝛauos fideles ⁊ here ticos tollerant. Unde pp talem feruoꝛem quilibꝫ eoꝛum poteſt dicere illud ps. Zel9 domus tue comedit me. ℂ Unde glibet eoꝝ põt figurari per fineẽs: de quo dicif 1. mach. 2. Phinees zelãdo zelum dĩ acce pit teſtm̃ ſacerdotij eterni. Jſte eſt 'pbt nees: d q̃ poſt ꝙ ex zelo legis interfec vi rum iſrl'iticũ ⁊ mliere madiaitidã: q: faci ebãt ꝯ legẽ ⁊ mãdatũ dñi fil' ꝯuenientes dixit dñs ad Moy. finees fili9 eliazari fi lij Aarõ ſacerdoꝫ auertit irã meã a filijs iſrael: q: zelo meo cõmotus eſt ꝯ eos. Ubi ſciẽdũ ꝙ p mlierẽ madiaitidam q̃ interꝑ taf iniqtas vel ꝯdictõ intell'ntur infide les ⁊ hꝛtici ꝯdicẽtes vitati opis ⁊ doctri ne. Per finees q zelauit ꝓ lege ⁊ obſerua tõe mãdatoꝝ dei intell'r glibꝫ qui accẽſus feruoꝛe dilectõis fidei: ꝯdicẽtes fidei ſuſti nere non põt. ℂ Qm ad 3m. ſ. clemẽtie pie tatem dicit. Et ait non: ne foꝛte ⁊c. Ubi ſci endum ꝙ zelus fidei ad nutriendum fide les ⁊ aduerſarios puniendos debꝫ eẽ oꝛ dinatus: nec in talibus homo dꝫ nimis ꝑ cipitare iudicando vel per ſententiam pu
endo: ſed aliqñ ſuſtinẽdi ſunt mali habita re cum bonis: ſpãliter qñ non eſt notoꝛia eoꝝ malitia nec incoꝛrigibiles iudicãtur Nam ex tali tolleratõe maloꝝ cũ bonis: vel ſepius ex doctrina bonoꝝ exhoꝛtanf mali ⁊ efficiunf boni. vel boni exercitanf p iþos: vel ſi mali totaliter erradicantur piculum eſt ne cuꝫ eis bõi paterenf iactu ram. ℂ Sapienf igitur ⁊ miſericoꝛditer dr ꝙ pater familias rñdit ꝙ non erradi carent zizania. i. infideles: ne foꝛte ſiml' er radicarent ⁊ triticum. i. fideles ⁊ bonos: ſed dimittant creſcere vſqꝫ ad meſſem. i. vſqꝫ ad moꝛtem vel vſqꝫ ad diem iudicij. ℂ Sciendũ eſt autem loquendo moꝛal'r ꝙ per iſtam paciẽtiam in ſuppoꝛtando zi zania in agro cum tritico q̃ꝫ habuit pater familias intelligif miſericoꝛdia ⁊ pacien tia q̃ꝫ deus habꝫ in ſuppoꝛtando peccato res dum viuunt: quoꝛum moꝛtẽ ⁊ penam non deſiderat: ſed magis vt ad bona opa per pniam conuertanf. Unde Eze. 18. No lo moꝛtem peccatoꝛis ſꝫ vt magis conuer taf ⁊ viuat. Unde in ps. Miſeratoꝛ ⁊ mi ſericoꝛs dñs: ſuauis dñs in vniv̾ſis: ⁊ mi ſeratões eius ſuper oia opa eius. ℂ Hec aũt pnia ⁊ miſericoꝛdia fuit figurata in re ge dð ⁊ Semey. Re eua9. 23. parte. 1a. E.

Quarta pars.

Equitur. Et i tpe meſſis ⁊c. vbi tangit equitatem iuſticie in re tribuendo: ꝙ pꝛobat ſtipendioꝝ diſtinctõ. Ubi ſciendum ꝙ q: ſm Augu. nullũ malum impũituꝫ nec aliquod bonũ irremuneratum: iuſtuꝫ eſt vt deus malos finaliter puniat in infernõ: ⁊ bonos remu neret in glia: iuxta ꝙ ipẽ dicit Apoc. 22. Ecce venio cito ⁊ merces mea mecum eſt reddere vnicuiqꝫ ſm opa ſua. Que autẽ ſit 1a redditõ: dr Math. 25. Jbũt hi. ſ. ma li in ſuppliciũ eternum: iuſti aũt in vitam eternam. Circa iſtam partẽ tria tangit. ſ.

Miniſtroꝝ cõmiſſionẽ.

Maloꝛum punitõnem.

Bonoꝝ pꝛemiatõem.

ℂ Quantum ad ꝑmum dic. Et in tempo re meſſis ⁊c. Jſtud eſt tempus meſſis in quo moꝛif Manaſes. de quo figuratiue dr Judith. 8. Manaſes moꝛtuus eſt i die bus meſſis oꝛdeacee. ℂ Ubi ſciendum ꝙ per Manaſeꝫ qui interpꝛetaf obliuioſus intelligunf homines qui vſqꝫ ad finem vi te ſue: ſiue vſqꝫ ad complementum mali tie obliuiſcendo ſuam ſalutem in malitijs perſeuerãt. ℂ Jſti dicunf moꝛi in diebus meſſis: quia in completa malitia tam tem poꝛal'r q̃ꝫ eternaliter moꝛiunf. Signanter autem dr i meſſis oꝛdeacea: quia ſicut oꝛ deum eſt aſperum ⁊ durum: ſic pꝛopf eo rum conſumatam malitiam dure eterna liter punientur. ℂ Per meſſoꝛes pꝛo tẽ poꝛe pꝛeſenti intelligunf apoſtoli q meſ ſuerunt dum fuerũt in mundo per doctri nam ſalutiferam ⁊ exemplareꝫ vitã. Pꝛo tempoꝛe autem futuro intelliguntur ãge li qui in die iudicij metent congregando ad iudicium bonos ⁊ malos. ℂ Quãtum ad ſecundum. ſ. maloꝛum punitõem dicit. Colligite pꝛimum zizania ad comburẽdũ Ubi ſciendum quantum ad penam repꝛo boꝛum ꝙ tria poſſumus cõſiderare. ſ.

Pene ꝑpetuitatem duratiuã.

Diuerſitatem diſtinctiuam.

Acerbitatem afflictiuam.

ℂ Quantum ad ꝑmum dic. Alligate ea. Nam tunc repꝛobi ſic erunt ligati: quan do erunt in pẽis inferni ꝙ de ipſis exire non poterunt nec meritoꝛie operari: quã do igif dicetur illud Mathe. 21. Ligatis manibus ⁊ pedibus mittite eum in tene bꝛas exterioꝛes. ℂ Quantum ad pene di uerſitatem diſtinctiuam dic. Jn faſcicl'os Nam lꝫ damnati ꝯueniant in pẽa dãni: q: omnes carent viſione diuina tamen in pe na ſenſus diuerſificãtur: q: vnus punitur alio accerbi9 ſm multitudinem vel graui tatem peccatoꝝ: ⁊ iõ dic in faſcicl'os in plu rali. ℂ Quantuꝫ ad pene accerbitateꝫ af

ſlictiuam dicit ad cōburendum. Nā pēa
combuſtionis eſt multum afflictiua: quā
quidem dānati in inferno eternalr̄ ſuſtie
bunt: iuxta illud Mat.25. Ite maledicti
in igné eternū qui paratus eſt dyabolo ⁊
āgelis eius. ❡ Q^{m} ad 3^{m}.ſ. bonoꝝ p̄mia
tōez dić. Triticū aūt congregate in horre
um meum. Ubi ſciendū ꝙ per triticum i
telligunt fideles quos xp̄s eternalr̄ ꝯgre
gabit in horreo vite eterne. vbi ꝑpetuo le
tabunt. ❡ Sciēdū ē aūt ꝙ tria poſſumus
conſiderare q^{m} ad vos fideles.ſ.

Sāctitatem decorantem.
Caritatem vnientem.
Securitatem ꝯſumantē.

❡ Primo conſidera ſanctitatem decoran
tem. Cū dicit triticū. Ubi ſciendū ꝙ per
triticum ꝙ eſt grānum purū ⁊ pretioſum i
tellr̄ ſanctitas fideliū per quā pretioſi dō
fuerūt. ❡ Secūdo conſidera caritatē vni
entē cū dicit congregate. Per congrega
tionem eni iſtam intelligit dilectiōis vni
tas q̄ fideles in h̄ mūdo in fide vna cōue
niūt. ⁊ i alio i glīa ꝯiungunt. Uñ de ipſis
Iſa.60. Leua i circuitu oculos tuos ⁊ vi
de oēs iſti cōgregati ſunt: venerunt tibi.
❡ Tertio cōſidera ſecuritatē cōſumantē:
cū dicit in horreū meum. p horreū vbi tri
ticum ponit ad cōſeruandū intelligit cele
ſtis p̄ria in qua veri fideles p⁹ decurſuz
hui⁹ vite ꝑpetuo collocātur. Ubi Augu.
horreū ponit ſingulariter: lz diuerſe ſint
manſiones vt inſinuet ꝙ vna erit in p̄ria
cōgratulatio beatoꝝ: q: gaudia ſinguloꝝ
erūt gaudia oium. ❡ Iſta āt ſunt horrea
d quibus figuratiue dr̄. 2. Para.31. ꝙ pre
cepit Ezechias vt p̄pararēt horrea in do
mo dñi ꝙ cū feciſſent intulerūt tā primi
tias q̄z decimas ⁊ quecūqz nouerant fide
liter. ❡ Ubi ſciendū ꝙ p Ezech. qui inter
pretat auxiliū dñi vel cōfortauit me dñs
intelligit xp̄s: de quo cōfortando populū
dñi dictū fuit. 2. Parali.2. Cōſidētes ſta
te videbitꝭ auxiliū dñi ſup vos o iuda ⁊
ier^{m} nolite timere: cras egrediemi ⁊ dñs
erit vobiſcū. Iſte igit i domo dñi. i. i glīa
padiſi horrea p̄cep̄ preparari. i. ſm̄ diuerſa
merita: mltitudinē mānonū. ❡ Ui ſignā
ter dr̄ ꝙ in horrea intulerant tam primi
tias q̄z decimas: ⁊ qcūqz nouerāt fidliter
⁊ volūtarie: q: ex opib⁹ iuſtitie fideliter
factis: ſancti remunerabunt in glīa: iuxta
illud ꝙ dicet xp̄s iuſtis Math.25. Ueni
te benedicti p̄ris mei poſſidere patū vo
bis regnum a conſtōne mundi. Ad ꝙ ⁊c.

❡ Dominica in ſeptuageſſima. Eua^{m}.19.

Simile eſt regnū celoꝝ: hōi
patrifamilias q exijt p̄mo
mane conducere operarios
in vineā ſuam. Mathe .20.
Nos videmus p expienti
am ꝙ qñ aliqs ex labore ſuo magnuz ex
pectat premium ꝙ q̄uis labor ſit difficil'
tamen facilius ⁊ labētius opatur. Uide
mus ēt ꝙ qñ qs ex puo labore magnam
remūeratōem acqrit: lz opando prius ne
gligēs fuerit: tñ cōſiderādo remuneranꝭ
munificētiam pp precedētem negligētiaz
nō dſperat. ❡ Scā igit mr̄ eccl'a: cui ē cu
ra d ſuis filijs vt nos ad bonū iducat: vo
lēs nos ad laborem inducere vt dimiſſis
dlitijs corporis: dō incipiam⁹ ſeruire ho
die cātus dimittit leticie. Nam al' claudit
nec dr̄ glīa in excelſis: ⁊ nob ꝑpōit magnū
p̄miū ꝙ ex nr̄o labore q̄z modico expecta
mus: ⁊ ne alicui excuſatō pateat diuerſita
tem ꝑponit laborantium ⁊ magnitudinē
premij vt null⁹ in q̄cunqz gradu vel ſtatu
poſitus cāz habeat negligētie: qnimo ma
gis exercēdi ſe i opibus v̄tuoſis. Hoc āt
nob oñdit pabolaz euāgelij hodierni. In
q̄ xp̄s q̄ttuor tāgit'.ſ.

Die miſeratōis indicium.
Supne largitōis preſagium.
Humane admiratōis ꝑdigium.
Future adeptōis iudiciū.

❡ P^{m} ꝑbat generalis iuitatō. 2^{m} libalis
p̄miatō. 3^{m} eq̄lis retributō. 4^{m} final' aſſe
cutō. P^{m} i p̄n. 2^{m} ibi. Cū ſero āt ⁊c. 3^{m} ibi
Et accipiētes mur. ⁊c. 4^{m} ibi. Sic erit no
uiſſimi ⁊c.

Prima pars.

Quantum ad p^{m} vbi tāgit ⁊c. ꝙ
ꝑbat ⁊c. dic. Sil'e ē regnū celoꝝ
⁊c. vbi ſeptē poſſum⁹ ꝯſiderar̄.ſ.

Quid ſit regnum celoꝝ.
Quis paterfamilias.
Quid vinea.
Quid operarij.
Quid ſint hore.
Quis exitus patrisfa.
Quid denarius.

❡ Quātū ad primū ſciendū ē ꝙ p regnuz
celoꝝ intelligit eccl'ia militans q: in ea ⁊
nō alibi regnū celoꝝ acquirit. vel q: in ip
ſa p fidē ⁊ gr̄az xp̄i regnat. Uñ apl's nos
fideles quos deus ſic vocauit ad fidē ⁊ re
gnum ex ſua benignitate nō ex nr̄is me
ritꝭ docet regratiari Coll'.1.d. Gr̄as agen
tes deo ⁊ p̄ri qui nos dignos fecit in p̄tē
ſortis ſcōꝝ in luie qui eripuit nos de po
teſtate tenebraꝝ ⁊ tranſtulit in regnū filij
dilectiōis ſue in quo hēmus redēptionez
⁊ remiſſionē peccatoꝝ. Infideles eni ſunt
in tenebris ⁊ vmbra mortꝭ: qñ āt ad fidē
catholicā ⁊ regnū dei vocant tūc tranſſe
runt ad lumē i quo quidē luie ⁊ regno. i.
in eccl'ia militante redēptionē ⁊ remiſſio
nē peccatoꝝ aſſecunt p diuinā miſericor
diā mediātibus ſacramētis trāſlati igitur
ad lucē debēt regratiari deo cui⁹ benigni
tas eos attraxit. ❡ Quis ſit p̄rfamilias
p ipm intelligit deus q dr̄ hō rōne pieta
tis in cōdonādo nobis naturalia: i relaxā
do vicia. Pater autem familias dicitur
ratione creatōnis: gubernatōnis ⁊ inſtru
ctionis. Unde ſibi dicitur Is .63. Tu do
mine pater noſter es ⁊ redemptor noſter
a ſeculo nomen tuum. ❡ Sed licet iſta
beneficia nobis contulerit: tamen multi
non recognoſcent ab eo ſibi reuerentiam
exhibendo iuxta quod ipe conquerendo
dicit Malac.1. Filius inquit honorat pa
trem ⁊ ſeruus dominum ſuum. ſi ergo p̄r
ego ſum: vbi eſt honor meus: ⁊ ſi dominus
ego ſum vbi eſt timor meus. Licet autez
miſerrimus peccator recedat ab eo: ipſe
tamen ſua ſolita pietate non deſerit ho
minem. ſed quantuz in ſe eſt ipm reuocat
vt dimiſſis vitijs ipm patrem cognoſcat.
❡ Hoc autem fuit nobis figuratum Je.
3. ſb metaphora mulieris adulterē diſcedē
tis a viro quam dominus ad ſe per ſuam
miſericordiam reuocat. d. vulgo dr̄: ſi di
miſerit vir vxorem ſuam ⁊ recedens ab
eo duxerit virum alterum: nunqd reuer
tetur ad eam vltra: nunqd non polluta ⁊
contaminata erit mulier i^{a}. tu autem for
nicata es cum amatoribus multis. tamē
reuertere ad me dicit dominus. ⁊ ego ſu
ſcipiam te. leua oculos tuos in directum
⁊ vide vbi nunc proſtrata ſis. ergo ſaltim
amodo voca me pater meus dux virgini
tatis mee tu es. Ubi ſciendum ꝙ ſpiritua
liter loquendo xp̄s dicitur ſponſus ani
me q̄z ſibi diſponſat in baptiſmo gratiam
infundendo que tādiu ſpōſa eius dicitur
q̄zdiu conſeruat gratiam: quando vo pec
cat mortaliter tunc recedit ab ipo. ⁊ tunc
eaz dimitter dr̄: dū ꝑmittit eā ſeq arbitri
libratē: ⁊ tē vir aliū accip: qñ obedit ſug
geſtiōib⁹ dyaboli: mūdi blāditijs ⁊ dlitijs
carnis ex qb⁹ ꝯtaiata dr̄ ⁊ polluta ❡ Hec
āt miſaz aiaz ſic a xp̄o recedētē ſua ſolita
mia cū reprehēſiōe p̄rna ipaz d ineſtigatōe
dlictoꝝ ad ſe reuocat. d. tu fornicata es cū
amatorib⁹ tuis. vbi tāgit aie feditatē q̄ i
currit ſenſuales dlitias ſeqndo: tñ cui dicē
ꝙ ad ſe reūtat ⁊ ipaz ſuſcipiet: tāgit pieta
tē bēigniſſimā ipaz reuocādo. cui nihilo
min⁹ addit ꝙ i directū leuet oculos vt vi
deat ſua dlicta: tangit circōſpectōez q̄z dz
hr̄e aia in culpā cognoſcēdo: cui cōcluden
do dicit: ergo ſaltem amodo voca me ⁊c.
tāgit bōitatē ⁊ ſapiaz ipaz dirigēdo. Iſte
p̄r familias pōt figurari p Booz. de quo
dr̄ ſententialr̄ Ruth.2. quod dixit Ruth

ad ſocrum ſuam noemi:ſi iubes vadam in
agrum ⁊ coligã ſpicas que metentium fu
giunt manꝰ vbicũqꝫ clemẽtis in me pr̃iſ
familias repereoꝛ gr̃am:q̃ venit in agro
Boozqui fuit ſibi clemẽs . ⁊ dixit ꝙ ſecu
re colligeret.⁊ ꝙ hoꝛa veſcẽdi veniret ad
meſſoꝛes ⁊ comederet panẽ ⁊ intingeret
bucellã in aceto.ꝙ ⁊ fecit ⁊ qꝛ fuit pꝛudẽs
⁊ ſollicita:Booz accepit eam in vxoꝛem .
¶ Ubi ſciendũ ꝙ p Booz qui interpꝛeta
tur in quo eſt robur intelligitur deus de
quo dr̃.1.Re.2.Nõ eſt foꝛtis ſicut deus nr̃.
Iſte dr̃ clemẽs:qꝛ ſua clemẽtia oẽs regit
⁊ gubernat.iuxta illud.2.Paral.30 .Piꝰ
enim ⁊ clemẽs ẽ dñs deus nr̃.⁊ non auer
tet faciẽ ſuã a vobis ſi reuerſi fueritis ad
eũ. Per agrũ ãt ꝙ hꝫ iſte pr̃familias in
telligitur mundꝰ. Per ruth ãt que inter
pꝛetatur vidẽs intelligit quilibet fidelis
qui dꝫ deũ videre eiꝰ beneficia cõtẽplãdo
Ad ꝙ cõfoꝛtat Iſa.30 .Erunt oculi tui vi
dentes pceptoꝛẽ tuum.dꝫ ẽt videre quali
ter ſapiẽter incedat.iuxta Ephe .5. Uide
te itaqꝫ fratres quõ caute ambuletis: nõ
quaſi inſipiẽtes:ſꝫ quaſi ſapiẽtes redimẽ
tes tp̃s quãtũ dies mali ſunt. Per meſſo
res intelligunt virtuoſe laboꝛãtes in hoc
mũdo:quos quilibet fidelis inſtar Ruth
dꝫ ſequi.dꝫ ẽt in aceto bucellã intingere.i.
cõſiderare paſſiõis xp̃i beneficiũ q̃ p ace
tum ãcerbũ deſignat . ¶ Si ãt ſic fidelis
quilibet inſtar Ruth i bonis opibꝰ pſeue
rauerit paſſionẽ xp̃i iugiter meditãdo ip
ſam ſibi deꝰ inſtar Booz in ſpõſã accepit
in pñti p gr̃am ⁊ in futuro p gloꝛiã.iuxta
ꝙ ipſe dicit Oſee.2.Sponſabo te mihi in
ſempiternũ.¶ Quantũ ad tertiu.i. quid
ſit vinea.ſciendũ ẽ ꝙ pꝛimo p iſtã vineã i
telligit aia cuiuſlibet hois cuiꝰ rõ eſt qꝛ
ſicut vinea cõſtat ex multis vitibꝰ:ita aia
cõſtat ex multis potẽtijs quibꝰ dñs eam
adoꝛnauit. Hanc vineaꝫ deus plãtauit in
terra.i.in coꝛpoꝛe terreno. Hanc deus trã
ſtulit ob tenebꝛis peccatoꝝ ad lucẽ gr̃e i
baptiſmo. ¶ Hec eſt vinea q̃ꝫ dum viui
mus debemus fodere p humilitatẽ ⁊ obe
dientiam:putare p paupꝛtatem ſupflua ab
dicando:extẽdere p caritatẽ pximum di
ligendo:ligare p caſtitatẽ: coꝛpus mace
rando ⁊ ſic ſe exercẽdo perueniet ad glo
riam. ¶ Hoc ãt fuit figuratum Leuit.25.
vbi dr̃.6.ãnis ſeres agrũ tuũ ⁊.6.ãnis pu
tabis vineã tuã colligeſqꝫ fructus eiꝰ.7.
ãt ãno ſabbatũ terre requietiõis dñi agrũ
nõ ſeres ⁊ vineã nõ putabis. Ubi ſciendũ
ꝙ in homine ſunt due ptes. ſ.coꝛpꝰ ⁊ ani
ma:coꝛpus intelligit p agrum anima ve
ro p vineã. Nã ſicut ager incultus gene
rat ſpinas ⁊ tribulos.ita in coꝛpoꝛe mul
ta peccata naſcũtur.ſicut ãt vinea fert fru
ctum ſuauẽ:ſic anima in ſe ꝯtinet ſuauita
tem cõtemplationis. ¶ Dr̃ ãt ꝙ ager. 6.
ãnis dꝫ putari. Ubi ſciendũ ꝙ p numeruꝫ
ſenarium in quo deus fecit mundũ:intelli
gitur vita actiua in q̃ hõ ſe dꝫ exercitari
in opibus bonis. Uineã autẽ. i. animã dꝫ
putare auferẽdo vitia:vt fructus vberio
res faciat. ¶ In iſtis autẽ.6. ãnis dꝫ fru
ctus tam agri q̃ꝫ vinee recolligere. i. opa
ad ſui meritũ cumulare.7. ãno dr̃ eſſe ſab
batum ⁊ requies dñi. i. cõtemplatio ⁊ re
quies q̃ ſequit vitã actiuã. ¶ Signanter
autẽ dr̃ ꝙ ãno.7.agrum non ſeret nec pu
tabit vineam:qꝛ ipſe in btã requie:in cele
ſti pr̃ia:nec coꝛpus indigebit cultura nec
anima vt putet ſꝫ omnia erũt opulenta.
¶ Sed multotiẽs contingit ꝙ hõ qui d
beret vineam.i.animã excollere : tñ eam
dimittit ſine fructu:ſꝫ magis p peccata hꝫ
eam diſſipatam. ¶ Hec ẽ vinea de q̃ ſen
tentialiter dicit dñs Iſa.5.ꝙ plantauit vi
neam ⁊ ſerpiuit eam ⁊ hedificauit turrim
in medio eius ⁊ toꝛcular extruxit in ea
expectans vt faceret fructũ ⁊ fecit labꝛu
ſcas. ¶ Ubi ſciendum ꝙ hanc vineam.i.
animam plantauit deus in terra. i.in coꝛ
poꝛe terreno ;ſerpiuit eam qñ dedit ſibi
cuſtodiam angeloꝛum hedificauit turrim

qui eſt locus foꝛtitudinis:qꝛ dedit ſibi li
berum arbitriũ : ꝙ eũ nemo põt cogere :
extruxit toꝛcular:qꝛ dedit ſibi conſcientiã
remoꝛdentẽ inſtar toꝛcularis vuam cõpꝛi
mentis. ¶ Lꝫ ãt ſic aiaꝫ oꝛnauerit vt fru
ctus faceret:tñ fecit lambꝛuſcas . Naꝫ ex
aia deꝰ multociẽs expectans opa bona :
tñ facit vitioſa . ¶ Aduertat tñ peccatoꝛ
miſerimꝰ qd de ipſo cõminãdo dicat dñs
Iſa.5. oñdam inqt vobis qd faciam vi
nee mee auferam ſepem eiꝰ ⁊ erit in dire
ptionẽ diurnam maceriam eiꝰ ⁊ erit in cõ
culcationẽ ⁊ ponam eam deſtam : nõ pu
tabit nõ fodiet ⁊ aſcẽdẽt in eam vepꝛes
⁊ ſpine ⁊ nubibꝰ mandabo ne pluant ſup
eam ymbꝛẽ. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ qñ deus vi
dit ꝙ hõ non opat virtuoſe :ſꝫ vitam ducẽ
cũ peccatis auferret ab ea ſepẽ ⁊ macerieẽ
i.angeloꝝ cuſtodiam. ⁊ ſic in dirꝛeptionẽ
⁊ conculcationẽ efficit:qꝛ tũc occurꝛẽtibꝰ
malis cogitatiõibus aia cõculcat ⁊ fit de
ſerta:qꝛ ab angelis deſerit : a qbus añ ſe
cuabat. ¶ Dr̃ auteꝫ ꝙ nõ putat nec fodit
qꝛ miſer dũ in vitijs pſeuerat ab ipſo non
amputat nec fodit deſideriũ mundanaꝝ
cupidinũ. Cõſequenter igit ſequit vt ſup
ipam aſcendant vepꝛes ⁊ ſpine. i. peccata
cumulẽtur. ¶ Terꝛibile eſt aũt ꝙ ſeqtur
ſ.ꝙ mandat nubibus ne pluant ymbꝛẽ:qꝛ
peccatoꝛ ſe reddit idignũ vt humoꝛ gra
tie aiaꝫ diſponẽtis ad fructũ ſibi a deo in
fundat. ¶ Secũdo p vineam intelligit ec
cleſia militans iuxta illud Iſa. 5. Uinea
dñi exercituũ domꝰ Iſrael ẽ. Iſta eccl'ia i
ſtar vinee plantat in gẽtiũ ꝯuerſiõe:puta
tur in baptiſmatis ſuſceptiõe ⁊ peccatoꝝ
remiſſiõe:excollit in ſcã pdicatiõe floꝛet i
fidelũ honeſta cõuerſatione fructificat in
bonoꝝ opum multiplicatiõe ⁊ meritoꝝ cu
mulatiõe.vt de ipſa dicat dñs illud Je.2.
Ego te plantaui vineaꝫ electam oẽ ſemẽ
verũ. ¶ In iſta igit uinea quilibet dꝫ vt
vitis ⁊ arboꝛ bõa fructificare :ſꝫ multi ſũt
qui ecõuerſo nunq̃ꝫ ſe exercent in opibus
bonis ſꝫ malis:quibꝰ coiatur a dño pena
eterna. ¶ Iſti figurant p illam arboꝛem
de q̃ ſimilitudinarie dicit xp̃s Luc.13. Ar
boꝛem fici hẽbat quidam plantataꝫ in vi
nea ſua ⁊ venit q̃rens fructũ in illa ⁊ non
inuenit.dicit autẽ ad cultoꝛem vinee:ecce
anni tres ſunt ex quo venio q̃rẽs fructuꝫ
in ficulnea hac.⁊ nõ inuenio:ſuccide ergo
illam:vt quid terꝛam occupat .At ille rñ
dens dixit illi dñe dimitte illã ⁊ h anno
vſqꝫ dũ fodiã circa illã ⁊ mittã ſtercoꝛa ⁊
ſi quidẽ fecerit fructũ:ſin aũt in futurum
ſuccides eam. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ p iſtũ ho
minem deus intelligit. Per vineam mũ
dus vel eccl'ia militãs . Per arboꝛẽ vero
fici.quilibet hõ qui dꝫ eſſe arboꝛ fructifi
cans deo ⁊ ſibi . Per cultoꝛẽ ãt huius vi
nee ſũmus pontifex ⁊ ceteri boni plati:q
bus deꝰ cõmiſit curã ecclie general'r ⁊ cu
iuſlibet ſingul'r.vel ẽt ſci angeli ad cuſto
diam hoium deputati . ¶ Uenit igit deꝰ
ad hoiem ſignificatũ p arboꝛẽ.tribꝰ annis
querẽs fructũ ⁊ nõ iuenit. Ubi ſciendũ ꝙ
p iſtos tres ãnos intelligit vita hois ge
neraliter:q̃ general'r diſtinguit i tres par
tes.ſ.in tp̃s augmẽti:in tp̃s ſtatꝰ.⁊ in tp̃s
decremẽti:ſiue in iuuẽtute :virilitate ⁊ ſe
nectute. ¶ Uenit igit deꝰ pꝛio ad hoiem
⁊ querit ſi in iuuẽtute fecit aliquẽ fructũ
boni opis.⁊ nõ iuenit:qꝛ ipam expẽdidit
in delitijs carnis.d.cũ ipĳs illd Sapi.2°.
Fruamur bõis q̃ ſunt ⁊ vtamur creatura
tanq̃ꝫ in iuuẽtute celeriter vino ptioſo ⁊
vnguẽtis nos ipleamꝰ .⁊ nõ ptereat nos
flos tpis coꝛonemꝰ nos roſis anteq̃ꝫ mar
ceſcãt nullũ pꝛatũ ſit ꝙ ñ ptereat luxuria
nr̃a nemo noſtrũ ſit exſoꝛs luxurie noſtꝛe
vbiqꝫ relinq̃mus ſigna leticie quoniã h ẽ
ps noſtra h eſt ſoꝛs nr̃a. ¶ Sꝫ aduertant
miſeri ſic.d.quid ſeqtur. Hoc cogitauert
⁊ errauerũt excecauit eni illos malitia eo
rum ⁊ neſcierũt ſacramẽta dei:neqꝫ mer
cedem ſpauerunt iuſtitie. ¶ Uenit etiam
ſecundo.i .in virilitate.⁊ querit fructum

⁊ nõ inuenit:q: ipſam expendidit in ſuper
bia ⁊ excellentijs terrenis.Sz tal' aduer
tat qd ſibi accidit i die iudicij:q: tũc quã
tum ſe exultauerit p ſuperbiã:humiliabit
p penaz:iuxta illud Iſ.2°.Domin⁹ exer
cituũ ſup omnem ſupbum ⁊ excelſuz:⁊ ſu
per oẽm arrogãtem ⁊ humiliabit.❡ Ue
nit nihilomin⁹ 3° anno.i.i ſenectute:que
rens fructũ:⁊ nõ inuẽit:quia ſicͭ miſer na
turaliter ꝑpter ſenectutem incuruat ad
terrã ita mentalr̃ ẽ ad auaritiã obſtinat⁹
q: teſte Beda Cum cetera uicia ſeneſcen
te hoĩe:ſeneſcant:ſola auaritia iuueneſcit.
❡ Sed tñ aduertat miſer ſenex ⁊ auar⁹
qd ſibi dñs dicit Iſ.57.Propter iniqui
tatem inqt auaricie eius iratus ſuz ⁊ pcu
ſſi eum:abſcõdi a te faciẽ meaz ⁊ redigat⁹
ſum.❡ Ueniẽs igit d̃s ad miſerũ hoĩem
⁊ nõ inueniẽs fructũ:p̃cip̃ vt ſuccindat
cruciaturus eternalr̃ p ſñiaz mortis.Uñ
Mat.7°.Omnis arbor que nõ fac fru
ctum bonũ excidet ⁊ in ignem mittetur.
❡ Sz adṽtat miſ peccõr nõ obediens ꝑla
tis qd ex pietate dñt ad dñm ſic ſeueraz
ſñiam cõminantem:dñe dimitte illam ⁊c.
Ubi ſciẽdum ꝙ vidẽtes ꝑlati ⁊ angeli ꝙ
peccator ꝑpter ſuam maliciã meret ſñiaz
a dño inferẽdam:cõpaſſi fragilitati illi⁹
⁊ deſiderãtes eius cõuerſionez q̃ʒq̃ʒ i pec
catis vixerit:rogãt ut adhuc det ei ſpaciuz
penitẽdi.Unde dñt dñe dimitte illaz ⁊ h̃
anno.q.d.⁊ ſi nõ i dictis tẽporib⁹ miſ pec
cator fecͭ fructũ tñ da ſibi aliqd̃ ſpaciũ pẽi
tendi ⁊ ad te cõuertẽdi p pñiaz.❡ Quid
aũt ꝑmittant ꝑlati ⁊ angeli circa peccato
rem obſtinatũ audi qd ſequit:vſq; dũ fo
diaz circa illã ⁊ mittã ſtercora. Ubi ſcien
dũ ꝙ ſicͭ qñ circa arborẽ fodit:amouet ter
ra:ſic peccator fodi dicit:quando a corde
eius per ꝑdicationem ⁊ doctrinam p̃ſi
dentiuz amouet amor terrenoꝝ:tẽ ãt ſter
cora vel fimus ad radicem ponit:quando
cor hominis cogitat ſuam uilitatem:cõſi
derando qd eſt ⁊ quid erit.❡ Si igitur
h̃ cogitans voluerit ad penitentiam con
uerti:meretur indulgentiã.ſin autem per
ſententiaz mortis ſuccinditur ⁊ traditur
penis eternalr̃ cruciandus.❡ 3° per vi
neam intelligitur penitentia que admod̃
vinee aſpera videtur exterius inſtar vi
tum que habent aſperitatem in cortice:
tamen ſicͭ vites affert fructum ſuauem
quia vinum dulciſſimũ:ſic penitentia me
retur ſuum premium: quia eternam glo
riam.❡ In iſta vinea debemus laborare
vt fructum accipiamus ex ea:⁊ licet i ea
multociens aduerſetur nobis dyabolus
volens impedimenta preſtare:tamen ipi
debemus reſiſtere cũ conſtantia.❡ Hec
autem fuit figuratum iudic.14.vbi ſentẽ
tialiter dicitur ꝙ cum Sanſon deſcende
ret in tãpnata ⁊ vẽiſſet ad vineas opidi
apparuit catl's leonis ſeuus rugiẽs ⁊ oc
currit ei:irruit autem ſpiritus domini in
Sanſon: ⁊ dilacerauit leonem quaſi edũ
in fruſtra diſcrepẽs:nihil omnino habẽs
in manu.❡ Ubi ſciendũ ꝙ per Sanſon
qui interpretat ſol fortis intelligitur vir
penitens qui admodũ ſolis hz virorũ in
telligentiã ⁊ inſtar viri fortis agreditur
ardua:⁊ i ipis firmiter ꝑſeuerat.❡ Hic
ãt i tãpnata deſcẽdere dr̃ qui interpretat
necans exploratores odoris quia penitẽ
tia eſt vinculũ ligans ⁊ ſtringẽs peniten
tes explorãtes ⁊ inquirẽtes odorem ſua
uiſſimũ ⁊ refectionẽ ſupnã.❡ Sz aduer
te qd ſubdit.Nã cum veniſſet ad vineas
opidi apuit ei catulus ⁊c. Nã multociẽs
accidit ꝙ hoĩ exiſtenti in vinea fructiſe
ra penitẽtie aduerſat dyabol⁹ q ió ſeuus
⁊ rugiens dr̃:q: hoĩem exiſtentẽ in pñia
ſeu malignitate nitit ꝑturbare.❡ Cõfor
tari ãt dz penitẽs.⁊ ad deum recurrere vt
ad ſingular̃ refugiũ.⁊ ſic in ipz ſaliet ſps
dñi ſicut in ſanſonẽ.⁊ leonẽ.i.dyabolũ in
terficiet ⁊ dilacerabit in fruſtra:dum reſi
ſtens ſuis tẽptationib⁹: a ſe viriliter effu
gabit.❡ Conſideret tñ modum fugãdi

dyabolum:q: nihil oĩno habens in manu
nam inter oĩa p que ſupatur dyabolus ẽ
cũ ſpretis terrenis delicijs hõ contẽplat
celeſtia.Hec vinea.i.penitẽtia germinãs
flores ⁊ fructificans dr̃: quia facit homi
nem germinare p ſcãm cogitationem:flo
rere p honeſtam cõuerſationẽ: fructifica
re per vberem opationem.❡ Hanc yhs
in ſe aſſumpſit quãdo abſtinere ⁊ ieiuna
re voluit in deſerto iuxta illud Mat.4.
Ductus eſt yheſus in deſertum vt tẽpta
retur a dyabolo.⁊ cum ie.⁊c. Hanc etiaz
nos aſſumere docuit.d.Math.4.Pñiaz
agite appropinquabit enim regnum celo
rum.❡ Quarto per vineam itelligitur
cumulatio omnium meritoruz que nomi
ne iuſticie deſignant: q: ſicut in vinea ſũt
multe vites ita in iuſticia alie virtutes ra
dicantur.❡ Quantum ad 4m.ſ.q ſt opa
rij:Sciẽdum eſt ꝙ operarij ſunt predica
tores veritatis:q ideo dicunt operarij.q:
debẽt opari opa a xp̃o inſtituta:opa ad d̃
um deducẽtia:⁊ opa deum ſignificantia.
❡ Iſtos ãt oparios ſemper ab initõ mũ
di vſq; ad finem:miſit deus in vineam ſu
am.i.in mundũ ⁊ eccl'am militantem.Ad
hãc oparõem nos hortatur ap'ls gal.6.d.
Ergo dum tp̃s hẽmus opemur bonũ ad
oẽs:maxime ãt ad domeſticos fidei. Naz
ſicut habet ꝑuer.13.Anima opantium im
pinguabit.ſ.i hoc mundo p grãm ⁊ in fu
turo per gl'iam.iuxta illud Ro.i.Gl'ia ãt
honor ⁊ pax oĩ operãti bonũ.❡ Iſti ope
rarij poſſunt figurari p oparios Saloĩs d̃
qb⁹ ſñialr̃ dr̃.3.Re.5.ꝙ Salõn elegit opa
rios d̃ oĩ iſrl'.xxx.milia virorum ⁊ mitte
bat eos in libanum ad ligna incidẽda p
domo dñi.❡ Ubi ſciendum ꝙ per Salo
monẽ Regem pacificum intellr̃ xp̃s qui
iuxta illd̃ ephi.2.ẽ pax nr̃a q fecit vtraq;
vnũ.Iſte elegit opariosd̃ oĩ iſrl'.i.d̃ eccl'a
militãte.xxx.milia viroꝝ.Ubi ſciẽdũ ꝙ i
triceſimo ſunt tres d̃narij:millenari⁹ 3̃o ẽ
nũer⁹ ꝑfect⁹:p qd̃ dat intelli ꝙ viri opa
rij xp̃i d̃bẽt eẽ ꝑfecti in fide catholicã tri
nitatis diuine:⁊ in obſeruãtia.10.ꝑcepto
ruz.❡ Dr̃ ãt ꝙ Salõn mittebat illos ad
montẽ libani ad ligna ⁊c.q: xp̃s ſuos ope
rarios mittit ad puritatẽ conſcie ſignifica
te p libanũ q̃ interp̃tatur candidatio: vt
ibi ligna fortitudinis ⁊ ꝯſtantie accipiant
ad conſtruendũ ſpũale hedificiũ congre
gatõis fideliũ p virtutes ⁊ mores.❡ Q̃m
ad 5m.ſ.qd ſint hore:Sciẽdũ ẽ ꝙ p̃ per il
las horas ſm Au.põt intelligi totus de
curſus mundi a pricipio creatõis vſq; ad
diem iudicij.Secũdo per illas horas itel
ligitur decurſus vite hominis a nat.ei⁹
vſq; ad mortem.Unde manc pueritia eſt
hora tertia adoleſcentia.quia quaſi iã ſol
in altum proficit:dum calor etatis creſcit
6a autem iuuentus:q: velut intentio ſolis
figitur:dum in ea plenitudo roboris ſoli
datur.7a autem ſenectus:in qua ſicut ſol
ab alto axe deſcendit:ſic a calore iuuentu
tis deficit.Ultima vero eſt que d̃crepita
vocatur.❡ Quãtum ad 6m.ſ.quis ſit exi
tus pr̃is familias:Sciendũ eſt ꝙ per im
exitum intelligitur eius manifeſtatõ per
ſe vel per alios facta hominibus in qua
libet hora mundi.Nam in pr̃ia hora que
fuit ab Adam vſq; ad Noe: deus exijt:
quando Adam plaſmauit ad ymaginem
ſuam: dans ſibi preceptum quod de om
ni ligno paradiſi comederet excepto fru
ctu arboris ſcientie boni ⁊ mali per quod
voluit nos eſſe ſubiectos ſuis mandatis.
In tertia hora que fuit a Noe vſq; ad
Abraam exijt quando fedus cum Noe
pepigit: dando ſignum federis: archũ
in nubibus :per quod deſignatur Chri
ſtus naſciturus de virgine: humanum
genus federans ⁊ reconcilians ipſi deo.
❡ In ſexta autem hora que fuit ab
Abraam vſque ad Moyſen exijt quã
do dedit Circonciſionem Populo Iu
dayco: vt per illud ſacramentum tan
quã Populus peculiaris diſcerneretur

ab alijs pepulis natõum. In 9a etiam ho
ra que fuit a Moy. vſqꝫ ad aduentũ xp̄i
exijt quando Moy. dedit precepta ⁊ legẽ
ſcḋm que debebant viuere. In .ija. que eſt ab
aduentu xp̄i vſqꝫ ad finem mũdi exijt qñ
dī filius de ſinu p̄ris deſcendẽs in mũduꝫ
voluit in ventre virginis mirabiliter in
carnari. ❡ Quantum ad etates ſũptas i
homine deus exire dicitur ad eos condu
cendum ad laborandum in vinea: q: ali
quos vocat hora tertia. i. in adoleſcentia:
⁊ ſic de alijs. ❡ Quantum ad 7m. ſ. quid
ſit iſte denarius: Sciendũ ẽ ꝙ ſignificat vi
tam eternam: cuius rõ eſt q: denarius ha
bet formam orbicularem in quo dſignat
vite eternitas: habꝫ regis ymaginem i q̄
deſignatur anime ad deum expreſſa ꝯfor
mitas habꝫ pulchritudineꝫ delectabilem:
in quo ſignificatur in dotibus corporis p
fecta formoſitas: vꝫ. 10. nũmos vſuales in
quo deſignatur meritorum equitas: ⁊ q̄s
non dant niſi obſeruantibus precepta pro
ducentia ad gl'iam. Unde Mathe. 19. Si
vis ad vitam ingredi ſerua mandata.
❡ Hoc premium beatoꝝ fuit figuratum
Apoc. 6. vbi dr̄ ꝙ Jo. audiuit vnã vocem
dicẽtem bilibris tritici dnario vno ⁊ vi
num ⁊ oleum ne leſeris. Ubi ſciendũ ſcḋm
Aug. ꝙ duplex eſt vita meritoria in hoc
mundo. ſ. actiua ⁊ cõtemplatiua: vtriuſqꝫ
tñ idẽ eſt premium: q: denarius vn9. i. vi
ta eterna. ❡ Uita contemplatiua in qua
eſt delectatio mentis ⁊ ſapor diuinorũ dr̄
intelligi per triticum ſuaue. ❡ Dr̄ autẽ
bilibris tritici ꝙ eſt vas continẽs duas li
bras: q: hõ circa xp̄m põt ꝯtemplari eius
diuinitatẽ ⁊ eius hũanitatẽ aſſumptam.
❡ Uita ãt actiua q: aliqñ hõi aſpa videt
intelligitur per ordeũ: ꝙ lꝫ exterius ſit aſpum
tamen interius eſt ſapiduꝫ. ſic lꝫ hec vita
aſpa videat: tñ hẽm9 p ip̄am dulcedinem
gl'e eternal'. Signãter ãt dr̄ illd̄ vas ordei
tres bilibres q̄ faciũt. 6. libras q: ſenarius
nũer9 ẽ pfect9 ⁊ ſignificat pfectõem opuꝫ
miſericordie q̄s dꝫ vir act9s habere. Utriuſ
qꝫ igit̃ vite erit vnũ p̄miũ: ſic dr̄ fuiſſe oi
um laborãtiũ in vinea: vt in euangelio cõ
tinetur. ❡ Signanter aũt ſubdit ꝙ non
ledatur vinum nec oleum. i. iuſticia ⁊ mi
ſericordia p h̄ deſignata: q̄ tũc nõ ledũtur
qñ hõ non tm̄ timet dinam iuſticiam ꝙ d̄
ſperet: nec tm̄ confidit de miſericordia ꝙ
in peccatis perſeueret. ❡ Sicut ãt denari9
valebat. 10. nũmos vſuales ſic i p̄mio bea
torum poſſumus conſiderare tria reſpcũ
anime. ſ. claram viſionem ſuauem fruitio
nem ⁊ firmam tentõem. ⁊ quattuor reſpe
ctu corporis. ſ. claritatem ſubtilitatem agi
litatem ⁊ incorruptibilitatem. ⁊ tria reſpe
ctu totius compoſiti. ſ. ſocietatem afectiuã
caritatem diffuſiuam: ⁊ eternitatem pmã
ſiuam.

Scḋa ps.

Equit. Cum ſero ãt factũ eſſꝫ ⁊c. Ubi tãgit ſuperne largitõnis p̄ſagium. ꝙ pbat liberal' premia
tio. Ubi ſciẽdum ꝙ h̄ tria poſſumus cõſi
derare. ſ. Temporis ꝯgruitatem Act9 eq
tatem. Modi diuerſitatem. ❡ Quãtum
ad pm dic̃. Cũ ãt ſero ⁊c. vbi ſcieñ. ſcḋm Ra
banũ ꝙ p iſtd̄ ſero in q̄ ẽ ꝯſumatõ diei in
telligitur finis mũdi ſiue dies iudicij i q̄ erit
ꝯgruẽtia tp̄is in retribuẽdo. Per im ãt
pcuratorẽ intelligitur xp̄s qui dr̄ pcurator eo
ꝙ nr̄am ſalutẽ pcurauit: naſcẽdo: p̄dicãdo
ꝯuerſando: moriẽdo: ⁊ i oibus actis ſuis.
Nã iuxta illd̄ Jo. 13. Ipe ẽ cui oia dedit pr̄
i mãu. i. in ptãte ſua. ❡ Dic̃ igit̃ cum ſero
factũ eſſꝫ. i. cũ tp̄s iudicij aduenieſſet: dixit
dñs vinee. i. ds trinitas: qui eſt dñs eccl'e
eam creãdo: gubernando: ⁊ inſtruendo: p
curatori ſuo. i. xp̄o qui pcurator eſt trini
tatis ſua dõa ꝯferendo. ❡ Qm ad 2m. ſ.
act9 eqtateꝫ dicit. Uoca op. ⁊ red. ill' mer
ce. ſuam. Ubi ſciẽdũ ꝙ p illã vocatõnem
opariorum intelligitur vocatõ omnium ad iu
diciuꝫ. ❡ Unde voca operarios. i. ſtatue
ante tribunal tuum. ❡ Quid autem pro
curator i iudicio habeat facere ſbdr̄. redd̄

illis mercedem ſuã. Nã vnicuiqꝫ reddet
ſcḋm ꝙ laborauerit iuxta illud. i. Cor. 2.
Unuſqſqꝫ ãt ppriã mercedẽ accepit ſcḋm
ſuũ laborẽ. ❡ Quantuꝫ ad tertiũ. ſ. modi
diuerſitatẽ dicit. Incipiens a nouiſſimis
⁊c. Ubi tria tangit. ſ.
Actum retributionis diſtinctoꝝ.
Premiũ vltimo vocatoꝝ.
Premiũ primo vocatoꝝ.
❡ Quantu ad primũ dicit. Incipiens a
nouiſſimis vſqꝫ ad primos. Ubi ſciẽnduꝫ
ꝙ in h̄ ꝙ retribuẽdo nõ ſeruauit ordineꝫ
remunerãdo primo primos q̄s vltios ſed
ecõuerſo oſtẽditur diuina miſericordia ſcḋm
Criſo. Qui gratis dat qbus vult nõ aſpi
ciens ordinem ymaginationis humane.
❡ Quantũ ad premiũ vltio vocatoꝝ dic̃
Cũ veniſſent ergo ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ per
iſtos vocatos vltima hora intelligũt gen
tiles q ad fidẽ vltimo ſunt cõuerſi quorũ
quilibet in die iudicij accipiet dnariũ. i. p
priã gloriã. ❡ Quantũ ad p̄miũ prio vo
catoꝝ dicit. Ueniẽtes ãt ⁊ primi ⁊c. Ubi
q̄ztũ ad iſtos duo tãgit. ſ.
Eoꝝ cogitationem.
Eoꝝ remunerationem.
❡ Quantũ ad eoꝝ cogitationẽ dicit. Ue
nientes ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ iudei prio voca
ti videtes ꝙ gẽtiles vltio vocati accepe
runt vnũ dnariũ itra ſe poterãt cogitare
remuneratio debẽt reſpõdere labori: cuꝫ
ergo iſti qui modicũ laborauerũt accipiãt
vnũ dnariũ: nos q pl9 laborauim9 plus d
bemus recip̄e. ⁊ digniorẽ locũ i gloria ob
tinere. ❡ Quãtũ ad eoꝝ remunerationẽ
dicit. Acceperunt ãt ⁊ ip̄i ſingulos dnarios
i. ppriã gloriã. ❡ Sciendũ eſt ãt ꝙ p iſtã
equalitatẽ p̄mij intelligit̃ ꝙ i muneratiõe
beatoꝝ erit equalitas quantũ ad aliqua:
q̄ztum ad aliqua erit inequalitas. Nam
q̄ztum ad obiectũ i ſe equalitas erit: quia
oẽs deũ videbũt. q̄ztum ẽt ad durationẽ:
q: tm̄ durabit vn9 q̄ztum alius: q: quilibꝫ
ſine fine. quãtũ ẽt ad ſacietatẽ appetitus:
q: quilibet d gl'ia q̄s hẽbit erit cõtentus.
❡ Erit ẽt ibi inequalitas prio quantũ ad
cognitionẽ intuitiuã: q: vnus intuebit̃ de
um clarius alio. Secũdo q̄ztuꝫ ad fruitio
nem volitiuã: q: q̄zto clarius intuebit̃: tã
to intẽſius fruet̃. ⁊ ſic de multis alijs ⁊c.
❡ Hoc ãt dictũ de horis ⁊ etatib9 mũdi
põt ad etates hoĩs adaptari. Nã contin
git aliqñ ꝙ aliq qui vocant̃ i ſenectute ad
penitentiã citi9 moriũtur q̄s multi q ſunt
in ſua iuuentute vocati ⁊ ideo citius pre
miantur.

Tertia pars.

Eqtur. Et accipiẽtes murmura bant ⁊c. Ubi tãgit humãe admi ratiõis pdigium ꝙ pbat equal'
retributio. Et duo tangit. Prio opantiuꝫ
conqueſtionẽ. ❡ Secũdo xp̄i conqueſtio
nis cõfutationẽ. ❡ Quantu ad primũ di
cit. Et accipiẽtes ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ illud
põt exponi prio de iuſtis iudeis i iudicio
⁊ tũc murmuratio h̄ accipit̃ p admiratio
ne non p cõqueſtione: q: videntes iudei
tantã liberalitatẽ in do ꝙ gẽtiles nouiter
cõuerſos reſpectu ip̄ſoꝝ rẽunerauit equa
li p̄mio: fuerũt nõ imerito admirati. ❡ Se
cundo põt expõi de malis iudeis in iudi
cio. Ubi ſciendum ꝙ iudei oẽs vocati fue
runt ad p̄miũ vite eterne ſꝫ multi fuerũt
q in aliquib9 portãtes legis grauamina
pondus diei ⁊ eſtus dicunt̃ portaſſe tñ q:
mali fuerũt: ad p̄mium vite eterne nõ ſũt
p adoptionẽ vocati. Hi igit̃ videtes gen
tiles q fuerũt ſine legis onere remunera
ri eternaliter: eis inuidẽtes murmurabũt.
❡ Tertio põt exponi de ſcis p̄ribus qui
longo tp̄e ſteterũt in lymbo. ⁊ ap9 ⁊ eos
ſequentibus. ❡ Quantũ ad confutationẽ
conqſtionis dicit. At ille rñdens ⁊c. Ubi
ſciendũ ꝙ ſic ꝯquerẽti ſuppoſito ꝙ ibi ſit
murmuratio rñdet dñs p q̄ttuor rõnes.
prio ſic. Ille nõ facit iniuriã alicui q dat
ſibi ꝙ dare pmiſit. ego do tibi ꝙ promiſi
ſ. dnariũ: q: ex dnario cõueniſti mecum:
ergo non facio tibi iniuriam. ergo tolle

ꝙ tuū ē ⁊ vade.i.ceſſando a murmuratio
ne intra ĩ gaudiū dñi tui.¶ Scđo arguit
ſic illud ꝙ totalr̄ ē in volūtate alicui⁹ da
re vel nō dare:cuicūqꝫ iſte det null⁹ iuſte
pōt ꝯqri.ſꝫ dare p̄miū eternū totalr̄ eſt i
volūtate mea vl̄ nō dare.ḡ.Vñ dicit. Vo
lo āt huic nouiſſimo.i.gētili pplo nouiter
cōuerſo dare p̄miū ſicut ⁊ tibi .¶ Tertio
arguit ſic.Jlle q eſt liber ⁊ p̄t dare mlt̃is
⁊ paucis:ñ dꝫ rephēdi ſi dat multꝭ ex ſua
liberalitate:ſi igit̃ ego do iſti ſicut ⁊ tibi
nō debes conqri.q: liber ſum ⁊ lꝫ mihi fa
cere ꝙ volo.Vñ dicit . An non lꝫ mihi ꝙ
volo facere.¶ Quarto arguit ſic.Null⁹
dꝫ alteri iuidere ſi aliqs q ſit bonus facit
bonū alteri tu āt inuides q: hēs oculum
neqꝫ:q: ego bonus ſum ⁊ bonū facio alte
ri ſꝫ tu nō debes facere igit̃ nō debes me
rephendere ſi do iſti ſicut ⁊ tibi.

Quarta pars.

Egitur . Sic erūt nouiſſimi p̄mi
⁊c.Vbi tāgit adeptionis inditi
um.ꝙ ꝓbat finalis aſſecutio.Et
duo tāgit.Vnū ꝙ ptinet ad opariōs ſpā
liter.Aliud ad oēs generalr̄.¶ Quantū
ad primū dicit . Sic erūt nouiſſimi ⁊c.i .
humiles ꝑ ſuā reputationē:erūt primi in
p̄mio ꝑ exaltationē:q: q ſe humiliat exal
tabit̃.Et p̄mi.ſ.ꝑ ſupbiā qu antū ad ſuam
reputationē erūt nouiſſimi ĩ ſupplitio ꝑ
extremā deiectionē:q: q ſe exaltat humi
liabit̃.¶ Vel ꝑ nouiſſimos itelligunt̃ gē
tiles.ꝑ primos v̾o iudei .¶ Quantū ad
illō ꝙ ptinet ad oēs generalr̄ dicit. Mul
ti ſūt vocati:pauci v̾o electi.Vbi Grego,
Ad fidē plures veniūt:ad celeſte regnū
pauci ꝑducunt̃.pluriqꝫ eū deū vocib⁹ſecū
tur:morib⁹ āt fugiūt.ex hoc ergo duo pē
ſare debem⁹.Primo eſt vt de ſe qſqꝫ nulla
tenus p̄ſumat :q: ⁊ ſi ad fidē vocatus eſt
vtrū ad regnū eligēdus ſit neſcit.Secun
dū eſt vt vnuſqſqꝫ ꝓximū ſuū quē iacere
inicū conſpicit:deſpicere nō audeat : q: di
uine miſericordie diuitias ignorat.¶ Jſta
āt multoꝝ vocatio ⁊ paucoꝝ electio fuit fi
gurata Judi.7.Vbi dr̄ ſiñalr̄ ꝙ cum ma
dianite cōgregati fuiſſent cōtra pplm̄ do
mini.⁊ hi ſciuiſſet Gedeon:ſpūs dñi irruit
ſup eū ⁊ clāgens buccina vocauit vniuer
ſum pplm̄ dñi.⁊ venerūt ad eū. xxxij⁹ mi
lia viroꝝ .Vidēs āt dñs magnā multitu
dinē populi:nolēs ꝙ attribueret̃ multitu
dini ſꝫ d̾o victoria .dixit Gedeoni ꝙ face
ret ꝓclamari ſicut moris erat in lege mo
ſaica vt hētur Deutero. 20. ꝙ q hedifica
uerat domū nouā.⁊ nō dedicauerat eaꝫ. ⁊
q plantauerat vineā ⁊ nō fecerat cōēꝫ ad
veſcendū oibus.⁊ q deſponſauerat vxorē
⁊ non accepat eā.⁊ q erat formidoloſus ⁊
corde pauidus:reuerterētur in domū ſuā
nec irent ad p̄liū.Quia ꝓclamatiōe facta
reuerſi ſunt de populo gedeonis .22⁹ mi
lia ⁊ tm̄.10.milia remāſerūt .Vidēs autē
dñs ꝙ adhuc mult⁹ erat ppl's : iterū vo
luit ꝓbare q apti eſſent ad p̄liū ⁊ dixit ge
deoni ꝙ duceret populū ad aq̄s ⁊ q ma
nu ⁊ lingua aq̄s lamberēt ſepararent in
ptem vnā.oēs vero qui flexo poplice aq̄s
biberēt ſepararēt in ptem aliā.⁊ ñ fuerūt
inuenti niſi .ccc^t. q aquā manu ⁊ ligua lā
berēt.Tūc ſibi dixit dñs ꝙ cū illis trecē
tis liberaret populū de manu madianita
rum.⁊ ſic ſoli illi ccc^t.inter oēs fuerūt ele
cti ad pugnā.¶ Modus āt quē tenuerūt
preliādo ꝯtra inimicos fuit ꝙ in manib⁹
portabāt lāgenas vacuas.⁊ lāpades ĩ me
dio lagenaꝝ ⁊ tubas . Cūqꝫ veniſſent ad
locum p̄liȷ̄ fregerūt lagenas ⁊ tenuerunt
in ſiniſtris manib⁹ lāpades ⁊ dextris ſo
nauerunt ⁊ clamauerūt gladius dñi ⁊ ge
deonis ſtātes ſinguli ĩ loco ſuo ꝑ circuitū
caſtroꝝ hoſtiū . Vidētes igit̃ inimici tot
lumina ſubito appentia ⁊ clamorē perua
lidum timuerunt ⁊ fugerunt citiſſime .
¶ Vbi ſciendū ꝙ ꝑ populū dñi intelligit̃
genus humanū. ꝑ madianitas v̾o qui in
terpretat̃ iniqui: intelligunt̃ dyaboli qui
vidētes ꝙ deus fecit hoiem vt acqreret
gloria ēqꝫ ſupbiendo perdiderāt ſibi conti
nue inimicātur.⁊ congregāt exercitum vi
tioꝝ ad pugnandū cōtra hoiem vt vinca
tur ⁊ ſepetur a deo.Per gedeonē vero q
interp̄tatur tēptatio humilitatis ſue: itel
ligit̃ xp̄s q humilitatē in ſeipſo tēptauit
iuxta illud Phil.2.Humiliauit ſeipſum
factus obediēs vſqꝫ ad mortem. ¶ Jſte
igit̃ ꝓbus gedeon.i.xp̄s vidēs humanū
genus ſic i arto poſitū plen⁹ ſpū ſcō vēit
ad pugnā qñ voluit incarnari.vt ꝓ nobis
pugnaret.⁊ ꝑ ſuā predicationē quaſi clan
gens tuba nos cōgregaret ad pugnam .
Quia vero in ſpūali p̄lio hō non dꝫ ꝯfide
re de ſuis viribus ſꝫ de diuina virtute:dr̄
ꝙ gedeon cū tāta multitudie non iuit ad
p̄lium Nā hō confidens de diuina v̾tute
efficit̃ fortis.cōfidens v̾o in ſua ꝓpria de
bilitat̃.iuxta illud Judi.6.Dñe deus non
derelinqs p̄ſumētes de te.de ſe ⁊ de ſua
virtute gloriātes humilias .¶ Qualr̄ āt
bellatores electi fuerint audi qd ſequit̃ .
Nā primo clamat̃ ꝙ qui hedificauit domū
⁊c.Vbi ſciendū ꝙ ꝑ hedificiū domus non
dedicate intelligit̃ peccatū ambitōis ⁊ va
neglorie q̄ multociēs oriunt̃ in hoibus ex
reb⁹ mundanis:puta caſtris villis ⁊ pala
tijs ⁊c.talia non dicuntur dño dedicari .
¶ Per vineā āt fructiferā intelligit̃ ha
bundantia reꝝ:q̄ tunc oibus cōmunis nō
efficit̃:qñ hō iſtis habundans ē ipi⁹ nulli
bōa ſua ꝑ miſericordiā largiendo. ¶ Per
ſponſā vero q̄ a ſponſo diligit̃ intelligit̃ fi
des catholica q̄ꝫ qlibet dꝫ amare dicēdo
illud Sap.8.Hāc amaui ⁊ exqſiui a iuuē
tute mea ⁊ q̄ſiui ſpōſā eā mihi aſſumere .
⁊ amator fact⁹ ſuꝫ for^e illi⁹.q̄ quidē tunc
duci nō dr̄.qñ hō ꝑ fidē nō opat̃ nec facit
aliquē fructū.¶ Per viꝝ v̾o timoroſum
intelligit̃ vir qui ex puſillanimitate ſua
timet incipe aliquod op⁹ arduū ⁊ merito
rium:ſꝫ ſp pigreſcit.¶ Per viꝝ v̾o corde
pauidum intelligit̃ hō qui aliqñ opus ali
quod bonū incep̄:puta ieiunare:orare ⁊c.
ſed tñ in ipſis ſentiens aliq̄ꝫ grauedinē
deicit̃ ⁊ incipit ab incepto bono ope reſi
lire . ¶ Ois igitur qui predictis vel ali
quo p̄dictorum detinetur:reuertatur nec
vadat ad preliū:q: non poſſet cū dyabolo
cuius voluntatē ſequit̃ preliari q: ab ipo
vinceretur.¶ Sicut āt d̾ exercitu gedeo
nis receſſerunt.22.milia ſic re vera ſi eun
do ad ſpūalem pugnam in retiti ſupradi
ctis vitijs excludi debeant:multi fugiēt
⁊ pauci remanebunt.¶ Secundo fuerūt
probati ad aquas vt.ſ.qui lamberent aq̄s
⁊c.Vbi ſciendum ꝙ per aquas intelligun
tur res mundane que inſtar aquarū ſunt
labiles:nullam firmitatē habentes.Jſtis
autem rebus aliqui ad neceſſitatem vtun
tur ⁊ h̄ eſt licitum.⁊ hi ſunt qui lambent
manu ⁊ lingua.Aliqui ad ſupfluitatem ⁊
h̄ eſt ꝓhibituꝫ.⁊ hi ſunt qui flexo poplice
bibunt:q: eis reuerētiā facit duꝫ ſe flectit
⁊ aurit auide dum os in ipſis demergūt
i.cor in ipſis conſtituit eas continue con
gregando.de quibus Barch .3. Non eſt
finis poſſeſſionis eorum . ¶ Qui igitur
rebus iſtis ad ſuperfluitatē vtuntur non
vadāt ad pugnam quia ſuccūberent :qui
vero ſolum ad neceſſitatem ſecure vadāt
quia victoriā obtinebunt.Sicut autem in
ꝓbatione aquaꝝ exceptis trecentis oēs
alij reuerſi ſunt : ſic re vera ſi vellimus
probare homines bellatores in predictis
paucos inueniemus:quia teſte ſcriptura
Je.6.A maiore vſqꝫ ad minorem: omnes
auaritie ſtudent . ¶ Modus autem pu
gnandi ſequitur : quia portantes lange
nas cum luminibus ⁊c . Vbi ſciendum ꝙ
per langenas terreas intelligitur homo
quantum ad corpus terrenum . Jn iſto
dicitur Lampax cum lumine.i.anima cuꝫ
ſplendore fidei ⁊ gratie . ⁊ caritatis ar
dore .Has debent cum vadunt ad p̄lium
cōfringere.i.corpora dignis flagellationi
bus caſtigare.Ut ſic dicant illud Prime

cor.9.Caſtigo corpus meũ ⁊ i ſeruitutem
redigo.Et tũc luminaria oculta maifeſtã
tur.i.fides ⁊ grã ⁊ caritas q̃ in ipo ſunt i
cipiunt p opa relucere.Debẽt ẽt tuba ca
nere p verã doctrinã alios inſtruẽdo.Dr̃
ãt ꝙ tenebãt lampados i ſiniſtris maibus
⁊c.q: lumẽ fidei grẽ ⁊ caritatis dꝫ in cordẽ
ſeruari ꝙ ẽ ſitum i ſiniſtra pte corporis.
Doctrina vero dꝫ recta intentiõe fieri:q:
ad laudem dei ⁊ vtilitatẽ pxi.⁊ clare gla
dius gedois ⁊c.i.nõ cõfidere d̃ ꝓpria vir
tute ſꝫ de dio auxilio.q̃ habem⁹ i pñti vi
ctoriã ⁊ i futuro glãm ad q̃ꝫ ⁊c.
¶ Dominica ſexageſſime.Euangeliũ.20.
C
Um turba plurima cõuenirent ⁊ de ciuitatib⁹ ꝓperarent ad yᵐ dixit p ſimilitudinẽ.Exijt q ſeminat ſeminarẽ ſem ſuũ ⁊c.Luc.8.Nos
videmus p experientiã ꝙ qñ aliqs bon⁹
pictor dꝫ facere aliq̃ꝫ pulchrã imaginẽ:oꝫ
ꝙ requirat ſbꝫ diſpoſitũ:i q̃ poſſint colores
recipi ẽꝫ figure exigẽtiã depingẽde.Nã
ſup rẽ fluidã vel humidã l'equalẽ vel aſpe
ram vel huiuſmodi.nõ bñ recipit.ſꝫ iſtru
mẽto plão ⁊ ꝓportõato ⁊c.Vñ dic ph's ꝙ
actus actiuorum ſunt ipaciente diſpõito.
¶ Sic igit in naturalib⁹ cõſpicim⁹ iſta:
ſic i ſpũalib⁹.In doctria igit vitaꝫ.⁊ ſiõi
ſcõꝫ diuerſitateꝫ audientiũ ẽmo recipit:⁊
verbũ ſeminatũ fructificat pl's vel min⁹.
¶ Xp̃s igit tãq̃ꝫ ſol mũdũ illuminãs:ſua
doctrina oẽs generalr̃ iſtituit ⁊ i oẽs geñ
ralr̃ ifluit:ſꝫ ꝙ i aliqb⁹ iſta doctria fructi
ficet:in aliquibus vo ñ:ex diſpoſitõe audiẽ
tiũ ẽ diuerſitas hꝫ oritũ.Et h ẽ ꝙ nob inſi
nuat i euãgelio hodierno i parabola hois
ſeminãtis.In q̃ qdẽ euãgelio.5.tangunt
luculẽter.Videlꝫ.
Xp̃i p̃dicantis benignitas reuerẽda.
Sbi recipiẽtis diuerſitas intuẽda.
Precois admonẽtis ſedulitas attẽdẽda.
Collegij inquirẽtis ſanctitas imitãda.
¶ Magri exponentꝭ claritas admirãda

¶ Primũ ꝓbat inſtructio amoroſa.2^{m}
diſpoſitõ numeroſa.3^{m} excitatõ vigoroſa
4^{m} petitõ gratioſa.5^{m} explicatõ fructuo
ſa.Primũ i pricipio.2^{m} ibi.Et dum ſemi
nat ⁊c.3^{m} ibi.Hoc dicẽs clã ⁊c.4^{m} ibi.
Interrogabant autem ⁊c.5^{m} ibi.Eſt aũt
h parabola ⁊c.

Prima pars.

Q
Uantum ad p̃mum vbi tangit ⁊c.ꝙ probat ⁊c.dic.Cũ turba ⁊c.vbi duo poſſumus conſiderare.ſ.
Deuotõem populi i accedendo.
Locutõem xp̃i in iſtruendo.
¶ Quantum ad p̃mũ dicit.Cum turba
⁊c.Vbi ſciẽdum ꝙ lꝫ pharisei:p̃ncipes ſa
cerdotum ⁊ ſcribe pp inuidiaꝫ pſequerẽ
tur xp̃m:tamen popul⁹ ſimplex ⁊ inocẽs
⁊ deuotus:videns eius ſanctitatem i vi
ta:veritatem i doctria:virtutem in mira
culis ⁊ honeſtatem i exemplis:de ciuita
tibus gallilee in qbus exierat fama d̃ il
lo:cum magno deſiderio properabant ad
xp̃m tanq̃ꝫ ad medicum clementiſſimuꝫ
vt curarent.Magiſtrum ſapiẽtiſſimum
vt illumiarentur.Et paſtorem humilimũ
vt reficerent.Et hoc eſt ꝙ dic.Cũ turba
⁊c.¶ Iſte concurſus turbarum venienti
um ad xp̃ꝫ fuit figuratus numeri.10.vbi
dr̃ ſentẽtiali:er ꝙ dixit dñs Moy.Fac ti
bi duas tubas argenteas ductiles quib⁹
conuocare poſſis multitudiem cũq̃ꝫ con
crepueris tub congregabitur ad te ois
multitudo ãte hoſtiũ tabernaculi federis.
¶ Vbi ſciendum ꝙ per Moy.intelligit
xp̃s.h duas tubas habuit.i.duo teſtamẽ
ta:vetus ꝙ expoſuit:⁊ nouuꝫ ꝙ condidit
que ſignant dicunt tube qb⁹ ſonus diffũ
ditur late:q: ſic veritas duoꝝ teſtamẽto
rũ per totũ mũdũ vniuerſalr̃ predicatur
Dicunt autem argẽtee:q: ſicut argẽtum
ꝙ qdem eſt album puritatem ſignificat:
ita veritas cõtenta i ipſis eſt pura ⁊ mũ
da ſine admixtione aliqua falſitatis.Di

cunt autem ductiles:q: ſicut res ductilis
fabricatur in maleo ⁊ in cute:ſic ſacra ſcri
ptura in duobus teſtis contẽta docet nos
corpus macerare dignis caſtigatõib⁹ vt
obediat rõni.¶ His ãt xp̃s tubãdo ⁊ cõ
crepãdo per ſuã predicatõem congregat
turbam ad hoſtiũ tabernaculi.i.ad fidem
catholicam p quã homo federatur cuꝫ dõ
Sciẽdũ eſt aũt ꝙ in veteri teſtõ int alia
erat triplex vſus tubaꝝ.ſ.vocãdi homies
ad p̃liũ:ad ꝯuiuiũ ⁊ ad ſolẽnitates:ſic per
ſacrã ſcripturam inſtruimur qualr̃ debe
mus nos ad bella parar̃:ꝯ inimicos dimi
care vicia ⁊ malignos ſpiritus ſupare.do
cet ẽt nos qualr̃ in conuiuio congregatõ
nis fidelium.i.in corpor̃ ⁊ ſanguie xp̃i pa
ſcimur ⁊ potamur vt virtuoſe viuamus:
in via mãdatoꝝ dei curramus:⁊ mores no
ſtros componamus:⁊ deo laudes redda
mus.Docet ẽt nos qualr̃ in ſolẽnitate q̃ꝫ
expectamus finalr̃ i gloria paradiſi beati
ficemur quãtum ad corpus ⁊ aiaꝫ.¶ Q^{m}
ad 2^{m}.ſ.locutõem xp̃i in iſtruendo dicit.
Dixit per ſimilitudiem ⁊c.Vbi ſciẽdũ ꝙ
multiplex cã aſſignat a ſcis qr̃ xp̃s i ſua
p̃dicatõe loquebatur parabolice.Prima
eſt vt morem patrie ſeruaret.Nam pale
ſtini qui ſunt magni ꝓlocutores i ſuis col
loquijs:puerbijs vtebantur.Secũda vt il
lud ꝙ dicebat magis cõmendaretur me
morie.Tertia vt nob oſtenderet exponer̃
ſcripturas.vt per cognita exponamus in
cognita.⁊ itellectum ſpũalem i eis eſſe q̃
rendum.¶ Sciẽdum eſt ẽm Bedam:ꝙ
ſator eſt xp̃s:ſemen verbum dei ſiue pre
dicatõ veritatꝭ.exitus auteꝫ ſatoris ẽ exi
tus filij dei de ſinu patris i mũdũ.¶ Iſte
exitus Chriſti fuit figuratus Apoc.6.vbi
dr̃.vidi ⁊ ecce equ⁹ albus ⁊ q ſedebat ſu
per illum habebat archum.⁊ data eſt ei
corona:⁊ exiuit vicens vt vinceret.¶ Vbi
ſciendum ꝙ per 1^{m} equum intelligit hũa
nitas xp̃i:que ideo alba dr̃ q: peccatuꝫ ñ
fecit:nec inuentus eſt dolus i ore eius.ſ.

pe.2.Per equitem vero intelligitur xp̃i
diuinitas:que iõ ſedere dr̃ ſuper humani
tatem:q: ſicut ſeſor dignior eſt equo:ita
ditas in xp̃o dignior erat hũanitate.Per
archum vero q eſt arma expugnatiua ho
ſtium itellr̃ xp̃i predicatõ ex qua velõ ſa
gite micantes cũctos vulnerat inimicos.
Per coronam xõ que eſt ornamentum re
gium:itellr̃ regalis dignitas xp̃i.q: ẽ rex
regum:⁊ domi⁹ domiantium.Apoc.19.
Cui dr̃ Eze.24.Corona tua circonligata
ſit tibi.¶ Iſte autem ſic armatus ⁊ coro
natus vt miles ſtrenuus ad pugnã exijt
ꝯ dyabolum:⁊ nõ qdem vt vinceretur ſic
Adam vetus hõ:ſed vt nouus homo no
ua bella eligens ſuperauit:⁊ iõ exijt vicẽs
vt vinceret.Vñ nos ꝯfortans dic Io.16.
In mundo p̃ſſuraꝫ hẽbitis:ſed confidite:
q: ego vici mundum.

Secũda pars.

S
Equitur.Et dum ſeminat ⁊c.Vbi tangit ſbi recipiẽtis diuerſitas intuenda:ꝙ ꝓbat diſpõ numeroſa vbi duo tangit.ſ.
Sbm diſpõnis icongruentis.
Sbm diſpõnis ꝯgruentis.
¶ Q^{m} ad p^{m} dic.Et dũ ⁊c.Vbi ſciẽdum
ꝙ iter alia tria ipediunt ꝓfcũ vbi di in
aĩa viatoris.ſ.
Tenebra ignorãtie reſpectu itelligibilis.
Proteruitas ma^{c} reſpectu iraſcibilis.
Anxietas auaritie reſpectu ꝯcupiſcibilis
¶ Q^{m} ad p̃mã indiſpoſitõnem que ipe
dit profectum verbi dei.ſ.luxuriaꝫ ſignifi
catam per viam per q̃ꝫ itelligibil' obfuſca
tur:dicit.Et dum ſeniat aliud ce.ſec⁹ viã
⁊c.Vbi ſciẽdum ꝙ per viam itelligit cor
hominis deditum peccato luxurie.Cui⁹
rõ eſt:q: ſic via ẽ publica cõis.⁊ cibus pa
tens.ita cor luxurioſi ẽ publicũ ⁊ patens
oib⁹ cogitatõib⁹ imũdis occurrẽtib⁹:q:
nlli reſiſtit ſꝫ in eis delectat.Vñ cuilibet
tali dr̃ Iſ.51.Poſuiſti vt terrã corp⁹ tuũ
⁊ q̃ſi viam trãſeũtibus.¶ Sic igitur ad

lr̄am ſemen ꝙ cadit in viam:q: nō eſt oc
cultatū ſub terra ↄculcaẗ ab hoībus ⁊ co
mediẗ ab auibus ſic ſpūaliter verbū dei
ꝙ cadit in corde ſic publico conculcaẗ: q:
male cogitatiões ipm̄ cōculcāt ꝑm Ciril
lum.⁊ dyaboli ſignificati ꝑ aues dicunẗ il
lud comedere:dū de corde afferūt : ne af
ferat bonū fructū.¶ Dicūtur āt dyaboli
aues rōne velocitatis:diſcurrendo : rōne
ĩpetuoſitatis in impugnādo ⁊ rōne rapa
citatis in rapiēdo.Volucres ꝟo celi dicū
tur.i.aeris:q: demones ꝑm Augu. Uſqꝫ
ad diē iudicij erūt in iſto aere caliginoſo
ad hoīum exercitatōem.¶ Sed tamē cō
ſideraret peccator miſerrimus:⁊ ad men
tem ſuam recurrat q̄ȝ maluȝ eſt vt ſit via
infructifera ⁊ patens oībus malis:⁊ ſeip
ſum diſponat vt iam via non ſit ſed ager
fructifer.Ubi ſciendum ꝙ ſi via dȝ fructi
fera fieri:oȝ ꝙ vomere ſcindaẗ : in circui
tu fodiatur:⁊ clauſura ſepiaẗ. Sic pecca
tor inſtar vie:oȝ ꝙ vomere ſcidatur ꝑ ve
ram cōtritōem:i circuitu fodiatur ꝑ iter
nam ſui conſideratōem:clauſura ſepiatur
per mandatoꝝ obſeruatōem. ¶ Ad h̄ āt
tria facienda admoneẗ peccatores a do
mino Joel.2.qbus dr̄. Conuertimini ad
me.ſ.per mādatorum obſeruatōnem:i to
to corde veſtro in ieiunio fletu ⁊ planctu
ſ.ſc fodiendo per internam ſui ↄſideratō
nem:⁊ ſcindite corda vr̃a ⁊ non veſtimen
ta vr̃a per veram contritōeȝ. Tali āt pec
catori ſic volenti ↄuerti dic̄ dn̄s.puer. 4.
Viam ſapiētie mōſtrabo tibi ⁊ ducam te
per ſemitas equitatis quas cuȝ igreſſus
fueris non artabunẗ greſſus tui ⁊ currēs
nō habebis offendiculū.¶ Quantum ad
ꝑam idiſpoſitōem q̄ ipedit ꝓfectū ꝟbi dei
ſ.ſupbiā ꝑ q̄ȝ iraſcibil' induraẗ dſignatā ꝑ
petrā dic̄.Et aliō ce.ſupra pe.⁊c. Ubi ſciē
dū ꝙ ꝑ petrā intell'r cor hoīs induratum
ꝙ nō p̄t hūiliari nec a ſua ſnia reſiliẗ. Un̄
ð ipſis dr̄ Je.5. Indurauerūt facies ſuas
ſupra petrā:noluerūt reuerti.Nō aduertē
tes miſeri illud eccl'aſtici.3.Cor durū ma
le habebit in nouiſſimo.¶ Sic igiẗ ad lit
teram qñ ſemen cadit ſupra petrā duram
que nō habȝ humoreȝ aqueū: ⁊ ſi naſcatur
ſtatim moritur: ſic verbuȝ dei receptum
in corde ſuperbi ⁊ i ſua proteruia indura
ti.⁊ ſi aliquādo ex aliqua curioſitate ſibi
placeat:tamen cito moritur: nec ad profe
ctum venit per opera:q: caret grē ⁊ cari
tatis humore. ¶ Sed tñ debȝ aduertere
miſer peccator inſtar lapidis in ſuis ma
litijs induratus:ꝙ lapis q̄ūis durus ſit
tamē aliquādo frangiẗ vel liquore hume
ctante:vel igne ardeſcēte:vel malleo feri
ente.Sic peccatorem obſtinatum dȝ fran
gere humor.i.paſſionis xp̄i lachrimoſa
meditatō:vel ignis.i.penaꝝ inferni conſi
deratō:vel malleus.i.natural' mortis expe
ctatō. ¶ De pecore aūt ſic conuerſo cum
lachrimis predictis conſideratis pōt dici
illud ps. Educens aquā de petra.i. ð cor
de. ¶ Modus autem per quem dȝ pec
cator aquas educere fuit figuratus nume
ri.20.in Moy.de quo dicitur ꝙ cum ele
uaſſet Moy. manum percutiens virga
bis ſiliceȝ.egreſſe ſūt aq̄ largiſſime. Ubi
ſciēdum ꝙ per Moy.h̄ intell'r peccator.
q: ſicut habetur ibi Moy. non credidit
do:ſic peccator voluntati diuine reſiſtit.
Per manum firmā ⁊ validam intelligiẗ
volūtas ſiue liberum arbitriū: q: nullate
nus poteſt cogi. Per virgam vero q̄ eſt
inſtrm̄ caſtigatiuum iuuenum intelligiẗ
rō que debet ſenſualitatē corrigere. Per
ſilicem vero ſiue petrā duriſſimam: intel
ligiẗ cor in vitijs obduratum. ¶ Moy.
igitur.i.peccator cognoſcens cor ſuuȝ du
riſſimū:dȝ voluntatem in altum erigere
i.ad complacentiā diuinoꝝ. ⁊ tunc virga
i.recta rōne percutere ſiliceȝ.i.cor duꝝ cor
rigere:vt ad duritia ſua frāgatur. Signā
ter āt dr̄ ꝙ bis percuſſit ſilicem:q: inter
alia q̄ dȝ rō cordi duro vt molliaẗ oſtēdere
ſunt principal'r duo.ſ. amiſſio eterne glo

rie ⁊ acquiſitio eternalis pēne. Cum igiẗ
iſte miſer peccator conſiderat bis petra ꝑ
cutitur:⁊ tunc cor durum frangiẗ per cō
tritōem amaram ⁊ egrediuntur aque lar
giſſime per fluuium lachrimarū. ¶ Qm̄
ad tertiam idiſpoſitōem que impedit pro
fectum verbi dei.ſ.auaritiam ꝑ quam con
cupiſcibilis anxiatur deſignatam per ſpi
nas dicit.Et aliud ce.inter ſpi.⁊c. vbi ſci
endum ꝙ per ſpinas iuxta dcm̄ ſaluato
ris intelliguntur diuitie:cuius rō eſt :qa
diuitie male acquiſite inſtar ſpinarū pun
gunt in p̄nti mentem verme cōſcientie: i
futuro vero corpus igne infernal' gehēne
¶ Sicut igitur ad lr̄am quando ſemē ſi
mul cum ſpinis oritur q: ſpine ſunt fortō
res ipm̄ aliqñ ſuffocant:ſic lȝ verbum dei
aliquando audiatur ab aliquo : tamen q:
in ipo ſunt fortiores cogitatões diuitiaꝝ
⁊ voluptatum mundi q̄ȝ ſit verbum diui
num in corde receptum : ideo ꝑm Criſo.
ipm̄ verbum ſuffocant ne poſſit facer̄ fru
ctum.¶ Qm̄ ad 2m.ſ.lȝ diſpoſitōis con
gruentis dicit.Et aliud ce.in terraȝ bonā
⁊c. Per terram enim bonam intelligitur
cor vel anima hominis bene diſpoſiti ad
ſemen recipiendum ꝑm Cirillum ⁊ ipȝ re
tinendum ⁊ fructificandum. ¶ Sciēduȝ
eſt āt ꝙ 1a dr̄ bona terra que habȝ ſuffici
entem pinguedinē:conuenientem tempe
riem:⁊ irrigantem ymbrem:⁊ quando ta
lis eſt:tunc portat vberem fructum:talis
terra ſunt corda deuota ad ſuſcipiendum
verbum dei apta.Habēt enim ſufficiēteȝ
pinguedinem caritatis ⁊ affectōis conue
nientem tempericȝ ſobrietatis ⁊ diſcretio
nis:irrigantem ymbrem grē ⁊ deuotōis:
⁊ ſic fructum faciūt meritorie opatōnis.
Iſta ē terra de q̄ ps.Dn̄s dabit benigni
tatem ⁊ terra dabit fructū ſuum.¶ Iſta
fructificatio bone terre fuit figurata geñ.
1.vbi dr̄. Protulit terra herbam virētem
⁊ afferentem ſemē iuxta gen9 ſuuȝ: lignū
quoqꝫ faciens fructum ⁊ hn̄s vnumqꝺqꝫ
ſementē ꝑm ſpeciem ſuam. ¶ Ubi ſciēdū
ꝙ in 1a ꝓductōe terre quattuor tangūtur
ſcm̄ :fructus:herba ⁊ lignum. Per ſcm̄
ꝙ occultaẗ ⁊ virtual'r continet plantam ⁊
fructum intelligiẗ cogitatō hominis que
occulta teneẗ in corde ex qua opera exte
riora procedunt. Per fructum ꝟo itell'r
opus bonum. Per herbam autem attra
ctabilem ⁊ mollē:intell'r affabilitas ⁊ hu
militas:quibus homo efficitur alijs tra
ctabilis ⁊ benignus. Per lignum ꝟo fir
mum ⁊ ſolidum:itelligiẗ virtus conſtātie
⁊ perſeuerantie.Homo igiẗ ſpūaliter itel
lectus per terrā bonā dȝ proferre ſcm̄ co
gitationis mūde:fructū opatōis bōe: her
bam humiliatōis benigne:lignuȝ duratio
nis firme.¶ Sic igitur ad lr̄am ſemen i
bona terra fructificat:ſic ⁊ verbum dei i
anima bene diſpoſita. ¶ Sciendū eſt aūt
ꝙ ſicut dr̄ Math.13.ſemē ꝙ cecidit i ter
ram bonā attulit fructum aliud cēteſimū:
aliud lxm.⁊ aliud 30m.Ubi ſciendū ꝙ ge
neraliter loquendo triplex eſt ſtatus ho
minū bonoꝝ.ſ.virginum:viduarum: ⁊ cō
iugatorum.Semē igitur in virginibus af
fert fructum Cm.q: virgines excellentio
ri vita viuunt q̄ȝ vidue nec cōiugati. Dr
Jo. In carne preter carnē viuere vita ē
angelica non humana.Semen autem i vi
duis affert fructum lxm.q: habent obſer
uātiam.10.preceptorum cum.6.operibus
pietatis.Semen vero in cōiugatis affert
fructum 30m.i.obſeruantiam.10.ꝓceptoꝝ
cum fide ſancte trinitatis.

Tertia pars.

s Eqtur. Hoc di.clamabat ⁊c.vbi
tangitur preconij admonētis ſe
dulitas attendenda. ꝙ probat
excitatio vigoroſa.Ubi ſciendȝ ꝑm Ba
ſilium ꝙ audire pertinet ad intellectum
vnde ꝑm Bedam quotienſcunqꝫ in ſcrip
tura admonemur ad aliquid audiendum:
ſignum eſt ꝙ illud ꝙ dicitur eſt miſticū:⁊
ꝙ ſignificatio ei9:eſt a nobis attētius ac

quirenda. ¶ Dicit igit̃ h̃.d.i. ſilitudinem de ſeie ꝓponẽs: clamabat in ſignum deſi derij ſalutis aiorum ⁊ vt nos redderet at tentiores: q̇ habȝ aures audiendi audiat: mentalr̃ iterius intelligẽdo ⁊ ope adim plendo. ¶ Sciendum eſt at̃ ꝙ aliq ſunt q deum audire deſiderant vt deuoti ꝑtem plantes. Et iſti figurãtur per iſtos reges terrarum d̃ qbus dr̃. 2. pal'. 9. ꝙ deſidera bant videre faciem Salõnis vt audirent ſapientiã q̃ʒ dederat dñs in corde ſuo.

¶ Aliq ſunt q deum audire timent vt ve ri penitentes q timore magno deuȝ audi unt ꝯſiderantes preuaricatõem ⁊ offenſã cõmiſſam. Et iſti figuratur per Adam. d̃ quo dr̃ geñ. 3. ꝙ cum poſt preuaricatõneȝ vocaſſet eũ dñs. d. Adã; vbi es. ait. Voceȝ tuam audiui in paradiſo ⁊ timui: eo ꝙ nu dus eſſem. ⁊ abſcondi me. expõe de nuda tõe. ¶ Aliqui ſunt q deuȝ audire renuũt vt pigri: de qbus conqueritur dominus p pſalmiſtã. d. Nõ audiuit populus me⁹ vo cem meam ⁊ iſrl' nõ itendit mihi. Unde tales icrepat dñs Jſ. i. d. Cognouit bos poſſeſſorem ſuum ⁊ aſinus preſepe domi ni ſui. Jſrl' autem non cognouit ⁊ popul⁹ meus non intellexit. Ad lr̃am enim ſic in uenitur ꝙ multi peccatores ſunt magis ingrati beſtijs non vtentibus rõne. Naȝ bos ⁊ aſinus dominum ſuum cognoſcunt ⁊ faciunt eorum ſeruicia: ⁊ tamẽ pigri ſto lidiores aialibus: dum cognoſcere nolunt nec ip̃m audire: nec in eius ſeruitijs occu pari. ¶ Aliq ſunt qui deum audire nolũt ſed mund⁹ ⁊ carnalia deſideria: iſtar adã q ſpreto mãdato domini audiuit vocem vxoris ſue. geñ. 3.

Quarta pars.

Equit̃. Interrogabãt at̃ euȝ ⁊c. s Ubi tangit̃. Collegij ingrentis ſanctitas imittãda. ꝙ ꝓbat peti tio' gr̃oſa. Et duo tangit̃. ſ.

¶ Diſcipulorꝫ inq̇ſitõem.

Xp̃i reſponſionem.

¶ Quantum ad primum dicit. Interro gabant ⁊c. Ubi ſciendum ſm̃ Aug. ꝙ dif ferentia eſt iter parabolã ⁊ enigma. Naȝ parabola eſt ſermo quaſi facti: ſed nõ ſci tamen poſſibil' fieri. Egnima vero eſt ꝓ ceſſus ſermonis in his que dicunt̃ q̃ſi ⁊ fcã: tñ nõ ſunt fcã nec poſſibilia fieri: ſigni ficãt v̄bo aliqd i oculto: ſic ꝙ dr̃ in libro iu dicũ ꝙ ligna ierũt vt vngerẽt ſibi regeȝ. Non ẽ at̃ ſcm̃ ꝙ dr̃ exijt qui ſemiat ⁊c. poſ ſibile tñ fieri. Dicit igit̃ ꝙ iterrogauerũt eum: ſed nõ ſtatim finita pabola bȝ Bedã ſ; poſt ſic eius familiares. ¶ Q^m ad 2^m ſ. xp̃i rñſionẽ dic̃ qb⁹ ip̃e dic̃ vobiſcũ ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ apl̃i dolẽtes ꝙ populus ñ intelligebat que parabolice dicebantur a xp̃o: moti caritate que non ſuam ſed alio rum querit ſalutem: interrogauerunt xp̃ȝ de expõne parabole: per h̃ nobis dãtes exemplum ſm̃ Criſo. vt de ſalute aliorũ tanq̃ȝ d̃ ꝓpria ſoliciti ſimus.

Quinta pars.

Eqtur. Eſt at̃ h̃ pabola ⁊c. Ubi s tangit̃ magiſtri exponentis cla ritas admiranda: ꝙ probat ex plicatio fructuoſa. Et duo facit. Prĩo oſtẽ dit qd ſignificet ſemen ſeminatum. Scd̃o qd ſbm̃ preparatum. ¶ Quantuȝ ad p^m di cit. Eſt h̃ at̃ ⁊c. ſemen ſenſibile ꝙ ſeminat̃ eſt. i. ſignificat v̄bum. i. doctrinam verita tis. de quo v̄bo dr̃ deutero. 8. Non in ſolo pane viuit homo ſed in omni verbo ꝙ ꝓ cedit de ore dei. ¶ Quantum ad ſecũduȝ. dicit ꝙ autem ſecus viam ⁊c. Et quattuor facit ſecundum ꝙ exponit quid ſignificẽt quattuor ſba ſcm̃ recipientiã. ſ. quid via ⁊ quid petra: quid ſpine: quid terra bona.

¶ Quantum ad primum dicit: quod aũt ſecus viam ⁊c. Expone de omnibus quat tuor ſicut ſtat in textu. ¶ Homines au tem dediti diuitijs terrenis per ſpinas d̃ ſignatis poſſunt figurari per 1^m figulum de quo dicitur eccleſiaſtici. 38. Figulus ſe dens ad opus ſuum conuertens pedibus

ſuis rotam qui in ſolitudinẽ poſitus eſt ꝓ pter opus ſuum: ⁊ in miſericordia omnis operatio eius in brachio ſuo formauit lu tum: ⁊ ante pedes ſuos curuauit virtuteȝ ſuam: cor ſuum dabit vt conſumet linitio nem ⁊ vigilia ſua mundabit fornaceȝ om nes hi in manibus ſuis ſperauerunt.

¶ Ubi ſciendum ꝙ per figulum ꝙ opera tur de terra: intelliguntur homines dedi ti terrenis diuitijs qui poſſunt quantũ ad preſens ſpectat in quadruplici differẽtia reperiri. Nam quidam ſunt ſolicitl acqui rere diuitias per vſuras: quidaȝ per mer cationes: aliqui per labores: quidam per redditus eccleſiaſticos vt clerici ⁊ ſymo niaci. ¶ Uſurarij intelliguntur per figu lum ſedentem ad opus: quia ſedent ad bã chuȝ ⁊ ſine labore lucrãtur. Mercatores vero per figulum vertentem pedibus ro tam. quia totum mundum circuent modo in franciam ⁊c. Laboratores vero ꝑ ip̃m qui in brachio ſuo formauit lutuȝ ⁊c. Nã laboratores mãibus ⁊ pedibus ſe exercẽt vt poſſint diuitias congregare. Clerici ⁊ ſymoniaci intelliguntur per figuluȝ cor ſuum dans ad linitõem ⁊ vigilantẽ ⁊ mũ dantem fornacem: q: iſti multotiens pluſ q̃ʒ layci ardent auaritia ⁊ cor ſuum ad vi gilandum tradunt: quia machinari nõ de ſinunt qualiter valeant prebẽdari: omnes iſti dicuntur in manibus ſuis ſperare: qa confidentes de ſua induſtria credunt ho nores ⁊ diuitias adipiſci. ¶ Dicitur au tem terra bona ꝙ fructum affert in paci entia: quia teſte Jaco. Ja. i. Paciẽtia op⁹ perfectum habȝ: perfectum inq̃ʒ. i. in hoc mundo meritorium ⁊ in futuro glo̅ſum. Ad q̃ʒ ⁊c.

¶ Dominica in. 50^a. Euangelium. 21.

Sſumpſit yh̃s. 12. diſcipl̃os ⁊ ait illis. Ecce aſcendimus a ieroſolimã ⁊c. Luc̃. 18. Tria ſunt inter alia que ptinent ad bonũ medicũ. Primuȝ

eſt ꝙ cognoſcat infirmitatis morbus. 2^m ꝙ cognoſcat ſanitatis remediuȝ. Tertiũ ꝙ artem ſuam reducat ad effectum. Nam ſi i^a negligeret eius ars paꝝ valeret. Ad i firmum v̄o pertinet vt poſt q̃ʒ ſanitatẽ re cepit regratiet̃ medico de ſuſcepto benefi cio ⁊ ſibi preſtet obſequia iuxta eius poſſi bilitatem. Sic igitur i^o in infirmitate cor porali cõſpicimus: ita ſuo modo poſſum⁹ i infirmitate ſp̃uali intueri. Nam in ip̃a ſpi ritualis medicus eſt xp̃s. Infirmus vero miſer peccator. In xp̃o vero tria predcã euidenter cognoſcimus. Unde ex parte peccatoris curati debȝ reperiri cognitio tanti beneficij. Hoc autem nob inuẽitur in euãgelio hodierno i quo fit mentio d̃ paſ ſione xp̃i que eſt medicia noſtra efficaciſ ſima: ⁊ de ceco infirmante q̇ cecitas ſigni ficat morbum peccati. ⁊ de illuminatõe q̇ ſignificat opatõem xp̃i circa peccatorem Et ſm̃ hoc h̃ quattuor tangunt̃. ſ.

Remedium ſanitatꝫ vigoroſe.

Morbum calamitatꝫ doloroſe.

Bonum pietatꝫ viſceroſe.

Actũ ſedulitatꝫ virtuoſe.

¶ Primũ ꝓbat paſſiõis miſteriuȝ admi randum. 2^m peccatoris flagitiũ deteſtanð 3^m ſaluatoris beneficiũ appetendum. 4^m viatoris obſequm imitanð. P^m in prĩn. Secundum ibi. Factum eſt aũt ⁊c. Terti um ibi. Stans aũt yh̃s. Quartum ibi. Et ſequebat̃ i^m ⁊c.

Prima pars.

Uantum ad primũ vbi tangit̃ q ⁊c. ꝙ probat ⁊c. dicit aſſumpſit yh̃s ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ circa iſtam partem. 5. poſſumus ꝯſiderare. ſ.

Collegiũ gratioſum.

Exemplum virtuoſum.

Supplicium doloroſum.

Solatium gaudioſum.

Ingeniũ nubiloſum.

¶ Q^m ad p^m dicit. Aſſumpſit yh̃s ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ iõ xp̃o bȝ Criſ. ſolũ illos. 12.

diſcipulos aſſumpſit ad manifeſtādū eis
ſue paſſiõis ſecreta. Pͥo ad oñdendum
ꝙ non niſi ſi mis i dillectõe xp̄i:denūcian
da eſt xp̄i paſſio ⁊ qui ipam velint deuo
tiſſime imitari.2° q: numerus duodenari
us eſt numerus ſuperhabūdans.Ad deſi
gnandum iſtā paſſionem xp̄i eſſe ſuperha
bundantem ad redemptõem humani ge
neris:id:o ipam.12.diſcipulis voluit nun
ciari.¶ Quantum ad 2^m .ſ.,ex^m v̄tuoſuꝫ
dicit.Et ait ill'.Et aſcē.iero.p q̄ꝫ q: īterp:e
taſ viſio pacis intell'r act⁹ virtuoſus quē
hēre d̄bemus dum viuim⁹ vt poſſimus
ad celeſtem ier^m peruenire. ¶ Qualr āt
debemus aſcēdeŕ fuit figuratum geñ .25.
Vbi dicit ſentētialr ꝙ dñs dixit ad iacob
Surge ⁊ aſcēde bethel.⁊ habita ibi.facqꝫ
altare deo q appuit tibi.qui conſurgens
ꝯuocata oī domo ſua ait:abicite d̄os alie
nos q i medio vr̄i ſūt:⁊ mūdamini ac mu
tate veſtimēta vr̄a:ſurgite ⁊ aſcēdamus
in bethel.¶ Vbi ſciēdū ꝙ per Bethel q
interpretaſ domus dei : itell'r celeſtis pa
tria.Ad hanc āt inſtar Jacob inuitamur
ꝙ ſurgentes per eleuatõem mentis ⁊ de
ſiderium ab iſtis rebus terrenis:nos 'ert
gendo ad contemplatõem celeſtium aſcē
dere debeamus.Sed ſi aſcendere cupim⁹
iſtar Jacob debemus nos metipos altа
re domini facere in q̄ per mortificatõem
vicioꝝ carnalium inſtar pecudum que of
ferebanſ antiquitus:debemus hoſtiaꝫ iu
git imolare:iuxta illud Ro .12. Obſecro
vos f̄res per miſericordiam dei vt exhi
beatis corpa veſtra hoſtiam deo viuētēꝫ
ſancta deo placētem r õabile obſequiū ve
ſtrum.¶ Qualr āt nos debeamus altaŕ
deo dignum conſtruere:audi qd ſequitur
Nā dr̄ ꝙ Jacob p̄cepit abl'oem ydoloꝝ
i.cupidinum.q: col.3.Auaritia ē ydolorū
ſeruitus.Mundatõem aiorum.i.libidinū
Mutatõem veſtimentorum.i.cōpoſitõeꝫ
morum.vnde eccl'aſtici.9. Omni tempoŕ
veſtimenta tua ſint candida.Expletiõem

preceptorum:in eo ꝙ diċ eos ſurgere ⁊
aſcendere.¶ Quantum ad 3^m.ſ.ſuppͥici
um doloroſū dicit.⁊ conſumabunſ omnia
⁊c.Vbi duo p̄diċ .ſ.
Scripturarum adimpletõem.
Eius mirabilem paſſionē .
¶ Quantum ad primuꝫ dicit.Et ꝯſuma.
⁊c.Vbi ſciēdū ꝙ ſcriptura ⁊ ꝓphete ocu
lum habuerunt ad xp̄m p̄nūciando ei⁹
incarnatõnem:ꝯuerſatõem ⁊ paſſionem.
Vnde xp̄s duobus diſcipulis euntibus i
Emaus apparēs poſt reſurrectiõem icre
pauit eos Luċ.24.dicens.O ſtulti ⁊ tardi
corde ad credenduꝫ ⁊c.⁊ incipiēs a moy.
⁊ omnibus propheťſ interpretabaſ illis i
omnibus ſcripturis que de ip̄o erāt . Vñ
etiam in cruce exiſtens cum videret oīa
completa que de ip̄o quantum ad p̄dicta
ſcripta erant dixit Jo.19.Conſumatum ē
¶ Qualia aūt ſcripta de ip̄o fuerint ſbiū
git tangens modum ſue mirabilis paſſio
nis.d.tradeſ ⁊c. Naꝫ a iuda eius diſcipu
lo fuit fraudulent traditus ⁊ vendit⁹ : fi
guratus per Joſeph quem f̄res vendide
runt yſmaelitiſ triginta argenteis.geñ.37.
Secūdo fuit illuſus.Primo in domo ſa
cerdotū.Luċ.21.Illudebāt ei ⁊ vellauerūt
eum.d.ꝓphetiza quis eſt qui te percuſſit.
Secundo in domo Pilati.Vnde Mat .
27.Clamidem coccineam circondederūt
ei ⁊ plectentes coronam de ſpinis poſue
runt ſuper caput eius ⁊ genu flexo illude
bant ei.Tertio in domo Herodis.Vnde
Luċ.13.Spreuit eum Herodes cum exer
citu ſuo ⁊ illuxit eum indutuꝫ veſte alba.
Quarto in cruce.Vnde Math.27.Prin
cipes ſacerdotum cum ſcribis ⁊ ſenior:ib⁹
illudentes dicebant.Si rex iſrl'eſt :deſcē
dat nunc de cruce ⁊ credimus ei. Vnde fi
guratus fuit per Sanſon de quo dicitur
Judiċ.16.ꝙ philiſtei letantes per ꝯuiuia
ſumptiſ iam epiſtolis preceperunt vt voca
reſ Sanſon:⁊ añ eos luderet:q educt⁹ de
carcere ludebat añ eos.¶ Tertio fuit fla

gellatus:figuratus per Jeremiam . de q̄
dr̄ Jere.37.ꝙ irati ꝯ Jeremiā p̄ncipes: ce
ſum eū miſerunt in carcerem.¶ Quarto
fuit conſputus:figuratus per Job : q diċ
de ſeipſo Job.31.Filiꝫ ſtultorum ⁊ ignobi
lium:⁊ in terra penitus nō parentes. nūc
autem in eorum canticum verſus ſum . ⁊
fcūs ſum eis in ꝓuerbium abhominantur
me ⁊ longe fugiunt a me ⁊ faciem meam
ſpuere non verentur. ¶ 5° fuit occiſus:fi
guratus per Abel:de quo dr̄ geñ.4.ꝙ cū
eſſent i agro ip̄e ⁊ Caym frater ſuus: ſur
rexit Caym aduerſus Abel.⁊ interfeċ eū.
¶ Hec igiſ ſunt o dñe yeſu que d̄ te ſcrip
pta:figurata ⁊ prophetata ſunt:que pro ſa
lute humani generis in te ꝯſpicim⁹ iple
ta.¶ In extaſi igiſ ⁊ contemplatõe conſi
derando ſup:adcā xp̄m yh̄m pōt alloqui
aia deuota ⁊ querere.d. O dulcis yh̄u q̄
nam ſunt que de te vidimus mirabilia?nā
tu bone yh̄u es rex glorie dñs fortiſ ⁊ po
tens in p̄s.Nam de te dr̄ Jo.1.Omnia p
ip̄m fcā ſunt ⁊ ſine ip̄o fcm̄ eſt nihil . qūo
ergo h potētia tradeſ ? Tu etiam dulcis
yh̄u es dei virtus ⁊ ſapiētia.1.cor.1. Per
te enim oīa ſubſiſtunt ⁊ ordinanſ: quomō
ergo h ſapiētia illudetur?Tu ēt dulcis ye
ſu es agnus inocēs tollens peccata mun
di.Jo.1.⁊ de quo dr̄.1.pe.2. Qui peccatuꝫ
non feċ nec inuētus eſt dolus in ore eius:
qūo igiſ h inocentia flagellabiſ?Tu ēt dul
cis yh̄u es ſpecioſus forma p̄ filiꝫs hoiuꝫ:
in p̄s.In quem deſiderant angeli proſpi
cere.1.pe.1.qūo igiſ h decor ꝯſpuetur?Tu
ēt dulcis yh̄u es vita que eſt lux hoīnum
Jo.1.Qui dicis de te ip̄o.Jo.14. Ego ſuꝫ
via vitas ⁊ vita.qūo igitur h vita morieſ
Ex affectu o dñe yh̄u vellē tāti miſteriꝫ
cām cognoſceŕ:tāti ſuppliciꝫ fructū p̄cipe:
tāti ſpectaculi culmē aſpiceŕ. ¶ Cui pōt
rñderi ꝙ cā tanti miſteriꝫ eſt amor ⁊ cari
tas.Nā ꝓp nimiam caritatem ſuā q̄ dile
xit nos d̄s:cū eſſemus mortui peccatiſ : vi
uificauit nos i xp̄o . cuius grā ſaluati ſu

mus:ephe.2.¶ Fructus autēꝫ huius ſup
pliciꝫ eſt noſtra redemptõ ⁊ glorificatio .
Vnd̄ Apoċ.5.Occiſus es ⁊ redemiſti nos
in ſanguine tuo.¶ Culmen aūt tanti ſpe
ctaculi eſt vt eius veſtigia imitemur.Vñ
pe.2.Xp̄s paſſus eſt pro nobis : nobis
relinquens exemplum vt ſequamini veſti
gia eius.Vnde potētia tradi voluit vt d̄
noſtra potentia non ſuperbiamus. Sapiē
tia illudi voluit:vt de noſtra ſapiētia ina
nem gloriam non habeamus.Innocentia
flagellari voluit vt nos qui pleni ſumus
peccatis:per caſtigatõem carnis vicia cō
primamus.Decor: etiam cōſpui voluit vt
nobis daret exemplum:ne nimis d̄ orna
tu faciei ⁊ corporis curemus: ꝯ ſe pingen
tes ⁊ ſuperflue ſe ornātes. Voluit ēt vita
mori:vt nob̄ daret exempluꝫ moriēdi pec
catiſ.¶ Quantum ad quartum.ſ.ſolatium
gaudioſum dicit . Et tertia die reſurget .
Vbi ſciendum quod Chriſtus ſciens di
ſcipulos de annunciatione paſſionis tur
batos vt pius pater adiecit conſolatõneꝫ
reſurrectionem ſuam in proximo futuraꝫ
nunciando.¶ Quantum ad quintum .ſ.
ingenium nubiloſum dicit. Et ipſi nihil
horum intellexerunt . Vbi ſciendum ꝙ
duplex ratio eſt quare diſcipuli paſſioneꝫ
Chriſti non intelligebant. Prima eſt q:
non ſolum ſciebant Chriſtum eſſe verum
inocentem:ſed etiam verum deum:⁊ ideo
exiſtimabant eum mori non poſſe . Secū
da ratio eſt quia Chriſtus eis ꝑabolice
loqui conſueuerat:⁊ ideo credebant ip̄m
loqui ꝑabolice:cum eis de ſua paſſiõe ali
qua loquebaſ.h ſm̄ Bedam .

Scd̄a pars.

Equitur.Factum eſt autem cuꝫ
ap.⁊c.Vbi tangit morbum cala
mitatis doloroſe.ꝙ ꝓbat pecca
toris flagitium deteſtandum. Vbi ſciēdū
ꝙ hic.5.poſſumus ꝯſiderare .ſ.

Xp̄i humilitatem ⁊ miſericordiam.
Infirmi calamitatem ⁊ miſeriā.
Inquiſitoris diligentiam.
Inuocationis inſtantiam.
Continuationis pſeuerantiā.
¶ Quantū ad primū dicit. Factū eſt āt
cum apꝓ̄ Jerico. Ubi ſciendū ꝙ Jerico in
terp̄taꝛ luna ⁊ ſignificat d̄fectū. ⁊ p̄t ſigni
ficare iſtū mundū q ad modū lūe eſt defe
ctuoſus ⁊ inſtabilis. nam ſicut luna ſꝫ no
ſtram apparētiā ꝛappet nūc magna nunc
pua: ſic in iſto mūdo ſunt aliq aliqñ i ma
gnis pſperitatibus aliqñ in magnis cala
mitatibus. ¶ Xp̄s igiꝛ dꝛ appropiquaſſe
Jerico qñ verbū dei aſſumpſit carnē hu
manā iuxta illud Jo. i. Uerbū caro factuꝫ
eſt ⁊ habitauit in nobis. ¶ Quātū ad ſe
cundū. ſ. calamitatē ⁊ miſiam dicit cecus
quidā ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ p iſtū cecū intel
ligiꝛ totū gen⁹ humanū ꝙ pp peccatū pri
moꝝ parentū fuerat excecatū. Uł qlibet
peccōꝛ qui excecat⁹ dꝛ p peccatū qꝛ Sap.
2. Excecauit illos malitia eoꝝ. ¶ Iſte dꝛ
ſec⁹ viā ſedere ſm̄ Grego. Dū ad cogni
tōnem v̄itatis q̄ xp̄s eſt vēire deſiderat.
Mendicare āt dꝛ: dū rogat ſibi viā ſalu
tis a dño demōſtrari. ¶ Sciēdū eſt autē
ꝙ gen⁹ humanū vel quilibet peccatoꝛ p
peccatū excecatus pōt figurari p Sanſon
de quo dꝛ ſnialiter Judicū. 16. ꝙ cū ada
maſſet quādā mulierē q̄ vocabaꝛ Dalida
philiſtei q aduerſabanꝛ Sanſoni cum pp
fortitudinē ſuā nō poſſent ei nocere: ordia
uerunt cū iſta ꝙ blādireꝛ Sanſoni ⁊ dice
ret ſibi in quo erat fortitudo ſua magna
⁊ qūo poſſent eū vincere q̄ q̄rens ab eo:
dixit ꝙ ſi. 7. neruiceꝭ funibus nundū ſic
cis ⁊ adhuc humectibus ligaretur: ꝙ eſ
ſet debilis ſicut ceteri homines qbus cū
ipſa ligaſſet eū dormientē clamauit phili
ſtini ſup te Sanſon: q ſurgēs rupit vincu
la qūo ſi rumpat qs filum ſtupe tortum.
¶ Cūqꝫ illa conq̄rereꝛ ꝙ nō diligeret eā
eo ꝙ nō dixiſſet ſibi veritatē. Iterū inter
rogauit eum qūo debilis fieret: cui rñdit
ſi ligatus fuero. 9. funib⁹ qui nunq̄ꝫ fuerī
in ope infirm⁹ ero. ⁊ alioꝝ hoium ſilis: q
bus cū ipſa eū dormientē ligaſſet: clamāt
philiſtini ſup te Sāſon: q euigilās ita ru
pit vincula q̄ſi filla tele. cūqꝫ iteꝝ ꝯq̄rere
tur ꝙ eā nō diligeret eo ꝙ veritatē ſibi ñ
dixiſſet: dixit ei: ſi. 7. crines capitꝭ mei cuꝫ
litio. i. cū fillo ſtaminis plexeris ⁊ clauuꝫ
his cuiqꝫ ligatū terre fixeris infirm⁹ ero
ꝙ cū eo dormiēte feciſſet clāuit philiſtini
ſup te Sanſon: q cōſurgēs extraxit clauuꝫ
cū crinib⁹ ⁊ litio. cūqꝫ illa conq̄rereꝛ ꝙ eā
non diligeret eo ꝙ ter ſibi mentit⁹ fuiſſet
apuit ſibi v̄itatē. d. ferrū nunq̄ꝫ aſcendit
ſup caput meū: qꝛ nazareus. i. ꝯſecrat⁹ deo
ſum de vtero mr̄is mee: ſi raſum fuerit
caput meū recedet a me fortitudo mea.
Uidēs āt ꝙ cōfeſſus fuerat v̄itatē fecit
eū dormire ſup genua ſua ⁊ in ſinu ſuo re
cliare caput: vocauitqꝫ tonſorē ⁊ raſit. 7.
crines ei⁹ ⁊ ſtati receſſit ab eo fortitudo:
dixitqꝫ philiſtini ſup te Sanſon: qui ꝯſur
gens dixit in aio ſuo egrediar ſicut pri⁹
feci neſciēs ꝙ dñs receſit ab eo: quē ap
prehēdentes philiſtini ſtatim eruerūt ſi
bi oculos ⁊ duxerūt gazā victū cathenis
⁊ clauſum in carcere molere fecerūt. Ubi
ſciendū ꝙ p Sanſon q interp̄taꝛ ſol fortꝭ
intelligi pōt aīa i qua inſtar ſolꝭ eſt intlc.
cognoſcēs. ⁊ inſtar fortitudinis ē diuina
gr̄a ſignificata p capillos Sāſonis in quo
erat maxima fortitudo. Per daliā v̄o q̄
interp̄tatur paupcula q̄ꝫ multum dilexit
Sanſon intelligiꝛ ſenſualitas: q̄ꝫ aīa mul
tū diligit q̄ſi naturali federe ſibi cōiūcta
q̄ iō paupcula dꝛ: qꝛ ſpūs ſ. gr̄a p q̄ꝫ effi
cimur diuites in ſenſualitate nō recipiꝛ:
ſꝫ in aīa rōnali. Per philiſtini v̄o intelli
gūꝛ dyaboli inimici hois cui inuident vt
ſupradictū fuit. ¶ Uidētes āt dyaboli ꝙ
pp claritatem intellectus ⁊ liberi arbitrꝭ
fortitudinē: non poſſent animam ſic de fa
cili vincere: recurſum habent ad daliā. i.

ad ſenſualitatē vt blādiatur anime ꝙ ſibi
ꝯſentiat vt p eā poſſit d̄cipi ⁊ ab inimicis
deuinci. ¶ Dalia igiꝛ. i. ſenſualitas San
ſonem. i. animā conatur decipe vt dicat in
quo poſſit ab hoſtibus ſupari. ⁊ nō ceſſat
elliccre vt inclinet eā ad ſibi placibilia: ⁊
tandē paulatiue allicit ꝙ ſuā amittit for
titudinē ⁊ a dyabolo captiuaꝛ. Aliqñ aūt
contingit ꝙ ſenſualitas: aiam dormientē
i. de ſua ſalute negligentē neruiceis funi
bus ligat: qꝛ ipām inclinat ad carnis deli
tias. Aliqñ āt ipām ligat. 9. funibus d̄ ca
napo. i. ipām aliqñ inclinat ad mūdanas
excellētias ſignificatas p funes de cana
po: qꝛ ſicut funis tortis eſt ⁊ fit circonuol
uendo rotam: ita homines dediti mūda
nis excellētijs torti dicuntur dum p mul
tas cōbinationes circōueluendo nūc illuꝫ
nunc iſtū: procurāt ad excellētias ⁊ digni
tates venire. ¶ Aliqñ autē contingit ꝙ
crines cū litio cōpreſſos circōuolutos cū
clauo figit in terrā. i. ipām inclinat ad di
uitias temporales ſignificatas p terram:
in qua figūtur qñ ad diuitias inclināt ur.
¶ Sed tñ in tribus predictis anima nun
dum amittit ſuā fortitudinē: qꝛ inclinatio
ad h̄ tria q̄ꝫq̄ꝫ in ipſis ſit aliqualis ſenſua
lis cōplacentia p peccatum veniale: non
eſt tanta ꝙ ad deliberatū conſenſum per
ueniat per peccatum mortale ſꝫ ſicut San
ſon excitat⁹ a ſomno rupit vincula ſic ho
mo dum a ſe excutit negligentiā. ⁊ conſi
derando ſuam ſalutem incipit vigilare:
reſiſtit temptationibus ſibi a ſenſualita
te prepoſitis: ⁊ rumpit vincula ipſis reſi
ſtendo. ¶ Caueat tamen anima ne tantū
alliciatur a ſenſualitate ipſam inclinante
cum feſtinatione continua ꝙ ſibi contin
gat ꝙ dicitur cont giſſe Sanſoni. Nam
dicitur ꝙ dalia fecit eum dormire ⁊c.
¶ Ubi ſciendum ꝙ anima tunc dormit
ſuper genua dalie. i. ſenſualitatis: ⁊ in ſi
num ſuuꝫ caput reclinat: quādo ſuggeſtio
nibus eius ſuam ſalutem poſtponens de
liberate conſentit ⁊ tunc antē tonſoris. ſ.
procuratione dyaboli caput Sanſonis. i.
anime raditur: quia deliberate conſentien
do ſenſualitatis ſuggeſtōnibus peccat
mortaliter. ⁊ ſic perdit gratiā que inſtar
capillorum caput ornantium animā ador
nantem. ¶ Sic autem raſa remanet debi
lis: quia gratiam fortificantem amiſit ⁊
tunc contra eā ferociter philiſteꝝ hoſtes
inſurgunt. i. dyaboli: que amiſſa fortitudi
ne neſcit nec poteſt reſiſtere. ⁊ tunc ab ip
ſis capitur ⁊ ligatur culpe vinculo. ⁊ exce
catur vtroqꝫ oculo: dextero: quia non cō
ſiderat q̄ꝫtam peccando amiſit gloriam ⁊
ſiniſtro: quia non conſiderat quantam pe
nam incurrit. ¶ Sic autem ligata ⁊ exce
cata: i carcere ponitur: quia ſeruituti dya
boli mancipatur. Et ad rotam molandini
vt ipſam circonducat ponitur: quia rotan
do de peccato in peccatum labitur. Nam
teſte Grego. Peccatū ꝙ per penitentiaꝫ
non deletur mox ſuo pōdere ad aliud tra
hit. ⁊ ſic rotando labitur donec demerga
tur in profundum inferni. Unde Iſa. 14.
In infernum traheris in profunduꝫ laci.
¶ Quantum ad tertium. ſ. inquiſitionis
diligentiam dicit. Et cum audiret turbaꝫ
pre. ⁊c. Ubi duo tangit. ſ.
Inquiſitionem ſollicitam.
Reſponſionem viridicam.
¶ Quantum ad primū dicit. Et cum au
diret ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ cecus ille qui
carebat viſu ⁊ non poterat xp̄m cogno
ſcere: ſollicitus de ſua curatione interroga
bat illos qui cognoſcebant quid h̄ ſit. In
quo datur intelligi peccatori ꝙ ſi propter
peccatorum ſarcinam: cognoſcere viā ve
ritatis nō valeat: exēplo ceci debet inter
rogare ſcientes vt ad ipām valeat perue
nire. Quos autem interrogare debeat pa
tet in euangelio: quia ambulantes cū xp̄o
i. vite euangelice ſectatores. Unde deu
tero. 32. Interroga patrem tuum ⁊ annun
ciabit tibi maiores tuos ⁊ dicent tibi.

v[i]as tuas dñe demōſtra m̄i et ſemitas tuas edoce me · pſ 24 :~

¶ Quantum ad reſponſioné viridicam
dicit dixerunt autem ei ꝛc. Ubi ſciendū
ꝙ ꝓpter deuctioné q̄ʒ populus habebat
ad xp̄m multa turba ip̄m ſequebatur ce
co igitur querenti quid eſt h̄: reſpóderūt
ꝙ yh̄s nazareus tranſiret. ¶ Moꝛaliter
auté peccatoꝛi volenti ꝯuerti ad pniam ꝛ
interꝛogāti qd eſt h̄.i. que inſpiratio q̄ ſi
bi venit de peniténdo de peccatoꝛ:rn̄det ꝙ
yh̄s nazarenus tranſit:qꝛ ipſe eſt via ſalu
tis vnde ſaluatoꝛ dr̄. Ipſe eſt ét qui tráſit
ꝑ coꝛ peccatoꝛis ip̄m inſpirando. ¶ Quá
tum ad xp̄m.ſ.inuocationis inſtantiaʒ di
cit. Et clamauit dn̄e yh̄u ꝛc. Ubi ſciendū
ꝙ ille cecus audiens xp̄m inde tranſire
qué videre non poterat de quo ꝑ famam
audierat ꝙ faciebat mlta miracula :firmi
ter credidit ꝙ ip̄m poterat liberare. Et
iō Jeſu fili dō miſerere mei.q. d. tu q de
ſinu p̄ris in mundū veniſti:ō ſtirpe daui
tica ꝓ redimédis hoībus factus hō:miſe
rere mei indigétis. Moucat eni te o dn̄e
Jeſu cōnālitas tui ꝛ mei:quia hō es.ꝛ pie
tas diuina qꝛ deus miſericoꝛs es. Ná de
te ſcribitur ſapiétie. ij. Miſereris oium
quoniá oia potes:ꝛ diſſimlʾas peccata ho
minū pp̄ penitentiá diligis enim oia que
ſunt:ꝛ nō odiſti eoꝝ q̄ feciſti. ¶ Quantū
ad quintū.ſ.continuatiōis pſeuerantiam
dicit.ꝛ qui pꝛeibant ꝛc. Ubi duo tangit.ſ.
turbe increpationé.ꝛ ꝑcuʒ continuationé.
¶ Quantū ad pꝛimū dicit. ꝛ q pꝛeibant
ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ qui pꝛeibant timentes
ne cec⁹ clamās xp̄m faſtidiret :dicebant
ſibi vt taceret. ¶ Quantum ad pꝛecum
continuationé dicit. ipſe vero multo ma
gis cla.ꝛc. Iſte enim quanto plus pꝛohi
bebatur a turba:tanto plus clamabat ad
xp̄m vt ſui miſeretur in quo apparet ſua
pſeuerantia in rogando. ¶ Scienᵐ é āt
loquédo moꝛaliter ꝙ ꝑ iſtis q̄ pꝛeibant
ꝛ increpabant cecum.i.peccatoꝛem intelli
gitur ſenſualitas ꝛ multitudo cogitatio
num ſenſualium:que multociés retrahūt
peccatoꝛem.ꝛ ip̄m impediunt:ne ad peni
tentiá conuertatur. ¶ Lʒ auté ſic rōni cō
tradicat ſenſualitas: non tn̄ pꝛopter h̄ eſt
deſiſtendū a bono ꝓpoſito:quin potius ꝑ
continuū clamoꝛé .i. deuotá oꝛationem ꝛ
exercitiū bonum dʒ a ratione vt a domias
ſenſualitas ſupari inſtar ceci qui conſtan
ter perſeuerauit.ꝛ tunc ſicut cecus illumi
nari meruit ita peccatoꝛ merebitur exau
diri.

Tertia pars.

Equitur. Stans āt yh̄s ꝛc. Ubi
tangit donum pietatꝭ viſceroſe:
ꝙ pꝛobat beneficium appetédū.
Ubi.5.poſſumus conſiderare.ſ.
Xp̄i benignitaté in expectando.
Xp̄i exemplaritatem in inqrendo.
Ceci ſagacitaté in rn̄dendo.
Xp̄i poteſtaté in opando.
Facti veritaté in conſequendo.
¶ Quátū ad pꝛimū dicit. Stás yh̄s. Ubi
ſciendum ꝙ magne pietatꝭ ſignum fuit in
xp̄o ꝙ illum cecum expectar̄ voluit.ꝛ ad
ſe fecit adduci. Hoc auté ſecundū Cirillū
fides pꝛomeruit inuocantꝭ. ¶ O benigni
tas ſaluatoꝛis non eni perſonam reſpicis
vtrum.ſ.diues vel pauper ꝛc. vtrū multū
peccauerit vel paꝝ omnes expectas dn̄e
yh̄u oium miſereris:omnibus indulges.
Quis igitur tardabit reuerti ad xp̄m ni
ſi imemoꝛ ſue ſalutꝭ. Et ideo dicit̄ Iſa.55.
Querite dominum dum inueniri poteſt
inuocate eum dum pꝛope eſt. ¶ Quantū
ad ſecundū.ſ.xp̄i exemplaritaté in inqui
rendo dicit ꝛ cū appꝛopinquaſſet ꝛc. Ubi
ſciendū ſecundum Ambꝛo. ꝙ xp̄s non in
terꝛogat quaſi ignoꝛet quid cecus petere
debeat:ſed vt nobis daret exemplum ꝙ
ſi volumus ſaluos fieri h̄ eſt per vere fi
dei confeſſionem firmam. Quantū ad ter
tium.ſ. ceci ſagacitaté in reſpondendo di
cit:at ille dixit domine vt videá. Ubi ſcié
dum ꝙ ille cecus ſapienter reſpondit ꝛ
magnum donum petijt lumen.ſ.ſpiritua
le ꝛ coꝛpoꝛale. In quo dat nobis exem

plum quod de tempoꝛalibus non debe
mus multum curare quia tranſeunt: ſed
de ſpiritualibus eternaliter permanenti
bus. Unde Grego. Cecus autem a domi
no non aurū ſed lucem querit: ꝛ nos non
falſas diuitias: ſed lucem queramus q̄ʒ
videre cum ſanctis angelis poſſimus.
¶ Quantum ad quartū.ſ. xp̄i poteſtateʒ
in operando dicit. Et yh̄s dixit illi reſpi
ce ꝛc. Ubi ſciendū ſʒ Criſo. ꝙ quando ho
mo in petitione ſua tenet conuenientem
modum :tunc meretur a domino exaudi
ri ꝛ ideo quia ille cecus tenuit moduʒ cō
gruuʒ fuit a domino exauditus. ¶ Quá
tum ad quintū.ſ.facti veritatem in conſe
quendo dicit.ꝛ confeſtim vidit. Nam ſta
tim ad verbum xp̄i cuius dicere eſt face
re:cecus lumen recepit. ¶ Non vacat au
tem a miſterio ꝙ cecus ter clamauit pe
tendo lumen. Nam h̄ ideo factum eſt vt
detur nobis intelligi ꝙ ſi homo cecus
per peccatum :vellit a deo illuminari per
gratiam:debet ter dominum inuocare.ſ.
coꝛde:oꝛe:ꝛ ope.ꝛ ſic perſeuerando illumi
nari meretur.

Quarta pars.

Equitur. Et ſequebatur eum ꝛc.
Ubi tangit actus ſedulitatis
virtuoſe. ꝙ pꝛobat viatoꝛis ob
ſequium imitandum. Ubi duo tangit.ſ.
Ceci imitationem ſollicitam.
Populi hedificationé viridicam.
¶ Quantum ad pꝛimū dicit. Et ſequeba
tur eum ꝛc. Ubi ſciendum ꝙ exemplo hu
ius ceci quando homo recipit a deo ali
quod beneficium:non debet eſſe ingratus
ſed ip̄m recognoſcere ꝛ regratiari ipſum
ſequendo in opibus bonis. Ut ſic dicat il
lud Mat.8. Magiſter ſeq̄r te quocūqꝫ
ieris. ¶ Talʾ āt ſic illuminat⁹ ſequés xp̄ʒ
pōt figurari ꝑ elyſeū de quo ſnialiter dr̄
3 Re. 19. ꝙ elyas repit elyſeum arantem
in.12.iugis boum: ꝛ ipſe in.12. arantibus
vnus erat. cumqꝫ elyas miſiſſet palium ſu
um ſuper eū:relictis bobus cucurrit poſt
Elyam:ꝛ valle faciens parentibus: tulit
par boum ꝛ mactauit illud:ꝛ in aratro bo
um coxit carnes ꝛ dedit populo ad come
dendum conſurgenſqꝫ abijt ꝛ ſecut⁹ eſt
Elyá. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ Elyá q interp̄ta
tur de⁹ dn̄s:itelligit̄ xp̄s q é nr̄ de⁹ ꝛ dn̄s
Per elyſeū vero aranté: intelligit̄ hō de
ditus tp̄alib⁹ q ſignanter dr̄ araſſe in.12.
iugis boum:qꝛ duodenari⁹ numerus eſt
numerus ſuphabundans :ad deſignandū
hoiem:vltra ſuá neceſſitaté dedituʒ terꝛe
nis. ¶ Lʒ āt hō aliqn̄ indebite terꝛēis ſit
deditus tn̄ aliqn̄ Ely.i. xp̄s vēit ad eū ꝑ
aliq̄ʒ boná inſpirationé:ꝛ imponit ſuꝑ eū
paliū.i.ꝯfert ſibi gr̄am aīam oꝛnanté ſicͨ
paliū coꝛp⁹. ¶ Hō igit̄ ſic inſpirat⁹ ꝛ ta
ct⁹ gr̄a diuina inſtar Elyſei dʒ terꝛena re
linq̄re:ꝛ parentū carnaliū obliuiſci ꝛ poſt
xp̄m curꝛere. Un̄ fideli aie ꝑs. Audi filia
vide ꝛ inclina auré tuá obli. pplm̄ tuuʒ ꝛ
domū p̄ris tui.ꝛ ꝯcupiſcet rex decoꝛé tu
um. ¶ Quid āt volédo ſeq Elyá Elyſe⁹
ſequitur ꝙ par bouʒ mactauit ꝛ coxit car
nes in aratro deditqꝫ pplo. Ubi ſciendū
ꝙ ꝑ par boū ꝙ vno iugo ꝯiungit̄ itelligit̄
in hoīe coꝛ ꝛ aia vno iugo naturalʾ conne
xionis federe colligati. Iſtud par boum
dʒ hō interficere peccatis iuxta illō Colʾ.
3. Moꝛtificate membꝛa veſtra que ſunt
ſuper terꝛam. Per aratum vero ꝙ eſt
ligneuʒ ꝛ cui ferꝛum apponitur ꝛ terꝛam
ſcindit intelligitur paſſio xp̄i: q̄ʒ ſuper li
gnum crucis poꝛtauit:cui ferꝛum fuit ap
poſitum quando fuit claueatus ꝛ lancea
tus in cruce ꝙ quidem aratruʒ debet coꝛ
terꝛenum cuiuſlibet peccatoꝛis ſcindere
vt ad penitentiá conuertatur. ¶ In iſto
igitur aratro:dʒ homo carnes boum deco
quere.i.ſeipſum iam moꝛtuum vitijs in
paſſione xp̄i ꝑ amoꝛis incendium totalr̄
cremare recogitando tantum beneficium
receptum a xp̄o. qui pꝛo amoꝛe quem ad
humanum genus habuit :voluit cruci
figi. ¶ Signanter autem dicitur quod

de carnibus bouū coctis in aratro. Elyſeus
tradidit populo: ad ꝺſignādum ꝙ homo
mortuus vicijs ⁊ ardeſcens in amorē xp̄i
crucifixi: nō ſolū ſibi pficere: ſed alios poſ
ſet inſtruere verbo pariter ⁊ exemplo. ſic
igitur hō ſpretis terrenis diuitijs ⁊ mor
tificatus vicijs ⁊ cum xp̄o mentaliter cru
cifixus deb; ſequi ip̄m alacriter: ⁊ ſedule
miniſtrare: non vlterius reſpiciens ad p̄
terita: ſed mittens manū ad fortia ipſum
ſequi vt poſſit fieri particeps regni dei.
Nam teſte xp̄o Luc. 9. Nemo mittēs ma
num ad aratrum ⁊ aſpiciens retro: aptus
eſt regno dei. ¶ Q^{m} ad 2^{m}. ſ. populi hedi
ficatōem viridicam dicit. Et omnis plebs
vt vidit. dedit laudem deo. Ubi ſciendum
ꝙ qn̄ hoies vident a d̄o conferri alicui ali
qua beneficia: debent ſibi regratiari men
taliter: ⁊ ip̄m vocalr colaudare: iuxta illd̄
ps. Laudate dominum qm̄ bonus eſt do
minus: pſallite nomini eius qm̄ ſuaue. Nā
tantam benignitatem videntes in xp̄o in
beneficijs nobi collatī d; ip̄m laudare. Nā
ſolius dei eſt peccata dimittere ⁊ grām i
fundere ⁊ gloriam preparare. Ad qd̄ ⁊c.

¶ Dominica pma 40e. Euangelium. 22^{m}

Ductus eſt yh̄s in deſertum
a ſpiritu vt temptaretur a
dyabolo ⁊c. Math. 4. Scié
dum eſt ꝙ ſm̄ ſniam ſcto
rum pmus hō. ⁊ p ꝯn̄s to
tum gēus humanum pp peccatum incur
rit duplex dānum. ſ. mortem ⁊ debilitatē
in viribus naturalibus: duplicem autem
mortem incurrit. ſ. corporalē ⁊ ſpiritualez.
Nam mors eſt pēa peccati. ſi igit hō ſte
tiſſ; in ſtatu inocentie non fuiſſ; mortuus
nec corporaliter nec ſpiritualiter: q; ſemp
in ſe habuiſſ; grām animā viuificantem.
¶ Incurrit etiam debilitatem in viribꝰ
naturalibus: q; in ſtatu inocentie omnes
vires inferiores erant ordinate ⁊ ſubiecte
rōni. Nunc autem ſenſualitas ei ꝯdicit: ⁊
plerūq; eam captiuat. Unde ro. 7. Uideo

aliam legem in mēbris meis repugnātez
legi mentis mee: ⁊ captiuantem me in le
gem peccati. ¶ Xp̄s igit reparator humāi
generis venit vt auferendo mortem: vitā
nob tribuat conferendo grām: ⁊ auferen
do debilitatem reddat vigorem. Nam . i.
cor. 15. Sicut i Adam omnes moriunt: ita
⁊ in xp̄o oēs viuificabunt. In tēptatione
ēt ſua in qua fuit victor nos fortificauit.
Unde Au. Ipe quoq;. ſ. xp̄s temptādum
ſe prebuit vt ad ſupandas tēptatōes dya
boli mediator eſſ;: nō ſolū p adiutorium
verum ēt p auxiliū ex^{m}. De iſta āt tēpta
tione xp̄i nos fortificante fit mētio i euan
gelio hodierno. In q̄ bts Mat. 3° tāgit. ſ.
Qualitatē occaſiōis admirāde.
Sagacitatē ſuggeſtiōis pcauēde.
Probitatē ꝺfenſiōis imitāde.
¶ Primū pbat indigentia ſbſecuta. 2^{m}
malitia pſecuta. 3^{m} victoria aſſecuta. P^{m}
in prin. 2^{m} ibi. Accedēs tēp. ⁊c. 3^{m} ibi. Tūc
religt eum ⁊c.

Prima pars.

Quantum ad pmu; vbi tāgit ⁊c.
ꝙ probat ⁊c. dic̄. Ductus ē yh̄s
⁊c. Ubi ſciendum ſm̄ Criſoſto.
ꝙ dyabolus aliq̄ viderat i xp̄o pp q̄ oppi
nabatur ip̄m eſſe dei filium q in mūdum
veniſſ;: tum pp cantus angelorum q̄s au
dierat in ortu eius ānūciantium paſtori
bus xp̄i nat. tum propter ortus noue ſtel
le deducentis magos ad preſepium: tum
propter Jo. baptiſte teſtimoniū. d. Ecce
agnus dei ⁊c. tum pp columbam apparē
tem ſuper eum in baptiſmo: ⁊ vocē prnā
teſtificantem: ⁊. d. Ecce filius meus ⁊c. Ali
qua autem videbat in xp̄o pp que oppina
batur ip̄m eſſe ſolum hominem: vt puta:
q; venit ad baptiſmum Jo. ſicut alij pec
catores: ſimiliter ipſum eſurire ⁊ ſitire.
⁊c. ¶ Specialiter autem: quia ſicut in ſi
euangelio narratur: vidit ip̄m ieiunare p
pria virtute. 40. diebus ⁊. 40. noctibus:
ꝙ erat ſupra naturam hominis: vidit etiā

ip̄; exurientē ꝙ erat cōtra diuinā ⁊ iō ſm̄
Criſo. ſicut dubiꝰ de xp̄o ex his: accepit
occaſionē temptādi ip̄m ⁊ experiri vtrum
eſſet filiꝰ dei vel nō. Dicit igit ꝙ ductus
eſt yh̄s ⁊c. Ubi. 5. poſſumꝰ conſiderare: l;
non eodē ordine. ſ.
Loci aſperitatem.
Perſone ſanctitatem.
Flaminis libertatem.
Actus virtuoſitatem.
Hominis veritatem.
Temporis congruitatem.
Demonis improbitatem.
¶ Quantū ad primū dicit in deſertum.
Ubi ſciendū ꝙ illd̄ deſertū dr̄ fuiſſe iter
Jeruſalē ⁊ Jerico: diſtās ſm̄ magiſtrum
yſtoriaꝝ p duo miliaria a Jerico ⁊ voca
bat priꝰ dorōym. i. ſanguinis: eo ꝙ ibi la
titabāt latrones ⁊ interficiebant multos
hoies. ⁊ ille eſt locꝰ d̄ quo figuratiue xp̄s
dixit Luc. 10. Parabola; hois deſcenden
tis a Jeruſalē in Jerico. q incidit i latro
nes a qbus fuit ſpoliatꝰ ⁊ vulneratꝰ. per
illū ſignificans adā qui a demonibꝰ fuit
expoliatꝰ gratuitis ⁊ i naturalibꝰ vulnera
tꝰ. Conueniens igit fuit vt ibi xp̄s dyabo
lum ſuparet vbi primū hoiem ſub figura
dictꝰ fuit ſupaſſe. Iſ āt locus nūc vocatur
q̄rentena: eo ꝙ xp̄s ibi ieiunauit. 40. die
bus ⁊. 40. noctibꝰ. ¶ Sciēdū eſt āt mora
liter loquendo ꝙ p i^{m} deſertū itelligi pt
ſtatꝰ pnie: cuiꝰ rō eſt: q; deſtū ē locꝰ aptꝰ.
Merori ⁊ contritiōi: q; ſolitarius.
Peccatoꝝ ſatiſfactōi: q; auſterus.
Orationi ⁊ deuotiōi: q; quietus.
Diuine inſpirationi: q; ſecretus.
Sic in penitentia d; eſſe.
Contritio doloroſa.
Satiſfactio virtuoſa.
Deuotio amoroſa.
Inſpiratio dulcoroſa.
¶ Tria p̄cedētia diſponūt ad. 4^{m}. ſ. grē
ſuſceptionē q̄ inuenit i deſerto pnie iuxta
illud Je. 31. Inuenit grā; populꝰ in deſto

¶ Un̄ ſub figura ciuitatis Jeruſalē dr̄ d̄
aia peccatrice Je. 2. Clama i auribus Je
ruſalē. d. Hoc dicit dn̄s tuꝰ recordatꝰ ſu;
tui miſ͛ans adoleſcentiā tuā ⁊ caritatē d̄
ſponſatōis tue qn̄ ſecuta es me in deſerto.
Nā qn̄ Jer^{m}. i. aia peccatrix q̄ a volūtate
dei diſceſſerat p peccatū: xp̄m ſeqtur in d̄
ſerto pnie tūc xp̄s recordatꝰ ſui eā reſpi
cit oculo pietatī. ⁊ conſiderans caritatē q̄
ip̄a; ꝺſpōſauit: q; pp ip̄a; voluit crucifigi
ne eam pderet. miſ͛etur ſuā adoleſcentiā
ſ. indulgēdo ſibi pccā q̄ pp pnitatē ſenſua
litatis ſignificate p adoleſcentiā in q̄ ma
gis viget ſenſualitas ppetrauit. ¶ Quā
tum ad ſecundū. ſ. pſone ſcitatē dicit yh̄s.
Ubi ſciendū ꝙ yh̄s maxime ſcūs fuit: q;
de ipſo dr̄ illud. i. Pe. 2. Qui peccatū nō
fecit nec iuentꝰ eſt dolus in ore eius Jo.
aūt xp̄s ſine peccato ⁊ inocēs deſertū in
trare voluit: vt nos q ſumus peccatores
ad pniam aiaret. ¶ Quam enim excuſa
tionē h; ꝙ nō agat pniam: qn̄ videt xp̄m
inocentē vt agnū deſertū pnie intrare: cer
te nullā. ¶ Quantū ad tertiū. ſ. flaminis
libertatē dicit ductꝰ ē a ſpū. i. p inſtinctū
nem ſpūs ſ. iuxta illud Grego. In Omel.
Abſq; vlla q̄ſtione ꝯuenieter accipit vt a
ſpū ſcō in deſertū ductꝰ credat: vt illuc cū
ſuꝰ ſpūs duceret: vbi h; ad tēptādū ſpūs
malignꝰ inueniet. ¶ Jo. āt in deſertu; a
ſpū ſ. xp̄s duci voluit vt daret nobis exē
plum: ꝙ qn̄ aliquod bonū facimꝰ nō debe
mus illud facere pp laudē humanā ſ; pp
laudē diuinā: iuxta illud Mat. 5. Attēdi
te ne iuſtitiā vr̄am. i. bona opa faciatī co
ram hoībus vt videamini ab eis alioq̄n
mercedē non hēbitis apud pr̄em vr̄m
q in celꝭ eſt. ¶ Quantū ad quartū. ſ. actꝰ
ꝟtuoſitatē dicit ieiunauit. 40. ⁊c. Ubi ſciē
dum ꝙ illd̄ ieiuniū: q; fuit virtute ppria
⁊ ſine pena eē non potuit niſi virtute di
uina. Nā ſi legimꝰ exo. 34. Moy. ieiunaſ
ſe. 40. diebꝰ ⁊. 40. noctibꝰ ſ; non fuit vir
tute ppria ſ; recreatus diuino ꝯfortio. Et

Elyas cibo ſibi ꝓpinato ab angelo ꝯforta
tus. ¶ Sciendū eſt aūt ꝙ xp̄s ſm Criſo.
Nō ieiunauit pp ſuā indigentiā. ſ; vt ieiu
nādi nobis daret exemplū. ¶ Sciendū ē
ēt ꝙ eccl'ia ſm Grego. Inſtituit vt exem
plo xp̄i oēs fideles ieiunēt p̄rio vt d̄ nr̄o
t̄pe deo decimā redderemus. ¶ Secūdo
ſm Grego. vt tāto t̄pe ieiunemus ꝓ ſatiſ
factiōe pene q̄; multociēs viuēdo incurri
mus dū viuēdo i mortali corpore trāſgre
dimur p̄cepta decalogy. ⁊ euāgelicā legē
Quadrigenarius eni numerus ꝓducit ex
ductu q̄ternarij in denariu; ⁊ ſignificat ꝑ
fectā ſatiſfactionē ꝓ oibus tranſgreſſioni
bus legis ⁊ euāgelij. ¶ Habet aūt q̄dra
geſima dies. 42. vt ꝑ h ſm Augu. Detur
nobis intelligi ꝙ ſicut filij Iſrael in vete
ri teſtamento q̄draginta duabus māſioni
bus venerūt ad terrā ꝓmiſſionis ita quo
q̄; nos. 42. dieb⁹ veniam⁹ ad reſurrectio
nem dn̄i ſignificatiuā nr̄e reſurrectiōis fi
nalis. q; vero ꝑ ſubtractionē. 6. dierꝫ dn̄i
calium remanēt. 36. deficiūt quattuor vt
ſint. 40. ſicut ieiunauit xp̄s: idō āte p̄imā
dn̄icā q̄drageſime adducuntur q̄ttuor di
es: vt numerus q̄dragenarius ꝯpleatur.
¶ Sciendū eſt aūt ꝙ numerus quadrage
narius eſt aptus.
Deplorationi malitie depravantis.
Purgationi macule deformantis.
Emendationi iniurie ꝯcitantis.
¶ Primo ē apt⁹ deplora. malitie depra
uantis. ꝙ fuit figuratū Gen. 7. i. 40. dieb⁹
inundatiōis aq̄ru; qbus oīs caro deleta
eſt: in quo daẏ intelligi ꝙ. 40. dieb⁹ d; eē
ꝓlixus lacrimarꝫ in penitēte: qbus oīs af
fectio carnalis inclinans hoiem ad malū
penitus deſtruaẏ. ¶ Secundo eſt aptus
purgatiōi macule deformātis. Et hoc fu
it figuratū. Leuit. 12. in. 40. diebus purga
tionis puerpe. Nā ſicut mulier poſt ꝑtū
filij in quo erat feditas: ſtabat. 40. diebus
in purgatiōe ita hō qui ſe fedando mala
opa fecit: d; ſe purgare ab oi macula aia;
inficiente. ¶ Tertio ē aptus emēdationi
iniurie concitantis. Et h fuit figuratum i
expectatōe niniuitarꝫ q̄ fuit ꝑ. 40. dies vt
hētur Io. tertio ꝙ. 40. dieb⁹ afflixerunt
ſe. ⁊ ieiunauerūt ⁊ placauerūt irā dei. ita
re vera in iſta ſcā. 40. hoies qui peccādo
contra ſe deū concitauerūt: debēt venire
ad verā p̄niam. ⁊ ſe affligēdo ieiunare. ⁊
deus miſerebiẏ eis. ¶ Quantū ad quintū
ſ. hoīs veritatē dicit: poſtea exuriit. Ubi
ſciendū ꝙ exurire ⁊ ſitire: non eſt diuini
tatis: ſ; humanitati aſſumpte in qua erat
xp̄s ſm Illariū. Uictorioſiſſime cu; dya
bolo pugnaturus. ¶ Sciendum eſt aūt lo
quēdo moraliter ꝙ eſuries xp̄i ſignificat
deſideriū ꝙ ipſe h; de nr̄a ſalute iuxta il
lud Io. 4. Ego cibum hēo mādu care quē
vos neſcitis. ¶ L; aūt xp̄s ſic eſuriat ⁊ ſi
tiat nr̄am ſalutē: tn̄ quidā ſunt qui eſuriē
ti offerunt lapides ſicut fecit h dyabol⁹.
⁊ hi ſunt peccatores obſtinati in malitijs
q emolliri non poſſunt: ſ; continue indurā
tur. de qbus Iob. 41. Cor maleatoris in
tus. Ubi oñditur maxima peccatoris ob
ſtinatio: q; non ſolū eſt ſicut lapis quilib;
nō frangatur p̄uis ꝑcuſſionib⁹. frangitur
tn̄ magnis ſed eſt ēt incus maleatoris q
q̄;to plus ꝑcutiẏ tāto vr̄ magis indurari
ſic obſtinat⁹ nullis ꝑcuſſionibus vel inſpi
rationibus bonis molliẏ: ſed induratur.
¶ Quidā aūt ſunt q xp̄o offerunt folia ſi
ne fructu. i. v̄ba p̄nie ſ; n̄ fcā ſignati ꝑ ar
borem q̄; eſuriens xp̄s repit vt habetur
Mat. 21. Cui tn̄ maledixit ⁊ cōtinuo are
facta eſt. Ita re vera verboſis ⁊ nō facien
tib⁹ fructū p̄nie maledixit dn̄s ⁊ areſcūt:
q; ſunt ſine gratia. ⁊ efficiuntur pabulum
ignis eterni. ¶ Quidā aūt ſunt qui xp̄o
eſuriēti offerunt fel ⁊ acetū: ſicut fecerūt
crucifigentes eū vt habetur Io. 20. Et hi
ſunt peccatores qui exiſtētes in peccato
mortali aliqua opa de genere bonorꝫ faci
unt ſibi. ⁊ ſi videaẏ paſcere xp̄m tn̄ eſt ci
bus ⁊ potus amarus. de quibus p̄s. De
derunt in eſcā meā fel ⁊ in ſiti mea pota
uerunt me aceto. Qui aūt vult xp̄m ſuaui
ter paſcere: d; bona q̄ facit i grā dei. ⁊ nō
in peccati macula opari. ¶ Exuriit autē
xp̄s vt nobis oſtēderet ꝙ nr̄am ſalutem
deſiderare debemus. ſicut eſuriens deſi
derat cibum. Un̄ Luc. 6. Beati q nūc eſu
ritis: q; ſaturabimini. ¶ Quantū ad 6^m.
ſ. t̄pis congruitatē dicit. tūc Xp̄s eni ime
diate poſt baptiſmū deſertū itrauit ſicut
p; in euāgelio Mat. vbi dr̄ ꝙ tūc. i. ime
diate poſt baptiſmū. ¶ Sciendum eſt ꝙ
poſt baptiſmū xp̄s imediate deſertum in
trauit p̄io vt nobis daret exemplū: ꝙ hō
poſt receptā a deo gratiā non d; occiari:
ſ; ſe in bōis opibus exercere: iuxta illud
1. Cor. 6. Exortamur ne grām dei in vacu
um recipiatis. Nam teſte Grego. Amor
dei nunq̄; eſt occioſus: opatur eni magna
ſi eſt: ſi autē opari deſinit iam amor non
eſt. ¶ Secūdo imediate poſt baptiſmum
intrauit deſertum vt intelligamus ꝙ ſi
hō vult facere p̄niam fructuoſam: d; p̄io
conſcientiā ab oī macula mundare. Unde
Apo. 1. Cor. 13. Si diſtribuero i cibos pau
perū facultates meas ⁊ ſi tradidero cor
pus meum ita vt ardeā caritatem aūt non
habuero nihil mihi ꝓdeſt. ſ. ad vitā eter
nam. ¶ Si queras ⁊ dicas ergo vr̄ ꝙ hō
exiſtēs in peccatomortali non d; bn̄ opa
ri. R̄ᵒ ꝙ l; bona fcā in pcō mortali nō ſint
remuneratiua in vita eterna vt dictū eſt:
tn̄ pp h non d; deſiſtere. P̄rio ſ; Grego.
q; deus remunerat ea t̄pali remuneratio
ne. ¶ Secundo ſm Augu. in libro d̄ p̄nia
q; ex h ꝙ hoīes aliqua bona agūt: tollera
bilius paciētur extremū iudiciū. ¶ Quā
tum ad ſeptimū. ſ. demonis improbitate;
dicit. Ut tēptareẏ a dyabolo. Ualde fuit
mirabile ꝙ xp̄s ab īmundo ſpū ſe tēpta
ri permiſit. ⁊ magis ex parte demonis
fuit preſumptio ꝙ ip̄m attemptauit ſuis
falſis ſuggeſtionibus inclinare. ¶ Xp̄s
autem a dyabolo ſe permiſit temptari.
Primo vt temptatis conſolationem da
ret: quia pp h non eſt minus in ſua peni
tentia ſm Io. Deo acceptus. Secūdo ſ;
Io. Ut d̄ pugna ſpirituali certos nos red
deret. ¶ Uidemus multociēs ꝙ quanto
hoies ſanctiores ſunt tanto a dyabolo for
tius impugnantur. Unde Hillarius. In
ſanctificatis eni; maxime dyaboli tēpta
menta craſantur: q; victoria eis eſt ma
gis exoptata de ſanctis.

Secunda pars.

Equitur. Et accedens tēptator
⁊c. Ubi tangit ſagacitatem ſug
geſtionis precauende ꝙ probat
malitia proſecuta. Ubi Criſo. Quia dya
bolus videns per. 40. dies xp̄; ieiunaſſe
deſperauerat poſtq̄; exurientē ſentit: ite
rum cepit ſperare. Unde ſeqtur. Et acce.
temp. ⁊c. ¶ Sciendum eſt autem ad eui
tandā iſtarꝫ temptationū ꝙ adā de trib⁹
fuit temptatus in qbus a dyabolo fuit ſu
peratus. de qbus ꝓportionaliter voluit
tēptare ſm Adā. i. xp̄m. ¶ Nam p̄imū
Adā tēptauit d̄ gula: vanagloria: ⁊ auari
tia. i qb⁹ ſuccubuit. de iſtis trib⁹ fuit xp̄s
a dyaᵒ tēptat⁹: tn̄ fuit a xp̄o deuict⁹. Hic
igiẏ tria facit ſ; ꝙ dictas tres tēptatōes
tangit. Nā p̄io tangit tēptationem.
Gule inficientis.
Uanaglorie extollentis.
Auaritie eſurientis.
¶ Sciēdū ē ēt ſ; Io. ꝙ ſicͭ i oib⁹ tēptatōi
bᵒ h agit dyabol⁹ vt itelligat ſi fili⁹ dei ſit
ſic xp̄s rn̄ſū tēpat: vt ābiguū eū relinq̄t.
¶ Quantū ad p̄mā tēptationē dic. Et ac
cedēs tēptator ⁊c. Et duo fac: q; pᵒ ponit
dyaˡ tēptationē. 2ᵒ xp̄i rn̄ſionē. ¶ Quan
tū ad dyaˡ tēptatione dic. Et ac. tēp. ⁊c.
Ubi ſciēdū ſ; Cri. ꝙ dyabolus cogitauit
apd̄ ſe ꝙ ſi xp̄s poſſ; d̄ lapidib⁹ panes face
re: ꝙ eēt de⁹. ſi v̄o nō: nō: ſ; hō. Nā de do
dr̄ in p̄s. Ipſe dixit ⁊ facta ſunt. Nō ſolū
aūt ſm Hillariū. Experiri voluit an deus
eſſet ſ; etiam vt hominem. allicere noluit

vt exuriēs ſe indebite delectaret in cibo
⁊ ſic vitio gule peccaret. ¶ Quantū ad
xp̄i rn̄ſionem dicit. Qui rn̄dens ⁊c. Ubi
ſciendū ꝙ cū hō conſtet ex aīa ⁊ corpoꝛ:
indiget duplici cibo.ſ.corporali ⁊ ſpūali q̄
quidē cibus ē verbū dei. i. oīs veritas ꝓ
cedens a deo imediate vel mediate p ſu
os predicatores: iuxta illud Deutero .8.
Afflixit te de⁹ tu⁹ penuria ⁊ dedit tibi ci
bum māna ꝙ ignorabas tu ⁊ p̄res tui vt
oſtēderet tibi ꝙ nō in ſolo pane viuit hō
ſꝫ in oi verbo ꝙ ꝓcedit d̄ ore dei. ¶ Sciē
dum eſt ēt ꝙ xp̄s ſm̄ Grego. in ſua rn̄ſio
ne vtitur auctoritate ſcē ſcripture magis
q̄ꝫ potētia vt nos doceat magis doctria
⁊ pacientia. q̄ꝫ ſupbia pugnare. ¶ Quan
tum ad ſecundā tēptationē.ſ. vanaglorie
extollētis dicit. tūc aſſumpſit eū dyabol⁹
⁊c. ⁊ duo facit: q: Prio pōit dyaboli tēpta
tionē. Secūdo xp̄i rn̄ſionē. ¶ Quātuꝫ ad
primū dicit. tūc aſſumpſit ⁊c. Ubi Criſo.
Cum ex p̄miſſo xp̄i rn̄ſo nihil certū dice
re dyabol⁹ potuiſſet vtrū xp̄s deus eſſet
an hō: aſſumpſit eū ad aliam tēptationeꝫ
d. apd̄ ſe. Iſte q fame nō vincitur. ⁊ ſi nō
eſt filius dei: tn̄ ſanctus eſt valent eni ſci
hoies nō vinci ſꝫ poſt q̄ꝫ oēm neceſſitateꝫ
carnis vicerunt p vanagloriam cadunt.
¶ Sciendū eſt ꝙ ſcā ciuitas in q̄ d̄r dya
bolus xp̄m aſſumpſiſſe erat Jeruſalē ſm̄
Raba. In q̄ pp templū ⁊ ſcā ſanctoꝝ: erat
locus ſacrificij ⁊ orōnis. de q̄ Iſa. 52. In
duere veſtimētis glorie tue ciuitas ſcā.
¶ Sciendū ē āt pinaculū ſupra ꝙ ſtatuit
xp̄m dyabolus d̄r a pina ꝙ ē ſumitas. ⁊
maxime d̄r ſumitas muroꝝ vel temploꝝ.
¶ Un̄ ſm̄ Remi. Pinaculū erat ſedes
doctoꝝ. Quia igit̄ ſm̄ Glo. Dyabol⁹ pp
apetitum inanis glorie multos doctores
decepat: q: .i. Cor .8. Sciētia inflat. credi
dit xp̄m ibi decipe ſicut aliquos p inanē
gloriam. ¶ Lꝫ āt dyabolus xp̄m tēptādo
teſtimoniū ſcripture accipet. di. Angelis
ſuis deus mādauit ⁊c. tn̄ male adducebat
ſcripturā. Primo q: nō ad intellectū fuit
condicta: q: non fuit dicta de capite xp̄o
ſm̄ Jo. Sed de membris ⁊ ſcis hoibus.
¶ Secūdo q: truncabat eā nō exprimēs
ſm̄ Criſo. ꝙ dictū fuerat: ſup aſpidē ⁊ ba
ſiliſcū ambulabis ⁊c. ¶ Sciendū eſt ēt ſꝫ
Glo. ꝙ dyabolus ſuadet xp̄o p̄cipitari: q:
ſicut ipſe pp peccatū ſupbie p̄cipitatus ē
de paradiſo in infernū: ita q̄rit oēs p̄cipi
tari. ¶ Quantū ad xp̄i rn̄ſionē dicit. ait
illi yh̄s rurſuꝫ ⁊c. Ubi ſcienduꝫ Criſo. ꝙ
ſicut dyabolus lꝫ falſo intellectu xp̄o ſcri
pturas adduceret ad tēptandū: xp̄s tn̄
veraciter eas adducit ad ip̄m ſupanduꝫ.
¶ Adducēdo igit̄ veraciter ſcripturam
dicit yh̄s dyabolo. Scriptū eſt eni.ſ. Deu
tero. 6. Non tēptabis dn̄m deum tuum.
Ubi ſciendū ſm̄ Criſo. ꝙ ille deuꝫ tēptat
q illud ꝙ pōt facere humano cōſilio com
mittit diuino adiutorio volēdo diuinam
potentiā expiri. ¶ Hoc āt hō facere nō
dꝫ q: peccatū eſt iuxta illud eccleſiaſtici
18. Noli eſſe q̄ſi hō qui deum tēptat. Xp̄o
igitur qui p gradus poterat deſcendere
humano cōſilio: voluit explorando diuinā
potentiā ſe p̄cipitare iactantiā ⁊ inanem
gloriā appetendo. ¶ Quantū ad tertiaꝫ
temptationē.ſ. auaritie exurientis dicit.
Iterū aſſumpſit eum dyabol⁹ ⁊c. Et duo
facit q: Prio ponit dyaboli tēptationeꝫ.
Secundo xp̄i rn̄ſionem. ¶ Quantuꝫ ad
primū dicit. Iterum ⁊c. Ubi Criſo. Dya
bolus ex ſecūdo rn̄ſo victus: trāſit ad ter
tiam temptationē. Quia enim xp̄s retia
ventris dirupat retia vanaglorie tranſie
rat: ponit etiam retia auaritie. Aſſumpſit
autem eum ſm̄ Criſo. In mōtem excelſū
valde: vt inde poſſet on̄dere loca plana.
¶ Iſte antem mons d̄r fuiſſe in deſerto
cōtra gallileam diſtans duo miliaria ab
illo loco vbi xp̄s ieiunauit qui d̄r q̄rente
na. Exiſtens autē in mōte: on̄dit ei oīa re
gna mundi ⁊ gloriaꝫ eorum. i. omnes par
tes mūdi in qb⁹ ſunt regna. nō ſꝫ Cri. vt

ipſa regna vel ciuitates videret: ſꝫ partes
terre in qbus vnūquodq̄ꝫ regnū vel ciui
tas poſita erat. ¶ Uel ſm̄ Orig. omnia
regna mundi oſtendiſſe d̄r. i. diuerſitatē
hoium in qbus regnat p vitia ⁊ peccata.
¶ Poſt q̄ꝫ āt ſibi iſta on̄dit fallaciter: ſb
iunxit. ⁊ h̄ oīa dabo tibi ſi cadēs adoraue
ris me. Ubi Remi. Miranda ē dyaboli
dementia: illi ꝓmittebat dare regna terre
ſtria ⁊ gloriā mundi: q eſt celeſtis glorie
domus. ¶ Signāter āt d̄r ſi cadēs adora
ueris me: q: non pōt ſꝫ Glo. adorari dya
bolus ſine caſu adorantis. ¶ Quantū ad
xp̄i rn̄ſionem dicit: tunc dicit ei yh̄s vade
ſathana ⁊c. Ubi Criſo. Uidendū eſt āt q:
xp̄s cum paſſus fuiſſet tēptationis iniu
riam di. ſibi ſi filius dei es mitte te deor
ſum: nō eſt turbat⁹ nec dyabolū increpauit
nunc āt qn̄ dyabol⁹ dei ſibi vſurpauit ho
norem exaſperatus ē ⁊ repulit eū. d. vade
ſathana: vt nos huius diſcamus exēplo:
nr̄as qdem iniurias magnanimiter ſuſti
nere. dei āt iniurias nec vſq̄ꝫ ad auditum
ſufferre. quantū i ꝓprijs iniurijs eſſe quē
piam pacientē laudabile eſt: iniurias dei
diſſimulare impium eſt.

Tertia pars.

Eqtur. Tūc reliqt eum ⁊c. Ubi
tāgit ꝓbitatem defenſionis imit
tandū: ꝙ ꝓbat victoria aſſecuta.
Ubi ſciendū ꝙ dyabol⁹ volēs tēptare xp̄ꝫ
creditur fuiſſe lucifer: qui ēt primum ho
minē tēptauit ⁊ ſupauit ꝙ nō potēs face
re in xp̄o: eum reliqt: nec quidē ſimplici
ter ſꝫ ad tp̄s vt habetur Luc. 4. Nā tpe
paſſionis rediēs putauit ip̄ꝫ deicere timo
re mortis: ſꝫ non potuit: ſꝫ deuictus a xp̄o
religat⁹ eſt in inferno. ¶ Secundū Aug.
Poſt tēptationē: ſancti angeli domio mi
niſtrabāt: ⁊ p h̄ magis ac magis inoteſce
bat demonibus quantus eſſet. Un̄ ſequit̄
Et ecce angeli acceſſerunt ⁊ miniſtrabant
ei. Quantū autē angeli ſint miniſtri pꝫ p
illud ꝙ d̄r Dan. 7. Milia miliū miniſtra
bant ei.

Modus pugnandi.

Sciendū eſt āt ꝙ in iſto euāgē
lio fit mentio de pugna ⁊ victo
ria xp̄i in quo dat̄ nobis intelli
gi ꝙ ſi volumus poſſidere regnū celorū:
oꝫ nos pugnare cōtra dyabolū ⁊ vitia. ⁊
ipſum deuincere. Hoc autē fuit figuratuꝫ
p pugnaꝫ ⁊ victoriā q̄ꝫ fecit dd̄ contra go
liam de quo d̄r ſentētialiter. i. Re. 17. ꝙ cū
populus iſraeliticus hēret guerrā cum
phyliſtini inter quos erat quidā gigans:
⁊ non inueniret̄ q poſſet contra eū pugna
re: fecit ꝓclamari rex ꝙ ſi aliqs poſſet pu
gnare contra eū ⁊ ip̄m deuincere. ꝙ dita
ret eū magnis diuitijs: ⁊ daret ſibi filiam
ſuā in vxorē: ⁊ eum traderet libertati. Au
diens illa dd̄: dixit ſe velle pugnare cum
eo: quē ſaul fecit veſtiri ⁊ armari armis
ferreis. ⁊ poni galeā ferream ſuper caput
eius. ⁊ accigi gladio. Cum igitur dd̄ ſic
eſſet armatus cepit temptare ſi ſic arma
tus poſſet incedere. non eni habebat ar
morum conſuetudinem. qui dixit ad ſaul ꝙ
non poſſuꝫ ſic incedere: q: non habeo vſuꝫ
⁊ deponens arma ferrea: accepit baculum
ꝙ conſuetus erat portare in manibus. ⁊
elegit ſibi. 5. limpidiſſimos lapides d̄ tor
rente. ⁊ miſit eos in perā paſtoralē q̄ꝫ ha
bebat ſecum ⁊ accepit fundā in manu. ⁊
iuit aduerſus Goliā. Cūq̄ꝫ Golias ipſum
deſpiceret: fortificatus dd̄ ſpiritu iuit ad
pugnaꝫ. ⁊ accipiēs fundā proiecit lapidē
⁊ fixit eum in frontem Golie: qui cecidit
in terra ad pedes Dauid. ⁊ accepto Da
uid gladio Golie: abſcidit ſibi caput: ꝙ vi
dentes philiſtini omnes fugiert̄. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ per populum iſraeliticum: in
telligitur totum genus humanum ꝙ de
us creauit vt ipſum videat in gloria.
Huius autem populi rex dicitur Saul
qui interpretatur petitus. i. xp̄s quem pe
tebant patres veteris teſtamenti. Unde
Moy. Exo. 4. Obſecro domie mitte quē
miſurus es. ¶ Per philiſteos autēꝫ qui

interpꝛetant̃ ceciderunt intelliguntur de
mones qui pꝛopter peccatum ſuperbie ce
ciderunt de celo:inter quos fuit Golias
qui interpꝛetatur trãſmigrans: ſiue robu
ſtus.i.lucifer qui de celo trãſmigrauit in
infernum. Robuſtus etiam dicitur :q2 in
naturalibus:a deo factus fuit dignioꝛ ⁊
robuſtioꝛ ceteris. ¶ Iſti igitur cum exer
citu viciorum pugnant populum domini
i.ꝫ genus humanum : ⁊ tanta eſt foꝛtitu
do eoꝛum ꝙ vis eſt aliquis qui poſſit eis
reſiſtere quin aliquando decipiatur eoꝝ
verſutijs. Unde poſſumus dicere illð.2.
parali.5 . In nobis non eſt tanta foꝛtitu
do vt poſſimus reſiſtere huic multitudi
ni que irruit ſuper nos. Ita re vera nõ ẽ
qui poſſit ſine diuino auxilio dyabolũ ſu
perare. Unde p̃s. Non timebo mala qm̃
tu mecum es : exurge domine ſaluũ me
fac deus meus quoniam tu percuſiſti om
nes aduerſantes mihi ⁊c. ¶ Uidens au
tem Rex Saul.i.xp̃s rex regum ⁊ domi
nus dominantium:potentiam inimicoꝛuʒ
tam validam:facit pꝛoclamari p̱ munduʒ
ꝙ ſi quis preliari voluerit contra Goliã
i.dyabolum:ipſuʒ ditabit diuitijs .i. virtu
tibus ⁊ donis ſpiritus ſ.⁊ faciet liberum
a ſeruitute dyaboli: ⁊ dabit ſibi filiam ſu
am in vxoꝛem.i.gloꝛiam paradiſi :cui co
pulabitur in eternum. ¶ Audiens autẽ
quilibʒ Chꝛiſtianus hanc pꝛomiſſionem
magnificam:figuratus per Dauid : quia
debet eſſe decoꝛus aſpectu per inocentiaʒ
⁊ manu foꝛtis per conſtantiam: exemplo
Dauid debet animari ad pꝛelium ⁊ cõſtã
ter aggredi dyabolum cum ſuis vitijs.
¶ Sed cõſidera qualiter Dauid iuit ad
pugnam:non enim voluit ire armatus:
nec ferro oꝛnatus : quia tunc non habuiſ
ſet victoꝛiam.ſed iuit cum baculo. ⁊.5. la
pidibus de toꝛrente. Ubi ſciendum ꝙ per
ferrum ponderans intelligunt peccata
multum ponderantia :de quibus Greg .
Peccatum ꝙ per penitentiam non delet̃

mox ſuo pondere ad aliud trahit . Pon
deratus igitur homo peccatis non debet
contra dyabolum ad pugnam incedeꝛ̃ ne
ſuccumbat. ¶ Per baculum vero intelli
gitur crux Chꝛiſti ⁊ paſſio . Per toꝛren
tem vero eius pꝛetioſus ſanguis quem p̱
nobis velud quẽdam fluuium effudit. In
iſto toꝛrente debʒ homo accipe.5.lapides
lipidiſſimos.i.5.vulnera xp̃i. ⁊ ip̃os i pe
ram ponere.i.in memoꝛia recondere:⁊ cũ
ipſis ire contra dyabolum:⁊ quando ip̃m
vult tẽptare de aliquo peccato:debet con
tra ip̃m lapidem vnum pꝛoicere cuʒ fũda
actualis conſideratõis:paſſionis Chꝛiſti
conſiderando.ſ.doloꝛem quem xp̃s poꝛta
uit plagatus p̱ ipſius anima redimenda:
ſic confuſus dyabolus cadit vt moꝛtuus :
⁊ homo ſtrenuiſſime liberatur. ¶ Scien
dum eſt autem ꝙ ſicut magiſter in yſto
rijs dicit . Dauid tres lapides infixit in
fronte Golie:per quod datur nobis intel
ligi ꝙ contra tres generales temptatio
nes.ſ.ſuperbie auaricie ⁊ luxurie : debem⁹
dyabolum ferire tripl'r per tres virtutes
contrarias.ſ.humilitatem:paupertatem:
⁊ caſtitatem. Hoc aũt facere poterimus
ſi conſideremus paſſionem Chꝛiſti ⁊ vi
tam:qui nobis dedit exemplum de virtu
tibus pꝛedictis. Nam de ipſius humilita
te ipſemet dicit. Mat.ij. Diſcite a me q2
mitis ſum ⁊ humilis coꝛde. De pauperta
te dicit Math.8. Uulpes foueas habent
⁊ volucres celi nidos.filius autem homi
nis non habʒ vbi reclinet caput ſuuʒ. De
puritate pʒ. Exemplo igitur xp̃i vt dcm̃ ẽ
pugnare debemus modo ſupꝛadicto .
¶ Sed tamẽ ſunt aliq qui ñ ſunt ad bel
landum apti.⁊ ideo licẽtiantur ab exerci
tu pugnatoꝝ. Hoc aũt fuit ſnialit̃ ſignatũ
deutero.30.vbi dr̃ ꝙ dñs p̃cepit moy.qñ
exibat ad bellũ ꝯ hoſtes ꝙ debebat face
re p̱clamari ꝙ ille qui hedificauerat do
mũ nouam.⁊ q plantauerat vineam : nec
eam fecerat cõem. ⁊ q vxoꝛem deſpõſaue

rat.⁊ q erat foꝛmidoloſus ⁊ coꝛde pauid⁹
oẽs iſti debebant reuerti ⁊ non ire ad p̃li
um. ¶ Ubi ſciẽdum ꝙ per hoiem hedifi
cantem domum nouam intell'r dedit⁹ pec
cato ſuperbie. Nam ſuperbia generatur
in magnis palatijs ⁊c. Unde dicebat Na
buc rex. Dañ.4. Nõne h̃ eſt Babilõ ciui
tas magna q̃ʒ hedificaui i roboꝛe foꝛtitu
dis mee:⁊ in gloꝛia decoꝛis mei. ¶ Per
ſm̃ ãt qui plantat vineam ⁊ non facit eam
cõmunem intelligitur deditus pccõ auari
cie. Naʒ auarus nõ vlt bona ſua alteri cõ
municare. ¶ Per 1m autem q deſponſa
uit vxoꝛem intell'r deditus deſiderijs car
nis:q2.i.coꝛ̃.7. Qui cum vxore ẽ ſollicit⁹:
eſt q̃ ſunt mundi:qũo placeat vxoꝛi ⁊ ſic
dimiſus ẽ. ¶ Per foꝛmidoloſum ⁊ coꝛde
pauidum intelligit̃ quilibet qui p̱pter ti
moꝛem nõ audet aggredi aliquod opus
difficile puta ieiunare ⁊c. ¶ Signãter au
tem dicit̃ ꝙ omnes p̃dicti debebãt ad do
mum reuerti ne alios in fugam verterẽt
quia dediti pꝛedictis vicijs nec purgare
poſſunt vt vincãt:⁊ ſuo malo exẽplo mul
tociens debilitãt alios ⁊ offendũt. Tales
autem nõ merentur coꝛonã:quia ſecũduʒ
apoſtolũ.i.thy.2o. Non coꝛonabit̃ niſi qui
legittime certauerit. Ad q̃ʒ coꝛ. ⁊c.

De diuerſis tẽptationibus.

Ciẽdum eſt autem ꝙ iſte tres
temptatões pꝛedicte poſſunt in
telligi de peccato infectionis :
oſtentatõis ⁊ erroꝛis:⁊ ſic poſſunt aptari
tribus potentijs aĩe . Pꝛima concupiſci
bili inclinanti. Secunda iraſcibili elleuan
ti. Tertia rõali ob erranti. Per pꝛimam
temptat̃ homo per infectionẽ. Per ſcdam
p̱ oſtẽtatõem. Per tertiã per excecatõem.
¶ Iſtis ãt tribus modis qb⁹ hõ tẽptat̃
dʒ exẽplo xp̃i reſiſtere ne ſuccũbat. Ut ſic
dicat̃ d̃ ip̃o illð eccl'aſtici.44. Inuentus ẽ
i tẽptatõe fidel'.iõ iuriurãdo d̃dit illi glo
riam in gẽte ſua:q2 fideli datur ſempiter
na. ¶ Sed multi ſunt qui poſt multa re

cepta beneficia in temptatõibus ſuccũbũt
⁊ iõ nullus debʒ de ſe pꝛeſumere : q2 ſcdm
Apo.i.coꝛ.10. Si quis ſe extimat ſtare:vi
deat ne cadat. Aliq enim tẽptantur per
concupiſcibilem inclinantem per iſectõeʒ.
Et iſti nob̃ figurant̃ per Sanſonem: dd ⁊
Salomonem. Conſidera nãqʒ Sanſonem
foꝛtiſſimũ:dauid ſanctiſſimuʒ: Salomonẽ
ſapientiſſimũ:qui poſt multa beneficia ⁊
multas gratias eis factas adeo tẽptati ſt̃
vt ſupꝛa. Nam Sanſon poſt tantã foꝛtitu
dinem ⁊ ſtragem hoſtium amauit Daliã
meretricem:que poſtea fecit eum capi ⁊
oculos erui ⁊ in carcerem poni: vt hẽtur
Iudic̃.16. ¶ Ita re vera homini diligẽti
concupiſcentiam carnis : multotiẽs vide
mus accidere ꝙ ab ip̃a decipitur ⁊ i ma
nibus traditur demonum qui eruunt ſibi
oculos:q2 faciunt eum auertere ſenſuʒ ne
videat equum. Et ponunt eum in carcere:
dum capiunt in culpa ꝙ ploꝛabat apo.ro.
7.c. Uideo aliam legem in mẽbꝛis meis:
repugnantem legi mentis mee ⁊ captiuã
tem in lege peccati. Infelix ego homo qs
me ſep̱abit d̃ coꝛpoꝛe moꝛt̃ huius. ¶ Da
uid ẽt qui ita fuit ſanctus ꝙ in neceſſita
te noluit bibere aquã:ſed libauit eam do
mino. Ut habetur.2.re.23. tamen tempta
tus per carnis concupiſcentiam cecidit:⁊
fecit adulterium cum Berſabee: Ex quo
ſequuta fuit pꝛoditio ⁊ homicidium vrie
ſicut habetur .2.Re.ij. pꝛopter ꝙ miſſus
fuit ad eum Nathã.d. parabolam diuit̃
tis ⁊ pauperis:cui diues abſtulit ouiculã
⁊ Dauid ſententiauit illud dignuʒ moꝛte:
licet de Dauid diceretur. Ita re vera qui
carnis concupiſcentiam ſequitur dignus
eſt moꝛte:quia qui talia agunt digni ſunt
moꝛte. Ro.1.tamen aduerte ꝙ quia humi
liauit ſe Dauid pepercit ei dñs moꝛtem.
Ubi Ber. Exaltans diuinam miſericoꝛdi
am:in ṽbo triſilabo : tria ſibi peccata di
miſit. Nam in hoc ṽbo peccaui ſunt tres
ſillabe:i q̃ dimiſit ſibi peccatuʒ adulterij:

ꝯditióis ⁊ homicidij. ¶ Salomon ét pꝰ
tantá a deo receptá grám.ſ.ſapientiá diui
tias:⁊ tranquilitaté regni ſicut pꝫ i tertio
libro Re.cum iam eſſet ſenex deprauatuꝫ
é cor eius vt ſeq̄retur deos alienos . ſicut
habeẜ.3.Re .ij. ob hoc át iratus dñs dixit
ꝙ regnū ſcinderet ⁊ daret inimico ſuo .
¶ Ita re vera a carnalibꝰ auferẜ regnuꝫ
celoꝝ:q2 Ro.14 . Regnū dei non eſt eſca
⁊ potꝰ.⁊ daẜ inimicis.i.mūdis corde. iux
ta illud Mat.5.Beati mundo corde quo
niam ipſi deū videbūt pꝫ ergo qūo aliqui
temptátur vt ſupra . ¶ Secūdo aliqui té
ptantur ꝑ iraſcibilé ellenantem ꝑ oſtenta
tionem. Iſti figurátur per Ezechiá q poſt
tantá victoriá hoſtium q̄ꝫ fecit dominus
qn̄ miſit angeluꝫ ſuū qui ꝑcuſit in caſtris
egyptioꝝ.185 . milia viroꝝ ſicˊ hétur Iſa.
37.poſtq̄ꝫ ét deus liberauit eū a morte .⁊
fecit reuerti vmbrá ſolˀ.10.lineis: ſicut ha
betur Iſa.38 . Cecidit in téptationé oſta
tionis:oſtédendo nuncijs regis babilˀvni
uerſos theſauros.ꝙ factū diſplicés deo :i
punitioné illiꝰ peccati:babilones oés the
ſauros exportarūt ⁊ captiuos filios ſuos
duxerū: Iſa.39.¶ Ita re vera qn̄ homo
oſtentaẜ in diuitijs mūdanis:⁊ oia que hꝫ
ꝯicat nuncijs regis babilˀ.i.turpibus ⁊ illi
citis actibus qui ſunt nūcij dyaboli regis
confuſionis:multū diſplicet deo:q excellé
tiat amittit ſalté in morte : ⁊ filij eius cor
pus ⁊ aia in babilˀ.i.in locū ꝯfuſionis.ſ. in
inferno ducūtur . ¶ Tertio aliq téptanẜ
per rōalem ob erranté per excecatōnem.
Iſti figurantur per Petrum q poſtq̄ꝫ di
xerat de xp̄o.Tu es xp̄s filius dei viui .
Mat.16.poſtq̄ꝫ dixerat ſe paratum ſeq
xp̄m vſqꝫ ad morté poſtea negauit eum.
ſicˊ habeẜ Mat.36. ¶ Ita re vera multi
ſunt qui in téptatōe non ſunt fideles nec
firmi.de q̄bus Luc.8.Ad tempus credūt
⁊ in tempore temptatōis recedūt. ¶ Nó
autem ſic debemus vinci.ſed fortes cum
dei adiutorio ſuperare:iuxta illud.1. pe.

2.Nouit dominus pios de temptatōe eri
pere:iniquos vero in die iudicij crucian
dos reſeruare:⁊ ideo docet nos xp̄s i orō
ne dominica dicere.Et ne nos inducas in
temptatōem:ſed li.nos a malo.Ut libera
ti a malo:coniungamur ſūmo bono ꝙ no
bis concedat ⁊c.

¶ De virtutibus moralibus .

Sciendum eſt ét ꝙ in iſto totali
euangelio oſtendiẜ ꝙ xp̄s fuit
virtuoſus moralr̄:q2 habuit oés
virtutes morales.Nam habuit .
Actum fortitudinis in ſufferédis.
Actum tēpantie in uincédis.
Actum prudentie in eligendis.
Actum iuſticie in reddédis.
¶ Quia igitur omnis xp̄i actō nr̄a eſt i
ſtructō:iō in noſtris actibus debemꝰ imi
tari xp̄m vt ſimus virtuoſi ſicut ipe fuit
In actibus enim ſuis docet nos habere
iſtas virtutes:iuxta illud ſapiétie.8. So
brietatem enim ⁊ ſapiétiam docet: ⁊ iuſti
ciam ⁊ veritatem:quibus nihil vtilius é
in vita hominibus.Ut ſic per ſobrietaté
intelligaẜ tēpantia.Per ſapiétiam pru
dentia.Per iuſticiam:iuſticia: ⁊ per vir
tutem:virtus fortitudinis deſignetur .
¶ Pꝰ xp̄s habuit actum fortitudinis i
ſufferédo.Fortitudo enim attendiẜ in ag
grediédo difficilia:⁊ in ſuſtinendo patié
ter aduerſa.Xp̄s igitur q2 aggreſſus eſt
rem difficilem:q2 intrauit dſertū ⁊ ieiūauit
q2 ét téptari ſe ſuſtiuit a dyabolo:⁊ ipꝫ vi
rilr̄ ſupauit:merito hūit ꝟtuté fortitudi
nis:iuxta illō Job.12.Apō ipm é fortitu
do ⁊ ſapia.Si igiẜ fortitudo q̄riẜ robuſtiſ
ſimus é Job.9.¶ Cū rōe ſue fortitudis
pt figurari ꝑ yh̄m naue ſucceſſoré Moy.
i ꝓphis q fuit magnꝰ ſm nomé ſuū:maxi
mus i ſaluté electoꝝ di ipugnaẜ inſurgen
tes hoſtes vt ꝯſequereẜ hr̄ditaté iſrˀ. ec
cleſiaſtici.46. Ubi ſciédū ꝙ ꝑ yh̄ꝫ q iterp̄ta
tur ſaluator:⁊ naue ꝙ interp̄taẜ pulcritu
tudo itellr̄ xp̄s q ſaluator mūdi eſt ⁊ pul

cher ꝑ ſanctitaté.quem alloquiẜ aia ſan
cta cáñ.1.d.Ecce tu pulcher es dilecte mi
⁊ decorus.Iſte ſucceſſit Moy.inter oés
alios ꝓphetas : iuxta illō ꝙ dixit Moy.
populo deutero. 18.Prophetá de gente
tua ⁊ de fratribus tuis ſicˊ me ſuſcitabit
tui dñs ds tuus:ipſuꝫ audies.¶ Iſte dr̄
fortis i bello ⁊ ipugnás hoſtes:q2 vicˊ dya
bolum téptantem ⁊ peccata:iuxta ꝙ ipſe
dicit Jo.17.Confidite q2 ego vici mundō.
Non ſolum aūt pugnauit ꝓ ſe ſed ⁊ ꝓ nb̄.
exo.14.Dñs pugnabit pro nb̄.¶ Exem
plo igiẜ xp̄i:quilꝫ dꝫ ſtudere habere hác
virtuté fortitudinis.Ut ſit fortitudo ⁊ d
cor.indumentū eius.puer.31.⁊ ridebit in
die nouiſſimo.¶ Ut figureẜ per Iſachar
de quo gñ.49.Iſachar aſinus fortis accu
bans inter terminos vidit requié ꝙ eſſet
bōa ⁊ terrá ꝙ optia:⁊ ſuppoſuit humerū
ad portáduꝫ.¶ Ubi ſciéduꝫ ꝙ ꝑ Iſachar
qui interpretaẜ memorás doiuꝫ :intellr̄:q
libet xp̄ianus qui dꝫ ſp deum hr̄e in men
te:eius beneficia recolédo iuxta illud ec
cleſiaſtici.12.Meméto creatoris tui i die
iuuétutis tue.¶ Iſte dꝫ eſſe aſinus fortis
nó quidé natura:ſed quátuꝫ ad ſuperfluo
rum reſecatiōem ⁊ neceſſarioꝝ ſumptio
nem:corporis caſtigatiōem:⁊ bonoꝝ ope
rum exercitatōem:iuxta ꝙ dr̄ eccli.33.Ci
baria virga ⁊ honus aſino páis ⁊ diſcipli
na ⁊ opus ſeruo.¶ Debꝫ ét accubare inẜ
terminos.Ubi ſciéduꝫ ꝙ termini q dbét
claudeř vitá cuiuſlibꝫ xp̄iani:ſunt p̄cepta:
infra q̄ debemꝰ manere:ipa obſeruádo.iu
xta illō ꝓuer.23.Ne tráſgrediaris termi
nos antiquos:quos poſuerit p̄res tui.Dꝫ
ét cōſiderare bonitatem ⁊ requié terre.i.
glˀam ꝑadiſi:de q̄ 33.Sedebit pplˀs
meus i multitudine pacis ⁊ i tabernaclˀis
fiducie ⁊ i rege opulēta:⁊ i terra viuētiū.
Et iō dꝫ eſſe fortis ⁊ ſbponere humeꝝ ad
portandū.¶ Qualˀ át debeat eſſe fortitu
do ſequentiū dicit Greg.8.moralˀ.Iuſtoꝝ
inq̄t fortitudo é carnem vincere:ꝓprijs

volūtatibus cōtra ire:delectatōem vite p̄
ſentis extinguere:huiꝰ mūdi aſpa:ꝓ eter
nis p̄mijs amare ꝓſperitatis blandimēta
contépnere aduerſitatis metū in corde ſu
peraẜ.¶ Unde Je.ſup ioelˀ. Fortis viri
⁊ iuſti é: nec i aduerſis frági:nec i ꝓſpis
ſubleuari.¶ Secūdo xp̄s habuit actum
téperátie in vtendis.Ubi ſciédum ꝙ ſm
philoſophū.3.ethi.Tēpantia é ſcōm de
lectatōes ⁊ ꝯcupiſcétias tactas inẜ q̄s cō
putaẜ cōcupia ptinens ad guſtū qui é qui
daꝫ tactꝰ.Cū igiẜ xp̄s circa guſtū:tépera
te ⁊ virtuoſe ſe habuerit:q2 uoluit ſugge
ſtioni dyaboli cōſentire vt de lapidibꝰ fa
ceret panes.vt poſſꝫ ſuper cibū idebite ſe
effundere:pꝫ ipm habuiſſe virtuté tempe
rátie. Sciebat enim ſcriptū eſſe eccli.37.
Noli auidō eſſe i oi eplˀatione:⁊ nō te effun
datur ſup omneꝫ eſcam:i multis eni eſcis
erit infirmitas.¶ Unde ratōe tēperātie
poteſt figurari ꝑ Sanſoné de quo dr̄ Iu
dicū.13.ꝙ eét nazarenꝰ ab iſantia ſua ⁊ ex
mr̄is vtero ⁊ ꝙ debebat liberare Iſrael
de máu philiſtinoꝝ ⁊ debebat abſtiere vi
no ⁊ cicera : nec veſci aliquo in mundo .
¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ Sanſoné q interp̄taẜ
ſol fortis intelligiẜ xp̄s de quo Malac.8.
Orieẜ vobis timétibꝰ nomé meū ſol iuſti
tie.Iſte dr̄ nazareꝰ ex mr̄is vtero ꝙ inter
pretaẜ ſit ſcūs vt flos vel ꝯſecratus dño :
q2 xp̄s ab ortu ſue ꝯceptionis dr̄ flos ꝑ
puritaté niteſcenté ſcūs ꝑ diuinitaté inha
bitanté:ꝯſecratus dño:ꝑ caritaté transfor
manté.Iſte incepit liberare Iſrael .i. ge
nus humanum de manu:philiſtinoꝝ.i. de
monioꝝ .Iſte abſtinuit a vino ⁊c . in quo
daẜ itelligi abſtinétia magna q̄ fuit i xp̄o.
¶ Exéplo igiẜ xp̄i debemꝰ hére virtuté
téperátie iuxta ꝙ nos docet Luc.21.d. At
tédite ne forte grauētur corda in crapula
⁊ ebrietate.¶ Ut ſic figurétur ꝑ pueros i
q̄bꝰ nulla erat macula:de q̄bus dr̄ Dañ .
1.ꝙ noluerūt pollui dē méſa Nabuc. regis
Babilˀ.nec dē vino potus eius. ſꝫ perierūt

legumina ad veſcenđ ⁊ aquā ad bibendū:
quo:ꝝ tñ vultus apparuerūt co:pulentio
res ꝑ oibus pueris qui veſcebant cibo re
gio. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ p regem Nabuc.
qui interp:etat ſedens i anguſtia agnita
intellr dyabolus qui dāpnatus ē ad pēaꝫ
⁊ anguſtiā eternā. Iſte dr rex babil'.i.cō
fuſionis:q: inferni. ¶ Cibus aūt ⁊ pot⁹
q̄ꝫ ꝓpiant ſunt delectatiōes carnal's ⁊ vi
cia. Sꝫ homō inſtar illo:ū non dꝫ in iſtis
coinquari.q: ſecundū apoſtolum ro.8. Si
ſcđm carneꝫ vixeritis mo:iemi: ſed dꝫ cor
pus macerare p abſtinētiā:ꝙ intellr per
eſum leguminū ⁊ potū aque. ⁊ ſic vultus
eo:um.i.anie deo apperēt qui oia ītuētur
pulch:io:es p grām q̄ꝫ habent:q̄ꝫ vltus
i.anie mundano:ū qui ſibi regis.i.dyabo
boli ſequēdo deſideria carnis veſcuntur.
¶ Quantū aūt ſit fructuoſa temperātia
docet nos ꝓſper de vita contēplatiua.d.
Temperātia fac abſtinētem ſob:iū:mode
ratum tacitū ⁊ verecūdum h autē virtus
in anio habitat:libidines frenat:affectus
tēperat:deſideria ſcā multiplicat:vicia ca
ſtigat:oia inter nos cōfuſa o:dinat: cogi
tationes p:auas remouet:ſanctas inſerit:
mentem placida tranqlitate cōponit:⁊ to
taꝫ ſemp ab omni tēpeſtate vicio:ū defen
dit. ¶ 3° xp̄s habuit actum p:udētie in
eligēdis. Prudētia ſcđm Señ.eſt exami
nare cōſilia:⁊ nō cito falſa credulitate:ad
falſa p:olabi. Quis igit xp̄us nō cito cre
didit dyabolo de ꝑcipitio pinaculi:adeo
dicit p:udentiā hūiſſe. Unde ratiōe p:udē
tie pt figurari p ſalomonē đ quo.3.Re.4.
Dedit quoq ds ſapientiā ſalomoni ⁊ pru
dentiam multam nimis:⁊ ꝑcedebāt ſapia
ſal'ois ſapiaꝫ oīuꝫ o:iētaliū:⁊ egyptio:ū:⁊
erat ſapientio: omnibus hoibus. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ per ſalomonem qui interp:e
tatur rex pacificus: intelligitur xp̄us de
quo ephi.2. Ipſe ē pax nr̄a qui fec vtraqꝫ
vnum. ¶ Iſti igitur deus pater dedit ſa
pientiam ⁊ p:udentiam nimis; quia ipſe
eſt dei virtus ⁊ ſapientia Chriſtus.i.co:.
i. Sapientia autem Chriſti p:ecedebat
ſapientiam omnium o:ientalium.i.omni
um beato:um ſpirituū ⁊ comp:ehenſo:uꝫ
⁊ omnium egyptio:um.i.omniū rep:obo
rum ſpirituum ⁊ damnato:um. ¶ Exem
plo igitur Chriſti debemus habere vir
tutem p:udentie.quia p:ouer.2. Conſiliū
cuſtodiet te ⁊ p:udētia ſeruabit te vt eru
aris de via mala ⁊ ab homie qui peruer
ſa loquitur. ¶ Qualiter auteꝫ hō ſe hr̄e
debeat cum p:udentia docet nos Sene.
d. Si p:udens eſt animus tuus tribus tē
po:ibus diſpenſetur:p:eſentia o:dina: fu
tura p:euide:p:eterita reco:dare. Nam
qui nihil de p:eteritis cogitat:vitam per
dit:qui nil de futuris p:emeditatur: in
omnia incautus icedit. ¶ Quarto Chri
ſtus habuit actum iuſtitie in reddendis.
Iuſtitia enim ſecundum philoſophuꝫ.2.
ethy.eſt reddere vnicuiqꝫ ꝙ ſuuꝫ eſt. Cū
igitur Chriſtus hono:em ado:ationis q
ſoli deo conuenit:dyabolo reddere noluit
ſed ſoli deo:ideo habuit virtuteꝫ iuſtitie.
Unde ps. Iuſtus dominus ⁊ iuſtitiam di
lexit:equi.vi.vultus eius. ¶ Unde ratio
ne iuſtitie poteſt figurari per noe đ quo
gene.6. Noe vir iuſtus atqꝫ perfectus fu
it in generationibus ſuis:cuꝫ domino am
bulauit. ¶ Per noe enim qui interp:eta
tur requieſcens vel requies intellligitur
Chriſtus qui p:o nb requieuit i ſepulcro
Iſte dicitur iuſtus ⁊ perfectus in toto ge
nere hūa. Dicitur cum deo ambulaſſe ꝓ
pter confo:mitatem q̄ꝫ habuit cum deo i
quantum homo. Ut dicere potuerit illđ
eccli.51. Ambulauit pes meus iter rectuꝫ
a iuuentute mea. ¶ Exēplo igitur debe
mus habere virtutē iuſtitie.d.illđ Iob.
29. Iuſtitia indutus ſum ⁊ veſtiui me ſic
veſtimēto. ¶ De iſtis auteꝫ qui ſic habēt
iuſtitiam dr ſap.5. Iuſti aūt iperpetuum
viuent ⁊ ap̄ dñꝫ ē merces eoꝝ ⁊ cogitatō
eoꝝ ap̄ altiſſimū:aō accipiēt regnū đco:is

⁊ dyadema ſpēi de mān domini. Quod re
gnum ⁊ dyadema nob p:eſta.⁊c.
¶ Dñica 2a q̄ddrageſime. Euāgelium .23.
e T post dies .6. Aſſumpſit
Ieſus Petrū. Iaco. ⁊ Io.
fratrem eius ⁊ duxit eos i
montem excelſum ſeo:ſum
⁊ transfiguratus eſt añ eos
⁊c. Mat .17. Nos videmus per experiē
tiam ꝙ qñ alicui afflicto ꝓmittit aliqua
futura p:o certo conſolatō: vel de labo:e:
certa ⁊ magna remuneratio:facilius labo
rem ſbpo:tat. Nam cum plangenti pue
ro:pomum oſtēdit:ceſſat a fletu:ſimiliter
de mercato:i cum ei oñdit lucrum. ¶ Sā
cta igit mr̄ eccleſia cui eſt curam de ſuis
filijs:vidēs eos in afflictōe ⁊ labo:e ieiu
nij poſitos:ſciens debilitatem eo:ū:ne fo:
te tedio afflicti grauent operibus pnie.
eis p:omittit ſi in bono perſeuerauerint
cōſol'onem ⁊ remuneratōem pmaximaꝫ:
q: gl'iam eternam: in qua nec oculus vi
dit nec auris audiuit:nec in co: hominis
aſcendit que p:epauit de⁹his qui diligūt
illum.i.co:.2. Unde Grego. Delectat igi
tur mentem magnitudo p:emioꝝ ſed nō
deterreat certamen labo:um. ¶ Hanc cō
ſol'onem ⁊ remuneratōem iam dictam in
euāgelio hodierno nob Mat. inſinuat in
transfiguratōe hnmanitatꝫ xp̄i co:am apo
ſtolis in qua vt ſol facies eius reſplēduit
Per h nobis dans intelligere gl'iam q̄ꝫ
hēbimus pp dignos fructus penitentie.
In q̄ euāgelio.5.tangunt.vꝫ.
Iocūditatꝫ figuratio eternalis.
Bōitatꝫ deco:atio ſupernaturalis.
Fecūditatꝫ teſtificatio pr̄nalis.
Fragilitatꝫ ip:opo:tio co:po:al'.
Utilitatis inſtructio exēplaris.
¶ Pm ꝓbat trāſfo:matō gl'oſa. 2m dele
ctatō gaudioſa, 3m expſſio amo:oſa. 4m ꝯ
dictō pōderoſa. 5m ifo:matō fructuoſa.
Pm in pn.2m ibi. Rñdēs āt Petr⁹ ⁊c.
3m ibi. Adhuc eo loqn̄te ⁊c.4m ibi. Et au
diētes diſci.⁊c.5m ibi. Et đſcēdētib⁹ i.ſ.⁊c.

Prima pars.
q Uantum ad p:imū vbi tāgitur
⁊c.ꝙ ꝓbat ⁊c.dic. Et poſt dies
6.⁊c. Ubi ſciē. ꝙ xp̄s ꝓmiſerat
aplis ꝙ aliqui de eis āteqꝫ mo:erent vide
rēt ipm glo:ificatum.vnde Mat.6.dicit.
Sunt de h ſtantibus q non guſtabūt mo:
tem donec videant filium hois veniētem
in regno ſuo. Qđ volēs ſeruare poſt dies
6.transfiguratus eſt añ alios iſtoꝝ ꝙ ſi
gnificat iocunditatem eterne glo:ie. Hic
autem.5.poſſumus conſiderare.ſ.
Tēpo:is cōgruitatē euidētem.
Collegij virtuoſitatem ꝓmerentem.
Loci ſublimitatem eminentem.
Prodigij venuſtatem delectantem.
Conſo:tij ſanctitatem excellentem.
¶ Quantum ad p:imuꝫ dicit. Et poſt di
es.6.ſ.a p:omiſſione fcā vt ſup:a. Ubi ſci
endum ꝙ per.6.dies intelligit vita acti
ua ⁊ merito:ia que i hoc mundo agit: cu
ius rō eſt.q: in.6.diebus đus mundum
creauit vt pꝫ gene.1. ¶ Xp̄s igit poſt di
es.6.claritatem ſuam diſcipl'is oñdit ad
đſignādū ꝙ dū hō viuit in h mundo: đbꝫ
ſe in bonis opibus exercere p⁹ꝙ exerciti
um ducet ad ꝯtēplādā diam eſſentiā in cu
i⁹ ꝯtēpl'one erit pfecta reqes b toꝝ. Hoc
āt fuit figuratū.exo.23.vbi dixit dñs moi.
6.dieb⁹ opaberis.7a die ceſſabis vt reqe
ſcat bos ⁊ aſinus ſuus:⁊ refrigeret filius
ancille tue ⁊ aduene. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ p
bouem aial ymolatiuū ⁊ aſinum po:tans
onus:intellr co:pus nr̄m ꝙ inſtar bouis
dꝫ deo ymolari p carnis mo:tificatōnem.
Unde apoſto.ro.12. Obſecro vos per mi
ſerico:diam dei vt exhibeatꝫ co:po:a vr̄a
hoſtiam viuentem ſanctam deo placētem
rōabile obſequium vr̄um. ¶ Inſtar autē
aſini dꝫ oneribus ſbici p continuū exerci
tiū i operib⁹ bōis. Per ācillaꝫ vō ⁊ adue
nam intelligit anima nr̄a: que p:o tanto
dicitur aduena:quia p:opter peccatum ꝑ
mo:um parentuꝫ fuit a celeſti gl'a exl'ata:

⁊ in hi mūdo vt aduēa collocata. Ancilla
vero dr̄ q: empta ſanguine yhu xp̄i. iuxta
illud. i. co. 5. Empti eſtis ꝑcio magno glo
rificate ⁊ portate deum in corde vr̄o. Ut
igiť homo quantū ad corpus ⁊ animā re
quiem inueniāt. 6. diebus operari dꝫ. i. dū
viuit in mundo: vt tandem ad requiem ꝑ
poſſit in pr̄ia peruenire. ¶ Licet. 6. diebꝰ
dꝫ opari. i. exercere ſe in. 6. operibus miſe
ricordie in quibus diſceptabit dominus i
die iudicij cum hominibus. Que ſunt hī
vt hētur Mathe. 25. ſ. Exurientes alere.
Sitibūdos potare. Hoſpites colligere
Nudos veſtire. Infirmos viſitare. Et in
carcere poſitis ſbuenire. Tales autem pꝰ
6. hos dies inuenient requiem: quibꝰ dr̄
a domino Math. 25. Uenite benedicti pa
tris mei percipite regnum ꝙ vob̄ patum
eſt ab origine mundi. ¶ Qᵐ ad ſecūdꝫ
ſ. collegij virtuoſitatem ꝓmerentem diċ.
Aſſumpſit yh̄s Pe. ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ
iſte Iac. fuit Iac. maior filius zebedei: ꝙ
pꝫ ex hi q: i textu dr̄ ꝙ aſſumpſit Petrꝫ
Jacobum ⁊ Johānem fratrem eius. ꝯſtat
autem ꝙ Johānes non fuit fr̄ Ia. alphei:
ſed Jaco. zebedei. ¶ Cur autē illos tres
aſſumpſit xp̄s iter alios. dici pōt lr̄aliter
loquendo ſm Criſo. ꝙ hoc fec̄ q: iſti erāt
perfectiores. Unde ⁊ in ſuſcitatōe filie ar
chiſinagi non admiſit quēꝗ̄ ſecum itroiť
niſi hos tres: vt hētur Math. 5. Similr̄
in paſſione quando orauit: vt hētur mat.
26. ⁊ Luc. 22. ¶ Spirituales aūt cōgruen
tie aſſignanť mlr̄e. Primo per illos tres
intelligi pn̄t hoies virtuoſi: qui ex ſuis
virtuoſis opibus deum merenť videre.
Ubi ſciendum ꝙ Petrus intꝑetať agno
ſcens: ⁊ in hoie virtuoſo triplex dꝫ eē co
gnitio. ſ. dei ſui ⁊ proximi. Cognitio dī ge
nerat dilectōem ⁊ cauet deſperatōeꝫ. Co
gnitio ſui generat humilitatem ⁊ cauet ꝓ
ſumptōem. Cognitō ꝓximi cauet crudeli
tatem ⁊ generat dilectōem: cōpaſſionem.
¶ Jacobꝰ āt iterꝑtať luctator ſiue ſbplā
tator. In hoie āt virtuoſo dꝫ eſſe triplex
lucta ⁊ ſbplantatio. ſ. carnis inficientꝭ mū
di allicientis. ⁊ dyaboli decipientis. Et con
tra iſta ſi homo vult coronari debꝫ lucta
ri. q: .i. thy. 2°. Non coronabiť niſi q legi
time certauerit. In figura huius dr̄ gen̄.
32. ꝙ Jacob poſt luctam in qua viriliter
ſe habuit nec fuit deuictus obtinuit bene
dictōem ab angelo. ¶ Ubi ſciendum ꝙ
per Jacob luctantem intellr̄ homo in cō
flictu poſitus viciorꝫ. de quo dr̄ Job. 7.
Militia ē vita hois ſuꝑ terrā. Qui autē
fortiter dimicat nec ſuccumbit a dn̄o me
retur benedictōem. ¶ Johānes vō inter
pretať in quo eſt gr̄a. In hoie autem vir
tuoſo triplex eſt gr̄a. ſ. incipiēs ꝓficiens
⁊ perficiens: Unde dicebat apo. i. cor. 15.
Ego enim ſum minimus aploꝝ q nō ſum
dignus vocari apoſtolus: qm̄ perſequutꝰ
ſum eccl'am dei. gr̄a autem dei ſum id qđ
ſum: quantum ad gr̄am incipienteꝫ. ⁊ gr̄a
eius in me vacua non fuit: quātū ad gr̄aꝫ
ꝓficientem: ſed habundantius illis oibus
laboraui: non āt ego ſed gr̄a dei mecum
quantum ad gr̄am perficientem. ¶ Uel
per illos tres itelliguntur tres ſtatꝰ ho
minum. ſ. coniugatorum viduaꝝ ⁊ v̄ginū.
vt per Petrum itelliganť qui ſunt in ſta
tu coniugali. Per Jac. qui in ſtatu vidua
li. Per Johānē q i ſtatu virginali. Iſtos
autem tres duxit xp̄s in montem: ad dſi
gnandum ꝙ d̄ quolibꝫ iſtorum trium ſta
tuum d̄s ſaluat exercitantes ſe in opeři
bus bonis. ¶ Uel per illos tres intelli
guntur tres ſtatus hoium. ſ. ꝑlati in Petro
Actiui in Jacob. Contemplatiui i Johā
ne. ¶ Qᵐ ad 3ᵐ. ſ. loci ſblimitatē eminē
tē dicit. Et duxit illos i mōtē excelſū ſeor
ſum. Ubi ſciēdū ꝙ lꝫ alibi qꝫ̄ i monte po
tuiſſꝫ gl'iam aplis oñdere. tñ ibi Remigi
us In hoc docet nos ꝙ neceſſe eſt oibus
q deū cōtēplari deſiderant: vt nō i ifimis
voluptatibus iaceāt: ſꝫ amore ſupernoꝝ
ad celeſtia eriganť. ¶ Seorſuꝫ āt. i. a ſtre
pitu mundi ſepatos: eos ducit i montem
ad deſignādū ꝙ ſoli illi q ſtrepitum mun
di derelinquūt: claritatē dei in celeſti pa
tria videbunt. ¶ Sciēdum eſt igiť ꝙ per
iᵐ montem q fuit mons tabor q interpre
tať veniat lux: intellr̄ celeſtis patria: que
dici pōt mons lucidus claritate refulgē
tie. Altus dignitatem precellente. Fortis
ſecuritate ꝓtegente. Amenus iocūditate
delectante. ¶ Iſte eſt mons de quo diċ
deus Eze. 24. Paſcam oues meas in mō
tibus yſrael: i riuis ⁊ paſcuis vberrimis
paſcam eas: ⁊ in montibus excelſis erūt
paſcua earum ibi requieſcent. ¶ Ubi ſciē
dum ꝙ per iſtas oues itelliguntur homies
boni: inocētes ⁊ bene fructificātes. Iſtos
paſcit dominus in celeſti patria q̄ ē mōs
vt ſupra: in quo ſunt riui ⁊ paſcua piguia
q: iocunditate amenus: ibi requieſcent:
q: fortis. ¶ Iſte eſt mons de quo querit
ꝓpheta. d. Quis aſcendet in montem do
mini: aut quis ſtabit in loco ſancto ſuo?
Et rn̄det ibidem Innocēs māibus ⁊ mū
do corde: q non accepit in vano animam
ſuam: nec iurauit in dolo ꝓximo: hic acci
piet benedictōeꝫ a domino ⁊ miſericordi
am a deo ſalutari ſuo. Nam homo qui hꝫ
in corde puritatē: i ore v̄itatē: i opibꝰ bo
nitatē: ⁊ q aiam ſuā in vanū nō accipit ꝓ
rebꝰ tpalibus ipam amittēdo vel poſtpo
nēdo q̄ſi aliqd velle: ſꝫ eā apciať vt creatā
ad dī ymaginē: ⁊ redēptā ſanguine yheſu
xp̄i ⁊ glorificatam in cel' cum angelis. tal'
inuenit in mundo miſericordiam. ⁊ i pr̄ia
benedictionē a deo nr̄o. ¶ In aſcenſu au
tem huiꝰ montis ſunt gradus. i. Abiectio
ſui. Uñ Math. 16. Qui vult venire poſt
me abneget ſemetipſum ⁊ tollat crucem
ſuā ⁊ ſequať me. Mortificatio carnis tol
lat crucem ⁊c. Cōtemptus mūdi. ⁊ ſequať
me. ¶ Iſte mons pōt figurari ꝑ monteꝫ
de quo dicit Jo. Apoc. 21. Suſtulit me in
montē magnū ⁊ altum. ⁊ oſtendit mihi ci
uitatē ſcām Jeruſalē q̄ ciuitas ſicut ſentē
tialiter ibi dr̄ erat i quadro poſita habēs
ab oriente portas tres ⁊ tot ab occaſu. ⁊
tot ab aquilone. ⁊ totidē a meridie. cuius
muri erant altiſſimi. ⁊ longitudo ⁊ latitu
do ⁊ altitudo erant equalia que ciuitas
non eget ſole neqꝫ luna vt luceant in ea.
Nam claritas dei illuminat eam. ⁊ lucer
na eius eſt agnus. ⁊ ambulabūt gentes in
lumine eius. ¶ Ubi ſciendū ꝑ iſtam ciui
tatē Jeruſalē intelligiť celeſtis pr̄ia de q̄
ꝑs. Jeruſalē q̄ hedificať vt ciuitas cuius
ꝑticipatio in idipm̄. Hec ē in quadro po
ſita ꝓꝑ eius firmā ſtabilitatē: ſicut figura
quadra in terra firmiter figitur. ¶ Dr̄ āt
a quattuor plagis mūdi hēre tres portas
ꝑ quas qs ciuitatē ingrediť: ad deſignan
dum ꝙ generaliter illa ciuitas ē cois oi
bus volētibus ſaluos fieri. Ná. 2. Thy. 2.
Deꝰ vult oēs hoies ſaluos fieri ⁊ ad co
gnitionē v̄itatis venir̄. ¶ Signanter aūt
dicuntur ille porte. 3. eſſe ex qualibet ꝑte
mūdi: q: dꝫ oēs volentes ipſam intrare in
fide trinitatis viuere. vñ xp̄s diſcipulis
Mat. 28. Euntes ergo docete oēs gentes
baptizantes eos in noie pr̄is ⁊ filij ⁊ ſpūs
ſci. ¶ Dicūtur muri eiꝰ altiſſimi ꝓꝑ ſecu
ritatē nimiā q̄ repiť in ea. ¶ Dr̄ āt ꝙ lō
gitudo: latitudo: ⁊ altitudo erant equalia
Ubi ſciendū ꝙ ꝑ longitudinē intelligitur
duratio. Per latitudinē: dilectio: q: dile
ctio in aliū dilatať. Per altitudinē vero
ꝯtemplatio. Que quidē iō dicunť equalia
q: oēs ciues huius ciuitatis: perpetuo in
ipſa durabunt: deū ſuper omnia diligent
trinitatem clare videbunt. Nam teſte
Aug. de ciui. dei. In ciuitate illa rex veri
tas lex: caritas: dignitas: equitas: pax: fe
licitas vita'. ⁊ eternitas. ¶ Dicitur au
tem ꝙ hec ciuitas non eget ſole neqꝫ lu
na vt in ea luceant: q: luce clariori illuſtra
tur. ſ. diuinitate. Et agnus lucerna eius. i.
xp̄s. Et in lumine claritatis dei ⁊ agni:
gentes ibi ambulāt: q: omnes ciues celici
claritate diuinitatis ⁊ humanitatis clariꝰ

illuſtrantur. Ut ſic de eis dici poſſit illō Iſa. 60. Ambulabunt gentes in lumine tuo ⁊ reges in ſplendore ortꝰ tui. ¶ Quātum ad quartū. ſ. prodigij venuſtatē dicit Et transfiguratus eſt ⁊c. Ubi duo tangit ſ. transfigurationis actū ⁊ modū. ¶ Quātum ad primū dicit. Et transfiguratus ē ante eos. Ubi ſciendū ꝙ figura dupliciter accipit: vno modo prout eſt in quantitate: alio modo prout eſt in qualitate. Et ſm hoc duplex transfiguratio. Xp̄s in illa transfiguratione: nō fuit trāſformatus ſꝫ ſubſtantiā: ita ꝙ nō fuerit idē homo. nec ēt ſm quantitatē ita ꝙ fuerit maior vel minor: ſed ſolum ſm qualitatē ⁊ formam accidentalē. Et ita corporis veritatē non ſubtraxit ſm Jero. Sed ſplendorē addidit. ¶ Quantū ad transfigurationis modum dicit. Et reſplenduit facies eius ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ iª duo exempla de ſole ⁊ niue poſita ſunt: non ꝙ facies non apparuerit ſole clarior: ſꝫ q: in his que videmꝰ nihil videmus ſole clarius: ideo non potuit adducere ꝓ exemplo aliqd conuenientiꝰ. ¶ Sciendum eſt āt q: lꝫ facies xp̄i ſic reſplenduerit: tñ eam viderūt apl'i: q̄muis ſolem in ſua rota nō poſſint inſpicere: q: lux ſolaris eſt ledēs oculū: lux vero iª nō erat ledens ſed demulcens: q: lux ſolis eſt cū calore q hꝫ diſgregare viſum q: hꝫ diſſoluere humorē glatialē in oculo iſta vero erat cū calore. ¶ Hec autē claritas fuit vera ⁊ ſupnalis ⁊ glōſa ſm qd: q: fuit ad tp̄s ⁊ nō ꝑpetua. ¶ Moralr̄ āt loquēdo eſt ꝙ i trāſfiguratiōe illa reſplēduit facies xp̄i ſicut ſol ⁊ veſtimēta eiꝰ alba ſicut nix vt ꝑ hoc dat intelligi ꝙ q vult in pr̄ia xp̄m glorificatū videre: dꝫ hēre claritatē mētis q̄ ſignificat in reſplēdentia faciei: ⁊ puritatē corporis ſignificat. i. claritate veſtis Unde eccleſiaſtes. 9. Omni tp̄e veſtimenta tua ſint candida. i. corpꝰ ⁊ oleū de capite tuo non deficiat. i. de mēte. ¶ Vel poſſumus dicere ꝙ iª trāſfiguratio facta in xp̄o fuit figura glorie nr̄e q̄ꝫ hēbimus in futuro. Quia eni gloria nr̄a erit tam in aīa q̄ꝫ in corpore: ꝑ faciem que ē pulcrior pars corporis intelligit aīa q̄ eſt pulcrior ps hoīs. Reſplēdebit igit hec facies ſicut ſol quantū ad ſuā beatitudinē: q: ſicut ſol hꝫ claritatē ardorē ⁊ ꝑpetuitatē: ſic anima nr̄a in gloria hēbit clarā viſionem ferventem dilectionē ⁊ eternalem tentionē. Un̄ Judic. 5. Qui diligunt te ſicut ſol in ortu ſuo ſplendet ita rutilāt. ¶ Per veſtimenta āt intelligitur corpus q: ſicut veſtimētum tegit corpus: ita corpus ſuo modo tegit aiam ꝙ quidē erit clariſſimum: ſubtiliſſimum: agilium: ⁊ puriſſimum. ¶ Vel poſſumus dicere ꝙ per illā transfigurationem intelligi pōt nr̄a beatitudo quantū ad obiectū beatificū ꝙ quidē erit diuina eſſentia ⁊ humanitas xp̄i. iuxta illud Jo. 16. Hec eſt vita eterna vt cognoſcant te deum verum ⁊ quem miſiſti yh̄m xp̄m. ¶ Iſta gloria ⁊ facies eſt iª q̄ꝫ petebat Moy. ſibi oſtēdi Exo. 33. d. Si inueni gratiā i ꝯſpectu tuo oñde mihi faciē tuā cui Rn̄dit dñs. Ego oñdā tibi oē bonū ſꝫ nō videbit me hō ⁊ viuet: ſꝫ ecce ē locꝰ apud me ⁊ ſtabis ſupra petrā cūqꝫ tranſibit glia mea ponā te i foramie petre ⁊ ꝓtegā dextera mea donec trāſeā tollāqꝫ manū meā ⁊ videbis poſteriora mea faciē āt meā videre ñ poteris. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Moy. deſiderātē videre faciē dñi. i. gl'iam eternalē intelligit glꝫ viator cupiēs deū videre: nec mir̄ q: d̄ ipſo Heſter. 15. Ualde admirabil'es dñe ⁊ facies tua plēa ē grāꝝ. ¶ Quātū āt bonū ſit ꝙ petit ipſe oñdit. d. oñdam tibi oē bonū. q. d. ſi petij faciem meā ⁊ gl'iam nō modicū petij ſꝫ bonū maximū: q: oē. Un̄ eſt illud bonū de quo dicit Grego. i omel. Que āt ligua dicere vl' qs intellectꝰ cape ſuffic̄ iª ſupne ciuitatj q̄ꝫta ſint gaudia ⁊c. q. d. nulla. ¶ Sꝫ tñ vide qn̄ iª facies pōt videri. nam dic̄ non videbit me ois hō ⁊ viuit. q. d. dum in hoc mūdo viuis faciē q̄ꝫ deſideras videre nō poteris Quod cognoſcens Apl's dicit phy. 1. Cupio diſſolui ⁊ eē cū xp̄o. ¶ Quid āt cōſulatur viatori ad aliq̄ꝫ conſolationē habendam audi qd ſeqtur. Ecce inquit eſt locꝰ ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ illū locū ꝓpinquū domini intelligitur fides catholica. Nā omnes q extra fide ſunt longe dicūtur a deo q vero ſunt in ipſa appropinquāt ad ip̄m iuxta illud Ro. 5. Juſtificati igit ex fide pacē hēmus ad deū ꝑ yh̄m xp̄m dominū nr̄m: ꝑ quē ⁊ acceſſum hēmus ꝑ fidem in grām illam in qua ſtamus ⁊ gloriā in ſpe glorie filioꝝ dei. ¶ Per petrā autē ſupra q̄ꝫ ſtare debemus intelligit xp̄s iuxta illud. 1. Cor. 10. Petra āt erat xp̄s q ponit in fide catholica ſicut fundamentū in domo. ¶ Supra hanc ſtabat ꝓpheta qn̄ dicebat. Statuit ſupra petrā pedes meos ⁊ direxit greſſus meos. ⁊ imiſit in os meuꝫ canticū nouū carmen deo nr̄o. Ubi conſidera mirabilē ꝯnexionem ordinatoꝝ cum xp̄o. ſ. cordis oris ⁊ opis. Cordis: q: ſtatuit ſupra petram pedes. i. affectus cordis. Opis āt: q: direxit greſſus qui exercent exteriꝰ. Oris vero: q: imiſit in os ⁊c. Iſta eni ſe habent ꝑ ordinē: vt Primo cor. ⁊ affectus firmētur ꝑ ordinē in xp̄o. Secūdo ex affectu ꝓcedāt opa. Tertio collaudet deus. ¶ Per gloriā autē que tranſire dr̄: intelligit xp̄i aſſenſio: q̄ tunc tranſiſſe dr̄: q: a diſcipulis tūc corporaliter receſſit iuxta ꝙ dicit Jo. 20. Aſcendo ad patrem meū: ⁊ pr̄em vr̄m deum meū ⁊ deū veſtrū ¶ Per foramē vero petre i quo Moy. ponit intelligūtur vulnera xp̄i: in qbꝰ dꝫ collocari quilibet xp̄ianus deuotꝰ. iuxta illud Je. 40. Relinquite ciuitates. i. mundana ⁊ habitate i petra. i. in xp̄o. ¶ Per ꝓtectionē āt dextere qua dicit ſe ꝓtectuꝝ Moy. intelligit defenſio oium fideliū exiſtentiū in foramibꝰ petre. i. meditātiū paſſionē xp̄i. qbus dic̄ ꝑ ps. Protegā eū qm̄ cognouit nomē meū. ¶ Per manū āt q̄ꝫ dic̄ ſe tollere: itelligit velamētū figuraꝝ ⁊ ꝓphiaꝝ d̄ xp̄o i veteri teſtō dcāꝝ q̄ꝝ velamē abſtulit qñ ꝙ figuratū ⁊ ꝓphatū fuerat ope adipluit. ¶ Per hoc āt ꝙ dic̄. ablata manu videbit poſteriora: faciē āt videre nō poterit itelligit ꝙ amoto velamine veteris teſti: viſus fuit xp̄s q̄ꝫtū ad hūanitatē iuxta illō baruc. 3. In t̄ris viſus ē ⁊ cū hoibꝰ ꝯuerſatꝰ ē: ſꝫ nō q̄ꝫtū ad diuinitateꝫ iuxta illō. 1. Jo. 4. Deū nēo vidit vnquā. ¶ Quātū ad 5m. ſ. ꝯſortij ſcitatē excellētē dic̄. Et ecce appuerūt ill' Moy. ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ mlt̄e rōnes aſſignāt a doctoribꝰ q̄re Moy. ⁊ Ely. appuerūt hic cū xp̄o. Pria eſt vt oñderet ſꝫ Criſo. xp̄s ſe nō eē Elyam neqꝫ Moy. nec aliquē ex ꝓphis: ſꝫ ſaluatorē i lege ꝓmiſſū. ¶ 2ª rō ē ſꝫ Cri. vt oñderet ſe nō eē trāſgreſſorē legis vel blaſphemū ſic phariſei dicebāt. ¶ 3ª rō eſt ſꝫ Jero. vt oñderet de aduentu ſuo ſe hēre veꝝ teſtimoniū a lege: ⁊ iō ibi Moy. ⁊ a ꝓphis. ⁊ iō ibi Elyas. ¶ 4ª ē ſꝫ Jero. vt a ſuperioribꝰ ⁊ iferioribꝰ hēat teſtimoniū: ⁊ ꝑ hoc augeat fidem apl'is. ¶ 5ª ſm Criſo. ad oñdēdū miſteriū crucis apl'is ⁊ ad cōfirmādū eos i fide ⁊ ad fortificādū eos vt nō timeāt paſſionē ⁊ mortē. ¶ Vel moralr̄ iſti duo appuerūt ad oñdēdū ꝙ q volūt eē cū xp̄o i glia: debēt mūdū ꝯtēnere ꝙ ſignificat ꝑ moy. q interp̄tat aſſūptꝰ d̄ aqs i. a ꝯtēptu mūdanoꝝ. debēt ēt in amore ⁊ ꝯtēplatiōe diuinoꝝ ꝓficere: ꝙ ſignificat ꝑ elyā: q vno mō interp̄tat aſcendēs dn̄m. ¶ Moyſes eni mortuꝰ: appuit ⁊ Elyas viuꝰ: vt nos ꝯſiderātes paſſionē xp̄i: mortui ſimꝰ mūdo: viuētes āt d̄o. Un̄. 1. Pe. 2º Peccā nr̄a ip̄e. ſ. xp̄s ꝑtulit i corꝑe ſuo ſuꝑ lignū: vt peccis mortui: iuſtitie viuamus. ¶ Si q̄rat quō apl'i cognouerūt Moy. ⁊ Ely. cū eos nūq̄ꝫ vidiſſēt: dici pōt vno mō ꝙ fuit eis reuelatū a xp̄o. vel ſm Zacharia: eoꝝ formas in maieſtate dñi diſcernerūt eo munere grē quo vnuſqſqꝫ ſcōrum vniuerſos poſt reſurrectionē cognoſcet.

Secunda pars.
Sequitur. Reſpondens aũt petrus
⁊c. Ubi tangit bonitatis dulco
ratio ſupernaturalis: ꝙ ꝓbat dele
ctatio gaudioſa. Ubi ſciẽdũ ꝙ petrus tã
ta delectatiõe in cõtemplatiõe illius clari
tatis fuit repletus: vt iam inde nollʒ rece
dere: ſed ꝑpetuo remanere. nec mirũʒ: qꝛ
teſte Rabano Quo amplius qſquis degu
ſtat dulcedinem vite celeſtis: eo amplius
oia faſtidit in ill'. ¶ Signãter aũt dic bo
nũʒ ẽ nos hic eſſe: qꝛ ibi vidit ꝙ petebat
Moy. exo. 33. d. Oſtẽde mihi faciem tuã:
cui reſponſũʒ fuit. Oſtendã tibi omne bo
nũʒ. Hoc ẽ illud bonũ de quo. i. cor. 2. Qð
nec ocl's vidit nec auris audiuit: nec i cor
hoĩs aſcẽdit que ꝑparauit ds his qui di
ligunt eum. ¶ Due cãe ſunt quare petrꝰ
petijt ibi fieri tabernacula. Prima eſt ꝓ
pter locutiõem Moy. ⁊ Elye cũ xp̃o: qui
loquebant de exceſſu ſue paſſionis. 2ª eſt
ꝓpter delectatiõem q̃ʒ habuit in iª frater
na ⁊ ſingulari trãſfiguratiõe xp̃i. ¶ Quã
tũ ad primã ſciẽdum ẽ ꝙ qꝛ Moy. ⁊ ely.
loquebant cum xp̃o de ſua paſſiõe: petrꝰ
petijt 3ª tabernacula ibi fieri: vt. ſ. rema
nente xp̃o ibidẽʒ: Jeroſolimã nõ aſcende
ret: ⁊ ꝑ conſequẽs manus iudeorũ euade
ret ⁊ paſſionẽ ꝑdictã. Non fuit aũt auſus
petere vt xp̃s nõ moreret ꝓpter reprehẽ
ſionem q̃ʒ xp̃s alias ſibi fecerat qñ predi
xit eis ſuã paſſionem Mat. 16. ipſe dixit
ſibi. Abſit a te dñe: nõ erit tibi h. Qui cõ
uerſus dixit Petro vade poſt me ſatha
nas: ſcãdalum tu mihi eo. qꝛ non ſapis q̃
ſunt di. ſed q̃ ſunt hoĩum. ¶ Quãtum ad
ſecũdam cãm ſciendũ eſt ſecũdum Orig.
ꝙ Petrus ꝓpter delectatõem q̃ʒ habuit
in oſtenſione glie corporis xp̃i dixit ꝙ
bonũʒ erat ibi eſſe ⁊ 3ª tabernacula figi.
Ubi Bed. O quãta felicitas viſiõis dita
tis inter angelos dʒ eſſe perpetuo: ſi tan
tum humanitas xp̃i ⁊ duorũ ſocietas ad
punctum viſa delectat vt eis petrus ꝑſta
re vellit obſequiũ ne diſcedãt. Procul du
bio ibi erit illud ꝙ dicit ꝑs. Satiabor cũ
apparuit glia tua. ¶ Si querat quare
petrus nõ petijt pro ſe fieri tabernaculũ:
dici põt vno modo ꝙ ꝓpter intẽſum amo
rem q̃ʒ habebat ad xp̃m ſperabat recipi
in tabernaculo xp̃i: nec volebat hẽre tab
naculum ſeparatum ab eo. Alr põt dici qð
Petrus tanta ſuauitate illius claritatis
fuit abſortus ꝙ nihil de ſe ſentiens viſus
eſt non curare. ¶ Sciendum eſt autem
loquẽdo moraliter ꝙ per iª tria tabnacu
la que petijt Petrus fieri: intelligitur q̃
libʒ anima fidelis que ſe dʒ domino tabna
culum preparare. Quia vero ſm Criſo.
in vnitate diuinitatꝭ: eſt trinitas perſona
rum: merito tabnacula 2ª. dicunt ⁊ vnũʒ.
¶ Sciendum eſt autẽ ꝙ inſtar materiaꝉ
tabnaculi Moy. inuenio aliud ſpirituale
tabnaculum ꝙ dʒ in quolibʒ homie con
ſtrui vt habitaculum do dignum. Ubi ſci
endum ꝙ ſicut hẽtur ſinaliter Exo. 26. vt
magiſter yſtoriarum narrat: dominus ꝑ
cepit Moy. fieri tabnaculum in hũc mo
dum. ſ. domum quadram ⁊ longã q̃ erat
clauſa vndiq̃ʒ niſi ab oriente: ex qua par
te erat introitus. In quo primo erat clau
ſura de tabulis de lignis ſecym ſibi inui
cem coniunctis ⁊ incaſtratis funditus ſu
per baſes argẽteas ꝑforatas: i quaꝝ fora
minibꝰ cardĩces aurei imittebant firmatꝭ
nectibꝰ de lignis ſecym iauratis. ¶ 3º ibi
erant. 4. coopimenta. Primum erat. 10.
cortiaꝝ de biſſo retorta ⁊ iacicto ⁊ purpura
cocoq̃ʒ byſyncto variatarum. 2m erat. ij. ſa
goꝝ cilicinorum. 3m erat de pellibus rubri
catis. 4m de pellibus iacictis. ¶ Tertio
erãt ibi due ꝑtes ꝑncipales: vna que dice
bat ſcã: ⁊ alia ſancta ſcõꝝ. Et q̃truor colũ
ne de lignis Secym deaurate: habentes
baſes argenteas ⁊ capitella aurea: añ q̃s
erat vellũ de biſſo retorta iacicto. purpura
biſſicto: diſtinguẽs ſcã: a ſcã ſcõꝝ. ¶ 4º
in ſancta ſcõꝝ erat archa teſtamẽti ⁊ vir

ga Aaron que fronduerat: ⁊ mãna in vr
na aurea. eratq̃ʒ ibi ꝓpitiatorium. In ſcã
aũt erat cãdelabrum cum lucernis ad au
ſtrum: ⁊ mẽſa ꝓpoſitõis ad aqlonem: ⁊ alta
re aureum in quo adolebat icenſum: i me
dio aũt vellum non longe ab aditu. ¶ 5º
in itroitu tabernaculi erant. 5. columne de
lignis ſecym deaurate: q̃rum capita erãt
deaurata. ⁊ baſes enee: ante quas erat tẽ
toriũʒ de iacicto ⁊ purpura: cocoq̃ʒ biſſicto
⁊ biſſo retorta. ¶ Sciẽdum eſt igit expo
nendo iª moralr ꝙ per illud tabernaculũ
intellr homo in quo ꝑmo debent eſſe ta
bule de lignis ſecyʒ ꝙ eſt lignum forte ⁊ i
putribile: per quas intelligo firmitatem
fidei q̃ʒ homo dʒ habere: que eſt fundam̃
tum pm in homine: iuxta illud Ebr. 9. Im
poſſibile eſt ſine fide placer deo. Dicunt
autem iᵉ tabule fundari ſuper duas ba
ſes argenteas in qbus erant cardines au
rei: qꝛ fides ſupra xp̃m fundatur: in quo i
ſtar duaꝝ baſium argẽtearum. ꝙ quidem
ẽ puꝝ metallum: fuit humanitas puriſſi
ma in corpore ⁊ anima ſine pccõ: ⁊ inſtar
cardinũ aureorum fuit diuinitas: qꝛ ſicut
aurum nobilius eſt argento: ſic fuit diui
nitas humanitate nobilior. ¶ Firmaban
tur aũt he tabule vectibus de lignis ſecyʒ
deauratis. i. in ſpe roborante ſignificata ꝑ
fortitudinẽ ligni: ⁊ in caritate inflãmante
ſignificata per aurum. ¶ Tertio inſtar ta
bernaculi dʒ habere multa coopimẽta.
Nã primũ fuit. 10. cortinaꝝ: per quas itel
ligitur preceptoꝝ obſeruantia. Et iª obſer
uãtia dʒ collorari biſſo puritatꝭ ⁊ mũdicie
Nam biſſus eſt albi coloris. Iſta autem
biſſus dr̃ remota: qꝛ iſta puritas debʒ in
anima ⁊ corpore reperiri. Debʒ etiaʒ colo
rari iacincto claritatis ⁊ ſapientie: qꝛ iaci
ctus habʒ colorẽ celeſtem. Debʒ etiam co
lorari purpura que habet cum aliquali cã
dore rubedinem. i. miſericordia in cando
re ⁊ iuſticia in rubedine deſignata. Unde
ſapientie. i. Diligite iuſticiam qui iudica
tis terram. Debʒ etiam coco biccicto qui
eſt totus ſanguineus. i. caritate ⁊ amore
dei. ſ. ⁊ proximi: in quibus tota lex ꝑdet
⁊ prophete. ¶ Secũdum cooperimentũʒ
fuerunt ſaga tilicia per que ſignificatur
auſteritas vite ⁊ ꝑnitẽtia: qꝛ ſic cilicium
eſt veſtis aſpera: ita pnia vr̃ aſperitatem
habere. ¶ Signãter autem dicunt. ij. Qꝛ
cum in vera penitẽtia ſint tria. contritio.
confeſſio: ⁊ ſatiſfactõ. In contritione ſunt
quattuor. ſ. pauor eterni ſupplicij. Pudor
perpetrati vicij: dolor cõmiſſionis: ⁊ dolor
deuotionis. In confeſſione ſunt quattuor
ſ. denudatio ſcelleris. diſtinctio criminis:
diſcretio iudicis ⁊ deteſtatio hoſtis. In
ſatiſfactione ſunt tria. ſ. ieiunium mace
rans: oratio eleuans: ⁊ elymoſina miti
gans. ⁊ ſic in vniuerſo. ij. dignoſcuntur.
¶ Tertium cooperimentum fuit de pelli
bus arietum rubricatis per quas intellr
paſſio Chriſti rubricata in ſuo ſanguine
pretioſo. Et hac dʒ homo cooperiri: ipam
meditando. ¶ Quartum cooperimentũʒ
fuit de pellibus iacinctis: per quas intel
ligit contemplatõ diuinorum: quia iacin
ctus eſt celeſtis coloris. ¶ Tertio in ho
mine inſtar tabernaculi ſunt due partes
principales: vna que vocatur ſancta: ⁊ alia
ſancta ſanctorum. Prima ẽ corpus: iuxta
illud. i. cor. 6. Neſcitis quia membra vr̃a
templum ſunt ſpiritus ſ. qui in vobis eſt.
Secunda vero eſt anima que eſt nobilior
pars hominis: quia iuxta illud geñ. i. Ad
ymaginem dei creata. ¶ Iſtam autẽʒ di
ſtinctionem facit vellum coloratum quat
tuor coloribus: ⁊ columne quattuor deau
rate. Ubi ſciendum ꝙ per vellum colora
tum quadruplr: intelligunt quattuor ele
menta: quibꝰ corpus componitur: que ad
animam non attingunt. Per biſſum eim
que de terra naſcitur: intelligitur terra:
Per iacinctum coloris aerei: intelligitur
aer. Per cocũʒ vero ignei coloris: ignis.
Per purpuram vero que ſanguine piſci

um. s. conce marine tingitur: intelligitur aqua piſces naſcūtur. Quia igitur ex iſtis corpus ↄponitur ⁊ nō aīa. Jō merito per velliū: tabernaculū dicebat̄ diſtingui. ¶ An vero quattuor colūnas dr̄ poni vellum di ſtinguēs habitacula: in quo digſcūtur con fungi: q: q̄ttuor ſunt v̄tutes cardinales quibus dum viuimus aia h3 regi. ¶ Si gnanter āt dicūtur p̄dicte colūne habere capitella haurea: q: q̄ttuor p̄dicte virtu tes: d3 i virtute caritatis firmari. ¶ Quar to dico q̄ in principali p̄te tabernaculi q̄ dr̄ ſcā ſcōꝝ per q̄3 ſignificatur aia erat ar cha teſti in qua erāt tabule Moy. ⁊ v̄ga Aaron. ⁊ māna ⁊ oraculū. ⁊ cherubyn alas expādentia. Ubi ſciendū q̄ p archam pōt intelligi aia facta ad dei imaginem i qua inſtar tabulaꝝ eſt memoria: inſtar virge i telligētia. ⁊ iſtar mane: volūtas. Iſte tres potentie exiſtētes in vna aia intelligūtur p illa tria q̄ erāt in archa. ¶ Oraculū āt ibi dr̄ eſſe: q: ad aiam orare principaliter ptinet: q: oratio eſt aſcenſus mētis ad de um. ¶ Sunt ēt ibi cherubyn obūbrantia ppitiatorium: vel oraculum ⁊ expandētia alas ⁊c. i. prouidētia angeloꝝ gubernanti um ⁊ ꝓtegentiū ⁊ adiuuantiū animā ab inſidiātibus inimicis. ¶ In ſa vero par te que vocatur ſcā p q̄3 intelligitur corp⁹ erat candelabrū menſa ⁊ altare aureum. Ubi ſciendū q̄ p candelabrū vbi erant lu cerne ardētes intelligit̄ clara ⁊ exempla ris conuerſatio q̄ ad corp⁹ pertinet: q̄3 hō debet hēre. Per menſam vero in qua po nebātur panes: ex qbus hō reficitur intel ligitur pietas ⁊ miſīcordia: pauperū refe ctiua. Per altare vero in medio taberna culi poſitum intelligit̄ corpus in homine ſitum in medio q: d3 eſſe aureū: q: carita te plenum. ¶ Quinto in introitu illius ptis tabernaculi q̄ dicitur ſancta p q̄3 cor pus intelligit̄: erāt. 5. colūne auree cum ba ſis eneis: ante quas ponebāt̄ tētoriū aure um eiuſdem coloris cum vello. Ubi ſcien dum q̄ per iſtas. 5. colūnas intelligūtur 5. ſenſus: q̄ dicūtur auree: q:. 5. ſenſus de bent ſuo modo in deum dirigi p amorem Baſes ēt eneas habent: q: ſtabiles ⁊ fir mi debent eſſe in homine ⁊ nō in munda nis vagari. ¶ Per tentorium vero eorū dem coloꝝ cum vello p quos vt dictum ē quattuor elemēta intelliguntur: intelligit̄ q̄ iſti. 5. ſenſus tanq̄3 potētie organice in organis exiſtunt corporeis ↄſiſtētibus ex quattuor elemētis. ¶ Signanter āt dr̄ q̄ tabernaculū ex p̄te orientis non erat clau ſum ſ3 inde habebat introitū. p q̄ intelli gitur q̄ homo quantū ad corpus ⁊ aiam ad orientē aperire ſe d3: vt inde recipiat gratiam ⁊ conſolationē ⁊ illuminationes diuinas.

Tertia pars.

Sequitur. Adhuc eo loquēte ⁊c. Ubi tangit̄ fecūditatis teſtifica tio p̄rnalis: q̄ probat expreſſio amoroſa. Ubi tangit duplicem teſtificatio nem. s.

Tegminis materialis.
Eloquij paternalis.

¶ Quantū ad primū dicit. Adhuc eo lo quen. ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ petro q̄rente taber naculum corporale vt ſciat in reſurrectiōe nō tegmine domoꝝ: ſ3 ſpūs ſ. grā: electos eſſe ꝓtegendos: iō eos nubes lucida obū brauit. Uñ xp̄s ſm Je. ⁊ Orig. Si petēt tabernaculū: ad oñdendū quale taberna culum haberet in gloria: nō reſpondit ei verbo: ſ3 fcō p vmbratioñe nubis. ſignifica tis ſpūs ſ. grām. ¶ Quantū ad ſecundū ſ. teſtificationē eloquij p̄rnalis dic̄. Et ec. vox d̄ nube ⁊c. Ubi ſciendū q̄ ad teſtifica tionem de filio: ſpūs ſ. in baptiſmo accep tat: mundiciā puritatē ⁊ ſimplicitatē men tis q̄ ſignificantur p columbā. In tranſfi guratiōe vero apparet nubes lucida ad d̄ ſignandū lucē ⁊ claritatē q̄3 hēbim⁹ poſt reſurrectionē. ¶ Sciendū eſt āt h3 Remi. q̄ ideo pr̄ hāc vocē miſit: vt multiplex te ſtimoniū haberet̄ de xp̄o. Nā vndiq3 dn̄s habuit teſtes. E celo: vocē p̄ris. Ex para diſo. ely. Ex inferis Moy. Ex hoib⁹ apo ſtolos. Ut in noie yh̄u oē genu flectat̄ ce leſtium terreſtriū ⁊ infernoꝝ. ¶ Ut igit̄ xp̄m audiamus vt h̄ vox p̄ris nobis pro nunciat: admonemur Baruch. 3. vbi dicit̄. Audi iſrael mādata vite: auribus pcipe vt ſcias prudentiā. An eni aduentum xp̄i in mundū: auditu auris auditus fuit: q: p ſcripturam ſacri canonis nunciatus. Poſt vero eius aduentū fuit viſus corporaliter q: Jo. 1. Verbū caro factum eſt ⁊ habita uit in nobis. Unde Job. d. Job. 41. Audi tu auris audiui te: nunc autē oculus me⁹ videt te: iccirco meipſum reprehendo ⁊ ago penitentiā in fauilla ⁊ cinere. Nā q: xp̄s fuit corporalis viſus: homo debet agere pniam in fauilla accēſa ⁊ paꝝ durā te. i. in conſideratōe vilitatis mūdi ⁊ i ar dore caritatis die. In ciere vero. i. i cōtīua memoria mortis. ¶ Ut aūt xp̄3 audiam⁹ clamat h̄ pater. s. Hic ē fili⁹ me⁹ dilc̄. ⁊c. Clāt mr̄. d. Jo. 3. Quecūq3 dixerit vb̄ fa cite. Clamat legiſlator: Deuterono. 18. di. Prophetam ſuſcitabit vobis dominus de fratrib⁹ veſtris ipm tanq̄3 me audiet͡3 Ois eni qui nō audierit prophetam illū3 exterminabitur de populo ſuo. Clamat ēt ipſe ſaluator: Iſa. 55. d. Audite audientes me ⁊ comedite bonum. ⁊ delectabitur in craſſitudine aia veſtra. ¶ Quis igitur peccator ſic multipliciter vocatus vt xp̄3 audiat excuſare ſe poterit: cū a domino d̄ ſuis tranſgreſſionibus reprehēdetur cer te nullus. Unde dixit xp̄s Jo. 15. Si ñ ve niſſem ⁊ locutus non fuiſſem peccatum non haberent nunc autē excuſationem nō habent d̄ peccato ſuo. ¶ Sed o bone yh̄u quot ſunt qui te audire nolunt. Non eni te audiunt peccatores: quos tamen tua be nignitate erudis. d. eccleſiaſtici. 7. Noli facere mala ⁊ non te apprehēdēt. Et ideo dicit per pſalmiſtam. Non audiuit popu lus meus vocem meam ⁊ Iſrael non in tendit mihi. ¶ Sed quid domine eis ac cidat: audiat quid ſubdis. Et dimiſi eos ſm deſideria cordis eorum ibunt in adin uentionibus ſuis. Naz re vera eos dimit tit: quouſq3 finaliter ſecundum adinuētio nes ſuas peſſimas eternaliter cruciātur.

Quarta pars.

Sequitur. Et audiētes diſcipuli ⁊c. Ubi tangitur fragilitatis hu proportio corporalis q̄ probat condictio ponderoſa. Ubi ſciendum q̄ h̄ tria conſiderare poſſumus. s.

Stuporem inuadentem.
Paſtorem confortantem.
Saluatorem aſſiſtentem.

¶ Quantū ad primū dicit. Et audientes ⁊c. vbi Jero. Humana fragilitas conſpe ctum maioris glorie ferre non ſuſtinet: ⁊ toto animo ⁊ corpore contremeſcens ad terram cadit. Quanto enim quis altiora queſierit: tanto magis ad altiora collabi tur ſi ignorauerit menſuram ſuam. ¶ Hoc autem deplorans Grego. ait. O in quantam miſeriam cecidimus: qui ip ſum bonum ferre nō poſſumus ad quod creati ſumus. ¶ Signanter autem ſecun dum Remigium dicit q̄ ceciderunt i fa ciem ſuam. i. ante: non retro: q: mali retro tanq̄3 a deo fugientes dicuntur cadere: bo ni in faciem: quaſi deo reuerentiam faci entes. ¶ Dicitur autem q̄ timuerūt val de. ¶ Primo quia cognouerunt ſe erraſ ſe: quia tabernaculum de frondibus que rebant. quod autem error ⁊ fatuitas red dant hominem timidum. patet ex hoc q̄ dicitur eccleſiaſtici. 22. Cor timidum in co gitatione contra timoris impetum nō re ſiſtet. ¶ Secundo p̄ fulgoris magnitudī ne vidētes nubē lucidam ipos obūbrātē. Quod autem nimia claritas timorem in ducat: patet ex hoc q̄ dicit̄ Mathe. vlti mo: q̄ angelus apparens mlierib⁹: cuius

aſpectus erat ſicut fulgur dixit eis. Noli te timere ꝛc. ¶ Tertio q2 vocem patris audierant: q̄ȝ adhuc fragiles ſuſtinere n̄ poterant. Quod et vox mirabilis hoies terreat pȝ ex hoc ꝙ dr̄ Exo.20. ꝙ filij iſrl' pterriti dixerunt Moy. loquere tu nob : ꝛ audiemus: non loquaꝛ dominus nobis: ne forte moriamur. ¶ Quantum ad ſm .ſ. paſtorem confortatem dic. Et acceſſit ye ſus ꝛc. Ubi ſciēdum ꝙ q2 diſcipuli dbiles erant ex timore pꝛebabito: Xp̄s vt pi9 paſtor eos ſuo tactu confortat vt ſurgāt. vn̄ xp̄s eos tripl'r conſolatur quo ad tripli cem actum quem fecit circa eos. Nam ac ceſſit: tetigit: ꝛ locutus fuit. Acceſſit inq̄ȝ q2 per ſe ſurgere nō poterant: per quod i telligiꝛ gratia pꝛeueiens: ſine qua homo non pōt ſurgere a culpa. Tetigit etiaȝ eos vt eorū membꝛa ad lr̄am ſollidarenꝛ que debilia remanſerant ex timore: in quo in tell'r gr̄a cōcomitans que hoiem in bono confortat. vnde Dan̄.10. Manus tetigit me ꝛ erexit me ſuper genua mea. ¶ Di xit et ꝙ ſurgerēt ꝛ n̄ timerent. Ubi Jom. ꝯ ſaluatoris benignitas ad ſbueniēdum miſeris ꝛ fragilibus in neceſſitatibus ſu is. Nam nullum deſerit cōfidentem in ſe ¶ Accedit enim ad debiles: vt qui per ſe non poſſunt ſurgere ſua pꝛeſtante virtute ꝛ gr̄a ſubleuentur. ¶ Quis igiꝛ miſ pec cator ſurgere non deſiderat habēs taȝ va lid adiutorem: ꝛ pparet ad xp̄m: miſericor diam poſtulādo: certe nullus eſſe deberet vnde ephi.5. Surge qui dormis ꝛ exurge a mortuis ꝛ illumiabit te xp̄s. ¶ Quātū ad 3m .ſ. ſaluatorem aſſiſtēteȝ dic. Et leuā tes oculos ꝛc. Ubi ſciēdum ꝙ diuina diſ penſatōe fcm̄ eſt ſm Jom ꝙ ſolum yh̄m viderunt ne ſi alios vidiſſent cuȝ xp̄o du bitaſſent: pro quo illa vox patris fuiſſȝ ꝓ lata. Hic eſt filius ꝛc. Dum igiꝛ ip̄m ſolū viderūt: cognouerūt vocem illam pp xp̄ȝ eſſe ꝓlatam. Naȝ ſicut habeꝛ Luc.9. moy. ꝛ Ely. receſſerunt anteq̄ȝ Petrus loquere

tur: ꝛ anteq̄ȝ vox pꝛiſca audiretur. ¶ Uel ideo viderunt ſolum yh̄m vt per hoc da retur itelligi ꝙ in xp̄o complebaꝛ ꝛ fineȝ habebat lex Moy. ſm Jom. ꝛ ſcriptura ꝓphetarum: vt verificaretur illud .1.cor. 13. Cum venerit ꝙ pfectum eſt: euacuabiꝛ ꝙ ex pte eſt.

Quinta pars.

Sequiꝛ. Et deſcendentibus illis ꝛc. Ubi tangiꝛ vtilitaſ inſtructō exemplaris. ꝙ pbat ifoꝛmatis fructuoſa. Ubi Jo. Non vult ergo in po pulos pꝛedicari: ne incredibile eſſȝ ꝓ rei magnitudie. ¶ Secūdo ex h̄ voluit xp̄s h̄ dici ſm remigium: ne forte ex h̄ paſſio eius impediretur. ¶ Tertō ꝓhibuit illā viſionem dici: moral'r loquendo. pm ſcōm Ambro. vt in laudando aliquem circōſpe ctos nos redderet. Nam homo non ſemp debȝ laudari: iuxta illud eccl'aſtici .ij. An te mortem ne laudaueris hoieȝ. ¶ Scōo vt in noſtris bonis actib9 : nos vitaꝛ glo riam humanam doceret. Unde Mat.5. Attendite ne iuſticiam veſtram faciatis coꝛam hominibus vt videamini ab eis Queramus igiꝛ in noſtris actibus prin cipal'r deo placere : ꝛ ip̄e nobis retribuet gratiam i pꝛeſenti ꝛ gloꝛiam in futuro. Ad q̄. ꝛc.

¶ Dominica tertia in quadrageſima. Euangelium.24.

Erat Jeſus eiciens dmoni um ꝛ id erat mutum ꝛc. Luc.ij. Rōnale eſt ꝛ cōgru um vt homo q pȝ laudari ab alijs in ſe habeat vnde poſſit laudari. Nam ſm philoſophum .3. politicoꝝ. Laus eſt ſermo ellucidans ma gnitudinem virtutis. ex quo euidenꝛ ap paret ꝙ homo qui debȝ laudari dȝ virtu tem habere: ꝛ alia per que poſſit cōgrue cōmendari. ¶ Inter alia autem que red dunt homiem cōmendandum ſuper potē tia in operando: pacientia in tollerando ꝛ

ſapiētia in cognoſcēdo: ꝛ bēignitas i iſtru endo. Quia igiꝛ xp̄s fuit in opādo potēs: in tollerādo patiēs: in cognoſcendo ſapi ens: ꝛ in inſtruendo diligens: ideo meri to potuit cōmendari. Et hoc eſt ꝙ nobis oſtēdit yſtoria euangelij hodierni. In q̄ qdem beatus Luc. 5. tangit .ſ.
Liberanſ virtuoſitatem vigoꝛoſam.
Detrahentis malignitatem inuidioſam
Reſpondenſ ſagacitatem luminoſam.
Inſtruenſ benignitatem amoꝛoſam.
Cōmēdanſ celebꝛitatem gaudioſam.
¶ Pm pꝛobat ꝓdigium admirandum. Scōm idem̄ deteſtandū. 3m inditium attē dēdum. 4m periculum pꝛecauēdum. 5m ꝓ conium audiēdum. ¶ Pꝛimum in prin. ſm ibi. Quidam autem ex eis ꝛc. 3m ibi. Ip̄e āt vt vidit ꝛc. 4m ibi. Cum imund9 ſp̄s ꝛc. 5m ibi. Fcm̄ eſt āt ꝛc.

Pꝛima pars.

Quantum ad pꝛimum vbi tāgit ꝛc. ꝙ pbat ꝛc. dic. Erat yh̄s eici ens ꝛc. Ubi quattuoꝛ poſſumus conſiderare .ſ.
Obſeſſi calamitatem.
Xp̄i poteſtatem.
Miraculi ꝓpalatōem.
Populi admiratōem.
¶ Qm ad pꝛimum dic. Erat yh̄s eiciens demonium. Ubi ſciēdum ꝙ ic homo ſȝ ꝙ pōt colligi ex verbis euangelij ꝛ ex dcis ſanctoꝛum erat mutus cecus ꝛ ſurdus ꝛ demoniacus. ¶ Qm ad ſm dic ꝙ erat ye ſus eiciēs dmonium. Uidēs .n. xp̄s hunc demōiacum ſibi oblatum vt ip̄m curaret ſua ptāte ab ip̄o eiecit demoniuȝ. ¶ Qm ad 3m .ſ. miraculi ꝓpalatōem dicit. Et lo quutus eſt mutus. Ex hoc enim ꝙ ic qui an̄ mutus fuerat recuperauit loquellam fuit miraculum circonſtantibus pꝛopala tum. ¶ Quantum ad quartum .ſ. populi admiratōem dic. ꝛ admirate ſunt turbe. Ubi ſcien̄. ꝙ turba q̄ erat ſimplicioꝛ : vi dēs tā ſtupēdū miraculū: merito fuerunt

mirati. ¶ Moral'r autem loquēdo ꝑ im dmoniacū: intell'r quilibȝ exn̄s i pecō mor tali: q ꝓ dr̄ dmōiacus: q2 dyabol9 ip̄m poſ ſidet: q2 ſe ſibi ꝑ pecm̄ dōauit. Ubi ſciēdū ꝙ iuēio dyabolū: pecōꝛem dupl'r poſſiden tem. Pꝛio ſic hō poſſidet agrū quē labo rat. Ubi ſciēdū ꝙ ſic hō agrū ſuū arat: ſe miat ꝛ metit: ſic dyabol9 arat hoieȝ ꝑ ma lā ſuggeſtiōem: ſeiat ꝑ cōſenſum ꝛ cogita tōem: metit ꝑ opis conſumatōem. ¶ 2o dyabolus poſſidet pecōꝛeȝ ſic miles equū quem eqtat. Nam ſic miles cum freno duc equū ad ſuū libitum: ſic dyabol9 poſt q̄ȝ accepit dn̄ium in pecōꝛe: ꝛ ſibi ipoſuit frenum culpe: duc eū quo vult: ꝛ fac eum d pecō in pecm̄ currere: quouſq2 ducat eū in pꝛfundū abyſſi. ¶ Hoc āt fuit figuratū apoc. 6. vbi dr̄. Uidi ꝛ ecce equus palid9: ꝛ q ſedebat ſup eū nomē illi moꝛs ꝛ infer nus ſequebaꝛ eum. ꝛ data eſt illi ptās ſu per q̄ttuoꝛ ptes terre inficere gladio ꝛ fame ꝛ moꝛte ꝛ beſtijs terre. ¶ Ubi ſciē dū ꝙ per im eqū intell'r pecōꝛ qui ſignā ter dr̄ palidus: q2 caret hūoꝛe gr̄e: ꝛ cari taſ caloꝛe ꝛ vita ſp̄ūali: ſic in homine pa loꝛ accidit vel ex nimia ſiccitate: vel ex n̄i mio frigoꝛe: vel ex carētia virtuſ ꝛ vite. Et ſic fit Heſter: de qua dr̄ Heſter.15. ꝙ ꝑ nimio timoꝛe ꝛ debilitate virtuſ : cum vidiſſȝ regem aſſuerum ardentibus ocu lis: furoꝛem pecōꝛis indicantibus: coꝛruit ꝛ i paloꝛem coloꝛe mutato : laſſum ſuper ancillam reclinauit cap̄. Ita re vera pec cator qui peccando contra ſe furorem do mini concitauit in terram coꝛruit: cum ad iſta tempoꝛalia poſſidenda deiciſȝ: ꝛ colo rem gratie mutat in palidum .i. in culpaȝ. Et ideo anima ſuper ancillam .i. ſenſuali tatem caput reclinat: cum ei in deſiderijs ſuis conſentit. ¶ Signanter autem dicit ꝙ infernus ꝛ equum ꝛ militem ſequeba tur: quia tam peccatoꝛi q̄ȝ dyabolo infer nalis pena eternaliter pꝛeparatur. Nam pꝛouer.2. Inclinata eſt ad moꝛtem dom9

eius ⁊ ad inferos ſemite ei⁹. ¶ Dicitur
autem ꝙ eſt data ſibi poteſtas ſup quat
tuoꝛ ptes terre:pp poteſtaté q̃ȝ de⁹ pmit
tit dyabolū hére ad hoīum ꝓbationé.⁊ h̄
in mūdo generalr:ꝙ p quattuoꝛ deſigna
tur.de q̃ poteſtate Job.41. Non eſt pote
ſtas ſup terrā que ↄpetur ei qui factus é
vt nullū timeret:oé ſublime videt ⁊ ipſe
eſt rex ſup oés filios ſupbie. ¶ Dicit̄ au
tem ꝙ hec poteſtas é ſibi data ad interfi
ciendū hoīes gladio.ſ.guerre ⁊ diſcenſio
nis p diſcoꝛdiaȝ.Fame: duritie ⁊ incōpaſ
ſionis p inmiſericoꝛdiam. Moꝛte odij ⁊
emulationis p inuidiam. Beſtijs p laxi
uiam ⁊ gulam.Et ideo dicitur non eſt po
teſtas q̃ cōparetur ei qui factus é vt nul
lum timeret. Re vera tāta é cautela dya
boli ⁊ potētia:ꝙ niſi deus ipſam reſtrin
geret:difficile foꝛet hoī ſibi reſiſtere vir
tutibus ꝓprijs:cum diuino autem adiuto
rio ē facile. ¶ Secundo dicitur peccatoꝛ
mutus. Ubi ſciendū ꝙ ille pōt dici mut⁹
q̄ñ alter illū non intelligit. ſicut quilibet
barbarus inquantū ipm non intelligo:po
teſt dici reſpectu mei mut⁹. Peccatoꝛ er
go:q2 non intelligitur nec auditur a deo:
quia non eſt ſponſa laus in oꝛe peccatoꝛis
eccleſiaſtici.15.iō poteſt merito dici mut⁹
Unde in ps. Erubeſcant impij ⁊ deducan
tur in infernum muta fiant labia doloſa.
¶ Quilibet talis poteſt figurari p elyo
doꝛū pſecutoꝛem populi dñi:de quo ſenté
tialiter dr̄. 2. Macha.3.ꝙ cū vellet ſpo
liare tēplum dñi fuit verberat⁹ a dño:⁊ i
terrā concidit ⁊ p diuinā virtuté iacebat
mut⁹ atq3 oī ſpe ⁊ ſalute ꝑuatus. ¶ Ubi
ſciendū ꝙ p elydoꝛū volenté ſpoliare tem
plū dñi vbi erat ſubſidiū populoꝛum ⁊ vi
duarum:intelligitur peccatoꝛ deditus té
poꝛalibus:⁊ alijs iniuriando:qué quidem
dñs aliq̄ñ flagellat aliq̄bus aduerſitati
bus qui flagellatus nō pp h̄ conſurgit ad
celeſtia ſed curuat̄ in terram p deſideriū
mundanoꝛum:⁊ ſic mutus in terra iacere

dicitur.⁊ ſpe ſue ſalutis priuatur. ¶ Ter
tio dicitur peccatoꝛ cecus. Ubi ſciendum
ꝙ ſicut macula coꝛpoꝛalis in oculo viſuȝ
aufert:ſic peccatum in aīa tollit viſum:
iuxta illud Sapientie. 3. Excecauit illos
malitia eoꝛū. ¶ Qualiter auté hō efficia
tur cecus.quere figurā dñica ſecunda de
aduentu pte ſecunda euāgelij. ¶ Quar
to dicitur peccatoꝛ ſurdus. Ubi ſciédū ꝙ
ſicut ſurd⁹ dr̄ ille q caret auditu ita pec
catoꝛ ſurdus dicit̄ qui non vult deū p obe
dientiā audire. Unde cōqueritur p ps.d.
Non audiuit populus meus vocé meaȝ
⁊ Iſrael non intendit mihi. ¶ Iſtū pecca
toꝛem curat dñs.pꝛimo ab ipſo demoniū
expellendo:dum ipm inſpirat ſua gratia
pꝛeueniēte:vt recogitet ſue paſſionis be
neficium per q̃ȝ ipſuȝ redemit.⁊ ſic dimit
tendo peccata:dyabolū derelinquat. Hoc
autem fuit figuratū Tobie.6. vbi ſentétia
liter dicitur ꝙ cum Tobias eſſet in itine
re ⁊ iret ad accipiendū.10.talenta argenti
de hereditate patris ſui:habuit comiteȝ
angelum:⁊ cum pꝛima māſione manſiſſet
iuxta fluuiū tygriſ:exijt vt lauaret pedes
ſuos in flumine.⁊ ecce piſcis exiuit ad de
uoꝛanduȝ eum:⁊ expaueſcés Tob. clama
uit ad angelum.d. domine inuadit me cui
angelus:appꝛehéde brancham eius ⁊ tra
he eum ad te:qué cum traxiſſet in terraȝ
dixit ei angelus:exentra hūc piſceȝ ⁊ coꝛ
eius ⁊ iecur ⁊ fel repone tibi ſunt ei hec
neceſſaria ad medicamēta vtiliter qué cū
Tob.interrogaſſet ad quid iſta valerent
reſpondit angelus ꝙ ſi particula coꝛdis
ſiue iecoꝛis poneretur ſuper carbones:fu
mus exterminabit omne genus demōio
rum:⁊ fel valebit ad vngendum oculos i
quibus eſſet albugo:ꝙ ⁊ factum eſt:quia
per particulaȝ iecoꝛis ſuper carbones po
ſitam expulit demonium vexantem Sar
ram ⁊ per linitioneȝ fell' ſuper oculos pa
tris reſtituit ei viſum. ¶ Ubi ſciendum
ꝙ per tob viatoꝛem:intelligitur quilibet

homo viatoꝛ:quia in h̄ mundo non habet
habitationem firmam: ſed noſtra habita
tio eſt in cel'.pꝛopter q̃ȝ ſumus pꝛincipali
ter creati. Unđ ebꝛ.13. Non habemus hic
ciuitatem manentem ſed futuram inqui
rimus.Et ideo oꝛtatur nos beatus Pe.
cañ.2.d. Obſecro vos tanq̃ȝ peregrinos
⁊ aduenas:abſtinere vos a carnalibus de
ſiderijs que militant aduerſus animam.
Quia iuxta illđ.1.coꝛ.15. Caro ⁊ ſanguis
regnum dei poſſidere nō poſſunt. ¶ Si
gnanter autem dicitur ꝙ angelus ipſum
cōmittabatur:quia dš hanc gratiam fec̄
homini que eſt valde magna: quia quan
do curat animam:imediate dat ſibi ange
lum ad cuſtodiam: qui continue homi
nem dum viuit aſſociat vt ipſuȝ defendat
a dyabolo ⁊ retrahat ipſum a malis ⁊ in
ducat ipſum ad bonum. ¶ Ad quid au
tem tob in itinere ſuo vadat: audi quid
dicitur: quia ad accipienđ.10.talenta ar
genti de bonis patris. Ubi ſciendum ꝙ
per numerum denarium qui eſt numerus
perfectus: intelligitur recta retributio
que eſt de diuitijs dei que é pater noſter
⁊ dominus:q̃ȝ diligenter debemus quere
re dum peregrinamur in mundo.vt poſ
ſimus eam finaliter optinere. ¶ Signan
ter autem dicuntur.10.talenta argenti:ꝙ
quidem eſt purum metallum: ad deſignā
dum puritatem illius gloꝛie q̃ȝ habent i
puritate viuentes. Unde Mat.5. Beati
mundo coꝛde quoniaȝ ipſi deum videbūt.
¶ Per tygrum autem fluuiuȝ qui inter
pꝛetatur velox:intelligitur mundus qui
velox dicitur:quia velociter tranſit: ⁊ h̄
docet experientia:quia vita hominis bre
uis.Et ideo non debet homo in ipſo coꝛ
ſuum ponere. Unde.1.Jo.2. Nolite dilige
re munđ nec ea que in mundo ſunt.⁊ qua
re: quia ſubdit. Mundus tranſibit. ⁊
concupiſcentia eius: qui autem fac̄ volū
tatem dei manet in eternum. ¶ Dicitur
ꝙ pꝛima manſio fuit iuxta tygrum: quia

quādo naſcitur homo pꝛimo venit in mū
duȝ. Multoc̄.autem accidit ꝙ viatoꝛ in
ſtar tob ītrat fluuiū vt ibi pedš balneat:
quia multi ſunt qui affectum ⁊ deſideriū
ſignificatum p pedes balneant ⁊ ponunt
in terrenis ⁊ mundāis diuitijs ⁊ delitijs:
ipſis totaliter adherétes. ¶ Sed aduer
tant quid tob accidit dum ſtaret in flumi
ne:quia piſcis ingens cum voluit deuoꝛa
re. Ubi ſciendum ꝙ p piſcem qui ſuauis
eſt guſtu:intelligitur xp̄s qui ſuauis é ⁊
dulcis. iuxta illud ps. Guſtate ⁊ videte
q̄m ſuauis eſt dñs. Hic tob.deuoꝛare vo
lebat ⁊ ſic ei magnū timoꝛem imiſit. Ubi
ſciendū ꝙ p terroꝛé iſtū itelligitur terroꝛ
⁊ cōminatio q̃ȝ xp̄s facit hoībus deditis
mūdanis diuitijs ⁊ delitijs vt iducat eos
ad celeſtia diligendum. Qualiter autem
eis cōminetur:audi Luc.6.vbi dicit. Ue
vobis diuitibus qui habetis cōſolationē
veſtram. Ue vobis qui ſaturati eſtis:q2
exurietis. Ue vobis qui nunc ridetis: q2
lugebitis ⁊ flebitis. ¶ Quid autem ad
remouendum timoꝛem ⁊ ad confoꝛtandū
Tob.audi angelum ſibi di. trahe piſcem
ad te ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ iſtum piſcem.i.
xp̄m homo deditus mundanis: quando
ab eo p increpationé terretur dȝ ad ſe tra
here:ipſum ad ſe bonis opibus inclinan
do.Et cum attraxerit:dȝ ipſuȝ aperire. i.
in ipſo cognoſcere:que pꝛius non cogno
ſcebat ſed erant ſibi abſconſa inſtar rei q̃
dum clauſa eſt:non cognoſcuntur que cō
tinentur in ea. ¶ Aperto autem xp̄o. i.
cognito:debet ibi accipere:coꝛ:fel:⁊ iecur
Ubi ſciendum ꝙ per coꝛ ꝙ eſt pꝛincipiū
vite:intelligitur vita xp̄i q̃ȝ dedit nobis
in exemplum viuendo:⁊ in pꝛetium mo
riendo. Hanc igitur peccatoꝛ debet agno
ſcere vt ipſam imittetur ⁊ eius beneficio
regratietur pꝛo poſſe. ¶ Per fel autem
ꝙ amarȝ eſt:itelligitur amaritudo paſſio
nis xp̄i Hāc peccatoꝛ dȝ cognoſcere:⁊ ip
ſam ſuper oculos ſuos mentales ponere

⁊ tunc amouebit ab eo omnem humorem
ſuperfluum.i.oés corporales delectatóes
aiam excecátes : ⁊ ſic reſtituet ei viſum.
¶ Per Jecur vo ſiue epar ꝙ eſt pncipi
um caloris ⁊ amoris:iuxta illud poeticuz
Cogit amare Jecur intelligit amor Xpi
ad nos:qui fuit cá noſtre ſaluti:iuxta illó
eph.2.Deus autem qui eſt diues in miſe
ricordia pp nimiá caritaté ſuam q̄ dilexit
nos:cum eſſemus mortui pccis: ꝯuiuifica
uit nos in xpo.cuius grá eſtis ſaluati.
¶ Hunc amorem debemus ponere ſup
carbones ⁊ ipm incédere.i.ſuper cor nr̄z
inflámatum dio amore:ponere amoré xpi
ꝯſiderando qm nos dilexit:vt ⁊ eum ſimi
liter diligamus.iuxta illud.1.Jo.4.Nos
ergo diligamus deū quantum ipe primo
dilexit nos.¶ Ex iſto igiť amore xpi ſic
concrematói poſito nobis reſultat fumꝰ
⁊ vapor ſua uiſſimus expellens omne pec
catum per demonium deſignatum. ¶ 2°
curat peccatorem mutum: ei loquellaz re
ſtituédo.iuxta illud ſap.10. Sapiétia ape
ruit os mutoꝝ ⁊ linguas infantiū fec di
ſertas.Nam ſapiétia.i.xps dei virtus ⁊
ſapiétia.1.cor.1.apit os mutoꝝ qn̄ ora pec
catorum prius tacentia in laud exercitat
creatoris.¶ Tertio curat peccatorez ce
cum ſibi lumen reddendo:Ut verificetur
illud Jſ.35.Tunc aperient oculi cecorum
Et ideo Math.ij.Ceci vident. ¶ Quar
to curat peccatorem ſurdum:ſibi reſtitué
do auditum. Unde verificatum fuit illó
Jſ.29.Audient in die illa ſurdi verba li
bri:verba libri .i. Xpi qui eſt liber vite.
Apoc.19.

Secūda pars.

Equitur. Quidam autez ex eis
⁊c.Ubi tangit detrahentis ma
lignitatez inuidioſam:q; probat
indicium deteſtandum. Ubi ſciendum ꝙ
ſcribe ⁊ pharisei inuidentes Chriſto. Ui
dentes autem mirabilia que faciebat :q̄
negare non poterát:quidam eorum ſicut
malitioſi ⁊ inuidi:ipa opera xpo nō attri
buebant deo ſed dyabolo. Aliq vero ab
ipo petebant ſignum qr̄ 1° faciebat ſm h
igiť h duo fac:q; pmo ponit pm.ſecundo
ſm.¶ Quantū ad pm .ſ. detractóem ma
lignam dic.Quidam autez ex eis ⁊c.;vbi
ſciendum ſm Bedam ꝙ licet turba que
ſimplicior erat miraretur de miraculis
xpi.pharisei tamen ⁊ ſcribe vt dictum eſt
1° dyabolo attribuebant. ¶ Ubi ſciendū
ꝙ ſm Bedam belzebu deus erat Acha
ron.Nam bel ipe eſt baal.zebu át muſca
vocatur.Dr̄ ergo belzebu: q̄ſi vir muſca
rum:ex cuius ſpurciſſió ritu:pncipem co
gnominabant demoniorum. Ubi ſciéduz
ꝙ nomina demoniorum ortum habent a
bello patre nini qui Niniue condidit ⁊
nomine ſuo ciuitatem nominauit.Ninus
enim nimis diligens patrem ſuum : ⁊ de
morte eius valde dolens fecit ſibi aureá
ſtatuam patris ſimilitudinem exprimen
tem : q̄z habuit in tanta reuerentia vt ſi
qui fugitiui vel facinoroſi ad eaz confuge
rent eſſent ſecuri. Jdeo ceperunt homi
nes illi ymagini turificare :⁊ diuinos ho
nores exhibere videntes h nino placere
q̄ exemplo ceteri de locis adiacentibus i
honorem patrum ſuoꝝ:ſtatuas fecerunt
fieri:⁊ eas adorauerunt : ⁊ ſic pululauit
ydolatria.Judei ho vnius dei cultores :
irriſionis cá:ydolū ſyclomoꝝ qui erát eis
vicini:vocabant belzebu q̄ſi virum muſca
rum:quia muſce congregabanť ſup ydo
lum propter cruorem eorum q̄ ymolabá
tur .Principem autem demonioruz.ſ. lu
ciferum dicebant preſidere huic ydolo.
cuius confederatóne credebant minores
demones obedire Chriſto : vt ad volun
tatem ſuam exirent de corporibus obſeſ
ſis.¶ Quantum ad tertium.ſ. detractio
nem malignam dicit .Et alij temptantes
⁊c.Ubi ſciendum ꝙ proprietas iudeoruz
fuit in factis mirabilibus ſigna querere
iuxta illud.1.Cor.1 .Judei ſigna petunt.

Euangelium 24m.

Petebant igitur iſti ſecundu3 Cirillū ſi
gnū de celo fieri a xpo:vt puta tonitruuz
ſicut accidit tépore ſamuelis.1.Re.12.Uel
igné de celo ſicut accidit tempore Ely.3.
Re.18.vel aliqua ſigna mirabilia manife
ſtantia potentiam xpi.

Tertia pars.

Equitur ipſe át vt vidit cogita
tiones eoꝝ ⁊c. Ubi tágit reſpō
dentis ſagacitaté luminoſaz: ꝙ
pbat indicium attendendū.Ubi duo poſ
ſumus ꝯſiderare.ſ.
Sapientie pſpicuitaté i cognoſcédo.
Prudétie ſagacitaté in arguendo.
¶ Quantū ad primū dicit. Jpſe aūt ⁊c.
Ubi ſciendū ꝙ xps phariſeis querétibus
ſignum de celo:nō dedit eis ſignum viſi
bile:tamé dedit eis ſignū diuinitatis ſue
dum cogitationes eoꝝ cognouit q:.3. Re.
8.Tu ſolus noſti corda hominū. Unde.1.
Re.16.Homo videt ea que patent : deus
auté intuetur cor.¶ Quantum ad ſecun
dum.ſ.prudentie ſagacitaté in arguendo
dicit.Omne regnū ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ
phy tria imponebant xpo. ſ. ꝙ non erat
actor miraculi.Et ꝙ erat miniſter dyabo
li.Et ꝙ opus ꝙ fecerat non erat opus di
ſed dyaboli.Secunduz h igitur h tria fa
cit:quia prio oſtendit ꝙ dyabolus non eſt
actor dyaboli miraculi . Secundo ꝙ ipſe
non eſt miniſter dyaboli.Tertio ꝙ opus
ſuum eſt opus dei ⁊ non dyaboli . ¶ Jn
prima parte duo facit.quia ſicut ſapiens
primo remouet falſitaté.ſecundo inſtruit
veritaté.¶ Primo remouet ratione re
ducente ad impoſſibile . ſecundo ratione
oſtenſiua.¶ Quantum ad primuz dicit.
Omne regnum ⁊c.Ubi ſciendum ꝙ ſecū
dum ſanctos.prelatio inter demóes ⁊ po
teſtas ad temptandū homines quantam
deus permittit:durabit vſq3 ad finez mū
di:⁊ quia vt dicit Jeroni .Concordia par
ue res creſcunt:diſcordia át maxie dilabū
tur:euidéter appet ꝙ diuiſio eſt cá deſtru
ctionis reruz :⁊ argumentatio malorum.
¶ Ex iſtis ſic arguit xps. Diſio i regno
aliquo eſt cauſa deſtructionis illius . Si
ergo demones eſſent diuiſi adinuicé ita
ꝙ vnus impugnaret alium ꝙ eſſet ſi ego
in principe demonioꝝ eicerem demones.
Jmpoſſibile eſſet ꝙ regnuz eoꝝ duraret
ſed durabit vſq3 ad dié iuditij . ergo non
ſunt diuiſi.⁊ per conſequés in principe de
monioꝝ non eicio demones. ¶ Quantū
ad rationé oſtenſiuá dicit.Si auté in bel
zebu ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ iudei dicebant
exorciſtas ſuos ⁊ apoſtolos qui dicuntur
filij eoꝝ q: de ipſis nati:eicere demones
de corporibus obſeſſis diuina virtute ta
men xpm virtute dyaboli . ⁊ ſic patet ꝙ
per inuidiam loquebantur. Ubi ſciendu3
ꝙ ſicut dicitur ab aliquibus :Salomō tra
didit quoſdaz exorciſmos iudeis quibus
cooperantibus quibuſdam herbis ⁊ ge
mis:exorciſte iudeorum expellebant de
mones de corporibus obſeſſis in virtute
dei.Apoſtoli etiá ſibi conſortij erant nihil
male artis a xpo didiciſſe qui etiam de
mones expellebant . ¶ Jntendit igitur
xps talem rationem . Jdem effectus de
bet procedere ab eadem cauſa ſicut patet
ꝙ omnis calefactio procedit a calore : ⁊
omnis frigefactóa frigore .Sed ſecundū
vos filij veſtri vt ſupra non eiciunt de
mones in virtute demonioru3 : ſed in vir
tute dei.ergo nec ego.cum expellere de
mones ſit idé effectus.Et quia ipſi hoc ſ
me credunt:ꝙ vos non creditis :ideo ip
ſi iudices veſtri erunt:non quidé auctori
tate ſed cōparatione melioris operis :
quia vobis de me male opinantibus ipſi
bene opinati ſunt . ¶ Quantū ad inſtru
ctioné veritatis dicit. Porro ſi in digito
⁊c.Ubi ſciendū ꝙ pater cōparatur corpo
ri:quia ſicut corpus eſt fundamentū om
niū mébrorū:ita pater eſt principiū in to
ta trinitate.Filius auté ꝯparatur manui

quia ſicut homo operatur per manuȝ: ita pater operatur per filiuȝ. Spiritus vero ſanctus cōparatur digito: quia ſicut digiti procedunt a corpore ⁊ manu: ita ſpiritus ſan. a patre ⁊ filio. Et ſicut digiti multiplicantur in vna manu ita diſtincta ſunt dona ſ.ſ. licet ipſe in ſe ſit vnus iuxta illud. i. Cor. 12. Diuiſiones gratiaꝝ ſunt: idē autē ſpiritus. ❡ Dicit igitur porro ſi in digito dei. i. virtute ſ.ſ. eicio demones venit in nos. i. contra nos regnum dei. Ubi ſciendum ꝙ per regnū dei vno modo intelligitur iudiciaria poteſtas: qua dabitur ſententia condēnationis contra reprobos ꝓ culpa q̃ȝ cōmiſerunt. Et hoc quidē ſententia ſecundū Tytū. Propter incredulitatē iudeorū veniet contra eos, quando in finali iuditio a xp̄o iudicabuntur. ❡ Alio modo per regnū dei: intelligitur aditus regni celeſtis qui in proximo erat: q: in proximo debebat aperiri ianua celeſtis fidelibus. Quod licet proximum eſſet credentibus: tamē cōtra iudeos incredulos ⁊ phariſeos inuidos longe erat, iuxta ꝙ xp̄s dixit eis Luc. ij. Ue vobis legis peritis: quia tuliſtis clauē ſcientie: ipſi vero non introiſtis: ⁊ eos qui introibant ꝓhibuiſtis. ❡ Quantū ad prudentie ſagacitatē in arguendo ꝙ ipſe non eſt miniſter dyaboli dicit. Cū fortis armatus ⁊c. Ubi Criſo. Fortem vocat dyabolū non quia naturaliter fortis ſit: ſed inueniens antiquā eiꝰ tyrānidē q̃ȝ puſilanimitas veſtra creauit. ❡ Iſte armatus dr̄ cuius arma ſecundū Tho. Sunt oēs ſpēs peccatorūȝ. ❡ Per atriū vero intelligiť ſecundū Bedā. Iſte mundus: in quo velud in ſuo atrio dyabolꝰ habitabat. ❡ Per iſtos autem quos poſſidet: intelligitur peccatores qui in pace dicūtur poſſideri a dyabolo: quia eos qui ſui ſunt: ſecundū Grego. Non vult inquietare. ❡ Per fortiorē autē dyabolo intelligitur xp̄s: d̄ quo dicitur Job. 9. Si fortitudo queritur robuſtiſſimus eſt.

Iſte superueniſſe dicitur quando dei filiꝰ humanā carnē aſſumpſit: ⁊ dyabolum ſua potentia deuicit. ⁊ ab eiꝰ poteſtate homines liberauit. Unde Beda. Fortiori potētia xp̄s victor homines liberando ipſum eiecit. ❡ Dicitur autem xp̄s abſtuliſſe eius arma. Ubi Beda. Sunt auteȝ arma eius aſtutie: doliq; nequitie ſpiritualis. Spolia vero eius ipſi homines ſunt ab eo decepti. Que ſpolia xp̄s diſtribuit: quando peccatores vocauit ad fidem per gratiam eos in diuerſis gradibꝰ ſecundū Bedam ordinando. ❡ Ex predictis igiť intendit xp̄s talem rationem. Fortior nō indiget auxilio debilioris: ſed ego ſuȝ fortior principe demoniorum: quia demoneȝ fortem cuſtodientem atrium ſuum. i. mundum: deuinco. ergo non egeo adiutoris eius ⁊ per conſequens vt miniſter eius demonia non eicio. quia ſeruus non eſt potentior domino. ❡ Oſtendens etiam ꝙ opus ſuum non eſt opus dyaboli dicit. Qui non eſt mecum ⁊c. Hoc autem oſtēdit per duas rationes. Quantum igitur ad primam dicit. Qui non eſt mecum ⁊c. Ubi intendit talem rationem. contrarietas cauſarum arguit contrarietatē effectuuȝ. Sed ego ⁊ dyabolus ſumus contrarie eſſentie quia non eſt mecū ſed contrarius mihi. ergo effectus erunt contrarij. Effectus igitur meus qui ē eicere demonia non eſt effectus dyaboli: ſed virtute diuina factum. ❡ Quantū ad ſecundam ratōnem dicit. Et qui non colligit mecum diſpergit. Ubi intendit talē rationē. contrarij effectus arguūt contrarias cauſas. Sed effectꝰ meus ⁊ effectus dyaboli ſūt contrarij: quia effectꝰ meꝰ eſt congregare hoīes ad fidem vt habeant vitā eternam effectus autē dyaboli eſt diſpergere eos a fide. Ergo habemꝰ effectꝰ contrarios. ergo ſumꝰ ꝯtrarij. Sȝ ꝯtrarij nō iuuant ſe adinuicē. Ergo iſte effectꝰ nō eſt effectus dyaboli ſȝ factꝰ virtute diuina.

Quarta pars.

Sequitur. Cum immundus ſpiritꝰ ⁊c. Ubi tāgit inſtruētis benignitatē amoroſam ꝙ probat ꝑiculū precauendū. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtum hoieȝ intelligitur quilibet peccator a quo receſit dyabolꝰ per penitentiam ⁊ ad quē vlť iterum tēptando redire. Unde hic .5. poſſumus conſiderare videlicet.

Demonis egreſſum appetēdū.
Progreſſum vagabundum.
Regreſſum attendendū.
Ingreſſum metuendum.
Succeſſum deteſtandum.

❡ Quantū ad primū dicit. Cū immundus ſpiritus exierit ab homie. Ubi ſciendum ꝙ dyabolus dr̄ immundus ſpiritus vel formaliter: q: in ſe hȝ immunditiam peccati vl' effectiue quia ſibi conſentiētes per culpā deformat. ❡ Iſte aliquādo dicitur exire a peccatore virtute diuina vel per baptiſmū vel ꝑ penitentiā verā. iuxta ꝙ ipſe ꝓmiſit Zach. 13. c. Spiritū immundū auferaȝ de terra. i. de corpore hois terrēi. ❡ Sciēdū eſt āt ꝙ dyabolꝰ d̄ qbuſdā nō exijt ſȝ in ipſis ꝑꝑ pigritiā eoꝝ qeſcit ſic̄ auari ſuꝑbi ⁊c. Ab aliqbꝰ v̄o exit ⁊ poſtmodū ad eos nō reddit: ita ꝙ in ipos hitet. Et hi ſūt q tēptatiōibus ſuis reſiſtūt. Ab aliqbꝰ vero exit: ſȝ nō multū lōge recedit: ſȝ expectat d̄ ꝓpe vt iteꝝ eos tēptet. Et iſti ſunt q ſepe recidiuāt. ❡ Quantū ad ſecundū. ſ. ꝓgreſſum vagabundū dic̄. ambulās ꝑ loca ⁊c. Ubi Rabanꝰ. Loca arida ſunt corda fideliū q a mollitie fluxe cogitatiōis expurgata: calidus inſidiator explorat ſi quos greſſus infigere poſſit: ſȝ caſtas mētes effugiens: in ſolo corde prauoꝝ: gratam ſibi pōt inuenire qetē. Uñ ſciendū ꝙ ſic eſt de cordibꝰ hominum reſpectu dya'. ſicut ē de diuerſis materijs reſpectu ſigili. q: aliqui ſūt fluxibiles ⁊ iſti ſtati tēptatiōibꝰ ꝯſentiūt ſignificati ꝑ loca hūida. Aliq ſunt fortes ⁊ iflexibiles ⁊ iſti viliter ſibi reſiſtunt ſignificati ꝑ loca arida ⁊ iaquoſa. ❡ Quātū ad regreſſū attēdēdū dicit. Reuertar in domū meā ⁊c. Ubi ſciendū ſȝ Raba. ꝙ dyabolꝰ aſtutꝰ vidēs ꝙ ſcōs hoies ꝑꝑ eorum fortitudinē ſuꝑare nō ꝑt intra ſe cogitat. o. tu alias decepiſti talē peccatorē ⁊ a quo exiſti ꝑ penitētiā: ex quo igiť nō potes in iſtis fortioribꝰ ꝓficere: reuertaris ad illū quē alias debilē iuēiſti. Uenies ās aliqñ iuēit hoieȝ vñ exierat ocioſū ſȝ ꝑ penitentiā ꝑſtinā mūdatū a vitijs ⁊ ornatuȝ aliq̃ ſilata virtute ⁊ ſic d̄ ipſo victoriam ſꝑat hēre. ❡ Ocioſitas eni inter alia vitia ē inductiua maloꝝ opū. Uñ ꝓuer. 23. Uacātes potibꝰ ⁊ dātes ſymbola ꝯſumūtur. vñ ad ipam euitandā dicit. Jero. Sp aliqd opis facito vt te dyabolꝰ inuēiat occupatū. ❡ Quantū ad ingreſſū metuēdū dicit. Et tunc vadit ⁊ aſſumit. 7. ſpūs ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtos. 7. ſpūs: itelligitur vniuerſitas vitioꝝ. Nā ſm Grego. ꝑ nūerum ſeptēnariū vniuerſitas deſignatur. ❡ Ul' ꝑ. 7. ſpūs. itelligiť. 7. vitia capitalia i qbꝰ cetera vitia ꝯtinenť. ❡ Dicunť aūt iſta vitia ſpūs neqores dyaºq: illō ꝙ plꝰ nocet hoi eſt ſibi peiꝰ. peccatū āt plus nocet hoi q̃ȝ dyabolꝰ q: dya' nō poſſent vnā aiam ſine pccō mortali in infernū damnare: ꝙ tñ fac̄ quodlibet pccūȝ mortale quātūcunq; ſit ꝑuum. ❡ Quātū ad ſucceſſuȝ deteſtandū dicit. Et ſūt nouiſſima hois illius peiora priorib9 vbi ſciēdū ꝙ ſic̄ in īfirmitatibꝰ corporalibꝰ recidiuatio eſt ꝑiculoſior q̃ȝ ꝑria infirmitas: ita qñ hō venit de ſtatu culpe ad ſtatū gratie: ⁊ poſtea in peccatū recidiuat: quia primo ex tali recidiuatione: homo aſſueſcit peccatis ⁊ fit pronior ad peccandum. ❡ Secundo quia in prima tranſgreſſione homo forte vno peccato. In recidiuatione vero multis: q: peccato quo peccat: ⁊ peccato ingratitudinis: non cognoſcendo gratiam ſibi factā a deo qui ipm eduxerat d̄ pccō. ❡ Tertio q: puniť grauiꝰ: quia punitur de peccato

ꝙ recidiuādo ꝑpetrauit:⁊ forte de illꝰ que
ante cōmiſerat vt videtur innuere q̄dam
Glo.rabani.ſuper leuit.Unde pſ.In me
moriam reddeat iniquitas prūm eius ⁊
peccatum matris nō deleat.¶ Sciendū
eſt autem quantū ad.7.ſpiritus quos ſe
cum dyabolus aſſumit: ꝑ quos vt dictū
eſt intelligunt vicia capitalia. ꝙ inuenio
in ſcriptura.7.nomina demonū principā
tium iſtis.7.vitijs: vt homines in tēpta
tionē inducāt:ſecundū ꝙ ipſos viderint
inclinatos.¶ Primū nomen demonis ſe
cundum ordinem vitiorū eſt lucifer qui
primo cōtra ſuum creatorem ſupbiuit ap
petendo equalitatem diuinam.Iſte ſicut
caput ſuperbie:ď ipſa homines tēptat vt
eos apoſtatare a deo faciat ſic ipſe ab eo
ſupbiendo receſſit.Unde eccleſiaſtici.10.
Initiū ſupbie hominis eſt apoſtatare a
deo quoniā ab eo qui illū receſſit cor eiꝰ
quoniā initium peccati omnis eſt ſupbia
qui tenuerit illā adimplebit maledictis
⁊ ſubuertit eum in finem.¶ Quanta au
tem mala fac̄ ſuperbia:audi Inno.de vili
tate condictionis humane.d.Superbia
tumet:euertit:linguam cōfundit:proſtra
uit goliam:ſuſpēdit amā:interfec̄ nicano
rem:pemit anthioc̄ ⁊ pharaonem ſubmer
ſit:ſedes ducum ſuperborū deſtruxit ďs:
⁊ radices gentium ſuperbarum arefec̄.
¶ Huius filia ē vana gloria de qua etiā
lucifer multociens homines temptat ſꝫ
qualis ſit:audi qd dicitur.i.pe.i.Omnis
caro fenū ⁊ flos decidit.Ita re vera ho
mo inſtar feni areſcit per mortem: ⁊ tūc
omnis gloria eius ad nihilum redigitur
ſicut flos.¶ Secundum nomen demōis
eſt ſathanas qui interpretat̄ aduerſarius
plaſmatori iuxta illud zach.3.Oſtendit
mihi dominus yeſum ſacerdotē magnū
ſtantem coram angelo domini: ⁊ ſathan
ſtabat a dextris eius vt aduerſaretur ei:
¶ Iſte ſicut caput inuidie: homines de
ipſa tēptat.Nam inuidia eſt per q̄ꝫ vnus

alteri aduerſatur:quia gaudet ſecundum
Auguſti.de aduerſis proximi ⁊ de proſpe
ris contriſtatur.¶ Tertium nomen de
monis eſt leuitam qui interpretatur per
ſequens eos: ⁊ ſignificat iram per q̄ꝫ ho
mo in corde concipit vt alium perſequa
tur.¶ Iſte eſt leuitā de quo dicitur Iſ.
27.in die iᵃ viſitabit dominus in gladio
ſuo duro ⁊ grandi ⁊ forti ſuper leuitam
ſerpentem veterem ⁊ ſuper leuitā ſerpen
tem tortuoſū.¶ Iſte ſicut caput ire:ho
mines ad iram nititur prouocar̄ vt inter
ſe non poſſint pacifice ꝯuerſari.¶ Quar
tum nomen demonis eſt aſmodeus: qui
interpretat̄ plaſmator iudicantis:qui qui
dem impediebat cōiunctionem matrimo
nialem inter ſarram ⁊ viros ſuos ne pro
les naſceretur:⁊ ſignificat accidiam ꝑ q̄ꝫ
homo piger ſit ne faciat aliquod bonum:
qui ideo plaſmator iudicantis dicitur:ꝙ
adeo plaſmatus eſt qui habet pigros de
negligētia iudicare.Nam ſecundū Ber.
Accidia eſt quidam animi torpor quo quis
negligit aliqua bona inchoare: aut faſti
dit perficere.¶ Iſte ſic̄ caput accidie:
homines de ipſa temptat ⁊ negligentes
facit circa ſpiritualia.¶ Quintū nomen
eſt mām̄ona qui interpretat̄ diuitie vlꝰ cu
piditas:⁊ ſignificat auariciam per q̄ꝫ ho
mo cupidus efficitur circa mūdana.Un
de Augu.in quodam ſermone.Auarus
velud infernus omnia deuorans vellet
nullum hominem eſſe: vt omnia ſolus
poſſideret.¶ Iſte ſicut caput auaricie
homines de ipſa temptat:dū eos ad ter
rena inclinat.De ipſum ſequentibus di
citur Iſ.56.Omnes in viam ſuam decli
nauerunt vnuſquiſq̄ꝫ ad auariciā ſuā a ſum
mo vſq̄ꝫ ad nouiſſimū.¶ Sextum nom̄
eſt belzebu qui interpretat̄ vir muſcarū ⁊
ſignificat peccatū gule per ꝙ homo incō
tinens ſit circa guſtabilia:⁊ ſicut libenter
muſce comedunt dulcia: ita guloſi in ſa
poroſis dapibus delectantur.¶ Iſte ho

mines de gula temptat.Sed quantū dā
pnū homini ex gula proueniat:audi In
no.de vilitate condictionis humane.d.
Gula paradiſum clauſit ſuſpendit paſto
rem.Baptiſtam decollauit.¶ Septi
mū nomen eſt beemoth qui interpretat̄
beſtialꝰ ⁊ ſignificat peccatum luxurie per
ꝙ homo beſtia dicitur.de qua Ugo.Lu
xuria eſt imoderata carnis cupiditas:
dulce venenum:importuna mors:pernitio
ſa potio: que humanū corpus debilitat:
⁊ virile animi robur eneruat.¶ Iſte ſic̄
caput luxurie homines de ipſa temptat:
quibus dicitur Iaco.5.Epulati eſtis ſu
per terrā ⁊ luxurijs enutriſtis corda ve
ſtra.¶ Iſte ſeptenarius vitiorū ⁊ demo
num īpugnantium homines virtuoſos:
poteſt figurari per.7.boues deformes.7.
priores pulchras ⁊ pingues:deuorantes.
⁊ per.7.ſpicas percuſas que.7.alias pul
chras ⁊ plenas deuorabāt gē.41.¶ Ubi
ſciendū ꝙ per.7.boues pingues.⁊.7.ſpi
cas plenas:intelliguntur virtuoſi qui pro
pter virtutes oppoſitas.7.vitijs ꝑdictis
inſtar boum ⁊ ſpicarū dicuntur pulchri
⁊ pleni.¶ Per.7.autem boues macilen
tas:⁊ per.7.ſpicas percuſas vredine: in
telliguntur.7.ſpiritus reprobi cum.7.vi
tijs capitalibus:que propter īpugnatiōē
ſuam ⁊ tēptationes varias infeſtant vir
tuoſos homines:⁊ ab eis multociēs pul
chritudinem q̄ꝫ habebant ex virtutibus
aufert.Item dyabolus cum.7.vitijs pre
dictis poteſt figurari per draconē rufū
de quo dicitur apoc̄.12.Uiſum eſt ſignum
in celo:⁊ ecce draco magnus ⁊ rufus ha
bens capita.7.⁊ cornua.10.⁊ ī capitibus
eiꝰ dyademata.7.⁊ cauda eius trahebat
partem ſtellarum celi: ⁊ miſit in terrā.
¶ Ubi ſciendum ꝙ per draconem illum:
intelligitur dyabolus qui in forma ſerpē
tis decepit mulierē in paradiſo.Dicit̄ āt
magnus ꝓp magnitudinē potentie q̄ꝫ ha
bet ſi deꝰ ipm ꝑmitteret.Unde Iob.41.

Non eſt poteſtas ſub celo que cōparetur
ei qui factus eſt vt nullū timeret.¶ Di
citur autē rufus ꝓp iracondiā ⁊ inuidiam
q̄ꝫ habet ad genus humanū cognoſcens
ꝙ hō eſt factus a deo vt recipiat illā glo
riā q̄ꝫ ſuperbiendo amiſit.¶ Per.7.ve
ro capita intelligūtur.7.vitia capitalia.
Per.10.vero cornua intelligūtur.10.trāſ
greſſiones cōtra precepta decalogy:ď qui
bus hoies tēptat ſi pōt.¶ Signanter dr̄
habere ī capitibꝰ diademata:q: ſicut dya
dema eſt ornamentū capitis:ita dyabolus
qn̄ vult tēptare hominē de aliquo pecca
to:ornat ipm oſtendendo ſibi aliquā dele
ctatiōem exēplifica de ſingulis.⁊ ſic capit̄
hominē ſic̄ capit̄ piſcis ad amū.¶ Per
caudam vero qua canes aliquando blan
diuntur:intelligitur ſuggeſtio qua dyabo
lus applaudet homini.Sed aduerte ꝙ ſi
cut canes homini aliquando applaudent
⁊ poſtmodum eum mordent:ſic dyabolus
multotiēs homini videtur blādiri:⁊ tam̄
eū mordet attrociter cum ipm fac̄ cadere
in peccatum.¶ Per ſtellas aūt celi itel
liguntur oēs hoies q inſtar ſtellarum de
bent eſſe puri ⁊ mundi per deſertōē om
nium viciorꝫ:⁊ in celo fixi per deſiderium
eternorum:vt tandem in celo ſint ſitiꝰ vt
ſocij angelorꝫ.¶ Sed lꝫ ſic ďberet eſſe:ad
uerte tamen ꝙ dyabolus ſua cauda.i.ſua
ſuggeſtione has ſtellas.i.homines ꝑcu
tit ⁊ trahit tertiam partem ſecum: ⁊ di
mittit eas in terram:dum.ſ.viuunt ī hoc
mundo:terrēis dediti.Et poſtmodū quā
do moriunt̄: eos in infernum demergit.
vt dicatur de ipſis illud apoc̄.6.Stelle ce
li ceciderūt ſup terrā.Quāuis autem hic
de tertia parte dicatur:vtinam tam̄ plꝰes
nō eſſent.O quāti nō ſolū īfideles ſꝫ xpia
ni ſaltē noie dimittūt ſe decipi:⁊ ad terrā
a dyabolo trahi.Nā trahunt̄ oēs ſuperbi
oēs auari ⁊c.Unde pōt merito dici ď dya
bolo illud Iob.21.Poſt ſe oēm hoiē tra
hit:⁊ an̄ ſe innumerabiles.

Quinta pars.

Equitur. Fc̄m eſt autem cum h̄ ⁊c. Ubi tangit cōmendandū cele britatem gaudioſam: ꝙ pꝛobat pꝛeconium audiendum. Ubi duo facit: qꝛ pꝛimo ponit mulieris virtuoſam cōmēdationem. Scd̄o xp̄i fructuoſam ꝯfoꝛmitatē ❡ Quantū ad pꝛimum dicit. Factum eſt autem ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ magna fidei cōmendatio in hac muliere cognoſcitur ſecundū Bed. quādo ſcribis ⁊ phariſeis in lege ſapientibus: cōtradicentibꝰ xp̄o: ip ſa incarnationē ipſiꝰ euidēter expꝛeſſit. ❡ Quantū ad ſecunduꝫ .ſ. xp̄i fructuoſam confirmatiōem dicit. At ille dixit ⁊c. Ubi ſciendum ſecunduꝫ Criſo. ꝙ quādo dicitur quin imo beati ⁊c. non tenetur pꝛiuatiue: ſed additiue. q. d. Non tantū beata eſt maria quia me poꝛtauit ⁊ lactauit: ſed maxime beata eſt: quia infoꝛmata fidē ⁊ virtutibus: pꝛecepta dei: operē ſeruauit. ❡ Sciendum eſt etiam ſecunduꝫ Criſo. ꝙ h̄ verbum xp̄i fuit magne conſolatiōis ⁊ ſolatij: duꝫ non ſolum ad beatitudinem habendaꝫ requiritur ꝙ coꝛpoꝛaliter xp̄m poꝛtemus: ſed ꝙ mentaliter ⁊ in operibꝰ bonis. ❡ Sciendum eſt etiam ꝙ qui verbum dei audiunt ⁊ illud cuſtodiunt poſſunt figurari per virum de quo dicitur Mat. 7. Omnis qui audiuit verba mea h̄ ⁊ fac̄ ea: aſſimilabitur viro ſapienti qui hedificauit domū ſuam ſ̄ petraꝫ: ⁊ deſcendit pluuia: ⁊ venerunt fluia ⁊ flauerūt vēti ⁊ irruerūt in domū illam ⁊ non cecidit: fundamēta eni erant ſupꝛa firmaꝫ petram. ❡ Ubi ſciendum ꝙ per virum ſapientē: intelligitur quilibꝫ virtuoſus. Iſte domū ſuam .i. vitaꝫ ſuam ⁊ conuerſationem ſtabilem firmat ſupꝛa petraꝫ .i. ſupꝛa xp̄um q̄ inſtar petre que in fundamento ponitur vt ſit firmuꝫ: eſt fundamentū totius ſpiritual' hedificij ⁊ virtuoſe vite. Un̄ .i. coꝛ. 10. Petra āt erat xp̄s. In vita igitur virtuoſa iuxta eundē apoſtolū .i. coꝛ. 3. Fūdamentū aliō nemo pt̄ ponere p̄ter illū ꝙ poſituꝫ eſt ꝙ ē xp̄s yh̄s. ❡ Fundata igitur domo ſup̄ fundamēto tā valido: non cōcutitur nec ruitur: ſiue inuadat a pluuia ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ p̄ pluuiā intelligit tēptatio carnal' cōcupiſcentie: qꝛ pluuia i terra vniuerſalr̄ diffundit: blanō ingreditur: ⁊ p̄ eā terra mollis efficitur. ſic cōcupiſcentia carnalis generalr̄ diffundit in omnia mēbꝛa hois per naturalē inclinatōnem. Blanō ingreditur p̄ ſenſualē ōlectatōem Per eā homo moll' efficit p̄ pernitioſam cōtinuatōem. Iſta eſt pluuia de qua p̄s. Poſuit pluuias eoꝛū grādinem: ignem comburrentē in terra ipoꝛum .i. in coꝛpore terreno. ❡ Per flumina vero itelligitur auaritia. qꝛ ſicut flumina hn̄t inſtabilitatem ſic ⁊ auaritia. ❡ Per ventum autem intelligitur ſuperbia quia ventus aliquando inflat. vt pꝫ in veſica. aliqn̄ eleuat vt patet in turbine. aliqn̄ depꝛimit vt pꝫ in fulgure. Si ſuperbia homiem inflat p̄ pꝛopꝛiā reputatōeꝫ. Ipſuꝫ eleuat p̄ indebitam ambitionē. Ipſuꝫ depꝛimit p̄ diaꝫ punitionē. ❡ Nō āt virtuoſus q̄ domuꝫ ſuā ſ̄ petrā xp̄ꝫ fundauit p̄dicta timere n̄ hꝫ cū xp̄ꝫ hēat ſuſtētantē ⁊ .d. ſibi Je. 46. Et tu ne timeas ſue meꝰ iacob ⁊ ne paueas iſrl̄: qꝛ ecce ego te ſaluū faciā. Nam ſaluos nos fac̄ i p̄nti p̄ gr̄aꝫ ſuā vt tādē nos p̄ducat ad gl'aꝫ ſempiternā. Ad q̄ꝫ ⁊c.

❡ Dominica .4. quadrageſime.

a Abijt yh̄s transmare gallilee ꝙ eſt tybiriadis ⁊c. Jo. 6. Nos videmus per experientiam ꝙ officium boni medicis habentis aliqueꝫ infirmum eſt dare ſibi medicinam moꝛbo ꝯriam. qꝛ ſ̄m Grego. Cōtraria ꝯrijs curantur. Si autem videt infirmum p̄p̄ medicinā ſibi datā effici nimis debilē. datur ſibi aliquod reſtauratiuum confoꝛtās eum vt poſſit medicinam ſuppoꝛtare. ❡ Sicut igitur eſt in iſtis coꝛpoꝛalibus. ita ſuo modo.

eſt in ſpiritualibus. Xp̄s igitur qui ē ſpiritualis medicus videns homines infirmari diuerſitatibus peccatoꝛum. dat eis ſalutiferam medicinam .ſ. p̄niam q̄ꝫ d̄bent facere de cōmiſſis. ⁊ ad hoc eſt ſpecialiter oꝛdinatum tempus quadrageſime. vt qui alio tempoꝛe tranſgreſſi ſunt voluntateꝫ diuinam per quod ſunt ſp̄ualit infirmati. medicinam amarā ſuſcipiant carnem per abſtinētiam macerādo. ❡ Quia vero p̄pter debilitatem ⁊ fragilitatem hominuꝫ h̄ medicina eos debilitat: dat eis reſtauratiuum pꝛetioſum .ſ. p̄miſſionē vite eterne. ⁊ ſacietature. q̄ꝫ homies per veraꝫ penitētiam finaliter aſſequunt. Que quideꝫ refectio p̄ie dat intelligi p̄ refectōnem coꝛpoꝛalē ſequētium xp̄m: qn̄ de .5. pāibꝰ ⁊ duobus piſcibus .5. milia hominuꝫ ſatiauit: vt narrat yſtoꝛia euangelij hodierni. In quo euāgeliſta quattuoꝛ tangit .ſ.

Actū virtuoſuꝫ ⁊ imutabilem:
Affectum viſceroſuꝫ ⁊ cōpaſſibilē.
Effectū vigoꝛoſuꝫ ⁊ admirabilē.
Succeſſuꝫ fructuoſuꝫ ⁊ cōmendabilem.

❡ Pꝛimū p̄bat mūdanoꝝ deſ̄tō. 2m affli ctoꝝ inſpectō. 3m famelicoꝝ refcō. 4m populoꝝ cōmēdatio. Pm i p̄n. 2m ibi. Cū ſb leuaſſꝫ ergo ocl'os ⁊c. 3m ibi. Dixit ei vnꝰ ex diſciplis ⁊c. 4m ibi. Illi ergo hoīes ⁊c.

Pꝛima pars.

q Uantum ad pꝛimum vbi tāgit ⁊c. ꝙ pꝛobat ⁊c. dicit. Abijt yh̄s ⁊c. Ubi quattuoꝛ poſſumus conſiderare .ſ.

Chꝛiſti exemplaritatem.
Populi ſedulitatem.
Loci ſublimitatem.
Tempoꝛis ꝯgruitatem.

❡ Qm ad pꝛimū dicit. Abijt yh̄s ⁊c. vbi ſciēdum ꝙ h̄ mare non erat mare ſalſus: ſed quedam congregatio aquarum ex fluxu ioꝛdanis. Quod quidem mare vocabatur ſ̄m pꝛopꝛietatem hebꝛei ſermonis qui omnem congregationem aquaruꝫ vocabant mare. Unde gen̄ .i. Congregatōeſ q̄ꝫ aquarum appellauit maria. Illud autē ſtagnum appellabatur multis modis. Nam dicitur mare gallilee a regione adiacente. Dicitur mare tyberiadis a ciuitate que tyberias dicitur q̄ꝫ hedificauit herodes in honoꝛem tyberij Ceſaris. Dicitur etiam mare geneſareth a nᵃ lacus: qꝛ ex ſe criſpantibus vndis generat auras. Nam geneſareth grece: quaſi generans auram latine dicit. ❡ Hoc mare Chꝛiſtꝰ tranſiuit vt ſecundum Thom. verbum p̄dicatōis impenderet populo. ❡ Quantum ad ſecundum .ſ. populi ſedulitatem dicit. Et ſequebatur eum multitudo magna: cuius cauſam aſſignans dicit quia videbant ſigna que faciebat ⁊c. Ubi ſciēdū ſecūdum Criſo. ꝙ homines groſſioꝛes ſequebant Chꝛiſtum pꝛopter ſigna que videbant ab eo fieri. Sapiētioꝛes autem nō ſolum p̄p̄ hoc ſed p̄p̄ excellētem eius doctrinam. ❡ Quantum ad 3m .ſ. loci ſublimitateꝫ dicit. Subijt ergo yh̄s ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ iſte mons erat iuxta litus tyberiadis ex oppoſito. ❡ Quantum ad quartum .ſ. tempoꝛis congruitatem dicit. Erat pꝛoximum paſcha ⁊c. vbi ſciendum ſecundum Alcuinm ꝙ iminente paſcha Chꝛiſtus turbam refecit: ſignificat ꝙ qſquis pane verbi ⁊ coꝛpoꝛe ⁊ ſanguine deſiderat refici: debet ſpirituale paſcha facere. ideſt de vitijs ad virtutes tranſire. ❡ Sciendum eſt autem circa iſtam pteꝫ pꝛincipalem loquendo moꝛaliter: ꝙ p̄ mare intelligitur mundus: quia ſicut mare eſt amarum: ita in mūdo ſunt multe amaritudines ⁊ pene: ſicut etiam mare eſt periculoſum nauigantibus. iuxta illud eccleſiaſt. 43. Qui nauigant mare enarrant pericula eius: ita mundus periculoſus ē in ipſo viuentibus: quia in ip̄o multi ſpiritualiter moꝛiuntur. ❡ Signanter autē dicitur hoc mare gallilee. quia gallilea

vno modo interpꝛetatur rota : ſicut autꝫ
rota inſtabilis eſt ⁊ facile voluitur : ita
mundus inſtar rote inſtabilis eſt ⁊ volu
bilis quia hō mō ſanus ⁊c. ¶ Iſte mun
dus ſic periculoſus poteſt figurari p illō
mare de quo ſnialiter dicitur dan. 7. Ui
debā inquit in viſione mea ⁊ ecce quattu
oꝛ venti celi pugnabant in mari magno
⁊ quattuoꝛ beſtie grandes aſcendebant
de mari diuerſe inter ſe. Pꝛia erat quaſi
leena: ⁊ alas habebat aquile. Secunda ſi
milis erat vrſo ⁊ habebat tres oꝛdines
dentiū i oꝛe eius. Tertia ſilis erat pardo
⁊ habebat alas auis ſuper ſe quattuoꝛ ⁊
quattuoꝛ capita. Quarta beſtia erat terri
bilis ac mirabilis ⁊ foꝛtis nimis: dentes
ferreos habebat magnos comedēs atꝙ
ꝯminuens ⁊ reliqua: pedibus ſuis ꝯcul
cans. Hec beſtia erat diſſimilis ceteris
beſtijs quas viderā ⁊ habebat coꝛnua. io.
¶ Ubi ſciēdū ꝙ per illud mare vt dcm̄ ē
intelligitur mundus de quo ps. Hoc ma
re magnū ⁊ ſpatioſuꝫ manibus. Per quat
tuoꝛ autē ventos pugnantes adinuicē in
telligūtur quattuoꝛ que in mundo conſide
rari poſſunt. ſ. natiuitas ſignificata per
ventum oꝛientalē. Moꝛtalitas ſignifica
ta per occidentalem. Pꝛoſperitas ſignifi
cata per auſtralem. Aduerſitas ſignifica
ta per aquilonarem. ¶ Iſti quattuoꝛ vē
ti pugnare dicuntur adinuicem: quia nūc
homo naſcitur: nunc moꝛitur: nūc pꝛoſpe
ratur: nunc tribulatur. Et quandoꝙ ho
mo in tali pugna non firmat ſe ſupꝛa pe
tram xp̄m vt pugnādo poſſit reſiſtere: ſꝫ
magis in ipſa deicit: dum conſiderādo
ſuam natiuitatē erigitur: ꝯſiderando moꝛ
tem non flectitur exiſtens in pſperis ex
tollit: exn̄s in aduerſis ꝯcutitur. ¶ Per
q̄ttuoꝛ āt beſtias mōſtruoſas aſcēdētes d̄
mari intelligūtur q̄ttuoꝛ vitia in mundo
q̄bus quaſi generaliter ſunt homies irre
titi. Nā p pꝛimā beſtiā q̄ leene erat ſimi
lis: intelligitur peccatū ſupbie: qꝛ ſicut leo
iter aialia bꝛuta habet dominiū pp̄ ꝙ rex
dicit. Ita ſuperbus ſp̄ appetit dn̄ari. iux
ta illud Job. ij. Uir vanus in ſuperbiam
erigitur ⁊ quaſi pullū onagri ſe liberꝝ na
tū putat. ¶ Signanter āt dicitur ꝙ h̄ be
ſtia hēbat alas ſicut aquila: qꝛ ſicut aquila
ſupꝛa alias aues volat: ſic ſupbus ſp̄ appe
tit ſupꝛa alios exaltari. ¶ Per ſecundaꝫ
beſtiā que erat ſilis vrſo: intelligitur pec
catū luxurie. Nā ſicut vrſus eſt aial imū
dum: ita per luxuriā hō inficitur. Un̄ Ec
cle. 25. Pꝛopter peccatū luxurie hō exce
cauit vultū ſuū tanꝙ̄ vrſus: ⁊ quaſi ſaccū
oſtendit in medio pꝛoximoꝝ. Nā luxuria
mentē excecat: ⁊ quaſi ſaccus coꝛam alijs
oſtendit vilē. ¶ Signanter autē dicitur
ꝙ h̄ habebat tres oꝛdies dentiū pꝛopter
tria que reperiuntur in luxurioſo. Nam
talis habet fedas cogitatōes: inhoneſtas
locutiones: ⁊ turpes operatiōes. que ſunt
tres ſpecies que odiuit dominus vt ha
betur eccleſiaſtici. 35. ¶ Per tertiam be
ſtiam que ſimilis erat pardo: intelligitur
peccatū vanaglorie. Nā ſicut pardus eſt
aial de diuerſis coloꝛibus picturatum ſic
vanagloꝛioſus d̄ gratijs ſibi datis ad me
ritum: ecōuerſo inaniter gloꝛiatur. ¶ Si
gnanter autem dr̄ ꝙ h̄ alas habebat: qꝛ
vanagloꝛia eſt filia ſuperbie: per q̄ꝫ hō i
altum exaltatur. Dr̄ etiā ꝙ habebat q̄ttu
oꝛ capita: qꝛ homo de quattuoꝛ poteſt ia
niter gloꝛiari. pꝛimo de rebus ſpirituali
bus ſicut de ſcia ⁊ ſenſu ⁊c. Scdo d̄ rebus
coꝛpoꝛalibus ⁊ h̄ dupl'r: vel de naturalibꝰ
ſicut de pulchꝛitudine: foꝛtitudine ⁊c. vel
de acq̄ſitis: ⁊ h̄ dupl'r: vel de imobilibus
vt poſſeſſiōibus caſtris ⁊c. vel de mobili
bus. ſ. indumētis: oꝛnamētis ⁊c. In his ei
homo inaniter gloꝛiari dicitur: qꝛ oīa illa
de ſe vana cernunt: iuxta illō eccl'a ſtes 1.
Uidi cuncta que ſiunt ſub ſole: ⁊ ecce vni
uerſa vāitas ⁊ afflictio ſpiritus. ¶ Per
quartam vero beſtiam cuius nomē n̄ pōi
tur: q̄ tamen habebat dentes ferreos ⁊

daniel. 7

cōterebat omnia intell'r peccatū auaricie:
cuius nomen nō ponit: quia auaritia non
ſolum: vno modo cōmittitur: ita vt vno
ſolo poſſit vocari noie: ſed m'ltis. ſ. p vſu
ram rapinaꝫ ⁊c. q̄bus poſſit tēpoꝛalia ſibi
aggregare: ⁊ iō dr̄ habere dētes ferreos.
Dicit etiam h̄ beſtia comedēs: dū diuitias
ad ſe trahit: ⁊ cōminuens dum aufert ab
alijs. ⁊ reliqua pedibus ꝯculcans: dū acq
ſita ſolum ſibi retinet nec curat alijs ſbue
nire. Un̄ auarus ē de generatōe iª d̄ qua
puer. 30. Generatō q̄ pꝛo dētibꝰ gladios
hꝫ ⁊ comādat molaribꝰ ſuis: vt comedat
iopes d̄ terra: ⁊ paupes ex hoibus. ¶ Si
gnanter autꝫ dr̄ ꝙ erat diſſilis: quia nul
lum alioꝛum vitioꝝ tantū offendit pꝛoxi
mum: ſic maledicta auaritia. Unde eccl'i.
10. Auaro nihil ē ſceleſtius. Dicit etiā ha
bere coꝛnua. 10. pp̄ter. 10. trāſgreſſiones p̄
ceptoꝛum cōtra q̄: auarus non ptimeſcit
facere: vt ſolum poſſit diuitias cōgregare.
de q̄bus dominꝰ numeri. 14. Tēptauerūt
me iā. 10. vices: nec obedierūt voci mee nō
videbūt terram: p qua iuraui pr̄ibus eo
rum. ¶ Sed ꝯſidera o miſer peccatoꝛ q̄d
iſtis beſtijs accidat: vt peccata ſignificata
per ipſam facere ptimeſcas. Nam ſic dici
tur dan̄. 7. de punitiōe iſtarū beſtiaꝝ. Ui
di inq̄t dan̄. ꝙ interfecta eſſet beſtia ⁊ pe
riſſꝫ coꝛpꝰ eius: ⁊ traditū eſſet igni ad cō
burendū. Aliarum quoꝙ ablata eſſet ptās.
¶ Ubi ſciēdum ꝙ p illam beſtiā q̄ꝫ dicit
iterfectā ⁊c. intell'r auaritia vt. s̄. Homo
igitur auaritie deditus interfici dr̄: quan
do moꝛitur: ⁊ tūc igni ⁊ penis infernalibꝰ
cruciādus traditur. vnde Je. 22. Tui vero
oculi ⁊ coꝛ ad auaritiā. ⁊ ad ſanguinem in
nocentem fundendū: ⁊ ad calūpniam: ⁊ ad
curſum mali operis. pꝛopterea h̄ dicit do
minus: ſepultura aſini ſepelietur putrefa
ctus ⁊ pꝛoiectus extra poꝛtas Jerm. Naꝫ
re vera ſic eſſe deberet vt auari ⁊ ſcelera
ti admodum aſini decoꝛiarent ⁊ expolia
rentur diuitijs: ⁊ in foſſatis: nō in ſacro ci
miterio ponerent. Ut ſic putrefacti i aīa
extra poꝛtas ieruſalem pꝛiciantur ⁊ in in
fernum cruciātur. ¶ Per alias vero be
ſtias tres itelligunt alie tres ſupꝛa nomi
nate que ſignificāt alia tria peccata ſupꝛa
dicta. A quibus auferri poteſtas dicitur:
quia ab omnibus ill' tribus irretitis: au
fertur poteſtas peccandi: dum p moꝛtem
deficiunt. Si autē vis ſcire: quid illis be
ſtijs ſpecialiter accidat: audi quid de pꝛi
ma dicitur dan̄. 7. Aſpiciebam inquit do
nec euulſe ſunt ale eius ⁊ ſublata eſt de ter
ra. Nam ſic auis cū habet alas euulſas vo
lare nō poteſt ſed cadit inferius: ita vēiet
tempus ꝙ ſuperbus ſic d̄plumabitur: ꝙ
iam nō poterit in altum aſcendere: ſed d̄
mergetur in pꝛofundum inferni. Unde ta
li dicitur abdie. 1. Si exaltatus fueris vt
aquila: ⁊ ſi inter ſydera poſueris nidum
tuum: inde detrahante dicit dominus.
¶ De ſecunda. ſ. luxuria dicitur apoc. 18.
¶ Quantum gloꝛificauit ſe ⁊ in delitijs
fuit: tantum date ei toꝛmentū ⁊ luctum.
¶ De tertia. ſ. pdo. i. vana gloꝛia. dicitur
Jere. 9. Non gloꝛietur ſapiens in ſapien
tia: ⁊ non gloꝛietur foꝛtis in foꝛtitudine
ſua: ⁊ diues in diuitijs ſuis: ſed in h̄ glo
rietur qui gloꝛiatur ſcire ⁊ noſce me:
quia ego ſuꝫ dominus qui facio miſericoꝛ
diam ⁊ iudicium: ⁊ iuſtitiam in terra. mi
ſericoꝛdiam inq̄ꝫ bonis ⁊ iudicium mal'.
¶ Uel aliter dicere poſſumus ꝙ p quat
tuoꝛ beſtias intelligunt.
Seuicia tyrānnoꝛum.
Perfidia hereticoꝛum.
Fallacia ſimulatoꝛū.
Malitia emulatoꝛum.
¶ De pꝛima tren̄. 3º. Urſus inſidians fa
ctus es mihi leo in abſconditis. ¶ De ſe
cunda. eze. 19. Leo factus eſt ⁊ didic capе
re pꝛedam: homineſꝙ comedere. ſ. ſuis
fallacijs. ¶ De tertia pꝛouer. ij. Simula
toꝛ oꝛe decip̄ amicum ſuum. vnde legitur
de quodam philoſopho ꝙ cum quidam

ipſum laudaret:ipſe ſibi reſpondit. Quid laudas: nūquid me vendere vis. ¶ De quarta innominabili. ſ. malicia emulatorum dicit habere cornua. 10. quia detractor. 10. modis alteri detrahit. Primo i abſentia male de alio loquēdo. Secundo modis quibus poteſt alteri malum inquirēdo. Tertio malum ꝙ fit de alio: publice diulgando. Quarto per aliqua ſigna animū deſpiciendo: vel ſubſānando. d. bene ſcio quis ⁊ qualis ſit iſte pexime ſuſpitionem ingerendo. Quinto famā alteri denigrādo. Sexto alteri adulādo: quia ſi nō poteſt detrahere: adulatur ei. Septimo falſo aliū accuſando. Octauo. d. ꝙ h ex conſciētia fac. 9° in dictis ſuis dilectiōem illius de quo detrahit oſtēdendo. 10° honorem ſuperioris ad quē loquit ſimulādo. Scias te dilatare in his. Unde Ber. ſuper cāt. ſermōe 24. Detractores aūt quodam ſimulate verecundie vultu: cōceptam maliciam quā retinere non poſſunt: obumbrare conantur. ¶ Idem Ber. in quodam ſermone. Detractor: ſi pauper es vilē te reputat. Si diues ambitioſum: auarū ⁊ cupidū. Si affabilem: diſſolutū. Si pdicator vel doctor es: honoris ⁊ hūani fauoris acquiſitorem. Si taces: inutilem. Si ieiunas: ypocritam. Si comedis: deuoratorem ¶ Per mortem qui alibi deſertum dicitur. intelligit penitentia: que inſtar deſerti videtur hoibus aſpera Ad quā trāſeuntes mare. i. deſerentes mundū ⁊ vicia debent aſcendere per affectum ⁊ opera bona. ¶ Qualiter autem homo ire debeat in deſertum penitentie ad pugnandū contra vicia fuit figuratum i. mach. 5. vbi ſententialiter dicitur ꝙ iudas machabeus ⁊ iōathas frater eius trāſierūt iordanem ⁊ abierūt viam. 3. dierum per deſertum ⁊ pugnantes contra inimicos optinuerūt victoriam. Ubi ſciendum ꝙ per iudam qui interpretatur confitens ⁊ iōatham qui interpretatur columba veniens: intelligitur quilibet chriſtianus qui

inſtar columbe debet haberē ſimplicitatē: ⁊ inſtar iudeorum firmiter confiteri. Ut ſic dicat cum ps. Confitebor tibi domine in toto corde meo in conſilio iuſtorum ⁊ congregatione. ¶ Per iordanem vero qui interpretatur deſcenſus: intelligitur mundus: in quo homo verſus mortem vadit cottidie deſcendendo: iuxta illud eze. 26. Deſcēdent de ſedibus ſuis omnes principes maris. i. mundi amari. ¶ Per deſertum autem intelligitur ſtatus penitentie: quia ſicut in deſerto: pauci homines habitant ita pauci ſunt qui velint ad penitentiam venire corporales delitias dimittendo. Et tamen fructus eius ē vita eterna. iuxta illud Mat. 3. Penitentiam agite: appropinquabit enim regnum celorū. ¶ Per viam autem. 3. dierum: intelligūtur. 3. partes penitentie que ſunt: cordis contritio. oris confeſſio ⁊ operis ſatiſfcō: ⁊ h ſunt de quibus dominus eccli. 25. In tribus beneplacitum ē ſpiritui meo. Sic autem poteſt homo ſecure ꝯtra inimicos accedere ⁊ de ipſis victoriam optinere. quib⁹ leuiti. 26. Perſequimini inimicos veſtros ⁊ corruent coram vob. ¶ Uel per montem: intelligitur celeſtis pria: ad quā exemplo Chriſti: tranſito mari. i. mundo ⁊ derelictis vitijs debemus aſcendere. Ad ꝙ nos inuitat xps exo. 24. d. Aſcendē in montem ⁊ eſto ibi. ¶ Iſte eſt mons libani de quo figuratiue dicitur eccleſiaſtici. 50. ꝙ ſymon ſacerdos magnus ſtans iuxta aram: circa ipſum corona fratrum: quaſi plantatio cedri in monte libano ſic circa illum ſteterunt quaſi rami palme: ⁊ omnes filij aaron in gloria ſua. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per ſymonem qui interpretatur obediens: intelligitur Chriſtus qui iuxta illud phi. 3. Factus eſt obediens vſq ad mortem. Qui ſacerdos magnus dici poteſt: quia pro ſalute humani generis ſe obtulit oſtiam deo patri. Iſte iuxta aram ſtare dicitur: quia eſt in gloria

paradiſi qui poteſt dici ara ⁊ templū dei Circa quem frm corona eſſe dicitur: quia omnes fideles qui ſunt in patria: qui fratres eius dicuntur ratione humanitatis aſſumpte: ipſum glorioſe circondant. ¶ Dicitur etiam quaſi plantatio cedri i monte libano qui interpretatur candidatio propter nimiam puritatem que ē ibi. Circa quod ſancti qui ſunt in patria: ſtare dicūtur vt rami palme: quia victorioſe vincendo mundum: dyabolum carnē ⁊ vi na: ad celeſtem patriam peruenerunt. Ut ſic in gloria ſua ſint omnes filij Aaron. i. omnes fideles. De quibus Iſa. 32. Sedebit populus meus in pulchritudie pacis ⁊ in tabernaculis iuſtitie ⁊ in requie opulenta.

Secunda pars.

Equitur. Cum ſubleuaſſet ergo oculos yhs ⁊c. Ubi tangit affectum viſceroſum ⁊ cōpaſſibilē. ꝙ probat afflictorum inſpectio. vbi quatuor poſſumus conſiderare. ſ.

Xpi compaſſionem.
Ipſius interrogationem.
Cuiuſdā dubitatiōis remotionē.
Apoſtoli reſponſionem.

¶ Quantu ad primum dicit. Cum ergo ſuble. ⁊c. Ubi ſciendum ſecundum Bedā ꝙ eleuatio oculorum xpi ſignificat compaſſionem quā habuit xps ad turbam indigentem: iuxta illud ps. Oculi eius in pauperem reſpiciunt. ¶ Eleuatio etiam oculorum xpi ſecundum Bedam eſt nobis exemplum honeſtatis ⁊ pudiritie: ne. ſ. hinc inde oculos vagabundos. ¶ Quantum ad xpi interrogationem dicit: dixit ad Philippum ⁊c. Ubi ſciendum ſecūdū Criſo. ꝙ xps interrogauit Philippum: vt ex reſponſione eius miraculum euidētius appareret. ¶ Quantum ad cuiuſdā dubitationis remotionem. dicit. Hoc autem dicebat temptans eum ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ quia xps interrogauit Philippū vnde ememus panes ⁊c. poſſet aliquis

credere ꝙ hec interrogatio veniret ex ignorātia xpi: quaſi neſciens vnde poſſet paſcere turbam. ꝙ ſecundum Criſo. Remouet euangeliſta. d. Sciebat enim quid eſſet facturus. ¶ Interrogauit etiam eū ſecundum Criſo. Ut ex reſponſione ſua probaret eum: vt per ſignum factum duceret in certam cognitionem de ſua potētia. ¶ Quantum ad quartum. ſ. apoſtoli reſponſionem dicit. ⁊ reſpōdit ei Philippus ⁊c. Ubi ſciendū ſecundū Alcuinū ꝙ Philippus in hac reſponſione: tarditatē ſuam oſtendit. Nam ſi perfecte de creatione inquit intelligeret: de eius potentia ⁊ largitate non diffideret. ¶ Sciēdum eſt autem circa iſtam partem in qua fit mentis de compaſſione quā xps oſtendit ad turbas ꝙ ſignificat pietatem quā deus habet ad totum genus humanum. Que cōpaſſio diuina fuit nobis figurata Exo. 3. vbi ſententialiter dicitur ꝙ cum populus Iſraeliticus eſſet in egypto ſub ſeruitute Pharaonis: clamauerunt ad dominum: quorum vota exaudiens deus dixit Moy. clamor filiorum Iſrael venit corā me: vidiq afflictionem eorum qua ab egyptijs opprimuntur: ſed veni mittam te ad Pharaonem vt educas filios Iſrael de egypto. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per populū Iſraeliticū exiſtentem ſub ſeruitute Pharaonis intelligit totū gen⁹ humanū ꝙ an aduētū filij di erat i tenebris pccōꝝ ⁊ h ſub ſuitute dya' ſignificati p phonem. ¶ Uidētes āt pres veteris teſti miſiā i q̄ erat totū gen⁹ humanū clamabāt tota ꝑ cordijs: vt eis dñs mitteret redēptorē vñ ps. Emitte manū tuā d alto ⁊c. ¶ Dñs āt benign⁹ ⁊ pi⁹ vidēs afflictionē ppli ſui miſit Moyſen. i. xpm. Et iſte vt fortis ⁊ puis dus: gen⁹ humanū de ptāte dya' libauit. Uñ ipleta ē pphetia Iſa. d. Iſa. 9. Pplꝰ q ambulabat i tenebris vidit lucem magnā: habitantibus in regione vmbre mortis: lux orta eſt eis.

Tertia pars.
Sequit. Dic̃ ei vnus ex diſcipu
lis eius ⁊c. Ubi tangit effectuʒ
vigoroſum ⁊ admirabilem ꝙ p
bat famelicorũ refectio. Ubi quattuor poſ
ſumus cõſiderare. ſ.
Naturã adiacentem.
Situm cõtinentem.
Actum euidentem.
Exceſſum eminẽtem.
¶ Quantũ ad primũ dicit. Dic̃ ei vnus
ex diſcipulis ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ illd̃ mi
raculum: q̃ꝫuis potuiſſet facere creando
de nihilo: tñ noluit. Unde Criſo. Nõ eni
materia ſubiecta idigebat: ſed ne creaturẽ
aliene viderent eſſe ab eius potẽtia: ipis
creaturis vtit ad materiã miraculorum.
¶ Quantũ ad ſitum cõtinentem: dicit er
go ihs facite eos ⁊c. Ubi ſciẽdum ſecũ
dum Tho. ꝙ fenũ d̃ quo hic dr̃: erat her
ba viridis. Erat enim paſcha ꝙ in primo
menſe veris ꝓſitebat. ¶ Quantũ ad actũ
euidentem dicit. Accep̃ ergo ihs panes
⁊c. Ubi ſciendum ſecũdum Augu. ꝙ. 5. pa
nes quos xp̄s ſic multiplicauit fuerunt
quaſi quedaꝫ ſemina que xp̄s p potentiaꝫ
que in ip̄o erat multiplicauit eo modo q̃
per ſuã potentiã multiplicant ſemina ter
re mandata. ¶ Sciẽdum eſt etiaꝫ ſecun
dum Criſo. ꝙ xp̄s volẽs facere: tã ingẽs
miraculũ orauit ⁊ gr̃as egit d̃o. primo vt
daret exẽplum comedentibus: deo gr̃as
agere. 2° vt nos in beneficijs poſtulandis
ad orandũ induceret. 3° vt ex h̃ turbam
hedificaret. ¶ Quantũ ad exceſſum emi
nentem dicit. Ut aũt impleti ſunt ⁊c. Ubi
3a. poſſumus cõſiderare. ſ.
Populi refectiõem copioſam.
Collegij executiõem virtuoſam.
Chriſti impoſitiõem amoroſam.
¶ Quantũ ad primũ dicit. vt aũt imple
ti ſunt. Ubi ſciẽdum ꝙ xp̄s populũ fame
licum ſatiauit ip̄m ſequẽteꝫ ⁊ i ipſo ſperã
tem. Ut impletũ ſit illud p̄s. Oculi oĩum
in te ſperãt dñe ⁊ tu das eſcã illoꝝ in tp̄e
opportuno. ⁊c. ¶ Quantũ ad xp̄i impoſitõ
nem amoroſaꝫ dicit. Dixit diſcipulis ſuis:
colligite ⁊c. Ubi ſciendum ſcd̃m Aug. ꝙ
xp̄s precep̃ diſcipulis vt fragmẽta colli
gerẽt: nõ ꝙ turbe ea colligerẽt vel porta
rent: ad oſtendendũ ꝙ diſcipuli debebãt
eſſe magr̃i orb̃ terraꝝ: quibus cõmittebã
tur oc̃lta ſcripturaꝝ: alijs pandere: q̃ poſ
ſunt intelligi p fragmẽta. ¶ Quantũ ad
collegij executiõeꝫ dicit. Collegerũt ergo
⁊c. Ubi ſciẽdum ſecũdum Criſo. ꝙ xp̄s p̃
cep̃ apoſtolos fragmẽta colligere: nõ q̃d
ad oſtentatiõem: ſed vt oſtenderet mira
culum factum: nõ fuiſſe fantaſticũ: ſed ve
rum. ¶ Sciẽdum eſt aũt circa iſtam pteꝫ
loquẽdo moralr̃ ꝙ p. 5. panes intelligunt
5. que dꝫ eſſe in vera pnia. ſ.
Cõtritio doloroſa.
Cõfeſſio pudroſa.
Jeiuniũ macerans.
Elymoſina recreans.
Oratio eleuans.
¶ Primus panis eſt cõtritio doloroſa.
Nam peccator cõſiderans peccatũ aniam
deformans dꝫ cõteri ⁊ dolere. Ut ſic ſacri
ficium ſe offerat d̃o quia p̄s. Sacrificium
deo ſpiritus cõtribulat9: cor cõtrituꝫ ⁊ hu
miliatum d̃s nõ deſpicies: ¶ Iſte ẽ panis
de quo p̄s. Cibab̃ nos pane lachrimarũ.
¶ Quid ãt ſit cõtritio: audi. Criſo. i libro
de cõpunctione cordis. d. Cõtritio eſt hu
miliati cordis vera cõpũctio: magna age
re ⁊ hũilia loqui: iuſte opari: ⁊ ſup peccatꝫ
timere ac tremer̃. Unde Criſo. ibidẽ. So
la cõpunctio eſt: q̃ fac̃ aniaꝫ orreſcere pur
puram: deſiderare cilitiũ: amare lachrias
fugere riſum. ¶ Secũdus panis eſt cõfeſ
ſio puderoſa. Nam poſtq̃ homo de pccõ
doluit dꝫ ipſum cũ verecũdia nõ cum riſi
bus cõfiteri. iuxta illud eccli. 17. Cõfitebe
ris viuens viu9 ⁊ ſanus cõfiteberis ⁊ lau
dab̃ deuꝫ ⁊ glificab̃ in miſeratõibus ei9.
¶ Quantũ aũt bonũ ſit ꝯfeſſio: audi Au

di Au. i libro d̃ pnia. d. Cõfeſſio ẽ ſal9 aia
rũ diſſipatrix vitoꝝ: reſtauratrix virtutũ
oppugñtrix d̃monũ: q̃d plura: obſtruit os
īferni: portas apit padiſi. ¶ 3us panis ẽ ie
iuniũ macerãs. Nã q̃ d̃liq̃d p delitias cor
pis: dꝫ ip̄ꝫ affliger̃ p ieiuniũ ⁊ al's auſteri
tates corpis. vñ ioel'. 2. Cõuertimi ad me
i toto cord̃ meo i ieiũio ⁊ fletu ⁊ plãctu: ⁊
ſcidite corda vr̃a ⁊ ñ veſtimẽta nr̃a. ¶ q'''
ãt bom ſit ieiuniũ: audi Aug. i ſ̃oẽ d̃ ieiu
nio. d. Jeiũiũ purgat mẽtẽ: ſbleuat ſẽſuꝫ:
carnẽ ſpũi ſbic̃: cor fac̃ ꝯtritũ ⁊ hũiliatũ: ꝯ
cupie nebl'as diſpgit libidinũ ardores ex
tinguit: caritatꝫ v̄o lumẽ accẽdit. ¶ Xp̄s
panis ẽ elya recreãs. Nã q̃ p pccm̃ auaric
deũ offendit. aliẽa vſurpãdo: l' ſua idebite
retinẽdo: dꝫ largas elioſinas facer̃: q: tob'.
4. Elya ab oi pccõ ⁊ a morte libat, ⁊ nõ pa
tit aiaꝫ ire in tenebras. Uñ Is 58. nb̃ dr̃.
Frãge exuriẽti panẽ tuũ egenos vagoſq̃
induc in domũ tuã: cũ videris nudũ: opi eũ
⁊ carnẽ tuã ne d̃ſpexeris. ¶ Qm ãt bom
ſit elya: audi Cri. ſup Mat. d. Medica
mentũ forti9 ꝙ maxie opat̃ i pnia: elya ẽ.
¶ Quint9 panis ẽ oratio eleuãs. Nam q̃
offendit deũ ſupbiendo: dꝫ oratiõi inſiſte
re: vt p oratiõem ſe hũilias: adipiſcat ve
niam d̃ pccis. Ut dicat de ip̄o illud eccli.
39. Apict os ſuũ i oratiõe: ⁊ p d̃lictis ſuis
deprecabit. Iſte ẽ panis d̃ quo p̄s. Panẽ
angeloꝝ mãducauit homo ⁊ cibaria miſit
eis in habũdantiã. Nã ſic angli deũ ꝯtie
cõtemplant: ſic homo dꝫ i deũ erigi p ora
tionẽ d̃uotã. ¶ Quantũ ãt bom ſit oratõ:
audi Caſſiodoꝝ ſup p̄s. d. Oratio pura: ẽ
p q̃ꝫ ira dei ſuſpendit venia pcuratur: pe
na refugitur ⁊ p̄miorũ largitas impetra
tur: cuꝫ dño loquitur cũ iudice fabulatur:
p̄ſentem ſibi fac̃ q̃ꝫ videre non pualet: ad
penetrabilia iudicis peccator admittit: ⁊
nullus inde reſpuitur: vbi qui in ea tepi
dus inuenitur. ¶ Quis vero dignã ora
tionem deo faciat: audi Greg. 2° libro mo
raliũ. d. Ille deo veram orationem exhibꝫ
qui ſemetipſum: quia pſ̃uis ſit humilitẽr
vidꝫ: qui nihil virtutꝫ ſibi attribuit. qui bo
na que ait: eſſe de miſericordia condito
ris agnoſcit. ¶ Quia vero iſti. 5. panes
ſunt ordeatij ⁊ aſperi: quia durum eſt ho
mini predicta facere: vt tollerent facili9:
duo piſces adiungunt: vt panibus ſapo
rem inducant. Ubi ſciendũ ꝙ per duos
piſces intelligit duplex conſideratio q̃ꝫ
penitens debet habere. ſ. conſiderare ꝙ
q̃ꝫuis penitentia ſit aſpera: tamen p ipſaꝫ
acquirit iocũditateꝫ premij: ⁊ euadit eter
nitatem ſupplitij. ¶ Uel per duos. 5. pa
nes: intelliguntur. 5. que homo debet con
ſiderare. ſ.
Cognitio ſui.
Pudor cõmiſſi.
Dolor amiſſi.
Timor iuditij.
Orror inferni.
¶ Prima cõſideratio eſt cognitio ſui. dꝫ
enim cognoſcere quis ſit: q: formatus de
vili materia. Uñ ſupbienti ⁊ nõ cognoſcẽ
ti condictiõem ſuam dicit eccleſiaſtici. 10.
Quid ſuperb̃ terra ⁊ cinis. q. d. materiaꝫ
ſupbiendi nõ habes. quia ſecunduꝫ Ber.
cõceptio: culpa naſci miſeria. viuere pẽa
⁊ mori anguſtia. ¶ Secũda eſt pudor cõ
miſſi. Nam homo dum cogitat vilitatem
peccati ⁊ turpitudinem: dꝫ confundi ⁊ eru
beſcere. Unde p̄s. Induant qui detrahũt
mihi pudore: ⁊ operiant ſic diploid̃ con
fuſione ſua. Et ezel'. 36. Confundimi ⁊ eru
beſcite ſuper vijs veſtris. ¶ Tertia ẽ do
lor amiſſi. Nam quãdo cõſiderat ꝙ amiſ
ſit diuinam gratiam q̃ꝫ receperat i baptiſ
mo angelorum ſocietatem ⁊ imenſam glo
riam q̃ꝫ in futuro expectat: multum debꝫ
dolere. dicẽdo cum p̄s. Circõdeder̃t me
dolores mortis: ⁊ torrentes iniquitatis
conturbauerunt me. ¶ Quarta eſt timor
iuditij. Nam peccator conſiderans ꝙ in
die iuditij oportebit eum de ſuis offenſio
nibus reddere rationem: multum debꝫ ti

mere ⁊ dicere cuꝫ p̃s.Timoꝛ ⁊ tremoꝛ ve
nerunt ſuper me ꝯtexerunt me tenebꝛe.
¶ Quinta eſt hoꝛroꝛ inferni. Nam pec
catoꝛ conſiderans ſeruitutem penarum i
ferni ⁊ ſocietatem malignam dꝫ hoꝛrere.
Nam ibi eſt terra tenebꝛoſa ⁊ opta moꝛtꝭ
caligine terra miſerie ⁊ tenebꝛarum vbi
vmbꝛa moꝛtis ⁊ null⁹ oꝛdo: ſed ſempiter
nus hoꝛroꝛ ihabitat.Job.10.Ubi ſic dicit
Iſ.66.vermis nõ moꝛietur ⁊ ignis eoꝛuꝫ
nõ extinguet.¶ Iſta qntuplex cõſidera
tio que peccatoꝛem dꝫ affligere:fuit figu
rata per cruciatũ.5.menſium locuſtarũ de
quo dicitur ſententialr̃ apoc̃.9.ꝙ locuſte
exierũt in terram ⁊ p̃ceptum eſt eis:ne le
derent fenũ terre:neqꝫ omne viridꝫ: neqꝫ
omnem arboꝛem:niſi tantũ homines qui
nõ habent ſignum dei in frontibus ſuis:⁊
datum eſt ill' ne occiderẽt eos:ſed vt cru
ciarent mẽſibus.5.⁊ cruciatus eoꝝ vt cru
ciatus ſcoꝛpij cum pcutit hominẽ.¶ Ubi
ſciendum ꝙ p locuſtas que ſunt animalia
terre naſcẽtia coꝛrodẽtia:intelligit ſinde
reſis ſiue cõſcientia que debet ꝺ peccatis
perpetratis hoiem moꝛdere: intelligi re
moꝛſu: dꝫ cruciari grauiſſime per cõtritõ
nem amaraꝫ:qui cruciatus inſtar ſcoꝛpio
nis debet eſſe:quia ſic̃ ſcoꝛpio cauda pcu
tit:⁊ percuſſo doloꝛem ingerit ſic homo
ſe cogitãdo moꝛtalem:q̃ moꝛs per caudaꝫ
que ẽ vltima pars animal' poteſt itelligi
dum ſua delicta cogitat:⁊ ꝙ ꝺ ipſis habꝫ
rationem reddere:⁊ penã debitam ſuſtie
re:debet merito p doloꝛis amaritudineꝫ
cruciari.¶ Iſte autem cruciatus dicitur
eſſe.5.menſium ꝓpter.5.conſideratiões p̃
dictas.Iſte vero cruciatus ad moꝛteꝫ nõ
dicit:q: q̃ꝫuis homo de pccis multũ dole
re dẽat:tñ deſpare nõ dꝫ:ſed ſperat̃ in di
uina miſericoꝛdia vt veniã mereat̃.¶ Si
gnãter ãt dicitur ꝙ ledere nõ debebãt fe
nũ terre ⁊c.q: p fenũ terre:intellr̃ vir hu
mil:qui inſtar feni vilẽ ſe reputat:duꝫ ter
ram ſe cognoſcit futuꝝ ⁊ eſſe.Per omne
viridꝫ vero intelligitur vir habẽs diuinã
grãꝫ animã irrigantẽ.Per arboꝛẽ:ãt fru
ctifer.i:vir fructificãs p opa bona. Nos
locuſte.i.remoꝛſus cõſcientie nõ dꝫ lederẽ
q: ſunt ſine pccõ. ¶ Per hoies ꝟo non
habentes diuinã ymaginẽ i frontibus.i.i
mẽtibus ſuis:intelligunt̃ peccatoꝛes in q
bus per pccm̃ eſt ymago dei abolita. Et
hos debẽt cruciare.i.recoꝛdare ꝯſcientia
conſiderãdo ſupꝛadicta.¶ Quia vero in
hoc cruciatu ⁊ remoꝛſu conſcientie: iſtar
panum ꝺ oꝛdeo ſentitur aſperitas: ne hõ
deſperet de venia: adducunt̃ duo piſces
ſapoꝛem pꝛebentes.ſ.redemptio ſufficiẽs
⁊ miſericoꝛdia indulgens. Magna enim
conſolatio eſt peccatoꝛi: quando cogitat
ꝙ ſanguine xp̃i yhu eſt ſufficienter redẽ
ptus.Et quando conſiderat xp̃i miſericoꝛ
diam que tante imenſitatis eſt: ꝙ omnẽ
ad ſe recurrentem reconciliat ſibi. Unde
p̃s.Apud dominum miſericoꝛdia ⁊ copio
ſa apud eum redemptio.¶ Per.12.autẽ
cophinos qui ſuperauerunt ⁊ reſeruati
ſunt:intelligitur eterna gloꝛia que v̂is pe
nitentibus qui reficiuntur.5.pꝛedictis pa
nibus ⁊ duobus piſcibus reſeruat̃: que ẽ
ſuperhabundans ſicut numerus duodẽa
rius.¶ Uel per.5.panes quos habebat
puer intelliguntur.5.plage xp̃i:quas xp̃s
ſicut puer ſine macula purus ⁊ inocens p
nob ꝓtulit.Qui oꝛdeacei dicunt̃ pp aſpe
ritatẽ grauiſſimã eius ⁊ doloꝛẽ. ¶ Per
duos ãt piſces intelligunt̃ in xp̃o diuini
tas ⁊ hũanitas:q: ſic̃ piſces dum comedũ
tur guſtũ delectãt: ſic delectatõ hominis
ẽ in viſiõe diuina ⁊ humanitate in xp̃o.
Iſti duo piſces hoiem reficientes poſſũt
figurari p duas virgas ꝺ qbus dr̃ zach.
ij.Aſſumpſi mihi duas v̂gas: vnã vocaui
ꝺcoꝛẽ:⁊ alterã fũiculũ ⁊ paui gregẽ. Per
virgã eiꝫ q̃ vocat̃ ꝺcoꝛ: itellr̃ xp̃i ditas de
coꝛ imẽſus.Per virgã ꝟo q̃ vocat̃ fũicul⁹

intellr̃ xp̃i humanitas.q: funiculus fit de
canepo ꝙ habꝫ oꝛtum a terra.ita xp̃s ha
buit coꝛpus nobis ſimile ⁊ terrenũ. His
duabus virgis dicitur gregem paſcere:
q: gres beatoꝝ reficitur: dum ꝯtemplat̃
diuinitatem ⁊ humanitatẽ in xp̃o. ¶ Ul'
per.5.panes ⁊ duos piſces que faciunt.7.
intelligunt̃.7.dotes beatoꝛum in patria.
Unde quilibꝫ beatus põt figurari per can
delabꝛum de quo zach.4.Uidi ⁊ ecce can
delabꝛum aureum totum:⁊ lampas eius
ſuper caput eius: ⁊.7. lucerne ipſius ſup
illud.¶ Ubi ſciendũ ꝙ per illud candela
bꝛum totum aureum intelligitur qlibet
ſanctus q ad modum candelabꝛi:erectus
fuit in deum per rectam intẽtõem: ⁊ fuit
aureus per intenſam deuotõem.¶ Per
lapidem autem domũ illuminantem intel
ligitur xp̃s illuminans ier^m supernã.Uñ
Iſ.62.Saluatoꝛ eius vt lampas accenda
tur.Per.7.vero lucernas intelliguntur
7.dotes quas habꝫ qlibꝫ ſanctus.¶ Iſte
7.dotes poſſunt figurari p.7. ſtellas ꝺ q
bus ſimiliter dr̃ Apoc.1.Uidi.7. candela
bꝛa aurea ⁊ in medio eoꝝ ſil'em filio hois
veſtitum podere ⁊ p̃cinctũ ad mamillas
zona aurea ⁊ hẽbant in dextera ſua.7.ſtel
las.¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ per ſil'em filio hois
intellr̃ xp̃s foꝛmã ſerui accipiẽs i ſilitudi
nẽ hoium factus ⁊ hitu iuẽt⁹ vt hõ phil'.
2.¶ Per ſeptem vero candelabꝛa aurea
intelligit̃ vniv̂ſitas ſcõꝛũ i pr̃ia.q:.7.vniv̂
ſitatem ſignificat. Unde dixit angel⁹ ra
phael tob.Ego ſuꝫ raphael angelus vn⁹
ex.7.qui aſtamus ante dñm.¶ Per ve
ſtem vero poderis:intelligit̃ xp̃i humãi
tas.vt dicat̃ de ipſo ſap.18.In veſte eniꝫ
poderis q̃ꝫ habebat:totus erat oꝛb terra
rum ⁊ parentum magnalia i quattuoꝛ oꝛ
dinibus lapidꝫ ſculpta.Naꝫ re uera in ue
ſte podr̃is.i.i hũanitate xp̃i poteſt dici ꝙ
erat totus oꝛb terrarũ:q: in ea cõtinebat̃
ditas totũ mundꝫ gubernãs.Parẽtũ:q̃qꝫ
magnalia ſcripta erãt i podere.i.i huma
nitate:⁊ h̃ i quattuoꝛ oꝛdinibus lapidꝫ: q:
ſi reſpiciamus pentes eius:deũ.ſ.quantũ
ad diuinitatẽ ⁊ virginem quantũ ad hũa
nitatem:inuenien⁹ ex pte virginis i xp̃o
nat̃.⁊ moꝛtalitateꝫ.Ex pte vero dei:reſur
rectiõem ⁊ aſſenſionẽ.q̃ quattuoꝛ p quat
tuoꝛ oꝛdies lapidꝫ ꝺſignant̃. ¶ Per zonã
ꝟo aureã:itellr̃ itẽſa caritas: q̃ꝫ ad hũanũ
gen⁹ xp̃s hũit pp q̃ꝫ voluit icarnari. Per
7.ãt ſtellas intellr̃.7.dotes p̃dicte:q: ſic̃
celũ ſtell' oꝛnat̃:iuxta illud eccl'iaſtici.43.
Spẽs celi gl'a ſtellaꝝ:ita ſci in patria pꝛe
dictis dotib⁹ ꝺcoꝛãt̃.Uñ Barch.4.Stel
le dederunt lumen in cuſtodijs ſuis ⁊ leta
te ſunt.i. letari ſanctos fecerunt.¶ Per
12.cophinos qui ſuperfuerant:intelligitur
ſuphabũdãs beatitudo:q: non tñ poſſũt
aurire de beatitudine:qn adhuc ſuperha
bundanter remãeat in obiecto:q: infinitũ
a finito nõ põt totalr̃ ꝯpꝛehendi. ¶ Hoc
aũt fuit ſignratũ exo.15.vbi ſimiliter dicit̃
ꝙ filij iſrl' egreſſi de egypto venerunt in
helym:vbi erãt.12.fõtes aquaꝝ.⁊.70.pal
me ⁊ caſtrametati ſunt iuxta aq̃s.¶ Ubi
ſciẽdum ꝙ p filios iſrl' q egreſſi ſũt ꝺ egi
pto:itelligunt̃ ſancti in pr̃ia:qui egreſſi ſt̃
ꝺ mũdo ſignificato p egyptũ.¶ Per he
lym vero q interp̃tat̃ foꝛtꝭ eoꝝ: itellr̃ ꝺs:
de quo.i.R̃e.2.Nõ eſt foꝛtꝭ ſicut ꝺs noſter
Ad i^m ãt dicunt̃ vẽiſſe:dũ ſibi in pr̃ia per
gl'am ꝯiũgunt̃.¶ Per.12.ꝟo fõtes:itellr̃
ſuphabũdãs gl'a q̃ ꝯtict̃ i ꝺo:q̃ꝫ nõ pñt to
talr̃ exaurire:ſꝫ ſic̃ a fõte ſp emanat riul's
⁊ fõs nõ ꝺſicat̃:ſic adeo emanat gl'a ad be
atos i pr̃ia:⁊ tñ in ipo ſp remãet plus q̃ꝫ
credi vel itelligi poſſit. ¶ Per palmas
ꝟo q̃ſt in ſignũ victoꝛie:itellr̃ victoꝛia q̃ꝫ
ſci ꝺ vicijs hũerũt viuẽdo.Uñ ꝺ ipis apo.
7.Qui ſunt ſtãtes añ thronũ ⁊ i ꝯſpectu
agni amicti ſtoll' alb ⁊ palme i mãib⁹ eoꝝ
¶ Signanter aũt dr̃ ꝙ caſtrametati ſunt
iuxta aq̃s:q: ſancti i gl'a iuxta dñm i q̃ ẽ
iſtar aq̃ꝝ habũdãtia gl'e ſuam ſtatõem fi
xerunt.¶ Per ſeſſionẽ autem ſup fenuꝫ

intelligiť dominiū ꝙ debet habere anima ſuper corpus ⁊ ſenſualitatem : q₂ corpus ſiue ſenſualitas ſignificatur per fenum:q₂ Iſ.40. Omnis caro fenum ⁊ omnis gloria eius quaſi flos agri. Qui igitur vult peruenire ad celeſtem patriam vt ſatieť 7. predictis dotibus: debet ſup fenum ſedere.i.anima ⁊ ratio: ſup corpus ⁊ ſenſualitatem principatū tenere.

Quarta pars.

Equitur. Illi ergo homines cū vidiſſēt ⁊c. Ubi tāgit ſucceſſum fructuoſum. ꝙ probat populorū cōmendatio. Ubi ſciendū ſecūdum Aug. ꝙ turba cum vidiſſꝫ ſignuꝫ ꝙ fecī yhs mirabatur quia ipſum nōdum perfecte cognouerat deum eſſe. que ſi uere deum cognouiſſꝫ: mirari nō debuiſſꝫ cuꝫ videat cōtinue maiora fieri que tamē homines nō miranť. Sciendum eſt autem ꝙ iſte ꝓphā de quo fit hic mentio fuit.

Prophetatus veriſſime.
Figuratus nobiliſſime.
Demōſtratus certiſſime.

Primo fuit ꝓphetatus veriſſime. vñ Moy. deutero.18. prophetaꝫ ſuſcitabo eis ſimileꝫ tui: ⁊ ponam verba in ore eius: loqueturqꝫ ad eos oia que p̄cepo illi q aūt verba eius que loqueť in nomine meo audire noluerit: ego vltor exiſtaꝫ. Ubi ſciendum ꝙ iſte propha xp̄s ſimilis fuit Moy. qui eduxit ipſum de egypto ⁊ de ſeruitute pharaonis vt terraꝫ ꝓmiſſiōis acquirerēt: ita xp̄s genus humanū d̄ tenebris peccatorū eduxit ⁊ de ſeruitute dyaboli: ⁊ ſic poteſt terram ꝓmiſſionis percipere: quia tranſeūdo per deſertum penitentie poterit ad celeſteꝫ patriam ꝑuenire. Diciť autē ꝙ qui hūc prophetaꝫ.i. xp̄m noluerit audire : d̄s vltor exiſtet.i. vt cuꝫ eternaliter puniat. Secūdo fuit figuratus nobiliſſime ꝑ ſamuelem d̄ quo dr̄.i.Re.3. Cognouit vniuerſus iſrl'a dan vſqꝫ berſabee ꝙ fidel' ſamuel propha eſſꝫ domini. Ubi ſciendum ꝙ ꝑ ſamuelē q interpretať poſtulat⁹ a dño: intellr̄ xp̄s q magnis deſiderijs fuit poſtulatus a patribus veteris teſtamēti. Uñ moy. exo.3. Obſecro dñe mitte quē miſſur⁹ es. Per dan autem qui interpretať iudiciū intelliguntť viatores q adhuc iudiciū diuinū expectāt. Per berſabee q̄ interpretať puteus ſatians: intelliguntť cōprehēſores q i celeſti patria diuina gl'a ſatianť. Per iſrl' āt intelliguntť oēs hoies q creati ſunt vt in h̄ mūdo deū videāt ꝑ fidē ⁊ i futuro ꝑ ſpēꝫ Uniuerſus igitur iſrl' a dā vſqꝫ berſabee i.tā viatores q̄ꝫ ꝯprehēſores cognouerūt ꝙ fidel' ſamuel.i.xp̄s ꝓpha dñi eēt. 3° fuit demōſtrat⁹ certiſſime. Uñ luc.7. dr̄ ꝓpha magnus ſurexit in nb̄ ⁊ q₂ viſitauit d̄s plebē ſuā. Nā nos viſitauit vt a pccīs nos redimeret: ⁊ ad vitā eternā nos ꝑduceret. Ad q̄ꝫ ⁊c.

Dñica de paſſione.

Uis ex uobis arguet me de pccō. Io.8. Nos vidim⁹ ꝙ inter alia q̄ deſiderat hōīe ſcire. Uñ phs.i. metaphiſice. Oēs hoies natura ſcire deſiderāt. Uidemus ēt ꝙ tātū eſt deſiderium ſciendi naturalr̄ inſertū homini : ꝙ ſi aliquādo ꝑs videat alios inuicē loquētes: ſtatim appetit ſcire qd dñt. Similr̄ ſi ocl's aliquādo videat feda: tñ difficile ē homini a talibus oclm auertere: quin ad i^a intuenda fortius incline ť: ꝙ ex alio nō eſt: niſi ꝙ homo ſcire deſiderat: ⁊ cognoſcere que nō nouit. Quod āt homo naturaliter ſcire deſideret ē valde cōſonū ratōi: q₂ naturalr̄ vnaqueqꝫ res appetit ꝑfectioneꝫ ſibi debitaꝫ: tanq̄ꝫ ſuū propriuꝫ cōplementum. Cum igiť perfectō anime rational' ſit ſcientia : merito homo ſcire deſiderat vt poſſit eſſe perfectus. Quia vero huiuſmodi ſciētia a ſe homo aliquādo inuenire non poteſt : doctore indiget inſtruente: queꝫ debet attentius audire.

Euangelium .26^m.

Quia igitur xp̄s eſt bonus doctor ⁊ verax: ideo merito dꝫ reuerenter audiri. Et h̄ eſt ꝙ nob̄ hic inuitur. vbi quattuor tangit.ſ.

Euidentiā doctrinalē i inſtruēdo.
Excellentiā imperialē in eſſendo.
Exiſtentiā eternalē in durādo.
Pacientiā virtualē i ſupportando.

Primū probat claritas ſciētial'. 2^m dignitas ſingularis. 3^m prioritas tēporal'. 4^m humilitas exēplaris. Primū in ꝑn. 2^m ibi. Dixerūt ergo iudei ⁊c. 3^m ibi. Dixerunt ergo iudei quinquagi. ⁊c. 4^m ibi. Tulerūt ergo lapidēs ⁊c.

Prima pars.

Uantū ad primū vbi tangit ⁊c. ꝙ probat ⁊c. dicit. Quis ex vob ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ i^a doctrina que nō ſolum defectū nō habet: ſed etiaꝫ eſt valde ꝑſpicua merito dꝫ audiri. Ut igitur xp̄s ſuam doctrinā non ſpernēdam ſꝫ audiendā demonſtraret eam oñdit carerē defectu ⁊ magnā vtilitatem hr̄e. Et iquātum oſtendit eaꝫ carere defectu: duo fac. quia primo fac h̄. 2° ponit iudeorum calūniatio. Ad euidentiā primi ſciendum eſt ꝙ xp̄s multoc. arguerat iudeos ꝙ nō credebant veritati q̄ꝫ publice ꝑdicabat q forte potuiſſent malitioſe dr̄e: ꝙ h̄ erat ꝓpter defectum ex ꝑte xp̄i vel ipſi⁹ doctoris. Hoc aūt excludit xp̄s : oſtendens ꝙ nō eſt defectus ex ꝑte ſua nec ex ꝑte ſue doctrine: ſed magis ex ꝑte ipſorū. Ubi ſciendum ꝙ ad h̄ ꝙ aliqua doctrina non audiať: poteſt eſſe triplici de cā. Primo propter malitiā docentis. Unde Greg. in quadam ol'. Cuius vita deſpiciť: reſtat vt eius ꝑdicatio contemnať. plꝰs eniꝫ hodie trahunt exēpla: q̄ꝫ verba. 2° poteſt eſſe ꝓpter falſitatem doctrine. nā licet aliquādo doctor ſit bonus moralr̄. ſi tñ ignoret veritatem doctrine: ⁊ neſciat ꝓferre eaꝫ: nō libēter audiť. 3° pōt eſſe ex defectu ⁊ malicia audiētis: q₂ pōt eſſe audiēs ita malus ꝙ nō curat adiſcerē. quia ſap.i. In maliuolam animā nō introibit ſapientia nec habitabit in corpore ſubdito peccatis. Secūdum h̄ hic xp̄s. 3ª fac: q₂ primo oſtendit ꝙ nō eſt ex ꝑte docētis iniqtas. 2° ꝙ nec ex ꝑte ſue doctrine aliq̄ falſitas. 3° ꝙ eſt ex ꝑte audientiū ꝑuerſa malignitas. Quantu ad primu dicit. Quis ex vob̄ arguet me d̄ peccato. Ubi itēdit xp̄s talē rationē. In doctore qui nō pōt argui de pccō: non ē malicia: ⁊ ꝑ conſequēs nec doctrina ſua quantū eſt ex ꝑte docētis ē defectuoſa. Sed ego nō poſſum argui de peccato. ergo i me nō ē ⁊c. Et h̄ eſt ꝙ dic. Quis ex vob̄ arguet me d̄ pccō. q.d. nll's. q₂ d̄ me dr̄.i.pe.2. Qui peccatū nō fec̄ nec inuētus ē dolus i ore eius. Lꝫ aūt xp̄s ſic ſine peccato fuerit: tñ ſecūdum Greg. ꝓpter ſuam māſuetudinem n̄ dedignat⁹ eſt ſe iudeis oñdere rationabilr̄ eſſe ſine peccato. Sciēdum ē ꝙ xp̄s peccare nō potuit. q₂ peccatū non cadit niſi in animā que patiť aliq̄ꝫ vacuitatem gr̄e. Illa igiť anima q̄ totaliter ē plena gratia nullā vacuitatem habens peccare nō poteſt. Sed anima xp̄i fuit tal' quia Io.i. Uidimus gloriā eius gloriā quaſi vnigēiti a p̄re plenum gratie ⁊ veritatis: ergo peccare non potuit. Sciēdum eſt autem ꝙ lꝫ xp̄s peccatum nō habuerit: tamen pro peccatis humani generis ſatiſfec. Hoc autem fuit figuratum leū.16. vbi ſentētialiter dicitur ꝙ quādo populus peccauerat ⁊ debebať expiari a peccatis, offerebat duos yrcos quorum vnus interficiebať: ⁊ de ſanguine eius aſpergebať totum tabernaculum ⁊ mundabať. Ad alium autem yrcum accedens ſacerdos confitebať ⁊ dicebat ſacerdos ſuper cap̄ ei⁹ omnia peccata in generali. Et ſic dicit magiſter yſtoriarū ſcribebat ea in vna carta ⁊ illam iponebat collo yrci ⁊ i^c yrcus nō interficiebať: ſed mittebatur in deſertum: ⁊ ſic portando peccata populi: populus expiebať a peccatis. ⁊ re

hystoria ... facta est anno ... octobris feria ... indictione ... [illegible]

conciliabatur deo. ¶ Ubi ſciendum ꝙ ꝑ
populum träſgreſſoꝛem intelligitur totũ
genus humanũ in ꝙ intrauit peccatum
pꝛopter träſgreſſionem pꝛioꝛuȝ parentũ.
Ut autem genus humanũ expiaretur a
peccato ⁊ recõciliaretur deo: opoꝛtebat
ꝙ offererent duo yrci. per quos itelligi
tur xp̃s: de quo ephe.5. dilexit nos: ⁊ tra
didit ſemetipſum pꝛo nobis oblationeȝ ⁊ ho
ſtiam deo in odoꝛeȝ ſuauitatis. Ubi ſcié
dum ꝙ in xp̃o erant due nature ĩ eadem
perſona. ſ. diuitas ⁊ humanitas ſignifica
te per duos yrcos. Nam per yrcum qui
interficiebatur: de cuius ſanguine totũ taber
naculum madebatur: intelligitur humãi
tas xp̃i ſecundum ꝙ ipſe veraciter fuit
pꝛo nobis moꝛtuus: ⁊ tunc totum tabernacu
lum. i. totuȝ genus humanũ in quo inſtar
tabernaculi debet habitare xp̃s per gra
tiam fuit ſufficiẽter expiatũ. Et hoc eſt ꝙ
dicit apoſtolus hebꝛ.9. Si enim ſanguis
yrcoꝛum aut tauroꝛũ ⁊ cinis intellige aſp
ſus: inquinatos ſanctificat ad emundatio
nem carnis ꝙ̃to magis ſanguis xp̃i: qui
per ſpiritum ſemetipſum obtulit imacu
latum deo emũdabit conſcientiã noſtram
ab operibus moꝛtuis ad ſeruiendũ deo vi
uenti. ¶ Per yrcum vero qui nõ interfi
ciebatur: intelligitur xp̃i ditas: que nec
moꝛtua fuit nec moꝛi potuit. Sic autem
yrcus ille quantũ in ſe erat peccatum nõ
habebat: ſed peccata erant ſcripta ſolum
in carta q̃ non erat de coꝛpoꝛe yrci. Poꝛ
tabat autem peccata totius ꝑpli: ſic xp̃s
peccatum nõ habebat nec habere potuit:
peccata autem totius generis hũani poꝛ
tauit. iuxta illud. i. pe. 2°. Peccata noſtra
ipſe tullit in coꝛpoꝛe ſuo ſuper lignum: vt
peccatis moꝛtui: iuſtitie viuamus: cuius
liuoꝛe ſanati ſumus. eſtis. ¶ Signanter
autem dicitur yrcus iſte. i. xp̃us in deſer
tum emiſſus: q2 tẽpoꝛe paſſionis ſue: quã
do peccata noſtra pertulit fuit ductꝰ ex
tra iheruſalem ad montem caluarie: ſic au

tem emiſſo ⁊ crucifixo xp̃o yhu: genꝰ hu
manum expiationem a peccatis recepit: ⁊
recõciliationem cum deo. Unde. 2. coꝛ. 5.
Deꝰ recõciliauit nos ſibi ꝑ xp̃ȝ. ¶ Scié
dum eſt autem ſecundum Criſo. ꝙ licet
xp̃s de ſe ipſo dixerit ꝙ nõ habebat pec
catum. nõ tamen nos ſic dicere poſſumꝰ.
Unde pꝛouer. 20. Quis poteſt dicere mũ
dꝰ eſt coꝛ meuȝ: ⁊ purus ſum a peccato. q.
d. nullus. Nam. i. Jo. i. Si dixerimus q2 pec
catum nõ habemus: nos ipſos seducimꝰ
⁊ veritas in nobis non eſt. q2 ro. 3. Omnes
peccauerũt ⁊ egẽt gratia dei. ¶ Licet au
tem homo peccauerit: attendat tamẽ mi
ſericoꝛdiam dei: qui ſe humiliãtes ad ſe re
cipit: iuxta ꝙ ipſe dicit ezech. 18. Si autem i
pius egerit penitentiam: ab omnibꝰ pec
catis ſuis que operatus eſt: ⁊ cuſtodierit
omnia p̃cepta mea ⁊ fecerit iudiciuȝ ⁊ iu
ſtitiam: vita viuet ⁊ nõ moꝛietur omniuȝ
iniquitatũ eius que operatus eſt nõ recoꝛ
daboꝛ. ¶ Hoc autem fuit figuratũ. 2. Re.
12. in dd: de quo ſententialiter dicitur ꝙ cũ
grauiter offendiſſȝ deum ĩ adulterio ber
ſabee ⁊ in pꝛoditione ⁊ interfectiõe vrie
⁊ cominatus fuiſſȝ deus ſibi moꝛtem per
natham ꝓphetam qui edixit ei parabole
de ouibus. compunctus dd dixit peccaui.
Cuius humilitatem videns dñs dimiſit
ſibi peccatum. ¶ Ubi ſcienduȝ ꝙ per dd
iquãtũ deũ offendit intelligitur quilibȝ pec
catoꝛ. Per natham vero dei nuntium: in
telligitur inſpiratio interna vel pꝛedica
tio externa per ꝙ̃ȝ homo repꝛehendit de
peccato. Unde homo autem ſic repꝛehẽ
ditur debet inſtar dd: cum humilitate di
cere peccaui: ⁊ tunc ds ſibi parcet ſic dd.
Unde Ber. dum dd ſe humiliauit. d. pec
caui: i verbo triſilabo: dimiſit ſibi ds tria
peccata permaxima. ¶ Cõſidera igitur
o miſer peccatoꝛ imenſaȝ dei miſericoꝛdiã
⁊ cõuertere ad penitentiam. Unde Jſ. 55.
Derelinquat ipius viaȝ ſuã: ⁊ vir iniquꝰ
cogitationes ſuas ⁊ reuertatur ad dominũ

⁊ miſerebitur eius ⁊ ad deum nr̃m: quoniã
multus eſt ad ignoſcendũ. ¶ Licet auteȝ
deus ſic ſit miſericoꝛs: tamen aliqui ſunt
ita obſtinati in vitijs ꝙ nolunt ad dȝ con
uerti. De quibus figuratiue dicitur Je. 17.
Peccatũ iuda ſcriptum eſt ſtillo ferreo
in vngue adamantino: ⁊ exaratum ſuper
latitudine coꝛdis eoꝛum. ¶ Ubi ſciẽdum
ꝙ per iudam qui interpꝛetatur confitẽs vel
gloꝛiãs: intelligitur quilibȝ homo q dȝ ꝑ verã
fidẽ deum confiteri ⁊ ipm de receptis bñfi
cijs glificare: iuxta illud ps. Confitemini
dño ⁊ inuocate nomẽ eius: ãnunciate int
gẽtes opa eius. ¶ Per vnguem vo ada
mantinũ: intelligitur peccoꝛ obſtinatꝰ in ſua ma
litia: qui ideo vnguis dr̃ q2 ſicut vnguis nõ
ſentit niſi inquãtum coniuncta carni: in
coniuncta vo non: ita peccoꝛ q2 nõ eſt con
iunctus do per grãm: non hȝ ſenſum ſpiri
tualem vt aliqȝ ſuauitatem ſentiat de di
uinis: Adamantinꝰ ãt dr̃: q2 ſicut adamãs
eſt lapis duriſſimus ⁊ ĩfrãgibilis: ita pec
catoꝛ obſtiatus. vñ ĩ vngue adamãtio ſcri
ptũ eſſe dr̃: iuxta ꝙ de ipſis dr̃ zach. 7. Coꝛ
ſuum poſuerunt adamantem ne audirent
legẽ ⁊ vba que miſit dominus exercituũ
in ſpiritu ſuo per manum ꝓphetaꝝ. i. pꝛe
dicatoꝝ. ¶ Per ſtillum aũt ferreum q̃
ſcribitur hoc peccm̃: intelligitur valida tẽptatio dya
boli: qui in tẽptando tante poteſtatis eſt:
ꝙ iuxta illud Job. 41. Nõ eſt poteſtas ſu
per terrã q̃ ꝯpetur ei. Cui niſi reſiſtat hõ
viriliter exaratur ſuper latitudinem coꝛdis:
q2 non ſolũ dyabolus ſuper vnã ꝑtem coꝛ
dis ⁊ aĩe peccm̃ ipꝛimit: ſȝ totaliter coꝛpus
⁊ animam occupat per multitudinem vi
cioꝛum. ¶ Conſideret tamen peccatoꝛ i
penitens ⁊ induratus in vicijs ꝙ licȝ ada
mas ſit lapis duriſſimus: ſcinditur tam̃
ſanguie yrci calido: ſi igitur tante virtutis eſt
ſanguis beſtie vt lapidẽ tam valide fran
gat: multo maioꝛis vtutis ẽ ſanguis xp̃i
quẽ ſi peccoꝛ ſup coꝛ ſuũ duꝝ poſuerit: eius
paſſionẽ meditando: frangitur coꝛ ſuum ꝑ

contritõem ad pniam. ⁊ ſic iuxta illud. i.
Jo. i. Sanguis xp̃i Jeſu emundat nos ab
omni peccato. ¶ Quantum ad ſecũdum
ſ. ꝙ non eſt falſitas ex parte ſue doctrine
dic. Si veritatem dico vobis ⁊c. Ubi xp̃s
itendit talem rõnem. Jlla doctrina non de
ficit nec eſt falſa: ⁊ per conſequens audien
da que continet veritatem. Sed doctrina
mea eſt huiuſmodi. ergo. ¶ Quantuȝ ad
tertium. ſ. ꝙ ex parte audiẽtium eſt puer
ſitas dicit. Qui ex deo eſt ⁊c. Ubi xp̃s in
tendit talem rõnem. Si me nõ auditis nõ
eſt defectus ex parte mei docẽtis: quia
ſum doctoꝛ bonus ſine peccato: nec ex ꝑ
te doctrine mee: quia eſt vera. ergo reliq̃
quitur quod ſit ex parte veſtra: quia non
eſtis ex deo: quia ipſum non amatis: nec
verba eius libenter auditis. Nam vide
mus ꝙ amicus libenter audit bona de
amico: de inimico autem non. Quia igitur
iudei deum non diligebant: ideo verba
eius non libenter audiebant. Dicit igitur
quia ex deo non eſtis nõ naturaliter: ſed
quantum ad peccatum: quia deus non ẽ
actoꝛ peccati: pꝛopterea vos non auditis
¶ Deinde dicit: reſponderũt ergo iudei
⁊c. Ubi ponitur iudeoꝛum calumniatio.
Et duo facit: quia pꝛimo ponit ipſam. Se
cundo xp̃i reſponſionem. ¶ Quantũ ad
pꝛimũ dicũt: reſponderunt ergo iudei ⁊c.
Ubi ſciendũ ꝙ iudei duo imponebãt xp̃o
ſ. ꝙ erat ſamaritanus ⁊ ꝙ habebat demo
nium. Mouebantur autẽ ad dicendũ xp̃ȝ
ſamaritanum q2 ſamaritani erant odioſi
iudeis. ⁊ libenter male dicebant de eis.
Quia igitur xp̃s repꝛehendebat iudeos
⁊ dicebat ꝙ non erant filij dei ſed dyabo
li mouebantur dicere ipſum ſamarita
num. ¶ Mouebantur autem ad dicen
dum ipſum habere demonium ſecundum
Oꝛige. Quia demonis eſt capere multa
que non capiunt homines: cum ex ſuis na
turalibus habeant clarioꝛem intellectum
Et quia xp̃s dicebat ſermones tranſen

dentes humanũ intellectum:ut puta ꝙ ꝓ ceſſiſſet ex deo.⁊ ꝙ eſſet equalis patri ⁊ ſimilis.ideo mouebantur dicere ipſum eẽ demoniacum.¶ Quantum ad xp̃i reſpõ ſionem dicit reſpõdit yh̃s ⁊c.Ubi ſciendũ ꝙ de pͥmo ꝙ iudei imponebãt xp̃o.ſ.ꝙ eſſet ſamaritanus non excuſat ſe ſecundũ Augu.Ratione interp̃tationis nominis. quia ſamaritanꝰ.⁊ cuſtos interpretatur. Et quia xp̃s erat cuſtos humani generis ideo non negauit ſe fore ſamaritanum. ¶ De ſecundo.ſ.ꝙ nõ haberet demoniũ h̃ oſtendit rationabiliter.Et intendit talẽ rõnem ꝓprietas demonis eſt querere in ſuis ſermonibus gl'iam ꝓpriã.⁊ per conſe quens non glorificare deum. Sed ego ꝓ priam gl'iam non quero: ſ; gl'iam patris mei.ergo non habeo demoniũ.S; h; glori ficem p̃rem meũ:tñ vos inhonoraſtis me ⁊ ꝑ conſequens p̃rem meum.Ipſe autem p̃r gl'iam meam querit ⁊ ipſam indicat. ¶ Attendat xp̃ianus quilibet ad magi ſtrũ ſuũ ⁊ caput.ſ.xp̃m manſuetũ. ⁊ diſcat paciẽtiã haberẽ qui audito tãto improperio vt ꝙ eſſet demoniacus qui erat verꝰ deꝰ non iraſcit̃ ſ; ſic benigne ſe excuſat.Unde Grego.Ecce iniuriã ſuſcipiẽs deus.nõ cõ tumelioſa verba reſpõdet. ¶ Sciendũ ẽ autẽ h̃ vbi xp̃s non negat ſe ſamaritanu; qui interp̃tatur cuſtos: ꝙ xp̃s eſt ille cu ſtos de quo p̃s. Niſi dominꝰ cuſtodierit ciuitatẽ fruſtra vigilat qui cuſtudit eam. ¶ Unde põt figurari ꝑ illu; cuſtode de quo d̃r p̃s.21.Onus duma ad me clamat ex ſeyr:cuſtos quid de nocte:cuſtos quid de nocte:dixit cuſtos venit mane: venit nox:ſi queritis querite cõuertimini ⁊ ve nite.¶ Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ duma ꝙ idẽ eſt ꝙ ydumea que interp̃tatur terrea:intelli gitur mundus terrenꝰ. Per ſeyr vero q interpretatur yſpidus: intelligit̃ diuina iuſtitia que valde yſpida eſt ⁊ aſpa pecca toribus.¶ Per onus vero intelliguntur penalitas ⁊ grauitates que ſunt in mũdo.

¶ Homines igitur exiſtentes in penali tate huius mũdi:cõſiderantes aſperitatẽ diuine iuſtitie clamãt ad xp̃m: ⁊ interro gant.d.cuſtos quid de nocte:cuſtos quid de nocte.¶ Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ noctẽ obſcu ram:intelligitur peccator exiſtẽs in tene bris peccatorum. De h̃ igitur peccatore quid ſit ⁊ qd ſupuenturũ ſit interrogant. Et ſignanter bis interrogãt:q: dupliciter põt conſiderari peccator.ſ. quantũ ad ſta tum vite ſp̃ũalis.⁊ quantum ad ſtatũ vite temporalis.de quorum quolibet quid de ipſo ſit:q̃ſtio ꝓponitur xp̃o. ¶ His autẽ queſtionibus reſpondet xp̃s.d.Uenit ma ne:venit nox.Ubi ſciendũ quantũ ad ſta tum naturalem peccatoris reſpõdet xp̃s ꝙ venit mane ſue natiuitatis: ⁊ nox ſue mortalitatis. ¶ Quantum ad ſolutione; alterius queſtionis.ſ.quantũ ad ſtatũ ſpi ritualem peccatoris dicit ꝙ venit mane ſ.gratie q̃; receperat peccator i baptiſmo Et quia ipſam ſeruare noluit:ſ; lapſus eſt i peccatũ:venit nox culpe per q̃; peccator ad pena; eternalẽ vbi eſt obſcuritas fina liter ordinatur.¶ Licet ãt iſta de pecca tore cuſtos annũciet:attenõ tam̃ ẽ ſalubre conſiliu; ꝙ ſubiũgit. Si queritis inquit q̃rite cõuertimini ⁊ venite. Nã peccator de quo annũciatur pẽa p̃dicta:debet mul tum timere ⁊ ſequi cõſilium ſibi datu;.vt ſ.querat dominũ diligẽter. Unde Iſ.55. Querite dñm dum iueniri poteſt: inuo cate eum dum prope eſt. Ut autem ip̃m digne querat debet ad ipſum ꝯuerti.Uñ Ioñ.3.Cõuertat̃ vir a uia ſua mala ⁊ ab iniquitate que eſt in manibꝰ eius: qs ſcit ſi cõuertatur ⁊ ignoſcat deus ⁊ reuertat̃ a furore ire ſue ⁊ nõ peribimus. ¶ Dein de dicit.Amen amẽ dico vobis ⁊c. Ubi oſtẽdit doctrinã ſuam eſſe cum magno ꝓ fectu ⁊ ideo appetenda.Ubi ſciendum ꝙ inuenio ſermonem xp̃i.
Sanatiuũ a culpa inficiente.
Uiuificatiuũ gratia decorante.

Euangelium 26^m.

Conſeruatiuũ conſtantia roborante.
Beatificatiuũ gloria quietante.
¶ Primo inuenio ſermonẽ xp̃i ſanatiuũ a culpa inficiente. Nã ſermo xp̃i ſi cuſto diatur in mente:inficientẽ culpã expellit. vnde ſapiẽtie.16.Et eni nec herba nec ma lagma vel medicamentũ ſanauit illos ſed tuꝰ domine ſermo qui ſanat oĩa. ¶ Secũ dus eſt viuificatiuꝰ gratia decorante:iuxta ꝙ dicitur Hebr.4.Uiuus eni ſermo dei ⁊ efficax:⁊ ex quo ẽ viuus viuificat ipſu; cuſtodientem. ¶ Tertio inuenio ip̃m cõ ſeruatiuũ conſtantia roborante.Uñ ſap. 16.Ut ſcirent filij tui q̃s dilexiſti domine q̃m nõ natiuitat; fructus paſcunt homies ſed ſermo tuus hos qui in te crediderint conſeruat.¶ Quarto inuenio ip̃m beati ficatiuũ gloria quietante.Ut ſic poſſimus dicere de ſermone dei producente homi nem ad gloriam illud eccleſiaſtes.8. Ser mo illius poteſtate plenus eſt.

Secunda pars.

Equitur.Dixerunt ergo iudei. nũc cognouimus ⁊c.Ubi tangit excellentiã impialẽ in eſſendo: ꝙ probat dignitas ſingularis.Et duo fac. quia primo põitur iudeoꝝ obiurgatio. 2° xp̃i rõnabilis reſponſio.¶ Quantum ad primũ dicit:Dixerũt ergo iudei nunc co gnouimus ꝙ demoniũ habes. Ubi ſcien dum ꝙ iudei:duo xp̃o imponebãt.ſ.ꝙ di cebat verbum falſum ⁊ ꝯtra expientiã.2° ꝙ dicebat v̾bum arrogans ꝑ ſuperbiam. ¶ Quantũ ad primũ dicit. Dixerunt er go iudei ⁊c.Ubi intendũt talẽ rõnẽ. Oẽs hõ non moriat̃ eſt ꝯtra illud ꝙ expimur ꝯtinue ⁊ ꝑ conſequẽs eſt falſum.Cum igi tur tu dicas ꝙ qui ſmonẽ tuũ ſeruauerit nõ morietur in eternũ:ꝯtra expiẽtiã loq̃ ris:⁊ ꝑ conſequẽs falſum. ¶ Sciendum eſt aũt ꝙ h̃ iudei equiuocant cum xp̃o de morte q: ipſi loquebant̃ d̾ morte naturali xp̃s v̾o de morte eternali. ¶ Quantum ad ſm in quo iponebat̃ xp̃o ꝙ dicebat v̾ bũ arrogãs ꝑ ſupbiã dic̃. Nunqd tu ma ior es ⁊c.vbi itẽdũt talẽ rõnẽ. Ille ſuper be ⁊ arrogant̃ loquit̃ q ſeipſum cõmẽdat ⁊ preponit ſe maioribus. S; tu teip̃m cõ mẽdas dicẽdo.Et q ſuauerit ſmonẽ me um non moriet̃.⁊ te preponis maioribus q: Abrahe ⁊ ꝓphis q mortui ſũt. ergo ſu pbe ⁊ arrogant̃ loq̃riſ.¶ Deiñ dic̃.reſpõ dit yh̃s ⁊c.Ubi ponit̃ xp̃i rõnabil' rñſio. Ubi ſciẽdũ ꝙ iudei ip̃m rep̃hẽdebãt de duplici arrogãtia.ſ.ꝙ ſe laudabat. ⁊ ꝙ ſe maioribꝰ p̃põebat.Et ſm h̃ xp̃s dupl'r re ſpõdet.¶ Q^m ad p^m dicit.reſpõdit yh̃s ſi ego glorifico ⁊c.Ubi itẽdit talẽ rõnem. Arrogãtiũ ⁊ ſupboꝝ ẽ ꝓpriũ querer̃ i ſu is dict; ⁊ fact; ꝓpriã gl'am ⁊ ſeip̃os lauda re.Sed ego nõ q̃ro gl'am meã. q: tũc gl'a mea nihil eẽ;.ergo nõ ſum ſupbꝰ nec arro gãs.¶ Q^m ad 2^m vbi oñdit ꝙ p̃r eũ gl'i ficat dicit.Eſt p̃r q gl'ificat me ⁊c.Ubi ſci endũ ꝙ p̃r multipl'r gl'ificauit filiũ.ſ. tpe baptiſmi q̃ñ colũba d̾ſcẽdit ſup eũ ⁊ vox p̃ris itonuit.d.hic eſt filius meꝰ dilectus ⁊c.Mat.3.ſimiliter in mõte q̃ñ nubes lu cida obũbrauit eũ ⁊ vox patris intonuit. d.h̃ eſt filius meꝰ ⁊c.Mat.17. Et tpe paſ ſionis q̃ñ vox facta eſt ad eũ.de qua dixit turba ꝙ tonitruũ factũ erat Io.12.Et poſt paſſionẽ q̃ñ eu; in ſua dextera collocauit. ¶ Deinde dicit Abraam p̃r v̾r exultauit ⁊c.Ubi oſtẽdit ꝙ maioribus ſe nõ p̃ponit arrogãter.Et probat ꝑ talẽ rõnem. Qui cumq; expectat aliquod bonũ vt donũ ali quod ab alio.ẽ minor 1° a quo expectat il lud.S; Abraã expectauit videre diẽ meũ quẽ videns gauiſus eſt.ergo Abraã ẽ mi nor me.⁊ ꝑ conſequens p̃ponendo me ſibi nõ loquor arrogãter. ¶ Sciendum eſt ꝙ Abraã deſiderabat videre diẽ xp̃i.i. ver bum incarnatũ ⁊ natum de virgine: quẽ vidit:nõ in vita ſua ſed credidit. S; poſt mortẽ exiſtẽs in lymbo q̃ñ xp̃s natꝰ fuit in mũdũ d̾ q̃ die natiuitat; gauiſus fuit q̃;

q̄3 plurimū: q: tp̄s xp̄s appropiquabat vt ipm cū ceteris patribus in lymbo otenꝫ extraheret ac secum ad paradisum transferret.

Tertia pars.

Sequitur. Dixerūt ergo iudei ad
B cū ꝛc. Ubi tangit existētiā eter
nalem in durādo: q̄ pbat prior
tas tēporalis. Ubi duo possumus ɔsiderare.s.

Judeoꝝ admirationem.
Xp̄i responsionem.

Quantū ad primū dicit. Dixerunt ergo iudei. 50. ānos ꝛc. Ubi sciendū s3 Cri. q̄ iudei considerantes xp̄m solum sm humanitatē mirabanꝰ q̄ ipse dixerat Abraam suū diem vidisseꝫ xp̄s non esset nisi. 33. ānoꝝ vel circa. ꝛ multi āni iam essent elapsi q̄ Abraā mortuꝰ erat. ex quo p3 q̄ solum carnaliter xp̄3 considerabāt. Si q̄ritur quare xp̄m dixerunt. 50. ānoꝝ eē: cum esset. 33. vel circa. Rꝰ. q̄ dixerūt sicut occurrit eis. Tū sm Alcuinū h non vacat a misterio: q: sicut ānus. 50. sm legem erat ānus iubileus in quo sui dimittebātur sibi liberti: sic q: xp̄s venit ad redimēdum nos de suitute dyaboli ꝛ facere liberos. 50m numeꝝ annorum expresserunt. Uel potest dici q̄ pp̄ter abstinentiā q̄3 xp̄s faciebat nō dādo se delitijs carnis: maioris etatis apparebat q̄3 esset: sic in talibus videmus cōtinue. Quantū ad secundum.s. xp̄i responsionē dicit. Dixit ergo eis yh̄s. Amen ꝛc. Cuiꝰ ratio est q: ille p quem facte sunt creature est prior illꝰ creaturis. Cum igiꝰ p xp̄m inquantū dei filius facte sint omnes creature: quia oia p ipm facta sunt Jo. 1. Ergo ipse prior omni creatura. Et sic est anteq̄3 Abraam factus est.

Quarta pars.

Sequitur. Tulerūt ergo lapides
B ꝛc. Ubi tangit pacientiā virtua
lem in supportādo: q̄ pbat hūilitas exemplaris. Ubi duo possumus cōsiderare.s.

Judeoꝝ malignitatē in psequēndo.
Xp̄i humilitatē in declinando.

Quantū ad primū dicit. Tulerūt ergo lapides ꝛc. Ubi sciēdū q̄ iudei sicut dura ceruice currūt ad lapides vt xp̄m lapidibus obruerēt. Unū Augu. Tanta duritia quo curreret nisi ad siles. q.d. q̄ sicut ipsi duri erāt: ita ad durā materiā cucurrerūt. Quantū ad secundū.s. xp̄i humilitatē in declinando dicit. yh̄s autē abscondit se ꝛ exi. de templo. Ubi sciendū sm Augu. q̄ xp̄s non abscondit se in aliquo angulo templi quasi timens: aut in aliq̄3 domūculam fugiens. sed celica potestate inuisibilem insidiantibus se constituens p medium illorum exiuit. Sciendū est ēt q̄ absconsio xp̄i primo fuit signum maxime humilitatis qua inimicis cedere voluit: cum potuisset secundum Grego. Solo velle eos adnihilare. Secundo fuit exemplum nostre imbecillitatis secundū Grego. Ut.s. hō nō exponat se morti: s3 magis dādo locum psequētibꝰ: eoꝝ irā declinet. Tertio fuit documentū digne capacitatis: vt.s. nos doceret a quibus se abscōdit secundum Grego. ꝛ in qbus habitat: q: ab illis se abscondit qui eius verba cōtemnunt. In illis aūt habitat q eius v̄ba digne recipiunt. Sciēdum est ēt loqndo moraliter q̄ per templū in q̄ erat xp̄s intellr anima cuiuslibꝫ hominis que dēet eē templū dei: iuxta illud. 2. cor. 6. Estis tēplū dei viui. L3 autem xp̄s dēeret habitare in anima vt i templo p gratiam: tamē multi sunt qui instar iudeoꝝ cum lapidibus ipm eiciūt: qui lapides sunt male cogitatōes ꝛ praua opera. Unde Beð. quotquot malas cogitatōes quis assumit: q̄si tot lapides in yh̄m mittit ꝛc deīn. quātū ad se ptinet: si ad libationē transit: yh̄m extinguit. Sciēdum ē āt q̄ inuēio xp̄3 inter alios abscondere se a q̄ttuor generibus hoium.s.

A supbis ꝛ ellatis.
A malitiosis ꝛ inuidis.
Ab auaris ꝛ cupidis.
A luxuriosis ꝛ imundis.

Primo a supbis ꝛ ellatꝭ. Nā3 q: iuxta illud ecclastici. 10. Odibilis ē corā deo ꝛ hominibus superbia. ideo xp̄s ab eis se abscondit: iuxta q̄ dr̄ Math. ij. Abscōdisti hec a sapiētibus ꝛ prudētibus ꝛ reuelasti ea puulis. Secūdo a malitiosis ꝛ inuidis. Nā q: iuxta illud Prouer. 14. Putredo ossiū est inuidia. ꝛ xp̄s in rebus immundis nō habitat: ideo a talibus se abscondit iuxta q̄ de ipsis dr̄ Deutero. 33. Deum qui te genuit dereliquisti oblitꝰ es dn̄i creatoris tui. Et seqtur. Abscondā faciē meā ab eis ꝛ ɔsiderabo nouissima eoꝝ. Tertio se abscōdit ab auaris ꝛ cupidis. Nā q: iuxta illð Ephe. 5. Auaritia ē ydoloꝝ suitꝰ. ꝛ xp̄s hitare nō pt cū ydolis: iō a talibꝰ se abscōdit: iuxta q̄ dr̄ Jsa. 57. pp iniqtatē auaritie eius iratꝰ sum ꝛ pcussi cū. abscōdi faciē meā ꝛ indignatꝰ su3. Quarto abscōdit se a luxuriosis ꝛ imūdis. Nā q: iuxta illud. 3. Pe. 2. Multi sequūtur eoꝝ luxurias p quos via veritatꝭ blasphemaꝰ ꝛ xp̄s v̄itas ē: cuꝫ talibꝰ xp̄s hitare non pōt h abscōdit faciē suā. iuxta illud Eze. 39. Juxta imunditiā eoꝝ ꝛ scelꝰ feci eis ꝛ abscōdi faciē meā ab eis. Ut āt xp̄s non abscōdaꝰ a nobis s3 ipm reuelata facie videamꝰ: debemꝰ hēre humilitatē: caritatē: largitatē: ꝛ castitatē contra q̄ttuor pdicta. Nā bti corde q̄m ipsi deuꝫ videbunt. Uidebunt mō3 in hoc mundo tū p fidē in gr̄a. ꝛ in futuro facie ad faciē in gl̄ia sempiterna. Ad q̄3 nos pducat ꝛc.

Dn̄ica palmaꝝ. Euangeliū. 27.

Um appropinquasset yh̄s
C ierosolimis ꝛ venisset bethphage ad mōtē oliueti. ꝛc. Mat. 21. Diuersitas oppinionū fuit antiquitus cuiꝰ dēbat honor ꝛ reuerētia exhiberi. Aliq dixerunt q̄ nobilitati generis vt q̄3to qs esset nobilioris generis: tanto plus honorari debeat. Aliqui diuitijs: vt quanto ditior: tanto honorabilior. Aliqui dixerunt potentie vt q̄3to quis potentior: tanto maioris honoris. Aliqui sapientie: vt quanto sapientior: tanto honorabilior. Alij virtuti: ꝛ huius sententie fuit aristo. d. Ethymolo. 4. Honor est exhibitio reuerentie in testimoniū v̄tutis. Et inter illas s. vltima fuit verior: q: honor non debeꝰ alicui nisi inquantū est bonus: ꝛ ideo primum q̄ sit honorandus est deꝰ q est essentialiter sūmū bonū. Et q: virtuosus: bonꝰ per virtutes efficiꝰ: ideo tali debetur honor. Quia vero cum primis quattuor pōt qs carere virtutibus ꝛ p consequens bonitate: ideo pp̄ter illa honor pricipaliter non debetur. Si tamē h oia simul reperirentur in aliquo talis esset merito honorandus. precipue quādo esset tante misericordie q̄ tribulatis misericorditer subueniret. Cum igitur h omnia excellenter reperiantur in xp̄o. Nam ipse notabiliter genitus q: Mat. 27. Uere filius dei erat iste. i. xp̄s Diuitijs opulentus: quia Ro. 10. Jpse est dn̄s omniū diues in omnes qui inuocāt illum. Potētia magnꝰ q: Luc. 24. Jpse fuit potēs in ope ꝛ smone. Sapientia clarus: q:. 1. Cor. 1. Jpse est dei virtus ꝛ sapiētia. Uirtutibꝰ pditus. Unde ipse dicit Sap. 24. Jn me oia gr̄a vite ꝛ virtutis. Cū ēt ipse pp suā misericordiā generi hūano captiuato i peccoꝝ vinculꝭ sbuenerit. iō ē ab oibꝰ merito cū reuerentia honorādꝰ: d q̄ honore sibi fcō fit mētio in euangelio hodierno. Jn quo beatꝰ Mat. generaliter tria tāgit.s.

Captiuitatē affligentē amariꝰ.
Pietatē liberantē benignius.
Societatē honorantē iocondius.

Primū pbat detētio nexulosa. 2m ereptio vigorosa. 3m. pcessio populosa. pm i prici. 2m ibi. Soluite ꝛc. 3m ibi. pluria āt ꝛc.

Prima pars.

Quantum ad primū vbi tāgit ꝛc. ꝙ ꝓbat ꝛc. dicit cū appropiquaſſet yhs ꝛc. Ubi ſciendum ꝙ āte aduentum xpi in mūdū genus humanum erat captiuatum in vinculis peccatorum que captiuatō datur intelligi per iᵒ aialia ligata de qbus fit hic mentio. ¶ Sciēdū eſt autem quantum ad intellectum lr̄alez ꝙ poſtq̄ȝ xp̄s ſuſcitauit Lazarum ꝛ comedit in domo Symōis leproſi curati a xp̄o ꝙ prādium ſm magiſtrū yſtoriarum fuit in bethania in quo Maria magdalene attulit alabaſtrum vnguenti. ꝛ effudit ſuper caput yh̄u ꝙ fuit die ſabbati an̄ dominicam palmaꝝ ꝙ xp̄s quieuit tota illa die ꝛ nocte in bethania: in craſtinum ꝯo voluit venire ieroſolimam ꝛ venit bethphage. vbi ſacerdotes morabanṫ i recreatōe: poſtq̄ȝ miniſtrauerāt in templo q vicīs eſt in latere mōtis oliueti. Et in̄ miſit duos diſcipulos q dicunṫ fuiſſe Petrus ꝛ philippus. Et dic̄ eis ꝙ irēt i caſtellum ꝙ erat ꝯ eos. i. an̄ eos. h ierᵐ eſt. q̄ȝ vocat caſtellum pp ipſius futurā ruinam q̄ fuit tp̄e Tyti ꝛ Ueſpeſiani. Et ibi inuenirent aſinā alligatā ꝛ pullū cum ea. ¶ Ubi ſciēdum ſm magr̄m yſtoriaꝝ ꝙ in ierᵐ ꝑpt vſum paupeꝝ tenebaṫ in quodaȝ loco cōi dcā aſinaria: ita ꝙ qn̄ aliqs idigebat ſeruicio aſine accipiebat eā: ꝛ illo die q̄ laborabat cum ea paſcebat illaꝫ: ꝛ in ſero reducebat eam ad locū ſuum ꝛ ligabat eam ibi. Un̄ ex h ſm aliq̄s vocabaṫ ſbiugalis. Tamē melius eſt dicendum ꝙ vocabaṫ ſbiugal̄: q: in lingua greca: iō ſbiugalis ꝙ aſina i latia. Hic igiṫ tria poſſumus ꝯſiderare. ſ.

Xp̄i ad ciuitatē approximatōeȝ.

Diſcipulorum deſtinatōem.

Animaliū ꝯdictōem.

¶ Quantum ad primum dicit. Cum appropinquaſſȝ yeſus ꝛc. Ubi ſciendum ꝙ ſignanter hic dicitur yh̄m appropinquaſſe ieroſolimam: quia iam inſtabat tempus ſue paſſionis: que paſſio fuit ieroſolimis: iuxta ꝙ predixit apoſtolis. Math. 20. dicēs. Ecce aſcēdimus ieroſolimam ꝛ filius hominis tradetur principibus ſacerdotū ꝛ ſcribis ꝛ cōdēnabunt euȝ morte. ¶ Qᵐ ad ſm. ſ. diſcipuloꝝ dſtinatōem dic̄. Tūc miſit duos ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ diſciplos dr̄ xp̄s miſiſſe. ad deſignādum ꝙ miniſteriū eccl'aſticū: puta predicatōis vel abſolutionis: nēo dȝ ſibi ex auctoritate ſua aſſumere: iuxta illud hebre. 5. Nec quiſq̄ȝ ſumit ſibi honorē: ſȝ q vocaṫ a deo tanq̄ȝ Aaron ſed dȝ auctoritatem ſuperioris hr̄e. Propṫ ꝙ Ro. 10. Quō p̄dicabunt niſi mittantur ¶ Signanṫ ēt dicunṫ duo ad dſignādum ꝙ dbēt hēre geminā caritatē di. ſ. ꝛ pximi Unde Grego. in oml'. Ecce enim binos i predicatōe mittit: q: duo ſunt precepta caritatis ¶ Non vacat autem a miſterio ſecūdū Criſo. ꝙ hi duo fuerūt Petrus qui interpretaṫ agnoſcēs ꝛ Philippus qui interp̄taṫ os lampadis: ad deſignandū ꝙ i p̄dicatore dȝ eē cognitō illuminās ꝛ predicatō inſtruēs. ¶ Qᵐ ad 3ᵐ. ſ. aialiū cōdictōem dic̄. Et ſtatī inuēietis aſinā ꝛc. Ubi ſciendum ꝙ q: ciuitas erat in monte ꝛ habebat pēuriam aque. ideo erat ibi aſina, vt ſupradictū ē. ¶ Moralr̄ aūt loquendo per ierᵐ q iterp̄taṫ viſio pacis: intelligiṫ celeſtis patria: de qua. ps. Jerᵐ que hedificaṫ vt ciuitas cuius participatio eius i idipſum. ¶ Per bethaniam vero que interpretaṫ domus obediētie: intell'r obſeruātia preceptoꝝ: q̄ hō dȝ obſeruar̄. Unde Math. 19. Si vis ad vitam ingredi ſua mandata. ¶ Per bethphage q̄ interpretatur domᵒ orōnis intell'r laus vocal̄: q̄ dȝ ex corde ꝓcedeṙ vt ſit do accepta: q̄ȝ debemᵒ hr̄e dicēdo cum ps. Lauda aia mea dn̄m laudabo dn̄m in vita mea: pſallā deo meo q̄ȝ diu fuero. ¶ Per montem oliueti qui eſt mons oliuaruȝ ex quibus fit oleum ſignificans miſericordiam: intelligiṫ xp̄s qui per ſuam miaȝ ſaluos nos fecit.

nā ſicut hētur Ac. 4. Nec eni aliud nomē eſt ſub celo datū hoibus in quo oporteat nos ſaluos fieri. Iſte ē mōs de quo Gen. 19. In mōte ſaluū me fac. ¶ Qui igiṫ exēplo xp̄i vlt ire ad celeſtē p̄riam ſignificatā p Jeruſalē dȝ in Bethania quieſcere p p̄ceptoꝝ adipletionē. Ueire i bethphage p dei glorificationē. Ueire ad mōtē oliueti. i. ad xp̄m vt ad ſuuȝ ſaluatorē. ¶ Sciēdum eſt ēt ꝙ p caſtrum ad ꝙ xp̄s mittit diſcipulos: intelligiṫ h mundus: q iō nec Jeruſalē: nec ciuitas dr̄: ſȝ caſtrum: q: cuȝ in ipſo inſtar ciuitatis: deberet eſſe ciuiū vnitas: ꝛ inſtar Jeruſalē pax ꝛ ꝯcordia ꝛ contēplatio diuinoꝝ. In eo magis ſūt his oppoſita exēplifica. ¶ Signāter āt dr̄ de iᵒ caſtro. ſ. mundo: diſcipulis ꝙ ꝯtra vos eſt: q: re vera mundus cū ꝯcupiſcētia ſua ꝯtrarius eſt volētibᵒ ſequi viā xp̄i. Unde de ipſo Numeri. 22. Peruerſa via tua mihiq̄ȝ ꝯtraria. Nā re vera via mūdi puerſa eſt: q: ducit ad dānationē: hoīq̄ȝ volēti deo ſeruire ꝯtraria. q: inclinat ip̄m ad vitia. Un̄ Ro. 7. Uideo aliā legē in mēbris meis repugnantē legi mētis mee. ¶ Signāter āt dr̄ ꝙ miſit duos. Petrum. ſ. ꝛ Philippū. p quos intelligi pōt duplex vita actiua. ſ. ꝛ cōtēplatiua. vt p petrum contēplatiua q interp̄taṫ cognoſcens. ꝛ p Philippū vero q interp̄taṫ os manuū p q̄s intelligūtur opa: vita pratica deſigneṫ ¶ Per aſinā āt alligatā ꝛ pullū intelligitur totū genus humanū pp peccatū: factū beſtiale. Un̄ ps. Hō cum in honore eſſet nō intellexit: cōparatus eſt iumētis inſipientibus ꝛ ſilis factus eſt illis. ¶ Qualiter āt intelligaṫ: ſciendū eſt ꝙ ante xp̄i aduentū erant duo genera hominum. ſ. iudei qui viuebāt ſm legē acceptā. ꝛ gentiles qui legē nullam ſcriptam habebant. Judei igiṫ ſm legem viuentes que ipos donabat: ſignificantur ſm Jero. Per aſinam que portando baſtū ꝛ onera effecta fuerat domita ex laboribus multis. Gētiles āt nullo iugo legis grauati ſignificantur p pullū indomitū qui nec baſtum nec onera conſueuerat portare. ¶ Signāter autem h duo animalia dicuntur ligata: q: ꝯtra preceptum domini faciētes primi parentes non ſolū ſe ipſos ligauerunt peccati vinculo ſm Criſo. Sed oēs qui naſcuntur ex eis. Nam nō ſolum in proceſſu tēporis p mala opera que faciunt viuendo peccant hoies: ſed ēt in ipſius natiuitatis exordio: cum peccato naſcūtur. Propter ꝙ gemens dicit dd. Ecce in iniquitatibus conceptus ſum ꝛ in peccatis cōcepit me mater mea. Oēs igitur tā iudei legē habentes q̄ȝ gentiles ſine lege viuētes ꝛ generaliter oēs tam maſculi q̄ȝ femine ligati erant viculis peccatoꝝ: iuxta illō Ro. 3. Omnes peccauerūt: ꝛ egent gratia dei. ¶ Iſta ligatio humani generis fuit prophetata Exo. 3. d. Ecce data ſunt ſuper te vincula ꝛ ligabunt te in eis. Unde iſti ligati poſſunt figurari per Lazarum de quo dicitur Jo. ij. ꝙ erat ligatus manus ꝛ pedes inſtitis ꝛ ſudario facies eius erat ligata. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per peccatum inter alia incurrimus tria damna. Primum eſt ꝙ noſtrum deſiderium ꝙ dberet in deum ferri libere: captiuamus ad temporalia ꝛ delectabilia: in quibus ſatiari non poteſt: ꝛ ſic dicuntur pedes ligati. ¶ Secundo eſt ꝙ opera noſtra que deberēt eſſe deo placibilia: ſibi odioſa redduntur. iuxta illud Iſa. i. Chalendas veſtras ꝛ ſolemnitates veſtras odiuit anima mea. ꝛ ſic manus ſunt ligate. Tertiuȝ eſt ꝙ dum homo in peccato exiſtit: priuatur viſione diuina: ꝙ per ligationem faciei intelligitur. ¶ Iſta ligatio fuit etiaȝ figurata Dan. 4. Ubi ſententialiter dicitur ꝙ Nabuc. vidit vnam arborem maxime proceritatis ꝛ latitudinis: quia cacumen eius tangebat celum ꝛ ramos habebat latiſſimos attingentes per vniuerſuȝ orbem. ꝛ folia pulcherrima ꝛ fructum

viuum ⁊ ſubter eam habitabant animalia ⁊ in ramis eius volucres celi. Uidens autem hanc arborem ⁊ admirans eius pulchritudinem: audiuit vocem magnam. d. Succidite arborē ⁊ precidite ramos eiꝰ: ⁊ excutite folia eius: ⁊ diſpergite fructuz eius. fugiant beſtie ⁊ volucres: verumtñ germen radicuz eius in terra ſinite. ⁊ alligentur vinculo ferreo: ⁊ cū feris ſit ps eiꝰ cor eius ab humano mutet: ⁊ cor fere det ei: ⁊. 7. tempora mutentur ſuper eum. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per illam arborē intelligitur homo qui ⁊ ſecundum philoſophos dicitur arbor euerſa qui quēadmodum bone arbores debet fructificare. Ut ſit bona arbor que fructus bonos facit Mat. 7. ¶ De illa tamē arbore: ſcriptura in figura duo tangit. ſ.

Statū nāe inſtitute gratioſuz ⁊ mirabilē

Statū nature lapſe calamitoſū ⁊ flebilē.

¶ Quantū ad primū: primo dicit ꝙ arbor erat magna attingēs celum. Ubi ſciendū ꝙ deus ſic creauit hominē ꝙ per ſuum deſiderium elleuabatur in altū: ⁊ poterat ꝑ cōtēplationē deo coniungi. Ut ſic eſſet homo ante lapſum quaſi oliua pululans ⁊ cypreſſus in altitudinem ſe extollens eccleſiaſtici. 50. ¶ Secūdo dicitur ꝙ habebat ramos extēſos. Ubi ſciēdū ꝙ per ramos huiꝰ arboris: intelligūtur vires ⁊ potētie naturales: quas deus dederat homini ꝑ quas in latum dicebat extendi: quia ſuis potentijs poterat libere ſine rebellione deo ſeruire. quia tunc erant omnes rōni ſubiecte ⁊ ratio deo. Ut ſic eſſet homo ante lapſum in extenſione ſicut terebyntus ⁊ ſicut quercus que extendit ramos ſuos Jſa. 6. ¶ Tertio dicitur ꝙ habebat folia pulcherria per q̄ itelligūtur dōa ſpūalia q bꝰ deus ornauerat hoīem inter q̄ erat donum originalꝭ iuſtitie: ⁊ potētia ad nō mori: ſi in ſtatu in quo creatus fuerat ꝑſtitiſſet. Ut ſic potuerit dici de hoīe ante lapſum illud Je. 17. Erit foliuz eius viride ⁊ in tēpore ſiccitatis nō erit ſollicituz: nec aliquādo deſinet facere fructuz. ¶ Quarto dicitur ꝙ fructus eiꝰ erat nimiꝰ. Ubi ſciendū ꝙ per fructū: qui tanq̄z vltimū d arbore expectatur: intelligūtur opera hominis: ꝓpter que vt operaret meritorie fuit factus: tunc autē fructus dicit fuiſſe nimiꝰ: q: oīa opa que tunc opatus fuiſſet deo fuiſſent placibilia ⁊ hoi meritoria: ⁊ per conſequens in celeſti p̄ria p̄mianda. ⁊ tunc adimpletum illud Sap. 3. Bonoruz laborum glorioſus eſt fructꝰ. ¶ Quinto dicitur ꝙ ſub illa arbore erant beſtie ⁊ in ramis eius volucres: ꝑ ꝙ datur intelligi vniuerſale dominiū ꝙ homo habuiſſet ſuper omnia animalia: tanq̄z propter ipſuz creata. Tunc enim fuiſſet dominiū hominis ꝙ omnia animalia ſibi obediſſent ad nutuz iuxta ꝙ dixit dñs Gen. 1. Faciamꝰ hoiem ad ymaginē ⁊ ſimilitudinē nr̄am vt p̄ſit piſcibus maris ⁊ volatilibus celi ⁊ beſtijs vniuerſe terre ⁊ oi reptili ꝙ mouetur in terra. Sic igitur pz ſtatus hominis quantū ad naturā mirabiliter inſtitutam. ¶ Quantū ad ſecundū ſtatum. ſ. nature lapſe calamitoſum ⁊ flebilē vide qd ſequitur. Primo dicitur ꝙ arbor ſuccidatur. Ubi ſciendum ꝙ qñ arbor ſucciditur ad terraz proſternitur q̄ ante erat erecta. Sic homo poſt peccatū ad terrā fuit deiectus: quia grauatus eſt pondere ꝙ ſꝑ ipz ad terrā trahit. Quod deplorās dd dicit. Humiliata eſt in puluere aia mea ꝯglutinatus eſt in terra vēter nr̄. ¶ Secūdo dr̄ ꝙ p̄cidantur rami eiꝰ. Nā poᶜ naturales hois tā aie q̄z corporis qbꝰ hō vtebat ad libitū ſuum: poſt pccm̄z ſic ſunt p̄ciſe vt itellectiue ſint debilitate in actibꝰ ſuis. Et ſenſitiue que primo extēdebant ſolū ad licita nec inclinant ad vicia ⁊ pccā. vt ſic verificetur illud Ro. 7. Nā ſi uelle adiacet mihi pficere autē bonū non inuenio. non eni ꝙ volo bonum ſi facio: ſed ꝙ uolo maluz ſi ago. ¶ Tertio dicitur ꝙ excutiantur

folia. Nam dona ſupnaturalia vt iuſtitia originalis ⁊ ſilia que hominē more foliorum ornabant: ſic hō poſt peccatū amiſit: vt expoliatus ⁊ nudu oremāſerit. Cui reprehendendo dr̄ Apoc. 3. Dicis q: diues ſum: ⁊ nullius egeo: ⁊ neſcis q: tu es miſ ⁊ miſerabilis: pauper cecus: ⁊ nudus. Ut ſic hō his excuſis ſit quercus deficientibꝰ folijs: ⁊ velud ortus abſq̄z aqua Jſa. 1. ¶ Quarto dicit ꝙ diſpergatur fructus. Nam opa hois ſignificata ꝑ fructus dicūtur diſpergi dum opa q̄ prius fuiſſent deo accepta ⁊ hoi meritoria q: bona poſt peccatum ſunt deo diſplicibilia ⁊ nobis penā accelerātia: q: ſunt mala. iuxta ꝙ hoi dr̄ Apoc. 3. Nō eni inuenio opa tua plena coram deo meo. Et iō p̄s. Fructū eorum de terra ꝑdes. ¶ Quinto dr̄ ꝙ fugiunt beſtie ⁊ volucres. Nam aialia que erant ad obedientiā hois ⁊ ſolatium: facta ſunt in obediētia: ⁊ ꝙ peius ē: multa de ipſis ad ſuppliciū. Ut ſic dicat illud Mat. 26. Relicto eo: oēs fugierūt. ¶ Signāter āt dr̄ ꝙ germē radicū eius dimittatur in terra. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ germen radicis ex quo ꝓcedit vita arboris: intelligit aīa q̄ dat vitā hoi: h in terra dimiſſa dr̄: q: pp peccatum anima non eſt ablata ab hoie: tamen q: remanſit: magis eſt imerſa corpori: ⁊ ideo dicitur eſſe dimiſſa i terra. Quia vero radix dum in terra eſt: adhuc poteſt producere arborem ⁊ facere fructum: ſic anima exiſtens in corpore vt germen radicis: poteſt per bona opera pululare. vt dicat de ipſa dominus illud Eze. 16. Quaſi germen agri dedi te. Aduertat tamē miſer peccator quid ad eius penam dicatur quantū ad peccati detentionem. Nam ſubiungitur. Alligetur vinculo ferreo. Ubi ſciendum ꝙ per illud vinculum: intelligitur peccatum ligans animam: quo vinculo poſt lapſum fuit ligata. Quod ſignanter dicitur ferreum propter fortitudinem vinculi que tanta erat ꝙ diſſolui non poterat per aliq̄z creaturam. Nam omnes tam magni q̄z parui iſto peccato erāt generaliter alligati. quia reges eorum incō pedibus ⁊ nobiles eorum in manicis ferreis. in p̄s. ¶ Aduertat etiam quid ad eius penam dicatur quantum ad ſocietatem. Nam dicitur cum feris ſit pars eiꝰ. Nam homo in paradiſo terreſtri ante lapſum habuiſſet multas conſolationes ex viſitationibus angelorum cum autem aſſumptus fuiſſet ad patriā tunc habuiſſet conſolationem perfectam ex viſione deifica. poſt lapſum vero habuit pro viſitationibus angelorum: temptationes demonū que ſignificantur per feras: ⁊ pro celeſti gloria infernum vel lymbū. Ut de ipſo dici potuerit illud. 2. Mach. 5. Jnter feras vitam in montibus cū ſuis agebat. ¶ Aduertat etiā quid ad eius penam dicatur quantum ad intellectus cognitionē. Naz dicitur. Cor eius ab humano mutet ⁊ cor fere detur ei. Ubi ſciendu ꝙ ꝑ cor humanum intelligitur itellectus quo dz homo i ſuis actibus regi. Per cor vero fere ſilueſtris: intelligitur ſenſualitas q̄z homo habet cum feris cōem. Homo igitur ſi non peccaſſet rexiſſet ſe iudicio rationis. ⁊ ſic dictus fuiſſet habuiſſe cor humanū. Poſt lapſum vero quia vt plurimum ſenſualitate regit: beſtiale cor dr̄ habuiſſe. d quo Je. 17. Prauū ē cor hois ⁊ iſcrutabile quis cognoſſet illud. Tali āt hoi hñti cor prauū cōminando dr̄ in p̄s. Non adheſit mihi cor prauū. declinantē a me malignū non cognoui. Naz Prouer. ij. Abhominabile eſt deo cor prauū. ¶ Aduertat etiaz quid ad eius penam quantum ad temporis durationem. Nam dicitur ⁊. 7. tempora mutentur ſuper eum. Ubi ſciendum ꝙ per numerum. 7. qui vniuerſitatem ſignificat. intelligitur vniuerſitas temporis ī qua homo viuit in mundo. 7. igitur tempora in damnis. ⁊ penis ſupradictis dicuntur mutari ſuper hominem: quia

q̃ʒdiu homo viuit ſ[a] damna ⁊ penas ſuſti
net. Ut ſint iſta .7. tẽpoꝛa ſterilitatꝫ i vni
uerſa terra egypti. gñ. 41. ¶ Uel p i[a] duo
animalia: intelligunt duo que ſunt in ho
mine. ſ. ratio ⁊ ſenſualitas. Nam per aſi
nam que eſt pigra ſtollida ⁊ laſciua: in an
terioꝛibus debilis ⁊ in poſterioꝛibus foꝛ
tis: intelligit ſenſualitas: que pigra ẽ ad
opera bona. Stollida: ad cognoſcenduʒ ꝓ
ficua. Laſciua: ſequendo delectabilia: i an
terioꝛi parte debilis: nolens ſe conuertẽ
ad ſpiritualia: ⁊ i poſterioꝛi foꝛtꝫ ꝯuertẽs
ſe ad tempoꝛalia: que ſunt vilioꝛa ſicut po
ſterioꝛ pars. Miſerabilis autem ſenſua
litas: ſemper ſpꝛetꝫ celeſtibus: ad i[a] tẽpo
ralia ⁊ delectabilia ſe ꝯuertit. iuxta illud
geñ. 8. Senſus enim ⁊ cogitatõ humãi coꝛ
dis in malum pꝛona ſunt ab adoleſcentia
ſua. ¶ Per pullum autem liberum ⁊ in
domitum: intellr̃ anima vel rõ que exñs
in libero arbitrio a nemine poteſt cogi.
Utrũqʒ autem iſtoꝛum animalium inſtar
pulli ⁊ aſine ligatum dicit. dum volupta
tum illecebꝛis: ratõ a ſenſualitate allicitur
⁊ ſic vſqʒ vinculis irretit. ¶ Hoc autem
fuit figuratum per mulierem garulam d̃
qua ſnialiter dr̃ pꝛouer. 1. q̃ appꝛehẽſum
deoſculabat iuuenem ⁊ irretituʒ multꝫ ſer
monibus pꝛotraxit i[m]: qui ſtatim eam ſe
quitur quaſi bos q ducit ad victimã ⁊ ne
ſcit q̃ ad vincula ſtult[9] trahatur. ¶ Ubi
ſciendum q̃ per illam mulierem garrulã
quietis impatientem: intellr̃ ſenſualitas:
que rõni volenti quieſcere ⁊ aliquãdo do
minum contemplari impaciens ẽ ⁊ mul
totiens ipſam perturbat. Per iuueneʒ ve
ro qui deberet eſſe foꝛtꝫ viribus: intelligi
tur rõ que deberet in homine dominari.
Senſualitas igit hominem iuuenem. i. ra
tionem appꝛehendit dum ipſam ad ſe niti
tur trahere: ⁊ multꝫ blanditijs. i. multꝫ ap
parentibus delectatõnibus ſibi pꝛopoſitꝫ
eam ligat. Et ipſam deoſculans. i. ſibi ad
conſenſum iam eam trahens vt ſibi i de
lectatõnibus velit coniungi: alĩcta ratõ ſẽ
ſualitatem ſequit quaſi bos ductus ad vi
ctiam. q: feſtiat ad moꝛtem: ⁊ iam exceca
ta eſt iſtar ſtulti homis q ignoꝛat q̃ tra
batur ad vincula peccatoꝛum.

Secunda pars.

Equit ſoluite ⁊c. Ubi tangit pie
tatem liberantem benignius. q̃
pꝛobat ereptõ vigoꝛoſa. Ubi q̃r
tuoꝛ poſſumus conſiderare. ſ.

Officij cõmiſſionem.
Facti excuſationem.
Pꝛophetie adimpletõem.
Mandati executõem

¶ Quantum ad pmum dicit. Soluite ⁊
adducite mihi. Soluite inquam a vincu
lo peccati potentia auctoꝛitatis: ⁊ adduci
te ad fidei conſtantiam: doctrina veritatꝫ
⁊ xp̃i grãm exemplo ſanctitatꝫ. Ubi ſcien
dum q̃ lʒ ſoluere peccata pꝛincipaliter ꝯ
ueniat d̃o iuxta illud p̃s. Dominus ſol
uit compeditos. miſterialiter tamen datũ
fuit apl'is ⁊ ſuis ſequacib[9] tanq̃ʒ miſtris
xp̃i: iuxta q̃ ipſe dicit Math. 18. Quecũ
qʒ ſolueritꝫ ſuper terram: erunt ſoluta ⁊ i
celo. Hoc autem fuit figuratum Judith.
6. vbi dr̃ ſnial'r q̃ cuʒ Achioꝛ p ſeruos ho
loſernis fuiſſʒ ligatus manibus ⁊ pedib[9]
ad arboꝛem: filij iſrael venerunt ad eum ⁊
quem ſoluentes duxerunt bethuliam.
¶ Ubi ſciendum q̃ per achioꝛ: q interp̃
tatur frater meus montanus: intelligitur
quilibʒ homo: q frat d̃i dici poteſt ꝑꝑ hu
manitatem q̃ʒ ſimilem nobis aſſumpſit:
qui montanus dr̃: q: ad ſuperna dʒ ſe p
contemplatõem leuare. ¶ Per ſeruos
autem Holoſernis qui interpꝛetat infir
mans vitulum ſagiatum: ⁊ ſignificat dya
bolum qui homines viuentes in delitijs
infirmat ſpiritualiter ⁊ debilitat intelligi
poſſunt peccata per que homo. dyaboli
ſubicitur ſeruituti. Quia Jo. 8. Omnis q
facit peccatum: ſeruus eſt peccati. ¶ Iſti
igitur ſerui. i. peccata. Achioꝛ. i. dyaboli.

hoiem ligãt manib[9] ⁊ pedibus: ⁊ pedib[9]
q: dum hõ peccatis ꝯſentit: ligat quantũ
ad effectum ſignificatum per pedes. liga
tur ẽt quantũ ad opa ſignificata p man[9]:
ne poſſit meritoꝛie: faciliter operari. Ut
ſit Lazarus ligatus manus ⁊ pedes inſti
tis Jo. ij. ¶ Signanter autem hõ dr̃ liga
ri ad arboꝛẽ: q: arboꝛ fuit pꝛimũ inter coꝛ
poꝛalia q̃ dedit materiã hoi delinquendi
ſicut pʒ Gen. 3. ¶ Per filiuſ autẽ. Iſrael
qui interpꝛetatur videñs deum: intelligũ
tur viri eccleſiaſtici q debent deũ p con
templationẽ videre: ⁊ ſignificantur illi q
dignitate ſacerdotali pꝛecellunt. Iſti pec
catoꝛẽ vinculis peccatoꝛum ligatũ ſoluũt
vt xp̃i miniſtri: q̃ñ ꝯfeſſione ipſoꝝ pꝛemiſ
ſa beneficium abſolutionis impendunt.
¶ Sic ãt abſolutuʒ: debẽt Bethuliã que
interpꝛetatur virgo vel caſta perducere:
q: ipſum debẽt inſtruere vt pſeueret in i
ceptis bonis opibus ⁊ nõ recidiuari: iux
ta q̃ figuratiue dixit dominus illi quẽ ſa
nauerat Jo. 5. Ecce ſanus factus es: iam
noli peccare ne deterius aliqd tibi cõtin
gat. ¶ Quantũ ad ſm. ſ. facti excuſatio
nem dicit. Et ſi quis aliqd nobis ⁊c. Ubi
ſciendum ſm Criſo. q̃ dominus nõ dixit
diſcipulis: dicite q̃ dominus noſter vel
dominus tuus: ſed dixit ſimpliciter dñs:
ad oſtendendũ q̃ ipſe erat dominus vni
uerſe creature generaliter ſumpte. iuxta
illud p̃s. Dñi eſt terꝛa ⁊ plenitudo ei[9] oꝛ
bis terꝛaꝝ ⁊ vniuerſi q habitant in eo. In
h autẽ ſʒ Remigiũ dat exẽplũ p̃dicato
rib[9] vt ꝑꝑ aliq̃ aduerſa occurꝛẽtia: a p̃di
catiõe ⁊ bonis opib[9] nõ deſiſtãt. ¶ Quã
tum ad tertiũ. ſ. ꝓphetie ipletionem dic
h autem totũ factũ eſt ⁊c. vbi ſciendũ ſm
Rabanũ q̃ ſion: mons erat in Jeruſalẽ: i
quo erat tẽplũ ⁊ hitabãt ibi ſacerdotes.
Et dr̃ mr̃ ieruſalẽ: q: ab ipa ſion: Jeruſalẽ
tanq̃ʒ a mr̃e ꝓtegebat ⁊ iſtruebat. ¶ Se
cundũ h ãt dic. Hoc ãt totũ factũ ẽ: vt ad
impleret q̃ dictũ eſt p ꝓphetã. d. zacha. 9.
Et ſi nõ eadẽ verba: tñ eandẽ ſniaʒ. dicite
filie ſion. i. ciuitati Jeruſalẽ q̃ eſt filia ſion
Ecce rex tuus venit tibi ⁊c. Ecce inquã q:
mirabil' ad vidẽdũ: iuxta illud Iſa. 12. Ec
ce deus ſaluatoꝛ me[9] rex. q: venerabil' ad
collendũ. Naʒ iuxta illud p̃s. Dñs virtu
tum ipſe eſt rex gloꝛie. tu[9] q: deſiderabil'
ad habendũ. Uñ ipſe in p̃s. Ego ſum dñs
deus tu[9] qui eduxi te de terꝛa egypti. i. d
tenebꝛis peccõꝝ vẽit. Ut ipm poſſis am
plexari: iuxta illud Iſa. 60. Surge ⁊ illu
minare Jeruſalẽ q: venit lumẽ tuũ ⁊ gl'ia
dñi ſup te oꝛta ẽ. Mãſuetus vt cũ ipo poſ
ſis ꝯuerſari iuxta q̃ ipſe dicit Iſa. ij. Ego
q̃ſi agn[9] mãſuet[9] q poꝛtat ad victimaʒ ſe
dens ſup aſinã ⁊ filium ſubiugal'. In quo
debes ipſius humilitatem imittari. Non
eni venit in curꝛibus ⁊ deſtrerijs ⁊c. ꝯtra
multos qui de patrimonio crucifixi. i. de
redditib[9] eccl'ie habẽt equos albos ⁊ ru
fos ⁊c. quos tñ domin[9] inſtar exercitus
pharaonis pꝛofundat in mare. i. in ꝓfun
duʒ inferni. Ut dicat de eis illud Exo. 14.
Ingreſſus eſt eni eques pho cũ curꝛibus
⁊ eqtibus eius in mare: ⁊ reduxit ſuper
eos dñs aquas maris. ¶ Quantũ ad q̃r
tum. ſ. mãdati executionẽ dicit. Euntes ãt
diſcipuli ⁊c. Ubi ſciendum q̃ in iſto actu
apoſtolico inuit euangeliſta quattuoꝛ. ſ.

Animalium ſolutionem.
Ipſoꝛum deductionem.
Ueſtium impoſitionem.
Domini ſeſſionem.

¶ In quo intelligit ſp̃ual'r q̃ ſoluit peccã
p ſacerdotis abſolutionem.
Adducitur per fidei inſtructionẽ.
Ueſtitur p virtutũ adoꝛnationẽ.
Sedet xp̃s p gratie collationẽ.

¶ Quantũ ad pꝛimũ per q̃ ſignificatur
pꝛimũ dic. Euntes ãt ⁊c. cui[9] ſignificatũ cõ
pletũ ꝯſpicimus magiſter vlt[o]. Ubi dr̃. q̃
dixit xp̃s diſcipul': Eũtes i mundũ vniuer
ſum p̃dicate euãgeliũ oi creature. Et ſbdr̃
illi ãt ꝓfecti pꝛedicauerunt ⁊c. Quibus

dedit poteſtatē dimittēdi peccata Jo.20.
d. Accipite ſpūm ſ. quoꝝ remiſeritis pec
cata remittētur eis ⁊ quoꝝ retinueritis
retēta ſunt. ¶ Quātū ad aialiū deductio
nem dicit. Et adduxerūt aſinā ⁊ pullum.
Ubi ſciendū ꝙ infideles nō dicuntur ad
xp̄m adduci: ſ; ab ipſo deuiant: q: dū a ve
ritate recedūt: poſſunt dici a xp̄o q veri
tas eſt deuiare. Dū autē aliqs in fide in
ſtruitur tūc dici poteſt ad xp̄m adduci.
¶ Quantū ad veſtiu; impoſitionē ꝙ ſi
gnificat virtutū adornationē dicit. Et im
poſuerunt ſup eum veſtimenta ſua. Per
veſtes eni intelliguntur virtutes ⁊ exem
pla ſcōꝝ inducētia homiem ad opa bōa.
Un̄ Job.40. Circūda tibi decorē ⁊ in ſu
blime erigere ⁊ eſto glorioſus ⁊ ſponſus
induere veſtib⁹. ¶ Sciendū eſt autē ꝙ in
uenio in ſcriptura diuerſas veſtes quib⁹
hō d; veſtiri. Uidelicet.
Ueſtē ſaccinā ꝑ vilitatē: ꝯtra ſupbiam.
Ueſtē purpureā ꝑ caritatē: ꝯtra iuidiam.
Ueſtē lapideā ꝑ pacientiā: ꝯtra irā.
Ueſtē iaccintinā ꝑ ꝯtēplatiōnē: ꝯtra accidiā.
Ueſtē ſtragulatam ꝑ miſicordiā: contra
auaritiam.
Ueſtē ſilicinā ꝑ abſtinētiā: ꝯtra gulā.
Ueſtē albā ꝑ puritatē: ꝯtra luxuriam.
¶ Primo hō d; indui veſte ſaccina: ꝑ vi
litatē ꝯtra ſupbiā. Nā ſicut veſtis ſaccina
eſt deſpecta: ita hō d; ſe vilē reputare: cō
ſiderādo eius ingreſſū: ꝓgreſſum ⁊ egreſ
ſum. Nā in eius ingreſſu eſt ſemen fetidū
In ꝓgreſſu: vas ſtercoꝝ. In egreſſu cib⁹
vermium. ¶ Iſta veſtis ē placans deum
ne ſubuertat homo. ꝙ fuit figuratū Jon̄.
3. Ubi ſnialr̄ dr̄ ꝙ cū Jon̄. ꝑdicaſſet ſbuer
ſionē niniue ꝑdicauerūt ieiuniū ⁊ veſtiti
ſunt ſaccis: ⁊ de⁹ miſtus eſt eis. ¶ Ubi
ſciendū ꝙ ꝑ niniuitas q deū offenderāt: i
telligunt peccōres: qb⁹ ſi i mal' ꝑſeuerent:
denunciat ipoꝝ ſbuerſio i ꝓfundū inferni
q tn̄ ſi ſe hūilient ⁊ pniam agant: miſicor
diā iueniēt. ¶ Secūdo d; indui veſte pur
purea ꝑ caritatē ꝯtra iuidiā. ¶ Iſta ē ve
ſtis q̄ iubemur indui Mat.22. vbi dicit.
Diliges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo
⁊ ex tota aia tua. ⁊ ꝓximū tuū ſicut te ip;.
¶ Tertio d; indui veſte lapidea ꝑ paciē
tiā ꝯtra irā. nā ſicut lapis ē fortis: ita hō
d; eſſe fortis in aduerſis: iuxta ꝙ dixit dd̄
Salomoni.3.Re.2. Confortare ⁊ eſto vir
fortis: ⁊ obſerua mādata dn̄i dei tui. Hoc
fuit figuratū Apoc.15. vbi dr̄ ꝙ exierūt.7.
angeli veſtiti lapid mundo ⁊ cādido ⁊ ꝑ
cincti circa pectora zonis aureis. ¶ Ubi
ſciendū ꝙ ꝑ.7. angulos q ſeptēnari⁹ nūe
rus vniuerſitatē ſignificat: itelligunt oēs
hoies huius mūdi. Iſti debent exire ad ꝑ
liādū ꝯtra vitia veſtiti veſte lapidea mū
da ⁊ candida: ꝑ fortitudinē ⁊ pacientiā: ſe
defendētes a vitijs. ⁊ ꝑcingi circa pectora
zonis aureis ꝑ cōtinentiā moꝝ. ¶ Quar
to debēt indui veſte iacintina ꝑ contēpla
tionē cōtra accidiā. Per iacinctū coloris
aerei: intelligit ꝯtēplatio diuinoꝝ. Unde
Job.35. Suſpice celū ⁊ intuere: ⁊ ꝯtempla
re ethera ꝙ altior te ſit. q.d. ꝯſidera diui
na ⁊ iuenies deū altiſſimū in quo debes
maxime delectari. ¶ Quinto hō d; idui
veſte ſtrangulata ꝑ miſicordiā: ꝯtra aua
ritiā. Nā ꝑ veſtē ſtragulatā. i. diuerſoꝝ co
lorum: intelligit pietas q̄ multipliciter d;
indigētibus exhiberi infirmos viſitando
⁊c. d qbus in die iuditij xp̄s cū hoibus di
ſceptabit. Un̄ Tob. ¶ Quo potueris: ita
eſto miſericors: ſi multū tibi fuerit habū
dāter tribue: ſi exiguu; tibi fuerit: ēt exi
guū libenter impartiri. ¶ Tal' aūt pōt fi
gurari ꝑ mulierē fortē: de qua Prouer.
vltio. Stragulatā veſtem fec̄ ſibi byſſus
⁊ purpura indumētū eius. ¶ Ubi ſciēdu;
ꝙ ꝑ mulierē fortē intelligit quilibet vir
tuoſus qui ſtragulatā veſtē d; ſibi facere
ꝑ diuerſa opa miſericordie: cum qbus d;
habere byſſum. i. puritatē mētis ⁊ corpo
ris. ⁊ purpurā. i. dilectionē dei ⁊ ꝓximi.
¶ Sexto d; indui veſte cilicia per abſti
nentiam ꝯtra gulā. Nam ꝑ veſtem cilici
nam que eſt aſpa: intelligit aſperitas gu
le q̄; homo d; habere. Un̄ eccleſiaſti.27.
Noli eſſe auidus in oi epulatione: ⁊ non
effundas te ſup omnē eſcam: i multis eni
eſcis erit infirmitas. ¶ Tal' aūt ſic veſti
tus pōt figurari ꝑ Jacob de quo ſnialr̄ dr̄
Gen.37. ꝙ cum miſſum fuiſſet ſibi ꝙ Jo
ſeph mortu⁹ erat: ꝯſciſis veſtibus: indut⁹
eſt cilitio lugēs filium multo tp̄e. ¶ Ubi
ſciendū ꝙ ꝑ Jacob qui interꝑtatur lucta
tor: intelligitur quilibet hō qui luctando
contra pccata debet ea ſupplantare. Iſte
cu; nunciat ſibi mors filij. i. bonoꝝ operū
que inſtar filij in corde concipiūtur: ⁊ ve
lud naſcens filius exteri⁹ exercentur: de
bet veſtimenta delicata ſcindere. i. a ſe abi
cere delicationes corporis: ⁊ cilitio auſte
ritatis indui ⁊ ſic ſic filium lugere opera
prius facta. ¶ Septio debet indui veſte
alba ꝑ puritatē contra luxuriā. Ut poſſit
dicere illud Tob.3. Tu ſcis domine quia
nunq̄; concupiui virū ⁊ mundā ſeruaui
animā meam ab oi ꝯcupiſcentia. Un̄ cui
libet dr̄ eccleſiaſtici.9. Omni tp̄e ſicut ve
ſtimenta tua candida ⁊ oleum de capite
tuo non deficiat. ¶ Quantū ad quartum.
I. dn̄i ſceſſionē ꝙ ſignificat gratie collatio
nem dic̄. Et eum deſuper ſedere fecerunt.
Quādo enim homo eſt ornatus virtuti
bus tunc efficit dignum dei habitaculum
per gratiam. Unde Grego. Saluator no
ſter ſuper aſellum ſedens: Jeruſalē tendit
quando vnuſquiſq; fidel' animam regens
ad pacis intime viſionem duc̄.

Tertia pars.

Equit. Plurima aūt turba ⁊c.
Ubi tangit ſocietatem honoran
tem iocūdius ꝙ probat ꝓceſſio
populoſa. Ubi 3ª ſigna honoris poſſum⁹
cōſiderare. ſ.
Proſtratiōem veſtimentoꝝ.
Deportatiōem ꝟgltorum.
Cumulatiōem canticorū.
¶ In quo nob oſtendit ꝙ debemus deu
tripl'r honorare. ſ. cord orc ⁊ opere. Ope ſi
gnificatur in veſtimentorū proſtratione.
vt ſimus ſimiles martiribus. Corde in
ramorum delatione. vt ſimiles ſimus vir
ginibus. Ore in canticorum proclamatio
ne. vt ſimus ſimiles cōfeſſoribus. ¶ Per
hoc igitur ꝙ veſtimenta ſternebant in
via ſignificatur ꝙ exemplo ſanctorum
martirum qui mortem ſuſtinuerunt pro
Chriſto corpora morti ſubiciendo: debe
mus corpora noſtra: per penitentiam ca
ſtigare. Ut dicamus Gal.6. Ego enim
ſtigmata domini yeſu in corpore meo por
to. ¶ Per hoc autem ꝙ portabant ra
mos: ſignificatur ꝙ de corde noſtro puro
a quo procedunt rami bonarum cogita
tionum virides ⁊ floridi exemplo ſan
ctarum virginum: debemus deo per men
tis ⁊ corporis pudicitiam redolere. Ut
dicatur de nobis illud Geneſis.37. Ecce
odor filij mei ſicut odor agni pleni.
¶ Per hoc autem ꝙ cantabant canticū
nouu; laudis ⁊ leticie: ſignificatur ꝙ nos
exemplo ſanctorum confeſſorum: debe
mus deo deuote pſallere ⁊ dicere cum
apoſtolo illud.1.Cor.14. Orabo ſpiritu
orabo ⁊ mente: pſallam ſpiritu pſallam ⁊
mente. ¶ Quales autem ramos honorā
do Chriſtum debeamus nobiſcum ferre.
fuit figuratum Nee.8. Ubi ſententialiter
dicitur ꝙ poſt egreſſum filiorum Iſrael
de captiuitate egypti: in recordationem
tanti beneficij: debebant ſibi facere annua
tim tabernacula de diuerſis lignis. Un
de dictum fuit eis: Egredimini in mon
tem ⁊ ferte frondes oliue ⁊ frondes li
gni pulcherrimi: frondes meriti ⁊ ramos
palmarum: ⁊ frondes ligni nemoroſi. vt
fiant tabernacula. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per fi
lios iſrael exiſtētes in egypto captiui: in
telligit totū genus humanū ꝙ ante aduē
tū xp̄i in tenebris peccatorum exiſtens a

Figura

dyabolo tenebaꝫ captiuū.Sed xp̄us pro
noƀ moriens ipſum liberauit.Nam gal.
4.Iaꝫ nō ſumus ancille filij ſed libe:qua
libertate:xp̄s nos liberauit.¶ In recor
dationeꝫ ſibi tanti beneficij:debēus egre
di in montē cōtemplationis deuote:⁊ ibi
diuerſitatem ramoꝝ.i.virtutū aſſumere.
¶ Per ramos oliue.i.hr̄e cum deo ⁊ ꝓ
ximo pacem ⁊ cōcordiam.Et dicere cum
p̄s.Ego auteꝫ ſicͭ oliua fructifera i domo
dei.i.in eccleſia militāte.¶ 2° debemus
accipere ramos ligni pulcherrimi.i.vir
tutem humilitatis q̄ dicitur decor aliarū
virtutū:quia facͭ hominem in oībus gra
tioſum.⁊ affert fructum ſuauem : q2 q ſe
humiliauit exaltabiꝫ.ſ.in gloria : luc.14.
¶ 3° frondes meriti.i.virtutem puritaꝫ
que animā cōſeruat a putredine:ſicͭ meri
tum corpus.Ut de noƀ dicaꝫ illud Iſ.55.
Pro vrtica aſcēdet merit9.¶ 4° rāos
palmarū.i.victoriā in cōflictu vitiorum.
Nam q2 iuxta illud Job.7.Militia ē vi
ta hominis ſup terraꝫ:debemus viriliter
dimicare.Ut ꝺ noƀ dicatur illud apoc.7.
Amicti ſunt ſtolꝭ alƀ ⁊ palme i manibus
coruꝫ.¶ 5° frondes ligni nemoroſi.i.vir
tuteꝫ miſericordie q̄ habet multos rāos.
q2 Mat.Beati miſericordes quoniā ipſi
miſericordiā conſequētur.¶ Honor fact9
hoc a pp°xp̄o fuit figuratus.i.Re.10.Ubi
ſententialiter dr̄ ꝙ cū ſamuel vnxiſſꝫ ſaulē
in regē iſrl̄ dedit ſibi ſignū ad h̄ ꝙ ſciret
ſe regē.ꝺ.Cū ingreſſus fueris vrbeꝫ:ibi
obuiū habeƀ gregē ꝓphetarū deſcēdentiū
ꝺ excelſo:⁊ an̄ eos pſalteriū ⁊ timpanū.⁊
tybiā ⁊ cytharā ipſos ꝓphātes.¶ Ubi
ſciendū ꝙ p ſaulē q vno mō interp̄taꝫ ex
petit9 a dn̄o:intellr̄ xp̄us petitus a prīb9
veteris teſti.exo.4.Obſec° dn̄e mitte quē
miſſurus es.¶ Per ſamuelē aūt rectoreꝫ
ppli:intellr̄ ꝺs rector ⁊ dn̄s omniuꝫ crea
turarū.Iſte igitur ſamuel.i.ꝺs pater vn
xit Saulē.i.xp̄ꝫ i regē iſrl̄.i.toti9 generis
hūani.In cui9 ſignū cū itraret ciuitatē ie
ruſalē ſicͭ teſtaꝫ hiſtoria euāgelij hodierni
ppl̄s ciuitaꝫ ſibi occurrit cū gaudio lau
dātes dñm ⁊ dicētes.Benedictus q vēit
in noīe dn̄i.Ut ſic dici poſſit de ciuitate
ierm illō Iſ.51.Gaudiū ⁊ leticia inuenien
tur in ea grāꝝ actō ⁊ vox laudis.¶ Sed
conſideret homo deuotus honorem queꝫ
hodie iudei xp̄o fecerunt : ⁊ qūo eum po
ſtea deſpexerūt.Et iō q2 hodie ē p° dies i
q̄ ꝺlibate cogitauerūt xp̄m occiderē:iō ſcā
mr̄ eccl̄a pōit p̄ honorē i ꝓceſſiōe:poſtea
i paſſiōe vitupiū.Mō vitupiū fuit maius
honore ſibi ipenſo.Nā q hodie veſtimēta
ꝓſternebant i via:poſtea eū nudū ſuſpen
derunt in cruce.Qui hodie regē iſrl̄ eū
vocauerūt:in paſſione dixerūt nō hēmus
regē niſi Ceſarē.A quo hodie miſericor
diā poſtulauerunt.ꝺ.Oſana ⁊c.i.obſecro
ſaluifica.in paſſiōe dixerūt.Alios ſaluos
fecit:ſeipſum non poteſt ſaluum facerē : ⁊
alibi.Salua temetipſum deſcendens de
cruce.Et alibi.Uath qui deſtruis tēpluꝫ
dei ⁊ in triduo rehedificas illud.Salua
temetipm.Cui hodie ramos preferebāt
in paſſione.eum ligatum ad columnam :
nudū flagellꝭ crudeliſſime cedebant.Cui
hodie dixerūt.Benedict9 q venit i noīe
dn̄i:in paſſione Pillato dixerunt.Cruci
fige eum.Licet igiꝫ honorem mundanuꝫ
xp̄o fecerit : tamen mutatus eſt in luctū.
Unde vere poterat dicere illud Job.30.
Verſa ē in luctum cythara mea ⁊ organū
meum in vocem flentiū.Non ſic nos kmi
honoremus dn̄m: ſed cū perſeuerantia.
dicendo cum.p̄s.Benedicamus dominū
in omni tēpore ſemp laus eius i ore meo.
Conſideret ēt q̄libꝫ deuotus q̄ꝫ vilꝭ ē glo
ria mundi:q2 ipam ſeq̄tur calamitas:⁊ q̄
rāt diuinaꝫ faciendo opera deo placibilia
quia Jo.i.can̄.ſua.2°.Qui facit volunta
tem dei manet in eternum.ſ.in gloria pa
radiſi.Ad quam me ⁊ nos perducat qui ē
benedictus ⁊c.

¶ Dn̄ica reſurrectionis dn̄i.euangeliuꝫ
28m.Introductio.

m

[M]Aria magdalene ⁊ maria
Jacobi ⁊ Salome emerunt
aromata vt veniētes vnge
rent yhesum ⁊c.Mar.16.
Nos videm9 p experientiaꝫ
ꝙ vnuſq̄ſqꝫ delectaꝫ in p̄ntia illius quem
diligit.⁊ ſi illud ſit abſens ſi adſit poſſibi
litas ipm diligenter inquirit.Ingrens āt
diligenter illud cū affectu ⁊ deſiderio ma
gno ſi plus inuēit q̄ꝫ ſpabat tūc in ipſo au
gumentaꝫ gaudiū tm̄ quantū i illo iuēto
āpli9 repiꝫ.Exēpli grā.Quia ſi qs q̄reret
centū libras cū magno deſiderio ⁊ mille
repiret.tm̄ augumētareꝫ in ipo gaudiū
q̄ꝫtū mille cētū excedere dignoſcūꝫ.Quia
igiꝫ iſte ſcē mulieres deuotiſſime qn̄ xp̄ꝫ
hēbant p̄ntem:q2 ipꝫ diligebāt delectabā
tur in ei9 p̄ntia:qn̄ fuit eis abſens ipm q̄
ſierūt cū magno ꝺſiderio ⁊ affectu.Quia
ꝟo ipꝫ q̄rebāt in monumēto iacentē ⁊ mor
tuū ⁊ ipm iuenerūt iā reſuſcitatū ⁊ viuū :
tm̄ potuit cumulari in eis gaudiū quātuꝫ
viuū excellit mortuū ⁊ quantū glioſum ex
cellit paſſibile ⁊ mortale.Et h̄ ē ꝙ nobis
teſtaꝫ yſtoria euangelij hodierni.In quo
euangeliſta tangit quattuor luculenter.ſ.
Auiditatē inq̄ſitionis amoroſe.
Nouitatē apparitiōis gratioſe.
Sublimitatē ꝯditionis glorioſe.
Celeritatē legatiōis gaudioſe.
¶ Primū ꝓbat obſequij ſedulitas.Se
cunduꝫ angeli claritas.Tertium loci va
cuitas.Quartuꝫ facti celebritas.Primū
in principio.Secundum ibi.Introeuntes
in monumentum ⁊c.Tertium ibi Qui di
xit illis ⁊c.Quartum ibi.Sed ite ⁊ dicite
diſcipulis ⁊c.¶ Sciendum eſt autem ad
intellectum huius euāgelij ⁊ iſtorie reſur
rectōis xp̄i ꝙ ſicut poteſt colligi ex quat
tuor euangeliſtis:ꝙ reſurrectio xp̄i ſic fu
it manifeſtata p ordinem.Nam poſtquaꝫ
xp̄s in die veneris ſancto ſepultus fuit:⁊
mulieres ſancte ſequebātur ipm viderūt
locum vbi poſitus fuit ⁊ reuerſe domū ce
perunt parare aromata vt iuxta morē iu
deoꝝ vngerent corpus yeſu.Et iminente
ſabbato non potuerunt ꝑficere ꝙ incepe
rant ⁊ tota die ſabbati quieuerūt ꝑꝑ ſolē
nitatem diei:que ſolēnitas a veſpa in ve
ſperum protendebatur ex lege.Trāſacto
autem ſabbato poſt veſperas parauerunt
aromata que die precedenti parare ince
perant vt ſic cum unguentis irent ⁊ vnge
rent corpus yh̄u.Cum ergo tranſiſſet ſab
batum vt h̄ dicitꝫ in Mar.maria magda
lene ⁊ maria iacobi ⁊ ſalome emerūt aro
mata vt venientes vngerent yh̄m.Ante
autem q̄ꝫ venirent ad monumentuꝫ:xp̄s
clauſo ſepulcro exiuerat ⁊ terremot9 ma
gnus factus fuerat.Naꝫ ſicut dicͭ Mat.
angelus domini deſcendit de celo habitu
candido:cuius aſpectus erat ſicut fulgur
pre cuius timore exterriti cuſtodes receſ
ſerunt a monumēto ſecundū aūt Mar.
valde mane vna ſabbatoꝝ predicte mulie
res veniunt ad monumentuꝫ orto iam ſo
le.i.quando ſol incipiebat albeſcere :ſicut
quando incipit fieri aurora.Uenientes
autem ad monumentū loquebantur quis
eis poſſet reuoluere lapidē ab hoſtio mo
numenti.Erat enim magnus valde.Re
ſpicientes autem viderunt ipm lapidem
reuolutum.Nam ſecundū Mat.angelus
domini deſcendit de celo:⁊ reuoluerat la
pidem ⁊ ſuper eum ſedebat:qui dixit mu
lieribus.Nolite timere.Scio eniꝫ ꝙ yh̄ꝫ
qui crucifixus eſt queritis.Non eſt hic.
Surrexit eni ſicut dixit.Uenite ⁊ videte
vbi poſitus fuerat dominus.Et ſecunduꝫ
Marcū introeuntes in monumentū inue
nerunt iuuenē ſedentē a dextris cohoper
tum ſtolla candida:⁊ obſtupuerunt.Qui
dixit illis.Nolite expaueſcere.yh̄m que
ritis nazarenum crucifixum.Surrexit nō
eſt hic.Ecce locus vbi poſuerunt euꝫ.Di
xit autem eis angelus ꝙ irent ⁊ dicerent

diſcipulis eius ⁊ Petro:ꝙ p̄cederet eos
in gallilea:⁊ ibi eum viderēt ſicut dixit eis.
Redierūt ergo iſte ſancte mulieres ad diſ
ſcipulos ⁊ nunciauerūt eis illa q̄ inuene
rant. Que viſa ſunt eis quaſi deliramēta.
Sicut autem dicit Jo. petrus ⁊ iohes: audito
ꝙ xp̄s reſurrexerat cucurrerūt ad monumē
tum: ⁊ Johes p̄currit citius petro ⁊ venit
prior ad monumentū nō tn̄ introiuit. Pe
trus aūt cum veniſſꝫ introiuit ⁊ nō inue
nit corpus yh̄u ſed linteamina ⁊ ſudariū
ꝙ fuerat ſup caput yh̄u ⁊ reuerſi ſunt ad
ſuū locum. Maria aūt magdalene que ſe
cuta fuerat iſtos duos ſtabat ad monumē
tum foris plorans. Jnclinauit ergo ſe: ⁊
vidit duos angelos: vnum ad cap̄ ⁊ vnuꝫ
ad pedes vbi poſitum fuerat corpꝰ yh̄u
qui dicūt ei. Mulier qd ploras? Que ait.
Quia tulerunt dn̄m meum: ⁊ neſcio vbi
poſuerūt eum. Et cōuerſa vidit yh̄m ſtan
tem: ⁊ neſciebat quia yh̄s eſt. Dicit ei xh̄s.
Mulier qd ploras? Quem q̄ris? Jlla exi
ſtimans q: ortolanus eſſet ait. Dn̄e ſi tu
ſuſtuliſti eū dicito mihi vbi poſuiſti eū:
⁊ ego eum tollam. Dicit ei yh̄s. Maria.
Et ſtatī ip̄a cognouit eū. Et ait Rabōi. ꝙ
idē ē ꝙ raby .i. magiſter. Et ꝓcidens vo
luit tangere pedes eius ſicut conſueuerat.
Et ait yh̄s. Noli me tangere: nūduꝫ eniꝫ
aſcendi ad p̄rē meum: ſupple i corde tuo.
quaſi di. Queꝫ tantū mortuū queris: viuē
tem tangere non mereris. Sed vade dic
fratribus meis. Aſcēdo ad patrem meū
⁊ patrem vr̄um. Hoc ē in ꝓximo ē vt vi
deant me aſcēdentē. Maria igit̄ magd̄.
iam credens xp̄m reſurrexiſſe reuerteba
tur: ⁊ inuētis alijs ſanctis mulieribus q̄
cuꝫ illa prius fuerant nūciauit eis ꝙ xp̄ꝫ
viderat. Et dum irent ad diſcipulos iam
certe de reſurrectiōe occurrit eis yh̄s di
cens. Auete. ſicut dicit Mat. Jlle vero
accedētes ad pedes eius adorauerūt eū.
tunc enim permiſit ſe tāgere: quia crede
bant euꝫ a mortuis reſurrexiſſe. Et dixit

eis yh̄s. Jte ⁊ nūciate fratribus meis vt
eant in galliléam. ibi me videbunt. Hanc
autem viſionem: dicit in g lliléam fieri
licet ante apparuerit eis quia i illa viſio
ne gallilée creduntur fuiſſe omnes diſci
puli. Jn alijs autem precedentibus non
omnes fuerunt. Abierūt ergo mulieres: ⁊
tunc dicit Luc. nunciauerunt vndecim lu
gentibus: ⁊ q cum eis erant. Et viſa ſunt
aliquibus ſicut deliramēta verba h̄. Petrꝰ
autem ſurgens cucurrit ad monumentū
vt Luc. dicit. Et tunc veriſimile ē ꝙ xp̄us
apparuit ei: ⁊ ſi non legatur in euangelio
quādo vel vbi ſibi apparuerit: tn̄ dicitur
iū luc. ꝙ ſurrexit dn̄s ⁊ apparuit ſymoni.
¶ Eadem die apparuit duobus diſcipu
lis i emaus vt luc. dicit: quorū vnus voca
batur cleophas alter vero dicitur fuiſſe
luc: ſed tacuit nomen ſuū more ſcriptorū
que ſe nō nominant. Sꝫ beatus ambroſiꝰ
dicit ꝙ fuit quidam alius qui vocabatur
amaon. ſed q̄ſquis fuerit tamen certum
eſt ꝙ duo fuerūt. ¶ Eadem etiam die ap
paruit .10. apoſtolis cum ſero iam eſſet ⁊
fores eſſent clauſe vbi erant congregati
propter metum iudeorū ſicut dicit Jo. Et i
iſta apparitiōe non fuit thomas. Patet
igitur ꝙ qnqꝫ vicibus ſecunduꝫ diuerſos
euāgeliſtas: apparuit xp̄s in die reſurre
ctionis. Credendum ē autem ꝙ primo di
um apparuit virgini glorioſe: ſed non fit
mētio i euāgelio quia apparitōes iſte po
nunt̄ ad teſtificādū reſurrectōeꝫ xp̄i. teſti
moniū āt mr̄is ꝓ filio nō ē efficax: ⁊ iō nō
fuit facta mētio de apparitiōe ſibi facta.
¶ Quinqꝫ ēt vicibꝰ appuit xp̄s pꝰ dieꝫ
reſurrectōis. p̄mo ei. xi. aplis p̄n̄te thōa
poſt dies octo Jo. 2°. 2°. 7. diſcipulis in pi
ſcatiōe ad mar̄ tyberiadis. Jo. 21. 3° i mō
te thabor: q̄n̄ cōuenerāt i galileam ſicut con
ſtituerat illꝰ yh̄s mat. 28. Et ſic pꝰ diē reſur
rectionis: ⁊ ante diē aſcenſiōis apparuit
ter. Jp̄a aūt die aſſenſionis apparuit bis.
ſemel dum comederent in cenaculo quan

do exprobrauit icredulitatē illorum ⁊ du
riciam cordis: ſicut dicit̄ Mat. vltimo ⁊ ſe
mel in monte oliueti. pꝰ cōmeſtiōem q̄n̄
aſcendit in celuꝫ: vt dicit̄ luc. vltº. Jn qua
apparitiōe fuerūt. ij. aplī: ⁊ alij diſcipuli ⁊
ſancte mulieres. Et h̄ ſupradicta ſecūduꝫ
Augu. de cōſenſu euāgeliſtarum. Ex qbꝰ
patet ꝙ a reſurrectōe vſqꝫ ad aſcenſionē
incluſiue: decies apparuit. Ex qbus appa
ritionibus: quilibꝫ fidel̄ xp̄i ante debꝫ cer
tificari: ⁊ ipſum crederē reſurrexiſſe ⁊ ſpe
rare ⁊ credere i die iudicij reſurrecturū ⁊
redditurū d̄ factis ꝓprijs rationē. ¶ Vi
ſa autem yſtoria reſurrectōis xp̄i genera
liter: ad id ꝙ i euāgelio hodierno: de ip̄a
Mar. loquitur: iā ad nr̄m ꝓpoſituꝫ red
deamus.

Prima pars.

Quantū ad primā p̄tem euaᵗ. vbi tangit auiditatem inq̄ſitionis amoroſe ꝙ probat obſequij ſedu
litas dicit. Maria magd̄. ⁊c. Vbi ſex poſ
ſumus cōſiderare .ſ.
Cetus gratioſitatem.
Actus pietatem.
Temporis cōgruitatem.
Mentis anxietatem.
Affectus ſacietatem.
Lapidis qualitatem.
¶ Quantū ad p̄mū dicit Maria magd̄.
⁊c. Vbi ſciēdum ꝑ iſtas tres marias. ꝙ
anna hūit tres viros .ſ. Johachī cleophā:
⁊ ſalome. Et de iſtis tribus viris habuit
tres marias: quas duxerūt tres viri .ſ. io
ſephꝰ: alpheꝰ ⁊ zebedeus. Et iſte habuerūt
filios. ⁊ aliquādo iſte nominant̄ a patribꝰ
aliquādo a viris aliq̄ādo a filijs. ſicut cū di
maria iac̄ .ſ. Mr̄. ⁊ Maria ſalome .ſ. filia.
Hec autem patent his verſibus. Anna
tribus Johachi: cleoph Salomeqꝫ Ma
rias. Tres parit has ducunt Joſeph Al
pheus zebedeus. Xp̄m p̄ma Joſeph: Ja
cobū cum Simōe Judā. Altera q̄ ſeqtur
Jacobū parit atqꝫ Johem. Vnꝰ h̄ mat.

h̄ q̄ttuor iſta duor. ¶ Maria enim que
fuit nupta Joſeph .ſ. beata virgo habuit
ſolum xp̄m. Maria q̄ fuit nupta alpheo
habuit quattuor ſupradictos. Maria q̄
fuit nupta zebedo hūit duos. ¶ Dicit igit̄
Maria magd̄. q̄ tamen non fuit d̄ ſupra
dictis ſed fuit ſoror Lazari: dicta magd̄. a
magdalō caſtro ſuo: ⁊ Maria iac̄ .ſ. mr̄: ⁊
Salome .ſ. filia. ¶ Quantū ad 2m .ſ. actus
pietateꝫ dicit emerūt aromata ⁊c. Vbi ſciē
dum ſcōm glo. ꝙ iſte mulieres ſep̄lto do
mino cum licuit operari .i. vſqꝫ ad ſol' oc
caſum vnguēta parauerunt vt dicit Luc. ⁊
q: ꝑ anguſtia tēporis nō potuerūt exple
re: mox tranſacto ſabbato quando ꝑandi
licentia redijt feſtinanter emerūt aroma
ta vt venientes vngerent Jeſum. ¶ Sci
endum eſt etiam ꝙ mox erat iudeorum
vngere corpora defunctorum: vt corpus
non feteret. Jſte igitur ſancte mulieres
nundum perfecte cognoſcentes Chriſtū:
cuius corpus corrumpi non poterat: q:
erat diuinitati coniunctum: iuxta illō p̄s.
Non dabis ſanctum tuum videre corru
ptōnem: ſed credentes ip̄m ſimilē alijs
mortuis vt ipſum ſecundum Seuerianū
ex deuotōne vngerent aromata paraue
runt. ¶ Qm ad 3m .ſ. temporis congrui
tatem dicit. Et valde mane ⁊c. Vbi ſcien
dum ꝙ ſabbatum tripliciter accipitur i
ſcriptura. Aliq̄n̄ ꝓ tota ſeptimana ſicut cuꝫ
dicitur Luc. 18. Jeiuno bis in ſabbato .i. i
ſeptimana. Aliquando accipitur pro die
ſeptimo ſeptimane. ſicut cum dicitur exo.
20. Memento vt dieꝫ ſabbati ſanctifices
i. diem ſeptimum. Aliquando accipitur ꝓ
quacunqꝫ die ſeptimane cum iſtis nomi
nibus numeralibus. 1ª. 2ª. 3ª. 4ª. 5ª. 6ª. vt
pª ſabbati. 2ª ſabbati. ⁊c. ſicut latini dicūt
prima feria. ſecunda feria ⁊c. Et iſto mo
do ſecundum Bedam accipitur hic cum
dicitur vna ſabbatorum .i. prima ſabbati.
¶ Sciendum eſt etiam ꝙ qm ad tp̄s q̄
mulieres dicuntur veniſſe ad monumētū:

videtur ſuperficialr̄ eſſe quedā cōtrarie
tas inter euāgeliſtas.Nam Mat.dicit.
veſpe autem ſabbi que luceſcit in prima
ſabbati ⁊c. Mar. dicit: Et valde mane
vna ſabbatorū veniūt ad monumentū or
to iam ſole.Luc dicit.Una autem ſabbi
valde diluclō ⁊c.Johes dicit.Una autē
ſabbi maria Magd.venit māe:cū adhuc
tenebre eſſent ad monumentū.❡ Ad eui
dentiam igiꝭ iſtorum ſciendū eſt ꝙ ſecun
dum Augu.de cōcordia euāgeliſtarū.ve
ſpera.duobus modis accipiꝭ.vno modo
pro fine diei ⁊ prin.noctis.Alio modo ꝓ
fine noctis ⁊ prin.diei.⁊ iſto modo loquiꝭ
Mat.Si vero velimus dictū Mat.ac
cipere primo modo:tūc illō ꝙ diciꝭ refer
tur ad mulierū ꝑparationem:qꝛ tunc ve
ſpere ſabbi licuit vnguēta ꝑparare.Illud
autē ꝙ dicit Johes :cum adhuc tenebre
eſſent:⁊ illō ꝙ dicit Luc. ꝙ valde diluclō
⁊ illud ꝙ Mar . ꝙ valō mane intelligen
dum eſt:quādo mulieres inceperūt iter.
ſed cum ꝑuenerunt ad monumentū ſol iā
erat ortus.i.incipiebat albeſcere.Et ſic di
uerſis reſpectibus ſecūdum Augu.diuer
ſimode euāgeliſte locunꝭ . ❡ Sciēdum ē
ꝙ i hac nocte terminatus ē ordo diei na
turalꝭ:qui erat vt dies ꝑcederet noctem
nunc aūt nox ꝑcedit diem.Quia ſecūdū
Augu.ante reſurrectiōem xp̄i:homo a lu
ce ꝑadiſi peccādo lapſus ē in tenebras.ſꝫ
per fidē reſurrectiōis a peccati tenebris
ad lucem vite:xp̄o largiente deducimur.
❡ Quantū ad quartū.ſ.mentis anxietā
tem dicit.Et dicebāt ad inuicem ⁊c.Ubi
ſciendū ꝙ iſte ſancte mulieres qꝛ viderāt
lapidem magnū poſitū ad hoſtiū monu
menti ſenciētes ſe deblēs viribus:nō cre
dentes xp̄ꝫ reſurrexiſſe nec angelū lapidē
abmouiſſe: anxiebanꝭ cogitātes ꝙ i monu
mentū ad vngendū corpus xp̄i niſi lapis
amoueretꝭ nō poterāt introirꝭ .❡ Q[m] ad
quintū.ſ.affectus ſacietatē dicit. Et reſpi
cientes ⁊c.Ubi ſciēdū ꝙ poſtq̄ꝫ xp̄s clau

ſo ſepulchro reſurrexerat angelus dn̄i de
ſcendit ⁊ reuoluit lapidē vt ſic poſſꝫ vide
ri ſepulchrū vacuū ⁊ ꝑ conſequēs crede
rent reſurrexiſſe xp̄m.❡ Sciendū eſt au
tem circa iſtam ꝑtem principalē loquēdo
moraliter ꝙ q vult querere xp̄m.Primo
debet eſſe maria que interpretaꝭ amara.
debet enim qui digne vlt q̄rere xp̄m hr̄e
amaritudinē d̄ offenſis.dꝫ etiam eſſe ma
ria ſalome que interpretatur pacificans:
qꝛ dꝫ eſſe pacificus ⁊ māſuetus.Dꝫ etiam
eſſe maria iacobi q interp̄tatur luctator ⁊
ſupplātator.dꝫ eni luctare cōtra inimicos
ip̄ꝫ īpugnātes.carnē:mundū:⁊ dyabolū:⁊
ipſos ſupplātare ⁊ vincere .Dꝫ ēt eſſe ma
ria magdalene q̄ interp̄taꝭ magnifica qꝛ
dꝫ eſſe magnificus i exercēdo opa virtuo
ſa.vt ſic dicatur de ip̄o illud .2ᵒ.Exdre 2ᵒ.
Nōne magnificus eſt q h fecit.❡ Secun
do dico ꝙ dꝫ venire cū vnguētis ⁊ aroma
tibus.i.cum redolētia virtutum ⁊ bōe fa
me.❡ Sciendū eſt āt vt ſciamus cū qbꝰ
virtutibꝰ redolētibus inſtar vnguēti de
beamus xp̄m q̄rere ꝙ ſicut hētur Exo .
30.⁊ magiſter hiſtoriaꝝ narrat vnguentū
ſanctū fiebat de quattuor rebus aromati
cis.ſ.d̄ virgultis mirre electe de cynamo
mo de calamo ⁊ de caſſia que omnia tere
bantur ⁊ miſcebantur cum oleo oliuarū
⁊ inde fiebat vnguentū. ⁊ ſm̄ aliquos po
nebatur etiam ibi balſamū . ❡ Ubi ſciē
dum ꝙ mirra eſt arbor que naſcitur i ara
bia cuius virgulta arabes cōburunt vt
melius pululent ⁊ fructificent. Dr̄ etiam
mirra guma eiuſdē arboris ⁊ dr̄ mirra qꝛ
amara.Gutta autē ſponte manās eſt pre
tioſior . Ellicita vero corticis vulnere vi
lior reputatur ⁊ valet ad arcendū carnes
a putredine :⁊ vermes occidit . ❡ Per
iſtā igiꝭ mirrā intelligi pōt v̄tus pnie in
qua eſt amaritudo ꝑ doloroſā contritionē
Nā verus penitēs dꝫ de cōmiſſis dolere :
vt veniā mercaꝭ.de q̄ exijt guma :ꝑ verā
confeſſionē q̄ qn̄ eſt ſpōtanea eſt ꝑtioſior

In qua ēt eſt vnctio ſuās carnes a putre
dine ⁊ occidens vermes ꝑ condignā ſatiſ
factionē.Nam hō ſatiſfaciēdo de pccis ſu
is:⁊ exercendo ſe in virtuoſis opibus ſer
uat ſe a putredine:qꝛ ad priſtina peccata
inſicientia aiam nō reuertiꝭ : ⁊ vermes in
terficit:interficit:qꝛ concupiſcentiā carnis
domat . ❡ Signanter dr̄ ꝙ mirra exuſta
melius fructificat:qꝛ ſi hō penitens : calo
re caritatis ardeſcat:tūc magis operatur
meritorie:⁊ ſua pnia deo efficitur magis
grata ❡ De iſta pnia loqtur Augu.in li
bro de pnia.d. Pnia langores ſanat:lepro
ſos curat:mortuos ſuſcitat ſanitatē auget
gratiā conſeruat claudis greſſum aridis
copiam:cecis viſum reſtituit:vitia fugat:
virtutes exornat:mentē munit ⁊ roborat.
❡ Cynamomū āt eſt virgultū indie vel
ethiopie quaſi ad modū canne habēs ca
lamos ſubtiles ⁊ replicatos:coloris cine
rei:⁊ ꝙ eſt ſubtilius:⁊ melius :⁊ cū frāgi
tur emitit ſpiramentū ad modum nebule
vel pulueris . ❡ Per iſtud igiꝭ cynamo
mum intelligiꝭ virtus humilitatis : q̄ dr̄
coloris cinerei q eſt color d̄ſpectus ⁊ vilis
qꝛ verus humilis ſe ip̄m deſpicit ⁊ viliſi
cat.Et in iſta cynamomi:calamus q̄ꝫto ſb
tilior:tanto apud deū magis reputatur .
Et ſi frangatur.i.ſi dicatur ſibi vn̄ frangi
poſſit tāto plus redolet qꝛ in vilipenſiōe
gaudet ⁊ cū deſpicitur amplius gloriaꝭ .
❡ Calamus eſt ſpēs aromatica ad ſimili
tudinē calami vſualis ⁊ gignitur in india
multis modis gēiculatus fului coloris
flagitans ſuauitatē ſpiritus .❡ Per iſtū
igitur calamum intelligi pōt virtus miſe
ricordie que pōt dici f lui coloris qꝛ ſicut
fluꝰ color eſt pulcher ⁊ delectabil' ad vi
dendum ita pius ⁊ miſericors omnibus
redolet cum omnibus indigentibus ſbue
niat affectu vel effectu. ❡ Signanter āt
dicitur multis modis gēiculatus qꝛ opa
miſericordie multipliciter exercentur :
❡ Caſſia reputatur inter arbores aro

maticas:⁊ naſcitur in locis aquoſis ⁊ cre
ſcit i imēſum ⁊ eſt robuſti corticis ⁊ habꝫ
folia purpurei coloris. Per iſtā igiꝭ caſſi
am intellr̄ virtus paciētie q̄ robuſti corti
cis eſſe dr̄:qꝛ vir patiēs ſupportat oēs in
iurias:nec frangiꝭ in aduerſis. Dr̄ autē
naſci in locis aquoſis qꝛ vir patiēs radi
catur in gr̄a ſignificata ꝑ aquas:⁊ creſciꝭ
i imenſum:quia quanto plus aduerſi pati
tur:tanto in pacientia roboratur . ❡ Si
gnanter autem dr̄ hr̄e folia coloris pur
purei q eſt color q̄ſi ſanguineꝰ: qꝛ vir pa
tiēs etiam anteq̄ꝫ frangaꝭ pēis vel iniu
rijs:ſeipſum morti exponit.❡ De iſta pa
ciencia loqtur Grego.ſuꝑ illud.Cum au
dieriꝭ ꝑlia ⁊c.d. Paciētia eſt aliēa mala
eq̄nimiter perpeti ꝯ eū quoqꝫ q mala ir
rogat nullo dolore morderi.❡ Iſtas igi
tur virtutes ſupradictas.ſ.pniam v̄aꝫ: hu
militatē ꝓfundā:miſericordiā largā:paciē
tiam firmam debemꝰ miſcere cuꝫ oleo oli
uarum.i.cū gr̄a ſp̄s ſancti :⁊ ſic facimus
vnguentum redolēs ⁊ dn̄o ꝑcioſum. De
bemus āt huic vnguēto balſamū bone fa
me adiūgere.❡ 3ᵒ debent vēire valō ma
ne:orto tn̄ iā ſole:qꝛ nō dꝫ expectare ad q̄
rēdū deū ꝙ ip̄e ſit ſenex:qꝛ nō ē certus ſi
ad ſenectutē vēiet:ſed dꝫ a iuuentute xp̄ꝫ
q̄rere d̄i ſapiētiā:vt ſic dicat illō ſapie .8.
Hanc.ſ.ſapientiam que Chriſtus ē ama
ui ⁊ exquiſiui eam a iuuentute mea .
❡ Debet etiam orto iam ſole .i. cum cla
ritate conſcientie ipſum querere dilige
ter:vt ſic dicat cum ꝑs.Deꝰ d̄s meus ad
te de luce vigilo.

Secūda pars.

Equitur.Et introeuntes in mo
numentum ⁊c.Ubi tangit noui
tatem apparitōnis gratioſe: ꝙ
probat angeli claritas.Ubi duo poſſumꝰ
conſiderare.ſ.
Angli decorē euidētem .
Mulierum timorē euadētem .

¶ Quantum ad primum dicit. Et intro euntes ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ licet Mat. dicat angelū ſederē ſup lapidē: Mar. aūt dicit ſederē i monumento i dextris ꝙ nō eſt ꝯtrarietas: q2 potuit eſſe ꝙ idem angelus ꝓmo viſus eſt ſedere ſup lapidē poſtmodū vero i monumento. ¶ Uel ſm Augu. de cōcordia euāgeliſtaꝝ forte fuerūt duo: ⁊ Math. loquitur de vno ⁊ Mar. de alio. ¶ Sciēdū ē aūt ꝙ de iſto āgelo dicunt tria. ſ. ꝙ viderunt eum iuuenē quantū ad aſpectū ſedētē3 a dextris quantū ad ſitū. cohoptū ſtolla cādida quantū ad amictū. ¶ Prio viderūt eum iuuenē quantū ad aſpectū. Ubi ſciendum ꝙ angelis iuuenis ⁊ i forma humana appuit: vt ſecurius ea alloq̄retur. ¶ Uiderūt ſedentē a dextris. i. ad ptem meridianā. ¶ Uiderūt ēt cohoptū ſtolla cādida. Ubi ſciendū ſm Seue. ꝙ iſta veſtis non erat corporea ſ3 q̄dam reſplendentia ex virtute ſpirituali angeli ad ſimilitudinem veſtis. ¶ Quantū ad ſecundū. ſ. mulieꝝ timorē euadentē dicit. Et obſtupuerunt. vbi ſciendū ꝙ hō ex cōcurſu alicuius inſoliti obſtupeſcit. Quia igitur iſte ſcē mulieres inſolitū quid viderūt angelū. ſ. reſplendentē: querentes xp̄m mortuum ideo merito potuerunt admirari. ¶ Sciēdum eſt autē circa iſtā partem ſecundam ꝙ loquēdo moraliter qui vult mereri viſionem angelicam non d3 venire cum peccatis ⁊ vitijs fetentibus ſ3 ſm Grego. in omel. cum odore virtutū ⁊ bonoꝝ operū.

Tertia pars.

Equitur. Qui dixit illis ⁊c. Ubi tangit ſublimitatē conditionis glorioſe ꝙ ꝓbat loci vacuitas. Ubi quattuor poſſumus conſiderare. ſ.

Terroris excluſionem.

Intentionis expreſſionem.

Reſurrectionis affirmationem.

Confirmationis oſtenſionem.

¶ Quantū ad primū dicit. Qui dixit ill' Nolite expaueſcere. Ubi ſciendū ꝙ differentia ē inter apparitionē boni angeli ⁊ mali. Nam malus angelus terret ⁊ nō cōfortat: bonus aūt ⁊ ſi aliqñ ex ſubita viſiōe terreat tñ imediate ꝯfortat. ſicut p3 de angelo q appuit dañ. de quo ſimiliter dr̄ dañ. 10. Qd cū ſtupefactus eſſet ad viſionē angeli Angelus ꝯfortauit eū. d. Noli timere vir deſiderioꝝ. Pax tibi ꝯfortare ⁊ eſto robuſtus. ¶ Eodē modo iſte angelus q apparuit mulieribus: l3 in principio timuerunt tñ eas ꝯfortauit dicēs. Nolite expaueſcere. Ac ſi dicat ſm Grego. in omel. Paueāt illi q non amāt aduentū ſupnoꝝ ciuiū ptimeſcāt qui carnalibus deſiderijs preſſi ad eoꝝ ſocietatē ſe ptingere poſſe diſperant. Uos autē pertimeſcitis que veſtros ciues videtis. ¶ Sciendū eſt aūt ꝙ differētia fuit iter timorē cuſtodū: ⁊ iſtaꝝ mulieꝝ. nā q2 cuſtodes nō q̄rebāt xp̄m idō non meruerūt ab angelo ꝯfortari: ſicē mulieres. Un̄ Seuerianus. Cuſtodiebāt eni3 crudelitatis ſtudio: non pietatis obſequio. Stare enim non poteſt ꝙ conſcientia deſtruit: impellit reatus. Hinc eſt ꝙ angelus impios procellit pios alloquitur ⁊ conſolatur. ¶ Quantum ad ſecundū. ſ. intentionis expreſſionē dicit. yhm queritis nazarenum crucifixu3. ¶ Ubi ſciendum ꝙ angelus videns has mulieres cognouit ꝙ yh3 quererent ⁊ idō vt eas magis conforter denunciat eis illud ꝙ querunt quia yhm. ¶ Licet autē iſte mulieres cum deuotione xp̄m quererēt mortuū in ſepulcro: tñ ibi nō inuenerūt q2 xp̄s iam reſurrexerat imortalis. ¶ Hoc autem fuit figuratum 4. Re. 2. In inquiſitione Elye quādo p diuinam potentiam fuit portatus in paradiſum terreſtrē. Ubi ſimiliter dr̄ ꝙ filij prophetarum iuerūt ad querendū eū: quē cū queſiuiſſent tribus diebus non iuenerūt. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p Elyā q interpretatur aſcēdēs dñs intelligi pōt xp̄s yhs q i die r̄ſurrectōis ſue taq̄3 deus ⁊ dñs: iſtar elye q aſcēdit ad paradiſum terreſtrē de ſepulcro reſurrexit. iuxta illud ꝙ p̄dixit diſcipulis ſuis Mat. 16. Oportet filiū hominis ire Jeroſolimā ⁊ multa pati. ⁊ occidi ⁊ tertia die reſurgere. ¶ Per filios aūt pphetaꝝ querētes elyā ⁊ non inueniētes itelligi poſſunt iſte ſcē mulieres que queſierūt xp̄m mortuum ⁊ non inuenerunt. ¶ Quantū ad tertiū. ſ. reſurrectiōis affirmationē dicit. Surrexit nō eſt hi. vt ſic verificetur de ipſo illud Luc. 24. Quod ſurrexit dñs vere ⁊ appuit ſymoni. ¶ Quātū ad quartū. ſ. ꝯfirmatiōis oſtenſionē dicē Ecce locus vbi poſuerūt eū. Un̄ de iſto loco dici potuit. i. Exo. 20. Apparuit locus dd vacuus. Na3 p dd qui interp̄tatur manu fortis intelligi pōt xp̄s yhs qui ꝓ nobis fortiter pugnauit in cruce: cuius locus apparuit vacuus: qñ de monumento ſurrexit. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ reſurrectio xp̄i fuit figurata Geñ. 28. vbi ſentētialiter ꝙ cū Jacob egrederet de Berſabee ⁊ pgeret aram: venit in Lucā ⁊ volēs ibi requieſcere ⁊ dormire poſt ſolis occubitū: accepit d lapidibus ⁊ ſuppoſuit capiti ſuo dormiuitq3 ibidē: viditq3 in ſomnio ſcalam ſtantem ſuper terrā cuius cacumen tangebat celū angelos quoq3 dei aſcēdētes ⁊ deſcēdentes p eā. ⁊ dñm i nixū ſcale qui ꝓmiſit ſibi dare totā terram q̄3 conſpiciebat. ſurgenſq3 Jacob mane tulit lapidē quē ſup poſuerat capiti ſuo ⁊ erexit in titulū fundens oleū deſuper. ¶ Ubi ſciendum ꝙ p Jacob qui interpretatur luctator vel ſupplantator: itelligi pōt xp̄s. q in ligno crucis luctādo cum dyabolo ipm ſupplantādo ⁊ potentiā eius debilitādo deuicit. Et ſic diſſipans inimicitias quas ꝓcuratiōe dyaboli hēbamus cum deo reconciliauit nos ſibi. iuxta illud apli. Ephe. 2. Ipſe eni eſt pax nr̄a qui fecit vtraq3 vnū. ⁊ infra Per crucē interficiēs inimicitias vr̄as i ſemetipſo. ¶ Iſte igit̄ volens ire de Berſabee in aram. i. de iſto mūdo ſignificato p Berſabee: ad patrē ſignificatum p arā qui interpretatur excelſus. ⁊ deus pr̄ eſt ille de quo dicit ps. Quoniā dñs excelſus rex magnus ſuper omnē terram. venit in lucam. i. in ſepulcrū ꝙ ſignificatur per lucam que interpretatur nux: ⁊ ſepulcrum nux fuit: quia ſicut in nuce eſt teſta ⁊ nucleus ⁊ teſta dura continet nucleum ſapidum. ſic teſta ſepulcri. i. lapis durus exterior continuit inſtar nuclei ſapidum corpus xp̄i. ¶ In iſto igit̄ ſepulcro inſtar luce requieuiſſe ⁊ dormiſſe dicitur xp̄s poſt ſolis occubitum. i. poſt mortem eius qui eſt ſol iuſticie: illo tempore quo iacuit in ſepulcro. In quo ſomno vidit viſionem mirabilem quia ſcalam attingentem de terra ad celum ⁊ angelos aſcendentes ⁊ deſcendētes ⁊ dominum in nixum ſcale. ¶ Ubi ſciendum ꝙ ante mortē xp̄i non fuit viſa aliqua ſcala que de terra celum attingeret per q̄3 homines poſſent celum aſcendere: quia nullus erat quantūcunq3 iuſtus qui ante paſſionem xp̄i poſſet celū aſcendere. ſed omnes deſcendebant ad limbum. Huius autē ratio eſt: quia ante paſſionem xp̄i non fuerat ſolutum debitum quo obligabamur deo propter peccatum primorum parentum. Poſtquā autē xp̄s paſſus fuit quia in paſſione ſoluit ꝓ nobis debitum ⁊ nos pacificauit cum deo tunc viſa fuit ſcala aſcendens de terra ad celum quia facta fuit nobis via illuc aſcēdendi. Et hoc eſt ꝙ figuratiue dixit xp̄s. Jo. 12. Et ego ſi exaltatus fuero a terra omnia traham ad meipſum. Quod exponens euangeliſta ſubdit. Hoc aūt dicebat ſignificās q̄ morte eēt moriturus ex q̄ appareret ꝙ paſſio xp̄i fecē nobis ſcalā iſtā. ¶ In iſta aūt ſcala viſi ſūt angeli aſcēdere ⁊ deſcēdere. ad ſignificādū q2 poſt mortē xp̄i ꝑ meritū paſſiōis ipius noſi familiariores ⁊ magis obſeqoſi fci ſūt angeli i nos ꝯfortādo ꝙ ſignificat̄ p eoꝝ deſcenſū ⁊ nos deo offerēdo ꝙ ſignificatur p eoꝝ aſſenſum. ¶ Dr̄ aūt dñs innixus ſcale: vt nos doceat

Euāgelium. 28.

ſemꝑ baculo virtutis ⁊ bonoꝝ operū ipꝫ
finiti. ¶ Signāter autē dicit ꝙ xp̄us vo
lens dormire lapideꝫ capiti ſuo ſuppoſuit:
Ubi ſciendū ꝙ p lapidē intelligit in xp̄o
humanitas. Per caput vero diuinitas. ſub
poſuit igit xp̄s in ſepulchro hūanitatem
diuinitati q2 quantū ad humanitatē xp̄s
veraciter fuit mortu9. remāſit autem quā
tum ad diuinitatē totaliter imortal'. Non
vacat autem ꝙ ſubdit ꝙ ſurgens mane ia
cob tulit lapidem quē ſuppoſuerat capiti
ſuo ⁊ erexit in titulum fundens oleum de
ſup. quia xp̄s reſurgēs a mortuis: humāi
tatem ſignificatā per lapidem erexit in ti
tulū. i. i memoriale ⁊ ſignū nr̄e reſurrectō
nis: dū ipāꝫ in imortalitate erexit oleūq
fundiſſe ſup eam dicit: dum eam diuerſis
dotibus adornauit. q̄ per oleum deſignan
tur. iuxta illd̄ ps. vnxit te ds̄ ds̄ tu9 oleo
leticie p̄ cōſortibus tuis.

Quarta pars.

Equit. Sed ite ⁊ dicite diſ. ⁊c.
Ubi tangit celeritatē legatiōis
gaudioſe ꝙ pbat ſc̄i celebritas
Ubi ſciēduꝫ ꝙ mulieres hic cōgrue fiunt
nuncie reſurrectionis. Unde ſciēdum ꝙ
ſicq fuit ordo dāpnationis ⁊ mortis huma
ni generis ſic debuit eſſe ordo denūciatō
nis reparatiōis vite ⁊ beatitudinis. Naꝫ
per miſteriū mali angeli mulier fuit pri
m9 nūcius mortis ⁊ peccati: quādo dedit
adam de pomo: h̄ vero p miſteriū bōi an
geli eſt prim9 nūcius vite ⁊ gratie annū
cians reſurrectōeꝫ xp̄i p q̄ꝫ ſumus iuſtifi
cati. ¶ In denūciando autem diſcipulis
ſignāter nominat petrus. Primo ꝓpter
principalitatem q̄ꝫ tenebat inter ap̄los: ⁊
ideo tanq̄ꝫ principali dicit ꝙ ſibi denun
cietur. 2° ad tollendam materiam diſpa
tionis q2 forte diſperaſſꝫ de remiſſiōe ſui
criminis de quo tñ veniam meruit: quia
poſtq̄ꝫ peccauit ſtatiꝫ doluit. ¶ Quid au
tem debeāt dicere ſubdit. Precedet vos
in gali. ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ hanc viſionem
dicit in gallileam filius: ſꝫ ante appuerit
eis q2 in illa viſione galilee credunt fuiſ
ſe omnes diſcipuli: i alijs aūt p̄cedentib9
nō. ſic pꝫ ex ſuperius dictis. ¶ Cōfirmat
autem certitudinē iſti9 viſiōis i gallileā
futurā: p dcm̄ xp̄i. d. ſic dixit vob. Ubi ſci
endū ꝙ xp̄s iminēte ſua paſſiōe: ad ꝯfor
tādū ſuos diſcipulos dixit Mat. 26. poſt
q̄ꝫ āt reſurrexero p̄cedā vos i gallileam.
Qui qdē ꝓmiſſionē ſciēs angelus dixit
mulieribus ꝙ ad certificādū eos deberēt
eis iſtd̄ ad memoriam reuocare. ¶ Sciē
dū eſt āt ꝙ moralr̄ loquēdo ꝙ xp̄s in gal
lileam ſe viſuꝝ ꝓmittit ad dſignādum ꝙ
ſi de vicijs ad virtutes trāſiremus ꝙ per
gallileam que tranſmigratō interpretat:
intellr̄ cū poterimus clari9 ītueri. ¶ Trā
ſcam9 igit d̄ vitijs ad v̄tutes: d̄ carnis d̄
litijs ad auſteritatē pn̄ie ⁊ mūdem9 ocu
los mētis nr̄e: vt ſic poſſimus hr̄e viſio
nem q̄ nob̄ ꝓmittit: ita Jo. 4. Ubi dicitur
Scim9 q̄m cū appuerit ſil'es ei erim9 q̄m
videbim9 eū ſicuti eſt. Ad q̄ꝫ viſionē. ⁊c.

¶ Dominica 2ª poſt paſcha. Euāge. 29.

Duo ex diſcipulis yh̄u ibāt
ipa die in caſtellū ꝙ erat i
ſpatio ſtadioꝝ. 60. ab ier^m
nomine emaus. ⁊c. Luc. 24.
Rōnabile eſt ⁊ valde con
gruum ꝙ rēs notabiles maxime quādo
ſunt vtiles veraciter ⁊ ſolemniter debeāt
demonſtrari vt ex hoc ſciantur certius ⁊
amentur iocundius ⁊ ſolitius inquirant.
Quia igitur reſurrectō xp̄i yeſu fuit res
admirabilis ⁊ nobis vtiliſſima: quia con
firmatio noſtre reſurrectionis future: qa
ſicut ipe reſurrexit ⁊ nos reſurgemus: iu
xta illud ap̄li. 1. thi. 4. Si eniꝫ credimus
ꝙ yh̄s mortuus ē ⁊ reſurrexit: ita ⁊ deus
eos q dormierūt p yh̄m adducet cum eo.
Quia ē̄t ei9 reſurrctō ē cā nr̄e iuſtificatōis
p grāꝫ: iuxta illd̄ apo. ro. 4. Tradit9 ē ꝓp
dlicta nr̄a ⁊ reſurrexit ꝓp iuſtificatōnem
nr̄aꝫ. Iccirco multiplr̄ nob̄ dbuit ꝓpalari

Cum igit fuerit nunciata ab angelo mu
lieribus ⁊ per ipas ap̄lis. ⁊ ipe tam mu
lierib9 q̄ꝫ aliqbus diſcipulis diuiſim ap
paruerit voluit tñ duobus ſimul appere
diſcipulis. vt ſic non ſolum duoꝝ hoīum
teſtimoniū ſit verum: ſed multiplicatī te
ſtibus mundo ſit certitudinalr̄ xp̄i reſur
rectō manifeſtata. ¶ In iſto igit euange
lio i quo fit mentō d̄ reſurrectōe xp̄i bea
tus Luc. q^m ad xp̄m q̄ttuor tangit. ſ.
Apparitōem cōgruētem.
Interrogatōem excitantem.
Reprehēſionem aggrauantem.
¶ Manifeſtatōem euidētem.
¶ Primū ꝓbat effigies demōſtrata. 2^m
qō poſtulata. 3^m ignorantia increpata.
4^m veritas propalata. p^m in prin. ſm ibi.
Et ait ad illos ⁊c. 3^m ibi. Et ipe dixit ad
eos. O ſtulti ⁊c. 4^m ibi. Et appropinque
runt caſtello ⁊c.

Prima pars.

Quantum ad p̄mum vbi tangit
appitōem ꝯgruentem. ꝙ probat
effigies demonſtrata dic. Duo
ex diſcipul' ⁊c. Ubi q̄ttuor poſſum9 conſi
derare. ſ.
Sedulitatem obſequij.
Sanctitatem eloquij.
Unitatem conſortij.
Paruitatem ingenij.
¶ Quantum ad primum dicit duo ex
diſcipulis. ⁊c. Nam iſti diſcipuli non tan
q̄ꝫ ocioſi dicunt ſteriſſe vel iacuiſſe: ſꝫ ſic
obſeqoſi dicunt iuiſſe. ¶ Sciendum ē āt
de iſtis duobus diſcipulis q fuerint fuit
diuerſitas int doctores. Nam quidam di
xerunt ꝙ vnus fuit cleophas: ⁊ h ē certū
q2 nomen eius iferius exprimit: alius āt
dr̄ fuiſſe Luc. ſed nomen ſuum tacuit mo
re ſcriptorum qui ſe non nominant ne de
ſe videantur iactare. Ambroſius dicit ꝙ
fuit quidaꝫ qui vocabatur Amaō. ¶ Sci
endum eſt etiam ꝙ hic dies in qua dicū
tur iuiſſe iſti duo fuit dies reſurrectiōis
domini: de qua cum gaudio loquitur pro
pheta. d. Hec dies quam fecit dominus
exultemus ⁊ letemur in ea. ¶ Hec dies
fuit nobis figurata. 4. R. 7. Ubi dicitur
ſententialiter ꝙ cum Rex Syrie cuꝫ ma
gno exercitu obſideret ſamariam: ita ꝙ ci
ues erant i magna afflictione ⁊ pēuria cō
tigit ꝙ quattuor viri leproſi q habitabāt
extra ciuitatem iuerunt hora veſpertina
ad exercituꝫ ⁊ dominus fec̄ audiri i exer
citu regis Syrie maximū ſtrepitum q̄ſi
equoꝝ ⁊ currum: intātum ꝙ exercitus ſic
timuit ꝙ dimiſerunt omnia bona ſua ibi
dem ⁊ receſſerūt cupientes vitam ſaluar.
Iſti quattuor hoīes iuerunt ad exercitū
⁊ neminē repierunt: tūc dixerunt ad inui
cem. Hec dies boni nūcij eſt: ſi tacuerim9
ſceleris arguemur: ⁊ tunc concito gradu
venerunt nunciare in ciuitate ꝙ acciderat
⁊ tunc egreſſus populus inuenerunt ho
ſtes fugiſſe ⁊ ſic liberatam ciuitatem ab
obſidione regis Syrie. Qui tulerunt bo
na que remanſerant: ⁊ fcā eſt in ciuitate
habundantia maxima: ita vt modius ſta
tere ſil'e eſſꝫ: ⁊ duo modij ordei ſtate vno.
¶ Ubi ſciēdū ꝙ per iſtā ciuitateꝫ Sama
rie q̄ interpretat cuſtodia itelligi pōt to
tū gen9 hūanū ꝙ dꝫ p̄cepta dī iuiolabilr̄
cuſtodir̄: iuxta illd̄ ꝙ ſibi dr̄ leuit. 20. Cu
ſtodite p̄cepta mea ⁊ facite ea: q2 ego do
min9 q ſcifico vos. ¶ Per regē āt Syrie
q̄ interp̄tat ſblimitas: itelli p̄t dyabolus
q ad ſblima ſe voluit erigeř q̄n perijt eq̄li
tatē dinā. d. Iſ. 14. Aſcēdā i altū ſilis ero
altiſſimo. Iſte rex. ſ. dyabol9 fec̄ magnuꝫ
exercitū ꝯ gen9 hūanū: q2 ipꝫ nō ceſſat di
uerſitatib9 vicioꝝ ipugnař: iuxta illd̄. 1. pe
tri. 5. Aduerſari9 vr̄ dyabol9 circuit q̄rēs
⁊c. ¶ Lꝫ āt gen9 hūanū p dyabolū fuerit
ſic potent obſeſſuꝫ: tñ ds̄ fec̄ audiri i exer
citu clamorē magnū ⁊ validū: q̄n. ſ. i mor
te xp̄i petre ſciſe ſunt ⁊ monumēta apta.
⁊c. h9 i q̄ i ſua paſſiōe fuerūt: q̄n ē̄t aīa xp̄i
dſcēdit ad libū vbi tenebant captiui p̄res

veteris teſtamẽt· cuius clamoꝛ fuit tam
validꝰ ꝙ expulſis demonijs dimiſſa fue
rũt ſpolia:⁊ liberati qui tenebanꝭ captiui
⁊ ſic liberata fuit ciuitas.i.genus huma
nuꝫ: quia poſt paſſioneꝫ xp̄i quãdo ſurre
xit ⁊ reddijt victoꝛ ab inferis: potentia
dyaboli ſup hoĩes fuit diminuta. ¶ Nõ
ſolum autem per xp̄m fuit facta huius li
beratio ſed etiam in mũdo fuit habundã
tia maxima:vt ſic modius fuerit ſimilis
ſtatere:⁊ duo modij oꝛdei fuerit ſimiles
ſtatere vno. ¶ Ubi ſciẽduꝫ ꝙ totum ge
nus humanũ in duabus conſiſtit differen
tijs.ſ.boni ⁊ mali:boni enim intelligi poſ
ſunt per vnũ medium ſiml'e. Nam ſil'a ẽ
de frumẽto ⁊ eſt pura ⁊ munda ⁊ ſignifi
cat bonos homines ⁊ puros:⁊ ſignanter
dicunꝭ vnus modius: q: cõiuncti ⁊ vniti
cum d̄o. ¶ Mali autem ſignificanꝭ per oꝛ
deum amarũ ⁊ inſipidum:⁊ inuolutũ cuꝫ
coꝛtice quantũ ſunt inſipidi:q: non cõtem
plantur celeſtia:⁊ amari: quia iniurianꝭ
pꝛoximis ⁊ inuoluti in multitudine vitio
ruꝫ:qui dicunꝭ duo modij. q: nũerꝰ bina
rius eſt pꝛimus nũerus deuians ab vnita
te:⁊ ideo dicit̄ numerus ifamis ſic homi
nes mali ab vnitate deuiant:pꝛo bono cõ
mutabili bonum incõmutabile dimitten
do. ¶ Omnes autem ſiue boni ſiue mali
empti ſunt vno ſtatere.i.xp̄o p̲ ſtaterem
deſignato. Ubi ſciendũ ꝙ ſtatus eſt quod
dam pondus valẽs tres ſolidos. In xp̄o
autem tria fuerunt q̃ poſſunt p̲.3.ſolidos
deſignari. Nã i ipſo fuit diuinitas coꝛpꝰ
⁊ aĩa:⁊ iſtos.3.ſolidos.i.ſe ip̄m totum in
ſtar ſtateris:dedit ad redimẽdum totuꝫ
genus humanũ. ¶ Quia igit̄ tantũ aſſeq
mur beneficiũ d̄ paſſiõe dñi:⁊ reſurrectio
ne mirifica:iſtud nõ dꝫ taceri:ſed dꝫ oĩbus
publicari.ꝙ qdem quattuoꝛ viri lepꝛoſi
faciũt.i.4.euãgeliſte.q ꝓ tanto lepꝛoſi di
cuntur vl' q: ex cõditione nature:ſic ⁊ ce
teri peccatoꝛes ſaltẽ peccõ oꝛiginali:vel ẽt
peccõ actuali:cũ i paſſiõe xp̄i:ip̄m ſi nõ v̄
bis tñ negauerũt opibus dum eo relicto
oẽs legunꝭ fugiſſe. ¶ Iſtõ aũt caſtelluꝫ
deſcribit.d.ꝙ erat in ſpatio ſtadioꝝ.60.
ab ierᵐ qᵐ ad ſitum noĩe Emaus:qᵐ ad
vocabulum. Unde Beda. Emaus ip̄a eſt
nicopolis ciuitas iſignis paleſtie: que pꝰ
expugnatõem iudee ſb̄ Marcho aurelio
⁊ Antonio p̄ncipe reſtaurata cũ ſtatu mu
tauit nomen. ¶ Hec ãt ciuitas d̄r eſſe in
ſpacio ſtadioꝛum.60.ab ierᵐ. Ubi ſciẽduꝫ
ꝙ ſcriptoꝛes greci tradunt Herculem gi
gantem vno anelitu.125.paſſus cucurriſſe
⁊ ſteriſſe:⁊ a ſtando ſpacium hꝰi vocãt ſta
dium.cũqꝫ.8.ſtadia faciãt vnum miliare:
i ſũma.60.ſtadia faciunt.7.milia paſſuuꝫ
⁊ quingentos.7.miliaria ⁊ quattuoꝛ ſta
dia.i. dimidium miliare. ¶ Quantum
ad ſanctitatẽ elogi dicit. Et loquebãꝭ ad
inuicem ⁊c.nõ quaſi ſecũduꝫ Theo.credẽ
tes:ſed ſic ſtupentes in rebus extraneis.
¶ Quantũ ad veritateꝫ cõſoꝛtij dicit. Et
factum ẽ dum fabularenꝭ ⁊c. Ubi ſciẽduꝫ
ꝙ xp̄s diſcipulis ſuis de ſe loquẽtibus ⁊
adhuc dubitãtibus ſe aſſociat: vt dubita
tionem de coꝛdibus eoꝝ ammoueat ⁊ vt
verificeꝭ dictũ ſuũ. Mat.18. Ubi ſunt duo
vel tres ꝯgregati i nomine meo i medio
eoꝛum ſum. ¶ Quantũ ad paruitateꝫ in
genij dic̄. Oculi autem eoꝝ tenebanꝭ ne
eũ agnoſcerẽt. Ubi ſciẽdũ q: legiꝭ i Mr̄
ꝙ apparuit eis in alia effigie:potuit eſſe
ꝙ aliqd erat i coꝛpoꝛe xp̄i reſuſcitato ⁊ i
paſſibili ⁊ imoꝛtali ꝙ non fuerat ante:dũ
ip̄m viderant paſſibilem ⁊ moꝛtalem ꝙ
non potuit fieri ſine aliq̃ alteratõe coꝛpo
rali ꝓ q̃ ſb̄ito viſus nõ cognoſcereꝭ:vt ſi
qs aliquẽ pueꝝ videret ⁊ poſtea hoiem.
h̄ ſm̄ Theo Cõgruũ ãt fuit vt xp̄s iſtis
diſcipl'is apperet i effigie aliẽa ⁊ ñ ꝓp̄a:
vtpote:q: d̄ ſe loq̃banꝭ ſe exhiberet p̄ñtẽ
q: v̄o ip̄ꝫ dubitabãt reſurrexiſſe:tal'appe
ret exteriꝰ q̃lẽ iteriꝰ cogitabãt. h̄ ſꝫ greg.
¶ Sciẽdũ ẽ ãt circa iſtã p̄tẽ loq̃ndo mo
ralr̄ ꝙ hõ q vult ꝙ xp̄s appeat ſibi i hoc

mũdo p̲ gr̄am ⁊ i futuro p̲ gl'am: dꝫ eẽ di
ſcipulus.
Per humilitatem pꝛofundiſſimam.
Duo per caritatem ardentiſſimã.
Ire per ſedulitatem ꝓmptiſſimam.
Loqui per vocalitatẽ gratiſſimam.
¶ Pꝛimo dico ꝙ q vult ⁊c.dꝫ eẽ diſcipu
lus p̲ humilitatem pꝛofundiſſimam. Di
ſcipulus enim dꝫ eſſe humil' ⁊ obediẽs ſuo
magiſtro. ¶ Qual' ãt debeat eẽ diſcipu
lus xp̄i.ipſe dicit Luc̄.14. Niſi qs renun
ciauerit oĩbus q̃ poſſidet non põt meus
eſſe diſcipulꝰ. ¶ Qui ergo vult eẽ diſci
pulus xp̄i dꝫ
Renũciare mũdo p̲ paupertatem.
Concupiſcẽtie carnis p̲ puritatem.
Dyabolo ſupbo per humilitatem.
¶ Qui ergo vult. Uñ dixit xp̄s diſcipul'
ſuis Luc̄.9. Qui vult vẽire poſt me abne
get ſemetip̄m ⁊ tollat crucem ſuam ⁊ ſe
quatur me. Abneget ſemetipſuꝫ: dyabolo
renũciando p̲ humilitatẽ ⁊ obedientiam.
Et tollat crucẽ ſuam: carnẽ macerãdo p̲
puritatẽ ⁊ mũdiciã. Et ſequatur me:mun
dũ cõtẽnẽdo p̲ pauptatẽ ⁊ penuriã. ¶ 2ᵒ
d̄ꝫ eſſe duo per caritatẽ ardẽtiſſimã. Per
numeꝝ eĩm binariũ itell'r amoꝛ dei ⁊ ꝓxi
mi:q: amoꝛ ⁊ caritas adminꝰ q̃ꝫ int̄ duo
hr̄i nõ põt. Uñ Greg. Ecce ei i p̄dicatiõe
binos diſcipl'os mittit:q: duo ſũt p̄cepta ca
ritatꝫ d̄i.ſ.amoꝛ ⁊ ꝓximi ⁊ minꝰ q̃ꝫ int̄ du
os caritas hr̄i nõ p̄t. ¶ In figura igitur
iſtiꝰ caritatꝫ hñde ſignificãte p̲ biariũ d̄r
ſnial'r exo.37.q: d̄s p̄cepit fieri tabnaculũ
⁊ i ip̄o int̄ alia põi archã in q̃ erãt tabule
teſti ⁊ virga Aaron ⁊ mãna i vrna aurea
⁊ p̄cep̄ põi ꝓpitiatoꝛiũ ⁊ duo cherubi ex
pãdẽtia alas ⁊ ſe mutuo ⁊ ꝓpitiatoꝛiuꝫ re
ſpiciẽtia. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ per iſtd̄ tabna
culũ itell'i p̄t ꝯgregatõ fideliũ q tabnacu
lũ d̄i p̄ñt dici:q: hitat i ipſis p̲ gr̄aꝫ:iuxta
illd̄ apoc̄.21. Ecce tabnaculũ dei cũ hoibꝰ:
⁊ hitabit cũ eis:⁊ ipſi ppl's eiꝰ erũt ⁊ ip̄e
d̄s cũ eis erit eoꝝ d̄s. ¶ Per archã v̄o
itell'i põt vnitas diue eſſentie q̃ꝫ oẽs fide
les debẽt ꝯfiteri. ¶ Signanter aũt d̄r ꝙ
in iſta archa erant tabule teſti ⁊ v̄ga Aa
ron floꝛida ⁊ mãna in vrna aurea:q: cum
vnitate diue eſſentie eſt p̲ſonaꝝ trinitas:
q̃ꝫ ẽt fideles ꝯfiteri teneñꝭ:p tria h̄ poſita
deſignata. Nã p̲ tabl'as teſti q̃ erant lapi
dee:⁊ p̲ ꝯñs foꝛtes: intell'r p̄r cui appꝛo
pꝛiaꝭ potẽtia. Per v̄gam aũt floꝛidam ⁊
placibilem intell'r filius cui appꝛopꝛiatur
ſapiã. Per mãna v̄o dulce ⁊ ſuaue intell'r
ſp̄s ſanctus cui appꝛopꝛiaꝭ bonitas.⁊iõ i
vrna aurea d̄r:q: auꝝ vno mõ caritatem
ſignificat:q̃ caritas p̄ncipaliꝰ d̄r ſpiritꝰ
ſanctus. ¶ Per pꝛopitiatoꝛiũ v̄o itelligi
põt xp̄s q ẽ ꝓpitiatõ ꝓ nr̄is peccatꝫ:iuxta
illd̄.1.Jo.2. Si qs peccauerit aduocatũ ha
bemus apõ p̄rem yh̄m xp̄m iuſtũ: ⁊ ipſe
eſt ꝓpitiatõ ꝓ pccis nr̄is nõ ꝓ nr̄is autẽ
tm̃:ſꝫ ꝓ totiꝰ mũdi. ¶ Per duo ãt cheru
bi intelligi põt amoꝛ ⁊ caritas: ſignanter
ãt dñr h̄ duo alas expãdere ⁊ reſpiceř ꝓ
pitiatoꝛiũ ſeſeqꝫ mutuo:q: per expãſionẽ
alaꝝ:dinoꝝ ꝯtẽplatõ intelligi põt:q̃ꝫ fide
les d̄bẽt hr̄e erigẽdo ſe dimiſſis terrẽis
ad celeſtia ꝯtẽplãdũ. Reſpicientia ſe mu
tuo:q: caritatiui d̄bent tendere amoꝛem
ad d̄um ⁊ ꝓximum. ¶ 3ᵒ dꝫ ire p̲ ſedulita
tẽ ꝓmptiſſimã. Nã d̄r ꝙ iſti duo ibant in
quo datur itelligi ꝙ hõ non dꝫ ociari: ſed
ſe exercitare in operibus virtuoſis: eun
do ſemper de bono i melius vt ſic d̄uꝫ vi
deant:iuxta illud pſalmiſte. Ibunt de vir
tute in virtutem: ⁊ videbitur deus deo
rum in Syon. ¶ Hoc autem fuit nobis
figuratum Ezech.1. Ubi ſententialiter di
citur quod Ezechiel vidit duas rotas.
Unam in medio alterius: in quibꝰ erat
ſpiritus vite. Poſt quas ibant quattuoꝛ
animalia habẽtia quattuoꝛ facies.ſcilicet
Hominis:Leonis: Bouis ⁊ Aquile: Et
erant oculata ante ⁊ retro: ⁊ vnum quod
qꝫ ante faciem ſuam ambulabat: Nec
reuertebatur cum ambularet.

¶ Ubi ſciendum ꝙ ꝑ iſtas duas rotas:
intelligi poſſunt duo teſtā:vetꝰ.ſ.tempoꝛ
legis moſayce:⁊ nouū tempoꝛe legis euā
gelice:quoꝛum vnum inſtar rotarū conti
nebatur in altero:qꝛ nouū virtualiter in
veteri. Unde Augu. dicit legem veterē
fuiſſe grauidam xp̄o. ¶ Signāter autē
h̄ duo teſtā deſignanť per rotas:quia ſic
figura rotunda ē inter alias figuras ꝑfe
ctiſſima ſic i eis cōtinetur ꝑfectiſſime foꝛ
ma viuēdi. Unde ⁊ ſpiritus vite in eis eſ
ſe dicitur:qꝛ inſtruūt homines opari me
ritoꝛie ꝑ ꝙ homo deducitur ad vitā eter
nā. ¶ Per animalia vero poſſunt intel
ligi homines huius mūdi:qui inſtar aīa
liū adhuc in terra degunt qui debēt has
rotas ſequi obſeruādo illa que cōtinenť i
ipſis. ¶ Dicunť autem iſta animalia ha
bere quattuoꝛ facies. Ubi ſciēdum ꝙ fa
cies ē principalioꝛ ps in homie per q̄ȝ co
gnoſciť. Per iſtas igiť quattuoꝛ facies
danť nob intelligi quattuoꝛ q̄ d̄s debȝ co
gnoſcere i quolibet hoie.ſ.
Manſuetudinē in cōuerſando.
Foꝛtitudinem i aggrediendo.
Sanctitudinē in imolādo.
Altitudinem in cōtemplando.
¶ Primo dico ꝙ d̄s debet cognoſcere i
homine ſancti Manſuetudinem in ꝯuer
ſando. ⁊ h̄ notať in facie hois qui dicitur
animal manſuetū natura. Nam homo dȝ
eſſe māſuetus: benignꝰ ⁊ pius iuxta illō
p̄s. Jocundus hō qui miſereť ⁊ comodat
iuſtitia eius manet i ſeculū ſeculi. ¶ 2o.
dȝ in ipſo cognoſcere foꝛtitudinem in ag
grediendo. ⁊ h̄ notatur in facie leonis. d̄
quo dicitur ꝓuer. 30. Leo foꝛtiſſimus be
ſtiarum ad nullius pauit occurſum. Nā
homo dȝ foꝛtiter aggredi opera virtuoſa
que ſunt difficilia:⁊ in ipſis pſeuerare. vt
dicať de ipo illud. i. mach. 3. Similis factus
eſt leoni in opibus ſuis. ¶ 3o dȝ in ipo co
gnoſcere ſanctitudinē in imolādo. ⁊ h̄ no
tatur i facie bouis. Nā homo dȝ ſe ipſum

imolare ꝑ carnis ⁊ vitioꝛum moꝛtificatio
nem. ¶ 4o dȝ in ipo cognoſcere altitudi
nem in cōtemplando. ⁊ h̄ notatur in facie
aquile que vltra alias aues in altū volat.
Nam homo dȝ inſtar aq̄le per cōtempla
tionem diuinoꝛū erigere ſe in altum. Si
gnanter autem dicunť h̄ aialia anterius
⁊ poſterius oculta:vt ꝑ h̄ detur intelligi
ꝙ homines ⁊ pterita debēt reſpicere:vt
ſi mala ſunt doleant:⁊ ſi boni:gaudeant.
⁊ futura:vt ſibi ꝓuideant ne labanť in vi
cia ſed potius in virtutibus augumentē
tur. ¶ Dicunť etiam ire ⁊ nō reuerti:vt
per h̄ deť intelligi:ꝙ homines in bonis i
ceptis debent pꝛoficere ⁊ non reuerti ad
vicia pꝛiſtina:ſi volunt eternā gloꝛiā adi
piſci. Unde luc. 9. Nemo mittēs manum
ad aratrum ⁊ aſpiciēs retro aptus eſt re
gno dei. ¶ Hoc autem fuit figuratū gn̄.
19. Ubi diciť ſentētialiter ꝙ quādo ange
lus dn̄i liberauit loth cum vxoꝛe:⁊ duabꝰ
filiabus ſuis de regione illarū. 5. ciuitatū
quas dn̄s ꝓpter peccatum illoꝛū hominū
volebat ſubuertere:dixit eis ꝙ irēt velo
citer ⁊ poſt tergum ſuū non reſpicerēt ꝙ
moꝛe mulierū male obedientiū:vxoꝛ eius
nō obſeruās verſa ē in ſtatuā ſal'. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ ꝑ iſtas. 5. ciuitates i quibus
erāt homines peccatoꝛes intelligi poteſt
mundus in quo viuūt homines ſecūdum
delectatiōes. 5. ſenſuū. qbus cōminať dn̄s
ſubuerſionem ⁊ penā ſi pſeuerant in ipſis
¶ Per loth aūt habitans in regione p̄
dicta itelligi poteſt qlibet homo quātū
ad animā rationalem q̄ debet in homine
dominari. ¶ Per duas autē filias intel
ligi poſſunt volūtas ⁊ ratio:qbus homo
tanq̄ȝ a filiabꝰ dȝ adiuuari. ¶ Per vxoꝛē
vero intelligi pōt ſenſualitas. qꝛ ſic vxoꝛ
dȝ ſbici impio viri ſui:ita ſenſualitas debȝ
ſubici ratiōi. Homo igiť ſic cōpoſitus ex
ſupꝛadictis:d̄s ex ſua benignitate volēs
ipſum eripere ne cum peccatoꝛibus ſubuer
tať:ſibi mittit angelū ſuū. i. aliq̄ȝ inſpira

tionem internā vel pdicationē externā.
ipſum amonēdo:vt d̄ ſtatu peccati vēiat
ad ſtatū ſalutis. Cui diciť ꝙ poſt ſe nō re
ſpiciat. i. ad pꝛiſtina vicia. ¶ Sed aduer
te quid ſequiť. Nā diciť ꝙ Loth cū dua
bus filiabꝰ ſuis:ſemꝑ ante iuit:nec retro
reſpexit vxoꝛ vero illius ſic inobediens
retroſpexit:⁊ verſa ē in ſtatuam ſal'. Ubi
ſciendum ꝙ homo quantū ad animā ex
recto iudicio ratiōis: ſemꝑ alliciť ad añ
cedendum in opibus virtuoſis:ſȝ ſenſua
litas ab ipſis:ipm multociens retrahit.
Quod deploꝛās apoſtolus ro. 7. dicebat.
Uideo aliā legem in mēbꝛis meis repu
gnantem legi mentis mee ⁊ captiuātem
me in legē peccati q̄ eſt in mēbꝛis meis:
infelix ego homo qs liberabit me de coꝛ
poꝛe moꝛtis huius? Et rn̄det ibidē. gr̄a
dei per yh̄m xp̄m. Nam re vera nō habe
mus aliud refugium niſi gr̄am q̄ȝ habe
mus per xp̄m. iuxta illud Jo. i. Lex per
Moy. data ē gr̄a ⁊ veritas per yh̄m xp̄ȝ
facta eſt. ¶ Sed tamē aduertat ꝙ retro
ſpiciens vertiť. i. efficiť infructuoſus. ⁊c.
¶ Quarto dȝ loq ꝑ vocalitatem gratiſſi
mam. Nā homo nō dȝ loq vana ⁊ turpia:
ſed deo placibilia:⁊ dicere cū p̄s. Lauda
tōem domini loqueť os meum: ⁊ tunc re
cipit a deo multas ꝯſolōnes ſpūales.

Secunda pars.

Equtur. Et ait ad illos. ⁊c. Ubi tā
git iterrogatōem excitantē. ꝙ
pbat qō poſtl'ata. Ubi duo poſ
ſumꝰ ꝯſiderare ſm duas qōnes quas fec̄
iſtis xp̄s. Nā p̄ querit de mutua coll'oe.
2o d̄ opis perpetratōe. ¶ Sciēdum ē aūt
ꝑꝑ iſtas duas qōnes ꝙ xp̄s nō querit tā
q̄ȝ ignoꝛans:qꝛ ipe nouit oia: ſed querit
vt d̄ ſuis qōnibus det eis materiā rn̄den
di ⁊ ex eoꝛum reſponſionibus hēat occa
ſionē eis ꝑ ſcripturas oſtendēdi. ¶ Qm
igiť ad pmā qōnem p̄ pōiť xp̄i petitio. 2a
diſcipl'i rn̄ſio. ibi. Et rn̄dens vnus ⁊c.
¶ Qm ad xp̄i petitōem dic. Et ait ad il

los ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ iſti diſcipuli do
lentes de his que de Chꝛiſto acciderant
loquebantur ad inuicem conferentes q̄li
ter illud aduenerat. ⁊ reducentes ad me
moꝛiam verba que Chꝛiſtus cū ipſis cō
uerſans dixerat non credentes ipſum vi
uere. Unde Grecus. Conferebat quidem
ifra ſe: quaſi non amplius expectantes
Chꝛiſtum viuentem: ſed doloꝛoſi quaſi
perempto ſaluatoꝛe. ¶ Quantum ad di
ſcipuli reſponſionem dicit. Et reſpondēs
vnus ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ qualiter Chꝛi
ſtus fuit moꝛtuus:paſſus:⁊ ſepultus: ita
fuit vulgatum in illa pꝛia: tum ratōe eiꝰ
vite ſancte: tum ratione ignominie moꝛ
tis:tum etiam ratione illoꝛum que tem
poꝛe moꝛtis ſue acciderant ſicut fuit ſolis
obſcuratio:terre cōmotio: monumento
rum apertio ⁊ moꝛtuoꝛū reſurrectio ⁊c.
huiuſmodi. quod nullus de hoc niſi valdē
longinquus ⁊ extraneus poterat dubita
re. Quia igiť Chꝛiſtus veldē neſciēs iſta
iterrogabat diſcipl'os q̄ſi admirādo ꝙ d̄
hoc dubitabat:dixit Cleophas. Tu ſolus
peregrinꝰ es i Jeruſalē ⁊c. q. d. ſm̄ Theom
Tu ſolꝰ q̄ſi pegrinꝰ es ⁊ extra ꝯfinia Je
ruſalē habitas ⁊ exps eoꝝ q̄ in medio eiꝰ
ꝯtigerūt vt h̄ ignoꝛes? ¶ Sciēdū ē ēt ꝙ
iō xp̄m peregrinū vocat:qꝛ ipſū nō cogno
ſcebat ⁊ foꝛmā pegrini hēbat. Uñ Beda.
Peregrinū putabāt cuiꝰ vultū nō cogno
ſcebant. ¶ Qm ad ſcdam qōnē. ſ. d̄ opis ꝑ
petratōe dicit. Quibus ille dixit. Que.
Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s vidēs ꝙ diſcipuli nō
rn̄debant ſibi niſi in v̄bis generalibꝰ: ad
huc ſcdo interrogat vt i ſpāli magis expꝛi
māt ſuā itentōem. ¶ Qui rn̄derūt d̄ yh̄u
nazarēo ⁊c. In q̄ rn̄ſiōe. 6. tangūt. ſ.
Xp̄i cōmendationem.
Ipſius paſſionem.
Ipſoꝛum intentiōem.
Tempoꝛis expꝛeſſionem.
Mulierū denūciationē.
Apl'oꝛum inq̄ſitionem.

¶ Quantū ad primū dicit. Et dixerūt de yhu naza. Ubi exprimūt in cōmendatiōe; xpi: nomen s. lui ficū: quia de yhu. cognomen sanctiſſimū: quia naza. ſexum firmiſſimū: quia vir: habitū clariſſimū: quia propha. actum magnificū: quia potens opere ꝛ ſermone. ¶ Quantū ad xpi paſſionem dicit. Et quō tradiderūt eum ſummi ſacerdotes ꝛc. Ubi ſciēdum ꝙ ſummi ſacerdotes ꝛ principes ſacerdotū ꝓpter inuidia; xpm tradiderūt pillato q erat gentil. iuxta ꝙ ipſe pdixerat diſcipulis Mat. 20.d. Ecce aſcēdimus ieroſolimā ꝛ fili⁹ hominis tradet pncipibus ſacerdotū ꝛ ſcrib ꝛ condēnabunt eum morte: ꝛ tradēt eum gentibus ad illudend: flagellanð ꝛ crucifigenð. ¶ Quantū ad diſcipulorū intentionem dicit. Nos aūt ſperabamus ꝛc. Ubi ſciendum ꝙ diſcipuli credebant xpm regnaturum tēporaliter: ꝛ liberaturū populum iſrael a mal imminentibus ꝛ ſpecialiter a populo romanorū: quem cum vidiſſent mortuū: nec ſecūdum opinionem ipſorum potuiſſe mortem euadere: credebāt ſe fruſtra in ipo ſperaſſe. h ſecundum Theo. Quantu; ad temporis expoſitionem dicit. Et nūc ſuper hec omnia tertia ꝛc. Ubi ſciēdum ꝙ iſti diſcipuli exprimēdo tempus quo xpus paſſus fuit videntur recordari illi⁹ ꝙ ipſe dixerat Mat. 20.d. tertia die reſurget: ꝛ ſic ſecundum Theo. non omnio increduli. ¶ Quantum ad mulierum denunciationem dicit. Sed ꝛ mulieres quedam ex ꝛc. Ubi ſciendum ꝙ ſancte mulieres cum aromatibus venerant vt vngerent corpus yhu: quibus angelus dixit ꝙ xps reſurrexerat. Iſti igitur diſcipuli xpo tanq̄ hi neſcienti referūt famam reſurrectionis q̄s diuulgauerant apoſtolis mulieres: licet ipm reſurrexiſſe nō crederēt firmiter ex relatione ipſarum: ſed ſtupefacti: h ſecundum Grecum. ¶ Quantū ad apoſtolorum inquiſitionem dicit. Et abierunt quidam ex noſtris ꝛc. Ubi ſciendu; ꝙ iſti diſcipuli non ſolum non credebant propter dictum mulierum xpm reſurrexiſſe: ſed nec petro: cui nūciatū fuerat ꝙ xpus reſurrexerat: ꝛ iuerat ad monumētū in q̄ nō inuenerat corp⁹ yhu: ꝓ hoc dicens ipm reſurrexiſſe. ¶ Sciēdum eſt autem circa iſtam ſecundam partem in qua fit mentio de peregrino i cuius effigie xps apparuit duobus diſcipulis ꝙ vidēda ſt duo. ſ. quare in effigie pegrini apparuit ꝛ qualr cōdictiōes pegrini hūit. ¶ Quātū ad primū pōt eſſe quadruplex rō. Prima ē q: xps erat pegrinus i cord diſcipulorū: q: nō credebāt ipm eē xpm. Uñ Gregō. Hoc foris egit dñs in oculis eorū qd apud ipos agebat in oculis cordis. ¶ 2ª rō fuit q: xps pegrin⁹ i hoc mūdo dici potuit eo ꝙ pdictōes pegrini hūit: q: inſtar pegrini māſionē nō hūit. iuxta illud Mat. 8. Ulpes foueas hñt ꝛ volucres celi nidos: fili⁹ āt hois nō h; vbi caput ſuū reclinet. ¶ 3ª rō fuit q: xps d hoc mūdo pgebat ad celū ſic pegrinus pgit ad priā Uñ Jo. 16. Exiui a pre ꝛ vēi i mūdū: itez relinquo mūdū ꝛ vado ad prem. ¶ 4ª rō fuit q: nos docuit eē pegrinos in exilio hui⁹ mūdi. iuxta illð ps. Aduēa ego ſum apð te ꝛ pegrin⁹ ſic oēs pres mei. Et q: ſum⁹ pegrini audi d q̄ nos āmonet apo. petr⁹. 1. cañ. 2. d. Obſecro vos tanq̄ aduenas ꝛ pegrios abſtiē a carnalib⁹ dſiderijs q̄ militāt aduerſus aia; ꝯuerſatōem vra; int gētes hñtes bonā. ¶ Qualr āt xps pditōes pegrini hūit. ſciē. ē ꝙ ipas hūit.

Quantū ad habitū quē aſſumpſit.
Quantū ad vias quas fec.
Quantū ad hoſpicia q̄ intrauit.
Quantū ad picula q̄ ſuſtinuit.
Quantū ad ſigna q̄ reportauit.

¶ Primo dico ꝙ xps pegrin⁹ dr q̄tū ad hitū quē aſſumpſit. Ubi ſciēdū ꝙ int alia pegrin⁹ q̄tū ad hitū h; q̄ttuor. ſ. ſclauia; ſcarſellā capellū ꝛ bordonū. ¶ Per ſclauinā: itelligi pt xpi hūanitas: q̄ iſtar veſti

cooperiebat diuinitatē i ipo. Et ſic virgo maria fuerit figurata p annā. d q̄ ſimili dr. 1. Re. 2. ꝙ āna tunicā puā faciebat ſamueli filio ſuo. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p ānā q̄ interptat grā itelligi pt virgo mar⁹ q̄ fuit grā pléa. ¶ Per ſamuelē q interptat poſtulatus a dño intellr xps q fuit poſtulat⁹ a prib⁹ veteris teſti. Btā igit virgo: xpo filio ſuo tunicā puam fec: qñ ſibi corp⁹ donauit q̄ ideo pua dr: q: ſi humanitas cōparet diuinitati in xpo: pua dici pt: q: finita: ditas vero imēſa. ¶ Per ſcarſellā aūt q̄ portatur i dextro latere ꝛ i q̄ reponit thaurus vel pecūia itlligi pt vlnus laterale xpi ſi tūi dextro. d q̄ fluxit thaurus pmaxim⁹: q: ſacramēta eccle: ꝛ oīs hñdantia grāz. Nā p aq̄ ſacramentū bapti dat intelligi: p ꝙ remittunt pecā ꝛ pdonat grā. Per ſanguinē vero ſacramentū euchariſtie. p ꝙ grā in hoie augmētat. Uñ aplus. col. 3. Uita nra abſcōdita ē cū xpo in dō. ¶ Ul p ſcarſellā pōt itlligi aia xpi: triplici theſauro repleta. ſ. theſauro glē: grē ꝛ ſapie. iuxta illud Jo. 1. Uidim⁹ glām ei⁹. ecce pmus thaur⁹. plenū grē. ecce 2⁹. ꝛ veritati. ecce tertius. ¶ Per capellum autem intelligi poteſt corona ſpinea. Ubi ſciēdum ꝙ peregrini ſolent portare capellum contra eſtum ventum ꝛ pluuiam: ſic conſideratio illius corone q̄s xps portauit in cruce d; eſſe nobis in vmbraculum ab eſtu voluptatum: q: vt dic Augu. Non decet ſub capite ſpinoſo membrum fieri delicatum. ¶ Deb; eſſe in defenſionē a pluuia tribulationum vt non alienemur: quia ſic dic Grego. Si paſſio xpi ad memoriam reducit nihil eſt ꝙ non equo animo tolleretur. ¶ Deb; eſſe in abſconſionem a vēto tempeſtatum: vt ſic illam paſſione; ſaluificam quietius contemplemur. Nam i ipſius contemplatione deuota erit ſalus ꝛ vita noſtra. ¶ Per baculu; vel bordonum intellr crux xpi. Peregrini ei; portant baculum vt fatigati aliquādo ſuſtententur: ꝛ vt ab incurrentib⁹ aduerſarijs ſe ptegant ꝛ vt aliqñ ad trāſuadatiōem alicuius riuuli adiuuent. Sic xps lignū crucis multiplr fatigatus ex diuerſis generibus ſue paſſionis aſſumpſit vt baculu; Et vt armaturam fortium ad pugnādum q: etiam erat pugnaturus aduerſus dyabolū inimicū humāi generis: q ipm viriliter ſuperauit inſtar dð qui in baculo ꝛ funda deuicit ſuperbientem Golyam. 1. Re. 17. Quia vero de hoc mundo tranſibat ad patrem: quaſi tranſiens fluuium tribulationum temporalium ꝛ ia; vadēs ad requiem in baculo crucis tranſiuit. ¶ Unde potuit figurari per patriarchā Jacob qui dicit de ſeipo geñ. 32. In baculo meo tranſiui Jordanem iſtum: nūc autem cu; duab⁹ turmis regredior. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per patriarcham Jacob qui luctator vel ſupplantator dicitur: intellr Chriſtus qui luctam pro nobis cōtra dyabolum ꝛ ipſum ſupando deuicit. ¶ Per iordanem q interpretat deſcenſio intellr iſte mundus qui ſemp deſcendere dignoſcitur dum eius duratō continue minoratur. In baculo igitur crucis hunc mūdū inſtar iordanis Chriſtus tranſiſſe dr: q: in ligno crucis moriens de hoc mundo tranſmigrauit ad patrem. ¶ Signanter autem dicitur ꝙ cum duabus turmis regreditur. q: Chriſtus q in hunc mūdum miſſus a pre venerat cum ad ipm redijt dū tā animam dotata; ſuis dotibus q̄s ēt corp⁹ ſuis inſtar duaz turmarum collocauit in glā paradiſi. ¶ Scdo Chriſtus dr peregrin⁹ qᵐ ad vias quas fecit. Nā peregrini ſolēt vias ſecuras ꝛ rectas tenere ꝛ in via nō diu morari: ſ; expedite iter ſuum pagere ꝛ in via nullū offēdere: ſic xps in h mūdo viuēs: viā ſecurā ꝛ rectā tenuit. Per humilitatē pfundiſſimā ꝛ paupertatem altiſſimam. Eundo etiam in h mūdo fuit ſolicitus dum ſalutem noſtra; tā verbis q̄s operibus ſollicite procurauit.

nullum ēt in hoc mundo offendit: ſꝫ fuit
pacifice conuerſatus: vt ſic potuerit dici
de vijs eius illud ꝓuer.3. Uie eius vie
pulchre ⁊ omnes ſemite eius pacifice.
¶ Tertio dicitur xp̄s peregrinus quan
tum ad hoſpicia que intrauit. Ubi ſcien
dum ꝙ in hoc mundo xp̄s intrauit tria
hoſpicia: in quoꝝ quodlibꝫ dr̄ quieuiſſe: ſ.
vteꝛ virginis: in patibulum crucis: ⁊ in
ſepulchrum lapidis. ¶ Propter primuꝫ
poteſt nob̄ figurari per Eliſeum. de quo
ſentētialr̄ dr̄. 4. Re. 4. ꝙ cum fcā eſſꝫ dies
quedam vēiens Elyſeus diuertit in cena
culum ꝙ parauerat ſibi mulier ſunamitis: ⁊
ibi requieuit. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per Ely
ſeum q interpretat̄ deus meus intelligi
pōt ſaluator xp̄s. ¶ Per mulierē ſunai
tem q̄ interpretat̄ mortificata intelligi pt̄
beata virgo que mortificata fuit mundo
⁊ vitijs. Iſta preparauit xp̄o cenaculum
i. ſuum virgineū vterum. Cum igit̄ facta
fuit dies quedam. i. quando venit pleni
tudo temporis in quo deus pr̄ mitter̄ vo
luit filiū ſuum in terris: intrauit in illud
cenaculum. i. in virginis vterum de qua
nr̄am humanitatē aſſumpſit. ¶ De alijs
duobus hoſpitijs dr̄ i p̄s. Caro mea re
queſcet i ſpe. Nā caro xp̄i requieuit i ſepul
cro i ſpe reſurrectōis future: qꝛ 3ª die re
ſurrexit. ¶ 4° dico ꝙ xp̄s fuit pegrin⁹
q^m ad ꝑicula q̄ ſuſtiuit. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ
pegrini aliqn̄ ſuſtinēt ꝑicl'a a ſocijs q eos
ꝓdūt. Aln̄ ab hoſpitib⁹ q eos occidūt. Aln̄
a latrōib⁹ q eos expoliāt. Sic xp̄s a ſuo
ſocio. i. a iuda ſuo diſciplo fuit tradit⁹ iu
xta illō ꝙ ipe dixit Mat. 20. Am̄ dico vo
bis ꝙ vn⁹ vr̄m me traditur⁹ ē. Fuit ēt a
iudeis cū qb⁹ ꝯuerſando hoſpitat⁹ fuerat
iterfect⁹. Fuit nl'ominu⁹ a militib⁹ ſpoliat⁹.
Et ſic ipleta fuit ꝓphia p̄s. d. Diuiſerūt ſi
bi veſtimēta mea ⁊ ſup veſtē meā miſerūt
ſortē. ¶ 5° dico ꝙ xp̄s pegrin⁹ fuit q^m ad
iſignia q̄ portauit. Ubi ſciē. ꝙ pegrini por
tāt aliq̄ iſignia i ſclauia triplici d̄ cā. p° ad

oſtēdēdū ꝙ ꝯpleuerūt pegrinatōeꝫ ſuā. 2°
vt hoies moueant̄ citi⁹ ad eis bn̄faciēdū
3° vt ſecuri ꝯ tiorem hoſtiū p viā icedant
Sic xp̄s ad pr̄eꝫ rediēs cicatrices i carne
retiuit. p° i oſtēſionē p̄rne obie. Pr̄. n. ſibi
cōmiſerat vt gen⁹ hūanū ſua paſſiōe redi
meret: ⁊ iō cicatrices retinuit vt ſignū ꝯ
plete legatōis oſtēderet. ¶ 2° retiuit pp i
uocatōeꝫ p̄rne mie: vt his p̄ri oſtēſis eum
ad miaꝫ ꝓuocet vt nob̄ pccōrib⁹ d̄beat mi
ſereri. vn̄ apo. hebr. 9. Introiuit yh̄s i ipꝫ
celū: vt ꝑ nob̄ appeat nc̄ vl'tui dei. ¶ 3° ip
ſas retiuit i ſignū ſecuritat̄ nob̄ acqſite: ne
ſ. d̄ cetero hoſtes timeam⁹ in via: qꝛ iuxta
illō p̄s. Timebūt q hitāt terios a ſignis
tuis. Hoſtes maligni multū illa iſignia ti
ment.

Tertia pars.

Equitur. Et dixit ad eos. O ſtul
ti ⁊c. Ubi tāgit reꝑhēſionem ag
grauātē. ꝙ ꝓbat ignorātia incre
pata. Ubi tria poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ.
Reꝑhēſionē p̄rnalē.
Expeditionē ſalutarē.
Expoſitōem magiſtralem.
¶ Q^m ad p^m dic̄. Et ipe dixit ad eos ⁊c.
vbi dupl'r eos reꝑhēdit. ſ. d̄ ꝑua itellect⁹
claritate: ⁊ ad cognoſcēdum. Et d̄ nimia
affect⁹ tarditate ad aſſentiēduꝫ. ¶ Q^m
ad p^m dic̄. Et dixit ad eos. O ſtulti. Ubi
ſciē. ꝙ itm̄ iſti diſcipli ſtulti erāt ꝙ nō co
gnoſcētes virtutē xp̄i ſciētes ipꝫ mortuū
nō itelligētes ipꝫ ſua potētia reſurrexiſſe
q̄ſi i eūdē errorē inciderūt i quē iciderāt
illi q dixerūt tp̄e mortꝫ ſue dū eſſꝫ i cruce:
ꝙ alios ſaluos fecerat: ⁊ ſeipꝫ nō poterat
ſaluū facere. ¶ Q^m ad nimiā affect⁹ tar
ditatē ad aſſētiēdū dic̄. Et tardi corde ad
credēdū ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ dcis ꝓphētarum
hō nō dꝫ eē tard⁹ ad credēdū ſꝫ ꝓmptus.
lꝫ āt ꝯtigat aln̄ ꝙ hō dcis ꝓphaꝝ ⁊ nō oi
b⁹ general'r credat: ſic iſti diſcipuli vide
bant̄ aliq̄ dcā ꝓphetica credēr: puta ad
paſſionē xp̄i ꝑtinentia: nō āt pertinentia
ad ipſi⁹ reſurrectōem. ¶ Q^m ad ſecūdū

ſ. expeditōem ſalutarē dic̄. Nōne h̄ opor
tuit pati xp̄ꝫ ⁊c. Ubi ſciē. ꝙ lꝫ xp̄ꝫ b̄ꝫ diſpō
nē diuinā pati oportuerit pp redēptōeꝫ hūa
ni generis: tn̄ ſui crucifixores n̄ fuerūt ex
cuſati: qꝛ illō non faciebant vt adimple
rent diſpoſitiōem diuinaꝫ: ſed ꝓpter inui
diam: ⁊ eoruꝫ maliciā. ¶ Quantū ad ter
cium. ſ. expoſitōem magiſtralem dicit. Et
incipiēs a Moy. ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ xp̄s
ſic magiſter ſcientificus exponit iſtis di
ſcipulis dicta ꝓphetaꝝ ⁊ miſteria: vt ex
h̄ cognoſcant ꝙ illa q̄ in ipm venerūt nō
fuerūt caſualia: ſed diuina ꝓuidentia ordi
nata. ¶ Sciēduꝫ ē ꝙ paſſio ⁊ reſurrectio
xp̄i fuit ꝓphāta i ſacra ſcriptura ⁊ multi
pliciter figurata. ¶ Primo fuit ꝓphāta
per eximium ꝓphārū: dd. d. in perſona
xp̄i. Ego dormiui ⁊ ſomnū cepi ⁊ reſurrexi
quia dn̄s ſuſcepit me. ¶ Fuit ēt ꝓphā
ta ſophonie. 3. Ubi dicit̄: ⁊ pōt eſſe verbuꝫ
xp̄i. Expecta inquit me dic̄ dn̄s in die re
ſurrectiōis mee in futurū: quia iudicium
meum vt cōgregē gētes ⁊ colligā regna.
¶ Fuit ēt multipl'r figurata. Primo i il
lo ſacrificio abrae de filio ſuo yſaac. de q̄
ſentētialiter dr̄ gn̄. 22. ꝙ abraā ad p̄ceptū
d̄i tulit filium ſuū yſaac: ⁊ volēs eum im
molare d̄o in monte quē ſibi d̄s oſtende
rat in altari ſup ſtruem lignorum vt ve
ruꝫ obediēs accep̄ eum: ⁊ ligatū poſuit
ſup ſtruem lignorū arripiēſqꝫ gladiuꝫ vo
luit eum occidere. Cuius obiam cernens
dn̄s: miſit angelum q dixit ſibi ne interfi
ceret filium: leuāſqꝫ ocl'os abraā vidit p⁹
tergum arietem herentē cornibus quem
accipiens interfec̄: ⁊ obtulit holocauſtum
loco filij: viuo filio ꝑmanente. ¶ Ubi ſciē
dum ꝙ p abraā patriarchā qui iterpreta
tur pr̄ multaꝝ gentiū: intelligitur d̄s pr̄.
a quo ſecūdum apoſtolum. Ephe. 2. Ois
paternitas in celo ⁊ in terra nominatur.
¶ Per yſaac vero filium vnigenitū: itel
ligi poteſt xp̄us yh̄s: qui quantū ad diui
nitatem eſt vnicus filius dei patris: qui

ſignāter yſaac qui riſus interpretat̄ dici
tur: quia nob̄ ꝓcurauit riſum ⁊ gaudium
regni celeſtis. ¶ Deus igit̄ pater ſignifi
catus per Abraā: filium ſuuꝫ imolare vo
luit ligatum ſup ſtruem lignorū: quando
in ligno crucis eleuatum: cum tradidit
hoſtiam: pacificā pro redēptione humani
generis captiuati. ¶ Nō vacat āt miſte
rio ꝙ dicitur: ꝙ yſaac ſuper ſtruē poſit⁹:
nō fuit mortu⁹ ſed aries quē viderat in
ter vepres. ¶ Ubi ſciēduꝫ ꝙ in xp̄o fuit
diuitas que mori nō potuit: ⁊ humanitas
que erat mortalis. Diuinitas ſignificat̄ p
yſaac primogenitū abrae. Humanitas ſi
gnificat̄ per arietem. q̄ ſignanter inter ve
pres fuiſſe dicit̄ quia ſic vepres aliquan
do pungunt ⁊ lacerāt ſic humanitas xp̄i
dum fuit laceratus: flagellat⁹ ſpinis core
nat⁹: ⁊ clauis ꝑforatus fuit punct⁹ ⁊ mul
tipliciter laceratus. Et ſic aries. i. humāi
tas mortua eſt. Yſaac vero. i. diuinitas.
non. ¶ Fuit ēt figurata in ſamuele. de q̄
dicit̄. 1. Re. 9. Dormiuit āt ſamuel vſqꝫ ma
ne aperuitqꝫ hoſtia dn̄s domini. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ p ſamuelem qui interpretat̄
poſtulatus a dn̄o intelligi pōt Chriſtus:
quem patriarche ⁊ ꝓphe poſtulabant
redēptorem. Iſte dormiuit vſqꝫ mane: qꝛ
ab hora nona diei veneris: vſqꝫ māe diei
dominice quando a mortuis reſurrexit.
Et tunc aperuit nob̄ hoſtia domus dn̄i:
qꝛ per paſſionem morteꝫ ⁊ reſurrectōem:
iam ſoluto d̄bito hūani generis: nob̄ ape
ruit ianuam ꝑadiſi.

Quarta pars.

Equit̄ ⁊ appropinq̄uerūt caſtel
lo ⁊c. Ubi tangit manifeſtatōeꝫ
euidentē: ꝙ ꝓbat veritas ꝓpa
lata. vbi q̄ꝫtum ad diſcipulos qbus facta
fuit iſta māifeſtatio tria poſſumus conſi
derare. ſ.
Pietatē viſceroſaꝫ in inuitando.
Claritatē luminoſam in intuēdo.
Sedulitatē virtuoſam in nūciando.

¶ Q^m ad occaſionem admirandā dicit.
Et appropinquerunt ⁊c. ¶ Ubi ſciendū
ꝙ ex eo ꝙ finxit ſe longius ire xp̄s: occaſio
nem habuerīt diſcipuli vt moti pietate: ip
ſum ad hoſpitium inuitarent. ¶ Q^m ad
expreſſionem inuitandā dic̄. Et coegerīt il
lum ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ actuz pietatis iſti
diſcipuli exp̄munt in duobus. ſ. realiter ⁊
vocaliter. ¶ Q^m ad actum realē dic̄. Et
coegerunt illum. vbi ſciendū ꝙ iſti diſci
puli cum qb^9 ambulabat xp̄s: q: ipſe erat
caritas: cē nō poterāt ꝙ eſſent a caritate
diſiuncti: ⁊ iō ipſi ex caritate cogebant vt
cum eis in hoſpitio remaneret: q̄z ex^o de
bent hoīes ad ſimilia icitari. Uñ nō ſoluz
pegrini ſunt iuitandi ſ; trahendi. ¶ Q^m
ad actū vocalem dic̄. Mane nobiſcū ⁊c.
vñ Glo. Nō ſolum fcis eum cogunt: ſ; ēt
vbis eum inducunt. ſeqr enim. Māe nobiſ
cum ⁊c. ¶ Q^m ad ꝯſecutionē appetēdā.
Et intrauit cum ill'. Ubi ſciendū ꝙ h hō
oz appetere. vt. ſ. xp̄s cum eo hitet ꝙ fit ꝑ
opera miſericordie exhibita ſeruis ſuis.
¶ Q^m ad 2^m. ſ. claritatē illuminoſaz in
intuendo dic̄. Et fcm̄ eſt duz recōberet ⁊c.
Ubi ſciendū ꝙ xp̄s exn̄s cum iſtis duob^9
iuxta morem quē tenere ꝯſueuerat in mi
niſtrādo aplīs: ēt iſtis duob^9 miniſtrabat
ſeqr eniz. Accepit panem ⁊ bn̄dixit: ac fre
git ⁊ porrigebat illis. ¶ In iſta igir par
te tria poſſumus conſiderare. ſ.
Aſpectum viridicum.
Diſceſſum mirificum.
Remorſum intrinſecum.
¶ Quantum ad primum dicit. Et factuz
eſt dum ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ illa apertio
oculorum: non intelligitur de apertione
oculorum corporalium: q: illos clauſos
non habebant: ſed de oculis interioribus
quibus quis eſſet non intelligebant. Uñ
Cri. Non de ſenſibilibus oculis dictum
eſt: ſed de conſenſu mentali. ¶ Quantum
ad diſceſſuz mirificum dicit. Et ipſe euanu
it ab oculis eorum. Ubi ſciendum ꝙ xp̄s
iam habebat corpus glorificatum: cuius
locus non erat iſte mundus: ſed celuz em
pireum. Idcirco ad hoc deſignandum nō
diu remanſit cum iſtis: ſed vt fuit ab eis
cognitus: ſtatim diſceſſit. Unde Theo.
Non enim tale corpus habebat vt diuti
us cum eis morari deberet. ¶ Quantuz
ad remorſum intrinſecum dicit. Et dixe
runt adinuicem ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ ſecū
dum Origenem. Per h innuunt iſti di
ſcipuli: ꝙ prolati ſermones a ſaluatore ac
cendebant audientium corda ad amorez
diuinum. Unde etiam Grego. Ex audi
to enim ſermone: inardeſcit animus cor
poris frigus recedit fit mens in ſuperno
deſiderio anxia: audire libet precepta ce
leſtia: ⁊ quot mandatis inſtruuntur quaſi
tot facibus inflammatur. ¶ Quantuz ad
tertium. ſ. ſedulitatem virtuoſam in nun
ciando dicit. Et ſurgentes eadem hora
⁊c. vbi tria tangit. ſ.
Iter feſtinatum.
Dictum diuulgatum.
Factum cōprobatum.
¶ Quantum ad primum dicit. Et ſurgē
tes eadem hora regreſſi ſunt in Jeruſa
lem. Ubi ſciendum ſecundum Theo. ꝙ
iſti diſcipuli agnito Chriſto adeo ſunt le
tati vt nullam moram paſſi mox reuerſi
ſunt in Jeruſalem. ¶ Quantum ad di
ctum diuulgatum dicit. Et inuenerunt cō
gregatos. xj. ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ anteq̄z
iſti duo reuerſi fuiſſent in Jeruſalem iaz
erat diuulgatum ꝙ xp̄s reſurrexerat ⁊
apparuerat mulierib^9 ⁊ Petro. ¶ Quā
tum ad factum comprobatum dicit. Et ip
ſi narrabant ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ poſt ap
paritionem factam mulieribus ⁊ Petro
poſtea apparuit alijs diſcipulis ſecunduz
Theo. Aliquando pluribus aliquando
paucioribus. ¶ Sciendum eſt circa par
tem iſtam in qua fit mentio de hoſpitali
tate: ꝙ propter ipſam homo inter alia ac
quirit duo bona. quia a periculis libera

tur ⁊ donis gratuitis muneratur. ¶ De
primo fuit figuratum Gen. 19. Ubi ſenten
tialiter dicitur ꝙ cum Loth recepiſſet an
gelos hoſpitio propter hoſpitalitatem
eis exhibitam: liberatus fuit ab incen
dio ciuitatis ſodome q̄z de^9 propter pec
cata illorum ſubuertit. ¶ Ubi ſciendum
ꝙ per Loth qui interpretatur declinans
intelligitur homo qui dum viuit in hoc
mundo difficile eſt ꝙ poſſit recte incede
re quin aliquando deuiet a via veritatis.
iuxta illud Prouer. 24. Septies enim in
die cadit iuſtus ⁊ reſurget. Per angelos
autem quos Loth recepit hoſpitio intel
ligi poſſunt peregrini quos homo miſe
ricordia motus debet recipere gratulan
ter. ¶ Per ciuitatem autem ſodomam
in qua erant peccatores homines intelli
gitur h mundus in quo homines viuunt
vt plurimum in peccatis. vt ſic ſit ciui
tas de qua dicitur Ezechie. 7. Terra ple
na eſt iudicio: ⁊ ciuitas plena eſt iniquita
te. Si autem homo hoſpitalitatem exer
ceat inſtar Loth merebitur a periculis
peccatorum liberari. ¶ Secundo dico ꝙ
propter hoſpitalitatem homo donis gra
tuitis muneratur. Hoc autem fuit figura
tum Geneſis. 18. Ubi dicitur ſententiali
ter ꝙ cum Abraam recepiſſet tres viros
ſibi apparentes ad hoſpitium ditauerunt
cum prole qua caruerat. d. Habebit filiuz
Sarra vxor tua ꝙ quidem fuit vt dixe
runt. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per Abraam i
telligi poteſt quilibet homo qui eius exē
plo debet hoſpitalitatem ſectari. iuxta il
lud apoſtoli Ro. 12. Neceſſitatibus ſancto
rum communicantes: hoſpitalitatem ſe
ctantes. Per illos autem tres viros in
telligi poteſt quilibet peregrinus qui de
bet cum caritate hoſpitio recipi. Qui ſi
gnanter dicuntur tres quia in fide trini
tatis deifice iſta debet exercere. ¶ Sed
audi quid ſequitur. Nam ex hoc fuit pro
miſſus filius Abrae patriarche. Per iſtū
igir filiū heredē q p^9 pīcz religr itelligir
p̄mū ꝙ debet homini ex ſupradictis iuxta
ꝙ xp̄s dixit Jo. 17. Iterū āt videbo vos
⁊ gaudebit cor veſtrum: ⁊ gaudium ve
ſtrum nemo tollet a vobis. Ad ꝙ ⁊c.
¶ Feria tertia reſurrectōis Euan^m. xxx.

Tetit yh̄s i medio diſcipu
lorum ſuorum ⁊ dixit eis
par vobis Luc̄. 24. Nos
videmus per experientiaz
ꝙ vnaquē res: quāto a plu
ribus potentijs cognoſcitur: eius certitu
do citius experitr. vt autem certitudo re
ſurrectionis xp̄i firmior habeatur: eam
voluit per potentias diuerſas cognoſci
ſ. cognitiuas: intellectiuas: ⁊ ſenſitiuas.
Et h eſt ꝙ nobis inſinuat yſtoria euange
lij hodierni. In quo beatus Luc. quantū
ad manifeſtationem reſurrectionis xp̄i.
generaliter duo tangit. ſ. ꝙ xp̄s dupliti
ter ſe oſtendit. ſ.
Corporalr q̄ztum ad potētias ſenſitiuas
Et ſpūaliter q̄ztū ad pn̄tias intellectiuas
¶ Primū ꝓbat experientia cōprobata.
Secundū intelligētia declarata. ¶ P^m
in principio. 2^m ibi tūc apparuit eis ⁊c.
¶ Q^m ad p̄mū vbi xp̄s ſe oñdit eis ⁊c.
dic̄. Stetit yh̄s in medio ⁊c. Ubi ſciendū
ꝙ xp̄s quantū ad potentias ſenſitiuas ſu
is diſcipulis q̄drupliciter ſe oſtendit. ſ.
Quantū ad auditum ꝑceptiuū ſonoꝝ.
Quantum ad viſum intuitiuū coloꝝ.
Quantū ad pcm̄ apprehenſiuū groſſoꝝ
Quantum ad guſtum diſcernitiuū ſapoꝝ
¶ Q^m ad p^m dic̄. Stetit yh̄s ⁊c. Ubi ſciē
dū ꝙ vox auditu ꝑcipitr. q̄z qdē vocē xp̄s
vt h dr: ꝓtulit diſcipul' ſuis ideo auditu
potuerunt d ipſi^9 reſurrectōe hēre expiē
tiā. Circa āt ptē iſtā. 3^a poſſum^9 ꝯſiderar
Xp̄i apparitionem mirificam.
Diſcipuloꝝ admirationē magnificam.
Xp̄i confortationē ſaluificam.
¶ Q^m ad appritionē mirificā dic̄. Stetit
yh̄s ⁊c. vbi tria tangit. ſ.

Situm conuéientem.
Uocem delectanté.
Dem̄ confortanté.
¶ Quītū ad ſitum ꝯuenienté dicit. Ste
tit yh̄s ⁊c. Ubi ſcieñ. ꝙ medium eſt ſitus
ꝯueniens ⁊ cōis oībus circōſtantibus vt
ille q in medio eſt cognoſcat. Ut igitur
Chriſtꝰ a diſcipulis cōius poſſ3 cognoſci:
iō dr̄ in medio eoꝝ ſteriſſe. Ut ſic potue
rit dici de ipſo illud Deuter. 7. Deꝰ dn̄s
tuus in medio tui eſt. ¶ Q^m ad vocem
delectātem dic̄. Et dixit eis pax vob. vbi
ſciendū ꝙ pax eſt vox delectabilis: qr eſt
ꝯiūctiua hoium p amo: ē: iuxta illō ꝙ ad
mōet apo. Eph. 4. Soliciti ſitis ſuar̄ vni
tatem ſpūs in vinculo pacis. ¶ Sciendū
eſt āt ꝙ Chriſtus fuit pacis.
Lator in predicatōe.
Pacis reformator in paſſione.
Pacis dator in glorificatōe.
¶ Primo fuit pacis lator in predicatōe
iuxta ꝙ dixit apoſtolis qñ miſit eos ad
pdicādū. Mat. 10. Intrātes āt domū ſa
lutate eā. d. Pax huic domui: ⁊ ſiqdem
fuerit domꝰ digna veniet pax vr̄a ſuper
eā. ſin aūt reuertet ad vos. ¶ 2° xp̄s fuit
pacis reformator in paſſione. Nā pax q̄
ſ̄ fuerat int̄ deū ⁊ hoiem qñ ipm̄ creauit
fracta fuit: qñ ꝯ̄ pceptū dn̄i fec̄ comedē
do fructū ligni vetiti: q̄3 qdē pacē Chri
ſtꝰ p paſſionē ſuā reformauit ⁊ recōcilia
uit nos dō: iuxta illō apo. Eph. 2. Uos q
olī̄ erratꝫ lōge fci eſtis ꝓpe in ſanguine
chriſti. ipſe. n. ē pax vr̄a q̄ fec̄ vtraq3 vnū.
¶ 3° chriſtꝰ fuit pacis dator i glorificatō
ne. Nā chriſtꝰ ñ ſolū pacē dat nob i pn̄ti
p grām: ſ3 ēt in futuro p gloriā. iuxta ꝙ
ipſe iturꝰ ad prēm dixit diſcipulis ſuis.
Jo 14. Pacē do vobis: pacē meā relinq̄
vob: nō q̄uo mūdus dat ego do vob. q. d.
relinq̄ vob pacē q̄3 hēatꝫ vobiſcū: dū in h
mūdo viuetꝫ: ⁊ do vob pacem q̄3 hébitꝫ i
glia. ¶ Q^m ad dem̄ ꝯfortātē dic. Ego ſu
nolite timer̄. q. d. l3 videritꝫ me mortuum

ſm̄ humanitatē: xr̄i ſm̄ diuinitatē ſ̄rexi:
⁊ iō nolite timere. Uñ dic̄ Apoc̄. 1. Noli
timere ego p̄mus ⁊ nouiſſimus, ⁊ viuus
⁊ mortuꝰ fui: ⁊ ecce ſu3 viuens in ſecula
ſeculoꝝ. ¶ Q^m ad 2^m. ſ. diſcipuloꝝ admi
ratōem dicit. Conturbati ẽo ⁊c. Ubi ſciē
dū ſm̄ Bedā ꝙ diſcipuli nouerāt xp̄3 fu
iſſe veꝝ hoiem tāto tp̄e cū eo ꝯuerſati: ſ3
poſtq̄3 mortuꝰ ē: nō credūt verā carnē ď
ſepulcro: tertia die potuiſſe reſurger̄. vñ
ſeqtur. Cōturbati ẽo ⁊ pterriti exiſtima
bāt ſe ſp̄m videre. ¶ Q^m ad 3^m. ſ. cōfor
tatōem ſaluificā dic̄. Quid turbati eſtis.
⁊c. Ubi ſciēdū ſm̄ Thes^m. ꝙ q: p ẜbum
pacis non eſt ſedatꝰ turbo in aiabꝰ aploꝝ
aliunde indicat eis ſe filiū dei eē q mentꝫ
cognoſcebat archana. Uñ ſeqt̄. Et dixit
eis qd tur. ⁊c. q. d. Ex eo ꝙ cogitatōnes
vr̄as cognoſco: poteſtis cognoſcer̄ me eē
filiū dei: ⁊ a mortuis reſurrexiſſe. ¶ Q^m
ad 2^m vbi xp̄s ſe oñdit diſcipulis ſuis q̄3
tu3 ad viſu3 int̄ uitiuū colorum dic̄. Uide
te manus ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ xp̄s volēs
certificar̄ diſciplos ď ſua reſurr̄ctōe oñdit
eis manus ⁊ pedes quos in ligno crucis
viderant pforatos vt ex h ipſi cognoſce
rent ipſum exuiſſe mortalitatē ⁊ reſurre
xiſſe cū gloria. ¶ Quantū ad tertiū vbi
Chriſtus ſe oſtendit quantū ad tactū ap
prehēſiuū groſſorum dicit. Palpate ⁊ vi
dete. Ubi ſciendū ꝙ inter alios ſenſus ta
ctus habet iudicare ď duricie vel g̈ſſitie
alicuius. Quia igit̄ Chriſtus oñdit ſe ad
cognoſcēdum vtrū eſſet corpꝰ vel ſpiritꝰ
cuiꝰ corporis ē hr̄e duriciem ⁊ groſſicie3
ideo hic oſtendit̄ eius māifeſtatio perfe
cta p tactum. ¶ Quantū ad quartū vbi
Chriſtus ſe oſtēdit diſcipulis quantū ad
guſtum diſcernitiuū ſaporū dicit. Adhuc
autē illis nō credentibus ⁊c. Ubi ſciendū
ꝙ inter alia q̄ indicant hominem viuū ē
vera mādicatio: qr quantū ad auditum ⁊
quantū ad viſum ⁊ ēt quantu3 ad tactum
poſſ3: eſt aliqua illuſio tn̄ vera mādicatio

eſſe nō pōt niſi ab homine viuo. Ut igit̄
Chriſtus ſe veraciter viuū oſtēderet. iō
voluit poſt reſurrectionē cum diſcipulis
veraciter mādicare. ¶ Circa āt ptē iſtā
quattuor poſſumus conſiderare. ſ.
Poſtulationem pabuli.
Oblationem cibi.
Comeſtionem eduli.
Expoſitionem miſterij.
¶ Quantū ad poſtulationē pabuli dicit
Adhuc āt illis ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ xp̄s vi
dēs diſcipulos adhuc ñ pfecte credētes
tn̄ aliq̄liter oppinātes pp illa q̄ dixerat ⁊
eis oñderat ſe reſurrexiſſe ex q̄ cū admi
ratōe gaudebāt: vt firmiꝰ eos certificaret
petijt ad comedēdū. ¶ Quantū ad obla
tionē cibi dicit. At illi obtuler̄t ei ⁊c. Ubi
ſciendū ꝙ añ reſurrectionē xp̄i i lege mo
ſayca p̄ceptū fuit vt agnꝰ paſcalis cōede
ret cu3 lactucis aggreſtibꝰ: qr genꝰ huma
num adhuc erat in amaritudine qr nōdū
erat redēptū. Poſt ẽo reſurrectionē mel
xp̄o diſcipuli offerūt: qr p mortē ⁊ reſurre
ctionē xp̄i: fuit amaritudo hūani generis
dulcorata: dum redēptū fuit miſ̄icorditer
⁊ introitꝰ padiſi reſeratus. Quantū ad co
meſtionē edulij dic̄. Et cū mādu. ⁊c. Ubi
ſciēdū ꝙ ſic̄ dem̄ eſt vt xp̄s ſe oñderet ve
raciter reſurrexiſſe: cōedit cora3 diſcipul̄
vt āt mōu3 ꝯſuetū teneret reliqas eis tra
didit mādicādas. ¶ Sciē. ē: ⁊ ſūt ẜba be
de. Pꝰ reſurrectōe3 xp̄s nō q̄ſi cibo indi
gēs: nec q̄ſi nos i reſurrectōe q̄3 expecta
mꝰ cibis indiger̄ ſignificās: ſ3 vt eo modo
naturā reſurgentꝫ aſtrueret. ¶ Q^m ad ex
poſitōem miſterij dic̄. Et dixit ad illos: h
ſūt ẜba ⁊c. Ubi ſciē. ꝙ poſtq̄3 xp̄s ſe māi
feſtauit diſcipulis p expientiā q̄ttuor ſen
ſuū: vt nō credāt illuſos fuiſſe ſenſus hūa
nos ꝓbat ſuā paſſionē ⁊ reſurr̄ctōe3 ꝓph̄a
tā in ſcripturis ⁊ multiplr̄ figuratā. Ubi
ſciē. ꝙ paſſio xp̄i ⁊ reſurrectō ſ̄ fuit ſcrip
ta ſb̄ mō ꝓphico ⁊ figuratio i libris moy.
gn̄. 49. i bn̄dictōe q̄ Jacob bn̄dixit filios

ſuos: q cū vēiſſ3 ad iudā int̄ alia ď eo dixit
Catulꝰ leōis iuda ad p̄dā fili mi aſcendi
ſti requieſcēs ⁊ accubuiſti vt leo ⁊ q̄ſi leēa
qs ſuſcitabit eū. ¶ Ubi ſciē. ꝙ xp̄s fuit
catulꝰ leōis i ſua p̄dicatōe q̄ iuſtos ꝯfor
tauit ꝓmittēdo p̄miū ⁊ malos terruit an
nūciādo ſuppliciū: vt ſic dicat̄ de eo illud
Amos. 4. Leo rugiet ⁊ qs non timebit.
¶ Aſcendit ad p̄dā in ſua paſſione in q̄
p mortē ſuam dep̄datꝰ ē dyabolū q genꝰ
hūanū tenebat captiuū: iuxta illō numer̄
21. Pugnauit cū eo ⁊ victor exn̄s: duxit
ex eo p̄dā. Dr̄ ēt accubuiſſe: i ſua tumu
latōe: vt ſic potuerit dr̄e illō p̄s. In pace
in idip̄m dormiā ⁊ requieſcā. ¶ Dr̄ ēt quis
ſuſcitabit eū in ſua reſurrectōe: ꝙ ſignant̄
ſb̄ interrogatōe ponit̄: qr ẜe ē opꝰ mirādū
ďo āt facile cuiꝰ potētia fuit ſuſcitatus:
iuxta illō act. 2. Hūc yh̄m ſuſcitauit dn̄s:
cuiꝰ nos teſti ſumꝰ. ¶ 2° ſcripta fuit mō
ꝓphico ⁊ figuratiuo i libris ꝓph̄aꝝ. Q^m
ad modū ꝓphicū tāgens ſuā paſſionē dr̄
Iſ. 53. Sic̄ ouis ad occiſionē ducet̄: ⁊ q̄ſi
agnꝰ corā tōdēte ſe obmuteſcet ⁊ ñ apiet
os ſuū. ¶ Q^m āt ad reſurrectōe3 dr̄ Iſ.
45. ⁊ pōt eē ẜbū di pr̄is de xp̄o. Ego ſuſci
taui eū ad iuſticiā ⁊ oēs vias eiꝰ diriga3:
ip̄e hedificabit ciuitatē meā: ⁊ captiuitatē
meā dimittet nō in p̄cio neq3 i mūeribꝰ:
dic̄ dn̄s exercituū. ¶ Q^m ad modū figu
ratiuū dr̄ amos. 9. In die illa ſuſcitabo ta
b̄naculū ďď ꝙ cecidit ⁊ rehedificabo aptu
ras muroꝝ eiꝰ: ⁊ ea q̄ corruerāt reſtaura
bo dic̄ dn̄s. ¶ Ubi ſcien. ꝙ p ďď itelligit̄
xp̄s yh̄s: q iſtar ďď fuit ďcorꝰ p puritatē
⁊ fortꝫ p ꝓbitatē. Per tab̄naculū āt ďď in
telligi p̄t corpꝰ yh̄u: ꝙ qdē cecidiſſe dr̄:
qñ ďpoſitū ď cruce fuit poſitū in ſepulcro
In die ḡ reſurrectōis xp̄i. ďs h tab̄naculū
ſuſcitauit qñ reſurrexit. Rehedificauit
āt apturas muroꝝ eiꝰ qñ plagas q̄s i cru
ce portauerat: ſua ẜtute ſanauit. Reſtau
rauit etiam ea que corruerant: qr ďcorem
⁊ pulchritudinē corporalē: q̄ p mortem i

xp̄o conuerent:reſtituta ſunt p̄ diuinam potētiā. ¶ Sciēdum eſt aūt circa iſtam ptē principalē in qua fit mentio de piſce ⁊ fauo mellꝭ que xp̄s comedit ꝙ ſecundum Bedā miſtice loquēdo: piſcis aſſus quē xp̄s comedit: ſignificat xp̄m paſſum. Ipſe enim dignatꝰ ē latere in aq̄s generis humani: capi laqueo mortis nr̄e: ⁊ quaſi tribulatōe aſſatꝰ eſt tp̄e paſſionis. ſed fauꝰ mellꝭ nob̄ extitit in reſurrectōe. ¶ Hoc autem fuit nob̄ figuratū Judic.14. Ubi ſimiliter dr̄ ꝙ cū Sanſon eſſet in itinere inuēit in ore leonis mortui fauū mellꝭ quē comedit i via. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p̄ Sanſonem q̄ interpretat̄ ſol fortis intelligi pōt quilibet homo: qui inſtar solꝭ debꝫ eſſe lucidus per cōſcientie claritatem: fortis p̄ operis pbitatem. ¶ Iſte ſignanter itinerare dicit̄: quia dum homo viuit in h̄ mūdo viator dicit̄: cuius iter rectum dꝫ eſſe quia dꝫ mandata dei iuiolabilꝭ obſeruare. vt ſic dicer̄ poſſit illō eccli.51. Ambulauit pes meus iter rectum a iuuentute mea. ¶ Per leonē autem beſtiaꝝ fortiſſimū intelligitur xp̄s d̄ quo dicitur Job.9. Si fortitudo querit̄ robuſtiſſimꝰ eſt. Iſte dr̄ mortuꝰ: quia pro ſalute hūani generis in cruce mori voluit. In ore aūt iſtius leōis inuētꝰ eſt fauꝰ mellꝭ quādo a viris fidelibus cognitus eſt deus ⁊ homo ⁊ in eius cognitione: ipſum degustando mentalr̄: ſpiritualiter ſunt refecti. ¶ Unde cuilibet dicitur ꝓuer.24. Comede fili mi mel: q̄ bonum eſt ⁊ fauū dulciſſimū gutturi tuo: ſic doctrina ſapiētie anime tue: q̄ꝫ cum inueneris habeb̄ i nouiſſimo ſpē: ⁊ ſpes tua non peribit.

Secunda pars.

e Equit̄. Tunc aperuit illꝭ ſenſum ⁊c. Ubi xp̄s ſe oſtendit diſcipulis ſpūaliter: quantū ad potentias intellectiuas. ꝙ ꝓbat intelligētia declarata. Ubi tria poſſumꝰ cōſiderare. ſ.

Intellectus illuminatiōem.
Affatus expreſſionem.
Cetus adunatiōem.

¶ Quantū ad p^m dicit. Tunc apperuit ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ conueniens ⁊ cōn̄s fuit ꝙ poſtq̄ꝫ xp̄s ſe māifeſtauerat: q^m ad potētias ſenſitiuas ⁊ ſcripturas q̄ de ip̄o dc̄ā erant: illuminaret intellectū eoꝝ vt intelligerent ſcripta de ip̄o. Et hoc eſt ꝙ quilibꝫ diſcipulorum petebat in ps̄.d. Seruꝰ tuus ſum ego: da mihi intellectum vt ſciam teſtimonia tua. Si enim non aperuiſſet eis intellectum vt que legerent intelligerent: in ſcripturaꝝ diuinaꝝ ſtudio vacillaſſent. ¶ Q^m ad affatus exp̄ſſionē dicit. Et dixit eis ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ Xp̄s vt diſcipuli melius intelligerent ſcripturas: non ſolum aperuit eis ſenſum: ſed ēt ſpecialiter dixit: de quo ſpecialiter ſcripture erant ad propoſitum. ſ. que eius paſſionem ⁊ reſurrectionem tangebant.

¶ Quantum ad cetus adunationem dicit. Et predicari nomine eius ⁊c. Ubi ſciendum ſecundum Bedam. ꝙ poſt comēdatam ſui corporis veritatem cōmendat eccleſie vnitatem: cum ſubdit. Et predicari ⁊c. Quia qui vult de peccatis ſuis remiſſionem accipere: oportet ipſum veraciter penitere. Unde Euſebius. Oportebat autem conuerſos ex gentibus expiari a quolibꝫ contagio ⁊ macula per virtutem ipſius quaſi contaminatos ab errore demonum ⁊ ydolatrie: ⁊ quaſi nup conuerſos: Ideo dicit ꝙ oportet predicari prius pniaꝫ: ꝯ̄t remiſſiōeꝫ pccōꝝ i oēs gētes. Uñ xp̄s dixit diſcipl̄is Mat. vltimo. Eūtes docete oēs gētes baptizātes eos i noie p̄ris ⁊ filij ⁊ ſp̄s ſci. Et d̄ pnia Math.3. Pniaꝫ agite: appropiquabit ei regnū celoꝝ. Ad qd̄ regnū ⁊c.

¶ Dominica octaua reſurrectionis. Euāgelium.31m.

c Uꝫ eſſꝫ ſero die illo ⁊c. Jo. 20. Bonus prelatus debet erga ſuos ſbditōs int̄ alia quadruplr̄ ſe hr̄e. Primo enim dꝫ habere circa eos beniuolentiā ⁊ familiaritatem. iuxta illō eccl'aſtici.32. Rectorem te poſuerūt: Noli extolli. Eſto i illꝭ q̄ſi vnꝰ ex illis. ¶ 2° dꝫ hr̄e munificētiam ⁊ libalitatem. Nā d̄ ſuis gratijs dꝫ eſſe libalis ⁊ nō parcus. Ut ſic de ſuis gratijs dicere poſſit illud ꝙ de ſapiētia dr̄ ſapie.7. Quā ſine fictōe didici ⁊ ſine inuidia cōico: ⁊ hōeſtatē eius nō abſcondo. ¶ 3° dꝫ hr̄e miſericordiam ⁊ pietatem. Nā qñ videt aliquē d̄ ſbdit̄ deficere nō dꝫ eum nimis aſpe obiurgar̄: ſed miſericorditer ip̄m corriger̄: q̄ mlt̄o tiēs miſicors ⁊ blāda correctō trahit hominē citius ad emēdam. vñ cuilibꝫ p̄lato dr̄ eccl'aſtici.4. Noli eē ſicut leo in domo euertēs domeſticos tuos ⁊ opprimēs ſbditos tibi. ¶ 4° dꝫ hr̄e diligētiā ⁊ ſedulitatem. Nam prelatus diligens ⁊ ſolicitꝰ dꝫ eſſe vt gubernet ſuos ſbditos: ⁊ ſi aliquādo deuiant: dꝫ eos reducere ⁊ nō permittere eos ſm̄ ſua deſideria vagabundos. ¶ Xp̄s igit̄ ſicut bonus prelatus ⁊ dn̄s ⁊ ſuis diſcipulis familiarem ſe exhibuit qñ ipſis poſt mortē appuit. Et libalē cū eis ſua dōa diſtribuit dādo ptātem dimittēdi peccata. Et miſericordē ⁊ piuꝫ qñ Thomā diſcedētē expectauit: nec ipſuꝫ pdire voluit. Et ſolicitudinē ⁊ diligētiā qñ ip̄ꝫ reducer̄ voluit ad gregis apoſtolici vnitatem. Et hoc eſt ꝙ nob̄ iſinuat yſtoria euangelij hodierni. In quo beatꝰ Jo. quattuor tangit. ſ.

Reſurrectōis māifeſtatōem gaudioſaꝫ.
Poteſtat̄ collōnē vigoroſam.
Ouis ſepatōem ruinoſam.
Gregis adunatōem amoroſam.

¶ Primum probat apparitio ſinglꝭaris. Secundum iuriſdictō ſpūalis. Tertium abſentatio corporalis. Quartum requiſitio paternalis. ¶ P^m in prin. 2^m ibi. Dixit ergo eis iterum pax ⁊c. 3^m ibi Thomas aūt vnus ⁊c. 4^m ibi. Et poſt dies .8. ⁊c.

Prima pars.

q Uantū ad primum: vbi tangit reſurrectōis manifeſtatōeꝫ gaudioſam ꝙ ꝓbat appitō ſingularis dic̄. Cū eſſꝫ ſero die illo ⁊c. Ubi. 5. poſſumꝰ cōſiderare. ſ.

Apoſtoloꝝ incluſionem.
Chriſti appitōem.
Ipſius allocutōem.
Corporis māifeſtatōem.
Gregis ꝯgratulatōem.

¶ Q^m ad p^m dic̄. Cū eſſet ſero ⁊c. Ubi ſciē. ꝙ diſcipl̄i audiētes ꝙ Maria ānūciabat eis xp̄ꝫ reſurrexiſſe aut oportebat eos ñ creder̄: ⁊ ſic erraſſēt: aut oportebat eos creder̄: ⁊ ſic hēbāt doloris maꝫ q̄ſi ip̄ꝫ vidēdi: reputaſſꝫ eos īdignos. Ne igit̄ xp̄s eos i error̄ pmitteret: ⁊ eos ꝯfortādo auferret triſticiā: voluit eis ſine dillatōe eadē die q̄ ſurrexit euidētiꝰ apper̄. h̄ ſꝫ Criſo. ¶ Sciē. ē ēt ꝙ diſcipl̄i pp̄ timorē iudoꝝ q̄ viderāt ꝙ xp̄ꝫ morti tradiderāt ſe cōgregabāt i vnū: ⁊ ſilꝭ iāuis clauſis ſtabāt ſ̄m Beda. ¶ Sciē. ē ēt ſꝫ Theo. iō ſero appuit eis: q̄ p̄ſtolabat̄ vt oēs ꝯueirēt. 2° ſꝫ Bedā: q̄ xp̄s appebat eis ad eos ꝯfortādū: iō d̄buit appere illa hora q̄ magꝭ poterāt tier̄. ſ. hora nocturna. ¶ Qr̄ āt iāuis clauſis: audi Theo. Hoſtijs Xp̄o clauſis intrauit vt oñdat ꝙ eodem mō reſurrexit adiacēte lapide ſuper monumētum: ⁊ ſic cū corpore glorioſo. ¶ Quantū ad ſm̄. ſ. appitōem xp̄i dicit̄. Uenit yeſus ⁊ ſtetit ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ medium fuit locus ꝯueniēs in quo xp̄s debuit diſcipulis apparere. Primo q̄ mediū eſt locus cōnexiōis ⁊ coherētie: q̄ in medio cōiungunt̄ extrema. ¶ Chriſtꝰ igit̄ q̄ coniūxit nos deo patri. iuxta illud Eph.2°. Ipē eſt pax noſtra qui fecit vtraqꝫ vnum. Conuenienter in medio diſcipulorum dr̄ ſtetiſſe.

Ut diſcere potuerit illō Deut.5. Ego ſeq̄
ſter ⁊ medi⁹ fui inter dñm ⁊ nos. ¶ 2° q̄ꝛ
mediū ē loc⁹ firmitatꝭ ⁊ cōfidētie ad alios
cōfoꝛtādū. Xp̄s igiť in medio fideliū ſuoꝝ
exñs ipſos cōfoꝛtat ⁊ regit. ¶ Tertio q̄ꝛ
mediū eſt locus influētie. Xp̄s igiť dř ſte
tiſſe in medio: q̄ꝛ in ſuos fideles grām ⁊
ſalutē influxit: iuxta illud p̄s. De⁹ āt rex
nr̄ añ ſecula opat⁹ eſt ſalutē in medio ter
re. ¶ Quantū ad tertiū. ſ. xp̄i adlocutōez
dič. Et dixit eis pax vob̄. Ubi ſciendū ꝙ
diſcipuli pp̄ paſſionē xp̄i erant valde ſtu
pefacti ⁊ diſpſi in mēte ⁊ iō xp̄s volens
eos ↄfoꝛtare dixit eis pax vob̄. i. ne turbe
mini pp̄ illud ꝙ de me accidit vacilātes.
In quo ēt ſꝫ Bedā cōmemoꝛat verbū ꝙ
añ crucē dixerat. Pacē meā do vob̄. Et
rurſum. In me pacē hēbitis. ¶ Quantū
a.d 4[m]. ſ. coꝛpoꝛis manifeſtationē dič. Et
cū h̄ dixiſſet oñdit eis ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ
xp̄s volēs certificare diſcipulos d̄ ſua re
ſurꝛectōe pfcā q̄ꝫtū ad coꝛp⁹ ⁊ aiaꝫ ne ip̄ꝫ
ſolū ſp̄ūꝫ crederēt oñdit eis man⁹ ⁊ lat⁹.
vñ dř Luc. 24. ꝙ ipſe dixit eis. Palpate
⁊ videte q̄ꝛ ſp̄ūs carnē ⁊ oſſa non hꝫ ſič vi
detꝭ me hr̄e. ¶ Quantū ad. 5. ſ. ↄgregis cō
gratulationē dič. Gauiſi ſunt igiť diſcipl̄i
⁊c. Ubi ſciendū ſꝫ Criſo. Et q̄ꝛ añ crucem
dixerat eis. Iteꝝ videbo vos ⁊ gaudebit
coꝛ vr̄m. h̄ ope iplet. ¶ Sciendū eſt āt cir
ca iſtā ptē principalē in q̄ fit metio de pa
ce ꝙ loquēdo moꝛalr̄ ſm Augu. de v̄bis
dñi. Pax ē ſerenitas mentꝭ ⁊ tranqlitas
aī ſimplicitas coꝛdis vinculū amoꝛis ⁊ cō
ſoꝛtiū caritatꝭ. Hec āt pax ñ dať pccōꝛib⁹
iuxta illō Iſa. 48. Nō eſt pax impijs dicit
dñs. Quib⁹ āt dať h̄ pax: audi angelum
Luc. 2. d. Et i terꝛa pax hoib⁹ bōe volūtatꝭ
¶ Sciendū ē āt ꝙ ſič videm⁹ in ſanatiōe
ifirmitatū coꝛpoꝛaliū ſič eſt in ſanatōe ifir
mitatū ſp̄ūaliū. In infirmitatib⁹ āt coꝛpo
ralib⁹ videm⁹ ꝙ bon⁹ medic⁹ p̄ꝛio dat me
dicinā moꝛbū remouentē. 2° medicinā ſa
nitatē inducentē. 3° medicinā ſanitatē cō
ſeruantē. Sič ſuo mō ſp̄ūalr̄ hō infirm⁹ p
odiū ⁊ diſcenſiones: ſi vl̄t pfcē ſanari. p°
oꝫ ꝙ volūtas ab oi guerꝛa iſtar moꝛbi pur
geť. 2° ꝙ pax inſtar ſanitatꝭ ab hoie ꝓcu
reť. 3° ꝙ hita firmiter obſerueť. ¶ Pꝛio
dico ꝙ oꝫ ꝙ volūtas ab oi guerꝛa inſtar
moꝛbi purgeť. Et q̄re: q̄ꝛ ſp̄ hoib⁹ ml̄tipli
citer ē dānoſa. vñ hō credēs pp̄ guerꝛā p
ficere: multociēs defič ⁊ ſubcūbit. ¶ Hoc
āt figuratū. 2. pali. 25. Ubi ſnialr̄ dř ꝙ cuꝫ
amaſias creuiſſet i ſupbiā pp̄ victoꝛiā hi
tam d̄ ydumeis: vſus ↄſilio peſſimo miſit
ad Ioas regē Iſrl̄ q̄ multo nobilioꝛ erat
eo ꝙ volebat bellaŕ ſecū. d. Ueī videam⁹
nos mutuo. Rex āt ioas ſič vir ſapiēs vo
lēs guerꝛā fugere: ⁊ ip̄m a ſua audatia re
pꝛimere: miſit ſibi p nūcios pabolā iſtā. d.
Cardus q̄ ē in libano: miſit ad cedrū liba
ni. d. Da filiā tuā filio meo vxoꝛem. ⁊ ecce
beſtie q̄ erant in ſilua libani trāſierunt ⁊
cōculcauerunt cardū. Quam parabolā ap
plicans ad amaſiam dixit. Dixiſti percu
ſi edon ⁊ ideo erigitur coꝛ tuum in ſuper
biam. ſede in domo tua. cur maluꝫ aduer
ſum te pꝛouocas? vt cadas tu ⁊ iudas te
cum? Quem amaſias noluit audire ſed
contra ipſum ſurꝛexit in pꝛelium. qui di
uino iudicio ⁊ ſua exiſtente ſuperbia cum
gente ſua fuit deuictus ⁊ captus. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ in iſta figura inter alia habe
mus tria vtilia documenta. Pꝛimum eſt
ꝙ homo dꝫ guerꝛam q̄ꝫtum pōt fugere ſi
cut rex Ioas ꝙ q̄dem fač qñ eſt contēt⁹
ſuis: nō inuadēs rē alienā: ⁊ qñ vn⁹ alteri
iniurias illatas idulget. Ad ꝙ nos admo
net apoſto. Col. 3. d. Suppoꝛtate inicē cō
donātes vobiſmet ipſis ſi q̄s aduerſus ali
quē hꝫ q̄rellam ſič ⁊ Chꝛiſt⁹ dōauit vob̄
ita ⁊ vos: ⁊ pax x̄ʳ exultet in coꝛdib⁹ vr̄is
¶ Secundū eſt ꝙ hō nō dꝫ guerꝛam q̄re
re ſič fecit Amaſias ne foꝛte credēs vin
cere malum ſibi cōtingat ſič illi. vñ cecus
Noli q̄rere ab homine ducatum neq̄ꝫ a
rege cathedram honoꝛis. ¶ Tertio ē ꝙ

hō non dꝫ vltra illud ꝙ ē de ſe p̄ſumeŕ ar
rogāter. Et h̄ inſinuať nob̄ in dicto paboli
co de cedro ⁊ cardo. q̄ꝛ hō modici valoꝛis
nō dꝫ de ſe tm̄ pꝛeſumere ꝙ hoi maioꝛis
valoꝛis vellit equipari. q̄ꝛ de talibus dř
Iudit. 6. Nō derelinquis p̄ſumētes de te
de ſe ⁊ de ſua virtute gloꝛiātes humilias
¶ Secūdo dico ꝙ oꝫ ꝙ pax iſtar ſanitatꝭ
ꝓcureť. Non eni ſuffič ꝙ hō ſit placat⁹ in
aioꝛ: niſi ꝓcuret pacē cū alijs ſuo poſſe: ne
offendat aliquos nec ab ipſis indebite of
fendať. Uñ p̄s. Diuerte a malo ⁊ fac bo
num ingre pacē ⁊ ꝓſequere eā. ¶ Hoc āt
fuit figuratū Ioſ. 9. Ubi ſnialiter dř ꝙ cū
gabaonite audiſſent famā Ioſue ⁊ ꝙ dñs
erat cum eo timentes ne eos interficeret
ſicut faciebat alias natiōes: calide cogita
tiones inierunt ↄſiliuꝫ vt ad eum nūcios
deſtinarent poꝛtantes cibaria ſaccoſq̄ꝫ ve
teres aſinis imponētes: ⁊ vtres vinarios
ſciſſos atq̄ꝫ conſumptos: calciamenta per
antiqua ad indiciū vetuſtatis conſumpta
pitatijs: induti veteribus veſtibus: ⁊ pa
nes duros: ⁊ in fruſtra cōminutos. Qui
pgentes ad Ioſ. dixerunt de terꝛa lōgin
qua venim⁹ pacē vobiſcū facere cupiētes
Quibus cum diceret Ioſ. ꝙ cauerent ne
foꝛte eſſent de terꝛa que foꝛte debebatur
ei cuius habitatoꝛes oēs de mādato dñi
debebat interficere. reſponderunt ꝙ non
erant. d. qūo oia ſupꝛadicta noua tulerant
⁊ pꝛe lōgitudine vie: oia ↄſumpta erant.
Audiēs āt h̄ Ioſ. iurauit pacē cū eis: pol
licens ꝙ nō occidereńť. Cū āt deueniſſet
ad eoꝝ noticiā ꝙ erat terꝛa ꝓpinqua pꝛo
miſſa ſibi a dño turbat⁹ ꝙ ip̄ꝫ deceperant
rep̄ꝛehendit eos. pp̄ iuramentū āt ꝙ eis
fecerat: pepcit ne moꝛereńť. excuſauerūt
enim ꝙ h̄ fecerāt timētes interfici. In pe
nam āt deceptiōis eoꝝ decreuit Ioſ. eos
eſſe i miniſterio cuncti ppl̄i ⁊ altaris dñi
ſcindētes ligna ⁊ aquā poꝛtātes i locum
quē dñs elegiſſet: ꝙ q̄dā oꝛdinatū eſt: ⁊ in
lege executiōi mandatū. ¶ Ubi ſciendū
ꝙ inter alia hēm⁹ tria notabilia documē
ta. Pꝛimū eſt ꝙ hō dꝫ ſollicite pacē inq
rere. Nā ex quo iſti gabaonite cautuloſe
a Ioſ. q̄ſierunt ml̄to magis nos debem⁹
pacē ingrere maxie qñ ip̄am poſſum⁹ in
uenire q̄ꝛ pax hita cū deo ⁊ ꝓximo affert
vitā ⁊ gliam. Uñ dř Iob. 21. Acquieſce ei
⁊ hēto pacē ⁊ p hēbis fructus optimos.
¶ Scd̄ꝫ ē ꝙ hō dꝫ iuramētū ſuum q̄ꝫtum
pōt obſeruare. Nam lꝫ Ioſ. dēret gabao
nitas interficere: tñ q̄ꝛ illis iurauerat ꝙ
nō moꝛereńť eis peperč vitā. Uñ dř Nu
meri. 30. Iſte ē ſermo quē p̄cepit dñs: ſi
q̄s viroꝝ votum dño vouerit: aut ſe ↄſtrit
iuramēto nō faciet irꝛitū verbū ſuum: ſed
oē ꝙ ꝓmiſit iplebit. ¶ Tertiū ē ꝙ hoies
pp̄ ſuas verſutias: tacita veritate ⁊ exp̄ſ
ſa falſitate: aliq̄s gr̄as ſibi ꝓcurant: nō dꝫ
eis eoꝝ verſutia ſuffragari qn ēt punian
tur ſicut fecit Ioſ. ſupꝛadictis. Unde dř
Deutero. 5. Non vſurpabis nomē d̄i tui
fruſtra: q̄ꝛ non erit impunitus q̄ ſup te va
ne nomen eius aſſumpſerit. ¶ Tertio di
co ꝙ oꝫ ꝙ pax hita ↄſerueť. Nam modi
cum eſſet pax vtilis niſi diuti⁹ pmaneret
Unde Petrus pꝛia can. ſua. 1°. Gr̄a vob̄
⁊ pax multipliceť. Inter alia āt q̄ pacem
ↄſeruāt eſt cōmunitas viuēdi. ⁊ p oppoſi
tum ē ambitio dominādi. ¶ Hoc āt fuit
figuratū Iudi. 9. vbi ſnialiter dř ꝙ gedeō
hūit. 70. filios legiptimos ⁊ vnū ſpurium
de ancilla noie abimelech. Iſte āt ſič hō
ambitioſus ꝓcurauit cū viris ſichen ꝙ fa
cerēt ip̄m dñm: ꝙ ⁊ fecerūt q̄ fact⁹ dñs in
terfeč oēs fratres ſuos: vno ſolo excepto
q̄ man⁹ ei⁹ fugit. Uidēs āt ille q̄ remāſit
iniq̄tatē q̄ꝫ fecerāt viri ſichē domui pr̄is
ſui q̄ fratres ſuos interfecerant ⁊ filiū an
cille ↄſtituerāt ſuū dñm: dixit eis pabolā
ſubſequētē. Ierūt inq̄t ligna vt vngerēt
ſup ſe regem: dixeruntq̄ꝫ oliue ip̄a nobis
Que rñdit: Nunq̄d poſſum deſerere pin
guedinē meā: q̄ ⁊ dij vtūtur ⁊ hoies: ⁊ ve
nire vt inť ligna ꝓmouear? Dixerūtq̄ꝫ ad

arboꝛé ficus:veni ⁊ ſup nos regnū accipe. Que rñdit: Nunqd poſſū deſerere dulcediné meā fructuſq̃ ſuauiſſimos: ⁊ ire vt iter cetera ligna ꝓmouear. Locutaq̃ ſūt ad vité ⁊ dixerūt ħ ſilr̃ ⁊c. Dixerūtq̃ oīa ligna ad ramnū: veni ⁊ ipa ſup nos. Que rñdit: Si vere me regé ↄſtituitis vob: venite ⁊ ſub vmbꝛa mea requieſcite. Si aūt non vltis: egrediat̃ ignis de rāno ⁊ deuoret cedros libani. Quā pabolā applicans ad ꝓpoſitū dixit. Nūc ergo ſi rōe ⁊ abſq̃ pccō ↄſtituiſtis ſup vos regé abimelech filiū ancille pr̃is mei ⁊ fratres meos occidiſtis letemini hodie i abimelech ⁊ ipē letetr̃ vob: ſin āt pu̇erſe: egrediat̃ ignis ex eo ⁊ ↄſumat hītatoꝛes ſichen ꝙ qdé fcūm eſt: qꝛ ignis iuidie fuit inter abimelech ⁊ viros ſiché ⁊ multos interfecit ex eis ⁊ ipſe fuit ab eis finalr̃ interfectus. ¶ Ubi ſciendū ꝙ int̃ alia hēmus ħ duo documēta pꝛimū eſt: ſi hō vlt pacifice viuere non dꝫ ambicere dñium: qꝛ ex ħ multociés inter ipm ⁊ qbꝰ vlt p̄eſſe ponit̃ guerꝛa ⁊ diminutio rex tpaliū ⁊ interfectio pſonarū ſicut ⁊ ſupꝛadictis. Uñ Bernar. in quodā ſmone. Poteſtatꝫ ambitio felicitate angelica pꝛiuauit ſcie appetitꝰ hoiem imoꝛtalitatꝫ glīa ſpoliauit Euā cibꝰ deflexerat vt mandatoꝝ deſtituerat oblitio ſꝫ ꝓmiſſio honoꝛis ambitio illecebꝛoſa d̾cepit. ¶ 2m documentū eſt ꝙ q̃zto hoies ſunt ſapientioꝛes ſufficiētioꝛes ⁊c. tāto magis vitāt picula dñationum. Aliq āt inſipientes ⁊ paupes ⁊c. vt alios expoliét appetūt dñari. Et ħ nota i pabola p̄dicta de arboꝛibꝰ: ⁊ applica de quolibet. ¶ Pꝛo iſtis āt tribus ſil̾. ſ. guerꝛe expulſiōe: pacis inqſitōe: ⁊ eiꝰ ↄſuatōe fuit nob figuratū. 1. Mach. 13. Ubi ſnialr̃ dr̃ ꝙ cuꝫ int̃ Symoné ſūmū ſacerdoté gētis iudeoꝝ ⁊ regé demetriū eſſet maxima guerꝛa. miſit ſymō ad eum ꝓ pace cū ipo habenda. Cui rex gratioſe rñdit. Parati ſumꝰ facere vobiſcū paceꝫ magnā in modū ſubſcriptū. vt. ſ. munitiones q̃s hedificaſtis ſint nob: remittimus quoq̃ ignoꝛātias ⁊ peccā vſq̃ in hodiernū dié ⁊ coꝛonam q̃ꝫ debebatꝫ. ⁊ ſi quid aliud erat tributariū in Jerm: iam nō ſit tributariū ⁊ ſi q ex vob apti ſunt cōſcribi iter nr̃os cōſcribant̃: ⁊ ſit int nos pax. ¶ Ubi ſciendū ꝙ q̃ttuoꝛ inter alia pacé cōſeruat q̃ expꝛimunt̃ in iſta figura. ſ. qñ relinqtur alijs ꝙ eoꝝ eſt ſicut fecit rex demetrius qñ dixit muniriones q̃s hedificaſtis ſint nobis. ¶ 2m qñ remittit̃ iniuria illata. ꝙ nota qñ dixit. Remitt. mꝰ quoq̃ ignorātias ⁊ peccā vſq̃ i hodiernū dié. ¶ Tertio qñ vnꝰ alteri nō curat dñari. Et ħ notat̃ qñ dixit. Et coꝛonā q̃ꝫ debebatꝫ ⁊ ſi qd aliō erat tributariū ⁊c. ¶ Quartū qñ ſit debita diſtributio officioꝝ ⁊ bonoꝝ in cōmunitate q̃ viuit. ꝙ notat̃ cū dixit. Et ſi q de vob apti ſunt ⁊c. Et iſto mō pax longo tpe cōſeruat̃. ¶ Sꝫ tñ ſunt aliq qui paceꝫ volūt facere eo mō quo Naas voluit facere cū viris iabes galaad. hāc figurā reqr̃ euāgelio. lv. pte. 1. h. ¶ Sciendū eſt etiaꝫ circa iſtā pté pꝛincipalé in qua ſit mentio d̾ latere xp̄i qué oñdit diſcipulis. ꝙ i iſto latere inuenio.

Amaritudiné affligentꝫ pene.
Certitudiné dirigentꝫ regule.
Pléitudiné iuſtificantꝫ gratie.
Pꝛomptitudiné introducentis ianue.

¶ Pꝛimo inuenio i iſto latere amaritudiné affligentꝫ pene. ꝙ fuit figuratum. 2. Parali. 4. Ubi ſnialiter dr̃ ꝙ cū Salōn feciſſet fieri téplū poſuit mare in latere dextro ↄ oꝛienté. Ubi ſciédū ꝙ p iſtud téplū intelligit̃ humanitas xp̄i in q̃ habitauit diuinitas: qꝛ xp̄s fuit verus deꝰ ⁊ hō. Per mare vero ꝙ é amaꝝ itelligit̃ amaritudo q̃ꝫ xp̄s in ſuo coꝛpoꝛe poꝛtauit. ꝙ qdé mare. i. amaritudo in latere dextro fuit qñ ibi fuit lanceatꝰ in cruce. ¶ Secundo iuenio i iſto latere certitudiné dirigētis regule. Et ħ fuit figuratū Deut. 31. Ubi ſnialiter dr̃ ꝙ poſtq̃ꝫ Moy. ſcripſit

verba legis i volumine: p̄cepit leuitꝫ qui poꝛtabant archā federis dñi. d. Tollite librū iſtū ⁊ ponite eū in latere arche vt ſit ibi ↄ te in teſtimoniū. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p iſtā archā federis dñi intelligi pōt xp̄s yh̄s q nos federauit cū deo. Sic igitur in teſtō veteri: lex moſayca fuit poſita in latere materialis arche vt ſic eēt i teſtimonū ↄ nō obſeruātes. Sic cum nouū teſtamentū incepit ꝙ fuit in paſſione xp̄i. lex euāgelica poſita fuit i latere arche qꝛ in xp̄i lāceato latere vt ſic eēt ↄ nō obſeruātes ipaꝫ in teſtimoniū punitiōis ⁊ pene: ꝓ obſuantibꝰ vero regula dirigēs in agendis. ¶ Tertio iuenio in latere xp̄i pléitudiné iuſtificātis gr̃e. Hoc āt fuit figuratū Eze. 47. Ubi ſnialr̃ dr̃ ꝙ vidit aquā egredienté de dextro latere tépli q̃ tāte vtutꝫ erat ꝙ oīa q̃ tangebat viuificabant̃ p ipaꝫ ¶ Ubi ſciendū ꝙ p iſtud téplū intelligit̃ xp̄i humāitas de cuiꝰ latere dextro exiuit aq̃ gr̃e ſalutaris: qꝛ ſic illa aq̃ oēs quos tāgebat viuificabant̃ ſic gr̃a xp̄i quos tāgit ſpūalr̃ viuificat. ¶ Quarto inuenio latere xp̄i ꝓmptitudiné itroducētis ianue. Hoc āt fuit figuratū Gen. 6. Ubi ſnialr̃ dr̃ ꝙ tpe quo deꝰ voluit delere mundū p diluuiū dixit Noe. Fac tibi archam de lignis leuigatꝫ feneſtrā in archa facies ⁊ i cubito ↄſumabis ſumitaté eiꝰ. hoſtiū aūt arche pones ex latere deoꝛſuꝫ. In iſta archa oēs q fuerūt euaſerūt diluuiū oēs āt alij generalr̃ fuerūt ſubmerſi. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ p archā intelligit̃ xp̄s: p feneſtrā āt ſiue hoſtiū poſitū in latere intelligitur vulnꝰ laterale in coꝛpoꝛ̃ xp̄i factum ꝙ ſignanter dr̃ fuiſſe poſitū in latere deoꝛſuꝫ i. i humāitate xp̄i ⁊ nō in diuinitate q̃ eſt ſupioꝛ. ¶ Sicut igit̃ tpe general̾ diluuij q extra archā inuenti ſunt oēs fuerūt ſubmerſi qui vero in archa oēs ſaluati. Ita oēs qui ſunt extra fidé catholicam cuius xp̄s eſt fundamentum in ſua infidelitate damnatur: qui vero in fide cū opibus virtuoſis ſaluantur.

Secunda pars.

Equitur. Dixit ergo eis iteruꝫ pax vobis. Ubi tāgit ptātꝫ collonem vigoꝛoſam ꝙ ꝓbat iuriſdictio ſpūalis. Ubi ſciendū ꝙ iuriſdictio ſpiritualis pꝛincipaliter eſt circa duo. ſ. circa ſcientiam ⁊ cognitionem ⁊ pꝛeſidentiā ⁊ dominationem. ⁊ ideo dicitur ꝙ claues eccleſie ſunt due. ſ. ſcientia ⁊ poteſtas. Sꝫ ħ igit̃ circa iſtā pté duo poſſumꝰ ↄſiderar̃. ſ.

Cōmiſſioné eruditionis.
Collationem pꝛelationis.

¶ Quantū ad pꝛimum dicit. Et dixit eis iterum ⁊c. ⁊ duo tangit. ſ.

Animoꝛum vnitaté.
Pꝛedicationis poteſtaté.

¶ Quantū ad animoꝝ vnitaté dic̃. Et dixit eis pax vob. Ubi ſcié. ꝙ lꝫ xp̄s pꝛiꝰ annunciauit diſcipul̾ pacé tñ 2o eis replicat vt nō ſolum mō q̃ztum ad ſe ipos pacem habeāt ſꝫ ēt q̃ztum ad iudeos qui eos expugnabant. Uñ Criſo. Quia vero plium inexpugnabile hébant ad iudeos rurſus eis pacé ānūciat. ¶ Quātū ad p̄dicatōis ptāté dic̃. Sic miſit me pr̃ ⁊c. Ubi ſciéduꝫ ꝙ xp̄s miſſus a pr̃e i mundū ad paſſioné tollerādā ſciés diſcipulos pp p̄dicationé fidei mlt̃a paſſuros. iuxta illud Mat. 10. Mitto vos ſic oues in medio lupoꝝ. Ut eos ↄfoꝛtet i ſuis tribulatiōibꝰ ponit ſe ēt in exemplū. vel vt oñdat ꝙ ſic ipſe nō auctoꝛitate ꝓpꝛia: ſꝫ pr̃is: ita apl̾i nō auctoꝛitate ꝓpꝛia ſꝫ xp̄i mittūtur ad p̄dicādū. Et ħ é ꝙ dic̃ apl̾s. Ro. 10. Quō igr̃ p̄dicabūt niſi mittant̃. ¶ Quantū ad ſecundū. ſ. collationé pꝛelatiōis in ſniando dic̃. Hec cū dixiſſet ⁊c. Ubi duo tangit. ſ. Actum infoꝛmatiuū ⁊ effectū ſubſecutiuū. ¶ Quantū ad pꝛimū dic̃. Hec cum dixiſſet inſuf. ⁊c. Ubi ſciendū ſm Augu. 4. de trinitate. ꝙ flatꝰ ille coꝛpoꝛeꝰ nō fuit ſbā ſpūs ſci: ſed demōſtratio p congruā ſignificationé nō tñ a pr̃e ſꝫ ēt a filio ꝓcedere ſpūm ſcūm. ¶ Sciendū eſt aūt qñ xp̄s dicit. Accipite

ſpiritū ſ. ſpiritus ſ. ibi nō accipit̄ pro 3ᵒ p
ſona in trinitate ſed ꝓ dono ſpiritus ſan
cti. ¶ Quantū ad effectum ſubſecutū. di
cit Quorū remiſeritis pccā ⁊c. Ubi ſcien
dum ꝙ caritas habet iſtam ꝓprietatem
ꝙ qui ipſam pticipant: ſunt imunes a pec
catoꝝ qui vero non pticipant ſunt cū pccō
Et ideo poſtq̄ʒ xp̄us dedit aplis caritatē
vt donū ſpiritus ſancti. ꝯſequēter dat eis
auctoritatem ſoluē di illos quos quantū
fert hūa fragilitas cognoſcūt diſpoſitos
ad pticipandum caritatem ⁊ grām. Ligā
di vero quos pticipes tanti bn̄ficij nō co
gnoſcunt. h̄ ſecūdum Augu.

Tertia pars.

Equit̄. Thomas āt vnꝰ ⁊c. Ubi
s tangit eius ſeparatōeʒ ruinoſaʒ
ꝙ ꝓbat abſētatio corporal'. Ubi
ſciendū ꝙ quādo homo ē abſens ⁊ iminet
ſibi piculum ꝓpter ſuam abſentiam debʒ
ſibi annūciari ⁊ audiri eius reſponſio vt
poſſit intentio ſua cognoſci. Sed h̄ igit̄
in pte iſta tria poſſumus cōſiderare. ſ.
Diſceſſionem piculoſiſſimā.
Reuelatiōem veriſſimā.
Reſponſionem duriſſimā.
¶ Quantū ad primū dicit. Thomas aūt
⁊c. Ubi ſcīēduʒ ſic habet̄ luc. 6. ꝙ ih̄s vo
cauit diſcipulos ſuos: ⁊ elegit. 12. ex ipſis
quos apoſtolos noīauit: inter quos Tho
mas fuit vnus. Dicitur aūt didimꝰ ⁊ ge
minus. Nam didimꝰ grece dicit̄ geminꝰ
latine. Unde ſciendū ꝙ Thomas ē nomē
cōe ebreis ⁊ ſyris: ⁊ habʒ duas interpreta
tiones. Uno modo interpretat̄ geminus.
Alio modo abiſſus Johes qui ſcripſit h̄
euāgelium ingreco dixit de thoma: qui
dicit̄ didimus: q2 vacillans i fide. ¶ Po
teſt autem Thomas dici abiſſus: q2 eum
vocauit ꝓfunditas diuine miſericordie.
Nam i abyſſo: ꝓfunditas denotat̄. ¶ Ul'
ideo abiſſus dicit̄ quia lʒ primo icredulꝰ
tamē poſtmoð altitudinē diuinitatis cer
ta fide penetrauit: cū clamauit. Dn̄s meꝰ
⁊ d̄s meꝰ. ¶ Iſte igr̄ thomas nō erat cū
alijs apoſtolis quādo venit ih̄s in appa
ritiōe facta eis die ſabbi de ſero vbi erāt
ſil' cōgregati. ¶ Sciēduʒ eſt aūt ꝙ abſen
tia Thome caſual' nō fuit. Unde Grego.
Non aūt caſu geſtū eſt vt electus ille di
ſcipulꝰ tūc deeſſet. egit nāqʒ miro modo
ſupna clemētia vt diſcipulus dubitās: dū
in magiſtro ſuo vulnera palpat̄ carnis i
nob' vulnera ſanaret infidelitatis. Plus
enim nob' infidelitas Thome ad fideʒ: q̄ʒ
fides diſcipuloꝝ credentiū profuit: q2 duʒ
ille ad fidem palpādo reducit̄: nr̄a mens
omni dubitatōe poſtpoſita: in fide ſolidat̄
¶ Quantū ad reuelatiōem veriſſimam
dicit. Dixerūt ergo ei alij ⁊c. Ubi ſciendū
ꝙ cū qbus Thomas nō erat: qn̄ xp̄s eis
apparuit: veniēte Thoma narrauerūt ei
quō xp̄m viderāt. ¶ Quantū ad reſpon
ſionē duriſſimā dicit. Niſi videro ⁊c. Ubi
ſciendum ꝙ ſic omnibus dictis credere
faciliter ē leuitatis mētis. ita nimis velle
īueſtigar̄ atteſtat̄ duricies capitis. Quia
igitur Thomas nimis inueſtigare de re
ſurrectione xp̄i petēbat: in eo ⁊ duriciem ca
pitis ⁊ groſſitiem mētis ſecundum Cri
ſoſto. deſignat.

Quarta pars.

Equit̄. Et pꝰ dies. 8. ⁊c. Ubi tan
s git gregis adunatiōem amoro
ſam ꝙ ꝓbat requiſitio pſ̄nalis.
Ubi ſciēdum ꝙ officiū boni paſtoris ē: ⁊
ſi ouis aliquādo diſcedat a grege: nō ꝓ
pter h̄ debʒ ipſam deſpicere ſed ipſam diligē
ter querere ⁊ cum alijs adunare. Sʒ h̄ igi
tur in pte iſta. 5. poſſumus cōſiderare. ſ.
Xp̄i cōem apparitiōem.
Thome ſpecialem reductionem.
Ipſius veracem cōfeſſionem.
Xp̄i placibilem cōfortationem.
Euāgl'e excuſanteʒ ephilogatiōem.
¶ Quantū ad primū dicit. Et poſt dies
8. ⁊c. Ubi quattuor tangit. ſ.
Temporis expreſſionem.

Gregis adunationem.
Chriſti appitionem.
Ipſius allocutōem.
¶ Qᵐ ad tēporis expreſſionem dic̄. Et
poſt dies. 8. Ubi ſciēduʒ ꝙ nō ſtatiʒ poſt
q̄ʒ dem̄ fuit Thome ab alijs ꝙ viderant
dn̄m: xp̄s eis appuit ſed poſt dies. 8. Ut
in illo interuallo tēporis ſm̄ Criſo. audi
ret relatōem reſurrectōis xp̄i: ⁊ ex hoc i
flamaret̄ ardentius ad hoc ſciēdum ⁊ fir
mius credēdum. ¶ Quantuʒ ad gregis
adunatōem dicit. Iterum erant diſcipuli
⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ xp̄s Thome p ſe exi
ſtenti: quia dubius erat de ſua reſurrectō
ne non appuit: ſed in aliorum collegio. vt
per h̄ detur intelligi ꝙ non diuiſis p di
ſcenſionem: ſed vnitis per dilectōnē xp̄s
apparet. iuxta illud ꝙ ip̄e dixerat Mat.
18. Ubi duo vel tres fuerint congregati
in noīe meo: in medio eoꝝ ſuʒ ¶ Qᵐ ad
xp̄i appitionem dicit. Uenit ih̄s ianuis
⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ xp̄s habens iam cor
pus gl'oſum clauſis ianuis intrauit ad di
ſcipulos. ¶ Quō āt audi Augu. In ſmo
ne paſcali. Queris a me ⁊ dicis. Si per
iſta hoſtia clauſa intrauit: vbi eſt corpo
ris molities? Et ego reſpondeo. Super
mare ambulauit: vbi eſt corporis pondꝰ?
Sed fecit id dominus tanq̄ʒ dn̄s. Nun
quid ergo q2 reſurrexit deſtitit eſſe dn̄s?
q. d. non. Sed ſicut per ſuam potentiam
fecit vnū facere potuit ⁊ reliquū. ¶ Qᵐ
ad ipſius allocutōeʒ dic̄. Et dixit eis pax
vob. Ubi ſciendum ꝙ primo ab angelis
ānunciata eſt pax. iuxta illud Luc̄. 2. Et i
terra pax hominibus bōe voluntatꝫ. 2ᵒ ē
pax a xp̄o precepta. iuxta illð 9. Ha
bete iter vos pacem. 3ᵒ eſt pax a xp̄o ꝓ
miſſa: iuxta illud Ro. 2. Gloria honor ⁊
pax homini operanti bonum. ¶ Quātū
ad ſecundum. ſ. Thome ſpālem reductio
nem dicit. Deinde dicit Thome ⁊c. Ubi
ſciendum ꝙ in hoc oſtendit̄ magna beni
gnitas xp̄i: ꝙ non expectauit ꝙ interro
garetur a Thoma: ſed ex ſua benignitate
quaſi eum preueniēs inuitat cuʒ ad ſe co
gnoſcendum p̄. d. Affer digitum tuum h̄
⁊c. 2ᵒ inſtruit eum ad ſe credendum. d. Et
noli eſſe incredulus ſed fidel'. ¶ Qᵐ ad
3^{m}. ſ. Thome veracem confeſſionem dic̄.
Rn̄dit Thomas: dn̄s meus ⁊ deus meꝰ
Ubi ſciendum ꝙ Thomas q̄ſi perfectus
theologus factus ꝯfitetur duas naturas
in xp̄o. ſ. diuinam ⁊ humanā. Humanam
cum dicit dominus meꝰ. Diuinam cum
ſbiunxit deus meꝰ. Dominus inq̄ʒ: quia
quantum ad humanitatem patiēdo nos
redemit. Deus quantū ad diuinitatem:
q2 ineſſe nature nos creauit: iuxta illud
gen̄. 1 In pricipio creauit d̄s celū ⁊ terrā
¶ Qᵐ ad quartū. ſ. fideliū placibilē con
fortatōem dicit. Quia vidiſti me ⁊c. vbi
ponit p̄ Thome de ſua tarditate rep̄hen
ſionem: cum dicit. Quia vidiſti me ⁊c. 2ᵒ
non videntium ip̄m corporal'r ꝯſol'onem
cum ſbiungit. Beati qui non viderunt ⁊
crediderūt. In q̄ ſn̄ia nos ſpecial'r figura
ti ſumus: q eum quem in carne non vidi
mus: mente retinemꝰ: ſi tn̄ fidem noſtraʒ
opibus ſequimur: ⁊ enim v̄e credit: qui
exercet opando ꝙ credit. ¶ Qᵐ ad. 5^{m}
ſ. euangl'e excuſantem ephilogatōem dic̄
Multa qdem ⁊ alia ſigna ⁊c. Ubi duo
poſſumꝰ conſiderare. ſ.
Iſtius ſcripture breuitatem.
Ipſiuſqʒ vtilitatem.
¶ Qᵐ ad primum dicit. Multa qdem
⁊c. Ubi ſciendum ꝙ pars iſta pōt duobꝰ
modis itelligi: vel ꝙ Johes excuſet ſe ð
breuitate qᵐ ad oia mirabilia xp̄i ⁊ oia
fcā eius que fec̄ dū vixit in mundo q̄ ip̄e
nō ſcribit: vl' ð mult̄ fcis a xp̄o ad mīfe
ſtatōeʒ ſue reſurrectōis q̄ ēt ommiſit gr̄a
breuitatꝫ. ¶ Qᵐ ad ſcripture vtilitatem
dic̄. Hoc āt ⁊c. Ubi tāgit duplicē ſcriptur̄
vtilitatē. ſ. qᵐ ad fidei hedificatōeʒ: ⁊ q̄n
tū ad gl'e acq̄ſitōem. ¶ Qᵐ ad p̄mū dic̄.
h̄ āt ⁊c. vbi ſcie. ꝙ ex ſerie huiꝰ euāgelij:

poſſum⁹ accipe triplicē nr̄e fidei hedifica tionē ex manifeſtatiōe diuina. Aut eni p⁹ hedificata ē fides noſtra p viſum in xp̄i pn̄tia: ⁊ hoc fuit fcm̄ in thōa: cui fuit di ctum. Quia vi. ⁊c. Aut in abſentia per au ditum. Et de tali dcm̄. Beati qui non vi. ⁊c. Aut i teſtimoniū in ſcriptura. Et de h dr̄ h in lr̄a. Hec āt ſcripta ⁊c. ¶ Q^m ad glorie acqſitōez dicit. Et vt credētes ⁊c. Ubi ſciēdū q hō p fidem non acqrit vti litatē illi q credit: ſ3 ſibi q̄ vtilitas ē glo ria ⁊ vita ſempiterna. Unde Jo .5. Hec ſcribo vob vt ſciatı q^m vitā habetı eternā q crediti in noīe filij dei. Ad q̄3 ⁊c.

¶ Dominica ſecūda poſt paſcha. Euā. 32.

Ego ſum paſtor bonus. Jo. 10. Nos videmus loquen do naturalr̄ q vnaquē res poteſt duobus modis co gnoſci: vno mō ꝓprie ⁊ dir recte: cognoſcendo ꝓprietates ſibi ꝯuēiē tes. Alio modo ipꝛopꝛie ⁊ indirrecte: co gnoſcendo ſibi non in eſſe ꝓprietates illi us q ſibi opponit. Uerbigrā. res calida pōt cognoſci p ꝓprietates calidas ipam ꝯn̄tes: ⁊ ſic ꝓprie cognoſcitur: vel q: co gnoſcimus ſibi nō icē ꝓprietates frigidi tatı ſibi oppoſite. ⁊ ſic cognoſcit idirrecte. Xp̄s igit i hodierno euāgelio: volēs oſtē dere ſe eē bonū paſtorē: iſtū duplicē modū t3. Nā oñdit ſe carere ꝓprietatib⁹ mali paſtoris ⁊ mercēarij: ⁊ ſe hr̄e ꝓprietates ꝯuēiētes bono paſtori. Et ſic ſm dcā iſtud euāgeliū i duas ptes diuidit. Nā p⁹ tāgit Admirabilē diuerſitatē obſequij. Secūdo Cōmēdabilē ꝓprietatē officij.

¶ P^m ꝓbat diſſimilitudo opationis. 2^m mltitudo pfectōis. p^m i p̄n. 2^m ibi. Ego ſum paſtor bonus ⁊c.

Prima pars.

Quantum ad p̄mū vbi tangit ⁊c. dicit. Ego ſum paſtor bonus ⁊c. Ubi ſciendum q qñ aliqs vult aliquid facere vel dicere. p̄ d3 pꝛoponere q intēdit. poſtmodum debet illud ratōa biliter pꝛoſequi vt o3. quem modu3 tenet hic Chriſtus. Scōm h igit i pte iſta duo poſſum⁹ conſiderare.

Primo concluſionem pꝛopoſitam.
Scdō diſtinctōem explicitam.

¶ Quantum ad pꝛimū dic̄. Ego ſum pa ſtor bonus. Ubi ſciendum q licet multi i eccleſia nominentur paſtores: ſicut pꝛelati eccleſie: tamen xp̄s pꝛincipaliter nomen boni paſtoris habet: quia alij omnes par ticipatiue dicuntur paſtores. ¶ Sciēdu3 eſt q in iſta concluſione xp̄s de ſe tria tā git. ſ.

Suam excellētiam ⁊ dignitatem.
Suā diligētiā ⁊ affabilitatē.
Suā beniuolētiā ⁊ ſanctitatem.

¶ Primo xp̄s tangit ſuam excellentia3 ⁊ dignitatē: cum dicit. Ego ſum. Unde ipe dicit Apoc̄. 21. Ego ſum radix ⁊ genus dd̄ ſtella ſplendida ⁊ matutina. Nam radix ⁊ genus Dauid dici potuit q: de eius ſtir pe. Stella vero ſplēdida ⁊ matutina: qꝛ ſua claritate pꝛefulgida mundum illumi nauit. ¶ Secundo tangit ſuam diligenti am ⁊ affabilitatem: cum dicit. paſtor. Ut ſic de ipo dicatur illud ezech. 44. Suſcita bo ſuper oues meas paſtorem vnum qui paſcet eas ſeruum meū Dauid. Nam ſup genus humanu3 q ouis dici poteſt iuxta illud p̄s. Nos autem populus eius ⁊ oues paſcue eius. ſuſcitauit deus pater paſto rem vnū qñ filium miſit i mundū q ſignā ter vn⁹ dicitur: q: ipe ſinglariter fuit pa ſtor. Unde d ipo ds pr̄ Jſ. 51. Unum vo caui eum ⁊ benedixi eum. ¶ Signanter ēt dr̄ dd̄: q: ipe decorus ⁊ fortis. Unde d ipo ezech. 37. Seru⁹ meus dd̄ rex ſup eos ⁊ paſtor vnus erit oium eoꝝ ¶ Tertiō tā git ſuā bēiuolētiā ⁊ ſanctitatem: cum dic̄. Bon⁹. vñ d ipo p̄s. Quā bon⁹ iſrael deus his q recto ſunt corde. Nam ipe ſol⁹ bon⁹ eſſentialr̄: alij ſolū pticipatiue: iuxta illud Luc̄. 18. Nemo bōus niſi ſolus ds. ¶ Q^m ad ſm. ſ. diſtinctōem explicatā dicit. Bōus paſtor ⁊c. Et duo facit: q: p̄mo ponit boni pꝛelati actu3. ſ. mundandum. 2⁹ mali pꝛela ti actum deteſtandum. ¶ Q^m ad p̄mum dicit. Bonus paſtor animā ſuam dat pꝛo ouibus ſuis. vitam ſuam quando pꝛo nob tanq̄3 pꝛo ouibus voluit mori i cruce. In quo dat nobis exemplū vt q bon⁹ paſtor eſt: non ſolum ſua ſed ⁊ ſeipm d3 pꝛo dfen ſione ſuarum ouium exhibere. Et q ſua ſu is ouibus denegat: non eſt credendum ſ3 Grego. in ol. q p ipis exponeret vitam ſuam. ¶ Q^m ad mali pꝛelati actum dete ſtandum dicit. Mercenarius autem: ⁊ q ñ eſt ⁊c. Ubi tria tangit. ſ.

Pꝛelati negligētiā in cuſtodiendo.
Inimici violētiam in offendendo.
Dicti euidētiam in accuſando.

¶ Q^m ad pꝛimum dicit. Mercenarius autem ⁊c. Ubi ſciendum q non cognoſcit q aliquādo non cognoſcit verus paſtor a mercenario tēpore pacis. ſed cu3 tempus alicuius aduerſitatis accidit: tūc apparet differentia: quia tunc ſecundum Grego. in omel. bon⁹ paſtor: oues conat defende re: mercenarius autem fugit. ¶ Quantū ad inimici violentiā in offendēdo. Et lu pus rapit ⁊c. Ubi ſciendum q ſic quando paſtor recedit ab ouibus oues remanent in periculo ⁊ diſpergunt hinc inde ⁊ mul tociens rapiuntur a beſtijs. Sic quando pꝛelatus dimittit ſuos ſubditos ſic̄ mer cenarius ⁊ non paſtor in periculo remāet grex ſuus. Unde de talibus poteſt dici il lud. 3. Re. 22. Uidi cunctum iſrael diſper ſum in montibus quaſi oues non haben tes paſtorem. ¶ Quantum ad dicti eui dentiam in accuſando dicit. Mercenari⁹ autem fugit quia ⁊c. Ubi ſciendum q cau ſa quare mercenarius fugit ſecundū Gre go. eſt quia plus amat lucru3 tempoꝛale: q̄3 oues. ¶ Sciendum eſt etiam ſecundū Auguſti. q licet apoſtoli iuxta dicta ſal uatoris quando perſequebant d ciuitate i ciuitate3 fugerent nō tamen ꝓpter h di cti fuerūt mercenarij ſed veri paſtores. Ad cuius euidentiam ſciendum eſt. q mi niſter eccl'e tunc iuſte poteſt fugere: quan do perſecutio eſt pſonalis. vt puta quādo ipe ſolus perſeqt: quia tunc eius miniſte rium per alios poteſt ſuppleri: quando autem perſecutio eſt cōmunis: ita q pꝛela tus cum ſubditis perſequitur: tunc quan do videt ſubditos indigere ſua pꝛeſentia non debet eos deſerere: ſed tanq̄3 bonus paſtor eos defendere ⁊ tueri.

Secunda pars.

Sequitur. Ego ſum paſtor bon⁹ ⁊c. Ubi tangit cōmendabilem ꝓprietate3 officij: q pꝛobat mul titudo perfectionis. Ubi ſciendum q qñ aliquis vult cōmendare alicui⁹ officiu3. pꝛimo debet pꝛoponere officiu3 iſtd: poſt modum conditiones illius officij explica re: quem modum h Chriſtus tenet. Secū dum h igitur in parte iſta .2. poſſumus ꝯſiderare. ſ.

Euidentem ſaluatoris cōcluſionē.
Multiplicē paſtoris ꝯmēdatōem.

¶ Quantum ad pꝛimum dicit. Ego ſum paſtor bonus. Ubi ſciendū q poſtq̄3 xp̄s ſuam concluſionem pꝛobauit per differē tiam que eſt inter bonum paſtore3 ⁊ mer cenarium: nunc eam replicat vt euiden tius eam pꝛobet. vnde Criſoſto. Chri ſtus a mercenarijs ſeipſum diſtinxit qui contemnunt lupoꝛum rapinas: ex eo q p ouib⁹ aia3 pōit: ⁊ iō q̄ſi ꝯcludēs ſbdit. Ego ſū paſtor bon⁹. ¶ Q^m ad 2^m. ſ. mltitudi nē paſtoris ꝯmēdatōem dic̄. Et cognoſco oues meas ⁊c. Ubi ſcie. q paſtor d3 oues ſibi ꝯmiſſas cogneſcere vt ſciat q̄ ſt ꝓprie ⁊ q̄ nō. 2⁹ d3 eas ab icurrētib⁹ beſtijs noci uis dfendere. 3⁹ d3 eas ſimul' adunare. Sm h igit in parte iſta tria tāgit. ſ.

Appꝛehēſionem euidentem.
Defenſionē pꝛeſeruantem.
Congregatiōem vnientem.

¶ Pꝛimo dico ꝙ paſtoꝛ dꝫ hr̃e apphen
ſionem euidétem. Et quãtũ ad hoc dicit.
Et cognoſco oues meas ⁊c. Et intédit ta
lem rõnem. Boni paſtoꝛis eſt cognoſcere
oues ſuas ⁊ cognoſci ab eis. Sed ego co
gnoſco oues meas: ⁊ ipe cognoſcunt me
ergo ſum bonus paſtoꝛ. ¶ Poſtea põit
cognitõis modus. d. Sic cognouit me pr̃
⁊c. ¶ 2° dico ꝙ dꝫ habere defenſioné pꝛe
ſeruantem. Et quãtũ ad hoc dic̃. Et aiam
meam pono ꝓ ouibꝰ meis. Ex qua ꝓpꝛie
tate xp̃s ſic arguit. Signũ boni paſtoꝛis
eſt aiam ſuam ponere ꝓ ouibꝰ ſuis. Sed
pono aiam meã ꝓ ouibꝰ meis. g̃. ¶ Scien
dũ é ét ꝙ ponédi aiam ſuam ꝓ ouibꝰ ſu
is põt ſũi rõ ex oꝛdine diligédoꝝ. Unde
ſciédũ ꝙ ſm Aug. p̃ d̃ doctrina xp̃iana.
quattuoꝛ ſunt ex caritate diligenda. ſ. d̃s
aia ꝓpꝛia aia ꝓximi: ⁊ coꝛpꝰ ꝓpꝛiũ. Indul
gédo ãt oꝛdo debitꝰ é: vt p̃mo diligamus
ꝙ ſupꝛa nos eſt. i. deũ. 2°. id ꝙ ſumus. i.
aiam nr̃am. 3° id ꝙ iuxta nos é. i. aimam
ꝓximi. 4° id ꝙ extra nos é. i. coꝛpꝰ ꝓpꝛiũ
Cũ igit hõ rõabilr̃ loquédo teneat pꝛeter
mittẽ minꝰ diligédũ ꝑ magis diligen
dũ: tenet paſtoꝛ bõus ꝑtermittẽ coꝛpꝰ ꝓ
pꝛiũ ꝙ é i q̃rto gradu diligédoꝝ ꝑ ſalu
té aie ꝓximi: cuiꝰ rõ é qꝛ ſpũal' ſalus greg̃
ꝑpõderat vite coꝛpoꝛali paſtoꝛis. ¶ 3° di
co ꝙ dꝫ hr̃e ꝯgregatõem vniétẽ. Qd̃ no.
cũ dic̃. Et alias oues hẽo ⁊c. vbi itédit ta
lé rõné. Offm̃ bõi paſtoꝛis é oues iſiml'ꝯ
gregat. Ego ãt oues meas ꝯgrego i vnũ
ouile. g̃. ¶ Qualé oñdit Greg. i ol'. d. q̃ſi
ex duobꝰ gregibꝰ vnũ ouile effic̃: qꝛ iuday
cũ ⁊ gétilé ppl'm i ſua fide ꝯiũgit. Et q̃uo
audi Theo. d. Idé nãqꝫ oībꝰ é baptiſmũ
ſignaculũ: vnꝰ paſtoꝛ v̄bũ dei attendãt. g̃
mãichei qm̃ vnũ ouile ⁊ vnꝰ paſtoꝛ é no
ui ⁊ veteris teſti. Hoc ãt é ꝙ inuit petrꝰ
1. cañ. 2°. d. Eratĩ. n. aliqñ ſic oues errãtes
ſꝫ ꝯuerſi eſtis nunc ad paſtoꝛé ⁊ ep̃m ani
maꝝ vr̃arum. ¶ Sciédum é ãt quãtum
ad totũ iſtud euãgeliũ in q̃ fit mẽtõ de
paſtoꝛe ꝙ miſtice loquédo p̃ pẽr paſtoꝛẽ
itelligi põt xp̃s ſm ꝙ ipſemet de ſe loq̃
bat. d. Ego ſuꝫ paſtoꝛ bonꝰ. Habꝫ ãt xp̃s
ꝯdictões paſtoꝛis. Nã oues ſuas.
Cognoſcit ſcia v̄itatĩ.
Defendit beniuolétia pietatĩ
Redimit habũdantia largitatĩ.
Paſcit affluétia bõitatĩ.
Congregat diligétia ſedulitatĩ.
¶ Pꝛimo dico ꝙ xp̃s iſtar boni paſto
ris oues ſuas cognoſcit ſcientia v̄itatis.
Unde poterat dicere illud p̃s. Cognoui
omnia volatilia celi ⁊ pulchꝛitudo agri
mecũ eſt. Nã xp̃s tam celeſtia ꝑ aues de
ſignata que volant in altum: q̃ꝫ terrena
ſignificata per agrum cognoſcit infalli
biliter ⁊ diſcernit. ¶ Sciendum eſt auté
ꝙ diuerſe res diuerſimode cognoſcũtur.
Nam denarius qꝫ cognoſcitur per yma
ginem regis. Milles per arma ſui domi
ni: ouis per rubeum ſignum. Homo igit
cognoſcitur ſi ſit denarius Chꝛiſti verus
⁊ non falſus: ſi habꝫ ymaginem Chꝛiſti:
que quidem eſt gr̃a animã ipſius d̃coꝛãs
¶ Hunc denarium poſtulabit ſibi oſten
di in die iudicij: ⁊ quando anima cuiuſli
bet exijt. d. Math. 22. Oſtendite mihi
numiſma cenſus: at illi obtulerunt ei de
narium: ⁊ ait ill': cuius eſt ymago h̃ ⁊ ſup̃
ſcriptõ. Et ſiquidem inueniat ꝙ in dena
rio illo ſit gratia que eſt ymago eius: tũc
quidem retinebit eum: vt verum denari
um. Si vero ſit ymago Ceſaris. i. dyabo
li: que quidem ymago eſt macula pecca
ti defoꝛmans animam dicet reddite que
ſunt Ceſaris Ceſari. i. dyabolo eternali
ter cruciandus. ¶ Cognoſcitur etiam ſi
ſit miles Chꝛiſti ſi poꝛtat ipſius arma:
que ſunt ſacramenta eccleſie ⁊ virtutes
animam adoꝛnantes. ad que arma habé
da admonet nos apoſtolus. Ro. 13. Abi
ciamus arma tenebꝛarum ⁊ induamur
arma lucis. q. d. vicia ⁊ peccata que ſunt
arma dyaboli: abiciamus viriliter ⁊ idua

mur arma lucis. i. virtutibus quibꝰ ani
ma illuſtrat ⁊ ſunt arma xp̃i. ¶ Cogno
ſcitur etiam homo ſi ſit ouis xp̃i per ſi
gnum rubeum. i. ſi ſit rubꝛicata ſanguie
xp̃i eius paſſionem meditando. Naꝫ ſan
guis Chꝛiſti hominibus ip̃o ſignatis eſt
tutamentum perſecutionis dyabolice: ne
ab ip̃o aliqualiter offendant. ¶ Hoc aũt
fuit figuratum exo. 2. vbi ſnialr̃ dr̃ ꝙ cuꝫ
ꝑ malitiam egyptioꝛum d̃s vellet inter
ficere egypti pꝛimogenita oꝛdinauit cum
ppl'o iſraelitico ꝙ ſignarét domos ſuas:
ſanguine agni vt poſſent euadere. di. Erit
autem vob̃ ſanguis in ſignum in edibus
in quibus eritis ⁊ videbo ſanguinem: ⁊
tranſibo vos: nec erit in vobis plaga diſ
perdens qñ percuſero terram egypti.
¶ Ubi ſciendum ꝙ per egyptios qui in
terpꝛetant tenebꝛoſi intelligi pñt peccato
res exñtes in tenebꝛis pccõꝛum. ⁊ qꝛ non
eſt cóuéiens ꝙ repoꝛtent de malitijs ſuis
lucrũ: aliqñ vult d̃s interficere per iuſtici
am pñientem: vt impleat illud Iſ. 13. Ec
ce dies dñi veniet crudelis ⁊ idignatõis
plenus ⁊ ire: furoꝛiſqꝫ ad ponendã terraꝫ
in ſolitudinem: ⁊ peccatoꝛes eius ꝯteren
dos de ea: per filios autem iſrael q̲ inter
pꝛetatur videns deum: intelligi poſſunt
viri iuſti qui dñm contemplantur: quibꝰ
dr̃ deutero. 33. Beatus tu iſrael: quis ſimi
lis tui pp'le qui ſaluaris in dño. ¶ Iſti ãt
vt euadant ſniam domini datam contra
egyptios. i. peccatores: que quidé eſt ſen
tentia moꝛtĩ debent ſe ſignare ſanguine
imaculati yeſu: ⁊ ſic ipſam non timebunt.
Unde figuratiue dictum fuit Apoc. 7. q̃t
tuoꝛ angelis quibus datum eſt nocẽ ter
re ⁊ mari: nolite nocẽ terre ⁊ mari neqꝫ
arboꝛibus quoad vſqꝫ ſignemus ſeruos
d̃i noſtri in frontibus eoꝛum. Nam tales
qui ſunt ſignati in frontibus. i. in anima
bus ſuis ſigno paſſionis xp̃i ab extermi
nante angelo non opoꝛtet timere. ¶ Se
cũdo dico ꝙ Chꝛiſtus inſtar paſtoꝛis ſu
as oues defendit beniuolentia pietatis.
Nam xp̃s pꝛopter beniuolentiam q̃ꝫ ha
buit ad genus humanum tanq̃ꝫ ad ſuas
oues pꝛo earum defenſione animam d̃dit
Ut ſic potuerit dicere illud Ie. 12. Reliq̃
domum meã diuiſi hereditatem meam:
dedi dilectam animam meã in manꝰ ini
micoꝛum eius. Dimiſit domum ⁊ diſit he
reditatem quando de ſinu p̃ris véit i mũ
dum: dedit animam dilectam qñ voluit ꝓ
nobis crucifigi. ¶ Unde potuit nobis fi
gurari per Achab regem iſrael: de q̃ ſen
tentialiter dr̃. 3. re. 22. ꝙ iuit ad pugnaꝫ ꝯ̃
Aſyrios ꝓ defenſione ſui populi: cõmiſſũ
qꝫ eſt pꝛelium in die illa: ⁊ rex yſrael ſta
bat in curru ſuo ꝯ̃ Aſyrios ⁊ moꝛtuus eſt
veſpere: fluebat aũt ſanguis plage i ſinuꝫ
currus. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per Achab q̲
interpꝛetatur fr̃nitas intelligi põt Chꝛi
ſtus qui eſt frater noſter quãtũ ad hũani
tatem q̲ ſignanter rex iſrael dr̃: qꝛ ip̃e eſt
rex omnium ꝯtemplantiũ tam viatoꝛum
q̃ꝫ beatoꝛum. Per Syros ãt qui interpꝛe
tant ſublimes: inimicos populi iſraelitici
intelligi pñt dyaboli inimici populi xp̃ia
ni: qui ideo dicuntur ſublimes: qꝛ per ſu
ꝑbiam ſe ꝯ̃ dñm erexerunt ꝑ quam ſunt
in infernum deiecti. Ut ſic verificet d̃ eis
illd̃ p̃s. 10. Sublimes hũiliabunt. ¶ Per
currum v̄o vbi ſunt quattuoꝛ rote intelli
poteſt crux Chꝛiſti in qua fuerunt quat
tuoꝛ bꝛachia inſtar quattuoꝛ rotaruꝫ per
que poſſunt intelligi quattuoꝛ virtutes
quas Chꝛiſtus habuit pendens in cruce
Nam habuit pꝛudentiam in eligédo con
uéienté modũ nr̃e redemptõis: vt qꝛ hõ
lapſus erat delectabilr̃: ip̃ꝫ redimeret pe
nalr̃ moꝛiédo: hũit virtuté iuſticie: dũ iu
xta quãtitaté delicti: poꝛtauit penã in ſuo
coꝛpoꝛe homini d̃bitã ꝓ pccis. Hũit vir
tuté tẽꝑantie: dũ ad ſupfluitaté nullis
mũdãis delectabilibꝰ vſus eſt: imo nec ad
neceſſitaté. Nã ibi vidimꝰ cũ nudũ pédé
té ꝯ̃ ſupfluitaté terrenaꝝ cupidinũ: vidi

mus eum ſitibūdum ꝯtra omnes delecta
tiones carnales.habuit ēt virtutū fortitu
dinis:dum ꝓ nobis ꝯ dyabolum voluit di
micare.¶ Sic āt exiſtens xp̄s in h̄ curru
mirifico in pugna ꝯ dyabolū: dr̄ mortuus
fuiſſe veſpe:q: circa horā nonā que decli
nat ad veſpam inclinato capite emiſit ſpi
ritum:cuius ſanguis in ſinū currus fluxit:
q: eius ſanguis pretioſiſſimus exiens de
eius manibus latere ⁊ pedibus lignū cru
cis multipliciter rubricauit.¶ Tertio di
co ꝙ xp̄s inſtar paſtoris ſuas oues rede
mit habūdantia largitatis.Nā genus hu
manum ꝑꝑ peccatū primoꝝ parentū erat
obligatū deo maximo debito: d̄ quo null9
purus hō poterat ſatiſfacere : q: quilibet
ſibi ꝓ ſe ipſo tenebat.xp̄s aūt exiſtens de
us ⁊ hō:rōne qua deus ſatiſfacere potuit
rōne qua hō ſatiſfacere debuit:⁊ ideo nos
ſufficiēter redemit.iuxta ꝙ ſibi dr̄ Apoc.
5.Redemiſti nos dn̄e deus in ſanguine
tuo ex oi tribu:lingua:pplō ⁊ natione ⁊ fe
ciſti nos deo nr̄o regnū .¶ Quarto xp̄s
inſtar paſtoris oues ſuas paſcit affluētia
bonitatis.Nam xp̄s vt bonus paſtor :ge
nus humanū inſtar ſuaꝝ ouiū ſua bonita
te paſcit ⁊ nutrit:dum ſua bonitas eſt eis
obiectū ſufficiēs refectiuū . Un̄ gregi di
uino dr̄ per ps̄ . Spera in dn̄o ⁊ fac boni
tatē:⁊ inhabita terrā ⁊ paſceris in diuitijs
eius.Et iō ipſe dicit Eze.34.Ego paſcam
oues meas in mōtibus Iſrael.i. in celeſti
pr̄ia.vbi delectabunt in ipſo . ¶ Quinto
xp̄s inſtar paſtoris oues cōgregat diligē
tia ſedulitatis.nā xp̄s:genus humanū in
ſtar ouiū ſuaꝝ in vnum congregat in hoc
mūdo ꝑ fidē ⁊ grāz: ⁊ in futuro ꝑ gl̄iaz.iu
xta ꝙ d̄ ipſo dr̄ Iſa.40. Sic̄ paſtor gregē
ſuū paſcet i brachio ſuo:ꝯgregabit agnos
in ſinu ſuo leuabit : fetas ipſe portabit .
Secundo ſciendū ē ꝙ ꝑ iſtū paſtorē intel
ligi poſſunt prelati ecclie q poſiti ſunt ad
cuſtodiam gregis ſibi cōmiſſi.iuxta illud
Apli Ephe.4.Ipſe.i.xp̄s inquit: dedit q̄ſ

dam qdē aplōs:quoſdā aūt ꝓphetas . ali
os vero euāgeliſtas:alios aūt paſtores ⁊
doctores.¶ Iſti boni paſtores poſſunt fi
gurari ꝑ Moy.de quo dr̄ Exo.3.ꝙ moy:
paſcebat oues ietro ſoceri ſui ſacerdotis
madiā : cūqꝫ minaſſet gregē ad interiora
deſerti:venit ad montē dei oreb:apparuit
qꝫ ei dn̄s in flāma ignis de medio rubri :
⁊ videbat ꝙ rubus arderet ⁊ nō cōburere
tur.dixit ergo Moy . vadā ⁊ videbo vi
ſionem hāc magnā quare nō comburitur
rubus.cernēs āt dn̄s ꝙ ꝑgeret ad viden
dum.vocauit eum de medio rubri : ⁊ ait
Moy.Moy.q r̄ndit adſuꝫ.at ille : ne ap
propies huc ſolue calciamēta de pedibus
tuis:locus eni in quo ſtas terra ſcā eſt : ⁊
ait:ego ſum de9 pr̄is tui:de9 Abraā:deus
yſaac:⁊ de9 iacob abſcōdit Moy. faciē ſu
am:nō enim audebat reſpicere ſupra dn̄z.
¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtū rubū in quo erat
ignis itelligi pōt xp̄s yh̄s in quo erat hu
manitas paſſibilis ⁊ penalitatibus multi
ſubiecta:ſignificatiua ꝑ rubum ſpinoſum .
erat ēt diuinitas lucēs ꝑ ſapie claritatē:⁊
ardēs ꝑ intenſiſſimā caritatē ſignificata ꝑ
ignē lucentē ēt ardentē:⁊ ſignanter arde
re dr̄ ⁊ nō ꝯburere:q: diuinitas licet habi
taret in humāitate xp̄i:⁊ ip̄am illuſtraret
lu̇ie claritatis ⁊ iflāmaret incendio carita
tis:tn̄ ipſam non ꝯburebat:ſꝫ potius ꝯſer
uabat.ut ſic dici poterit d̄ Chriſto illud
Coll.2.In ipſo habitat ois plenitudo di
uinitatis.¶ Per Moy.vero q paſcebat
oues ietro ſacerdotis madiā intelligi pt̄
quilibet paſtor q paſcit oues .i . xp̄ianos
ſue cure ꝯmiſſos : q principalr̄ ſunt oues
xp̄i ſignificati ꝑ ietro ſacerdotis madian
q interpretatur diiudicās: ⁊ xp̄s ſm ps̄.
eſt ſacerdos in eternū ſꝫ ordinem melchi
ſedech.qui hꝫ mundū iudicare . Iuxta il
lud Io.5.Dedit ei.ſ.pater filio poteſtatē
iudicium facere q: filius hois eſt.¶ Pa
ſtor igitur cupiens rubum ardentem .i.
dei filium humanatū inſpicere.⁊ reſpiciēs

curam gregis dominici dꝫ inſtar Moy .
primo ſuper gregem vigilare quantum
ad exteriora per ſollicitudinem circonſpe
ctionis ⁊ ſic gregeꝫ paſcere exemplo ⁊ do
ctrina . vt ſic ſit de illis de quibus dicit
dn̄s Je.3.Dabo vobis paſtores iuxta cor
meum qui paſcent vos ſcia ⁊ doctrina.Se
cundo dꝫ quantū ad ſeipſum ⁊ gregem in
trare interiora deſerti per ſollicitudinem
recollectionis.Nā bonus paſtor ⁊ ſeip̄m
⁊ gregem debet recolligere ad mentis
quietitudinem ſignificatam per deſerti in
troitum.vnde in pſona dn̄i dixit Moy .
pharaoni Exo.5.Dimitte populū meū vt
ſacrificet mihi in deſerto.tertio dꝫ aſcēde
re ad ſuperiora ꝑ celſitudinem deuotōis:
vt ſic inſtar Moy.veniat ad montem d̄i
oreb:iuxta illō ꝙ ſibi dicit.exo.24.Aſcē
de ad me i montem ⁊ eſto ibi . ¶ Sic au
tem paſtori triformiter cum ſuo grege di
ſpoſito xp̄s deus ⁊ homo familiariter ap
parebit . Ut ſic dici poſſit ſibi illud gen̄.
26.Apparuit dn̄s yſaac:⁊ ait ne deſcēdas
in egyptum ſed quieſce in terra q̄ꝫ dixero
tibi ⁊ peregrinare in ea eroqꝫ tecum ⁊ be
nedicam tibi.Nam tali paſtori cum gre
ge ſuo qui ad montem altum per contem
plationem aſcenderat dicit dominus ꝙ
non deſcendat in egyptum.i.ad vitia tene
broſa.ſed peregrinetur. quaſi abſtractus
a mondo in terra q̄ꝫ ſibi oſtendit domin9
que eſt orationis ⁊ deuotionis.⁊ tunc ſibi
benedicit ſuam gratiam conferendo .
¶ Sciendum eſt autem ꝙ qui vult ad
iſtam contemplationem aſcendere debet
primo habere obedientiam promptam in
ſtar Moy.qui domino vocanti reſpōdit
adſum.figuratus per vnaꝫ de illis ſtellis
de quibus dicitur Baruch.3.Stelle dede
runt lumen in cuſtodijs ſuis ⁊ letate ſunt
vocate ſunt ⁊ dixerunt aſſumus. Secūdo
debet habere innocentiam probatam vt
ſic inſtar Moy.deponat calciamēta .Nā
per calciamenta que fiunt de pellibus ani

malium mortuoꝝ intelligunt vitia ⁊ pec
cata.que homo debet deponere :⁊ mundā
animā ſeruare.Tertio dꝫ habere reueren
tiam profundam:vt inſtar Moy.abſcon
dat faciem ſuam ſe inclinans ad terram .
iuxta ꝙ dicitur de Elya.3.Re.18.Ely. aut̄ē
aſcēdit in verticē carmeli ⁊ pronus in ter
ram poſuit faciem ſuam . ¶ Tertio ſcien
dum eſt ꝙ per iſtum paſtorem intelligi
poteſt anima rationalis in homine ſiue
ipſe homo quantum ad animam rationa
lem cuius oues poſſunt dici alie potentie
tam intellectiue q̄ꝫ ſenſitiue que debent
regi ⁊ regulari iudicio rationis. vt ſic in
homine non ſint plures paſtores ſequen
tes potentiarum deſideria : ſed ſolummo
do vnus ſequens ratiōis iudiciū .¶ Iſte
paſtor fuit nobis figuratus per Iacob
de quo ſententialiter dicitur Gen.30 . ꝙ
vt haberet Rachel filiam labā in coniu
gium que erat pulchra ⁊ venuſto aſpectu
paſcebat oues labā ⁊ ſuiuit ꝓ ea.7 . ānis
q̄ꝫ cum vellet introducere nō potuit niſi
prius Lyā que erat lupinis ocul' ⁊ prior
tpe ſorore ſua accipet:ꝓ qua ēt paſcendo
gregē alijs.7.ānis ſuiuit.q: ꝯſuetudo nō
erat illa prima:ut iuniores ante traderē
tur nuptui q̄ꝫ priores. ¶ Ubi ſciēduꝫ ꝙ
per Labā q interp̄tatur candidatio intelli
gi pōt deus.q iuxta illud Sap.7.Eſt can
dor lucis eterne ⁊ ſpeculum ſine macula.
quē aia ſcā alloqnit Cant.5.di . Dilectus
meus candidus ⁊ rubicundus electus
ex milibus.Iſte habet duas filias .ſ. Ra
chelem ⁊ Lyam.i.duas vitas vnā in pre
ſenti que ſignificatur per Lyam que inter
pretatur laborioſa.quia dum in hoc mun
do viuimus ſumus in continuo labore .
iuxta illud Job.5.Hō naſcit ad laborem
⁊ auis ad volandum.Aliam hꝫ in futuro
ſignificata per Rachelem que interp̄tat
vidēs dn̄m:q: ibi ꝯtēplabimus deū clara
luce.iuxta illō.i.Jo.3.ſcim9 qm̄ cū appuit
ſiles erim9 ei qm̄ videbim9 eū ſicuti eſt .

¶ Signanter āt dr̄ lya lupinis oculis ēē q2 dum in iſta vita exiſtimus: clare deum non poſſumus videre. iuxta illud. i. Cor. 13. Uidemus nūc p ſpeculū in enigmate. Uñ Exo. 33. Non potis videre faciē meā; non eniꝫ videbit me homo ⁊ viuet. ¶ Signanter etiam dicit̄ ꝙ rachel erat decora facie vēuſtoqꝫ aſpectu: q2 in illa celeſti patria eſt omnis pulchritudo ⁊ decor. Unde ps. Domine dilexi decorem domus tue ⁊ locum habitatiōis glīe tue. vt ſic ꝺ ibi exiſtentibus dicatur illud Js. 35. Ipſi videbunt gloriam domini ⁊ decoreꝫ ꝺi noſtri. ¶ Per iacob auteꝫ qui interp̄tat̄ lucta tor: vel ſupplantator: intelligi poteſt homo qm ad rationem qui debet luctari cōtra vitia ⁊ ea ſua prudentia vincere ⁊ ſupplantare. Ut xp̄s ſibi dicat illud apoc. 2. Uicenti dabo edere ꝺ ligno vite ꝙ eſt in paradiſo dei mei. Iſte debet paſcere oues ſuas. i. alias potētias taꝫ anie q̄ꝫ corporis ſecūdum rectum iudicium rationis. Has oues. i. potētias alias a ratiōe q̄ poſſunt dici oues labā. i. di: quia a deo ſunt hoi data: vt copulet̄ racheli. i. vt vitam eternaꝫ habeat p rachelem deſignatā: dꝫ paſcere ⁊ deſeruire Labam. 7. annis. i. toto tēpor̄ quo viuit ꝙ ſeptēnario dierum reuoluit̄. ¶ Sed tamen aduertat quilibet volens habere Rachelem. i. vitam eternam: qꝺ dꝫ ipm Lye añ copulari. i. vitā actiuā ⁊ laborioſam hr̄e: ⁊ ꝙ p ea ēt. 7. ānis ſuiat. i. pfectē opib9 ſignificatē p pfectōeꝫ ſeptēnarij: q̄ vita actiua ꝑor dꝫ eē ꝯtēplatia. iuxta ꝙ dr̄ act. 14. Qm p multas tribulatōnes dꝫ nos intrare in regnū dei. Uñ cuilibet dr̄. 1. tymoth. 2. Labora ſicut bonus miles xp̄i yeſu. Nā p talē laborē dū viuim9 qui tam breuis eſt: q2 vita nr̄a breuis acquirim9 glīam ſine fine. Ut ſic q̄libꝫ dicat illud eccl'aſtici. 50. Modicū laboraui ⁊ inueni mlt̄ā reqem. ¶ Sciēdū ē āt ꝙ malus paſtor ſiue pſidēs q vl' gregē ſibi ſbditū dbite nō gubnat vel potētias alias a rōe iuſte nō regulat pōt cōpari. Lupo gregē demolienti. Latroni gregē expolianti. Mercenario gregē dimittēti. Ydolo gregē negligenti. ¶ Primo dico ꝙ malus paſtor pōt ꝯpari lupo gregē demoliēti. Nā aliq ſunt pſidētes q gregē ſuū inſtar lupoꝝ vaſtant ⁊ deſtruunt. iuxta illud Je. 12. Paſtores multi demoliti ſunt vineā meā: conculcauerūt ptem meā: dederunt portōem meā deſiderabilem in deſertuꝫ ſolitudinis poſuerunt eam in diſſipatōem. Nā mlti ſunt qui vineam dñi. i. gregē ſibi cōmiſſum vl' potētias aie q̄ ſunt p̄s dñi: q2 a do create cōculcāt ipas opprimēdo: ⁊ diſſipatōnem ponūt: eas nō ſollicite gubnando. ¶ 3o pōt ꝯpari latrōi gregē expoliāti. Nā mlti ſunt q gregē ſibi cōmiſſuꝫ inſtar latronū expoliabāt bōa tēporalia auferēdo: de qbus dr̄ Js. 21. Pricipes tui infideles ſocij furant̄ oēs diligūt munera ſequuntur retributōes. ¶ 3o pōt compari mercenario gregē dimittēti. Nā multi ſunt q ſolū pp lucrū tp̄ale pſidēt ⁊ de grege ꝯfendēdo modicū curāt: ſed in tēpore aduerſitatꝭ fugiūt ⁊ gregē relinquūt. iuxta illud Je. 46. Mercenarij quoqꝫ eius q verſabant̄ in medio ei9 q̄ſi vituli ſaginati verſi ſunt ⁊ fugierunt ſimul: nec ſtare potuerūt. Nā multi ſunt q preſident alijs vt ſeipſos velud vituli ſaginati ipinguent ⁊ viuant in delitijs: ⁊ tñ q̄n grex eis indiget fugiunt nec eum ſuſtentant. ¶ Quarto poteſt cōparari ydolo gregem negligenti. Nam quidam ſunt preſidentes ad modum ydoli Molech qui nihil de grege curant ſed ſunt ſicut ſtatua Nabuch. ⁊ volunt ab omnibus adorari. ¶ Iſti tales poſſunt figurari p ſobnam ꝑpoſitum templi ꝺ quo dicē dñs Js. 22. Uade ⁊ ingredere ad eum qui habitat in tabernaculo ad ſobnā ꝑpoſitum tēpli: ⁊ dices ei: quid tu hic? aut quaſi quis hic: quia excidiſti tibi hic ſepul

chrum excidiſti in excelſo memoriam diligenter in petra tabernaculum Chriſti ecce ds aſportari te faciet ſicē aſportatur gallus gallinatius: ⁊ quaſi amictum ſic ſubleuabit te: corōās coronabit te tribulatōe. ¶ Ubi ſciē. ꝙ p iſtū ſobnā ꝑpoſitū tēpli: intelligi pōt q̄libet p̄latus ꝑpoſit9 gregis ſui ſiue potentiaꝝ ſuaruꝫ ſenſitiuarum: qui figuratur ſobnas dicit̄ qui interpretatur ſedes: quia tunc hō ſedet ⁊ ociat̄ quādo non regulat ⁊ diſponit ſupra dicta ſibi cōmiſſa ſed negligēdo ſuū officium inſtar ꝑpoſiti ſobne qui fuit valde tumid9 ⁊ ſupbus ⁊ datus voluptatibus: qui etiaꝫ vt dicitur fuit pditor ciuitatis ſue: illa q̄ ſunt ſibi cōmiſſa negligunt ⁊ i laſciuijs ⁊ voluptatibus delectant̄: ⁊ ſic ciuitatem p duntꝫ dum qm eſt in ſe p negligentiā beneficio iuſte relegatiōis: ⁊ eterne remunerationis priuāt. ¶ Huic mittit̄ predicator a dño. i. cōmendatio ſibi facta ab angelo vel homine vel ſcriptura vel inſpiratiōe interna: ⁊ primo reprehendit̄ de vicio ociſitatis: cū dicit qd tu hic aut quaſi qs hic. ⁊ ſignāter dic̄ quaſi qs: q2 in veritate nō eſt quis: q2 non fac̄ diligēter officium ſuū ſed ē quaſi qs: q2 ſolum locū occupat: ⁊ tñ de regine nō curat: iuxta illud apoc. 3. Nomen enim habes ꝙ viuas ⁊ mortu9 es. Re vera talis habet nomen p̄latiꝰ tamen non vere p̄latus. ¶ Secundo reprehenditur de vitio carnalitatis cum dicit quia excidiſti tibi h̄ ſepulchrum: ⁊ ſignanter nominat domum q̄ꝫ ſibi hedificauerat ſepulchrum propter fetorem hominis in peccato luxurie exiſtentis. ¶ 3o reprehenditur de vicio ſuperbie: cum dicit excidiſti in excelſo memoriam diligēter quaſi ſe extollens per ſuperbiam arrogāter. ¶ Quarto reprehenditur de vicio obſtinationis: cum dicit: excidiſti in petra tabernaculum tuum. q. d. Obduratus es ⁊ obſtinatus in vitijs ⁊ peccatis: iuxta illud Jere. 5. Indurauerunt facies ſuas ſupra petram ⁊ noluerunt reuerti. ¶ Sed tamen aduerte diligenter ⁊ conſidera cōminationem ⁊ penam que ſubiungitur tali p̄lato. Nam ſubditur. Ecce dominus aſportari te faciet ſicut aſportatur gallus gallinatius. Ubi ſciendum ꝙ gallus gallinatius eſt capo: qui ideo gallinatius dicitur: quia facit officium galline: ducēdo pullos ⁊ crocitans cōuocando: quomodo autem aſportetur: vno modo poteſt intelligi: quia transfertur de ordine maſculis ad femininum: fouendo pullos: ꝙ non eſt officium maſculi ſed femelle. Sic talis ꝑpoſitus negligens ⁊ defectuoſus vt Sobnas: transferri dicitur de ordine nobiliori ad viliorem: quia cum eſſet factus vt eēt in ordine angelorum: propter malam vitam ⁊ ſua demerita transfertur ad ordinē demonum in inferno. ¶ Alio modo poteſt intelligi ꝙ ſicut quando gallus gallinatius eſt bene pinguis: tunc exportatur per pedes capite verſo ad terram vt interficiatur: ſic p̄lati negligentes ⁊ dediti vitijs carnalibus ⁊ mundanis delitijs quando fuerunt bene impinguati ⁊ craſſi proicientur in tenebras exteriores: vbi erit fletus ⁊ ſtridor dentium. ¶ Dicitur autem quaſi amictum ſubleuari: quia ſicē amictuꝫ leuiter portatur ſuper humeros ita talis leuiter extra ciuitatem proicit̄ ierm. Dicitur autem ꝙ coronabitur corona non de lapide pretioſo: ſed corona tribulatiōis ⁊ anguſtie ſempiterne. ¶ Nos autem non debemus eſſe de numero talium ſic coronandorum ſed ſollicite ⁊ fideliter exercere officium cōmiſſum alios ⁊ nos metipſos debite regulādo vt mereamur eternaliter premiari ⁊ Chriſti promiſſum recipere: Apoc. 2. Ubi dr̄. Eſto fidelis vſqꝫ ad mortem: ⁊ dabo tibi coronā vite. Ad q̄ꝫ ⁊c.

¶ Dominica tertia poſt paſcha. Euangelium. 33m. Introductio.

m Odicum ⁊ iam non videbi
tis me ⁊c.Jo.16.Nos vide
mus per experientiam ꝙ
quia res amata preſens di
ligitur ⁊ delectat amãtem
eius abſentia ⁊ abſtractio eſt cauſa diſpli
centie ⁊ doloris. Licet autẽ ipſius abſen
tia ſit diſplicibil':tamen ſi ſit ſpes de recu
peratõe illius eius abſentia facilius tolle
ratur .Xp̃s igitur ſciens ꝙ ſua preſentia
corporalis erat delectabilis ſuis diſcipul':
ſciens etiam ꝙ de ſua corporali abſentia
que inſtabat:diſcipuli turbarentur : ſicut
pius ⁊ dulcis magiſter eos couſolatur be
nignius:predicens iſtam abſtractionem
non eſſe perpetuam:ſed ad tempus.
¶ Quia etiam ſm Grego.minus iacula
feriunt que prouidentur:⁊ xp̃s ſciebat di
ſcipulos poſt mortem ſuam multa paſſu
ros diſpendia:illa eis prenunciat vt cum
venerint ea equanimiter tollerent ⁊ non
turbentur.iuxta illud Jo.16.Hec dixi vo
bis vt cum venerit hora eorũ reminiſca
mini :quia ego dixi vobis. Et hoc eſt ꝙ
nobis innuit Chriſtus in euangelio ho
dierno in quo beatus Johãnes tangit q̃t
tuor luculẽter ⁊ generaliter videlicet .
Xp̃i ſubtractiõem affligentem.
Collegij obfuſcatõem dubitantẽ.
Periculi denũciationem pterrentem.
Exẽpli deductiõem euidẽtem.
¶ Primũ pbat abſentatio corporal'.Se
cundũ pplexio mental'.3m perſecutio tẽ
poral'.4m cõdictio natural'.Primum in
prin.2m ibi . Dixerunt ergo diſcipuli ⁊c.
Tertium ibi.Cognouit autem ihũs ⁊c.
4m ibi.Mulier cum pit ⁊c.
Prima pars.
q Uantũ ad primũ vbi tangit ⁊c.
dic̃ Modic̃ ⁊ iam ⁊c.Ubi ſcien
dum ꝙ quãdo aliquis amicus
recedit a ſuo dil'cto videns ipſum de ſuo
receſſu dolere:dz aliqua ſibi promittere
vnde poſſit aliqualr conſolari quem mo
dum xp̃s hic tenet.ſecũdum h' igitur in
parte iſta:tria poſſumus cõſiderare q̃ de
ſe nob' innuit xp̃s.ſ.
Suã paſſionem ſaluificam.
Suam reſurrectiõem mirificã .
Suam aſcenſionem magnificã.
¶ Quantũ ad ſuam paſſionem ſaluifica
dicit.Modicũ ⁊ iam non videbitis me.
Ubi ſciendum ꝙ xp̃s cum cenaſſz cum di
ſcipulis ſciẽs ſuam paſſionem in pximo
iminere ⁊ ſic p mortẽ abſtrahi ab eis:vt
eos aliqualiter conſolet̃:ipſam eis pnun
ciat.d.Modicũ ⁊ iam nõ videbitis.q.d.
modicũ tempus eſt quo ſtabo vobiſcum:
⁊ capiar vt tradar crucifigẽdus poſt ꝙ ſe
cundum Bedã nõ videbitis me.ſ.illud
triduũ quo i ſepulchro requieſcã.Uñ po
tuit dicere illud Jo.14.Adhuc modicũ
vobiſcũ ſum ⁊ mũdus me iam nõ videt.
¶ Quantũ ad 2m .ſ.ſuam reſurrectiõem
mirificã dicit.Et iterũ modicũ ⁊ videbi
tis me.Ubi ſciẽdum ꝙ xp̃s in ſepulchro
abſconſus ab hũanis aſpectibus fuit per
triduũ accipiendo ptem pro toto:ſic ipſe
pdixerat Mat.12.d.Sic fuit Jonã.in ven
tre ceti tribus diebus ⁊ tribus noctibꝰ:
ſic erit filius hominis i corde terre tribꝰ
diebus ⁊ tribꝰ noctibus:ꝙ qdem tẽpus
fuit modic̃ poſt ꝙ reſurrexit ⁊ diſcipulis
apparuit.¶ Quantũ ad 3m .ſ.ſuam aſcẽ
ſionem magnificã dicit : quia vado ad pa
trem vbi ſciendũ ꝙ xp̃s poſt reſurrectio
nem ſuam:licet apparuerit diſcipulis tñ
quia corpus glorioſũ reſumpſerat : cuiꝰ
non ẽ in hoc mũdo ppria habitatio:cum
ipſis ñ ſemp permanſit corporaliter:ſed
aſcẽdit in celum:ꝙ pnunciat apoſtolis ad
eorum conſolatiõem.d. Uado ad patrem
q.d.⁊ ſi videbitis me poſt reſurrectõem:
nõ tamẽ ſemp in h' mundo quia vado ad
patrem.h' ſecundum Criſo.Unde ad eo
rum conſolatiõem dicebat Jo.14.Ego ad
patrẽ vado:⁊ quotcũqz petieritis patrẽ
in nomine meo h' faciã.¶ Sciẽdũ eſt ꝙ

ſecũdum Augu.aliter poteſt exponi iſta
pars:vt.ſ.modicũ tempus in quo xp̃us
dic̃ non ſe viſurũ intelligat̃ totum tempꝰ
preſentis vite vſqz ad diẽ iudicij:ꝙ qdẽ
tempus ideo modicum dr̃:quia ẽ finitũ:
duratio aũt q̃ erit a die iudicij vltra erit
infinita:⁊ q: finitũ reſpectu infiniti ẽ mo
dicum:ideo iſtud tẽpus vſqz ad diem iu
dicij poteſt dici modic̃.¶ Sciẽdum ẽ au
tem circa iſtam ptem principalem in qua
xp̃us dicit.Modic̃ iam ⁊c.qm ad h' ꝙ di
cit modicũ:ꝙ loquẽdo moraliter : genus
humanũ ppter peccatum priorum paren
tum inter alia incurrit.7.dãna.ſ.
Sterelitatem fructus.
Timiditatem occurſus.
Inſtabilitatem proceſſus.
Cecitatem intellectus.
Debilitatem effectus.
Inſaciabilitatẽ affectus.
Uilitatem ſtatus.
¶ Secũdum h' igitur i iſto euãgelio dici
tur modicũ ad deſignãdum ꝙ in h' mun
do eſt modicũ fertilitatis ad cõgregand'
Modic̃ fidelitatis Ad confidendũ.Mo
dicũ ſtabilitatis Ad cognoſcendũ.Mo
dicum claritatis Ad pmanendum. Mo
dicum firmitatis ad reſiſtendũ . Modi
cum ſuauitatis ad ſaciãdum . Modicũ
dignitatis ad pſidendũ.¶ Primo dico
ꝙ genus humanũ propter peccatũ primo
rum parentũ incurrit ſterilitatẽ fructꝰ.
Nam añ lapſũ hominis:terra erat ferti
lior q̃z fuerit poſt peccatũ:quia in penam
primi hominis fuit maledicta a dn̄o.iuxta
illud gñ.3. Ade v̓o dixit dn̄s:q: audiſti vo
cẽ vxoris tue ⁊ comediſti d' ligno ex q̃ p
cepã tibi ne comederes maledicta terra
in ope tuo.¶ Hoc ãt nõ ſolũ d' terra ma
teriali itell'r:ſ; ẽt ſpũal'r loq̃ndo d' toto ho
mie. Uñ ſciẽdũ ꝙ i hoie ſt due ptes pnci
pales.ſ.rõ ⁊ ſẽſualitas.rõ ãt ſm Aug.ꝯpat̃
viro cuiꝰ offm̃ ẽ pſidere i domo:q: rõ habz
alijs potẽtijs impare:ſenſualitas v̓o ꝯpat̃
vxori:cuiꝰ offm̃ ẽ obſeq ⁊ obedir̃ viro :q:
ſẽſualitas hz ſubici ipſi rõis:qñ igit̃ hõ au
dit vocẽ vxoris ſue.i. qñ rõ ꝯſẽtit delecta
tõib' ſẽſualitatꝫ.tũc hõ meret̃ maledictõẽ
a dn̄o:⁊ terra ſua.i.corpꝰ terrenũ fructꝰ bo
nos nõ portat ſ; ſpinas ⁊ tribl'os generat
i.diuerſas malas cogitatões: ⁊ ſic ſtereli
tas ẽ i eo qm ad opa virtuoſa.¶ Huic igi
tur defectui i hoie.ſ.ſterelitati fructꝰ dũ vi
uit i mũdo coreſpõdz pm modicũ poſitũ i euã
gelio.ſ.modicũ fertilitatꝫ ad ꝯgregãdum.
¶ De q̃ poſſumꝰ accipe illd' deutero.26.ſe
mẽtẽ ml'tã iacies i terrã ⁊ modic̃ ꝯgrega
bis:q: locuſte oĩa deuorabũt: ſic re v̓a dũ
hõ ml'tã ſemẽtẽ i terrã pic̃.i.dũ corpꝰ ſuũ
terrenũ nutrit multꝫ delitijs:modicũ fruc
tũ ꝯgregat:imo nullũ.q: locuſte.i.dyaboli
oĩa ipſiꝰ opa deuorãt dũ d' ipſis hõ ñ recip
pmiũ:ſ; etnal'r cruciat̃.¶ 2o occurrit timi
ditatẽ occurſus.Nã hõ ſi nõ peccaſſz tio
rẽ ñ hũiſſz:q: iuxta illd'.1.Jo.4. tior penã
hz.pẽa ãt nõ debet̃ alicui niſi pp cl'pã:igit̃
hõi nõ peccaſſz cl'pã nõ hũiſſz.g' nec pẽaz
⁊ p ꝯñs nec tiorẽ.Et ſic d' ipſo poterat dici
illd' Job.42.Fc̃s ẽ vt nll'm timeret pp pec
catũ v̓o tiorẽ icurrit.Uñ ps.tior ⁊ tremor
venerũt ſup me ⁊ ꝯtexerunt me tenebre.
¶ Huic igit̃ defectui i hoie:coreſpõdet ſm mo
dicũ poſitũ i euãgelio.ſ.modicũ fidelitatꝫ
ad ꝯfidẽdũ.vñ d' h' poſſumꝰ accipe illd' ꝙ
dixit xp̃s diſcipl'is i mari exñtibꝰ ⁊ timẽ
tibꝰ.Mat.8.Quid timidi eſtis modice fi
dei?¶ 3o icurrit iſtabilitatẽ pceſſus.nã hõ
pp pecm̃ nõ hz i h' mũdo pſiſtẽtiã dũ viuit
ſ; ẽ i cõtinua afflictõe ⁊ tribl'one ⁊ i conti
nuo motu.iuxta illd' Job.13. Hõ natꝰ de
muliere bui viuẽs tpe repletꝰ multꝫ miſe
rijs q ꝗſi flos egredit̃ ⁊ ꝯterit̃ ⁊ fugit ve
lud ũbra ⁊ nũq̃z i eod' ſtatu pmãet.¶ Hu
ic igit̃ defectui coreſpõdet tertiũ modicũ
ſ.modicũ ſtabilitatꝫ ad pmanẽdũ:iuxta il
lud Jac̃.4.Que eſt vita nr̃a vapor eſt ad
modicũ parens ⁊ deinceps extermiabit̃. Nã
re v̓a bñ ẽ vita homis vapor pparens ad

modicū:quia nll'ꝰ eſt certus de longitudi
ne vite ſue:ſed ſubito cum non auertit:ex
terminaſ ⁊ moꝛitur.❡ Quarto incurrit
cecitatem intellectus.Nam homo ſi non
peccaſſꝫ:habuiſſꝫ intellectū clarum:⁊ pꝛo
pter peccatum hꝫ notabiliter obfuſcatuꝫ.
Unđ ſapiētie.2.Excecauit eos malicia eo
rum.Unde repꝛehendiſ homo a deo Yſ.
1.d.Cognouit bos poſſeſſoꝛeꝫ ſuū:⁊ aſinꝰ
pꝛeſepe dñi ſui.Iſrael autem non cognouit
me populus meus nō intellexit.❡ Huic
igitur defectui coꝛeſpoudet quartū modi
cum.ſ.claritatis ad cognoſcēduꝫ ⁊ de hͦ di
xit ỹhs turbe nō intelligenti ſuā paſſionē
Jo.12.Adhuc modicū lumē ī nob̄ eſt.Nā
re vera in hoibus qui in peccatis viuūt ē
lumen modicū:quia habent intellectuꝫ ob
fuſcatum ad cognoſcenđ diua. ❡ Quito
incurrit debilitateꝫ effectus.Nam homo
ſi non peccaſſꝫ pꝛomptus fuiſſꝫ ad virtuo
ſa opera:quia anima ſubiecta fuiſſꝫ deo:⁊
ſenſualitas rationi.⁊ ſic igitur obediſſent
omnes potētie ſenſitiue:pꝛopter peccatuꝫ
vero lapſus ē in tantam miſeriā vt ꝑuer
tatur oꝛdo natural' in ipſo.Uñ deploꝛās
apoſtolus dicit ro.7.Nam velle adiacet
mihi perficere autem bonū non inuenio:
nō enim ꝙ volo bonum hͦ facio:ſed ꝙ no
lo malum hͦ ago ſi autem ꝙ nolo illud fa
cio non ego opoꝛ illud:ſed ꝙ habitat in
me peccatum.❡ Huic igitur defectui in
hoie coreſpondet quintū modicū.ſ.modi
cum firmitatis ad reſiſtenduꝫ.Uñ apoc.
3.Scio opera tua:ecce dedi coꝛam te ho
ſtium apertū ꝙ nemo poteſt claudere:q:
modicam habes virtutem.re vera in ho
mine ē modica virtus ad reſiſtenđ vt ap
to hoſtio.i.ſibi ꝓpoſita via lata per qꝫ ſi
quis vadat ad penam ē difficile claudere:
quia ꝑꝑ peccatū ad vicia magis:qꝫ virtu
tes hō inclinaſ.❡ Sexto incurrit ī ſacia
bilitatē affectꝰ.Nā ſi hō nō peccaſſꝫ:nul
laꝫ ſenſiſſꝫ penuriā ſꝫ qᵐ ad res tēpoꝛales
fuiſſꝫ in aīo gratus ꝑ peccatū veroꝛ:cū hͦ
ꝙ cōtinue laboꝛat anxiaſ nec ꝑt ſatiari.
Unde eccli.1ͦ.Nō ſatiaſ ocl's viſu nec au
ris īpleſ auditu.❡ Huic igiſ defectui co
rñdet 6ᵐ modicū.ſ.modicū ſuauitatis ad
ſatiādum.vñ eccli.4.Nō laboꝛare nō ceſ
ſat nec ſatianſ ocli eius diuitijs.❡ Septio
incurrit vilitateꝫ ſtatꝰ.Nā hō añ lapſum
erat valde digne ꝯdictōis ⁊ q̄ſi par ange
lis.tñ ꝑꝑ peccatū ē valđ diminoꝛatꝰ ⁊ de
ſcēdit q̄ſi ad ſimilitudinē beſtiaꝝ.Uñ ꝑs.
Homo cū ī honoꝛe eſſet nō intellexit:cō
paratus ē iumentis inſipientibus ⁊ ſilis
factus eſt illis.❡ Huic igitur defectui
coꝛeſpōdet ſeptimū modicum.ſ.modicum
dignitatis ad pꝛeſidenduꝫ.Unde de hoc
poteſt dici illud Job.24.Eleuati ſunt ad
modicum ⁊ non ſubſiſtent:⁊ humiliabun
tur ſicut omnia ⁊ auferentur.Naꝫ homo
ante peccatum in dignitate maxima fuit
pꝛopter quaꝫ dici poterat elleuatus.ta
men hec dignitas ſibi durauit ad modi
cum:quia non perſeuerauit in ſtatu ī quo
creatus fuerat:⁊ ideo humiliatus eſt in
hac valle miſerie ⁊ ſicut alia coꝛruptibi
lia aufertur:quia de non moꝛtali factus ē
coꝛruptibilis ⁊ moꝛtalis.❡ Pꝛopter hͦ
igitur omnia que modica inueniuntur in
mundo dicitur figuratiue Yſa.28.Manda
remanda:manda remanda:expecta reſpe
cta:expecta reſpecta:modicum ibi modi
cum ibi.Naꝫ licet homo habeat intentio
nem:fiduciam ⁊ ſpem:⁊ quantumcunqꝫ
mandet ⁊ remandet rebus tempoꝛalibus
⁊ quantumcunqꝫ ab eis expectet ⁊ reſpe
ctet conſolationem ⁊ auxilium:tamen in
eis inueniet valde parum:⁊ ſic poteſt di
ci modicum ibi:modicum ibi.⁊ ſignanter
geminantur hͦ verba:quia tanquam ad af
fectum:qꝫ quantū ad effectum:ſiue man
dent ſiue reſpectent:ſemper modicum in
uenitur.❡ Iſti.7.defectus qui iuſto diui
no iudicio reperiunſ in hūano genere ꝑꝑ
peccatū pꝛimoꝝ parentū:qbꝰ coꝛreſpōdent
7.modica in euangelio poſita:poſſunt

figurari per.7.phyalas ire dei effuſas in
terram ꝑ.7.angelos de qbus ſiml'r dicit
Apoc.16.vbi Jo.dicit.Audiui vocem ma
gnam de tēplo.d.7.angelis ite ⁊ effundi
te.7.phyalas ire dei in terrā:⁊ abijt.Pꝛi
mus ⁊ effudit phyalā ſuā in terrā ⁊ factū
eſt vulnus ſeuū ⁊ peſſimū in hoies:q ha
bebant caracterē beſtie ⁊ in eos qui ado
rauerunt caracterē eius.Et ſecūdus effu
dit phyalā ſuam in mare:⁊ factus eſt ſan
guis tanqꝫ moꝛtui:⁊ ois aia viuens moꝛ
tua eſt ī mari.Et tertius angelus effudit
phyalam ſuā ſup flumina ⁊ ſuper fontes
aquaꝝ:⁊ factus ē ſanguis.Et quartus an
gelus effudit phyalā ſuā in ſolē:⁊ datum
eſt illi eſtu afficere hoies ⁊ igni:⁊ eſtua
uerunt hoies eſtu magno.Et quintus an
gelus effudit phyalā ſuā ſup ſedē beſtie
⁊ factū eſt regnū eius tenebꝛoſum:⁊ man
ducauerunt linguas ſuas pꝛe doloꝛe.Et
ſextus angelus effudit phyalā ſuam ī flu
men illud magnū eufratē:⁊ ſiccauit aquā
eius.Et.7.angelus effudit phyalam ſuaꝫ
in aerē ⁊ facta ſunt fulgura ⁊ voces ⁊ toni
trua ⁊ terremotꝰ factus eſt magnꝰ qualis
nunqꝫ fuit ex quo hoies fuerūt ſup terrā.
❡ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtos.7.angelos effū
dentes.7.phyalas ire dei intelligi poſſūt
7.punitiōes:ſiue.7.dāna q̄ ꝑꝑ peccatum
ꝯſecutū eſt genus humanū de qbus dictū
eſt ſupꝛa q̄ ſignāter dicuntur phyale ſiue
vaſa ire dei.q: deus puniēs genus huma
num ꝑꝑ peccatū:ad modū irati ſe habuit
iuxta illud Yſa.5.Iratus ē furoꝛ dñi ī po
pulo ſuo ⁊ extēdit manū ſuā ſuper eum.
❡ Dicit deſcendendo ad iſtos defectus
ſpūaliter:ꝙ pꝛimꝰ angelus effudit phya
lam ſuā in terrā:in quo datur intelligi pꝛi
mus defectus q̄ eſt ſterelitas fructus:⁊
ſic fuit in eo modicuꝫ fertilitatis ad con
gregandū:q: terra cuius eſt fructus face
re nullum attulit fructū bonū.vt verifice
tur illud ꝑs.Poſuit terram fructiferam
in ſalſuginem a malitia inhabitantiū ī ea.
Nam terram fructiferam.i.coꝛpus terre
nuꝫ creatuꝫ fructiferum poſuit in ſalſugi
nem vicioꝝ:nō faciens fructū.Et hͦ eſt ꝙ
dicitur ꝙ factuꝫ ē vulnus ſeuū in homies
qui habebant caracterem beſtie ⁊ q ado
rauerūt ymaginē eius.Magnum enim
vlnus ⁊ iactura ē in homine:quādo ad tā
tam miſeriaꝫ deuenit ꝙ ille qui debebat
ſatiſfacere in bonis operibus factus eſt
ſterilis ⁊ īfructuoſus.❡ Secūdus auteꝫ
angelus effudit phyalā in mare ī quo da
tur intelligi ſecūdus defectus qui ē timi
ditas occurſus:⁊ ſic fuit ī eo modicū fide
litatis ad cōfidendum.Nam per mare in
quo homines timent ꝓpter pericula eiꝰ:
datur intelligi timoꝛ qui ꝓpter peccatuꝫ
eſt in hominibus ex quo nō confidit vnꝰ
de alio:ſed ſemꝑ ſunt in timoꝛ.Unđ dici
tur ꝙ in effuſione iſtius phyale:factus ē
ſanguis tanqꝫ moꝛtui:⁊ omnis anima vi
uens moꝛtua eſt ī mari:quia homines ex
timoꝛe efficiunſ palidi ⁊ quaſi amittunt
ſanguineꝫ:⁊ quare dicunſ moꝛi.❡ Tertiꝰ
angelus effudit phyalaꝫ ſuꝑ fluia in quo
datur intelligi tertius defectus.ſ.ſtabili
tas proceſſus ⁊ ſic fuit in eo modicū ſtabi
litatis ad ꝑmanendum.Naꝫ ꝑ aqꝫ q̄ etiāꝫ
continue fluit ad infima intelligi pōt mo
dica ſtabilitas vite hois quia cōtinue de
clinat ad moꝛtē iuxta illud.2.Re.14.Oēs
moꝛimur ⁊ quaſi aque dilabimur q̄ nō re
uertunſ.vnde dr̄ ꝙ in effuſione iſtius ter
tie phyale factus eſt ſanguis.qui ēt eſt đ
natura fluxibil' ſic aq̄.❡ Quartꝰ angl's
effudit phyalā ī ſolē.in quo daſ intelligi
quartꝰ defectꝰ.ſ.cecitas intll'ctus:⁊ ſic fuit
in eo modicū claritatis ad cognoſcēdum.
Naꝫ ꝑ ſolē qui ē planeta lucidiſſ:intlligi
ꝑt intellectꝰ hois:q adeo ē creatꝰ purꝰ ⁊
clarꝰ:q tñ factus ē obſcurus ī hoie ꝑ pec
catū.Uñ dr̄ ꝙ in effuſiōe iſtiꝰ 4ᵉ phyale
eſtuauerūt hoies eſtu magno:q: obfuſca
ta rōe:⁊ deblitato eiꝰ ꝑcipio.viget ī hoie cō
cupiſcētia carnis ipꝫ male iflāmāſ:⁊ exu

rens eſtu carnaliū vitioꝝ. ¶ Quintus āt
angelus effudit phyalā ſup ſedē beſtie in
quo daꝛ intelligi quintus defectꝰ.ſ. debili
tas effectꝰ ⁊ ſic fuit in eo modicū firmita
tis ad reſiſtendū. Nā p ſedē in qua cū hō
ſedet firmiter ſtat intelligi pōt firmitas
q̄ꝫ hō habuit an̄ lapſum ad reſiſtendum
pccis q̄ poſt lapſū facta eſt ſedes beſtie
i. dyabolus debilis ad reſiſtendū ei. Un̄
ad effuſionē iſtiꝰ 5ᵉ phyale dr̄ ꝙ factū eſt
regnū eiꝰ tenebroſum: q: dū hō nō reſiſtit
pccis: efficiꝛ tenebroſus. ¶ Sextus āt an
gelus effudit phyalā in flumen illud ma
gnū eufratē: in q̄ daꝛ intelligi ſextus defe
ctus. ſ. inſacietas affectus ⁊ ſic fuit in eo
modicū ſuauitatis ad ſatiandū. Naꝫ p flu
men eufratē q ſpungia interp̄tatur intelli
gi pōt habūdantia q̄ꝫ habuiſſet hō ſi i ſta
tu inocētie pſtitiſſet poſt lapſum vero re
ductus eſt ad magnā miſeriā. iuxta illud
Deutero. 8. Afflixit eū deus penuria. Un̄
ad effuſionē iſtius ſc̄e phyale dr̄ ꝙ ſicca
uit aquā eius. Nā poſt peccatū eſt habun
dantia reꝝ tpaliū hois ablata ꝙ in eis nō
pōt mentaliꝛ ſatiari. ¶ Septimꝰ angelꝰ
effudit phyalā in aere i quo daꝛ intelligi
ſeptimus defectꝰ.ſ. vilitas ſtatꝰ: ⁊ ſic fuit
in eo modicū dignitatis ad p̄ſidendum.
Nam p aerem q aque ⁊ terre p̄heminet i
telligi pōt dn̄ium ꝙ hō habuiſſet ſi non
peccaſſet ſup alias creaturas. iuxta ꝙ di
xit deus Gen. 1. Faciamꝰ hominē ad yma
ginem ⁊ ſimilitudinē nr̄am ⁊ p̄ſit piſcibꝰ
maris ⁊ volucribus celi ⁊ beſtijs vniuer
ſe terre. ſꝫ poſt peccatū factus eſt ita debi
lis ꝙ ēt minimis aīalibus eſt ſubiectus.
Un̄ ad effuſioneꝫ iſtius 7ᵉ phyale dr̄ ꝙ
fcā ſunt fulgura ⁊ voces ⁊ tonitrua ⁊ ter
remotus magnus qualis nūq̄ꝫ fuit ſuper
terrā: p q̄ oia daꝛ intelligi vilis ꝯdictio
hois poſt peccatū: cui oia aduerſanꝛ qui
tam̄ ante peccatum creatus fuit vt omni
bus preſideret.

Secunda pars.

Equiꝛ. Dixerūt ergo ex diſcipu
lis eiꝰ ⁊c. Ubi tāgit collegij du
bitationē obfuſcantē: ꝙ pbat p
plexio mētalis. Ubi ſciendū ꝙ hō aliqñ
pōt dubitare de aliquo dicto in ſe: vel de
aliquo vocabulo poſito in dictis locis: q:
hꝫ aliq̄ꝫ obſcuritatē. ſm̄ h̄ igiꝛ in pte iſta
duplicē aploꝝ dubitationē poſſumꝰ cōſiđ
rare. Prio dubitationē de xp̄i dcō. Secū
do de ipſo vocabulo. ¶ Quantū ad pri
mā dubitationē dicit. Dixerūt ergo ex di
ſcipulis eius ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ diſcipuli
nō intelligebāt dictum xp̄i: ſed đ ipſo du
bitabant duplici de cā. Primo qa triſtes
erant de ānūciata ſibi xp̄i paſſione imminē
te: ⁊ ideo impediebanꝛ a cognitiōe dci iu
xta illud poeticū. Ira impedit animū ne
poſſit cernere verū. Secūdo pp̄ter obſcu
ritatem dictorū xp̄i: que videbanꝛ quaſi
cōcludere cōtradictoria: quia dicebant vi
debitis ⁊ nō videbitis. Et q: etiam dicit:
vado ad patrem: quaſi dicāt: qūo ſi vadit
ad patrem eum videbimus? ¶ Quantū
ad ſecūdam dubitatiōem dicit. Dicebant
ergo quid eſt h̄ ꝙ dicit nob̄ modicuꝫ ⁊c.
Ubi ſciēdum ꝙ diſcipuli neſciētes appli
care ſignificatū huius vocabl̄i modicū ad
diuerſa tēpora videbaꝛ ſecundum Criſo.
xp̄m obſcure loqui ita ꝙ fatebantur ſe il
lud neſcire.

Tertia pars.

Equitur. Cognouit autem yh̄s
⁊c. Ubi tangit periculi denūcia
tionem perterrenteꝫ ꝙ probat
perſecutio temporalis. Ubi ſciendum ꝙ
ille qui aliqua oculta cognoſcit que nō co
gnoſcunt alij: debet eis ſpecialiter ſi eos
diligit illa ānūciaꝛ ⁊ ſi ſint terrorem incu
cientia debet eos vt melius poteſt conſo
lari quem modum h̄ xp̄s tenet. ſecūdum
h̄ igitur in parte iſta quattuor poſſumus
conſiderare. ſ.
Secretoꝝ inſpectiōem.
Dictoꝝ replicationem.

Periculorū exp̄ſſionem.
Diſcipuloꝝ conſolonem.
¶ Quantū ad ſecretorū inſpectōeꝫ dicit.
Cognouit autē yh̄s ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ
xp̄s inquantū deus: cuius eſt pprium co
gnoſcere oculta: iuxta illđ. 1. Re. 16. Homo
enim uidet ea que parent: dn̄s autem in
tuetur cor. cognouit ꝙ diſcipuli de verb̄
que dixerat: dubitabāt: ⁊ ideo voluit eos
certificare. ¶ Quantū ad dictorū repli
cationem dicit. Et dixit eis de h̄ queritis
⁊c. Ubi ſciēduꝫ ꝙ cā quare diſcipuli dubi
tabant: erant verba que xp̄s dixerat: ⁊ iō
volens clarificare replicat ea. ¶ Quan
tum ad tertiū. ſ. periculoꝝ expreſſioneꝫ di
cit. Amen amen dico vob̄ ⁊c. Ubi ſciendū
ꝙ xp̄s volens declaraꝛ dicta ſua: vt diſci
puli amplius non dubitent oſtendit eſſe
duplex tēpus: vnū in quo ipſi flerent mor
tem ſuam: q: tunc nō viderent eum: aliud
in quo gauderent pp̄ter reſurrectionem:
quia tunc eum viderēt ⁊ ſic videre ⁊ non
videre que videbanꝛ cōtradictoria diſci
pulis n̄ ſunt: quia referunꝛ ad diuerſa tē
pora. ¶ Dic igiꝛ. Amen dico vob̄ q: plo
rabitis p lachrimas exterius: ⁊ flebitis p
doloreꝫ interius. ſ. pro illo tēpore modico
quo nō me videbitis. mūdus autem gau
debit. i. homines amatores mūdi. ⁊ etiaꝫ
ſecūdum Alchimiū. poteſt intelligi de oi
bus preſſuris eis futuris. ¶ Quantū ad
quartū. ſ. diſcipuloꝝ conſolatiōeꝫ dicit. Sꝫ
triſticia vr̄a verteꝛ in gaudiū. Ubi ſcien
dum ꝙ quia xp̄s predixerat diſcipulis ꝙ
cōtriſtarentur pp̄ter eius abſentiā: ne for
te crederēt in iſta triſtitia ſe pmanſuros
eos vt pius pater conſolaꝛ benigne. d. tri
ſticia vr̄a q̄ꝫ habetis đ morte mea verteꝛ
i gaudiū: qñ videbitis me a mortuis rebre
xiſſe. vł triſticia q̄ꝫ hēbitis ex p̄ſſuris ⁊ pſe
cutōibꝰ tyrānoꝝ: verteꝛ i gaudiū qñ poſſi
debitis regnū celoꝝ. ¶ Sciēdū ē aūt circa
iſtā ptē p̄ncipalē. i q̄ fit mētio đ gaudio ⁊
triſticia ꝙ loquēdo moralr̄: iuenio dupli
cē ſtatū i mūdo ſibi q̄ꝫtū ad p̄ncipiū ⁊ finē
ꝯrios. ſ. ſtatū iuſtoꝝ xp̄o famłantiū: ⁊ ini
q̄rū dyabolo obſequētiū. ¶ Primo dico
ꝙ iuēio ſtatū iuſtoꝝ xp̄o famłantiū ⁊ iſto
rū ſtatꝰ icip̄ a luctu ⁊ terminaꝛ i gaudiū.
iuxta illđ mat. 5. Bti q lugēt qᵐ ipi ꝯſola
bunꝛ: tñ iſte tribulatōes ſt pue r̄ſpectu ꝯ
ſołonū futuraꝝ: iuxta illđ apo. ro. 8. Nō ſt
ꝯdigne paſſiōes huiꝰ tpis ad futurā gl̄iā
q̄ reuelabiꝛ i nob̄. ¶ Hoc āt fuit figuratū
Heſter. 9. Ubi ſnialr̄ dr̄ ꝙ cū Aman q p
ſeq̄baꝛ pplm̄ iudeoꝝ q tūc erat populꝰ dn̄i
ex q̄ pſecutōe ppl̄s erat i magna triſticia
Rex aſſuerꝰ ad pcuratōeꝫ regie Heſter
feciſſꝫ iterfici: ⁊ iudei ſe iudicaſſēt de ſuis
adu̾ſarijs: luctꝰ ⁊ triſticia i ylaritatē gau
diūq̄ꝫ ꝯuerſa ſūt. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p pplm̄
iudaycū q tūc erat ppl̄s dn̄i: itełłi pn̄t oēs
viri fideles dn̄o ſuiētes. Per Amā vo q
iterp̄taꝛ iniquꝰ itełłi pōt dyabolꝰ ⁊ qlibꝫ
aliꝰ tyrānꝰ pſequēs iuſtos: ex qua perſecu
tōe triſtari dicunꝛ. Per regē āt aſſueꝝ q
interp̄taꝛ beatitudo: itełłr̄ đs q ē btitudo
ſcōꝝ. Per Heſter āt q̄ inꝛpretaꝛ p̄pata vł
eleuata i pplis: itełłr̄ aia cuiuſlibꝫ xp̄iani
fidelꝭ q̄ dꝫ eē preparata ad gr̄aꝫ ⁊ eleuata a
mōdialibꝰ p ꝯtēplatōem eternoꝝ. ¶ Iſta
iſtar regie heſter: dꝫ ad regē aſſueꝝ. i. ad
dcū accedere: ⁊ ip̄m deuotiꝰ dep̄cari vt n̄
ſuccūbat i hoſtiū pſecutōibus ſed vt eos
virilr̄ deuicat: cuiꝰ vota đs ex alto reſpi
ciēs: ip̄am exaudit ⁊ ſibi dat de inimicis
victoriā ⁊ ip̄os interficiēdo. i. pūiēdo eter
nalr̄: eripit ſuos fideles de ip̄oꝝ pſecutiōi
bus: ⁊ ad vitā eternam pducit: ⁊ tūc luctꝰ
⁊ triſticia: vertuntur eis in gaudium. Un̄
de Tob. 3. Non enim delectaris in perdi
tionibus noſtris: quia poſt tempeſtatem
tranquillum facis ⁊ poſt lachrimationem
⁊ fletum exultationem infundis. ¶ Se
cundo dico quod inuenio in iſto mundo
ſtatum iniquorum dyabolo obſequenti
um. Et iſte incipit a gaudio ⁊ termina
tur in luctum. iuxta illud prouerbio. 14.

Eſt via que vr̄ homini recta nouiſſima
āt eius deducūt ad mortē:riſus dolor̄ mi
ſcebit̄ ⁊ extrema gaudij luctus occupat.
¶ Iſti ſunt de qb⁹ dr̄ Job.21.Tenēt tym
panum ⁊ cytharā ⁊ gaudēt ad ſonū orga
ni:ducūt in bonis dies ſuos ⁊ in puncto
ad inferna deſcendūt.Nam lʒ hoīes dele
ctent̄ in ꝯſolatiōib⁹ mūdanis:tn̄ nō auer
tunt ꝙ ſubito venit aliq̄ infirmitas ⁊ q̄ſi
in puncto deſcēdunt ad ꝓfundū inferni.
¶ Hoc āt fuit figuratū in dicto pabolico
xp̄i.Luc.12.Ubi ſnial'r dr̄ ꝙ cuʒ qdam hō
eſſet multū ditatus cogitans i corde ſuo
frui bonis tp̄alibus aīam ſuā alloq̄batur
dicens.aīa mea habes multa bōa poſita
in ānos plurimos:requeſce:comede:epula
re ⁊ bibe h̄ āt intra ſe dn̄te:dixit illi de⁹:
ſtulte:hac nocte aīam tuā repetā a te:que
āt paraſti cui⁹ erunt?q̄ʒ pabolā applicās
xp̄s ad ꝓpoſituʒ dixit:ſic ē q ſibi theſau
rizat:⁊ nō eſt in deū diues.¶ Ubi ſciēdū
ꝙ p iſtum hoīem diuitē ⁊ delectantē in re
bus tp̄alibus pōt intelligi qlibet dedit⁹
cibis ⁊ potib⁹ ⁊ delectationib⁹ carnis:
iſte aliq̄n p̄ſumit de lōgitudine vite.d.
ꝙ hʒ multa bōa poſita i ānos plurimos:
ſʒ multociēs decipitur q: aliq̄n qn̄ credit
multū viuere:⁊ eē in meliori ſtatu:ſubito
mors ſupuenit:⁊ ſic oīa tp̄alia amittit.vn̄
Job.Breues dies hoīs ſunt numer⁹ mē
ſium ei⁹ apud te ē.Un̄ ſubdr̄ i parabola
ſtulte aīam tuā repetēt a te.Nā ab eis re
petit̄ aīa vt reddat rōnem de oībus com
miſſis ⁊ obmiſſis:iuxta illd̄ Luc.16.Red
de rōnem vilicationis tue.⁊ Mat.10.Di
co āt vobis ꝙ oē verbū ocioſum ꝙ locu
ti fuerint hoīes reddent rōnem de eo in
die iudicij.Cogitent ergo peccatores mi
ſerrimi q quaſi a cunabulis vſq̄ʒ ad diem
mortis vitā ſuam ducunt i vicijs:q̄ʒ rōnē
reddere poterunt qn̄ vocabunt̄ a xp̄o vt
reddāt rōnem vſq̄ʒ ad minimū quadran
tem.¶ Sup quē āt detur h̄ ſnia:audiat
xp̄m applicantē pabolam ⁊ dicentē; ſic ē
q ſibi theſaurizat ⁊ non eſt in deū diues.
Nam hō q vult theſaurizare ⁊ ditari re
bus tp̄alibus:cadit in p̄dictaʒ ſniam.Un̄
Ti.6.Qui volūt diuites fieri incidunt in
temptationē ⁊ in laqueū dyaboli ⁊ in deſi
deria multa ⁊ inutilia ⁊ nociua q̄ mergūt
hoīes in interitū ⁊ ꝑditionē.¶ Qui aūt
vult iſtā penā euadere nō dʒ curare d̄ ter
renis ſʒ eſſe diues in virtutibus ⁊ opib⁹
bōis.vt ſic dicat̄ diues in deū ⁊ efficiatur
heres regni celoꝝ:q: tales diuites xp̄s
diligit ⁊ celoꝝ regnū eis ꝓmittit.iuxta il
lud Jac.2.Deus elegit paupes in h̄ mun
do diuites in fide ⁊ heredes regni ꝙ re
promiſit deus diligentibus ſe.

Quarta pars.

S Equtur.Mulier cuʒ parit triſti
tiam hʒ ⁊c.Ubi tangit ex' dedu
ctionē euidentē ꝙ probat condi
ctio natural'.Ubi ſciendum ꝙ qn̄ hō vult
loq exemplariter p̄io dʒ exemplū ꝓpone
re deinde ipm̄ ad ꝓpoſitū applicare.ſm̄ h̄
igitur i pte iſta.2.poſſumus ꝯſiderare.ſ.
Exempli deductionem.
Exempli applicationem.
¶ Quantū ad exēpli deductionē dicit.
Mulier cū parit ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ xp̄s
volens oñdere ꝙ triſtitia diſcipuloꝝ non
erat ꝑpetua ſed eis ſuccederet gaudium
adducit exemplū de muliere parturiente
ſm̄ Criſo.q̄ dum parit hʒ dolorē:ſed iſte
dolor nō eſt ei ꝯtinu⁹ ſʒ terminat̄ in gau
dium p puerum ſibi natū.¶ Quantū ad
exempli applicationē dicit.Et vos igit̄
nunc triſtitiā hētis ⁊c.Ubi tria tangit.ſ.
Deſolutionē aſſiſtentem.
Conſolationem iminentem.
Durationem ꝑmanentem.
¶ Quantū ad deſolutionē aſſiſtentē.di
cit.Et vos nūc ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ diſcipu
li de abſentatiōe xp̄i per mortē que iam
ab ipſo pn̄s denūciabatur multū deſolabā
tur:q: ab eis corporaliter recedebat.vn̄
Jo.16.Uado ad eū q miſit me ſʒ q: h̄ lo
cutus ſum vob̄ triſtitia impleuit cor vr̄ʒ.
¶ Quantū ad conſolatiōem iminentem
dicit.Iterū aūt videbo vos ⁊c.Ubi ſcien
dum ꝙ xp̄us poſt reſurrectionem ſuā di
ſcipulis qui prius triſtes erāt de ſua paſ
ſione apparuit iam glo'ſus exn̄s:de qua
apparitiōe apoſtoli q̄ʒ plurimum ſunt ga
uiſi.iuxta illud Jo.20.Gauiſi ſunt diſcipu
li viſo dn̄o.¶ Quantū ad duratiōeʒ per
manentem dicit.Et gaudium vr̄m nemo
⁊c.Ubi ſciēdum ꝙ primū gaudium ꝙ ha
buerūt diſcipuli de xp̄o in ſua p̄ſentia qn̄
cōuerſabatur cum eis ablatū fuit quādo
xp̄s mortu⁹ eſt ⁊ ſepultus.gaudium aūt
ꝙ ipſi habuerūt de ſua reſurrectiōe:ab eis
auferri nō potuit quantū ad xp̄m:quia fa
ctus erat imortal'.iuxta illd̄ Ro.6.Xp̄us
reſurgēs ex mortuis iam nō morit̄:mors
illi vltra nō dominabit̄.nec etiam quātuʒ
ad diſcipulos q: predeſtinati ad gloriam
⁊ ad ipſam adepti cuʒ ipſo eternaliter cō
gaudebūt.Unde qlibet eorum poteſt di
cere illud p̄s.Cōuertiſti planctū meum
in gaudium mihi cōcidiſti ſaccū meum ⁊
circōdediſti me leticia.¶ Sciēdum ē au
tem circa iſtā ptem ꝙ ſpiritualiter loquē
do p iſtam mulierem intelligi pōt ſancta
mr̄ eccleſia que dicit̄ mlr̄ propter fecūdi
tatem bonoꝝ operuʒ ⁊ q: ſp̄uales d̄i filios
generat.¶ Dicit̄ autem h̄ mulier paret̄
dū i mūdo iſiſtit ꝓfectib⁹ virtutū:i q̄ ptu
triſtitiā hr̄e dr̄:dū vndiq̄ʒ tēptat̄ ⁊ diuer
ſimode affligit̄ ſm̄ Alchi.¶ Gaudet aūt
de fructu pt⁹ q fruct⁹ dr̄ puer nat⁹ ⁊ tri
ſtitie p̄cedētis nō meminit:q: cū iāi cele
ſti glīa ei⁹ filij collocant̄:auferf dolor ⁊ ge
mit⁹ vt iā ſm̄ Alchimū āpli⁹ triſtari ne
ſciāt:ſʒ ſolū et̄nal'r iocūdari.¶ Nec mirū
ſʒ Be.ꝙ hō mūdo mortu⁹ ⁊ adept⁹ cele
ſtē glāʒ dr̄ nat⁹:q: ſic aliqs naſci dr̄ cuʒ d̄
vtero mr̄is ꝓcedēs i hāc lucē vēit:ita pōt
nat⁹ appl'ari q ſolut⁹ a vīcul' carnis ad lu
cē et̄nā ſbl'mat̄.vn̄ ſcōꝝ ſolēnia nō fūera
lia ſʒ natalitia appl'ant̄.¶ Sciē.ꝙ h̄ mlr̄
pōt figurari p illā mliere:d̄ q̄ dr̄ apoc̄.12.
Signū magnū appuit i celo:mlr̄ amicta
ſole ⁊ lūa ſb̄ pedib⁹ ei⁹:⁊ i capite ei⁹ corona
ſtellaꝝ.12.¶ Ubi ſciēdū ꝙ p ſolē itell'i pt
xp̄s:q: ſic̄ ſol material' mūdū illumiat:iu
xta illd̄ eccl'aſtici.42.Sol illumināſ p oīa
reſpexit:ſic xp̄s ſol iuſticie illumiat ſp̄ua
liter oēs hoīes hui⁹ mūdi.iuxta illd̄ Jo.
1.Erat lux v̄a q̄ illumiat oēʒ hoīeʒ vēiēteʒ
i hūc mūdū.¶ Iſto ſole dr̄ amicta mlr̄.i.
ſcā mr̄ eccl'a vel q̄libʒ fidelis aīa:q: p gra
tiā hitat in toto corpore mr̄is eccl'e:⁊ ſin
gulariter in q̄libʒ aīa ſibi fideli.¶ Per lu
nā āt q̄ ſic̄ dr̄ eccl'aſtici.43.eſt luminar̄ ꝙ
minuit̄ in ꝯſumatōe intelligi pn̄t tēpora
lia que iſtar lūe iſtabilitatē hn̄t:⁊ ꝯtinuē
ſunt in defectu:q̄ q̄libʒ aīa fidelis dʒ habe
re ſb̄ pedib⁹.i.ipa ꝯtēner̄ tāq̄ʒ friuola ⁊ ca
duca.Ad qd̄ figuratiue admōemur Joſ.
10.Ubi ſnial'r dr̄ ꝙ Joſ.hūiſſʒ victoriam
de.5.regib⁹ aduerſantib⁹ populo d̄i dixit
ad p̄ncipes exercit⁹ q ſec̄ erāt.Ite ⁊ pōite
pedes vr̄os ſup colla regū iſtoꝝ.¶ Ubi
ſciēdū ꝙ p iſtos.5.reges ipugnātes d̄i po
pulū:itell'i pōt ſenſualitas q̄ maxie viget
in.5.ſenſib⁹ corpis:q ad iſta terrēa maxie i
clināt ⁊ ipugnāt aīaʒ cū ſuis potētijs q̄ d̄
berēt eē ppl's dei.¶ Per Joſ.'āt regērē
⁊ gubnātē pplm̄ itell'r rō i hoīe q̄ hʒ alias
potētias regulare.Cū igit̄ rō p ſuū ipſum
hūerit victoriā d̄.5.ſēſib⁹:q: ab ipſis ſe n̄
ꝑmittit ſeduci tūc dʒ ipar̄ ceteris potentijs ꝙ
ponāt pedes ſup colla.5.regū.i.ſbiugēt ſi
bi ſēſualitatē ad plenū iſta tp̄alia d̄ſpiciē
tes.¶ Per ſtellas āt.12.itell'i pōt doctri
na ⁊ vita xp̄i:eccleſie ⁊ aīe fideli:p.12.apo
ſtolos p̄dicata:q̄ʒ velō coronā d̄bem⁹ por
tar̄ i capite:q: i mēb⁹ n̄ris ſignificat̄ per
cap̄ d̄bem⁹ reger̄ ⁊ ꝓ virib⁹ ope adiplere.
Uel p iſtas ſtellas.12.itell'r remūeratō i ce
leſti p̄ria:q̄ʒ qlibʒ fidelis d̄ſpiciēs tp̄alia
⁊ amict⁹ oīa gr̄a obtiebit:iuxta illd̄ ꝙ ipe
ꝓmittit apoc̄.2.d.Eſto fidelis vſq̄ʒ ad mor
tē ⁊ dabo tibi coronā vite.q̄ʒ nb̄ donar̄ ⁊c.

❡ Dñica quarta poſt paſca. Euangeliũ. trigeſimum quartum introductio.

Uado ad eũ q̄ miſit me: ⁊ nemo ex vobis interrogat me quo vadis Jo. 16. Nos videmus ꝑ expientiam ꝙ qñ aliqs recedit a ꝑſona q̄ʒ diligit: ꝙ ipſaʒ ꝯſolaẜ q̄ʒ meliꝰ pōt: ⁊ h̄ quantũ ad p̄ñs ſpectat tripliciter pōt eſſe. Pᵒ ipſam recomēdādo alicui de quo multum ꝯfidat: ſic fec̄ xp̄s receſſurꝰ de mũdo tpe paſſiōis: qñ recomēdauit mr̄em ſuo fideli diſcipulo Jo. d. pendēs in cruce. Jo. 19. Ecce mr̄ tua: ex q̄ hora accep̄ eā diſcipulꝰ in ſuā. 2ᵒ ſibi ꝓmittēdo ſuũ redditũ eē ꝓpinquũ: ſic fecit xp̄s ſuis diſcipulis. Jo. 16. qñ ānunciās eis ſuũ receſſũ: ⁊ ꝙ nō viderent corporalr̄ dixit. Iteꝝ āt videbo vos ⁊ gaudebit coꝛ veſtrũ. 3ᵒ ꝓmittēdo aliqͦ donuʒ ſibi miſſuꝝ: vt ꝑ donũ miſſum ſciat ipſ̄ʒ viuere: ⁊ in dono q̄ſi in dilecti p̄ñtia delectetur. ꝙ donũ tūc eſt magis placibile: qñ eſt p̄cioſius ⁊ vtilius ⁊ maioꝛis valoꝛis. ⁊ h̄ facit xp̄s diſcipulis in euangelio hodierno: in quo pꝛomittit eis ꝙ lʒ ſe abſentet corporaliter: tamen mittet eis ſpiritum ſāctum: qui eſt donum p̄cioſiſſimũ q: primum ⁊ vltimũ donoꝝ inſpirando ⁊ declarando viam veritatis ⁊ vite. In iſto vero euangelio beatus Jo. tangit quattuoꝛ luculenter. ſilicet.

Xp̄i abſentationem corporalem.
Doni ꝓmiſſionē liberalem.
Mali repꝛehenſionem generalem.
Boni inſtructionē ſalutarem.

❡ Primũ pꝛobat aſcenſio glorioſa. Secũdum clargitio gratioſa. Tertiũ correctio vigoroſa. Quartuʒ eruditio virtuoſa. Primum in p̄cipio. Secundũ ibi. ſʒ ego veritatē dico ⁊c. Tertiũ ibi. Et cuʒ venerit ille arguet ⁊c. 4ᵐ ibi. Adhuc multa hēo ⁊c.

Prima pars.

Quantũ ad primũ vbi tangit xp̄i abſentationē corporalē: q̄ pꝛobat aſcēſio glorioſa dicit. Uado ad eũ ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ quādo aliquis recedit corporaliter ab amico: ⁊ amicus nō ignorat ipſ̄ʒ recedere: ⁊ nich̄ querit ab eo d̄ ſuo receſſu: merito p̄t argui: q̄ʒuis ille qui recedit ſi ſit verus amicus h̄ nō debeat attēdere: ſed ipſum de ſuo receſſu dʒ vt melius pōt cōſolari. Secũdum h̄ igitur in p̄te iſta. 3ᵃ poſſumus cōſiderare. ſ.

Xp̄i diſceſſionem.
Diſcipuloꝝ increpatiōem.
Ipſorum deſolōnem.

❡ Quantũ ad xp̄i diſceſſionem dicit. Uado ad eum qui miſit me. Ubi ſciēdum ꝙ xp̄s videns diſcipulos triſtari de ſua corporali abſentia. ſecũdum Criſo. eis p̄dixit ſe receſſurũ vt eos aliqualr̄ conſolet̄.

❡ Quantũ ad diſcipuloꝝ increpatiōem dicit. Et nemo ex voƀ interrogat ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ q: xp̄s ante iſtud: dixerat diſcipulis. Ueit hora vt oīs q̄ interfic̄ vos: arbitret̄ obſequiũ ſe p̄ſtar̄ d̄o: ita fuerũt cōtriſtati ⁊ timidi facti: ꝙ quaſi nō audebāt xp̄o aliqd dicere: q̄bus quaſi repꝛehēdendo dicit ſecũdum Criſo. ſuʒ receſſurꝰ a voƀ ⁊ iturus ad p̄reꝫ: ⁊ tamē videmini negligētes q: nll's ex voƀ interrogat me quo vadis.

❡ Quantũ ad ipſoꝝ deſolōeʒ dicit. Sed q: h̄ locutus ſum voƀ ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ quia xp̄s dixerat diſcipulis multa paſſuros diſpēdia: ⁊ ipſi adhuc more humano erāt debl'es quia nōdum confoꝛtati plenarie gr̄a ſpiritus ſancti: timebant valde vtrum talia ſibi nunciata poſſent viriliter poꝛtare: ⁊ ſic triſtitia replebant: q̄ʒ ſecũdum Criſo. ꝓnunciando ſuaʒ abſentiā ne ex īſꝑato ab eis recederet mitigabat.

❡ Sciēdũ ē āt circa iſtā p̄tē euāgelij in q̄ ſit mentio de redditu xp̄i ad patrem complera ſua legatōe h̄ fuit figuratũ in angelo Raphaele: d̄ q̄ d̄r thoƀ. 12. ꝙ poſtq̄ʒ relegauit dyabolꝰ i d̄ſerto ſupioꝛis egypti: ⁊ poſtq̄ʒ illūiauit thoƀ. āntiquũ ⁊ ditauit thoƀ. iuuenē: dixit eis: tp̄s ē vt reuertar ad eũ q̄ miſit me: vos āt bñdicite deũ ⁊ enarrate oīa mirabilia eiꝰ.

❡ Ubi ſcīe. ꝙ ꝑ Raphaelē q̄ interp̄taẜ ſanās d̄o. vl' medicina diꝛitelli p̄t xp̄s ylis q̄ velud medicina efficaciſſima a pccis oībꝰ nos ſanauit: iuxta illō p̄s. Miſit v̄bũ ſuũ ⁊ ſanauit eos ⁊ eripuit eos d̄ interitōibꝰ eoꝝ. Nā d̄s pr̄ v̄bũ ſuũ. i. filiũ voluit tp̄alr̄ īcarnari ⁊ naſci d̄ v̄gine vt hoīes pp pccm̄ infirmos ſua virtute ſanaret ⁊ eripet nos a moꝛte.

❡ Iſte d̄r religaſſe dyaᵐ i d̄ſerto ſupioꝛis egypti: q: ꝓ nob pugil ex̄ñs i cruce ipſm deuic̄ ⁊ religauit in ꝓfũdũ īferni: q̄ ſignanẜ d̄r d̄ſertũ egypti: q: ibi ex̄ñtes d̄ſerti ſũt ab oī diuina gr̄a ⁊ ab oī claritate ⁊ ſꝑ i tenebꝛis ꝑmāebũt. Nā iuxta illō Job. 10. Illa ē terra tenebꝛoſa ⁊ op̄ta moꝛtis caligine terra miſie ⁊ tenebꝛaꝝ in q̄ nullꝰ oꝛdo ſʒ ſempiternꝰ horroꝛ inhabitat.

❡ Iſte ēt illuminauit thoƀ. āntiquũ q̄ añ fuerat cecꝰ. Ubi ſcīe. ꝙ ꝑ thoƀ. cecũ ⁊ āntiquũ intellr̄ totũ genꝰ hũanũ ꝙ pp pccm̄ ꝑmoꝝ p̄entũ cecũ dici poterat: q: amiſẜat lum̄ gr̄e. iuxta illō Sophō. 1. Ambulabũt vt ceci: q: dño peccauerũt. Iſtō ſic ſp̄ualiter excecatũ in aduētu ſuo xp̄s illuminauit: iuxta illō Iſ. 35. Deꝰ ipſe vēiet ⁊ ſaluabit nos: tūc apienẜ oculi cecoꝝ ⁊ aures ſurdoꝝ patebũt. Nā iuxta illud p̄s. Dñs ſoluit ꝯpeditos dñs illūiat cecos.

❡ Iſte ēt ditauit Thoƀ. iuuenē ⁊ paupeʒ. i. genꝰ ēt hũanũ pp pccm̄ d̄bitꝭ obligatũ ſb̄ ſ̄uitute dyal': ⁊ ſic dicat illō p̄s. Ego ſũ paup ⁊ dolēs: paup q: nō potat ſoluer̄ d̄bitũ: dolēs q: ſb̄ ſ̄uitute dyaboli exl'atũ a glia paradiſi. Xp̄s āt ylis ipſm ditauit qñ moꝛiendo ⁊ ſꝑgēdo ſuũ p̄cioſuʒ ſanguinē ſoluit d̄bitũ: ⁊ a ſ̄uitute liberās apuit ſibi ianuaʒ ꝑadiſi: vt ſic dicat illō geñ. 10. Ditauit me dñs dote bōa ēt hac vice.

❡ Signant āt d̄r vnꝰ Thoƀ. āntiquꝰ ⁊ alt iuuēis: qbꝰ ambobꝰ ſb̄uēit: q: tā hoībꝰ veteris teſti ſignificatꝭ ꝑ āntiquũ: q̄ʒ noui ſignificatꝭ ꝑ iuuenē paſſio xp̄i ſb̄uēit. Un̄ apo. 1ᶜ thi. 4. Speramus in deũ viuũ q̄ ē ſaluatoꝛ oīum hoīuʒ maxime fideliũ.

❡ Xp̄s inſtar āgeli Raphael' ꝯpleto offō ⁊ legatōe ſua. i. hũano genere redēpto: vincēdo ⁊ religādo dyaᵐ illūinatꝭ ⁊ ditatꝭ hoībꝰ ꝑ collōnē gr̄e d̄re potuit ꝯñter tp̄s eſt vt reuertar ad eũ q̄ miſit me.

❡ Auertat āt fidel' qlibʒ qd vadēs ad p̄reꝫ ⁊ relinquēs mũdũ coꝛpoꝛalr̄ ꝑſuadeat remanētibꝰ. Nā ſb̄dit. Uos aũt bñdicite deũ ⁊ enar. ⁊c. ꝙ qlibʒ fidel' d̄bet humiliter cũ deuotōe implere. d. illō p̄s. Bñdicā dñm in oī tp̄e ſꝑ laus eiꝰ in oꝛe meo. ⁊ illō Dañ. 3. Signa ⁊ mirabilia fec̄ apō me d̄s excelſus.

Secunda pars.

Sequitur. Sed ego v̄itatē dico vobis ⁊c. Ubi tāgit dñi ꝓmiſſionem generalē. ꝙ ꝓbat elargitio gr̄oſa. Ubi ſcīe. ꝙ qñ aliqs amicus videt quē diligit turbari d̄ ſuo receſſu dʒ ipſuʒ quātum pōt dulciꝰ ꝯſolari oñdēdo ꝙ ē vtilis ⁊ remāſio dānoſa. Sʒ h̄ igiẜ in p̄te iſta tria poſſumꝰ ꝯſiderare. ſ.

Abſentatōis actum.
Remāſionis dānum.
Abſentatōis fructum.

❡ Qᵐ ad pᵐ iſtoꝝ dic̄. Sʒ ego v̄itatē dico voƀ ⁊c. Ubi ſcīe. ꝙ ſi diſcipl'i ſciuiſſent vtilitatē q̄ ſibi debebat euenire de abſentatōe xp̄i: q: miſſio ſp̄s ſ. qui eos conſolaretur: non fuiſſent triſtati: ſed magis gauiſi. Et hoc eſt ꝙ dic̄ xp̄s non debetꝭ triſtari de meo receſſu coꝛpoꝛali a vobis: cuiꝰ ꝯrium eſt. q: triſtitia impleuit coꝛ veſtrũ ſed ego veritatem dico vobis. expedit vobis vt ego vadam. q. d. ſ̄m Criſo. ⁊ ſi mihi les contriſtemini: opoꝛtet vōs audire me recedere a vobis. Unde Luc. 24. Nōne opoꝛtuit pati Chꝛiſtum ⁊ reſurgere a moꝛtuis ⁊ ita intrare in gloꝛiam ſuam.

❡ Quantum ad remanſionis dānum dicit. Si ego non abiero ⁊c. Ubi ſcīe. ꝙ q̄ volunt diuinā ꝯſolōneʒ hr̄e: non debent

mundanas q̄rere:ſʒ eas deſpicere ⁊ pro ni
hilo reputare :⁊ ſic quaſi ꝑ triſtitiá ad cõ
ſolationé véire.vt ſic verificet̄ illd̄ Mat.
5.Beati q lugent qm̄ ipi ↄſolabũtur.Vn̄
Ber.Delicata é nimis dia conſolõ:nec da
tur habétibus aliená.Et h̄ eſt ꝙ dicit.Si
nõ abiero paclitus nõ veniet ad vos.Ac
ſi aperte dr̄et ſecũdum Grego.ſi ab inten
tionis vr̄e oculis:corpus nõ ſubtraho:ad
intellectũ vos iuiſibilem:ꝑ conſolatorem
ſpirituʒ nõ perduco.¶ Quantũ ad abſen
tationis fructum dicit.Si aũt abiero mit
tam eum ad vos.Vbi ſciédum ꝙ xp̄us q
quátum ad ditatem eſt equalis pr̄i:a quo
vna cũ patre ꝓcedit ſpiritus ſanctꝰ : poſt
ſuá aſcéſionem:ꝓmittit eũ diſcipulis miſ
ſurum.vt ſic potuerit dr̄e illud Luc.24.
Ego mittam ꝓmiſſum patris mei i vos.
q̄ qdem ꝓmiſſum erat ſpiritus ſanctus.
¶ Sciédum é autem ꝙ licet xp̄s eſſet oi
potés ⁊ ſic quantũ eſt d̄ poténtia abſoluta
potuiſſʒ dare ſpiritũ ſanctũ diſcipulis an̄
ſuam aſcenſionem:tamé h̄ non fuit conue
niens:⁊ ideo dixit eis ꝙ expediebat ad h̄
vt ſpiritũ ſanctum haberét ꝙ iret ad pa
trem.⁊ primo ꝓpter cõuenientiá que debʒ
eſſe inter donũ ⁊ dantem.Vbi ſciédum ꝙ
xp̄s ante ſuam reſurrectiõem nõ habuit
corpus glorioſum:⁊ ideo nõ habebat totá
dignitatem corporis: q̄ʒtam hũt poſt re
ſurrectiõem:quia igit̄ ſpiritus ſ.eſt donũ
digniſſimũ:ideo nõ fuit cõueniens vt da
retur a xp̄o niſi quádo fuit i ſtatu digniſ
ſimo:ꝙ fuit quádo habuit corpus glorio
ſum ad dexterá patris.Vnde Jo.7.Spi
ritus nõdum erat datus quia xp̄s nõduʒ
erat glorificatꝰ.¶ Scdõ ꝑp cõuenientiá q̄
dʒ eſſe inter donũ ⁊ recipienté.Vn̄ ſciédũ
ꝙ diſcipl̄i q debebát recipe ſp̄m ſ.an̄ xp̄i
paſſioné ⁊ morté nõ erát recõciliati dõ:q̄r
ꝑ morté ſuá cũ eo xp̄s nos recõciliauit.iu
xta illud coll̄.1°.In ipʒ iqt apl̄s cõplacuit
oéʒ pléitudiné hitare:⁊ ꝑ eũ recõciliaret oia
i ipʒ ꝑ ſacrificiũ ꝑ ſanguiné crucis:ſiue q̄ in
cel̄ ſiue q̄ i terris ſt̄:q: igit̄ ſp̄s ſ.ñ debat
dari niſi recõciliatis : igit̄ ⁊c.¶ 3° ꝑp ipedi
métũ ꝙ erat i apl̄is ad ipʒ recipiédũ.Vn̄
ſciédũ ꝙ diſcipl̄i an̄ paſſioné xp̄i adhuc ſi
bi more hũano inherétes ⁊ gaudétes de
ſua pn̄a:nõ eleuebant̄ métal̄r ad ↄſiderá
dũ celeſtia:⁊ iõ nõ diſpõebant̄ ad receptõ
né ſp̄s ſ.xp̄o át recedéte.ſibi inherebát i
uiſibl̄r.⁊ q̄dá amore ſpũali i eũ eleuabant̄
ꝙ diſponebat eos ad receptõeʒ ſp̄s ſ.⁊ ſic
nõ fuit ↄueniés ꝙ an̄ morté ſuá daret ſpi
ritũ ſ.Vn̄ i pſona xp̄i loqt̄ Aug.d.Si ali
méta terréa qbꝰ vos alui nõ ſubtraxero:
⁊ ſolidũ cibũ nõ exurietis:ſʒ carni carnal̄r
adheſitis:capaces ſpũs nõ eritis.

Tertia pars.

Equit̄.Et cũ venerit ⁊c.Vbi tan
git mali reꝓhéſioné genralé:q̄
ꝓbat correctio vigoroſa.Vbi ſci
endũ ꝙ qn̄ aliqs vl̄t ordinate reꝓhédere
aliqué.Prio dʒ reꝓhédere general̄r vitia.
poſtmodũ in ſpáli dʒ deſcédere ad illa que
tangũt illũ magis in ſpáli.qué modũ dicit
xp̄s ꝙ tenebat ſpũs ſ.Scdm̄ h̄ igit̄ in pte
iſta.2° poſſumꝰ ↄſiderare .prio reꝓhenſio
né ſumptá generaliter.2° explicitá ſingu
lariter.¶ Quantũ ad primũ dicit.Et cũ
venerit ille ⁊c.vbi ſciendũ ꝙ lʒ xp̄s dicat
ſpũʒ ſ.arguet̄ mundũ:nõ tn̄ ꝑp h̄ excludit
qn ipſe mundũ arguerit : cũ indiuiſa ſint
opa trinitatis:ſʒ dat̄ intelligi ꝙ ſpũs ſ.datꝰ
apl̄is aufert ab eis tioré ⁊ dat eis audatiá
ſʒ Augu.reꝓhédédi peccõres .Dic igit̄ cũ
venerit ſpũs ſ.argueret hoies de iuſtitia
q̄ʒ nõ hñt:⁊ d̄ iuditio ꝙ nõ timét.¶ Quá
tum ad ꝑm dic.De pccõ quidem ⁊c. Vbi
tria explicat.ſ.reꝓhenſioné culpe iſiciétis.
iuſtitie deficientis.⁊ iudicij nõ terrentis.
¶ Quantũ ad primũ dic.De pecõ qdé q:
nõ crediderũt in me. Vbi ſciendum ſm
Augu.ꝙ h̄ pccm̄ accipit̄ ꝑ pccõ ifidelitatis
de q̄ ſpál̄r reꝓhédent̄ hoies mũdai tanq̄
de illo ꝙ eſt fundamentũ oium malorum.
¶ Sciendũ é át ꝙ ſignáter xp̄s dicit q:
nõ credidert̄ in me.Vnde ſciéduʒ ꝙ alid̄
eſt credere deum:aliud dõ: aliud in deuʒ:
credere deũ:eſt credere eũ omnipotenté
⁊ ꝑmiatorem bonoꝝ:⁊ punitorem maloꝝ.
iuxta illud hebr .ij.Credere enim dʒ acce
dentes ad deũ q: eſt ⁊ inquirétibus ſe re
muneratorem fieri. ¶ Credere aũt deo
eſt credere vera eſſe que dicit.iuxta ꝙ d̄
abraá dicitur gñ.15.Credidit abraá deo ⁊
reputatũ eſt ei ad iuſticiam.vnde eccl̄i.2.
Qui timent deũ non erũt incredibiles v̄
bo illius.¶ Credere vero in deum.é cre
dendo eum amare ⁊ firmiter ei inherere
⁊ d̄ tali dicit xp̄s.Jo.5.Omnis qui viuit
⁊ credit i me nõ morieꝛ i eternũ.¶ Quá
tum ad reprehéſionem iuſticie deficiétis
dicit De iuſticia vero.ſ.argueret ſpiritus
ſ.mũduʒ q̄ʒ non habet:q: non credidit ꝙ
non videt vos autem habetis:quia credi
tis etiam ꝙ nõ videtis:cuius ſignum eſt
quantũ ad diuinitatem q̄ʒ in me creditis
⁊ quantũ ad humanitaté quia ad patrem
vado ⁊ iam nõ videbitis me:⁊ tamé i me
credetis:⁊ q: mundus h̄ nõ in me credit
ideo de hac iuſticia arguet̄.de iſta iuſtitia
dicitur.1.petri.1.vbi loqués de xp̄o dicit.
quem cũ non videritis diligitis in quem
nunc quoqʒ nõ videntes creditis:creden
tes autem exultabitis leticia ienarrabili
⁊ glorificata reportátes finem fidei vr̄e:ſa
lutem animá veſtrarũ.¶ Alio modo po
teſt exponi h̄ pticula de iuſtitia xp̄i q̄ʒ ha
buit in vita.Vbi ſciédum ꝙ xp̄s in vita
ſua fuit iuſtiſſimus ⁊ ꝑfectiſſimus omni
virtute . vt ſic de ipſo dici potuerit illud
ꝑs.Juſtus dñs ⁊ iuſtitiá dilexit equitaté
vidit vl̄tus eius.Hanc aũt iuſticiam non
credebát homines eſſe in xp̄o:ſed ipm̄ re
putabant iniuſtum ⁊ malũ.iuxta illd̄ Jo.
8.Demoniũ habes.⁊ ideo de iſta iuſticia
q̄ʒ ñ credidert̄ in xp̄o:a ſpũ ſ.merito reꝓ
hédunt̄.¶ Quantũ ad reprehéſionem iu
dicij nõ terrentis dicit.De iudicio aũt:q:
ꝑnceps huius mũdi iá iudicatꝰ eſt.Vbi
ſciédum ꝙ ſecũdum Augu.dyabolꝰ dicit̄
princeps huius mundi.i.iniquoꝝ qui cor
de non habitát niſi in h̄ mundo qué dili
gunt.¶ Ille át merito poteſt argui:qui
adheret alicui cõdemnato ⁊ maxime quá
do eſt ita debil̄ poténtie ꝙ nõ poteſt cum
vincere:ſed ab eo vinci.Cum igit̄ dyabo
lus ſecũdum Aug.de verb̄ dñi:licet i mũ
do ꝑmittatur a deo ad nr̄m exercitiũ:ipʒ
tamen ſi volumus poſſumus vincere:⁊ é
cuʒ ſuo exercitu iudicatus.igitur merito
poſſunt argui qui ipſum ſecunt̄ ⁊ iudiciũ
diuinũ non timent.¶ Quantum igit̄ ad
iſtas tres reprehéſiones factas mũdo ꝑ
ſpiritum ſ.vt ipſas hoies caueant:Loqui
tur Augu.ſup Jo.d.Credant itaqʒ homi
nes in xp̄m ne arguant̄ de peccato infide
litatis ſue quo peccata omnia detinent̄.trá
ſeant in numerũ fidelium:ne arguant̄ de
iiuſticia eoꝝ ꝙ iuſtificatos nõ imitantur.
caueát futuꝝ iudicium:ne cum mũdi prin
cipe iudicent̄:quem iudicatuʒ imitátur.
¶ Sciédum é autem circa iſtam pteʒ ꝑn
cipalem in q̄ ſit métio de pccõ .ſ.infidelita
tis:⁊ d̄ iuſticia ⁊ d̄ iudicio ꝙ loquédo mo
raliter homo dʒ peccatũ vitar̄ q: peccatũ
ſeparat hoiem a deo:⁊ ꝑuat ipſum viſiõe
diuina.iuxta illd̄ Jſ.59.Iniquitates vr̄e
diuiſerũt inter vos ⁊ deuʒ vr̄m:⁊ peccata
vr̄a abſcõdert̄ facié eius a vob̄.Vn̄ eccl̄i.
21.Quaſi a facie colubri fuge peccata:⁊ ſi
acceſſeris ad illa ſuſcipient te dentes leo
nis:dentes eiꝰ interficientes animas ho
minũ.¶ Licet át omnia pccá dbeamꝰ vi
tare general̄r tn̄ in ſpáli pccm̄ infidelitatis
q: eſt ꝑncipiũ omniũ maloꝝ ⁊ grauiſſime
punit̄ a dõ.¶ Hoc át fuit figuratũ exo.
32.Vbi ſentétial̄r dr̄ ꝙ cũ aarõ ad petitio
neʒ ppl̄i feciſſʒ vitulũ ↄflatileʒ queʒ ppl̄s
adorauit dixit dñs ad Moy.q erat cum
ipſo in mõte.Vade ⁊ deſcende : peccauit
ppl̄s tuꝰ queʒ eduxiſti de terra egypti:fe
cerũtqʒ vitulũ ↄflatileʒ ⁊ adorauerũt:queʒ
videns Moy.⁊ arripiens vitulũ ↄburſit

⁊ cõtriuit vſq3 ad puluerem quem ſpſit i
aq̄3 ⁊ dedit ex eo bibere filijs iſrl' p̄rece
pitq3 filijs leui:q in h̄ peccato non cõſenſe
run' ꝙ ſumptis armis interficerẽt tanti
ſceleris noxios:⁊ interfecerũt in die illa
quaſi.23^a.milia hominũ.¶ Ubi ſciendu3
ꝙ p filios iſrl' intelligi poſſunt xp̄iani fi
deles:quos Moy.i.xp̄us eduxit de egy
pto.i.d̄ tenebris peccatoꝝ.Un̄ deutero.4.
Nos ãt tulit dn̄s ⁊ eduxit de fornace fer
rea egypti vt haberet ppl'3 hereditariũ.
ſic fit in p̄ſenti die.¶ Sed tamen multi
ſunt miſerabiles ⁊ ingrati tãti bn̄ficij d̄u3
obliuiſcẽtes:⁊ inſtar ydolatraꝝ ⁊ ĩfideliũ
ſibi fabricãt conflatile3 vitulũ quem ado
rant dum pl's mundanis ſeruiũt q̄3 xp̄o:
qui eos p̄prio ſanguine acq̄ſiuit.¶ Sed
auertat peccator miſerrimus ſic oblitus
dei ſui.⁊ magis reuerẽs iſtis mundanis
quid d̄r.Nam d̄r ꝙ Moy.vitulum cõfla
tilem quem adorauerãt cõminuit in p̄lue
rem:⁊ miſcens cũ aqua dedit populo ad
bibẽdum:ſic accidet miſero peccatori : ꝙ
iſte res tẽporales qbus fuit deditus cõ
minuent i puluerem:dũ.ſ.quantũ ad ſe ad
nichilũ redigent:ꝙ erit i morte vbi diui
tie nõ poterunt eũ liberare : q̄ tamen ſibi
dabunt in potum:dum p̄pter ipſas eter
naliter cruciabit.Unde Luc.10.Mortu^9
eſt diues ⁊ ſepultus ẽ in iferno . ¶ Sciẽ
dum ẽ etiam ꝙ homo d3 habere iuſtitiã.
iuxta eccleſiaſtici.2.Filij accedens ad ſer
uitute3 d̄i ſta in iuſticia ⁊ timore ⁊ p̄para
animã tuam ad tẽptationem.quare:quia
p̄uer.ij.Non proderũt diuitie i die vltiõis:
iuſticia aũt liberabit a morte.Na3 oẽs di
uitie q̄ ſunt i mundo:quantũ ẽ de ſe hoie3
nõ liberarẽt.ſ.a morte penarũ inferni . ꝙ
tñ fac̃ iuſticia ſi i hoie ſit inuẽta . ¶ Hoc
ãt fuit figuratũ dan̄.6.Ubi ſinial'r d̄r ꝙ cũ
ad p̄curationẽ aliquoꝝ inuidẽtium dan̄.
rex dari^9 feciſſ3:eũ mitti i lacũ leonũ vt d̄
uoraret ab eis iuit i craſtinũ ad videndũ
ſi mortu^9 eſſet quẽ viuũ ⁊ ſanũ repiẽs:ad
miratus fuit cui dixit dan̄.d̄s miſit ange
lum ſuũ:⁊ cõcluſit ora leonũ ⁊ nõ nocuerũt
mihi:q: coram eo iuſticia inuẽta ẽ in me.
¶ Ubi ſciẽdum ꝙ p dan̄. qui vir deſide
riorum dictus eſt:intelligit quilibet fidel'
xp̄ianus q toto corde deſiderat̃ d3 eſſe cõ
iunctus cum deo:ad cuius imaginem eſt
creatus.d.cũ p̄s.Queãdmodũ deſiderat
ceru^9 ad fontes aquaꝝ ita deſiderat aĩa
mea ad te d̄s.Per lacum aũt leonũ intel
ligi põt hic mũdus:qui ẽ lacus miſie:q:
in ipſo ſemp ſumus in miſerijs ⁊ tribula
tionibus multis . ¶ Signãter autem d̄r
lacus leonũ hic mũdus:quia i ipſo ad no
ſtrum exercitiũ habitãt demones nos tẽ
ptantes:⁊ deuorare volẽtes : ſignificati p
leões feroces.iuxta illd̄.i.petri.5.Aduer
ſarius vr̃ dyabolus tanq̄3 Leo rugiẽs cir
cuit querẽs quẽ d̄uoret.¶ In iſto igitur
lacu.i.mũdo:poſitus ẽ homo ad p̄curatõ
nem dyaboli.Qui aũt vl't p̄icula leonũ.i.
demonũ : ⁊ mortem ſp̄ũalem in h̄ mũdo.⁊
eternalem i alio euadere:d3 ꝙ inſtar dan̄.
habeat iuſtitia3 :⁊ tali mittit d̄s angelum
defenſorem.q eu3 liberat ne interficiat:vl'
ledat ab hoſtibus eum volẽtibus deuora
re Un̄ p̄s.Immittit angl's dn̄i i circuitu
timentibus eum ⁊ eripiet eos . Et p̄uer.
ij.Juſtus de ãguſtia liberatus ẽ:⁊ tradet
impius p eo ¶ Sciẽdũ eſt ẽt ꝙ hõ d3 vita
re iudiciũ diuĩũ ꝙ ſcit certitudinal'r futu
rũ.iuxta illd̄ Jo.19.Fugite a facie gladij
q^m vltor iniquitatũ gladi^9 ẽ : ⁊ ſcitote eẽ
iudiciũ.Un̄ ad ro.2.Exiſtias ãt h̄ o hõ q
iudicas eos q talia agũt ⁊ facis ea : q: tu
effugies iudiciũ dei.q.d.nullo mõ . quod
cognoſcẽs p̄s:⁊ ip̄m p̄timeſcẽs dicebat .
Nõ intres in iudiciũ cũ ſeruo tuo dn̄e:q:
non iuſtificabit in ↄſpectu tuo ois viuẽs
Iſte iudex faciẽs iſtud iudiciũ põt figura
ri p d̄d̄ de q̄ d̄r.2.Re.8.Faciebat euoq3 d̄d̄
iudiciũ ⁊ iuſticiã omni populo.¶ Ubi ſci
endum ꝙ per Dauid qui interpretat̃ d̄co
rus aſpectu ⁊ manu fortis intell'r xp̄s : q

decorus aſpectu fuit propter ſanctitatem
⁊ manu fortis pp iſupabilem p̄tãtem:iuxta
illud.1.Re.1.Nõ eſt ſanctus vt ẽ dn̄s:neq3
eim eſt alius extra te ⁊ nõ ẽ fortis ſicut de
us nr̃.¶ Iſtud d̄r facere iudiciũ ⁊ iuſtici
am:q: ip̄e h3 totũ mũdũ iudicare.Un̄ p̄s.
Parauit in iudicio thronũ ſuũ: ⁊ ip̄e iudi
cabit orbẽ terre in eq̄tate iudicabit popu
los i iuſticia.¶ Qualẽ ãt ſit ſuũ iudiciu3
⁊ q̄3 iuſtũ d̄r figuratiue apoc .ij. Aduenit
ira tua ⁊ tẽpus mortuoꝝ iudicari ⁊ redd̄
re mercedem ſeruis tuis p̄phetis ⁊ ſcis
⁊ timẽtib^9 nom̃ tuum puſillis ⁊ magnis ⁊
exterminãdi eos q corrumpunt terram .
¶ Ubi auertere poſſumus diuerſitatem
ſtipendiorum que dantur diuerſis hoib^9
ſm diuerſitatem operum.Nam iuſtis ⁊ bo
nis dat mercedem retributõnis eterne :
peccatores autem exterminat in profũdũ
inferni:iuxta illud ꝙ ip̄e dicit Math.25.
Ibunt inq̄t hi.i.peccatores in ignem eter
num.iuſti autem in vitam eternã.¶ Qr̃
autem ſit iſta ſtipendiorum diuerſitas:q:
in hoc mundo diuerſimode operati ſunt:
⁊ iõ debẽt recipe ſic laborauerũt. iuxta ꝙ
xp̄s dicit apoc.22.Ecce venio cito : ⁊ mer
ces mea mecũ ẽ reddere vnicuiq3 ſ3 opa
ſua.

Quarta pars .

Equitur.Adhuc multa hẽo ⁊c .
Ubi tangit boni inſtructionem
generale3:ꝙ p̄bat eruditõ vigo
roſa.Ubi ſciẽdũ ꝙ q alios vult iſtruere
d3 reſpicere capacitatem audientiũ ⁊ ſm
ꝙ ſunt capaces eos d3 inſtruere:q: igitur
diſcipuli non erant capaces dcõꝝ xp̄i : q:
mũdũ illuſtrat a lumine ſp̄s ſ. iõ promittit
eis ꝙ p̄s ſ.docebit eos cum venerit.⁊ ſ3
hoc h̄ quattuor poſſumus conſiderare. ſ.
Collegij debilitatem ad capiẽdũ.
Paracliti viuacitatẽ ad dirigẽdum.
Dei neceſſitatẽ ad credẽdũ .
Xp̄i celebritatẽ ad reuerẽdum.
¶ Q^m ad p^m iſtoꝝ dicit.Adhuc mlta ⁊c.
Ubi ſciẽdũ ꝙ doctria d3 eẽ ſ3 capacitate3
genũ q: p̄uis legenda ſunt groſſiora: ma
gnis ãt ſbtiliora.Un̄ apo.dic̃.1.cor.3.Non
potui vob̄ loq q̄ſi ſp̄ũalibus:ſ3 q̄ſi carnali
bus:tanq̄3 p̄uulis in xp̄o lac vob̄ potum
dedi nõ eſcam.q.d.iperfectj hõ d3 loq faci
lia ad capiẽdũ ſignificata p lac ꝙ ſine dif
ficultate bibitur:perfectis aũt ſubtilia ſi
gnificata per eſcam duram.⁊ hoc eſt ꝙ di
cit.Adhuc multa alta ⁊ ſbtilia hẽo vobis
dicere ſed non poteſtis portare modo :q:
nundum eſtis capaces.¶ Q^m ad p̄acliti
viuacitatem ad dirigẽdum dicit.Cu3 aũt
venerit ⁊c.Ubi xp̄s p̄ cõmendat iſtu3 do
ctorem.ſ.ſp̄m ſ.a nobilitate eſſendi: q: dic̃
eum ſp̄m v̄itatj:qui iõ ſp̄s v̄itatj d̄r : quia
a p̄re ⁊ filio q v̄itas eſt eternal'r p̄cedit.
¶ 2° cõmendat eum a mõ docendi q: do
cebit celeriter vtiliter ⁊ vniuerſal'r.celeri
ter:cum dicit cũ venerit.q.d.ita celeriter
docet:ꝙ ſtatim qñ venerit vos docebit .
Unde Greg.in oml'.pen̄t.d.Audi qual' ẽ
iſte artifex ſp̄s.nulla ad docẽdum mora
agit ſed mox vt tetigerit mentem docet:
imo ip̄m tetigiſſe docuiſſe eſt. ¶ Q^m ad
doctrinam vtilem dic̃ docebit vos verita
tem:ꝙ eſt qñ per ſpiritum ſ.diffuſum in
cordib^9 nr̃is v̄a ⁊ bona intelligunt:⁊ itel
lecta appetunt.¶ Q^m ad ei^9 doctrinam
vniuerſalẽ dic̃.oẽm v̄itatẽ.Ubi ſciendum
ꝙ ſp̄s ſ.oẽm veritatẽ ad ſalutẽ neceſſari
am docuit apl'os qñ vẽit i eos i habũdan
tiam.ſ.fidei.¶ Uel põt dici: docebit vos
oẽ3 veritatẽ:q: general'r loquẽdo: triplex
eſt veritas.ſ.doctrine vite ⁊ iuſticie.docet
igit primo veritatem doctrine dum docu
it qd credẽdum . ⁊ iõ ſibi dicere poſſum^9
illud Math.22.Magiſter ſcimus q: ve
rax es ⁊ viam dei in veritate doces.¶ 2°
docuit veritatem vite : dum docuit quid
agendum . de qua dixit Rex Ezechias
Iſa.38.Obſecro domine memento queſo
qũo ambulauerim coram te in veritate :
⁊ in corde perfecto:⁊ ꝙ bonum ẽ in ocul'
tuis fecerim . ¶ Tertio docuit nos veri

tateꝫ iuſticie:qñ docuit qūo eſt ad ꝓximū
ſe hñdū:q: ad ꝓximū dꝫ benigne ⁊ ƀꝫ iu
ſticiā ſe hr̄e.iuxta illō ꝓuer.18. Accipe p
ſonā impij in iudicio nō eſt bonū vt decli
nes a v̄itate iudicij. ¶ Qm ad dci neceſ
ſitatem ad h̄ credendū dic̄. Nō.n.loquet̄
⁊c.Ubi ſciendū ꝙ q: xp̄s dixerat aplis.
q: docebit vos omneꝫ v̄itateꝫ:vt h̄ certitu
dinal'r credāt oñdit ꝙ aliō loq nō pōt ni
ſi v̄itatem:q: cū ipſe ꝓcedat a filio q eſt
v̄itas ⁊ nō loquat̄ a ſemetipſo ſꝫ a filio nō
pōt loq nec docer̄ niſi v̄itateꝫ.¶ Qm ad
exempli celebritatem ad reuerendū dic̄.
Ille me clarificabit ⁊c.vbi p̄ pōit iſtiꝰ cele
britaꝭ actuꝫ.2o cām.¶ Qm ad actuꝫ dic̄.
Ille me clarificabit.i.me glo'ſuꝫ oñdet co
rā mundo.Ubi ſciēdum ſm Aug.ꝙ gl'a
eſt frequēs fama cum laude.Iſta tn̄ gl'ia
aliqñ pōt eſſe falſa:⁊ h̄ tribus mōis:p̄ qñ
laudātes errāt in rebꝰ.ſ.qñ putāt illō ꝙ ē
bonū eē malū vel ecꝰ.2o qñ laudātes nō
errāt in rebꝰ q: bñ ſciūt diſcernere,qd ſit
bonū:⁊ qd malū:tn̄ errāt i hoibus: q: pu
tāt aliqñ eē bonū illū q ē malꝰ vel ecꝰ.3o
pñt errar̄ vtroqꝫ mō.Sp̄s igit̄ ſcūs clari
ficādo ⁊ reddēdo xp̄m glo'ſum mūdo:nul
lo iſtoꝝ modoꝝ errar̄ potuit cū ſit ſapie i
finite:⁊ p ꝯn̄s laꝰ ſua ānūciata d̄ xp̄o ſim
pl'r fuit v̄a.¶ Qm ad iſtiꝰ celebritaꝭ cāꝫ
dic̄.Quia de meo accipiet ⁊ ānūciabit vo
bis.Ubi ſciēdū ꝙ ſp̄s ſ.al'r accep̄ eē a deo
⁊ al'r creatura.Nā creatura ſic accep̄ eſſe
a d̄o ꝙ nō ē ip̄e d̄s.Sp̄s āt ſcūs ſic accep̄
eſſe a p̄re ⁊ filio ꝙ ē idē cū eis i eſſentia.
⁊ iō ſm Aug.nō ē mior filio.¶ Dic̄ igit̄
ſp̄s ſ.me clarificabit:⁊ h̄ ē ꝯuēiēs q: d̄ mo
accipiet.i.de me ꝓcedit.q āt eſt ab alio d̄
bet claꝝ facer̄ ⁊ glorificare illum a quo ē.
igitur debet me clarificare ſicut ego pa
trem clarifico a quo eternaliter naſcor.
¶ Quid autem ānunciet nobis ſpiritus
ſ.audi ipſum dicentem Is.42.Que p̄ma
fuerunt.Ecce venerunt:noua quoqꝫ ego
ānuncio anteqꝫ oriantur audita vobis ſa

ciam. Nam nobis annunciat deſiderata
de Chriſto a ſanctis patribus:q: iaꝫ xp̄s
fuit imolatus ⁊ paſſus:noua quoqꝫ nobiſ
ānunciat.ſ.ex paſſione xp̄i: apertōnē Ia
nue paradiſi:nobis etiam ānunciat q̄ ven
tura ſunt anteqꝫ oriantur.ſ.gloriam para
diſi qꝫ expectamus.de qua expectatōe lo
quitur Petrus.2a.cano.3o.d. Nouos
vero celos ⁊ nouā terram ⁊ ꝓmiſſa ip̄ius
expectamus in qbus iuſticia habitat: q
autem ſint iſta ꝓmiſſa dr̄ Iac̄.1.Beatus
vir q ſuffert tēptatōem qm̄ cum ꝓbatus
fuerit accipiet coronam vite quam rep̄ro
miſit d̄s diligētibus ſe.Ad qꝫ coronā ⁊c.

Dñica.5a poſt paſca. Euāgelium.35m.

a Men amē dico vob̄ ſi qd
petieritis patreꝫ i noīe m̄o
dabit vob̄.⁊c.Io.16.Nos vi
demus p experientiā ꝙ q̄t
tuor ſunt inter alia q̄ faciūt
hoieꝫ gratioſuꝫ ⁊ diligibileꝫ alt̄i.Primuꝫ
eſt mūeris liberalitas.Nā qñ hō multuꝫ
eſt liberal' in largiendo:tal' gratioſus ef
ficit̄ ⁊ amicꝰ.iuxta illud ꝓuer.19.Multi
collunt p̄ſonam potentis ⁊ amici ſunt dōa
retribuentis.¶ 2m eſt amoris fidelitas.
Nam qñ vnus diligit veraciter alium ⁊
ſine fictiōe ab eo diligit̄: tunc inter eos a
micitia cōfirmat̄:ſic̄ pꝫ de ionatha ⁊ d̄ dd̄:
q: videns iōathas ꝙ diligebat̄ a dd̄:⁊ ip̄e
diligebat euꝫ.iuxta illud.1.Re.18.Nā iōa
the colligata eſt anima dd̄:⁊ dilexit eum
ionathas quaſi animā ſuam.¶ 3m eſt ge
neris nobilitas.Nā qñ homines ſunt ma
gis generoſi ⁊ meliꝰ morigerati: tūc ſunt
magis placibiles.ſic̄ pꝫ dañ.i.de nabuc̄.re
ge q ordinauit cum ſeruis ſuis ꝙ introdu
cerent de filijs iſrael ⁊ de ſemine regio ⁊
tyrānorū.i.magnatoꝝ ⁊ nobiliuꝫ:pueros i
qbus nō eſſet macula ⁊ decoros forma vt
nutrirent̄ in palatio regis:⁊ tāqꝫ accepti
ſibi ⁊ gratioſi:ſtarent in conſpectu eius.

¶ Quartū eſt ſapiētie claritas.Nam qñ
aliquis eſt prudens ⁊ ſapiēs: ē magis ac
ceptꝰ hoibꝰ: qꝫ ſi eſſet ſtultus.iuxta illō
ꝓuer.14.Acceptus ē regi miniſter intelli
gens.¶ Ut igitur xp̄m diligamꝰ ⁊ q̄ꝫqꝫ
nob̄ gratioſum ⁊ placibl'em:beatus Io.in
euangelio hodierno tāgit d̄ ip̄o quattuor
p̄dicta.Nam tangit.
Largitaꝭ munificentiā diffuſiuā.
Caritatis beniuolentiā amatiuaꝫ.
Dignitatis excellentiā ꝓceſſiuam.
Claritatis intelligētiā cognitiuā.
¶ Primū ꝓbat exhibitō libal'.2m dilectō
ſpiritual'.3m emanatio ſingularis.4m in
tellectis general'.¶ Primū i prin.2m ibi
h̄ in p̄v̄.locutus ſuꝫ.3m ibi.exiui a p̄re ⁊c.
4m ibi.dixerūt ei diſcipuli ⁊c.
Prima pars.
q Uantū ad primū vbi tangit lar
gitatis munificētiā ⁊c.dicit.Am̄
amen dico vob̄ ⁊c.Ubi ſciendū
ꝙ homo qui vl't aliqd petere:dꝫ iter alia
attēdere.3a.Primū eſt ꝙ ſciat illuꝫ ⁊ quo
dꝫ peter̄ eſſe liberalē ⁊ voluntariū ad ſibi
dandum:vt ſic ſperet ꝙ ſibi dicat illud.2.
Re.19.Omne ꝙ patieris a me ipetrabis.
¶ 2m eſt ꝙ expectet ⁊ cōſideret tempus
cōueniens ad petēdum.Non enim qlibꝫ
tempus ē aptuꝫ ad petēdum aliqd ab ali
quo vt puta qñ eſſet melācolicus:ſed ma
gis qñ eſt ylaris ⁊ iocūdus:ſic̄ fec̄ regina
heſter.de qua dr̄ ſiialiter.ſ.ꝙ vidit regē
aſſuerū in bona diſpoſitiōe animi ⁊ intra
uit ad euꝫ:cui dixit rex qd vis regina He
ſter:q̄ eſt petitio tua:ēt ſi dimidiā regni
p̄tē petieris:dabit̄ tibi.Unde Is.49.In
tempore beneplacito exaudiui te.¶ 3m
eſt ꝙ dꝫ petere rem iuſtā.Nam qñ aliqd
vile ⁊ iniuſtū peteret:nō deberet exaudi
ri.Ad ꝙ mōebat Thob̄.filiū ſuū.tob̄.4.
d.Omni tēpore bñdic dñ:⁊ pete ab eo vt
vias tuas dirigat:⁊ oia conſilia tua in ip̄o
ꝑmaneant.Secūdum h̄ igitur in p̄te iſta
tria poſſumus cōſiderare.ſ.

Dantis ꝓmptitudinem.
Temporis aptitudinem.
Dōi magnitudinem.
¶ Quantū ad primū dicit.Amen amen
dico vob̄ ⁊c.Ubi ſciēdum ꝙ xp̄s recedēs
a diſcipl'is:volēs eos cōfortare:⁊ eis oſtē
dere ꝙ nō fraudabunt̄ a petitōibus ſuis:
nec indigebūt mediatore oñdit eis ſcōm
Criſo.ꝙ virtute nominis ſui qcqd petie
rint impetrabūt.¶ Quantū ad tēporis
aptitudineꝫ dicit.Uſqꝫ modo nō petiſtis
quicqꝫ ⁊c.Ubi ſciendum ꝙ petitio ad h̄
vt exaudiatur debet ſieri i virtute nomi
nis xp̄i.illō ergo tp̄s ē aptū ⁊ ꝯgruuꝫ ad
petēdū q̄ nomē xp̄i eſt clare cognitū ⁊ di
uulgatū:ꝙ qdem tp̄s poſt reſurrectōem
xp̄i ⁊ aduētū ſp̄s ſ.q cōfortans diſcipl'os
eos fecit fortes ⁊ ꝓmptos ad nom̄ xp̄i vi
riliter p̄dicādum.¶ Dic̄ igit̄ vſqꝫ mō.i.
vſqꝫ ad tp̄s iſtō q̄ fui vobiſcū:nō petiſtis
qcqꝫ i noie meo:q: virtus nois mei fuit
vob̄ ignota ſꝫ cū nota fuerit petite ƀꝫ tlio.
cū obtinēdi fiducia ⁊ obtinebitꝭ ꝙ peteris
cū magna leticia.¶ Qm ad dōi magnitu
dinē dic̄.Ut gaudiū vr̄ꝫ ſit plenū.Ubi ſci
endū ꝙ hō dꝫ a deo petere p̄ncipal'r illud
pp ꝙ ē creatꝰ ꝙ quidem eſt regnum dei
q: ad eiꝰ petitōem ⁊ adeptōem oia alia cō
ſecūtur.iuxta illō Mat.7.Pm q̄rite re
gnū dī:⁊ h̄ oia adicient̄ vob̄ in q̄ regno in
uēit̄ gaudiū vr̄m:iuxta illō Is.51.Gaudi
um ⁊ leticia inuēient̄ in ea grāꝝ actio ⁊
vox laudis.Sciēdū ē āt circa iſtā p̄tē p̄n
cipalē i q̄ ſit mētio d̄ gaudio:ꝙ inuēio tri
pl'x gaudiū.ſ.
Uacuū ⁊ pernitioſum.
Impfectū ſꝫ gratioſum.
Perfectū ⁊ glo'ſum.
¶ Prio inuēio gaudiū vacuū ⁊ pnitioſū
⁊ iſtō ē gaudiū hoium mūdanoꝝ: ꝙ qdeꝫ
dr̄ pnitioſum q: nll'aꝫ hꝫ ſtabilitatē: de q̄
dicit Iob.Iob.20.Hoc ſcio a p̄ncipio ex
quo poſitus eſt hō ſup terrā ꝙ laꝰ ipioꝝ
breuiſ ſit ⁊ gaudiū ypocrite ad iſtar p̄ūcti

¶ 2° inueĩo gaudiũ ĩpfectũ ſ; grõſu; .⁊ h̃
ẽ gaudiũ ſpũal' grẽ hoĩs adhuc exñ̃tĳ i mũ
do. Et h̃ gaudiũ ꝑ̃ ẽ i ſpe futuroꝝ bonoꝝ. d̃
quo dr̃ Luc.10. Verũth̃ i h̃ nolite gaudere
ꝙ ſp̃s ſbĩciunt vob̃ gaudete ãt ꝙ noĩa vr̃a
ſcripta ſũt in cel'. ¶ 2° ẽ i adoptõe ṽtutũ
⁊ donoꝝ. d̃ q̃ dr̃ Iſ.61. Gaudẽs gaudebo
ĩ dño ⁊ exultabit aĩa mea i dẽo meo: q: idu
it me veſtimẽto ſaluꝰ ⁊ idumẽto iuſticie
circũdedit me ⁊ q̃ſi ſpõſum decoratũ coro
na ⁊ q̃ſi ſpõſam monilibꝰ ſuis. ¶ 3° ẽ gau
diũ d̃ ꝑpeſſiõe maloꝝ. d̃ q̃ dr̃ act.5. Ibant
apl'i gaudẽtes a ꝯſpectu ꝯcilĳ: qm̃ digni
hiti ſunt ꝑ noĩe yh̃u ꝯtumelias pati. pp
ꝙ.d. Apo.2.cor.12. Libent igit gl'iabor in
infirmitatibꝰ meis vt inhabitet in me vir
tus xp̃i. ¶ Tertio inuenio gaudium per
fectum ⁊ glorioſum: ⁊ h̃ eſt gaudiũ eterna
lis gl'ie ꝙ q̃dem dr̃ plenũ. p'rio q: iplet ⁊
ſatiat hoĩs appetitũ. iuxta illd̃ ps. Satia
bor cũ appuerit gl'ia tua: ⁊ alibi. Adimple
bis me letitia cũ vultu tuo. 2° q: cum dile
ctione ⁊ clara viſione: 3° q: puꝝ ſine admi
xtione ꝯ̃rĳ. Vñ apoc.21. Abſterget deꝰ oẽ;
lacrimã ab oculis eoꝝ: ⁊ mors vltra non
erit neq; luctꝰ neq; clamor: neq; dolor erit
vltra. ¶ 4° q: ſecuꝝ ⁊ ſine admiſſione: iux
ta illud Io.16. Iteꝝ ãt videbo vos ⁊ gau
debit cor veſtrũ ⁊ gaudiũ vr̃m nemo tol
let a vob̃. ¶ Quale ãt ſit iſtud gaudium
dicit Aug.i. de trinitate. Hoc inq̃t eſt ple
nũ gaudiũ vr̃m quo amplꝰ nõ eſt frui tri
nitate dñi ad cuiꝰ ymaginem fci ſumus.
¶ Sciendum eſt ãt circa iſtã ptẽ in q̃ fit
mẽtio de obtinẽdo. ꝙ hõ q vult exaudiri
a dño: d; ꝑ ſeipſo rogare: q: forte ſi roga
ret ꝑ alĳs: ipſi forte eſſent indiſpoſiti: q̃re
ſm̃ Augu. Non mereret a deo exaudiri.
Vñ dixit Ie. oranti ꝓ ppl'o Ie.7. Noli ora
re ꝓ ppl'o hunc aſſumes ꝓ eo laudem ⁊
orõnẽ ⁊ nõ obſiſtas mihi: q: ego nõ exau
diam te. Vbi Glo. Cor ipenitẽs nõ pmĩt
tit exaudiri. ¶ Sciendũ ẽ ãt ꝙ inter alia
debemus a deo. 3ª petere. ſ.

Ablutionem culpe inficientis.
Infuſionem gratie decorantis.
Adeptionem glorie q̃etantis.

¶ Primo debemus petere ablutionem
culpe inficientis. Nã hõ qui ſe ſentit infe
ctum aliq̃ pcci macula d; ad deũ recurre
re ꝓ miſericordia obtinẽda. d. illd̃ Tob.3.
Peto dñe vt de vinculo improꝑĳ huius
abſoluas me. Nã hõ exñs in pccõ morta
li d; faciẽ ſua; ⁊ oculos ad deũ erigere: q:
alibi nõ inuenit adiutoriũ ſuffiſciẽs: vt ſic
dicat cũ ps. Leuaui oculos meos ad mon
tes vnde veniet auxilium mihi: auxilium
meum a domino ⁊c. ¶ Signanter autem
dr̃ peccatum mortale vinculum: q: tenet
animã captiuatam ſub ſeruitute dyaboli.
Vnde figura. loquendo de Pharaone ⁊
egyptĳs dr̃ ſapientie.7. Magna eñ ſunt
iuditia tua dñe ⁊ in enarrabilia opa tua:
pp hoc indiſciplinate anime errauerunt:
dum enim pſuaſum habent iniquis poſſe
dñari nationi ſcẽ: vinculis tenebraꝝ: ⁊ lon
ge noctis cõpediti incluſi ſub tectis fugi
tiui perpetue prouidentie iacuerunt.
¶ Vbi ſciendum quantũ ad ſenſum litte
re ꝙ per iſtos viros indiſciplinatos ⁊ int
quos intelliguntur egyptĳ qui erant in
durati: pp ꝙ dicit h̃ ꝙ pſuaſum eſt domi
nandi ppl'o Iſraelitico q vocatur h̃ natio
ſcã. cum ãt eſſent in iſto ꝓpoſito ſic deti
nendi eos in egypto ⁊ eis dñandi: deus
oñdit ſua magna mirabilia ⁊ iuditia: q:
in egypto fuit obſcuritas magna: pp que
vocant vinculis ꝯpediti tenebraꝝ ⁊ lõge
noctis. qñ ãt deus miſit angelu; extermi
natorẽ q interfecit primogenita egypti:
tunc fugierunt ⁊ incluſerũt ſe in domibus
pp ꝙ h̃ dr̃ iacuerũt incluſi ſub tecti fugiti
ui: ⁊ tñ pp h̃ non euaſerũt diuinũ iuditiũ:
qm̃ eoꝝ primogenita fuerũt iterfecta. pp
ꝙ dr̃ ꝙ fuerũt ſub ꝑpetua. i. ſub diuina ꝓ
uidẽtia. ¶ Moral'r ãt loquẽdo ſciendu;
eſt ꝙ ꝑ iſtos egyptios poſſunt intelligi
pccõres q aliqñ hñt ſpẽ viuendi lõgo tpe
⁊ dñandi in mũdo: q dñr ꝯpediti vinculis

tenebraꝝ ⁊ noctis: q: ſunt ligati velud vin
culis in pccis q̃ faciũt aiam tenebroſam.
L; ãt ſic ſperent de lõga vita: ⁊ tpali dñio
tñ non euadũt diuinũ iudiciũ ſ; dñs exter
minatorẽ angelũ. i. ſniam mortis mittit: ⁊
ſic eos interficit temporaliter: ⁊ eterna
liter dum eternis deputantur ſupplitĳs.
¶ 2° dico ꝙ debemus petere infuſionem
grẽ decorãtis. Nã hõ q ſe ſentit priuatu;
ornamento grẽ: d; ipam attenſiſſime pete
re ⁊ tũc paratã inuenit iuxta illud Eze.36.
Effundã ſup vos aq̃ mundã ⁊ mundabi
mi ab oibꝰ inquinamẽtis vr̃is: ⁊ dabo vob̃
cor nouũ ⁊ ſpũm nouũ ponã in medio vr̃i
Nã ſpũs ſ. grã inter alia duo fac in aia: q:
aufert culpã: ⁊ ſic dr̃ mundare ab inquina
mẽtis. i. pccis: ⁊ ornat aiam: ⁊ ſic dr̃ ſpũs
poſitus in medio hoĩs. i. in aia rationali.
¶ Tertio dico ꝙ debemꝰ petere adeptio
nem gl'ie quietãtis. Nã hõ poſtq̃ acquiſi
uit a deo remiſſionẽ culpe ⁊ infuſionem
grẽ: q: adhuc in his nõ ſatiat hoĩs appe
titus d; petere adeptionẽ gl'ie i q̃ deo cõ
iungitur: ⁊ in quo pfectiſſime quietat. Vñ
Aug. Feciſti inq̃t nos dñe venĩr ad te ⁊ i
quietum ẽ cor nr̃m donec requieſcat i te:
⁊ h̃ ẽ ꝙ petebat ps.d. Vnã petĳ a dño hãc
requiram vt inhitem in domo dñi omni
bus diebus vite mee. ¶ Si aũt hanc hõ
petat ſollicite vt ſupius dictum ẽ: nõ eſt
dubium ꝙ ipſa; obtinebit. Vnde ps. Vnã
petĳ a te attribuiſti ei: longitudinẽ in ſe
culum ⁊ in ſe. ſeculi. ¶ Hoc aũt fuit figu
ratu; Iſ.15. Vbi dr̃ ſentnal'r ꝙ cũ Caleph
expugnaret cariatſepher: dixit qui percu
ſerit cariatſepher ⁊ ceperit ea;: dabo ſibi
aſſam filiã meam vxorẽ: cepitq; eam q̃dã
qui vocabat otoiel cui dedit filiã ſua; vxo
rem: dũ autem ſil' pgerent: ſuaſa eſt a viro
ſuo: vt peteret a pr̃e agrum: illa vero mo
re mulierũ que cito plangũt cum volunt:
ſuſpirauit ſedẽs in aſino: cui dixit caleph:
quid hẽs: at illa reſpondit: da mihi bene
dictionem: terrã auſtrale;: ⁊ arentẽ d̃diſti
mihi: iunge ⁊ irriguum: Dedit igitur ei
Caleph irriguum ſuperius ⁊ irriguum
inferius. ¶ Vbi ſciendu; ꝙ per Caleph
qui interpretatur omne cor. intelligitur
deus qui omne cor dicitur: quia ſicut in
homine cor eſt ſedes ⁊ principium vite:
ita deus eſt omnia gubernans ⁊ conſer
uãs ⁊ omnibus prebens vitam. Vnde ſa
pientie.16. Tu es domine qui vite ⁊ mor
tis habes poteſtatem ⁊ deducis ad por
tas mortis ⁊ reducis. ¶ Per Aſa; vero
que interpretatur furibunda: intelligitur
anima hominis: que ideo furibunda di
ci poteſt: quia ſicut furibundus caret di
ſcretione: ita anima hominis: dum pec
cat. Iſta Aſa. i. anima dicit filia Caleph
i. dei: quia ipſe eam creauit: ⁊ homini ſua
poteſtate infudit. iuxta illud Gene. ſecun
do. Creauit igitur dominus deus homi
nem de limo terre: ⁊ inſpirauit in facie;
eius ſpiraculum vite: ⁊ factus eſt homo
in animam viuentem. ¶ Per Otoiel au
tem qui interpretatur ſignum dei: intelli
gitur Chriſtus: qui eo ꝙ eſt filius dei: ⁊
eſt ſimilitudo patris: poteſt dici ſignum
dei. ¶ Per ciuitatem autem Cariatſe
pher que interpretatur ciuitas litteraru;
intelligi poteſt lymbum ſanctorum pr̃u;
veteris teſtamenti: que id̃ ciuitas littera
rum dici põt: quia dum lex moſayca fuit
obſeruata ſolum quãtum ad ſenſum litte
re: omnes ibant ad lymbu;: vbi detinebã
tur: quia litteralis obſeruantia non viui
ficabat ſicut facit nũc eiꝰ ſpũalis intelligẽ
tia. Vnde.2.cor.3. Lr̃a enim occidit. Sp̃s
ãt viuificat. ¶ Caleph igitur. i. ds pr̃ fa
cit pconi;ari ꝙ ſi quis pcuſſerit cariatſe
pher. i. lymbum ⁊ cepit eã dabit ſibi Aſa;
filiam. i. aiam in vxorem ⁊ ſponſam: ſic igi
tur preconi;ante deo: nullꝰ inuentus eſt
niſi Otoiel. i. Chriſtus qui pugnans ꝓ no
bis ⁊ vincens dyabolum deſcẽdit ad in
feros: ⁊ lymbum inſtar ciuitatis Cari
atſepher percuſſit fortiſſime: Et inde

extraxit aīas oīum ſcōꝝ pſm . ⁊ ſic aſā. i.
aīam hoīs q̄ꝫ acquiſiuit ſibi p fidē: ſpūaliter
deſpōſauit. cui dicit Oſee .2. Spōſabo te
mihi i fide ⁊ ſcies q: ego dn̄s. ¶ Iſta aſa
i. aīa dr̄ ſedere ſup aſinū: q: eſt ſita in corꝑe
p aſinū deſignato. ¶ Iſta aſa. i. aīa ſedēs
in aſino dr̄ ſuſpirare: q: cognoſcēs ſe crea
tam ad dei imaginē cui deberet eſſe con
iuncta ⁊ vidēs ſe captiuatā in carcere cor
poris merito pōt ſuſpirare: ⁊ cū aplō ſuſpi
rando clamare ⁊ dicere illud Ro. 7. Infe
lix ego hō: quis me ſepabit d̄ corpore hu
ius mortis. ¶ Iſta hꝫ terrā arentē ⁊ ſteri
lem: q: eſt in terreno corpore q̄ nō ſolum
de ſe eſt ſterile: ſꝫ ēt aīam facit pigrā: ⁊ in
habilē ad fructus dignos pn̄ie. Vn̄ ſapiē
tie. 9. Corp⁹ q̄ corrumpitur aggrauat ani
mam: ⁊ deprimit terrena cogitatio ſenſuꝫ
multa cogitantē. ¶ Huic aīe tanq̄ꝫ ſpon
ſe ſue ſuadetur a xp̄o: q̄ petat a caleph
patre ſuo. i. a deo: q̄ det ſibi terraꝫ magis
fructiferam ⁊ aquis irrigatam: cum fidu
tia obtinendi. Nam ipſe dicit Jo. 15. Si
manſeritis in me ⁊ verba mea in vobis
manſerit: quodcūqꝫ volueritis petetis: ⁊
fiet vobis. ¶ Quid autem anima ſic indi
gens debeat petere audi. Nam dixit pa
tri iunge ⁊ irriguum. q. d. da mihi terram
aquis irrigatā que poſſit fructificare. i. da
mihi ſpiritus ſcūs gratiam: per aquam d̄
ſignatam: que me irriget. i. faciat fructuo
ſum. Si autem hanc deuote petat dabit
ſibi deus habundantius q̄ꝫ ſciat petere. ſ.
irriguum inferius. i. gratiam in pn̄ti ⁊ ir
riguum ſuperius. i. glīam in futuro. Vt
ſic merito poſſit dici de anima ſic dotata
illud Venient ⁊ laudabunt in mon
te ſyon ⁊ confluent ad bona domini ſuper
frumento: vino ⁊ oleo: ⁊ fetu peccorum
⁊ armentorum eritqꝫ anima eorum quaſi
ortus irriguus ⁊ vltra non exurient tunc
letabitur virgo in choro iuuenes ⁊ ſenes
ſimul ⁊ conuertam luctum eorum in gau
dium.

Secunda Pars.

Equtur. Hec in puerbijs locut⁹
ſum vobis ⁊c. Vbi tāgit carita
tis beniuolentiā amatiuā q̄ pro
bat dilectio ſpūalis. Vbi ſciendum q vult
aliqd ab alio petere inter alia dꝫ habere
duo. Nā p° dꝫ hēre illi⁹ a quo petit notitiā
q: ſi ipꝫ nō cognoſceret ille a quo peteret:
ipꝫ fatuū reputaret. 2° dꝫ hēre petēdi ali
q̄ꝫ cām: ſi eni ſine cā peteret eſſet ſtult⁹ in
ter alias āt cās: potiſſima ē: q̄ ſibi p dilec
tionē ſit ꝯiunct⁹: q: dilectio auſuꝫ dat hoi
vt ad amicū recurrat. Scđm h̄ igiť in pte
iſta. 2° poſſumus conſiderare. ſ.
Illius a q̄ petiť cognitionē euidentem.
Illius q petit dilectionē coniungentem.
¶ Quātū ad primū dič. Hec in puer. ⁊c.
Vbi ſciēdū q̄ apli an̄ aduentū ſpūs ſ. erāt
adhuc groſſi ⁊ non poterāt celeſtia cape:
nec p ꝯn̄s pfecte pr̄em nouerat: nec xp̄m
in cui⁹ noie debebant aliq̄ poſtulare: ⁊ iō
xp̄s eis in puerbijs loquebať. ⁊ h̄ eſt ſm
Augu. q̄ dič xp̄s. h̄ in puerbijs locut⁹ ſuꝫ
vobis. ¶ Sciendū eſt etiā q̄ apli poſt ad
uentum ſpūs ſ. ſci ſunt ſpūales ⁊ ſic cele
ſtia intelligere potuerūt nec āpli⁹ oportuit
in puerbijs eis loq. ⁊ h̄ eſt q̄ dič ſm Au.
Venit ora cum iā in puerbijs n̄ loq̄r vob.
¶ Sciēdū ē āt ſm aliq̄s q̄ illa hora nō i
telligiť d̄ hora glīe padiſi: nec etiā ſolū de
ſpatio illoꝝ. q̄dragita dieꝝ qb⁹ poſt reſur
rectionē fuit in mūdo ſꝫ d̄ toto tpe a reſur
rectōe xp̄i ⁊ acceptōe ſpūs ſ. vſqꝫ ad dieꝫ
iudicij: in q̄ꝫ tpe iā xp̄s nō dr̄ loq in puer
bijs ⁊ obſcure: ſꝫ clař ⁊ māifeſte: q: amoto
velaīe figuraꝝ: figure veteris teſti ſūt nob
clari⁹ ppalate. Apli ēt ⁊ alij doctores in
ſpirati ſpūs ſ. vob ita clare locuti ſunt de
pr̄e ⁊ filio: q̄ poſſum⁹ pr̄eꝫ cognoſceř crea
torem oiuꝫ: ⁊ xp̄m redēptorem humāi ge
neris: ⁊ ſic i ei⁹ noie ad ſalutem neceſſaria
poſtulare. ¶ Quantum ad ſm. ſ. illi⁹ qui
petit dilectionem ꝯiungentem dicit. Et n̄
dico vobis ⁊c. Vbi xp̄s oſtendit q̄ apli
ſecure poterāt petere pp amorē quē habe
bant ad pr̄em q eos amabat: ⁊ pp fidē q̄ꝫ
hēbant ad filium in cuius nomine poſtu
labant. Vn̄ h̄ duo tangit. ſ.
Caritatꝫ inflamatōem.
Fidei illuſtratōem.
¶ Q^m ad caritatꝫ inflamatōem dicit. Et
nunc dico vob ⁊c. Vbi ſciēdū q̄ xp̄s dič
ſe nō rogare pr̄em p apoſtolis q̄ vno mō
intelligēdū eſt ſm Ylariū q̄ nō rogabit
p illis tanq̄ꝫ p his q nihil habēt i ſe pp
q̄ exaudiri mereanť: q: apli hēbant fideꝫ
⁊ caritatem mediāte q̄ poterāt exaudiri.
¶ Alio mō ſm Augu. dicit ſe nō rogatu
rum pr̄em p apoſtolis ita intelligēdo. q̄
ſic ſolum hēant rōnē rogantꝫ q̄ nō hēat
rōnē exaudientꝫ. Vbi ſciēdū q̄ in xp̄o ſūt
due nature. ſ. diuia ⁊ humana. ſm naturā
diuiam hꝫ rōnem exaudientꝫ ⁊ nō rogantꝫ
⁊ ſm hāc dič q̄ nō rogabit. ſm v̄o naturā
hūanā hꝫ rōnē rogantꝫ: ⁊ q^m ad iſtā nō ne
gat ſe rogaturꝫ. ¶ Dič igiť: ⁊ nō dico vo
bis q: nō rogabo pr̄em pro vob tanq̄ꝫ. ſ.
p illis q nihil habent i ſe. vnde confidant
accedere: q: vos habetꝫ amorem: ⁊ ideo ſe
cure poteſtis rogare: ⁊ quod habeatꝫ amo
rem pꝫ. Ipſe enim pater amat vos: vob in
fundendo amorem quo eum diligitꝫ: cui⁹ ſi
gnum eſt: q: vos me amaſtis. ¶ Q^m ad
fidei illuſtratōem dicit. Et credidiſtis q:
a deo exiui ⁊c. Vbi ſciendum q̄ lꝫ xp̄s de
matre fuerit natus temporaliter: tamen
de patre eſt genitus eternaliter: q̄ qdem
credentes apoſtoli de fide cōmendanť a
xp̄o. Cum dič. ⁊ credidiſtis: quia a d̄o exi
ui: vt ſic verificatum fuerit d̄ me illō Iſ.
2⁹. De ſyon exibit lex, ⁊ verbum dn̄i d̄ Je
ruſalem. Nam xp̄s q eſt verbum patris
de Jer^m pacifica. i. de ſancta trinitate exiſ
ſe dr̄ quando venit i mundum: q de ſyon
que iterpretatur ſpecula ⁊ ſignificat trini
tatem oia ſpeculantem exiuit vt lex: q: ip
ſe eſt pricipium legis euangelice: que dr̄
lex amoris.

Tertia pars.

Equiť. Exiui a pr̄e: ⁊ veni i mū
dum ⁊c. Vbi tangit dignitatis
excellētiam pceſſiuam: q̄ pbať
emanatō ſingularis. Vbi ſciendū ſm Criſ
ſo. q̄ lꝫ apli multum ꝯfortarenť d̄ reſurre
ctōe xp̄i q̄ꝫ eis pdixerat: multo v̄o āpli⁹
ꝯfortabanť qn̄ nūciauit eis q̄ itur⁹ erat
ad pr̄em tanq̄ꝫ ptector eoꝝ: ⁊ iō h̄ ānūciať
eis. ¶ Sciēdū ē āt circa iſtā ptē euāgelij
in q̄ ſit mētio de exitu xp̄i: q̄ loq̄ndo mo
raliť inēio multipliť xp̄m ad nos exire. ſ.
ad nos
Docēdum ſ̄aciter.
Excitandum viriliter.
Admonēdum exēplariter.
Redimendū ſalubriter.
Irrigādū ſuauiter.
Judicādum finaliter.
¶ Prio inuenio xp̄m exire ad nos docen
dū ſ̄aciter. Nā xp̄s de ſinu pr̄is vēiens
in mūdum docuit nos
Carnē affligere p auſteritatem.
Mundū deſpicere p pauptatem.
Supba reſpuere p humilitatem.
¶ P° docuit nos carnē affligeř p auſte
ritatē. d. Mat. 10. Qui n̄ accip crucē ſuā
⁊ ſequtur me nō ē me dign⁹. q. d. q̄ hoies
q volūt viueř i carnis voluptatib⁹ ⁊ deli
tijs ⁊ nolūt corp⁹ caſtigař p auſteritateꝫ
q̄ ſignificať p crucē nō ē dign⁹ ꝯſortō xp̄i.
¶ 2° xp̄s docuit nos mūdū d̄ſpiceř p pau
ptatē. Nā ipe paup eē voluit: iuxta illud
Mat. 8. Vulpes foueas hn̄t: volucres ce
li nidos. fili⁹ āt hoīs nō hꝫ vbi cap recliet
Vn̄ dr̄ Mat. 19. q̄ cū qdā adoleſcēs dixiſ
ſet xp̄o ꝯmēdādo ſe q̄ obſuaſſꝫ mādata:
⁊ petēs ſi aliqd deeſſet ſibi ad hoc q̄ eſſꝫ
pfect⁹. ait illi yh̄s. Si vis pfect⁹ eē vade
⁊ vēde oia q̄ hēs ⁊ da paupibus ⁊ hēbis
theſauꝝ i celo ⁊ vēi ⁊ ſeq̄re me. ¶ 3° docuit
nos ſupba reſpueř p hūilitatē. Vn̄ ipe di
xit aplis mat. ij. Tollite iugū meū ſr vos
⁊ diſcite a me q: mitꝫ ſū ⁊ hūilis cord̄ ⁊ in

ucí i ꝗ regem aiab⁹ vr̃is. Vñ pp iſtam do
ctrinã tã verã ꝛ tã vtilé potuit ď ſe dicer̃
illud Iſ.48. Ego dñs ďs tu⁹ doceẽs te vti
lia. ¶ De iſto exitu pabolice dr̃ Luc.8.
Exijt q ſemiat ſemiare ſemẽ ſuũ. Vbi ipſe
q̃ vitas ẽ expõit ibidẽ.d. ſem̃ ẽ vbũ dei.
Iſtõ igr̃ vbũ ďi.i. doctrinã vacẽ venit ſe
minare in hũc mũdũ ⲭp̃s: qñ exiẽs ď ſinu
p̃ris ꝛ hũanã carnẽ ď virgĩe aſſumẽs: mũ
do vtilr̃ p̃dicauit. ¶ 2° iuẽio xp̃ʒ veir̃ ad
nos excitãdũ virilr̃. Nã aliq ſũt ita pigri
ꝛ negligẽtes dũ viuũt ꝙ nihil bõi opanr̃
i mũdo: quoꝝ pigritiã deteſtãs ſapiẽtiſſi
mus Salõn ad minima aialia mittit ſine
rõne ꝯſiderãda: vt ſaltẽ ibi exẽplũ accipi
ant alicui⁹ exercitij virtuoſi. d. puer.8.
Vade ad formicã o piger ꝛ ꝯſidera vias
eius ꝛ diſce ſapiam ab ea: q̃ cum nõ hẽat
ducẽ nec p̃ceptorẽ nec p̃ncipẽ: pat eſtate
cibũ ſibi ꝛ ꝯgregat in meſſe ꝙ comedat.
Si igr̃ aial ita minimũ ẽ tãte iduſtrie ꝙ a
ſeipo ſine duce puidet ď futuro tpe: q^m ſt
rep̃hẽſibiles pigerrimi q cum hñt talem
ducẽ excitãtem eos xp̃m ⲭp̃m nõ faciunt
dũ in hoc mũdo viuunt in p̃ſpis ꝙ ſigni
ficar̃ p eſtatẽ floridã: vt qñ tp̃s aduenerit
ꝙ iſta terrena eis deficiẽt ꝙ erit i die mõ
tis hẽant vñ poſſint i alio mũdo pẽniter
ſatiari. Et h̃ ẽ ꝙ admonet nos xp̃s. Io.6.
d. Opamini cibũ q nõ pijt: ſʒ q pmanet in
vitã eternã: quẽ filius hoĩs dabit. ¶ De
iſto exitu dr̃ pabolice ꝛ figuratiue Mat.
20. Simile eſt regnum celoꝝ homini pa
trifamilias qui exijt p̊ mane conducere
oparios in vineam ſuam. Conuentõe aũt
facta cum oparijs ex diurno denario mi
ſit eos in vineam ſuam. ¶ Vbi ſciendũ
ꝙ per iſtam vineam intelligitur ſtatus
penitentie. per patrem vero familias: in
telligitur Chriſtus. Iſte igitur ad exci
tandum homines pigros exijt: dum ď ſi
nu patris venit in mundum vt eos cõdu
cat in vineam penitentie eis promittẽdo
eterne vite premium ſignificatum per de

narium. Et ſignanter dicitur ꝙ mane cõ
duxit contra multos pigerrimos: q nul
la bona nec aliquos fructus penitẽtie dũ
viuunt nolunt facere nec ad eccleſiã nec
ad confeſſionem venire ſed expectant vl
timum diem mortis: ꝛ tunc videtur eis
ꝙ ſatiſſaciant: ſi confeſſos ſe oſtendant: q̃
confeſſio poteſt dici talis qualis: quia h̃
ſolum faciunt vt habeant duos cubit⁹ ter
re: vbi ad vitandam mundanam verecũ
diam poſſint eorum corpora ſepeliri: ſed
ſic non deberet eſſe: ſed primo mane ſicut
vocantur a xp̃o intrare vineam pnie: ꝛ in
eam vſqʒ ad ſero.i. vſqʒ ad diem mortis
viriliter laborare. ¶ 3° inuenio Chriſtũ
exire ad nos admonẽdum exemplariter
Nam xp̃s ſicut regula ꝛ exẽplar omniũ
virtutum ẽ nob̃ ppoſitus: vt ip̃m i nr̃is
actibus imitari debeamus: ſicut a deo di
ctũ fuit illi mitiſſimo Moy. Exo.25. In
ſpice inq̃t ꝛ fac ſm exẽplar ꝙ tibi i mon
te mõſtratũ eſt. Nã ſm exẽplar ꝙ nobis
mõſtratum eſt a xp̃o ſignificato p mõtẽ
debem⁹ facer̃ ꝛ in nr̃is actib⁹ regulare.
Et hoc eſt ꝙ dicit Io.13. Exemplum eim
dedi vobis vt quẽadmodũ ego feci vob:
ita ꝛ vos faciatis. ¶ 4° inuenio xp̃m exi
re ad nos redimẽdum ſalubriter. Nã dei
filius cognoſcẽs genus humanũ obligatũ
grauiſſime ita ꝙ non poterat ſatiſfacere
deo: ſua benigna miſericordia vẽit in mũ
dum vt p ipſo ſolueret debitũ: ꝛ liberarẽt
a morte: vt ſic in ipſo verificatum fuerit
illud Oſee.13. De manu mortis liberabo
eos de morte: redimã eos: ero mors tua
o mors: ero morſus tuus inferne. quod
fuit quando animas ſanctorum patrum
exiſtentes in limbo qui erat pars infer
ni extraxit ꝛ ad celeſtia regna perduxit.
¶ Quinto inuenio Chriſtum exire ad
nos irrigandum ſuauiter. Nam Chriſt⁹
in hoc mundo vẽiens prius aridos p pec
catũ irrigauit diuina grã: vt ſic verificer̃
illud Io. ¶ Vidimus gloriam eius gl̃iã

quaſi vnigeniti a p̃re plenũ gratie ꝛ veri
tatis ꝛ infra. de plenitudine eius omnes
accepimus grãm pro grã. ¶ De iſto exi
tu poteſt xp̃us dicere illud figuratiuum
dictum de ſap^a. Eccli.24. Ego quaſi fluui⁹
dorix ꝛ ſicut aque ductus exiui de paradiſo
dixi rigabo ortũ meũ plãtationũ. ¶ Vbi
ſciendum ꝙ p iſtũ fluuiũ dorix: qui inter
pretar̃ gẽitus fuit: vel generatiõis medi
camentum intelligir̃ xp̃us ⲭp̃us qui a pa
tre gẽitus eſt eternalr̃: ꝛ a matre virgine
tẽporaliter: qui medicamentũ generatõis
dicir̃ quia genus humanũ languidum ꝛ i
firmũ: ſua virtute ſanauit. iuxta illud pro
phicum. Ie.30. A vl̃neribus ſanabo te di
cit dñs. ¶ Iſte igr̃ ďi filius ſignificatus
p hunc fluuiũ: exiuit de ſinu p̃ris: nõ qui
dem pcus de ſuis gratijs: ſed vt aque du
ctus cũ habũdantia magna. ¶ Quid aũt
iſte fluui⁹ ꝛ aque ductus faciat: audi q̃d
ſequir̃. rigabo inq̃t ortum meũ plantatio
num. Vbi ſciẽdum ꝙ p iſtum ortum: intel
ligi põt quelibʒ fidel̃ anima ꝛ deuota que
ideo ort⁹ plantationũ dicir̃: quia ſicut i orto
plantanr̃ herbe redolentes: ꝛ fructifer̃ ar
bores: ſic in anima fideli velud i orto xp̃i
ďbent eſſe inſtar herbaꝝ redolentiũ: cogi
tationes deuote: ꝛ inſtar arboꝝ fructificã
tium: opa virtuoſa. vt ſic dicat inuitando
xp̃m ſponſum ſuũ illud cant.5. Veniat di
lectus me⁹ in ortũ ſuũ: ꝛ comedat fructũ
pomoꝝ ſuorũ. ¶ 6° inuẽio xp̃m exire ad
nos iudicãdum finaliter: ſicut ipſemet dicit
Io.5. Pater omne iudiciũ dedit filio: ꝙ
eſt valde cõueniens. Nam q: hoies ſunt
iudicãdi: iudex debet habere ſimilitudinẽ
cũ eis: oʒ igr̃ eſſe xp̃s ďi filius: q ver⁹ eſt
hõ ꝛ hãc rationẽ videt̃ innuere xp̃s ibidẽ.
d. Poteſtatẽ ďdit ei. ſ. ďs pater filio: iudi
ciũ facere q: filius hominis ẽ. ¶ De iſto
exitu xp̃i dr̃ figuratiue apo.14. Vbi ſentẽ
tialr̃ dr̃ ꝙ beatus Io. vidit duos angelos
exeũtes de tẽplo ꝙ erat i celo ꝛ de altari
quoꝝ vnus hẽbat i manu falcẽ acutã: cui

alius angelus clamauit voce magna. d.
Mitte falcẽ tuã acutã: ꝛ vindẽia botros
vue terre: qm̃ mature ſunt vue eius: ꝛ mi
ſit angl̃s falcem ſuã in terrã: ꝛ vindemia
uit vineã terre ꝛ miſit in lacũ ire dei ma
gnum. ¶ Vbi ſciẽdum ꝙ p iſtum angl̃m
qui exiuit de tẽplo habẽtem falcẽ acutã:
intelligitur xp̃s ⲭp̃s qui ventur⁹ ẽ ad iu
dicandũ mundum: q ſignãter dicitur hr̃e
falcem acutã.i. ſententiã vniuerſalis ꝛ fi
nalis iuditij. Per alium aũt angelum cla
mantẽ: intelligũr̃ ſancti angeli: qui bono
rum deſiderãt conſortium: ꝛ executiõẽ di
uine iuſtitie contra malos. Clamant igr̃
xp̃o: ꝛ dicũt ꝙ falcem ſuã.i. ſententiã ſuã
finalem pmulget. Per vineam aũt iſtam
intelligir̃ iſte mundus: qui quantũ ad ma
los ꝛ reprobos dicir̃ vinea terre: q: terre
ne ꝛ mũdane viuẽtes videnr̃ de celeſtib⁹
nõ curare: botri aũt ꝛ vue iſtius terrene
vinee ſunt omnes peccatores: xp̃s igitur
tẽpore quo diſpoſuit ꝛ nouit ipſe q eſt ſa
pientia annuẽs clamorib⁹ angeloꝝ: pmul
gauit p vniuerſum mundũ finalem ſniam
vt omnes morianr̃: ꝛ poſtmodũ reſuſciten
tur cum alijs mortuis ꝛ venient ad iudi
cium ſtipendia ď ſuis operib⁹ recepturi.
mittet igr̃ ſuã falcẽ ꝛ botros vindemia
bit vinee terre.i. pccõres q terrene vixe
rũt i mũdo: ꝛ mittet eos in lacũ magnũ
ire dei: q: ſniabit ꝙ ďſcẽdãt i ifernũ eẽna
liter cruciãdi. 4ª pars.

Egtur. Dixerunt ei diſcipli ꝛc.
Vbi tãgit claritatẽ itlligẽtiã co
gnitiuã. ꝙ pbat itllctõ gnal̃. vbi
ſciẽ. ꝙ cognitõ tũc clara dici pt: qñ ẽ certa
in docẽdo: qñ ẽ intẽſa pl̃s cogſcẽdo ꝛ illi
q hñt talẽ cognitõẽ credeñ. ẽ ſibi adherẽ
do. Sʒ h̃ igr̃ in pte iſta tria poſſum⁹ ꝯſiſr̃.
Doctrine certitudinẽ.
Scientie plenitudinẽ.
Fidei promptitudinem.
¶ Q^m ad p^m dic. Dixerũt diſ. ꝛc. Vbi ſciẽ
dũ ꝙ lʒ xp̃s dixerit ſupi⁹ diſcipliſ ꝙ vẽi

ret hora in q̄ ñ loq̄retur eis in ꝑabol:ꝑ q̄ꝫ
horam intelligebat tēpus poſt ſuaꝫ reſur
rectōem:ꝙ qñ diſcipuli dixerunt ſibi illō
ꝙ hic dr̄.Ecce nunc palam loqueris.i.cla
re ⁊ manifeſte ⁊ ꝓuerbiū nullum dicis ꝙ
iſtō ſꝫ Aug.dixerunt diſcipuli tanq̄ꝫ igno
rātes nō ſolū illa q̄ dicebat xp̄s eſſe ꝓuer
bia vel nō:ſed etiam ignorātes ſe intelli
gere.¶ Quantū ad 2m.ſ.ſcientie plenitu
dinem dicit.nunc ſcimus ⁊c.Ubi ſciendūꝫ
ꝙ diſcipuli audiētes ꝙ xp̄us eis dixerat
ꝙ erāt amici patris:⁊ ꝙ pater eos dilige
bat : credentes ex h̄ ꝙ ipſe cognoſcebat
oclt̄a cordium arguebāt ex h̄:ipſuꝫ cogno
ſcere omnia tam publica q̄ꝫ occulta.Unō
dicūt.nunc ſcimus quia ſcis oia.q.d.rn̄di
ſti ad omnia q̄ erāt in mēte noſtra ⁊ ex h̄
arguimus ſecūdum Criſo.ꝙ ſcis omnia
⁊ nō eſt op⁹ vt qs te interroget.¶ Quā
tum ad 3m.ſ.fidei ꝓmptitudinē dicit.Et i
h̄ credimus ⁊c.Ubi ſciēduꝫ ꝙ q: xp̄s māi
feſtauerat diſcipulis aliq̄ occulta:vt quā
do dixit pr̄ amat vos: ⁊ occulta cordium
cognoſcere eſt ꝓprium dei.Ex h̄ intellexe
runt ſecūdum Ylariū filiū dei eſſe ⁊ a dō
exiſſe.¶ De h̄ ꝙ xp̄s dixit exiui a patre
admirati fuerūt diſcipuli nō de h̄ ꝙ dixit
⁊ veni in mūdum:cuius indiciū q: xp̄us
cognoſcebat occulta:⁊ ideo ip̄m eſſe deūꝫ
firmiter crediderūt . dicētes:in h̄ credimus
ſcōm Ylarium q: a deo exiſti.¶ De iſto
exitu filij dei gentib⁹ letabūdo figuratiue
dicit deutero.33.in benedictōib⁹ Moy.
vbi Moy.venit ad benedicēdum ꝫabulō
⁊ yſacar.⁊ dixit letare ꝫabulō in exitu tuo
⁊ yſacar in tabernaculis tuis.¶ Ubi ſciē
dum ꝙ ꝑ ꝫabulon q̄ interpretat̄ habitacu
luꝫ pulchritudinis pōt intelligi xp̄s yh̄s
qui quantū ad humanitatē fuit habitacu
lum diuinitatis exn̄tis. in ipſo:in qua eſt
pulchritudo ſuꝑ omnia admirāda.vt ſic dō
ipſo dicat̄ illud ad coll'.2°.In ip̄o habitat
omnis plenitudo diuinitatis corporaliter
⁊ in hūanitate xp̄i corporali dītas habi
tauit.Per yſacar vero qui iterpretat̄ me
morans dominū : intelligi poſſunt hoīes
huius mūdi:qui ratiōe creatiōis redēptiō
nis ⁊ gubernatiōis:quas in h̄ mūdo:a dō
ſe experiunt̄ habere:⁊ glorificatiōis q̄ꝫ de
bent in alio ſeculo expectare:debēt deum
in cordib⁹ ſuis memoriter retinere.dn̄do
cū p̄s.Memor ſui operū dn̄i : quia mēor
ero ab initio mirabiliū ſuorum . ¶ Zabu
lon igitur.i.xp̄s dicitur ꝙ letet̄ i ſuo exi
tu:q: dum a pr̄e exiens venit in mūdum:
⁊ redemit gen⁹ humanū:letat̄ quantū ad
humanitatem dum videt gen⁹ humanū a
ſeruitute dyaboli liberatū:⁊ apertā para
diſi ianuā:vt illa ſuꝑna ciuitas r̄ſtauret̄.
Unde p̄s.Sit gloria dn̄i in ſeculū.letabit̄
dn̄s in operibus ſuis.¶ Yſacar ēt.i.gn̄ri
humano dr̄ ꝙ letet̄ in tabernaculis ſuis:
quia in gloria ꝑadiſi vbi recipiunt̄ hoīes
iuſti ⁊ boni ꝑpetuo letabunt̄:vt ſic quilibꝫ
dicat dum viuit in h̄ mūdo illud p̄s.Leta
tus ſum i his que dcā ſunt mihi in domū
dn̄i ibimus:⁊ de beatis adepta gloria di
cat p̄s.Exultabūt ſancti i gloria letabunt̄
in cubilibus ſuis.Ad q̄ꝫ ⁊c.

In aſcenſione dn̄i. Euangeliū.36.

Recūbētib⁹.ij.diſcipulis ap
paruit illis yh̄s .⁊c. Mar.
16.Quia inter magiſtrūꝫ ⁊
diſcipulū:ꝓlatuꝫ ⁊ ſubditū:
ſeruū ⁊ dominū eſt rel'o ali
qua:⁊ ideo ad cōplementū huius rel'onis
aliq̄ debēt eſſe ex ꝑte magr̄i:ꝓlati ⁊ dn̄i:
⁊ aliqua ex ꝑte diſcipuli:ſubiecti ⁊ ſui.of
ficium aūt boni magr̄i:ꝓlati:⁊ dn̄i:ē ꝙ qñ
habet ꝑſonaliter a grege ſibi cōmiſſo re
cedere:ꝙ dimittat aliquē ſuū vicarium:q
in eius abſentia habeat curam de grege.
Hunc āt vicarium dꝫ primo diligēter in
ſtruere:⁊ ſi hꝫ in ſe aliqueꝫ defectū:debet
ipſum corrigere:ne forte gregē ſibi com
miſſum induceret i errorem.2° dꝫ ſibi ex
plicare ꝑtātem:⁊ officiū ꝙ ſibi ſ̄ gregem
cōmittit:vt ſciat qd circa ipꝫ debeat exer
cere.Tertio dꝫ ſibi predicere qualr̄ vicari
us poſſit aduertere ſuum offm̄ eſſe vtile
⁊ ꝓficuum ne in vanū dubitet laborar̄ : of
ficiū āt vicarij eſt ꝙ i ſibi cōmiſſis ſit ſolli
citus cū auctoritate ſuꝑioris ꝓlati.¶ Xp̄s
igit̄ magiſter ⁊ dn̄s totius humani gene
ris.iuxta illō Jo.13.Uos vocatis me ma
giſter ⁊ dn̄e ⁊ bn̄ dicitis ſum ⁊ ei:volens
dō hoc mūdo:in quē ad nos redimēdum
venerat redire ad pr̄em in celum : vicari
os dimiſit ſuos apoſtolos:quos āteq̄ꝫ ab
eis recederet corporalr̄ certificauit ⁊ con
firmauit i fide:ne facerēt errare ſubditos :
ſed eos veraciter ſolidarent: offm̄ etiam
docēdi eis generalr̄ tribuit oñdens quid
ſecutuꝫ erat ex eorum offō : q: poteſtas
ꝑualida i miraculis faciendis. Ipſi v̄o
tanq̄ꝫ boni diſcipuli ⁊ vere obediētie filij
p̄cepta xp̄i:ipſo iuuāte:executioni ſollici
te mādauerūt.Et h̄ eſt ꝙ nob̄ innuit̄ i euā
gelio hodierno.In quo beatus Mar. ge
neraliter 5.tangit.ſ.
Reprehenſionem tarde credulitatis.
Cōmiſſionē doctrine veritatis.
Oſtenſionē mirāde poteſtatis.
Aſcenſionē aſſumpte humanitatis.
Executionem cōmiſſe auctoritatis.
¶ Primū ꝓbat correctio pr̄nalis .Scōꝫ
diuulgatio general':Tertiū oꝑatio virtua
lis.Quartū collocutio ſuꝑnalis.Quintū
diſpſio ſitualis .¶ Primū in principio .
Secūdum ibi.Et dic̄ eis.euntes i mūduꝫ
⁊c.Tertium ibi.Signa autem eos ⁊c.4m
ibi.Et dominus qdem yh̄s ⁊c. Quītū ibi .
Illi autem ꝓfecti p̄dica.⁊c.

Pria pars .

Quantū ad p̄mū vbi tangit ⁊c.di
cit.Recumbētib⁹.ij.diſcipul'⁊c.
Ubi ſciendum ꝙ ille q̄ vult aliū
pr̄nalr̄ icrepare dꝫ ip̄m ꝑſonalr̄ nō ꝑ iter
nūciū corripe.vt ei⁹ correctō libēti⁹ ⁊ reue
rēti⁹ audiat̄ dꝫ ēt ip̄m p̄uate ⁊ ñ publice
corrigere ne auferat ei⁹ famā:nec ei vere
cūdiā iferat.iuxta illud ſaluatoris Mat.
18.Si peccauerit i te fr̄ tu⁹ vade ⁊ corripe
eū iter te ⁊ ipꝫ ſolū:ſi te audierit lucratus
eris fr̄em tuū:dꝫ ēt illi cām ſue rep̄heñſio
nis oñdere : ne i rep̄hēdēdo ſe moueri ir
ratōnabilr̄ videat̄ . ſm̄ h̄ igit̄ i parte iſta
tria poſſum⁹ ꝯſiderare .ſ.
Xp̄i manifeſtatōem euidentem.
Ipſius correctōuem arguentem.
Cauſe expreſſionem congruentem.
¶ Qm ad p̄mum dic̄.Recombētibus.ij.
⁊c.Ubi ſciendum ꝙ Mar. volens cōple
mentum xp̄i appitōnum factaꝝ ſuis diſci
pul' oſtendere.narrat ſm̄ Glo. h̄ vltimaꝫ
eis factam . ¶ Cur aūt iſtis.ij. ſimul ap
paruerit audi Jero.dicenteꝫ appuerit āt
ij.fil' congregatis:vt omnes teſtes ſint ⁊
ēnarrent ꝙ cōmuniter viderīt ⁊ audierīt.
De iſta apparitiōe qua apparuit diſcipu
lis ipſum deſiderātibus : oſtendendo qui
bus apparet dr̄ ſapientie.i.Sētite de dn̄o
in bonitate:⁊ i ſimplicitate cordis queri
te illum:quantū inuenit̄ ab his q̄ non tē
ptant illū.apperet āt his q̄ fidē hn̄t in il
lum.¶ Qm ad 2m.ſ.ipſi⁹ correctōeꝫ argu
entē dic̄.Et exprobrauit ⁊c. Ubi ſciēdum
ꝙ lō xp̄s recedēs ab ap̄lis icrepauit eos
dō icredulitate q̄ꝫ hūerant: vt i cordib⁹ eo
rū h̄ obiurgatō ſm̄ Greg.magis remane
ret.¶ Cur ēt eos exprobret audi Jero.
dn̄tē.Exprobrat iquit icredulitatē vt ſuc
cedat credulitas:exprobrat duritiam cor
dis lapidei vt ſuccedat cor carneū:carita
te plenū:vt ſic v̄ificet̄ illō Eze .36. Auferā
cor lapideum dō carne vr̄a ⁊ dabo vob̄ cor
carneū ⁊ ſp̄m meū ponam i medio veſtri.
¶ Qm ad 3m.ſ.cāe exp̄ſſionē dic̄ . Quia
his q̄ viderāt ⁊c.Ubi ſciē.ꝙ cā qr̄ xp̄s re
p̄hēdit diſcipl'os fuit q: ñ crediderūt nar
rātib⁹ eis reſurrectōem ſuā.Ut ſic v̄ifica
tū fuerit dō eis illō p̄s. Nō crediderīt i dō
nec ſperauerūt in ſalutari ei⁹. Et h̄ ē q̄ dicit
Q: his q̄ viderāt eū reſurrexiſſe a mor
tuis ñ crediderūt. ¶ Sciē.ē āt circa iſtaꝫ
ꝑtē in q̄ ſit mētō dō appitōne xp̄i diſcipul'

eos retificando ⁊ confortādo in fide:ꝙ de ipſa poterāt dr̄e illō thy.2°. Apparuit gratia dei ſaluatoris noſtri oibus nob̄ erudiens nos:vt abnegātes impietatem ⁊ ſecularia deſideria: ſobrie iuſte ⁊ pie viuam⁹ i h̄ ſeculo. Naʒ vt apoſtoli ⁊ alij: peccata ⁊ deſideria mūdi deſpicerēt ⁊ vt virtuoſe viuerēt:ideo xp̄us diſcipulis apparuit increpās infidelitatis peccatū ꝙ eſt fundamentū omniū viciorūʒ: ⁊ ſuadens eis veram fidelitateʒ:q̄ eſt fundamentū omniuʒ virtutū:⁊ operum dō acceptabiliū. Nam iuxta illud heb̄.2. Sine fide impoſſibile ē placere dō. ¶ Hec apitio ſupradicta fuit figurata gn̄.26. vbi ſentētialiter dr̄ ꝙ cuʒ in terra in qua habitabat yſaac eſſet magna fames ⁊ penuria: iuit ad abimelech regeʒ paleſtinoꝝ in gerara:apparuitq̄ʒ ei dn̄s ⁊ ait ne deſcēdas i egyptū:ſed qeſce in terra q̄ʒ dixero tibi ⁊ pegrinare in ea: eroq̄ʒ tecū ⁊ benedicā tibi:q volēs obedire voci dn̄i remāſit i gerariis:⁊ nō iuit in egyptum. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p yſaac hītantem in terra penurioſa intelligi pōt qlibʒ viator: habitās in h̄ mūdo qui ē terra penurie. Per abimelech āt qui interpretaꝛ pr̄ me⁹ rex:intelligiꝛ dō:qui eſt pr̄ ⁊ rex hūani generis. q iuxta illō p̄s. eſt dō magn⁹ dn̄s ⁊ rex magnus ſup oēs deos. Per egyptū vero q̄ interpretaꝛ tenebra intellr̄ ſtatus peccati ꝙ faē animā tenebroſam. iuxta illud pūer.4. Uia ipiorum tenebroſa. ¶ Yſaac igiꝛ. i. homini viatori:dr̄ a dō ꝙ nō deſcēdat i egyptuʒ. i. ꝙ nō inclineꝛ ad peccata:ſed maneat i gerariis q̄ iterpretaꝛ aduene ⁊ appropinquātes. i. in h̄ mūdo in quo ſum⁹ pegrini ⁊ aduene cōſeruātes diuinaʒ gr̄aʒ p q̄ʒ ſum⁹ appropinquātes dō ⁊ cū q̄ ſic qeſcēte ē dō p gr̄aʒ:⁊ ſibi bn̄diē mlr̄iplicādo ei⁹ v̄tuoſa opa:⁊ p̄miū p̄parādo vt ſic talib⁹ dicat xp̄s illō Je.42. ¶ Si qeſcētes māſeritiſ i t̄ra hac:hedificabo vos ⁊ nō deſtruā:plātabo ⁊ nō euellā. Nam tales xp̄us hedificat ⁊ plātat vt fructificēt meritorie ⁊ poſtmōʒ eternalr̄ premientur

Secūda pars.

Sequitur. Et dixit eis. Euntes in mūdum ⁊c. Ubi tangit ꝯmiſſionē doctrine v̄itatꝭ ꝙ p̄bat diuulgatō generalr̄. Ubi ſciēdū ꝙ illa pōt dici doctrina v̄itatꝭ ad q̄ʒ ſi audita fuerit ſequtur vtilitas aliq̄. ſi v̄o audita nō fuerit ſequtur pēa:ſm h̄ igiꝛ in pte iſta q^m ad ipaʒ doctrinā tria poſſum⁹ ꝯſideraꝛ. ſ. ipam.

Promulgātiū actū virtuoſum.
Audiētiū fructū dulcoroſum.
Nō obtēpantiū dāpnū pnitioſū.

¶ Q^m ad p^m dic. Et dixit eis eūtes ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ p oēʒ creaturā hō pt intellī pp pticipatōem aliq̄lē q̄ʒ hʒ cū oib⁹ creaturis. Un̄ Greg. Ois creature noie ſignificaꝛ:omnis. n. creature aliqd hō hʒ. Naʒ cōe eē cū lapidib⁹:viuere cū arborib⁹:ſentire cū animalib⁹:intlligeꝛ cū āgelr̄. Si igitur cōe hʒ aliqd cū omni creatura: hō iuxta aliqd omnis creatura ē. omni ḡ creature p̄dicaꝛ euāge^m:cū hōi ſoli p̄dicaꝛ. de iſta p̄dicatōe dr̄ Luē.24. Oportebat xp̄ʒ pati ⁊ reſurgeꝛ a mortuis die tertia: ⁊ p̄dicari in nomine eius pēitētiā ⁊ remiſſionē pccoꝝ in oēs gētes. ¶ Q^m ad 2^m. ſ. audiētiū fructū dulcoroſuʒ dic. Qui crediderit ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ ad ꝯſequēdā pfectam ſalutē nō ſuffic̄ q̄cunq̄ʒ credulitas:q: catecumini credūt:⁊ tn̄ nōdū ſūt in ſtatu ſalutꝭ ſed ſm Tho. regriꝛ ꝙ hō baptizeꝛ:q: baptiſm⁹ ē fūda^m ſiōi ⁊ radix ad intrā^m i vitā etnā. h̄ āt fides dʒ eſſe cuʒ operibus: q: iuxta illud Jaē.2. Ex opibus iuſtificaꝛ hō: nō ex fide tantū. ¶ Quantū ad 3^m. ſ. non obtēperantiū dānum pnitioſuʒ dicit. Qui vero nō crediderit condēnabiꝛ. Ubi ſciendum ꝙ ſecūdum apoſtolū hebr.ij. ſine fiō impoſſibile ē placere dō ⁊ qui non placet dō non ē eius amicus:⁊ p conſequēs non pōt eſſe regni xp̄i:vn̄ per conſequēs dputatur eternis ſupplitijs. dicit ergo bene:q nō crediderit condēnabiꝛ. ¶ Hoc āt fuit

nō̄ figuratū nūeri.20. Ubi ſentētialr̄ dꝛ ꝙ cū moy. ⁊ aarō noluiſſent credere dn̄o dixit ad eos dn̄s:quia nō credidiſtis mihi ⁊ ſanctificaſtis me corā filijs iſrl̄:nō introducetis hos pplos in terrā q̄ʒ dabo eis. ꝙ ita factū eſt:q: ipſi nō intrauerūt: ⁊ p ꝯn̄s pplos nō introduxerūt. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p Moy. ⁊ Aaron dō incredulos intelligi pn̄t hoies q nō hn̄t fidē cū opibus. Per terrā āt q̄ʒ dō pmiſerat filijs iſrl̄ itelli pt celeſtis pr̄ia oib⁹ a dō pmiſſa: ſʒ q inſtar Aaron ⁊ Moy. nolūt credeꝛ nec opa facere virtuoſa:nō intrāt regnū eternū ſignificatū p terrā pmiſſiōis. Un̄ eis dꝛ Mat.21. Auferꝛ a vob̄ regnū dei ⁊ dabiꝛ gēti facienti fruct⁹ ei⁹. ⁊ ita ē re vera. q: talibus p̄dictis datur.

Tertia pars.

Sequiꝛ. Signa aūt eos q crediderint ⁊c. Ubi tāgit oſ̄ſionē mirāde ptātꝭ. ꝙ p̄bat opatio virtualr̄. Ubi ſciēdum ꝙ.5. opa virtuoſa ⁊ mirabilia tāgit xp̄s i iſta pte. p^m ē ꝙ fideles habuerūt ptātē eiciēdi demonia ab obſeſſis:⁊ h̄ ē ꝙ dic. In noie meo demōia eiciēt. Un̄ dixerūt xp̄o Luē.4. ēt in noie tuo dmōia ſbiciunꝛ nob̄. ¶ 2^m ē ꝙ v̄i fideles hūerūt gr̄aʒ loq̄ndi ⁊ intlligēdi diuerſitatē liguarū:⁊ h̄ ē ꝙ dic. linguis loquenꝛ nouis. vn̄ act.28. Appuerūt illr̄ diſptite lingue tanq̄ʒ ignis:ſeditq̄ʒ ſ̄ ſinglos eoꝝ ⁊ repleti ſunt oēs ſp̄u ſcō ⁊ cepunt loq varijs linguis p ut ſp̄s ſ. dabat elloq illr̄. ¶ 3^m ē ꝙ venenoſa aialia n̄ erāt eis nociua:ſʒ ſup illa hūerūt mirabilē ptātē. ⁊ h̄ ē ꝙ dic. Serpētes tollēt:vn̄ eis dixit xp̄s Luē.10. Ecce dedi vob̄ ptātē calcādi ſup ſerpētes ⁊ ſcorpiōeſ ⁊ ſ̄ oēʒ virtutē inimici:⁊ nihil vob̄ nocebit. Ex^m ď paulo ď q̄ dr̄ act.28. ꝙ cū vipa inuaſiſſʒ manū ei⁹ nō leſit eū:ſʒ excuſit eā in ignē:⁊ nihil mali paſſus ē. ¶ 4^m ē ꝙ potōes venenoſe ⁊ alijs mortiferꝛ eis n̄ nocuerūt:⁊ h̄ ē ꝙ dic. Et ſi mortiferꝝ qd bibe rūt:nō eis nocebit. Ex^m hui⁹ hēm⁹ i mlt̄ꝭ qbus nō nocuit potio venenoſa. ¶ 5^m eſt ꝙ habuerūt gr̄am a dn̄o infirmitates curādi:⁊ h̄ eſt ꝙ dicit. Sup egros man⁹ imponent:⁊ bn̄ habebūt. Unde act.5. Per manus aūt apoſtoloꝝ fiebant ſigna ⁊ p̄digia multa in plebe. Nō ſolum aūt faciebāt ſigna in infirmitatib⁹ corporalr̄:ſed ēt ad ipoſitiōeʒ manuū dabaꝛ ſpiritus ſ. iuxta illud act.8. Imponebāt man⁹ ſup illos:⁊ accipiebant ſpiritū ſ. ¶ Sciēdum ē āt ſecūduʒ Grego. ꝙ lʒ credentes mō nō faciant euidentia miracula ſic faciebāt in eccl̄a p̄mitiua:nō pp̄ter h̄ debent diffidere:q: in exordio eccl̄e:ad augumētatiōnē ipſius: h̄ erāt neceſſaria:nūc aūt iam multiplicata eccl̄a:⁊ congregatiōe fidelium nō ſunt neceſſaria talia. ¶ Si āt bene inſpicimus ſecundū Grego. lʒ credentes nō faciant euidētia miracula corporalia:tn̄ multa faciūt ⁊ tanto maiora:q̄ʒto ſp̄ūalia p̄ponderant tēpōalib⁹:⁊ q̄ʒto n̄ corpa ſʒ aīe ſuſcitanꝛ. h̄ Grego.

Quarta pars.

Sequiꝛ. Et dn̄ſ qdē yh̄s ⁊c. vbi tāgit aſcēſioneʒ aſſumpte hūanitatis ꝙ p̄bat collō ſupnalr̄. Nā ſcdm Jero. Dn̄s yh̄s qui ď celo deſcēderat ad liberādam infirmitatis nr̄e naturā:ipſe ēt ſuper celos aſcēdit. vt ſic dicaꝛ de ipſo illō ro.19. De⁹ enim aſſumpſit. Nā hūanitas xp̄i virtute diuinitatis ē elleuata in celū. ¶ Sciēdum eſt circa iſtam ptem vbi fit mētio ď aſcenſiōe xp̄i in celuʒ:ꝙ ſic feſtū annūciationis ē principiū omniū ſolēnitatum ad aduētum xp̄i ptinentiuʒ:ſic feſtū aſcenſionis eſt perfectō earūdem. Ut ſic ď iuxta illō p̄s. Sit a ſummo celo egreſſio eius. ſ. in incarnatōe:⁊ occurſus eius vſq̄ʒ ad ſummū eius in ſua aſcenſione. Ut ſic ď ipſo v̄ificeꝛ illud eccl̄i.1. Oriꝛ ſol ⁊ occidit ⁊ ad locū ſuū reuertiꝛ. Et h̄ eſt ꝙ dicebat diſciplis Johā.16. Exiui a pr̄e ⁊ vēi i mūdū: ⁊ iterum relinquo mundum ⁊ vado ad patrem. ¶ Sciendum eſt igitur ꝙ

aſcēſio xpi prius i teſtō veteri latens ſub
propheciarum ⁊ figurarū velaīe: nouiſſime
fuit euidētius explicata. Vñ ſciēdum ꝙ
in iſta ſolēnitate .7. poſſumus cōſiderare:
que licet i veteri teſtō latuerint: tñ in no
uo ſunt euidētius explicata ⁊ ꝯpleta. ſ.
Meritū dignitatis generoſe.
Sceptrum poteſtatis vigoroſe.
Titulum primitatis dignitoſe.
Ducatum ſocietatis gratioſe.
Jubilum ſolēnitatis gaudioſe.
Gradum ſublimitatis glorioſe.
Actum vtilitatis fructuoſe.
¶ Primo dico ꝙ ſolēnitas aſcēſiōis prius
figurabat ꝙ poſtmodū fuit explicatuȝ. ſ.
meritū dignitatis generoſe. Ubi ſciendū
ꝙ ſicut primus hō volēs rape dignitatis
honorē p appetitū ꝯtumacie: p lapſuȝ ino
bedientie: corruēdo deſcēdit: ſic dei filius
deitatē ⁊ humanitatē inclināſ: p humili
tatis obedientiā vſqȝ ad mortē crucis de
ſcendit: ⁊ i ipſa triūphator exñs in celum
glorioſus aſcēdit: quē poſtmodū ſeqtur
oīs multitudo iuſtoꝝ. ¶ Hoc autē fuit fi
guratum nob̄ zach. i. Ubi dr̄. Uidi ⁊ ecce
vir aſcēdens ſup equū rufum: ⁊ ipſe ſta
bat inter mirteta ⁊ poſt eū equi rufi varij
⁊ albi. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ p iſtum virum
intelligit xpo: qui fuit vir amore ⁊ forti
tudine dictus. iuxta illud .puer. 24. vir ſa
piens fortis ē: ⁊ vir doctus robuſtiſſim9
⁊ validus. ¶ Iſte hodie viſus ē aſcende
re ſup equū rufum. i. ſup celum empireū:
ꝙ eſt rufuȝ ⁊ flameū ſignificās claritatis
ardorem. vt ſic verificet illud ps. Aſcēdit
ſuper celos celorum ad orientem. ¶ Dici
tur autē ſtare inter mirteta: propter con
dictionem glorificatam humanitatis aſ
ſumpte: qȝ impaſſibilem ⁊ glorioſam in
troduxit in celuȝ. ⁊ ideo inter mirteta ſta
re ſignāter dicitur: quia ſic mirtus habet
conſeruatiuā virtutem: ita xps humanita
tem noſtram introduxit īmarceſſibilem:
⁊ icorruptibilem ⁊ imortalem in celum. vt

ſic verificet illud. ro. 6. Xps reſurgēns ex
mortuis iam nō moritur: mors illi vltra
non dominabit. ¶ Poſt iſtum autē viſi
ſunt aſcendere equi rufi varij ⁊ albi. Ubi
ſciēdum ꝙ p equos rufos intelligit exer
citus martirū. qui fuerunt proprio ſangui
ne rubricati. Per equos vero varios in
telligitur cetus doctorum ⁊ cōfeſſorum q
fuerunt diuerſis virtutib9 adornati. Per
equos vero albos intelligit corp9 ſancto
rum ⁊ ſanctarū virginū: qui fuerunt lilio
pudicitie candidati. q 3a ſanctorū genera:
generaliter poſſunt cōprehendere omnes
ſanctos. Iſti poſt aſcenſionem xpi qui ho
die aſcēdit in celum aſcenderūt: cum quo
etiam aſcenderūt patres veteris teſti qui
prius i limbo detinebant capti. ¶ Iſtum
figuratum i teſtamēto veteri fuit explica
tum i nouo p Paulum phil. i°. dñtē. Se
metipſuȝ exinaniuit formā ſerui accipiēs
i ſimilitudiem hoium factus ⁊ hitu iuen
tus vt homo: humiliauit ſemetipſum fa
ctus obediens vſqȝ ad mortem: mortem
autem crucis propter ꝙ ds exaltauit illū
⁊ donauit illi nomē ꝙ eſt ſup omne nom.
¶ 2° figurabat ſceptrum poteſtatis vigo
roſe. Ubi ſciēdum ꝙ xps aſcendit i celuȝ
non aliena ſed propria virtute: nō eniȝ trā
ſlatus ē vt enoch: nec vect9 i curru igneo
vt ely. vt ſic verificatum fuerit illud ps.
Exaltare dñe in virtute tua. ¶ Hoc autē
fuit figuratuȝ Iſ. 53. vbi dr̄. Aſcendet ſic
virgultū coram eo: ⁊ ſic radix de terra ſi
tienti. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per iſtam terrā
ſitientem ſiue aridam de qua orta eſt ra
dix vel virgultum intelligit beata virgo
maria: de qua natus eſt xps qui radix dr̄
iuxta illō ꝙ ipe d̄ ſeipo dic Apoc. 22. Ego
ſū radix ⁊ gen9 dd̄. Stella ſplēdida ⁊ ma
tutia. dr̄ ēt virgultū viride p grām: q: iu
xta illō Jo. i. Ipe ē plen9 grā ⁊ veritate.
¶ Signant āt vgo bta ſicca terra dr̄: q:
ſic terra arida ifructuoſa dr̄: ita vgo bta:
naturalr ifructuoſa dici poſat: q: natura

nō patit ꝙ femia vgo exñs filiū generet
nec pariat vllo mō. Vñ ꝙ virgo btā fru
ctuoſa fuerit portādo xpm yhm: h fuit di
uino miraculo. ſm ꝙ ei dixit angel9 Luc.
i. Spūs ſ. ſupueniet in te ⁊ vtus altiſſimi
obūbrabit tibi. ¶ Iſta āt terra q p carneȝ
erat infructifera: p miraculū fec fructum.
iuxta illud Gen. i. Protulit terra erbā vi
rentē. i. xpȝ dictū virēs virgultū: q inſtar
virgulti viridis aſcēdit: ex ventre mr̄is
naſcēdo: in mūdi ingreſſione ex morte: re
ſurgēdo in reſurrectiōe: i celū aſcenſione.
¶ Illud figuratū in teſtō veteri fuit ex
plicatū Luc. vltio. vbi dr̄ de xpo ⁊ diſci
pulis ei9. Eduxit āt eos foras i bethaniaȝ
⁊ eleuatis māibus ſuis benedixit eis ⁊ fa
ctum eſt dum benediceret ill': receſſit ab
eis: ⁊ ferebat in celū. ¶ Tertio figurabat
titulū dignitatis pmitatis dignitoſe. vbi
ſciendū ꝙ xps ſicut iuſtus poſſeſſor regni
celoꝝ: antecedere debuit oēs alios q de
bebāt ad illud regnū intrare. Nā heres ⁊
legiptim9 filius pcedere debuit oēs alios
coheredes ⁊ filios adoptiuos. ¶ Hoc āt
fuit figuratū Mich. 2. Ubi dr̄. Aſcendet
enim pandens iter añ eos ⁊ diuidēt ⁊ trā
ſibunt portā ⁊ trāſibit rex eoꝝ corā eis ⁊
dñs in capite eoꝝ. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per
iſtum regē ⁊ dñm intelligit xps q iuxta
illud Apoc. 19. ē rex regū ⁊ dñs dñantiuȝ.
Iſte hodie qñ celos aſcendit tanqȝ natu
ralis heres regni celeſtis aſcēdit añ oēs
ſcōs qs ſecū duxit in celū ⁊ ſic dñs in ca
pite eoꝝ fuit: poſtqȝ aſcendētes trāſierūt
portā ciuitatꝭ ſupne Ierm: cū ipo eternalr
regnaturi. Dr̄ rex. i. xpo corā eis trāſiſſe
q: iuxta illud Act. i. Uidentib9 illis eleua
tus eſt ⁊ nubes ſuſcepit eum ab ocul' eoꝝ.
¶ Iſtud figuratuȝ in teſtō veteri fuit ex
plicatū p apm Heb. 10. dicentē. Hñtes ita
qȝ fratres fiduciā in introitu ſcōꝝ in ſan
guine xpi q iniciauit nob̄ viā nouā ⁊ viuē
tem p velam. i. carneȝ ſuā. Nā xps p mor
tem ſuā dictum ad humanitatem ſignifica

tam p velam q: deitatē velabat in ſangui
ne ſuo tanqȝ ptio ſufficienti p nob̄: initia
uit viā nouā dū in aſcenſiōe pmo patefec
viā padiſi p qȝ cū eo introierūt oēs ſci q
añ detinebant in lymbo in qꝝ introitū de
bem9 fiduciā firmā hēre. ¶ Quarto figu
rabat ducatū ſocietatꝭ gratioſe. Ubi ſcien
dum ꝙ xps in celū noluit ſol9 aſcendere
nec ſuā decuit dignitatē ſȝ vallat9 fuit mlt
titudine ſocioꝝ. Nā cū ipſo aſcēderunt prī
arche: pphe: reges: duces. ⁊ oēs alij iuſti
q añ ipm mortui fuerant. ¶ Hoc āt fuit
nob̄ figuratū Joſ. 8. Ubi dr̄ Joſ. āt nocte
illa in medio māſit ppli: ſgēſqȝ diluculo
recēſuit ſocios ⁊ aſcēdit cū ſeniorib9 in frō
te exercit9 vallatus auxilio pugnatorum.
¶ Ubi ſciendū ꝙ p Joſ. q yhs naue dr̄ q
ēt ſaluator interptat intelligit xps yhs.
cui nom ⁊ interptatio. nois dignoſcit cōue
nire. Naȝ ipſe ⁊ yhs ſaluator nr̄ eſt. iuxta
ꝙ dixit angel9 Joſeph Mat. i. de vgine.
Pariet inqt tibi filiuȝ ⁊ vocabis nomen
eius yhm ipſe eni ſaluū faciet pplm ſuuȝ a
pccis eoꝝ. Iſte nocte. i. qñ corp9 eius in ſe
pulcro latuit manſit in medio ppli dū aīa
ſua ad lymbū prm deſcendit qui ſgens
diluculo. i. illo mane q ſurrexit a mortuis
⁊ viu9 exijt d̄ ſepulcro recenſuit ⁊ nūerauit
ſocios: q: certitudinalr cognouit multitu
dinem ſcōꝝ qs extraxit de lymbo: die vo
aſcenſiōis aſcendit cū ſeniorib9. i. cū oibus
ſcīs veteris teſti ⁊ tanqȝ principal' inter
eos ⁊ dux ⁊ dñs in frōte ſtetit exercitus
eos glioſe deducens ⁊ ſic dr̄ vallatus pu
gnatoꝝ auxilio nō qd̄ per indigentiā: ſȝ p
oñſionem ſue nobilitatꝭ ⁊ mirabilis digni
tatꝭ. ¶ Iſtud figuratū in teſtō veteri fuit
explicatū p apſm ephe. 4. vbi dic. Aſcēdēs
xps in altū captiuam duxit captiuitatem
dedit dōa hoibus. Nā xpo in altū. i. i celū
aſcēdens q in lymbo detinebant captiuis
ſecū duxit ad prīā: dās eis mirabilia dōa
q: ſempiternā gliam. ¶ 5° figurabat iubi
luȝ ſolēnitatꝭ gaudioſe. Ubi ſciēdū ꝙ aſcē

dente xp̄o in celum occurrētibus ei ange
lis letabūdis ⁊ choris alternātibus: cum
gaudio iubilabāt. Un̄ p̄s. Aſcendit d̄s in
iubilo: ⁊ dn̄s in voce tube. quorū gratula
tioni alludens xp̄s: ſecum ducens comi
tiuam ſanctorū: ad augumentū gaudij dice
bat. illō luc. 15. gratulamini mihi: q: inuēi
ouem q̄ꝫ perdideram. i. genus hūanū Quē
angeli vidētes vēire cum tāta glīa: admi
rantes querebant a ſanctis q aſcendebāt
cum xp̄o: illud p̄s. d. Quis ē iſte rex glīe:
quibus ſancti cū gaudio reſpondebāt. Dn̄s
virtutū ipſe eſt rex glorie. ℭ Hoc autem
fuit nob̄ figuratū abac. 3. vbi dr̄. Sup ex
celſa mea deducet me victor i p̄s. canētē.
ℭ Ubi ſciēdum q̄ p iſtum victorē intel
ligitur xp̄s qui vic̄ dyabolum: mūdum ⁊
carnem. iuxta illud apoc. 5. Uic̄ leo de tri
bu iuda: radix d̄d̄. Unde cōfortando apo
ſtolos dixit Jo. 16. Cōfidite ego vici mū
dum. ℭ Iſte igiť victor. i. xp̄s yh̄s hodie
quādo celos aſcendit: genus humanū de
duxit in p̄s. canens: q: cum magno iubilo
ſunt deducti. Et ſic verificatū fuerit illud
figuratū dictū de ionatha. 1. mach. 10. vbi
dr̄. Reuerſus ē ionathas in ier^m cū ſuis
habentibus ſpolia multa. Nam xp̄s ſigni
ficatus p ionatham cū ſanctis q ſec̄ erant
reuerſus eſt qn̄ aſcendit in celū. ℭ Iſtud
figuratū in teſtamēto veteri: fuit explica
tum in nouo. luc̄. vltimo. vbi dr̄. q̄ cū xp̄s
aſcendiſſꝫ in celum: diſcipuli orātes reuer
ſi ſunt in ier^m cum gaudio magno. ℭ 6°
figurabat gradū ſublimitatis glōſe. Ubi
ſciēdum q̄ xp̄s in aſcenſu ſuo i celū: gra
dum ſublimē acquiſiuit: dum ſup omnes
celos ⁊ ordines angelorū aſcēdit: ⁊ ad dex
terā dei ſedet. Un̄ p̄s. Aſcēdit ſup cheru
bin ⁊ volauit: volauit ſup penas ventorū.
ℭ Hoc fuit nob̄ figuratū Iſ. 38. vbi dr̄.
Reuerſus eſt ſol. 10. lineis p grad⁹ quos
deſcēderat. ℭ Ubi ſciendū q̄ p iſtum ſo
lem: intelligiť xp̄us qui eſt ſol iuſticie illu
minans mūdū. Iſte in incarnatōe ſua. 10.
lineis deſcenderat: q: p incarnatōem dſcē
derat de. 10. celis corporalib⁹ qui ſꝫ theo
logos aſſignanť. ſ. 7. ſm̄ numerū. 7. plaeta
rum: ⁊ tres ſupiores alij. ſ. Sydereū Cri
ſtalinū ⁊ empyreū. Per illos igiť. 10. gra
dus p q̄s in incarnatōe dſcēderat: ē i aſcē
ſione reuerſus. qn̄ ſup oēs celos ⁊ ordies
angelorū aſcēdit. ℭ Iſtud figuratū i teſtō
veteri fuit explicatum in nouo per apl̄m
hebr̄. 1. d. Sedet ad dexterā maieſtatꝫ i ex
celſis: tanto melior angelis effect⁹: q̄nto
differentius p⁹ ill' nom̄ hr̄ditauit. Et hoc
eſt q̄ dic̄ etiā Marchus in euāgelio ho
dierno. Dn̄s qdē yh̄s poſtq̄ꝫ locut⁹ ē eis
aſſumpt⁹ eſt i celū: ⁊ ſedet ad dexterā di.
ℭ 7° figurabat actū vtilitatꝫ fructuoſe.
Ubi ſciēdū q̄ magnā vtilitatē hēmus de
xp̄i aſcēſiōe: dū p nobis apud p̄rem aduo
cat⁹ exiſtit. iuxta illō hebr. 19. Sempiter
nū ſacerdotium vn̄ ⁊ ſaluare i ppetuum
poteſt accedentes per ſemetipſum ad de
um ſemper viuens ad interpellandum p
nobis. Nā aduocatus ex n̄s. p̄ri p̄ntat vul
nera paſſiōis: vt p nob̄ ipetret grāꝫ remiſ
ſiōis. ℭ Hoc āt fuit figuratū dutero. 33.
vbi dixit Moy. pph̄ando. Nō ē ali⁹ d̄us
vt d̄s rectiſſim⁹ aſcēſor celi: auxiliator tu
us: magnificētia ei⁹ diſcurrūt nubes: habi
taculū ei⁹ ſurſum. ℭ Ubi ſciēdū q̄ p iſtū
rectiſſimū. intellr xp̄s: preter quē ali⁹ nō
ē d̄s: iuxta dutero. 3. neq̄ꝫ. n. ē ali⁹ de⁹ vel
in celo vel in terra q poſſit facere opera
tua. Iſte aſcēſor celi dcs ē qn̄ hodie ſuper
oēs celos aſcendit: auxiliator āt dr̄ q: ibi
ē noſter aduocat⁹: magnificentia vo eius
nubes dicitur diſcurrere: q: ipe mutat etates
⁊ tp̄a ſm ei⁹ beneplacitū: iuxta illō Dan̄.
2°. Sapientia ⁊ fortitudo ei⁹ ſūt ⁊ ipe mu
tat tempora ⁊ etates: transfert regna at
q̄ꝫ cōſtituit. hitaculū ei⁹ āt ſurſum dr̄: q:
non i terra ſed i celo dr̄ hitare pp̄ter q̄
nullum volens ſibi cpare p̄s. dicit. Quis
ſicut dn̄s d̄s nr̄ q ī altis hitat ⁊ hūilia
reſpicit in celo ⁊ in terra. q. d. nll's ē ſilis

ſibi. ℭ Iſtud figuratum in veteri teſtam̄
to: fuit explicatū in nouo p apoſtolum he
br. 9. d. Non enim mānufactis ſanctis: yh̄s
introiuit exēplaria verorū: ſed in ipſum
celum: vt appareat nūc vltui di pro nob̄.
Nam celum in q̄ xp̄s aſcendit non ē ma
nufactū alicuius creati artificis: ſꝫ ſola di
uina potentia in quo xp̄s vt nr̄ aduocat⁹
exiſtit. ℭ Sciendum eſt etiā q̄ aſcēſio xp̄i
eſt nobis poſita in exemplū: pp q̄ ipe in
uitat nos ad ſecum aſcendēdum. Iudiē 4.
d. Aſcende mecū in ſortem meam. Nam i
ſortem xp̄i aſcendere dbem⁹: vt ſ. ſic aſcē
dit ſequentes noſtrum exemplar nos pa
riter aſcendam⁹. Ubi ſciendum eſt q̄ inť
alia. 7. aſcenſiones de xp̄o legim⁹ ſm. 7.
gradus q poſſunt in volentib⁹ meritorie
aſcēdere. Nā aſcēdit.
De aqua vt exēplar inocentiū.
In naui vt exēplar laborantiū.
In mōtem vt exēplar ɔtēplantium.
In ier^m vt exēplar pacientiū.
In templū vt exemplar preſidentiū.
In crucem vt exemplar penitentium.
In celū vt exemplar triūphātium.
Primo dico q̄ xp̄s aſcendit d̄ aqua vt exē
plar inocētium. d̄ quo dr̄ Mar. 3. Bapti
zatus aūt yh̄s cōfeſtim aſcendit de aqua:
⁊ ecce apti ſunt celi. ⁊ vidit. ſ. Jo. ſpiritū
dei deſcēdentem ſicut columbam ⁊ venie
tem ſuper ſe. Ubi ſciendū q̄ in h̄ dat nob̄
a xp̄o exemplum innocētie. Nam ſi volu
mus hr̄e grāꝫ ſpūſ. In ablutōe baptiſma
li xp̄i datur nobis intlli q̄ debemus mū
dari a vicijs ⁊ peccatꝫ. Per dſcenſum vo
columbe ſuper ipm̄: datur nob̄ intelligi
ſpirit⁹ ſancti gratia: que non niſi in homi
nes purificatos deſcendit. ℭ Secundo
Chriſtus aſcendit in naui vt exemplar la
borantium: de quo ſententialiter dicitur
Luc̄. 8. Factum eſt autem vna dierum: ⁊
ipe. ſ. yheſus aſcendit in nauiculam ⁊ diſci
puli eius: ⁊ ait ad illos trāſfretemus trāſ
ſtagnum ⁊ aſcenderunt. Nauigantib⁹ au
tem illis obdormiuit. ⁊ deſcendit procella
venti in ſtagnum ⁊ periclitabantur: ad
quem concurrentes pro auxilio: fecit ceſ
ſare procellam: ⁊ ſic fuerunt liberati. vbi
ſciendum q̄ per iſtud ſtagnum: intelligi
tur iſte mundus per quem tranſeundo de
bemus aſcendere nauem: nauigando per
exercitationem bonorū operum: vt ſim⁹
in terra firma vbi eſt ſecuritas. i. habitaē
poſſimus in gloria paradiſi: in qua ſunt
omnes ſecuri. ℭ Si quando vero procel
la tribulatōum ⁊ aduerſitatū in hoc mū
do nos agitet Chriſto dormiente. i. ipſo
permittente: non debemus propter hoc
diſperare: ſed ad Chriſtum recurrere qui
eſt refugium noſtrum ⁊ virtus: ⁊ ipe nos
miſericorditer adiuuabit. ℭ Tertiō Chri
ſtus aſcendit in montem vt exemplar cō
templantium. de quo dicitur Math. 14.
Dimiſſa turba aſcendit in montem ſolus
orare. Ubi ſciendum q̄ per montem excel
ſum ⁊ altum intelligitur diuinitas exce
dens omnia: ad quam exemplo Chriſti ⁊
dimiſſa turba. i. exercitijs exterioribus ⁊
⁊ tumultibus: debemus mentaliter aſcen
dere per orationem deuotam. ℭ Quarto
Chriſtus aſcendit Ier^m vt exemplar pa
cientium. de quo dicitur Math. 20. Ecce
aſcendimus ieroſolimā ⁊ filius hominis
tradetur principibus ſacerdotum ⁊ ſcrib̄
⁊ condemnabunt eum morte. Ubi ſciēdū
q̄ ſicut aſcendit ieroſolimam vt ibi pate
retur pro nobis: dat nobis exemplum vt
aduerſitates ⁊ diſpendia patienter tolle
remus ⁊ ipm̄ pro viribus imitemur: iu
xta illud. 1. petri. 2. Chriſtus paſſus eſt p
nobis vobis relinquens exemplum vt
ſequamini veſtigia eius. ℭ Quinto xp̄s
aſcēdit in templū vt exēplar p̄ſidentiū. d̄
q̄ dr̄ Jo. 7. Iā die feſto mediante yh̄s aſcē
dit in templū ⁊ docebat. Ubi ſciendū q̄
docere alios actum preſidentis dicit. Sic
igiť Chriſtus in docendo fuit ſollicitus ⁊
ſic dat nobis exemplum vt ſim⁹ ſolliciti

ſubditos inſtruere moribus ⁊ doctrina. Unde apoſtolus ad tytū.2°. Tu aūt loquere que decet ſanā doctrinā. ¶ 6° xp̄s aſcēdit in cruce vt exēplar penitentiū. d' quo apoſtolus nos admonendo dicit heb:.12. ¶ Aſpiciētes inquit in auctorē fidei ⁊ cōſumatorem ihm̄: qui ꝓpoſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucem cōfuſione contēpta: atq̄ in dextera dī ſedet. Ubi ſciēdū ꝙ ſicut xp̄s pro nob̄ in crucem aſcēdere voluit: p q̄ ſignificatur penitētia: ſic nos exēplo ipſi' debemus crucem auſteritatis ⁊ penitētie ſumere iuxta ꝙ ipſe nos admonet Math. 16.c. Si quis vult venire poſt me: abneget ſemetipſum ⁊ tollat crucem ſuam ⁊ ſequatur me. ¶ 7° xp̄s aſcēdit in celū vt exēplar triūphantium. de quo dr̄ in ps. Si aſcēdero in celum tu illic es. Ubi ſciendū ꝙ q' habitatio xp̄i in celis eſt. iuxta illud ps. Ad te leuaui oculos meos q habitas in cel'. ideo omnes beati q poſt ipſum aſcendūt ibi ipſum inueniūt tanq̄ regē ⁊ dn̄m ⁊ obm beatificū oium beatorum.

Quarta pars.

Equitur. Illi aūt ꝓfecti ꝑdicauerūt ⁊c. Ubi tāgit executiōē cōmiſſe auctoritatis: ꝙ ꝓbat diſperſio ſinalis. Ubi ſciendū ꝙ apl'i: vt veri obie filij executi ſunt ſollicite cōmiſſionē ſibi factā a xp̄o: vbiq̄ locorū veritatem fidei ꝑdicādo iuxta illud ps. In oēm terram exiuit ſonus eorum ⁊ i fines orbis terre verba eorum. Et quia tunc ꝑdicatio vera eſt ⁊ cōmendabilis quādo per operam confirmatur: ideo ſequitur ꝙ predicauerūt ſequētib' ſignis. Unde Grego. Quid autem in his conſiderādum: niſi ꝙ ꝑceptum obediētiā: obia vero ſigna ſecuta ſunt. ¶ De iſta ꝑdicatione apoſtolorū in vniuerſo mundo: dici poteſt illud iudit.ij. Nuntiatur enim induſtria animi tui vniuerſis gentibus: ⁊ indicatū eſt omni ſeculo q'm tu ſolus bonus ⁊ potens es in omni regno tuo ⁊ diſciplina tua omnib' ꝓuincijs ꝑdicatur. ¶ Ad ꝑdicationem hanc nos admonet apoſtol' 2. timo. 4. c. Predica: inſta opor tune: importuno argue obſecra: increpa i omni paciā ⁊ doctrina. ¶ Nos igitur ſequētes admonitionem apl'i: ſumentes ꝑdicatiōis officiū orationem fundamus ad dn̄m. dicētes cum illo doctore deuoto thologo. Fiat aūt o xp̄e vt nr̄i ſermones quos de tui virtute dicimus: p opera cōfirmentur ⁊ actus: vt tandem ſumus ꝑfecti te cooꝑante in oībus verb' ⁊ opib': q' te decet ⁊ ſermonū ⁊ operum glia. vt ſic d' te verificetur illud ps. Te decet hymn' dē i ſyon ⁊ tibi reddetur votū in ieruſalē. Ad q̄ ier'm ⁊c.

¶ Dominica infra oct. aſcenſionis. Euangelium.37m.

Um venerit paclitus quē ego mittam vob' ⁊c. Jo.15. Proprietas veri amici eſt vt q̄n videt amicos ſuos iminere ꝑiculū ꝙ ſibi dēat iudicare vt ipſum poſſit vitare cauti' aut facilius tollerare. Nā teſte Greg. Min' iacla feriunt q̄ prouidentur: ⁊ nos tollerabilius mūdi mala ſuſcipimus ſi cōtra h' ꝑ prouidentie clipeū munimur. Nō ſolū aūt dz ſibi notificare ꝑicula imminentia: ſed etiam ſi poteſt ſibi ꝑbere auxilium: ⁊ ipm vt melius pōt cōſolari. ¶ Xp̄s igitur qui veraciter diligebat ſuos diſcipl'os: videns eis iminere multa ꝑicula ⁊ multas aduerſitates: eas vt verus amicus paſtor: ⁊ magr̄. denūciat: ne ex inſperato dū repente venerint nimis perturbentur: ꝓmittit etiā eis ſe conſolatorem ⁊ confortatorem daturū: vt in aduerſitatibus magis pacienter ſe habeant: ⁊ non ſuccūbant in ipſis. Et h' eſt ꝙ Jo. narrat in euāgelio hodierno in quo quattuor tangit. ſ.

Promiſſionē conſolatiōnis cōfortantis.
Expreſſionem ꝑſecutionis exterrentis.
Condictionē diſpoſitiōis excecātis.
Allegatiōem prediectiōis affligentis.

¶ Primū probat leticia nūciata. 2m. malicia cogitata. 3m ignorātia explicata. 4m. memoria excitata. ¶ Primū in prin. 2m ibi. Hec locutus ſum vobis ⁊c. 3m ibi. Et h' facient vobis ⁊c. 4m ibi. Sed h' locutus ſum vobis ⁊c.

Prima pars.

Uantū ad primū vbi tangit ⁊c. dic. Cū venerit paraclitus ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ in omni actu in quantū bon' eſt: dēs eſt principale agens: creatura aūt ſecūdarium: ⁊ min' principale. In teſtificādo igitur de xp̄o: ſpiritus ſ. qui dēs eſt principal' intelligitur: apoſtoli vero roborati ſpirit' ſancti virtute ſcdario teſtimoniū perhibeāt. Sed h' igitur i parte iſta 2° poſſumus cōſiderare. ſ. teſtificationem xp̄i factā a ſpiritu ſ. principaliter: ⁊ ꝑo ab apoſtolis miſterialr. ¶ Quantū ad primū dicit. Cū venerit paraclitus ⁊c. vbi ſciendū ꝙ quia xp̄s in ꝑcedentib' dixerat diſcipulis: loquendo d' iudeis: inter quos fecerat multa mirabilia: ꝙ h' nō obſtante oderant eum: ⁊ prēz eius: poterant timere diſcipuli qual'r ipſi miſſi ⁊ xp̄o poſſent predicare iudeis: cū minoris virtutis eſſent q̄ xp̄e: ⁊ ideo ſcḋm Criſo. eos cōfortat ⁊ roborat ꝓmittendo eis cōſolatorem ſpiritū ſ. d' celo miſſurū. ¶ Sciendū eſt ꝙ paraclitus grece: latine idē eſt ꝙ conſolator. Miſſus eſt igitur ſpirit' ſ. ſecundū Didimum ad cōfortandū apoſtolos velud orphāos: q' ꝓpter abſentiā xp̄i lugebāt: ⁊ quaſi ſe orphanos reputabant. iuxta ꝙ xp̄s d' eis ꝑdixerat Mat. Nūqd poſſunt filij ſponſi lugere q̄ diu cum ill' eſt ſponſus ⁊c. quia igitur ſpiritus ſ. miſſus eſt ad cōſolandum apoſtolos: ideo cōſolator dr̄ ab effectu. ¶ Dicitur autē mitti a filio: cum dicit: quem ego mittam uob' a patre vt ſit ſenſus: quem ego mittā vob' ⁊ etiā pater: vel ſit ſenſus: mittam vob' ſpiritum ſ. ⁊ h' habeo a patre ſecūdum Didimū q' ſic ipſe dic Jo.15. Nō poſſū a me ipſo ego facere quicq̄ ſed ſic audio iudico. q. d. Sic a me ipſo nō ſū ita ab eo habeo vt mittā ſpiritū ſ. ¶ Dicitur ēt ſpiritus veritatis: vel q' eſt ſpiritus filij q eſt veritas. vl' vt oſtendat ſecūdum Jero. ſpiritū ſ. eſſe ſuo teſtimonio fide dignū. ¶ Dicitur aūt ſpirit' ſ. virtus digitus: nexus: ⁊ flatus q' igitur virt': ideo dr̄ paraclitus: q' digitus: ideo dr̄ ſpiritus veritatis: q' vero nexus: ideo dr̄ a patre procedere ⁊ filio mitti. q' vero flatus dr̄ teſtimoniū habet: ⁊ h' quattuor. tanguntur in p° pte iſti' euāgelij: ſic pz. q' ipſe eſt.

Uirtus tribuens oēm libertatē.
Digitus ſcribens oēm veritatem.
Nexus ꝯiungens oēm diuerſitatē.
Flatus influens oēm ſuauitatē.

¶ P° ſpūs ſ. dr̄ v'tus tribuēs oēm libertatē. Nā hō p pecm̄ ſit ſu': p grām vero ſpūs ſ. fit liber ⁊ fili' dei. iuxta .2. Cor.3. Ubi ſpūs dn̄i ibi libertas. pp hāc libertatē dr̄ paclitus. i. ꝯſolator. Nā ille q ꝯſolatur aliū: dz ꝙ in ſe hēat ꝯſoládi v'tutē: q' igitur ſpūs ſ. ꝯſolator dr̄: igitur dz ꝙ i ſe ſit magne v'tutj. vt ſic poſſit dicere illd' Job.29. Erā merētiū ꝯſolator. ¶ Sz ad v'te qd pt dr̄e pccōr miſerim' exn̄s in peccō mortali: q' illud ꝙ dr̄ trenorū. i. Idcirco ego plorās ⁊ oculus me' deducēs aq̄: q' lōge factus ē a me ꝯſolator cōuertens alam meā. Nam re vera bn̄ pōt dolere ⁊ flere: dū a ſe ſētit elongatū ſpūm ſ. cōſolatorē merētiū ⁊ aias conuertentē ad deū. ¶ 2° dr̄ digit' ſcribēs oēm v'itatē ⁊ iō dr̄ ſpūs veritatj. Un̄ ſciendū ꝙ digit' ē diſtinctiu' diuerſorū medicatiu' infirmorū ⁊ certificatiu' dubiorū. ¶ P° ē diſtictiu' diuerſorū. Nā ſic videm' p experientiā cū digito diuidim' vnū ab alio ſic pz pecuniā nūerādo: q' igitur ſpūs ſ. diuidit bonos a mal'. iuxta illd' Augu. Sola caritas ē q diuidit int filios dei ⁊ filios pditiōis: iō ſpūs ſ. digit' pōt dici. iuxta exo. 8. Digit' dī ē h'. ¶ 2° ē medicatiu' infirmorū Nā ſic videm' p experientiā medici tā phi ci q̄ cirurci vtunt digitis ad ſanandū infir

mos.q: igiť ſpūs ſ. ſanat aīas nr̄as iuxta
illō ro.8.Sp̄s adiuuat infirmitatē nr̄az.iō
pōt digitus appellari. pp̄ ꝙ xp̄s dicebat
Luc.ij.Jn digito dī eicio demonia.eiciun
tur in digito dei.i.p ſpūz ſ.q: eius gr̄a ha
bitans in aīa expellit oē pccm̄.¶Tertio
eſt digit⁹ certificatiu⁹ dubioꝝ.Nā ſic vidē
mus per expientiā:qñ hō de aliq̄ via vel
loco dubitat:certificať ƀ ill'p aliquē q ſibi
digito oñdit:q: igiť ſpūs ſ.nos certificat i
dubijs:ꝛ docet nos recta ꝛ v̄a.iuxta illud
Jo.16.Cū āt venerit ille ſpūs v̄itatꝫ doce
bit vos oēz v̄itatē.iō digitus merito dici
pōt.¶Jſte digit⁹.ſ.ſpūs ſ.cū diuerſitate
donoꝝ ſuoꝝ:pōt noƀ figurari p illos digi
tos de qbus dr̄ ſnialr̄ Dan.5.ꝙ apparue
runt digiti q̄ſi man⁹ hoīs ſcribētis:q ſcri
bebāt mane:thecel:phares.¶Ubi ſcien
dū ꝙ p iſtos digitos ſcribētes itelligi pt
ſpūs ſ.cū ſuis donis:q ad modū v̄acis ſcri
pture nos docet quid agere debeamus.
Quid āt ſcribāt hūj digiti:audi qd ſƀdr̄:
ſcribebāt māe ꝛc.¶Ubi ſciendū ꝙ mane
īterprať numerauit:thecel:appēſuz eſt in
ſtatera:phares:diuidēs vl' diuiſus docet
igiť nos ſpiritus ſ.ꝙ deus oīa opa ꝛ act⁹
dinumerat iuxta illō Job.31.Nōne ꝛ ipſe
ꝯſiderat oēs vias meas ꝛ cūctos greſſus
meos dinumerat.q.d.re vera ſic.q: ipſe
oīa nouit.Docet etiā qualr̄ ds omnia fa
cta noſtra pōderat:vt cognoſcat que pl'a
ſint bona vel mala.ꝙ qdem cernens Job
ꝛ timens dicebat Job.31.Appēdat in ſta
tera iuſta:ꝛ ſciat ds ſimplicitatem meaꝫ.
Docet ēt qualiter ds poſtq̄ꝫ pōderauerit:
ſecundū opera hoīum diuidet eos ab inui
cem malos puniēdo ꝛ bonos premiando.
¶3° dr̄ nexus cōiungens omnem diuer
ſitatem ꝛ ideo dicitur ꝙ ꝑcedit a patre:ꝛ
mittitur a filio.q: ſpiritus ſ.amor eſt:ꝛ iō
eſt nexus coniungens patrem ꝛ filium ꝛ
omnia alia p amorem.Et iō nos admōet
apl's hepƀ.4.c.Solliciti eſtote ſuaŕ vni
tatem ſpūs i vīculo pacis.¶4° dr̄ flat⁹

influens oēm ſuauitatē:ideo dr̄ ꝙ perhi
bebit teſtimoniū.Nam ſic videm⁹ ꝙ qñ
homo loquiť:flatum paulatim emittit:ꝛ
ſic per vocez māifeſtat ocl'ta ꝛ teſtimoniū
perhibꝫ:ita ſpūs ſ.noƀ multa occulta māi
feſtauit clarius:ꝛ q: teſtimoniuꝫ verum
perhibuit:flatus merito dici poteſt ƀ cu
ius ſuauitate dr̄ ſapiētie.12.O q̄ꝫ bonus ē
ꝛ ſuauis ſpiritus tu⁹ dñe.in noƀ.¶Quā
tum ad teſtificatiōem factaꝫ ab apoſtolis
miſterialr̄ dicit.Et vos teſtimoniū perhi
bebitis ꝛc.Ubi ſciendū ꝙ lꝫ ſpūs ſ.princi
paliter xp̄o teſtimoniū perhibuerit:tñ
per caritatē ꝛ gr̄am habitans i diſcipl'is:
inſpirauit in eoꝝ cordibus:ꝛ fortificauit
eos ad teſtimoniū perhibēdū de xp̄o.Ūn
de ipſis dr̄ act.4.Uirtute magna redde
bant apl'i teſtimoniuꝫ reſurrectiōis yh̄u
xp̄i dñi noſtri:ꝛ gr̄a magna erat in oībus
ill'.¶Sciendū eſt igitur q^m ad diuerſita
tem ꝛ multitudinē de xp̄o teſtificantiū ꝙ
pr̄ p° perhibuit teſtimoniū de xp̄o in ba
ptō ꝛ in tranſfiguratiōe:qñ dixit Mat.3.
ꝛ Mat.7°.Hic eſt filius meus dilectus i
quo:mihi bene ꝯplacui.¶2° perhibuit
xp̄o teſtimoniū miracula ꝛ ꝓdigia q̄ fecit
iuxta illō ꝙ ipſe dixit io.7.Jpſa opa q̄ ego
facio:teſtimoniū perhibēt de me.¶3° te
ſtimoniū perhibuit xp̄o ſpiritus ſ.deſcen
dens in ſpē colūbe ſuper ipſum:qñ fuit
a ioħe in iordane baptizat⁹.ƀ quo dr̄ Jo.
1.Teſtimoniū perhibuit quaſi colūbā de
celo:ꝛ manētem ſuper euꝫ.¶4° teſtimo
nium perhibꝫ ſcriptura.iuxta ꝙ ipſe dixit
Jo.5.Scrutamini ſcripturas:ꝗ vos puta
tis in ipſis vitam eternaꝫ habere:ꝛ ille ſt
que teſtimoniū perhibent de me.¶Sciē
dum eſt igitur ꝙ inuenio ſcripturaꝫ teſti
monium perhibere de xp̄o de quattuor
inter alia.ſ.
De potentia effectiua.
De miſericordia remiſſiua.
De iuſtitia punitiua.
De munificentia largitiua.

¶P° inuenio ſcripturā teſtimoniū phi
bere de xp̄o de potētia effectiua.de q̄ dr̄
Jo.12.Opa q̄ ego facio in noīe pr̄is mei:
ipſa teſtimoniū phibēt de me.Nā ſbito in
firmos curare:cecos illuiare:mortuos ſu
ſcitare oñdebāt in xp̄o potentiā infinitā ꝛ
p ꝯñs eē deū.¶2° phibet de xp̄o teſtimo
niū de miſicordia remiſſiua.de q̄ dr̄ Act.
10.Huic oēs ꝓphe teſtimoniū phibent re
miſſionē pccoꝝ accipe p nomē eius oēs q
credūt in eū.¶Tertio teſtimoniū phibet
de iuſtitia punitiua.de q̄ dr̄ in p̄s.Mādā
ſti iuſtitiā teſtimōia tua ꝛ v̄itatem tuā ni
mis.Nā ipſe ē de⁹ iuſt⁹ fortis ꝛ paciens
in p̄s.¶Quarto teſtimo^m phibet ƀ xp̄o
de mūficētia largitiua.de q̄ dr̄ Jo.1.Joħs
teſtimoniū phibet ƀ ipo:ꝛ clamat di.Hic
erat quē dixi q poſt me vēturus ē:añ me
factus eſt:q: p̄or me erat:ꝛ de plenitudie
ei⁹ oēs accepim⁹ gr̄am ꝓ gr̄a q̄ꝫ ab ipſo
in ƀ mūdo accipim⁹:q̄ eſt arra eterne gl'ie
ſi ipaꝫ i uacuū nō accipim⁹.vt.ſ.ñ ocīemur
in ipa ſꝫ ſi exercitem⁹ nos i opibus v̄tuo
ſis accipiēmus paradiſi gl'iam q̄ dr̄ gr̄a
ꝯſumata.¶Hoc āt ſunt noƀ figuratum
Ez.8.Ubi dr̄.Emiſſa ē ſilitudo manus ꝛ
apphēdit in cincinio capitis mei:ꝛ eleua
uit me ſpūs iter terrā ꝛ celū:ꝛ eduxit me
in Jer^m in viſiōe dei.¶Ubi ſciēdū ꝙ p
iſtā manū emiſſā:intelligiť fili⁹ dei incar
natus emiſſus in mundum q̄ꝫ qdem ma
num cum magno deſiderio petebat p̄s.d.
Emitte manū tuam de alto:eripe me:ꝛ li
bera me de aquis multis:ꝛ de manu filio
rum alienoꝝ.Nam ante aduentū xp̄i ge
nus humanū erat in multis tribulationi
bus ſignificatis per aquas:erat etiaꝫ ſub
ſeruitute dyaboli ſignificati per manuꝫ fi
liorum alienorum.ꝛ ideo ƀ cernens dd: pe
tebat vt de alto.i.de celo mitteretur auxi
lium.ſ.dei filius per manum validam de
ſignatus.Per cinciniuꝫ vero capitis ꝙ
eſt modicum capilloꝝ ſupheminens ali
os capillos:itelligi pōt morꝫ mēoria.nā

ſicut capilli ſunt inſenſibiles ita inſenſibi
le remanet corpus poſt mortem.manus
igitur.i.xp̄s accipit hominem per capil
los:quando ſibi inſpirat mortis memori
am:que eſt cauſa vt homo faciliter iſta
mundana deſpiciat iuxta illud Jero.Fa
cile contemnit omnia qui ſe ſemper cogi
tat moriturum.ꝛ Eccleſiaſtici.7.Jn omni
bus operibus tuis memorare nouiſſima
tua ꝛ in eternum nō peccabis.¶Sic aūt
homo mundana deſpiciens ꝛ peccata:reci
pit a dño gratiam decorantem ꝛ tunc ho
minem ſic diſpoſitum per gratiaꝫ in ipſo
exiſtentē eleuat inter terram ꝛ celuꝫ:quia
ipſuꝫ de ſtatu peccati ꝙ hominem ad ter
ram deicit:ſenſuꝫ erigit ſpretis predictis
tenet autem eum adhuc dum viuit infra
celum in quo ſunt ſancti:quia dum viator
extitit non poteſt in celuꝫ aſcendere:ꝛ ſic
dicitur inter celuꝫ ꝛ terram.quia licet cor
poraliter ſit in terra:mentaliter tamē ſen
ſum elleuatur.¶Licet autem in celo per
fecte non habitet.tñ ſi in gratia recepta
perſeuerauerit manus.i.xp̄s ꝛ ſpiritus ſ.
adducent eū in Jeruſalem.i.in gl'ioſaꝫ pa
triam.vt ſic talis poſſit dicere illud p̄s.
Letatus ſum in his que dicta ſunt mihi
in domum domini ibimus.

Secunda pars.

Equitur.Hec locut⁹ ſum vobis
s ꝛc.Ubi tangit expreſſionem
perſecutionis exterentis ꝙ pro
bat malitia cogitata.Ubi ſciendū ꝙ quā
do aliquis predicit alicui aliqua diſpen
dia imminentia:debet etiam ſi poteſt ali
qua dicere vt poſſit in aduerſitatibus ali
qualiter conſolari.Chriſtus igitur annun
cians aduerſitates imminentes apoſto
lis eos conſolatur de miſſiōe ſpiritus ſan
cti qui eos confortabit.ſecundum hoc in
parte iſta duo poſſumus conſiderare.ſ.
Allocutionem conſolantem.
Perſecutionem iminentem.

¶ Qm ad pmum dic̃. h locutus ſum vo
bis ⁊c. Ubi ſciẽdũ q ſp̃s ſ. habitãs in apo
ſtol' eos cõfortabit ne pp perſecutões imi
nentes ſcãdalũ patiant. Un̄ Aug. Cu3 ei3
caritas dei diffundat in cordibus veſtris
p ſp̃m ſ. qui datus eſt vobis ſit pax mlt̃a
diligentib9 legem dei: ⁊ nõ eſt ill' ſcãdalũ.
Un̄ dr̃ eccl'aſtici .23. Doctrinã amoris au
dite filij ⁊ q cuſtodierit illã nõ p̃iet labijs
ſuis nec ſcãdalizabit in opib9 nequiſſimis
¶ Qm ad 2m. ſ. perſecutõem iminentem
dic̃. Abſq3 ſinagogis facient vos. ⁊c. Ubi
duplicem tãgit perſecutõem .ſ.
Exilatõem p̃rie.
Priuatõem vite.
¶ Qm ad pm dic̃. Abſq3 ſinagogis ⁊c.
Ubi ſciendũ q iudei ñ recipientes doctri
nam xp̃i eos nolebãt recipere nec eos au
dire in ſuis ſynagogis: ⁊ ſic expellebant
ab eo4 ꝯſortio: ⁊ in hec affligebant apl'i
ſm Augu. videntes q renuerent xp̃m.
¶ Quãtũ ad p̃uatõem vite dic̃. S3 venit
hora vt ⁊c. Ubi ſciendũ q iudi occidendo
diſcipl'os xp̃i arbitrabant ſe bñ facere: q2
h faciebant pp̃ter zelũ legis. ¶ Sciendu3
eſt ãt q iſta perſecutõ facta diſcipul' fuit
nob̃ figurata in perſecutõe pharaonis ⁊
egyptio4 q̃ perſecuti ſunt filios iſrl'. de q̃
ſententialr̃ dr̃ Exo .14. q indurauit dñs
cor phãonis regis egypti ⁊ perſecut9 eſt fi
lios iſrl': q̃s cũ vſq3 ad mare perſecut9 fuiſ
ſet: mare diuiſum eſt: ⁊ ſicco veſtigio trãſie
runt filij yſrael. Pharao ṽo cum oi exerci
tu ſuo ſ̃merſus eſt in mare. ¶ Ubi ſcien
dũ q p phãoné q interp̃tat denudauit vi4
ſtellr̃ dyabol9 q vi4 denudaſſe dr̃ qñ ſua
mala ſuggeſtiõe pccõrem deuicit. Iſte dr̃
eẽ rex egypti q̃ intellr̃ tenebra: q2 rex in
ferni eſt: vbi eſt obſcuritas tenebra4. Un̄
Job .10. Illa ẽ terra tenebroſa op̃ta mor̃
caligie terra miſerie ⁊ tenebra4 vbi nll's
ordo ſ3 ſempitern9 horror inhabitat. Per
egyptios ṽo q interp̃tant tenebroſi ſunt
faciẽtes opa dyabolicã q̃bus dr̃ puer 3°.

Qui dereliquerĩt iter rectũ ⁊ ãbulãt p vi
as tenebra4: q letant cũ male fecerit ⁊ exl'
tant in reb9 peximis: q̃4 vie p̃uerſe ⁊ iſa
mes greſſus eo4. ¶ Per filios aũt Iſrl'
q interp̃tant vidẽs dum: intellig̃t viri apo
ſtolici iuſti ⁊ bõi: q p fidẽ verã dñ3 ꝯtẽpla
tur. ¶ Per mare ṽo plenũ p̃icul' itellr̃
h mũd9 in q̃ viuẽdo ſunt mlt̃a p̃icula. d̃ q̃
dr̃ .1. Jo .5. Mund9 tot9 in maligno poſit9
eſt. ¶ Sci igit v̄i ſignificati p filios iſrl':
dũ a dyabolo ⁊ alijs mal' hoib9 q ſunt ſer
ui dyaboli ſignificati p phãoné ⁊ egyptios
q ſecunt iſtũ mũdũ ſignificatũ p mare trã
ſeũt ſicco veſtigio: q2 effect9 ſuos ſignifica
tos p pedes nõ imergũt in mũdũ dantes
ſe carnalibus deſiderijs: ſ3 d̃ mũdo nõ ac
cipiũt niſi ſuſtẽtatõem nature. egyptij ãt
tenebroſi p culpã dantes ſe mũdo tã men
talr̃ q̃3 corporalr̃ in ip̃o dũ iuſtos pſecunt
ſ̃merguntur vt ſic in hoc mũdo ſ̃merſi in
peccatis ⁊ vicijs in inferno crucient eterna
liter i ſupplicijs corp9 ⁊ aiam aggrauanti
bus ſine fine.

Tertia pars.

s Equr. Et h faciẽs vobis ⁊c. vbi
tangit ꝯditõem diſpoſitõis extor
tanti: q p̃bat ignorãtia explica
ta. Ubi ſciẽdũ q ſi iudei cognouiſſẽt xp̃3
dei filiũ: cognouiſſent ⁊ p̃rem ip̃m v̄o nec
p̃rem cognouerũt: iuxta q ip̃e dixit eis
Jo .8. Neq3 me ſcitis i p̃re3 meũ ſi me ſci
retis: forſitan ⁊ p̃rem meũ ſciretis. Si etiã
cognouiſſent xp̃m ve4 filium dei nunq̃3 p
ſecuti eũ fuiſſent neq3 diſcipulos: iuxta il
lud .1. cor .1. Si .n. cognouiſſent: nunq̃3 dñ3
gl'e crucifixiſſent. Ignorantia igitur ⁊ ce
citas intellectus que erat in iudeis pp
malitiam eo4 erat mala diſpoſitio ad co
gnoſcendam viam veritatis predicatam
ab apoſtolis: ⁊ ideo ip̃os perſequebãtur:
q̃bus dicit p̃s. Ipi v̄o non cognouerunt
vias meas quibus iuraui in ira mea ſi in
troibunt in requiem meam. q. d. Non in
trabũt: q2 in tenebris ambulãt: iuxta illd̃

p̃s. Neſcierũt neq3 itellexerũt in tenebris
ãbulant. Sciẽdũ ẽ ãt loquẽdo moralr̃ q
nolẽtibus deũ cognoſcere ſ3 ip̃m d̃reliquẽ
tibus ⁊ bñficia ipſi9 nõ recognoſcẽtib9 nõ
ꝯtigit ꝯſ̃pe1: q2 eo4 mal' exigẽtibus tradũ
tur i manus d̃monũ eternalr̃ cruciãdi. iu
xta illd̃ .2. teſa .1. Juſtũ ẽ apd̃ deũ retribue
re retributõem i flãma ignis danti vindi
ctã his q nõ nouerũt deũ ⁊ q nõ obedierĩt
voci dñi nr̃i yh̃u xp̃i. ¶ Hoc ãt fuit nob̃
figuratũ iudic̃ .2. Ubi ſmialr̃ dr̃ q p9 mor
tẽ Job. ſurrexerũt alij q nõ nouerãt dñm
⁊ opa q̃ fecerat i iſrael: q̃ũo. ſ. eduxerat eoſ
de egypto ⁊ duxerat p d̃ſertum p̃cedenti
bus colũna nubis p diẽ ⁊ colũna ignis p
noctẽ ⁊ p auerat eoſ mãna ſuauiſſimo cibo
Fecerũtq3 filij iſrl' malũ i ꝯſpectu dñi: ⁊ di
mittẽtes dñm deũ p̃rum ſuo4 ſecuti ſunt
deos aliẽos ⁊ ſuierũt Baali ⁊ Aſtaroth
pp q irat9 ꝯ iſrl' tradidit eos i man9 ini
mico4 ſuo4 q̃b9 nõ potuerũt reſiſtere ⁊ a
q̃b9 fuerũt afflicti. ¶ Ubi ſciẽ. q p filios
iſrl' q̃b9 d̃s fecerat mlt̃a bõa ſup̃dcã itelli
gũt xp̃iani fideles q̃s xp̃s p paſſioné ſuã
eduxit d̃ ſeruitute dyaboli ⁊ tenebris pec
cato4. q̃b9 in h mũdo poſuit ad directio
né eo4 miam ſuã ſignificatã p colũnã nub̃
ſol' refrigerãtẽ ardorẽ: q2 mia h3 dĩnam iu
ſticiã ⁊ d̃i irã erga hoies tempare. Poſu
it ẽt iuſticiã ſignificatã p colũnã ignis qui
dũ ꝯburit ledit hoiem q2 iuſticia illi circa
quẽ p̃fert ſnia valde ẽ afflictiua. Dedit
eis ẽt cibũ dulciſſimũ mãna: q2 corp9 ſuu3
eis reliq̃t in ſp̃ũalẽ cibũ q ẽ cib9 ſuauiſſi
m9 recipiẽtib9 ⁊ guſtãtib9 digne. Iſta ſt̃
opa ad q̃ ꝯſiderãda iuitat nos p̃s .d. Ueni
te ⁊ videte opa dñi q̃ poſuit p̃digia ſuper
terrã. Nã ſi ꝯſideremus xp̃i opa in ipſis in
ueniem9 v̄ificatũ illd̃ eccl'aſtici .ij. Mirabi
lia opa altiſſimi ſoli9 ⁊ gl'oſa ⁊ abſcõſa ⁊ i
uiſa opa illi9. ¶ L3 ãt tã magna ⁊ mirabi
lia opa fecerit dñs tñ mlt̃i ſũt igrati q no
lũt h cognoſcer̃: ſ3 ip̃3 totalr̃ d̃relinquũt. i
quo4 rep̃hẽſiõe dr̃ d̃utero .32. Deũ q te ge

nuit dereliq̃ſti oblit9 es dñi creatoris tui.
Nõ ſolũ ãt ip̃3 d̃relinquũt p negligẽtiam
ſ3 iſtar ydolatra4 mũdo ſuiũt cãni ⁊ oia9
velõ ydol' vãis. iuxta illd̃ d̃utero .32. imola
uerũt d̃mõijs ⁊ nõ d̃o dijs q̃s ignorabant
¶ Quibus ãt dijs ſuiãt: audi qd dr̃: q2
Baali ⁊ aſtaroth. Ubi ſciendũ q p Baali
q interp̃tat ſupiores vel deuoratores itel
ligi p̃t pccm̃ ſup̃bie p q hõ vult eẽ ſupior
alijs ⁊ vltra ſua merita exaltari: p̃t ẽt itel
ligi pccm̃ auaritie p q auarus alios d̃uo
rare dr̃ dũ eos expoliat t̃palibus bonis.
¶ Per aſtaroth ãt q interp̃tatur cubicu
lũ: intelligi põt pccm̃ carnalitatis: q2 hõ
luxurie dedit9 q̃rit gẽta ⁊ delectabilia: q̃
p cubiculũ deſignãtur. Quia igit oia pccã
ad iſta tria velud ad radices oium redu
cunt q̃ ſignificãtur p Baali ⁊ Aſtaroth vt
dcm̃ ẽ. id̃ p illos q iſtis ſuiũt intelligũt
ſeruientes oibus pccis. iuxta illud Jo .8.
Ois q fac̃ pccm̃ ſu9 eſt pcci. Quib9 rep̃re
hendendo dr̃ Ro .1. q mutauerĩt veritatẽ
dei in mũdanũ ⁊ colluxerũt ⁊ ſuierũt crea
ture poti9 q̃3 creatori q eſt bñdictus in ſe
cula amẽ. ¶ S3 aduertãt pccõres miſimi
qd ꝯtingit filijs Iſrael. Nã irat9 tradidit
eos i man9 inimico4. ita re vera pccõrib9
accidet q tradent in p̃tãte dya' de q̃ non
poterũt liberari. iuxta illd̃ p̃s. Introibũt
in inferiora terre tradent in man9 gladij
p̃tes vulpiũ erũt. Nam p inferiora terre
intelligit infern9 q eſt locus pena4: in cen
tro terre poſitus: ad quẽ introibũt impij
p̃petuo ꝯdemnandi. Per manũ vero gla
dij oia genera tormento4 deſignant: que
pccõres pacient. Per vulpes vero frau
dulentas ⁊ malas: intelligũtur mali ſp̃ũs
crudeles ⁊ fraudulẽti pccõribus quo4 p̃s
erunt oẽs pccõres maligni qñ i die iudi
cij iuſti ab iniuſtis localr̃ diuidentur.

Quarta pars.

s Equr. S3 h locutus ſum vobis
⁊c. Ubi tãgit allegationẽ p̃di
ctionis affligentis: q p̃bat me

moꝛia excitata. Ubi ſciendū ꝙ xp̄s dupli
ci de cā pꝛedixerat aplis pſecutiones q̄s
erāt paſſuri. pꝛimo vt eos aliqualr̄ ꝯſola
retur ⁊ ſibi meli⁹ ſꝫ Augu. ꝓuiderēt d̄ vir
tute pacie. ¶ 2° ꝑdicare is vt ex h̄ cū ille
pſecutōes venerit recognoſcerēt ſm Cri.
xp̄ꝫ eſſe v̄acit deū: q: pꝛedicebat futura.
¶ Sciendū ē āt circa iſtā ptē. loquendo
moꝛalr̄ ꝙ xp̄s diſcipulos: ⁊ p ꝯñs nos ip
ſos induċ ad v̄tutē paciētie in aduerſis.
Ubi ſciēdū ꝙ aliq̄ patimur.
A d̄o p̄rnalr̄ demulcēte.
A ꝓximo tp̄alr̄ offendēte.
A dyabolo culpabilr̄ inſtigante.
¶ In iſtis āt oibus d̄bemus eē patiētes
vt. ſ. circa flagella d̄i nō murmuremus: ſꝫ
patienter ſuſtineam⁹ pp̄ offenſam ꝓximi
ip̄m non offendamus. ꝯ temptatōem dya
boli. ne ipſi ꝯſentiamus. Unde Greg. ſup
Eze. omł. 7. tribus modis virtus paciētie
exerceri ſolet. Alia nāqꝫ ſunt que a deo.
Alia que ab aduerſario. Alia q̄ a ꝓximo
ſuſtinemus. A ꝓximo nāqꝫ pſecutiōes: dā
na ⁊ ꝯtumelias. Ab antiquo aduerſario
tēptamēta. A deo āt flagella tolleram⁹.
ſꝫ in his oībus modis vigilanti aio ſemet
ipſam dꝫ mēs circōſpicere: ne ꝯ mala pꝛo
ximi ꝓtrahaṫ ad retributionē mali: ne ꝯ
tēptamenta aduerſarij̄ ſeducaṫ ad tēpta
tionē delectationē vel ꝯſenſum delicti: ne
ꝯ flagella opificis ꝓuat ad exceſſuꝫ mur
murationis. ¶ Pꝛimo igiṫ aliq̄ patimur
a deo p̄rnalr̄ affligēte. Nā deus vt bon⁹
p̄r volēs nr̄am expiri pacientiā aliqñ tp̄a
liter nos affligit: exēplū de Job ⁊ Tob.
ibi regre. ¶ 2° aliq̄ patimur a ꝓximo tp̄a
liter offendēte. Nā multotiēs bonos pſe
cunṫ mali. iuxta illd̄ Aug. in ſmone inno.
di. Fr̄es chariſſimi bonos ⁊ iuſtos viros
pſecutionē maloꝝ ſp̄ ſuſtinuiſſe cognoſci
mus. ¶ Iſto mō Saul fuit pſecut⁹ d̄d̄. de
quo ſententialr̄ d̄r. 1. Re. 24. Q̄d cū Saul
pſeq̄retur d̄d̄ ⁊ incidiſſet in man⁹ d̄d̄. d̄d̄ ſi
cut foꝛtis ⁊ patiēs: noluit ip̄m offendere:
ſꝫ humiliter dixit: quē pſeq̄ris rex Iſrael
canē moꝛtuū pſeq̄ris ⁊ pulicē vnū: cuius
pacientiā ꝯmendās Saul dixit: iuſtioꝛ tu
es q̄ꝫ ego: tu enīꝫ tribuiſti mihi bōa: ego
āt reddidi tibi mala. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p
Saulē q vno mō interp̄taṫ abutēs intelli
giṫ hō crudel' ⁊ malus q manſuetudinem
ſibi datā a deo: in ferocitatē abutiṫ: alios
pſequēdo. ¶ Per d̄d̄ āt qui interp̄tatur
manu foꝛtis intelligiṫ vir foꝛtis ⁊ paciēs
qui iſtar d̄d̄ lꝫ mali pſeq̄ntur eū: dꝫ virilr̄
⁊ pacienter poꝛtare. vt de ipſo dicaṫ illud
ꝓuer. 10. In eternū nō ꝯmouebiṫ. ¶ 3° ali
qua patimur a dya° culpabilr̄ inſtigāte.
Nā dyabol⁹ multociēs ad malū inſtigat
hoīes q̄bus tñ ſuggeſtionib⁹ conſentire
nō debēt: ſꝫ vt foꝛtes virilr̄ reſiſtere: ⁊ nō
turbari pp̄ occurrētes tēptatiōes q: in re
ſiſtendo merenṫ. Un̄ 1. Petri. 5. Sobrij ⁊ i
quit eſtote ⁊ vigilate q: aduerſari⁹ veſter
dyabol⁹ tāq̄ꝫ leo rugiēs circuit q̄rēs quē
d̄uoꝛet: cui reſiſtite foꝛtes i fide. Naꝫ dya
bolus q̄ñ ꝙuis videat hominē pacientē duꝫ
eum vult tēptare ⁊ foꝛtē ad deſiſtendū tā
to ꝯ ip̄m foꝛtius animatur. Un̄ Grego. in
moꝛał. Sepe hoſtis calidus cū ꝓpinquā
mentē ad tollerantiā videt: qd ab ea ma
xime diligaṫ inq̄rit ⁊ ibi ſcandali laq̄os i
ſerit q̄ magis res queqꝫ diligitur eo p eā
facilius paciencia turbeṫ. ¶ Iſto mō pſe
q̄tur dyabolus homines ſicut figuratiue
d̄r Apoc. 12. Quod poſtq̄ꝫ vidit draco ꝙ
ꝓiectus eſt in terrā: perſecutus ē mlierꝫ
que pepit maſculum: ⁊ date ſunt mlieri
due ale aq̄le magne vt volaret in d̄ſertuꝫ
locū ſuum. ¶ Ubi ſciendum ꝙ p draco
nem intellr̄ dyabolus qui in terram pꝛo
iectus dicitur q: in iſto mundo eſt vſqꝫ
ad diem iudicij̄ ad temptandū homines
per diuerſa peccata. Per mulierem autē
q̄ꝫ iſte draco perſequitur: que maſculuꝫ pe
perit intelligi poteſt quelibꝫ fidelis aīma
que in ſe bonum opus concipiens ad effe
ctum perducit: vt de ipſa dici poſſit illud

ruth. 3. Sit omnis populus q habitat in
tra poꝛtas vrbis mee mulierem te eē vir
tutis. Per alas autem quas habuit iſta
mulier: intellr̄ contemplatio p q̄ꝫ dꝫ in de
um mentaliter elleuari. Lꝫ autem ſic mē
taliter elleuari p contemplatōem in d̄um
debeat: tamen dꝫ coꝛpoꝛalr̄ in deſerto. i. in
auſteritate pnie vt a deo gratiā inueniat ꝯ
uerſari. Nam per auſteritatem pnie hō
meretur gr̄am ⁊ indulgētiam de offenſis
¶ Hanc paciētiam hn̄dam viros ſāctos
i pſecutōibus cognoſcēs apoſto. dicebat
2. tymoth. 3 Omnes q pie viuere volunt
in xp̄o yeſu: pſecutōem patiunṫ: que tam̄
ſm veritatem virum patientem ⁊ foꝛtem
terrere non dꝫ pp̄ magnum p̄mium ꝙ pa
tientibus pꝛomittiṫ a xp̄o dicente Mat.
5. Beati qui perſecutōeꝫ patiunṫ pp̄ iuſti
ciam: quoniam ipoꝝ eſt regnum celoꝛum.
Ad qd̄ regnum ⁊c.

¶ Dominica in penthecoſtes. Euāge. 38.

I qs diligit me ſmonē me
um ſuabit. Jo. 14. Sciēduꝫ
eſt loquēdo d̄ v̄a amicitia
meritoꝛia ⁊ d̄o placibili q̄m
ad pn̄s ſpectat ꝙ. 6. condi
tiōes inter alias requirunṫ. Pa eſt ex pte
ſe mutuo diligētium pfectō virtual'. Naꝫ
vbi v̄a dilectō ē dꝫ eē bonoꝝ ad inuicē non
maloꝝ: cui⁹ rō ē: q: cū v̄a dilectō ordineṫ
ad d̄um ⁊ ad ip̄m mali nō oꝛdinenṫ ſꝫ bōi
io ſe diligētes ad iuicē d̄bēt eē bōi. Unde
d̄r eccl'aſti. 25. Timoꝛ dei iniciū dillectōis.
¶ 2a ē exhibitō pſonał. Nā iter alia que
amicos hedificāt ē cū ſe pn̄tialr̄ vidēt ⁊ te
nēt: iuxta ꝙ diċ aia ſcā. canṫ. 2. Inuēi queꝫ
diligit aia mea: tēui eū nec dimittā. ¶ 3a
ē pduratō etnał. Nā d̄ rōne v̄e amicitie ē
ꝙ nō ſit labil': ſꝫ ꝙ oi tp̄e duret: pp̄ ꝙ d̄r ꝓ
uer. 17. Omni tp̄e diligit q amic⁹ ē. ¶ 4a
ē reuelatō ſecretał. Nā inṫ amicos ſolꝫ eē
ſecretoꝝ reuelatō: in cui⁹ ſignū dixit xp̄s
diſcipul' ſuis. Jo. 15. Jā nō dicā vos ſuos
q: ſuus neſcit qd faciat dn̄s ei⁹. Uos aūt
dixi amicos q: oia q̄cunqꝫ audiui a patrē
meo nota feci vobis. ¶ 5a eſt ꝯſolō ſalu
taris. Nā amici ſolent ſe i ſuis aduerſita
tibus ꝯſolari: iuxta ꝙ d̄r Job. 2. ꝙ cū Job
eſſꝫ in magnis afflictōib⁹: ⁊ h̄ audientes
tres amici Job omne malū ꝙ accidiſſꝫ ei
venerūt ſinguli d̄ loco ſuo ꝯdixerāt enīꝫ
ſibi vt pariṫ venientes viſitarent eum ⁊
ꝯſolarenṫ. ¶ 6a eſt ꝯfoꝛtatō vigoꝛał. Nā
amici ad inuicem ſolent ſe in ſuis neceſſi
tatib⁹ ꝯfoꝛtare ⁊ adiuuar̄. iuxta ꝙ d̄r. 2.
Re. 3. ꝙ Abner miſit nūcios ad d̄d̄ per ſe
dicentes fac mecum amicitias ⁊ erit ma
nus mea tecum ⁊ reducā ad te vniuerſuꝫ
Iſrael. Secūdū igitur iſta. 6. que repiunṫ
in v̄a amicitia: lꝫ non eodem oꝛdine. 6. coꝛ
reſpondentia tangit xp̄s in euangelio ho
dierno in quo de dillectōe facit p̄ncipalr̄
mentōem. ſ.
Simultatē pn̄tie delectantis.
Jocūditatē leticie cōſolantꝫ.
Firmitatem beniuolentie cōiungentꝫ.
Uiuacitatē eloquentie ꝯfoꝛtantis.
Serenitatem ꝯſcientie pateſcentꝫ.
Sāctitatem exn̄tie excellentꝫ.
¶ Pm ꝓbat habitatio g̃roſa. 2m pmiſſio
gaudioſa. 3m duratio moꝛoſa. 4m exoꝛta
tio animoſa. 5m reuelatō amoꝛoſa. 6m con
dictō generoſa. ¶ Pꝛimum in prin°. 2m
ibi. H̄ locutus ſum ⁊c. 3m ibi. Pacem reli
quo vobis ⁊c. 4m ibi. Non turbetur coꝛ
veſtrum ⁊c. 5m ibi. Et nunc dixi ⁊c. 6m ibi
Jā non multa loquar vobiſcū ⁊c.

Prima pars.

Uantum ad pꝛimum vbi tangit
⁊c. Si quis diligit me ⁊c. Ubi
ſciendum ſecundum Caſſiodo
rum ꝙ quia ad perfectam dille
ctionem requiritur ſimultas ſe diligenti
um qui dicit in epiſtola. Sine amicis ois
cogitatio tediū ois opatō laboꝛ: ois terra

peregrinatio oīs terra tormentū ſine quo
rum ſolatio:viuerē eſſet mori.Jdeo in pte
iſta xp̄s:vt verā dilectiōem inſinuet oſtē
dit ſe eſſe cum diligēte. ¶ Sciēdum eſt
aūt ad intellectū littere ꝙ cū xp̄us dixiſſꝫ
apoſtolis:ꝙ mãifeſtaturus erat ſe eis ⁊ ñ
mūdo requiſitus fuit a iuda fratre ſymōis
dn̄te:Domine quid factū eſt qꝛ nob̄ mani
feſtaturus es te ip̄m: ⁊ nō mundo cui re
ſpondet xp̄s ⁊ dixit ei illud ꝙ ſequit̄.Si
quis diligit me ⁊c. ¶ Ex his igit̄ apparꝫ
ꝙ dilectio dei ē cauſa ſue mãifeſtationis
diligētibus:nō diligentibus ſe:nō manife
ſtat.ſecūdum h̄ igitur in pte iſta cōſidera
re poſſumus differētiam inter diligētes
⁊ nō diligentes.qꝛ diligētes cuſtodiūt eiꝰ
mādata:nō diligentes aūt non ſeruãt.Et
ſic hic duo poſſumus cōſiderare.ſ.
Actum obie quantū ad amātes.
Actum inobie quantū ad cōtēnentes.
¶ Quantū ad primū dicit:Si qs diligit
⁊c.Ubi quantū ad deū diligētes duo poſ
ſumus conſiderare.ſ.
Meritum virtuoſum.
Premium gratioſum.
¶ Quantū ad merituꝫ virtuoſum dicit.
Si quis ⁊c.Ubi ſciēdum ꝙ vera dilectio
non ſolum ꝯſiſtit in verb̄ adulatorijs ſed
magis i veris operibus.Propter ꝙ dici
tur.i.Jo.3.Filioli mei nō diligamus ver
bo neqꝫ lingua ſed ope ⁊ veritate.Nam
ſic ibidem dr̄ 2° capꝰ. Qui dicit ſe noſce
deum ⁊ mādata eius nō cuſtodit mēdax
eſt ⁊ veritas in eo nō eſt.qui autē ſeruat
verbum eius vere in eo caritas dei pfcā
eſt.Ex qbus euidēter apparet ꝙ vera di
lectio p opera demonſtrat̄.Uñ Grego.in
ol̄:Probo eniꝫ dilectōis:exhibitio ē ope
ris.Ad hanc dilctiōem nos induc̄ Jo.i.
cañ.4.d.Nos ergo diligamus deū:quan
tum ipſe prior dilexit nos.¶ Sciēdum ē
autem ꝙ triplex eſt dilctio.pria ē carnal̄
⁊ mūdana ⁊ noxia ⁊ h̄ eſt deteſtabil̄.Uñ
tales reprehēdendo alloquit̄ ſalon.puer.

i.d.Uſqꝫ quo pruuli diligitis infantiam ⁊
ſtulti ea:q̄ ſibi ſunt noxia cupiēt:⁊ prudē
tes odibūt ſcientiā . cōuertimini ad corre
ctionem meā en ꝓferam vob̄ ſpiritū meū
⁊ oſtendam verba mea . ¶ Ubi ſciēdum
ꝙ per pulos ⁊ ſtultos intelligi poſſunt ſe
quentes carnalia deſideria q̄ quidem eis
ſunt noxia qꝛ ducunt ad mortem.iuxta il
lud ro.8.Si ſcd̄m carneꝫ vixeritis morie
mini.Nos aūt ſalon.i.xp̄us rex pacificus
ad ſe volens reuocare dicit ꝙ reuertāt̄ ad
ſuam correctiōem.d.illud Joel.2°.Cōuer
timini ad me in toto corde vr̄o in ieiunio
⁊ fletu ⁊ planctu.qbus promittit ſuū ſola
tiū.d.en proferā vob̄ ſpiritū meum,i.gra
tiam meā vos cōſolanteꝫ.¶ 2a eſt dilctio
ſpiritual̄ qua diligit̄ deꝰ ⁊ ꝓximus ⁊ iſta
eſt laudabil̄ ⁊ premial̄.ad q̄ꝫ dilectionem
nos induc̄ xp̄s Mat.23.d.Diliges dn̄m
deū tuū ex toto cord̄ tuo:⁊ ex to.aīa tua.
⁊ ex to.mēte tua.ſeq̄t̄ ⁊ ꝓximū tuū ſic ⁊c.
¶ 3a ē dilctio natural̄.qua diligunt̄ pen
tes:⁊ h̄ licet nō ſit deteſtabilis tm̄ non eſt
ꝑmial̄.de hac dr̄ eccli.13.Omne anial dili
git ſibi ſile:ſic ⁊ omnis homo ꝓximū ſibi
oīs caro ad ſilem ſibi ꝯiungetur ⁊ omnis
homo ſociabit̄ ſibi ſili.¶ Poſſumus aūt
ꝯſiderare i dilectione qua xp̄s ſe dicit de
bere diligi tria.ſ.
Internum caritatis actum.
Supnum felicitatis obiectum.
Externum probabilitatis ſignum.
¶ Primo poſſumus ꝯſiderare internuꝫ
caritatis actū ⁊ quantū ad h̄ dic̄. Si quis
diligit.q.d.quilibet dꝫ hūc actū dilectōis
habere.ꝙ quidē cernēs ꝓpheta dicebat.
Diligam te dn̄e fortitudo mea dn̄s firma
mentum meum ⁊ re.m.⁊ liberator meus.
¶ Secūdo poſſumus ꝯſiderare ſupernuꝫ
felicitatis obiectū cū ſubdit me . N.i ipſe
eſt obiectū continens in ſe oēm plenitudi
nem habundātie vite ⁊ veritatis.iuxta ꝙ
de ſe dicit eccl̄iaſtici .24 . In me oīs grā
vite ⁊ veritatis in me oīs ſpes vite ⁊ vir

tutis tranſite ad me oēs q concupiſcitis
me ⁊ a generatōibus meis adimplemini:
ſp̄s.n.meꝰ ſuper mel dulcis ⁊ hereditas
mea ſuper mel ⁊ fauū.¶ Tertio poſſumꝰ
ꝯſiderare externū ꝓbabilitatꝭ ſignum :cuꝫ
dicit ſermonem meū ſuabit.Nam illud ē
verum ſignum apparens exterius ꝙ hō
diligat deum eſt quando ſuat eiꝰ manda
ta.Unde ps.Cuſtodiuit anima teſtimōia
t.⁊ di.ea ve.ſuaui mādata tua ⁊ teſti.tua:
qꝛ omnes vie mee in conſpectu tuo.Und̄
ad iſta tria nos admonens xp̄s dicebat .
Jo.15.Manete i dilectōne mea. Si prece
pta mea ſuaueritꝭ manebitis in dilectōne
mea:ſicut ⁊ ego precepta patris mei ſua
ui ⁊ maneo i eiꝰ dilectōne.¶ Quantū ad
premium gratioſum dic̄ ⁊ pater meꝰ dili
get eum ⁊c.Ubi conſiderare poſſumꝰ tri
plex premium noſtre dilectōis .ſ.
Amorem dei reciprocum .
Aduentum eiꝰ mirificum.
Mundum eiꝰ hoſpicium.
¶ Quantum ad p̄muꝫ dic̄. Et pater meꝰ
diliget eum.Ubi ſciendum ꝙ qꝛ pr̄ ⁊ filiꝰ
vnū ſunt:⁊ per ꝯn̄s ſp̄s ſ.⁊ de natura amo
ris eſt reciprocatō : ideo qui vere diligit
xp̄m:ab eo diligitur.⁊ per ꝯn̄s a patre . ⁊
ideo dic̄. Pater meꝰ diliget eum.Uñ Jo.
16.Ip̄e enim pater amat vos : qꝛ vos me
amaſtis.¶ Quantū ad aduentum eiꝰ mi
rificum dic̄.Et ad eum veniemꝰ. Ubi ſciē
dum ꝙ ſi diligimꝰ dn̄m ⁊ mandata eiꝰ ſer
uamꝰ,non ſolum ip̄e nos diligit per cari
tatem coniungentem:ſed etiaꝫ ad nos ve
nit per gratiam decorantem. de cuius ad
uētu nos letificans dic̄ Zach.9.Exulta ſatꝭ
filia ſyon ⁊ iubila filia ierm.Ecce rex tuus
vēiet tibi iuſtus ⁊ ſaluator.¶ Qualr̄ aūt
pr̄ ⁊ filius ad nos veniant.audi Augu. di
centem.Ueniunt qdem ad nos dum veni
mus ad eos:veniunt ſubueniendo dum ve
nimus obediendo:veniunt illuminando .
dū venimus intuēdo:vēiūt replendo: duꝫ
venimꝰ capiēdo vt ſit nob̄ eoꝝ ñ extrãea vi

ſio ſꝫ iterna ⁊ i uob̄ eoꝝ nō trāſitoria man
ſio ſed eterna . ¶ Qm ād mūdū eius ho
ſpicium dic̄ . Et manſionem apd̄ euꝫ facie
mus.Ubi ſciēdū ꝙ ſi d̄um dilexerimꝰ:nō
ſolū nos diligit:nec ſolū ad nos venit:ſed
qm in ſe eſt in nob̄ ſemp manet: nec peccā
do ip̄m abiciamꝰ.Uñ xp̄s dic̄ Jo.15.Ma
nete i me ⁊ ego i vob̄.Cuiꝰ rōnē aſſignãs
ſbdit.Qui manet in me ⁊ ego i eo h̄ fert
fructuꝫ multū:cuiꝰ p̄miū aſſignans addit.
Si mãſeritꝭ i me ⁊ verba mea in vob̄ mā
ſerint:qd̄cūqꝫ volueritꝭ peteꝭ ⁊ fiet vobis.
¶ Qm ad actum iobediētie quātū ad cō
tēnentes dic̄.Qui non diligit me ⁊c . Ubi
duo poſſumꝰ cōſiderare.P° q ſunt q ſer
monē eiꝰ nō ſeruãt.2° cuiꝰ eſt ſ mo quem
ſuar̄ d̄bemꝰ.ibi ⁊ ſmonē quē audiſtis ⁊c.
¶ Qm ad pm dic̄.Qui nō diligit me ⁊c.
Ubi ſciēdū ꝙ radix ſuãdi ſmōes ⁊ māda
ta d̄i ē dilectō. iuxta illud Jo.14. Si dili
gitꝭ me:mandata mea ſuate.⁊ ifra . Qui
hꝫ mādata mea ⁊ ſuat ea : ille ē q diligit
me.Per oppoſitū ergo: qui caret dilectō
ne non obſeruat mādata.¶ Qm ad ſecū
dum.ſ.cuiꝰ eſt ſmo dic̄:ꝙ eſt pr̄is ⁊ non
ſuꝰ.Seqtur ſmonem quē audiſtis nō eſt
meus ⁊c.¶ Sciēdū ē āt circa iſtā ptēꝫ p̄n
cipalem i qua ſit mētō de aduentu pr̄is ⁊
filij ⁊ ſp̄s ſ. loquēdo moralr̄ ꝙ iſtū aduen
tuꝫ placibilem ꝓphetauit nobis malach.
d.malach.3.Stati vēiet ad tēplū ſuū dn̄a
tor quem vos queritꝭ.⁊ angelꝰ teſti quem
vos vultꝭ.Nā ad hoiem q templū dei eſt
venit dn̄s ad habitandum i ip̄o:iuxta illd̄
2.cor.6.Uos eīm eſtis templū d̄i viui ſic
dic̄ dn̄s:qm ihabitabo i ill̄ ⁊ inhabitabo i
ter illos:⁊ ero illoꝝ deꝰ:⁊ ipſi erunt mihi
ppl̄s.Sciendum eſt āt ꝙ poſtq̄ꝫ homo tā
tam meruit a deo grām:ꝙ per inhabitan
tem eum in ip̄m:eſt factus hoſpiciuꝫ d̄is
debꝫ iſtam gratiam pro viribus conſerua
re.iuxta ꝙ ſibi dr̄ Apoc.3.tene ꝙ habes.
Ubi ſciendū ꝙ gratia ſpiritus ſancti igi
tur compat̄.iuxta illud ſaluatoris Luc.12.

t

Ignē veni mittere in terrā: ⁊ qd volo ni
ſi vt accēdat. inſtar igit ignis: grā ſpūs ſ.
dꝫ in hoie tripliciter ꝯſeruari. Nam ignis
conſeruatur tripliciter. ſ.
Per cinerum ſuppoſitionem.
Per validam ſufflationem.
Per lignorum appoſitionem.
¶ Sic in nobis ſpūs ſ. ꝯſeruat p mortis
meditationē. Per deuotā orōnem. Per
bonoꝝ opum multiplicationē. ¶ Pº di
co ꝙ ſicut ignis ꝯſeruat p cineꝝ ſuppoſitio
nem ſic ſpūs ſ. in hoie ꝯſeruat p mortis
meditationē. Nā mortis meditatio p qꝫ
hō in puluerē reddit fac dictā grām con
ſeruare. Un̄ eccliaſtici. 7. Memorare no
uiſſima tua ⁊ i eternū nō peccabis. ¶ Se
cundo dico ꝙ ſic ignis cōſeruat p validaꝫ
ſufflationē: ſic ſpūs ſ. in hoie ꝯſeruat per
deuotā orōnem. Nam orō deuota q̄ eſt el
leuatio mentis in deū: grām ſ. ſ. conſeruat
dum fac nos terrēa deſpicere: ⁊ celeſtibus
inherere. pp ꝙ dicit Petrus. i. Can. 4. d.
Eſtote prudētes ⁊ vigilate in orōnibus.
¶ Tertio dico ꝙ ſicut ignis ꝯſeruat p li
gnoꝝ appoſitionē: ſic ſpūs ſ. in hoie p bo
noꝝ opū multiplicationē. Nam ſicut aſſi
duitas i malis opibus reſiſtit grē: ita cō
tinuatio in bonis opibus: ipſam ꝯſeruat.
pp ꝙ dicit apl's Col'. i. In oi opere bono
fructificātes in ſcia dei ⁊ in omni virtute.
¶ Iſta ꝯſeruatio ſpūs ſ. ſignificati p ignē
p opa virtuoſa. fuit nob figurata Leui. 6.
Ubi ſinal'r dr ꝙ dñs dixit Moy. volens
ſp eſſe in altari ſuo. Ignis inquit ſp in al
tari ardebit quē nutriet ſacerdos ſbiciēs
ligna p ſingulos dies: ⁊ impoſito holocau
ſto dſup adolebit adypes pacificoꝝ: ignis
iſte eſt ꝑpetuꝰ qui nunq̄ꝫ deficiet in altari
¶ Ubi ſciendum ꝙ per iſtū ignem intel
ligitur ſpūs ſ. qui linguis igneis apparu
it ſup diſcipulos: vt dr Act. i. Per altare
autē intelligit aia cuiuſlibet hois: q: totꝰ
hō eſt templum dei iuxta illud. i. Cor. 3.
Neſcitis q: templū dei eſtis ⁊ ſpūs ſ. ha
bitat in vob. Aia ergo q̄ eſt nobilior ps i
hoie pōt dici altare q: eſt honorabiliꝰ in
tēplo. In iſto igit altari. i. in aia hois: dꝫ
ſp ardere ignis. i. grā ſpūs ſ. qꝫ dꝫ nutrire
p appoſitionē lignoꝝ. i. p ꝯtinuationē ope
rum virtuoſoꝝ: ⁊ ſic ꝯſeruando in ſe diui
nam grām: dꝫ ſe offerre deo holocauſtū ⁊
ſacrificium medullatū per mortificationē
oium vitioꝝ ⁊ adeptionē virtutum.

Secunda pars.

Eqtur. Hec locutꝰ ſum vob ⁊c.
Ubi tangit iocūditatē letitie cō
ſolantꝫ: ꝙ ꝓbat ꝓmiſſio gaudio
ſa. Ubi ſciendū ꝙ q: de rōne pfecte dile
ctionis ē ꝙ diligētes ſe adinuicē ꝯſolent
Jō in iſta pte xp̄s vt verā dilectionē inſi
nuet dicit diligētibus ipm miſſurum ſpūm
ꝯſolantē. ¶ Sciendū eſt āt ad intellectuꝫ
lr̄e: ꝙ q: xp̄s aliqñ aliqua dixerat apl'is:
q̄ ipſi non poterāt intelligere: ſic pꝫ Luc.
18. Ubi cum xp̄s pdixiſſet eis ſuā paſſio
nem ⁊ reſurrectionē futurā: ꝙ ipſi nihil
hoꝝ intellexerūt. ⁊ Jo. 16. cum predixiſſet
eis ſuā corporalē abſentiā. di. Modicū ⁊
iam nō videbitis me ⁊c. dixerunt diſcipu
li adinuicē. quid eſt h ꝙ dic̄ nob modicū
⁊c. ⁊ infra. Neſcimꝰ quid Loqtur. Nolēs
igit diſcipulos dimittere dubios poſt ſu
um receſſum: de his que dixerat exiſtens
cum eis ſed ipos volens conſolari: predic̄
eis paraclitum fore miſſuruꝫ qui declara
bit oia dcā ſua. In pte iſta igit duo poſſu
mꝰ ꝯſiderare. Pº expſſionē nō itellectōis
affligentꝫ. 2º ꝓmiſſionē cognitōis ꝯſolantꝫ
¶ Q^m ad p^m dic̄. Hec locutus ſum ⁊c.
Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s manēs corporalr cum
diſcipl'is nūdum clarificatꝫ quātuꝫ ad itel
lectū p grām ſp̄s ſ. aliq̄ loqbat q̄ nō itelli
gebant: q̄ poſtmodū itellexerunt: iuxta ꝙ
exponēs aliq̄ que cum eis exñs dixerat:
dixit luc. 24. Hec ſunt verba q̄ locutꝰ ſuꝫ
vob cū adhuc eſſem vobiſcū. ⁊ infra tunc
aperuit eis ſenſuꝫ vt intelligerēt ſcriptu
ras. ¶ Q^m ad ꝓmiſſionem cognitionis

cōſolantis dicit. Paraclitꝰ āt ⁊c. Ubi ſcié
dum ꝙ xp̄s q ſciebat diſcipulos deſolari
d ſua abſentia corporali: ipos cōſolatur ſe
cundum Criſo. ꝓmittens ſpūm ſ. venturū
per quem plura intelligerēt qꝫ añ intelle
xiſſent. Unde ſequit. paraclitus autem ⁊c.
¶ Ubi ſciendū ꝙ paclitus vno modo int
ꝑtat aduocatꝰ: q: ipe eſt aduocatꝰ nr̄.
iuxta illd Ro. 8. Nā qd oremus ſicut oꝫ
neſcimꝰ: ſed ipe ſp̄s poſtulat ꝓ nob gemi
tibus i enarrabilibꝰ. i. poſtulare nos facit.
¶ Alio modo paclitus dr conſolator: q:
hoiem letificat ⁊ conſolat: ꝙ cognoſcens
ps. dic̄. Redde mihi leticiam ſa. tui. ⁊ ſpi.
ꝑncipali cōfirma me. ¶ Dic̄ ipm miſſurū
in noie ſuo. h eſt in noie filij. q: ſp̄s ſ. hos
ad quos mittit filios dei facit: iuxta illud
Ro. 8. Qui ſpu dei agunt hi filij dei ſunt.
Sicut igit xp̄s dei filius ſbiectos ⁊ filios
fac oēs fideles pr̄i: ita ſp̄s ſ. ſm Didimū.
ſbicit ⁊ filios per adoptōem fac patri ⁊ fi
lio. ¶ Sciēdum ē ꝙ iſte ſp̄s ſ. fidelibus
miſſus i nomine filij occulta q̄ in pn̄tia pſo
nali xp̄i apoſtoli non nouerant eis veraci
ter idicauit: ⁊ ſic eos docuit omnia: iuxta
ꝙ predixit eis. Jo. 14. Adhuc multa mul
ta hēo vobis dicere ſed non poteſtis por
tare modo. cum āt venerit ille ſp̄s verita
tis docebit vos oēm veritatem. ¶ Sciē
dum ē āt circa iſtā ptem i qua fit mentio
de ſpiritu ſ. ꝙ ipſius preciofitas cognoſci
tur per effectus quos facit in vob anima
ipe eſt.
Purgatiuꝰ culpe inficientis.
Infuſiuꝰ grē viuificantꝫ.
Collatiuꝰ glie quietantꝫ.
¶ Primo ipe purgatiuꝰ culpe inficientis.
Nā q: aia ſm ſtatum ordinatū a deo non
pōt ſil' eſſe cum pecō: ⁊ cū grā: iō aduenié
te ſpūs ſ. grā in aiam: expellit pccm̄ ⁊ ſic
aia purgat a cl'pa. Un̄ figuratiue dr Iſa.
4. Si ablucrit dñs ſordes filiaꝝ Syō ⁊ ſā
guinem Jer^m lauerit d medio eiꝰ in ſpū
indicij ⁊ ſpū ardoris. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p
filias ſyon ⁊ ier^m itelligi poſſunt omnes
aie fideles que inſtar Syon que dr ſpecula:
dbent ſpeculari eis vtilia ⁊ neceſſaria ad
ſalutem: ⁊ inſtar ier^m que interpretat vi
ſio pacis: debēt habere pacem cum deo:
ipm non offendendo vt d eis verificetur
illud ps. Letetur iſrl' in eo qui fecit eum
⁊ filie ſyon exultēt i rege ſuo. ¶ Per ſor
des āt ⁊ ſanguinem intelligi pñt peccata
tam ſpūalia qꝫ carnalia vt per ſordes itel
ligant ſpūalia que aliquādo regnant i ho
minibus. iuxta illud prouer. 30. Genera
tio que ſibi munda videtur: ⁊ tamen non
eſt loca a ſordibus ſuis. Per ſanguinem
vo carnalia que ſepe in hominibꝰ regnant
iuxta illud Iſ. i. Manus enim vr̄e ſagui
ne plene ſunt. ¶ Si igitur dominus debe
at iſta peccata tam ſpūalia qꝫ carnalia ab
luere ⁊ animas lauare: h facit in ſpiritu
iudicij ⁊ ardoris. i. per gratiam ſpiritꝰ ſ.
qui ideo ſpiritus iudicij dr q: ſicut ille q
iudicat diſcernit bonum a malo ⁊ verum
a falſo. ſic ſp̄s ſ. ſiue caritas diſcernit ſm
Aug. bonis a malis q dic̄. Sola caritas ē
que diuidit inter filios regni ⁊ filios pdi
tionis. Unde ro. 8. Si quis āt ſpirituꝫ xp̄i
non habꝫ hic non eſt eiꝰ. ¶ Dr etiam ſpi
ritus ardoris q: inflāmat aiam ad amorē
eternorum. Nam ſicut amor terrenus fa
cit hoiem ꝯſiderare tēporalia ⁊ carnalia:
ita caritas ſp̄s facit anelare ſpūalia. iuxta
illud ro. 8. Qui enim ſm carnē ſunt: que
carnis ſunt ſapiunt: q vo ſm ſpm ſunt q̄
ſunt ſp̄s ſentiunt. Hanc āt ablutiōem pe
tebat ps. d. Amplius laua me ab iniqtate
mea ⁊ a peccato meo munda me. ¶ Iſta
ablutio facta per ſpm ſ. fuit nobis figura
ta ezech. 36. vbi dr. Effundam ſuper vos
aquā mundā ⁊ mundamini ab omnibꝰ in
qnamentꝫ vr̄is ⁊ ab vniuerſis ydol' vr̄is
mundabo vos ⁊ dabo vob cor nouū ⁊ ſpꝫ
nouum ponā in medio vr̄i ⁊ auferam cor
lapideum de carne veſtra: ⁊ dabo vobis
cor carneum ⁊ ſpiritum meum ponam in

medio vr̃i ⁊ faciā vt in p̄ceptis meis am
buletis ⁊ iuditia mea cuſtodiatis ⁊ opere
mini. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p̱ cor vetus ⁊ du
ruꝫ intelligunt hoïes antiq̄ti ⁊ obſtinati
in pccis. de q̄bus dr̃ eccliaſtici. 3. Cor duꝝ
male hēbit i nouiſſimo. Per cor vero no
uum carneū ⁊ mole intelligūtur hoïes re
nouati p̱ op̱a miſ̃icordie ⁊ pietatis ſequē
tes veſtigia xp̄i q̄ nouꝰ hō dr̃. Ad q̄ꝫ re
nouationē nos admonet apl̃s Eph̄. 4. di.
Deponite vos ſ̃ꝫ p̄ſtinā ꝯuerſationē vete
rem hoïem q̄ corrūpitur ſ̃m deſideria er
roris renouamini āt ſp̄ū mentis vr̃e ⁊ in
duite nouū hoïem q̄ ſ̃m deum creatꝰ eſt i
iuſtitia ⁊ ſc̄itate virtutis. ¶ Hanc inoua
tionē inſtar p̄s. dꝫ quilibet petere. di. Cor
mūdū crea in me deꝰ ⁊ ſp̄. re. ino. i ui. meis
q̄bus benigne rn̄dens dn̄s dicit. Effundā
ſup vos. i. in aīas veſtras aq̄ꝫ mundā. i.
grām ſp̄ūs ſ. aīam lauantē ⁊ mūdabimini
ab oībus inq̄namētis vr̃is q̄ꝫtum ad pccā
carnalia: quibus vos coinquinaſtis ⁊ mū
dabo vos ab oībus ydolis vr̃is. i. ab om
nibꝰ pccis ſp̄ūalibꝰ quibꝰ ſuperbiendo me
d̃reliquiſtis: q̄r veniēte ſp̄ūs ſ. grā oīa iſta
pccā expellētur ⁊ auferā a vob̄ cor lapide
um. i. ſequēs antiquū parentē ⁊ dabo vob̄
cor nouū. i. ſequēs nouū hoïem xp̄m: ⁊ da
bo vob̄ cor carneū. i. pium ⁊ miſ̃icordē: ⁊
molleꝫ ad conterendū de peccat̄ꝫ in quibꝰ
fuiſtis hactēus obſtinati: ⁊ ſic renouati p̱
ſpiritꝰ ſ. grām faciā vos obediētes mihi
vt i preceptꝫ meis ambuletꝫ ⁊ iudicia mea
cuſtodiatis. vt quilibet poſſit dicere illud
Job. 31. Ueſtigia eius ſecutꝰ eſt pes meꝰ
viam eiꝰ cuſtodiui ⁊ non declinaui ex ea
a mandatꝫ labiorꝫ eiꝰ non receſſi. ¶ Secū
do dico ꝙ eſt infuſiuꝰ gratie viuificantꝫ.
Ubi ſciendum ꝙ anima ſine ſpiri. ſā. ſp̄ūa
liter dicitur mortua: q̄r ſicut corpꝰ ſine aīa
mōtuū dr̃ ita aīa ſine grā q̄r grā eſt ſp̄ūa
lis vita aīe. iuxta illud Jo. 6. Sp̄ūs eſt q̄
viuificat caro autem non prodeſt q̄cq̄ꝫ. vn̄
Ro. 8. Si ſp̄ūs eiꝰ q̄ ſuſcitauit xp̄m a mor
tuis habitat i vob̄ viuificabit ⁊ mortalia
corpora vr̃a pp̱ inhabitātē ſp̄m eius in vo
bis. ¶ Hoc āt fuit nob̄ figuratū Eze. 37.
vbi ſ̃ıal̃r dr̃ ꝙ dn̄s duxit Ezezielē i cāpuꝫ
plenū oſſibꝰ: ⁊ dixit ſibi fili hoïs putaſne
viuent oſſa iſta. q̄ rn̄dit dn̄s deꝰ tu noſti:
cui dixit dn̄s vaticiare de oſſibꝰ iſtis: ⁊ p̄
dica eis. d. oſſa arida audite v̄bū dn̄i: ⁊ in
cepit p̄phetare ⁊ p̄dicare: fc̄m̄ eſt āt eo p̄
dicāte: ⁊ ecce cōmotō ⁊ acceſſerūt oſſa ad
oſſa vnūq̄dq̄ꝫ ad iuncturā ſuā: ⁊ ecce ſuper
ea nerui ⁊ carnes aſcēderunt ⁊ extenta ē
i eis cutis de ſup: ſ̄ꝫ tn̄ adhuc ſp̄m non ha
bebant. cui dixit dn̄s ꝙ inuocaret a q̄ttu
or ventis ſp̄m vt ſufflaret ſuper iterfc̄os
illos ⁊ reuiuiſcerēt: q̄ fc̄ō igreſſus eſt i eis
ſp̄s ⁊ vixerūt ⁊ ſteterūt ſup pedes ſuos:
exercitus grandis nimis valde. ¶ Ubi
ſciendū ꝙ per iſtum cāpum itell̃r totꝰ mū
dus. In iſtum ducit dn̄s ezezieleꝫ. i. hoïeꝫ
cōtēplatiuum q̄ videt i ip̄o multa oſſa ari
da. i. m̄ltos peccatores ſignificatos p̱ oſſa
ſicca. q̄r ſunt ſine virore grē. de q̄bus dn̄s
iterrogat hoïem d̄uotū. d. putas ne oſſa
iſta viuēt. q. d. credis ne pccōres iſti mor
tui ⁊ ſicci poſſint viuificari: q̄ rn̄dit ei dn̄e
d̄s tu noſti: ⁊ ſignant dic̄ ſe non ſcire: ſ̄ꝫ ſo
lū deū: q̄r nō ē aliq̄ creatura q̄ poſſit pecca
torem ſp̄ūal̃r mortuū viuificar̃. ⁊ extrahe
re d̄ pccō: q̄r li ſoliꝰ ē dei: q̄ pōt ip̄s iuſtifi
car̃. Nā lꝫ hō ex ſe poſſit in pccm̄ labi: tn̄
n̄ pōt ab ip̄o p̱ ſe ſurger̃ niſi adiuuet a d̄o
pp̱ ꝙ dr̃ Luc. 5. Quis pōt dimittere pec
cata niſi ſolꝰ deꝰ. q. d. nullꝰ alius. ¶ Huic
āt hūi ſignificato p̱ ezezielem: p̄cipit dn̄s
ꝙ predicet ⁊ pccōribꝰ dicat: oſſa arida au
dite v̄bum domini. i. v̄bum dei: aure p̱
cipiant: corde credant: ⁊ opibus exequan
tur. iuxta illud Jſ. 46. Audite me duro
corde q̄ longe eſtis a iuſticia. q. d. vos pec
catores q̄ obdurati i peccatꝫ fuiſtis ⁊ lon
ginq̄ a v̄tuoſis opibꝰ: audite me ⁊ ꝯuerti
mini a vijs vr̃is mal̃. ¶ Sic āt poſtq̄ꝫ ſūt
peccatores admoniti debent in eis que in

hac figura tangunt̄. Nam primo dicitur
ꝙ ezachiele prophāte ⁊ p̄dicante: eſt fc̄ā
cōmotō: per q̄ꝫ intelligi poteſt cōtritio q̄ꝫ
peccator: cum de peccatis reprehendit̄: dꝫ
habere. ¶ Secundo dr̃ ꝙ acceſſerūt oſſa
ad oſſa. p̱ quem acceſſum intelligi pōt pa
cificatio q̄ꝫ debent habere homines ad i
uicem. ſibi remittēdo iniurias ⁊ faciendo
pacem: nō ꝙ ſtent ſeparata p̱ diſcordiam:
⁊ ſignant dr̃ ꝙ vnūquodq̄ꝫ acceſſit ad ſuā
iuncturam: vt detur intelligi ꝙ vnuſq̄ſq̄ꝫ
debet recōciliari ſuo proximo ſc̄dm ꝙ cō
gruit ſuo ſtatui. Nam ſic̄ mēbra i corpore
non ſemp̱ ſunt equalia: nec ad h̄ ꝙ aptum
corpus faciāt: qualiter cūq̄ꝫ cōiungunt̄: ſed
ſc̄dm p̄portionem cōuenientem eiſdem: ⁊
non equaliter vnuꝫ cū alio: ſic in vna ciui
tate vel regione: nō omnes hoïes debent
equales eſſe. ⁊ ideo nō oportet ꝙ quilibꝫ i
equali gradu ſit cuꝫ alio ad h̄ ꝙ ſint apte
ad inuicem ordinati: ſed in ſuis gradibꝰ
proportionali. ⁊ ſic vnumquodq̄ꝫ ad iun
cturaꝫ ſuā. Ad quem acceſſuꝫ eos inuitat
dn̄s Jſ. 45. d. Ego dn̄s loquēs iuſtitiam:
annūtians recta: cōgregamini ⁊ venite: ⁊
accedite ſimul q̄ ſaluati eſtis ex gentibꝰ.
¶ 3° dr̃ ꝙ ſuper oſſa fuerūt nerui. Ubi
ſciendum ꝙ p̱ neruos in q̄bus cōſiſtit ſen
ſus tactus: in quo alij ſenſus fundantur: i
telligi pōt aliqual̃ cognitio: q̄ꝫ hoïes duꝫ
inſtruūtur ab aliquo debēt habere de d̄o.
quibus dr̃ ſap̄. i. Diligite iuſtitiā qui iudi
catis terram: ſentite de dn̄o in bonitate:
⁊ i ſimplicitate cordis querite illū. ¶ 4°
dicitur ꝙ ſuper oſſa fuerunt carnes. Ubi
ſciendum ꝙ per carnem mollem ⁊ tracta
bilem intelligitur natural̃ pietas quā ho
mines ad inuicem habent. Non enim fa
ctus ē homo naturaliter crudelis vt bru
ta animalia: ſed naturaliter cōpaſſiuus ⁊
pius. iuxta ꝙ legitur gn̄. 37. iudam dixiſ
ſe fratribus ſuis d̄ ioſeph: manus noſtre
non polluātur: frater noſter ⁊ caro noſtra
eſt: cuius ſermonibꝰ acquieuerūt fratres
eius. ¶ 5° dicitur ꝙ ſup̱ oſſa extenſa ē cu
tis. Ubi ſciendum ꝙ p̱ cutem ⁊ pelleꝫ ap
parentem exterius intelligit̄ honeſta cō
uerſatio q̄ꝫ homo dꝫ haber̃. iuxta illud. i.
petri. 2°. Conuerſatōem veſtram inter gē
tes habētes bonā. ¶ Sed tn̄ aduerte mi
rabile ꝙ ibi ſequit̄. Nam dr̃ ꝙ iſta corpo
ra adhuc ſpiritum nō habebant. Un̄ ſcien
dum ꝙ homo. 5ᵉ ſupradicta aliqualiter
pōt haber̃: ⁊ tn̄ adhuc eſſe ſine gratia aīa
mā informāte. Naꝫ pōt habere aliq̄ꝫ attri
tionem peccati ante p̱fectam cōtritionē: ⁊
h̄ quantū ad primū. poteſt ēt haber̃ aliq̄ꝫ
pacem politicā cum p̄ximo: quantū ad ſe
cundum. pōt etiam aliq̄ꝫ cognitōem natu
ralem habere de d̄o: ⁊ ſic de ipſo aliquid
ſentire quantū ad tertiū. poteſt ēt aliquā
cōpaſſionem naturaleꝫ ex ſimilitudine q̄ꝫ
habet cum p̄ximo habere ad ip̄m quātū
ad quartū. pōt etiā habere cōuerſationeꝫ
honeſtam moral̃r quantū ad 5ᵐ. ⁊ tn̄ nun
dum hr̃e ſpiritum viuificātem: per grām
animā decorātem. Nā h̄ oīa in multis pa
gānis philoſophis fuerūt repta: ⁊ tn̄ viuifi
cantem ſp̄m nō hēbant. ¶ Ut igit̄ ſpiritꝰ
ſ. hoïes ſic adhuc mortuos ſpiritual̃r viui
ficet: dicitur p̄phete ꝙ a quattuor ventis
inuocet ſp̄ūꝫ qui ſup̱ interfectos inſufflet
vt viuāt. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p̱ iſtos quat
tuor ventos: intelligi poſſunt primo quat
tuor virtutes ſignificatas p̱ quattuor qua
litates p̄prias quattuor ventis. Nam q̄t
tuor venti p̄ncipales inueniunt̄ in mūdo
ſ. oriental̃: occidental̃: auſtral̃: ⁊ aquilona
ris. Oriental̃ licet ſit calidus ⁊ ſiccus. tn̄
caliditas ē ſua qualitas p̄ncipal̃: Occiden
tal̃ lꝫ ſit frigidus ⁊ humidus: tn̄ frigidi
tas ē ſua qualitas p̄ncipal̃. Auſtral̃ lꝫ ſit
calidus ⁊ hūidus tn̄ humiditas ē ſua q̄li
tas ſpecial̃. Aquilonaris lꝫ ſit frigidus ⁊
ſiccꝰ: tn̄ ſiccitas ē ſua qualitas ſpecialis.
¶ Per ſiccitatē igit̄ q̄ ē p̄pria q̄litas aq
lonaris itell̃r deſpectꝰ mūdanorꝫ. q̄ debēt
velud ſicca ⁊ arida nihil ab hoïe reputa

ri. Per frigiditatem át que ē ꝓpꝛia q̄li
tas vēti occidētal': intell'r carnis moꝛtifi
catio p̄ q̄z amoꝛ carnal' concupiſcentie in
hoīe refrenať. Per hūiditatem vero que
eſt ꝓpꝛia qualitas meredional': intelligiť
miſericoꝛdia ⁊ pietas: p̄ q̄z inſtar rei hūi
de: qlibet ad ſubueniēdum ꝓximo in ſuis
neceſſitatibus ſe diffundere dꝫ. Per cali
ditatem aūt que ē ꝓpꝛia qualitas oꝛienta
lis: intelligiť amoꝛ dei ⁊ ꝓximi: vt homo
diligat deū ſuper oīa: ⁊ ꝓximū ſicˀ ſe ipꝫ.
¶ Ab iſtis igiť quattuoꝛ virtutib⁹. ſ. pau
p̄tate altiſſima: caſtitate puriſſima: pieta
te pleniſſima: ⁊ caritate fluentiſſima dꝫ in
uocari ſpiritus ſ. vt viuificet interfectos:
que inuocatio nō eſt aliud q̄z ſe iſtis exer
cere: ⁊ tunc ſi deuote petatur venit ad vi
uificāduꝫ hoīes. Unde ſequiť q̄ ingreſſus
eſt in eis ſpūs ⁊ vixerūt: ⁊ ſteterūt ſuper
pedes ſuos. i. mente elleuati in deū p̄ ſup
noꝛum contēplationem ⁊ deuotā oꝛatiōeꝫ.
¶ 1° per iſtos quattuoꝛ ventos intelli
guntur quattuoꝛ conſiderationes quas hō
de ſe dꝫ habere: per quas ſi ē ſine ſpū̄s ſ.
gr̄a diſponiť ad ipāꝫ recipiendā. ¶ Pꝛio
enim dꝫ cōſiderare ſuā natiuitatem q̄z. ſ.
ſit d̄ vili maťia: ⁊ vtrā: q̄z ſit miſabil': ⁊ ſic
hūiliari ⁊ erubeſcere: ⁊ tūc inuocabit ſp̄m
a vento oꝛientali: p̄ quē natiuitas deſigna
tur. ¶ 2° conſiderare dꝫ ſuū finem. ſ. q̄ ne
ceſſario ē moꝛtal' ⁊ ignoꝛat diem ⁊ hoꝛāꝫ:
⁊ ſic p̄timeſcere: ⁊ tunc inuocabit ſpiritūꝫ
a vento occidentali per quem moꝛs deſi
gnatur. ¶ 3° conſiderare debet ꝓſperita
tes mundanas qualiter ſunt labiles: ⁊ iō
non debet de ipſis extolli ſed deo regra
tiari. ⁊ ſic inuocabit ſpiritum a vento au
ſtrali per quem pꝛoſperitas deſignatur.
¶ 4° debet conſiderare occurrentes ad
uerſitates in mundo: que ſuſtinebim⁹ pa
cienter pꝛo xp̄o: ſunt valde meritoꝛie ⁊ iō
non debet in ipſis deici: ſed in ipſis firma
ri pacienter ⁊ ſic inuocabit ſpiritum a vē
to aquilonari p̄ quem aduerſitas deſigna
tur. ¶ Homo igiť qui ſuam natiuitatem
cōſiderando efficitur humil' conſiderādo
finem efficiť timidus: conſiderādo ꝓſperi
tatem: nō extolliť: ſed eſt deo gratus. ⁊ cō
ſiderando aduerſitates non deiciť ſed p̄
pacientiā roboꝛať: ſi deuote inuocet ſpiri
tum: ipſum recipiet p̄ inhabitātem gr̄āꝫ:
p̄ q̄z ſpiritual'r viuificať deo. vn̄ dicitur q̄
ingreſſus ē ſpiritus ⁊c. vbi ſ. ¶ 3° dico q̄
eſt collatiu⁹ gl'e quietātis. Ubi ſciendū q̄
qn̄ homo p̄ ſpiritū ſ. recep̄ purificatiōem
mentis ⁊ vitam ſpiritualē: ſi pſeueret: adi
piſcitur fructū ſuauiſſimū: quia gl'āꝫ eter
nalem. q̄ cognoſcēs ꝓpheta. d. Spiritus
tu⁹ bonus deducet me in viā rectam ⁊ ꝓ
pter nomen tuū vi. me in equi. tua. Unde
ro. 8. Qui ſpiritu d̄i agūtur hi filij d̄i ſunt:
cum aūt filius heres dēat eſſe p̄rīs ꝯn̄s ē
q̄ qui ſpū̄ dei reguntur ex quo efficiuntur
filij dei heredes ſiūt ipſi in gl'a paradiſi.
¶ Hoc át fuit nob̄ figuratū ezechiel'. 43.
Ubi ſentētialiter dr̄ q̄ ſp̄s eleuauit eū: ⁊
introduxit in atriū interius tēpli ⁊ reple
ta erat domus dn̄i gloꝛia. cui dixit dn̄s fi
li hoīs locus ſolij mei: ⁊ locus veſtigioꝝ
meoꝝū vbi habito ē i medio filioꝝū iſrl' in
eternū: ⁊ nō polluet vltra dom⁹ iſrl' nom̄
ſanctū meum. ¶ Ubi ſciendum q̄ p̄ iſtud
templū: intelligiť celū empireū: q̄ eſt tem
plū beatoꝝū bn̄dicētiū deū. vt ſ̄ificeť illō
p̄s. In tēplo ei⁹ oēs dicēt gl'āꝫ. Per atriū
át interius intelligi p̄t i celeſti p̄rīa ap
ꝓximatio cognitiōis diuine eſſentie. in qua
cognoſcūt beati vnitatem eſſentie: ⁊ trini
tatem perſonarum in quibus eſt beatitu
do perfecta. ¶ Signanter autem dicitur
q̄ repleta erat domus domini gloꝛia: quia
illud celeſte tēplum q̄ eſt vocatū ſepi⁹ do
m⁹ repleť gl'a maieſtatꝭ. iuxta illō ezech.
8. Ecce ſ gl'a d̄i iſrl' in eternū. q2 dn̄s ꝯliſi
cās ſcōs i p̄rīa ſignificatos p̄ filios iſrl' q
interp̄tanť vidēs deū: ⁊ ipi deū vidēt ibi
viſiōe clara: i me⁹ eoꝝ hitat: eos reficiēs ⁊
dlectās. iuxta illō q̄ ipe ꝓmiſit. 3. R. 6. D.

Habitabo i medio filioꝝ iſrl' ⁊ nō derelin
q̄z pplm̄ meū iſrl'. ¶ Nō vacat aūt q̄ ſub
dit dn̄s i figura: nō pollnēt vltra nom̄ me
um: q2 ſci poſtq̄z ſt i p̄rīa ꝯfirmati p̄ gl'am
ampli⁹ peccare nō poterūt: ſꝫ ſemp̄ indiſſo
lubiliter dn̄o adherebūt. Un̄ ezechiel'. 14.
Scietis q2 ego dn̄s vt nō erret vltra do
m⁹ iſrl' a me: nec pollnať i vniuerſis p̄ua
ricatiōibus ſuis ſꝫ ſit mihi in pplm̄: ⁊ ego
ſim eis in deū. ¶ Qui aūt in hāc celeſteꝫ
patriā introducanť: ⁊ q illa p̄uanť: fuit nob̄
figuratū in filijs iſrl' quos dn̄s eduxerat
de egypto de qbus ſentētialiter dr̄ nūeri
14. q̄ dn̄s dixit Moy. Omnes q viderť
maieſtatē meā ⁊ ſigna q̄ feci i egypto ⁊ i
ſollitudine: ⁊ tēptauerunt me: nec obedie
rūt voci mee nō videbunt terrā ꝓ qua iu
raui p̄rībus eoꝝ: ſeruū autēꝫ meū caleph
q plenus alio ſpū̄ ſecutus ē me: inducā i
terrāꝫ hāc ⁊ poſſidebit eā. ¶ Ubi ſciendū
q̄ p̄ hoīes iſtos q̄s d̄s eduxit de egypto:
⁊ p̄ deſertū inſignis ⁊ mirabilib⁹: itelligū
tur hoīes huius mūdi quos xp̄us eduxit
de tenebꝛis peccatoꝝ ſignificatꝭ p̄ egyptū.
q̄ interpꝛetať tenebꝛa: quos i iſto mūdo ꝯ
ſeruat ſignificato p̄ deſertū: q2 ſicˀ deſertū
nō eſt ꝓpꝛie habitatio hoīs: ita hoīes in
h̄ mundo nō hn̄t p̄manentem habitatōeꝫ
ſed eā debēt expectare in celeſti p̄rīa: vbi
māſio oībus p̄paratur ꝑpetua: niſi ꝓpter
peccatū ſe pꝛiuent. vn̄ hebꝛ. 13. Non habe
mus hic ciuitatē manētem: ſꝫ futurā inq
rimus. ¶ Inter át iſtos hoīes ſunt aliq
deū tēptantes nec ſibi obediētes: nō cōſi
derantes magnalia q̄ fac̄ ſibi d̄s duꝫ eos
d̄ēs creauit: ⁊ omnia fec̄ ad ſeruicium ho
minis: in cuius ſignum: poſt alias creatu
ras homo vltimo fuit foꝛmatus. Unde
gen̄. i. Faciamus hominem ad imaginem
⁊ ſimilitudinem noſtram ⁊ pꝛeſit piſcib⁹
maris ⁊ volatilibus celi ⁊ beſtijs vniuer
ſeq̄z terre. ¶ Non ſolum autem h̄ benefi
cia habemus ab eo ſed ⁊ beneficium no
ſtre redēptionis. iuxta illud. i. Petri. i°.
Sciētes q̄ nō coꝛruptibilib⁹ auro vel ar
gento redēpti eſtis de vr̄a vana cōuerſa
tione paterne traditōis ſed p̄cioſo ſangui
ne quaſi agni incōtamiati ⁊ imaculati xp̄i
yhu. ¶ Non ſolum ēt habemus ab eo bn̄
ficiū redēptionis: ſed ēt gloꝛificatōis eter
ne. iuxta q̄ dixit. i. R. 2°. Quicūq̄z hōora
uerit me gloꝛificabo eū. Sed tn̄ mlti ſunt
q iſta beneficia nō recognoſcūt nec ſibi re
gratianť ſꝫ q̄ pei⁹ eſt dicendo coꝛde ⁊ oꝛe
murmurāt ⁊ opibus ſibi cōtrarianť. d̄ qb⁹
Je. 43. Ingreſſi ſunt terrā egypti q2 non
obedierť voci dn̄i. re vera q nō ſunt obe
dientes d̄o pꝛiuanť celeſti p̄rīa ⁊ deputan
tur vt ingredianť egyptū. i. in tenebꝛas i
fernales. Sꝫ tn̄ caleph q plenus alio ſpū̄
ſecutus ē dn̄m ille introduct⁹ ē terram ꝓ
miſſionis. Ubi ſciendū q̄ p̄ caleph q vno
modo interpꝛetať quaſi viride ⁊ ſeru⁹ dr̄:
intelligunť hoīes q in ſe hn̄t viriditatem
gr̄e ⁊ ſūt ſui. i. hūiles ⁊ d̄o ſbiecti ⁊ ꝓmpti
ad oīa opa virtuoſa. Iſti qdē nō plēi ſpū̄
arrogātie ſꝫ alio ſpū̄. i. ſp̄u ſ. introducētur
ad eternā p̄rīam ſignificatā p̄ terrā ꝓmiſ
ſiōis: d̄ q̄ p̄s. Poꝛtio mea dn̄e ſit in terra
viuētiū.

Tertia ps.

Egtur. pacē relinq̄ vob̄ ⁊c. Ubi
tangit firmitatē beniuolētie cō
iungētis. q̄ ꝓbat duratō moꝛo
ſa. Ubi ſcié. q̄ d̄ rōe pfecte dilectōnis ē p̄
petuitas. Un̄ Caſſio. in q̄dā ep'la. Qui ve
amic⁹ ē oī tp̄e diligit: ná toꝛmēta nō ſepát
laboꝛ nō laxat: theaur⁹ nō ſupat: alienus
amoꝛ nō occupat. Iō xp̄s vt dilectōnē ſu
am oñdat eē ꝑpetuā: i p̄te iſta dic̄ ſe dare
pacem ſuā diſcipul' al'r q̄z det mūd⁹: quia
pax mūdi nō ē ꝑpetua ſicˀ ſua. In iſta igiť
p̄te duo poſſum⁹ ꝯſiderař. ſ.
Doni ꝯgruentiam.
Doni dꝛiam.
¶ Quantuꝫ ad p^m dic̄. pacē meā ⁊c. Ubi
ſciēdum q̄ inter alia dōa pax ē donum ꝯ
ueniens. q2 per ipſam tranq̄latur homo

.ī h mundo ⁊ p eā adipiſcit vitā eternā. iuxta illud ſapientie.3. Qui confidunt in illū itelligēt veritatē ⁊ fideles in dilectio ne agescēt illi quoniā donū ⁊ pax ē electꝭ dei. Vn̄ Augu. Eſt āt pax ſerenitas mentꝭ trāqlitas aī ſimplicitas cordis amoris vi culū ꝯſortiū caritatꝭ: nec poterit ad heredi tatem dn̄i ꝑuenire q teſtm̄ pacis noluerit obſeruare nec poterit ꝯcordiā habere cū xp̄o qui diſcors voluerit eē cum xp̄iano. ¶ Sciendū ē ēt ꝙ inuenio triplicē pacē. Pria eſt pccōꝝ quoꝝ affect⁹ terren⁹ eſt. de qua dic̄ ps. Zelaui ſup iniquos pacem pccōꝝ vidēs: ⁊ iſta ē deteſtabilis deo. iux ta illō Iſa.48. Nō eſt pax ipijs dic̄ dn̄s. ¶ Secūda eſt pax iuſtoꝝ q affectū habēt ordinatū quantū ad ſe ⁊ q̄ztum ad ꝓximū ⁊ q̄ztum ad deū. p⁹ hn̄t iſti pacē ad ſe de q̄ ps. Pax multa diligētib⁹ nomē tuū ⁊ nō eſt illis ſcā. 2° ad ꝓximum. de q̄ admonet Apl's hephe.4. Sollicíti ſitis ſuare vnita tē ſpūs i vinculo pacis. 3° ad deū de qua ēt Apl's ro.5. Iuſtificati igit ex fide pacē hēamus ad deū p ihm xp̄m dn̄m nr̄m ⁊ idē Phi.4. Pax dei q̄ exupat oēm ſenſū cuſtodiat corda vr̄a ⁊ intelligētias vr̄as. ¶ Tertia pax ē btōꝝ q habent affectum ſuū totalr̄ quietatū in deo. de q̄ ps. Poſu it fines tuos pacē ⁊ adipe frumēti ſatiat te. ¶ Pacē pccōꝝ xp̄s excluſit. d. Mat. 10. Nō veni pacē mittere ſed gladiū. Pa cē iuſtoꝝ xp̄s diſcipulis reliqt: ⁊ iō dicit pacē relinquo vob. Pacem btōꝝ xp̄s di ſcipulis ſe daturꝝ ꝓmittit. d. ⁊ pacē meā do vobis. ¶ Sciendū ē ēt ꝙ xp̄s. d. diſci pulis pacē relinquo vob non addidit me am. cum autē dicit pacē meā do vobis ad didit meā vt ſm Augu. daret differentiā inter pacē q̄z habemus in hoc mundo cū proximo ⁊ pacē q̄z habebimus in futuro. Unde ſciendū ſm Augu. ꝙ amicitia vni⁹ ad alteꝝ in hoc mūdo: iō pfecta non pōt bn̄ haberi q: cogitatiōes ⁊ dilectiōes mē tales vni⁹ ad alteꝝ nō pateſcūt ſ; magis credite. In futuro vero ſeculo qn̄ erim⁹ bti in prīa poterunt eſſe note. ¶ Quātū ad 2ᵐ. ſ. modi differentiam dicit. Nō quō mūdus dat ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ pax mūdi eo ꝙ mūdus nō eſt hoi ꝑpetu⁹ iuxta illō 1. Io. 2°. Mundus trāſijt ⁊ concupiā eius ideo pax ei⁹ nō eſt firma: nec ſtabilis: vt merito de ea poſſit dici illud Eze.13. Dece perunt ppl'ꝫ meū. dn̄tes pax pax: ⁊ nō erat pax. re vera: mūdana hoiem decipiūt: cū ex aliquali cōplacentia ip̄ꝫ alliciunt innuē do ꝙ pax ſit in eis: ⁊ tamen non eſt.

Quarta pars.

Eqtur: nō turbetur cor vr̄m ⁊c. Ubi tangit viuacitatem eloquē tie ꝯfortātis: ꝙ ꝓbat cōfortatio animoſa. Ubi ſciendū ꝙ q: de rōne vere amicitie eſt ſe adinuicem fideliter ꝯforta re iuxta illud Caſio. ſuper ps. Amicus ē qui nobis vſu vite ſiml' pio ac fideli amo re cōiungitur. ideo xp̄s vt on̄dat ſe vere diligere diſcipulos: eos cōfortat. d. Non turbetur ⁊c. In qua xp̄s tria facit. Nam.

Primo animū diſcipuloꝝ fortificat.

Secundo cām timoris aſſignat.

Tertio cām conſolationis allegat.

¶ Quantū ad primū dicit. Nō turbetur cor veſtrū neq; formidet. Ubi ſciendū ꝙ q: xp̄s diſcipulis multas pſecutiōes dixe rat ex qbus merito adhuc carnales time re poterant vt pius paſtor eos conforta di. Nō turbet ⁊c. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ. ſ. cauſe ti moris aſſignatiōnē dic̄ Audiſtis q: ego dixi vobis ⁊c. Ubi ſciendū ſm Augu. ꝙ l; xp̄s in ſuo receſſu annunciaret diſcipulis ſuū reditū: tn̄ ipſi adhuc debiles: q: nun dum roborati p ſpūs ſ. aduentuꝫ. timebāt ne illo interuallo intermedio aliqua gra uia forēt paſſuri ⁊ iō turbabant. ¶ Quā tū ad 3ᵐ. ſ. cāe ꝯſolatōis allegationē dicit ſi diligeretꝭ me ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ i xp̄o erāt duo. ſ. diuinitas ⁊ hūanitas. p diuinitatē ē eq̄lis prī: ⁊ ſp idē cū eo. p humanitatē ſo eſt minor prē: ⁊ p hanc ibat ad ip̄m.

Quinta pars.

Equit. Et nūc dixi vob ⁊c. Ubi tangit ſerenitatē cōſcientie pa teſcētis ꝙ ꝓbat reuelatio amo roſa. Ubi ſciendum ꝙ q: de ratione vere amicitie ē ſua ſecreta pandere iuxta illō Augu. 83. queſtionū. Illum in amicitiā re cipere debemus cui oia noſtra cōſilia re fundere audeamus. ideo xp̄s vt ſe veraci ter on̄deret diligere diſcipulos: eis occul ta manifeſtat: vt ip̄ꝫ veꝝ deū cognoſcerēt anteq̄z euenirent eis p̄dicit. iuxta ꝙ dixit eis. Io.13. Amen dico vob priuſq̄z fiat vt credatꝭ cū fcm̄ fuerit q: ego ſum. ¶ Qua āt fide h diſcipuli crediderunt eſſe potuit ꝙ eadem fide quam habuerunt ante paſ ſionem: tamē aucta poſt ei⁹ reſurrectōem vel ſi in paſſione xp̄i fidem amiſerunt ip ſam ſm Augu. poſt eius reſurrectionem recuperauerūt: ⁊ ſic non prima ſed noua fi de h crediderunt.

Sexta pars.

Eqtur. Iam non multa loquar vobiſcū ⁊c. Ubi tangit ſanctita tem exn̄tie excellētis: ꝙ probat conditō generoſa. Ubi ſciendum ꝙ de ra tōe vere amicitie eſt bonos diliger̄ ⁊ nō malos: nec vicia amicorum: ſed potius re prehendere: iuxta illud Augu. in quodam ſermone: qui dic̄ amicitia. Eſto ſimilis me dico: medicus non amat egrotantem ſi n̄ odit egritudinem: vt liberet egrotum ſe brem perſeqtur. Ideo xp̄s vt oſtendat ſe veraciter diligere diſcipulos oſtendit ſe eſſe ſine peccato: q: dyabolus nihil h; i ip ſo. In iſta āt pte tria poſſum⁹ cōſiderar̄. ſ.

Paruitatē ꝑmanentie.

Puritatem inocentie.

Sedulitatem obediētie.

¶ Qᵐ ad pᵐ dic̄. Iam nō multa loquar vobiſcū. Ubi ſciēdum ꝙ q: inſtabat tēp⁹ paſſionis xp̄i: qn̄ iſta loqbat aplis ⁊ mo dicum erat manſurus cū eis. iuxta illud Io.13. Filioli adhuc modicū vobiſcū ſum Iō ꝑꝑ breuitatē tp̄is dicit ſe nō multa di ſcipul' locutuꝝ. ¶ Qᵐ ad puritatē inocen tie dic̄. Uēit enim p̄nceps hui⁹ mūdi ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ dyabol⁹ q h vocat a xp̄o p̄n ceps mūdi: nō ē intelligēdū ꝙ ip̄e habeat p̄ncipatum in mundo niſi ſup peccatores q ſe faciūt ſibi ſeruos. iuxta illō Iob.40. Ip̄e eſt rex ſuper oēs filios ſuperbie: qd̄ inſinuans apl's dicit Eph.6. Non eſt nob colluctatō aduerſus carnem ⁊ ſanguinem ſed aduerſus p̄ncipes ⁊ poteſtates aduer ſus mundi rectores tenebraꝝ harum: per tenebras intelligēs peccatores: qb⁹ dya bolus dn̄atur. ¶ L; āt dyabolus i pecca toribus hēat ptātem: tn̄ q: xp̄s nullū pec catum habuit nec hr̄e potuit: iuxta ꝙ de ſe dic̄ Iere.2. Abſq; peccato ⁊ inocēs ego ſum. dyabolus ſm Aug. in ip̄o nullū ha buit principatum. ¶ Quantum ad ſedu litatem obedientie dicit. S; vt cognoſcat mundus ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ q: Chriſt⁹ diſcipulis dixerat ꝙ p̄nceps huius mun di. ſ. dyabolus in eo nō hēbat qcq̄z: quia erat ſine pccōꝝ tn̄ diſcipul' ſuam paſſionē p̄dixerat. poterat aliqs xp̄o dicere cur eēt moritur⁹: cui xp̄s reſpōdet ſm Aug. cum ſbdit. Sed vt cognoſcat mūdus q: diligo prēm: ⁊ ſic mandatū dedit mihi pr̄ ſic fa cio. q. d. ⁊ ſi non merear mortē ꝑꝑ pccm̄ ꝙ hēam: tn̄ eā volo: vt ſim obediēs prī q ꝑ redēptōe hūani generis me miſit. ¶ Sic igit xp̄s ꝯformabat ſe prī: ⁊ nos dbemus ipſi opibus ꝯformari: vt eueniat in nobis illud Io.13. Si h ſcitis ⁊ ea feceritis: bea ti eritis. Ad q̄z bn̄dictōem ⁊c.

¶ Feria ſa poſt pentecoſtē. Euāgeliū.39.

Ic d̄s dilexit mūdū vt filiū ſuū vnigēitū daret ⁊c. Io. 3. Nos videm⁹ p expienti aꝫ ꝙ qn̄ aliqd̄ nomē magnū ⁊ iſolitū fit i aliq̄ regiōe ꝙ homies regiōis illi⁹ ſepi⁹ ⁊ lōgo tēpore ꝯferūt d̄ materia illa. Quia igit i die pēt. fuit fcā magna nouitas iaudita ⁊ inſolita:

qꝛ ſp̄s ſ.habundanter de celo fuit datꝰ di
ſcipul:qui ſp̄s ſ.eſt amoꝛ : a quo oīs oꝛdia
tus amoꝛ vta fonte deriuatur: ideo ſācta
mater eccl'a de dilectōe in tota iſta ebdo
moda faċ mentōem aliqualiter. Unde in
hodierno euangelio oſtenditur qualiter d̄
us mundum dilexerit ex nimia caritate :
qua i mundum filium ſuum miſit. ¶ Sciē
dum eſt aūt q̄ qꝛ de natura veri amoꝛis
eſt reciꝓcatō:vt.ſ.q diligitur:diligat di
ligentem:q̄ ſi ille qui diligitur: diligentē
non diligit: eſt valde repꝛehenſibil' vt in
gratus: ⁊ h̄ cōmuniter accidit in homine
ex vicio i ip̄o repꝛehenſibiliter exiſtente.
¶ Licet igitur xp̄s hoīes huiꝰ mundi di
lexerit:tn̄ multi igrati reperiunt q pp ma
litiam eoꝝ ip̄m non diligunt:ſm h̄ igitur
beatus Jo.in hoc euāgelio tria tāgit.ſ.
Qm ad deū:affectōem caritat̄ iclinant̄.
Qm ad hoīez:diſtictōem fidelitat̄ iherēt̄.
Qm ad viciū:deſcriptionez malignitatis
retrahentis.
¶ Pm ꝓbat pꝛetioſitas muneris. Scōz
diuerſitas flāmīs. Tertiū ꝑuerſitas opis
¶ Pꝛimū i ꝑn.ſm ibi. Qui credit i eū
⁊c.3m ibi.Hoc āt ē iudiciū ⁊c.

Pꝛima pars.

Quantum ad pm vbi tangit ⁊c.
dicit.Sic deus dilexit mūdū ⁊c.
Ubi quattuoꝛ poſſumꝰ cōſidera
re.ſ.
Ex pte amātis caritatē amoꝛoſam.
Ex pte amati infirmitatē ruinoſam.
Ex pte muneris pꝛetioſitatē generoſam.
Ex pte finis vtilitatē fructuoſam.
¶ Quantū ad pꝛimū dicit Sic deꝰ dilexit
mundū ⁊c. Magna eni caritas eſt qn̄ deꝰ
tm̄ vult ſe inclinare vt nos velit diligere
q̄ tn̄ ex ſua benignitate facit. iuxta illud
3.Re.10.Dilexit deꝰ Iſrael in ſempiternū
Un̄ Je.31.In caritate ꝑpetua dilexi te iō
attraxi te miſeratis tui. ¶ Quātū ad 2m.ſ.
ex pte amati infirmitatē ruinoſam dicit.
mundū.Ubi ſciendū q̄ ꝑ mūdū intelligū
tur hoīes mūdi q ante xp̄i aduētū i car
nē erāt pc̄cis obnoxij pp pꝛeuaricationez
pꝛimoꝝ parentū.magna igiť caritas fuit
dei.qn̄ filiū miſit vt moꝛereť iuſtus ꝓ in
iuſtis vt nos a ſuitute dyaboli liberarēt.
Un̄ Ro.5.Cōmendat āt deus ſuā caritatē
in nob̄ quoniā cū adhuc pc̄cōres eſſemꝰ
xp̄s ꝓ nob̄ moꝛtuꝰ eſt. ¶ Sicut igiť deꝰ
nos dilexit ⁊ nos debemus ip̄m diligere
iuxta illud.1.Jo.4. Nos ergo diligamus
deū quoniā ipſe pꝛioꝛ dilexit nos.qūo aūt
ipſe dixit Jo.14.Si diligitis me mādata
mea ſuate. Naz ſm Grego. Pꝛobatio di
lectiōis exhibitio ē opis. ¶ Quantū ad
tertiū.ſ.ex pte muneris pꝛetioſitatē gene
roſam diċ.vt filiū ſuū vnigenitum daret.
Ubi ſciendū ſm Criſo.q̄ ſignū magne di
lectiōis fuit q̄ nō creaturā aliq̄z nobis de
dit ſ3 ita ꝓtioſum iocale ſicut filiū. ¶ Hic
ſic nobis datꝰ ē ille de quo ꝓph̄auit Iſa.
Iſa.9.di. paruulus natꝰ ē nob̄ ⁊ filius da
tus eſt nobis. ¶ Iſte filiꝰ ſic ꝓphetatus:
fuit nob̄ figuratꝰ p eſſraym de quo diciť
Je.31.Si filiꝰ honoꝛabilis filius delicatꝰ.
¶ Ubi ſciendū q̄ p eſſraym q interꝓtať
delicatꝰ creſcēs intelligiť xp̄s in quo hu
manitas nr̄a tm̄ creuit ⁊ exaltata fuit q̄
nō potuit ampliꝰ exaltari qꝛ fuit cū diuini
tate ꝯiuncta. ⁊ ſic xp̄s rōne diuinitat̄ dici
pōt filiꝰ honoꝛabilis qꝛ ſup oīa diuinitas
d3 honoꝛari rōne vero humanitatis dr̄ a
puritate puer qꝛ in xp̄o hūanitas fuit pu
riſſima ⁊ ſin̄ quocūq3 peccato. Dr̄ h̄ puer
delicatus qꝛ i xp̄o humana natura fuit no
biliſſime ꝯplexionata. ¶ Hūc ſic ꝓpheta
tū ⁊ figuratū vidit apl's iuxta q̄ ipſe dicit
Gal'.6. At vbi venit plenitudo tp̄is miſit
deꝰ filiū ſuū factū ex muliere factū ſub le
ge vt eos q ſb̄ ſub lege erāt redimeret vt
adoptionē filioꝝ dei reciꝑemus. ¶ Qm
ad quartū.ſ.ex pte finis vtilitatē fructuo
ſam dicit. Ut oīs q credit i eū nō pereat
⁊c.vbi inter alia triplicē vtilitatem poſſu
mus conſiderare q̄3 hēmus p xp̄m.ſ.

Euaſionē pene affligentis.
Collationē gloꝛie quietantis.
Remiſſionē culpe inficientis.
¶ Pꝛimo p xp̄m hēmus euaſionē pene
affligētis. ⁊ h̄ cum diċ. Ut oīs q credit in
eū nō peat. Ubi ſciendū q̄ p illō non pire
intelligiť euaſio eternal' pene inq̄3 q inci
dunt dicunť pire. ⁊ tales ſunt oēs pc̄cōꝛes
de q̄bus dr̄.2.petri.2°. Hi v̄o velō irꝛatio
nabilia peccoꝛa in captionē ⁊ in pniciē in
his q̄ ignoꝛāt blaſſemātes in coꝛruptionē
ſuā pibūt percipiētes mercedem iuſtitie.
¶ Euaſionē āt iſtiꝰ pene hēmus p xp̄m.
iuxta q̄ ſibi dr̄ Iſa.38.Tu āt eruiſti aiam
meā vt nō pirer ꝓieciſti poſt tergū tuum
oīa pc̄cā mea. ¶ Modus āt euadēdi ne
hō peat:fuit nob̄ figuratus Gen.19. Ubi
ſnial'r dr̄ q̄ cū dn̄s pp pc̄cā hoīum vellet
ſbuertere regionē pētapolym.i.5.ciuitatū
a pēta q̄ ē.5. ⁊ polis ciuitas dixerūt ange
li ad Loth.ſurge tolle vxoꝛem tuam ⁊ du
as filias quas habes ne ⁊ tu pirer peās
in ſcelere citatis:cui adiunxit angelus:ſal
ua aiam tuā ⁊ noli reſpicere poſt tergum.
Qui inde ſurgēs ⁊ fugiēs vt angelꝰ dixe
rat ſibi vxoꝛ illius poſt tergū reſpiciens
vſa ē i ſtatuā ſal'.ip̄e v̄o cū duabꝰ filiabus
āte ꝓgrediēs ſaluatꝰ fuit i ciuitate puula
ſegoꝛ. Nā vt ibi dr̄ ſol egreſſus ē ſup ter
rā ⁊ Loth igreſſus ē ſegoꝛ. ¶ Ubi ſciēdū
q̄ de numero hoīum : qdam ſunt bōi ⁊ iu
ſti:qdam v̄o peccatoꝛes iuſti nō hn̄t time
re piculū:qꝛ tales pire non d̄bēt : d̄ nume
ro v̄o pc̄cōꝛum:qdam ſunt obſtiati in ſuis
ſceleribꝰ ſignificati per pc̄cōꝛes q habita
bant pentapoli: ⁊ qꝛ vt obſtinati noluerūt
cōuerti:iō per diuinam ſniam perierunt. vt
de ipſis dicať illud p̄s. Facti ſunt in deſo
latōem ſbito defecrūt perierunt pp iniqui
tatem ſuam. ¶ Quidam āt ſunt q cōuer
tunť ⁊ exeunt de ſtatu pc̄ci : tn̄ non pſeue
rant. ⁊ iſti ſignificanť per vxoꝛem Loth q̄
retro reſpexit:qui eīm reddūt ad pꝛiſtia
vicia fiunt aridi ⁊ infructuoſi : qꝛ amittūt
diuinā gr̄am: ⁊ ſic inſtar vxoꝛis Loth con
uertunť in ſtatuam ſal'. Unde Luċ.9. Ne
mo mittens manū ad aratrum ⁊ aſpiciēs
retro aptus eſt regno dei. ¶ Quidā aūt
pſeuerando in gr̄a ſemp vadūt in antea
de bono in meliꝰ: ⁊ iſti ſignificanť p Loth
⁊ duas filias ſuas ⁊ iſti ſaluāť. Ut d̄ ipſis
verificetur illud p̄s. Ibunt de virtute in
v rtutē:videbiť ds deoꝝ in Syō. ¶ Si
gnanter aūt dr̄ q̄ iſti ſaluanť in Segoꝛ:q̄
interꝓtatur puula.i.i virtute humilitatis
eius mandata ſuando. De talibus diciť
dn̄s Math.19.Sinite puulos ⁊ nolite ꝓ
hibere eos venire ad me: talium enim ē
regnum celoꝝ. ¶ Tunc aūt d3 intraŕ Se
goꝛ.i.accipe virtutē hūilitat̄ qn̄ ſol.i.xp̄s
ſol iuſticie egreſſus eſt ſup terrā.i. qn̄ na
tus ē i mūdū. Nā hō vidēs q̄ xp̄s humi
liauit ſemetip̄m factus obediēs vſq3 ad
moꝛtem ph̄.3.d3 ſe humiliare vt inueniat
regē ſm q̄ ſibi dr̄ a xp̄o.Math.ij. Diſci
te a me:qꝛ miꝭ ſum ⁊ humilis coꝛde ⁊ iue
nietis regem aīabus vr̄is. ¶ 2° per xp̄m
hēmus coll'onē gl'e qetant̄ ⁊ qm ad h̄ diċ
ſ3 vt hēant vitam eternā. Ubi ſciēdū q̄ fi
nal'r poſt diē iudicij nō erit niſi duplex lo
cus.ſ.pene vel gloꝛie. ⁊ qꝛ xp̄s quantum
eſt in ſe a pena nos eripit:ꝯn̄s eſt vt qm
eſt in ſe nob̄ conferat gl'am ſempiternaz.
¶ Et hec eſt dr̄ia ſm Theom. noui teſta
menti ⁊ veteris : qꝛ vetus teſtm̄ ꝓmitte
bat tēpoꝛalia:nouū aūt vitaz ꝓmittit eter
nam. ¶ Qual'r āt hāc vitam q̄3 pdidera
mꝰ nob̄ recupatam per xp̄m valeamꝰ pci
pe nob̄ oñditur a xp̄o.Luċ.10.in legiꝑeri
to d̄ quo dr̄ q̄ iterrogauit xp̄m.d. Magi
ſter qd faciēdo vitā eternam poſſidebo.
cui yh̄s qd ſcriptū ē i lege vr̄a.rn̄dit. Di
liges dn̄m d̄u3 tuū ex toto coꝛde tuo ⁊ ex
tota aia tua ⁊ ex oibꝰ viribꝰ tuis : ⁊ ex oi
mēte tua: ⁊ ꝓximū tuū ſiċ teip̄m : q̄3 rn̄ſio
nē appꝛobās xp̄s dixit.h̄ fac ⁊ viueſ. ¶ 3°
p xp̄3 hēmꝰ remiſſionē cl'pe iſicient̄ : ⁊ qm
ad h̄ diċ. Nō.n.miſit ds filiū ⁊c. Ubi ſciē.

ꝙ xp̄i pꝛīcipalr̄ legiť duplex aduēťus .ſ. i
mundum ⁊ ad iudicium . Aduentꝰ in mū
dum eſt aduentꝰ mīe ad indulgēdum : ⁊
ideo i iſto aduētu dr̄ veniſſe ad ſaluādum
de quo Luč.19. Uenit eim filius hominis
querere ⁊ ſaluum facere ꝙ perierat : ⁊ iō
h̄ dr̄ ꝙ venit i mundum vt mundꝰ ſaluet
per ip̄m. ¶ Aduentꝰ aūt ad iudiciū erit
iuſticie ad retribuendum. Naꝫ in ip̄o cui
cumqꝫ retribuet ſm opa ſua ſiue bōa fue
rint ſiue mala: iuxta illud ro.2. In die ire
⁊ reuelatōis dei iuſticie iudicij dei reddet
vnicuiqꝫ ſm opera eius: his qdem ſꝫ pa
cientiā bōi opis: glīam ⁊ honoꝛem ⁊ icoꝛru
ptōem q̄rentibus vitā eternam. His aūt
qui ex contētōe ⁊ q non acqeſcunt verita
ti credūt aūt iniquitati: ira ⁊ indignatio
tribulatio ⁊ anguſtia in omnem animam
operantis malum. ¶ Licet autem i p̄mo
aduētu xp̄s vt miſericoꝛs venerit ad ſal
uandū: tamen non dꝫ aliqs tantum de mi
ſericoꝛdia ipſius ſpare vt credat ſibi oīa
que obmittit per negligētiam: vel opeꝛať
p malitiam dimitti: ſed debꝫ conſiderare
ſm aduentum in quo veniet vt iudex eqſ
ſimꝰ omnibus ſm ſua merita vel demeri
ta retribuendo: ⁊ ſic mandata eiꝰ ſeruate
ne ſit ſibi cā perditōis. ¶ Iſte autem ſal
uatoꝛ poteſt nobis figurari per otoiel: de
quo ſnialr̄ dr̄ Iudič.3. ꝙ dn̄s pꝛopter pccā
populi iſraelitici: tradidit eos i manus cu
ſā raſatai regis Syrie ⁊ ſeruierunt ei mľ
tis ānis tandem videntes ſe i ſeruitute ⁊
miſeria clamauerunt ad dominum q ſuſci
tauit eis otoielem ſaluatōnem q egreſſus
ad pugnam deuicit inimicos ⁊ liberauit
populum iſraeliticum ab hoſtibus ⁊ tra
didit dominus in manꝰ eius cuſā raſatai
regem Syrie. ¶ Ubi ſciendum ꝙ p cuſā
raſatayn qui iterpꝛetatur tenebꝛoſa iniq
tas: itellr̄ dyabolus qui pꝛopter dfoꝛmita
tem peccati iniquus ⁊ tenebꝛoſus dicitur
Iſte vero rex eſt Syrie que interpꝛetať
ſublimitas: ⁊ ſignificat ſuperbiam, quia

ip̄e eſt rex ſuper oēs filios ſuperbie. iux
ta illud Io.8. Omnis q facit pcc̄m ſuus
eſt peccati .i. dyaboli. populꝰ autẽ iſraeli
ticus .i. genꝰ humanum longo tempoꝛ fu
it in iſta ſeruitute: quouſqꝫ fuit redēptus
per ſanguinem yeſu: ꝙ cognoſcētes p̄res
veteris teſti petebant ip̄m ſaluatoꝛem.
vñ Moy.exo.3. Obſecro domine mitte
quem miſurus es. ⁊ Iſ. Iſ.64. Utinam
diſrumperes celos ⁊ deſcenderes. ¶ Sā
ctoꝛum aūt patrum miſericoꝛs dn̄s ex al
to vota reſpiciēs miſit eis ſaluatoꝛē otoi
el .i. filium ſuum p otoiel deſignatum: q: ē
ſignū dei ⁊ ſimilitudo patris. iuxta illud
hebr̄.1. Ip̄e eſt ſplendoꝛ glīe ⁊ figura ſbe
eius. Iſte igitur Otoiel .i. xp̄s egreſſus ē
ad pugnam: quando natꝰ fuit in mūdum
Nam extunc icepit pugnare: cuiꝰ pugne
fecit victoꝛiam: quando moꝛiens dyabolū
ſupauit. Unde apoč.5. Uicit leo de tribu
iuda radix dd̄. Unde genus humanū ſic
liberatum a ſeruitute dyaboli poteſt ſibi
regratiando dicere illud ecclaſtici .51. Li
beraſti me ſm multitudiem miſericoꝛdie
nominis tui a rugientibus pꝛeparatis ad
eſcam d manibꝰ querētium animam meā
⁊ d multis tribulatōibꝰ que circondederūt
me.

Secunda pars.

Equtur. Qui credit in eum non
iudicatur ⁊c. Ubi tangit quan
tum ad hoiem diſtinctōnẽ fide
litatis adherentis ꝙ pꝛobat diuerſitas flā
minis. Ubi ſciēdum ꝙ aliq hoies ſunt q
volūtatē ſuā ꝯfoꝛmāt cū volūtate di: ⁊ iſti
dicūtur i ip̄m credere: aliq vo ſunt q vo
lūtatē hn̄t diuerſam a dō: ⁊ iſti dicunť i ip
ſuꝫ nō credere: nullū āt iſtoꝝ vēit xp̄s ad
iudicādum: q: qui credūt in eum ſicut fidē
les nō iudicanť: q vo non credit ſicut infi
deles iam iudicatus eſt: q: non credit in
nomine vnigēiti filij dei. ergo xp̄s nō vēit
vt iudicet mundum. ¶ Sciēdum eſt aūt
ꝙ duplex eſt iudiciū .ſ. diſcretōis ⁊ cōdem
nationis: ⁊ iudicio diſcretionis dicitur

homo iudicari: qn̄ diſcerniť vnꝰ ab alio:
iſto iuditio in aduētu ſuo xp̄us dr̄ hoies
iudicaſſe: q: ipſo aduenīēte: hoies diſcreti
⁊ indiſcreti diſticti ſunt ab īuicē: dū qdā i
ſua cecitate pmanſerunt: qdam autem lu
men grē acceperūt. Iudicio autem condē
nationis dr̄ quis iudicari: qn̄ ſententialr̄
condēnatur: ⁊ iſto iudicio xp̄s in aduētu
ſuo in mundū: neminem iudicauit: q: non
venit ad dānanduꝫ ſed ad ſaluādum: qm
in ſe fuit: niſi homo ſibi ipſi ponat obſta
culum p peccatum. ¶ Quid autẽ ſentiē
dum eſt de puulis baptizatis ⁊ nō bapti
zatis qm ad iudicium: audi Augu. dn̄tẽ.
Ubi ergo puľos ponimꝰ baptizatos niſi
inter eos q crediderīt h̄ enim eis acquiriť
per virtutem ſacramēti: ⁊ offerentiuꝫ rn̄
ſionem. Ac p h̄ eos qui baptizati nō ſunt:
inter eos qui nō crediderīt ſtatuimus.

Tertia pars.

Sequiť. Hoc aūt eſt iudicium.
⁊c. Ubi tangit qm ad iudicium:
deſcriptōeꝫ malignitatis retrahē
tis: ꝙ pbat puerſitas operis. Ubi .3a poſ
ſimꝰ conſiderare .ſ.
Affectꝰ obliquatiōem declinātem.
Effectꝰ deteſtatōem aggrauātem.
Actꝰ diſtinctōem euidentem.
¶ Quantū ad p̄mum dicit. Hoc autem ē
iudicium. ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ quia xp̄us di
xerat ſuperiꝰ ꝙ q non credit iaꝫ iudicatꝰ
eſt: volens cauſam iſtius iudicij reddere:
dicit ſecundum Alchi. ꝙ cauſa eſt inoꝛdi
natio affectus: q: magis dilexerunt tene
bꝛas q̄ꝫ lucem. ¶ Sciendum ē etiam ſe
cundum Bedaꝫ. ꝙ hic xp̄s appellat lucē
ſe ipſum ⁊ opera virtuoſa: tenebꝛas autẽ
appellat ad peccatum. ¶ Sciendum eſt
autem ꝙ xp̄s qui hic lux dr̄ eſt lux.
Coꝛdalr̄ affectata.
Ueraciter pꝛophata.
Subtiliter figurata.
P̄ñtialr̄ dmonſtrata.
¶ Pꝛimo xp̄s eſt lux coꝛdaliter affecta

ta. Nam ante aduentū xp̄i: aduentꝰ huiꝰ
lucis cum magnis coꝛdis affectibus fuiť
deuotius poſtulata. iuxta ꝙ dr̄ eccli.26.
Miſerereris nr̄i omniū deꝰ: ⁊ reſpice nos:
⁊ oſtende nob lucem miſerationū tuaruꝫ.
¶ 2o fuit veraciter pꝛophata. Nā videns
yſ̄as afflictiōem humani generis exn̄tis
in tenebꝛis peccatoꝛū ad eius conſolatio
nem pphauit Iſ.9 .c. Populus q ſede
bat in tenebꝛis: vidit lucem magnā habi
tantibꝰ in regiōe vmbꝛe moꝛtis: lux oꝛta
eſt eis. ¶ 3o fuit ſubtiliter figurata. Naꝫ
xp̄s qui vt lux vera debebat illuminare
omnes credentes in ip̄m: non credentes
autem remanebāt in tenebꝛis peccatoꝛū.
¶ Hoc fuit figuratum exo.10. Ubi ſentē
tialiter dr̄ ꝙ facte ſunt tenebꝛe hoꝛribľes
in vniuerſa terra egypti: ita vt egyptij nō
poſſent ad inuicem ſe videre. vbicūqꝫ aūt
habitabāt filij iſrľ lux erat. ¶ Ubi ſcien
dum ꝙ p egyptios qui interpꝛetanť tene
bꝛoſi: intelliguntť peccatoꝛes: q: peccatum
obtenebrat animā. vt ſic v̄ificeť illd Iob
3o. Obtenebꝛenť ſtelle caligine eius. Naꝫ
anime: q inſtar ſtellarū deberent eſſe luci
de: obtenebꝛāť caligine peccati. ⁊ ideo dr̄
ꝙ i vniuerſa terra egypti facte ſunt tene
bꝛe: q: omnes peccatoꝛes obſcuri ſunt: ⁊
ſpiritualr̄ tenebꝛoſi. ¶ Per filios autẽ
iſrľ qui interpꝛetať videns deuꝫ intelligū
tur iuſti ⁊ boni q deum mentaliter cōtē
plantur. Unde oſee.5. Iſrľ non eſt abſcon
ditus a me. ⁊ ideo dr̄ ꝙ vbicūqꝫ erant filij
iſrľ: lux erat: quia xp̄s qui ē lux vera ha
bitat in eis per gratiā illuſtrantẽ. ¶ 4o
fuit p̄ſentialiter demonſtrata. Naꝫ h̄ lux
ſic antiquitus deſiderata pꝛophata ⁊ figu
rata: fuit cū magno gaudio monſtrata p
illū eſtatiſcū euāglīam Io. dn̄tẽ Io.1. Erat
lux v̄a q̄ illūīnat oēm hoiem veniētem in
hūc mūdum. Unde ip̄e: de ſe ipſo Io.12.
Ego lux mundi veni vt omnis q credit i
me i tenebꝛis nō māeat. ¶ Qm ad 2m .ſ.
effectus deteſtatiōem aggrauātem dicit:

Erát eniz eoꝝmala opera.Ubi ſciendū ꝙ
cauſa qr̄ homines infideles ⁊ peccatores
magis dilexerūt tenebras q̄ȝ lucem erat:
quia eoꝝ opera erant mala.qbus tñ per
dñm cominaẜ ne dānationis eterne.iuxta
illō Jſ.29.Ue qui ꝓfundi eſtis corde vt
a dño abſcondatis cōſilium:quorū ſunt in
tenebris opera ⁊ dñt quis videt nos:per
uerſa ē enim h nr̄a cogitatio.¶ Quantuȝ
ad tertium.ſ.actus diſtinctiōem euidēteȝ
dicit.Omnis enim qui male agit ⁊c.Ubi
primo tangit.

Modum operādi malorum.
Secūdo operādi bonorū.

¶ Quantū ad primū dicit.Omnis q ma
le agit ⁊c.Ubi ſciendū ꝙ duplex eſt act⁹
lucis.Primus eſt lucere i ſe.Secūdus ē
māifeſtare alia q: igiẜ homo q male agit
non vlt manifeſtari ideo ſcōm Alchi.dr̄
lucem odire.de qbus Job.38.Auferẜ ab
ipſis lux ſua ⁊ brachiū excelſum cōfrigeẜ.
Ab ipſis lux aufertur quȝ ipm odiunt.⁊
brachiū corum.i.mūdi proſperitas in qua
confidūt:auferẜ ab eis dū iſta nō poterūt
eis ꝓdeſſe.¶ Q^m ad modō operandi bo
norum dicit.Qui aūt fac̄ veritatē ⁊c.Ubi
ſciendum ꝙ q amat lucem:fac̄ opera con
ſona luci:⁊ q: opa iuſticie ⁊ veritat̄ ſunt
cōſona luci.ideo q veritatē ⁊ iuſticiā opaẜ
vēit ad lucē.Unde ꝓuer.4.Juſtorū ſemi
ta:quaſi lux ſplēdēs ꝓcedit ⁊ creſcit vſqȝ
ad ꝑfectum diei.¶ Sciēdum eſt etiaȝ ꝙ
aliquem facere veritateȝ intelligi pōt du
pliciter.Primo facere veritatem q̄ cōcor
dat veritati iubenti.⁊ iſto modo fac̄ veri
tatem:q fac̄ bona opera q̄ ds ꝑcepit face
re.iuxta illud apoc̄.2.Memor eſto vñ ex
cideris ⁊ age penitentiā ⁊ p^a opa fac.p^o i
q̄ȝ.i.mihi placiblia:⁊ tal' dr̄ ad lucē vēiẜ.
¶ 2° mō dr̄ facere veritatē q̄ ꝯcordat v̄i
tati redarguēti.nā ē rōe veritat̄ eſt peccā
accuſare ⁊ redarguere.q igiẜ peccā ſua p ꝯ
feſſionē accuſat ⁊ redarguit:dr̄ ſcdȝ Aug.
ad lucē vēire.¶ Q^e qō ꝯfeſſio nō ſolū ē

peccatis grauioribus ſȝ ēt de minoribus dȝ
eſſe:q: eccl'i.19.Qui ſpnit modica:paulati
decidit i maiora.¶ Sciendū ē etiā ꝙ māi
feſtatio operis pōt intelligi ē approbatio
ne diuina operū noſtroꝝ:⁊ tal' non diſpli
cet deo:vt ſic homo in ſuis opibus nō ſe
ipſum cōmendet ſed cōmendationeȝ attri
buat deo.Unde.i.cor.10.Non enim qui ſe
ipm cōmendat ille probatus ē ſed queȝ ds
ꝯmēdat.⁊ iſto mō dicebat iob.iob.16.Ecce
enim i celo teſtis me⁹ ⁊ cōſcius me⁹ i ex
celſis.¶ 2° pōt intelligi de cōſolatione in
terna q̄ȝ habemus ē operibus nr̄is bōis
⁊ tal' etiam nō diſplicet dō.de qua.2.cor.
1.Naȝ gl'a nr̄a h eſt teſtimoniū conſciētie
noſtre.¶ 3° pōt intelligi de māifeſtatiōe
nr̄orum operū quantū ad proximū:⁊ ſi tal'
manifeſtatio queraẜ ꝓpter laudeȝ hoiū:
tal' diſplicet dō:⁊ ꝓhibetur a xp̄o.Mat.
5.d.Cum facis elymoſinā noli tuba cane
re ante te ſic̄ ypocrite faciūt i ſynagogis
vt honoreẜ ab hoibus.Si vero queraẜ
principal'r ꝓpter laudem dī ⁊ ad hedifica
tionem ꝓximi:tal' etiam ē placibil' dō.iu
xta illud ꝙ xp̄s ſuadet Mat.5.d.Sic lu
ceat lux vr̄a coram hoibus vt videāt ope
ra veſtra bona:⁊ glorificēt patrem vr̄um
qui in cel' eſt.Et tunc non erit de illis de
quibus apoſtolus.Omnes que ſua ſunt
querunt:non que xp̄i xp̄i:¶ Nos igitur
vt opera noſtra ſint deo accepta:nō debe
mus tenebras diligere:ſȝ magis eas abi
cere:⁊ ſequi lucem xp̄um in operibus vir
tuoſis.iuxta admonitionem apoſtoli di
centis.ro.13.Nox preceſſit:dies auteȝ ap
propinquauit.abiciam⁹ ergo opera tene
brarum ⁊ induamur arma lucis:ſic vt in
die honeſte ambulemus.Ut induti i hoc
mundo armis lucis per gratiam:peruenī
re valeamus ad gloriam ſempiternā.Ad
quam ⁊c.

¶ Feria tertia poſt pentecoſten.Euāge
lium.xl^m.Introductio.

Amen dico vobis qui non
intrat p hoſtiū ſed aſcendit
aliunde i ouile ouiū ille fur
eſt ⁊ latro ⁊c.Jo.10.Scien
dum ē quantuȝ ad preſens
ſpectat ꝙ quattuor ſunt de ratōe boni ma
giſtri.Primū eſt ꝙ dȝ diſcipulos ignorā
tes inſtruere:vt nō remaneāt in ignoran
tia mentis.Secundum eſt ꝙ debet diſci
pulos errantes dirigere ne remaneāt in
erroribus ſuis.Tertium eſt ꝙ debȝ diſci
pulis veritatem oſtendere:vt in ipſa fir
menẜ.Quartuȝ eſt ꝙ diſcipulis ātepone
re debet vtilitatem:vt videntes vtilitatē
q̄ȝ ſecuntur ex ſua doctrina ad adiſcendū
fortius animenẜ.¶ Xp̄us igitur vt bon⁹
magiſter ⁊ pius i hodierno euāgelio quā
tum eſt in ſe a nob̄ ammouet ignorantiā:
diſtinguens inter bonum paſtorem ⁊ ma
lum:vt ſciamus ipſum cognoſcer̄:dirigit
etiam nos in noſtris actibus oſtendens
qualiter ad bonum paſtorem nos debea
mus habere.docet etiam nos veritatem
vt ſciamus quis ſit verus paſtor quem i
mittari debeamus.proponit etiam nob̄
vtilitatem q̄ȝ habemus in ſequendo ve
rum paſtorem:quia ſalutem animaruȝ no
ſtrarum vt ſollicitus imittemur.vt ſic ve
raciter poſſit xp̄s cuilibet dicere illud ꝓ
uer.4.Uiam ſapientie monſtrabo tibi du
cam te per ſemitas equitatis quas cum
ingreſſus fueris non artabuntur greſſus
tui ⁊ currens non habebis offendiculuȝ.
ſecundum h igitur xp̄us hic quattuor tā
git.ſ.

Diſtinctiōem clarius diſcernēteȝ.
Condictōem plenius cōdecedenteȝ.
Exp̄ſſionem certius cōfirmantem.
Promiſſionē iocūdius delectātem.

¶ Primum probat diuerſitas acquiren
di.Secundū ſedulitas gubernandi.Ter
tium ſingularitas exiſtendi.Quartum ſe
curitas obtinēdi.Primum in principio.
Secundum ibi huic hoſti:⁊c.Tertium ibi
h prouerbium ⁊c.Quartū ibi.Ego ſuȝ ho
ſtium ⁊c.

Prima pars.

Quantum ad primū vbi tāgit ⁊c.
ꝙ probat ⁊c.dicit.Amen amen
dico vobis ⁊c.Ubi ſciendū quā
tum ad intellectum huius prime partis
⁊ etiam totius euangelij in quo ſit mentō
de hoſtio per ꝙ intratur ad ouile:ꝙ ho
ſtium dicitur aliquod introductorium ad
aliquod intrinſecū.Et ſecundum h hoſtiū
poteſt accipi multis modis ſecundum ꝙ
intrinſecū ad ꝙ intramus p hoſtium mul
tis modis accipitur.Ubi ſciendum ꝙ pri
mum intrinſecū poteſt dici intellect⁹ ſcri
pture:cui⁹ hoſtium ad intrādum eſt fidēs
iuxta illud Jſ.4.Niſi credideritis non
intelligetis.i.niſi habueritis fidē tāq̄ȝ ho
ſtium:non intrabitis ad intelligentiā in
teriorem ſcripture.Unde de i^o hoſtio fidē
ꝙ debemus haber̄ dicit apoſtol⁹ hebr.2.
Credere oportet accedentem ad deuȝ:q:
eſt.Jſtud hoſtium.i.fidem apparuit xp̄s
gentibus quando fidem ſuam eis per pre
dicatores ſuos apoſtolos ꝓpalauit:iuxta
illud act.14.Deus aperuit gentibus ho
ſtium fidei.¶ Jſtud hoſtium pōt figura
ri p illud de quo ſinial'r dr̄ gen̄.18.Quod
cum Abraā ſederet in hoſtio tabernaculi
ſui:in ipo feruore diei:i ꝯualle mābre appa
ruit ei dñs:cūq̄ȝ elleuaſſet oculos appue
runt tres viri ſtantes ꝓpe eum:quos cuȝ
vidiſſȝ occurrit i occurſum eoꝝ ⁊ adorauit
⁊ inuitauit eos ad prandium:quibus ac
quieſcentibus tulit butirum ⁊ lac:⁊ vitu
lum quem coxerat cum panibus ſubcine
ricijs ⁊ poſuit coram eis:ipſe vero ſtabat
iuxta eos ſub arbore.¶ Ubi ſciendum ꝙ
per Abraam qui dr̄ pater fidei noſtre ſe
dentem in hoſtio tabernaculi:intelligitur
quilibet homo fidelis qui in hoſtio ta
bernaculi.ideſt in fide catholica inſtar
ſedentis:debet firmiter permanere:iuxta
illud col.1.Permaneris in fide fundati.

⁊ ſtabl'es.¶ Dicitur aũt ſedere ĩ ipſo fer
uo:e diei:q: homo cum fide dꝫ hr̃e carita
tem dĩ ⁊ ꝓximi.iuxta illð.2ᵉ.thy.2.Sectar̃
vero iuſticiã fidem caritaté ⁊ pacem cum
his qui inuocãt dñ̃ꝫ ð corde puro.¶ Dr̃
etiam ſedere in cõualle mambre que vno
modo interpretatur claritudo quia ſtare
in humilitate profunda ſignificata per
vallem.ꝑ q̃ꝫ meretur videre claritateꝫ di
uinam.Naꝫ teſte ſalomone ꝓuer.2°.Ubi
humilitas:ibi ⁊ ſapᵃ.Quia igitur de rõe
ſapiẽtie eſt illũinare ⁊ clarum facere:ita
humilitas duc̃ ad claritatem viſionis di
uine.q: iuxta illud luc̃.14.Qui ſe humi
liat exaltabiẗ.ſ. in gl'a.¶ Sic aũt ſedenti
vt dictum é apparet dñs ad cõſolationeꝫ
ipſius iuxta illud ſapientie.1.Apparet au
tem his qui fidé hñt in illuꝫ.¶ Dicitur
aũt ꝙ cum abraã leuaſſꝫ ocl'os:vidit tres
viros quos ſingulariter vocauit dñm:ad
deſignanð ꝙ fundamentũ nr̃e ſidei é vni
tas diuine eſſentie:⁊ trinitas ꝑſonarum.
iuxta illud Jo.5.Tres ſunt q teſtimoniũ
dãt in celo:pr̃:verbuꝫ:⁊ ſpiritus ſanctus:
⁊ hi tres vnũ ſunt.¶ Attẽdat aũt diligé
ter fidel' quilibꝫ ⁊ diſcat ab abraã reueren
tiam ⁊ obſequiũ exhibitũ trinitati.Nam
dr̃ qᵐ ad reuerentiã ꝙ adorauit in terra
ad deſignanð ꝙ ðo ſoli debemus reueren
tiaꝫ exhibere.Unde deutero .6.Dñ̃ꝫ ðuꝫ
tuũ adorabis ⁊ illi ſoli ſerutes.Qᵐ ad ob
ſequium dr̃ ꝙ inuitauit eum ad prandiũ:
ad deſignanð ꝙ debemus nos in operibꝰ
pietatis.¶ Diſcat ét ab abraã quid obtu
lit:q: butirũ ⁊c.Ubi ſciendum ꝙ ꝑ butiꝛ
ꝙ eſt pinguedo lactis:intell'r mentis ðuo
tio:ſpiritual'r mentem ĩpinguans.Per
lac vero purum ⁊ candið:intell'r puritas
mẽtis ⁊ corporis.Per vitulũ vero iugũ
portantem:intell'r virtus obie.Per páeꝫ
vero.ſubcinericiũ:intell'r mortal' cõdictio
hois qui eſt pl'uis ⁊ ĩ puluerem reuertet̃.
Homo igitur cõſiderans ſuã mortalitaté
⁊ eternitaté diuine eſſentie:dꝫ ſe humilia
re:⁊ eius mãdatis colluꝫ ſubicere:⁊ ſerua
re ſe purum a peccatis:⁊ in deũ mental'r
elleuari:⁊ ſic ðo ꝓdeã offert.¶ His aũt
oblatis dꝫ inſtar abraã ſtare ſub arbore
i.ſub cruce xp̃i :paſſionem iugiter medi
tando:quia ꝑ ipſaꝫ ſumus ſaluati ⁊ libera
ti a morte:⁊ reſuſcitati ad vitã.¶ 2ᵐ in
trinſecũ eſt illud ꝙ real'r ſcriptura conti
net tanq̃ꝫ materiã ð qua principal'r loqr̃:
cuiuſmodi eſt ðs ⁊ xp̃s in duabus natu
ris cuius hoſtiuꝫ eſt ſcriptura.Uñ Jo.5.
Scrutamini ſcripturas ille ſunt q̃ teſtio
nium ꝑhibent ð me.¶ Iſtud hoſtiũ fuit
figuratũ eze.8.Ubi ſentential'r dr̃.Eleua
uit me ſpiritꝰ ⁊ introduxit me ad hoſtiuꝫ
atrij ⁊ vidi ⁊ ecce foramen vnũ in ꝑiete ⁊
dixit ad me:fili hois fode ꝑietem ⁊ cuꝫ ꝑ
fodiſſem ꝑietem aperuit hoſtiũ vnũ:⁊ di
xit ad me ingredere ⁊ vide.¶ Ubi ſcien
dum ꝙ ꝑ iſtud hoſtiuꝫ atrij intell'r ſacra
ſcriptura.Ad q̃ꝫ dr̃ ſignãter ſpiritus ſ.ho
minem introducere:q: ad illam intelligẽ
dam nemo põt accedere niſi ꝑ ſpirituꝫ ſ.
iuxta illud.2.cor̃.12.Nemo põt dr̃e dñs
yhs:niſi in ſpũ ſancto.Per ꝑietem ãt in
quo eſt foramen vnũ intell'r ſp̃s litteral':
ad quem introire facil'r poſſumus.q: ſic
ꝑies apparet exterius ⁊ infra ipꝫ poſſunt
multa latere:ita lꝫ ſenſus litteral' exteriꝰ
appareat:tñ infra ſe ꝯtinet multos alios
ſenſus.¶ Hunc aũt ꝑietem dicit ſp̃s ſ.ꝙ
homo fodiat:ꝑ ꝙ intell'r ſolicitũ ſtudium
ꝙ homo dꝫ habere in ipſa aſſidue ſi vult
ad intellectũ ſpiritualem venire:⁊ ſi ſic aſ
ſidue foderit:inueniet reſeratũ ſibi hoſtiũ:
⁊ poterit ſubtilia contẽplari.¶ Cum aũt
ſic ingreſſus fuerit ꝓfunda ſcripturarũ:
videre poterit creatorem potentiſſimuꝫ.
iuxta illud gñ.1.In prin.creauit ðs celuꝫ
⁊ terram.Redẽptorem ꝑijſſimũ.iuxta il
lud apoc̃.5.Redemiſti nos dñe ðs in ſan
guine tuo.Remuneratoreꝫ iuſtiſſimũ.iu
xta illud ꝙ ipſe dicit apoc̃.22.Ecce venio
cito ⁊ merces mea mecũ é dare vnicuiqꝫ

ſm opa ſua.¶ Tertium intrinſecum põt
dici corpus eccl'e vel congregatõ fideliuꝫ
copulata per vnitatem fidei ⁊ vinculuꝫ ca
ritat̃:cuius hoſtium eſt xp̃s:quia ad illud
intrinſecum nullus intrat niſi per xp̃m:
cuius rõ eſt q: remouet obſtaculum.ſ.pec
catum.⁊ confert gratiam per q̃ꝫ quis in
trat.¶ Iſtud hoſtium deus aperuit qñ
filium miſit in mundum:qui nos ad imu
tationem fidei congregauit.¶ Quartuꝫ
intrinſecum poteſt dici premium ꝙ expe
ctamus in pr̃ia:cuius hoſtium eſt opus
meritorium ꝑ qð hõ meret̃ vitam eternã.
Sꝫ q: nullus mereri põt ſine xp̃o:iuxta il
lud ꝙ ip̃e dic̃ Jo.15.Sine me nihil pote
ſtis facere:iõ ſm h põt ét xp̃s hoſtiũ ap
pellari.Uñ ip̃e h eodé euãgelio dic̃.Ego
ſum hoſtiũ ꝑ me ſi qs introierit ſaluabit̃.
¶ His igit̃ viſis ſciẽdũ é ꝙ circa iſtã ꝑtẽ
ꝑncipalé duo poſſumꝰ ꝯſiderare ſꝫ dupli
cé modũ acqrẽdi ꝓlatõem ⁊ primatum.
Nã qdã acqrũt ꝓlatõem mõ indebito: q
dã ãt mõ ðbito.¶ Qᵐ ad modũ indebi
tum dic̃.Amẽ amen dico ⁊c.ꝑ hoſtiũ.i.ꝑ
fidé vel ꝑ opa bõa vel ꝑ xp̃m ĩ ouile ouiũ
i.in ꝯgregatõem ppl'i ille fur eſt ⁊ latro.
¶ Qᵐ ad modum ðbitum dic̃.Qui aũt
intrat per hoſtiũ paſtor eſt ouium.Ubi
Augu.ð verb domini.Intrat per hoſtiuꝫ
q intrat per xp̃m:q imitat̃ paſſioné xp̃i:
qui cognoſcit humilitatem xp̃i:vt cũ ðs
factus ſit homo pro nobis:cognoſcat ſe
non eſſe deum ſed hoiem.Qui enim vult
deꝰ videri cum ſit hõ non imitat̃ 1ᵐ:qui
cum ðs eſſꝫ:hõ factus eſt.⁊ ſic minus q̃ꝫ
eſſꝫ fcũs eſt:tibi ãt non dr̃ eſto minus q̃ꝫ
es.ſed agnoſce quid es.¶ Sciẽdũ é aũt
ꝙ loquẽdo moral'r per hoſtium intelligit̃
conſcientia hois:per quod igredit̃ aliqd
in aiam.Et h hoſtium dꝫ claudi peccatis
⁊ dyabolo.⁊ aperiri virtutibus ⁊ deo.Uñ
dr̃ hõi.4.Re.4.Ingredere ⁊ clauð hoſtiũ
cũ itriſecus fueris tu ⁊ filij tui.Nã hõ dꝫ
igredi ifra ſeip̃m ad ꝯſiderãdũ ſuã fragi
litaté qᵐ ad corpꝰ:q: ð terra é:⁊ in terrã
reuertet̃:⁊ ſuã nobilitatem qᵐ ad animã:
q: ad ymaginem dei fcũs.⁊ ſic cum intri
ſecꝰ fuerit ip̃e ⁊ filij ſui.i.cogitatões cõce
ꝑte ĩ mente:dꝫ claudere hoſtium ne ĩ aiaꝫ
ĩgrediatur aliquod viciuꝫ ꝑ qð anima ad
dei fcã ymaginem deturpetur.¶ Hoc ãt
fuit figuratum.4.Re.6.Ubi ſnial'r dicitur
ꝙ cum Joram Rex ipius mitteret nunci
um vt amputaret caput Elyſei prophete
viri dei:dixit Eliſeus cum venerit nunc̃
us claudite hoſtium ⁊ non ſinat̃ eum itro
ire.Ecce enim ſonitus pedum dñi eiꝰ pꝰ
eum eſt.¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ Joram volen
tem interficere Elyſeum:intell'r dyabolꝰ
q vult interficere oẽs bonos ⁊ iuſtos dũ
vult eos facere labi ĩ pccm̃ mortale.Per
nuncium aũt dyaboli intell'r temptatõ q̃ꝫ
ꝓponit hoi vt ĩ pccm̃ labat̃:que lꝫ videat̃
hõi aliqñ placibil':q: ad aliqð delectabile
iclinans:tñ ſm v̈itatem eſt malus nunc̃
us:q: iducẽs ad mortem.Per Eliſeũ aũt
vir̃ ðĩ intell'r qlibꝫ bonus.Talis igit̃ qñ
ſentit ſibi ꝓpoĩ aliquam temptatõeꝫ pec
cati:debꝫ per rõnem oñdere ceteris poté
tijs ꝙ claudant hoſtium.i.ꝙ non alliciã
tur a temptatõibus antemiſſis inuẽdo ꝑi
culum ꝙ iminet poſt eas ſi conſentit:quia
venit dominus eius.i.dyabolus animam
eius captiuãs:⁊ tunc debet imperar̃ alijs
potentijs ꝙ nullatenus in talibus ðlectẽ
tur.ð.illud Eph.4.Nolite locum dar̃ dya
bolo.¶ 2° iſtud hoſtium dꝫ aperiri virtu
tibus ⁊ deo.Ad hanc autem apertionem
nos inuitat xp̃s figuratiue cant̃.5.d.Ape
ri mihi ſoror mea:amica mea:colũba mea
imaculata mea:q: caput meum plenum é
rore ⁊ cicinei mei gutiſ noctiᵐ.¶ Ubi ſci
endum ꝙ anima fidelis poteſt dici ſoror
Chriſti rõne cõformitatis ĩ natura.Ami
ca xp̃o rõne caritat̃ q̃ꝫ xp̃s ad ip̃am habu
it:ip̃am ſuo ſanguine pretioſo redimẽdo:
que debꝫ eſſe columba per ſimplicitatem
⁊ imaculata per puritatem.talem aimam

ſic ðuorã:dulciter alloquiꝛ xp̄s ꝙ ſibi
aperiat hoſtium mentꝭ vt ad ip̄am poſſit
intrare q̄ȝ vt magis alliciat:cãm aſſignat
d.q: caput meũ ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ ꝑ ca
put plenum ro:e:intell'r xp̄s q eſt caput
oium fidelium:plenũ gr̄e ⁊ veritatꝭ. Per
cicinos at qui ſunt coll'oes capillo:um in
vnã ſerié itell'ntur virtutes ⁊ dona ſp̄s ſ.
Anima igiꝛ deuota iuitata a xp̄o vt ſibi
apiat ɔſiderans habũdantiam gr̄e ⁊ do
no:um ſp̄s ſ.in xp̄o:dȝ ſollicite ſurgere ⁊
ſibi aperire.d.illð canꝛ.5. Surrexi vt ape
rirem dilecto meo. Si quis igitur ſibi api
re voluerit.ex ſua bẽignitate ad ip̄m in
trat vt i ip̄o gaudeat i hoc mũdo per gra
tiam:⁊ in futuro hõ cũ eo eternal'r iocun
detur:iuxta ꝙ ip̄e dicit Apoc.3. Ecce ſto
ad hoſtiũ ⁊ pulſo ſi qs audierit vocẽ meã
⁊ apuerit ianuã intrabo ad ip̄m ⁊ cenabo
cũ illo ⁊ ip̄e mecũ.

Secunda pars.

Sequitur. Huic hoſtiari⁹ apit ⁊c.
Ubi tangit cõdcõnem plenius
condecenteȝ.ꝙ p:obat ſedulitas
gubernandi. Ubi ſciẽdum ꝙ in paſto:e re
ſpectu gregis tria poſſumus ɔſiderare.
P:imo aliq̃ ex ꝑte itroducentꝭ paſto:em
in cuſtodiã.
2° aliq̃ ꝑtinẽtia ad gregẽ ſibi ſubiectum.
3° aliq̃ ꝑtinẽtia ad ip̄m paſto:em. Et ſm
h in parte i^a tria tanguꝛ.ſ.
Cuſtodis beniuolentia hoſtiũ reſerãdo.
Gregis obediẽtia ꝑlatũ reuerẽdo.
Paſto:is diligẽtia cerũ gubernãdo.
¶ Q̄m ad p:imum dič. Huic hoſtiari⁹
apit. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ hoſtiariũ intelligiꝛ
xp̄s:q ſua ſapiẽtia nõ introduč maluȝ pa
ſto:em in ouile ſuũ ſȝ bono hoſtiũ aperit:
⁊ ip̄m introducit vt veracem paſto:em.
¶ Quantum ad ſecundum .ſ. gregis obe
dientiam dicit. Et oues vocem eius audi
unt. Ubi ſciendum ꝙ ſicut de ratõe boni
paſto:is eſt intrare per legitimum oſtiuȝ:
ſic de ratione ouium eſt vocem paſto:is
audire. ¶ Quantum ad 3^m.ſ.paſto:is di
ligentiam ⁊c.dič.⁊ ꝓp:ias oues vocat ⁊c.
Ubi duo tangit.
P:imo actum paſto:is ad gregẽ.
Scdo gregis ad paſto:em.
¶ Quantum ad actũ paſto:is ad gregẽ
tria tangit.ſ.
Cognitõem ſingularem.
Directõem ſalutarem.
P:oceſſionẽ exemplarem.
¶ Q^m ad cognitõem ſingularem dič. Et
ꝓp:ias oues vocat noiatim. Ubi ſciẽdum
ꝙ ð rõne bõi paſto:is ẽ cognoſcere ſingu
lariter gregẽ ſuũ.iuxta illud ꝓuer.27. Di
ligẽter agnoſce vultũ pecco:is tui:tuoſqȝ
greges cõſidera:nð eim hẽbis iugiꝛ pote
ſtatem.q.d.ꝙ paſto: dũ viuit dȝ hr̄e curã
gregẽ gubernãdi: q: cura non ſemp ſibi
durabit:⁊ opo:tebiꝛ ꝙ in die iudicij: red
dat rõnẽ qñ ſibi diceꝛ Luč.16. Redde ra
tõem vilicatõis tue iã nõ poteris vilicaꝛ.
¶ Q^m ad directõem ſalutarẽ dič ⁊ eduč
eas. Nã ð rõe paſto:is eſt educeꝛ gregeȝ
ad paſcua bono:um opeꝝ ⁊ pure ɔſciẽtie.
¶ Q^m ad ꝓceſſionẽ exemplarẽ dič: ⁊ cuȝ
ꝓp:ias oues ⁊c. De rõe boni paſto:is ſȝ
Bedam ẽ ſuũ gregẽ ꝓcedere: nõ ſolũ ver
bo:ſed exẽplo ⁊ ẽt tꝑali ſbſidio. ¶ Scien
dũ eſt aũt ꝙ lȝ tres actus ꝑdicti.ſ.cogno
ſcere dirigere ⁊ ꝓcedere:ɔuẽiant cuilibet
paſto:i:tñ ꝓncipal'r xp̄o ɔueniunt tanq̃
ꝓncipali paſto:i. Nam ip̄e
Nouit oues noiati:p eternã ꝑdeſtiatõeȝ.
Emittit eas:p peccatoꝝ remiſſioneȝ.
Añcedit eas:p reſurrectõeȝ ⁊ aſcenſionẽ.
¶ P:imo chriſtus nouit oues ⁊c. Nam
xp̄s certitudinal'r cognoſcit nomina ſal
uandoꝝ:iuxta illð.2.thy.2. Cognouit do
minus q ſunt eius. Uñ ip̄ſe dicit Luč.10.
Gaudete at quia nomia v̄ra ſcripta ſunt
in cel'. ¶ Secũdo emittit eas ꝑ peccatoꝝ
remiſſionem. Nam xp̄s peccata ouiũ ſua
rum ſecundũ Augu.dimittit:vt eum libe
rius poſſint ſequi. Hoc fuit p:ophatum ꝑ

ꝓs.d. Eduxit eos de tñbris ⁊ vmbra mo:
tis ⁊ vincula eoꝝ diſrupit. ¶ Hoc autem
fuit figuratũ dutero.4.vbi dr̄ ꝙ Moy.
dixit populo. Uos aũt tulit dñs ⁊ eduxit
ð fo:nace ferrea egypti vt haberet popu
lum hereditariũ. ¶ Ubi ſciẽduȝ ꝙ per
i^m dominũ intelligiꝛ xp̄us qui eſt rex re
gum ⁊ dñs dominantiũ. Per populuȝ ve
ro genus humanũ.hunc aũt xp̄s eduxit
de fo:nace ferrea:qñ per paſſionem ſuã ð
potentia dyaboli ⁊ de penis infernalibus
liberauit:quem fec ſibi populũ heredita
rium:gr̄aȝ conferẽdo. ¶ 2° antecedit eas
per reſurrectiõem ⁊ aſcẽſionem. Ubi ſciẽ
dum ꝙ xp̄s oues ſuas p:eceſſit reſurgen
do ꝓpter ꝙ p:imogenit⁹ mo:tuoꝝ appel
latur.vñ apoč.1. Eſt teſtis fidel' p:imogẽi
tus mo:tuoꝝ ⁊ p:inceps regũ terre. P:e
ceſſit etiã in celum aſcẽdendo ſič p:ophã
tum fuit Mich.2. Aſcendȝ enim pandẽs
iter añ eos:⁊ trãſibit rex eoꝝ co:am eis ⁊
dñs in capite eo:um. Uñ Aug. Et quis ẽ
qui oues ꝓceſſit:niſi q ſurgẽs a mo:tuis
iaȝ nõ mo:itur:⁊ patri dixit quos dediſti
mihi:volo vt vbi ego ſuȝ ⁊ ip̄ſi ſint mecũ.
¶ Quantũ ad actum gregis ad paſto:eȝ
dicit ⁊ oues i^m ſecunꝛ ⁊c. Ubi duos act⁹
cõſidera.ſ.quantũ ad bonum paſto:ẽ actũ
adherẽtium:⁊ quantũ ad maluȝ paſto:em
actum renitentiũ. ¶ Quantũ ad ꝑmum
dicit. Et oues i^m ſecuntur quia ſciunt vo
cem ei⁹. Sič enim de ratõe boni paſto:is
eſt gregẽ ꝓcedere ⁊ ip̄ſuȝ i viã verã iſtrue
re:ſic de ratõe boni gregis eſt paſto:em
ſequi ⁊ ip̄ſuȝ reuerẽter audire ¶ Q^m ad
actum renuẽtem reſpectu mali paſto:is
dicit. alienum autem nõ ſecuntur ⁊c. Naȝ
bonus grex cognoſcens malum ⁊ falſum
paſto:em:ip̄ſum non ſequitur nec vocem
eius audit attendens ɔſiliũ xp̄i.d.Mat.
7. Attendite a falſis p:ophĩs qui veniunt
ad vos in veſtimentis ouiũ intrinſecus
autem ſunt lupi rapaces. ¶ Sciendum ẽ
autem circa iſtam ꝑtem in qua fit mẽtio
de actu queȝ dȝ habere oues ad paſto:em
ꝙ mo:aliter loquẽdo:oues debẽt.
Accedere ꝑ caritatis dilectiõem.
P:imũ cognoſcere per gratiaꝝ actõem.
P:imũ audire ꝑ mandatoꝝ ip̄letionẽ.
Sibi ſeruire ꝑ bonoꝝ opũ fructificatõeȝ.
¶ P:imo debent ad paſto:em accedere
ꝑ caritatis dilectiõem. Oues enim relin
quentes paſto:em ꝑ terrenoꝝ dilectiõem
dicunꝛ errare:q: habent affectũ curuũ:⁊
iõ ſi volũt ratificari dbẽt reuerti ad xp̄ȝ.
vt ſic dicaꝛ de ip̄ſis illud.1.pe.2°. Eratis
enim ſič oues errantes:ſȝ ɔuerſi eſtis ad
paſto:em ⁊ ep̄m aiaruȝ veſtraꝝ. ¶ Scdo
dbent paſto:em cognoſceꝛ ꝑ gr̄aꝝ actiõeȝ
vt dicere poſſit xp̄s illud Jo.10. Ego co
gnoſco oues meas ⁊ cognoſcunt me mee.
¶ Tertio dbent paſto:em audire ꝑ mã
dato:um impletõem. Ut ſic poſſit dicere
xp̄s de eis illud Jo.10. Oues mee voceȝ
meam audiunt ⁊ cognoſco eas ⁊ ſequunꝛ
me. ¶ Quarto dbẽt paſto:i ſeruire ꝑ bo
no:um opum fructificatõem. Ut de ip̄ſis
dicaꝛ illud gen.31. Oues tue ⁊ cap:e ſteri
les non fuerunt.

Tertia pars.

Sequitur. H ꝓuerbium dixit eis ye
ſus ⁊c. Ubi tangit exp:eſſionem
certius ɔfirmantem:ꝙ ꝓbat ſin
gularitas exñdi. Ubi duo conſideraꝛ poſ
ſumus.ſ.
Inſinuatõem locutõis ꝑabolice.
Expoſitõem eruditõis enigmatice.
¶ Q^m ad p:imum dicit. Hoc ꝓuerbiuȝ
dixit ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ ſm Ugonem:ꝓuer
bium eſt ſimilitudo vel parabola vbi vnũ
dr̄ ⁊ aliud intell'r. Unde p:ouerbium q̃ſi
p:o verbo poſitum: ⁊ quia yeſus dicebat
quedam de paſto:e co:po:ali.volens itel
ligere de paſto:e ſpirituali: vel de ſeipſo
qui eſt p:incipalis paſto:. Ideo dr̄ dixiſſe
p:ouerbium. ¶ Quantum ad expoſi
tionem eruditionis enigmatice. dicit.

Dixit ergo eis iterū. Ubi duo conſidera ſecūdum ꝙ certificat nos ď duobus. Pri mo enim nos certificat quantū ad ſuā enti tatem introducētem. 2° quantū ad alioꝝ malignitatē decipiētem. ¶ Quantū ad p̄ mū dicit. Dixit ergo eis ꝛc. Ubi ſciendū ſcōm Augu. ꝙ illud ꝙ dixerat ſupius pa rabolice de hoſtio: clarius hic explenat. In 1° enim euāgelio xp̄s dr̄ oſtiarius: ho ſtium ⁊ paſtor. Nomen aūt paſtoris ſcđꝫ Augu. cōmunicauit ſuis mēbris: ſed nom̄ hoſtij ſibi retinuit: qꝛ ſicͤ eſt ſolum vnum baptiſma. ſ. xp̄i: ꝙ ē ianua intrādi in corp9 eccl'e: ita ſolum vnū eſt oſtiū. ſ. xp̄s. p cui9 paſſionem hꝫ baptiſmus virtuteꝫ vt eccl'e īcorporemur ⁊ xp̄o. ¶ Qm ad certificatio nem malignitatis alioꝝ decipiētis dicit. Omnes quotquot añ me venerūt ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ oēs qui venerūt preter nomen xp̄i quos ip̄e nō miſit nō fuerunt veri pa ſtores ſꝫ ſeductores gregis. De qbus ip̄e dicit Je. 23. Seduxerūt populū meū i mē dacio ſuo ⁊ in mirabilib9 ſuis cū ego non miſiſſeꝫ eos. ¶ Sciendū eſt aūt ꝙ ex h̄ ꝙ xp̄s hic dicit ꝙ oēs qui fuerūt ante eum: fures ſunt: non ꝑpter h̄ prophe ⁊ patriar che veteris teſtam̄ti latrones. Primo ſe cundum Augu. qꝛ tales licet añ xp̄m ve nerint: tm̄ nunq̄ eius fuerūt: ⁊ ideo nō au ctoritate ꝑpria ſed xp̄i venerūt. 2° ſecūdū Criſo. qꝛ eandem fiđ habuerūt patres ve teris teſtamēti nobiſcū. In tantū aūt dif ferebat qꝛ ꝙ nos credimus eſſe factū: ipſi ſperabāt in futurum. ¶ Dicͤ igitur ſcōm Aug. Oēs q̄tq̄t p̄ter me venerunt: fures fuerūt ⁊ latrones. i. ad furanđ ⁊ occidenđ venerūt.

Quarta pars.

s Equif. Ego ſum hoſtiuꝫ ꝛc. Ubi tangit ꝑmiſſionem iocundi9 de lectantem: ⁊ ꝓbat ſecuritas ob tinendi. Ubi duo cōſidera. ſ.
Boni paſtoris vtilitatē dml'centē.
Mali ⁊ boni diuerſitatē euidētem.
¶ Quantū ad p̄mū dicit. Ego ſuꝫ oſtiuꝫ ꝛc. Ubi ſciendum ꝙ hic xp̄s ſe oñdit eſſe oſtium ex duplici vtilitate q̄ꝫ homo cōſe quif. Qm ad p̄imā xp̄s ſic arguit. Per oſtium qs ingreditur ad domū vt saluef in ea. ſed ſi quis p me introierit ſaluabif ⁊ gubernabif: Igif ego ſuꝫ oſtiuꝫ. ¶ Qm ad ſecundā ſic arguit. Per oſtiuꝫ qs igre dif ⁊ egredif: ſed ego ſuꝫ ordinat9 ad ſpi ritualē ingreſſuꝫ ⁊ egreſſum. igif ego ſum oſtiuꝫ. ⁊ iđ dicit ⁊ ingredief. ſ. p me ⁊ egre dief ⁊ paſcua inueniet. ¶ Qm ad ſecun dū. ſ. mali ⁊ boni paſtoris diuerſitatē dicͤ fur nō venit ꝛc. Et p̄mo tangit actuꝫ pni cioſum mali paſtoris. d. fur nō venit niſi vt fur ef. Ubi Criſo. fur. i. dyabolus vēit temptādo vt furef: ⁊ deinde p opera de ſtruit. ¶ 2° tāgit boni paſtoris actū gau dioſum. d. Ego veni vt vitā habeāt. ſ. in p̄ ſenti per gr̄am: ⁊ vt habūdātius hēant. ſ. in futuro per gl'am. Ad q̄ꝫ ꝛc.

¶ Dñica p9 poſt pe͞t. Euāgeliū. 41m.

Stote miſ̄icordes ſicͤ ⁊ pr̄ veſter miſericors eſt. Luc. 6.
e Nos videmus p experien tiam ꝙ bonus magiſter di ſcipulos inſtruit: quēlibet i ſuo gradu nō enim oibus dat lectionem eādem: ſed ſcōm capacitatem cuiuſlibet. Xp̄us igitur magiſter noſter ꝑfectus ge nus humanū generaliter inſtruit: ⁊ quēli bet in gradu ſibi ꝯpetēti. Ubi ſciendum ꝙ humanū genus pōt diuidi generaliter in tres ꝑtes. Quidā enim ſunt p̄ſidentes qui hn̄t alios corrigere ⁊ gub̄nare. Qui daꝫ ſunt ſapiētes: qui habēt alios inſtrue re. Quidā ſunt obſequētes qui hn̄t ſupio rum precepta perſicere. Primi debent eſ ſe ſine culpa. Secundi debent eſſe viden tes. Tertij benigni. vt ſic quiete poſſint i uicem viuere. Iſta igitur tria genera ho minum licet non eodem ordine: xp̄us in ſtruit ꝙ quēlibꝫ i gradu ſibi debito in euā gelio hodierno in quo ſm̄ triplicē doctri nam generaliter tria tāgit. ſ.
Pietatē viſceroſam ſubleuantē.
Claritatē luminoſam dirigentem.
Bonitatē gratioſam decorantē.
¶ Primū ꝓbat ꝯpaſſio affligentis miſe rie. Secundū excuſſio excecātis ignoran tie. Tertiū expulſio īficiētis macule. Pri mū in p̄icipio. Secundū ibi. Dicebat aūt ill' ſimilitudinē ꝛc. Tertiū ibi. Quid autē vides feſtucam ꝛc.

Prima pars.

q Uātū ad pm vbi tāgit ꝛc. ꝙ ꝓbat ꝛc. dicit Eſtote ꝛc. Ubi ſcien. ꝙ i oi ope virtuoſo q̄ꝫtum ad p̄ñs ſpectat īter alia tria poſſum9 ꝯſiderare. ſ.
Actum.
Modum.
Fructum.
Et ſm̄ hec q̄ꝫtum ad pietatē que eſt op9 virtuoſum xp̄s tria tangit. ſ.
Actum inclinantem.
Modum cōuenientem.
Fructum correſpondentem.
¶ Quantū ad primū dicit. Eſtote miſeri cordes ſicut ⁊ pr̄ veſter miſe. ē. q. d. filius dꝫ imittari bonū pr̄em in actibus bonis: cū igif deus pr̄ ſit pr̄ vr̄. ⁊ ip̄e ſit pius: ita quilibet dꝫ vt bon9 fili9 miſericors eē. Uñ Ephe. 4. Eſtote āt inuicē benigni miſericor des donātes iuicē ſicut ⁊ deus in xp̄o do nauit vobis. ¶ Sciendū eſt āt ꝙ inuenio deū humano generi ſuā miſericordiā mul tipliciter oſtendiſſe. ſ.
In dimiſſione inficiētis culpe.
In collectiōe informātis gr̄e.
In liberatione aggrauātis potentie.
In mitigatiōe affligentis pene.
In condonatione qetantis glorie.
¶ Prio deus humano generi ſuaꝫ miſ̄i cordiā oñdit in dimiſſiōe inficientij culpe. Nā deus ſua pietate q̄ꝫuis pccōr ip̄m of fenderit: tm̄ ſi vult ad ip̄ꝫ ꝯuerti indulget. iuxta illud eccleſiaſtici 2°. Pius ⁊ miſeri cors eſt deus ⁊ remittet in die tribulatio nis pccā. ¶ Hoc āt fuit figuratum in illa parabola q̄ꝫ xp̄s dixit Mat. 8. ď ſuo qui debebat regi decē milia talenta q cum nō haberet vñ ſolueret ꝓcidens rogabat eū di. pacientiā habe in me ⁊ oīa reddam ti bi: cuius humilitatē vidēs dñs miſertus eſt ſerui illus ⁊ oē debitum dimiſit ſibi. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p illū regē intelligitur deus q eſt rex magnus ſup oēm terram i p̄s. Per ſeruū autē ſic obligatū debitj in telligitur peccator. Sꝫ aduertat peccator penitens ⁊ diſcat ab 1° ſeruo. Nam vidēs ſe inſufficientē ad ſatiſfaciendū dꝫ ad fon tem miſericordie veniaꝫ poſtulare ⁊ emē dam pro poſſe humiliter ꝓmittere. d. pa cientiā ꝛc. qꝛ p̄s. Miſerator ⁊ miſericors dñs pa. ⁊ multū miſericors: ⁊ tūc oē debi tum dimittit ſibi. ¶ Secundo deus ſuaꝫ miſericordiā oñdit in coll'one reformātis gr̄e. nā non ſolū pccōri pcc̄m dimittit: ſed qꝛ mortu9 ſpūaliter erat: viuificat p ſuam gr̄am. Quod cognoſcēs p̄s. d. Scōm mi ſericordiā tuā viuifica me ⁊ cuſto. teſ. oris tui. ¶ Hoc auteꝫ fuit figuratū Luc. 15. in filio prodigo qui receſit a pr̄e: qui cum bo na ſua diſſipaſſet fatue: tamen factus fa melicus ſtatum ſuū miſerum cognoſcēs: ad patrem redijt de preteritis culpaꝫ di cens: cuius humilitatem ⁊ bonum pro poſitum conſiderans pater: miſericordia motus recepit in gr̄am ⁊ oſculatus ē eū: ⁊ iuſſit eū indui ſtolla pria ⁊ dari anulum in manu eius ⁊ occidi vitulū ſaginatum ⁊ fecit grande conuiuiū qꝛ filius ſuus mor tuus erat ⁊ reuiſcit perierat ⁊ inuētus ē. ¶ Ubi ſciendum ꝙ p iſtū filium prodigū intelligitur quilibet pccōr qui peccando recedit a patre qui dicitur iuuenis dum non regitur ſapiētia: ſed ſeqtur carnis ď ſideria. ¶ Hoc autē miſer peccator bōa ſua dr̄ diſſipaſſe: qꝛ dona gratuita accep ta a deo in baptiſmo per peccatuꝫ amiſit ⁊ ſic diuina gr̄a efficitur famelicus. Hoc

ſit con ſiderans debꝫ ad conſciētiam reuer
ti ⁊ ad deum. Unde eccl'aſtici.17. Conuer
tere ad dn̄m ⁊ relique peccata: ꝑcare aūt
faciem dn̄i ⁊ minue offendicula. Naꝫ qn̄
cognoſcit diuinam iuſticiam ⁊ ſuam cl'pā
anime infectiuam: dꝫ ad deum conuerti ꝑ
ſtina peccata relinquendo: ⁊ ipm̄ ꝓ vēia
humiliter deprecari ⁊ dicere pr̄ peccaui
in celum ⁊c. Lꝫ āt non ſit dignus diuina fi
liatōe: q: ſe priuauit voluntarie: tamen d̄
bet ſe offerre diuinis obſequijs: ⁊ dicere
fac me ſicut vnum de mercenarijs tuis:
q: Job.7. Militia eſt vita hoīs ſup terrā
⁊ ſicut mercenarij dies eius. ¶ Quātam
āt fiduciam de obtinēda venia habere de
beat peccator penitēs ꝯſideret quid ſeqꝫ
Nam dr̄ ꝙ pr̄ vidēs eum contritum. ipꝫ
ſuſcepit in gratiam ad d̄ſignanduꝫ ꝙ qn̄
tūcunqꝫ homo peccauerit: ſi vult ad d̄um
reuerti ipm̄ recip̄. Unde dicit Jere.3. Re
uertere ad me ⁊ ego ſuſcipiaꝫ te. ¶ Quid
autem pr̄ ſibi fecerit: audi quid ſequitur
Nam primo oſculatus eſt eum: per qd̄ in
telligitur pax fcā dei ad peccatorem: quia
oſculum eſt ſignum pacis. Secundo fec̄ i
dui eum ſtolla prima: p̄ q̄ꝫ iudumentum i
tell'r q: eum induit diuina gratia: que eſt
primum ⁊ principale anime indumentum
Tertio iuſſit dare anulum in manu eius.
per quem intelligitur fidelitas q̄ꝫ pecca
tor poſtq̄ꝫ reconciliatus eſt deo debet ſi
bi tenere vt.ſ. amplius eum non derelin
quat peccādo. Unde i ſignum fidelitatis
anulus datur ſponſis. Quarto iuſſit dari
calciamēta i pedibus eius. Ubi ſcie.ꝙ p̄
calciamentū ſtringēs pedē ⁊ reſeruās ne
deturpeꝫ a luto intelligiꝫ virtus ꝯſtantie
in bono ꝓpoſito: p̄ q̄ꝫ hō reſtringēs ſe ab
aliciētibus ad pecm̄ ſuat aīam mundam.
Quinto iuſſit occidi vitulū ſaginatū. per
quē q: eſt aīal imolaticū intelligitur xp̄s
q pro redēptione noſtra hoſtiā ſe obtulit
deo in cruce. Sexto dr̄ ꝙ fecit grande cō
uiuiꝫ in ſignū leticie: q: filius fuerat mor

tuus ⁊c. q: qn̄ hō qui per pecm̄ mortuus
fuerat ⁊ perditus: p̄ penitentiā ad deū re
uertitur ⁊ grām recipit viuificantē aīam
eſt angelis dei ⁊ ſcīs in pr̄ia magnū gau
dium. Un̄ Luc.15. Gaudiū erit corā ange
lis dei ſup vno pccōre penitentiā agente.
¶ Tertio deus humano generi ſuā miſe
ricordiā oñdit in liberatione aggrauātis
potētie. Nā deus ēt qn̄ videt aliquos ag
grauatos p̄p̄ pccā a dyabolo: ipſos adiu
uat ſi ipm̄ voluerint inuocare. Unde ps.
Si dicebā motus eſt pes me⁹ miſīcordia
tua dn̄e adiu. me. ¶ Hoc aūt fuit figura
tum.4.R.13. Ubi ſimiliter dr̄ ꝙ cuꝫ azael
rex ſyrie affligeret ppl'm Iſrael eorum
pccis exigentib⁹ ⁊ deus eos dereliquiſſet
deprecat⁹ dn̄s pro liberatiōe ipſoꝝ miſer
tus eſt dn̄s eoꝝ: ⁊ reuerſus eſt ad eos.
¶ Ubi ſciendū ꝙ p̄ azael qui interpretaꝫ
fortitudo: intelligiꝫ dyabol⁹ qui fortis eſt
ad expugnādos hoīes. q dr̄ rex ſyrie q i
terpretaꝫ ſublimitas: q: ipſe eſt rex ſuper
oēs filios ſupbie. Per filios aūt Iſrael q
reliquerūt dn̄m: intelligūtur pccōres qui
peccādo dn̄m dereliquūt p̄p̄ ꝙ a dyabolo
affligunꝫ: ſi tn̄ ad dn̄m reuertūtur p̄ peni
tentiā: dn̄s eis pcit ⁊ ipos adiuuat p̄ grāꝫ
ſuā. ¶ Quarto de⁹ ſuā miſīcordiā oñdit
i mitigatōe affligētis pene. ꝙ cognoſcēs
ps.d. Miſīcordia tua dn̄e magna eſt ſup
me ⁊ eruiſti aīam meā ex inferno inferio
ri. Nā lꝫ hō p̄p̄ pccā ſua dignus eſſet pēa
eterna: tn̄ de⁹ eius miſereꝫ ſi ad ipm̄ vult
reuerti. ¶ Quito de⁹ ſuā miſīcordiā oſtē
dit in ꝯdonatiōe quietātis glīe: q: non ſo
lum pccōri pccā dimittit ⁊ ꝯfert grām: ſꝫ
ēt ex ſua liberalitate glīam ſuā. ¶ Quo
rumāt de⁹ miſeꝫ ⁊ quoꝝ non: fuit figura
tū Ezechie.9. Ubi ſimil'r dr̄ ꝙ cū p̄p̄ pccā
filioꝝ Iſrael de⁹ eſſet iratus ⁊ velleteos
punire miſit.6. viros vt punirent habita
tores Jeruſalē in quoꝝ medio fuit virve
ſtitus lineis cui dixit dn̄s ꝙ tranſiret p̄
mediā ciuitatē Jeruſalē; ⁊ ſignaret thau

ſuper frontes viroꝝ gementiū ⁊ dolentiū
de cunctis abhominationib⁹ que fiebant
6. autem viris dixit ꝙ tranſirent poſt i^{m}
⁊ omnem ſup quē non inuenirent thau: in
terficerent. d. non parcat oculus vr̄ nec
miſereamini. ¶ Ubi ſciendum ꝙ p̄ illos
homines deum offendētes intelliguntur
peccatores contra quos iratus dn̄s vl't
eos p̄ iuſtitiā punire: q̄ qdē iuſtitia p̄ ſex
viros intelligitur. Sed aduertat pecca
tor penitēs diuinam miſericordiam: quia
non ſolum vult peccatorem punire: ſed p̄
miſericordiā reuocare. Unde dicitur ꝙ i
medio illoꝝ.6. viroꝝ: viſus eſt vnus idu
tus lineis: per quem ſignificatur xp̄s: ſ
precedere dr̄.6. viros ſignificantes iuſtici
am vt ſignaret thau que eſt triangularis
figura ſuper frontes virorum .i. in aīab⁹
hominum: eos iducēdo ad veram pn̄iam
que inſtar thau hꝫ tres angulos: q: conſi
ſtit in contritione cordis: confeſſiōe oris:
⁊ ſatiſfactōe operis. ſup quos autem ſcri
batur: audi quid ſeqtur: quia ſup frōteꝫ
gemētium ⁊ dolētium d̄ peccatis. Si xo
in peccatis perſeuerauerint per iuſticiā
puniētur. ¶ Quantum ad 2^{m} .ſ. modum
conuēiētem dic̄. Nolite iudicare ⁊c. Ubi
ſciēdum ꝙ quantum ad pn̄s ſpectat mo
dus conuēiēs in oſtēdēdo miſericordiaꝫ
quantum ad proximum pōt intell'i q^{m} ad
quattuor.ſ. quantum ad intellectum: quā
tum ad affatum. q^{m} ad affectum: ⁊ quan
tum ad effectum. ⁊ ſm̄ h̄ hic quattuor poſ
ſum⁹ conſiderare ſecundum ꝙ iſtum qua
druplicem modum docet nos habere.
¶ Quantum ad miſericordiam quaꝫ de
bemus habere quantum ad intellectum
cognoſcentem dicit. Nolite iudi. ⁊ nō iudi
cabimini. Ubi ſciēdum ꝙ aliqua ſunt fa
cta hominum totaliter nobis oculta: ⁊ de
illis nullo modo poſſumus iudicare: ali
qua ſunt nobis manifeſta. ⁊ h̄ ſunt in du
plici genere: q: aliqua ſunt de ſe totaliter
mala ſicut blaſſemare deum ⁊ his ſimilia

⁊ iſta opera poſſumus iudicar̄ eſſe mala:
tn̄ quia ſic faciens p̄ diuinaꝫ miſericordiā
pōt fieri bonus: ideo nō debemus ipum̄
finaliter iudicare. Aliqua auteꝫ ſunt q̄ poſ
ſunt ⁊ bona ⁊ mala intentōe fieri: iſta ēt
nō debem⁹ iudicare: q: peior pars non ē
ab homine eligenda: ſed bona. ¶ Q^{m} ad
miſericordiā q̄ꝫ debemus habere quantū
ad affatū proferētem dicit. Nolite condē
nare ⁊ non condē. Ubi ſciendum ꝙ ille
dr̄ condēnare aliquem qui poſtq̄ꝫ in cord̄
ipſum iudicauit: poſtmod̄ verbo affirmat
illum dig^{m} pena ſic fecerūt duo ſenes cō
tra ſuſanā. Unde d̄ talibus dr̄ prouer.17.
Qui iuſtificat ipiuꝫ ⁊ qui condēnat iuſtūꝫ
abhominabilis ē vterqꝫ ap̄ deū. ¶ Quā
tum ad miſericordiā q̄ꝫ debemus habere
q^{m} ad affectum inclinātem dicit. Dimit
tite ⁊ dimitteꝫ vob̄. Ubi ſciendum ꝙ hic
accuſaꝫ dimiſſio pro dimiſſione culpaꝝ ⁊
iniuriaꝝ quas homo ab alio recip̄: ſi autē
indulgere nolet: nō eſſet dignus indulgē
tiam inuēire. iuxta cōſilium xp̄i. Mat.6.
Si enim dimiſītis hoībus peccata eoruꝫ:
dimittet vob̄ pr̄ veſter celeſtis delicta ve
ſtra: ſi aūt nō dimiſītis hoībus: nec pater
vr̄ dimittet peccata vr̄a. ¶ Q^{m} ad miſe
ricordiam q̄ꝫ debemus habere quantū ad
effectum ſubleuātem dicit. Date ⁊ dabiꝫ
vobis. Ubi ſciendum ꝙ p̄ hoc dar̄ intell'r
ſubuentio proximi in reb⁹ ſibi neceſſarijs
in quibus homo ſcd̄m ſuam poſſibilitatē
debet indigētibus ſubuenire: ſic vellꝫ ſibi
ſubuēiri. Un̄ luc̄.2. Date elymoſinā ⁊ ecce
oia mūda ſunt vob̄. Q ſi qs h̄ faceret q̄ꝫta
bona ſequerenꝫ. ¶ Quantum ad tertiuꝫ
ſ. fructum correſpondētem dicit. Menſu
ram bonam ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ſcd̄m diuer
ſitatē operū ds retribuet vnicuiqꝫ p̄miū
vl' penā. Et ſm̄ h̄ hic duo tāgit.ſ.
Bonorum operū plenā retributiōeꝫ.
Diuerſoꝝ operū iuſtam ꝓportioneꝫ.
¶ Q^{m} ad p^{m} dic̄ mēſurā bonā ⁊c. vbi ſciē
dū ꝙ i mēſura materiali. q̄ttuor poſſumus

cōſiderare ad h ꝙ ſit cōmendabilis. Pꝛi
mo ꝙ ſit iuſta ⁊ nō falſa:⁊ ſcdm̄ h dicitur
bona. 2º ꝙ ſit plena ⁊ nō diminuta ⁊ ſecū
dum h dicitur cōferta. 3º ꝙ ſit cōpꝛeſſa ⁊
calcata:⁊ ſecūduʒ h dr̄ coagitata. 4º ꝙ ſit
culma:⁊ ſecūdū h dr̄ ſup effluēs. ¶ Scd̄ʒ
h igitur cōparando illam menſurā ad me
ritum ꝙ ꝓcedit ꝓmium:dr̄e poſſumus ꝙ
menſura dr̄ eſſe bona in iudicādo:cum in
aliēis factis dubia interpꝛetant̄ in meliꝰ.
Menſura vero cōferta:cum cōparatiōe
alterius facta noſtra in deteriꝰ iudicamꝰ.
Coagitata aūt:cum in factis alienis mal'
eos excuſantes:circōſtantias allegamꝰ.
Sup effluens vero dr̄:cum malū factum
excuſare nō valētes :fiducia ſupabundā
tie diuine miſericoꝛdie:de nullius peniten
tia deſperamus. ¶ Cōparando aūt illaʒ
menſurā ad pꝛemiū ꝙ ſequitur meritum:
ſciendum ē ꝙ inter alia in ꝓmio reperiū
tur quattuoꝛ. Nā in hoīe erit quadruplex
gaudiū. Pꝛimo gaudebit de gl'a interio
ris.ſ.anime dotate ſuis dotibꝰ:⁊ ſic habe
bit menſurā bonam. 2º gaudebit de gl'a
inferioꝛis.ſ.coꝛpoꝛis gloꝛificati ꝙ inferiꝰ
eſt ipſa aīa:⁊ ſic habebit cōfertaʒ. 3º d̄ gl'a
exterioꝛis.ſ.alioꝝ ſanctoꝛū:de quoꝛuʒ gl'a
gaudebit ſic̄ de ſua.⁊ ſic habebit menſurā
coagitatā. 4º de gloꝛia ſupioꝛis.ſ.dītatis
que erit eius ob̄m beatificū:⁊ ſic habebit
menſurā ſup effluentem. Que quattuoꝛ in
nuens apoſtolus:dicit ephe.3. In caritate
fitis radicati ⁊ fundati vt poſſitis cōpꝛe
hendere q̄ ſit latitudo:⁊ h quantū ad glo
riam exterioꝛem:longitudo:⁊ h quantum
ad gloꝛiaʒ interioꝛem. ſublimitas ⁊ h quā
tum ad gloꝛiam ſupioꝛem ⁊ ꝓfundum : ⁊
h quantū ad gloꝛiam inferioꝛeʒ. ¶ Unde
capacitas tam ſancti q̄ʒ angeli dicta men
ſura poteſt figurari ꝑ menſurā gomoꝛ q̄
implebat̄ māna de q̄ ſentētialiter dr̄ exo.
16. ꝙ filij iſrl' colegerūt māna : alius plus
⁊ alius minꝰ ⁊ meſſi ſunt ad menſurā go
moꝛ:nec q pl's colligerat amplius habuit
necqui minus parauerat:repērit minus:ſʒ
ſinguli illud ꝙ edere poterāt cōgregaue
runt. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ menſurā gomoꝛ
q̄ erat mēſura 3ᵐ modioꝝ:intelligit̄ capa
citas cuiuſlibet angeli vel aīe in q̄ inſtar
triū modioꝝ:eſt mēoꝛia:intelligētia ⁊ vo
luntas. Per māna vero ſuauiſſimū intel
ligitur diuitas in qua ē omne delectamē
tuʒ. Per filios vero iſrl' colligētes māna
intelligunt̄ omnes ciues celici deuʒ facie
ad faciē contēplantes:q dicunt̄ māna col
ligere:qꝛ fruūtur bonitate diuina:⁊ licet
alius alio in celeſti gl'a ſit beatioꝛ:tñ qui
libet dr̄ implere menſurā gomoꝛ:qꝛ appe
titus cuiuſlibet ſatiat̄.qꝛ gl'a cuiuſlibet:eſt
gl'a ſinguloꝝ:⁊ ideo tantū cōgregare qli
bet dr̄:quantū ſibi ad edendū ſuffic:quia
ibi de gl'a q̄ʒ hʒ:quilibet ꝯtentat̄. ¶ Qᵐ
ad diuerſoꝝ operū iuſtam ꝓpoꝛtioneʒ di
cit. eadem quippe mēſura qua ⁊c. Ubi ba
filius. Quia enim mēſura vnuſqſqʒ vīʒ
mēſurat in bñ operādo vel peccādo:eadē:
vel ꝓmia vel penas feret.

Secunda pars.

Equit̄. Dicebat āt ill' ſimili.⁊c.
vbi tangit claritatē dirigētem
quantū ad inſtruētes:ꝙ pꝛobat
excuſſio excecātis ignoꝛātie. Ubi ſciendū
ꝙ homo q hʒ alios inſtruere q̄uis hēat
ſupioꝛem magiſtrū:dʒ habere noticiā illo
rum q̄ docet:⁊ ſupꝛa pꝛincipalē magiſtrū
non dʒ ſe ꝓponere arrogāter. Et ſecūdū h:
h igitur duo tangit quantū ad talem do
ctoꝛem. Pꝛimo ꝙ dʒ habere illuſtrantem
cognitionem. 2º nō arrogātem ꝓſumptio
nem. ¶ Quantū ad pꝛimū dicit. Dicebat
autem ill' ⁊c. Nam qui dʒ alium inſtrue
re non debet eſſe cecus per ignoꝛantiam
ſed videns per ſapientiaʒ : quia iª eſt vna
de abuſionibus que recitat Gilbertꝰ.d.
Ridiculoſa res aut magis piculoſa ſpe
culatoꝛ cecus:doctoꝛ inſcius ꝓcurſoꝛ clau
dus:pꝛelatus negligens:pꝛico mutus.
¶ Qᵐ autem piculum ſit habere talem

doctoꝛem inuitur cum ſubditur. nōne am
bo in foueam cadūt. Unde Greg. Dū pa
ſtoꝛ ꝑ abꝛupta vitioꝛum gradit̄ neceſſe eſt
vt grex in ꝓcipitium trahat̄. ¶ Hoc aūt
fuit figuratū. 3. Re. 18. Ubi dr̄ ſentētial'r ꝙ
cum abſalon ſuis blāditijs ⁊ verſutijs ſub
uerteret populum ⁊ auerteret eum a d̄d̄
patre ſuo:⁊ cōtra patrem pugnaret:⁊ fuiſ
ſet a ioab iterfectꝰ tulerūt eū ⁊ piecerunt
in ſaltū in foueam grandem ⁊ poꝛtauerūt
ſup eum aceruū lapidum nimis. ¶ Ubi
ſcienduʒ ꝙ ꝑ abſalon qui ſubuertebat po
puluʒ ſuis falſis blāditijs ⁊ auertebat euʒ
a d̄d̄:intelligit̄ quilibet erroneus doctoꝛ:
qui ſuis erroꝛibus a xp̄o rege ⁊ patre de
cipiunt hoīes ſimplices docēdo falſaʒ do
ctrinā. quem tñ ſuis exigentibus demeri
tis ioab.i. dyabolus interficere dr̄. dū ipʒ
labi fac̄ in erroꝛem:⁊ ipm̄ in eo cōſeruat:
ex quo ſpiritual'r moꝛit̄:qui ſic moꝛtuus:
dum poſtmod̄ moꝛit̄ coꝛpoꝛal'r:pꝛoicit̄ in
ſaltum:in foueā grandē.i. in ꝓfundum in
ferni:ſup quem cōponitur magnꝰ aceruꝰ
lapid̄.i. magnitudo penarum infernaliuʒ.
¶ Quia igit̄ xp̄s ſciebat ſuos diſcipl'os
futuros paſtoꝛes ⁊ doctoꝛes ſui populi:ꝑ
ſimilitudinem eis pꝛopoſitā oſtendit qua
liter ipſi vel quicūqʒ alij eis ſuccedentes
qui habent alios regere ⁊ docere non de
bent eſſe mali : ignoꝛātes ⁊ ceci:ſed boni
⁊c. ¶ Quantuʒ ad ſecundum.ſ. ꝙ non de
beant habere arrogantem pꝛeſumptiōeʒ:
dicit. Non eſt diſcipulus ſuper magiſtrū
⁊c. Nam quilibet chꝛiſtianus quāuis etiā
inter alios habeat gradum doctoꝛis : ta
men reſpectu xp̄i qui eſt pꝛincipalis do
ctoꝛ:poteſt dici diſcipulꝰ: ſuper queʒ non
debet ſe per ſuperbiam extollere:iuxta ꝙ
ipſe dixit Mat. 23. Non vocemini magi
ſtri:quia vnus magiſter nr̄ ē xp̄us.

Tertia pars.

Equit̄. Quid auteʒ vides fe.⁊c.
Ubi tangit bonitateʒ gratioſaʒ
decoꝛantem quantū ad pꝛeſiden
tes:ꝙ pꝛobat expulſio inficiētis maculē.
Ubi ſciendum ꝙ ſic̄ videmus in iſtis coꝛ
poꝛalibus:ꝙ ſi medicus habens magnaʒ
infirmitatem nollet eam curare : paruam
vero infirmitatem in alio curare vellet ⁊
ſuaderet infirmanti vt permitteret ſe cu
rari ab ipſo:diſſimulans infirmitatem ꝓ
pꝛiam ⁊ aggrauans alienam:merito eſſet
repꝛehenſibilis. Unde Luc. 4. Medice
curate ipſum. ¶ Sic etiam ſpiritualiter
ſi ſit aliquis pꝛelatus defectuoſus in mul
tis:⁊ aggrauatus magnis criminibus:
que in ſe ipſo negligat ⁊ in ſubditis leuia
repꝛehendat:merito eſt repꝛehenſibilis.
Et ideo poſſʒ ſibi dici illud Ro. 2º. Qui
pꝛedicas non furand̄ furaris. qui in lege
gloꝛiaris:per ꝓuaricationem legis deum
ihonoꝛas. Secundum h igitur in parte iª
tria tangit. ſecundum ꝙ de tribus repꝛe
hendit malum pꝛelatum.ſ.
De ꝑuerſitate coꝛdis i iudicādo.
De ꝑuerſitate oꝛis in āmonendo.
De ꝑuerſitate operis in ſimulando.]
¶ Quantum ad repꝛehenſioneʒ coꝛdis i
iudicādo:dicit. Quid autem vides feſtu.
⁊c. Ubi ſcié. ꝙ per oculū: cuius inter alia
oꝛgana coꝛpoꝛalia ē cognoſcer̄ intelligit̄
anima hominis q̄ʒ deus dotauit intelle
ctiua potentia:cui pꝛopꝛium eſt cognoſce
re non ſolum tempoꝛalia ⁊ coꝛpoꝛalia ſed
ſpiritualia ⁊ eterna ⁊ que per ſuam cogni
tionem habet hominem dirigere in acti
bus ſuis. Ut ſic poſſit ſibi dici illd̄ Mat.
6. Lucerna coꝛpoꝛis tui eſt oculus tuus.
Si fuerit oculus tuus ſimplex totuʒ:coꝛ
pus lucidum erit ſi autem neq̄ʒ fuerit:to
tum coꝛpus tenebꝛoſum erit. Et ideo ne
per peccatum animam permittamus ob
tenebꝛeſcere. ne.ſ. totus homo ſit tenebꝛo
ſus inſtruit homines xp̄s.d. luc. 2º. Uide
ne lumē ꝙ in te eſt tenebꝛe ſint. ¶ Per
feſtucam autem tenuem ⁊ leuem : intelli
guntur peccata venialia leuia: quibus ſe
pe homines implicantur. per trabem ve

ro groſſaꝫ ⁊ duram : intelligunt peccata
mortalia difficilia. Sunt igitur aliq̃ preſi
dentes grauati peccatoꝝ magnoꝝ ſarcia:
qui ſua peccata nõ corrigunt ⁊ ſic non vi
dent trabem in oculo proprio: in ſubditis
autem paruos defectus arguunt: ⁊ ſic ſe
cundum Tho. vident feſtucaꝫ in ocl'o fra
tris ſui. ¶ Sic etiam oculus corporal' ſu
per ſe nõ reflectit: ita ꝙ ſe videat: licet vi
deat exteriora: ſic ſecundũ Baſiliũ intelle
ctus mali hominis: ſup ſe non vlt reflecti
ad conſiderand magnos defectus: ⁊ tñ p
uos iudicat aliorũ. ¶ Quantũ ad ſcdꝫ. ſ.
rephenſionem puerſitatis oris in admo
nendo dicit. aut quõ potes dicere fratri
tuo ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ doctrina ⁊ medica
mentum ſi debent cõgrue exerceri: debet
homo primo incipere a ſe ipſo: vt ſe ipm
primo doceat ⁊ curet: ⁊ poſtmod alios in
ſtruat ⁊ eis medelam cõferat. Et h̃ eſt ꝙ
hic innuitur cum dr̃ aut quõ potes dicere
fratri tuo: frater ſine vt eiciam feſtucã. i.
leue peccatũ ⁊ veniale de ocl'o tuo. i. d aia
tua. trabẽ. i. peccatũ grauius ⁊ mortale nõ
vides. q. d. ſecundũ Cirillum q grauibus
obnoxi⁹ ẽ peccatis: qual'r dãnat qui pau
ca: ⁊ quaſi nil mali cõmiſit. q. d. h̃ non põt
cõuenienter eſſe. Nam ſecũdum Grego.
Sordes tergere nõ poteſt manus que lu
tum tenet. ¶ Quantũ ad tertium. ſ. repre
henſionem puerſitatis operis in ſimulan
do dicit. O ypocrita eice primum ⁊c. Ubi
ſciendum ꝙ ypocrita dicitur qui aliud ẽ:
⁊ alid vult apparere. Et tal' ſecũdũ Tho.
eſt prelatus malus qui alios puniẽdo vlt
iuſtus videri: ⁊ tamen quantum ad ſe in
iuſtus eſt. Unde tali dicit Cirillus. te ipꝫ
primo mundum oſtendas magnis pecca
tis: conſequenter conſules proximo modi
ca cõmittãti. ¶ Iſta eiectio vitiorum ab
anima que hic intelligitur per eiectioneꝫ
trabis ab oculo fuit figurata Jo. 2. in eie
ctione aliquorũ incõpetentium d templo
Ubi dicitur ꝙ cum ylius feciſſꝫ quaſi fla

gellum de ſinuculis omnẽs eiec̃ d templo:
oues quoqꝫ ⁊ boues: ⁊ numulariorũ effu
dit es ⁊ menſas ſubuertit : ⁊ his qui ven
debant columbas dixit auferte iſta hinc:
⁊ nolite facere domum patris mei domũ
negociatiõis. Ubi ſciendum ꝙ per illud
templũ intelligi poteſt anima cuiuſlibet
hominis in qua xp̃s debet habitare per
gratiam. iuxta illud. i. cor̃. 3. Templuꝫ dei
ſanctum eſt. i. ſanctum debet eſſe: ꝙ eſtis
vos. Licet tamen ſic eſſe deberet : tamen
multi ſunt qui illud templum per diuerſi
tatem peccatorum polluunt: vt ſic de ipſis
poſſit dici illud p̃s. Polluerũt templum
ſanctum tuum. ⁊ ideo in ipſo aliquando i
ueniuntur oues. i. peccatuꝫ ypocreſis: ſub
ſpecie ouina habentes vitam lupinam.
A q̃bus nos admonet xp̃s cauere Mat.
7. d. Attendite a falſis pphis qui veniũt
ad vos in ueſtimentis ouium intrinſecus
autem ſunt lupi rapaces. Aliquãdo inue
niunt boues cornuti. i. peccatuꝫ ſuperbie.
per ꝙ homines vt cornuti elleuantur in
altum alios deprimendo. Aliquãdo inue
niuntur numularij qui ſunt ſolliciti pecu
nijs. i. peccatuꝫ auaricie: a qua nos admo
net cauere xp̃s luc̃. 12. d. Uidete ⁊ cauete
ab omni auaricia: ⁊ quare: quia eccleſiaſti
ci. 10. Nihil ſceleſtius q̃ꝫ amare pecuniaꝫ.
Aliquando inueniuntur vendentes colũ
bas. i. ſymoniaci vendẽtes bona ſpiritua
lia. per colũbas dſignata. q' i ſpẽ colũbe
ſpiritus ſ. viſus eſt non attẽdentes comi
nationem q̃ꝫ fec̃ petrus ſymoni mago vo
lenti emere donum ſpiritus ſan. act̃. 8. d.
Pecunia' tua tecum ſit i perditione quã
tum donum dei exiſtimaſti pecunia' poſ
ſideri. ¶ Iſta autem vicia inſtar xp̃i qui
eiec̃ de templo materiali predicta: debet
homo de anima ſua eicere cum ſinuculis:
qui quantum ad preſens ſpectat eſt du
plex. ſ. timoris pene eternalis ⁊ amoris
glorie celeſtis. quibus ſinuculis ꝯiunctis
debꝫ homo ſupradicta eicer̃ d anima ſua.

vt ſic domus ſua. ſ. aia non ſit domus ne
gociationis. ſ. peccati ſed domus dei in h̃
mundo per grãm ⁊ in futuro per gloriã.
Ad q̃ꝫ nos. ⁊c.

¶ In feſto corporis xp̃i. Euangelium.
42m. Introductio.

C
Aro mea vere eſt cibus ⁊
ſanguis meus vere eſt po
tus ⁊c. Jo. 6. Nos videm⁹
per experientiã ꝙ quando
res eſt in ſe nobilior ⁊ pre
tioſior ⁊ plures effectus habet magnos
⁊ vtiles tanto ſi cognoſcitur: plus diligit̃
⁊ apretiatur: ſicut patet in lapidibus pre
tioſis. Quia igitur inter ſacramẽta eccle
ſie altiſſimum ſacramentum euchariſtie
eſt in ſe nobilius ⁊ plures effect⁹ nobis
vtiles i ſe habet ideo pre ceteris apreris
ri debet ⁊ deuotius venerari. Nam quan
te pretioſitatis in ſe ſit ex h̃ potes aduer
tere quia in ipſo veraciter cõtinetur i' q
eſt. Non poteſt eſſe maioris dignitatis :
cum ſit verus filius dei. Quante v̄o vtili
tatis in ſuis effectibus patet primo quia
Chriſtus in hoc ſacramento contentus
nos ſatiat ſpiritualiter iuxta ꝙ ipſe dicit
Math. 11. Uenite ad me omnes qui labo
ratis ⁊ onerati eſtis : ⁊ ego reficiam vos.
Secundo quia vos viuificat mentaliter.
iuxta ꝙ dicit Jo. x. Ego veni vt vitaꝫ ha
beant ⁊ hũ habeant. Tertio quia nos con
ſeruat eternaliter : iuxta ꝙ dicit Jo. 10.
Oues mee vocem meam audiunt ⁊ ego
cognoſco eas. ⁊ ſequuntur me: ⁊ ego vitaꝫ
eternam do eis: ⁊ non peribunt in eternũ
Et hoc eſt ꝙ Chriſtus nobis innuit in
euangelio hodierno in quo quattuor tan
git. ſ.
Unitatẽ ꝯiungẽtẽ intimius.
Soſpitatem vigorantẽ viuacius.
Dignitatẽ excellẽtẽ ſublimius.
Perhẽnitatem pſeuerãtem plixius.

¶ Primum probat refectd ſpiritualis.
Secundum conditio vitalis. Tertium p
ceſſio ſupernalis. Quartum duratio eter
nalis. Primum in principio. Secundum
ibi. Sicut miſit me ⁊c. Tertium ibi. Hic ẽ
panis ⁊c. Quartum ibi. Non ſic mãduca
uerunt p̃res ⁊c.

Prima pars.

Q
Uantum ad primum vbi tãgit
⁊c. ꝙ probat ⁊c. dicit. Caro mea
⁊c. Ubi ſciendum ꝙ de ratione
veri cibi eſt ꝙ ex cibo ⁊ cibato fiat vnuꝫ.
Unde hic duo poſſumus conſiderare. ſ.
Cibi ⁊ potus ſpũalis entitatẽ viridicaꝫ.
Ipſiusconformitatem mirificam.
¶ Quantum ad primuꝫ dicit. Caro mea
⁊c. Ubi ſciendum ꝙ de rõne veri cibi ⁊ po
tus inter alia ſunt duo. i. ꝙ ſatiet ⁊ quod
fortificet: ſecundumhoc igitur ſic poteſt
oſtendi huius cibi. ſ. corporis ⁊ ſanguis
Chriſti. Ut arguatur ſic. Illeeſt ver⁹ ci
bus ⁊ potus qui ſatiat hominem ⁊ ipſum
fortificat. ſꝫ caro mea ⁊ ſãguis me⁹ v̄e ſati
at ⁊ fortificat. ergo. Maior ẽ manifeſta p
conditiones veri cibi. Minor probatur.
q' ille qui habꝫ vitam eternam eſt perfe
cte ſatiatus: iuxta illud p̃s. Satiabor cuꝫ
apparuerit gloria tua: ſed iuxta illd chri
ſti Jo. 5. Qui manducatmeam carnem ⁊
bibit meum ſanguinem habet vitam eter
nam. ergo iſte cibus perfecte ſatiat. ergo
caro mea vere eſt cibus ⁊c. Unde de iſto
cibo poteſt dici illud Abach. 1. Cibus ei⁹
electus. ¶ Quantum ad ſecundum dicit.
Qui manducat meam carnem ⁊c. Ubi ſci
endum quod differentia eſt inter cibum
corporalem ⁊ cibum ſpiritualem. Nam ci
bus corporalis per virtutem manducan
tis in manducantem conuertitur. Cibus
autem iſte ſpiritualis manducantem ad
ſe trahit ⁊ ſibi ſpiritualiter vnit. Ex quo
fit vt Chriſtus etiam per gratiam man
ducanti vniatur. ⁊ ſic Chriſtus ⁊ mandu
cans per vnionem ſpiritualiter ꝯformant

⁊ ſic per manducatõem huius cibi ſpũal' ⁊ potus: homo incorporatꝫ xp̃o per grãm: ⁊ eccl'e ſancte ꝑ fidem dum viuit: vt tãdẽ vniatur in pr̃ia ↄſortio beatorum. ¶ Ad illam ſpũalem manducatõem ⁊ potatõem nos inuitat xp̃s figuratiue Ezechiel'. 39. c. Conuenite ⁊ preparate: ⁊ concurrite vndiqꝫ ad victimam meam q̃ꝫ ego ymolo vobis victimam grandem ſuper mõtes yſrael vt comedatis carnes ⁊ bibatiſ ſãguinem. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per victimam itell'r xp̃s yh̃s qui dicit de ſe Jere. ij. Ego quaſi agnus manſuetus qui portatur ad victimam. Jſtam victimã. i. ſeipſum ymolauit yh̃s ſuper montes iſrael qñ in montẽ caluarie ſuper lignũ crucis voluit ymolari ꝓ nobis: iuxta illud Luc. 23. Poſtq̃ꝫ venerunt in locum q dr̃ caluarie: ibi crucifixerunt eum. Jſta dicitur victima grãdis: q: fuit ſufficiens pro toto humão genere redimendo. Qualis ãt ſit cib⁹ quem debemus comedere ⁊ potus quem debemus bibere: audi qd ſeqtur vt comedatiſ carnes ⁊c. Nam iˢ cibus caro xp̃i eſt ſub ſpecieb⁹ pãis: ſignificata per carnes agni typici: de qbus dixit dñs Moy. ⁊ ppl'o Exo. 16. Ueſpere comedetis carnes ⁊ mane ſaturabimini panibus ⁊ ſcietis q: ego ſum domin⁹ de⁹ veſter. Potus autem ẽ pretioſus ſanguis xp̃i: nobis ſub ſpecieb⁹ vini mirabil'r propiatus. Quod factuꝫ tã mirabile nob̃ ad memoriam reducẽs apoſtolus dic̃. 1. cor. 10. Ut prudentib⁹ loquor. Uos ipſi iudicate ꝙ dico calix benedictõnis: cui benediximus: nõne cõmunicatio ſanguinis xp̃i eſt: ⁊ panis queꝫ frãgim⁹ nõne pticipatõ corporis dñi eſt: qᵐ vnus panis vnũ corp⁹ multi ſumus omnes qui de vno pane ⁊ vno calice participamus. Merito ergo d̃ talib⁹ dici pt illd̃ mar. 8. Mãducauerũt ⁊ ſaturati ſunt. 2ᵃ p8.

Equitur. Sicut miſit me ⁊c.

Ubi tangit ſoſpitatem vigorãtem viuacius: ꝙ probat cõdictõ vitalis. Ubi ſciendum ꝙ vigor huius ſacramenti altiſſimi eſt viuificare animas ipſum digne recipientium. Non quidem intelligendo ſm̃ Criſoſto. de vita dicta ſimpliciter: q: iſta viuunt etiam fideles: ſed de vita que diſponit ad gloriam. Ut ſic poſſimus xp̃o in hoc ſacramento contento dicere illud Nee. 9. Tu domine viuificas omnia ⁊ exercitus celi te adorat. ¶ Secundum h̃ igitur xp̃s h̃ intẽdit talem rationem. Propter vnitatem cum Chriſto. Recipit viuacitatem a Chriſto: ſed ille qui digne recipit iſtud ſacramẽtũ habꝫ vnitatem cum Chriſto: vt pꝫ ex pte ꝓcedenti. ergo recipit vitam ab ip̃o. Jn illa rõne xp̃s ſic ꝓcedit: q: primo dic̃ ſe ꝓcedere a patre. Secundo infert ſimilitudinem qualiter iˢ qui ipſum in hoc ſacram̃to manducat viuit propter ipſum. ſecũdũ hoc igitur hic duo poſſumus conſiderar̃. Primo xp̃i a pr̃e ꝓcedẽtis: viuendi modum eternalem. Scd̃o hominis ſacramẽtum h̃ recipientiſ viuendi modũ ſpũalem. ¶ Qᵐ ad pᵐ dicit. Sicut miſit me pat̃ ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ q: d̃s pr̃ viuit ꝑ eſſentiã iuxta illud Jere. 10. Dñs ãt d̃s ver⁹ eſt: ip̃e d̃s viuẽs ⁊ rex ſempiternus: ⁊ fili⁹ ꝓcedit ab ip̃o eternal'r ideꝫ in eſſentia. ↄñs eſt ꝙ filius ſit viuens. Propter ꝙ d̃ ſeip̃o dic̃. Jo. 14. Ego ſum via veritas ⁊ vita. ¶ Quantum ad 2ᵐ dicit. Et q mãducat me ⁊ ip̃e viuit pp me. Ubi ſciendum ꝙ ſicut patris eſt viuificare: ita ⁊ filij: iuxta illud Jo. 5. Sicut enim pater ſuſcitat mortuos ⁊ viuificat: ſic ⁊ filius quos vult viuificat. Propter quod dicit apoſtolus. 1. cor. 15. Sicut in Adam omnes moriuntur: ita ⁊ in Chriſto omnes viuificabuntur. Et hoc eſt quod confortando apoſtolos Chriſtus dicit Johan. 14. Ego viuo ⁊ vos viuetis. ¶ Jn illo die vos cognoſcetis. Quia ego ſum in patre meo ⁊ vos in me. Et ego in vobis. ¶ Sed licet Chriſtus ſit vita: tamen multi miſeri ſunt qui iſtã vitã nõ ſecunt̃: ſꝫ poti⁹ ip̃am dereliquũt: de qbus cõquerendo ip̃e figuratiue loquit̃ Je. 2. d. Duo mala fec̃ ppl's me⁹: me dereliquerũt fontẽ aque viue ⁊ foderũt ſibi ciſternas diſſipatas. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ hõ general'r loquẽdo poteſt peccare dupliciter vel pccõ omiſſiõis: vel pccõ ↄmiſſionis. primũ modũ tangit cũ dicit dereliquerũt me fontẽ aque viue. ſ. nõ faciẽdo q̃ facere tenebat̃. Quorꝫ cuilibet reprehẽdẽdo dr̃ Deute. 31. Deũ qui te genuit dereliquiſti oblitus es dñi cre. t. Scd̃m modũ inuit cum dicit ⁊ foderunt ciſternas diſſipatas. Ut ſic de quolibet tali dici poſſit illud Prouer. 16. Uir impius fodit malũ: ⁊ in labijs eius ignis ardeſcit.

Tertia pars.

Equit̃. Hic eſt panis viuus ⁊c.

Ubi rãgit dignitatẽ excellentẽ ſublimi⁹ ꝙ ꝓbat ꝓceſſio ſupnal'

Ubi ſciendũ ꝙ in h̃ ꝙ xp̃s dicit. Hic eſt panis viu⁹ qui de celo deſcẽdit quattuor poſſumus ↄſiderare. Primo ꝙ xp̃s ẽ ip̃e panis iuxta ꝙ dicit Jo. 6. Ego ſum panis viu⁹ qui de celo deſcendi. Secũdo ꝙ xp̃s q̃ꝫtum ad carnẽ principal'r dr̃ iſte panis. iuxta ꝙ dicit Jo. 6. Panis quẽ ego dabo caro mea ẽ ꝓ mundi vita. Tertio ꝙ iſte panis. i. caro xp̃i eſt verbo dei vnit⁹. iuxta illud Jo. 1. Uerbũ caro factũ eſt ⁊ habi. in nob̃. 4° ꝙ lꝫ iſte panis rõne diuinitatis dicat̃ deſcẽdiſſe: tñ rõne humanitatis eſt de virgine natus. vt ſic poſſit veraciter dicere illud ſapien. 7. Sum quidẽ ⁊ ego mortalis hõ ⁊ ex genere terreno illi⁹ qui prior factus eſt ⁊ in ventre matris factus ſum caro. ¶ Sciendum eſt aũt circa iſtam partem vbi ſit mentio de iſto ſacramento ſub nomine panis ꝙ iſte eſt panis

Azimus habẽs oẽm pudorẽ.
Celicus habens oẽm saporẽ.
Angelicus habens oẽm decorẽ.
Uiuificus habens oẽm vigorẽ.

¶ Primo eſt panis azimus habens oẽꝫ pudorẽ. Nã ꝑ panẽ azimũ dulcẽ ⁊ ſapiduꝫ ſine fermẽti agredine itelligitur puritas ⁊ mũditia huius ſacramenti q̃ꝫ in ſe continet: ⁊ q̃ꝫ ip̃m recipiens dꝫ in ſe habere. iuxta illud. 1. Cor. 5. Jtaqꝫ inquit epulemur nõ in fermẽto veteri nec in fermento malitie ⁊ nequitie ſꝫ in azimis ſinceritatis ⁊ veritatis. ¶ Secundo ẽ panis celicus habens oẽm ſaporem. Uñ Jo. 6. Ego ſum panis viu⁹ qui de celo deſcendi. Et ſapientie. 16. Panẽ de celo preſtitiſti eis ſine labore oẽ delectamentũ in ſe habenteꝫ ⁊ oẽm saporẽ ſuauitatis. ¶ Tertio eſt panis angelicus habens oẽm decorẽ. Nam xp̃s ſub ſpeciebus panis in ſacramento contentus ẽ ſponſus forma pre filijs hominũ in p̃s. Jn quẽ iuxta. i. Pe. 1. deſiderant angeli proſpicere. ⁊ de quo p̃s. Panem angelorꝫ manducauit hõ. ¶ Quarto eſt panis viuificus habens oẽm vigorem. Nam iſte panis non ſolum ↄſeruat corporis vitam vt panis material'. ſed auget ⁊ nutrit ſpiritualẽ. Unde dicit Jo. 6. Ego ſum panis vite qui venit ad me non exuriet: ⁊ qui credit non ſitiet vnquam. ¶ Sciendum eſt etiã ꝙ iſte glorioſus panis. i. xp̃s eſt.

Jnimicorum debelatiuus.
Beneficiorꝫ recompenſatiuus.
Puſilorꝫ confortatiuus.
Supernorum acquiſitiu⁹.

¶ Primo ẽ inimicorꝫ debelatiu⁹: Nam xp̃s ſua fortitudine vincit mundũ ⁊ vitia iuxta ꝙ ipſe dicit Jo. 16. Confidite quia ego vici mundum. Uicit etiam dyaboluꝫ quando ipſum debellauit in cruce ⁊ extraxit patres veteris teſtamenti de limbo. ¶ Hoc autem fuit nobis figuratum Judicum. 7. vbi ſententialiter dicitur ꝙ cum Gedeon pugnaret contra madianitas: fuit vir qui vidit ſomnium quem narrans proximo ſuo dixit: vidi ſomnium ⁊ videbatur mihi quaſi ſubcinericius panis ex

Euangelium.42ᵐ.

oꝛdeo volui ⁊ in madiã caſtra deſcẽdere:
cunqꝫ ꝑueniſſet ad tabernaculũ: percuſit
illud atqꝫ ſubuertit ⁊ terꝛe funditus coe
quauit. Cui ille cui narꝛabat ſomniũ: non
eſt inquit h̃ aliud niſi gladius gedeonis:
tradidit enim deus i manus eius madiã
⁊ omnia caſtra eius ꝙ quidẽ ſic factuꝫ ẽ.
¶ Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ madianitas qui iter
pꝛetant̃ iniqui intelligũtur demones qui
humano generi inimicãtur. Per taberna
culum vero intelligit̃ lymbus in quo de
mones: patres veteris teſti detinebant ca
ptiuos. per panem vero oꝛdeaceũ ⁊ cineri
ceum intelligitur xp̃s q dr̃ panis ſubcine
ricius q: ſicut iſte panis virtute caloꝛis de
coquitur ſub cineribꝰ. ſic dei filius ex dile
ctione q̃ꝫ ad genus humanũ habuit ſub ci
neribus nr̃e moꝛtalitatis coctus dici po
tuit: qñ nr̃am humanitatẽ aſſumpſit. Oꝛ
deaceus ãt dr̃ q: ſicut oꝛdeum hꝫ aſperita
tem in coꝛtice: eſt tñ granũ ſalubꝛe infir
mis. ſic xp̃s aſpitatẽ ſuſtinuit in paſſione
q̃ꝫ pꝛo nobis poꝛtauit acerbiſſima. que ta
men fuit peccatoꝛuꝫ totius humani gene
ris ſanatiua. Hic panis tunc deſcendiſſe
dicitur in tabernaculũ madiã: qñ illa glo
rioſa aĩa xp̃i lꝫ ſeꝑata a coꝛpoꝛe tñ diuini
tati ꝯiuncta in iſto triduo quo xp̃s in ſepul
cro iacuit: deſcendit ad lymbum. ⁊ inde
deſtructis poꝛtis. poꝛtis inferni ⁊ ſuꝑata
poteſtate dyaboli extraxit patres vete
ris teſti. Queꝫ quidẽ lymbũ inſtar taber
naculi ꝑcuſit ⁊ ſubuertit funditꝰ coequãs
ipſm terꝛe: q ex tunc lymbus pr̃ꝫ non fuit
locus per ſe diſtinctus ſꝫ coniunctꝰ fuit i
ferno. ¶ Secundo iſte panis eſt beneficioꝝ
recõpenſatiuꝰ. Nã xp̃s vt in oĩbus oſten
deret debere regratiari deo pr̃i ſuo re
gratiabatur in actibus ſuis. iuxta ꝙ de
ipſo dr̃ Jo. xj. ꝙ volens reſuſcitare lazarũ
elleuatis oculis dixit: pater gratias ago
tibi quia audiſti me. In inſtitutione etiã
huius ſacramenti grãs deo egit. ¶ Hoc
autem fuit figuratum Geñ. 14. vbi ſenten

tentialiter dr̃ ꝙ cum quattuoꝛ reges pu
gnaſſent ꝯtra. 5. ⁊ eos deuiciſſẽt: ⁊ captiuũ
deduxiſſent loth ⁊ oẽm ſubſtantiã eiꝰ nũ
ciatum fuit abꝛae: q inſecutus eſt illos.
q̃ttuoꝛ reges ⁊ abſtulit eis ſpolia: lothqꝫ
de ipſoꝝ manibus liberauit. Quod factũ
tã magne ꝓbitatis videns melchiſedech
rex ſalẽ: qui erat ſacerdos dĩ: in recõpen
ſationem tanti beneficij obtulit Abꝛae pa
nẽ ⁊ vinũ. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ per illos q̃t
tuoꝛ reges: intelligunt̃ demones: cuiꝰ rõ
eſt: q: ſicut pꝛimus numerꝰ q recedit a ter
nario eſt quaternarius: ſic pꝛima creatura
que receſſit a deo trino ⁊ vno fuerũt dmo
nes. Per. 5. vero reges intelligunt̃ pꝛimi
parentes: cuius rõ eſt q: cum eſſent a do
creati i rectitudine rõnis tñ derelinquen
tes rõnis rectum iudiciũ ſecuti ſunt ſen
ſualitatem vt beſtie que cõtinet. 5. ſenſus
coꝛpoꝛis. Demones ãt ſignificati ꝑ q̃ttu
oꝛ reges fecerunt pꝛeliũ ꝯ. 5. i. contra pꝛi
mos parentes: qñ ipſos tẽptauerunt vt fa
cerẽt ꝯ diuinũ p̃ceptum. In qua pugna vt
dbiles ſequẽtes ſenſualitateꝫ ſuccubuerũt
totalr̃ conſentiẽtes eoꝛum ſuggeſtionibꝰ.
⁊ ſic fuerunt miſerabiliter captiuati. Un
de ⁊ Loth. i. Adaꝫ ſignificatus per Loth
qui interpꝛetatur declinans: quia ipſe de
clinauit a diuino pꝛecepto: expoliatꝰ fu
it a ſua ſubſtantia: quia perdidit dõa gra
tuita: ⁊ captiuatus viribus naturalibus.
¶ Sic autem captiuato: ⁊ per conſeq̃ns
omnis poſteritas ſua: venerunt nũcij ad
Abꝛaam patriarcham. i. ad dei filium pa
trem multarum gentium: quia omnium
creaturarum. d. illud ps. Emitte manum
tuam de alto eri. me ⁊ li. me de aq̃s mul.
⁊ de manu filioꝛum alienoꝛum. Quoꝛum
vota deus ex alto reſpiciens: humanum
genus volens liberare: venit in mundum
⁊ ſicut foꝛtis bellatoꝛ contra dyaboluꝫ ab
ſtulit ſpolia: quia totum genus humanũ
de ipſius ſeruitute liberauit: necnõ ⁊ loth
i. Adam cum alijs patribus veteris teſti

menti extraxit de carcere in quo detine
bantur captiui. ¶ In recompenſatione ãt
tanti beneficij melchi. debꝫ offerre Abꝛae
pa. ⁊ vium. Ubi ſciendum ꝙ per melchi.
ſacerdotem itelligitur quilibet ſacerdos
qui rex dr̃ ad deſignandum dignitatem
ſacerdotij. ſalem vero q iterpꝛetatur pax:
q: ipſe debet eſſe pacificus. Iſte igitur in
ſtar Melchi. dbet offerre Abꝛahe. i. xp̃o
panem ⁊ vi. i. hoc ſacramẽtuꝫ euchariſtie
ſub ſpeciebus panis ⁊ vini a domino iſti
tutus. ¶ Tertio iſte panis eſt puſilloꝛuꝫ
confoꝛtatiuus. Nam Chꝛiſtus in hoc ſa
cramento contentus: in omnibus nos cõ
foꝛtat: iuxta ꝙ de ipſo dicitur Math. 17.
ꝙ cum diſcipuli audiſſent vocem patris
de nube dicens. hic eſt filius meus di
lectus ⁊ timentes cecidiſſent in faciem
ſuam: acceſſit yh̃s ⁊ tetigit eos. dicens
ſurgite ⁊ nolite timere. ꝙ cognoſcens
Apl'ꝰ dicit. 2. thi. 4. Dominus eniꝫ mihi
aſtitit ⁊ confoꝛtauit me. ¶ Hoc ãt fuit fi
guratum Gene. 18. vbi ſententialiter dici
tur ꝙ cum Abꝛaã vidiſſet tres viros trã
ſeuntes per viam: inuitauit eos ad hoſpi
tium di. lauentur pedes noſtri ⁊ requi.
ſub arboꝛe ponamqꝫ bu. pa. ⁊ confoꝛtetur
coꝛ veſtrum: ⁊ ſic tranſibitis: ꝙ ⁊ factum
eſt: quia obtulit panem ⁊ carnes vituli ⁊
lac ⁊ butirum: qui comederunt ⁊ poſtea
abierunt. Ubi ſciendum ꝙ per iſtos tres
viros ambulantes per viam intelligi poſ
ſunt homines viatoꝛes. per Abꝛaam qui
cõmendatur de fide ⁊ obedientia. iuxta il
lud Geñ. 15. Credidit Abꝛaaꝫ deo ⁊ repu
tatum eſt ei ad iuſtitiã intelligitur ſancta
mater eccleſia: que vt deo obediens debet
in fide manere: ⁊ ipſaꝫ pꝛo viribus defen
ſare. Hoc igitur: omnes viatoꝛes inuitat
vt ad ſuum hoſpitium veniant. i. ad vnita
tem fidei ⁊ caritatis. vbi debent pacifice
cõmoꝛari. ¶ Quid autem inuitatis ſua
deat. audi qd ſeq̃tur. lauent̃ inq̃t ⁊c. Ubi
ſciẽdum ꝙ per iſtam ablutõem pedum:

ꝑ quos intelligunt̃ affectus: intelligit̃ ſpi
ritualis ablutio aĩe a pccis. Ad q̃ꝫ quideꝫ
admonemur Iſa. 1. vbi dr̃. Lauamini mũ
di eſtote auferte malũ cogi. vr̃aꝝ ab ocu
lis meis: quieſcite agere ꝑuerſe: diſcite be
ne facere. Per arboꝛẽ ſub qua inuitantur
quieſcere: intelligit̃ crux ⁊ paſſio xp̃i: ſub
qua debẽt hoĩes ipſam recogitando deuo
tius cõtẽplari. Ut ſic dicat quilibet illud
Cant. 2. Sub vmbꝛa illiꝰ quẽ deſiderauẽ
ram ſedi. ⁊ fructus eiꝰ dulcis gutturi meo.
¶ Quid ãt iſtis pꝛomittat ſequitur: po
nam inquit bu. ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ buce
lam panis coꝛ hoĩs ꝯfoꝛtantẽ intelligitur
illud altiſſimũ ſacramentũ inſtitutũ ſub
ſpẽbus panis ⁊ vini. de quo ps. Panis
coꝛ homis ꝯfirmat. Signãter ãt dicit ꝙ
attulit eis panes ⁊ carnes ⁊ lac ⁊ bu. quia
hoc ſacramentũ lꝫ ſub ſpeciebꝰ panis ap
pareat: tñ in ſe veraciter ꝯtinet carnes fi
lius vituli yeſu q ꝓ nobis fuit ymolatus
in cruce: qbꝰ lac albũ ⁊ butirum pingue
adiungit̃: vt ex hoc detur nob itelligi pu
ritas ſacri in lactis albedine ⁊ habundã
tia gratie i butiri pinguedine. ¶ 4o ille
panis eſt ſuperioꝝ acq̃ſitiuꝰ. Nam ꝑ xp̃ꝫ
in hoc ſacro contentum habemus vitam
eternam. iuxta illud Jo. 5. Uitam eternaꝫ
dedit nobis deus. ⁊ h̃ vita in filio eius ẽ:
qui habet filium habet vitam. Uñ apoſt.
col. 3. Cum Chꝛiſtus apparuerit vita ve
ſtra: tunc ⁊ vos apparebitis cum illo in
gloꝛia. ¶ Hoc autem fuit figuratum. 3.
Re. 19. vbi ſnialr̃ dr̃ ꝙ cum Elyas fugeret
perſecutõem impijſſime Iſabel' iuit in de
ſertum: qui attediatus viuere: petiuit vt
moꝛeretur: pꝛoiecitqꝫ ſe ⁊ obdoꝛmiuit in
vmbꝛa iuniperi. Et ecce angelus domini
tetigit illum ⁊ dixit illi: ſurge: comede:
q ſurgens reſpexit ⁊ ec. ad caput ſuuꝫ ſb
cinericius panis ⁊ vas aque. Comedit
ergo ⁊ bibit: rurſumqꝫ obdoꝛmiuit. An
geluſqꝫ domini ſecundo tetigit eum. Di
xitqꝫ illi. Surge ⁊ comede. Grandis

enim tibi reſtat via: q cũm ſurrexiſſꝫ co. ⁊
bi. ⁊ ambula. in for, ci. illius. 40. diebus: ⁊
40. noctibus vſqꝫ ad montem dei oreb.
¶ Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ ieſabelez ipijſſimã ⁊
ꝑſecutione bonoꝝ: q̃ interpretaꝛ ſterquili
nium: intellr̃ dyabolus qui inſtar ſterqui
linij ꝑ peccati maculã ẽ fetidus: q bonis
⁊ iuſtis inimicaꝛ. Per elyã vero ſanctum
intellr̃ quilibꝫ fidelr̃ xp̃ianus. Quãdo igi
tur aliquis bonus ſentit ſe tẽptari ⁊ ꝑſeq
a dyabolo dꝫ fugeꝛ ad deſertũ. i. ad pñiaꝫ.
Ut ſic iuxta illud Mat. 4. exẽplo xp̃i du
catur in deſertũ a ſpũ. Et attediatꝰ d̃ val
le huius miſerie dr̃e cum ap̃lo. phi. i. Cu
pio diſſolui ⁊ eſſe cuꝫ xp̃o. ¶ Sꝫ aduerte
qd de elya dr̃. Nam ꝓicẽ ſe ⁊c. Nã aliquã
do fatigatus auſteritate pñie in operibꝰ
virtuoſis pigreſcit: ⁊ tũc dr̃ dormire: ⁊ in
vmbra iuniperi q̃ eſt arbor ſpinoſa: q: talr̃
ſentit punctiões ꝑ remorſum. ¶ Conſide
ra tam̃ diuinã clementiã hoiem pigruꝫ ad
virtuoſa excitãtem. Nam dr̃ ꝙ angelus
dñi ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ per iᵐ angelum
intellr̃ bona inſpiratio q̃ꝫ ds imittit hoi:
vt a ſomno ſurgere nõ pigreſcat. Sic aũt
excitatus inuenit ad cap̃ ſuũ ſubcinericiũ
panem ⁊ vas aque. Per aq̃ꝫ enim intelli
gitur diuina gr̃a q̃ preparaꝛ cuilibꝫ. Per
panem vero ſubcinerciũ h̃ altiſſimũ ſacra
mentũ ꝙ eſt vr̃m viaticũ dum viuimꝰ in
h̃ mundo. quo inſtar elye dꝫ quilibꝫ refici
⁊ ire ꝑ deſertũ penitentie vſqꝫ ad monteꝫ
dei oreb. qui interpretaꝛ menſa ſiue ardor
i. ad celeſteꝫ patriã in qua ẽ plena refectõ
cum ardore caritatꝫ. ¶ Sꝫ nota ꝙ elyas
bis excitaꝛ ⁊c. quia aliquãdo homo recip̃
diuinam gr̃am ⁊ h̃ altiſſimũ ſacramentuꝫ
⁊ poſtea iterũ pigreſcit: aliquãdo vero ꝑ
ſeuerat: ⁊ iᶜ amplius nõ dr̃ dormire.

Quarta pars.

Equit. Nõ ſicͥ mãducauerũt ⁊c.
Ubi tangit ꝓhẽnitateꝫ ꝑſeuerã
tem ꝓlixius. ꝙ ꝓbat duratio eꝛ
nalr̃. Ubi ſciendum ꝙ huius ſacramñti figu
ra fuit mãna quo ds pauit filios iſrl̃. Fi
gura vero nõ eſt tante efficatie ſicͥ ẽ figu
ratum. Jõ ſcd̃ꝫ Bed. lꝫ mãna nõ daret hoi
vitam nec gr̃am: h̃ tñ ſacramentũ dat vi
tam eternam. ⁊ ſic viuũt i eternũ. ¶ Sciẽ
dum eſt ẽt ſcd̃m Criſo. ꝙ ſicͥ fuit dño poſ
ſibile ꝑ mãna per. 40. annos paſceꝛ filios
iſrl̃ i deſerto: ita ẽ ſibi poſſibile per iᵐ ſpi
ritualem cibũ dare vitã eternã. iuxta illd̃
Jo. Ego ſuꝫ panis viuꝰ q de celo d̃
ſcendi: ſi qs mã. ex h̃ pãe vi. in eter. ⁊ pa.
queꝫ ego dabo caro mea ẽ pro mũdi vita.

Tranſgreſſio.

Ciendum ẽ circa totũ iſtud eua
geliũ de quo fit mentio d̃ magni
tudine ⁊ virtute huius ſacramẽ
ti ꝙ de ipſo dr̃e poſſumus illud apoſtoli
ep̃h. 5. Sacramentũ h̃ magnũ eſt. Naꝫ ita
magnũ ⁊ mirabile ẽ ꝙ ñ poteſt a viatore
totaliter cõprehendi: q: ꝑs. Magnitudi
nis eius nõ eſt finis. ¶ Si ãt queraꝛ a ꝓ
dicante q̃ ſunt mirabilia huius ſacramñti:
põt reſponderi illud ꝙ dicit ſapientia d̃
ſe prouer. 8. Audite inq̃t qᵐ de rebus ma
gnis locutura ſuꝫ ⁊ aperienꝛ labia mea vt
recta ꝓdicent. ¶ Sciendũ eſt ãt ꝙ inuẽio
magnitudineꝫ huiꝰ ſacramẽti altiſſimi.
Exhibitiuã admiratõis.
Explicatiuã figuratiõis.
Excitatiuã conſideratiõis.
¶ Primũ inuenio huiꝰ ſacramñti magni
tudinẽ exhibitiuã admiratiõis. Ubi ſcien
dum ꝙ in h̃ ſacramẽto inter alia inuenio
7. mira. ſ.
Quõ vna res i aliam conuertaꝛ.
Quõ magnũ corpus i ꝑuo loco capiaꝛ.
Quõ idẽ corpꝰ in locis ꝑlibꝰ videaꝛ.
Quõ ſine ſb̃o: accidens ſuſtentaꝛ.
Quõ purũ accidẽs ꝑcialiter diuidaꝛ.
Quõ ab accidẽte aliquis nutriaꝛ.
Quõ de accidente ſubſtãtia generaꝛ.
¶ Hec aũt oia reperiunꝛ in h̃ ſacramñto.
Nam in ipo. Primo ſubſtantia pãis trã
ſubſtantiaꝛ in corpus xp̃i verũ. Secundo

corpꝰ xp̃i ita magnũ ſicut fuit in cruce: ⁊
ſicut nunc eſt in celo: infra q̃ꝫtitatẽ parue
hoſtie ꝯtinetur. Tertio idẽ corpus miro
vr̃ in diuerſis altaribus. Quarto eadem
q̃ꝫtitas q̃ prius fuit accidẽs panis ibi re
manet ſine pane. Quinto purũ accidens
frangiꝛ ⁊ diuiditur ſicut pꝫ q: hoſtia con
ſecrata diuiditur vbi nõ eſt ſubſtantia pa
nis: nec tñ corpus xp̃i ꝙ ibi continetꝛ diui
ditur ſꝫ ipſa q̃ꝫtitas ſola. Sexto de ſpẽbꝰ
illis conſecratis hõ poſſet nutriri ſicut pꝫ
per Glo. ſuper illud. i. Cor. ij. Unus qui
dem exurit alius aũt ebrius eſt. Septio
ex ipſis accidentibus ſi nimis per iniuri
am vel negligentiã dimittantur poſſet ali
qua ſubſtantia: puta vermis generari.
¶ Sciendum eſt ãt ꝙ lꝫ poſſibilitas hoꝝ
poſſit aliqualr̃ oſtendi: tñ ꝙ ſic fit de ſcõ
nobis eſt creditũ: ⁊ ex h̃ nobis meritum
cumulaꝛ. Nã teſte Grego. Fides non hꝫ
meritũ cui humana rõ prebet expimentũ
⁊ iõ nobis ſunt valde mira. vnde Job. 7.
Facit magna ⁊ inſcrutabilia: ⁊ mirabilia
abſqꝫ numero. ¶ Unñ h̃ ſacramñtuꝫ ſic ma
gnum ⁊ inſcrutabile põt figurari per iᵐ
librũ de quo dicit Jo. apoc. 5. Uidi in de
xtera ſedẽtis ſuꝑ thronũ librũ ſcriptũ itꝰ
⁊ foris ſignatum ſigillis. 7. ¶ Ubi ſcien
dum ꝙ ꝑ iᵐ librũ intelligitur h̃ ſacramẽ
tum ꝙ inſtar libri cõtinentis ſcientia. cõ
tinet dei virtutẽ ⁊ ſapientiã xp̃m: qui in
dexterã dei dr̃: q: potẽtia humana h̃ ſacra
mentũ non cõficitur ſꝫ diuina. Qui etiam
ſcriptus intus ⁊ foris dr̃: q: intus cõtinet
verum corpus xp̃i: ⁊ exterius accidentia
panis. Qui ſignanter dr̃. 7. ſigillis ſigna
tus ꝑꝑ illa. 7. dicta ſuꝑius mirabilia ma
gna. ¶ Secũdo inuenio magnitudinẽ hu
ius ſacramñti explicatiuã figuratõis. Ubi
ſciendum ꝙ in hoc ſacramento. 7. iuenio
que nobis explicant. 7. figuras veteris te
ſtamenti. Nam hoc ſacramentum eſt.
Ignitiuum dilectionis.
Inductiuũ compunctionis.
Allectiuũ deuotionis.
Effectiuũ vnionis.
Exmoratiuũ paſſionis.
Roboratiuũ actionis.
Dulcoratiuũ refectionis.
¶ Propter primũ nobis explicat figurã
agni typici imolati. Propter ſᵐ figuraꝫ
gedeonis eduli elixati. Propter tertium
figurã mellis i ore leõis ꝑuati. Propter
4ᵐ figurã ſacrificij noe de mũdis aialibꝰ
imolati. Propter 5ᵐ figurã iterfecti vitu
li ſaginati. Propter 6ᵐ figurã viuiſſe pro
portõis. Propter 7ᵐ figura mãne ſuauis
deguſtatõis. ¶ Pᵒ h̃ ſacramẽtũ eſt igni
tiuũ dilectõis. Nã multũ dꝫ h̃ ſacramentũ
caritatẽ icẽdere cũ ipm ꝯſpicimꝰ a xp̃o ex
dilectõe q̃ꝫ ad humanũ genꝰ hũit iſtitutũ
ad ꝙ nos admõet ap̃ls Jo. i. cañ. ſua. 4. c.
Nos ergo diligamꝰ deũ q: ipſe prior dile
xit nos. ¶ Rõne ãt huiꝰ ẽ explicatiuũ il
liꝰ figure agni typici de q̃ ſnialr̃ dcm̃ fuit
filijs iſrael pꝰ ipſoꝝ exitũ de egypto Exo.
12. ꝙ. ſ. certo ⁊ determiato tp̃e agnũ ãnicu
luꝫ ſine macula ꝑ domos ſuas ⁊ familias
occiderẽt ⁊ ederẽt eius carnes aſſas igiꝛ
⁊ pães azios cũ latucis agreſtibꝰ. ¶ Ubi
ſciẽdũ ꝙ ꝑ iᵐ agnũ aial inocẽs itelligitur
xp̃s q iuxta illud Jo. i. ẽ agnꝰ dei q tollit
peccã mũdi. q ſignãter dr̃ ãniculꝰ. i. vniꝰ an
ni. q: in ipſo ẽ ſacrificiũ inouatũ. Nã i lege
Moy. offerebanꝛ deo aialia ⁊ volucres ⁊
peccora. ſꝫ i h̃ ſacrõ offerꝛ nouũ ſacrificiuꝫ
q: corpꝰ xp̃i verũ. Dr̃ ẽt agnꝰ iᶜ maſculꝰ
q: nihil hꝫ molle nihil femineũ: ſꝫ ẽ ſtabl̃
le ⁊ virile. Dr̃ etiam ſine macula: q: iuxta
i. pe. 2. Chriſtꝰ peccatũ non fecͥ nec inuen
tus eſt dolꝰ i ore eiꝰ. Iſtum agnum. i. xp̃ꝫ
d̃bemꝰ comedere certo ⁊ d̃terminato tp̃e:
q: q̃libꝫ fidelis ⁊ verꝰ xp̃ianꝰ ex precepto
eccl̃e: ſic ſe dꝫ diſponere ꝙ ſaltem ſemel in
anno. ſ. i paſcate poſſ̃ ⁊ ipm dignum reci
pere. Signanter auteꝫ ſubiungiꝛ vt come
dant panes azimos. quia carnes huiꝰ ve
ri agni non typici. ſ. xp̃i ſunt de panibus

azimis: dum virtute diuina panis tráſub
ſtantiaẜ in corp⁹ xp̄i verꝫ. Non aūt vacat
a miſterio ꝙ carnes igni aſſantur: q꞉ h̄ ſa
cramentū dꝫ ſumi cū caritatꝭ incēdio. Qđ
aūt additur cū latucis agreſtibus: h̄ dēſi
gnat ꝙ h̄ ſacramentū ſumaẜ cū paſſionis
xp̄i memoria q̄ꝫ ꝓ nobis portauit acerbā.
⁋ Secundo h̄ ſacramentū ē inductiuū cō
punctiōis. Nam multū dꝫ hō attēdēs ma
gnitudinē hui⁹ ſacramēti ꝯpungi mētalr̄
ſi pri⁹ ꝯmiſerat aliqua pp̄ q̄ repellebaẜ a
receptiōe eius ꝯdigna. ⁋ Rōne āt huius
fuit explicatuꝫ figuratie edi elixati: đ q̄
ſnial'r dr̄ Judicū. 6. ꝙ cū angelus dn̄i ap
paruiſſet Gedeoni: tulit Gedeon edū ⁊ co
xit i aqua ⁊ portauit carnes ⁊ azimos pa
nes in caniſtro: ⁊ ius carniū in olla: ⁊ ob
tulit angelo ſubter quercū: cui dixit ange
lus tolle carnes ⁊ azimos panes: ⁊ pone
ſupra petrā ⁊ ius deſup fundū: ꝙ cuꝫ feciſ
ſet angelus dn̄i extendit virgam q̄ꝫ tene
bat i manu: ⁊ tetigit carnes ⁊ azimos pa
nes aſcēditqꝫ ignis de petra: ⁊ carnes azi
moſqꝫ panes ꝯſumpſit. ⁋ Ubi ſciendū ꝙ
p̄ 1m angelū intelligiẜ de⁹ qui tunc appet
hoi q̄n aliquā bonā inſpirationē imittit.
Et tunc hō inſtar Gedeonis dꝫ offerre ſi
bi ſacrificiū: edū ſ. elixatū ⁊c. Ubi ſciendū
ꝙ per 1m edum intelligiẜ xp̄s. Nā ſicut
edus imolabaẜ a multitudine filiorꝫ Iſra
el ad veſperam ꝓ pccō vt hētur Exo. 12.
ſic xp̄s imolatus fuit a iudeis in cruce ꝓ
pccis humani generis abluendis: ⁊ h̄ ad
veſpam: q꞉ hora veſptina quinte ferie: iu
das ꝓdito: ip̄m iudeis tradit: ⁊ pecuniā
ab ipſis recepit: hora ēt veſptina. 6. ferie
i. tendente dieꝫ ad veſpam: xp̄s fuit ꝓ no
bis imolatus in cruce: q꞉ circa horā nonā
ſp̄m tradidit deo pr̄i. ⁋ Dr̄ edus i'lixa
tus ad deſignandum ꝙ ad ip̄m debemus
accedere cum fluuio lacrimarū cuius car
nibus adduntur panes azimi: q꞉ vt ſupra
dictum eſt: de panibus azimis carnes i'
ꝯſecrantur. Quibus ius ſiue brodiuꝫ pin

gue adiungitur: ꝙ gratiam ſp̄us ſ. ſignifi
cat: q꞉ nullus dꝫ ad ip̄m accedere niſi cuꝫ
ſp̄us ſ. gratia que indigna ſuſceptōe ipſi⁹
augumētatur in homie. Uel ideo ius car
nibus ⁊ panibus iungitur: vt itelligam⁹
ꝙ in h̄ ſacramento: plenitudo pinguedis
ſp̄us ſ. gr̄e continetur. ⁋ Hoc igiẜ ſacra
mentum homo dꝫ inſtar Gedeonis offer
re deo ſignificato per angelū: ⁊ h̄ ſub quer
cu q̄ ē arbor fortiſſima. i. cū memoria cru
cis ⁊ paſſionis xp̄i ſignificate ꝑ fortem ar
borem: in qua dyabolū inimicū humani
generis debellaẜ. ⁋ Sed aduerte qđ an
gelus dixerit Gedeoni: q꞉ ꝙ poneret que
obtulerat ſupra petrā de qua exiuit ignis
⁊ flāma ſurſum aſcendēs. Ubi ſciendū ꝙ
p̄ petrā que eſt fundamentū materiał he
dificij intelligiẜ fides q̄ fundamentū eſt
aliarꝫ virtutū. Per ignē āt intelligiẜ cari
tas. Per aſcenſum vero flāme ſpes pōt
deſignari. Nā fides inſtar petre hoiem fir
mat: caritas iflāmat: ſpes ſurſum elleuat.
Dꝫ igiẜ hō h̄ ſacramentū offerre cū fide
firma caritate inflāmante ⁊ ſpe ellēuāte.
⁋ Qualiter autem oblatio Gedeonis
perfecta fuerit audi quid ſequitur. quia
h̄ fuit quando angelus oblationem virga
tetigit. ⁊ non ante. Ubi ſciendum ꝙ per
virgam illam intelligitur diuina potētia
oium regitiua. Naꝫ videmus ꝙ rectores
terrarum in ſignum dn̄ij virgaꝫ portant.
Ad deſignandum igiẜ ꝙ h̄ ſacramentum
mirificum non ꝯficitur humana virtute:
ſed ſolū diuina potētia h̄ agente principa
liter lꝫ hoies miniſtros huius ſacramēti
inſtituerit: ideo Gedeonis oblatio nō fu
it ante perfecta: q̄ꝫ angelus tetigerit ip̄aꝫ
virga: quia re vera niſi aſſit diuina poten
tia virtus humana ad h̄ ſufficere non va
leret. ⁋ Tertio hoc ſacramentū eſt alecti
uum deuotionis. Nam qui debet hoc ſa
cramentum recipere debet multum eē de
uotus ad q̄ꝫ deuotionē habendā ſacramē
tum h̄ nos inducit. ⁋ Ratione autē hui⁹

fuit explicatiuū figure mell' inuenti a Sā
ſone in ore leonis. de qua ſententialr̄ dicit
iudic. 14. ꝙ Sanſon i itinere poſitus inue
nit in ore leonis mortui exām apū ⁊ fauū
mell': đ quo comedit in via: deditqꝫ patri
ſuo ⁊ matri: q̄ comederūt de ipſo. ⁋ Ubi
ſciendum ꝙ ꝑ Sanſonem poſitū in itinere
intellr̄ quilibꝫ viator. Per leoneꝫ mortuū
intelligiẜ xp̄s paſſuꝰ ⁊ mortu⁹. qui iuxta
illud apoc. 5. ē leo đ tribu iuda: radix dđ.
Per mel aūt ſua dulcedie guſtū alliciēs:
intellr̄ h̄ ſacramentū alliciens hoiem ad
deuotiōem internā. ⁋ Sic igitur Sanſon
in itinere poſitus inuenit fauū mell' i ore
leonis mortui: ſic q̄libet viator in xp̄o ꝓ
nob̄ in cruce mortuo inuenit h̄ ſacramen
tum: quo inſtar Sanſonis dꝫ in via refici.
i. dum viuit eo per deuotionem paſci.
Nec vacat ꝙ dr̄ ꝙ đdit patri ⁊ mr̄i quia
h̄ ſacramentū eſt generale viatič a xp̄o i
ſtitutū tam pro viris q̄ꝫ pro mulieribus:
licet ei⁹ ꝯſecratio ⁊ miniſtratio cōmiſſa
ſit ſol' viris. ⁋ 4° h̄ ſacramentū eſt effe
ctiuū vnionis. Nā ꝑ h̄ ſacramētū fit obl'o
deo grata ꝑ q̄ꝫ genus humanū recōciliaẜ
cum ipſo: iuxta ꝙ de xp̄o in h̄ ſacramēto
cōtento dicitur eph. 2. ꝙ ipſe ē pax noſtra
qui feč vtraqꝫ vnum. ⁋ Ratione autem
hui⁹ fuit explicatum figuratiue oblatōis
noe de quo ſententialr̄ dicitur gen̄. ꝙ noe
poſt diluuiū egreſſus de archa hedifica
uit altare dn̄o ⁊ tollens de cunctis pec
coribus ⁊ volucribus mundis obtulit ho
locauſta ſuper altaẜ odoratuſqꝫ eſt domi
nus odoreꝫ ſuauitatis: ⁊ ait noe: nequaq̄ꝫ
vltra maledicaꝫ terre propter homines:
⁊ ſic pacificatus fuit deus cum homine.
⁋ Ubi ſciendum ꝙ per Noe quem đus
liberauit a diluuio: intelliguntur homi
nes quos deus liberauit ne ſubmergerē
tur in aquis mundanarum cupidinum: ⁊
in fluxu mortalium viciorum. Qui ſic li
berati inſtar Noe debent offerre deo ſa
crificium per opera bona. Ut ſic dicant il

lud Luč. 1. Sine timore de manu inimico
rum noſtrorum liberati ſeruiamus illi: in
ſanctitate ⁊ iuſticia corem ipſo omnibus
dieb⁹ noſtris. ⁋ Sed aduerte qualis fuit
oblatio Noe: quia de pecco. ⁊c. Ubi ſcien
dum ꝙ per peccora in terra gradentia: i
telligitur ſtatus viatoruꝫ qui in vita acti
ua exercitantur in operibus bonis. Per
volucres autem volantes in altum: intel
ligitur ſtatus comprehenſorum qui dum
contemplantur. ⁋ Qualis autem fruct⁹
ſequatur aduerte. quia inſtar oblationis
Noe in qua fuit ablatio maledictionis
diuine ⁊ pacificatio humani generis cuꝫ
deo: ſic per iſtam oblationem ſacratiſſi
mam Chriſti Jeſu: deus nos ſibi pacifi
cat: ⁊ pro maledictione culpe datur co
rona glorie. Propter ꝙ. 1. Pe. 3. In hoc
vocati eſtis: vt benedictionem heredita
te poſſideatis. ⁋ Quinto hoc ſacramen
tum eſt memoratiuum paſſionis: q꞉ dum
offertur quotidie in eccleſia: mortem ⁊
paſſionem Chriſti ad memoriam nobis
reducit. Propter ꝙ Chriſtus dixit Luč.
22. Hoc facite in meam cōmemoratōnem
⁋ Ratione autem hui⁹ fuit explicatuꝫ
figuratiue pabole xp̄i de vitulo ſaginato
de quo ſententialiter dicitur Luč. 15. qđ
cum filius prodigus receſſiſſet a patre: ⁊
ad ſe reuerſus cognouiſſet ſuum đfectum
⁊ humiliatus rediſſet ad patrem. d. paẜ
peccaui in celum ⁊ coram te ⁊c. pater: ei⁹
miſertus recepit eum in gratiam. In cu
ius ſignum fecit interfici vitulum ſagina
tum. ⁋ Ubi ſciendum ꝙ per filium pro
digum recedentem a patre: intelligitur
totum genus humanum ꝙ per pecca
tum primorum parentum a deo receſſe
raẜ: quod tamen volens ad deum redi
re fuit receptum miſericorditer ⁊ pecca
tum dimiſſum. In cuius ſignum voluit
ꝙ ſaginatus vitulus. i. Chriſtus xp̄s pin
guis ſp̄s ſ. gratia. inſtar vituli animalis

ymolatici offereretur ⁊ mozeret in cru
ce:cuius paſſioné ſaluificam nobis redu
ceret ad memoriam h̄ ſacramentum.
❡ Sexto h̄ ſacramentū eſt roboratiuum
actionis.q: conferendo homini augumē
tum gratie.ipſuꝫ non ſolum roborat quan
tum ad animaꝫ:ſed etiam in omnibꝰ ope
ribus bonis.Unde Job.4.Manus laxas
roboraſti.❡ Ratóe autem huius fuit ex
plicatiuum figure panū propoſitónis. De
quibus ſententialiter dicitur Exo.25. ꝙ
dominus dixit Moy. pones ſuper men
ſam panes propoſitónis i conſpectu meo
ſemper.❡ Ubi ſciendum ꝙ per Moy. i
telliguntur omnes miniſtri Chriſti qui
bus deꝰ loqtur ꝙ ſuper menſam.i.ſup al
tare ꝙ eſt menſa domini : ponant panes
i.hoc ſacramentū roboratiuuꝫ offerant. d̄
quo ps.Panis cor hominis confirmat.
Et debꝫ poni ſemper.i.continue vſqꝫ ad cō
ſumatóné ſeculi.Et hoc eſt ꝙ dominus di
xit Petro Luc.22.Ego ꝓ te rogaui Pe
tre vt non deficiat fides tua.❡ Septimo
hoc ſacrm̄ eſt dulcoratiuū refectóis: q: in
ſe contiet ſpiritualem dulcedinem anima
rum.Propter ꝙ ps.Quam magna mul
titudo dulcedinis tue domie ꝙ̄ abſcondi
ſti timentibus te. ❡ Ratóne autēꝫ huiꝰ
fuit explicatiuū figure māne quo deꝰ pa
uit filios yſrael i deſerto:de quo ſentētia
liter Exo.16.ꝙ dominus pluuit filijs yſra
el māna de celo:cuius guſtus ſimile mel
li:ꝙ cum appuiſſet albū ſuper terram di
xerunt filij yſrael mañ.i.quid eſt h̄.⁊ ideo
vocauerūt nom̄ eiꝰ man.d̄ q̄ dixit Moy.
populo.hic eſt panis queꝫ dedit nob̄ dn̄s
ad veſcendū.❡ Ubi ſciendū ꝙ per filios
yſrael ābulantes per deſertū : intelligunt
viatores.Iſtis autē dedit dominꝰ māna
ſuauiſſimū.i.corpꝰ Chriſti ⁊ ſacramentū
h̄ refectiuū omniuꝫ deuotorū. Und̄ ſap^e.
16.panē d̄ celo preſtitiſti eis ſine labor̄ oē
delectamētū in ſe habentē ⁊ ois ſaporis
ſuauitatem.❡ Ūn̄ propter iſta magnalia

explicatiua figurarū veteris teſti dicere
poſſumꝰ de xp̄o ipm̄ inſtituēte illud ps.
Magnꝰ dominꝰ ⁊ magna virtꝰ eiꝰ ⁊ ſapi
entie eiꝰ non eſt numerus.❡ Tertō inue
nio magnitudinem huius ſacramenti ex
citatiuam conſideratóis.Ubi ſciendūꝫ ꝙ
homo volens ad hoc ſacramentum acce
dere:debꝫ propter ipſiꝰ magnitudinem di
ligēter conſiderare ⁊ examinare ſeipſum
Ad cuiꝰ diligentem conſideratóem.7.in
ter alia reqruntur .ſ.
Examiató conſcientie.
Extirpató immundicie.
Excuſſio negligentie.
Excluſio irreuerētie.
Premeditató diſcretóis.
Prediſpoſitó deuotóis.
Preoccupató oróis.
❡ Primo ad cōſideratóem hominis ac
cedentis ad ſacramentuꝫ h̄: reqritur exa
minatio conſcientie. Nam talis debꝫ con
ſcientiam ſuam diligenter examinare:vt
accedat cum conſcientia bona:iuxta illud
Hebr.10.Accedamus vero corde in pleni
tudine fidei aſperſi corda a conſciētia ma
la ⁊ abluti corpus aqua munda. ❡ Secū
do reqrit extirpató malitie.vn̄ i.cor.5.Ex
purgate vetꝰ fermētū vt ſitis noua ꝯſpſio
ſic̄ eſtis azimi.❡ 3° reqrit excuſſio negli
gētie.vn̄ d̄utero.8.Caue ne dn̄i d̄i tui : ⁊
negligas mādata eiꝰ.❡ 4° reqrit exclu
ſio irreuerētie.Et qr̄ q: eccl'aſtici.32.Pro
reuerētia accedet tibi bōa gr̄a . ❡ 5° req
rit ꝓmeditató diſcretóis:vt ſic poſſit dr̄e
illō Is.38.Sicut pullꝰ yrūdinis ſic clama
bo:meditabor vt colūba.❡ 6° reqrit pre
diſpoſitō d̄uotóis exēplo illoꝝ q ad ꝯſtru
ctóeꝫ tabernaculi:d̄ q̄ ꝓcepat dn̄s Moy.
d̄ q̄ Exo.35.q: oēs viri ⁊ mlieres deuota
mēte obtulerūt dōaria vt fierēt opa que
iuſſerat dn̄s ꝑ manū moy.cūctiqꝫ filij iſra
el volūtarie dn̄o d̄dicarūt.❡ 7° reqritur
ꝓoccupató orónis.vt ſic dicat cū ps.Ego
ad te dn̄e clamaui:⁊ mane orō mea ꝓueniet

te.q: Thob.12.Bōa ē orō cū ieiūio ⁊ ely
moſina magis q̄ꝫ theſauros auri recōde
re.❡ Ad ꝯſideratóem igitur ſollicitam
vt h̄ ſacrm̄ homo digne recipiat iuſtruit
apoſtolꝰ quēlibꝫ accedētem ad ipm̄.i.cor.
ij.d.Probꝫ aūt ſeipꝫ homo.⁊ ſic de pane il
lo edat:⁊ de calice bibat . ❡ Qual'r autē
homo h̄ ſacramētum ſumer̄ d̄beat:fuit fi
guratum i cōmextione agni typici . de q̄
dr̄ Exo.12.Renes vr̄os accīgetis : calcia
mēta habebitis in pedibꝰ tenētes baculos
in manibꝰ ⁊ comedetis feſtinant. ❡ Ubi
inuitur ꝙ recipiēs h̄ ſacrm̄ dꝫ habere.
Puritatem corporis.
Sanctitatē mētis.
Firmitatē virtutis.
Sedulitatem opis.
❡ Primo dꝫ hr̄e puritatem corporis. ꝙ
notat cū dr̄.Renes vr̄os accingetis.Nam
ꝑ cincturaꝫ renū itell'r caſtitas ⁊ puritas
corporal'. Ad q̄ꝫ nos admonet Chriſtus
Luc.12.d.Sint lumbi vr̄i precicti ⁊c. Ubi
Grego.Lumbos precingimꝰ:cum carnis
luxuriam per continētiam coartamꝰ. Et
iō petebat ps .d. Ure renes meos ⁊ cor
meum.❡ 2° dꝫ hr̄e ſanctitatem mētis:ꝙ
notat cū dr̄ :calciamēta habebitis i pedibꝰ
Nam ꝑ duos pedes itell'r itellectus ⁊ vo
luntas.Per quoꝝ vnum.ſ.intellectuꝫ ten
dit i cognitóem.Per alteꝝ d̄o i dilectóeꝫ
Et iſti duo pedes debēt eſſe calciati:ne in
tēporalibꝰ d̄turpētur.Und̄ Ezech.24.Co
ronas habebitis in capitibꝰ veſtris : ⁊ cal
ciamēta i pedibꝰ.Coronas inq̄ꝫ.i. diuinam
gr̄am i anima.⁊ calciamēta. ne laxet itel
lectū nec volūtatē ad temporalia ⁊ carna
lia.❡ 3° dꝫ hr̄e firmitatē virtutis : ꝙ no
tat cū dr̄:tenētes baculos i manibꝰ.Nam
ꝑ baculū ſup quē ſuſtētat hō ⁊ cū q̄ defen
dit ſe ab adu̾ſis icurſibꝰ.itell'int virtutes:
in quibꝰ hō iſtar baculi ſe dꝫ ꝯfirmare ⁊ a
vicijs oppoſitis viriliter defenſare. Et ſic
tot virtutes quot habet homo:tot ſpūal's
baculos habꝫ . Nam ſi habꝫ humilitateꝫ:

habꝫ baculum ꝯ̄ ſuperbiam:⁊ ſic d̄ ſingul'.
Propter ꝙ ps.Uirga tua ⁊ baculꝰ tuus
ipa me conſolata ſunt.❡ Quarto d̄bꝫ ha
bere ſedulitatem operis ꝙ notatur cum
dicitur : ⁊ comedetis feſtinanter. Nam
per feſtinam cōmextionem : intelligit ꝙ
recipiens h̄ ſacramentū non debet eſſe pi
ger nec negligens:ſed ſollicitus in operi
bus ſuis exēplo paſtorum querentiū xp̄ꝫ
de quibus dicitur Luc.2.ꝙ venerūt feſti
nantes:⁊ inuenerūt Mariam ⁊ Ioſeph:⁊
infantem poſituꝫ in p̄ſepio.❡ Pro iſtis
quattuor ſil' nos hortās apoſtolꝰ:dic̄ eph.
6.State ergo ſuccincti lūbos veſtros in
veritate:quantū ad puritatem corporis.⁊
calciati pedes in p̄parationem euangelij
pacis:quantū ad ſanctitatem mētis . ⁊ in
duti loricā iuſticie in omnibꝰ ſum̄tes ſcu
tum fidei in quo poſſitis oīa tella nequiſſi
mi extinguere:quantū ad firmitatem vir
tutis.⁊ galeam ſalutis aſſumite ⁊ gladiū
ſpiritus ꝙ eſt verbū dei : quantū ad ſedu
litatem operis.❡ Sic̄ autem armati d̄be
mus feſtināter ⁊ non negligēter ad h̄ ſa
cramentū accedere:in quo nob̄ confertur
augumentū gr̄e vt tandem accipiamus
cōplementum gl'e.Ad q̄ꝫ ⁊c.

❡ Dn̄ica 2^a poſt pent.Eua^m.43^m.

b Omo quidam fec̄ cenā ma
gnam ⁊ vocauit mltos ⁊c.
luc.14.Nos videmus ꝑ ꝙ
quādo aliquis dominus ē
potens in diuitijs ⁊ famo
ſus in liberalitate ⁊ curialitate:ꝙ hoies
ſecurius accedunt ad eius curiā:maxime
quādo liberal'r inuitant ab ipo.❡ Scien
dum eſt autem ꝙ licet actus liberalitatis
ſit:petentibus largiter benefacere:tamē
actus maioris liberalitatis eſt:quādo ali
quis aliū ad ſibi benefaciend̄ iuitat.Ma
ximus autem quādo non ſolum inuitat:
ſed etiam ad ſua recipienda beneficia co

ſit.¶ Xp̄s igitur magiſter nr̄ ⁊ doctoꝛ
volens nob dare ſecuritatem ⁊ audaciam
vt ſine timoꝛe accedamus ad eū:vt eius
recipiamus beneficia:ipſius potentiā ⁊ li
beralitatem oſtendit:q: non ſolum ſi peta
mus nob ſua dona cōfert liberalr̄:nec ēt
ſolum inuitat:ſed ēt cogit:vt ip̄a poſſim⁹
plenius poſſidere:ꝙ qdem fac̄ in hodier
no euāgelio ſb̄ methaphoꝛa cene magne
q̄ꝫ qdam homo fec̄ ad q̄ꝫ nō ſolum inuita
uit hoies ſed coegit intrare.In quo qdeꝫ
euāgelio q̄ttuoꝛ generalr̄ tangunt .vꝫ.
Diuina benignitas in inuitando.
Hūana pu̯erſitas in renuēdo.
Condigna ſeueritas in trāſferendo.
Iuſta eq̄tas in ſentētiando.
¶ Primū pꝛobat affectus cōmendand⁹.
2m conteptus deteſtādus.3m effectus ad
mirādus.4m affatus metuēdus:Primū
ī pꝛin.2m ibi.Et ceperūt oēs ſil' ⁊c.3m ibi.
Tūc iratus ⁊c.4m ibi.Dico āt vob ⁊c.

Prima pars.

Qantū ad pm vbi tangit ⁊c.ꝙ
ꝓbat ⁊c.dicit.Homo qdam fec̄
⁊c.Ubi ſciendum ꝙ affectus dī
ad nos valdē cōmendandus ē duꝫ ſic libe
raliter ad nos ſe hꝫ:ꝙ nos ad pticipatio
neꝫ bonoꝝ ſuoꝝ inuitat.Circa igit̄ iſtā p̄tē.
quattuoꝛ poſſum⁹ cōſiderare.ſ.
Cōdeſcenſionem amoꝛoſam.
Refectiōem copioſam.
Inuitatiōem numeroſam.
Executiōem gratioſam.
¶ Quantū ad pꝛimū dicit.Homo qdam
⁊c.Ubi Grecus.Quotienſcūq; enim pūi
tiua ſententiā indicat̄ vlt ds:vrſus:pard⁹
leo ⁊ huiuſmodi nūcupat̄: qn̄ vero miam
expꝛimere vlt:ds dr̄ hō.¶ Qm ad 2m.ſ.
refectiōem copioſaꝫ dicit.fec̄ cenā magnā.
vbi ſciēdū ꝙ p cenā i q̄ hō r ficit̄ coꝛpalr̄
intellr̄ refectō ſpūal' q̄ꝫ xp̄s nob pat ſcd̄m
Greg.vel i hoc mūdo p grāꝫ:vel i futuro p
glāꝫ:q̄ qdeꝫ tāto auidi⁹ dꝫ cōcupiſci:q̄ꝫto
ſpūalia coꝛpalib⁹ p̄ponunt.Hec ē cēa ad
q̄ꝫ inuitant̄ oēs fideles apoc.19.Ubi dr̄.
Uēite cōgregamini ad cenā magnam dī.
¶ Qm ad 3m.ſ.inuitatōeꝫ nūeroſaꝫ dicit:
⁊ vocauit multos.Ubi ſciendū ꝙ ds n̄ ſic
auar⁹ vl' inuid⁹ bōa ſua ſibi retinet:ſꝫ ſic
liberal' ad ea pticipanda nos vocat.Und̄
pe.1.cap̄.5.De⁹ āt ois grē:q vocauit nos
ad eternā ſuā glāꝫ i xp̄o yh̄u.modicū paſ
ſos ip̄e pficiet:ꝯfirmabit:ſolidabitq;.Uñ
apl's:cuilibꝫ dic̄.1.thi.6.Apphend̄ vitā et
nā in q̄ vocat⁹ es.¶ Qm ad 4m.ſ.execu
tionē grōſaꝫ dicit.miſit ſuū ſuū hoꝛa cene
⁊c.Ubi ſciendū ſm Greg.ꝙ ds vidēs ali
qn̄ hoies pigros ad petend̄ ſua bōa ſpūa
lia:⁊ ꝙ illū in ip̄is faſtidiūt:ſollicitudine
magna eos excitat ad p̄dcā bōa appeten
da.¶ Sciendū ē āt ꝙ p 1m ſeruū vno mō
intellr̄ xp̄s:quē ds pr̄ miſit i mund̄ ad vo
cād̄ hoies ad ſpūalia bōa:nec mirꝝ ſi xp̄s
vocat̄ ſeru⁹:q: iuxta illd̄ phi.2o.cū i foꝛ'
dī eſſet nō rapinā arbitrat⁹ ē eſſe ſe eq̄lē
dō:ſꝫ ſemetip̄m exinaniuit foꝛmā ſui acci
piēs in ſil'itudinē hoium factus ⁊ hitu in
uent⁹ vt hō.¶ Miſit aūt dr̄e inuitatꝫ:q:
ſic miles poꝛtās arma ⁊ ſigna regia:ſemp
ip̄o fcō eſt inuitat⁹ ad curiā regis: ſic qli
bet cū poꝛtet arma regis dei:q: factus eſt
ad imaginē eius:ſemp eſt inuitatus:⁊ nō
indiget niſi vt vocet̄ ad cenā.¶ Per ho
ram vero cene q̄ eſt vltima refectio in q̄
xp̄s miſſus ē vocare hoies:intelligit̄ vlti
ma etas q̄.ſ.eſt a xp̄o vſq; ad finem mun
di in q̄ xp̄s tēpoꝛalr̄ fuit miſſus.Unde.1.
coꝛ.10.Nos ſumus i quos fines ſeculoꝝ
deuenerūt.¶ Per parationeꝫ vero q̄ xp̄s
dicit oia eſſe pata:itellr̄ p̄paratio eternal'
gloꝛie : q̄ꝫ deus ab eterno diſpoſuit dare
hominibus bonis.iuxta illd̄ Mat.25.Ue
nite benedicti patris mei: pcipite regnū
vob paratum a conſtitutione mundi.
¶ Uel ſecundum Auguſt.Homo iſte eſt
xp̄us mediatoꝛ dei ⁊ hominis: iſte miſit
vt venirent inuitati.i.p miſſos pꝛophas

vocati.qui olim inuitabant populuꝫ Iſrl'
vt ad hoꝛam cene venirent hi auteꝫ inui
tantes acceperūt:cenaꝫ repudiauerūt:pꝛo
phas legerunt:⁊ xp̄m occiderūt:⁊ tunc ne
ſcientes cenaꝫ pauerunt:parata autem iā
cena.i.imolato xp̄o miſſi ſunt apoſtoli ad
quos miſſi fuerāt pꝛophe.¶ Sciendū eſt
auteꝫ circa iſtam partē in qua fit mentio
de cena ꝙ inuenio triplicē cenā .ſ.
Spūaleꝫ ⁊ virtuoſaꝫ.
Sacramentaleꝫ ⁊ gratioſaꝫ.
Supnaleꝫ ⁊ glorioſaꝫ.
¶ Primā fac̄ homo xp̄o in puritate con
ſcientie.Secūdā fac̄ xp̄s viatoꝛi in ſacra
mento euchariſtie.Tertiam fac̄ ds cōpꝛe
henſoꝛi in congregatione celeſtis patrie.
¶ Quantū ad pꝛimā cenam ſciendū eſt
ꝙ homo qui vlt xp̄m recipere in aīa ſua
per grām:debet animā purificare a vitijs
⁊ eam oꝛnar̄ virtutibus:vt ſic xp̄s reficia
tur cū ip̄ſo.Ad ꝙ figuratiue ip̄ſe inuitat
animā deuotam apoc.3.d.Ecce ſto ad ho
ſtium ⁊ pulſo:ſi qs audierit vocē meaꝫ ⁊
aperuerit ianuā : intrabo ad illum ⁊ cēa
bo cum illo ⁊ ip̄ſe mecū.Ubi ſciendum ꝙ
per illam pulſatiōem xp̄i:intelligitur bo
na inſpiratio quam xp̄us imittit in coꝛ
hominis:per q̄ꝫ induc̄ vt aperiendo ſibi
coꝛdis ianuam recipiat ip̄ſum per grati
am.iuxta ꝙ dicit anima ſancta cantico.5.
Uox dilecti mei pulſantis:aperi mihi ſo
roꝛ mea amica mea columba mea:imacu
lata:mea : quia caput meum plenum eſt
rore . Nam chꝛiſtus ex ſua benignitate:
animam deuotam ſoꝛoꝛem vocat p natu
re confoꝛmitatem : amicam : per dilectio
nis caritatem : columbam : per intentio
nis ſimplicitatem:imaculatam per cōſci
entie puritatem ꝙ quidem vt alliciat ad
ſibi aperiendum coꝛ: vt ad ip̄ſam intret
per gratiam.dicit caput meum plenum ē
roꝛe.i.ſeip̄ſum qui eſt caput eccleſie eſſe
gratia plenum ſignificatā per roꝛem. Nā
Iohan.pꝛimo . Ip̄ſe eſt plenus gratia ⁊
veritate.de cuius plenitudine omnes ac
cepimus gratiam pꝛo gratia . ¶ Si au
tem ſic homo vocem Chꝛiſti audiens ⁊
coꝛ aperuerit intrabit ad illum per grāꝫ
ſuam ⁊ cenabit cum illo ⁊ ip̄ſe ſecum per
ſpiritualem refectionem ⁊ leticiam qua
Chꝛiſto complacet in ſanctitate deuote
anime:⁊ qua ip̄ſa ex intenſa caritate refi
citur ⁊ delectatur in Chꝛiſto.¶ Sciēduꝫ
eſt autem quod ad dignam ⁊ ſufficienteꝫ
cenam fiendam ab homine Chꝛiſto.7. re
quiruntur.ſ.
Fides intelligibilē dirigens.
Spes iraſcibilem erigēs.
Caritas concupiſcibilem delectans.
Prudētia in eligēdis .
Temperātia in vtendis.
Foꝛtitudo in tollerandis.
Iuſticia i reddēdis.
¶ Primo requiritur fides intelligibilē
dirigens.Nam quia ſecundum Apoſtolū
hebr̄.11.Sine fide impoſſibile eſt placere
deo.Ideo ſi homo vult Chꝛiſto cenam ꝯ
grue pꝛeparare:opoꝛtet ꝙ habeat fidem
veram per quam ſua intelligibilis regu
letur.Nam Abac̄.ij.Ecce qui incredulus
eſt:non erit recta anima eius in ſemetip
ſo.Iuſtus autem in fide ſua viuet.¶ Ad
commendationem enim fidei audi Augu
ſtinum de verbis domini.d. Nulle maio
res diuitie:nulli theſauri: nulli honoꝛes:
nulla huius mundi maioꝛ eſt ſubſtantia
q̄ꝫ fides catholica : que peccatoꝛes homi
nes ſaluat : cecos illuminat infirmos cu
rat:cathecuminos baptizat:fideles iuſtifi
cat:penitentes reparat : iuſtos auguмē
tat:Martires coꝛonat : virgines ⁊ vidu
as ⁊ ꝯiugales caſto pudoꝛe conſeruat:cle
ricos oꝛdinat:ſacerdotes cōſecrat in eter
na hr̄editate cum ſuis angelis collocet .
¶ 2o reqritur ſpes iraſcibilem erigens .
Nam iuxta illud Ro .5. Spes non con

fundit iõ hõ dꝫ habere firmã ſpẽ p q̃ ſpi
ritualr̃ erigaꝭ in deũ. Ut ſic poſſit dicere
cũ p̃s. In deo ſalutare meo ⁊ glĩa mea: de
us ãt cor: ⁊ ſpecies mea in deo eſt. Uñ ad
cõmendationẽ ſpei dicit Ber. in quodam
ſermone: tu es dñe ſpes mea: ſi mihi pre
mia ꝓmittuntur p te obtinẽda ſpabo: ſi i
ſurgant aduerſum me prelia: ſi ſeuiat mũ
dus ſi fremat malignus ſpũs: ſi ipſa caro
aduerſus ſpũm cõcupiſcat: in te ego ſpera
bo. ¶ Tertio reqritur caritas cõcupiſci
bilem delectãs. Naꝫ q: iuxta illud .i. Thi.
i. Finis p̃cepti ẽ caritas. iõ hõ dꝫ caritatẽ
habere vt poſſit xp̃o in ſua aĩa dignum
conuiuiũ preparare. Nã Caſſio. ſuper p̃s.
Caritas ẽ mors criminũ: virtus pugnan
tium: palma victorꝝ: ꝯcordia merentiũ: ſo
cietas electorꝝ: q̃ fides ꝯcipit: ad q̃ ſpes
currit: cui profectus oium bonorꝝ ſeruit.
Unde Augu. de laude caritatis. In cari
tate pauper eſt diues: ſine caritate ois di
ues eſt pauper. ſi in aduerſit atibus tolle
rat: in ꝓſperitatib[9] tẽpat: in duris paſſio
nibus fortis eſt in bonis opibus ylaris ẽ
in corporalibus ditiſſima: in hoſpitalitate
latiſſima: inter bonos fructus letiſſima: i
ter falſos patientiſſima. Quid plura. Si
linguis hominũ loquar ⁊ angelorum: ca
ritatẽ autẽ non habeam nihil ſuꝫ: ipſa eni
eſt vita morientiũ. ¶ Quarto reqrit pru
dentia in eligẽdis. Nam q: iuxta illud ꝓ
uer. 14. Qui patiẽs eſt multa gubernaꝭ
prudentia: iõ hõ hanc vt ſit ſapiẽs dꝫ ha
bere: ſi vlt̃ xp̃o cenã congruam p̃parare.
¶ Quid ãt ſit prudẽtia docet nos Iſido.
in libro ethymologiarꝝ. d. Prudẽtia ẽ rõ
ducta a grã ſtudens vitare contraria iu
ſtitie propter iuſtitiã. ¶ Quinto requiri
tur temperantia in vtendis. Nam quia
iuxta illud. i. Thi. 2. Mulier ſaluabitur p
filiorũ generationẽ ſi permanſerit in fide
⁊ dilectione ⁊ ſanctificatione cum ſobrieta
te: ideo hõ qui ſalutẽ ſuã deſiderat: dꝫ tem
perantiã hẽre vt poſſit xp̃o cenaꝫ ꝯgruã
preparare. Ad q̃ nos hortaꝭ apl's thy. 2. Ab
negãtes impietatẽ ⁊ ſecularia deſideria:
ſobrie ⁊ iuſte ⁊ pie viuam[9] in h̃ ſeculo ex
pectãtes beatã ſpem ⁊ aduentũ glorie ma
gni dei. ¶ Quid ãt faciat tẽperantia: au
di Senecã vltima epl'a. d. Tempantia vo
luptatib[9] imperat: alias odit atq̃ abigit
alias diſpenſat ⁊ ad ſanũ modũ redigit:
nec nuuq̃ ad ipſas ꝓp ipſas venit: ſit op
timũ eſſe modum cupidorꝝ non quantum
vellis: ſꝫ quãtũ debeas ſumere. ¶ Sexto
requiriꝭ fortitudo ĩ tollerãdis. Ad q̃ ha
bendã vt xp̃o poſſint cenã ꝯgruã p̃parare
admonenꝭ. 3. Re. 2. Ubi dr̃. Confortare ⁊
eſto vir fortis: ⁊ obſerua vt cuſtodias mã
data dei tui vt ambules in vijs eius ⁊ cu
ſtodias cerimonia eius atq̃ iudicia. Uñ
Iero. ſup Iſa. Fortitudo atq̃ conſtantia
via regia ẽ a qua declinare ad dexteram
dr̃: qui temerari[9] eſt ⁊ ptinax: ad ſiniſtrã
qui formidoloſus ẽ ⁊ pauidus. Sꝫ tñ vir
fortis nõ ſic declinat a via regia nec i ad
uerſis deicitur: nec in ꝓſperis ellevatur.
¶ Septimo reqritur iuſticia in redden
dis. Nam quia iuxta illud Prouer. 2. Iu
ſticia ſimplicis diriget viam eius ideo
homo qui vult dum viuit in mũdo viam
ſuam a deo dirigi: debet habere virtuteꝫ
iuſticie: vt xp̃o poſſit cenam congrue pre
parare. Ad q̃ habendaꝫ nos docet eccl'ia
ſticus: eccl'iaſtici. ij. d. Filij accedẽs ad ſer
uituteꝫ dei: ſta in iuſtitia ⁊ timore. Unde
in cõmendatõnem eius dicit Ber. in quo
dã ſermõe. Bõa vita iuſtitia ĩmo bõa vi
nea vir iuſt[9]: cui[9] virt[9] vitĩ cui[9] actio pal
mes: cuius vinũ teſtimoniũ ꝯſciẽtie: cui[9]
lingua torcular expreſſiõis ⁊ lacrime pie
contritionis. ¶ Iſte ſeptẽ virtutes cum
quibus homo debet facere xp̃o cenã fue
runt figurate per ſeptem mulieres: de q
bus dicitur Iſa. 7. Apprehẽdẽt ſeptẽ mu
lieres virũ vnum in die i[a]. d. panem nr̃m
comedemus ⁊ veſtimẽtis noſtris operie
mur, tantũmodo inuocetur nomen tuum

ſup nos aufer obprobriũ nr̃m. ¶ Ubi ſciẽ
dum ꝙ per iſtum virũ intelligitur quili
bet homo qui viril' eſſe debet ad prelian
dum ꝯtra vicia. iuxta ꝙ ſibi diciꭍ. i. Re. 18.
Eſto vir fortis ⁊ preliare bella domini: ꝙ
vt meli[9] poſſit facere. 7. mulieres. i. 7. vir
tutes dũm ipm apprehẽdere. d. paueꝫ no
ſtrum ⁊c. Ubi ſciẽdum ꝙ loquendo ſpiri
tualiter tunc virtutibus fit obprobrium:
quando homo eas deſpicit: ⁊ ipas ꝓ poſ
ſe non conatur habeꝛ̃ ꝙ qdem obprobriũ
tunc aufertur: quando homo exercitat ſe
ĩ bonis operib[9] vt virtutes acqrat. Ad
quod quidem faciẽdum vt alliciatur libẽ
ti[9] oſtẽditur ꝙ in ipas acqrendo non oꝫ
expenſas faceꝛ̃: propter ꝙ dr̃ panem no
ſtrum ⁊c. q. d. Uirtutes non oꝫ ꝙ ad eas
poſſidendas expendat: ſed ſufficit aĩmuꝫ
cum bonis operib[9] preparare. ¶ Iſta ce
na facta Chriſto ab hoĩe virtuoſo poteſt
figurari per illam cenam: de qua dicitur
Io. 12. Iheſus ante. 6. dies paſce venit in
bethaniam vbi fuerat Lazar[9] mortuus:
quem ſuſcitauit yh̃s: fecerunt autem cenã
ibi ⁊ Martha miniſtrabat. Lazar[9] vero
vn[9] erat ex diſcumbẽtib[9]. Maria vero
accepit libram vnguẽti nardi piſtici ⁊ vn
xit pedes yh̃u: ⁊ extерſit capillis ſuis pe
des ei[9] ⁊ dom[9] impleta eſt ex odore vn
guenti. ¶ Ubi ſciẽdum ꝙ per bethaniaꝫ
vbi fuit facta cẽa xp̃o que iterpretaꭍ do
m[9] obedientie itelligitur humilitas in q̃
homo dꝫ xp̃o cenam preparare ſi vult ꝙ
ſibi ſit accepta. Unde deutero. 30. Elige
ergo ⁊ tu vitam ⁊ vt tu viuas ⁊ ſemẽ tu
um diligas dominum deum tuũ atq̃ obe
dias voci eius ⁊ illi adhereas. Per La
zarum xp̃o q mortuus fuerat ⁊ reſuſcitat[9]
a xp̃o q ſimul recombebat cum eo: itell'r
hõ q p pccĩ mortu[9] fuerat: quẽ vẽiẽtem
ad pniam ds reſuſcitat ſibi grãm ꝯferen
do: ⁊ ſic dr̃ cũ xp̃o recũbere: q: ei[9] amic[9]
efficiꭍ ⁊ reficiꭍ ſpũalib[9] bõiſ. ¶ Per mar
tã xp̃o miniſtrantẽ: itell'r vita actiua in q̃
hõ dꝫ exerceꝛ̃ opa miſericordie. ¶ Per
Mariã xp̃o portãtẽ vnguẽtum odoriferꝝ
vita ꝯtemplatiua. ¶ Non vacat aũt ꝙ di
citur dom[9] fuiſſe odore repleta: q: q vult
cenam xp̃o digne facere: nonſolum in ſe
ipſo debꝫ habere virtutes ſed dꝫ vt alios
hedificet p bonam famã ⁊ cõuerſatõnem
honeſtam exẽplariter redolere: iuxta ꝙ
dr̃ eccl'aſtici. 39. Florete flores q̃ſi lilium:
date odorem ⁊ frondete ĩ grã ⁊ collauda
te canticũ ⁊ benedicite deum in operibus
ſuis. ¶ Q[m] ad ſecũdam cẽam dico ꝙ in
uẽio cenã ſacramẽtalem ⁊ gratioſam q̃
facit xp̃s viatori ĩ ſacramẽto eucharistie
Ubi ſciendum ꝙ xp̃s iminẽte tp̃e ſue paſ
ſionis fecit cenam cuꝫ diſcipul' in qua cor
pus ſuum ⁊ ſanguinem ſb ſpẽ panis ⁊ vi
ni tradidit inſtituẽs euchariſtie ſacr̃m.
¶ Sciẽdum eſt ãt ꝙ. 7. inter alia conſide
rare poſſum[9] que vnum conuiuium vel
vnam cenam perficiunt ⁊ decorant. vꝫ
Pretioſitas pabuli.
Suauitas poculi.
Gratioſitas miniſtrãtium.
Dignitas recũbẽtium.
Tẽpõris congruitas.
Dilectõis caritas.
Locutõis alacritas.
¶ Scõm igitur i[a]. 7. poſſum[9] ꝯſiderare
7. que xp̃s fecit in cena diſcipulis tranſi
tur[9] ad patrem in memoriam ſue paſſio
nis: ⁊ in ſignum refectõis ſpũalis q̃ ſub
ſacr̃o euchariſtie diſit. ſ.
Ferculũ pretioſſimũ.
Poculũ ſuauiſſimũ.
Miniſtrũ bẽigniſſimum.
Cetũ digniſſimũ.
Tẽp[9] congruiſſimũ.
Amorem itẽſiſſimũ.
Sermonẽ p̃clariſſimum.
Q: corp[9] xp̃i verꝝ. Q: ſanguinẽ xp̃i merꝝ
Q: xp̃ꝫ ſũmũ deũ. Q: apl'orꝝ cuneũ. Q:
vite xp̃i terminũ. Q: claritatẽ exprimen
tẽ. Q: v̄itatẽ ꝯtinẽtẽ. ¶ P[o]i hac cẽa dñi

cuiꝰ meͦꝛiã ħ tpe ſolẽnizat eccl'a ꝯſideraꝝ
poſſumꝰ ferculũ ꝑcioſiſſimũ:qꝛ coꝛpꝰ xp̄i
veꝝ. Nã i hac cẽa xp̄s apl'is ſb̄ ſpẽ pãis
ſuũ coꝛpꝰ veꝝ vt ꝑcioſuꝫ ferculũ tradidit
mãducandũ:ꝺ quo ꝑdixerat diſcipul' Jo.
6.Ego ſum pãis viuꝰ q de celo deſcendi:ſi
qs mãducauerit ex hoc pãe viuet in eter
num:⁊ pãis quẽ ego dabo .caro mea ẽ ꝓ
mundi vita.¶ Iſte pãis põt figurari peꝛ
mãna datum in cibum filijs yſrael ambu
lantibꝰ ꝑ deſertũ vt irent in terram pꝛo
miſſiõis.ꝺ quo ſimil'r dr̄ Exo.16 .ꝙ illud
mãna per modũ roꝛis appebat ꝑ circuitũ
caſtroꝝ ⁊ erat i ſilitudinẽ ſemis coꝛiãdri
albũ.guſtuſqꝫ eiꝰ q̃ſi ſilc lacte ⁊ melle.de
quo dixit Moy.ppl'o.iſte ẽ panis quẽ ꝺ
dit vobis dñs ad ueſcendũ:⁊ colligebant
eum oi die filij iſrael pꝛeterq̃ꝫ i die ſabba
ti in quo nihil colligebant ſꝫ in die pꝛece
dente colligebant vt hẽrent in ſabbato: ⁊
oẽs colligebãt vnam plenã menſurã. ſ.go
moꝛ:nec q plus colligebat plus habebat
nec qui minus de quo dr̄ ibidem ꝙ vidẽ
tes filij Iſrael cibum eis datũ de celo : ꝓ
ꝑter admirationeꝫ dixerunt mañ .i. quid
eſt ħ.pp ꝙ vocatum eſt nomẽ eius man .
de quo ꝑcepit dñs ꝙ menſurã gomoꝛ re
ſeruaret in archa teſtimonij in memoꝛiaꝫ
poſterioꝝ de tanto beneficio collato popu
lo ſuo.¶ Ubi ſciendũ ꝙ coꝛpus xp̄i ſigni
ficatum per mãna pꝛis dr̄ rox ⁊ pꝛuina ſi
conſideremus eius oꝛiginẽ admirandaꝫ .
Naꝫ ſicut ros ⁊ pꝛuina de celo deſcendũt
⁊ terrã infundũt ſic xp̄s quantũ ad huma
nitatẽ virtute ſp̄ũs ſ.fuit in virgine ſigni
ficata ꝑ terrã.¶ Dr̄ autem xp̄s fuiſſe in
ſtar ſeminis coꝛiãdri album pp puritatẽ
q̃ꝫ ipſe habuit qꝛ fuit ſine macula. Nã iux
ta illud.1.pe.2.Ipſe eſt qui peccatũ nõ fe
cit nec inuẽtus eſt dolus in oꝛe eiꝰ.¶ Di
citur etiã pilo tonſum ꝓpter penas quas
ꝓ nobis poꝛtauit. Nam ſicut illud ꝙ pilo
tonditur ꝯcutitur i pila ſic xp̄s pꝛo nobis
ꝑcuſſus fuit in cruce. Dicitur ẽt guſtus
eius quaſi ſill'e cũm lacte ⁊ mellẽ. Ubi
ſciendũ ꝙ ꝑ ſill'aꝫ que fit de tritico puriſſi
mo ⁊ eſt nutrimentum coꝛroboꝛans coꝛ
pus hois ⁊ mel ꝙ eſt dulce guſtu i intelli
gitur ꝙ ſacramentũ coꝛpoꝛis xp̄i dat foꝛ
titudinẽ ſp̄ũalem anime ſignificatã i ſilſa:
⁊ auget deuotionis dulcedinẽ ſignificataꝫ
in melle.¶ Dicitur aũt ꝙ mãna vocauit
Moy.panẽ ad deſignandũ ꝙ ſicut panis
eſt cibus coꝛpoꝛis ita coꝛpus xp̄i eſt cibꝰ
coꝛpoꝛalis anie. Ut ſic verificetur illꝺ p̄s.
Panem angeloꝝ manducauit hõ.¶ Si
gnanter ãt dr̄ ꝙ filij Iſrael omni die colli
gebant ħ mãna pꝛeterquã in die ſabbati.
Ubi ſciendum ꝙ per ſex dies in quibus
colligebatur mãna intelligitur vita acti
ua. Per ſabbatũ vero i quo erat requies
intelligitur vita beata. Quam diu igitur
homo viuit in hoc mundo continue indi
get iſto mãna .i. refectione ſpirituali coꝛ
poꝛis xp̄i:⁊ ideo continue in eccleſia ſacri
ficatur ⁊ ſumitur . Nota aũt ꝙ dicitur ꝙ
die.6.colligebant mãna pꝛo ſabbato : ad
dandũ nobis intelligere vt dum viuimꝰ
in hoc mundo faciendo opera bona ſic ſpi
ritualiter xp̄ꝫ ſumamus vt poſſimus no
bis pꝛocurare refectionẽ eternã per ſab
batũ deſignatam.¶ Mirũ autẽ eſt ꝙ di
citur ꝙ omnes eandẽ inueniebant menſu
raꝫ:quia nec qui plus colligebat :plus ha
bebat nec qui minus:minꝰ. ſꝫ omnes inue
niebant menſurã gomoꝛ . Ubi ſciendũ ꝙ
quia ſacramentũ coꝛpoꝛis xp̄i in ſe non di
uiditur ſed tantũ eſt vnũ . ideo ab oibus
ipſum recipiẽtibus idẽ ſumitur non diui
ſum:nec ſi quiſqꝫ plus recipere cogitat :
plus recipit:nec qui minus:minꝰ. Quod
quidẽ dicitur ad menſurã gomoꝛ que eſt
menſura triũ modioꝛũ: ad deſignandũ ꝙ
in ħ ſacramẽto tria conſiderare poſſumꝰ.
Pꝛimo ipſum coꝛpus.
Secũdo aiaꝫ coniunctã coꝛpoꝛi.
Tertio diuinitatẽ cui tam aia q̃ꝫ coꝛpus
ſunt vnita.

¶ Non ſine cã vero dr̄ ꝙ per circuitum
caſtroꝝ vbi habitabant hoies mãna ſolũ
apparuit ad deſignandũ ꝙ ħ ſacramen
tum ſolũ datũ eſt viatoꝛibus in huiꝰ mũ
di ſollitudine:nõ enim datur aialibus nec
cõpꝛehenſoꝛibus.¶ Non ãt vacat ꝙ filij
Iſrael videntes hoc cibũ a deo ſibi ꝑſti
tum mirãtes dixerunt mañ . qꝛ ſi cõſide
remus illa q̃ ſunt in hoc ſacramẽto iueni
mus oia mirabilia excedentia inquiſitio
nẽ h ;manã de qbꝰ miris ꝛc ſupꝛa euãge
lio de coꝛpoꝛe xp̄i.¶ Ad ꝯſolationẽ autẽ
nr̄am ſeqꝛ ꝙ deꝰ ꝑcepit Moy.vt i archa
teſti reſ.⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ iſtã archam
intelligiꝛ ſcã mr̄ ecclia q̃ dꝫ deo ꝑ virtuo
ſa opa bonũ teſtimoniũ ꝑhibere. Sic igiꝛ
antiqtus in archa reſeruatũ eſt mãna ſic
in ſcã eccl'ia xp̄s ſub ħ ſacrõ manebit cuꝫ
fidelibus vſqꝫ ad finẽ mũdi . iuxta ꝙ ipſe
dixit Mat.vltio.Ecce ego vobiſcũ ſuꝫ oi
bus diebus vſqꝫ ad conſumationẽ ſeculi.
¶ Secũdo ꝯſidera poculũ ſuauiſſimũ qꝛ
ſanguinẽ xp̄i meꝝ. Nam xp̄s in hac cena
ſuũ pꝛetioſum ſanguinẽ ſub ſpẽ vini diſci
pulis ꝓpinauit.de quo Can.5.Comedite
amici mei ⁊ bibite ⁊ inebꝛiamini . Come
dite inq̃ꝫ ħ pꝛetioſuꝫ ferculũ. ſ.coꝛpꝰ meũ
⁊ bibite hũc ſuauiſſimũ poculũ.i. meũ ſan
guinẽ pꝛetioſũ.¶ Tertio conſidera mini
ſtrũ benigniſſimũ qꝛ xp̄m ſũmũ deũ. Naꝫ
in hac cena xp̄s miniſter fuit.iuxta ꝙ de
ſe loqtur Luc.22.d . Ego aũt in medio ve
ſtrum ſum ſicut q miniſtrat . Unde dicit
Mat.20.Filiꝰ hois nõ vẽit miſtrari ſꝫ mi
niſtrare ⁊ dare aiaꝫ i redẽptionẽ ꝓ mltis
¶ Quarto ꝯſidera cetũ digniſſimũ quia
apl'oꝝ cunctũ. Nã in hac cena fuerunt.12 .
apl'i diſcũbentes cũ xp̄o. Iſte ẽ cetꝰ filioꝝ
Iſrael ꝺ qbꝰ dixit dñs moy.Leuit.19.Lo
quere ad oẽꝫ cetũ filioꝝ Iſrael:⁊ dices ad
eos ſci eſtote qꝛ ego ſcũs ſuꝫ dñs deꝰ vr̄ .
¶ Quito ꝯſidera tp̄s ꝯgruiſſimũ qꝛ vite
xp̄i terminũ. Nã xp̄s iminente tpe paſſio
nis ſue cenã fecit aplis. Unde de hoc tpe
poterat dicere xp̄s illꝺ Jo.7. Adhuc mo
dicũ tp̄s vobiſcũ ſum:qꝛ vado ad eũ qui
miſit me. ¶ Sexto ꝯſidera amoꝛẽ inten
ſiſſimũ caritatẽ expꝛimentẽ. Nã hec cena
expꝛeſſiua fuit caritatis permaxime quã
do xp̄s familiariter cum aplis cenare vo
luit ⁊ ſub ſpecie panis ⁊ vini eis tradere
ſuũ coꝛpus ⁊ ſanguinem pꝛetioſuꝫ.¶ Se
ptimo conſidera ſermonem pꝛeclariſſimũ
veritatem continentem . Naꝫ in hac cena
ſicut narrat Jo . euangeliſta xp̄s dulciſſi
mum ſermonem fecit diſcipulis eos con
foꝛtando ⁊ dulciter cõſolando.de quo poſ
ſumus dicere illud Jo. 17 . Sermo tuus
veritas eſt.quia hoc ſermonem fecit ille
qui eſt via veritas ⁊ vita Jo.14 . ¶ Iſta
cena cum pꝛedicto ſeptẽnario fuit figu
rata Pꝛouerbis.9. Ubi dicitur . Sapien
tia hedificauit.ſibi domuꝫ:excidit colum
nas ſeptem ymmolauit victimas ſuas
miſcuit vinum ⁊ poſuit menſam : miſit
ancillas ſuas vt venirent ad archẽ : ⁊
ad menia ciuitatis : ſi quis eſt paruulus
vẽiat ad me ⁊ inſipiẽtibꝰ locuta eſt : veni
te comedite panem meũ:⁊ bibite vinum
ꝙ miſcui vobis.relinquite infantiaꝫ ⁊ vi
uite:⁊ ambulate per vias pꝛudentie .
¶ Ubi ſciendũ ꝙ per iſtam ſapientiam
intell'r xp̄s qui eſt virtus ⁊ ſapientia dei
patris. Iſte domum ſuã hedificaꝛ dicitur
quando elegit ſibi cenaculuꝫ:in quo volu
it cenaꝫ facere cũ apoſtol' qui excidiſſe co
lumnas.7.dr̄ pꝛopter iª.7.pꝛedicta q̃ fue
runt i hac cẽa magnifica.ymolaſſe autem
victimas dr̄:qꝛ ſeipm victimã ⁊ hoſtiam
obtulit deo patri. Pꝛopoſuiſſe vo mẽſaꝫ
⁊ miſcuiſſe vinũ ⁊ inuitaſſe ad comeden
dũ panẽ ⁊ bibendũ vinũ dr̄:qꝛ i hac cena
pꝛetioſa ſuũ coꝛpus ⁊ ſanguinẽ ſub ſpẽ pa
nis ⁊ vini manducandũ tradidit ⁊ potan
duꝫ.¶ Non vacat autẽ ꝙ dr̄ vinum miſ
cuiſſe:quia ſicut nunc ritum hunc tenet
mater eccleſia ꝙ in vino conficiendo i ſan
guinẽ Chꝛiſti aquã amiſcet:ſic foꝛte tunc

xp̄s in cena vino aq̄ miſcuit:ꝙ ſi non in
ueniatur in ſcriptura expꝛeſſum:tñ ħ foꝛte
tradiderīt apoſtoli q ħ viderīt eccleſie ſa
cto ⁊ operi obſeruanđ. ¶ Per quos aūt
inuitet poſteros ad hanc refectiōem ma
terialez:ſequit̄ ꝙ miſit ancillas ſuas:per
quas itelligunt̄ virtutes qbus homo di
gnus efficitur ad recipiēdum tam mira
bile ſacramentū. Ad qđ autē vocent ſub
iungit̄ quia ad archē ⁊ ad menia ciuitatꝭ.
Nam p archē loc̄ altiſſimū intelligit̄ alti
tudo incōpꝛehenſibilitas tanti ſacrificij
ad ꝙ cognoſcēđ deficͭ ratio natural̄. Per
amēia vero foꝛtificātia ciuitatez:intelligi
tur vigoꝛ ⁊ foꝛtitudo q̄ confertur illud di
gne ſumētibus. ¶ Qui aūt vocentur ad
tantum beneficiū ſequit̄:ſi quis ē paruul9
⁊c. Ubi ſciendum ꝙ oēs xp̄iani fidel̄s vo
cantur ad ħ cōuiuium:q: tamen in cōgre
gatione fideliū eſt diuerſitas hominū:q:
aliqui boni:aliqui mali:ideo lz omnes in
uitentur:tñ differenter:q: aliqui ſic̄ boni
abſolute vocant̄:⁊ ideo dr̄ ſi quis ē puł̄s
.ſ.bonus ⁊ humil̄ veniat ad me.mali autē
vocant̄ ſed non abſolute:ſed documēto p̄
uio.ideo dr̄ ꝙ inſipiētibus .i. mal̄ ⁊ indi
gnis locuta eſt relinquite infantiam .i.vi
tia ⁊ peccata:⁊ viuite.ſ.per grām:⁊ ambu
late per vias pꝛudentie:p opera bona:ꝙ
ſi ſic fecerint:tunc digne poterūt pcipere
ħ ſacramentū. ¶ Quantū ad tertiā cenā:
inuenio cenam ſupnalem ⁊ gloꝛioſam q̄z
fac̄ deus cōpꝛehenſoꝛi in cōgregatiōe ce
leſtis patrie.vbi ſciendum ꝙ ds̄ omnib9
iuſtis faciet cenam ſuauē ⁊ delectabilem
in gl̄a.iuxta ꝙ figuratiue dr̄ Iſ.25.Faciet
dñs de9 exercituū oībus populis in mon
te ħ cōuiuium pinguium:cōuiuium vēde
mie:cōuiuium medulatoꝝ vendemie de
fecate. ¶ Ubi ſciendum ꝙ p 1m montem
ſecurū ⁊ altum:intelligit̄ celeſtis patria i
qua eſt ſecuritas manſiōis ⁊ altitudo con
templ̄onis. In i° monte faciet dñs conui
uium oībus populis ⁊c.q: in i° celeſti pa

tria inſtar medulatoꝝ pinguiū erit dl̄cis
ſuauitas:⁊ inſtar defecate vendemie:erit
puritas ⁊ claritas glorioſa. ¶ Ad ħ cōui
uiū inuitant̄ omnes fidel̄s apoc̄.19. Ubi
dr̄. Uenite cōgregamini ad cenā magnaz
dñi. Poteſt enim cena celeſtis patrie dici
magna:quia p̄ſidens in ea magnus eſt.ſ.
trinitas vn9 ds̄ de quo p̄s. Deus magn9
dñs ⁊ rex magnus ſup omnes deos. pōt
etiam dici magna ꝑpter multitudinez cō
uiuarū:q: ibi ſunt cōuiue oēs ſancti dei.
Poteſt ēt dici magna ꝑpter magnitudi
nem miniſtrātis q eſt xp̄s. ¶ Sciendum
eſt āt ꝙ in hac cena eterne beatitudinis
7.poſſum9 cōſiderare decoꝛātia ip̄az.ſ.
Uiſionem clariſſimā.
Fruitionem ſuauiſſimā.
Tentionem firmiſſimā.
Claritatem refulgētem.
Aglitatem diſcurrētem.
Subtilitatē penetrātem.
Incoꝛruptibilitatem pmanentem.
¶ Primo ſancti in pr̄ia hēbunt viſionē
clariſſimā. Nam lz homo i ħ mundo deū
clare videre nō poſſit:q: iuxta illud exo.
33. Non videbit me hō ⁊ viuet:tñ in gl̄a
deum clare videbit. Uñ Io.1a.cañ.3. Sci
mus qm cum apparuerit:ſil̄es ei erimus
qm videbimus eū ſicuti ē. ¶ 2° habebūt
fruitiōem ſuauiſſimā. Nam lz in ħ mūdo
homo nō poſſit pfecte deum amare:tñ in
celeſti patria ip̄m amabit pfecte.q: tunc
erit illud tp̄s đ quo ezechiel̄.16. Ecce tp̄s
tuū:tp̄s amantiū. ¶ 3° habebūt tentiōem
firmiſſimā. Nam lz homo in ħ mundo ali
quādo deum hēat dum ē in gª:tñ q: ip̄az
peccando pōt amittere ⁊ ſic p conſequēs
deum iō eum nō firmiter tenet:q: vero i
celeſti patria ipſum habitum iam ampli
us non poterit perdere: ideo dicitur ha
bere firmiſſimā tentionez. ꝑpter ꝙ cañ.
3. Inueni quem diligit anima mea tenui
eum nec dimittaz. Uñ cuilibz beato dic̄
apoc̄.3. Tene ꝙ habes vt nemo accipiat

coꝛonā tuam. ¶ 4° habebūt claritatez re
fulgentem. Nam homo in ħ mūdo habet
coꝛpus obſcurū:tñ poſt reſurrectiōem ha
bebit coꝛp9 clariſſimū. Unde xp̄s Mat.
13. Tunc iuſti fulgebūt ſic̄ ſol in regno pa
tris eoꝛum. ¶ 5° habebunt agilitatē diſ
currentem:q: poſt reſurrectōem habebit
homo coꝛpus gloꝛioſum ⁊ pꝛomptum ad
ambulanđ.iuxta ꝙ đ raphaele angelo dr̄
tob.5. Quod egreſſus tob.inuēit iuuenez
ſplendiđ:ſtantem p̄cinctū ⁊ quaſi patum
ad ambulanđ. ¶ 6° habebūt ſubtilitatez
penetrātem:q: homo poſt reſurrectiōem
in celeſti patria hēbit dotem ſubtilitatis
per q̄z poterit alia coꝛpoꝛa ſiñ eoꝝ ſciſiōe
p libito penetrare. ¶ 7° habebūt ipaſſi
bilitatem pmanentem. Uñ p̄s. Non dabꝭ
ſanctum tuū videre coꝛruptiōem. ¶ Uñ
qlibet beat9 cum iſtis.7.dotib9 poteſt fi
gurari p illud candelabꝛū aureū ſup quo
erāt.7.lucerne zach.4.req̄re dñica.4.xle.
euāge°.25.pte tertia. ¶ Iſta cēa fuit figu
rata ſb̄ noīe nuptiaꝝ ⁊ cene apoc̄.19. Ubi
dr̄. Gaudeam9 ⁊ exultem9 ⁊ demus gl̄am
đo:quia venerūt nuptie agni:⁊ vxoꝛ eius
p̄parauit ſe:⁊ datum ē illi vt cooperiat ſe
biſſino ſplendēti ⁊ candido ⁊ beati q ad
cenam nuptiarū agni vocati ſunt. ¶ Ubi
ſciendū ꝙ p im agnum inocentem itelľr
xp̄s inocens.de quo Io.i. Ecce agn9 dei
ec.qui tol.pec.mundi. Per vxoꝛem vero
huius agni intelligit̄ quelibet aīa fidel̄
q̄z xp̄s ſibi deſponſat in ħ mundo p grām
⁊ ipſam duc̄ in a° per gl̄am. ¶ De ia ſpō
ſa dr̄ ꝙ erat cooperta biſſino ⁊c. Per ꝙ
datur intelligi iuſtificatio ⁊ gl̄a anime in
troducte vt ſpōſa in gl̄a. Nam ſic̄ ibidez
dr̄ biſſinū ſunt iuſtificatiōes ſanctoꝝ:Cū
igitur ſic ſponſa.i.gloꝛioſa anima ad xp̄z
intrat in celum:cum qua xp̄s fac̄ ſpūales
nuptias:inuitamur ad cōgaudenđ:⁊ deū
deuotius collaudanđ. Propter ꝙ dicitur
gaudeamus ⁊c. Unde phi.4. Gaudete in
dño ſemper iterum dico gaudete. ¶ Cur

autem fiant ie ſolēnes nuptie ſequit̄:quia
vxoꝛ eius p̄parauit ſe.ſ.p opera bōa. Ad
q̄z p̄parationez inuitamur.i.Re.7. Ubi dr̄.
Pꝛeparate coꝛda veſtra domino ⁊ ſerui
te illi ſoli:⁊ eruet vos de manu philiſtio
rum.i.demonioꝛū. Nam iuxta illud eccľi.
2. Qui timent dñm pꝛeparabūt coꝛda ſua
⁊ in cōſpectu illius ſanctificabūt animas
ſuas. ¶ Alicere autem nos debet ꝙ ſeq
tur.beati qui ad cenam ⁊c. Nam quilibet
conſiderans illam beatitudinem dz toto
affectu appetere eam obtinere. Ut ſic ſit
de numero iſtoꝛum de quibus dicitur.3.
Re.10. Beati viri tui:hi qui ſtant coꝛam
te ſemper ⁊ audiunt ſapientiam tuam.
¶ Sciendum eſt autem ꝙ ſic̄ deus fac̄ ce
naz electis in ħ mundo per grām ⁊ in fu
turo per gloꝛiam:ſic dyabolus per oppo
ſitum fac̄ peccatoꝛibus cenam in ħ mūdo
per culpam:⁊ in futuro p penam.dū.ſ.in
ħ mundo ligat hominez per peccatū vt
poſtmođ euz interficiat p moꝛtem eterna
lem.iuxta ꝙ dictur9 eſt xp̄s peccatoꝛib9
i die iudicij Mat.25. Diſcedite a me ma
ledicti in ignē eternū qui patus ē dyabo
lo ⁊ angelis eius. ¶ Hec cēa poteſt figu
rari p illaz cenā herodis đ qua ſnial̄r dr̄
Mat.6.ꝙ cū herodes miſiſſz ac tenuiſſz
iohēm ⁊ iūxiſſz euz in carcerē:⁊ dies oppoꝛ
tunus accidiſſz:fec̄ natal̄ ſui cenā pꝛincipi
bus ⁊ tribunis ⁊ p̄mis gallilee:in q̄ cena
cū ſaltaſſz filia herodiadis:miſſo ſpiculato
re fec̄ đcolari Io. ¶ Ubi ſciendum ꝙ p
herodē qui interpꝛetat̄ pellibus gl̄ians:ī
telligit̄ dyabolus q gloꝛiat̄ i peccatoꝛib9
ſignificatis p pelles q̄ de moꝛtuis aīalib9
fiunt: q: peccatoꝛ dū eſt ſine grā moꝛtu9
ſpiritualiter dici poteſt. ¶ Iſte dyabol9
quādo dies oppoꝛtunus accidit:quo.ſ.pec
catoꝛem temptat dicitur facere cenam ⁊c.
i.mundanis hominibus:qui mundus p
gallileam que interpꝛetatur rota ſigniſi
catur: quia inſtar rote volubilis eſt nul
lam fixionem habens. In qua quidez cēa

filia herodiadis ſaltare dicitur: q: in his
conuiuijs mundanis ad que allicit dyabo
lus homines fiunt diſplicibilia deo per
que multotiens a deo puniuntur. ¶ Ad
uerte tamen diligenter qualr dyabolꝰ ſe
hēat itéptando hominem vt ipm ad moꝛ
tem eternalem deducat. Nam dr̃ ꝙ miſit
⁊ tenuit ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ p Jo. q iterpta
tur in q̃ eſt grã intellr q̃libʒ fidelr xpianꝰ i
quo debʒ eē grã ſpũs ſ. lʒ autem hō inſtar
Jo. deberet hr̃e grãm: tñ aliqñ Herodes
i. dyabolꝰ volens ipm ad ſe trahere. Pri
mo mittit ad eum p malam cogitatiōem
Scdō tʒ ipm per indebitam delectatōem
3° ligat eum in carcerem per conſenſum
⁊ adheſionem. 4° decolat eum p eternam
damnatōem. Nam Jac. 1. Unuſquiſqꝫ tem
ptatur a concupiſcentia ſua aſtractus ⁊ il
lectus: deinde concupiſcētia cū concipit
parit peccatum: peccatum vo cum conſu
matum fuerit generat moꝛtem. Hoc aūt
cognoſcēs apoſtolꝰ dic̃ Eph. 6. Induite
vos armaturam dei vt poſſitis ſtare aduer
ſus inſidias dyaboli.

Secūda pars.

Equitur. Et ceperūt oēs ſimul
excuſare ꝛc. Ubi tāgit humana
peruerſitas in renuendo. ꝙ pro
bat contemptꝰ deteſtandus. Ubi ſciēdū
ꝙ bonus nunciꝰ miſſus ab aliquo debet
eſſe ſollicitꝰ in faciendo ꝙ ſibi cōmittitur
⁊ in reſponſione poꝛtanda. Scdm hoc igi
tur hic duo poſſumꝰ conſiderare. ſ.
Inuitatoꝝ malitiā in reſpuendo.
Nuncij diligētiam i referendo.
¶ Q^{m} ad p̃mū dic̃. Et ceperūt oēs ſimul
excu. Ubi duo tāgit. ſ.
Refutatōem eium generalē.
Allegatōem cuiuſlibʒ ſpālem.
¶ Q^{m} ad refu. oium generalē dic̃. Et ce
perūt oēs ſimul excu. In q̃ ſm Greg. oſtē
dunt fuiſſe valde repꝛehēſibiles. Uñ dic̃
in omlr. Ecce homo diues inuitat ⁊ paup
occurrere faſtidit: ad dei inuitamur cōui
uium ⁊ excuſamur. De talibꝰ dr̃ ꝓuer. 3.
Stultoꝛum excuſatō ignominia. ¶ Quā
tum ad allegatōem cuiuſlibʒ ſpecialeʒ di
cit. Primꝰ dixit villā emi ꝛc. Ubi ſciē. ꝙ
ſm ſniam Jo. 1. cañ. ſua. 2. Omne ꝙ eſt in
mundo eſt concupiſcētia carnis ⁊ concu
piſcentia oculoꝛum ⁊ ſuperbia vite: p qð
datur intelligi ꝙ omnia peccata generali
ter reducuntur ad tria. ſ. ad luxuriā: aua
riciam ⁊ ſuperbiā. ⁊ omnes iſti excludun
tur a cena dicta ſupius: p ꝙ datur intelli
gi ꝙ ad ipſam nllꝰ peccatoꝛ generalr ꝑt
vēire. Scdm h̃ igitur hic tria genera hoīuʒ
tangunt. ſ. qui villā acquiſierat p ꝙ intel
ligitur peccatum ſupbie. qui boues eme
rat: p ꝙ intelligit peccatū auaritie. q vxo
reʒ duxerat: p ꝙ intellr peccatū luxurie.
¶ Q^{m} ad p^{m} genꝰ. ſ. peccatum ſupbie
ſciendum eſt ꝙ talis ſuperbus poteſt fi
gurari per Joſeph. de quo dicitur geñ.
47. Emit igitur Joſeph omnem terram
egypti: vēdētibus ſingulr poſſeſſiones ſu
as ꝓ magnitudine famis: ſubiecitqꝫ eam
Pharaoni ⁊ cunctos populos eius a no
uiſſimis terminis egypti vſqꝫ ad extre
mos fines eius. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ p Jo
ſeph qui interpꝛetatur accreſcēs qui erat
ꝓcuratoꝛ Pharaonis: qui interpꝛetatur
denudañ. virum: intellr q̃libʒ ſuperbus ⁊
arrogans q eſt pꝛocuratoꝛ dyaboli qui ſe
ducēdo hominē ipm denudat cum ſuis tē
ptatōibus iducit hoiem ad peccatum: vñ
homo expoliatur diuina gratia. Unde ta
lis dicitur Ezech. 16. Denudabit te veſti
mentis tuis: ⁊ auferet vaſa decoꝛis tui:
⁊ derelinquent te nudam plenam igno
minia. ¶ Iſte dicitur emere omnem
terram egypti: q: talr vlt eſſe omnes ſibi
ſubiectos: ⁊ oibus dominari. Signāter au
tem dr̃ ꝙ terram egypti ⁊ cunctos popu
los ſubiec̃ pharaoni: q: multoc̃. accidit ꝙ
ſupbus fac̃ malos homies eſſe ſubiectos
dyabolo: dum eos ad opera mala induc̃:
¶ Quantū ad ſecundū genus. ſ. peccatū

auaritie ſciendū eſt ꝙ talr auarus pōt figu
rari p mulierem ſamaritanā que venerat
ad auriendū aq̃ʒ: cui dixit xp̃s Jo. 4. qnqꝫ
viros habuiſti. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p mulie
rem veniētem aurire aq̃ʒ: intellr quilibet
auarus tēpoꝛalia deſiderās: p aq̃ʒ dſigna
tas: quia ſic̃ aq̃ eſt lablis: ſic ⁊ tēpoꝛalia.
Iſte auarus inſtar mulieris dr̃ habere. 5.
viros: quādo omiſſo recto iudicio ratōis:
delectatiōem. 5. ſenſuū ſequit vt illr regat
inſtar viri q p̃ncipaliter hʒ regerẽ domū.
¶ Aduertat miſ auarus q oclos ⁊ alios
ſenſus coꝛpoꝛis ſtatuit declinare i terrā:
ꝙ licet velit regi iſtis. 5. ſenſibus: tñ cum
eis deficiet in ꝑlio ⁊ ab inimicis deducet
captiuꝰ. iuxta ꝙ figuratiue dr̃ geñ. 4. ꝙ
cum quattuoꝛ reges pugnarēt contra. 5.
ipſos deuicerẽt: ceperūtqꝫ loth ⁊ omnem
ſubſtantiā eius. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p quat
tuoꝛ reges intelligunt demones: q ideo d
ſignant per quaternariū numerū: quia ſic̃
numerus quaternarius numerādo pꝛius
recedit a ternario: ſic demones inter oēs
creaturas pꝛimo deuiauerūt a trinitate.
Per. 5. vero reges intelligunt. 5. ſenſus
dominātes in homine cōtra autem hoieʒ
qui. 5. ſenſibus regit: pugnāt quattuoꝛ re
ges. i. demones: ⁊ ipm deuincūt: ⁊ inſtar
loth ducūt ipſum captiuū: dum ſequētem
delectatiōes ſenſuū: ipſuʒ illaqueāt p pec
catum tollūtqꝫ oēm ſubſtantiā eius: quia
tempoꝛalia q fuerat auarus deditꝰ amit
tit dum moꝛitur: nec ei poſt moꝛtem pꝛo
derūt. iuxta illud ꝓuer. ij. Non ꝓderunt
diuitie in die vltiōis. iuſticia āt liberabit
a moꝛte. ¶ Quantū ad tertiuʒ genus. ſ.
peccatū luxurie: ſciendū ē ꝙ i^{o} vxoꝛ. i. ſen
ſualitas ⁊ delectatio carnis allic̃ hoieʒ ad
ſui cōcupiſcentiam: vt oblitus celeſtibus
delectatōibus det ſe deſiderijs carnis. ꝙ
fuit figuratū iudic̃. 14. Ubi ſententialr dr̃
ꝙ cum Sanſon vidiſſʒ q̃ʒdam mulierʒ de
filiabus philiſtini: ait queſo vt eam mihi
accipiatis vxoꝛem: cui cum parentes eius
dicerent ꝙ nō acciperet vxoꝛem de filiabus
philiſtini: dixit Sanſon ad patrem: hanc
mihi accipite q: placuit oclis meis: q tā
dem accep̃ eaʒ i vxoꝛem. ¶ Ubi ſciendūʒ
ꝙ p Sanſonem q interpꝛetat ſol foꝛtis in
telligitur quilʒ homo: cui inſtar ſolr dedit
deus intellectū ⁊ ratiōem vt clarius illu
ſtretur. qui dʒ eſſe foꝛtis in aggrediendo
difficilia: ⁊ in ſuſtinēdo cōtraria. Per mu
lierem vero intelligit ſenſualitas: q̃ʒ deꝰ
cū ratione dedit ſociaʒ homini. q multoc̃.
ſuis blanditijs ratiōem allic̃ vt ſequatur
delitias carnis. ſʒ licet Sanſon ꝓhibeat
a parentibus ne mulierem d filiabus phi
liſtini acciperet: tñ non acqeuit cōſilio eoꝝ.
ſed ipſam in vxoꝛem accep̃: quia lʒ homo
multoc̃. admoneat a deo ne ſenſualitatem
ſequat: tñ ipm dſpiciēs eā ſibi copulat in
vxoꝛem: dū ſequēs eiꝰ blanditias in car
nalibꝰ deſiderijs delectatur. Non aduer
tens illud ꝑs. Dimiſi eos ſm deſideria coꝛ
dis eoꝛum ibūt i aduētōibꝰ ſuis. ¶ Q^{m}
ad ſm. ſ. nuncij diligētiam in referēdo di
cit. Et reuerſus ſeruꝰ ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ i^{e}
ſuus. i. xp̃s q^{m} ad hūanitatē vel angeli
obſequētes nunciare dicunt patrifamilr. i.
deo illa q̃ hic agunt non q̃ſi ds ipa igno
ret qa nouit oia: ſʒ vt oñdatur eoꝝ diligē
tia circa genꝰ humanū: ⁊ de ſalute oium
ſollicitudo: quos inducunt ad refectiōem
cene eterne. Unde Tob. 12. dixit angelus
Raphael Tob: qñ oꝛabas cū lachꝛimis:
ego obtuli oꝛonē tuā dño. Tertia ꝑs.

Equitur. Tunc iratus pr̃famil.
ꝛc. Ubi tangitur ꝯdigna ſeueri
tas in transferendo. ꝙ ꝓbat ef
fectꝰ admirādꝰ. Ubi ſciē. ꝙ qñ aliqs inuita
tur ab aliq̃ magno dño: ad aliqð bonū p
cipiēdū ⁊ ad ipm nō vult vēire: q: dōi ſi
bi oblati ſe reddidit idignum. merito dʒ
iꝰ pꝛiuari: q: vo liberalitas dñi pp maliti
am renuētium nō diminuit: ꝯueniens eſt
vt ſua bona alijs cōmunicet acceptantibꝰ
oblationem eis factam. Unde Ambꝛoſiꝰ.

Quia Ergo venire ſupbi renuūt:paupes eligunt.In pte igitur 1ª in qua fit mentō de trāſlatiōne cene iam dicte.5.poſſumus conſiderare.ſ.

Regalem indignatiōem.
Localem expreſſionem.
Perſonalem diſtinctiōem.
Precepti impletiōem.
Dei miſeratiōem.

¶ Quantū ad primū dicit.Tunc iratus ꝛc.Ubi ſciendū ꝙ dn̄s ſignificatus p p̄rem famil'.iratus dr̄ ꝯtra renuētes venire ad cenā ſuā.i.per mod̄ irati ſe habz:dū aliqd operatr ꝙ faceret homo ſcd̄m Baſiliū.ſi d̄ aliquo forēt iratus.Un̄ ps . Iratus ē fu rore dn̄s in ppl'm ſuū ꝛ abbominatus eſt hereditatem ſuā . ¶ Quantū ad ſcd̄m.ſ. localem exp̄ſſionez dicit.Exi cito ꝛc.Ubi ſciendū ꝙ p hoies exītes in plateis ꝛ vi cis ciuitatis:qui vocantr ad cenā intelligū tur publici peccatores:ad quos ſeruꝰ mit titur vt eos inuitet ad penitentiā vt poſt mod̄ poſſint ad cenā feliciter peruenire. ¶ De talibus peccatoribus cōquerendo loquitur dn̄s figuratiue Je.7.d.Nōne vi des qd iſti faciūt in ciuitatibus iuda ꝛ i plateis ier.filij colligūt ligna ꝛ patres ſuccedunt ignem ꝛ mulieres conſpergūt adipez vt faciāt placētas regie celi ꝛ dijs alienis ꝛ ad iracūdiam me prouocent . ¶ Ubi ſciendu; ꝙ p iſtos peccatores de linquētes in ciuitatibus ꝛ plateis:intelli guntur vt dictum eſt peccatores publice delinquētes.Qui qual'r d̄linquāt ſubdītr: q: filij colligūt ligna ꝛc.q: ſic videmus p experientiā patres multoc̄. inducūt filios ad peccand̄ ſic pz in vſurarijs q docent fi lios vſuras facer̄: ꝛ ſic filij colligūt ligna: dum cumulant tēporalia:q̄ dicuntr patres incendere:dum ipos ad amplius congre gandum animāt.Mulieres vero adipez dicuntr ꝯſpergere ꝛ placētas facere:q: eo rum vxores d̄ pecunia male acqſita late viuūt ꝛ ſtudēt in delitijs corporis.Signā ter aūt dr̄ ꝙ libant regine celi ꝛ dijs alie nis:quia in opibus ſuis:dyabolo ſeruiūt ꝛ nō d̄o. ¶ Aduertāt tn̄ miſeri dcā ſequē tes qd dicit dn̄s:vt me inqt ad iracūdiā puocarent.Nam ex eoꝝ mal' operibꝰ:cō tra eos iratur dn̄s:ꝛ de ſuis mal' operibꝰ grauiter punientr.iuxta illud ro.2º.Secū dum aūt duriciā tuaz ꝛ cor ipenitēs theſau rizas tibi iram in die ire ꝛ reuelatiōis iu ſti iudicij dei q reddet vnicuiqz ſecundū opera ſua. ¶ Quātū ad tertiū.ſ.perſona lem diſtinctiōez dic̄. Et paupes ꝛ debiles ꝛc.Ubi ſcié.ꝙ p 1ª quattuor genera hoiuz itell'ntr.4.gn̄a peccatoꝝ. Ubi ſcié.ꝙ gn̄al'r loquēdo homo pōt dupliciter peccare.ſ. peccato omiſſionis:ꝛ peccato ꝯmiſſionis. peccans peccato omiſſionis intell'r p pau peres:q: ſic paup nihil hz:ita homo p pec catuz omiſſionis nihil boni operatr.vt ſic dicat illud ps.Ego ſum pauper ꝛ dolēs. Peccato aūt cōmiſſionis pōt peccare tri pliciter:vel ex paſſione vel ignorātia:vel ex certa malicia . Peccans ex paſſione:i telligitr per debiles.Nam ſic debilis non pōt reſiſtere fortiori:ſic multoc̄.accidit ꝙ homo ex ſua fragilitate n̄ conatr peccatis reſiſtere:ſed in ipis ſuccūbit.Ut ſic d̄ ipo dicatr illud nee.4.Debilitata ē fortitudo portātis ꝛ nos nō poterimus hedificare murū:Peccans ex ignorātia ſignificatr:p cecos.Nam ſic cecus nō videt corporal'r: ita multoc̄.homo ex ignorātia ſue ſalutis: labitur i peccatū.d̄ qbus ſophonie.i.Am bl'abūt vt ceci:q: dn̄o peccauerūt.peccās vero ex certa ſcientia ꝛ malicia:intell'r p claudos.Nam ſic claudus vidz ſe claudi care:ꝛ tn̄ non ſe rectificat:ſic multoc̄. hō ex certa malicia deū offendit : nec vl't ſe dirigere p opera bōa.Un̄ Ambro.claudi ſunt:q rectos greſſus in operatōe nō ha bent. ¶ Licet aūt per 1ª quattuor genera hoiuz intelligantr vt dictum ē 1ª quattuor genera peccatoꝝ : tn̄ deꝰ ex ſua miſericor dia eos inuitat vt cōuertantur ad penitē

tentiā ꝛ ſint participes cenē ſue:ꝛ volens oēs hoies ſaluos fieri nullū quantū in ſe eſt excludit a glia paradiſi. Un̄ Ambro . Inuitat āt paupes:debiles : cecos ꝛ clau dos:vt oñdat ꝙ infirmitas pccōꝝ p miſe ricordiā dei remittatr. ¶ Quantū ad 4 ſ.dicti impletionē dicit . Et ait ſuus dn̄e ꝛc . Ubi ſciendū ꝙ officiū boni ſui eſt hu militer obedire ſuis dn̄is iuxta illd̄ Coll'. 3.Serui obedite p omnia dn̄is carnalibꝰ non ad oculū ſeruiētes quaſi hoibus pla centes:ſz in ſimplicitate cordis timentes dn̄m . ¶ Quia vero 1ª celeſtis patria ad q̄z ſeruꝰ vocauit hoies eſt magne capaci tatis:iuxta illud Jo.14. In domo patris mei manſiōes multe ſunt.iō renūciat dn̄o ꝙ p illos qui inuitati fuerūt non ē reple tus locus.d.ꝛ adhuc locus eſt . Iſte ē lo cus d̄ quo ſci exiſtētes in p̄ria dicere poſ ſunt illud Gen̄.28.Apud vos ē locus ſpa noſus ad manendū. ¶ Quantū ad 5 .ſ. dei miſeratiōnē dicit .Et ait dn̄s ſuo ꝛc . Ubi ſciendū ꝙ p vias p quas hō vadit ad terminū ad quas ſuus mittitr : intelli gitr rectitudo viuēdi in opibus bōis p q̄z hō vadit ad p̄riam. Per ſepes vero que diſcernūt terrā cultā ab inculta:ꝛ muniūt poſſeſſionē ne fructus ibi nati deuaſtētur a beſtijs:intelligūtur hoies diſcernentes vitia a virtutibꝰ:q vitia dimittūt ꝛ exer cent ſe in opibus bonis:ꝛ claudētes ſe in tra clauſurā preceptoꝝ dn̄i a demonibus eos tēptare volētibus p ferales beſtias ſignificatis cuſtodiūt ſe illeſos. ¶ Signā ter aūt dr̄ ꝙ cōpelluntur intrare : q: mul tociens accidit ꝙ hoies qui aliquādo fue rant mundo dediti:pp aliquas aduerſita tes occurrētes ad ſe reducūtur: ꝛ munda na deſpiciūt:ꝛ ad amorē dei ardētius con uertuntr vt ſic p h̄ compelli dicātur ſcd̄m Grego.in omel.De talibus verificatur il lud Act.14 . Per multas tribulationes oportet nos intrare regnum celorum.

Quarta pars.

Equitr.Dico aūt vobis ꝛc . Ubi tāgitur iuſta eqtas in ſentētian do:ꝙ pbat affatus metuēdus . Ubi ſciendū ꝙ ſm iuſtitiam eſt valde di gnū vt ſi hō inuitatr ad aliquod bonū pci piendū.ꝛ ex negligentia vel malicia ipſa reſpuit ꝙ ipſo priuetr ꝛ alijs coicetr. Quia igitr qui inuitati fuerāt noluerunt venire valde fuit ꝯueniēs ꝙ priuarentur conui uio.Unde Grego. in omel . Nemo ergo contēnat ne dum vocatus excuſat :cuz vo luerit intrare non valeat.nā aliquādo qui renuūt quando poſtea vellent intrare nō poſſunt.Hoc aūt fuit figuratū Mat. 25 . de decē virginibus.5.prudētibus ꝛ . 5 .fa tuis.Ubi ſciendū ꝙ per.5.prudētes que parate erant intelligitur quilibet q quan tum ad animā rationalē dirigitur in ope ribus bonis q̄ directio datur intelligi p prudentiā.q̄ztum vero ad corpus q.5. ſen ſus in honeſtate conſeruat ꝓpter ꝙ ꝛ me rētur nomen virginis.Per.5 . vero fatu as que nō erant parate intelligitr quilibet qui quantū ad aīaz non habet prudentiā : q̄zuis habeat ꝯtinentiā corporalē ſigna tam in noīe virginis.tn̄ paratus non dici tur quia non habet oleū gratie nec exem plarē conuerſationē per opera deo grata: ſed ſi quid facit d̄ genere bonorum h̄ ſolū fac̄ propter laudem humanam . de qbus Math.5.Amen dico vobis : receperunt mercedem ſuam.Nos ergo ſimus de qui bus dicitur Math.25.Serue bone ꝛ fide lis intra in gaudiuz domini tui.Ad quod gau.ꝛc.

¶ Dominica tertia poſt pent.Euā.44

Rant appropinquātes ad yh̄m publicāi ꝛ peccatores vt audirēt 1.Luc.15.Nos videmꝰ per experientiam ꝙ qn̄ aliqs īfirmatr grauitr: ꝛ ſit aliquē bonū ꝛ piū medicū potētē ipz ſanare ꝙ ſi ſit ſapiens:pcurat poſſetenus eum habere:vt poſſit ſanitatem recipere

Uidemus ēt ꝙ quādo eſt aliquis diſcipu lus ignorans aliq̄ꝫ ſcientiā: ⁊ nouit magi ſtrum ſapiētem ⁊ famoſum: ſi ſit prudēs: querit ipm cum diligētia: ⁊ inuentum au dit cum reuerētia. ⁊ ipſius tenet documē ta. ¶ Officiū autem pij medici ē infirmo cōpati ⁊ ſibi ſi pōt dare remedia ſanitat̄. Officiū etiam boni magiſtri ē diſcipulū inſtruere: ⁊ quantū poteſt dirigere in ſciē tia veritatis. ¶ Si vero ꝯtingeret ꝙ ali quis ex inuidia medico vl̄ magiſtro d̄tra heret: debet ipm modeſte corrigere: eum v̄balr̄ ⁊ exēplariter admonēdo. ¶ Quia igitur dei filius in hūc mund̄ venit vt ſpi ritualis medicus humani generis ⁊ ma giſter: ꝙ qdem graui detinebat̄ infirmita te peccati: ⁊ viam veritat̄ vt inſcius igno rabat: ideo ad ipm vt ad medicū ⁊ magi ſtruꝫ hoīes debuer̄t accedere vt ſanitateꝫ reciperēt ⁊ doctrinā. quos ipe vt piꝰ me dicus ⁊ bonꝰ magiſter ab infirmitate cu rauit: ⁊ viā veritatis oſtendit. Quia vero ph̄i ypocrite ex inuidia: xp̄i detrahebant operibus: ipos exēplariter corrigit: vt in uidiā abiciant: ⁊ detractōem dimittāt. Et h̄ eſt ꝙ nob̄ inſinuat euangeliū hodiernū in quo. 3a inuūtur. ſ.

Dſcor miſericordie i recipiēdo.
Rācor inuidie in detrahēdo.
Splendor ſape in corrigēdo.

¶ Primū probat affabilitas cōuerſatio nis. 2m ꝑuerſitas intentiōis. 3m claritas eruditōis. Primū in prin. 2m ibi. Et mur murabant Phi ⁊c. 3m ibi. Et ait ad illos ꝑabolam ⁊c.

Prima pars.

q Uantū ad primū vbi tangit̄ ⁊c. ꝙ ꝓbat ⁊c. dicit. Erant appropi. ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ qn̄ aliquis in digens ſit aliquē potentē ſibi ſubuēire mi ſericordē ⁊ hūilē: ſecuriꝰ pōt ad ipm acce dere pro ſubſidio impetrādo. ſcdm̄ h̄ igit̄ hic q̄ttuor poſſumus cōſiderare. ſ.

Cecū indigentem.
Actum ꝓmerentem.
Germinū cōuenientem.
Fructum recreātem.

¶ Quantū ad primum dic̄ Publicani ⁊ peccatores. Ubi ſciendū ꝙ qn̄ infirmus grauius infirmat̄ pl's eget medico. Quia publicani ⁊ pec. erant infirmi grauiter: q2 peccatū eſt infirmitas ſp̄ualis anie: iō me dico indigebāt. Sciendum ē auteꝫ ꝙ per publicanos intelligunt̄ peccatores publi ci. Nā publicani dicebant̄ hoīes exercen tes opera coīa ⁊ publica: vt colligere pe dagia ⁊ huiſmodi. Per pccōres vero itel ligunt̄ quicūq̄ꝫ publice vl̄ priuate peccāt: ⁊ ſic oēs dici poſſunt peccatores: q2 etiaꝫ hō naſcitur: cū peccato iuxta ill̄d ps. Ec. enim in iniqta. ꝯceptus ſuꝫ ⁊ i pec. cōcep me mr̄ mā. Propter ꝙ ro. 3o. Oēs pecca uerunt ⁊ egēt gl'a d̄i. Nā teſte Jo. i. can̄. io. Si dixerimus ꝙ pccm̄ nō habemꝰ nos ipos ſeducimꝰ ⁊ veritas i nob̄ nō ē. pp ꝙ tob. 13. Conuertimini ergo peccatores ⁊ facite iuſticiā corā d̄o credentes ꝙ faciet vobiſcū ſuā miaꝫ. ¶ Qm ad 3m. ſ. actū ꝓ merentē dicit. Erāt appropinquātes. Ubi ſciēdū ꝙ lꝫ hoīes huiꝰ mūdi ſint fragiles ⁊ per ꝯn̄s labantur multociēs in pccm̄ tn̄ deus piꝰ ⁊ miſericors dat eis ſpem venie apiens ſue miſericordie ſinū ſi volunt ap propinquare ſibi ⁊ ipm querere diligēter Ut igit̄ peccatores deo poſſint appropin quare ſecure: ꝯfortat eos beatus Jac. in can. ſua. 4. d. Appropinquate deo ⁊ appro pinquabit vobis. Nā iuxta ill̄d ps. Pro pe eſt dn̄s oibus inuocantibꝰ eū in verita te. ¶ Hoc āt fuit figuratum Luc. 18. vbi ſnialr̄ dr̄ ꝙ cum xp̄s appropinquaſſet ie rico: cecus qdā mendicus ⁊ paup clama bat. d. Fili d̄d̄ miſerere mei: quē cum xp̄s iuſſiſſet adduci ad ſe interrogauit ipꝫ qd vellet ꝙ ſibi faceret: q dixit: dn̄e vt vide am: cui xp̄s miſertus ſtatim reddidit vi ſum. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p illū cecuꝫ paupe rem ⁊ mendicū intelligit̄ quilibet pccōr. Ut ſic merito dici poſſit d̄ ipſo ill̄d apoc. 3. Tu es miſer ⁊ miſerabilis: paup: cecus ⁊ nudus. Nā miſer: q2 ſub ſeruitute dya boli: paup: quia priuatꝰ diuitijs celeſtis pr̄ie. ceco: q2 infectus vitijs. nudꝰ: q2 ami ſit dona gratuita. ¶ Lꝫ autē ſic ſit: tn̄ qn̄ xp̄s appropinquat Jerico. i. i hūc mūdū: q2 in tp̄e luna q̄ ſignificat defectū nec i ip ſo inſtar lune ſtabilitas repitur dꝫ ipꝫ in ſtar ceci cum deuotiōe inuocare ⁊ dicere yh̄u fili d̄d̄ miſerere mei. Ut ſic in yh̄u ſal uatore cognoſcat diuinitatē. in filio vero d̄d̄: eius humāitatē in miſericordia vero q̄ꝫ petit ſuā neceſſitatē. ¶ Sic āt claman tem anteq̄ꝫ ipm illuminaret iuſſit duci ad ſe: q2 niſi peccator preuentat̄ diuina gr̄a: ad pniam ſuis viribus nō pōt venire: nec pcci remiſſionē habere: ꝙ cognoſcēs Je re. d. tre. 5. Conuerte nos dn̄e ad te ⁊ cō uertemur. Sic aūt adductū ad ſe p ſuam gr̄am iterrogat nō tanq̄ꝫ neſciens: ſed cō ſenſum pccōris hr̄e volēs: quid vis vt fa ciam tibi: q iſtar ceci non dꝫ petere diui tias ⁊c. ſed abſolutōem culpe ⁊ illuſtratō nem gratie. d. dn̄e vt videam lumen: ꝙ ſi deuote poſtulet. Chriſtus ipm illuminat vt ſic peccator dicere poſſit illud Jo. 9. Unum ſcio quia cum eſſem cecus mō vi deo. ¶ Quantum ad 3m. ſ. terminum cō uēientem dicit ad yh̄m. Ubi ſciendum ꝙ yh̄s fuit conueniēs terminus ad quē pec catores debēt accedere. Unde ps. Accedi te ad eum ⁊ illuminamini ⁊ facies vr̄e nō cōfundentur. Nam qn̄ cecatus p peccatū accedit ad ipm: eum illumiat gr̄am cōfe rēdo pp ꝙ facies eius non dicitur cōfun di quia obtiet ꝙ humiliter poſtulat. Nā iuxta illud ps. Ipe eſt qui propi. omnibꝰ iniqui. noſtris: ⁊ qui ſanat omnes infirmi tates noſtras. ¶ Quantum ad quartum ſ. fructum recreantem dicit. vt audirent illum. Ubi ſciendum ꝙ publicani ⁊ pecca tores non ſolum appropinquabant ad xp̄ꝫ vt a ſuis infirmitatibus curarentur. ſed etiam vt inſtruerentur in via veritatis: vt ſic poſſent mentaliter recreari. quia d̄ utero. 8. Non in ſolo pane viuit homo ſed in omni verbo ꝙ procedit de ore dei. Ad iſtam auditionem ⁊ inſtructionem ipſe nos inuitat per pſalmiſtam. d. Uenite fi lij au. me. ti. domini docebo vos. Nam d̄ utero. 33. Qui appropinquant pedibꝰ eiꝰ: accipient de doctrina eius.

Secunda Pars.

s Equtur. Et murmurab āt phari. ⁊c. Ubi inuitur rācor inuidie in detrahēdo. ꝙ ꝓbat ꝑuerſitas i tentionis. Ubi ſciendū ꝙ phari. peruerſaꝫ intentionē habentes detrahebāt opibus xp̄i vidētes ꝙ ipſe non repellebat publi canos ⁊ peccatores ad ſe veniētes ſꝫ beni gne ⁊ familiariter ſtabat cū illis. Sm̄ hoc igitur h̄ duo poſſumus ꝯſiderare. vꝫ.

Expreſſionē inuide reprehēſionis.
Allegationē iniuſte rōnis.

¶ Quantū ad primū dicit. Et murmura bant ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ꝯſuetudo inuidoꝝ eſt bonis detrahere ⁊ ipſos pati nō poſſe iuxta illud Criſo. in quodā ſermōe. Zelāt inquit: manſuetū inuidi: modeſtum ſuper bi: probum improbi: mitem tumidi: vni ca emulatione laceſcunt. Quia igitur pha riſei erant inuidi: ideo murmurabant de xp̄o. Ut ſic de ipſis dici potuerit illud Judi. 8. Improperiū murmurationis ſue cōtra dn̄m protulerūt: qn̄ de ſuis operibꝰ murmurabant. ¶ Unde poſſunt nobis fi gurari p illum ingratū populum iudaicū de quo Exo. 15. murmurauit populꝰ ꝯtra Moy. Nā per Moy. qui aſſumptus ab aquis dr̄: qui extraxit populuꝫ de egypto itelligitur xp̄s qui elleuatꝰ erat ab appe titu mundanaꝝ cupidinum ſignificataruꝫ per aquas: qui genus humanum eduxit de tenebris peccatorum: ꝯ quem phyſei murmurabant ſignificati per ingratum populū: quos tn̄ dn̄s rep̄hēdit. d. nūeri. 14 Uſqueq̄ mlr̄titudo h̄ peſſima murmurat ꝯ me. q. d. murmurar̄ n̄ d̄bēt: ſed potiꝰ mea

opera cõmendare.¶ Uñ ſciendum ꝙ in
uenio in ſcriptura ꝙ ꝓpter murmuratio
nem hõ grauiter punit. Nam.
Inficit culpa deformãte.
Affligit pena affligente.
Excludit a gl'a quietãte
¶ Primo inficit culpa deformãte. Hoc
aũt fuit figuratũ numeri.12. vbi ſententia
liter dr̃ ꝙ cũ maria ſoror Moy. murmu
raſſ; cõtra ipſum: dñs eam reprehẽdit.d.qr̃
nõ timuiſti detrahere ſeruo meo Moy.
⁊ cum reprehẽſione etiã eam puniuit: qr
facta eſt leproſa. Uñ ibidem dr̃. Ecce ma
ria apparuit candẽs lepra ſicͭ nix. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ ꝑ Moy. ſeruũ dñi intelligit
xp̃s: qui inquãtũ homo ſeru⁹ dici põt: qr
iuxta illud phil'.2°. ſemetipſu; exinaniuit
formã ſerui accipiẽs in ſimilitudinẽ hoiu;
factus ⁊ habitu inuẽtus vt hõ. Per ma
riam vero ſororem Moy. intelligi põt q
lib; hõ qui ſoror xp̃i dici poteſt tñ ꝓpter
conformitatẽ nature q̃; h; cum xp̃o quan
tum ad naturam humanã ꝓpter q̃; dicit
frater nr̃. vt ſic dicat illud geñ.37. Frater
enim ⁊ caro nr̃a eſt. tñ propter conformi
tatem in vita q̃; debent hr̃e cum xp̃o . iu
xta illud ꝙ ipſe dicit Mat.12. Quicũq;
fecerit voluntatẽ patris mei q in cel' eſt:
hic pr̃ ⁊ mater frater ⁊ ſoror ẽ. ¶ Licet
aũt hõ poſſit dici ſoror xp̃i: ⁊ ꝑ conſequẽs
deberet ipſum diligere: tñ multi ſunt qui
inſtar m^e ſibi detrahũt verb ⁊ operibus
ſuis: tñ aduertant qd accidit m^e murmu
rãti: qr apparuit candẽs lepra ſicͭ nix. Sic
re vera accidit detractoribus: qr anie ipo
ru; inficiunt peccati macl'a d̃formãte. Nõ
enim tantã deformitatẽ facͭ lepra in cor^e:
q̃tu; peccatũ in aĩa peccatoris. Ut d̃ ipo
dici poſſit illd̃ ꝑal'.26. ¶ Orta ẽ lepra i
fronte eius. Per frontem q̃ eſt pulchrior
ꝑs corpis intell'r anima q̃ eſt pulchrior
⁊ nobilior ꝑs hois. In i^a igit fronte. i. aĩa
lepra oriri dr̃: qñ ꝑꝑ peccatũ detractõis i
ficit aĩa murmurãtis. ¶ Scd̃o ꝑꝑ pccñ d̃

tractiõis affligit pena cruciãte . ꝙ fuit fi
guratũ nũeri. Ubi ſnialiter dr̃ ꝙ cu;
ppl's iſrl'itic⁹ iret ꝑ deſertũ ⁊ murmuraſ
ſ; ⁊ locutus fuiſſ; ꝯtra dñm ꝙ iratus dñs
imiſit in pplm̃ ignitos ſerpẽtes q morde
bant ⁊ vulnerabãt: ex quoꝝ morſib⁹ mlti
moriebant . ¶ Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ populu;
iſrl'iticum euntem ꝑ deſertũ. intelligunt
hoies huius mũdi: qui in h̃ mũdo ſignifi
cato ꝑ deſertum qr deſertũ eſt locus q ab
hoibus deſerit: ⁊ i^e mundus h; ab hoib⁹
deſeri ſaltem ꝑ mortem dicunt iter ꝑage
re q̃diu ſt viatores. qr iuxta illud hebr.
13. Non habem⁹ hic manentẽ ciuitate; ſ;
futuram inquirim⁹. In i° aũt itinere mur
murare dicunt cõtra dñm quãdo vel ip;
blaſphemãt verb: vel ſibi operib⁹ contra
dñt: cõtra illud phil'.2°. Omnia aũt facite
ſine murmuratiõibus ⁊ heſitatiõibus vt
ſitis ſine querella ⁊ ſimplices ſicͭ filij dei.
¶ S; aduertãt d̃tractores peſſimi qd po
pulo murmurãti accidit. Nã deũ ꝯtitaue
runt ꝯtra ſe ꝑꝑ ꝙ iuſte fuit eis iratus: ſic
re vera cõtra detractores iuſte irat dñs.
Ut ſic de ipſo dicat illud Iſ.5. ideo irat⁹
eſt furor dñi in ppl'o ſuo ⁊ extẽdit manũ
ſuam: ſup eum. Qual'r aũt ira pplm̃ mur
murantẽ percuſſerit ſequit ꝙ miſit ſerpẽ
tes ignitos: quoꝝ morſibus hoies morie
bant. Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ illos ſerpẽtes itel
ligunt dyaboli : q̃s d̃s ꝑmittit ſuis tẽpta
tionibus velͩ qbuſda; aculeis pũgere ho
mines: ⁊ ipos trahẽtes ad cõſenſu; vlne
rare. Detractores igit dicunt interfici ab
ignitis ſerpentib⁹. i. a demonib⁹: dũ ſuge
ſtionibus eoꝝ conſentiũt de alijs murmu
rãdo. Quod ꝑiculũ nos docet vitare apo
ſtolus. d. i. cor. 10. Neq; tẽpteris deũ ſicͭ q
da; eoꝝ tẽptauerũt ⁊ a ſerpẽtibus ꝑierũt:
neq; murmuraueritis ſicͭ qdam eoꝝ mur
murauerunt ⁊ perierũt ab exterminatore.
¶ 3° ꝓpter peccatum detractionis exclu
duntur a gloria quietante . Et h̃ fuit figu
ratum numeri.14. vbi ſentẽtialiter dr̃ ꝙ

cũ filij iſrael murmuraſſent de terra pro
miſſionis q̃; de⁹ ſe datuꝝ repromiſit: irat⁹
dominus dixit ꝙ omnes qui murmuraue
rant neq; obedierant voci ſue non vide
rent terram q̃; ꝓmiſerat patribus eoru;.
¶ Ubi ſciendum ꝙ per terram ꝓmiſſio
nis intelligitur celeſtis pr̃ia q̃; deus pro
miſit ſe datuꝝ facientib⁹ oꝑa bona iuxta
ꝙ figuratiue dixit domin⁹. Exo.3. Deſcẽ
di vt liberarem pplm̃ meũ de manibus
egyptiorum ⁊ educerem de terra illa in
terram bonam ⁊ ſpatioſam : terram q̃ flu
uit lacte ⁊ melle. Nam dei filius d̃ ſinu pa
tris deſcendit in mundum quando natu
ram aſſumpſit humanam: vt d̃ manibus
egyptiorum. i. de ſeruitute demonum libe
raret genus humanum: ⁊ ipm̃ induceret
ad celeſtem patriam ſignificatam ꝑ terrã
ſpatioſam ⁊c. Hec ẽ terra d̃ qua ꝑs. Por
tio mea dñe ſit in terra viuentiũ. ¶ Uide
tamen q ipſa priuant quia omnes q mur
murauerũt de dõ ⁊ terra mẽdaciter ſic re
vera qui dõ detrahũt ⁊ hoibus: celeſti pa
tria priuant. Quia igitur tantũ dãnum ꝑ
pter peccatũ detractiõis hoies aſſecunt:
ideo admonent vt ipſu; vitent ſapiẽtie.1.
vbi dr̃. Cuſtodite ergo vos a murmura
tione q̃ nihil prodeſt: ⁊ a detractiõe ꝑcite
lingue q^m obſcurus ſermo in vacuũ non
ibit os aũt ꝙ mentit occidit aĩa;. ¶ Q^m
ad ſecundũ. ſ. allegatiõem iniuſte ratõis
dicͭ. dñtes qr hic peccatorẽs recip ⁊c. Ubi
ſciendum ꝙ ratio q̃; iſti allegabãt cõtra
xp̃m d̃ recipiẽdo peccatores iniuſta erat:
imo magis arguere debebãt oppoſitum:
quia tal's xp̃s vocare venerat ad penitẽ
tia;: tanq̃; eius miſericordia indigẽtes iu
xta ꝙ eis detrahentibus dixit Mat.4.
Non ẽ opus valẽtibus medic⁹: ſed male
habentib⁹. Euntes aũt diſcite qd eſt miſe
ricordiã volo ⁊ nõ ſacrificiũ: nõ enim ve
ni vocare iuſtos ſed peccatores.

Tertia pars.

e Equit ait ad illos ꝑabolam ⁊c.
Ubi inuitur ſplẽdor ſapiẽtie in
corrigẽdo ꝙ ꝓbat claritas eru
ditionis. Ubi ſciendum quod Chriſtus
videns phariſeos maligne loq ⁊ contra
ſe murmurare: non increpat eos acriter
ne videat eos abicere: ſed inſtar pij pr̃is:
⁊ ſapienẗ magiſtri eos dulciter corrigit: ⁊
veraciter inſtruit: oñdens ꝙ d; peccatorẽs
recipe. ¶ Sciẽdũ eſt ãt ꝙ hõ in ꝑma ſua
cõdictõe fuit fact⁹ a deo inocẽs ⁊ ſiñ pec
cato: ⁊ ſic põt ſignificari ꝑ ouẽ animal ino
cens ⁊ mãſuetũ. Fuit ẽt creat⁹ ad d̃i ima
ginem iuxta illd̃ geñ.i. Creauit d̃s hoie;
ad ymaginem ⁊ ſimilitudinẽ ſuã. ⁊ ſic põt
ſignificari ꝑ dragmã i qua ẽ ymago regiſ
impreſſa ſed l; ſic creatus fuerit inocens ⁊
ad dei ymaginẽ tñ ꝓpter peccatũ amiſit
inocẽtiã ⁊ fuit ymago deformata: ⁊ ſic fuit
ouis ⁊ dragma ꝑdita. Scd̃m h̃ igitur hic
duo poſſum⁹ cõſiderar̃. Nã primo adducͭ
ꝑabola; ouis ꝑdite ſignificãtis inocentie
ãmiſſionem. 2° dragme ꝑdite ſignificãtis
ymaginis deformitatẽ. ¶ Q^m ad primũ
dicit. Et ait ad illos ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ cir
ca illã primã ꝑabolã. 8. poſſum⁹ ꝯſide^r. ſ.
Rational' creature cõdictionem.
Hois ꝑ culpam ꝑuaricatiõem.
Dei filij incarnatiõem.
Diligẽtem inquiſitiõem.
Affligentem paſſionem.
Celeſtis ianue apertiõem.
Cõciuium exultatõem.
Parabole applicatõem.
¶ Quãtũ ad primũ dicit. Et ait ad illos
⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ illas.c. oues intell'r to
ta itellectual' creatura angl'i. ſ. ⁊ hoies q̃s
d̃s inſtar ouiũ creauit inocẽtes ⁊ puros.
q iõ.c. dicunt ſm̃ Greg. ad d̃ſignand̃ ꝑfe
ctionẽ ipoꝝ. Uñ ad ꝯmẽdatione; iſti⁹ pa
ſtoris poſſidẽtis tot oues dicit Ambroſi⁹
Diues paſtor c⁹ oẽs oues nos cẽteſima
portõ ſum⁹. ¶ Iſte oues poſſunt figura
ri ꝑ oues ſalonis d̃ qb⁹ ipe dicit eccl'i.2°.

Poſſedi ſeruos ⁊ ancillas:multāqꝫ fami
liam habui:armēta quoqꝫ boū ⁊ magnos
ouiū greges vltra oēs qui fuerūt añ me
in ier^{m}. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p ſalomonez re
gem pacificū intelligiť xp̄s qui nos pacifi
cauit cum dōꝛ:ille dr̄ poſſediſſe ſeruos ⁊
ancillas ⁊ multā familiam:q: omnis crea
tura coꝛpoꝛal' tam coꝛruptibil' q̄ꝫ incoꝛru
ptibil' eſt ſue dictiōi ſubiecta. armēta q̄qꝫ
⁊ magnos ouiū greges:q: tam ſenſibil':
creatura ⁊ rational' ſignificata p armēta:
q̄ꝫ omnis intellectual':vt ſunt angli ⁊ ho
mines ſancti ſignificati p oues ſunt gene
raliter ei ad nutū ſubiecta. ¶ Q^{m} ad ho
minis p culpam p̄uaricationem dicit.⁊ ſi
pdiderit vnam ex ill'. Ubi ſciendum ꝙ lꝫ
deus naturā intellectualē perfectā inſtar
ouium creauerit. tñ de perfecto ⁊ comple
to numero congregatiōis:ouis vna dice
ſcit:quādo genus humanū in pꝛimis pen
tibus peccauit. Unde Je.50. Omnes nos
quaſi oues errauimus:vnuſqſqꝫ in viam
ſuam declinauit. Quod cognoſcēs p̄s.⁊
appetēs ad paſtoꝛez reuerti.d. Errauit ſic̄
ouis que perijt quere ſeruū tuum quia
man.tua non ſum oblitus. Quo reducto
dicit beatus Pe. nos confoꝛtādo.i^{a}.cañ.
ſua.2°. Eratis enim aliquādo ſic̄ oues er
rantes:ſed cōuerſi eſtis nunc ad paſtoꝛez
⁊ ep̄m animarū veſtrarū. ¶ Q^{m} ad dei
filij incarnatiōem dicit. Nōne dimittit
99. in deſerto ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ p deſer
tum intelligiť celum empyreū:ꝙ tunc de
ſertum fuit:quādo homo peccādo ipſum
deſeruit:nō ꝙ adhuc i eo fuiſſꝫ pꝛeſentia
liter:ſed q: fuit eo pꝛiuatus:ad ꝙ fuerat
oꝛdinatus: ⁊ ibi dimiſit choꝛū ſanctoꝝ an
geloꝛum:p.99. oues ſpiritualiter deſigna
tum. ¶ Sic autem dimiſſis:venit ad ho
minem qui perierat vt ipſum quereret ⁊
ad gregem reduceret quādo venit in mū
dum de virgine factus homo. Unde dic̄
Jo.16. Exiui a patre ⁊ veni in mundū. Naꝫ
Luc.19. Filius hominis venit querere:⁊ꝑ
pierat. ¶ Conſidera igitur o fidel' anima
benignitatē dei. Nam in pꝛima creatione
mundi homo fugit deū:q incurrerat moꝛ
tem propter ꝙ dixit adam geñ.3. Uocem
tuam dñe audiui in paradiſo ⁊ timui eo ꝙ
nudus eſſem ⁊ abſcōdi me. Jn eius vero
reparatiōe:deus ad hominē venit vt daret
ſibi vitam. iuxta ꝙ ip̄e dicit Jo. Ego
veni vt vitam habeāt:⁊ vt habūdantius
habeant. ¶ Jſte aduētus poteſt figurari
per aduentū arche dñi i caſtra. de quo dr̄
i.Re.4. Cognouerunt philiſtini ꝙ archa
dñi veniſſꝫ:timuerūtqꝫ dicētes venit deus
in caſtra:⁊ ingemuerūt .d. ve nob. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ p archam dñi intelligiť xp̄s
qui quantū ad hūanitatem archa fuit pꝛe
tioſiſſimi theſauri.ſ. diuinitatis. Per ca
ſtra vero intelliř hic mūd⁹. quādo igitur
dei filius aſſumpſit naturā humanā:tunc
archa in caſtra dr̄ veniſſe. Per philiſtini
qui interpꝛetanť ceciderūt:intelliguntur de
mones qui ꝑpter peccatuꝫ ſupbie cecide
runt de celo. Jſti igitur videntes ꝙ xp̄s
venerat i mundō ceperūt timere videntes
ꝙ p ipſius aduentū minuebať eoꝛum po
tentia:⁊ ad grauioꝛa ſupplicia pꝛobabantur:
⁊ ſic dr̄e ve nobis. Unñ Mat.8. Quid nob
⁊ tibi yh̄u fili dei veniſti añ tēpus toꝛque
re nos. ¶ Quantū ad 4^{m}.ſ. diligētem in
quiſitiōem dicit:donec inueniat illā. Ubi
ſciendum ꝙ dī filius cū magna diligētia
naturā humanā ſignificatā per ouem pdi
tam:queſiuit:donec ipſaꝫ inuenit. nec per
h̄ ꝙ i^{a} pdita fuit ſecunduꝫ Cirillū fuerat
alijs remanētibus indignatus in aliquo:
q: h̄ ouis de grege recebat:ſed miſertus
pdite:vt numerū ouium integraret perfe
ctuꝫ eam gregi qui remāſerat:adunauit.
Jnuēto āt homine perdito poterat xp̄s
dicere nature angelice illō Luc.15. Frater
tu⁹ hic moꝛtu⁹ erat ⁊ reuixit: perierat:⁊
inuentus eſt. Jnuēit autem eum in terra
deſerta:quia deſertum a gratia in loco oꝛ
roꝛis:quia deturpatū a culpa:⁊ vaſte ſolli
tudinis:quia diſperſum:ad opera vitioſa.
¶ Xp̄s igitur ſic diligēter querens ouez
perditam.i. hominem poteſt figurari per
Joſeph qui dixit geñ.37. dū eſſet in agro
īterrogāti quid quereret:fratres meos q̄
ro. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per Joſeph filius
accreſcens ⁊ dcoꝛus aſpectu dictus: intel
ligitur xp̄s q ideo accreſcēs dici potuit
quia eius humāitas fuit diuinitati cōiun
cta:decoꝛus vero aſpectu:quia purus ⁊ in
nocens:⁊ exēplar gratioſus: Jſte dicitur
in agro fuiſſe quādo fuit coꝛpoꝛaliter in
h̄ mundo:cui ſi fiat queſtio qd querat:re
ſpōdet fratres meos.i. hoies ad mei ſimi
litudinem creatos quero. ¶ Quantuꝫ ad
quintū.ſ. affligentem paſſionem dicit.⁊ cū
inuenerit illam ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ xp̄s
inuenta oue pdita non percutit ipſam ſe
cundū Greg. ſed clemēter eam ſuſtentat.
Unde ſciendū ꝙ p humeros in quos dī
filius ouem poꝛtat:intelligiť eius pa° q̄ꝫ
ſuſtinuit pꝛo redemptione humani gene
ris:in qua ſecundū Greg. peccata noſtra
poꝛtauit. Et h̄ eſt ꝙ fuerat pꝛophātum p
Jſ. Jſ.43. d. vere langoꝛes noſtros ip̄e
poꝛtauit ⁊ doloꝛes noſtros ipſe tulit. Qđ
cōpletum ꝯſpitiens beatus Pe. dicit. i^{a}.
cañ. ſua.2°. Peccata noſtra ipſe ptulit in
coꝛpoꝛe ſuo ſup lignum: vt peccatis moꝛ
tui: iuſtitie viuamus cuius liuoꝛe ſanati
eſtis. ¶ Dicitur aūt poſuiſſe ouem ſuper
humero gaudens:q: licet pa° eius penal'
ſenſualitati fuerit quāř dicit Mat.26. tri
ſtis eſt anima mea vſqꝫ ad moꝛtem. tam̄
fuit voluntaria quantum ad animā. Unđ
dicit Jo.10. Poteſtatem habeo ponendi
animam meam ⁊ poteſtatem habeo iteꝝ
ſumendi eā. ¶ Xp̄s igiť i paſſione poꝛtās
noſtra delicta poteſt figurari per ſamari
tanum de quo ſentētialiter dicitur ⁊ para
bolice Luc.10. ꝙ cum veniſſꝫ hominem a
latronibus expoliatum ⁊ vulneratum ap
pꝛopians ligauit vulnera eius infundēs
oleum ⁊ vinū ⁊ impoſuit illū in iumentū
ſuū ⁊ duxit in ſtabulū pꝛo quo dedit duos
denarios. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ per ſamarita
nuꝫ qui interpꝛetať cuſtos:intelligiť xp̄s
cuſtos humani generis. De quo p̄s. Niſi
dñs cuſtodierit ciuitatez fruſtra ⁊c. Per
hoiem vero expoliatū ⁊ vulneratū intelli
gitur totum genus humanū ꝙ in p̄mis
parentib⁹ fuit expoliatū gratuitis ⁊ i na
turalibus vulneratū:huic appꝛopinquās
dei filius in iumentū ſuū populuꝫ poſuit
quādo ſuper lignū crucis peccata noſtra
poꝛtauit. Jnfudit aūt vinum ⁊ oleuꝫ:quā
do in pa° fuit mia ⁊ iuſticia. duxit in ſta
bl'm.i. ad congregatiōem fidei ⁊ vniuerſi
tatis eccl'e. que ſtabuluꝫ reſpectu celeſtis
patrie que aula dei dicitur dici poteſt:p
pter deſideria carnis que ipſum multoc̄.
ad indebita inclinant. Dicitur autem de
diſſe duos denarios:quia pꝛeciū redēptio
nis noſtre fuit xp̄s qui ſe ip̄m dedit quā
tum ad coꝛpus ⁊ animam ⁊ ſic deo patri
recōciliauit hominem qui ab ipſo receſſe
rat per peccatum. ¶ Quantum ad ſextū
ſ. celeſtis ianue apertionez dicit. ⁊ veniēs
domum. Ubi ſciendum ſecundū Greg. ꝙ
per illam domū intelligitur celeſtis pr̄ia
ad q̄ꝫ xp̄s intrauit in die aſcenſionis ſecū
ducens animas ſanctoꝛū omnium que añ
eius paſſionem detinebanť in lymbo. Ut
ſic verificatū fuerit illud mich.2. Aſcēdit
enim pandēs iter añ eos. ¶ Hec dom⁹
poteſt figurari per domū q̄ꝫ ſentētialiter
dr̄ ſe vidiſſe ezeziel i ſpū eze.43. maieſtas
inquit domini ingreſſa eſt templum per
viam poꝛte que reſpicit ad oꝛientem ⁊
ecce repleta erat gloꝛia domus domini.
¶ Ubi ſciendum ꝙ per illam domū ſiue
templū intelligiť vt dictum ē celeſtis pa
tria que eſt habitatio oiuꝫ ſanctoꝝ. Per
maieſtatem vero domini:intelligiť xp̄s:
qui maieſtas dei dici poteſt:quia eſt fili⁹
dei:⁊ ei⁹ ſimilitudo etna. Jſta dr̄ ingreſſa
tēplum p viam poꝛte ad oꝛientez:qñ xp̄s
in die aſcenſionis de monte oliueti qui

nobis ē ad orientē ſitus in celū aſcēdit ⁊
tūc repleta eſt domus glīa dñi:q̄ tunc ce
leſtis pr̄ia xp̄i pr̄ſētia ⁊ ſcōꝝ fuit glorioſiſſi
me adornata. Ut ſic dici potuerit illud
ps. Gloria ⁊ diuitie i domo eiꝰ. ¶ Quan
tū ad ſeptimū.ſ. cōciuiū exultationē dicit
ꝯuocat amicos ſuos.i.angeloꝝ choros:q
ſm Grego. Amici dei dicuntur:q̄ eiꝰ vo
luntatē faciūt ⁊ vicini:q̄ ipm̄ clare ꝯtem
plantur. Iſti ſunt amici de qbus ps. Ni
mis honorati ſunt amici tui deus ⁊ce.
¶ Quantū ad 8m.ſ.ꝑabole applicationē
dicit. dico vobis ꝙ gaudiū ⁊c. Ubi ſciēdū
ꝙ xp̄s applicando ad ꝓpoſitū iſtam pa
rabolā intendit talē rōnem. Quilibet hō
debet gaudere ⁊ nō murmurare de illo d̄
quo ſci angeli gaudent qui nō poſſunt er
rare ſꝫ ipſi gaudēt de pccōribus quādo cō
uertuntur ad pn̄iam:ergo ⁊ vos debetis
gaudere ⁊ non murmurare ſi pccōres ad
pn̄iam ꝯuertuntur ſed ex eo ꝙ ipſos re
cipio ꝯuertuntur ad pn̄iam:ergo murmu
rare non debetis ſi recipio pccōres. ⁊ nō
ſolum angeli gaudēt de conuerſiōe ſed ēt
ſuꝑ vno pccōre pn̄iam agente magis q̄ꝫ
ſuper.99.iuſtis q non egent pn̄ia.q̄ in re
parando hominē deus factus eſt homo ⁊
factus eſt hō deus. ꝙ quidē ſm Grego.
Maximū gaudiū qñ ſci in pr̄ia vidēt hu
manitatē ſic mirabiliter diuinitati cōiun
ctam.nō āt ꝑꝑ ꝑmanētiā angeloꝝ ipſoꝝ
naturā aſſumpſit vt tm̄ natura angelica
fuerit ſublimata. Uñ Ebre.2. Nunq̄ꝫ eniꝫ
āgelos apphēdit ſꝫ ſemē abrae apphēdit
¶ Quantū ad 2m.ſ.ꝑabolā dragme ꝑdite
ſignificātis ymaginis deformitatē dicit.
Aut q̄ mulier ⁊c. Ubi ſciendū ſm Ciril.
ꝙ ꝑ p̄cedentē ꝑabolā in qua humanū ge
nus dicebaſ ouis erratica dicebamur nos
fore creaturā ſubſtātialis dei q fecit nos
⁊ nō ipſi nos cuius paſcue oues ſumus.
ſubiūgitur aūt ſecūda ꝑabola a qua huma
num genus ꝯparatur dragme q̄ periȷ̄t ꝑ q̄ꝫ
nos oſtendit ad ymaginē regiam factos
ſ.ſummi dei vt ex h̄ detur intelligi quāl
illa ymago deformatur. ¶ Sciendū eſt
autē ꝙ circa iſtā parabolā de dragma .4.
poſſumus conſiderare.ſ.
Nature rōnalis dignitatē in eſſendo.
Hominis malignitatē in offendendo.
Xp̄i benignitatē in reducendo.
Collegȷ̄ ſocietatē in ꝯgaudendo.
Dicti claritatē in applicando.
¶ Quantū ad primū dicit. aut q̄ mulier
⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtā mulierē ſꝫ Glo.
intelligiſ dei ſapiētia.i.dei filius q eſt dei
virtꝰ ⁊ ſapiētia. Uñ Grego. Qui ſignifi
cat ꝑ paſtorē ipſe ꝑ mulierem ipſe enim
deꝰ:ipſe ⁊ dei ſapientia. Ubi ſciendū ꝙ ſa
pientia dei ꝑꝑ tria pōt mulier appellari.
Nam inſtar mulieris habet.
Formoſitatē gratioſam.
Ubertatem copioſam.
Pietatem viſceroſam.
Per pm allic iuntur cōtemplantes. Per
ſecundū reficit operantes. Per tertium
colligit penitētes. ¶ Primo ſapientia
dei inſtar mulieris habꝫ formoſitatē gra
tioſam per q̄ꝫ allicit cōtemplantes. iuxta
ꝙ ipſa dicit eccl'ici.24. Ego mater pulchre
dilectōis timoris ⁊ magnitudinis ⁊ ſācte
ſpei in me omnis gr̄a vite ⁊ veritatis: in
me omnis ſpes vite ⁊ virtuȷ̄. Ut ſic poſ
ſit figurari per Racelem d̄ qua geñ.29.
Erat Racel decora facie ⁊ venuſto aſpe
ctu. Nam ꝑ Racelē q̄ꝫ dilexit Jacob de
coram ⁊c. intell'r dei ſapientia: in qua eſt
omnis pulchritudo cuiuſcunq̄ꝫ coloris:
hanc inſtar Jacob dꝫ quilibꝫ vir contēpla
tiuus diligeř aſctus pulchritudine tam d̄
coris. ¶ Dicat igiſ vir contemplatiuꝰ il
lud ſapiētie.8. Hanc amaui ⁊ exquiſiui
eam a iuuētute mea ⁊ queſiui ſponſam eā
mihi aſſumere ⁊ amator factus ſū forme
illius. ¶ Scdo ſapiētia di inſter mlieris
hꝫ vbertatem copioſam ꝑ q̄ꝫ reficit opan
tes iuxta illd̄ eccl'aſtici.24. Ego quaſi vi
tis fructificaui ſuauitatē odoris ⁊ flores

mei fructus honoris ⁊ honeſtatis. Unde
propter ſuam vbertatē omnes inuitat ala
criter eccl'aſtici.24.c. Tranſite ad me oēs
qui concupiſcitȷ̄ me:⁊ a generatōibꝰ meis
adimplemini:ſp̄s enim meꝰ ſuꝑ mel dul
cis ⁊ hr̄ditas mea ſuper mel ⁊ fauum.
Ut ſic ꝑꝑ vbertatem poſſit figurari per
lyā fecōdā q̄ cū peperiſſet ſextū filiū dixit
Gen.3. ditauit me deꝰ dote bōa ēt hac vi
ce mecū erit maritꝰ meꝰ eo ꝙ genueriꝫ ei
6.filios. Nam ſicē lya fecōda fuit ita dei ſa
piētia ē fecōdiſſima i ſe ꝯtinēs oē bonū.
¶ Dicat igiſ vir opatiuꝰ illud Cant.7.
Aſcendā in palmā ⁊ apprehēdā fructꝰ.i.
ad hāc ſapientiā:ad q̄ꝫ dꝫ hō opatiuꝰ aſcē
dere ꝯtinue exercitādo ſe in opibus bōis
vt fructꝰ eiꝰ apprehēdat ſuaues. ¶ Ter
tio ſapientia dei inſtar mulieris hꝫ pieta
tem viſceroſam ꝑ q̄ꝫ colligit penitentes.
iuxta illud Prouer.1. Sapiētia foris p̄di
cat in plateis dat vocem ſuā.c. vſq̄ꝫ quo
paruli diligitis infantiā ⁊ ſtulti eam q̄ ſibi
ſunt noxia cupient:⁊ iprudētes odibunt
ſcientiam. conuertimini ad correctionem
meam:en ꝓferam vobis ſp̄m meuꝫ ⁊ oſtē
dā v̄ba mea. Unđ pōt diceř illđ Oſee.6.
Miſericordiam volo ⁊ nō ſacrificiū. Ut
ſic ꝑꝑ eiꝰ pietatem poſſit figurari ꝑ mu
lierem fortem de qua ꝓuer.31. Manū ſu
am aperuit inopi ⁊ palmas ſuas extēdit
ad pauperem:ꝙ quidem facit qñ penitētes
recipit ad miſericordiam offenſam dimit
tēdo ⁊ gr̄am cōferendo. Dicat igitur vir
penitens ꝑꝑ eius pietatem illud Thob.
Ad te faciem meam conuerto: ad te ocu
los meos erigo:peto vt de improꝑio vin
culi huius abſoluas me. ¶ Unde ꝓpter
tria predicta que conueniunt ſapientie ꝓ
pter ꝙ mulier dici poteſt: poteſt figura
ri per Abygayl:de qua ſnialr dř.1.Re.25.
Quod erat mulier prudentiſſima ⁊ ſpon
ſa:que veniens ad regem Dauid cum ob
lationibus mitigauit iram eius contra
Nabal:quem Dauid decreuerat interfice
re eo ꝙ deſpexiſſet eum. ⁊ ſic propter ob
lationem ⁊ ſapientiam Abygayl pepercit
mortem Nabal. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per
Dauid regem qui interpretatur mãu for
tis: intelligitur d̄us pater qui iuſſit illđ
Job.9. Si fortitudo queritur robuſtiſſi
mus eſt. Per Nabal autem qui interpre
tatur inſipiens:de quo dictum fuit.1.Re.
25. Qui ſm nomē ſuum ſtultus eſt. intelli
gunſ p̄mi ꝑentes qui ꝑꝑ inſipientiam in
ſtar Nabal deum deſpexerunt pretereun
do eius mandata. Ut ſic de ipſis diceř po
tuerit deus illud Job.19. Stulti d̄ſpicie
bant me: ꝑꝑ ꝙ deus iratus ꝯ̄ hominem
cōminatus fuit ei mortem. Per Abigayl
qui interpretatur patris mei exultatō: in
tell'r xp̄s ſapientia patris. Iſte iſtar Aby
gayl prudētiſſimus fuit ⁊ ſpecioſiſſimus
Unde ps. Spe eſt ſponſus forma p̄ filȷ̄s
hoīum. ¶ Chriſtꝰ igitur cognoſcens irā
dei ꝯ̄ hominem:ſibi occurrit cum oblatōi
bus:quando ſeipm̄ in ara crucis ꝓ ſalute
humani generis hoſtiam obtulit deo pa
tri:⁊ ſic deus mitigatus ex tanta oblatio
ne ſic prudēter oblata gēus humanum ſi
bi recōciliauit ad pacē. ¶ Per dragmas
autem.10.q̄s habebat mulier intell'r nā i
tellectual' angelorum ⁊ hoīum i qbꝰ yma
go regis.ſ.dei relucet. Ut ſic.9.ordies an
gelorum ſint.9.dragme. hō vero dicatur
10.dragma. ¶ Sciēduꝫ eſt aūt ꝙ in drag
ma quattuor poſſumꝰ ꝯſiderare q̄ reperi
untur in hoīe ꝑꝑ q̄ pōt ꝑ dragmam deſi
gnari.vꝫ.
Ymaginis conformitatem.
Scripture formoſitatē.
Ualoris p̄tioſitatem.
Figure rotunditatem.
¶ Sic hō hꝫ ymaginis ꝯformitatē ꝑ na
ture ꝯdictōem. Scripture formoſitateꝫ ꝑ
gr̄e coll'onē. Ualoris p̄cioſitatē.ꝑ ſapie tn
habitatōem. Figure rotūditatē: ꝑ eternā
durarōeꝫ. ¶ Pᵒ hō hꝫ iſtar dragme yma
ginis ꝯformitatē ꝑ nature ꝯdcōnē:q̄ fcūſ

ad ſiſitudié di.gñ.i.Faciam⁹ hoiez ad iagi
né ⁊ ſiſitudiné nr̃am.❡ Scḋo hz ſcripturꝫ
formoſitaté p gr̃e collationé. Naz gr̃a q̃z
deus ꝯfert eſt quaſi quedá ſcriptura i aia
Quare dicit Je.31. Dabo legé meá in vi
ſceribus coꝝ ⁊ in cordib⁹ eoꝝ ſcribá eam
⁊ ero eis in deũ: ⁊ ipſi erũt mihi in popu
lũ.❡ Tertio hz valoris ꝑcioſitaté p ſap.
inhabitationé. Ná ſapientia habitans in
homine facit ipz pretioſum: q: ipſa eſt im
cõparabiliter ꝑcioſa. Vñ Prouer.3. Pre
tioſior é cunctis opibus: ⁊ oia que deſide
ranꝫ huic nó valent opari ❡ Quarto hz
figure rotunditaté p eterná durationem.
Ná hõ ſicut cetera aialia totaliter nó cor
rumpitur ſz eternalr̃ ꝑmanet quantum ad
animam: ⁊ poſt reſurrectõem ét quátum
ad corp⁹. Unde de iuſto ps. In memoria
eterna erit iuſtus.❡ Qᵐ ad ſm.ſ. hois
malignitaté i offendédo dic̃. Et ſi perdio
rit dragmá vnam. Ubi ſciédum ſz Greg.
q qñ peccauerũt primi parétes: tũc fuit
iª dragma vna ꝑdita ⁊ d̃formata imago.
Vñ dñs trenoꝝ.i. Facti ſunt filij mei ꝑdi
ti quoniá inualuit inimicus. Vñ quilibet
poterat dicere illud ps. Factus ſuz tanq̃z
vas ꝑditũ: q: prius erat vas gr̃e ⁊ factus
é vas pcci.❡ Quantũ ad tertiũ.ſ. xp̃i be
nignitaté in reducédo dicit nõne accédit
lucer.⁊c. Ubi ſciendũ q circa repationez
hui⁹ dragme ꝑdite.ſ. hois quattuor poſſu
mus ꝯſiderare q̇ fec̃ diuina ſapiétia.ſ.

Mirificam incarnationé.
Saluificam cõmotionem.
Sollicitá inquiſitionem.
Perſeuerantiá ⁊ durationé.

❡ Quantũ ad primũ dicit. Nõne accen
dit lucerná. Ubi ſciendũ q p illá lucerná
in qua fuit lumé accéſũ: intelligiꝫ xp̃i hũa
nitas i q̃ fuit incarnatũ vbũ eternũ. Jſta
é lucerna de qua Exo.27. Ardeat lucerna
ſp̃ i tabernaculo teſtimonij. Ná tá i ecclia
triũphãte q̃z militáte: ardet xp̃s ſicut lu
cerna illumináns viatores p gr̃az.❡ Scié
dum eſt át q é triplex ignis huius lucér
ne ardentis.ſ.

Penalitatꝭ: ⁊ iˢ é oiuz pccõꝝ ꝑciũ copioſũ
Caritatꝭ: ⁊ iˢ é oiuz viatoꝝ meritũ gr̃oſuz.
Uitatꝭ ⁊ iˢ é oiuz ꝯprehéſoꝝ ꝑmiũ gl̃ioſuz.

❡ Primo huius lucerne é ignis penali
tatis oium pccõꝝ preciũ copioſũ. Ná paſ
ſio xp̃i fuit ſufficiés preciũ oium pccõꝝ
cuius pene accerbitas ſignificaꝫ p ignez.
ꝑꝑ q figuratiue dictũ fuit de ipſo Exo.12.
Non cõmedetis ex eo crudum qd nec co
ctũ aqua ſz aſſũ tm̃ igni.❡ Secundo hui⁹
lucerne é ignis caritatis.oium viatoꝝ me
ritũ gratioſũ. Nam p caritaté q̃z deus in
fundit hoi: opaꝫ hõ meritorie dũ viuit.q̃z
quidé caritatem non dz ocioſe hére q̇ cari
tas põt deſignari per igné. iuxta q figu
ratiue dixit xp̃s Luc.12. Jgnem véi mit
tere in terram: ⁊ quid volo niſi vt accéda
tur.q.d. caritas deſignata per ignem dũ
daꝫ homini adhuc exiſtéti in terréo cor
pore: non dz eſſe ocioſa. ſed ſemp dz ardeꝛ
❡ 3° huius lucerne ardétis eſt ignis di
uitatꝭ oium ꝯprehéſorũ ꝑmiũ gl̃oſum. Ná
ds é beatitudo ſanctoꝝ omniũ ⁊ auferens
ab eis oém caliginé: ⁊ oém tribués dari
tatem: ⁊ ió põt figurari per ignem: vt ſic
verificetur d̃ ipſo illud apl̃i: hebr.12. Et ei
deus noſter ignis conſumens.❡ Qᵐ ad
ſaluificam cõmotõem dicit. ⁊ euertit do
mum. Ubi ſciendũ q per illá domum in
tellr̃ vno modo ſm Grego. Conſcientia
hois: q̃z tũc ſapiétia dei euertere dr̃ qñ in
ipſam timoré filialé imittit vt cõuertatur
ad ipſm.❡ Scḋo mõ p euerſioné domus
intellr̃ deſtructõ ſupbie múdi ⁊ omnium
vicioꝝ: q̃z d̃us deſtruxit viá hũilitatꝭ docé
do. iuxta q dic̃ Math.2. Diſcite a me q:
mitꝭ ſuz ⁊ hũil' corde. Vñ ps. Jlluxerũt cor
ruſcatões tue orbi terre: cõmota é ⁊c. Qᵐ
ad ſollicitá iquiſitõez dic̃: ⁊ q̃rit diligenꝫ.
Ubi ſcié. q xp̃ſ diligenꝫ hoies ꝑditos mĺ
tiplr̃ dr̃ q̃ſiuiſſe.ſ. vt lux cecos: ſal⁹ ꝑditoſ
via errátes: vita mortuos. Vñ cõmemorá

do bñficia q̇ fec̃ hũano gñi ſb metaphora
viee dic̃ yſ̃ 5. Quid é q d̃bui vltra faceꝛ
viee mee ⁊ ñ feci.q.d. nihil omiſi d̃ ꝯtigé
tib⁹: ſz de ſalute ipſi⁹ ſollicitaz curá geſſi.
❡ Quantũ ad pſeuerantiá ⁊ durationez
dicit. donec inueniat. q: xp̃s hoiem pſeue
ráter q̃ſiuit donec inuenit.❡ Quantũ ad
quartũ.ſ. collegij ſocietaté in ꝯgaudendo
dicit. Et cũ inuenerit ꝯuocat ⁊c. Ubi ſcien
dum q ſz Tho. p iſtas amicas ⁊ vicinas
intelligũtur ſupne virtutes. Vñ Grego.
Jnuéta aũt dragma: celeſtes virtutes faĉ
pticipes gaudij quas miniſtras diſpenſa
tionis fecit.❡ Quantũ ad quintũ.ſ. dicti
claritaté in applicãdo dicit. Jta dico vob
⁊c. qñ eni angeli vident pccõré ad ꝑniam
ꝯuerti per q diſponiꝫ vt ſit eoꝝ ſotius in
celeſti pr̃ia: gaudét q: ꝯſpiciũt celeſté pa
triam ſuis ciuibus adimpleri. Ad hác át
ꝑniam agendam docenꝫ pccõres Mat.3.
vbi dr̃. Penitentiá agite appropinquabit
enim regnũ celoruz. Ad q regnũ nos ⁊c.

❡ Dñica poſt pente. Euágeliũ. 45.

F Actũ eſt aũt cũ turbe irrue
rent in yh̃m vt audirent
verbum dei ⁊c. vbi Luc. 5.
Nos videmus p expientiá
q tria ſunt inter alia ꝑꝑ q̇
go ꝑt aliuz ſeq ⁊ ſibi rõnabilr̃ adherere.
Primũ é ſcitas vite. Ná tali põt ſecure
adherere. q: ps. Cum ſancto ſanct⁹ eris.
⁊c. 2ᵐ eſt claritas ſapientie. Unde ecclaſti
ci.9. Cum ſapiétib⁹ ⁊ prudétibus tracta.
Tertium eſt ſublimitas potentie. Nam
ad validum ⁊ potentem potes ſecure cõ
fugere. Unde Eph.6. Confortamini i do
mino ⁊ i potentia virtutis eius.❡ Quia
igitur xp̃s erat bonus ⁊ ſanctus: iuxta il
lud Luc̃.4. Scio q ſanctus dei es tu: ⁊ ét
ſapiens: iuxta illud Dañ.5. Scientia ⁊ ſa
pientia inuenta ſunt in eo. erat nihilomi
nus potens: iuxta illud Luc̃.24. Fuit vir
propheta potés i opere ⁊ ſermone. Jdeo
multitudo hominum ipſm non imerito ſe
quebatur: quia videbant ſigna que facie
bat ſuper his qui infirmabantur. Et hoc
eſt q nobis inuitur in euágelio hodierno
in quo beatus Luc.5. tangit.ſ.

Habitum lumioſum in iſtruendo.
Officium viſceroſum i ipaudo.
Prodigiũ amoroſum i admirãdo.
Preſagiũ virtuoſum in ampliando.
Exemplum fructuoſum i imitando.

❡ Pᵐ probat magiſterium explicatum.
Scḋm miraculum ꝑpetratum. Tertium
d̃ſiderium imitatum. 4ᵐ officium nuncia
tum. 5ᵐ obſequm attemptatum. Pᵐ in
prin. 2ᵐ ibi. vt ceſſauit autez loqui. 3ᵐ ibi
Quod cum videret Symon Pe. 4ᵐ ibi
Et ait ad Symonem yh̃s. 5ᵐ ibi. Et ſubdu
ctis ad terram nauibus.

Prima pars.

Q Uantum ad primũ vbi tágit ⁊c.
P q ꝑbat ⁊c. dic̃. Fcm̃ eſt aũt ⁊c.
Ubi ſciédum q ad ꝯplementuz
alicui⁹ predicatõis vel iſtructõis.6. requi
runtur.ſ.

Populus ꝯfluens.
Locus ꝯgruens.
Status differens.
Mod⁹ ꝑmercns
Actus euidens.
Magiſter iſtruens.

Et ſm h̃ in 1ª parte.6. poſſumus ꝯſideraꝛ
ſ. populũ cõcurrenté ad adiſcend̃. Situm
conuéientem ad continédum. Statuz dif
ferenté ad capiédum. Modũ ꝑmeréte z
ad audiendũ. Actũ euidentem ad hedifi
candum. Magiſtrum ſufficienté ad eru
diendum.❡ Quantũ ad primũ dicit. Fa
ctum eſt át ⁊c. Ubi ſciendũ ſm Orige. q
cũ xp̃s multa mirabilia feciſſet i terra vo
luit etiam in mari mirabilia facere vt ſe
oſtenderet tam terre q̃z mari ⁊ creaturis
omnibus dñari.❡ Sciendũ eſt át q deſi
deriũ iſtaꝝ turbaꝝ ad audiendum xp̃m
fuit figuratũ. 2. Paralipo. 5. vbi dicitur
q omnes reges terrarum deſiderabant

videre faciem ſalomonis vt audirent ſa
pientiā q̄ʒ dederat d̄s i corde ei⁹. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ p̄ ſalomonem regem pacific̄:
intelligit̄ xp̄s qui pacificauit nos cū deo.
Sic igitur oēs reges deſiderabāt videre
faciē ſalomonis:⁊ audire eius ſapientiā:
ſic iᶜ turbe fragrabāt vt xp̄m viderent:⁊
audirent. Quod q̄dem nos facere docet
p̄ ps.d. Uenite filij audite me:timorē dn̄i
docebo vos. tn̄ totum oppoᵐ facimus. vt
ſic iam venerit tēpus de quo.2.th.4. Erit
enim tempus cū ſanam doctrinā non ſuſti
nebunt ſed ad ſua deſideria coaceruabūt
ſibi magros prurientes aurib⁹:⁊ a verita
te q̄dem auditū auertent:ad fabulas aūt
conuertentur. ¶ Quantū ad ſcōm.ſ.ſitum
conuenientem ad cōtinend̄ dicit. ⁊ ipſe ſta
bat ſecus ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ illud ſtagnū
in ſcriptura diuerſimod̄ nominat̄. Naʒ d̄r
mar̄ tyberiadis:a proxima ciuitate tybe
riad̄. dicitur etiā mare galilee a regione.
Dicitur etiā lacus iordanis ab origine:q̄
a iordane illuc confluūt aque. Dicitur ſta
gnum geneſaret a quedaʒ ſua ꝓprietate
ſ.ꝓpter criſpantes vndas quas generat.
Unde d̄r geneſaret q̄ſi generans auras.
Naʒ ex motu vndarū ex ſe generat aurā.
¶ Sciendū eſt autem ꝙ loquēdo morali
ter p̄ illud ſtagnum intelligit̄ mundus:q̄
ſtagnum d̄r propter ſtatum proſperitatis
qui admod̄ ſtagni videt̄ ſtabilis ⁊ tn̄ eſt
valde fluxibil':⁊ ideo ſignanter etiam d̄r
lacus iordanis qui vno modo interpreta
tur deſcenſus:quia iᶜ mundus ſemper eſt
in deſcenſu. Unde.i.Jo.2°. Tranſijt mun
dus ⁊ cōcupiſcentia eius. ¶ Dicitur etiā
mare propter ſtatum aduerſitatis:quia i
ſtar maris nō ſolum habet congregatio
nem amaritudinuʒ:ſed ⁊ dolorum. ¶ D̄r
etiam mare galilee que interpretat̄ rota
propter mobilitatem ipſius:quia videm⁹
hominem volui de ſanitate i infirmitatē:
de diuitijs ad paupertatem:de leticia ad
anxietatem ⁊ de vita ad mortem. Ut ſic d̄
ipſis dici poſſit illud.i.Re.25. Anima ini
micoꝝ tuorum rotabitur quaſi impetu in
circulo funde. quia ps. Dormierūt ſomnū
ſuū ⁊ nihil inuenerūt omnes viri diuitia
rum in ma.ſuis. ¶ Dicitur etiaʒ mare ty
beriadis propter maximaʒ ciuitatem he
dificataʒ in honore tyberij ceſaris. in quo
notatur appetitus honoris ⁊ ambitiōis:
quo in iᶜ mundo querunt̄. iuxta illud ps.
Tabernacula eorum in progenie ⁊ proge
nie vocauerūt nomina ſua in terris ſuis.
¶ Dicitur etiam ſtagnum geneſareth p̄
pter criſpantes temptatiōes quibus ho
mo vehementer cōcutitur. d̄ quibus Jſ.
57. Omnes eos aufert ventus tollet au
ra. ¶ Sciendū eſt autem ꝙ generaliter
loquendo iſti ventus temptationū : redu
cuntur ad tres. iuxta illd̄.i.Jo.2°. Omne
ꝙ eſt in mundo:cōcupiſcentia carnis eſt:
⁊ cōcupiſcentia oculoꝝ ⁊ ſuperbia vite.
Qui tres poſſunt figurari per tres ſpiri
tus immundos de quibus apoc.16. Uidi
de ore draconis ⁊ de ore beſtie : ⁊ de ore
pſeudo prophe exiſſe ſpiritus tres immū
dos in mod̄ ranarum:ſunt enim ſpiritus
demoniorum facientes ſigna:⁊ procedūt
ad reges totius terre congregare eos in
prelium ad diem magni dei omnipoten
tis. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per iſtum draco
nem : beſtiam:⁊ pſeudo prophiam:intelli
gitur dyabolus qui draco dicitur propter
eius verſutiam ad homines temptandū.
Dicitur beſtia propter eius crudelita
tem ad homines puniend̄ . Quod cogno
ſcens ps. dicit . Ne tradas beſtijs aīas
confi.tibi:⁊ animas pa.t.ne obli.in finem.
Dicitur etiaʒ pſeudo prophia propter do
ctrine falſitatem ad homines decipien
dum : dum aliquam in ſuis ſuggeſtioni
bus delectationem oſtendit . ad ꝙ vitan
dum nos admonet beatus Johannes.i.
can.4.c. Kariſſimi nolite oī ſpiritui cre
dere:ſed ꝓbate ſpiritus ſi ex d̄o ſunt:q̄m
multi pſeudo prophe exierūt in mundum.

¶ De ore igitur dyaboli ſic ſignificati di
cūtur exire tres imundi ſp̄s.i.tres tēpta
tōes d̄ predictij peccatij. que ſp̄s dicunt̄ im
mundi:quia aīam inficiunt ⁊ abhominabi
lem deo faciunt. ⁊ ideo ſignanter dicitur
ꝙ erant i ſimilitudīe ranarum imundarū
Et ideo beat⁹ Jo. exponēs quid ſunt illi
ſp̄s: ſubiungit:ſunt enim ſp̄s demonioꝝ
faciētes ſigna. Nam ſigna dicunt̄ facere
cum homines trahunt ad illicita : vt ſic
obliuiſcantur dei. ¶ Signanter autē di
cuntur ad reges terre procedēr: q̄ maxi
me viri potētes ⁊ tyrāni terrēis dediti ſe
pius temptantur de vitijs predictij. Ut de
ipſis dicatur illud eccl'aſtici. 49. Reges
iuda d̄fecerunt:contēpſerunt timorē dei .
¶ Dicuntur ēt iſtos reges congregar̄ i
prelium ⁊c. q̄ dum eos alliciunt ad diuer
ſa peccata per que aduerſantur deo : q̄ſi
ↄ ip̄m preliari dicuntur. Licet autem ſic
preliētur dum viuunt ↄ dominum :tamē
ↄ eos i die iudicij p̄liabitur dn̄s dū feret
ↄ eos ſn̄iam ꝙ eternal'r pūiant̄. Un̄ zach.
14. Egredietur ⁊ preliabitur ↄ gētes illas
ſicut preliatus eſt in die certaminis.
¶ Sciēdum ē āt ꝙ xp̄s non d̄r eē in ſta
gno:ſed ſecus ſtagnum:q̄ nō eſt implica
t⁹ mundialib⁹:ſʒ eleuatus ab eis. Und̄ iu
deis dic̄ Jo.8. Uos d̄ hoc mundo eſtis :
ego nō ſum d̄ hoc mundo . ¶ D̄r autem
xp̄s ſtar̄ in ſignum ꝙ ip̄e vult nos adiu
uare. Qual'r autē xp̄s ſtans conſoletur
⁊ reficiat hominē fuit figuratum Exo.17.
Ubi ſnialiter dicitur ꝙ cum popul⁹ tran
ſiēs per d̄ſertum pateretur ſitim p̄maxi
mam:dixit dn̄s Moy. ſtabo ego coram
te ſupra petram:percutieſq̄ʒ petraʒ ⁊ exi
bit ex ea aq̄ vt bibat popul⁹:ꝙ cum feciſ
ſet Moy. habuit aquam populus habū
danter. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per iᵐ popu
lum tranſeuntem per deſertum ⁊ habētē
aque penuriam intelligunt̄ homines qui
in hoc mundo habēt penuriā diuie gr̄e :
quib⁹ compatiendo ⁊ confortando dic̄ do
minus ꝙ inſtar Moy. petram percutiāt
i. ſeipſum qui eſt petra firmiſſima iuocēt
deuotis precib⁹:⁊ tunc ſicut domin⁹ ppl'o
aquā tribuit:ſic xp̄s dat gr̄am homini ſi
gnificatā per aquam. ¶ Quantū ad 3ᵐ.ſ.
ſtatum differentē ad capiendum dicit. Et
vidit duas naues ſtātes ſecus ſtagnum .
Ubi ſciendū ꝙ p̄ nauē p̄ q̄ʒ hō trāſit per
mare vt ad portū ꝑueniat intelligit̄ pn̄ia
p̄ q̄ʒ ſi volumus ſaluos fieri ⁊ venire ad
portū celeſtis p̄rie:oʒ nos ire. ⁊ iō Mat.
3. Penitentiā agite appropiquabit regnū
celoꝝ. ſine ipſa vero hoies pereunt. Unde
Luc.13. Niſi pn̄iam habueritis oēs ſil'r pe
ribitis. Per iſtas igit̄ duas naues de q̄b⁹
fit hic mentio intelligūtur duo ſtatus pn̄ie
ſ. religioſoꝝ obſeruantiū non ſolū diuina
p̄cepta ſed eius ↄſilia ⁊ ſeculariū qui vi
uunt in obſeruantia mādatorum. Et ideo
dicūtur iᶜ due naues ſtare ſecus ſtagnuʒ
per ꝙ ſignificatur mūdus. ⁊ nō in ſtagno
q̄ lʒ hoies penitētes ſint in mūdo corpo
raliter:tn̄ debēt eſſe in celo mental'r : Ut
ſic dicant cū apl'o phil'.3. Noſtra aūt cōuer
ſatio in celis eſt ⁊ de eis dicatur illud. 1 .
Cor.7. Qui vtuntur h̄ mundo:tanq̄ʒ non
vtantur . ¶ Iſte due naues poſſunt figu
rari p̄ naues Salomonis de q̄bus dicit̄
ſententialiter. 2. Parali.9. ꝙ naues regis
Salomonis cum ſeruis yrā ibant in tar
ſis:⁊ deferebat inde aurum ⁊ argentum:
ebur ⁊ ſymyas ⁊ paniones . ¶ Ubi ſcien
dum ꝙ per regē Salomonē: intelligitur
xp̄s rex ⁊ dominus noſter . Per naues
autem intelliguntur predicti duo ſtatus.
Iſti debēt nauigare i tarſis que interpre
tatur expians gaudium : q̄ debēt exp
iare ⁊ inquirere q̄ʒta ſint gaudia q̄ ſun
t in gloria vt ſic illis conſideratis allicia
tur mentaliter ad ipſa eternaliter optinē
da. ¶ Debent autē ire in iſtis nauibus
cum ſeruis yrā qui iterpretatur vigilās
ppl'o:q̄ penitētes debēt vigilare ſollicite
⁊ exercere ſe viril'r in opibus bōis iuxta

documentū apl'i.1.Cor.16.d. Uigilate ſta
te i fide ⁊ viri r agite:⁊ ꝯfortamini :⁊ oia
veſtra in caritate fiant. ¶ Cōſiderando
āt gaudia celeſtis pr̄ic: debēt inde affer
re aurum argentū ⁊c.i.in ſe ipſius aggre
gare diuerſitatē virtutū. Ubi ſciendū ꝙ
per aurum ꝙ eſt metallum pretioſiſſimuꝫ
intelligitur caritas que inter ceteras vir
tutes obtinet principatum:iuxta illud .1.
cor.13. Nunc autem manēt fides ſpes ca
ritas 3ª h̄:maior āt his eſt caritas. Per
argētum āt ꝙ eſt metallum ſonoꝝ:intelli
gitur vera ⁊ clara doctrina q̄ꝫ quilibꝫ de
bet h̄re ꝓ ſuo modulo alios inſtruendo.
Ut ſic de ip̄s dicatur illud prouer.10. Ar
gentum electum lingua iuſti. Per ebur
vero ꝙ cum albedine eſt aliquantulūꝫ ru
bicundum:⁊ de ſe eſt nature frigidum:in
telligitur puritas ⁊ munditia deſignata
ꝑ albedinē ⁊ carnis mortificatio deſigna
ta ꝑ frigedinē. Ut ſit de nūero nazareorū
de qb⁹ Trenoꝝ. 4. Candidiores ſunt na
zarei eius niue nitidiores lacte rubicon
diores ebore antiquo ſaphiro pulcriores
Per ſymias āt que ſunt aialia que volūt
facere 1ª que vidēt ab alijs fieri intelligit
bona opatio q̄ꝫ lꝫ accepto exēplo a virtuo
ſis hoibus dꝫ habere ip̄os imittādo. iux
ta illud Prouer.3. Noli ꝓhibere benefa
cere eum qui pōt:ſi vales ⁊ ipſe bn̄fac. ꝑ
pauones āt qui ſunt aues decorate in plu
mis:intelligit pulcra ⁊ honeſta ꝯuerſatio
iuxta ꝙ ſibi dr̄.1.Thi.4. Exemplū eſto fi
deliū in verbo in ꝯuerſatione:in caritate:
in fide:in caſtitate. Ut ſic de ſtantibus in
nauibus iſtis pnie:tam religioſis q̄ꝫ ſecu
laribus:dici poſſit illud Tob.14. Ois ge
neratio eius in bōa vita ⁊ ſcā ꝯuerſatiōe
ꝑmanſit:ita vt accepti eſſent tā deo q̄ꝫ ho
minibus ⁊ cūctis habitantib⁹ in terra.
¶ Sciendum eſt aūt ꝙ vna iſtarum na
uium dicitur fuiſſe Symonis qui interꝑ
tatur obediens:⁊ ſignificat ſtatum religio
ſorum qui viuunt in obedientia. de qbus
eccl'aſtici.4. Eris tu velud filius altiſſimi
obediens. ¶ Iſta nauis religioſorum ꝑt
figurari per vnam illarum nauiū de qui
bus.1.mach.13.ꝙ Symō ſupra ſepulchrū
patris ſui ⁊ fratrum ſuoꝝ poſuit naues
ſculptas que viderent ab hominibus na
uigantib⁹ mare. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per
Symonem q interpretatur obediens in
telliguntur regulares ſb̄ obediētia cōſti
tuti: Per pr̄em aūt iſtorum intell'r xp̄s.
Per fr̄es vō apl'i q vitam euāgelicā ob
ſeruauerunt. Symon igitur.i.viri ſancti
q cōſtituerūt regulas ſupra ſepulchrum
patris coꝝ.ſ.xp̄i ⁊ fr̄m ſuoꝝ.ſ.apl'oꝝ i me
moriā paſſionis xp̄i ⁊ eoꝝ poſuerunt na
ues ſculptas.i.ſuas regulas que ſignan
ter dicuntur ſculpte:q: ſicut 1ᶜ naues ſcul
pte firme erant:ita eorum regule obti
nent firmitatem. Dicuntur autem quod
erant poſite vt viderentur ab homini
bus nauigantibus mare quia religioſi
debēt eſſe alijs hoibus huius mūdi regu
la ⁊ exēpluꝫ iuxta illud Phil'.3. Oia ſine
murmuratiōibus ⁊ heſitatōibus vt ſitis
ſine querella ⁊ ſimplices filij dei: ſine re
prehenſione in medio nationis praue ⁊ ꝑ
uerſe inter quos luceris ſicut luminaria
in mundo:verbū vite cōtinentes. ¶ Alia
vero nauis dicitur fuiſſe filioꝝ zebedei.ſ.
Iac. qui luctator ⁊ ſupplātator dicitur ⁊
ſignificat ſtatū ſecularīū qui ſunt in con
tinuo conflictu vitioꝝ:quia Iob.7. Mili
tia eſt vita hois ſuper terrā. Ut ſic de quo
libet iſtoꝝ dicat illud Gen.27. Iuſte voca
tum eſt nomen eius iacob. In qua lucta
ſupplantantes dyabolū ⁊ non ſupplātati
diuinā gratiam promerētur iuxta illud
Eph.4. Unicuiqꝫ āt veſtrū data ē gratia
ſm menſurā donationis xp̄i. Ut ſic d̄ quo
libet iſtoꝝ dici poſſit illud Luc.1. Io.ē no
men eius. Et ſic eſt etiam Io. in quo eſt
gratia. ¶ Iſta nauis poteſt figurari per
vnā de nauibus:de qbus dr̄ ſentential'r
1.Mach.15. Quod rex antiochus fec̄ ele

ctā multitudinē exercitus. ⁊ fecit naues
bellificas. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per regē an
tiochum qui interpretatur paup ſilēs in
telligitur xp̄s q voluit eſſe paup in mun
do. Iſte fecit electum exercitū.ſ.populuꝫ
xp̄anum.⁊ fecit ēt naues bellicas.i. ſtatū
ſecularīū penitētiū qui dū ſunt in h̄ mun
do ſunt in continuo bello. vt verificet il
lud.2.R. 2. Ortum eſt bellū duꝝ ſatis in
die illa. Quod verificat dum tēptatur di
uerſimode a multitudine vitiorū. In quo
diuino auxilio pōt preualere. ¶ Un̄ p̄s.
Precinxiſti me virtute ad bellum ⁊ ſup.
iſur.i me.ſubtus me.⁊ ini.m. dediſti mihi
dor.⁊ odi.me diſp. ¶ Quantum ad 4ᵐ.ſ.
modū ꝓmerentē ad audiendū dicit. Pi
ſcatores autē deſcē.⁊c. Ubi ſciendū ꝙ per
piſcatores illaꝝ duaꝝ nauiū intelligūtur
hoies ſtantes in duob⁹ ſtatib⁹ p̄dictis. q
deſcēdiſſe dicūtur in quo deſignat humili
tas q: debēt virtutē hūilitatꝭ hēre vt me
reant poſtmodū exaltari. Un̄ Pe.1.Can.
ſua.5. Humiliamini ſub potēti manu dei
vt vos exaltet in tp̄e viſitatōis. ¶ Dicū
tur ēt leuare retia. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ retia
q̄ dn̄r q̄ſi retinētia intelligūtur aie viroꝝ
penitētium cum ſuis potentijs in qbus
dꝫ xp̄s retineri. Iſta retia dicuntur lauar̄
q: animas ſuas debent purgare ab omni
peccati macula ⁊ offenſionis die. Unde
gen̄.16. Lauentur pedes veſtri ⁊ requie
ſcite ſub arbore. expone. Ut iſti āmōitōī
āmuens dicat cum p̄s. Laboraui i ge.meo
lauabo per ſin.noc.lectū meū.la.me.ſtra.
meū rigabo. ¶ Iſta lotio fienda ⁊ vbi fu
it figurata.4.R.5. vbi ſpial'r dicitur ꝙ cū
Naaman leproſus veniſſꝫ ad Eliſeum vt
mundaretur a lepra:dedit ſibi Eliſeus cō
ſilium ꝙ lauaret ſepties in iordane:ꝙ fa
ciens plene mundat⁹ eſt ⁊ reſtituta ē ca
ro eius ſicut caro pueri. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ
per Naaman q interpretat decorus intel
ligitur qlibꝫ hō quē d̄s pulchrū ⁊ d̄corūꝫ
creauit. Lꝫ āt ſic creat⁹ fuerit:tn̄ iſtā Naa
man lepra ificit qn̄ labit i pccm̄ mortale:
ſic aūt ſe ſentiens dꝫ ire ad Eliſeum ꝓphe
tam.i.ad aliquem ſapiētem ⁊ bonum viꝝ
a quo hēat cōſilium ꝙ lauet ſepties in ior
dane qui interpretatur riuus iudicij.i. in
ſanguine yh̄u quēadmodū riuuloꝝ ꝓ nob̄
ſpſit in cruce.cui deus pr̄ d̄dit poteſtatē
iudiciū faciendi. In 1° igitur fluuio: debꝫ
homo lauare ſuam animam:conſiderādo
ſ.ꝙ ſua anima tam pretioſe eſt empta.q: i
ſanguine yh̄u iuxta illud.1.pe.1°. Sciētes
ꝙ non corruptibilibus auro vel argento
redempti eſtis de vna veſtra conuerſatō
ne paterne traditōis: ſed pretioſo ſangui
ne quaſi agni icōtaminati ⁊ imaculati xp̄i
yh̄u.⁊ ſic eam tenere mundam pccis non
cōſentiēdo. ¶ Signāter āt dr̄ ꝙ dꝫ lauari
ſepties:vel ad deſignandum ꝙ ſ̄.7.vicia
capitalia homo dꝫ aiam lauare. Uel q: to
to tēpore quo viuit i hoc mundo: qd̄ qdē
tempus itell'r ꝑ numeꝝ ſeptēnarium. qa
7.diebus totum tēpus reuoluitur. Et ſi
ſic i puritate perſeuerauerit: mereb
it eē
de conſortio illorum dealbatoꝝ quos vi
dit Io.apoc.7.cui dcm̄ fuit. Hi ſunt q ve
nerunt de tribulatōe magna: ⁊ lauerunt
ſtollas i ſanguine agni: ⁊ dealbauerunt
eas.ideo ſunt ante thronum dei.⁊ ſeruiūt
ei die ac nocte in templo eius. ¶ Qᵐ ad
5ᵐ.ſ.actum euidētem ad hedificādum di
cit. Aſcendit autem in vnam naui ⁊c. vbi
ſciendum ſm Criſo.ꝙ xp̄s volens docer̄
turbam aſcendit in nauim vt melius ab
hominibus poſſet videri. ¶ Sciendum
eſt autem quod Chriſtus qui in nauem
aſcendit Symonis per quam vt dictum
eſt intelligitur ſtatus religioſorum: dat
viris religioſis ⁊ prelatis quadruplex
exemplum.ſ.

Celeſtia contēplandi.
Prompte obediēdi.
Modeſte ꝯuiuēdi.
Terrena dimittendi.

¶ Quantū ad primum exemplum dicit.
Aſcendés autẽ. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ i^m aſcé
ſum xp̄i datur intelligi eius cótéplō quá
tum ad celeſtia q̄ ſemꝑ contéplabatur cū
eſſet verus cóprehenſor. Exemplo igitur
xp̄i debent oés ⁊ ſpecialr̄ religioſi in altū
aſcendere ꝑ contéplationem deuotá. Un̄
cuilibet eorum dr̄ gen̄.35. Surge ⁊ aſcend
in bethel ⁊ habita ibi. Naꝫ ꝑ bethel q̄ in
terpretatᷣ domus dei intellr̄ celeſtis pr̄ia
ad q̄ꝫ quilibet ⁊ ſi nó poteſt duꝫ hic viuit
aſcendere corporalr̄: dꝫ tn̄ aſcédeř ꝑ con
téplationeꝫ mentalr̄. ¶ Q^m ad 2^m exem
plum dicit vnā nauim q̄ erat ſymonis. qui
interp̄tatᷣ obediens ꝑ ꝙ datᷣ intelligi ꝓmp
pta obīa q̄ꝫ xp̄s habuit obtéperando ſe
voluntati dīe. Un̄ de ip̄o phil'.2. Factus ē
obediens vſqꝫ ad mortem. Exéplo igitur
xp̄i debét oés ⁊ ſignáter religioſi obediř
dō. Ut ſic poſſint dr̄e illud exo.24. Oia q̄
locutus eſt dn̄s faciemꝰ ⁊ erimus obedié
tes. ¶ Quantū ad 3^m exéplum dicit: ro
gauit euꝫ. Ubi ſciendū ſcd̄m Theo. ꝙ ma
gna benignitas xp̄i oſtenditᷣ qn̄ ipſe qui
eſt rex ⁊ dn̄s voluit rogare ſeruū. Exéplo
igitur xp̄i debent oés ⁊ ſpecialr̄ religioſi
⁊ ſingulariter p̄lati eſſe nó nimis auſteri
ſubditis. xp̄i ⁊ apoſtoli ſequétes veſtigia
d.1.reſ.4. Rogamus vos ⁊ obſecramꝰ in
dn̄o yh̄u xp̄o vt quéadmod̄ accepiſtis a
nob̄ qūo vos oporteat ambulare: ſic ⁊ am
buletis vt habūdetis magis. ¶ Quantū
ad quartū exéplum dicit: a terra reduceř
puſillū. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtam elongatio
nem nauis in qua erat xp̄s a terra: datᷣ
intelligi qualiter xp̄s fuit elongatꝰ a mū
do. ꝓꝑ ꝙ ipſe dīc Jo.18. Reg^m meum nó
eſt de h̄ mundo. Un̄.1.cor.15. Primus hō
ſ. adam de terra terrenꝰ. ſcd̄s .ſ. xp̄s de celo
celeſtis. Exéplo igiᷣ xp̄i debét oés ſigná
ter religioſi a terrenis delitijs ⁊ diuitijs
totaliter elleuari. iuxta illud coll'.3. Si cō
ſurrexiſtis cum xp̄o: q̄ ſurſuꝫ ſunt querite
vbi xp̄s eſt in dextera dī ſedens: q̄ ſurſuꝫ
ſunt ſapite ⁊ nō que ſuꝑ terrá. ¶ Quantū
ad 6^m. ſ. magiſtrū ſufficiéteꝫ ad erudiend
dicit. ⁊ ſedens docebat ⁊c. Ubi ſcienduꝫ ſe
cundum Augu. ꝙ xp̄o volens doceř: ſede
re dr̄: oñdens ſe eſſe magiſtrū. Sedet aūt
in naui ſymonis ſignificātis ſtatū penité
tie religioſoꝝ ad deſignand ꝙ q̄ vlt̄ alios
inſtrueř: dꝫ eſſe bonus ⁊ nó malus. Nam
teſte Grego. cuius vita deſpicitᷣ: reſtat vt
eius p̄dicatio condénatur.

Secunda pars.

Equitᷣ. Ut ceſſauit aūt loqui ⁊c.
Ubi tangit effectū vigoroſum
in iperando: ꝙ probat miraculū
ꝑpetratum. Ubi ſciendū ſcd̄m Cirilluꝫ. ꝙ
xp̄s poſtq̄ꝫ iam turbas inſtruxit verbo:
iterū redit ad faciend mirabilia. vt ſic ex
magnitudine viſi miracli: cóuertat hoies
ad ſui ſequellá. ¶ Sciendū eſt āt ꝙ circa
iſtam ꝑtem principalé vbi ſit mentio de
miraclō ꝑpetrato. 6. poſſumꝰ cóſideraᷣ. ſ.
Xp̄i magnificentiá in iperádo.
Petri obīam in obtéperando.
Miraculi efficatiaꝫ in aſſequédo.
Facti euidentiá in declarádo.
Piſcatoꝝ diligentiá in exprimédo.
Socioꝝ amicitiá in ſubueniédo.
¶ Quantū ad primū dicit. Ut ceſſauit āt
loqui ⁊c. Ubi ſciédū ꝙ xp̄s ſymoni exn̄tl
in naui tria dicit. ſ. ꝙ ducat nauem i altū:
⁊ ꝙ laxet retia: ⁊ non qūo cāꝫ: ſed i captu
ram ad danduꝫ intelligi ꝙ religioſi ⁊ ſpā
liter prelati q̄bus incūbit alijs predicare
exéplo xp̄i debét tria facere q̄ hic ſibi p̄ci
piuntᷣ a xp̄o. Nā p̄mo debét ducere i altū
ꝑ veritatis diligétem inquiſitōeꝫ. 2° laxaᷣ
retia ꝑ doctrie euidété eruditōeꝫ. 3° ea la
xare in capturā ꝑ intentōis ꝓmerenté re
gulationé. ¶ Prio p̄dicator dꝫ hr̄e veri
tatis diligenté inquiſitiōem ⁊ ſcd̄m h̄ dic.
Ut āt ceſſauit loq ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ al
titudinem maris ad q̄ꝫ xp̄s dixit ſymoni
ꝙ duceret nauē: intellr̄ ſp̄latio ⁊ inquiſitō
diligēs veritatis q̄ꝫ predicator dꝫ habeř:

vt ſic ſit ſicut auis alta tranſuolās: prou̇.
26. Nam ſicut ad alta volat: ſic religioſus
⁊ p̄dicator dꝫ menté ad celeſtia eleuare.
¶ Scd̄o predicator dꝫ habere doctrine
euidenté eruditōem. ⁊ ſcd̄m h̄ dic ⁊ laxate
retia vr̄a. Ubi ſciendū ꝙ per retia vbi é
artificioſa filloꝝ cópoſitó: intellr̄ ſalubris
⁊ ordinata v̄boꝝ ꝯpoſitó q̄ꝫ homo dꝫ ha
bere alios iſtruendo q̄ ſignificatᷣ ꝑ retia
q: ſicut retia piſces retinét ⁊ nó ꝑimunt:
ſic ſcd̄m Ambro. predicator veritatꝭ ꝑ ſuaꝫ
doctrinam: hoies non interimit ſꝫ ꝯſeruat
Et id̄ admonebat apl'ꝰ Thy. diſcipulū ſu
um. d.2. Thy.4. Predica v̄bū: inſta opor
tune iportune: argue: increpa: obſecra: in
omni pacientia ⁊ doctrina. ¶ 3° dꝫ hr̄e p̄
dicator itentōis ꝓmerenté regulatōnem:
⁊ ſcd̄m h̄ dic in capturā. Ubi ſciédū ꝙ per
iſtam capturā i quā xp̄s dicit laxaᷣ retia
itellr̄ recta itétio q̄ꝫ dꝫ hr̄e predicator ali
os iſtruendo: que dꝫ eé cóuertédi homies
ad viam v̄itatꝭ ⁊ p̄nie ⁊ non ad vaná glīaꝫ
vel lucrū mundanū. Ut ſic poſſit dr̄e cuꝫ
aplō illud.1.thy.2. Exhortató enim vr̄a n̄
d̄ erroř: neqꝫ d̄ imundicia in dolo: ſꝫ ſicut
ꝓbatiſſimus a dō vt crederetᷣ vob̄ euáge
liū ita loqmini nō q̄ſi hoibus placentes:
ſed dō q̄ ꝓbat corda vr̄a: neqꝫ eim aliqn̄
fuimꝰ i ſermone adulatōis ſicut ſitis: ne
qꝫ i occaſione auaritie dō teſtis eſt: nec q̄
rétes ab hoibus gl'am: vt ſic dicat cū eo
dem illō.2.cor.12. Non eim q̄ro q̄ vr̄a ſūt
ſed vos. ¶ Q^m ad ſcd̄m. ſ. Petri obedien
tiam i obtemꝑando dic. Et rn̄dés Symō
⁊c. Ubi ſciédum ꝙ Petrus obtemꝑando
xp̄o exprimit tria. ſ.
Xp̄i dignitaté i p̄ſidendo.
Sui ibecillitaté in oꝑando.
Facti celeritatem in ꝓſequēdo.
¶ Q^m ad primū dicit. Et reſpondés ⁊c.
Ubi ſciendū ꝙ precipere alijs eſt ſignuꝫ
dignitatis ⁊ preſidentie: ⁊ ideo nullus de
bet precipere niſi preſit eis. Quia igitur
Chriſtus tanq̄ꝫ rex ⁊ dominus oibꝰ p̄eſt.
Ideo eū Petrus vocat digne preceptoré
Iſte eſt preceptor qué nobis ꝓphetauit
Iſ. viſurū. Iſ.30.d. Erunt oculi tui vidē
tes preceptoré tuū. ¶ Q^m ad ſui ibecilli
tatem i operando dic. Per totam nocteꝫ
⁊c. Ubi ſciendū ꝙ homo ſine diuino adiu
torio: nec pōt alios per doctriná ſuam ad
viam veritatis conuertere: nec meritorie
oꝑari: q: ſcd̄m Criſoſto. Hoc non humane
facondie opus: ſed ſuperne vocatōis eſt
munus. Propter ꝙ dicit apoſto.2. cor.3.
Non ſumus ſufficientes cogitare aliquid
a nob̄ q̄ſi ex nobis: ſed ſufficientia noſtra
ex deo eſt: ⁊ ideo q: homo exn̄s in pecca
to ſignificato ꝑ noctem obſcuram: eſt ſine
diuia gr̄a non hꝫ fructum d̄ operibꝰ ſuis
malis: ꝙ cognoſcens apoſto. reprehendit
peccatores: Ro.6.d. quem ergo fructum
habuiſtis: i quibus erubeſcitꝭ. Naꝫ finis il
lorū mors eſt. ¶ Q^m ad facti celeritateꝫ
i proſequédo dic. In verbo auteꝫ tuo ⁊c.
Ubi ſciendū ſcd̄m Theo^m. ꝙ Petrꝰ tanq̄ꝫ
piger vel inobediens nō excuſauit ſe ad
preceptū domini: ſed ſtatim illud oꝑe adi
pleuit. ¶ Q^m ad 3^m. ſ. miraculi efficatiá
i aſſequendo dic: ⁊ cum hoc feciſſꝫ ⁊c. vbi
ſciendū ſcd̄m Theo^m. ꝙ Chriſtus non ſolū
i ſignificatōem voluit Petrum accipere
multitudinem piſcium vt diceᷣ iſra: ſꝫ ⁊
in remuneratōnem ipſius: vt. ſ. q: vſus
fuerat naui petri voluit ſibi ſatiſfaceř. ⁊
id̄ voluit ꝙ acciperet multos piſces.
¶ Sciédum eſt āt ꝙ per piſces ꝯcluſos
i retibus: itelliguntᷣ homines qui ad pre
dicatōem conueniunt: ⁊ per predicatōem
ad p̄niam conuertuntᷣ. ¶ Quantum ad
quartum. ſ. facti euidentiam in declarádo
dicit: rumpebātur auteꝫ rethe eorꝫ. Ubi
ſciendum ſecundum Theo^m. ꝙ in hoc fu
it euidens illud miraculum ꝙ tot piſces
ceperunt ꝙ non poterant rethe leuare:
ſed quaſi rumpebatur. ¶ Sciendum eſt
autem ſecundum Augu. ꝙ in 1° captura
piſcium dr̄ rethe rumpi. in captura vero

poſt reſurrectioné dr̃ ꝙ non rumpebatur
rethe.cuius rõ eſt q: iª concluſio piſcium
que fuit poſt reſurrectioné ſignificat ↄgre
gationé beatoꝝ in gloria paradiſi vbi nul
la eſt impugnatio ſꝫ trãquilitas ſumma.
Iſta vero ↄcluſio piſcium de qua fit hᷓ mé
tio ſignificat aggregationé hominũ in hᷓ
mundo in quo adhuc ſunt mixti mali cũ
bonis a qbus ſepius ipugnantur ⁊ iõ in
iª dr̃ rumpi rethe. ¶ Sciendũ eſt ét ꝙ lꝫ
rethe dicatur rumpi nõ dicuntur piſces
exire: q: ſm̃ Bedã lꝫ homines boni im
pugnétur a malis tñ dñs eos conſeruat.
¶ Quantũ ad quintũ.ſ.piſcatoꝝ diligẽtiã
in exprimẽdo dicit:⁊ ãnuerũt ⁊c. Ubi ſcié
dum ꝙ ſymõ ⁊ alij qui erant cum ipſo vi
dentes tantã multitudiné piſcium fuerũt
ſtupefacti ⁊ quaſi ex ſtupore loq non pote
rant q: ꝟo ꝑ ſeipſos rete non poterãt le
uare de aqua poſtulabãt auxiliũ ſotiorum
⁊ ꝙ voce exprimere nõ poterãt indicant
eis ꝑ nutum. Unde Theo. Per nutũ ip
ſos vocãt: q: ex ſtupore ꝓꝑ capturam pi
ſcium loqui non poterant. ¶ Quantũ ad
ſextum.ſ.ſotioꝝ amicitiam in ſubueniẽdo
dicit ⁊ venerunt ⁊ i.⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ fi
lij zebedei vt cognouerunt indigentiã ſo
tiorum ſtatim venerũt ad adiuuandũ eos
vt detur nobis intelligi ꝙ oés fideles de
bent ſe inuicem adiuuare. iuxta illud. i.
Mach.i. Ubi dr̃ de iuda Mach. ꝙ adiu
uabant eum oẽs fratres eius: ⁊ vniuerſi
qui ſe coniũxerãt pr̃i eius. ¶ Quod ꝟo
ſbuentõ fraterna ſit cum merito: oñditur
cum dr̃ ꝙ impleuerunt ambas nauiculas
q: qñ ds videt hoies fr̃naliter ſe adiuua
re dat eis gr̃am ⁊ bñdictõem. Unde ps.
Oculi hoi. in te ſperãt dñe.⁊ tu ⁊c. Et ꝓ
uer.10. Benedictõ dñi ſup caput iuſti.

Tertia pars.

s Equitur. Quod cũ videret Sy
mon Petrus ⁊c. Ubi tãgit pro
digium amoroſum in admiran
do. ꝙ ꝓbat deſiderium imitatum. Ubi ſci
endum ſm̃ Grego. ꝙ Symon vidẽs mi
raculum ꝙ xp̃s fecerat q: cuꝫ tota nocte
laboraſſent: ⁊ nihil cepiſſent: ad verbum
autem xp̃i tantam multitudinem piſciuꝫ
concluſerũt: fuit valde miratus. Circa ãt
iſtam ꝑtem tria poſſum⁹ conſiderar̃. Nã
iª admiratio.
Uerius indicatur.
Clarius explicatur.
Certius approbatur.
¶ [illegible]mo verius idicat̃ cum dr̃. Quod
cu[illegible] Symon ⁊c. vbi quattuor inu
untur [illegible] admirationem huius
prodigij.ſ.
Conſideratio poᷓ operãtis.
Exhibitio reuerẽtie cõgruentis.
Exp̃ſſio excellentie ꝯfidentis.
Allegatio macl'e deformãtis.
¶ Quantũ ad primũ dicit. Quod cuꝫ vi
diſſꝫ ſymon petrus. Ubi ſciendũ ſecundũ
Ambro. ꝙ petrus cũ vidiſſꝫ rem ita mira
bilé factã ⁊ i hᷓ cognoſceret diuꝫ potentiã
admirabat̃ q̃ꝫ plurimũ: ⁊ min⁹ de ſe timo
re ꝑ territ⁹ ꝓſumebat. ¶ Qᵐ ad exhibi
tionem reuerẽtie congruentis dicit: pro
cidit ad gẽua yh̃u. Ubi ſciendũ ꝙ 1ª fuit
reuerẽtia ↄgruẽs xp̃o: q: iuxta illð phil.
2°. In noie yh̃u oẽ genu flectat̃ celeſtiuꝫ
terreſtriũ ⁊ iferno. Ad q̃ꝫ reuerẽtiã exi
bendã nos docet ps.9. Uẽite adorem⁹ ⁊
ꝓcidam⁹ añ deũ: plo. corã dño q fec nos:
q: ip̃e ẽ dñs ds nr̃. ¶ Qᵐ ad exp̃ſſioneꝫ
excellẽtie ꝯfidentia dicit: exi ame dñe.
Ubi ſciendũ ꝙ petr⁹ cognoſcẽs excellen
tiã xp̃i ⁊ ſuã fragilitaté: ñ reputauit ſe di
gᵐ vt ſil' ſtar̃t cũ xp̃o. iuxta ẽt ꝙ cẽturio
dixit mat.8. Dñe ñ ſũ dign⁹ vt itres ⁊c.
⁊ iõ dixit exi a me. ¶ Qᵐ ad allegatõeꝫ
macl'e dformãtis dic. q: hõ pccõr ſuꝫ. Ubi
Ciri. Reducẽs ei ad ↄſciaꝫ patrata dlicta
trẽit ⁊ trepidat: ⁊ velð imũd⁹ ñ credit ſe
poſſe ſuſcipe: accepat enim a lege diſtin
guenduꝫ eſſe inter maculatũ ⁊ ſanctum

¶ Licet aũt ſe dicẽdo peccatorem crede
ret cauſam ſufficiẽtem: vt xp̃s ab eo rece
deret: tñ erat oppoſitũ: quia ex hᷓ ampli⁹
indigebat. Unde dicit Greg. pet°. ymmo
ſi te peccatorem cõſiderans: oportet vt a
te dñm nõ repellas. ¶ Qᵐ ad ſm̃ vbi il
la admiratio clarius explicat̃ dicit. ſtupor
eĩm circõdederat eum ⁊c. Ubi ſciendum
ꝙ hic primo admiratõ iſta exprimitur.
Scdõ admiratõis cã ſbiũgit̃. ¶ Qᵐ ad
pᵐ dicit. ſtupor eim ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ
Petrus videns illð miraculũ fuit totus
ſtupefactus. Ut ſic potuerit ſibi dici illð
deutero.28. Eris ſtupens ad terrorem
quem videbunt oculi tui. Non ſolum aũt
ip̃e fuit ſtupefactus: ſed ⁊ oẽs q erant cũ
eo. Ut dici potuerit ð ipſis illud Luc.19.
Stupebant ãt oẽs in magnitudine dei.
¶ Qᵐ ad cãm huius dicit: in captura pi
ſcium q̃ꝫ ceperant. Qð ſcm̃ fuit virtute il
lius ð quo ps. Omnia ſbie. ſub pe. eius
oues ⁊ bo. vniuer. inſup ⁊ pec. cam. vo. ce.
⁊ piſces maris. ¶ Qᵐ ad 3ᵐ. vbi iª admi
ratõ certius approbatur dicit. ſil'r Iaco. ⁊
Io. filios ⁊c. Ubi ſciẽduꝫ ꝙ vbi ſunt plu
res teſtes alicuius rei: tũc iª certius ſcit̃:
vt igitur illud miraculum ſit nob magis
certum. iõ inducũtur hui⁹ admirationis
teſtes filij zebedei quos ẽt ſtupor inuaſit.

Quarta pars.

s Equit̃. Et ait ad Symonem yhe
ſus ⁊c. Ubi tangit preſagiuꝫ fru
ctuoſum in applicando: ꝙ ꝓbat
officium nunciatum. Ubi ſciendum quod
Chriſtus vt pius pater videns Petruꝫ
ſtupefactũ: ipſum confortat: ⁊ vt ſibi gau
dium ingerat: Exponit quid ſignificet mi
raculum perpetratum. Et ſm̃ hᷓ duo poſ
ſumus conſiderare.ſ.
Xp̃i confortatõnem pr̃nalem.
Miraculi expoſitõem ſpũalem.
¶ Quantuꝫ ad pᵐ dic̃. Et ait ⁊c. Uidẽs
enim xp̃s Petrum timidũ: ipꝫ cõfortat
vt vires reſumat. Unde põt ſibi dr̃e illð
Iere.46. Noli timere ſeruus me⁹ Iacob
q: ego tecum ſum. Confortat Chriſt⁹ pe
trum vt det nobis intelligere: ꝙ peccata
nr̃a confiteamur vt indulgentiam merea
mur. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ dicit. Ex hᷓ iam eris
homines capiens. Quia enim Petrus
erat futurus paſtor eccl'e. ⁊ xp̃i fidei ꝑdi
cator: per q̃ꝫ predicatõem multos ad fidé
conuerteret: voluit xp̃s ꝙ multos piſces
caperet: i figuram ſm̃ Bedð. conuerſionis
multoꝝ ad fidem. Ubi Ambro. vides q̃ꝫ
bonus dñs q tantum tribuit hominibus
vt viuificãdi hẽant poteſtatem.

Quinta pars.

s Equitur. Et ſubductis ad terrã
nauibus ⁊c. Ubi tangit exẽplũ
virtuoſum ð imitando. ꝙ pro
bat obſequm attẽptatum. Ubi ſciendum
ꝙ ad ꝑfectõem vite non ſufficit ꝙ hõ ſo
lum relinquat temporalia: ſed ẽt oꝫ ſequi
xp̃m in operib⁹ bonis: ꝓꝑ ꝙ Petrus di
xit prudenter Math.19. Ecce nos relin
quimus omnia ⁊ ſequuti ſumus te. ſm̃ hᷓ
igitur hic duo poſſumus conſiderare.ſ.
Mundi deſertõem.
Xp̃i imitatõem.
¶ Qᵐ ad pᵐ dicit. Et ſbductis ad ter
ram ⁊c. Ubi ſciẽdum ꝙ q: iſti apl'i in iª
vocatõe nõ total'r adheſerunt xp̃o. ſed ſꝫ
Grego. adhuc habent voluntatem redeũ
di ad propria. iõ dr̃ ꝙ ſbduxerunt naues
ad terram: vt ip̃m poſtmodum poſſent in
uenire: qñ aũt perfecte xp̃m ſecuti ſunt:
tunc totaliter oia dimiſerunt. Quia xp̃s
dicit Luc.14. Ois qui ex vobis non renũ
ciauerit omnibus que poſſidet: non põt
meus eſſe diſcipulus. ¶ Quantum ad
ſecundum dicit ſecuti ſunt eum. Ubi ſcié
dũ ꝙ ſꝫ illð eccl'i.23. magna gl'a ẽ ſeq dñꝫ:
iõ iſti apl'i nõ ſolũ reliqrũt ſua: ſꝫ ẽt ſecuti
ſt eũ. Uñ qlibꝫ coꝝ p̃t dr̃e illð Iob.23. ve
ſtigia ei⁹ ſecut⁹ ẽ pes me⁹: viã ei⁹ cuſtodi
ui ⁊ non declinaui ex ea a mãdatis eius
non diſceſi: ⁊ in ſinu meo abſcondi verba

oꝛis eius.¶ Qualiter aūt hō dꝫ ſeq xp̄m
fuit figuratū Judi.9.vbi ſentētialiter dr̄
ꝙ cū ſici mire aduerſaret̄ abimelech ⁊ gē
ti ſue feciſſent: qꝫ foꝛte pꝛeliū Abimelech
aſcendit in montē ſcemō pꝛeciſumqꝫ ra
mum de arboꝛibus impoſitum humero
ferebat: dixitqꝫ ſocijs ꝙ me videritis fa
cere cito facite: qui omnes exemplo ipſi⁹
poꝛtantes ramos ſequebantur ducem fa
ctumqꝫ eſt vt abimelech acciperet pꝛeſi
diū ⁊ interficeret ſiccimitas.¶ Ubi ſciē
dum ꝙ per ſiccimitas qui interpꝛetatur
laboꝛioſi intelliguntur dyaboli ad tēpta
tionem hominū continue laboꝛantes. de
quibus Je.9.Ut inique agerent laboꝛaue
runt.ſ.vt in pccm̄ homines labi faciant.
Iſti dicuntur feciſſe forte ꝑſidium qꝛ foꝛ
titudinem magnā habebant cōtra genus
humanū.Nam iuxta illud Job.41.Non
eſt ſup terram poteſtas que cōparetur ei
qui factus ē vt nullum timeret.Per abi
melech aūt qui interpꝛetat̄ pr̄ meus rex.
intelligitur xp̄s qui ē rex ⁊ dn̄s noſter.
Iſte dr̄ dux populi xp̄iani.quia deutero
32.Domin⁹ ſolus dux eius fuit ⁊ nō erat
cū eo ds̄ alienus.¶ Uidens autē abime
lech.i.xp̄s pugnam demonū, cōtra gen⁹
humanū: aſcendit in montem ſemon q in
terpꝛetat̄ pax.i.in ciuitatem ier[m] ſituatā
in monte que viſio pacis dr̄: quando imi
nentē paſſionis ſue tēpoꝛe dixit diſcipu
lis Mat.20.Ecce aſcendim⁹ ieroſolimā:
⁊ filius hoīs tradetur pꝛincipib⁹ ſacerdo
tum ⁊ ſcribis ⁊ condēnabunt eum moꝛte:
⁊ tradent eum gentib⁹ ad il.⁊ fla.⁊ cruci
figend.Ibi autē īpoſitum humero ramū
poꝛtaſſe dr̄.quia vadens ad paſſionē: cru
cem ꝓpꝛijs hūeris baiulabat.¶ Uadēs
igitur ſic ad pugnā oꝛtatur nos vt ꝙ ip̄e
fecit ⁊ nos faciamus.Unde Jo.13.Exem
plo enim dedi vob̄ vt quēadmodum ego
feci ita ⁊ vos faciatis.Exēplo igitur eius
debemus crucem aſſumere ⁊ eū fideliter
ſequi.¶ Sic igitur vadens ad pugnā cō
tra dyabolum ip̄m deuicit: ⁊ eius foꝛtitu
dinem minoꝛauit.vt ſic dicat̄ de ipſo illd̄
apoc.5.Uicit leo de tribu iuda radix dd̄.
cui regnando dicere poſſumus illd̄ apoc.
5.Redemiſti nos dn̄e deus in ſanguine
tuo: ex omni tribu ⁊ lingua ⁊ natione ⁊ fe
ciſti nos deo noſtro regnū.¶ Qualiter
etiam homo dꝫ ſequi xp̄m: fuit figuratū
3.Re.19.qn̄ elyſeus fuit ſecutus elyam. q̄
re dn̄ica in l[a].eua[o].21.parte.4.dicam⁹ igi
tur illd̄ Mat.8.Magiſter ſequar te quo
cūqꝫ ieris.Quia Jo.8.Qui ſequit̄ me nō
ambulat in te.ſed ha.lu.vite.Ad qꝫ ⁊c.

¶ Dn̄ica.5[a].poſt pen̄t.eua[m].46.

n
Iſi habundauerit iuſticia
vr̄a pluſqꝫ ſcribaꝝ ⁊ ph̄eo
rum nō intrabitis i regnū
celoꝛum ⁊c. Mat.5.Nos
videmus per experientiā
ꝙ ſi aliquis vult ire ad aliquem locū: oꝫ
ꝙ per viā rectam incedat: ⁊ ſi viā neſcit:
opoꝛtet ꝙ ꝑ a[m] oſtendatur.Locus autē
ad quem ire debemus ⁊ ꝓpter quem fa
cti ſum⁹: eſt celeſtis patria. Si igitur vo
lumus ad ipſam ꝑgere: opoꝛtet ꝙ viam
perueniēdi ſciam⁹: via illuc eundi ē iuſte
viuere: ⁊ facere bona opera.Juſticia aūt
ſecundum Auguſt.duas partes habet.ſ.
vitare malum: ⁊ facere bonum.iuxta illd̄
ꝑs.Declina a malo ⁊ fac bonum.Ne igi
tur aliquis dicer̄ poſſit ꝙ viam iſtā igno
ret xp̄s verus doctoꝛ ⁊ pius pater in ho
dierno euangelio nos docet ꝙ ſi volum⁹
in regnum celoꝛum intrare: debemus age
re bona ⁊ vitare mala in quo xp̄s genera
liter.3[a].tangit.ſ.
Supplementū meritoꝛie opatōis iplēdū.
Nocumētū ſupbe ꝯtētionis euitādum.
Documētū fraterne dilectōis imitādū.
Pꝛimum pꝛobat oꝛdinatio vite pꝛomerē
tis.Secundum cōmunicatio pene affligē
tis.Tertium ſatiſfactio iniurie pꝛoturbā
tis.¶ Pꝛimum in pꝛin. Secundum ibi
Audiſtis qꝛ dcm̄ eſt ⁊c. 3[m] ibi. Si ergo
offers munus tuum ⁊c.

Pꝛima pars.

q
Uantum ad p[m] vbi tangit ⁊c.
ꝙ pꝛobat ⁊c.dicit. Niſi habūda
uerit ⁊c.Ubi ſciēdum ꝙ qꝛ ſm̄
Ambꝛo.Juſticia cōis eſt virtus ꝑ nomē
iuſticie h̄ intell'r opus quodlibꝫ virtuoſū
¶ Sciendum ē ēt ꝙ in h̄ ꝙ dicit iuſticiā
diſcipuloꝝ debere ſuphabūdare iuſticiā
ſcribarum ⁊ phariſeoꝝ dat itelligere qd̄
debent eē melioꝛes eis ſm̄ Criſo.¶ Qr̄
aūt iuſticia noui teſti d̄beat ſuphabundar̄
iuſticiā veteris pōt triplex rō aſſignari.
Pꝛima eſt ſi conſiderem⁹ radices ex qui
bus fiunt opera virtuoſa. Ubi ſciendum
ꝙ homo initial'r mouet̄ ad bene opandū
duplici de cā.ſ.amoꝛe vel timoꝛe. que aūt
fiunt amoꝛe: acceptabilioꝛa ſunt illis que
fiunt timoꝛe.Quia igit̄ antiqua lex dicit̄
lex timoꝛis: noua vero amoꝛis: iuxta illd̄
Augu.Breuis differentia legis ⁊ euāge
lij: eſt timoꝛ ⁊ amoꝛ.Et ideo operaque fi
unt i nouo teſtō vbi eſt radix amoꝛ d̄bent
eſſe maioꝛa qꝫ que fiebant in veteri.¶ 2[a]
rō eſt ſi ꝯſideremus grām cooperantem
in nobis que ſuperhabundantioꝛ eſt no
uo teſtō qꝫ in veteri: tū rōne ſacramētoꝛū
noue legis que maioꝛem grām ꝯferunt:
qꝫ veteris ēt rōne opis operanti: tum ra
tione pn̄tie xp̄i: qui tunc pn̄s non erat: ꝙ
tn̄ poſtmodum fuit.Unde Jo.i. Uidim⁹
gloꝛiam eius ⁊c.Et Eph̄.i.Hēmus redē
ptōem per ſanguinem xp̄i remiſſionem
pccōꝛum ſm̄ diuicias grē eius que ſupha
bundauit in nobis. ¶ Tertia rō eſt ſi cō
ſideremus pꝛemium ꝓmiſſum in veteri
teſtō ⁊ nouo.Nam in veteri ꝓmittebant̄
ſolum tempoꝛalia.ſed in nouo regnū ce
loꝛum: ⁊ qꝛ pꝛemium dꝫ coꝛreſpondere me
rito: ideo opera virtuoſa in nouo teſtam̄
to ꝑꝑ que pꝛomittit̄ maius pꝛemium de
bent eſſe maioꝛa qꝫ illa que fiebant in ve
teri vbi minoꝛa pꝛomittebant̄.¶ Ex hoc
etiam ꝙ xp̄s dixit iuſticiam diſcipuloꝛū
debere habundare iuſticiam ſcribarū ⁊
phariſeoꝛum: non ꝑꝑ hoc innuit ip̄os eſſe
malos.vnde Criſo.Scribas autē ⁊ phari
ſeos non dixit iniquos: qꝛ non dixiſſꝫ eos
habundare iuſticia. ¶ Sciendum ē autē
ꝙ iuſticia ſcribaꝝ ⁊ phariſeoꝝ d̄ficiebat
tripl'r.ſ.in coꝛde: i oꝛe: ⁊ in opere. Pꝛimo
in coꝛde: qꝛ opa que faciebant: ſi faciebāt
vt deo placerēt ſꝫ hoībus: iuxta ꝙ xp̄s di
xit Math.23. Omnia vero opa ſua faci
unt vt videant̄ ab hoībus. 2[o] oꝛe qꝛ dice
bant magna ⁊ non faciebant: iuxta ꝙ xp̄s
dixit Math.23.Super cathedrā Moy.
ſedebunt ſcribe ⁊ phariſei: oīa ergo q̄cun
qꝫ dixerint vobis ſeruate ⁊ facite.Scd̄m
v̄o opa illoꝝ nolite facere: dicūt enīꝫ ⁊ nō
faciunt.3[o] opere qꝛ eoꝛum opera erāt ma
la: vt habet̄ Jo.3.¶ Juſticia aūt qꝫ xp̄s ꝑ
cepit nos hr̄e dꝫ ſupplere in ꝑfectōnem
iuſticie phariſeoꝝ.Pꝛimo enim d̄bemus
facere bona itentōe ea q̄ facimus vt ſint
accepta deo: iuxta illud Math.5. Cū fa
cis elymoſinam noli tuba canere ante te:
ſicut ypocrite faciunt i ſinagogis vt ho
noꝛificentur ab hoībus: te aūt faciēte ely
moſinam neſciat ſiniſtra tua qd faciat dx
tera tua: vt ſit elymoſina tua in abſcondi
to ⁊ pr̄ tuus q videt in abſcōdito reddet
tibi.¶ Iſtam aūt iuſticiam dꝫ qlibꝫ hēre
vt poſſit regnū celoꝛum acquirere.Ut di
cat illud Job.29.Juſticia idutus ſū ⁊ ve
ſtiui me q̄ſi veſtimento.Qr̄ aūt debeat eā
hr̄e audi ꝓuer.ij.Non ꝓderunt diuitie i
die vltōis: iuſticia autem liberabit a moꝛ
te.¶ Quod aūt iuſticia a moꝛte ⁊ a ꝑicul'
liberet.fuit figuratum gn̄.7.vbi ſnialiter
dr̄ ꝙ cum dominus ꝑ peccata hominum
vellet ꝑ diluuium eos iterficere dixit ad
Noe igredere tu ⁊ oīs domus tua in ar
chā: te ei vidi iuſtū coꝛā me i generatōne
hac: q arcā igrediēs: fuit a moꝛt̄ ꝑiculo

liberatus. ¶ Ubi ſciẽduꝫ quod per iſtos
peccatores quos deus interficere volu
it aquis dilluuij: itelliguntur iniuſti qui
digni ſunt vt a deo puniant̃. Per Noe
ꝟo iuſtum itellĩtur virtuoſi qui intrãtes
archam vnitaţ̃ eccl'e per fidem ⁊ dilectio
nem ⁊ ſtatum penitẽtie per viciorũ deſer
tionem: a dño merent̃ ſaluari. Iſte ẽ noe
de quo geñ.6. Noe vir iuſtus atq̃ pfectꝰ
fuit in generatiõibus ſuis: cũ deo ambl'a
uit: ⁊ genuit.3. filios. ſez. chã. ⁊ iaphet. Ubi
ſciendum ꝙ qui vl't euadere dilluuiũ ne
ſubmergat̃: oportet ꝙ ſit noe qui interpre
tatur requieſcens. Nam dꝫ eſſe quietus ĩ
paſſionibus: ſecondus in operatõibus: vt
ſic ꝑ h̃ generet tres filios. ſ. famã exẽplo
ruꝫ ſignificatã per ſem. qui interpretat̃ fa
moſus. cautelam piculorum ſignificataꝫ ꝑ
chã qui interpretat̃ calidus. amicitiã pro
ximorũ ſignificatã per iaphet qui iterpre
tatur dilatatus. ¶ Primo inq̃ꝫ volens
euadere dilluuiũ debꝫ eſſe quietus in paſ
ſionibus iuxta illud.i. theſ.4. Rogamus
vos fratres vt habundetis magis ⁊ opa
detis vt quieti ſitis. 2º debet eſſe cõtinẽs
in affectõibus non ſequẽdo deſideria car
nis quia eccli.15. Qui timet deũ faciet bo
na: ⁊ qui cõtinẽs eſt iuſticie apprehẽdet il
lam ⁊ obuiabit illi quaſi mr̃ honorificata.
3º dꝫ eſſe fecundus in operibus bonis iu
xta illud eccleſiaſtes.9. Quodcũq̃ꝫ p̃t ma
nꝰ tua facere: inſtant̃ opare. His igit̃ ha
bitis dꝫ homo generare tres filios. ſ. Seꝫ
Chã ⁊ Japhet. vt ſupra de nĩ eſt.

Secunda pars.

Equitur. Audiſtis q: dictum ẽ
s antiquis ⁊c. Ubi tangit nocumẽ
tum ſuperbe ꝯtentõis duitãduꝫ
ꝙ probat cominatõ pene affligentes. vbi
ſciendum ꝙ homo aliquando ꝯſiderans
penam ſibi debitam pro malis operibus
ab ipſis retrahitur per timorem. Quia
igitur homo inferens nocumentum pro
ximo: dignus eſt pena: ideo dominus i no

centibꝰ ꝓximos penam dñunciat: vt ipſo
rum nocumẽta deuitẽt. Ubi ſciendum ꝙ
homo põt inferre alteri quantum ad pre
ſens ſpectat quattuor. Primo in corde
habendo rancorem ⁊ malam voluntateꝫ.
⁊ tunc dr̃ ſibi iraſci. Scdo in verbo ⁊ hoc
dupl'r: vel in verbo de ſe non ſignificatis
ſed deſpectiuo. ⁊ illud vocatur Racha.
Uel in verbo de ſe ſignificatio. ⁊ h̃ ſignifi
cat̃ per h̃ nomen fatuꝰ. Quarto in opere
vt ſi quis alium percuteret vel occideret
cuilibꝫ iſtoꝝ debet̃ ſua pena. Ubi ſciẽduꝫ
ꝙ 1m ꝓceſſum videmus in mundãis offẽ
ſionibus: ꝙ quando aliquis offendit. pº
accuſatur iudici ⁊ illud vocatur iudicium
2º iudices congregant̃ ad ſcm̃ examinan
dum. ⁊ illud vocatur concilium. 3º datur
ſnia contra delinquentem ſm quãtitatẽ d
licti ⁊ aliqñ ꝑꝑ enormitatẽ fci. dat̃ ſnia
mortis. que hic dicitur gehẽna ignis. ſm
hoc igitur h̃ q̃ttuor poſſumꝰ ꝯſiderare. ſ.
Offendentis facti in operatione.
Indignantis animi in cogitatione.
Exprimentis ſoni in vilipenſione.
Significantis vocabuli in vituperatione.
¶ Quantũ ad primũ dicit. Audiſtis q:
dictũ ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ q: malũ impunitũ
eſſe non dꝫ iõ prius ponit̃ ipſius mali opis
ꝓhibitio. Secũdo correſpõdẽs ei punitio
¶ Quantũ ad mali ꝓhibitionẽ dicit. au
diſtis q: dictũ eſt antiqs nõ occides. Ubi
ſciendũ ꝙ ſicut ppl's iudaicus rudis fuit
in cognoſcẽdo ꝙ ꝑtinet ad intellectũ ⁊ iõ
non intelligebat niſi corticẽ ſcripture: ſic
etiã fuit rudis in diligẽdo ꝙ ꝑtinet ad af
fectũ iõ illi pplo multa fuerunt ꝑmiſſa a
deo vt ab ipſo nõ recederẽt: ⁊ ſuirẽt ydo
lis. pro tpe ãt illo ꝓhibitum fuit malũ in
effectu. ¶ Sciendũ eſt aũt ꝙ in h̃ ꝙ xp̃s
loquẽs diſcipulis induxit primo illud pre
ceptũ non occides ꝙ ẽ primũ inter p̃cep
ta negatiua ad proximũ ⁊ in lege Moy.
oſtendit ſm Augu. ꝙ ipſe eſt deus qui ⁊
veteri teſtõ preceptũ dedit: ⁊ nouo perfe

cit. ¶ Sciendum eſt etiã ſm Augu. de ci
uitate dei ꝙ qñ dicitur non occides: non
eſt intelligendũ niſi de hoie: non autẽ de
animalibus brutis: vt dicunt qdã hereti
ci dogmates ꝙ nulla creatura eſt occidẽ
da. ¶ Quantũ ad correſpondentem puni
tionẽ dic̃. q ãt occiderit. ⁊c. ſ. accuſatiõis ⁊
dãnationis. Ubi ſciendũ ꝙ lꝫ rõ natural'
dicit ꝙ nullus dꝫ offendere ꝓximũ nec ĩ
rebus nec ĩ ꝑſona: tñ natura humana ꝑꝑ
peccatũ primi hois ad malũ eſt prona: ⁊
iõ illud ꝙ rõ oſtẽdit faciendũ multociẽs
oppoſitũ fac̃: ſicut pꝫ ẽt de Caym: qui fra
trẽ ſuũ Abel ex inuidia interfecit: vt ha
betur Gen.4. ⁊ iõ oportuit ꝙ aliqua pena
cõinaretur facientibus mala vt. ſ. ſi nõ rõ
ne ducti nec amore alecti tñ timore pene
ꝗᵃ euitent. iuxta illud ꝙ dñs dixit Moy.
Deutero. 17. ꝙ ppl's ſcriberet Deutero
nomiũ legis in volumine ⁊ haberet cũ ſe
cum legeretq̃ꝫ illud cunctis diebus vite
ſue vt diſcat timere dñm deũ ſuũ ⁊ cuſto
dire verba eius. ¶ Quã graue autẽ ſit
peccatũ homicidij patere põt ex punitio
ne diuina in Caym cui dixit dñs Gen.4.
Uox fratris tui Abel clamat ad me d̃ ter
ra: nũc igit̃ maledictus erit ſup terrã que
aperuit os ſuũ ⁊ ſuſcepit ſanguinẽ fratris
tui de manu tua cũ opatus fueris eã non
dabit tibi fructus ſuos vagus ⁊ profugꝰ
eris ſup terrã oibus diebus vite tue pꝫ ẽt
in multis alijs locis. ¶ Quantũ ad ſcdꝫ
vbi prohibet̃ nocumentũ indignantis ai
in cogitatiõe dicit. ego aũt dico vobis ⁊c.
Ubi ſciendum ꝙ prima prohibitõ d̃ ope
exteriori pertinet ad homines veteris te
ſtamenti qui non credebant eſſe homici
dium: niſi quando homo interficiebat cor
poraliter ſecundnm Augu. contra fauſtiuꝫ
non autem quando interficiebant menta
liter per odium: ⁊ ideo credebant ſolum
illud prohibitum eſſe. Chriſtus auteꝫ vo
lens perfectiores eſſe homines noui te
ſtamenti q̃ꝫ veteris ſuperaddidit expli

cando ⁊ perficiendo p̃receptum ꝙ nõ ſo
lum eſt prohibitum homicidium exteri
us in corpore ſꝫ ẽt in corde. ¶ Quantum
ad indignãtis ai ꝓhibitionẽ dicit. Et ego
dico vobis ꝙ ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ antiq̃tus
dictũ fuit ꝑ Moy. tanq̃ꝫ ꝑ ſeruũ dei po
pulo iudeoꝝ h̃ dicit dñs nõ occides. Hic
aũt xp̃s non ꝑ ſeruũ ſꝫ ꝑ ſemetipſum tan
quã poteſtatẽ habens dicit ego aũt dico
vobis in quo pꝫ nobilitas legis euangeli
ce ſm Criſo. reſpectu legis moſaice: q: in
lege moſaica locutus eſt dñs per ſeruuꝫ:
in lege vero euangelica locutus ẽ xp̃s ꝑ
ſeipſum qui deus eſt. ¶ Sciendũ eſt aũt
ꝙ ſm Dama. ita eſt motus cauſatus vl'
ex feruore ſanguinis circa cor inflãmati
ex vaporatione fellis: vel ex aᵃ aliqua oc
caſione vel cauſa de qua inter alios due
fuerunt opiniones q: ſtoici dixerunt vt
ait Augu. de ciuitate dei ꝙ nõ cadebat in
viꝝ ſapientẽ ira. ꝑipatetici vero has paſ
ſiones cadere dicũt ſꝫ moderatas rõniq̃ꝫ
ſubiectas: ſic vt ita probetur miſericordia
ꝙ iuſtitia cõſeruetur. ¶ Ille igitur motꝰ
ire qui ſic cauſatur in corde aliquãdo pro
cedit ex diſcreto zelo iuſtitie: ⁊ ex iuſtiſſi
ma cauſa: ⁊ iſte non eſt motus malus ſed
bonus ⁊ meritorius. Unde Criſo. ſuper
Mat. Qui enim ſine cauſa iraſcitur reꝰ
erit: qui vero cũ cauſa non erit reus nam
ſi ita nõ fuerit nec doctrina ꝓficit: nec iu
dicia ſtant: nec crimina compeſcantur. pa
cientia enim irrationalis vitia ſeminat:
negligentiam nutrit: ⁊ non ſolum malos
ſed etiam bonos inuitat ad malum. ſcdm
ipſum ibidem. Iracondia que cum cauſa
eſt: nõ eſt iracondia ſed iudiciũ. Iracon
dia eni ꝓprie ẽ cõmotio paſſionis q autẽ
cum cã iraſcitur ira huius non eſt ex paſ
ſione iõ iudicare dicitur non iraſci. ⁊ iſto
modo dicitur Mat.5. de xp̃o: ꝙ cuꝫ inter
rogaſſet ph̃os ſi licet ſabbatis benefacere
⁊ illi tacerent: circonſpiciens eos cum
ira contriſtatus eſt ſuper cecitate cor

dis eoꝝ. ¶ Aliqñ aũt ic motus eſt i hoie
ex condictiõe nature vt qñ ex ſurrepriõe
homo iraſcitur pp aliquid ꝙ videt ſibi
diſplicibile: cum tali motu ratio conſentit
ſed ipſum refrenat vt põt: ⁊ iſte ẽt non
habet rõnem pcci ſaltẽ mortalis. ⁊ h mo
do poteſt intelligi illud ps. Iraſcimini ⁊
nolite peccare. Ille ſm Criſo. iraſcitur ⁊
non peccat qui ex preuentione quadã ſen
ſualitatis indignatur: ⁊ tamẽ illã indi
gnationẽ tempat rõne. ¶ Alio ãt modo:
eſt motus non ɔtra hoies: ſed ɔtra vitia
⁊ de io dicit Augu. 14. de ciuitate dei. Ira
ſci ãt fratri vt corrigatur nullus ſacramẽ
tis reprehẽdit. huiuſmodi eni motus de
amore boni ⁊ de ſcã caritate veniẽs: vitia
dicenda non ſunt: cũ rectã rõnem ſecunt.
⁊ iſto modo iratus fuit Moy. ɔtra ppl̃z
qñ fecerũt vitulũ: iratuſqꝫ valde proiecit
de manu tabulas: ⁊ confregit eas ad radi
cem montis arripienſqꝫ vitulũ quẽ fece
rant: ɔburſit ⁊ contriuit vſqꝫ ad puluerẽ.
¶ Aliqñ motus cauſatur ex liuore vindi
cte vel odio. ⁊ h modo eſt graue pccatũ. ⁊
ſic h ꝓhibetur. ¶ Quantũ ad correſpon
dentẽ punitionẽ dicit reus erit iudicio.
Ubi conſidera qm lex noua a veteri di
ſter: q: pena que debebatur in lege veteri
opibus in noua datur cogitationibus: q:
ibi q occiderit reus erit iudicio: h qui ira
ſcetur reus erit iudicio. Ut igitur illd iu
diciũ metuamus dr̃ nobis Iob. 19. Fugi
te ergo a facie gladij q: vltor iniquitatuꝫ
gladius eſt. ⁊ ſcitote eſſe iudicium. Per
gladium enim intelligitur diuina iuſtitia
¶ Quantũ ad tertiũ vbi ꝓhibetur nocu
mentũ exprimẽtis ſoni in vilipẽſione di
cit. Qui ãt dixerit fratri ſuo racha. Ubi
ſciendũ ꝙ q: non ſolum hõ põt iraſci in
corde vel in aliquo ſigno exteriori: ſed ali
quando cũ ſono: hinc eſt ꝙ poſtq̃ꝫ xp̃s in
hibuit inordinatũ motũ interiorẽ hic pro
hibet ẽt inordinatum motum exteriorẽ. ⁊
primo ponitur vilipendentis ſoni prohi
bitio. Secundo correſpondens punitio.
¶ Quantũ ad primũ dicit. Qui ãt dixe
rit ⁊c. Ubi ſciendũ ſm Augu. Racha eſt
interiectio indicans iram. ſm vero Iero.
eſt verbum vilipenſionis ſed non iracon
die. Ubi Criſo. Si enim nec bonum ver
bum dicere debemus niſi pro hedificatio
ne quanto magis illud ꝙ naturaliter i ſe
malum eſt. ¶ Quantũ ad correſpondẽtẽ
punitionem dicit. reus erit concilio. Ubi
ſciendum ꝙ cõcilium ſupra iudiciũ aliqd
addit. Nam i iudicio aliquis ſimpliciter
accuſat ⁊ hꝫ locum defenſionis ſed in con
cilio a iudicibus diſcernitur delictum ⁊
diſcutitur qua pena ſit accuſatus plecten
dus ita ꝙ iam eſt certum ꝙ puniri debet
nec ſibi datur locus defenſionis. ¶ Quã
tum ad quartum vbi prohibetur nocumẽ
tum ſignificantis vocabl'i in vituperatio
ne dicit. Qui auteꝫ dixerit fatue ⁊c. Quia
enim hõ non ſolũ põt iraſci alicui interiꝰ
vel exteriꝰ p aliquod ſignum non ſignifi
catiuũ ſꝫ etiã p ſignum ſpecificãs iniuriã
ideo poſtq̃ꝫ xp̃s ꝓhibuit dicta duo h pro
hibet tertiũ. ⁊ prio ponit vituperantis vo
cabuli prohibitio: cum dr̃. Qui auteꝫ dixe
rit fatue ⁊c. 2o correſpondẽs punitio cum
dr̃ reus erit gehene ignis. Ubi ſciendum
ſcdm Rabanũ ꝙ illud nomen gehẽa ꝙ ſi
gnificat cruciatũ inferni: prio dictũ a xp̃o
in euãgelio: ſecundum aliquos ortum ha
buit a quadã valle q̃ eſt iuxta ierm reple
ta cadaueribus mortuoꝝ. ¶ Sciendũ eſt
ꝙ ſi iſte pene tam graues dant iſtis cul
pis ſolũ in corde exñtibus ⁊ in ore: ꝙ gra
uior pena dabit pro opere ꝑpetrato. ⁊ li
cet dicenti fratri fatue debeat gehẽa: ta
men quia in gehẽa ſunt gradus penarũ:
grauius punie peccatuꝫ opere perpetra
tum. Uñ Aug. de ſermone dñi in monte.
Quiſqꝫ autem dixerit quo grauiori ſup
plicio punitur homicidiũ ſi gehẽa ignis
punit cõuiciũ cogit intelligi eſſe differẽ
tiam gehenaꝝ.

Tertia pars.

Equit. Si aũt offers munꝰ ⁊c.
Ubi tangit documentũ frñe di
lectiõis. Ubi ſciendũ ꝙ odium
opponit fraterne dilectiõi: ⁊ ideo q: quilꝫ
debet fratrem diligere. Naꝫ iuxta ro. 13.
Qui diligit proximũ ſuũ legeꝫ impleuit.
⁊. i. Io. 3. Qui odit fratreꝫ ſuũ homicida
eſt. ideo xp̃s dat hic documentũ fraterne
dilectõis remouẽdo oppoſitũ ſuũ. ſ. odiũ.
Unde Aug. de ſermone dñi in monte. Si
iraſci nõ eſt par fratri: aut dr̃e racha: aut
fatue: multominus in aio tenere aliquid
vt in odium indignatio cõuertatur: ⁊ iõ
pl's placet deo fraterna dilectio: q̃ꝫ ſibi fa
cta tpal' obl'o. Nam oſee. 6. miſericordiã
volo ⁊ ñ ſacrificiũ ⁊ iuſticiã di pluſq̃ꝫ holo
cauſta: Ad h etiaꝫ ꝙ obl'o ſit deo accepta:
debet eſſe rational' ⁊ iuſta. Secundum h
igitur hic. 3a. poſſumus cõſiderare ſecun
dum ꝙ hic ia. 3a. tangunt. Nam prio oſtẽ
ditur qualiter obl'o debet eſſe iuxta ⁊ ſine
fraudulentia. 2o qualiter dꝫ eſſe rational':
ſine negligẽtia. 3o qualiter debꝫ eſſe acce
pta ſine diſplicẽtia. ¶ Quantũ ad primũ
dicit. Si offers ⁊c. Ubi ſciendum quantũ
ad pſens ſpectat ꝙ ad h ꝙ obl'o ſit iuſta.
3a. inter alia requirunt. Primo ꝙ non ſit
de alieno: ſꝫ de ꝓprio. 2o ꝙ nõ fiat vbicũqꝫ
ſed in loco debito. 3o ꝙ nõ fiat a quocũqꝫ
ſed a diſpoſito. ¶ Quantũ ad primũ dic.
Si ergo offers munus tuũ. Nam iuxta il
lud eccl'i. 24. Qui offert ſacrificiuꝫ ex ſub
ſtantia pauperis: quaſi qui victimat filiũ
in conſpectu patris ſui. ⁊ ideo debet eſſe
de proprio iuxta illud prouer. 3. Honora
dñm de tua ſubſtantia ⁊ de primitijs fru
gum tuaruꝫ da paupibus. ¶ Ut aũt fiat i
loco debito dicit ad altare. Ubi ſcienduꝫ
ꝙ per altare vno modo intelligitur eccle
ſia catholica extra q̃ꝫ non valet obl'o ſcã:
⁊ ideo ſecundum Auguſti. debet fieri in
ſid. ¶ Alio modo per altare intelligi lo
cus determinatus ad ſacrificia offerẽda:
ſicẽ eccleſia material'. Uñ deutero. 12. Caue
ne offeras holocauſta tua in oi loco queꝫ
videris: ſed in eo quem elegerit dominꝰ.
¶ Ad h autem ꝙ fiat a diſpoſito dicit. ⁊
ibi recordatus fueris ⁊c. Homo enim q
vult dõ offerre nõ debet eſſe malus: quia
tũc nõ acceptare eius obl'o: ſed debꝫ eſſe
bonus: ⁊ tunc eius munera acceptantur.
Homo autem dꝫ habere aliquid aduerſꝰ
aliuꝫ: quãdo eſt offenſus ab illo: ⁊ ideo ſe
cundum Augu. de ſermone dñi in monte:
ic qui alium offendit: dꝫ ad h ꝙ iuſte offe
rat petere veniam ab offenſo: non autem
requirit eɔ°. ¶ Qm ad ſecũduꝫ vbi oſtẽ
ditur ꝙ obl'o dꝫ eſſe rõnal' ⁊ ſine negligẽ
tia dicit. Relinque ibi munus tuuꝫ. Iſta
aũt rõabilitas qm ad pñs ſpectat: in duo
bus conſiſtit: in muneris continuatione:
⁊ in proximi pacificatõe. ¶ Quantuꝫ ad
primum dicit. Relique ibi munus tuum
ante al. Munus enim ꝙ homo offerre
deo ꝓpoſuit lꝫ ſe recordetur proximũ of
fendiſſe: tamen ipm reportare non debet
⁊ illud amplius deo non offerre: ⁊ ideo
dicitur. Relinque ibi. ¶ Quantum ad p
ximi pacificationem dicit. Et vade prius
reconciliari fratri tuo. Nam ſm Criſo. d
us plus diligit propter ſuam benignitatẽ
concordiam proximorum: q̃ꝫ oblationem
ſacrificiorum. ¶ Iſta autem admonitõ d
reconciliatione proximi ante oblationem
fiendam deo eſt multum rationabilis.
Primo ſecundum Criſoſto. cum omnes
ſimus fr̃os di: ⁊ hõ nõ poſſꝫ bñ eſſe ami
cꝰ dñi q odit ſeruos eiꝰ: q: iuxta illd Luc.
10. Qui vos ſpnit me ſpernit: iõ dꝫ ꝙ qui
dñm diligit: diligat ⁊ ſeruos eiꝰ: ⁊ p ɔñs
ꝓximũ. ¶ Scdo q: ois q facit aliquẽ ac
tum ſi ſit rõnal' debꝫ deſiderare ꝙ ſit per
fectus. Oblatio autem cum odio ꝓximi
non eſt perfecta: ideo debet cum ꝓximo
ſe concordare: Propter ꝙ dicitur eccleſia
ſtici. 3. Fili in manſuetudine opera tua p
fice ⁊ ſuper hominum gloriam diligeris.

¶ Qualis autem debeat eſſe iª reconcilia tó:audi Criſoſto.ſuper Math.d.Qual' preceſſit offenſio talis debȝ ſequi reconci liatio:ſi cogitatu offendiſti:cogitatu recõ ciliare:ſi verbis:verbis:ſi opibus : opibꝰ reconciliare oẽ peccatũ quõ ꝯmittitur co modo ⁊ de ipſo pnia agiẜ. ¶ Quantũ ad tertiũ vbi oſtéditur ꝙ obl'o dȝ eẽ accepta ſine diſplicentia dicit.tunc veniẽs offeres munus tuũ.Qñ enim hõ eſt recõciliatus primo p dilectioné ex cuius dilectione tanq̃z ex nobis magis manifeſta debemꝰ ſurgere in dei dilectione:q: iuxta illud.i. Jo.4.Qui nõ diligit fratré ſuũm qué vi det:deũ qué nõ videt quõ põt diligere : tũc põt ſecure munus offerre:q: ps.Tũc acceptabis ſacrificium ob. ⁊ holocauſta. ¶ Sciendũ eſt át circa iſtá parté princi palé in qua fit métio d duobus.ſ. de recõ ciliatiõe ⁊ oblatiõe:ꝙ loquẽdo moraliter de reconciliatione hõ dȝ hére triplicé re conciliationé.ſ.

Quantũ ad ſeipſum carnis ꝯcupiſcentiaȝ repꝛimendo.
Quantũ ad ꝑximũ caritaté obſeruãdo.
Quãtũ ad deũ humilitaté exhibẽdo.

¶ Quantũ ad pꝛimũ q: ad Gal.5. Caro concupiſcit aduerſus ſpũm ⁊ ſpũs aduer ſus carnem: pp ꝙ ipſemet dicit Ro.7. Uideo aliã legé in mébꝛis meis re.legi mé.me.íõ dȝ caro ſubiugari ſpũi tanq̃z di gnioꝛi ⁊ tũc eſt recõciliatio in hoie ſm le geȝ rectã.Et tũc põt dicere illud.2.Coꝛ.5. Deus poſuit i nobis verbũ recõciliatõis ¶ Hec recõciliatio fuit figurata gñ.16. vbi ſentential'r dr̃ ꝙ cũ agar ancilla dſpe xiſſȝ dominã ſuam ſarrã:⁊ receſſiſſȝ ab ea inuenit eam angelus dñi in ſollitudine:q dixit ad eam reuertere ad dominã tuam ⁊ humiliare ſub manu illius. ¶ Ubi ſcié dum ꝙ p agar qui interpꝛetaẜ aduena ⁊ erat ancilla:intelligiẜ ſenſualitas in homí ne que debet ancillari rationi : q̃z ſequen do pꝛimi parentes ⁊ p cõſequens omnes

qui deſcenderũt ab ipſis : aduene ſunt in h mundo ⁊ a patria exl'ati.Ut ſic quilibȝ dr̃e poſſit illud ps.Aduena ego ſuȝ ⁊ pe grinus ſic omnes patres mei.Per ſarrã vero que interpꝛetaẜ pꝛinceps ⁊ erat dña intell'r ratio que debet in homine pꝛinci patuȝ tenere.Ut ſit ioſeph pꝛinceps egy pti.geñ.42.Nam p egyptuȝ que interpꝛe tatur tenebꝛa intelligiẜ ſenſualitas a qua oꝛiuntur peccata obſcurãtia animam pec catoꝛis:ſup q̃z dȝ ratio iſtar ioſeph dñari. ¶ Lȝ aũt ſic eẽ deberet tamẽ ſenſualitas inſtar Agar recedit a Sarra.i.a rõne ſua dña qñ ſeqtur deſideria carnis:⁊ ideo de talibus ipſam ſequentibus dicit dominꝰ Malac.3.A diebus enim patrũ vr̃oꝛum receſſiſtis a legitimis vr̃is. ¶ Lȝ autẽ homo ſequẽs ſenſualitatem recedat a ra tõe:tam d̃s ſibi mittit angeluȝ.i.aliq̃z bo nam iſpiratõem internã :vel eruditõnem externam ipm admonentem:vt ad ſuam dñam humil'r reuertaẜ.d.ſibi illud Jere. 3.Reuertere aduerſatiue iſrael ait dñs. ¶ 2º dȝ habere reconciliatõem qᵐ ad ꝑ xiᵐ caritaté ꝯſeruando. Nam ſi aliquan do contingat vnum hoiem alteri aduer ſari:non dȝ talis iniuria in coꝛde teneri : ſed dȝ vnus alteri indulgere : iuxta illud eccl'aſtici.10.Ois iniurie ꝑximi tui ne me mineris ⁊ nihil agas in operibꝰ iniurie. ⁊ hoc eſt quod hic dr̃:vade ⁊ pꝛius recõ ciliari fratri tuo. ¶ Hec reconciliatõ fu it figurata.1.Mach.35.vbi ſnialiter dr̃ ꝙ rex demetrius ſcripſit Symoni ſacerdo ti.d.dimittimus vobis ignoꝛãtias ⁊ pec cata vſq̃z in hodiernum diem ⁊ coꝛonam q̃z debetis:⁊ ſi qd aliud erat tributariuȝ in ierᵐ iam non ſit tributarium. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per regem demetrium q of fenſus fuit a Symone ⁊ a géte ſua intelli giẜ qlibȝ q recip a ꝑximo aliq̃z diſplicẽti aȝ.Ille át ſic offenſus inſtar demetrij nõ dȝ iiurias i coꝛde poꝛtar̃ ſȝ offẽdẽti cl'pã libal'r indulgeẜ:iuxta illd̃ Luc.6.Dimit

tite ⁊ dimitteẜ vob.Nã iuxta illd̃ Mat. 6.Si dimiſeritis hominibꝰ peccata eoꝛuȝ dimittet vobis pr̃ ⁊ peccata vr̃a. ſi autẽ nõ dimiſeritis hoibus:nec pr̃ vr̃ dimittet peccata vr̃a. ¶ Non ſolũ át dȝ hoies ad i uicé ſibi iniuriã remittere: ſȝ ét actões in debitas ⁊ alia mũda tributa: pp ꝙ dic re mittimꝰ ét coꝛonam ⁊c. ¶ 3º hõ dȝ hére recõciliatõem qᵐ ad deũ reuerentiã exhi bendo.Nã ꝯ deũ ſupbire hõ non dȝ ſi vl't ꝑmiari ab ipo ſȝ hũiliari:⁊ cũ emẽdatõne culpe petere veniam : iuxta illud Petri 1.cañ.ſua.5.Humiliamini ſb potenti mãu dei vt nos exaltet in die viſitatõis extre me qñ aia egredieẜ d coꝛpoꝛe. ¶ Hec re conciliatõ fuit figurata.1.Re.7. vbi ſnial'r dr̃ ꝙ cũ filij yſrl' aduerſi fuiſſent a dño ⁊ vellent ſibi recõciliari:dixit eis Samuel. Si in toto coꝛde reuertimini ad dñm: au ferte deos alienos dmedio vr̃i: Baalym ⁊ Aſtaroth ⁊ pꝛepate coꝛda vr̃a domino ⁊ eruet vos d manu philiſtinin:ꝙ faciẽtes filij yſrael fuerunt de manu philiſtioꝛum liberati. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per filios yſrael q auerſi erant a dño intelliguntur peccatoꝛes q peccando auertuntur a deo per q̃z auerſioné iuſte a domino icrepan tur.iuxta illud Jere.2º. Arguette mali tia tua ⁊ auerſio tua icrepabit te. ¶ Si aũt volunt reconciliari deo:datur eis cõ ſilium a Samuale pꝛopheta ꝙ ſi volunt conuerti ad dominum ⁊ dicere cum ps. In toto coꝛde meo ex te .ne re.me a mã. tuis:debẽt auferre d medio eoꝝ d̃os alie nos Baalyn ⁊ Aſtaroth. Per Baalyn enim qui interpꝛetatur ſuperioꝛes vel de uoꝛatoꝛes intelliguntur duo peccata ꝑn cipalia.ſ.ſuperbia qua homo vult eſſe ſu pioꝛ aliis ⁊ auaritia p q̃z qᵐ ad tpalia vl't alios duoꝛar̃.Per aſtaroth át q iterptaẜ cubiculũ itell'r luxuria vbi hõ cũ qete coꝛ poꝛali qeſcit:⁊ ſic genezal'r p abl'oné illoꝝ ꝑt itelli abl'o oiuȝ pccõꝝ. Scié.ẽ ét loqꝰ. mõ.d obl'oe q̃z hõ dȝ facer̃ qᵐ ad pñs ſpe ctat triplicé obl'oeȝ p triplicé cãm.ſ.⁊ vȝ.

Propter pccõꝝ ꝯmiſſioné ad ſatiſfaciẽd.
Propt ꝑiculoꝝ libationé ad regratiãdũ.
Propt bñficioꝝ rceptõeȝ ad recõpéſand.
¶ Pꝛimo ꝑpter peccatoꝛũ cõmiſſioneȝ ad ſatiſfaciendũ.⁊ ibi obl'o fuit figurata per obl'onem triũ magoꝛũ de qua Mat. 2º.Pꝛocidentes adoꝛauerũt eum:⁊ aper. tĥa.ob.ei munera:aurũ thꝰ ⁊ mirraȝ.Ubi ſciendȝ ꝙ vt ſupꝛadictũ eſt.3ª ſunt pccã pꝛincipalia:ideo homo qui offendit in iſtȝ dȝ ſatiſfacere p oppoſita eis.vt cõtra pec catum ſupbie ſatiſfaciat p humilem oꝛa tionem.cõtra peccatum auaricie p elymo ſinarum largitiõem.cõtra peccatuȝ luxu rie p carnis moꝛtificatiõem.q̃.3ª.deſignã tur in obl'one trium magoꝛũ.Naȝ in auro intelligitur elymoſinaꝝ largitio:in thure humil' oꝛatio i mirra carnis moꝛtificatõ. ¶ 2º homo dȝ facere obl'oneȝ ꝑpter peri culoꝛum liberatiõem ad regratiand.⁊ 1ª obl'o fuit figurata i obl'one q̃z fec noe qñ euaſit d dilluuio ⁊ eggreſſꝰ fuit d archa. d qua dr̃ ſentential'r geñ.8.ꝙ eggreſſus noe de archa hedificauit altare domino: ⁊ tollens de cunctis peccoꝛibus ⁊ volu cribus mũdis obtulit holocauſta ſup al tare odoꝛatuſq̃z eſt dominus odoꝛem ſua uitatis. ¶ Ubi ſciendum ꝙ p noe q libe ratus fuit d diluuio:intelliguntẜ homies quos d̃s de magnis periculis liberat:qui inſtar noe debent beneficiuȝ liberationis cognoſcere:⁊ ſibi regraciari dicendo illd̃ 2.mach.i.De magnis periculis a d̃o libe rati magnifice gr̃as agimus ſibi. ¶ Qua liter autem h recognitio héat fieri oſtẽ ditur cũ ſubiungiẜ ꝙ obtulit de cunctis ⁊c.p ꝙ datur intelligi ꝙ obl'o noſtra non dȝ eſſe de vilibus:ſed d ꝑtioſis.Ut ſic ve rificetur de ipſa illud eccli.35.Obl'o iuſti impinguat altare:⁊ odoꝛ ſuauitatis ẽ in cõſpectu altiſſimi. ¶ 3º hõ debet facere oblationem ꝑpter beneficioꝛũ receptioné ad recõpenſand.⁊ 1º obl'o fuit figurata p oblatõnem quam fecit melchiſedech rex ſalé poſt victoꝛiã factam. de q̃ ſentẽtial'r

dr gen̄.14.ꝙ cum quattuoꝛ reges pugnaſ
ſent cõtra.5.⁊ ipſos deuiciſſēt:captiuūq;
ducerent loth.⁊ omnem ſubſtantiā eius:
⁊ nunciatū fuiſſ; abꝛahe: inſecutus ē eos:
abſtulitq; eis loth ⁊ p̄dam q̄s ducebant:
ꝙ vidēs melch.qui erat ſacerdos dei:ob
tulit panē ⁊ vinū benedixitq; abꝛahe.d.
Bn̄dictus habꝛaam dño excelſo qui crea
uit celum ⁊ terram:⁊ benedictus dñs excel
ſus:quo ꝓtegente hoſtes in manib⁹ tuis
traditi ſunt.¶ Ubi ſciendū ꝙ p̄ illos q̄t
tuoꝛ reges:intelligunt demones:q2 ſicut
quaternari⁹ eſt pꝛimus numerus q a tri
nario recedit:ita demones fuerunt pꝛimi
qui a trinitate deo pꝛius p̄ ſuperbiā rece
ſſerunt. Per.5.āt reges intelliguntur homi
nes.5.ſenſus coꝛpoꝛis:ſequētes nō autē
ratiōe; ſic pꝛimi p̄entes qui ſenſualitatē
ſeqntes:d fructu ligni vetiti comederūt.
quattuoꝛ igit reges.i.dyaboli:contra.5.i.
pꝛios parētes pugnauerūt viliter ipſos
alliciēdo vt facerēt cõtra diuinū p̄ceptū
⁊ fuit pugna tam foꝛtis ꝙ ipſos totaliter
deuicerūt:⁊ tunc captus fuit loth q inter
pꝛetat declinans.i.pꝛimi parētes qui de
clinauerūt a diuio p̄cepto.Et tulerūt oēs
ſubſtantiā eius.i.totum gen⁹ humanū ꝙ
ab eis deſcēdit:ꝙ totū fuit captiuatū.Ut
verificet illud Iſ.5.Propterea captiu⁹
ductus eſt populus meus q2 non habuit
ſcientiā.Per abꝛaā vero qui interpꝛeta
tur pr̄ multarū gentiū:intelligit dñs qui
totū mundū creauit.¶ Cognoſcēs igitur
dñs hoiem ſic captiuatū a dyabolo:ſibi cō
paſſus venit in mundū qui pugnans cōtra
dyabolum in ligno crucis ꝓ nobis:ipm de
uicit ⁊ p̄dam abſtulit:q2 hoiem ab ipſius
uirtute potēter liberauit.Ut de ipſo poſſi
mus dr̄e illud Luc.11. Cum foꝛtis arma
t⁹ cuſtodit atriū ſuū i pace ſunt oia q̄ poſ
ſidet:ſi aūt foꝛtioꝛ illo ſupueniēs vicerit
i'm:vniuerſa arma ei⁹ aufert in qbus cõfi
debat:⁊ ſpolia ei⁹ diſtribuet.Nā añ aduē
tū xp̄i:dyabol⁹ mundū pacifice poſſidebat
tñ qñ xp̄s foꝛtioꝛ ipſo vēit:ꝑtātem ei⁹ di
minuit ſignificatā p̄ arma ⁊ humanū ge
nus ꝙ ſicut ſpolia tenebat ⁊ p̄dā :abſtulit
⁊ familie ſue adunauit.¶ Uidens āt hō
tm̄ beneficiū ſibi a xp̄o collatum:dz inſtar
melch.offerre ſacrificiū ꝙ fit ipm in altari
ſacrificādo. Cū oblatōe āt hui⁹ hoſtie dz
ēt deū bn̄dicere.Un̄ eccliaſtici.43.Bn̄di
centes dn̄m exaltate illū q̄ntūcūq; pote
ſtis:maioꝛ ē eni oi laude exaltātes eū re
plebimini virtute.ſ.gr̄e in pn̄ti ⁊ glie i fu
turo.Ad q̄s nos.⁊c.

¶ Dn̄ica.6.poſt penthe.euāgeliū. 47m.

c Um turba multa eſſet cū
ykn nec hērent ꝙ māduca
rent:ꝯuocatis diſcipulis ait
illis miſereoꝛ ſup̄ turbam
⁊c.Mar.8.Secundū ſniam
plīy.filius hz tria a pr̄e naturali.ſ.eſſe:do
cumentū:⁊ nutrimentū.ſic a pr̄e nr̄o ſpūa
li xp̄o i⁹ tria hēm⁹.ſ.eē p̄ grām: nutrimē
tum p ſua bn̄ficia:documentū p̄ ſuā doctri
nā. Ex pꝛio cognoſcit eius potētia.ex ſcd̄o
ei⁹ miſicoꝛdia. Ex tertio ei⁹ ſapiētia Pꝛo
pter potentiā debem⁹ ipz honoꝛare. Pꝛo
pter miſericoꝛdiā ipſum inuocare. Pꝛo
pter ſapientiā ipz aſcultare.In hodierno
igit euāgelio oñdit qualr̄ turba fuit attē
ta ad audiendū eius ſapientiā : q2 triduo
fuit eū ſecuta . qualr̄ ipſe fuit miſericoꝛs
eis cõpaciendo:quia videns eos exurire
⁊c.qualiter fuit potens ad operandū : q2
de.7.panibus quaſi quattuoꝛ milia homi
num ſatiauit ſecundum ꝙ Mar .narrat
in quo tria tangit.vz.
Affectum pietatꝭ viſceroſe.
Effectum poteſtatꝭ vigoꝛoſe.
Exceſſum quantitatꝭ numeroſe.
¶ Pꝛimum pꝛobat deſiderium demon
ſtratū. Secundum miraculum perpetra
tum.Tertium ſuperfluum expoꝛtatum.
Pꝛimum in pꝛincipio.Secundum ibi.Et
reſponderunt ei diſcipli.3m ibi.Et ſbſtule
runt quod ſuperauerat de fragmentꝭ.

Pꝛima pars.

q Uantū ad pꝛimū vbi tangit ⁊c.
ꝙ pꝛobat ⁊c.dic̄.Cū turba plu
rima ⁊c.Ubi ſciendū ꝙ natura
le eſt: qñ homo videt aliquem in neceſſi
tate poſitum ꝙ ſibi cõpaciatur.Xp̄s igit
qui verus hō erat videns turbam ipm ſe
quentem:indigētem ⁊ famelicā ſibi cõpa
titur ex affectu.Hic igitur.6.poſſumus
conſiderare.ſ.
Cogregatōem indigentem.
Cõpaſſionem inclinātem.
Deuotionem p̄ſeuerantem.
Subuentiōem deficiētem.
Afflictiōem iminentem.
Condictōem pꝛohibētem.
¶ Quantū ad pꝛimū dicit.Cū turba ⁊c.
Ubi ſciendū ꝙ turba ſic̄ dūota ⁊ reuerēs
xp̄o ipſū ſequebat:tū pꝛopter ſigna q̄ vi
debant ab ipſo fieri iuxta illud Luc.6. Et
omnis turba q̄rebat ipm:q2 virtus de i⁹
exibat ⁊ ſanabat oēs : tū pꝛopter eius do
ctrinam.q2 Mar.13.Multa turba eum
libenter audiebat.¶ Sciendū eſt aūt ꝙ
in h ꝙ dr̄ ꝙ non habebant qd manduca
rent ſcd̄m Glo.datur intelligi neceſſitas
turbe q̄ fuit m⁹ xp̄o miraculum faciendi.
¶ Quanntū ad ſecundū.ſ.cõpaſſionē in
clinātem dicit cõuocatis diſciplis ⁊c.Ubi
ſciendum ſcd̄m Criſo.ꝙ xp̄s diſcipulos
vocat p̄mo vt oſtēdat ꝙ maioꝛes aliquā
do debent hr̄e conſilium cū minoꝛibus ⁊
non deſpicere ipſos:nec omnia de pꝛopꝛio
capite opari.Secundo vt diſcipuli diſcāt
ab ipſo aliis miſereri.iuxta illud Luc.6.
Eſtote miſericoꝛdes ſic̄ ⁊ pr̄ veſter miſe
ricoꝛs ē.Tertio vt ex eo ꝙ eis familiari
tatē oñdit:inducat eos ad mutuā dilectō
nē habendā iuxta ꝙ dixit eis.Jo.13.In
h cognoſcēt omnes q2 mei diſcipuli eſtis
ſi dilectōē habueritis ad inuicē.¶ Sciē
dum eſt autē loquēdo moꝛaliter ꝙ xp̄s
miſeretur.
Humilib⁹ culpā indulgēdo.
Indigētibus auxiliū tribuēdo.
Pacientib⁹ penā mittigādo.
Laboꝛātibus p̄mia largiēdo.
¶ Pꝛimū miſeret humilibus culpā in
dulgendo.Nam dñs videns hoiē ex timo
re finali ſe ſibi humiliari:ipſius pꝛincipa
liter miſeret.iuxta illud ps.Miſertus ē
dñs timentibus eum q'm ipſe co.fig.nr̄m.
¶ Hoc aūt fuit figuratū.4.R.i.vbi ſen
tentialiter ꝙ cū elyas ſtaret in monte:ve
nerunt ad eum duo pꝛincipes quinquage
narii:⁊ ſibi locuti fuerūt ſup̄be:vēit ignis
de celo ⁊ deuoꝛauit eos:veniens autē ter
tius qnquagenarius curuauit genua añ
elyam ⁊ depꝛecatus ē eum humiliter.d.
Obſecro vt miſeraris aīe mee:⁊ quia ſic
ſe humiliauit nō fuit deuoꝛatus ab igne:
⁊ obtinuit vitam.Ubi ſciendū ꝙ p̄ hel.
qui interpꝛetat dominus deus intelligi
tur deus qui eſt dominus omniū.Ic dici
tur ſuper montem ſtare:quia licet vb q̄s
ſit per ſuā potētiā : tamē in celo ſignifica
to per montē dr̄ ſpāliter habitare: iuxta
illud ps.Domin⁹ in templo ſancto ſuo.
dominus in celo ſedes eius. ¶ Per tu
os vero pꝛincipes qnquagenarios.qui ſu
perbe ad deum accedūt in ſuis virib⁹ cõ
fidentes.de quibus deutero.1. Aduerſan
tes imperio dn̄i ⁊ tumētes ſuperbia aſcē
diſtis in montem: tñ quid eis accidat ſeq
tur ꝙ ignis deuoꝛauit eos:q2 ſupbi igne
infernali puniunt.Unde d̄ eis Iſ.66. vr
mis eoꝛum nō moꝛietur.i.ignis. ¶ P. r
tertium vo q ad Elyā acceſſit humilit r
itelligunt hoies q cum humilitate ad de
um accedunt. ꝙ quidem quilibet debet
facere conſiderando penam peccato ſup̄
bie debitam:iuxta admonitionem eccle
ſiaſtici.7.vbi dicit. Humilia valde ſpiri
tum tuum: quoniam vindicta carnis im
pii ignis ⁊ vermis :⁊ ideo ſicut i' tertius
inuenit gratiam:quia ſe humiliauit coꝛā
Hel.ſic peccatoꝛ coꝛam deo.quia Jac.4.
Superbis deus reſiſtit:humilibus autē

dat gratiam. ¶ Tertio miſeretur idigen
tibus: auxilium tribuendo. Nam deꝰ vi
dens hominem ſuo adiutorio indigentez
eum potenter adiuuat. Ut ſic poſſit hõ
dicere illud p̃s. Audiuit dominꝰ ⁊ miſer
tus ẽ mei. dominus factus ẽ adiu. meꝰ.
¶ Hoc autem fuit figuratum. 2. mach. ij.
vbi ſentẽtialiter dicitur ꝙ cum lyſias ho
ſtis iudeorum veniret cum magno exer
citu ꝯtra eos ⁊ expugnaret eos fortiter:
machabeus ⁊ qui cum eo erãt: cum lacri
mis rogabant dominum ꝙ eis mitteret
adiutorem: quorum vota exaudiens do
minus: miſit eis angelum ſuum in forma
vnius militis in veſte candida habentez
arma aurea ⁊ aſtam vibrantem: quem vi
dentes fuerunt confortati: ⁊ benedixerũt
dominum: ⁊ ibant prompti ad prelium:
de celo habentes adiutorem ⁊ pugnãtes
contra inimicos: de ipſis victoriam ha
buerunt. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per lyſiam
hoſtem iudeorum cum ſuo exercitu: intel
ligitur dyabolus cum multitudine vicio
rum. Per iudeos autem qui erant popu
lus dei: intelliguntur omnes homines
qui debent eſſe populus dei: quia per ip
ſum ſunt facti. Sicut autem lyſias contra
iudeos pugnabat: ſic dyabolus cum pec
catis contra genus humanum. ¶ Quan
do autem homines ſic ſentiunt ſe pugna
ri a dyabolo: debent ad deum recurrere
ſic̃ iſti fecerunt, ſi autem ſic deuote ad do
minum ſe cõuerterint: mittet eis de celo
angelum: cuius auxilio poterũt victoriaz
obtinere. Ut ſic verificetur illud exo. 33.
Mit tam p̃curſorez tui angelum: ⁊ eiciaz
cananeũ: amorreum: ethe〈m〉 ⁊ iebuſeum vt
intres in terram fluentem lacte ⁊ melle.
¶ Tertio deus miſeretur paciẽtibus pe
nam mitigando. Nam licet deus aliquã
do contra homines iratus: ipſos puniat:
tamen penam mitigat: ſi cũ humilitate
culpam cognoſcunt. Hoc autem fuit figu
ratum. i. parali. 21. vbi ſententialiter dicit̃
ꝙ cũ propter numeratiõem populi ⁊ ma
gnam multitudinem dd ſuiſſz elatus i ſu
perbiã ⁊ diſplicuiſſz deo: dñs voluit cuz pu
nire: ⁊ miſit ſibi per gad prophiam ꝙ de
tribus vnũ eligeret: aut tribꝰ ãnis famẽ:
aut peſtilentiã: aut tribus menſibus fuge
ret inimicos: ⁊ gladiũ coꝝ nõ poſſe eua
dere. aut tribus diebus mortem domini
⁊ gladium verſari in terra: ⁊ angeluz dñi
ipſos iter ficere i vniuerſis iſrl' finibꝰ. Cũ
autem ex omni parte anguſtie ꝑmerent
dd: quia oia erant ſibi valde grauia: dixit
tñ ad Gad ꝓphiam: melius eſt mihi vt i
cidaz in manus domini: qr multe ſunt mi
ſerationes eius q̃z in manus hominũ. Et
ſic elegit punitionem diuinam. Deus igi
tur miſit angelum ſuũ: euaginatum tenẽ
tem gladium: ⁊ ſtantem inter celuz ⁊ ter
ram: ⁊ mortui ſunt de populo Dauid in
fra tres dies. 70. milia virorum de iſrl'. cũ
qz angelꝰ verteret ſe ꝯ ier〈m〉 vt ꝑcuteret
eã: ⁊ vidiſſet eum dd cecidit tã ipſe q̃z ma
iores natu ueſtiti cilitio ꝓnt in terrã ⁊ re
cognoſcẽs dd pccm̃ ſuũ ⁊ accuſans ſe deo
⁊ excuſans populũ innocentẽ miſertus ẽ
dñs ⁊ p̃cepit angelo ꝙ iam manus eius
ceſſaret ne amplius iterficeret homines
quos iuſſerat puniẽdos. ¶ Ubi ſciendũ
ꝙ p dd q nũerãdo populũ peccauit p ſup
biam q̃ iuxta illud eccliaſtici. 10. initiũ eſt
ois pcci: intelliguntur oẽs pccõres: circa
quos iratꝰ dñs ⁊ eis p gad. i. p inſpiratio
nem internã vel eruditõnẽ externã cõina
tur ſibi penã debitãp pccis iuxta ꝙ dictũ
fuit antiocho regi ab vno de. 7. fratribus
quos interfeci fecit qr obſeruabãt legem
dñi. Mach. 7. Tu vero iuſto iudicio dei
iuſtas penas ſupbie tue exſolues. Homo
ãt ſic videns ſe offẽdiſſe ⁊ audiẽs comi
tionẽ diuinã: qr culpa dz ordinari p penaz
ſe dz in manibus dei ponere q nouit pe
nam debitã pccis ⁊ inſtar dd ⁊ ſenioꝝ po
puli dz ſe veſtire cilitijs per auſteritatis
aſſumptionẽ ⁊ ſtare ꝓnus in terra p mor

tis meditationẽ. d. illud p̃s. Reminiſcere
miſerationũ tuaꝝ dñe ⁊ miſericordiarum
tuaꝝ q̃ a ſeculo ſunt. Et tunc deus videns
eius humilitatẽ ipſiꝰ miſeret̃ qr eccliaſtici
12. Miſertus ẽ dñs penitẽtibus. Ad eui
dentiã ãt iſtaꝝ triũ punitionũ quaꝝ optio
data fuit dd ſciendũ eſt ꝙ oia peccata ge
neraliter reducũtur ad tria. ſ. ſupbiaz aua
ritiam ⁊ luxuriã. Iſta igit̃ debẽt puniri p
ſua ꝯtraria. ſ. ſupbia p humilitatem: auari
tia per pauptatem: luxuria p caſtitatẽ: q̃
tria dant̃ intelligi p iſtas tres punitiões
ꝓpoſitas dd. Nã humilitas in fuga inimi
coꝝ. Pauptas in fame ⁊ peſtilẽtia. Caſti
tas in occiſione gladij: qr ſicut p gladium
homines moriuntur corporal'r: ſic p caſti
tatem mori dicunt̃ peccatis. Quãdo igit̃
homo peccat mortal'r: deus ſibi denũciat
vel per cognitiõem naturalem vel p ſcri
pturam vel doctrinã alterius penaz infli
gendã peccatis vt ſupradictũ eſt. Homo
autez cernẽs debitã penam nõ poſſe eua
dere: debet ſe ꝓmpto animo in manibus
dĩ ponere: ⁊ etiam ſe ad terrã proſternet̃
ſe moriturũ conſiderãdo ⁊ ſe humiliãdo:
⁊ veſtiri cilitijs mund deſpiciẽdo: ⁊ carnẽ
mortificando. Quia vero peccata in hoie
a ſenſualitate principal'r habent ortuz iõ
inſtar dd in ſe carnis mortificatõem debz
aſſumere: ſignificatã per interfectõem ho
minũ quos angl's dei occidit. ¶ Uidens
autem deus ſic humiliatũ hominem: ſibi
ex ſolita pietate recõciliatur penam mit
tigans: Unde poteſt ſibi dicere illud Iſ.
60. In indignatiõe enim mea ꝑcuſſi te: ⁊
in recõciliatione mea miſertus ſuz tui. Si
gnanter autem dr̃ ꝙ in qualibet punitio
ne fuit ternarius numerus ad deſignand
1ª. 3ª. que ſunt in vera penitẽtia. de quibꝰ
dicit dñs eccli. 15. In tribus. beneplacitũ
eſt ſpiritui meo. ¶ 4° deus miſeretur la
borãtibus p̃mia largiẽdo. Nã ds poſtq̃z
vidz hominem dolẽtem d peccatis: ⁊ por
tantem patient̃ penã debitaz: nõ ſoluz ſibi
miſeretur dãdo gratiam in p̃ſenti: ſed ẽt
gloriam in futuro. Unde p̃s. Ipſe eſt qui
cor. te in miſericordia ⁊ miſerationibus.
¶ Hoc autem fuit figuratuz Iſ. 40. vbi
dominus loquens de filijs Iſrael ad ſe cõ
uerſis dicit. Non eſurient neqz ſitient ⁊
non percutiet eos eſtus ⁊ ſol quia miſera
tor eorum reget eos. ⁊ ad fontes aquarũ
potabit eos. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ per filios
Iſrael qui erant auerſi a deo ⁊ poſtmodũ
conuerſi ad ipſum: intelliguntur peccato
res qui peccando auertuntur a do: ⁊ poſt
modum per penitentiam conuertuntur:
de quibus Ioñ. 3. Conuerſi ſũt d via ſua
mala. ⁊ miſertus eſt deus ſuper malitiaz
q̃z loquutus fuerat vt faceret eis ⁊ non
fecit. Sic autem conuerſi non dicunt̃ eſu
rire neqz ⁊c. quia deus propter ſuam mi
ſericordiam eos in vita eterna reficit ⁊ d
fendit. Ubi iuxta illud. 1. cor. ſecũdo. Ocu
lus non vidit. auris non audiuit. nec in
cor hominis aſcẽdit que preparauit deus
diligentibus ſe. ⁊ ideo dicitur ꝙ miſera
tor. eorum reget eos ⁊ ad fõ. ⁊c. ¶ Quã
tum ad tertium. ſ. deuotionem perſeuerã
tem dicit. q〈m〉 ec. iam triduo ſuſtinẽt me.
Ubi ſciendum ꝙ turba reuerens deo ⁊ li
benter audiens Chriſti doctrinam: cum
ipſo libenter morabatur. Ad quod quem
libet nr̃m admonet p̃s. d. Expecta domi
num ⁊ viriliter age. Conforta cor tuum
⁊ ſuſti. dominum. ¶ Sciendum eſt au
tem loquendo moraliter ꝙ inuẽio quin
tuplex triduum. ſ.
Recõciliatõis pacificant̃
Actõis ꝓmerent̃.
Contemplatõis delectantis.
Religiõis diſtinguentis.
Redemptõis liberantis.
¶ Primo inuenio triduum reconciliatõ
nis pacificantis. ⁊ illud eſt amara contri
tio: integra confeſſio. ⁊ perfecta ſatiſfa
ctio que ſunt tres partes penitentie
per quam homo reconciliatur Deo.

¶ Iſtud eſt triduū de quo figuratiue dixit dn̄s Moyſi. ꝙ diceret ad regē egypti Exo. 3. Ibimus in viā triū dierū in ſolitudine vt imolemus deo nr̄o. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per ſollitudinē intelligit̄ ſtatus penitentie q̄ eſt auſterus aliqn̄ penitētibus in quē hō dꝫ ire per viā triū dierū. i. per pdicta tria. ¶ Secūdo inuenio triduū actionis ꝓmerentis: ⁊ iſtud triduum eſt amor alliciens timor retrahēs: ⁊ intentio regulans que ſunt tria per que hō meritorie operatur. ¶ Iſtud eſt illud triduū de quo figuratiue dr̄ numeri. 10. Profecti ſunt filij iſrael de mōte dn̄i viā triū dierū: archamqꝫ federis dn̄i pcedebat eos per tres dies puidēs caſtra caſtrorū locū: nubes quoqꝫ dn̄i ſuper eos per diem cum incederēt. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per filios iſrael trāſeuntes per deſertum viā triū dierū intelligūtur hoīes exiſtentes in ſtatu pn̄ie quos dr̄ precedere archa federis dn̄i. i. xp̄s deſignatus per archā: q2 in ipſo ꝯtinet̄ diuinitas theſaurus precioſus. ſuper quē dr̄ eſſe nubes. i. ſpūs ſ. grā aiam refrigerās irrigans ⁊ fecūdās. ¶ Tertio inuenio triduū ꝯtēplationis delectantis ⁊ h̄ triduū eſt pura cogitatio: lectio. ⁊ deuota orō. per h̄ tria aſcēdit hō multociēs ad ſtatū ꝯtēplatiōis aiam delectantis. ¶ Hoc triduū eſt illud de quo ſpiālr̄ ⁊ figuratiue dicitur Luc. 2. ꝙ cū parentes xp̄i ipm̄ quererent factū eſt poſt triduū inuenerūt illū i templo ſedentē in medio doctorū audientē illos ⁊ interrogantem. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per parentes xp̄i ipꝫ querentes intelligūtur hoīes deuoti: q2 teſte xp̄o Mat. 12. Quicūqꝫ fecerit voluntatē pr̄is mei q̄ in celis eſt ipſe meus frater ⁊ ſoror ⁊ mater eſt. Iſti igit̄ xp̄m querentes poſt triduū eum inuenerūt: q2 in cogitationibus puris lectionibus ⁊ orationibus ipm̄ reperient in tēplo. i. in eccl'ia militante quantū ad viatores ⁊ i triumphāte quantū ad cōprehenſores. ¶ Quarto inuenio triduū religionis diſtinguētis. ⁊ h̄ eſt obediētia prōpta paupertas alta: ⁊ caſtitas munda. Nā iſta tria quilibet religioſus pfitetur: quare a ſecularib' ē diſtinct'. ¶ Hoc triduū eſt d̄ quo figuratiue dr̄. i. Mach. 5. ꝙ iudas Mach. ⁊ iōathas frater eius trāſierunt iordanē ⁊ abierūt viā trium dierū in deſerto. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per iudā mach. qui interpretat̄ confitēs ⁊ ingenioſus: ⁊ Ionathā qui interpretatur columba veniēs: intelligit̄ quilibet hō qui cogitans ſuā ſalutē in ꝯfeſſione vere fidei ⁊ puritate ꝯſcientie vult ſtare. Iſte dꝫ trāſire iordanē. i. mūduꝫ relinquere per iordanem q̄ interpretat̄ deſcenſus deſignatū. ⁊ intrare deſertū. i. ſtatū religionis aſpū ⁊ h̄ via trium dierum. i. ſeruando tria pdicta. ¶ Quinto inuēio triduum redēptiōnis liberant̄: ⁊ triduum ē paſſionis acerbitas: tumulatōis veritas: reſurrectōnis alacritas. Nam per iſta tria ſumus redēpti a ſeruitute dyaboli: ⁊ data eſt nobis ſpes reſurgēdi. Ut ſic verificetur de xp̄o illud Oſee. 6. Uiuificabit vos poſt duos dies ⁊ in die tertia ſuſcitabit nos. ¶ Hoc eſt triduū de quo figuratiue dixit xp̄s iudeis. Io. 2. Soluite tēplū h̄ ⁊ i tribus diebus excitabo illud. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per tēplū d̄ xp̄s loquebat̄ intelligitur ei' humanitas. Illud tēplum ſolutū fuit qn̄ in ligno crucis xp̄s fuit mortu' ⁊ poſitus in ſepulcro ꝙ poſt tres dies excitatum ⁊ reedificatū dr̄: q2 xp̄s v̄tute diuinitat̄ tertia die a mortuis reſurrexit. ¶ Quantū ad quartū. ſ. ſubuentionē deficientē dicit. nec habent ꝙ māducent. Quia enim ſꝫ Cri. Turba diu expectauerat cū xp̄o: conſumpſerat cibos quos portauerat. Un̄ poterat dicere illud Numeri. 21. Deeſt panis. ¶ Quantū ad quintū. ſ. afflictionē iminētem dicit. ⁊ ſi dimiſero eos ie. ⁊c. Nā forte ſi dimiſiſſet turbā fame periſſet: iō voluit dimittere ieiunos. ¶ Sciendū eſt āt ꝙ xp̄s noluit turbā ieiunā dimittere quātum ad cibum corporalē ſed ſatiauit eā. 7.

panibus: lꝫ non ſemper ſm̄ Theo. d̄ alimentis miracula faceret: ne ꝓpter hoc turba videretur ipm̄ ſequi. ſed quando neceſſitas iminebat. Noluit ēt turbaꝫ dimittere ſm̄ Grego. qn̄ ꝓpter cibum ipſam reficeret ſalutaribus documentis. ¶ Qm̄ ad 6m̄. ſ. cōdictōem phibētem dic̄. quidam enim ex eis de longe venerunt: turba enim d̄ multis ciuitatibus veniebat ad xp̄m ⁊ lōginquis: ⁊ ideo prohibebantur ꝓpter diſtantiaꝫ loci redire ad propria ſine magno diſpēdio. ¶ Moraliter autem ſciēdum ē ꝙ per turbam de longe vēiētem ad xp̄m: itelligunt̄ peccatores: q̄ aliqn̄ ꝓpter peccata longe erant a xp̄o: q̄ poſtmodum facti ſunt d̄ ꝓpe: qn̄ ad pn̄iam conuertunt̄: d̄ quibus Eph. 2. Nunc autem in xp̄o yeſu: vos qui aliqn̄ eratis longe facti eſtis ꝓpe i ſāguine xp̄i.

Secunda pars.

Equitur. Et reſponderunt ei diſcipuli ⁊c. vbi tangit effectum poteſtatis vigoroſe: ꝙ probat miraculum perpetratum. Ubi ſciendum ꝙ vigor potentie cognoſcitur: quādo aliqd per ipm̄ fit ꝙ eſt ſupra omnē eſtimatōem. Cum igitur ſatiare tantam turbaꝫ. ſ. quattuor milia de tam paucis pāibus ſ. 7. fuerit vltra cōem curſuꝫ nature: ſignū fuit i xp̄o maxime poteſtat̄. Circa igitur iſtā ptem q̄ttuor poſſum' ꝯſiderare. ſ.

Eſtiatōem ipoſſibilitat̄.
Diſpoſitōem congruitat̄.
Executōem poteſtat̄.
Conſecutōem ſacietat̄.

Qm̄ ad pm̄ dic̄. Et rn̄derūt ei diſ. ⁊c. Iſta ei eſtiatō ipoſſibilitat̄ ſatiādi tātā multitudinē potuit accider̄ diſcipul' ex duob' ſ. ex loco d̄ſerto vbi erāt: ⁊ ex paucitate pan̄m. Qm̄ igit̄ ad ābas eſtiatōes dr̄. Et rn̄derūt ei ⁊c. ¶ Sciē. ē āt ꝙ xp̄s diſcipulos n̄ rephēdit: lꝫ i rn̄ſiōe ſua ei' potētiaꝫ ignorauerūt: ſꝫ bēigne iterrogat. d. Quot pāes hētis: vt ſm̄ Theo. det nob' exm̄ ne iraſcamur ignorātib': ſꝫ eis ꝯpatiamur. ¶ Sciē. ē ēt ꝙ xp̄s nō iterrogat diſcipulos ſꝫ Remigiū. vt diſcat: q2 ipſe oia nouit: ſꝫ vt ex eorū rn̄ſiōe: miraculū euidēti' fiat. ¶ Qm̄ ad 2m̄. ſ. diſpōnē ꝯgruitat̄ dicit. Et pcepit turbe diſcumbe. vbi Glo. loquēs d̄ refectōe. 5. panū ⁊. 7. dic̄ ibi. ſ. i refectōe. 5. panū. ſuper fenū vt d̄ſideria cārnis cōprimant̄. Hic. ſ. i refectōe. 7. panū ſuper terrā: niſi ⁊ ipſe mūdus relinqre pcipit̄. ¶ Qm̄ ad 3m̄. ſ. executōē ptātis dic̄. Et accipiēs. 7. pāes ⁊c. vbi ſciē. ꝙ xp̄s vidēs turbā idigētē ⁊ panē nō ſufficiētē: virtute ſue diuinitat̄ ipos multiplicauit: ſilr̄ ⁊ piſces. ¶ Sciē. ē ſꝫ Yllariū ꝙ xp̄s d̄dit panes diſcipl'is vt apponerēt turbe ad deſignandū ꝙ ipſi d̄bebāt miniſtri eē ⁊ diſpēſatores donorū dei. ¶ Qm̄ ad 4m̄. ſ. ꝯſecutōem ſatietat̄ dic̄: ⁊ māducauerūt ⁊c. vbi ſciē. ꝙ xp̄s virtute ſue diuinitat̄: itantū multiplicauit pāes ⁊ piſces ꝙ ois turba ad ſatietatē ſufficiētē comedit. Ut ſic v̄ificatū fuerit illō p̄s. Edēt pa. ⁊ ſatur. ⁊ lau. dn̄m q̄ re. eū. ¶ Sciē. ē āt loquēdo moralr̄ circa iſtā ptē i q̄ fit mētō d̄ ſollitudie vbi erat turba ⁊ d̄. 7. pāib' ⁊ d̄ piſciclis ꝙ per ſollitudinē itellr̄ ſtat' pn̄ie: ad q̄ꝫ homo d̄bꝫ ire ſi vult ſatiari a xp̄o ⁊ tēptationes dyaboli deuitare. ¶ Hoc āt fuit figuratū Apoc. 12. vbi ſpiāliter dr̄ ꝙ draco magn' hn̄s capita. 7. ⁊ cornua. 10. ſtaret āte mulierem que erat paritura: vt cum pepiſſꝫ filium eius deuoraret ⁊ peperiſſꝫ filiuꝫ maſculum: raptus eſt filius eius ad deum ⁊ mlr̄ fugit in ſollitudinē ibi habēs locū paratum a d̄o vt ibi paſcat illam dieb' ducentiſ ſexagita: ⁊ ſic mulier cū filio a dracone euaſit. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ per im̄ draconē hn̄tem capita. 7. ⁊ cornua. 10. pſequētē mulierem: intellr̄ dyabolus aduerſus humano generi ⁊ ipm̄ diuerſis temptatōnibus perſequēs. Ut ſit draco quem formauerat ad illudēdum ei. p̄s. Et dicitur habere ſeptem capita ⁊. 10. cornua: quia de

ſeptem vitijs capitalibus temptat hoies ⁊ de.10.tranſgreſſióibus mandatorum. ¶ Per mulierem xp̃o pregnantē: intellr̃ qlibʒ q aliqñ in mente aliqđ bonum opus concepit vt eum poſtmodū pariat in effectu. ¶ Lʒ igitur dyabolus ſignificatus per draconem inſidietur hoī ſignificato per mulierem vt deuoret opus bonū ſignificatum per filium: vel totalr̃ ipediēdo ne fiat: vel aliq̃s circūſtantias idebitas ſuggerendo: homo tñ dʒ eſſe pſtans ⁊ reſiſtere ſibi virilr̃: ⁊ ſic filius.i.opꝰ bonū dr̃ raptum ad deum.i.coram dõ p angelos pñtari ⁊ tunc qñ hõ videt ſic ſe ipugnari a dyabolo: dʒ fugere ad dſertum pnie. Ut dicat cum ps. Elongaui fugiēs ⁊ manſi in ſollitudine. ſic aūt ibi extñs a deo paſcitur dlectatõibus ſpūalibus. Ut ſic verificetur illud ps.51. Ponet deſertum eius q̃ſi delitias ⁊ ſollitudinē eius q̃ſi hortum domini. gaudium ⁊ leticia inuenient in ea: gratiarum actõ ⁊ vox laudis. Per ſeptē aūt panes quibus fuit turba refecta: intelliguntur.7.gradus qui dbent eſſe in homine perfecto: Nam verus pēitēs dʒ eē in gradu.

Reſurgētis peccatū dimittēdo.
Perſiſtētis dyabolū deuicendo.
Facientis bonū exteriꝰ opando.
Proſequētis in bono pſeuerando.
Suſtinentis aduerſa tollerādo.
Medicantiū veritatem inqrendo.
Delectantiū bõitatē deguſtando.

¶ Primus panis eſt remiſſiuus culpe inficientis. Secūdus eſt collatiuꝰ potentie reſiſtentiū. Tertiꝰ ē icitatiuꝰ ignauie pigritantis. Quartꝰ ē roboratiuꝰ pſtātie exſequentiū. Quintꝰ ē pbatiuꝰ paciētie ſupportantiū. Sextꝰ ē illuſtratiuꝰ itellectꝰ cognoſcentiū. Septimꝰ ē qetatiuꝰ affectus appetentiū. ¶ Pº verꝰ pēitēs dʒ eē i gradu reſurgentiū peccm̃ dimittēdo. Nā hõ q ſentit ſe i peccõ p qͦ morit̃ ſpūalr̃: debʒ a peccõ reſurgere q̃ʒ citiꝰ põt. Ad qͦ admonet quelʒ peccõrem apoſtolus Eph.5.c. Surge qui dormis ⁊ exurge a mortuis ⁊ illuminabit te xp̃s. Et qᵐ ad h eſt primꝰ panis remiſſiuus culpe inficientiū de quo ps. Domine cibabit nos pāe lachrimaꝝ ⁊ potuʒ dabis no. la.i mēſura. ¶ 2º debʒ eē i gradu pſiſtentiū dyabolū duincēdo. Nam homo qui ſentit ſe ipugnari a dyabolo debet fortiter ſibi reſiſtere ⁊ ipm̃ duincere iuxta admonitionem petri.p.1.cañ. ſua.5. Sobrij eſtote ⁊ vigilate qr aduer. vr̃ dyabolꝰ tanq̃ʒ leo ru. circuit q. quē duoret. cui re. for. in fide. Et qᵐ ad h ē ſcđs pāis collatiuus potētie reſiſtentiū. Et iſte ē pāis de q̃ dixit Abraam illr̃ tribus viris quos inuitauit ad prādium. geñ.16. Lauent pedes vr̃i ⁊ regeſcite ſb arbore: ponāq̃ʒ bucelā panis vt confortet cor vr̃m: poſtea tranſibitis. Nā hõ debʒ lauare pedes ſe a peccato purgando: qeſcere ſb arbore: paſſionem xp̃i meditando: accipere bucellam panis eucharistiam deguſtando: ⁊ ſic fortr̃ efficitur dyabolū expugnando. ¶ 3º debʒ eē i gradu faciētis bonum exteriꝰ opando. Nam dʒ ſe exercere i opibus fructuoſis: iuxta admonitionē pcurſoris.p.Jo.3. Facite ergo fructus dignos penitētie. ⁊ ad Gal.6. Dum tp̃s hēmus opemur bonū. Et q̃ʒtū ad h ē tertiꝰ pāis icitatiuꝰ ignauie pigritātis. ⁊ iſᵉ ē panis đ quo dr̃ Prouer. 28. Qui opat̃ terrā ſuā ſaturabit̃ panibꝰ: ⁊ qui ſectabitur otium replebitur egeſtate. ¶ Quarto dʒ eſſe in gradu pſequētis in bono pſeuerādo. Nā hõ nou ſolū dʒ incipere bñ facere ſi vult grām pſeq: ꝫ pſeuerare: qr Mat.10. Qui āt pſeuerauerit vſq̃ʒ in finem h ſaluus erit. Et q̃ʒtum ad h eſt 4ͦ pāis q ē roboratiuꝰ pſtātie exequētis. Et iſᵉ eſt panis de quo dr̃.3.R.19. qͦ reſpexit Hel. ad caput ſuū ſubcinericius panis ⁊ vas aque q cōedit ⁊ bibit ⁊ ābulauit i fortitudie cibi illiꝰ.40.diebꝰ.⁊.40. noctibus vſq̃ʒ ad mōtē dei oreb.i.ad gliam padiſi. ¶ Quinto dʒ eē in gradu ſuſtinētis: aduerſa tollerādo. Nā lʒ hoi in bonis opibꝰ accidāt aliq̃ diſplicibilia: tñ dʒ eē paciens ea virilr̃ ſupportando iuxta illud Ro.12. Spe gaudētes: in tribulatõe paciētes. Et q̃ʒtū ad h ē qntꝰ pāis pbatiuꝰ paciētie ſupportātis: ⁊ iſᵉ eſt pāis de q̃ dr̃ Job. vltimo Uenert̃ ad Job vniuerſi frēs ſui: ⁊ vniuerſe ſorores: ⁊ cuncti q nouerāt eū prius: ⁊ comederūt panē cū eo i domo eius. Nā p Job q interptat̃ dolēs: itelligit̃ xp̃s q p nob in cruce doluit: in quo exēplū habuimus pacie: ⁊ iõ ad ipm̃ debēt venire tam frēs q̃ʒ ſorores.i. tā viri q̃ʒ mulieres: vt panem cum eo comedant.i. adiſcant paciētiam i aduerſis. ¶ 6º dʒ eē i gradu medicantiū vitatē iquirēdo. Nā hõ cui dđit ds itllcū vt poſſit vitatē cognoſcer̃: dʒ ipaʒ diligēter ingrere: vt poſſit p tp̃e eā alijs predicare. vt dicere poſſit illđ prouer.8. Aperiētur labia mea vt recta pdicē. Vitatem meditabit̃ guttur meū: ⁊ labia mea đteſtabunt̃ ipium. Et qᵐ ad h eſt.6.pāis illuſtratiuꝰ itellectꝰ cognoſcentiū. Et iſᵉ ē panis ad quē nos iuit at ſapiētia. puer.9.c. Uenite ⁊ comedite panem meū ⁊ bibite vinū qͦ miſcui vobis. Nā ſicut dr̃ Deutero. 8. Nõ in ſolo pane viuit hõ ſed in oī verbo qͦ egreditur de ore dei. ¶ Septimo dʒ eſſe in gradu delectātis bonitatē deguſtando. Nam hõ conſiderādo diuinā bonitatē dʒ in ipſa ſpūaliter delectari. Unde ps. Guſtate ⁊ videte quoniā ſuauis ē dominus: beatus vir qui ſperat i eo. Et quātum ad h eſt ſeptimus panis quietatiuꝰ affectus appetētis. Et iſte eſt panis de quo ps. Panem angelorum manducauit homo. Et ſapientie.16. Angelorum eſca nutriuiſti populum tuum ⁊ paratum panem de celo preſtitiſti eis ſine labore: omne delectamentum in ſe habentem. ⁊ omnis ſaporis ſuauitatem. ¶ Uel per ſeptem panes poſſunt intelligi.7.virtutes que debent eſſe in homine. Figurate per 7.lucernas ſuper candelabrum de quibꝰ zach.4. Uidi ⁊ ecce candelabrum aureum totum ⁊ lampax ſuper caput eius. ⁊ ſeptem lucerne ſuper illud. ¶ Ubi ſciendum qͦ p illđ cādelabrū itellr̃ quilibʒ homo. Per lampadem vero ſuper caput eius. Chriſtus hitans in aīma per grāʒ Per.7. xp̃o lucernas.7.pdicte virtutes. ¶ Uel per.7.panes: itellit̃ ſeptē dotes i p̃ria.3ª q̃ʒtuʒ ad aīam.ſ. clara viſio: ſuauis fruitio: ⁊ firma tētio: q̃ttuor: q̃ʒtum ad corpus.ſ. ipaſſibilitas: claritas: agilitas ⁊ ſbtilitas.đ qbus.1.Cor.15. Seminat̃ i corpore ſurget in incorruptionē q̃ʒtū ad ipaſſibilitatē: ſeminat̃ in ignobilitate ſurget in glia: q̃ʒtuʒ ad claritatē ſeminat̃ in infirmitate: ſurget i virtute q̃ʒtum ad agelitatē. ſeminat̃ corpꝰ aīale ſurget ſpūale q̃ʒtū ad ſubtilitatem. ¶ Iſte āt fuit figuratꝰ p.7. ſtellas q̃s hēbat i dextera ſilis filio hois de qbus Apoc.1. Uidi.7.cādelabra aurea ⁊ i medio candelabroꝝ aureoꝝ ſilem filio hois veſtitū podere ⁊ precictū ad mamillas zona aurea: caput āt eius capilli erant cādidi tanq̃ʒ lana alba ⁊ tanq̃ʒ nix: ⁊ oculi eiꝰ velud flāma ignis: ⁊ pedes ſiles auricalco ſicut i camino ardēti: ⁊ vox illius tā q̃ʒ vox aquaꝝ multaꝝ ⁊ hēbat in dextera ſua.7.ſtellas. ¶ Ubi ſciendū qͦ p filiū hominis intelligitur xp̃s. Per ſimilē vero filio hois quilibet beatꝰ i p̃ria qui iõ ſilis xp̃o dr̃: qr lʒ p equalitatē ñ ſit ſilis i glia tñ ſibi ſilis dr̃ p imitationē iuxta.i.Jo. 3. Scimus quoniā cū apparuerit ſiles erimus ei. Iſᵉ dr̃ ſtare in medio. 7. candelabrorum aureoꝝ.i. i medio vniuerſitatis ſcõꝝ. Ille dr̃ veſtitus podere q̃ eſt veſtis linea coopertēs totū corpus. pp ornamentum glorie qͦ habent in paradiſo. Dicit̃ aūt precinctus ad mamillas zona aurea pp ſplēdorem ſapᵉ. Dr̃ qͦ capilli candidi erant ⁊c. ad deſignandum qͦ intellectus hominis beati ſignificati per caput ⁊ cogitationes ſignificate per capillos omnimodam puritatem habebunt. Uꝫ

de ipſis dicaꝛ illud tren.4.Candidiores
ſunt nazarei eius niue:nitidiores lacte:ru
bicondiores ebore antiquo : ſalphori pul
chriores.Dicitur ēt ꝙ oculi eius ſunt ſicͣ
flāma ignis:ad deſignanđ cognitiōez cla
ram đ rebus:q̄z beatus habebit.Vñ Jƀ.
30.Erꝛ oculi tui vidētes ꝑceptorem tuū.
Dicitur ēt ꝙ pedes eius erāt ſimiles au
ricalco ⁊c.ꝑpter inflāmatum deſiderium
ꝙ habebit deū ⁊ alios ſanctos diligēdo.
Dicitur ēt vox eius tanq̄z vox aquarum
multarū:ad deſignanđ laudes ⁊ ꝑconia q̄
habebit đo gratias referēdo .Dicitur āt
habere in dextera.7.ſtellas .ꝑpter.7.do
tes ſupradictas.❡ Per piſciculos autez
qui ſaporem dāt panib9:intelligunꝛ ſecun
dū Jero.exēpla ſanctorū virorū ꝑ que ve
re penitens allicitꝛ ad penitentiā:vt auſte
ritas q̄ inuenitꝛ in ipa:ſibi ſit ſaporoſa.

Tertia pars.

s Equitꝛ. Et ſuſtulerūt ꝙ ſuperat
de fragmētis ⁊c.Vbi tangit ex
ceſſuz q̄ntitatis numeroſe:ꝙ ꝓ
bat ſuperfluū aſportarū.Vbi ſciendum ꝙ
ex eo ꝙ ſupfluit de.7.panibus ⁊ paucis
piſcibus ⁊ ex multitudine manducantiuz
datur intelligi hui9 miracli magnitudo.
Secundū h̄ igitur hic duo poſſumus con
ſiderare.ſ.
Eſcarum magnitudinem.
Conuiuarū multitudinem.
❡ Quantū ad primū dicit.Et ſubſtulerꝛt
⁊c.Vbi ſciendū ꝙ illi.7.panes cū paucis
piſciculis nō ſolum ſuffecerūt ad refectio
nem turbe ſed multū ſuphabūdauit :q2.ſ.
7.ſporte. ❡ Sciendū eſt āt ꝙ ꝑ illas.7.
ſportas in q̄bus fuerūt recolcta q̄ ſupaue
runt fragmēta:intelligunꝛ ſecundū Glo.
ſancti viri: i q̄bus cōtinetur diuina gr̄a
anime refectiua.❡ Quantū ad ſecunduz
ſ.cōuiuarum multitudinē dicit.Erāt āt q
māducauerāt ⁊c.Vbi ſciēdū ꝙ iō xp̄s dr̄
q̄ttuor milia hoiuz ſaciaſſe:vt dētꝛ nb̄ itel
ligi ꝙ q vlt ſaciari a xp̄o i h̄ mūdo ꝑ gra
tiā ⁊ in futuro ꝑ glām dz viuere virtuoſe
ꝙ datꝛ nob̄ intelligi in nūero quaternario
ſcđm Glo .❡ Jſta ſuphabundans refcō
fuit figurata ꝑ refectiōem q̄z fecͣ elyſeus:
de qua dr̄.4.Re.4.ꝙ q̄daz vir vēit ad ely
ſeum deferēs ſibi.20.panes q dixit mini
ſtro ꝙ daret multitudini vt comederēt:q
rñdit quantū eſt h̄:vt apponā coraz centū
viris:q iterum dixit eis ꝙ darēt pplo vt
comederet addens h̄ dicit dñs comedēt
⁊ ſuperit.Poſuit itaq̄z corā eis:q come
derꝛt:⁊ ſupfuit iuxta verbū dñi . ❡ Vbi
ſciendum ꝙ ꝑ elyſeum:intellr̄ xp̄s.Per
illos autem viros intelligitur turba que
erat famelica.Per miniſtrū vero qui ap
poſuit panem intelligunꝛ diſcipuli qui de
derunt turbe manducare . Sicͣ igitur illi
homines comederūt ad ſufficientiā ⁊c.h̄
cibus ſupfluit ſic turbe Sicͣ igitur xp̄s
turbā ſaciauit ſic nos eternalr̄ in patria
ſaciabit.Ad q̄z ⁊c.

❡ Dñica.7a.poſt pent.Euanm.48.

a Ttendite a falſis prophis
q venīūt ad vos i ueſtimē
tis ouiuz ⁊c.Mat.7.Nos
videm9 ꝑ experientiā:ꝙ ſi
aliq̄s vlt docere fideliter ⁊
ſufficiēter aliquē ad ꝑuēienđ ad terminū
quem deſiderat:nō ſolū docet viā rectam
eundi:ſed etiā reddit cum cautū ne diuer
tatꝛ ꝑ obliquas [illegible]nitas ꝑ q̄s poſſit a ter
mio deuiare.Videm9 etiā ꝙ aliquis ma
giſter docet diſcipulū ſuū ſciētiā aliq̄z ha
bentē aliq̄z ꝑfectionē:non ſolū docet i9 ꝑ
q̄ directe pōt acq̄ri finis ⁊ ꝑfectio ſz ēt vi
tare ipediētia finem ⁊ iō docet falſitates
cauere.Xp̄s i igꝛ vt bonus ⁊ fidel' pr̄ vo
lens nos inſtruerꝛ qualiter ꝑueniam9 ad
gloriam:q̄z ex toto corde debemus appe
tere tanq̄z noſtrum vltimū finem : nō ſo
lum docet nos viam rectam eundi q̄ ſunt
opera bōa ſed ēt docet nos vitare malos

hoies ne forte ex eoꝝ conſortio cōmunice
mus cū eis in operibus mal'.q2 teſte ꝑs.
Cum ꝑuer ſo ꝑuerteris.Volens ēt vt bo
nus magiſter nos docere verā ſcientiam
ſ. fidē catholicā:cui9 finis ē vita eterna:ñ
ſolum docet nos modđ per quem poſſum9
directe ad hunc finē venire :ſed ēt impe
dimenta cauere.ſ.doctrinā hereticorū ⁊
malorū hoiuz qui ſub ſimulata ſanctitate:
bonaz oſtendūt eſſe ſuam doctrinā ⁊ vitaz
cum tñ habeant falſaz.Et h̄ eſt ad ꝙ xp̄s
nos attentos facͣ in euangelio hodierno.
in quo quattuor tangit.ſ.
Malignitatem peruertentis magiſterij
intuendam.
Claritatē demōſtrātis indicij ſpeculādā.
Seueritatē đterrētis ſupplicij ꝑtimēdā.
Felicitatē q̄etantis ꝑmij appetendā.
❡ Pm ꝓbat cōuerſatio ſil'ata.2m opō ꝑ
petrata.3m ꝑūitio cōminata. 4m retribu
tio ꝑparata.❡ Pm in prin.2m ibi.A fru
ctib9 eoꝝ ⁊c.3m ibi.Ois arbor ⁊c.4m ibi.
Nou ois q dicit mihi dñe ⁊c.

Prima pars.

q Uantū ad primū vbi tangit ⁊c.
ꝙ ꝓbat ⁊c.dicit.Attēdite a fal
ſis pphis ⁊c.Vbi ſciendū ꝙ ic ē
bonus magiſter qui hz doctrine veritatē
vite honeſtatez ⁊ mentis ſinceritatez.Do
ctrine veritas corrūpitur ꝑ erroris falſita
tem.vite honeſtas ꝑ cōuerſationis dupli
citatem.mentis ſinceritas ꝑ intentōis pu
ritatem.ſcđm h̄ igitur hic xp̄s nos docet
circa malos magiſtros.3a ꝯſiderare.ſ.
Doctrine mēdacitatē in eruditiōe.
Vite dupplicitatez in ꝯuerſatione.
Mentis ꝑuerſitatez in cogitatiōe.
❡ Quantū ad primū dicͣ Attendite a fal
ſis pphis.Vbi ſciendū ꝙ illđ verbū attē
dite:iportat diligentez cautellam q̄z hō dz
hr̄e ad ꝯſideranđ aliq̄đ ꝙ pt đ aliq̄ māife
ſto latere.Et ſcđm Cri.dicit attendite:q2
hō dz diligēter attēdere quid faciat i his
q̄ ꝑtinent ad ſalutez.❡ Nō āt qr̄ ſic debe
mus attendere:eſt q2 doctrina ēſt ꝑiculo
ſa:q2 ſūt falſi pphe.❡ Jſti pphe falſa do
centes poſſunt figurari ꝑ prophas de qui
bus lamentando loquitꝛ Je.2o.d.Prophe
tui viderūt tibi falſa ⁊ ſtulta nec apiebāt
peccata vt te ad penitentiā vocarent . vi
derunt aūt tibi aſſumptiones falſas ⁊ eie
ctiones.❡ Vbi ſciendū ꝙ ꝑ illos pphas
qui pplo prophabant falſa:nec aperiebāt
peccata eoꝝ:intelligunꝛ doctores ſiue ꝑdi
catores adulatorū qui blādientes dīit eis
aliqua placibilia:⁊ multocͣ.fabulas vt eis
cōplaceāt laudādo excellētias ⁊ diuitias
⁊c.Tales igitur audiendi nō ſunt.vñ Je.
24.Nolite audire verba propharū.d.vb̄
nō ſeruietis regi babilonis:q2 mendatiū
ipſi locuntꝛ vob̄.❡ Quantū ad ſecundum
ſ.vite duplicitatez in ꝯuerſando dicͣ. Qui
veniūt ad vos ⁊c.Vbi ſciendū ƀm Criſo.
ꝙ ex hoc ꝙ h̄ dr̄ ꝙ falſi pphete veniunt
in veſtimentij ouiū datꝛ itelli ꝙ per falſos
pphas itell'ntꝛ hr̄tici ⁊ f'li xp̄iani : errores
⁊ f'litatē docentes.❡ Sciendum eſt etiaz
ꝙ q2 māifeſta f'litas paucos aut nll'os ꝑt
đcipe:iō tales palliāt ſe aliq̄ ſanctitatij co
lore figurati ꝑ gabaōitas:đ quibus ſnial'r
dr̄ Joƀ.9.ꝙ cum audiſſent potentiā Joƀ.
in vincendo inimicos fingentes ſe vēiſſe
đ longinq̄s partibus venerunt ad Joƀ .i
duti veterib9 veſtimentij.vt fedus ⁊ pacē
inirent cum ipo:q credēs eos veꝝ dicere
fecͣ pacē cū eis ⁊ pollicit9 ē ꝙ non occide
rentꝛ.poſtea xo cognita eoꝝ fraude ꝑꝑ ꝓ
miſſum noluit ꝙ interficerentꝛ:tñ eos ma
ledictōi ſuppoſuit ⁊ ꝯdemnauit eos ad ce
dēdum ligna:aquaſq̄z portādas . ❡ Vbi
ſciendum ꝙ ꝑ gabaonitas q interpretatꝛ
ꝓcliues iniquitati intelligunꝛ ypocrite ⁊
heretici falſi q ſunt decliues in malitia ꝓ
pter multitudinem peccatoꝝ đ quib9 Jƀ.
59.Opa eoꝝ inutilia ⁊ op9 iniq̄tatij in ma
nib9 eoꝝ.Per Joƀ.q ⁊ yhs naue dr̄ potē
tē expugnatorē ⁊ facientem mirāda: itell'r
xp̄s q hoſtes hūani gñis đbellauit ⁊ fecͣ

mirabilia duꝫ nobis ex ſua victoria here
ditaté celeſtis pr̃ie acqſiuit.vñ de ipſo di
ci pót illud eccl'iaſtici.46.Fortis in bello
ylis naue ſucceſſor Moy.in ꝓphetis : q
fuit magnus ſm nomé ſuũ maxim⁹ in ſa
lute electoꝝ dei expugnare inſurgentes
hoſtes : vt ꝯſequeret̃ hereditaté Iſrael.
¶ Gabaonite igit̃.i.ypocrite ⁊ heretici :
audientes mirãda q̃ fecit Ioſ .i. xp̃s vo
luit ſibi cõfederari ⁊ aſſimilari ſibi: fingẽ
tes ſeq ipſius veſtigia:venũt ad ip̃m. i.
ad fidé ipſius cũ veterib⁹ veſtimentis.i.
cũ apparétia exteriori ſimulata ſanctitate
vite. cũ qbus xp̃s facere pacé dr̃:q: ipos
inter hoies ꝑmittit ꝯuerſari.Quia tñ nõ
poſſunt latere : quin Chriſtus eos co
gnoſcat:cognita coꝝ ypocriſi: decreuit ꝙ
nõ moriantur:q: ab ipſo habent animam
imortalé ſꝫ tñ condénat eos vt ſemꝑ ſint
ſub maledictõe: ⁊ vt ligna ſcidãt ⁊ aquas
portent.Per ligna de qbus fit ignis:⁊ ꝑ
aquas q̃ ſunt frigiđ intell'r duplex mod⁹
penarũ que inter alias ſunt in inferno.ſ.
calor maximus ⁊ iportabl'e frigus : iuxta
illud Iob.24.ꝙ ab aquis niuiũ tranſeunt
ad calorem nimiũ.Et ad illud condénabũ
tur ypocrite ⁊ heretici quãdo eis dicetur
illud Mat.25.Diſcedite a me maledicti
in ignem eternũ qui ꝑatus eſt dyabolo ⁊
angelis eius.¶ Talibus veſtimétis non
dꝫ verus xp̃ianus indui: ſed magis ill'đ
qbus figuratiue dr̃ apoc.3.Suadeo tibi
emere auꝝ ignitum ꝓbatum vt locuplex
fias:⁊ veſtimétis alƀ induaris : vt nõ ap
pareat cõfuſio nuditatis tue.¶ Per au
rum enim ignituꝫ intelligitur amor qué
debet homo emere.ſ.quantum in ſe eſt:ſe
debite diſponẽdo : vt ſic eo habito fiat lo
cuplex ⁊ ratio eſt:quia in caritate omnia
habet:quia habet deum.Nam iuxta illđ
i.Io.4.Deus caritas eſt ⁊ qui manet in
caritate in deo ma.⁊ deus in eo.¶ Per
veſtimenta vero alba intelligitur mentis
puritas ⁊ honeſta cõuerſatio q̃ꝫ cum cari

tate quiꝫ debet habeȓ vt ſic nõ appareat
ſue confuſio nuditatis.ſ.ꝑditionis gratie
animã veſtiẽtis ⁊ pulchrificãtis.¶ Quã
tum ad tertium.ſ.mentis peruerſitatem
in cogitatiõe dicit intrinſecus auteꝫ ſunt
lupi rap.Ubi ſciendum ꝙ officium lupi
eſt gregem rapere:non nutrire:diſꝑgere:
non congregare iuxta illđ Io.10.Lupus
raꝑ ⁊ diſpergit oues.Lup⁹ igitur rapax
impie raꝑ.crudeliter diſꝑgit:⁊ voraciter
deuorat . Sic re vera heretici ⁊ ypocrite
intrinſecus ſunt lupi rapac.Primo quia
rapiunt quos poſſunt vt poſt eos trahãt
predam.de quibus ezel'.22.Principes in
medio eius quaſi lupi rapientes predaꝫ:
⁊ ad effundenduꝫ ſanguinem: ⁊ ad perdẽ
dum animas.Nam tal's ſibi officium do
cendi arroganter accipientes dicũtur ꝑn
cipes in medio populi.¶ Secũdo inſtar
luporum diſpergũt gregem domini:quia
veritatem fidei ⁊ eccleſie ſancte xp̃i : pro
viribus dilacerar̃ conant̃. Ut ſic dici poſ
ſit de quolꝫ iſtorum illud Ie.5.Lup⁹ ad
veſperam vaſtabit eos . Ad veſperam.i.
in vltima mundi etate in qua nunc ſum⁹
vaſtant dum eis doctrinam erroneaꝫ dog
matizant.¶ Tertio inſtar luporum đuo
rant gregem domini:quia ſimplices fide
les decipientes ſuis erroribus deuorare
dicuntur.dum eos ad ſpiritualem morté
trahunt.q̃ꝫ deuoratiõem preuidens apo
ſtolus dicit.act.20 . Ego ſcio quoniam in
trabunt poſt diſceſſionem meam lupi ra
paces in vos:non parcentes gregi . Et
Criſoſto.ſuper Mar.dicit.Catholici au
tem doctores ⁊ ſi fuerunt peccatores:ſer
ui quidem carnis dicuntur:non tamen lu
pi rapaces quia non habent propoſitum
perdere xp̃ianos:manifeſte ergo dicitur
de hereticis.¶ Iſti poſſunt figurari per
ydolum bel.de quo dicitur dañ.14.ꝙ in
trinſecus erat luteus: ⁊ forinſecus erene
us.¶ Ubi ſciendum ꝙ per bel qui inter
pretatur vetuſtas intelliguntur ypocrite

⁊ heretici qui ſunt vetuſti:dum veterem
hominem.ſ.adam qui peccati principium
imitantur.⁊ ideo congrue ſignificantur
per bel ydolum ſine vita ⁊ ſenſu . quia vi
tam ſpiritualem non habent : qui dicunt̃
intrinſecus lutei propter immundiciam
mentis:quibus dominus comminatur per
ꝑs.d.Cõminuam eos vt pul.añ fa.venti.
vt lu.pla.dele.eos.Forinſecus auteꝫ dicũ
tur erei.quia ſicͭ es eſt metallum ſonoruꝫ:
ita iſti ꝯuerſatione ficta ⁊ verƀ ſimulatis
⁊ dulcibus:populo ſonant falſitatem:tañ
ſic ſonando:alios mouet ⁊ excitat:ipſum
autem ꝑcutitur ⁊ aliquãdo frangitur ſic
tal's aliquando bona dicunt populo per
que poſſunt excitari ad bonum:volendo
colorare eorum maliciam:ipſi tamé per
cutiuntur ⁊ franguntur:dum per malam
intentionem cumulant ſibi peccata . de q
bus dicit dominus Mat.23.Super ca
thedram Moy.ſedeȓt ſcribe ⁊ pharyſei
quecũqꝫ ergo dixerint voƀ ſeruate ⁊ fa
cite : ſecundum autem opera eorum noli
te facere:dicunt enim ⁊ non faciunt . Un
de dicit eis Mat.23.Ue vobis ſcribe ⁊
Pharyſei ypocrite:quia ſimiles eſtis ſe
pulchris đalbatis que a foris parent ho
minibus ſpecioſa intus autem ſunt plena
oſſibus mortuorum ⁊ omni ſpurcitia : ſic
⁊ vos quidem a foris apparetis homi
nibus iuſti:intus autem pleni eſtis ypo
criſi ⁊ iniquitate . ¶ Sciendum eſt au
tem loquendo moraliter ꝙ per iſtos fal
ſos propĥas intelligere poſſumus tres
propĥas qui nos inſtar falſorum propĥa
rum a deo auertere conantur.ſ. carnem
inficientem munduꝫ deficientem ⁊ dyabo
lum decipientem . ¶ Primus.ſ.caro do
cet nos laſciuire:figuratus per yeſabel đ
qua dicitur apoc.2.Habeo aduerſum te
qui permittis Ieſabel mulierem: que ſe
dicit propĥanté docere ⁊ ſeducere ſeruos
meos fornicari ⁊ manducare de ydolati
cis.¶ Ubi ſciendum ꝙ per Ieſabel que

interpretat̃ fluxus vanus: intell'r caro ⁊
ſenſualitas que vane dr̃ fluere:q: Iſ.40.
Omnis caro fenũ:⁊ ois gloria eius quaſi
flos agri:exicatum eſt fenũ ⁊ cecidit flos
eius.Et ideo eccl'ſtici.ij.Adoleſcẽtia eim
⁊ voluptas vana ſunt. ¶ Iſta át lꝫ ꝓphe
ta non ſit:tamen propĥetam ſe dicit dum
hõi ꝓpõit delectatões carnales que prin
cipal'r in duobus conſiſtunt que hic euidẽ
ti⁹ inuunt̃.ſ.in peccato luxurie ſignificato
per fornicatõem ⁊ in peccato gule ſignifi
cato per manducatõem. Docet igit̃ iſ fal
ſus ꝓphets inſtar Ieſabel fornicari ⁊ mã
ducare đ ydolaticis:dum eos inclinat ad
predicta.Ut poſſit dici de ipſis illud nu
meri.25.Fornicatus eſt populus cum filia
bus Moab que vocauerunt eos ad ſacri
ficia ſua at illi comederunt ⁊ adorauerũt
deos eoꝝ.¶ Secũdus ꝓpheta.ſ. mund⁹
đficiens docet nos ꝓteruire figuratus ꝑ
vnum đ prophetis q predicabant populo
iſraeli omnem ꝓſꝑitatem ⁊ nullã aduerſi
taté.d.Iere.14.Prophete dicũt eis. Nõ
videbitꝭ gladium ⁊ fames non erit in voƀ
ſed pacem verã dabit dominus in loco il
lo.Sed ſeqtur. Falſo ꝓphete vaticinant̃
in nomine meo.Et infra. In gladio ⁊ fa
me ꝯſument̃ ꝓphete ⁊ populi qb⁹ ꝓphe
tauerãt erũt ꝓiecti in vijs ier^m ꝑ fame ⁊
gladio ⁊ ñ erit q ſepeliat eos.Ubi ſcié.ꝙ
ꝑ iſtos ꝓpĥantes pplo iª fl'a:itell'r mũd⁹
q ꝑdicat hoib⁹ ſolũ placibilia.ſ. viuer̃ đli
cate.bñ veſtiri ⁊c.⁊ tñ q: fl'o ꝓpĥat:q: oia
iª ſũt vana ⁊ trãſitoria iuxta illđ eccl'ci .1.
vãitas vãitatũ ⁊ oia vãitas:iđ ſr̃ munđ ve
niet đ fcõ.q:.1.Io.2.Mũd⁹ trãſibit ⁊ ꝯcu
piſcẽtia ei⁹:⁊ ſr̃ homies ꝯſentiẽtes:q: oia
mũdi ñ poſſunt ipꝫ eripe qn dies morꞇ̃ ve
niat ⁊ relinqnẽtes oia:⁊ relicti ab oib⁹ ñ ve
niẽt eis adiutoriũ exhibẽtes. Nã iuxta il
lud ꝓv̂.ij.Nõ ꝓderũt ditie i die vl' õis iu
ſticia át libabit a morte.vt ſic merito dr̃e
poſſint illđ ſap.¶ Quid nƀ ꝓfuit ſupbia
aut qd ditiaꝝ iactãtia ꝯtulit noƀ trãſierũt

oīa tanq̄ꝫ vmbꝛa.⁊ ir. Natꝫ ꝯtinuo dſimi
mus eſſe ⁊ virtutꝫ qdem ſignum nullum
valuimus oñdere : in malignitate āt nr̄a
conſumpti ſumus. ¶ Tercius falſus pꝛo
pheta.ſ.dyabolus docet nos ſuperbire fi
guratus ꝑ ꝓphetam: ď quo ſiuialr̄ dr̄ .3.
Re.13.ꝙ reduxit virꝫ dei ad comedendum
in bethel ꝯ̄ p̄ceptū dn̄i q ſibi p̄cepat ne
ibidē comederet:quē poſtmodū q: ꝯ̄ pꝛe
ceptum dn̄i fecerat interfecit leo in via
non comedens : de cadauero : nec de aſi
no ſuper quem ibat. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ
1m virum dei:intelligitur quilibꝫ homo
qui debꝫ eſſe vir dei:eius ſeruitia virilit
opando:huic pꝛecepit deus ne debeat co
medere panem in bethel .i. dat ſua pꝛe
cepta ne faciat contra illa . ¶ Per pꝛo
phetam vero ipm decipientem ad facien
dum ꝯtra pꝛeceptū dn̄i : intelligitur dya
bolus qui multociēs ſuggerit homi vt ꝑ
inobedientiā ⁊ ſupbiā pꝛetereat diuina p̄
cepta:eo modo quo ďcepit mulierē.Gen̄.
3.d. Nequaq̄ꝫ moꝛiemini :ſcit eni deus ꝙ
in quacūqꝫ die comederitis ex eo aperiē
tur oculi veſtri ⁊ eritis ſicut dij ſcientes
bonum ⁊ malū. ¶ Quia vero peccatū im
punitū nō remanet:nō ſeqtur pena. Nam
dr̄ ꝙ leo interfecit eū in via. Ubi ſciēduꝫ
ꝙ per leonē ferocē intelligitur dyabolus
iuxta illď.1.Pe.5. Aduerſari9 veſter dya
bolus tanq̄ꝫ leo ru.circuit q̄.quē ď.cui re.
foꝛtes in fide . Iſte dr̄ interficere hoiem
viatoꝛē:dū ipm inducit ad peccandū moꝛ
taliter ꝑ ꝙ ſpūaliter moꝛit : ⁊ poſtmoduꝫ
eius aīa in infernū deducitur . ¶ Signā
ter aūt dr̄ ꝙ leo . i. dyabol9 non comedit
de cadauere nec aſinū interfecit : ad deſi
gnandū ꝙ dyabolus nō curat de coꝛpoꝛe
ſolū vt hēat aīam:nec de rebus coꝛpoꝛali
bus ſignificatis ꝑ aſinum.vnde Grego. i
omel. Nō curat antiqu9 hoſtis ſi faciens
vt terꝛena tollat ſed vt caritatē in nobis
feriat. ¶ Iſti falſi ꝓphete poſſunt figura
ri per ſedeciā de quo dr̄ ſiuialiter.3.Re. 22.

ꝙ fecit ſibi coꝛonā ferꝛeā ⁊ vna cū alijs ꝓ
phetis ꝓmiſit regi Iſrael de inimicis vi
ctoꝛiā qui ei credēs iuit ad pꝛeliū:⁊ fuit i
terfectus. ¶ Sic re vera caro : mund9 ⁊
dyabol9 multa ꝓmittunt hoi ꝓſpera ꝙ ſi
velit eis credere eternaliter moꝛitur ⁊ iō
talis ꝓpheta nō eſt audiendus . vn̄ Deu
tero.13. Nō audies verba ꝓphete illius .

Secunda pars.

Sequitur. A fructib9 eoꝝ ⁊c. Ubi
tangit claritatē demonſtrātis i
ditij ꝙ ꝓbat opatio ꝑpetrata .
Ubi ſciendū ꝙ xp̄s loquēs ſimilitudiarie
dat nobis inditiū cognoſcendi falſos pꝛo
phetas:ꝙ quidem inditiū ſunt opa que hī
intelligūtur ꝑ fructus.q: ſicut loquendo
naturaliter arboꝛ ex fructu cognoſcit ſic
loquendo moꝛalr̄ ex operibus pōt hō co
gnoſci. Hic āt poſſumus duo ꝯſiderare.ſ.
Inditium ſufficiens moꝛaliter explicatū
Exempluꝫ ꝯueniens naturalr̄ applicatū .
¶ Quātū ad pꝛimū dicit. A fructib9 eoꝝ
co.eos. ¶ Per fruct9 eni intelligūtur ip
ſoꝝ opa. Ubi ſciendū ꝙ hitus acquiſitus
ex opibus hꝫ hoiem inclinare ſm ſuā na
turā. Habitus virtuoſus inclinat homi
nem ad opa bona:habitus aūt vitioſus :
ad opa mala. Et hinc eſt ꝙ qualis eſt hō
interius ꝑ habitū talē oñdit exteri9ꝑ effe
ctū. Quia igit hr̄tici ⁊ ypocrite male ſūt
hituati interi9 iō exteri9 faciūt aliquas opa
ex q̄ poſſunt cognoſci. Un̄ eccl'iaſtici.19.
Ex viſu cognoſcit ⁊ ab occurſu faciei co
gnoſcit ſenſuatus. ¶ Sciendū eſt autem
ſm Augu. de ſmōe dn̄i i mōte ꝙ aliq̄ ſūt
opa de genere bonoꝝ que ꝯoia poſſunt cē
tā bōis q̄ꝫ mal': q: bōa ⁊ mala intentione
poſſunt fieri ſicut ieiunare oꝛare ⁊c.⁊ ꝑ 1a
mali nō cognoſcūtur a bōis aliq̄ ſunt que
nō poſſunt bn̄ fieri ſicē adulterari ⁊c. Aliq̄
ſunt q̄ nō poſſunt male fieri:ſicut diligere
deū ⁊ ꝓximū ⁊c.⁊ ꝑ 1a bōi diſtigunt a ma
lis . ¶ Sed ſciendū ꝙ de9 aliqñ iuſto iu
dicio ꝑmittit ꝙ ypocrita oblit9 ſue doloſi

tatis labat in aliqua pccā publica ꝑ q̄ pōt
ſua malitia depꝛehendi ſicut pꝫ ď 1o phiſeo
de quo dr̄ Luc.18:ꝙ ꝑ pccm̄ oſtentatiōis
publicauit ſuā malitiā.d.nō ſum ſicut cete
ri hoies raptoꝛes iniuſti ⁊c. Sicut etiā pꝫ
in illis duobus ſenib9 qui falſo accuſaue
runt Suſanā.de quib9 dr̄ Dan̄.13 . ꝙ fue
runt ꝯuicti a dan̄. dixiſſe falſum teſtimo
niū:⁊ fuerunt a pplō interfecti. Fruct9 ta
lium ſunt fructus de quibus p̄s . Fructuꝫ
eoꝝ de terꝛa pdes : ⁊ ſemē eoꝝ a filijs ho
minuꝫ. Nā ſicut dr̄ ſapc.4. Fructus illoꝝ
inutiles ⁊ acerbi ad manducādū ⁊ ad nihi
lum apti. ¶ 2o mō ſm Aug.ď ſermōe do
mini i monte pōt itelligi ꝑ fruct9 illoꝛuꝫ
p̄miū ꝙ ſuis diſſimulatꝫ opibus expectāt
vt qñ.ſ.aliq̄ꝫ ſimulatam ſanctitatem p̄ten
dunt vt honoꝛent ab hoibus vel vt perci
piant aliqď comodū tempoꝛale : ꝙ ſi con
tingat eos non adipiſci ꝙ optant ꝓpter
aliq̄ occurrentia ſtatim deſiſtunt ab ope
ribus ſimulatis. ¶ Quātū ad ſꝫ.ſ. exem
plum ꝯueniens naturalr̄ applicatū.dicit.
nunquid colligunt de ſpinis ⁊c. Ubi ſcien
dum ꝙ ſicut nos videmus ꝙ diuerſe ar
boꝛes poꝛtant fructus diuerſos : nec fru
ctus vnius arboꝛis q̄rendus eſt in alia :
ſic eſt i moꝛalibus ꝙ diuerſi homines di
uerſimode opantur . Unde hī xp̄s ponit
duplex exemplum. Primo in aliquibus
arboꝛibus ſpālibus. Secūdo in omnibus
generaliter. ¶ Quātū ad p̄mū exemplū
dicit.nūquid colligūt ď ſpinis vuas ⁊c .
De nulla enim planta pōt colligi ꝙ ď ip
ſa non naſcitur:q: igitur radix ſpine non
hꝫ virtutem ꝓductiuā vuaꝝ nec ficuum
iō non ſunt in eis iſti fruct9 querendi. Si
cut igit de ſpinis nō colligūtur vue nec ď
tribulis ficus:ſic a falſis ꝓphetis nō ſunt
expectāda opa deo grata ſꝫ mala . Ut de
quolibet iſtoꝝ dicat illď Gen̄. 3. Spinas
⁊ tribulos germinabit tibi . ¶ Sciendu
eſt loquendo ſpūaliter ꝙ ſm Criſo. Per
vuam ꝯtinentem multa grana :q̄ tn̄ pen

det in ligno intelligit xp̄s qui ꝑ nobis i
ligno poſit9 ad vnitatē fidei plīmos adu
nauit. Per ficum vō dulcem īfra coꝛticeꝫ
multa grana ꝯtinentē intellr̄ ſancta mat
eccl'a :que in vnitate ⁊ caritatis dulcedie
ſuos fouet filios ⁊ fideles. ¶ Uel ꝑ vuaꝫ
q̄ in toꝛculari cōculcata non reſilit nec re
ſiſtit:intelligi pōt virtus pacientie:ď qua
dr̄ Iac.1. Pacientia pfectū opus hꝫ . In
qm aūt ex ipa ſic cōpꝛeſſa vinum purum
exijt ſine amixtione aque debilitantꝫ itellī
pōt virt9 ſimplicitatꝫ ⁊ inocentie carēs oī
amixtiōe cuiuſcunqꝫ duplicitatꝫ. de q̄ pꝛo
uer.2o. Siplicitas iuſtoꝝ diriget eos . In
quātum aūt vinū ex ipa expꝛeſſum ē ſua
ue ⁊ dulce:intelligi pōt 1a dulcedo q̄ꝫ hō
dꝫ habere celeſtia deguſtando.de qua p̄s.
Quā magna multitudo dulce. tue domi
ne q̄ꝫ ab.ti.te . Ad quam deguſtandam
nos inuitat p̄s.dicēs . Guſtate ⁊ videte
qm ſuauis eſt dominus.beatus vir q ſpe
rat in eo. Inqm autem ſecundum p̄s. Ui
num ex ipa expꝛeſſum letificat coꝛ homi
nis:intelli pōt leticia q̄ꝫ vir ſcūs dꝫ hēre
ſperando ꝙ dꝫ introduci ad gl'iam. Ut ſic
dicat cum p̄s. Letatus ſum in his q̄ dcā
ſunt mihi in domum dn̄i ibim9. ¶ Per
ſpinas āt ⁊ tribl'os intelligunt ypocrite
⁊ heretici q: nec aliquem ad vnitateꝫ du
cunt caritatꝫ ⁊ fidei :⁊ carent oī virtute :
ſed magis ꝑ ſua opa ſibiipſis fructificant
ad peccatū. Ut ſic verificet de ipſis illud
ꝓuer.10. Opus iuſti ad vitā:fructus aūt
īpij ad peccatū. ¶ Uel ꝑ ſpinas ⁊ tribl'os
intelligit nimia ſollicitudo rerum tempo
ralium ⁊ diuitiarū.iuxta dictū ſaluatoꝛis
exponētis parabolā de homine ſemināte
cuius ſemen cecidit inter ſpinas Luc.8.
¶ Quantū ad ſcďm exēplū dicit ſic oīs
arboꝛ ⁊c. Ubi ſciendū ſcďm Cri.ꝙ poſtq̄ꝫ
dn̄s exēplificauerat de ſpinis ⁊ tribl'is in
qbus non reperiunt aliarum arboꝛū fru
ctus:ſubiūgit hic ď omni arboꝛe eſſe veꝛ.
⁊ Primo ponit exēplū affirmatiuuꝫ. Se

cũdo negatiuũ. ¶ Quãtũ ad affirmatiuũ
dicit. Sic oĩs arbor bõa ⁊c. Ubi ſciendũ
ꝙ ex h ꝙ h xp̃s facit mentionẽ de duabꝰ
arboribꝰ: bõa. ſ. ⁊ mala fuerũt aliqui here
tici q dixerunt duas naturas in mundo
vnã bonã a bono deo ꝯditã: ⁊ aliã malam
q̃ a malo deo ꝓceſſit: ſed h eſt hereticũ: q꞉
xp̃s nõ intelligit p duas arbores duas na
turas ſꝫ hoiem bonum ⁊ malũ qui tñ eſt
eiuſdem nãe ⁊ bone a deo condite. q꞉ iux
ta illud Geñ. 1. Uidit deus ꝯcta q̃ fecerat
⁊ erant valde bona. ¶ Quantũ ad exem
plũ negatiuũ dicit. nõ põt arbor bona ⁊c.
Ubi ſciendum quod quia aliquis poſſet
forte dicere ꝙ bonus homo poteſt fa
cere aliquos bonos fructus. ⁊ cum hoc
ẽt aliquos malos ſil'r ⁊ malꝰ iõ ẜm Cri.
xp̃s h ponit exẽpluꝫ negatiuũ. di. ꝙ non.
¶ Sciendũ ẽ ꝙ p arborẽ aliquo modo ẜꝫ
aliquos accipit nõ totꝰ homo: ſꝫ voluntas
hominis ex cuiꝰ bonitate vel malitia dr̃
hõ bonꝰ vel malꝰ: Radices bone volũta
tis ſunt amor bñ inflamãs ⁊ timor bñ hu
milians. Stipes ãt q oritur ex hac dupli
cata radice ẽ appetitꝰ ordinatꝰ ⁊ ſic iſtar
ſtipitis eſt rectꝰ ⁊ ĩc radificat in multos
ramos ẜm diuerſitatẽ multoꝝ bonoꝝ ap
petitiuũ. Folia ãt ſunt v̈ba q̃ aliq̃ oꝫ dice
re vt hẽatur res appetita. Flores vero ⁊
fructꝰ ſunt opa bona. Iſta volũtas ſic cõ
ditionata ẽ vna de arboribus de qbꝰ dr̃
Leuit. 26. Terra gignet germẽ ſuũ ⁊ põis
arbores replebũtur. Ecõuerſo reuolue p̃
dicta de mala volũtate de qua Leuit. 26.
Non profert terra germẽ nec arbores bo
na prebebũt. ¶ Sciendũ eſt ãt accipiẽdo
arborẽ ꝓ toto hoie vt ſupradictũ eſt ꝙ di
cere poſſumus ꝙ ſicut in arbore. 6. poſſu
mus ꝯſiderare. ſ. radicẽ q̃ cõmuniter eſt
amara. Stipitẽ q eſt erectus. Ramos q
ſunt extẽſi. Folia q̃ ſunt viridia. Flores q
ꝯmuniter ſunt albi ⁊ odoriferi. Fructꝰ qui
eſt dulcis ⁊ ſuauis. ſic in bono hoie inſtar
arboris oꝫ eſſe.

Radix amaritudis īterne ꝯtritionis.
Stipes rectitudis ſupne intentionis.
Rami latitudis miſericordie ⁊ ſubuẽtõis.
Folia viriditatꝭ gr̃e ⁊ dilectiõis.
Flores puritatꝭ ⁊ hõeſte ꝯuerſatiõis.
Fructꝰ vbertatꝭ virtuoſe opationis.
¶ Primo in bono hoie inſtar arboris oꝫ
eſſe radix amaritudis interne cõtritiõis.
Nam hõ cũ offendiſſe deũ ſe recolit. oꝫ de
offenſis ꝯtritionẽ hẽre. Ut ſic dicat de ip
ſo illõ Prouer. 12. Radix iuſtoꝝ proficiet
¶ Secũdo oꝫ eẽ ſtipes rectitudinis ſup
ne intentiõis. q꞉ qcquid facit oꝫ facere ad
laudẽ dei ⁊ recta intentiõe. Ut ſit ſtipes
candelabri de quo dr̃ Exo. 37. Equũ erat
opꝰ. 6. candelabroꝝ. i. 6. opum miſericordie
de qbus diſceptabit dñs in die iudicij cuꝫ
hoibus. tũc eqᵐ ſiue ꝯueniẽs dr̃ ꝙ de ſti
pite candelabri. i. recta intẽtione ꝓcedit.
¶ Tertio in ipſo debẽt eſſe rami latitudi
nis miſericordie ⁊ ſubuẽtionis indigẽtibꝰ
cõpatiẽdo ⁊ eis miſericorditer ſubueniẽdo
Ut de ipſo dici poſſit illud Iſa. 6. Erit in
extenſionẽ ſicut terebintꝰ ⁊ quercus que
expãdit ramos ſuos. q꞉ ſic ĩc ad vmbraꝫ:
ſic vir bonꝰ ad miſericordiã oꝫ ſe dilatare.
¶ Quarto in ipſo debẽt eſſe folia viridi
tatꝭ gr̃e ⁊ dilectiõis. Ut poſſit dici de ipſo
illõ Je. 17. Erit foliũ eius viride ⁊ in tpe
ſiccitatꝭ non erit ſollicitũ. q꞉ qui gratiã dei
in ſe conſeruat nõ oportet ꝙ tempore ſic
citatis. i. aduerſitatis ſit ſollicitus vt ſic
cetur per impacientiam: q꞉ per diuinam
gratiam roboratur. ¶ Quinto in ipſo d̃
bent eſſe flores puritatis ⁊ honeſte con
uerſationis: per bonam famam. Ut dicat
de ipſo illud p̃s. Iuſtus vt palma flore
bit. ¶ Sexto in ipſo debꝫ eſſe fructꝰ vber
tatis virtuoſe operatõnis. Ut ſic dici poſ
ſit de ipſo illud p̃s. Erit tanq̃ꝫ lignum ꝙ
plan. eſt ſecus decurſus aquarum. i. diuia
rum gratiarum. ꝙ fructum dabit in tem
pore ſuo. ¶ Homo igitur ſic bene condi
ctionatus poteſt dici 1ª arbor pulcherri

ma: cuius fructꝰ precepit dominꝰ tolli in
ſolẽnitatibus: de qua dr̃ leuit. 23. Sumetꝭ
fructus arboris pulcherrime ⁊ letabimi
ni coram dño deo noſtro. Naꝫ quãdo fru
ctus. i. opa boni hois: deo per angelos p̃
ſentant. tunc fit ſolẽnitas maxima ⁊ gau
dium ſpũale: qᵐ per hꝰi opera meruit hõ
vt introducatur ĩ gl'a. ¶ Sed lꝫ ſic homi
nes d̃berent eſſe ⁊c. tñ multi ſunt q iſtar
falſoꝝ ꝓphetarum non ſunt bone arbores
ſed adulterine ⁊ ſilueſtres facientes fru
ctum inutilem. Unde de ipſis dici poteſt
illud ſapie. 4. Adulterine plantatões nõ
dabunt altos radices nec ſtabile funda
mentum: q꞉ ſuper xp̃m non ſunt fundati
⁊ fructus illorum iutiles ⁊ accerbi ad mã
ducandum ⁊ ad nihilum apti. q꞉ nõ pñt
ad gloriam perducere: ſed magis p ipoꝝ
opa pẽam ſibi mereant eternã.

Tertia pars.

Equit. Omnis arbor que nõ fac
⁊c. Ubi tãgit ſeueritatẽ deterrẽ
tis ſupplicij pertimendaꝫ. ꝙ pro
bat punitõ cominata. Ubi ſciendum ꝙ q꞉
ẜm diuinam iuſticiam nullum malũ ipũi
tum. ⁊ q꞉ xp̃s nullam penam debitam di
xerat debẽdaꝫ falſis prophetis: iõ ẜꝫ Cri
ſoſto. in omel'. hic cominatur eis intollera
bilem pẽaꝫ. d. Oĩs arbor ⁊c. Et duo poſſu
mus hic conſiderare. ſ.
Punitionẽ crudeliter afflictiuã.
Concluſionẽ certitudinal'r oſtenſiuã.
¶ Quantũ ad primũ dicit Oĩs arbor ⁊c.
Ubi ſciendũ ẜm Criſo. in omel. ꝙ h xp̃s
duplicẽ penã inuit reproboꝝ. ſ. penã dam
ni: q꞉ excidentꝭ ⁊ ſepabuntꝭ a xp̃o ⁊ penam
ſenſus: q꞉ cremabuntꝭ in igne. Et h eſt ꝙ
dicit xp̃s Mat. 13. Exibunt angeli ⁊ ſepa
rabunt malos de medio iuſtoꝝ ⁊ mittent
eos in caminũ ignis ibi erit fletus ⁊ ſtri
dor dentiũ. ¶ Quantũ ad 2ᵐ. ſ. concluſio
nem certitudinal'r oſtenſiuã dicit. igitꝭ ex
fructibus eoꝝ cogno. eos. vbi ſciendũ
ꝙ ſicut fructꝰ eſt vltimũ ꝙ expectatꝭ de
arbore ſic p̃miũ vel pena eſt vltimũ ꝙ ex
pectatꝭ a bonis vel mal'. ⁊ ſic premiũ vel
pena põt p fructꝰ intelligi. Cõcludit igitꝭ
xp̃s ꝙ ex fructibꝰ eoꝝ. i. ex penis quas
ſuſtinebũt reprobi cognoſcentꝭ ꝙ non fue
runt boni. vñ p̃s. Cognoſcetꝭ dñs iudicia
faciẽs in op. ma. ſu. cõpre. ẽ pccõr. ¶ Sciẽ
dum eſt aũt ꝙ loquẽdo de 1ª arbore mora
liter inuenio triplices arbores. ſ.
Immũde carnalitatis cui maledicitur.
Humane cupiditatis ⁊ h abſcidit.
Supbe dignitatis ⁊ 1ª foditur.
¶ Primo inuenio arborem imunde car
nalitatis cui maledicitur. ⁊ h poteſt figu
rari per arborem de qua dicitur Mat.
21. ꝙ xp̃s veniens de bethania in Jeruſa
lem ⁊ videns fici arborem ſecus viam ve
nit ad eam ⁊ nihil inuenit in ea niſi folia
⁊ ait illi nunq̃ꝫ ex te fructꝰ naſcatur: ⁊
arefacta eſt continuo ficulnea. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ per illam arborem habentẽ
folia ſine fructu intelligitur homo deditꝰ
carnalibus deſiderijs. Nam ſicut contin
git aliquando ꝙ arbor ex nimia humidi
tate vel pinguedine non fructificat ſꝫ ſo
lum multiplicat in ramis ⁊ folijs ſic ho
mo deditus delitijs corporis fructus deo
gratioſos non poteſt facere ſed tantum
folia. i. aliquã apparentem delectationem
tranſitoriam que per folia que cito deflu
unt deſignatur. Non auertens tamen
cõminationem apoſtoli di. Ro. 1. Qui ta
lia agunt digni ſunt morte. Xp̃s igitur
veniens ad illam imundiſſimam arboreꝫ
querens aliquẽ bonum fructum non inue
nit niſi folia. i. delectationes carnales. Un
de talibus Sap. 3. Uacua eſt ſpes illoruꝫ
⁊ labores ſine fructu ⁊ inhabitabilia ope
ra illorum ⁊ tunc eam maledicit ſubtra
hens ab illa gratiam ſuaꝫ ⁊ ſtatim areſcit
quia ſubito venit mortis ſentẽtia per q̃ꝫ
ſiccatur ⁊ aridus fit pabuluꝫ ignis eterni
Unde Jero. in q̃daꝫ epiſtola. O q̃ꝫ accer
bus fructꝰ luxurie amarior felle crudelior

gladio. ¶ Secundo inuenio arborem
mundane cupiditatis: ⁊ hic abſcinditur.
⁊ hoc poteſt figurari per arborem quam
vidit nabuc. de qua dan. 4. videbā inqt ⁊
ecce arbor i medio terre ⁊ altitudo eius
nimia: magna arbor ⁊ fortis: ⁊ proceritas
eiꝰ cōtingens celū. aſpectꝰ eius erat vſqȝ
ad fines terre: folia eius pulcherrima: ⁊
fructus eius nimius: ⁊ eſca vniuerſoꝝ in
ea: ſubter eā habitabāt animalia ⁊ beſtie:
⁊ in ramis eius cōuerſabātur volucres ce
li ⁊ ex ea vexabat omnis caro: videbā in
viſione capitis mei ſup ſtratū meum: ⁊ ec
ce vigil. ⁊ ſanctus d̄ celo deſcēdebat ⁊ cla
mauit fortiter ⁊ ait ſuccidite arborem: ⁊
pcidite ramos eius: ⁊ diſpgite fructꝰ eiꝰ
fugiant beſtie q̄ ſubter eam ſunt: ⁊ volu
cres de ramis eius: verūtamen germē ra
dic̄ eius in terra ſinite: vt alliget vincl'o
ferreo ⁊ ereo. ⁊ cū feris ſit ps eiꝰ. ¶ Ubi
ſciendū ꝙ illam arborem ſic magnā ⁊ ple
nam fructibus: intellr homo diues ⁊ aua
rus qui ppter nimias diuitias ī altū ere
ctus: videt tangere celi cacumen: cuius
aſpectꝰ ad lucrū: dr eſſe vſqȝ ad termios
vniuerſe terre: q: auarꝰ p totum mūdum
cogitat lucrari: vel p vſuram vel per mer
catōes falſas: nunc in francia: nunc in an
glia: ⁊ ſic de diuerſis partibus mundi. Fo
lia eius. i. appentia eius inter hoies pul
cherrima p diuerſos appatus equoꝝ: ve
ſtimētoꝝ domiceloꝝ ⁊c. in quibꝰ tales di
uites gliantur. Fructꝰ eiꝰ. i. redditus ni
mius: q: d̄ diuerſis ptibus mundi veniūt
ſibi: d̄ alamania redditꝰ vſurarum d̄ fran
cia: mercatōum ⁊c. Eſca vo vniuerſorum i
hac arbore dr: q: multi de diuitijs talium
viuunt. Nam pecuniam ſuam mſtris aco
modant ⁊ diuerſimode vt ſupra vt ſemp
lucrent. Subter eā ducunt animalia habi
tare ⁊ beſtie. i. homines ſimplices ⁊ pau
pes quos volunt ſibi ſubiectos. In ramis
eiꝰ volucres celi. i. hoies aſtuti ⁊ diuites
⁊ potētes qui oēs ad illā arborem cōgre
gant ⁊ ipm aſſociāt: ⁊ oēs faciūt ſibi hono
rem. Nā qcunqȝ eſt diues: iſ eſt dñs quan
tūcunqȝ ſit genere ruſticus: qcunqȝ vero
eſt paup quātocunqȝ nobil' genere vilipē
ditur: ſed ſolū qui hȝ pecuniam honoratur
¶ Sed aduertat diues auarus quid dr
accidet ſibi. Nam vigil d̄ celo clamat vt
abſcindat arbor. Per im enim vigilē itel
ligit deꝰ pr qui non dormit: ſed ſemper
vigilat. Iſte clamat ꝙ arbor. i. homo aua
rus abſcindit per mortis ſniam. Nā quā
tūcunqȝ homo ſit diues ⁊ potens: tn̄ iſtaȝ
ſniam nō pōt euadere: q: iuxta illd̄ hebr.
9. Statutum eſt hominibus ſemel mori.
Nam multoc̄. quando homo ē in maiori
culmine: venit ſubito infirmitas: ⁊ in. 5.
diebus vel. 7. ſepelitur. Et tunc rami eiꝰ
i. potentia: ⁊ fructꝰ. i. diuitie. ⁊ folia. i. eius
apparatus extrinſecus diſperguntur. q:
quicunqȝ poteſt capere de ſuis diuitijs ca
pit: ⁊ tunc oēs tam diuites q̄ȝ pauperes
ipm fugiunt: q: ipm totalr derelinquunt.
nll's curans ipſiꝰ animam. ¶ Signanter
autem dicitur ꝙ de ia arbore germen re
manet: per quod intelligitur ꝙ anima q̄
imortalis eſt: ⁊ tamen ħ ſituatur in terra
dum ducitur in infernum. Ut verificetur
de ipſo illud Luc. 16. Mortuus eſt diues
⁊ ſepultus in inferno. Et ibi alligatur vin
culo ferreo ⁊ ereo. i. pena grauiſſima q̄ȝ
auarus ſuſtinebit. Et cuȝ feris erit ps eiꝰ
i. cum demonijs. Unde de tali dicit Gre
go. in quadam omel'. Auarus hic ardet
concupiſcentie. extuat multiplici cura cu
ſtodie. Et poſtmodum ardebit igne gehē
ne. ¶ Tertio inuenio arborem ſuperbe
dignitatis: ⁊ ia foditur: ⁊ hoc poteſt figu
rari per arborem de qua dicitur Luc. ſe
cundo. Arborem fici habebat quidaȝ plan
tatam in vinea ſua ⁊ venit querens fru
ctum in illa ⁊ nō inuenit. dixit autem ad
cultorē vinee: ecce āni tres ſunt ex quo
venio querēs fructum in ficulnea hac ⁊ n̄
inuenio: ſuccide ergo illam vt quid terrā

occupat. at iſ dixit illi. dñe dimitte illam
⁊ ħ anno vſqȝ dum fodiā circa iſtaȝ: ⁊ mit
tam ſtercora ⁊ ſi qdem fecerit fructuȝ: ſin
autem in futurū ſuccides eaȝ. ¶ Ubi ſciē
duȝ ꝙ p iſtam arborem intellr ſupbus q
nō conſiderās ſuam vilitatem ⁊ fragilita
tem nō ſe humiliat nec facit aliqueȝ bom
fructū: queȝ ds ſuccidi precipit: qn̄ ſibi mor
tem q̄ȝ euadere nō poterit cominat: cui tn̄
mltociēs ad pces aliquoꝝ bonoꝝ dat dila
tio dōec fodiat ⁊ mittant ad radices ſter
cora. i. donec ſuā fragilitatē ⁊ vilitatē de
ſignatam p fimū conſideret cogitās quia
de terra eſt ⁊ in terram debet reuerti. ⁊ ſi
quādo ħ conſideret ⁊ ſe humiliet ⁊ vellit
fructificare: recipit a deo in grām. Si vo
in ſuis malitijs pſeuerauerit ſuccidtur ⁊
traditur ignibus infernalibꝰ cōburendꝰ.
De ia ſupbia loquitur Ber. in quodā ſer
mone. d. Supbia de ſupnis celeſtibus ad
ymma pcipitat hūilitas ab ymmis ad al
ta leuat angl's d̄ celo ad terrā corruit: hō
de mūdo ad celum aſcendit:

Quarta pars.

Equit. Non omnis q dicit mihi
s dñe ⁊c. Ubi tangit felicitatē qe
tantis pmij apperēdam. ꝙ pro
bat retributio pparata. Ubi ſciendū ꝙ re
gnum celoꝝ ꝙ eſt nrm premiū non acqri
tur ex ſol' verb: ſed ex operibus virtuo
ſis: Un̄ Ier. Utrūqȝ enim di ſeruis neceſ
ſarium ē vt ⁊ opus ſermone ⁊ ſermo opi
bus cōprobetur. Secundū ħ igit hic duo
poſſumus cōſiderare. Primo qd ad acq
ſitionem pmij nō ſufficiat. 2o in q̄ acqſitō
ipſiꝰ cōſiſtat. ¶ Qm ad primū dicit. Nō
ois qui dicit ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ in oī actu
bono de ſe implicite repſentat xps tanq̄ȝ
prinm p ꝙ oia fiunt. iuxta illud Io. i. Oia
p ipſum facta ſunt. Pōt igit eſſe ꝙ aliqs
hēat honeſtatē vite exterioris: ⁊ tūc iſ di
cit xpo ſel' dñe. Hēat ēt veritatē doctrie:
⁊ locutiōis: ⁊ tūc dic̄ bis dñe. Hēat nihil
ominus bonitatē meritorie opatiōis: ⁊ tc̄
dicit ter. dñe. Ad habēdū regm celoꝝ nō
ſuffic̄ ꝙ dicat ſolum bis dñe. ſ. p honeſta
tem vite exterioris: ⁊ ēt per claritatē do
ctrine. Nam ſecundū apoſtolum. i. cor. 4.
Non enim in ſermone ē regm dei ſed ex
operibus virtuoſis. ¶ Uel poſſumꝰ dīe
ꝙ in homine poſſumus conſiderare tres
actus. ſ. cogitatiōem locutiōeȝ ⁊ operatō
nem. qn̄ igitur aliquis in corde bonū cogi
tat: ſel' dic̄ dñe. quādo corde cogitat ⁊ ore
dicit: tūc dic̄ bis dñe. quādo vero cogitat
cord ore dicit: ⁊ ope fac̄: tūc dicit ter dñe.
Ad acquirend regm celorum nō ſuffic̄ tm̄
dīe bis dñe. i. ſolum credere ⁊ loq vel do
cere. q: iuxta illud Iac. 3. Fides ſine opi
bus mortua eſt. Un̄ de talibus ty. i. Con
fitentur ſe noſce deū factis autem negāt.
¶ Quantū ad ſecundū. ſ. in quo acqſitio
pmij conſiſtat dicit. ſed q fac̄ volūtatē ⁊c.
Ubi ſciendū ꝙ ſic̄ nō omnis via duc̄ ad
vnū terminū ſic nec ois modꝰ viuēdi duc̄
ad regm celoruȝ. dīe igitur nō eſt via ſuf
ficiens ducēs ad regm celorum ſed opera
bona que qdeȝ fac̄ ſeruādo diuina pcepta
Un̄ Io. 3o. Si ħ ſcitis: beati eritis ſi fece
ritis ea. Ad q̄ȝ beatitudinē ⁊c.

¶ Dñica. 8a. poſt peñt. euam. 49m.

H Omo qdam erat diues q
hēbat vilic̄ ⁊c. luc. 16. Nos
videmus p experientiā ꝙ
quādo alicui cōmittitur ali
cuius magni thauri guber
natio ⁊ diſpenſatio: ꝙ ſi iſ cui cōmittitur
crederet ſe nō debere ratiōem reddere do
mino q ſibi theſaurū cōmiſit: multoc̄. for
te illud indebite diſpēſaret: ſed quādo ſit
certitudinaliter ꝙ neceſſe hȝ reddere ra
tioneȝ dño exigenti: tūc ē magis ſollicitꝰ
de cuſtodia thauri. ꝙ ſi oppoſitum facert
eſſet grauiter increpādus: ⁊ vt ħ diligē
tius faciat: ſibi eſt vtile: vt condictōes do
mini ſui ad memoriā reducant oſtenden
do ꝙ potētiā eius nō poterit euadere qn
reddat debitam rationem. ¶ Uidemus

etiam ꝙ inter alia q̄ ſunt vtilia homini ē
virtus ꝓuidentie q: teſte Greg.i ol'.min⁹
iacl'a feriunt q̄ prouidentur ⁊ nos tollerabi
lius mūdi mala ſuſcipimus ſi ꝯtra h̄ per
ꝓuidentie clipeum munimur. Homo igiẗ
in aliqua ꝓſperitate exñs: ignorãs quid
ſibi ſit in futurū: debet dum ē in ſtatu ꝓ
ſpero: ſibi ꝓuidere ſollicite: vt ſi quādo in
digentie tp̄s aduenerit: ſciat vbi poſſit
habere recurſum. ¶ Videm⁹ etiā ꝙ offi
ciū boni magiſtri ē inſtruere ſuū diſcipu
lum nō ſolū ad p̄cauendū errores ⁊ picu
la que in ſcia poſſunt accidere: ſed vt poſ
ſit ad obitum ⁊ pfectum finem ſcientie p
uenire. ¶ Xp̄s igiẗ noſter pr̄ ⁊ magiſter
⁊ dñs: ſciens nob̄ a deo magnū theſaurum
cōmiſſū: q: omnia que habemus: ⁊ ſcim⁹
magis ſolliciti in cuſtodiēdo ipſum ⁊ d̄bi
te diſpenſando: nos reddit attentiſſimos
de ratiōe reddenda denūciando piculum
imminens oppoſitū facienti: oñdens nihil
ominus magnitudinē dñi: cuius examen
nullatenus poterimus p̄terire. ¶ Sciēs
etiam ꝙ dū in h̄ mūdo viuimus poſſum⁹
nob̄ ꝓuidere quid habeam⁹ in a°: docet
nos habere ſollicitā prouidentiā de operi
bus pietatis: oſtendēs nihilominus ꝙ ex
ipſis acquirimus gloriā padiſi. Et h̄ eſt ꝙ
nob̄ inuit in euāgelio hodierno in quo tā
git quattuor euidēter.ſ.

Seruiētis magnitudinē in diſpenſando.
Preſidētis ſeueritatē in iudicādo.
Procurātis ſagacitatē i ꝓuidendo.
Ammonētis bñignitatē in inſtruēdo.

¶ Primū probat accuſatō ꝓul'gata. 2ᵐ ci
tatio feſtinata. 3ᵐ remiſſio relaxata. 4ᵐ
expoſitio applicata. Primū in prin. 2ᵐ
ibi. Et vocauit 1ᵐ ⁊c. 3ᵐ ibi. Ait autē vili
cus intra ſe ⁊c. 4ᵐ ibi. Et ego dico vob̄
facite ⁊c.

Prima pars.

Q Vantū ad primū vbi tangit ⁊c.
ꝙ ꝓbat ⁊c. dicit. Hō qdā erat di
ues ⁊c. vbi ſciēdū ꝙ pccm̄ alic⁹
alī p̄t eſſe ocl'tū: alī̄ pblicū. ſi ocltū fuerit:
dꝫ corrigi i oclto ⁊ ſi ſic correctus ſe emē
dauerit: nō oꝫ vt peccatū ſuū amplius ac
cuſetur cum oīs correctio ⁊ accuſatio ad
h̄ ordinari principal'r debeat vt emēdatio
ſequatur. quē modū tenendum docet nos
xp̄s qñ dicit petro Mat. 18. Si peccaue
rit in te frater tu⁹: vade ⁊ corripe eū iter
te ⁊ ip̄m ſolum ſi te audierit lucratus es
fratrē tuū. Si vero pccm̄ ſit publicum: q:
ex hoc peccāo d̄dit alijs malū exemplū:
ne forte ſi peccatū impūitū remaneret: eſ
ſet alijs occaſio delinquēdi: dꝫ publice ac
cuſari non quidē liuore inuidie ſꝫ amore
iuſtitie ⁊ pp cōem vtilitatē. Qui modus
nobis innuitur Leuit. 19. Vbi dr̄. Nō ode
ris fratrē tuū in corde tuo ſed publice ar
guas eū ne habeas ſup illo peccatū non
queras vltionē nec memor eris iniurie
fratrū tuoꝝ. ¶ Sciendū eſt āt ꝙ ad accu
ſationē alicui⁹ peccātis q̄ttuor requiruntur
inter aª. ſ. ꝙ ſit aliqs p̄ſidēs q poſſit corri
gere. aliqs ſubdit⁹ q poſſit deficere. aliqs
denūciās q poſſit h̄ dicere. aliq̄ cā q̄ poſſit
ſufficere. Secundum h̄ igitur hic quattu
or poſſumus conſiderare. ſ.

Dominum preſidentem.
Subditum obſequentem.
Noticiam euidentem.
Cauſam aggrauantem.

¶ Quantum ad primum dicit. Hō qda
erat diues. Vbi ſciendum quod in homi
ne q debet aliū iudicare debet: eſſe ſapien
tia ne deficiat p ignorantiam debet eſſe
ſufficientia ne corrumpatur pecunia. Nam
ꝓpter ignorantiam multi dant falſas ſen
tentias pp ꝙ Is. 28. Sacerdos ⁊ ꝓpheta
neſcierunt vidēre ignorauerūt iudiciū. Pro
pter pecuniā ēt multi iuſtū iudicium per
uertunt: iuxta illud ꝓuer. 17. Munera d̄
ſinu ipius accip̄ vt puertat ſemitas indi
cij. ideo oꝫ ꝙ 1ᶜ qui p̄ſidet habeat ſapien
tiam: ⁊ h̄ datur intelligi in h̄: ꝙ dr̄ homo: q:
iter alias creaturas ē ſapiētie capax. Vñ

eccl'aſtes. 8. Sapiētia hōis lucēt i vita ei⁹
oportet ēt ꝙ nō habeat indigentiā: ⁊ h̄ da
tur intelligi p h̄ ꝙ dicitur diues. ¶ Sciē
dum eſt aūt loquēdo ſpirituali'r ꝙ per illū
hoiem diuitem intell'r deus: qui lꝫ homo
dici poſſit inquantū naturam humanā aſ
ſumpſit iuxta illud phil'. 2. Semetipſū exi
naniuit formā ſerui accipiens in ſimilitu
dinem hoium factus ⁊ habitu inuentus
vt homo tñ hic ſingulariter homo dr̄ ad
denotādum familiaritatē cū homine vt
ex h̄ amplius diligatur: Nam videmus na
turaliter ꝙ filia ceteris parib⁹ diliguntur.
¶ Vñ eccl'es. 13. Omne al' diligit ſibi ſile
Dicitur aūt diues: q: iuxta illud ps. Dñi
ē terra ⁊ ple. eius or. ter. ⁊c. Vñ poteſt di
cere ꝓuer. 8. Mecū ſunt diuitie ⁊ gloria.
¶ Qᵐ ad ſecundū. ſ. ſubditū obſequētē
dicit. qui hēbat vilic̄. Vbi ſciendū ꝙ ſecū
dum Glo. vilicus dr̄ ville cuſtos: tñ hic
accipitur ꝓ yconomo. Vñ Bed. Villic⁹
quippe vill' gubernator eſt: vñ ⁊ a villa
nomen accep̄. yconomus aūt tam pecūie
q̄ꝫ frugum ⁊ oium q̄ habet dñs diſpenſa
tor eſt. ¶ Sciendū eſt aūt loquēdo mora
liter ꝙ per iᵐ villic̄ vel diſpenſatorē in
telligitur quilꝫ homo q debꝫ eſſe fidel' diſpē
ſator bonorū que recep̄ a deo. Propter ꝙ
i. cor. 4. Sic vos exiſtiet vt miniſtros xp̄i
⁊ diſpēſatores miniſterioꝝ dei. Sciendū
eſt aūt ꝙ hō inter alia dꝫ. 3ª. ſibi collata a
dño fideliter diſpenſare. ſ.

Bōa nature ſe ip̄m regl'ando.
Bona fortune paupibus erogādo.
Bona gr̄e ſocios inſtruēdo.

¶ Primo bona nature ſe ip̄ꝫ regulādo.
Nā hō corp⁹ ⁊ aiaꝫ ⁊ potētias tam corpo
rales q̄ꝫ aiales: q̄ꝫ ēt intentiuas: tūc bene
diſpenſat qñ ipis nō vtitur ad laſciuiā ſꝫ ad
dī ſeruiciū: Vt ſit bonus diſpēſator regis
achab d̄ q̄ dr̄. 3. re. 18. ꝙ vocauit achab ab
diā diſpēſatorē dom⁹ ſue. abdyas āt time
bat doᵐ valdē. Vbi ſciendū ꝙ p achab re
gē q interp̄tatur firmitas p̄rn̄itatꝫ: intell'r
xp̄s q inq̄ꝫtū ē hō ē fr̄ nr̄: inquātū vō d̄s:
pr̄. Per abdyā āt q interpretatur ſu⁹ dñi: i
tell'r qlꝫ hō q dꝫ eſſe ſu⁹ xp̄i. Sic igiẗ ab
dyas erat diſpēſator dom⁹ achab: ita qlꝫ
dꝫ eſſe fidel' diſpēſator xp̄i ſe ip̄m regl'an
do. Vt iſtar abdye deū filialiter timēdo
caueat ſibi a mal' ⁊ firmiter pſiſtat i bōis.
iuxta illd̄ eccli. 2. Fili accedēs ad ſuitutē
dī ſta i iuſticia ⁊ timore ⁊ p̄para aiaꝫ tuā
ad tēptatiōem. ¶ 2° hō dꝫ fidel'r diſpēſa
re bōa fortūe: pau. erogādo. Nā hō diti
as ⁊ aª bōa terrēa tūc bñ diſpēſat qñ idi
gentib⁹ ſubuēit in neceſſitatib⁹. Vt ſic ſit
ioſeph d̄ q̄ ſiliali'r dr̄ gn̄. 44. ꝙ cū fratres
Joſeph eſſent i indigētia pcep̄ diſpēſato
ri dom⁹ ſue. d. iple ſaccos eorū frumēto
quantū poſſunt cape: ⁊ pecuniā ſinguloꝝ
in ſummitatē ſacci. vbi ſciendū ꝙ p ioſeph
q appellat⁹ ē ſaluator egypti: intell'r xp̄s
q fuit ſaluator mūdi. Per diſpēſatorē ve
ro ei⁹: qlꝫ hō fidel'. Per fr̄es vō Joſeph
in neceſſitate poſitos: intelliguntur paupes
indigētes. xp̄s igiẗ p̄cip̄ diſpēſatori. i. cui
libꝫ fideli. ꝙ ipleat ſaccos indigentiū fru
mēto. i. d̄ reb⁹ ſuis eis ſubuēiat. Ad ꝙ ad
monet ꝓuer. 3°. vbi dr̄. Honora dominū
de tua ſubſtantia ⁊ de primicijs oium fru
gum tuarū da paupibus: ⁊ implebuntur or
rea tua ſaturitate ⁊ vino torcularia tua
reddundabūt. ¶ Tertio homo debꝫ eſſe
fidelis in diſpēſando bona gratie ſocios
inſtruendo: que quidem tunc bene diſpen
ſat quādo ſimplices ⁊ ignorātes inſtruit
in via veritatis ⁊ fidei. Ad ꝙ nos ammo
net pe. i. cañ. ſua. 4. c. Vnuſquiſqꝫ ſicut ac
cepit gratiam in alterutrum illam admi
niſtrantes ſicut boni diſpenſatores mul
tiformis gratie dei. Sed licet ſic eſſe
deberet: Audi tamen quid conqueren
do dicit Apoſtolus. i. cor. quarto. Hic in
quit iam queritur inter diſpenſatores
vt fidelis qs inueniatur. Nam pauci ſunt q
bona naturalia diſpenſent fideliter ſe a
vitijs refrenando: ſed magis in ipſis

delectando:bona ẽt tpalia indigentibus
ſubueniẽdo:ſꝫ magis ſibi tenaciter retinẽ
do: bona etiã gratuita alios inſtruendo
ſꝫ magis occultãt in ſeipſis grãm alijs i
uidẽdo.¶ Quantũ ad tertiũ.ſ. noticiam
euidentẽ dicit.⁊ h̃ diffa.eſt ⁊c. Ubi ſcien
dum ꝙ diffamatio aliqñ ſumit̃ pro abla
tione bõe fame eo modo quo duo ſenes
ĩpudici diffamauerunt ſuſanã de falſo cri
mine ſicut hẽtur Dan.14.⁊ illud eſt pccm̃
grauiſſimũ.Quia enim dr̃ eccliaſtici. 41.
Curã hẽ de bono noie: h̃ eni magis pma
nebit tibi q̃ꝫ mille theſauri magni ⁊ pre
tioſi iõ pccm̃ infamie eſt grauiter punien
dũ.¶ Aliqñ accipit̃ diffamatio pro dimĩ
gatione bone fame vel alicuiꝰ magni ope
ris iuxta ꝙ dr̃ Mat.i. de quodã leproſo
quẽ curauit yh̃s ꝙ egreſſus cepit p̃dica
re ⁊ diffamare ſermonẽ.⁊ tal' nõ eſt pccm̃
¶ Aliquando' autem accipitur diffama
tio ꝑ notificatione ſceleris publice perpe
trati:eo modo quo dictũ eſt ab ipijs d̃ iu
ſto Sapi.2.Improperat nobis pccã legis
⁊ diffamatus i nos pccã diſcipline nr̃e. ⁊
illud ſi fiat bona intẽtione.ſ.zelo correctio
nis delinquẽtis.non rancore inuidie vel
odij nõ eſt pccm̃: ⁊ iſto modo dr̃ h̃ ꝙ vili
cus fuit diffamatꝰ.iuxta ꝙ in ſimili dicit̃
dñm dixiſſe hẽre Gen. 18. Clamor ſodo
moꝝ ⁊ ãmorreoꝝ multiplicatũ eſt ⁊ pccm̃
coꝝ aggrauatus ẽ nimis. ¶ Quantũ ad
quartũ.ſ.cãꝫ aggrauantẽ dicit. quaſi diſſi
paſſet bona ipſius.Ubi ſciendũ ꝙ cã ſuffi
ciens accuſationis vilici fuit ꝙ res alie
nas ſibi cõmiſſas indebite diſpẽſauit:⁊ iõ
dr̃ quaſi diſſip.⁊c. ¶ Sciendũ eſt autẽ ꝙ
hõ dr̃ diſſipare bona q̃ deus dedit ei que
uis ſint qñ ipſa ad ꝯtrariũ vſum ordinant
q̃ꝫ deus qui contulit.Uñ Tho.Cum non
exercemus diſpenſationẽ opum ad libitũ
dñi ſꝫ ad ꝓprias illecebras: cõmiſſis abu
timur:criminoſi vilici ſumuſ.¶ Secũdũ
hoc igit̃ dicũtur homines diſſipare.
Bona naturalia carnal'r conuerſando.
Bona tpalia prodigal'r expendẽdo.
Bona gratuita fraternal'r inuidẽdo.
¶ Primo diſſipare bõa naturalia carna
liter cõuerſando.Nã qui ſe dant delitijs
corporis ſenſualitatẽ ſequẽdo dicũtur bõa
naturalia diſſipare. Uñ de talibus dicit̃
Nee.1.figuratiue. Murus ieruſalẽ diſſi
patus eſt ⁊ porte eius cõbuſte ſunt igni.
¶ Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ ciuitatẽ Jeruſalẽ itel
ligitur hõ in quo iſtar ciuitatꝭ:deberet eẽ
ciuium vnitas ⁊ tranqlitas pacis:ꝙ qdẽ
tunc eſt in hoie quãdo ſenſualitas obedit
rõni:quando v̓o ſenſualitas dñatur: tunc
dr̃ murus diſſipatus ⁊ porte ſuccẽſe:quia
ſicut diſſipato muro ⁊ portis ablatꝭ ciui
tas remanet debilis:ſic qui ſeqtur carnis
deſideria:non ſolum ad reſiſtendũ pecca
tis efficitur d̃bilis:ſed ad ipm intrãt om
nium genera peccatoꝝ. ¶ 2° dicunt̃ diſſi
pare bõa temporalia ꝓdigal'r expẽdẽdo
Nam q al'r ipa expẽdunt q̃ꝫ debeant: di
cunt̃ mali diſpenſatores. Et iſti pñt figu
rari per filium ꝓdigum:d̃ quo Luc.15. dr̃
ꝙ diſſipauit ſbam ſuam viuendo luxurio
ſe.¶ Ubi ſciẽdum ꝙ per i^m filium prodi
gum recedẽtem a patre:q ſbaꝫ diſſipauit
intell'r qlibꝫ qui per pccm̃ recedẽs a deo
res ſibi cõceſſas non diſpenſat vt d̃beret
vtiliter.ſed in dãnum aie ſue. ¶ 3° dicun
tur diſſipare bona gratuita fraternaliter
iuidendo.Nam q ꝓximis inuidẽdo eos
non hedificant. ſꝫ abſcondũt talentum a
deo eis collatum:dicunt̃ mali diſpenſato
res.Unde d̃ talibus figuratiue dr̃ Jere.
1.Comederũt Jacob deuorauerunt eum
⁊ conſumpſerunt i^m ⁊ decus eius diſſipa
uerunt.¶ Ubi ſciendum ꝙ ꝑ Jacob itel
ligitur quilibꝫ ꝓximus: quem hõ tũc dr̃
deuorare ⁊ conſumere:qñ ꝓꝑ iuidiam ip
ſum non hedificat vt deberet. Ex quo dr̃
decus eius diſſipare: q: ſibi non cõicant
ſua bona gratuita vt ex ipſis poſſit profe
ctum aliquẽ recipe vel d̃corẽ.¶ De iſtis
qui ſic tripl'r male diſpẽſant bõa dñi ſui

dicitur figuratiue a dño Je.12.Paſtores
demoliti ſunt vineam meam:ꝯculcauerũt
ꝑtem meam:dederũt proportiõem deſide
rabilem in deſertum ſollitudinis: poſue
runt eam in diſſipatiõeꝫ.¶ Ubi ſciendũ
ꝙ per illos paſtores itelligi poſſunt oẽs
homines huius mũdi.q: ſic paſtores ſuũ
gregeꝫ gubernãt ne rapiat̃ a lupis:ſic ipi
debent gregem potentiaꝝ gubernare ſol
licite:ne lupus.i.dyabolus eos inuadat
attrociter ⁊ ad peccandũ inducat.Ut poſ
ſint dr̃e illd̃ geñ.46. Ueri paſtores ſumꝰ
ſerui tui ab infantia nr̃a vſq̃ꝫ ad preſens:
⁊ nos ⁊ patres noſtri.¶ Licet tñ ſic eſſe
deberet:audi tñ quid ſequit̃ multi demo
liti ſunt vineã meam:⁊ h̃ quantũ ad illos
qui diſſipãt bona naturalia:q: per vineaꝫ
in qua ſunt multe vites intelligit̃ homo i
quo ſunt multe potẽtie naturales:quas d̃
moliri dicunt̃ quãdo ad dei beneplacituꝫ
non vtunt̃.ſequit̃: ⁊ cõculcauerunt ꝑtem
meam.⁊ h̃ quantũ ad illos q diſſipant bo
na tẽporalia.Nam ꝑs q̃ꝫ deus dicit ſuam
ſunt res tẽporales q̃ dei ſunt:quas nob̃ cõ
ceſſit ad vſum:quas tunc hoies ꝯculcant:
qñ non in operibus miſericordie: ſed ad
oſtentatiõem prodigal'r expendũt.Ut ſic
quilꝫ illorum ſit 1ª ferox beſtia de qua dr̃
dañ.7.ꝙ hẽbat dentes ferreos magnos
comedẽtes:atq̃ꝫ cõminuens:⁊ reliqua pe
dibus cõculcans.ſequit̃:dederũt portiõem
meã in deſertũ ſollitudinis ⁊ h̃ quantũ ad
illos q diſſipant bona gratuita q: ꝑ illaꝫ
portionem intelligunt̃ dona gr̃e que iter
alia ſunt placibilia d̃o:que nob̃ dedit: vt
de eis fructũ nob̃ ⁊ alijs faciamꝰ que tũc
hoies dant in deſertũ ſollitudinis:qñ de
ipſis nihil fructificãt.Ut de ipis dici poſ
ſit illd̃ ps.Errauerũt in ſollitudine in iaq̃
viam ciuis hi:non inuenerũt.

Secunda pars.

Equit̃.Et vocauit i^m ⁊c.Ubi tã
git ꝓſidentis ſeueritatem in vi
dendo ꝙ probat citatio feſtina
ta.Ubi ſciendum ꝙ dñs cuꝫ aliqs accuſa
tur:non oꝫ p̃cipitanter ad ſententiãduꝫ ꝓ
cedere:ſed ipm ꝑſonaliter ad ſe citare:ipꝫ
ꝑſonaliter increpare:cãm diligẽter inue
ſtigare:penã acriter nũciare.Scdm̃ h̃ igi
tur hic quattuor poſſumꝰ ꝯſiderare.ſ.
Citatiõem cõuenienteꝫ.
Increpatiõem euidentem.
Inueſtigatõem ſufficiẽtem.
Cominationem ꝑterrenteꝫ.
¶ Quãtũ ad primũ dicit.Et vocauit i^m:
Ubi ſciendũ ꝙ d̃s aliquãdo vocat hoiem
ꝑ internã inſpiratiõem:aliquãdo ꝑ exter
nam p̃dicationem:aliquãdo ꝑ infirmitatẽ
⁊ afflictiõem:aliquãdo ꝑ mortẽ.Uñ Cri.
Cottidie talia ꝑ effectus nob̃ excl'at dñs
oſtendẽs nob̃ fruentem in meridie ſoſpi
tate:poſtq̃ꝫ aduеſpaſcit exinanitũ: ⁊ a^m
inter prandia ſpirãtem:⁊ diuerſi diuerſi
mod̃ ab hac vilicatiõe diſcedimꝰ.¶ Sciẽ
dum ẽ aũt ꝙ d̃s multipl'r vocat pccõrẽ.ſ.
Ad attentã circõſpectionem.
Ad ꝑfectam emendatõem.
Ad rectam operatiõem.
Ad eternam retributiõem.
¶ Primũ ipm vocat ad attentã circon
ſpectionẽ.Nam qñ deus videt hoiem ex
fragilitate ſua lapſum in peccatũ: ſibi cõ
patitur:⁊ ipm vocat vt eius ſtatũ cõſide
ret vilem:⁊ miſerũ ⁊ a peccato reſurgat.
Hoc ãt fuit figuratũ geñ.3.vbi ſnial'r dr̃
ꝙ cũ adã peccaſſꝫ ⁊ cognouiſſꝫ ſe nudũ ab
ſcondit ſe a facie dñi quem d̃s vocauit.d.
adã vbi es?q ait:vocẽ tuam audiui i padi
ſo:⁊ timui eo ꝙ nudus eſſem ⁊ abſcondi
me.¶ Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ adã qui interpre
tatur terrenus:q cõtra p̃ceptum dñi fecit
intell'r quilꝫ qui ꝓꝑ amoreꝫ rerũ tempora
lium:nõ timet offender̃ deũ:q poſt pccm̃
inſtar adã nudus remanet:q: expoliatus
gr̃a:q a facie dñi abſcondit̃.¶ Q: pccm̃
eſt obſtaculũ impediẽs viſioneꝫ d̃i iuxta
illud Jſ.59.Iniqtates vr̃e diuiſerũt iter
vos ⁊ deum vr̃m ⁊ pccã vr̃a abſconderũt

faciem ſuam a voƀ. Deꝰ aūt piꝰ ⁊ miſeri
cors vidēs hoiem ſic per peccatū deiectū
ipm vocat vt condictōem ſuam attēte cō
ſideret. d. vbi es. q. d. ꝯſidera miſer i quo
ſtatu peccando es. Naȝ prius ex ño i gra
tia aīa tua erat libera: ⁊ nunc eſt fcā dya
boli ſerua: ⁊ que priꝰ erat mihi cōiuncta
per grām: eſt coniuncta dyabolo p culpā:
⁊ que erat ordinata ad gloriam: nunc ordi
naṫ ad penam. conſidera igitur qualis ſit
iˢ mutatō vt ad me dimiſſo dyabolo reū
tario: q̄ȝ vocatōem tam piam conſiderās
miſer peccator non dȝ in peccato vt obſti
natus remaneṫ: ſed ad deum reuerti. Ad
ꝙ admoneṫ eccl'aſtici. 17. vbi dṫ. Conuer
tere ad dñm ⁊ relinque peccata tua. ¶ 2°
ds vocat peccatorem ad perfectā emēda
tōem. Nam poſtq̄ȝ ds vocauit hominem
ad ſui conſideratiōe ipm vocat ad ſatiſfa
ctōem de offenſis. Hoc autem fuit figura
tum Iſ. 22. vbi dṫ. Et vocabit dominꝰ exer
cituum in die illa ad fletum ⁊ ad plāctum
⁊ ad caluiciū ⁊ ad cigulū ſacci. ¶ Ubi ſci
endum ꝙ vno modo p fletuȝ ⁊ planctum:
itell'r amara contritio. Per caluiciᵐ p ꝙ
frōs diſcoopitur: aperta confeſſio p cigl'ȝ
āt ſacci perfecta ſatiſfactō. ¶ Ul' alio mō
ds vocat hoiem ad plāctū p culpaꝝ ꝯtri
tōem. Nā qui dum offendit dȝ per amari
tudinē peccata plāgere. vt dicere poſſit il
lud michee. 1. Plāgam ⁊ vlulabo: vadam
ſpoliatꝰ ⁊ nudꝰ: faciā plāctū velō draconū
⁊ luctū: q̄ſi ſtructōum. Uocat ēt ad caluici
um p vāitatū dpoſitōem. Nā ſic qñ hō cal
uus efficiṫ: cadit capiṫ ornamētū: ſic pec
cator volēs deo recōciliari: dȝ ornamenta
⁊ alias vāitates dponeṫ. vocat ēt ad cigu
lum ſacci p ꝓpriam vilificatōeȝ ⁊ p pecca
toꝝ cohibitōeȝ. q: p ſaccū itell'r vilitas ho
minis: p cingl'ȝ v̄o peccatoꝝ cohibitō. Ut
ſit d numero illoꝝ d q̄bus Iſ. 15. In triuijs
eiꝰ accīcti ſunt ſacco: ⁊ in plateis eiꝰ hois
vlulatꝰ. Nā q in triuijs peccauit p luxuriā
auariciā vel ſupbiā: pȝ vilitatē ſuā cogno
ſcēdo ⁊ ſe reſtrigēdo accingi ſacco: ad pec
candum ſe vlterius non laxando. ¶ Ter
tō vocat peccatorem ad rectam opatōem
vt ſe exerceat i opibus bonis. ⁊ hoc fuit fi
guratum Iſ. 41. vbi dṫ. Suſcitauit ab ori
ente iuſtum: vocauit eum vt ſequereṫ ſe.
¶ Ubi ſciendum ꝙ per orientem vbi ſol
oriṫ q mundus illumiat: intell'r ſps ſ. gra
tia illuminans aiam viatoris. Per iſtam
igitur grām: ds hoies ſuſcitat: quādo ipȝ
elleuat a peccato in q̄ non vult ꝙ ocioſus
pmaneat: ſed ipm vocat ad ſuam ſequelā
Unde Luc. 9. Si qs vult venire pꝰ me ab
neget ſemetipſum ⁊ ſequaṫ me. ¶ Quar
to vocat peccatorem ad eternam retribu
tōem: iuxta illud. 1. pe. 5. Deꝰ autem om
nis grē q vocauit nos in eternam ſuā glo
riam. Propter ꝙ apoſtolus. 1. theſa. 2. te
ſtificati ſumꝰ vobis vt ambularetꝭ digne
deo qui vocauit nos in ſuum regnū ⁊ glo
riam. ¶ Sed lȝ ſic ds homies vocet: tamē
multi nolunt venire d q̄bus conqueritur
ꝓuer. 1. d. Uocaui ⁊ renuiſtis: extēdi ma
num meam ⁊ non fuit q aſpiceret: dſpexi
ſtis omne conſilium meum: ⁊ icrepatōes
meas neglexiſtis. Unde de talibꝰ Iere.
Percuſiſti eos ⁊ nō doluerunt: attri
uiſti eos ⁊ renuerunt accipere diſciplinā:
indurauerunt facies ſuas ſupra petram ⁊
noluerunt reuerti. ¶ Sed tamē aduertāt
quid eis accidit: q: finaliter priuabunṫ re
gno celoꝝ: quod fuit figuratum in regina
vaſti. de qua ſimaliter dicitur Heſter. 1. ꝙ
cum rex Aſſuerus vocaſſet per nuncios
ſuos reginam vaſti vt veniret ad eum:
renuit ⁊ regis imperium contempſit: pro
pter ꝙ fuit contra ipſaȝ data ſententia vt
regno irreuocabiliter priuaretur. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ per regem Aſſuerum q bea
titudo interpretatur. intelligitur deus q
eſt beatitudo noſtra. Nam teſte Io. 17. hi
eſt vita eterna vt cognoſcant te ſolum de
um ⁊ quē miſiſti yhm xpm. Per vaſti v̄o
q̄ debebat eſſe regi ſubiecta: intelligitur
quilibet hō q dȝ eē ſubiectꝰ ⁊ obediēs do
iſtū multociēs deꝰ vocat vt ſibi obediat
⁊ ſe exerceat in opibus bonis: q tñ inſtar
vaſti ipm deſpicit nec vult ad eiꝰ manda
tū venire. Uñ de ipſo pōt deꝰ dicere illō
2. Re. 19. Seruꝰ meus contēpſit me. Tñ ad
uertat miſer ꝙ ſicut vaſti ob hi fuit regno
terreno priuata ſic ipſe priuabiṫ regno ce
loꝝ ⁊ conſortio angeloꝝ. Quia eis dicit
xps Mat. 21. Auferṫ a vobis regnū dei
⁊ dabiṫ genti faciēti fructus eiꝰ. ¶ Quā
tum ad ſecundū. ſ. increpationē euidentē
dicit. ⁊ ait illi qd h au. de te vbi ſciendū
ꝙ ſicut dñs tpalis poſtq̄ȝ ſibi diffamatus
eſt eiꝰ aliqs ſuus ipm ad ſe vocat ⁊ ipm
euidēter increpat. dī. qd h au. de te vt ex
increpatiōe facta cognoſcat dñȝ non late
re ꝙ fecit malū: ſic deus hoiem cui dedit
bona naturalia: tpalia: ⁊ gratuita vt ipſa
ꝯuenienter diſpenſet: qñ videt ꝙ ipſa diſ
ſipat ipm euidēter redarguit. d. qd h au.
de te. q. d. h non habebas a me. Unde. 1.
cor. 5. Quid habes ꝙ non accepiſti. q. d.
nihil. ⁊ ideo debuiſti omnia fideliṫ diſpen
ſare. ¶ Quantum ad tertiū. ſ. inueſtiga
tionem ſufficientem dic. redde rōnem vi
li. tue. Ubi ſciendum ꝙ ſic dominus tem
poralis de rebus ſuis commiſſis alicui
exigit debitam rationem: ſic deus ab ho
minibus. Unde. 1. pe. 4. Reddent ratio
nem ei qui paratus eſt iudicare viuos
⁊ mortuos. Deus enim exiget rationem
ab hominibus quomodo bona eis cōceſſa
tam naturalia q̄ȝ tēporalia: q̄ȝ ēt gratuita
diſpenſauerit in hoc mundo: cogitādo: lo
quendo: ⁊ opere exercendo. iuxta illud ſa
pie. 1. In cogitationibus enim impij inter
rogatio erit. Et hoc quantū ad cogitatō
nem cordis. Sermonᵐ autem illius audi
tio ad deum veniet. Et hoc quantū ad lo
cutōem oris: ⁊ ad correctionem iniquita
tum illius. Et hoc quantum ad executio
nem operis. Unde ſapie. 6. Altiſſimus in
terrogabit opera noſtra ⁊ cogitationes
ſcrutabiṫ. ¶ Sȝ quam rationem reddere
poterūt ſuperbi: auari ⁊ luxurioſi: ceteriſ
qȝ peccatꝭ dediti: certe malam: vt ſic cuiliƀ
dici poſſit illud eccl'aſtici. 9. Nec opus
nec rō nec ſcia nec ſapiētia eīt apud infe
ros quo tu ꝓperas. ¶ Qᵐ ad quartum
ſ. cominationem perterrentem dicit. Iam
non poteris vilicare. Ubi ſciendum ꝙ ſi
cut dominus temporalis aliquando pōit
vilicum vt pro tempore diſpenſet bona
ipſius: ⁊ ſi quando inueniat ipſum infide
lem: priuat ipſum ab officio: ſic dus homi
nem dum viuit in hoc mundo facit diſpē
ſatorem ſuum: poſt mortem vero non ha
bet amplius ſpacium diſpenſandi. quia ſe
cundum Criſoſtomum in hoc mundo ſo
lum eſt tempus merendi. In alio vero p̄
mium vel ſupplicium obtinendi. Et ideo
eccleſiaſtici. 14. Ante obitum tuum ope
rare iuſticiam quoniam non eſt apud iſe
ros inuenire cibum.

Secunda pars.

Equitur. Ait autem vilicꝰ intra
ſe ⁊c. Ubi tangit procurantꝭ ſa
gacitatem in ꝓuidendo: ꝙ ꝓbat
remiſſio relaxata. Ubi ſciendum ꝙ cum
homo videt ſibi imminere aliquod pericu
lum dȝ eſſe ſollicitus vt ſibi videat in fu
turum. Quia igitur cuilibet homini ma
gnum periculum iminet de ratione i alio
mundo reddenda debȝ dum viuit eſſe ſo
licitus qualiter poſt mortem refrigeriū
inuenire poſſit inſtar huius vilici. Hic
autem quattuor poſſumus cōſiderare. ſ.
Attētam conſideratōem.
Infirmam condictōem.
Conceſſam remiſſionem.
Debitam cōmendationem.
¶ Quantum ad primum dicit. Ait autē
vilicus intra ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ ſicut iſ
vilicus quādo fuit ſibi cominatum a do
mino ſuo quod non amplius vilicaret:
cogitauit ſibi in poſterum prouidere: ſic
homo quando videt ſibi cominatā pēam

pp pccá ſua dz cogitare qualr ipam eua dere poſſit. Ut dicere poſſit cum ps. Cō caluit cor meū intra me ⁊ in meditatione mea exardeſcet ignis. Exemplū de filio p digo de quo Luc.15. q̄ i neceſſitate poſit⁹ humiliauit ſe corá pře. d. peccaui in celū ⁊c. qui vt dr ibidé: q̄ ſibi puidit miſericordiam inuenit. ⁋ Quantū ad ſecundū .ſ. i firmá condictioné dicit fodere non valeo ⁊c. Ubi ſciendum q̄ ſicut homo qn̄ videt ſe nó poſſe aliquod piculū p vnū modum euadere querit a^m: ſic homo q̄ vult ſniam diuiná euitare ſi nó pōt p vnū modū ſatiſfacere: dz iuenire a^m. Ubi ſciendū q̄ oia peccá generalr reducūtur ad tria. ſ. ſuper. lu. ⁊ aua. q̄ .1. Jo.3. Oé q̄ eſt in mundo: cō cupiſcentia carnis é. ⁊ ɔcu. oculoꝝ ⁊ ſuperbia vite. Et ſm h̄ generalr loquendo eſt triplex mod⁹ ſatiſfaciédi. Ná ɔtra pccm̄ luxurie é carnis maceratio. ɔtra pec. auaritie elymoſinaꝝ largitio. ɔtra pec. ſup. deuota orō. pp̄ter q̄ Tob.12. Bona eſt orō cū ieiunio ⁊ elymoſina magis q̄ȝ theſauros auri cōdere. Carnis maceratio intelligitur in foſſione in qua hō affligitur. Orō i mendicatiōe: q̄ in orōne hō ab aliquo petit auxiliū. Elymoſinaꝝ largitio in debiti dimiſſione q̄ dimittendo ſubuenit indigéti. Hō igit qui nó pōt carné affligere nec ét orare dz elymoſinas facer̄ vt ſua redimat peccá. Uñ dañ. 4. Peccá tua elymoſinis redime ⁊ iniquitates tuas miſericordijs pauperum. ⁋ Quantū ad tertiū. ſ. cōceſſá remiſſioné dić ſcio qd fa. ⁊c. Ubi ſciendū q̄ ex quo pecc̄m impunitū nó remanet: ex quo nó pōt p vnū modū ſatiſfacere dz inſtar huius inuenire aliū vt habetur h̄. Ubi primo conſidera.

Modi precogitationé.

Secundo opis executioné.

⁋ Quātū ad primū dicit ſcio ⁊c. ⁋ Quantum ad opis executioné dicit cōuocatis itaqȝ ⁊c. Ubi oſtendit q̄ fecit duplicé remiſſioné. ⁋ Quantū ad primū dicit conuocatis ⁊c. Ubi ſciendū ſm Bedá cadus grece: amphora é continés ydrias tres. ⁋ Quantū ad ſecundá dicit deinde alio dixit ⁊c. Ubi ſciendū q̄ ſm Bedá chorus modijs. triginta cōplet. ⁊ dimiſſit quintá parté. ⁋ Sciendū eſt aūt moralr loquendo q̄ p illos duos debitores intelligunt in hoie corpus ⁊ aia. Aia ât dz. C. cados olei. i. dilectioné pfectam dei ⁊ primi: q̄ pfectio intelligit p numeꝝ centenarium. dilectio vero p oleū. q̄ ſicut oleū natat ſuper oés liquores: ſic caritas ſup oés virtutes. Corp⁹ vero dz. C. choros tritici. i. pfectá macerationé q̄ pfectō intelligit in numero. C. maceratio vero in tritico q̄ flagello excutit. Lȝ aūt quilibet iſtoꝝ debitorū: debeat ſuū debitū pfecte reddere vt ſupra tñ cuilibet illoꝝ dimittitur aliqd ſȝ non totū: q̄ ⁊ ſi iſta hō dū viuit nó pōt perfecte hére: tñ dz ipſa pro poſſe hére ſi vult adipiſci gloriá paradiſi. ⁋ Quantū ad quartū. ſ. debitam ɔmendationé dicit. Et laudauit domin⁹ vilicū ⁊c. Et primo ponit ipam cōmendationé. Secundo cōmendatiōis rōnis. ⁋ Quantū ad primū dicit. Et lau. domin⁹ vi. iniqtatis. In quo actu duo conſidera. ſ. defraudationé animi ſui ⁊ in hoc non laudatur nec in h̄ ſm Augu. de queſtionib⁹ euangelioꝝ dz imitari. ⁊ prudentiá q̄ȝ habuit in acquirendo ſibi amicos ⁊ ſibi in poſterū prouidendo ⁊ de iſto laudatur. ⁋ Sciendum eſt auté q̄ quádo vilicus prudéter egiſſe dicitur: q̄ h̄ non accipitur prudenter ſecundum Orige. pro virtute ſed pro quadá aſtutia naturali. ⁋ Quantū ad cōmendationis rationé dicit: quia filij huius ſeculi pru. ⁊c. Ubi ſciendū ſm Bedá q̄ filij lucis ⁊ filij huius ſeculi vocantur quomodo filij regni ⁊ filij perditionis: cuius enim quis agit opera eius cognominatur ⁊ filius. ⁋ Sciendum eſt auté loquédo moraliter q̄ generationé mundanam figuratiue deſcribit Salomō Prouer.30.d. Generatio

que patri ſuo maledicit: ⁊ que matri ſue non benedicit: generatio que ſibi munda videtur ⁊ tñ non eſt lota a ſordibus ſuis generatio cuius excelſi ſunt oculi ⁊ palpebre eius in altū porrecte: generatio q̄ pro dentibus gladios hȝ ⁊ cōmandit molaribus ſuis vt comedat inopes de terra: ⁊ pauperes ex hoibus. ⁋ Ubi ſciendum q̄ p iſtas quattuor generationes noiatas dat intelligere quattuor genera peccatoꝝ exiſtentiū in mundo. ſ.

Obloquentiū p blaſphemiam.

Laſciuientium p luxuriam.

Excellentium p ſuperbiam.

Rapientium p auaritiam.

⁋ Generatio obloquentiū p blaſphemiá figuratur p generationem que patri ſuo maledixit. Nam multi ſunt qui deū qui pr̄ coꝝ eſt maledicūt tam verbis q̄ȝ opib⁹ malis. ñ aduertétes tñ q̄ dr Prouer. 20. Qui maledicit patri ſuo ⁊ matri extinguetur lumé eius i medijs tenebris. i. in inferno vbi eternalr priuabitur diuina viſione. ⁋ Iſti poſſunt figurari per ſemey de quo .2. R.16. Semey aūt p iugū mōtis ex latere contra dd̄ gradiebat maledicés ⁊ mittés lapides: aduerſus eū terrá ſpergens. ⁋ Ubi ſciendū q̄ per ſemey qui interpretatur audi me: intelligitur quilibet xp̄ianus qui p obedientiá dz deum audire. Ut de ipſo dicat de⁹ illud ps. In auditu auris obediuit mihi. Per dd̄ auté qui interpretatur manu fortis: intelligitur deus: de quo .1. R.2. Non eſt ſcūs vt eſt dñs ⁊ non eſt fortis ſicut deus noſter. lȝ ât ſic hō deberet audire deum tñ ſibi verbo ⁊ opibus maledicit nó aduertés illd̄ Leui. 24. Hō qui maledixerit deo portabit peccatum ſuū ⁊ qui blaſphemauerit nomen dñi morte moriatur lapidib⁹ obruet eum ois mltitudo ppl'i. Iſte q̄ ſic deū maledić dr lapides pjicere: ⁊ terrá ſpargere: q̄ inſtar lapidū obſtinat⁹ i malitijs ⁊ peccis rerū tpaliū dd̄ totalr aduerſat. Et ſic verificat de ipo illud Job.41. Cor eius indurabitur quaſi lapis. Generatio laſciuientiū p luxuriá figurat p generationé q̄ ſibi videtur mūda ⁊ nō é lota a ſordibus ſuis. Ná multi ſunt q̄ mundos ſe reputát: ⁊ tñ habét aias infectas. ⁋ Iſti poſſunt figurari per miphiboſeth de quo ſnialr dr. 2. R.19. Miphiboſeth quoqȝ filius ſaul deſcédit in occurſū regis illotis pedib⁹ ⁊ intonſa barba: veſteſqȝ ſuas nó lauerat: cui⁹ tñ occurſum dd̄ nó acceptauit. ⁋ Ubi ſciédum q̄ p mephiboſeth qui interptat os verecondū: intelligit quilibet luxurioſus qui dz verecondari corá deo ⁊ hoibus pp ſuá imunditiá appere. d. cū ps. Tota die verecō. mea ɔtra me eſt ⁊ ɔfu. faci. mee coop. me. p dd̄ q̄ interpretat decorus aſpectu intelligit de⁹. de quo Cant. i. Ecce tu pulcer es dilecte mi ⁊ decor⁹ lectulus nr̄ floridus. Cōtingit igit multociés q̄ hō pedib⁹ nó lotis. i. affectib⁹ nó purgatis: veſtibus ét nó lotis. i. corpore ifecto: deo vlt occurrere: cui⁹ tñ occurſus nó é deo gratus. ⁋ Generatio excellétiū p ſupbiá figuratur p generationé cui⁹ excelſi ſunt oculi ⁊ palpebre in altū prrecte. Ná multi ſunt deſpiciétes alios ⁊ ſe in ſupbiá erigéres: quoꝝ tñ conſortiū cōmonetur caueri Iſa. 2. vbi dr. Quieſcite ergo ab homine cui⁹ ſpūs in narib⁹ eius q̄ excelſus reputat⁹ eſt ipſe. ñ aduertés illud Iſa.2. Dies dñi exercituū ſup oém ſupbū ⁊ excelſū: ⁊ ſup oém arrogantē ⁊ humiliabit. ⁋ Iſti poſſunt figurari p Moab de quo Iſa.16. Audiuimus ſupbiá Moab ſupbus eſt valde ſupbia ei⁹ ⁊ arrogátia ⁊ indignatio eius plus eſt q̄ȝ fortitudo. Ubi ſciendum q̄ p Moab qui interptatur ex pře genitus intelliguntur hoies ſupbi dyabolū patreȝ ⁊ principū ſupbie imitátes. maior dicitur eſſe eoꝝ ſupbia ⁊ arrogátia q̄ȝ fortitudo: q̄ plus iactant ſe verbis ⁊ mendacibus q̄ȝ poſſint operibus exercere. quibus dr Job.16. Nunquid habebunt finem verba

ventoſa. ¶ Generatō rapiētiū per auari
ciam figuratur p generationem q̄ p̄o dē
tibus gladios hʒ ⁊ cōmandauit molaribꝰ
vt ⁊c. Nam multi ſunt auaritie dediti q
non curāt niſi vt diuitias cōgregent quo
cūqʒ modo habeant. de quorū quolʒ dicit
Joel.i. Dentes eius vt dentes leonis ⁊
molares eius vt catli leonū. ¶ Iſti poſ
ſunt figurari p illam crudelem beſtiaʒ de
qua dicit dan̄.7. Ecce beſtia. 4a. terribilis
atqʒ mirabil' ⁊ fortis nimis dentes ferreos
hēbat magnos comedēs atqʒ cōminuēs
⁊ reliqua pedibus ſuis ꝯculcans. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ p illam terribilem beſtiā: in
telligitur quilʒ auarus de quo ē multum
mirabile qū per temporal's diuitias quas
neſcit quantū debeat poſſidere: obliuiſcit
dei ⁊ ꝓximi: ipſos iniuriādo. Propter ꝙ
dr̄ habere dētes ferreos ⁊c. q2 ab hoibus
rapiunt ⁊ accumulāt ſibi inſtar comeden
tis. ſuis aūt pedibus reliqua cōculcare: q2
de ipſis nullas elimoſinas faciūt propter
ꝙ dicit eccli.2. Auaro nihil ē celeſtius.

Quarta pars.

Equit. Et ego dico vb̄ facite ⁊c.
s Ubi tāgit: ammonētis benigni
tatem in inſtruēdo ꝙ ꝓbat ex
poſitio applicata Ubi ſciendū ꝙ q2 quan
do homo moritur nō portat ſecū diuitias
temporal's nec duc̄ ſecū amicos vel parē
tes: ſed ſolum opera iuxta illud apoc.14.
Opera enim illorum ſecunt illos. ideo ſe
cundum Greg.18. moraliū homo dum vi
uit debet opa miſericordie facere: vt poſt
mortem poſſit ea in ſuū remedium ⁊ ſola
tium inuenire. ſecundū h igit hic duo poſ
ſumus ꝯſiderare. ſ.
Actū miſericordie ipatū.
Fructum gl'e nunciatū.
¶ Quantū ad primum dicit. Et ego dico
⁊c. Ubi ſciendū ſecundum Aug. de verb
domini ꝙ mamona ſyria lingua idem ꝙ
diuicie in latina. Mamona etiam in lati
na lingua ſecundum Ambro. eſt nomen d
monis preſidentis diuitijs: nō ꝙ ipſis de
bite poſſit dare: ſed quia homines tēptat
per ipſas. ¶ Sciendum eſt igitur ꝙ diui
tie ſecundum Baſilium mamona iniqta
tis dicuntur: non ꝙ ſemper inique acqui
rantur ſed quia frequētius habent iniqui
tatem ānexam vel iniuſte acquirēdo vel
indebite retinēdo. ¶ Uel dicūtur diuicie
iniquitatis quia nō ſunt vere ſed falſe iu
xta dictum xp̄i Mat.13. Solicitudo ſecu
li huius ⁊ fallacia diuiciaruʒ ſuffocat ver
bum ⁊ ſine fructu efficitur. ¶ Ad 1m igit
opera miſericordie facienda ammonetur
quilibʒ tob.4. vbi dicitur. Ex ſubſtātia tua
fac elymoſinā ⁊ noli auertere faciem tuā
ab vllo paupere: ita enim fiet vt nec a te
auertatur facies domini. ¶ Quantū ad
ſecundum. ſ. fructum glorie nunciatū dici
vt cum defeceritis re. vos ⁊c. Ubi ſciendū
ꝙ per 1a tabernacl'a intelligit celeſtis pa
tria q̄ʒ homo ſibi acquirit ex operibꝰ mi
ſericordie. Homo igitur qui aliquādo vt
malus vilicus ſibi temporalia retinuit: dʒ
abiecta malicia effici bonus ⁊ d tempora
libus pauperibus errogare vt ſibi acqui
rat gloriam paradiſi. ¶ Sciēduʒ eſt et
ꝙ ex h apparet q̄ʒ magnꝰ ſit fructus ely
moſine: quia p ipſam acquirimꝰ vitā eter
nam. Ut ſic verificet illud tob.12. Elymo
ſina a morte liberat: ⁊ ipſa eſt que purgat
peccata ⁊ fac̄ inuenire vitam eternam.
¶ Iſtud tabernaculuʒ ad ꝙ nos duc̄ ely
moſina eſt illud de quo querit ps.D. Dn̄e
quis habitabit in tabernaculo tuo aut qs
requieſcet in monte ſancto tuo. Cui que
ſtioni reſpondens ſubiungit. Qui ingre
ditur ſine macula ⁊ operatur iuſticiam.
Huius tabernaculi glorioſi habens me
moriam ps. dicit. Hec recordatus ſum ⁊
effudi in me animam meam qm tranſibo
in locum taber. admirabil'. vſqʒ ad domū
dei. Ad ꝙ tab. ⁊c.
¶ Dominica .ix. poſt pen̄t. Euangelium
quinquageſimū.

Um appropinquaſſet yh̄s
ierm: videns ciuitatem fle
c uit ſuper illam ⁊c. Luc.19.
Nos videmus per experiē
tiam ꝙ amicitia patris ad
filiuʒ. quantū ad preſens ſpectat quattuor
modis poteſt manifeſtari. primo in cōpaſ
ſione mali. Nam quando pr̄ videt ꝙ filiꝰ
habet aliq̄ʒ afflictionem vel periculuʒ: ex
amore ſibi cōpatitur ꝙ eſt valde nāe con
ſonum ⁊ rationi. Nam ⁊ ſi membra corpo
ris ex colligatione naturali q̄ʒ habēt ad
inuicem ſibi cōpaciuntur ſi aliquod illoꝝ
aliquod incōmodū paciatur: iuxta illud .i.
cor.12. Si quid patit vnum mēbrum com
paciunt omnia mēbra: ſi vero gloriat vnū
membrū cōgaudent omnia mēbra: multo
magis pr̄ compatit filio de ſe nato: cuʒ re
gatur iudicio rationis quo carent corpo
ralia membra. Secundo in prouiſione pe
riculi. Nam quando pr̄ videt ꝙ filio imi
net periculum aliquod: ipſum ſibi predic̄
vt poſſit ipſum cauendo ſibi melius ꝓui
dere: dicēdo ſibi illud deutero.8. Si obli
tus dn̄i dei tui ſecutꝰ fueris deos aliēos
colueriſqʒ eos ⁊ adoraueris ecce nūc ꝑdi
co tibi ꝙ oio diſꝑdas. Tertio in correctio
ne delicti. Nam quādo pr̄ videt filium d
ficere ipſum corrip̄ vt alias debeat ſibi ca
uere. Ad ꝙ faciendum nō ſolum pater ſʒ
quilibet bonus ꝓximus ammonet eccli.
18. vbi dicitur. Corripe amicum tuum ne
forte non intellexerit ⁊ dicat non feci: aut
ſi fecerit ne iterum addat facere quarto
in inſtructione debiti. Nam pater debet
inſtruere filium in his que ad deum per
tinent ⁊ in his que habet tēporaliter ope
rari. Ut ſic dicatur de ipſo illud Job .33.
Aperit aures virorum ⁊ erudiens eos in
ſtruit diſciplinam: vt auertat hominem
ab his que fecit: ⁊ liberet euʒ de ſuperbia
¶ Quia igitur Chriſtus eſt pater totiꝰ
generis humani: ideo in afflictionibus
ſibi compatitur ⁊ pericula denūciat ⁊ eos
increpat ⁊ viam veritatis oſtendit. Secū
dum hoc igitur beatus Luc̄. de Chriſto
tangit quattuor in euāgelio hodierno. ſ.
Compaſſionē viſceroſam: oſtēſiuā doloris
Comiatōem ruinoſam: icuſſiuā timoris.
Increpatōeʒ vigoroſaʒ: correctiuā erroris.
Inſtructōem lumioſam: iductiuā fulgoris
¶ Primū ꝓbat triſticia demonſtrata.
Secundū pena denūciata. Tertium mali
tia increpata. Quartum doctrina ꝑdica
ta. Primum in prin°. Secundū ibi. Quia
venient dies ⁊c. Tertium ibi. Et igreſſus
in templum. Quartum ibi. Et erat conti
nue docens ⁊c.

Prima pars.

Uantum ad primū vbi tāgit ⁊c.
q ꝙ probat ⁊c. dicit. Cū appropin
quaſſet yh̄s ⁊c. Uidemus enim
multociens ꝙ hoies in ꝓſperitatibꝰ mū
danis extollunt ⁊ gloriant ignorātes qd̄
eis ſupuenturū ſit pp maiū vſum rerum
temporalium in qbus multoriēs accidit
ꝙ verificatur illud prouer.14. Riſus dolo
re miſcebit ⁊ extrema gaudij luctus occu
pat. ⁊ ideo aliqs 1a cognoſcens ſi eos dili
git: eis ꝯpatit: ſm h igitur h quātum ad
xp̄m ꝯpariētē: ⁊ qm ad illos qbus xp̄s fu
it cōpaſſus poſſumꝰ ꝯſiderare. ſ.
Benignitatē i viſitando.
Pietatem in lachrimādo.
Bonitatem in exhortando.
Alacritatem i conuerſando.
Cecitatē in ignorando.
¶ Qm ad primū dic̄. Cū appropiquaret
yh̄s ierm. Ubi ſciēdū ꝙ in hoc ꝙ xp̄s dr̄
appropinquare ierm: datur intelligi eius
bēignitas p quā cūctis affabilē ſe redde
bat. ¶ Moraliter autem loquendo ſcien
dum eſt ꝙ per illā ciuitatē vno modo in
telligit totus mundus in quo inſtar ciui
tatis deberet eē cimū vnitas p pacem ⁊ ꝯ
cordiā: ⁊ ideo ſignāter dr̄ ierm q̄ interptat
viſio pacis. Sed licet ſic deberet eſſe t
amen eſt ciuitas confuſionis ⁊ diſcor

die.Ut ſic figuretur per ciuitatez babel:ď
qua ſnialiter dicitur gñ.ij. ꝙ cum poſt di
luuium hoies multiplicati fuiſſent : dixe
runt ad iuicem.Ueite faciamus nob ciui
taté ⁊ turré cuius culmen ptingat ad ce
lum ⁊ celebremus nomen nr̄m: ꝙ cum fa
cere cepiſſent ꝯfudit dñs linguas vt vnꝰ
alium non intelligeret ⁊ ſic diuiſit eos in
vuiuerſam terram.⁊ ideo vocatum eſt no
men eius Babel:q: ibi confuſum eſt labi
um vniuerſe terre.¶ Ubi ſciendum ꝙ p
ciuitatem Babel que interpᵣtatur ꝯfuſio:
intellr̄ mundus i quo multiplex confuſio
reperitur.Primo pp diuerſitatem rituū
in viuendo:q: xp̄ani ſeruant vnam legez:
iudei aliam:ſarraceni aliam ⁊c.
¶ Secūdo pp diuerſitatem hoſtium i pu
gnando.Nam tot guerre ⁊ bella diuerſa
fiunt ꝙ verificata eſt pphetia Iſ.19.d.Pu
gnabit vir ꝯ fratrem ſuum : ⁊ vir ꝯ ami
cum:ciuitas aduerſus ciuitatem : regnuz
aduerſus regnum.Unde cōpleta eſt illa
viſio Io.apoč.6.vbi dr̄.Exiuit auté equꝰ
rufus ⁊ qui ſedebat ſuper eum datū é ei
vt ſumeret pacem ď terra:⁊ vt inuicem ſe
interficiant:⁊ datus eſt illi gladiꝰ magnꝰ.
¶ Ubi ſciendum ꝙ per iᵐ eqtem ſeden
tem ſuper equum rufum: intellr̄ dyabolꝰ
concitans homies ad effuſionem humani
ſanguinis. Huic eqti datum eſt ꝙ tollat
pacem de terra ⁊ odia ⁊ guerras ſeminet:
⁊ ſic ſe inuicem interficiant:cui datus eſt
gladius magnꝰ:q: h̄ peſtis guerre ⁊ odij
in toto humano genere crudeliter inuale
ſcit.¶ Tertio in mundo eſt confuſio pp
diuerſitatem morum in conuerſando.Naz
aliqui ſunt boni licet ſint pauci : de quibꝰ
phil'.3.Ueſtra āt conuerſatio in cel' eſt.Et
in talibus non eſt confuſio ſed ordo : quia
Dañ.3.Non eſt confuſio confidentibus i
te.aliqui ſunt mali in diuerſis peccatis: ⁊
in talibus eſt confuſio.⁊ iſti volunt turrē
attingentem vſq₃ ad celum facere dum
ſe in altum volunt erigere per ſupbiā .d.

cum lucifero principo' ſuperbie illud Iſ.
14.In celum conſcendam ſuper aſtra celi
exaltabo ſolium meum. Aduertant tamē
miſeri illud p̄s. Dominus diſſipat conſi
lia gentium:reprobat conſilia populorum
⁊ reprobat conſilia gentium.¶ Ad illam
ciuitatem.i.ad illum mundum dicitur ap
propinquaſſe yheſus quādo dei filius vo
luit incarnari.de qua approximatione di
citur deutero.4.Non eſt aliqua natio taꝫ
grandis que habeat deos appropinquan
tes ſibi ſicut adē nobis dominus deꝰ no
ſter.¶ Sed licet dei filius ſic perſonalr̄
i mundum venerit.vide tamen quid dicit
Io.1.In propria venit ⁊ ſui eum non rece
perunt .Nam multi ſunt de quibus Io.
3.Lux venit in mundum ⁊ dilexerūt ho
mines magis tenebras q̄₃ lucem. cuiꝰ rei
cauſa aſſignatur ibidem cum ſubditur.
Erant enim eorum mala opera.¶ Uelp
ciuitatem iſtam intellr̄ quilibȝ homo.Nā
ſicut ciuitas conſtat ex multis hominibꝰ
ſic homo ex multis potentijs ſicut etiam
ciuitas eſt ciuium vnitas:ſic in homine ď
bet eſſe vnitas potentiarum : ⁊ ideo dicit
ierᵐ que viſio pacis iterpretatur. ¶ Sci
endum eſt autem ꝙ homo debȝ eſſe citas
nazaret in qua xp̄s concipitur per mūdā
cogitationem. Ciuitas bethleem in qua
xp̄s naſcit:p meritoriam operatōem . Ci
uitas ierᵐ in qua xp̄s cum honore recipi
tur per profundam humiliatōem.¶ Pri
mo dȝ eſſe ciuitas nazareth in qua ⁊c.Nā
cognoſcens ꝙ deus cum mundus ſit non
habitat cum imundis cogitationibꝰ iuxta
illď ſapientie.i.Spiritus ſ.diſcipline effu
giet fictum ⁊ aufert ſe a cogitationibus
que ſunt ſiue intellectu: debȝ cor munduȝ
habere:⁊ ſic in ipſum concipere xp̄m. vn
de prouer.3. In omnibus vijs tuis cogi
ta dominum ⁊ ipe diriget greſſus tuos.
¶ Secundo dȝ eſſe ciuitas bethleem i q̄
⁊c.Nam cognoſcens ꝙ ex operibus iuſti
ficatur homo non ſolum ex cogitatōibus

iuxta illď Iač.2. Uideſ qᵐ ex opibus iu
ſtificat homo ⁊ nō ex fide tm̄. dȝ bōas co
gitatōes quas i corde cōcepit:exercere in
ope:q: puer.13.Anima ipinguantiū ipin
guabit.¶ 3ᵒ dȝ eē ciuitas ierᵐ in qua ⁊c.
Nā homo cognoſcēs ꝙ ds ſupbos nō di
ligit iuxta illď Iač.4.Deus ſuperbis re
ſiſtit : humilibꝰ āt dat gr̄am : dȝ ſe humi
liare vt xp̄m poſſit recipe.Unde ſibi dr̄
eccl'aſtici.13.Humiliare dō ⁊ expecta ma
nus eius.i.diuinam gr̄am.Ut ſic poſſit di
cere illud Ezech.3. Manus eim dñi erat
mecum confortans me.¶ Lȝ autez homo
deberet eſſe ciuitas xp̄i ip̄m recipiēs ſm
predicta cuȝ gaudio:tñ multoč. accidit ꝙ
ip̄m a ſe abicit per mala opera:⁊ inſtar iu
deorum xp̄m crucifigit:dum propter pec
catum ꝙ perpetrat quantum eſt in ſe fač
vt xp̄s iterum debeat crucifigi.Et talis ē
ciuitas ď qua dicitur ezech.7.ciuitas ple
na eſt iniquitate:q: plenus vitijs ⁊ pecca
tis.¶ Ad illam ciuitatem appropinquat
yeſus aliquando per mentalem inſpiratio
nem:aliquando per vocalem eruditionez:
aliquando per flagellatōem. Unde Iač.
5.Patientes eſtote ⁊ vos ⁊ cōfirmate cor
da veſtra qm̄ aduētus dñi appropinqua
bit. ¶ Uñ xp̄s ſic benigne appropiquās
peccatori pōt figurari per ſamaritanum :
ď quo ſnialiter dicitur Luč.10. ꝙ appropi
ans homini ſauciato q deſcēderat a ierᵐ
in ierico:alligauit vulnera eius infundēs
vinum ⁊ oleum . ¶ Ubi ſciendum ꝙ per
illum ſauciatum intelligitur qlibȝ pecca
tor:q: peccatum eſt vulnus in aia q ſignā
ter dr̄ dſcēdere ď ierᵐ in ierico:q: de gr̄a
in pcc̄m:cui dr̄ Apoč.2. Memor eſto vñ
excideris ⁊ pria opera fac. ¶ Per ſama
ritanū āt qui cuſtos iterpretat:intellr̄ xp̄s
q ē hūani generis cuſtos. Uñ dič gñ .28.
Ego ero cuſtos tuꝰ quocūq₃ precxeris.Iſte
igit ſauciato.i.pccōri:ad curādū pcci vul
nera infundit vinum ⁊ oleum.i.iuſticiam
⁊ miſericordiam :vt ſic peccator iſta conſi

derando ꝯuertatur ad pniam ⁊ ſaluetur.
¶ Quantū ad ſecundū.ſ.pietaté in lacri
mādo dič.vidēs ciuitaté fleuit ſup illam .
vbi ſciendū ꝙ in h̄ ꝙ xp̄s dr̄ fleuiſſe ſup
ciuitaté cui videbat imiere piculū dat in
telligi ſm Cirillū ſua magna pietas q̄₃ p
ſignū voluit exteriꝰ indicare.¶ Sciēduȝ
eſt āt ꝙ ſič coiter dr̄ xp̄s quater fleuit .ſ.
In nat.pp repreſentationé.
Sup ciuitaté pp cōpaſſioné.
In lazari ſuſcitatiōe pp dilectioné.
I i cruce pédēs pp paſſionem.
¶ Primo xp̄s fleuit in nat. pp repreſen
tationé . Nam q: qñ hō naſcit venit in lo
cū miſerie : ad h̄ deſignandū xp̄s voluit
flere ſicut pueri q naſcūtur. Uñ ipſe dicit
Sap.7.Ego natꝰ primā vocé ſil'em homi
nibus emiſi plorās.¶ Secūdo fleuit ſup
ciuitaté pp cōpaſſioné.Nā xp̄s vidēs Ie
ruſalé in pximo ruiturā ſibi cōpaſſus fu
it.¶ Tertio in lazari ſuſcitatione pp dile
ctioné.Uñ dixerūt circōſtantes: ecce quō
amabat eū.¶ Quarto in cruce pp paſſio
nem.Uñ ebre.5.Cuȝ clamore valido ⁊ la
crimis offerēs exauditꝰ eſt p ſua reuerē
tia.¶ Moralr̄ āt loquēdo xp̄s vidēs ci
uitaté fleuit in ſignū cōpaſſionis : ad deſi
gnandū ſȝ Orige . ꝙ qñ videt hoies qui
aliqñ fuerūt in gr̄a q̄₃ receperāt i baptiſ
mo eā amiſiſſe p culpā ⁊ cognoſcens eis
iminere pditionis eterne piculū:cōpatit ⁊
⁊ iō flere dr̄ . ¶ Iſte fletus xp̄i fuit figu
ratus p fletum Elyſei de quo ſnialiter dr̄
4.Re.6.ꝙ cū cognouiſſet ꝙ azael futurus
erat rex ſyrie:ꝯpaſſus eis dr̄ ꝙ fleuit vir
dei.Ubi ſciendū ꝙ p Elyſeū q interpretat
deus meꝰ ſaluator intelligit xp̄s humani
generis ſaluator . Per filios aūt Iſrael
qui interpretatur vidēs deū intelligit to
tū genus humanū ꝙ deus creauit vt cuȝ
videat h̄ per fidē ⁊ in futuro p ſpēȝ.Per
azaelē āt regem qui interpretatur excelſa
vel ſublimitas intelligitur dyabolus rex
ſuperbie.Xp̄s igit cognoſcēs infeſtatiōeȝ

dyaboli circa humanum genus ſibi cōpatitur: ⁊ qñ videt ipſum a dyabolo detētum flet de ſuo ſtatu miſero ꝯdolēdo. ¶ Quis igitur eſt miſer peccator ſic obſtinatus q videt xp̄m ꝓ ſe plorantem qui nō moueatur ad lachrimas ⁊ ploret ſua peccata: ſcindat cor duriſſimum ⁊ frangatur vt dicat illō Jere. 9. Quis dabit capiti meo aquā ⁊ oculis meis fontem lachrimarum ⁊ plorabo die ac nocte. ¶ Hoc āt ſi fecerit inueniet a deo miſericordiā: qꝛ ezech. 18. Si impius egerit p̄niam: ab oībus peccatis ſuis que operatus eſt: ⁊ cuſtodierit omnia precepta mea: ⁊ fecerit iudicium ⁊ iuſticiā vita viuet ⁊ nō morietur omniū iniq̄tatū eius quas operatus eſt non recordabor. ¶ Hoc autem fuit figuratū. 4. Re. 24. vbi dr̄ ſnialiter ꝙ cū Ezechias egrotaſſꝫ grauiſſime: iratus dn̄s ꝯ ip̄m cominatus fuit ſibi mortem per Iſ. d. morte morieris: ꝗ audito: orauit ad dominū ⁊ fleuit fletu magno: cuius lachrimas vidēs dn̄s miſertus eſt ⁊ miſit ſibi Iſ. d. h̄ dic̄ dominus: audiui vocem tuam: ⁊ vidi lachrimas tuas: ecce ſanaui te: ⁊ die tertia aſcendēs templū domini: ⁊ addam diebus tuis. 15. annos: ⁊ de manu regis aſſyriorum eruam te: ⁊ tūc Ezechias fecit ſibi portare maſſam ficorū ⁊ poſuit ſuper vlc⁹ ⁊ ſtatim curatus eſt: ſignum aūt huius promiſſionis fuit ꝙ vmbra que deſcēderat in orelogio achaz. 10. gradibus reducta eſt retrorſum. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per ezechiam egrotantē, ꝯ quē iratus fuit dominus itellr̄ q̄libꝫ peccator: qꝛ pecc̄m eſt quedā ſpālis īfirmitas anime ꝯ quem iratur dn̄s: qꝛ peccator exoſus dō efficitur. Unde miſer dicere poteſt illō. 1. Re. 30. Reliquit me dn̄s meus: qꝛ egrotarē cepi a nudius terti⁹. Dic̄ autem a nudius tertius: qꝛ primo peccatum initiatur i cogitatione. Secundo augumentatur in delectatione. Tertio cōſumatur in operatione. ¶ Per Iſ. autem nuncium dn̄i mortē nūciātē: itellr̄ interior īſpiratō ꝑ quam homo ſtatū ſuū cōſiderat: qꝛ. ſ. mortu⁹ eſt ſpiritualr̄: vt verificeť illō eccl'aſtici. 9. Viuētes āt ſciūt eē mortuos: vl' per 1^m nūciū intellr̄ peccator exterior p̄dicator ānuncians mortē dbitā peccatori. ¶ Miſer igitur peccator vidēs ſe ſic in arto poſitum: non dꝫ obſtinari: ſed iſtar Ezechie i corde compungi ⁊ fortiſſime flere. Deus autē pius videns peccatorē ſic contritū ⁊ ip̄m deuote inuocantē: q dicit Eze. 18. Nolo mortem peccōris ſꝫ vt magis ꝯuertať ⁊ viuat: miſericorditer ſibi pcit. Vñ Iſa. 58. Tunc inuocabis ⁊ dn̄s exaudiet clamabis ⁊ dicet ecce adſum qꝛ miſericors ſum dn̄s deus tu⁹. ¶ Quid āt deus peccōri ꝯtrito ꝓmittat audi qd ſeq̄tur. primo ſanauit illū qꝛ p̄rio ſanat ꝯtritū. Vñ p̄s. Ipſe eſt q ſanat ꝯtritos corde. Secūdo dicit ꝙ die tertia aſcēdet in tēplū dn̄i: qꝛ hō poſt amarā ꝯtritionē ad integrā confeſſionē: ⁊ p̄fectā ſatiſfactionē: efficiť diſpoſit⁹ vt aſcēdere poſſit ad gl'iam paradiſi. Tertio dr̄ ꝙ addet ad dies vite ſue. 15. annos: qꝛ tali dat ſpacium p̄nie in hoc mundo vt i alio poſſit vitam repire ſine termino. Unde p̄s. Uitam petiīt a te. tribu. ei longi. dierum i ſeculū ⁊ i ſeculi. Quarto dicitur ꝙ eruet eum de manu regis aſſyriorum. i. de manu dyaboli: quando. ſ. ſibi culpā idulgens confert gratiam. Ut ſic ſibi dicere poſſit illud Jere. 15. Ego tecum ſum vt ſaluem te ⁊ eruā te: ⁊ liberabo te de manu peſſimorum: ⁊ redimā te de manu fortium. ¶ Que vero fuerit medicina: audi quid ſequitur. Nam Iſ. fecit ſibi portari maſſam ficorum: ⁊ poni ſuper vlc⁹. Per vlc⁹ enim intelligitur peccatū mortale. Per ficum vero dulcē ſpiritus ſan. gratia que dulcis eſt homini qui recipit ipſam: iuxta illud ſapientie. 12. O quā bonus ⁊ ſuauis eſt domine ſpiritus tuus in nobis. ¶ Aduerte tñ mirabile ſignū datū qꝛ vmbra q̄ deſcēderat. 10. gradibus: debebat retrorſum reuerti. Ubi ſcien. ꝙ ꝑ vmbrā itellr̄

hō modicā ſtabilitatem hn̄s: de quo Job 15. Hō n at⁹ de muliere breui viuēs tp̄e ⁊ infra. fugit velud vmbra ⁊ nunquā in eodē ſtatu ꝑmanet. Per. 10. vero gradus intelligūtur. 10. p̄cepta. Hō igitur q preterendo diuina p̄cepta dr̄. 10. gradibus deſcendiſſe dꝫ reuerti retrorſū: ipſa integraliter obſeruādo. Vñ eccl'iaſtici. 17. Reuertere ad dn̄m ⁊ auertere ab iniq̄tate tua ⁊ nimis odito execrationē. ¶ Quantū ad tertiū. ſ. bonitatē in exortādo dicit. Si cognoſ. ⁊ tu. Ubi ſciendū ꝙ i h ꝙ dn̄s iplicite exortabať ciuitatē ad placitū dať intelligi ſua bonitas ꝑ q̄ꝫ vult oēs hoīes eē bonos. Vñ ipſe dicit de ipſis Deutero. 32. Gens abſq; cōſilio eſt ⁊ ſine prudētia vtinā ſaperēt ⁊ intelligerēt ac nouiſſima ꝓuiderēt. ¶ Sciendū eſt āt loquēdo moraliter ꝙ ſi peccōres q̄ꝫuis ſint in delitiīs: cognoſcerēt que ſunt eis vētura poſt delitias: qꝛ pena magna iuxta illud Apoc. 18. Quoniā glorificauit ſe in delitiīs tm̄ date illi tormentū ⁊ luctū nō exaltarēt ſe i ipis ſꝫ eas vanas reputarēt. d. illud eccl'iaſtes i. Uidi cūcta que fiunt ſub ſole ⁊ ecce vniuerſa vanitas ⁊ afflictio ſpūs. Et ſic ſcd̄m Grego. exēplo xp̄i plorarēt. ¶ Sciendū eſt āt ꝙ hō inter alia dꝫ tria cognoſcere q̄ debēt ip̄m ad flet⁹ mouere. ſ.

Deformitatē culpe inficiētis.
Paupertatē gr̄e reformantis
Seueritatē ſententie puniētis.

¶ Primo dꝫ cognoſcere deformitatē culpe inficientis. Nam animā tunc peccator inficit quando facit contra diuinū precepṫum. Unde Iſa. 34. Terra infecta eſt ab habitatorib⁹ ſuis: quia tranſgreſſi ſunt legem mutauerunt ius diſſipauerūt fedus ſempiternum. ⁊ illud debet peccator conſiderare attente. Ut poſſit dicere cū p̄s. Iniquitatē meā ego cogno. ⁊ pec. meum contra me eſt ſemp. ¶ Secūdo dꝫ cognoſcere paupertatem gratie reformantis. Nam gratia eſt quoddā donū in anima ipſā ditans: q̄ꝫ perdidit cum peccat mortaliter ⁊ ſic paup̄ efficitur: ⁊ ideo multū dꝫ timere inſtar primoꝝ parentū: de quibus ſententialiter dr̄ Gen. 3. ꝙ cum poſt preuaricationē precepti cognouiſſent ſe eſſe nudos pre timore ⁊ verecōdia abſcōderunt ſe. Unde cuilibet diciť eccl'iaſtici 17. Cognoſce iuſtitias ⁊ iudicia domini. Nam veniet tempus in quo ſicut dicit p̄s. Cognoſcetur dominus iudicia faciēs ⁊ in operibus ma. ſuaꝝ cōpre. eſt peccator. ¶ Quantū ad quartum. ſ. alacritatem in cōuerſando dicit. ⁊ quidem in hac die tua ⁊c. Ubi ſciendū ſecundum Greg. in ol'. ꝙ ier^m ignorans ſibi mala futura: ⁊ ſolū cognoſcens bona preſentia letabatur in his bonis temporalibus tāquā in die proſperitatis ⁊ pacis. ¶ Sciendū eſt autem loquendo moraliter ꝙ ſecundum Grego. per illam diem que dicitur eſſe ad pacē hominis intelligitur mundana proſperitas in qua vt plurimum homines delectantur. De talibus dicitur Job. 21. Tenent tympanum ⁊ cytaram ⁊ gaudent ad ſonitū organi ducūt in bonis dies ſuos ⁊ in puncto ad inferna deſcendūt. ¶ Quantum ad quintum. ſ. cecitatem in ignorando dicit. Nunc autem abſcon. ſunt ab oculis tuis. ¶ Ubi ſciendum loquendo moraliter ꝙ peccatori dum viuit non eſt manifeſtata pena q̄ꝫ acquirit peccando ſed abſcondita inſtar laquei qui abſconditur vt animalia capiantur: tamen tempus veniet ꝙ publicabitur in inferno eternaliter cruciandus. Unde Luc. 8. Non enim eſt occultum ꝙ non manifeſtetur: nec abſconditum ꝙ non cognoſcatur ⁊ in pallā veniat.

Secunda pars.

Egſ. Quia vēient dies in te ⁊c. Ubi tāgit coīationē ruinoſam incuſſiuā tioris. ꝙ ꝓbat p̄cā denūciata. Ubi ſciendum ꝙ homo duobus modis a malo retrahitur. ſ. amore ⁊ timore.

Uidēs igitur xp̄s homines nolle amoꝛe
a malo retrahi ⁊ induci ad bonū:eos ſal
tem terret eis venturum pi̇culum nūcian
do. Hic igitur duo poſſum⁹ ↄſiderare.ſ.
Penā terribilem comminatam.
Cauſam rationabilē allegatā.
¶ Quantū ad p̄mū dicit. Quia veniēt
dies ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ quantū ad puni
tionem ciuitatis ier^m. tangit.ſ.ſ.
Inimicoꝝ inuaſionem.
Diſpendioꝝ aggrauatiōem.
Muroꝝ dirruptiōem.
Habitatoꝝ depopulatiōem.
Hedificioꝝ deſtructiōem.
¶ Quantū ad p̄mū dicit. Quia veniēt
dies in te ⁊c. Ubi ſciendū ſecūdum Greg.
ꝙ per illos inimicos intelligunt romani
principes qui tempoꝛe Tyti ⁊ veſpaſiāi
ier^m deſtruxerūt. ¶ Quantū ad diſpen
dioꝛum aggrauatiōem dicit:⁊ circūdabūt
te coa ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ p̄ iſta intelligit
obſidio maxima q̄ꝫ fecerunt romani. Ut
ſic dici potuerit illud Iudic.9. Circūdan
tes ꝓſidium ſuccederunt. ¶ Quantū ad
muroꝝ dirruptiōeꝫ dicit:⁊ ad terraꝫ pꝛo
ſternent te. Ubi ſciendum ꝙ in i^a obſidio
ne muri ciuitatis fuerūt deſtructi. Et h̄ ē
ꝙ dictum fuit eze.13. Deſtruā parieteꝫ q̄ꝫ
liniſtis abſqꝫ tēperamēto ⁊ adequabo eū
terre ⁊ reuelabit fundamētū ei⁹. ¶ Quā
tum ad habitatoꝝ depopulatiōem dicit:
⁊ filios tuos qui in te ſunt.ſ.ꝓſternent ad
terram vt de ipſis dici poſſit illud Iob.
¶ Et pꝛoſtrati ſunt pꝛe timoꝛe cuncti ha
bitatoꝛes eius. ¶ Quantū ad hedificioꝝ
deſtructiōem dicit. Et nō relinquent in te
la.ſuper lapid̄. Et h̄ eſt ꝙ lamentādo dīc
Ieremias trenꝰ.4. Quomodo diſp̄ſi ſunt
lapides ſanctuarij in medio omnium pla
tearum. ¶ Sciendū eſt autem loquēdo
allegoꝛice ꝙ i^a ciuitas ſic obſeſſa fuit figura
ta eccleſiaſtici.9. vbi dicit Salomon. Hāc
quoqꝫ vidi ſub ſole ſapientiam ⁊ pꝛobaui
eſſe maximaꝫ:ecce ciuitas parua ⁊ pauci

in ea viri:venit cōtra eam rex magnus
⁊ valauit eam deſtruxitqꝫ munitiones p̄
gyrum ⁊ p̄fecta eſt obſidio:inuentuſqꝫ ē
in ea vir pauper ⁊ ſapiens ⁊ liberauit vr
bem per ſapientiam ſuam: ⁊ nullus dein
ceps recoꝛdatus eſt hominis illius pau
peris:⁊ dicebam ego melioꝛem eſſe ſapiē
tiam foꝛtitudine. quomodo ergo ſapiētia
pauperis contēpta eſt ⁊ verba eius non
ſunt audita. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per illam
paruam ciuitatem intelligit hic mundus
qui ideo parua ciuitas dicitur:quia in cō
paratione ciuitatis ſup̄ne eſt parua. Per
regem autem magnum hanc obſidentem
intelligitur dyabolus qui ante aduentuꝫ
xp̄i:mund̄ tenebat obſeſſum. ¶ Unde ob
ſidio huius ciuitatis.i.mundi poteſt figu
rari per obſidionem ciuitatis ier^m factā
per nabuč. de qua dicitur.4. Re.25. Uenit
nabuč. rex babil'. ipſe ⁊ omnis exercitus
eius in ier^m ⁊ circūdederūt eam ⁊ extru
xerunt in circuitu eius munitiōes:⁊ clau
ſa eſt ciuitas atqꝫ vallata. ¶ Ubi ſciendū
ꝙ per nabuč. cum ſuo exercitu intelligit
dyabolus cum multitudine vicioꝛum:qui
dicitur rex babil'. que interp̄tatur confu
ſio:quia infernus in quo regnat eſt locus
confuſionis. d̄ quo ⁊ ſuis eccli.30. Confu
ſio illoꝛum cum ipſis ſine intermiſſione.
Dyabolus igitur inſtar nabuč. ante aduē
tum xp̄i cum ſuo vicioꝛum exercitu:mun
dum tenebat obſeſſum ⁊ vallauerat eum
foꝛtiſſime. ¶ Sed licet ciuitas i^a.i.mun
dus ſic obſeſſus fuerit a dyabolo:tamen
inuentus eſt in eo vir pauper ⁊ ſapiens
qui ipſum liberauit per ſapientiam ſuaꝫ
i.xp̄s qui fuit vir: quia virtutibus adoꝛ
natus: pauper: quia diuitijs ſpoliatus:
ſapiens: quia in cognitionibus illuſtra
tus. Et ille mundū a ſeruitute dyaboli li
berauit. Et ſic dicere potuit Chꝛiſtus il
lud Iohā.3. Nunc pꝛinceps huius mun
di eicietur foꝛas. ¶ Sed licet ſic Chꝛi
ſtus per ſuam ſap̄. mundum liberauit:ad

uerte tn̄ magnaꝫ ingratitudinem hoium
de beneficio tam imenſo. Nam dr̄ ꝙ nll's
recoꝛdatus eſt hois illius paup̄is. q: non
eſt qui regratiet d̄o de tāto beneficio. Un̄
ꝓs. Nō ſunt recoꝛdati man⁹ die qua rede
mit eos d̄ manu tribulātis. ¶ Conſidera
igitur miſer peccatoꝛ admiratōeꝫ ſal'onis
in i^o facto: q: cum diceret melioꝛem ſapiē
tiam foꝛtitudine:ſubiūxit q̄uo ergo ſapiē
tia Pau.⁊c.q.d. h̄ eſt valde rep̄henſibile.
¶ Moꝛal'r autem loquēdo p̄ deſtructio
nem ciuitatis ier^m:intelligi poſſunt inco
moda q̄ in mundo accidunt p̄p̄ ingratitu
dinem aīe peccatrici. Ubi ſciendū ꝙ aīa
peccatrix pꝛimo circūdatur a dyabolo p̄
falſam ſuggeſtiōeꝫ. Nā dyabolus vndiqꝫ
ſuggerit delectabilia:vt ip̄m ad peccatuꝫ
inducat. Ut ſic figuret per balaā ad cui⁹
ſuggeſtiōeꝫ mulieres madianite p̄uarica
uerūt filios iſrl' vt adoꝛarēt deos earū:de
q̄bus dixit Moy. populo ip̄m repꝛehen
dendo numeri.31. Cur feias reſeruaſtis:n̄
ne i^e ſunt que deceperūt filios iſrl' ad ſug
geſtionem balaā ⁊ p̄uaricari fecerūt nos
ſup peccato phegoꝛ:⁊ p̄cep̄ Moy. vt oēs
interficerent que cognouerāt viꝝ. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ p̄ balaā qui interpꝛetatur deuo
rans populum intell'r dyabolus q vlt ho
mines deuoꝛare. Per mulieres autē ma
dianitas q̄ interpꝛetant inique intelligū
tur peccā que iniquos faciūt hoies. Ut de
ipſis dicat illud Iſ.1. Iniqui ſunt cetus
vr̄i. Per filios vero iſrl' qui iterpꝛetat vi
dens deum intell'r quilꝫ homo qui dꝫ hic
deum videre p̄ fid̄:vt videant euꝫ in gl'a.
Peccata enim iſtar mulieꝝ madianitarū
ad ſuggeſtiōeꝫ balaā.i.dyaboli ꝓpter ali
q̄ꝫ delectatiōem q̄ꝫ oſtendūt inſtar mulie
ris alliciētis hominem multoc. ſeducūt ⁊
faciunt eos ſeruire dijs alienis:dū ſecun
tur diuerſa genera vicioꝛum:quos tamē
Moy.i.xp̄s repꝛehēdit:⁊ ideo iubet om
nes mulieres interfici que cognouerunt
virū.i.omnes ſuggeſtiones dyabolicas p̄

quas pōt anima violari. Un̄ dicit eis Iſ.
2°. Lauamini:mūdi eſtote auferte malum
cogitationū veſtraꝝ ab ocl'is meis. ¶ 2°
anima coanguſtat a dyabolo p̄ validaꝫ tē
ptationem. Nam dyabolus nō ſolum ho
minibus malū ſuggerit:ſed quantū p̄t ip̄ꝫ
p̄ validam tēptationem induč. ⁊ ideo ſal
uatoꝛ nr̄ reddit nos cautos Mat.26.d.
Uigilate ⁊ oꝛate vt nō intretis i tēptatiō
nem. ¶ 3° aīa ad terrā pꝛoſternit a dya
bolo p̄ conſenſum ⁊ deliberatiōem. Nam
q̄n homines tēptationibus dyaboli deli
berate cōſentiunt:tūc dicunt ad terraꝫ ꝓ
ſterni. Un̄ anime peccatrici ſic ad terram
pꝛoſtrate dr̄ Ie.3. Leua ocl'os tuos in dir
rectum:⁊ vid̄ vbi nūc ꝓſtrata ſis. O ſi aīa
miſera q̄ conſentiēdo temptatiōibus dya
boli oculum mentis hꝫ obliquū:ſi indirre
ctum cōſiderando celeſtia elleuaret vidē
do ſe pꝛoſtratā quid debent dr̄e niſi ꝙ di
xit filius ꝓdigus Luč.15. Pr̄ peccaui in
celum ⁊ coꝛā te. Et ſic culpā cognoſcendo
⁊ emēdam ꝓmittendo inueniret inſtar il
lius miſericoꝛdiaꝫ. ¶ 4° filij ſui dicuntur
a dyabolo ad terrā pꝛoſterni p̄ opeꝝ moꝛ
tificationem. Naꝫ p̄ filios intelligunt ope
ra quia ſicut filius pꝛius cōcipitur poſtea p̄
turitur ſic op⁹ pꝛimo mente cōcipitur po
ſtea ponit in effectu. Et i^a opera dicūtur
ad terraꝫ pꝛoſterni: q: omnia bona opera
que fecerat exiſtens in gr̄a: quando pec
cat moꝛtaliter dicunt moꝛtificari:quia de
ipſis in nihil niſi peniteat pꝛemiat. iuxta
illud domini ezechiel'.18. Si auteꝫ auerterit
ſe iuſtus a iuſticia ſua ⁊ fecerit iniquitā
teꝫ:ſecundū omnes abhominatiōes quas
ſolet operari impius nūquid viuet:omnes
iuſticie eius quas fecerit non recoꝛdabū
tur. ¶ Quinto non relinquit lap̄ ſuper
lapid̄ per virtutum diſſipationem. Nam
omnes virtutes quas pꝛius habebat:diſ
ſipantur quando moꝛtaliter peccat.
¶ Iſtam ciuitatem ſic diſſipatam deplo
rat Ieremias trenꝰ.i.d. quomodo ſedet ſo

la ciuitas plena populo facta eſt quaſi vi
dua:domina gentiũ princeps ꝓuinciarũ
facta eſt ſub tributo. Naȝ ħ ciuitas.i.aĩa
dum erat in grã:erat plena populo: quia
aſſociata agminibus angeloꝝ:peccans ãt
mortal'r ſola remanet:erat etiam ꝑ grãm
ſponſa xp̃i:peccans aũt ipſum amittit.⁊ ſic
eſt vidua: erat etiaȝ dña ⁊ princeps quia
libera:peccãs aũt mortaliter efficitur ſer
ua dyaboli ⁊ tributaria ⁊ digna eternali
bus penis. ¶ Cur aũt iª ſibi accidant au
di ro.i. Qui talia agũt digni ſunt morte.
¶ Uel ꝑ obſidionem ciuitatis ierᵐ intel
liguntur diſpẽdia que pacietur aĩa pecca
trix in morte. Nã ſecundũ Greg. maligni
ſp̃s ſignificati ꝑ inicos pᵒ circũdabũt ani
mam exeuntem d̃ corpore:q: ipſam ſic te
nebũt ꝙ nõ poterit ampliᵘ aliqua bona fa
cere. Nã Jo. 19. Uenit nox in qua nemo
põt opari. ¶ Secũdo aĩam coanguſtare
dicũtur ſcḋm Grego. dũ non ſolũ opa mala
reducunt ei ad memoriã ſȝ ẽt cogitatões
iniquas vt ex his ampliᵘ tribulent. Ut
dicere poſſit cũ p̃s. Tribulatio ⁊ anguſtia
inuenerunt me. ¶ Tertio dicũtur ipſam
ad terram proſternere: duȝ miſera videt
ſcȝ Grego. ꝙ caro ſua q̃ȝ tm̃ dilexit in ter
ram ⁊ putredinẽ eſt conuerſa. Ut dicere
poſſit illud Job.7. Induta eſt caro mea
putredine ⁊ ſordibus pulueris cutis mea
aruit ⁊ ꝯtracta eſt. ¶ Quarto dicũtur fi
lios ad terrã proſternere ⁊ nõ relinquere
lapidẽ ſup lapidẽ. Per filios enim ⁊ lapi
des ſcḋm Grego. intelligunt cogitationes
aĩe peccatricis q̃ dicũtur filij q: concipiũ
tur in mente:lapides vero:q: ſicut ad fa
ciendũ maceriem lapis ſupponitur lapi
di:ſic peccator vni cogitationi male addu
cit aliã ⁊ ſic maceria fabricatur. ¶ Quã
tum ad ſecundũ.ſ. cãm rationalẽ allegatã
dicit eo ꝙ non cognoueris tp̃s viſi.tue.
Ubi ſciendũ ſcḋm Criſo. ꝙ q: Jeruſalẽ non
cognouit tp̃s quo fuit viſitata a xp̃o pſo
nal'r ſed ipm deſpexit iõ tal' ignorantia ⁊
cecitas fuit cã ſue ſubuerſionis. ¶ Scien
dum ẽ aũt loquẽdo moral'r ꝙ xp̃s multi
pliciter viſitat hoies:⁊ q: ipſius viſitatio
nem nolũt cognoſcere iõ ſcḋm Grego. i ex
tremo vite traduntur in manibᵘ inimici.
¶ De talibus igit conquerẽdo dicit dñs
Iſa.1. Cognouit bos poſſeſſorẽ ſuũ ⁊ aſi
nus p̃ſepe dñi ſui. Iſrael ãt me nõ cogno
uit. Ex quo patet hominem magis ingra
tum brutis animalibus.

Tertia pars.

Equit. Et ingreſſus in tẽplũ ⁊c.
Ubi tangit increpatiõem vigo
roſam correctiuã erroris:ꝙ pro
bat malicia increpata. Ubi ſciendũ ꝙ ho
mo q vlt corrigere aᵐ modo d̃bito:opor
tet ꝙ aſſignet aliq̃ȝ cauſam qr̃ illud ha
beat facere:⁊ ꝙ iˢ quem corrigit ſit defe
ctuoſus. Scḋm ħ igitur hic 3ª poſſumus
conſiderare.ſ.
Actᵐ ꝑtãtis admirãdum.
Dictũ veritatis intuẽdum.
Defectũ puerſitatis deuitandũ.
¶ Quantũ ad primũ dicit. Et ingreſſus
in templũ ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ ſcerdotes
veteris teſtamẽti ſuſtinebant ꝙ in tẽplo
vẽderent animalia que ſcḋm legem d̃o of
ferebant. Ipſi enim auaricia ducti vt nõ
priuarent oblatõnibus iª ſuſtinebãt:⁊ ne
aliquis poſſȝ ſe excuſare pp pecuniã: per
mittebant ibidem eſſe capſores q poſſent
cõmutare pecuniam ⁊ accomodar̃ indigẽ
tibus. Ut verificatũ fuerit de ill' illd̃ Je.
6. A maiore vſq3 ad minorem: oẽs auari
cie ſtudẽt:⁊ a ꝓpħa vſq3 ad ſacerdotẽ cõ
tinue faciũt doluȝ. ꝙ peccatũ fuit in ꝑte
cã ſubuerſiõis ciuitatꝭ. ſcḋm Gre. ¶ Qᵐ
ad ſecũdum.ſ. dictum veritatis intuendũ
dicit. d. illis ſcriptum eſt quia domus ⁊c.
Ubi ſciendum ꝙ illud ꝙ dicit hic ſcriptũ
eſt habetur Iſ.56. vbi dicitur. Domus
mea domus orationis vocabitur cunctis
populis ait dominus qui congregat diſp
ſos iſrl'.⁊ ideo in ipſa non debebant mer

cationes fieri cũ eſſet locus ſanctitatis q:
p̃s. Domũ tuam dñe decet ſanctitudo in
longitudinem dieruȝ. ¶ Uolens ẽt xp̃s
oſtendere finem legis Moy. in qua offe
rebant animalia ⁊ nouũ ritum legis euã
gelice in qua offert cor cõtritum ⁊ hũilia
tum:emẽtes eiecit:⁊ dixit ſcḋm Cirillũ do
mum ſuã:fore domũ orationis. ¶ Quã
tum ad 3ᵐ.ſ. defectuȝ puerſitatis deuitã
dum dicit. vos ãt feciſtis ⁊c. Ubi ſciẽduȝ
ſecundũ Greg. ꝙ ſacerdotes ꝑmittentes
mercatiões in templo fieri:ideo latrones
dici poterãt:q: ſi aliqui erant q obl'ones
nõ facerent:eos inſtar latronũ ledebant.
¶ Moraliter aũt loquẽdo ſciendum eſt
ꝙ ꝑ illud templũ intell'r quilȝ homo qui
templũ dr̃:dum in eo deus ꝑ gratiam dr̃
habitare. iuxta.1.cor.3. Neſcitis qᵐ tem
plum d̃i eſtis ⁊ ſpiritus dei hitat in vob.
Et ideo illud templũ dȝ eſſe mundũ. Unde
Aug. in ſermõe dedicatõis eccl'e. Qᵐ poſ
ſumus cũ dei adiutorio laboremus ne d̃s
nr̃:in templo ſuo.i. in nob ipſis inueniat
ꝙ ocl'os ſue maieſtatis offendat: ſȝ habi
taculuȝ cordis nr̃i euacuet vicijs ⁊ replea
tur virtutibus:claudat dyabolo ⁊ aperia
tur xp̃o. ¶ Uerum q: ſecundũ Augu. qc
quid in tẽplis manu factis agitur:totum
in nob ſpirituali hedificatione cõpletur:
videnđ eſt primo quale fuit templuȝ ma
teriale ꝙ cõſtruxit ſalomon: vt per ħ ſci
re poſſumus ſpirituale hedificiuȝ templi
noſtri. ¶ Sciendum eſt igitur ꝙ ſicut ha
betur.3.re 56.⁊.27. in templo ꝙ hedifica
uit ſalomon: inter alia erant.7. Primo
erat ibi fundamentũ in quo erãt lapides
precioſi ⁊ grandes. Secũdo erant ibi tria
tabulata per girum. quorum primum ha
bebat.5. cubitos latitudinis ⁊ medium ta
bulatum.6.3ᵐ ſeptem. Tertio erant ibi
duo cherubin vt habetur capᵒ.6. Quar
to erãt ibi inter alias 2ᵉ colũne inſignes
quarum vna vocabatur iachi.i. firmitas.
alia booȝ.i. in quo eſt robur. vt habetur
capᵒ.7. Quinto erant ibi.10. baſes ⁊.10. cã
delabra aurea.⁊.10. lucerne.5. ad dexterã.
⁊.5. ad ſiniſtrã. Sexto erat ibi altare au
reum. Septimo mẽſa aurea. ſup q̃ȝ pone
bantur panes ꝓpoſitionis. ¶ Secundum
igitur iſta.7. ſunt alia.7. in tẽplo miſtico
i. in quolȝ homie. Primo enim ꝓ funda
mento tẽpli ꝙ erat de p̃cioſis lapidibus
in hoie eſt corpᵘ quaſi fundamentũ oium
potentiarũ ꝙ qdem inſtar precioſoruȝ la
pidum dȝ puritate fulgere. Secundo pro
tribus tabulatis in tẽpli circuitu:quoruȝ
vnũ erat latius alio:eſt aĩa tripartita.ſ.
vegetatiua:ſenſitiua ⁊ intellectiua:quarũ
vna eſt nobilior alia. Tertio pro duobus
cherubin ornantibus templum:ſunt i ho
mine intellectus ⁊ voluntas. qbus homo
mirabiliter ornatur. quia per vnum hȝ
cognitiõem ſimilem angelis ⁊ per aliam
libertatem. Quarto pro duabus colũnis
debet eſſe robur in aggrediendo diffici
lia ⁊ firmitas in ſuſtinẽdo aduerſa. Quin
to pro.10. baſibus ⁊.10. candelabris:⁊.10.
lucernis:debet eſſe in hoᵉ obſeruãtia.10.
p̃ceptorum. que quidem baſes dicuntur:
quia habent hoiem firmius ſuſtentare. di
cuntur candelabra:quia habent homineȝ
in deum per cõtemplatiõem elleuare: di
cuntur lucerne:q: habẽt ipm clarius illu
ſtrare. Uñ p̃s. Preceptũ domini luciduȝ
illuminãs oculos.6ᵒ pro altari aureo vbi
adolebat incenſum:dȝ eſſe heſtaſis oratõ
nis. d. cum p̃s. Dirigat oratio mea ſic in
cenſum in conſpectu tuo.7ᵉ pro menſa ꝓ
portiõis:dȝ eſſe ſedula meditatio ſcriptu
rarum. d. cum p̃s. Meditabor in manda
tis tuis que dilexi. Omnia autem iſta vt
ſint deo grata ⁊ nob meritoria debẽt eſſe
cum caritatis virtute qua mediante fiũt
opera deo grata. ⁊ ideo ſignanter dici
tur.3.re.6. ꝙ nihil erat in templo: quod
non auro tegeretur: per ꝙ quidem ca
ritas deſignatur. ¶ Iſtud templum
ſcilicet homo ſic mirabiliter dedicatum

debꝫ.7.donis ſpũs ſ.adornari . vt.ſ.Prio
ꝓ fundamento firmo habeat donuꝫ timo
ris ꝑncipium hedificij.Secundo ꝓ tabl'a
tis poſitis ad cuſtodiam:hẽat donum cõ
ſilij:qꝛ prouer.2.ꝯſilium cuſtodiet te ⁊ pru
dẽtia ſeruabit vt eruaris a via mala . 3°
ꝓ duobꝰ cherubin qui iterpretaꝰ plenitudo
ſapiẽtie:habeat donum ſapiẽtie vt dicere
poſſit illud ſapiẽtie.7.Optaui ⁊ datus eſt
mihi ſenſus:inuocaui ⁊ venit in me ſpũs ſa
pientie.Quarto ꝓ duabus columnis ha
beat donũ fortitudinis:vt de ipſo dicatur
illud prouer.20.Fortitudo ⁊ decor indumẽ
tũ eius ⁊ ridebit in die nouiſſimo.❡5° ꝓ
10.lucernis:habeat donum intellectus:ꝙ
quidem petebat pſ.d.Da mihi intellectũ
vt diſcam mandata tua.❡6°ꝓ altari vbi
adoletur incenſum:hẽat donum pietatis:
ꝑ quod homo offert bonũ odorem deo .
Unde ꝑme ti.4.Exerce teipſm ad pieta
tem.Nam corporalis exercitatõ ad modi
cum vtilis eſt.pietas aũt ad omnia vtilis
eſt.7° vt ꝓ menſa ꝓpoſitõis que ſignificat
ſacrm ſcripturarum habeat donum ſcien
tie:⁊ hanc petebat pſ.d.Bonitatẽ ⁊ diſci
plinam ⁊ ſciam doce me.Iſtis dꝫ hõ orna
ri.❡Licet autẽ ſic homo deberet eẽ tem
plum ſanctum domini : tñ multi ſunt q il
lud inficiunt malis operibus: ⁊ templuꝫ di
ſe verbis mendacibus ꝓfitenꝰ:quibꝰ.1.cor.
4.Si qs templũ dei violauerit diſperdet
illm deꝰ.Unde Iere.17.Nolite confidere i
verbis mendacibꝰ.d.templũ dñi templum
domini.q.d.non in ſolis verbis hõ i edifi
catur vt habitet ds in eo:ſed oꝫ ꝙ ſequan
tur opera bõa.Unde ibidẽ ſubditur.Bo
nas facite vias veſtras ⁊ ſtudia veſtra ⁊
habitabo vobiſcum i loco iſto.❡Qm ãt
ad pñs ſpectat violatõis templi duplex ẽ
cã.Prima allectiua ⁊ occaſionabil'.Scda
effectiua ⁊ ꝑncipal'.❡Prima eſt qñ hõ
dimiſſis delectatõibus ſpũalibus : deſide
ria carnis amplexatur:⁊ tunc ꝙ debet eẽ
templum dei fit templũ demõioꝝ.❡Iſta
cã fuit figurata in viſione quam vidit Ie
remias.Iere.34.vbi dicit.Oſtendit mihi
dominus:⁊ ecce duo calathi pleni ficis po
ſiti ante templum domini:calathꝰ vnus fi
cus bonas hẽbat nimis.❡Ubi ſciendũ
ꝙ per iſtos duos calathos plẽos ficis:in
tell'r duplex genus delectatõum .ſ.ſpũali
um ⁊ carnalium:q̃ ad modum fici habẽt
aliq̃ꝫ dulcedinẽ ſed diuerſam : qꝛ ſpũales
habent dulcedinẽ manſoriã: carnales vo
tranſitoriam ⁊ fallacem.⁊ idõ dr̃ ꝙ vnꝰ ca
lathus habebat ficus bõas nimis:qꝛ pſ.
Quam magna multitudo dulcedinis tue
dñe q̃ꝫ abſcondiſti timentibꝰ te. Aliꝰ cala
thus hẽbat ficus malas:qꝛ lꝫ delectatõnes
carnales videanꝰ hr̃e aliq̃ꝫ dulcedinẽ : tñ
eſt fl'a.qꝛ eius finis mors.qꝛ Ro .1. Qui
talia agunt:digni ſunt morte.❡Cã vero
effectiua eſt qñ anima rõnalis que deberet
eſſe dña in hoie:ẽ ancilla. Et ad icrepãdũ
hꝰi aiam ⁊ ad cominãdum ſibi penaꝫ eter
nam mittiꝰ multotiens vel aliqua bona i
ſpiratõ:vel aliqs ꝑdicator ãnunciãs vicia
⁊ virtutes penam ⁊ gloriam. ❡Hoc aũt
fuit figuratum Iſ.22. vbi dr̃ ꝙ dominus
dixit Iſ.Uade ⁊ ingredere ad eum qui
habitat in tabernaculo:ad ſobnã ꝑpoſitũ
tẽpli ⁊ dices ei:quid tu hic:aut quaſi qs hic
qꝛ:excidiſti tibi hic ſepulchrum: excidiſti i
excelſo memoriale tuum:diligẽter ipetra
tabernaculum tuum. Ecce dominꝰ aſpor
tari te faciet:gallus gallinatius coronãs
coronabit te tribulatione. ❡Ubi ſciẽduꝫ
ꝙ per ſobnam ꝑpoſitum templi: intelligi
tur anima intellectiua que debꝫ in homie
principari:ſed dicitur ſobnam q̃ interpta
tur ſedens:qꝛ tunc anima ſedet ⁊ ociatur
qñ nõ impat alijs viribus anime : ſed ſeq
tur eaꝝ imperium:dum.ſ. regitur deſide
rijs carnis.❡Per Iſ.vero ꝓphiam itel
ligitur ꝑdicator bonus:queꝫ multoc. mit
tit dñs ad reprehẽdẽdum hominẽ. Ubi
ſciendum ꝙ de quattuor inter alia reprhen
dit ipſm.Primo de ocioſitate ⁊ quantũ ad

hoc dic.qd tu hic:aut quaſi qs hic.⁊ ſignanꝰ di
cit q̃ſi qs:qꝛ ſm veritatem non eſt quis :
qꝛ non facꝰ officium ſuum in homine.ſ.ꝑn
cipari alijs viribus:ſed ſolum locũ occu
pat preſidẽtis.Ut ſic poſſit ſibi dici apoc.
3.Nomen hẽs ꝙ viuas ⁊ mortuus es .
❡Secũdo reprehẽdit eum de carnalitate
⁊ quantũ ad hoc dic : qꝛ excidiſti hic ſepul
chrum.Nam per ſepulchrum imundum ⁊
fetidũ intell'r pccm̃ carnalitatꝭ ꝙ facꝰ imũ
dum hoiem.Iſti ſunt de qbus Iſ.65.Qui
habitãt i ſepulchris ⁊ in delubris ydolo
rum dormiunt.❡Tertio reprehendit eũ
de ſuperbia:⁊ quantũ ad hoc dic. qꝛ excidi
ſti i excelſo memoriale tuum:talis ẽ de ge
neratõe illa:de qua ꝓuer.30. Generatõ cu
ius excelſi ſunt oculi ⁊ palpebre eius i al
tum ſubrecte.❡4° reprhẽdit eum de obſti
natõe:⁊ quantũ ad hoc dic. Excediſti i pe
tra tabernaculũ tuũ. De talibus Iere .5.
Indurauerunt facies ſuas ſupra petram:
noluerũt reuerti.❡Sed tñ aduertat mi
ſer in predictꝭ obſtinatus cominatõnem ⁊
punitõem grauiſſimam ſibi nunciatam :
Ecce inqt aſportari te faciet ⁊c.Ubi ſcien
dum ꝙ gallus gallinatius eſt capo.Qua
liter autem iſte aſporteꝰ:poteſt vno mõ i
telligi de ordine ad ordinem . Nam capo
transferꝰ ad ordinem femineum ſaltẽ qm
ad officiũ.qꝛ multotiẽs poniꝰ ad ducẽdũ
pullos:ꝙ eſt offm̃ femineum.Sic re vera
qui hꝫ talem ꝑpoſitum vt dcm̃ eſt ſuperiꝰ
transferꝰ de ordine angeloꝝ ad ordinem de
monioꝝ.❡Alio modo intelligi põt illa
trãſportatõ:qꝛ ſicut videmꝰ ꝙ gallus gal
linatiꝰ qñ eſt bñ pinguis portaꝰ ꝑ pedes
capite verſo ad terram vt iterficiaꝰ : ſic qui
carnalibus iſiſtunt delicijs : quando ſunt
bene impinguati:ligatꝭ manibus ⁊ pedibꝰ
cuꝫ capite ꝑmo ꝓiciunꝰ in tenebras exte
riores vbi erit fletus ⁊ ſtridor dentium .
Unde ſignanter ſeqtur:coronans corona
bit te tribulatõe.❡Conſidera igiꝰ pecca
tor ipenitens ꝙ corona tua i inferno non
erit de lapide ꝑtioſo : ſed tribulatõis.
❡Conſiderans im peccõr non dꝫ habere
talẽ prepoſitum : vt ſit anima ſua ſobnas
negligẽs ſed prepoſitum regẽtem poten
tias inferiores . Ut dici poſſit de ipſo il
lud zach.6.Ecce vir oriẽs nomẽ eius ⁊ ſb
tus eum orieꝰ lux:⁊ hedificabit tẽplũ dñi
⁊ ipſe portabit gloriam ⁊ ſedebit ⁊ domina
biꝰ ſuꝑ ſoliũ ſuũ .

Quarta pars .

Egtur ⁊ erat docẽs ⁊c. Ubi tan
git iſtructõem illumioſam indu
ctiuaꝫ fulgoris.ꝙ probat doctri
na predicata.Ubi ſciẽdum ꝙ xp̃s ſicut pi
us magiſter lꝫ iudeos reprehẽderit de his
que faciebãt in templo:tamen ſm Greg.
eos benigne inſtruit ⁊ inducit ad opera
bona.Unde Iſ.48.Ego dominus ds tuꝰ
docẽs te vtilia.Que autẽ ſunt im vtilia au
di qd dr̃ ſapiẽtie.8.Sobrietatem inqt ⁊ ſa
piẽtiam docet ⁊ iuſticiã ⁊ veritatem qbꝰ
homo ꝑducitꝰ ad vitã eternam.Ad q̃ꝫ ⁊c.

❡Dominica.10.poſt ꝑenꝰ.euãgeliũ.51m.

Dixit yh̃s ad quoſdã q in ſe
cõfidebãt tanq̃ꝫ iuſti ⁊ aſꝑ
nabanꝰ alios ꝑabolã hanc.
duo hoies ⁊c.Luc.18. Nos
videmus per exꝑientiam
ꝙ duo ſunt inter alia que retrahunt ſm
Aug.hoiem a mũdialibꝰ delectatõibus ⁊
pccis:⁊ iducũt ipſm ad opa bõa .ſ. ꝑmium
ꝓmiſſũ bõis ⁊ mal' ſuppliciũ.❡Xp̃s igiꝰ
veritatꝭ magiſter vt nos iducat ad mũdi ⁊
vicioꝝ ꝯtẽptũ:⁊ adeptõem virtutũ : in ho
dierno euãgelio oñdit ſuppliciũ ꝙ debeꝰ
peccõribꝰ ⁊ ꝑmiũ ꝙ debeꝰ iuſtis:cũ ſuꝑbos
denũciat eici ⁊ obediẽtes exaltari. In quo
quattuor tangit.vꝫ.
Actũ deuotõis mẽtal'r eleuãtem .
Modũ rogatõis real'r differentẽ.
Fructũ ꝑmiatõis veraciter cõtinentem .
Gradũ ꝯdictõis cal'r ꝑmerẽtem .

¶ Primū probat ſuffragiū atteptatum.
Scōm ꝓpoſitum declaratū. Tertiū bene
ficium cōdonatum. Quartū indicium ex
plicatū. ¶ Primū in prin. Secundū ibi.
Phariſeus ſtans ⁊c. Tertium ibi. Amen
dico vobis ⁊c. Quartū ibi. Quia oīs qui
ſe exaltat ⁊c.

Prima pars.

Quantum ad primū vbi tāgit ⁊c.
ꝙ ꝓbat ⁊c. dicit. Dixit ihs ad
quoſdā ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ inter
alios actus dō placibl's eſt oratio deuota
ꝑ quam mens hoīs elleuatur in deū: de q̄
beatus luc. dicit xp̄m i ſua ꝑdicatiōe mē
tionē feciſſe. Quia vero cū aliquid denū
ciatur aliqbus oportet cognoſcere q ſunt
qbus predr̄ ⁊ qualiter res geſta ſit: ⁊ qui
ſunt facientes. ideo hic duo poſſumus cō
ſiderare. ſ.
Collegiū audientiū deteſtand̄.
Prouerbiū operantiū attēdend̄.
¶ Quantū ad primū dicit. Dixit ihs ad
quoſdā ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ iter alia peccata
q̄ ſunt dō exoſa: eſt ſupbia: qr iuxta illd̄ ec
cli. 10. Odiblis eſt dō ⁊ hoībus ſupbia. Et
qr i^a multū regnat i mūdo: ideo ſecūdum
Tho. xp̄s frequēter eā deteſtabat in ꝑdi
cationib⁹ ſuis. Sciendū ē aūt ꝙ quattuor
ſunt ſpēs ſupbie ſecūdū Greg. 23. moral'.
Prima ē quādo homo ꝙ hꝫ nō recogno
ſcit ſe illud habere a deo. 2^a eſt quādo ali
qs illud ꝙ hꝫ ⁊ ſi reputet ſe illd̄ hr̄e a dō
tn̄ ſi credit habere ꝓprijs meritis. 3^a eſt
quando aliqs faſtuoſe oſtendit ſe habere
ꝙ non habet: vt puta ſapientiā ⁊c. 4^a eſt
quādo aliquis habet aliqd ⁊ oſtendit illd̄
ſe hr̄e non ꝓpter hedificatōem ꝓximi: ſꝫ
vt alij vilipendant. ¶ Iſtas aūt quattuor
ſpēs ſuperbie: explicite vel implicite tan
git beatus Luc. habuiſſe illos qbus xp̄s
loqbat. Nam per hoc ꝙ dic̄ ꝙ confide
bant in ſe: datur intelligi ꝙ illud ꝙ ha
bebant non recognoſcebant a deo. Non
aduertentes ꝙ dicitur Iere. 17. Male
dict⁹ homo q confidit in hoīe ⁊ pōit car
nē brachiū ſuū ⁊ recedit a dō cor ei⁹. Per
hoc aūt ꝙ dic̄ tanq̄ꝫ iuſti: datur intelligi
ꝙ ſi quid hēbant: ſuis meritis aſcribebāt.
Per hoc v̄o ꝙ dr̄ ꝙ aſpnabant alios: da
tur itelligi ꝙ ſi quid in eorum reputatiōe
habebāt: illud oñdebant: vt alij vilipende
rent. nō aduertētes ꝙ dr̄ eccl'aſtes. 7. No
li preuaricari in amicū pecuniam d̄ferētē:
neq̄ꝫ frēm kariſſimum ſpernieris. implici
te v̄o datur itelli ꝙ non erant illd̄ ꝙ oſtē
debant ſe eſſe: non attendētes illud gal.
6. Si qs exiſtimat ſe aliquid eſſe cum ipe
nihil ſit ſeipm̄ ſeducit. ¶ Quantū ad ſe
cundum. ſ. ꝓuerbium opantium attēdend̄
dicit duo hoīes aſcendebant ⁊c. Ubi ſcien
dum ꝙ circa opatōem illorum duoꝝ tria
poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Condictōis natiuitatem.
Intētōis conformitatem.
Conuerſatōis diuerſitatem.
¶ Quantum ad primū dic̄ duo homies.
Nam iſti eiuſdem condictōis erant quan
tum ad nat. qr hoīes. ¶ Q^m ad intentio
nis cōformitatem dic̄: aſcendebant i tem.
vt ora. Nam iſti eadē itētōe tēplū aſcēde
rūt: vt. ſ. ad deū orarēt. Ut ſic potuerit di
cere illd̄ ps. Introibo in domū tuā: adora
bo ad tēplū ſcm̄ tuū. ¶ Q^m ad ꝯuerſatō
nis diuerſitatē dic̄. vn⁹ phariſe⁹ ⁊ alt pu
blican⁹. Phariſe⁹ ei idē ē ꝙ diuiſus. Nam
phꝫy diui erāt ab alijs hoīb⁹ q^m ad ſtatū:
qr ſic̄ nūc religioſi a ſecularib⁹: q^m ad ha
bitū: qr hēbāt habitū diſtictū a ſecl'aribus
⁊ q^m ad cultū: qr aliq̄s ſpāles obſeruanti
as in colēdo deū hēbant quas nō hēbant
ſeculares. ¶ Lꝫ aūt ſic eſſent diſtincti ab
alijs quantum ad exteriorē appentiam i
qua ſanctitatem exterius oſtendebant: tn̄
interius erant mali ꝓpter ꝙ aſſimilātur
a xp̄o ſepulchris dalbatis que a foris ap
parent hoībus ſpecioſa: intus v̄o ſunt ple
na oſſibus. Mat. 23. ⁊ omni ſpurcitia.
¶ Publicani vero dicebant homines q
exercebant aliqua opa ꝯmunia ⁊ publica:
ſic̄ eſt colliger̄ pedagia ⁊c. q ſcōm Greg.
vix aut nunq̄ꝫ exercent ſine peccato. Iſti
libenti⁹ audiebāt xp̄m q̄ꝫ phꝫy iuxta illd̄
Luc. 15. Erāt appropinquātes ad ihm̄ pu
blicani ⁊ peccatores ⁊ murmurabāt phꝫy.
Auditū quid xp̄s dicit eis Mat. 21. Amē
dico vob̄ quia publicani ⁊ meretrices ꝓ
cedent vos in regnum dei: cuius cām aſſi
gnans ſubiūgit. Uēit enim ad vos iohēs
in via iuſticie ⁊ nō credidiſtis ei: publica
ni aūt ⁊ meretrices crediderūt ei. ¶ Sciē
dum eſt aūt hic vbi fit mentio de oratiōe
loquēdo moraliter ꝙ iter alios actus dō
acceptos ē oratio ꝑ q̄ꝫ animus in deo illa
reſcit. ⁊ ideo theſ. 5. Semper gaudete in
dn̄o ſine intermiſſiōe orate i oībus grās
agite. Nā qr ſꝫ Aug. n̄ ceſſat orar̄ q n̄ ceſ
ſat bn̄facer̄ ideo dr̄ homini vt ſemꝑ oret:
quia ſemꝑ debet exercitare ſe in opibus
bonis. ¶ Ad qd autem oratio valeat: au
di Aug. in quodā ſermone. d. Oratio orā
ti eſt ſubſidiū. deo ſacrificiū: demonibus
aūt eſt flagellum. ¶ Sciendum ē autem
ꝙ ſic̄ ſunt. 7. dona ſpiritus ſ. animā ador
nantia vt poſſit digne deo orare: ſic ſunt
7. vicia capitalia ill' oppoſita ſi ipediētia.
⁊ ideo cōtra predicta vicia homo dꝫ orare
ne receptio ipſorum donorū impediatur.
exemplo ſapiētis. d. eccli. 23. Domine pr̄
⁊ dn̄s vite mee ne d̄relinq̄s me i cogitatu
maligno extollendā oculoꝝ meoꝝ ne d̄de
ris mihi: ⁊ oē d̄ſideriū prauū auerte a me
aufer a me vētris ꝯcupias ⁊ ꝯcubit⁹ ꝯcu
pie ne apphendāt me ⁊ aīo irreuerēti ⁊ in
fruito ne tradas me. Ubi ſic̄ patebit ꝓſe
quēdo tāgit. 7. vicia oppoſita dict̄ dōis.
¶ Sciēdū ē aūt ꝓſequēdo d̄ iſtꝫ: vt pꝫ Iſ.
ij. ſic ordinant. p^m donū ibi poſitū ē donū
ſap^e: huic opponit pcc̄m luxurie: qr enim
ſapiētia ē munda iuxta illud Iac. 3. Que
autem de ſurſum eſt primū quidem pudi
ca eſt. ideo nō poteſt eſſe in homine luxu
rioſo: quia iuxta illud ſapiētie. 1°. In mali
uolam animā non introibit ſapientia: nec
habitabit i corpore ſubdito peccatis. ⁊ iō
ſi vl't ſapientiā recipere: dꝫ ipſam a dō pe
tere. d. illud ſapientie. 9. Da mihi dn̄e ſe
diū tuaꝝ aſſiſtricē ſapientiā ⁊ noli me re
probare a pueris tuis quoniā ſeru⁹ tuus
ſum ego ⁊ filius ancille tue. Debet ēt ne
vitium luxurie dn̄et in ipſo. dicens eccle
ſiaſtici. 23. Aufer a me concubitus ꝯcu. ne
apprehen. me. ꝙ ſi deuote petierit deus
exaudiet ipſum. ¶ Hoc autē fuit figura
tum Exo. 8. vbi ſnialiter dicitur ꝙ cū mul
titudo ranaꝝ eſſet in terra egypti: dixit
pharao Moy. ⁊ Aarō orate dn̄m vt aufe
rat a me ranas cūq̄ꝫ oraſſet Moy. mor
tue ſunt rane que erant in terra egypti.
¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ ranas que libenter
ſtant in paludibus ⁊ in locis lutuoſis: in
telligūtur homines qui i luto luxurie nu
triunt: qbus dr̄ Iac. 5. In luxurijs enutri
ſtis corda veſtra. Iſte aūt rane. i. luxurio
ſi fuiſſe in terra egypti dicūtur que inter
pretatur tenebra vl' obſcuritas: qr omnes
tales obſcuri ſunt ⁊ tenebroſi ꝓpter imun
diciā illius peccati fetidi. ¶ Si aūt homo
vult ab hoc pccō curari vt poſſit in ſe do
num ſapientie recipe: debet pro poſſe ſe
ad deum per orationem conuertere: ꝙ ſi
humiliter fecerit: quāuis prius fuerit im
mundus: tamen merebitur curari. quia. i.
Thy. 4. Sanctificatur enim per verbum
dei ⁊ orationem. ¶ Secundum eſt donū
intellectus cui cōponitur peccatum inglu
uie: quia enim donum intellectus datur
abſtinentibus iuxta ꝙ de Daniele abſti
nente dicitur Dan̄. i. ꝙ deus dedit Danie
li intelligentiam omnium viſionum. quia
vero nimia cibi ⁊ potus ſumptio mentē
ebetat iuxta illud Oſee. 4. Uinum ⁊
ebrietas aufert cor: ideo in talibus nō po
teſt eē donū intellectus: qr iuxta illud ſa
piētie. i. ſancti. Diſcipline effugiet fidum

⁊ auferet ſe a cogitatōibus que ſunt ſine intellectu. Et ideo ſi vult donū intellectꝰ recipe:debet ipm a dño petere.d.cū ps. Da mihi intellectū vt diſcā mādata tua: ꝙ ſi deuote petierit: ds exaudiet ipſum. ¶ Hoc aūt fuit figuratū exo.8. Ubi ſentētialiter dr̄ ꝙ cuꝫ in domo phonis ⁊ ſeruorum ſuorū eſſet multitudo muſcarū rogauit Moy. vt oraret ad dñm vt muſce recederent:cum igiť oraſſꝫ Moy. receſſerūt muſce. ¶ Ubi ſciendum ꝙ ꝑ muſcas que ſunt animalia libenter comedētia dulcia: intelligunť homines dediti delitijs gule: de qua ro.14. Non ē regnuꝫ dī eſca ⁊ potꝰ ſed iuſticia ⁊ pax. ¶ Iſte muſce dicuntur fuiſſe ī rege phone ⁊ ī ſuis ſuis:q: cōmuniter omnes tam magni q; pui:iſti maledicte īgluuie ſunt ſubiecti de qbus eccli.6. Omnis labor hoīs ī ore eius.tamen non aduertūt miſeri illud.1.cor. ¶ Eſca vēter ⁊ vēter eſcis deus āt hūc ⁊ has dſtruet. Sī aūt homo vlt ab iº peccato curari:vt poſſit ī ſe donum itellectus recipe:debet cum abſtinētia exorare.q: h genus demoniorum nō eicitur niſi per oratōem ⁊ ieiunium. Mat.17. ¶ 3m ē donū conſilij:cui opponiť peccatum iracūdie:q: enim illud donum reqrit qetum aīum:q: vō ira inqetat aīuꝫ hoīs:iuxta illd poeticū. Ira īpedit aīuꝫ ne poſſit cernere veruꝫ.ideo donum cōſilij non pōt eſſe ī homie iracūdo: ⁊ ideo ſi homo vult donū conſilij recipeř: debet ipm a domio petere.d. Iſ.5. Uēiat conſilium ſancti iſrl̄:⁊ ſciemus.debet etiā petere ꝙ non ſubiaceat iracundie.d.animo irreuerenti ne tradas me vbi ſupra. Et ſic merebitur exaudiri. ¶ Hoc auteꝫ fuit figuratum exo.9. vbi ſententialiter dicitur ꝙ cum in terra egypti eſſent tonitrua ⁊ grando peruālida: Phareo dixit Moy.⁊ aaron orate ad dominum vt deſinant tonitrua ⁊ grando:cūq; oraſſent:ceſſauerunt. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per tonitrua ſtrepitum magnum facientia intelligitur iracūdia ꝙ peccatum homines cōmouet ⁊ perturbat. Unde prouer.25. Uir iracundus prouocat rixas. ſignificatur etiam per grandinem que ledit terre naſcentia: quia iracundus alios conatur ledere vindictam de omnibus appetendo. ¶ Iſta tonitrua ⁊ grando: dicuntur fuiſſe in terra egypti:quia iracundia faē hominem tenebroſum ⁊ deo diſplicibileꝫ iuxta illud eccleſiaſtici.27. Ira:furor vtraq; execrabilia ſunt ⁊ vbi peccator continens erit illorum. Non aduertunt tamē miſeri illud eccleſiaſtici.30. Zelus ⁊ iracūdia minuūt dies ⁊ ante tempus ſenectāꝫ adducit cogitatus. ¶ Si autem homo vult ab iſto peccato curari vt poſſit in ſe recipere donū conſilij:debꝫ inſtar Moy. dominum exorare:iuxta illud Jac.5. Triſtatur aliquis veſtrum:oret equo animo ⁊ pſallat. ¶ Quartum eſt donum fortitudinis:cui opponitur peccatum accidie quia h donum facit hominem conſtanteꝫ ⁊ promptum ad opera bona. Accidia vero reddit ipſum negligentem.iuxta illd prouer.19. Pinguedo immittit ſaporem. Unde prouer.13. Uult ⁊ non vult piger.⁊ ideo donum h non poteſt eſſe cum homine pigro:⁊ ideo ſi vult habere h donum: debet ipſum a domino petere:quia ipſe ē fortitudo noſtra.iuxta illud Iſ.12. Fortitudo ⁊ laus mea dominꝰ ⁊ factus eſt mihi in ſalutem debet etiam petere ne ſubiaceat accidie.d.animo infruito ne tradas me vbi ſupra. ¶ Hoc donum ad vincendū dyabolum ⁊ peccata debet quilibet a deo petere vt ſit victor exemplo Sanſonis: de quo figuratiue dicitur ſententialiter Judic.16.ꝙ cum captus fuiſſet a philiſtini ⁊ exoculatus ⁊ ſibi illuderent: inuocato domino:ait domine deus memēto mei ⁊ redde mihi priſtinam fortitudinem vt vlciſcar me de hoſtibus meis:⁊ pro amiſſione duorum luminum vnam vltionem recipiam:qui apprehēſis duabus colūnis

qbus domꝰ innitebať:diruit domus ⁊ interfecit oēs qui erāt intus ⁊ ſic ſe vindicauit dē ipſis. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ philiſtini qui interpretať ceciderūt:intelliguntur demones qui per ſupbiā ceciderūt.dē celo. Propter ꝙ lucifero eorum principi dr̄ Iſa.14. Quō cecidiſti lucifer qui mane oriebaris. Per ſanſon āt qui interꝑtatur ſol fortis: intelligiť qlibet hō in quo deus poſuit intellectū ad cognoſcendū deſignatum ꝑ ſolem illuminantē ⁊ liberū arbitriū tam forte ⁊ valide ꝙ nō pōt cogi ab aliqua creatura. Demones igiť ſuis tēptationibꝰ hominē conſentientē multociēs capiūt: ⁊ ei eruūt oculos: dū non ꝑmittūt ipꝫ conſiderare ſibi neceſſaria ad ſalutē.⁊ ſibi illudūt q: ꝑ iſta bona tranſitoria dimiſit incōmutabile bonū. ¶ Hō aūt vidēs ſic ſe detentum:dꝫ mentē ꝑ orationē ad deū erigere ⁊ inſtar Sanſonis petere vigorē: quo acceproꝫ ſe vindicare de dyabolo abiciendo h que pccā commiſit ⁊ oībus eius temptationibꝰ obuiare.dicēdo illud.1. Macha.2. Et ſi oēs gētes regi antiocho obediūt vt diſcedat vnuſqſq; a ſeruitute legis prm ſuoꝝ ⁊ conſentiat mandatis eius. Ego ⁊ filij mei obediemꝰ legi prm noſtroꝝ propitius ſit nobis deꝰ. ¶ Quintū eſt donum ſcientie cui opponiť pccm̄ auaritie:q: eniꝫ donum ſcientie dirigit hoiem in agendis iuxta illud Prouer.9. ſcientiā ſcōꝝ prudētia:auaritia vero ad res tpales hominēꝫ inclinat:iō donū ſciētie nō pōt eſſe ī hoie auaro. Et iō ſi hō vult h donū in ſe recipe dꝫ illud petere.d.cū ps. Bonitatē ⁊ diſci. ⁊ ſcientiā doce me.⁊ ēt petere ne ſit in eo auaritia.d.illd Tren.23. Omne deſideriū prauū auerte a me. Quod ſi deuote petierit:merebiť exaudiri. ¶ Hoc autem fuit figuratum Exo.10. vbi ſentētialiter diciť: ꝙ cum interea egypti eſſet multitudo locuſtarum deuaſtantium oīa terre naſcentia rogauit.pho Moy.⁊ Aaron vt orarēt ad dominum ꝙ diſcederent locuſte ꝙ cuꝫ Moy.oraſſet receſſerunt omnes. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per locuſtas corrodentes omnia virentia intelliguntur homines auaritie dediti alios expoliantes: iuxta illud Prouer.2. Semite oīs auari aīas poſſidētiam rapiūt. ¶ Iſte locuſte dicūtur fuiſſe in egypto:q: auaritia excecat auaros. Si aūt homo vult ab hoc peccato curari vt poſſit in ſe donuꝫ ſciētie recipe:debet orare.d.cū ps. Inclina cor meū deus in teſtimonia tua ⁊ nō in auaritia. ¶ Sextū eſt donum pietatis cui opponitur inuidia:q: enim h donū facit hominē benignū ⁊ proximū diligere:⁊ ꝑ conſequens gaudere dē bonis proximi. Propter ꝙ diciť 2. Pe.1. Miniſtrate ī pacientia pietatē in pietate vero amorem: in amore aūt fraternitatis caritatē. Inuidia vero facit hominē neq; ⁊ dolere de bonis proximi. vnde eccleſiaſtici.14. Nequā eſt oculus inuidi ⁊ auertens faciē:⁊ deſpiciēs animā ſuam. ideo donum pietatis non pōt eſſe in homie inuido. Et iō ſi hō vult hoc donū in ſe recipe: dꝫ dicere cum aplo Ty.2. Abnegantes impietatē ⁊ ſecularia deſideria ſobrie ⁊ iuſtē ⁊ pie viuamus in hoc ſeculo.debet etiam petere ne ſit in eo inuidia. di. ne derelinquas me in cogitatu maligno vbi ſupra. Et ſi deuote petierit merebitur exaudiri. ¶ Hoc aūt fuit figuratū Exo.21. vbi ſentētialiter dicitur ꝙ cum filij iſrael tranſirēt per deſertum vt irent ad terram promiſſionis:ꝙ propter eorum murmurationem fuerunt in deſerto multi ſerpentes igniti ⁊ venenoſi affligentes eos vehementer: qui iuerunt ad Moy. vt oraret ad dominum vt auferret ſerpentes:orauitq; ⁊ populus ab ipſis liberatus eſt. ¶ Ubi ſciē. ꝙ per illos ſerpentes hoies mordentes: itelliguť inuidi qui portant ſemper venenum in ore hominibus detrahendo: de quibus ps. Acuerunt linguas ſuas ſicut ſerpentes:ve. aſpid ſub la. eorum. Non aduertentes quia putredo oſſiuꝫ inuidia

Prouer.14. ¶ Iſti ſerpentes dicuntur
fuiſſe in deſerto: quia in mundo ſignifica
to per deſertum multi ſunt inuidi. Unde
Ezech.22. Uiri detractores fuerunt in te.
¶ Si autẽ homo vult curari ab illo pec
cato vt habeat in ſe donuʒ pietatis debet
ſe offerre deo.di. illud ſapientie. 6. neqꝫ
cuʒ inuidia tabeſcente iter habeo. Et ideo
1.Pe.4. Eſtote prudentes ⁊ vigilate in
orationibus: ante omnia autem mutuam
in vobiſmetipſis caritatem continuaʒ ha
bentes: quia caritas operit multitudineʒ
peccatorum. ¶ Septimũ eſt donum timo
ris: cui opponitur peccatuʒ ſuperbie: quia
enim donum timoris facit hominem reue
rentem deo ⁊ vitare peccata iuxta illud
Prouer.15. Per timorẽ domini declinat
omnis a malo. ſuperbia vero ẽ origo pec
catorum: iuxta illud eccleſiaſtici.10. Initi
um omnis peccati eſt ſuperbia: ideo hoc
donuʒ non poteſt eſſe in ſuperbo. Et ideo
ſi homo vult habere hoc donum: debet a
deo petere.d.cuʒ ꝑs. Confige timore tuo
carnes meas: a iu.enſʒ tuis timui. Quod
ſi deuote petierit: merebitur exaudiri.
¶ Hoc autẽ fuit figuratum numeri. 41.
vbi ſententialiter dicitur ꝙ cum in deſer
to eſſet accenſus ignis ⁊ deuoraſſet extre
mam partem caſtrorum: orauit Moy. ⁊
abſortus eſt ignis. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ per
ignem qui inter alia elleuata tenet altio
rem locum intelliguntur ſuperbi qui ſu
per alios ſemper volunt exaltari iuxta il
lud abdie.1. Superbia cordis tui extulit
te. ¶ Iſte ignis dicitur in deſerto deuo
raſſe extrema caſtrorum: quia in mundo
multi ſunt ſuperbia irretiti. Unde Eze.7.
Floruit virga: germinauit ſuperbia: iniqui
tas ſurrexit in virga impietatis. ¶ Si au
tem homo vult curari a ſuperbia vt ha
beat in ſe donum timoris: debet dño dice
re illud.1.Cor.4. Orabo ſpiritu: orabo ⁊
mente: pſallam ſpiritu: pſallam ⁊ mente.

Secunda pars.

Equit. Phariſeꝰ ſtans apud ſe
⁊c. Ubi tangit modũ rogationis
realiter differentẽ: ꝙ probat ꝓ
poſituʒ declaratũ. Ubi ſciẽdũ ꝙ q̃uis ſint
aliqua que d̃ ſe ſunt d̃ genere bonoꝝ tamẽ
ꝓpter aliquas circõſtantias debitas vel
indebitas fiunt deo accepta vel non. Et iõ
lʒ oratio quantũ eſt de ſe ſit de genere bo
norum ſi tñ fiat modo debito: eſt deo pla
cibilis ſi vero indebito nõ. Et hinc eſt ſʒ
Grego. ꝙ in oratione phariſei ⁊ publicani
oſtendit nobis xp̃s qualr̃ ſibi debeamus
porrigere preces noſtras. ¶ Hic igit̃ duo
poſſumus ꝯſiderare. Primo rogandi mo
dũ deo exoſum. Secundo modũ gratioſuʒ
¶ Quantũ ad primũ dicit. Phariſeꝰ ſtãs
⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ circa modũ rogãdi hu
ius phariſei ſex poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Geſtum obſtentatum.
Affectum recuruatum.
Obiectum veneratum.
Subiectum cõmendatum.
Proximum reprobatum.
Actum explicatum.
¶ Quantũ ad geſtũ obſtẽtatũ dicit'. pha
riſeus aũt ſtãs. vbi ſciendũ ꝙ iˢ phariſeus
tanq̃ʒ ſupbꝰ: ẽt i geſtu oñdebat ſuã ſupbiã
ſm Tho. q: nõ genibꝰ flexis oraſſe dr̃ ſed
ſteniſſe. ¶ Quantũ ad affectũ recuruatuʒ
dic̃ h̃ apd̃ ſe orabat. Ubi ſciendũ ſʒ Baſi.
ꝙ iˢ phariſeꝰ tanq̃ʒ recuruꝰ ad ſe ipʒ nõ ſi
cut oñdẽs affectũ ſuũ ad deũ oreſſe dr̃ ap̃
ſe. ¶ Qm ad obiectũ veneratũ dic̃: deꝰ gra
tias ago tibi. Ubi ſciendũ ſʒ Augu. d̃ ver
bis dñi ꝙ phariſeꝰ nõ reprehendit̃: q: deo
gr̃as agebat: ſʒ q: d̃ ſe p̃ſumebat q: nulluʒ
defectũ ſe reputabat hẽre: ſʒ i mlr̃is bõis
opibꝰ habũdare. Ubi Augu. de verb dñi.
Quis ẽ igit̃ q ipie oppugnat gr̃aʒ: ſi rep̃
hẽdit̃ q ſupbe ait gr̃as: audiãt q dñt deꝰ
me hoieʒ fec̃: ego me iuſtũ facio: o peior ⁊
deteſtabilior p̃ho q ſupbe iuſtũ ſe dicebat
ſʒ tñ iñ gr̃as agebat. ¶ Qm ad ſubiectuʒ
ꝯmẽdatũ dic̃: q: nõ ſum ſic̃ ceteri ⁊c. Ubi
ſciendũ ꝙ hõ põt ſe dupliciter cõmẽdare
vno mõ directe: dicẽdo ſe hẽre aliqua bõa
alio mõ indirecte: dicẽdo ſe carere aliqbꝰ
defectibꝰ: ⁊ vtroqꝫ mõ ꝯmẽdauit ſe iˢ pha
riſeꝰ. ¶ Sciẽdũ eſt aũt ꝙ q̃ʒtũ ad p̃ñs ſpe
ctat: hõ põt dãnificare ꝓximũ tripliciter.
Prio in pſona ꝓpria ipʒ iniuſte opprimi
mẽdo: ⁊ tal' p̃t dici iniuſtꝰ. Secũdo i pſona
ꝯiũcta vxorẽ illiꝰ poluẽdo: ⁊ iſte dr̃ adult.
Tertio res ſuas auferẽdo: ⁊ iˢ dr̃ raptor
ꝯtra q̃ ſũt tria p̃cepta d̃ qbꝰ dr̃ Exo.22. nõ
occides: nõ mecaberis: non furtũ facies.
Iſte igit̃ phariſeꝰ volẽs ſe ꝯmẽdare: dicit
nõ eẽ aliquod p̃dictoꝝ: ⁊ iõ dic̃ nõ ſum ſic̃
⁊c. ¶ Sciẽdũ ẽ ẽt ꝙ i iª ſua ꝯmẽdatõe oñ
dit̃ eius magna ſupbia ſm Augu. de ver
bis dñi: q: nõ ſolũ aliqbus: ſʒ ẽt oibus vo
luit ſe p̃ferre. ¶ Quãtũ ad ꝓximũ repro
batũ dicit velud ẽt h̃ publicanꝰ. Ubi ſciẽ
dum ſm Augu. d̃ verb dñi ꝙ phariſeꝰ ſe
iuſtũ reputãs vidẽs publicanũ: quẽ tanq̃ʒ
pccõrem deſpiciebat magis erigebat̃ i ſup
biã ⁊ plus de ſe p̃ſumebat. ¶ Sciẽdũ eſt
aũt ꝙ phariſeꝰ plꝰ peccauit ꝯtẽnẽdo publi
canũ: cui debebat ꝯpati q̃ʒ ſi ipʒ excepiſſet
⁊ ex h̃ appebat ꝙ nõ digne reddebat deo
gr̃as: q: q deo gr̃as reddit aliis non iſul
tat. ¶ Quantũ ad ceterum actum explica
tum dicit ieiuno bis ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ
poſtquã phariſeus ſe cõmendauerat indi
recte oſtendens ſe carere vitiis h̃ conſe
quenter cõmendat ſe directe exprimẽdo.
Uñ Theo. expeditã non ſolũ declinare a
malo ſʒ ẽt agere bonũ ⁊ iõ cũ dixiſſet non
ſum ſicut ceteri ⁊c. ſubiungit per oppoſi
tum ieiuno bis in ſabbato. Et hic accipi
tur ſabbatũ ꝓ tota ſeptimana. ¶ Sciẽdũ
ẽ aũt loquẽdo moralr̃ de iª ꝯmẽdatõe phei
ꝙ hõ alñ p̃t peccare i deũ: ⁊ ſic dr̃ iniuſtꝰ
q: fac̃ iniuſtitiã deo. Alñ in ꝓximum. ⁊ ſic
dicit̃ raptor. Aliquando in ſeipſum: ⁊ ſic
dr̃ adulter. Ni i ſm illud.1.Cor.6. Omne
quotcunqꝫ fecerit hõ extra corpus ſuum:
q autem fornicatur i corpus ſuũ peccat
Comẽdat igit̃ ſe phẽus vitupando alios
ꝙ nõ ẽ ſic̃ ceteri i aliq̃ p̃dictoꝝ. ¶ Qm ad
2m. ſ. modũ rogãd grõſum dic̃. Et publi
canꝰ a lõge ſtãs ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ pccõr ꝯ
ſiderãs pẽam pccõ d̃bitã dʒ multũ timer̃:
cõſiderãdo aũt iniuriam q̃ʒ fecit deo peccã
do: debʒ multum verecundari. conſiderã
do vero ꝙ peccando deum offendit debʒ
multũ dolere: conſiderando tamen diui
nam miſericordiã dʒ ipſam humilr̃ inuocar̃
Scdm̃ h̃ igitur i or̃one publicãi quattuor
poſſumus conſiderar̃. ſ.
Terrorẽ pterrẽtem.
Ruborem deprimẽtem.
Dolorẽ affligẽtem.
Dulcorem miſerantem.
¶ Qm ad pm dic̃. Et pub. a lon. ſtans. Si
cut enim videmus ꝑ expientiam qñ ali
quis timet aliũ nõ audet approximar̃ ad
ipm. ſed ſtat a remotis. In hoc igit̃ ꝙ pu
blicanus dr̃ ſteriſſe a longe dat̃ intelligi
timor quem habebat de diuina iuſticia.
¶ Lʒ aũt ex timore publi. ſtaret a longe:
tamen ſm Aug. diuĩa pietas faciebat euʒ
ꝓpinquum. ¶ Qm ad ruborem d̃primẽ
tem dic̃: nolebat nec oc. ad ce. leuare. Sic̃
enim videmus ꝙ qñ aliqs hʒ verecũdiã
de aliq̃ diſplicibili fcõ dño ſuo: nõ audet
in ipm reſpicere vt puta ſi prodiſſʒ ipm
⁊c. ſic per h̃ ꝙ li dr̃ ſm Tho. publicanum
oculos ñ leuaſſe: dat̃ itelli ꝙ v̾ecũdabat̃ d̃
vitiis ꝑpetratis. ¶ Qm ad dolorẽ affligẽtẽ
dic̃: ſʒ pcutiebat pectꝰ ſuũ. Ubi ſciẽ. ſʒ tho.
ꝙ i pcuſſiõe pectoris dat̃ itellr̃i dolor quẽ
quẽ hẽbat de his que male cogitauerat ⁊
fecerat: quaſi cor ſuum ꝙ iuxta pectus ẽ
excitans ad dolẽdum. ¶ Qm ad dulcorẽ
miſerantem dicit .d. deus propitius eſto
mihi peccatori. Ubi Theo. Non aliud ni
ſi ꝓpitiatõem petebat. Ut eſſʒ de numero
illoꝝ .d. illd̃ p̃s. Adiuua nos d̃s ſa. nr̃. ⁊ ꝓp
glo. nois tui dñe. li. nos ⁊ propi. eſto pec.
noſtris ꝑꝑ nomen tuum. ¶ Sciendũ ẽ aũt
loqũdo moralr̃ qm ad or̃onẽ hꝰ ꝙ ad v̾am

penitentiã de peccato.3ª requirunt.ſ.coꝛ
dis cõtritio:oꝛis cõfeſſio.⁊ operis ſatiſfa
ctio. que tria hũit i^c pb.⁊ vere penitens
fuit.Nam habuit cõtrictionez ⁊ ideo ocu
los ad celum nõ leuabat.hũit oꝛis cõfeſ
ſionẽ.Unde dicit.ds ppi. ⁊c.habuit ope
ris ſatiſfactiõem:⁊ ideo pcuciebat pectus
ſuũ.Et ideo ſcõm Augu.de verb domini
indulgentiã meruit obtinere. ¶ Exẽplo
igitur huius dʒ quilibʒ peccatoꝛ culpam
ſuã dolendo agnoſcere ⁊ veniã poſtulare.

Tertia pars.

Sequit. Amen dico vob deſcen
dit hic ⁊c.Ubi tangit fructum
pmiationis veraciter cõtinentẽ
q pbat beneficiũ condonatũ.Ubi ſciendũ
q de officio iuſti iudicis ẽ retribuere vni
cuiqʒ ſcõm opera ſua.Quia igitur phãeus
⁊ pub.diuerſimode deo pces poꝛrexerũt:
ideo ſecundũ Aug.de verb dñi:meruert
diuerſimode pmiari.⁊ ideo dicit. Amen
dico vob ⁊c.Homo igit inſtar hui⁹ iuſti
ficatus per xpm dʒ in bono pſeuerare.ꝺ.
illud Job.27.Juſtificatiõem meã quã cepi
tenere:nõ deſeram.

Quarta pars.

Sequit.Quia omnis q ſe exaltat
⁊c.Ubi tangit gradũ:condictio
nis cauſaliter pmerentem:q p
bat iudiciũ explicatũ.Ubi ſciendum ſecũ
dum Criſo.q ſupbia fuit cauſa qr phãeus
fuit condẽnatus.humilitas aũt qr publi
canus fuit iuſtificatus.¶ Sciendũ ẽ aũt
q exaltari põt homo laudabilr qñ.ſ.hõ
ſe ellenat per magnaminitatẽ ad altioꝛa
virtutũ ſcõm Baſiliũ. culpabilr vero qñ
in altuʒ p arrogantiã elleuat.¶ Sciendũ
eſt igit q exaltatio vicioſa hoiem deiẽ ſe
cundũ Criſo.hũiliatio xo virtuoſa ipm i
padiſo coꝛonat. ¶ Sciendũ ẽ aũt hic lo
quẽdo moꝛalr q duo poſſum⁹ ꝯſiderar.ſ.
Supbientium dãnum.
Humiliantiũ fructum.
¶ Q^m ad p^m dicit.Ois q ſe exaltat hũi

liabit.Ubi ſciendũ q ſtipẽdiũ exaltantiũ
ſe in i^o mũdo p ſupbiam:erit afflictio i in
ferno:iuxta illud Jſ.2.Dies dñi exerci
tuũ ſup omnem ſupbuʒ ⁊ ſup oẽm arrogã
tem ⁊ humiliabit ¶ Q^m ad hũiliantiuʒ
fructum dicit.q ſe hũiliat exaltabit.Fru
ctus enim humiliantiũ ſe in h mũdo per
obiam:erit in celo conſolõ imenſa :iuxta
illud Job.22.Qui hũiliatus fuerit:erit i
glã:⁊ qui inclinauerit oclos ſuos:ipſe ſal
uabitur.¶ Jſta ſuperboꝝ hũiliatio ⁊ hũi
lium exaltatio fuit figurata dañ.4.in na
buc.de quo ſententialr dr q cum dambu
laret in aula babil ⁊ videret ciuitatẽ ma
gnam ⁊ pulchrã:ellatus ẽ in coꝛde ſuo.d.
nõ ne h eſt babilõ quã hedificaui in dom^m
i.cõſtitui ciuitatem pꝛincipalẽ regni. Ui
dens itaqʒ ds ſuam ſupbiam : volẽs ipm
hũiliare:ſtatiʒ miſit ad eũ vnã vocẽ dicẽ
tem.tibi dr nabuc.rex reg^m trãſit a te ea
dem hoꝛa ſermo cõpletus ſup eũ ẽ:⁊ abla
tum ẽ regnũ ab eo:⁊ ex hoibus eiectus ẽ.
Nã ſtatim pdidit ſenſum ⁊ mutauit aſpe
ctum faciei:⁊ pulchritudinẽ mẽbꝛoꝝ ſic
ſolet fieri in hoibus furioſis:⁊ fenum vt
bos comedit:⁊ roꝛe celi coꝛpus eius infe
ctum ẽ donec non ſolum capilli capitis ſʒ
⁊ pilli totius coꝛpoꝛis in ſimilitudinẽ pul
uarum aquilarũ creſcerẽt:⁊ vngues eius
quaſi vngues auium. ⁊ fuit in iª punitio
ne per.7.annos.¶ Jn fine vero.7.anno
rum leuauit oculos ſuos ad celũ ⁊ cogno
ſcens diuinam potentiã inſuperabilem:
⁊ q eius voluntati omnia ſunt ſubiecta:
ipſum benedixit:⁊ ſuam vilitatem cogno
uit:⁊ quia ſic ſe humiliauit : ſenſus reſti
tutus eſt ei ⁊ figura ſua reuerſa ẽ in eo:
⁊ opimates ⁊ monſtratus ſui requiſierũt
eum:⁊ in regno reſtitutus:magnificentia
ſua amplioꝛ reddita ẽ ſibi : ⁊ tunc magni
ficans deum cognouit q ipſe gradientes
in ſuperbia poteſt humiliare:⁊ humilian
tes ſe poteſt exaltare. ¶ Ubi ſciendum
q per nabuc.qui interpretat ſedẽs in an

guſtia agnita:intelligit homo ſupbus q
ex certa ſcia in peccato ſupbie pſeuerat.
Jſte deambulans in aula babil.i.viuens
in mundanis excellẽtijs:que ſignãter dr
babil.i.cõfuſionis:q2 ſupbia in mũdanis:
hominem ad confuſionem deduc:videns
ciuitatem.i.res tẽpoꝛals:tam in ciuitati
bus quã in vill ⁊c.ex his elleuat in animo
⁊ erigit in ſupbiã:⁊ ex his tanquã ſuis glo
rians dicit nõ ne h eſt babil.⁊c.q.d.non
ne h omnia q ego cõſpicio ſunt mea:⁊ tñ
miſer nõ cõſiderat q h eſt ciuitas babil.
quia ppter iª tẽpoꝛalia:in cõfuſionẽ mul
toc.pꝛofundat:⁊ eternaliter cruciat:iuxta
q ipſi in inferno dicũt ſap^c.5.Quid nob
pꝛofuit ſupbia:quid diuiciarũ iactantia
nob ꝯtulit:tranſiert omnia tanquã vmbꝛa:
⁊ infra.Jn malignitate aũt noſtra cõſum
pti ſumus.¶ Conſidera o vir vane q in
ſuperbia erigeris ⁊ quaſi pulum onagri
te liberũ natum putas.Job.ij.qd nabuc.
accidit:cum cõtra dominũ ſupbiuit.Naʒ
ſtatim miſit ad eum dñs vocem.d.tibi di
citur nabuc.⁊c.q.d.non ſupbias d tua po
tentia:q2 regnum trãſit a te.Jta re vera
cuilibʒ ſupbo gloꝛiãti d diuitijs ⁊ excellẽ
tijs cominatur dominus ſibi eas auferre:
⁊ multoc.accidit q aufertur a ſuperbis :
⁊ ad humiles tranſfertur.¶ Non ſolum
autem regnum terrenum aliquãdo amit
titur pꝛopter peccatum ſuperbie:ſed etiaʒ
multa alia mala ſecunt.Nam.
Amittit regnum celoꝝ.
Perdit conſoꝛtiũ angeloꝛũ.
Cumulat numerus vicioꝝ.
¶ Pꝛimo amittitur regnum celoꝛum.
Unde ſequitur in figura:ablatum eſt re
gnum a te.Nam ſicut ab eo ablatum fuit
regnum terrenuʒ:ſic a ſuperbis aufertur
regnum celoꝛum:ſicẽ patet de lucifero:de
quo Jſ.14.quomodo cecidiſti de celo lu
cifer qui mane oꝛiebaris : qui dicebas in
coꝛde tuo aſcendam ſuper altitudinẽ nu
bium ſimilis ero altiſſimo. verum ad in

ferna dtraheris in pꝛofund laci.¶ Secũ
do perdit conſoꝛtium angeloꝛũ.Nam pꝛo
pter ſuperbiam homo expellitur ne ſit in
conſoꝛtio angeloꝛũ.Unde dicitur in figu
ra q nabuc.fuit eiect⁹ ab hoibus:per q
intelligitur eiectio a ſocietate ſanctoꝛũ ⁊
angeloꝛuʒ.Ut dicere poſſit cum ps.Ego
autem ſum vermis ⁊ nõ homo:obpꝛobꝛiũ
hominũ ⁊ abiectio pleb.¶ Tertio cumu
latur numerus vitioꝛũ.Nam in ſuperbo
ſunt omnia alia vicia:q2 ſupbia eſt radix
⁊c.iuxta illd eccl'aſti.10.Jniciũ omnis pec
cati ſuperbia.Hoc eſt aũt q dicitur i figu
ra q pꝛimo nabuc.pdidit ſenſum:in quo
intelligitur peccatum luxurie.Unde ps.
Nolite fieri ſicẽ equ⁹ ⁊ mulus in qbus ñ
eſt intellectus.Secundo dr q mutauit fa
ciem:in quo intellr peccatum ire.Naʒ ec
cli.13.Coꝛ hominis imutat faciem illius
ſiue in bono:ſiue in malo.Tertio dr q fe
num vt bos comedit.per q intellr pecca
tum gule.Quarto dr q coꝛpus fuit infe
ctum roꝛe celi per q intellr peccatum ac
cidie.Quinto q fuit factus piloſus in to
to coꝛpoꝛe:p q intelligit peccatum inui
die.piloſus enim terreſtris ⁊ melãcolc⁹ ⁊
ſignificat inuidiã.6° dr q vngues ad mod
auium hẽbat:p q intellr pccm auaricie.
Nã auarus inſtar auiũ rapientiũ hñtium
vngues recuruas ⁊ alias pdantiũ:hʒ ma
nus trahẽtes ad ſe p quẽcũqʒ mod:ſic ãt
quocũqʒ modo lucrata : quaſi cũ vnguib⁹
curuatis ſibi ſoli retinet:⁊ nulli ꝯpatit:ſʒ
oibus ipius.vt ſit iª mõſtruoſa beſtia de
qua dañ.7.Dẽtes ⁊ vngues ei⁹ ferrei co
medebat ⁊ cõminuebat ⁊ reliqua ſuis pe
dibus cõculcauit. ¶ Dicitur aũt nabuc.
ſic punitus p.7.annos:vno modo ad de
ſignand q ſupbi ſunt in ſeptẽnario pecca
toꝛũ ſupꝛadictoꝝ.Alio mõ p ſeptẽnariũ.q
ẽ numer⁹ vniuerſitatẽ ſignificãs. ⁊ ſub q
tota vita nr̃a decurrit:q2 p numeꝝ.7.die
rũ:intellr penaꝝ vniuerſitas:qbus ſupb⁹
i pccis moꝛiẽs ppetuo cruciabit i iferno.

¶ Uic qualiter ſuperb⁹ ďprimit : videa
mus qualr̄ humilis exaltatur. Nam ſeqt̄
in figura ꝙ in fine dierum illius tēporis
leuauit Nabuč. oculos ad celum. Per il
lam eīm leuatōem oculorum ad celum: i
tellr̄ imploratō diuini auxilij ſine quo ne
mo pōt reſurgeꝛ ď peccō. Propter ꝙ p̄s.
Leuaui oculos meos ad montes vnď ve
niet au. mihi , auxilium ⁊c. ¶ Sic autem
leuans oculos dꝫ cognoſcere diuinam po
tētiam omnibus preſidētem pp q̄ꝫ dꝫ de⁹
ab hominib⁹ honorari: iuxta illď eccl'aſti.
3. Magna ē potētia dī ſolius ⁊ ab humi
libus honoraꝛ. Debꝫ diuinam volūtatem
cognoſceꝛ omnibus imꝑantem : in cuius
dictione vniuerſa ſunt poſita ⁊ non eſt q
ſue poſſit reſiſtere voluntati. Heſter .13.
Debꝫ ēt diuinam eſſentiam cognoſcere ⁊
ipſam laudare. d. cum p̄s. Bn̄dicam dn̄m
in omni tēpoꝛ ſemꝑ laus eius in ore meo
¶ His ď dō cognitis: quaſi ď directo aſ
pectu: dꝫ poſtmodum ad ſe cognitōnē ha
bere ⁊ ſuam vilitatē cognoſceꝛ ⁊ ſe humi
liare profunde . ¶ Quid aūt ſic ſe humi
lians a domio recipiat: audi qd ſequitur.
Nam iſtar Nabuč. ſenſus ſibi reſtituitur
⁊ figura ⁊ ďcor faciei ⁊ ꝯpoſitō mēbrorum
Ubi ſciēdum ꝙ homo conſiſtit ꝑncipaliꝛ
ex corpoꝛ ⁊ anima. In his autē duobus i
qbus iacturam patitur pp peccatum ſuꝑ
bie: pp humilitatē a dō reformatur. Per
reſtōnē igitur ſenſus itellr̄ reformatō ani
me. Ut poſſit diceꝛ. Optaui ⁊ datus ē mi
hi ſēſus ⁊c. ſap̄. 7. Per reſtōnē autē figu
re: ďcoris faciei ⁊ cōpōnis mēbrorum ītel
ligitur habitudo bona corporis q̄ꝫ homo
ꝑ humilitatē recuꝑat ⁊ ipa exterius ďco
raꝛ: ď qua col'. 3. Induite vos ſicut electi
dī ⁊ ſancti ⁊ dilecti viſcera miſericordie bē
gnitatē: humilitatē. modeſtiā ⁊ paciētiā
¶ Magr̄atus ēt ⁊ optiates iſtar nabuč.
ipm̄ reqrēt ad hitanď cum eo. i. angeli ⁊
ſci i gloria paradiſi. ¶ Regnū etiā ſibi ⁊
magnificētia amplior ꝛſtituiꝛ: quia q pri⁹
per ſupbiam regnum celorum amiſerat: p
hūilitatē in ipo magnifice: exaltatur: iuxta
illud Job. 5. Ponit hūiles in ſublimi
⁊ meretrices i ſoſpitate. Un̄ Mat. 19. Si
nite paruulos venire ad me: taliū eſt enim
regnū celorum. Ad ꝙ ⁊c.

¶ Dominica. xij. poſt pētec.

E Xiens yh̄s ď finibus tyri :
venit per ſydonem ad ma
re gallilee inter medios fi
nes ďcapoleoſ ⁊c. Mar. 7.
Uidemus per experiētiam
ꝙ qn̄ homines vidēt aliqua mira ⁊ inſoli
ta: admiranꝛ ď ipſis. Unde Luč. 2. cū Ma
ria ⁊ Joſeph inuēiſſent yh̄m ānorum. 12. i
medio doctorum: audientes illos ⁊ inter
rogantem. q: valde inſolitum eſt ꝙ puer
12. ānorum habeat tantam ſapientiam ad
mirati ſunt. Si aūt illa que vident ſint bo
na ďbent ipa in deum referre ⁊ ipm̄ cōmē
dare iuxta illud eccl'aſtici. 29. Benedicite
dominum i operibus ei⁹: date nomini ei⁹
magnificētiam. Si vero ia ſunt eis vtilia
ďbēt ď ipſis dō regratiari. Unde. 1. theſſa. 5.
Gaudete i domino ſemꝑ ſine itermiſſione
orate: in oibus gr̄as agite: ⁊ quanto plus
recipit: tanto plus obligaꝛ. Unde Grego.
in omel'. Quanto augētur dona: rōnes ēt
creſcunt donorum . ¶ Quia igitur xp̄s
vt narrat yſtoria euangelij hodierni: mira
fecit ⁊ inſolita: q: reddidit loquellā hōi ⁊
auditū: ꝙ factum fuit in ſe bonū: fuit etiā
hoibus vtle: potuerꝛ merito admirari ho
mies ⁊ ipſi regraciari. ⁊ colaudare. ¶ In
iſto igitur euāglō bt̄s Marcħ⁹ q̄ttuor tā
git euidenter. Uidelicet.
Redēptionis pietatē admirablēm.
Preuaricatiōis ꝑuerſitatē deteſtablēm.
Curatōis virtuoſitatē inſupablēm.
Informatōis ꝑclaritatē obſeruablēm.
¶ Primū ꝓbat: viſceroſus egreſſus. 2m
calamitoſus occurſus. 3m vigoroſus effe
ctus: 4m glorioſus ſucceſſus . ¶ Primū
in princi. 2m ibi. Et adducūt ei ſurdum ⁊c.
3m ibi. Et apprehēdēs eū de turba ⁊c. 4m
ibi. Et precep̄ eis ⁊c.

Prima pars.

Q Uantū ad primū vbi tangit ⁊c.
ꝙ ꝓbat ⁊c. dicit. Exiens yh̄s ⁊c.
Ubi ſciendum ſcdm̄ Greg. ꝙ ty
rus ciuitas erat gentiliū quibus aliquan
do xp̄s ꝑdicabat : ſed ne daret iudeis oc
caſionem dicendi ipm̄ trāſgreſſorē legis
ideo cū gentilib⁹ magnā moram non con
trahebat. ¶ Sciendū eſt etiam ſecundū
Bedā. ꝙ xp̄s nō trāſiuit mare gallilee ita
ꝙ iuerit ad regionem de capoleim q̄ erat
regio. 10. ciuitatū: a ca. ꝙ eſt. x. ⁊ polis ꝙ ē
ciuitas: ſed venit vſqꝫ ad mare ⁊ locus ic
reſpiciebat illam regiōem. ¶ Sciendum
eſt aūt loquendo ſpiritualr̄ ꝙ per 1m exi
tum xp̄i de finibus tyri ⁊ aduentū ad ma
re gallilee: intellr̄ exitus dei filij a p̄re : ⁊
aduētus eius in mund. Ubi ſciendū ꝙ in
ter alia: i motu ꝓgreſſiuo locali quattuor
reperiunꝛ. ſ. terminus a quo: mediū: termi
nus final'. ⁊ quies q̄ ſequiꝛ. ¶ Scdꝫ h igi
tur hic quantū ad aduentū filij dei in mū
dū quattuor poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Terminū iniciatum.
Medium cōtinuatum.
Terminū conſumatum.
Situm contentiuū.
¶ Quantū ad primū dicit. Exiēs yh̄s ď
finibus tyri. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ tyrū q vno
modo interpretaꝛ fortitudo: intellr̄ ďs pr̄:
cui appropriaꝛ potētia: de quo. i. Re. 2. Nō
ē ſanctus vt ē dn̄s ⁊ nō ē alius extra te:
nō ē fortis ſic ďs nr̄. Ab ipo exijt fili⁹ dei
qn̄ voluit incarnari: iuxta ꝙ ipe dič. Jo.
6. Exiui a p̄re ⁊ vēi i mūď . ¶ Qm ad 2m
ſ. medium ꝯtinuatū dič: vēit ꝑ ſydonē. Per
ſydonē enim q̄ interp̄taꝛ venatio intellr̄:
ꝙ dī fili⁹ exiuit a p̄re ſic ſollicit⁹ vēator:
q: fuit ſollicitus inqrere: ⁊ vocaꝛ peccato
res ad penitentiā. Ut ſic figuratus fuerit
ꝑ iudam mach. de quo dicitur. i. mach. 3.
Similis factus eſt leoni in operibus ſuis
⁊ ſič catl's leonis rugiens in venatione.
¶ Ubi ſciendum ꝑ iudā Mach. q inter
pretaꝛ protegēs ſiue ingēioſus: intelligiꝛ
filius dī qui ꝑ ſuam potētiam nos prote
git: iuxta illud p̄s. Domin⁹ ꝓtector vite
mee a quo trepidabo. dicitur ēt igēioſus
ꝓpter ſuam ſapiētiam: qua nos inſtruit.
Un̄ poteſt dr̄e illud ſap̄. 8. puer erā inge
nioſus ⁊ ſortitus animā bonam : ⁊ cū eſſē
magis bonus veni ad corpus incoinquī
natum. ¶ Iſte in ſuis opibus fuit vt leo
fortiſſimus ⁊ ꝑ ſuam ꝑdicationē ſalubrē
rugijt qn̄ peccatores ad penitentiā ania
bat. ¶ Quantū ad 3m. ſ. terminū cōſuma
tū dicit. ad mare gallilee. Per mare enī
gallilee intellr̄ hic mundus q: ſič mare ē
amarū: ſic mundus ē plenus amaritudini
bus. ſič etiam mare eſt tēpeſtuoſum ⁊ pi
culoſum nauigātibus: ſic mundus eſt ple
nus multis procell'ꝛ: ⁊ valde ꝑiculoſus vi
uentibus mundialr̄ propter infeſtatiōes
demonū diuerſas. Un̄ ē mare de quo p̄s.
Hoc mare magnū ⁊ ſpacioſum manibus
illic reptilia quorū nō eſt nūerus. ¶ Si
gnanter autem dr̄ mare gallilee q̄ interꝑ
tatur rota: ꝓpter modicam ſtabilitatē q̄
reperiꝛ in mūdo. Un̄ p̄s. ď hoibus mūdi.
Pone illos vt rotā ⁊ ſič ſti. ante fa. vēti.
¶ Quantū ad 4m. ſ. ſitum cōtentiuū di
cit: inter medios fines ď capoleos . regio
ſ. x. ciuitatum numerus ꝑfectus: per ꝙ in
tellr̄ ꝙ xp̄s in h mundo fuit ꝑfectus in
omnib⁹ virtutibus. ¶ Sciendū eſt autē
ꝙ aduentus filij dei in mund ⁊ exitus a
patre fuit figuratū gen̄ . 2° vbi dicitur.
Fluuius egrediebaꝛ de loco voluptatis
ad irrigandum paradiſum : qui inde di
uiditur in quattuor capita quorum h ſunt
nomina nomen vni phiſō: ſcdi: gyō: tertij:
tygris quarti eufrates . ¶ Ubi ſcien
dum ꝙ per locum voluptatis : intelligi
tur beata trinitas in qua eſt omnis de
lectatio . de qua delectatione pſalmiſta .

Inebꝛiabunt̃ ab vbertate domꝰ tue: ⁊ torrente voluptatꝫ tue potabis eos. ¶ Per paradiſum aũt terreſtrẽ intellr̃ eccl'a militans que lꝫ corporalr̃ nõ ſit i paradiſo terreſtri: ſpe tñ ⁊ ꝺſiderio eſt in paradiſo celeſti in quo poſt decurſum preſentis vite poterit realr̃ iocundari. Per fluuiũ vero intellr̃ xp̃s: qui cõgrue fluuium dr̃ pp habũdantiam ⁊ plenitudiem grãrum. Iſte ꝺ loco voluptatꝫ egreſſus dr̃.i. de ſolio trinitatꝫ ad irrigandũ paradiſum terreſtrẽ ſ. eccl'am militãtem: q̃ꝫ continue irrigat ſpiritualibꝰ donis: iuxta ꝙ ipſe dicit eccl'aſtici 34. Rigabo ortum meum plãtatõnum. ¶ Dr̃ autẽ hic fluuius in quattuor capita diuidi: vel qꝛ grã ſua ſe ad totum mundum extendit: qui in quattuor partes diuiditur pꝛĩcipales.ſ. oriẽtem: occidentem: aqlonem ⁊ meridiem: vel qꝛ ad diuerſitatem oĩum hoĩum irrigatõ huius fluuij ſe extẽdit. ¶ Signant̃ aũt dr̃ ꝙ fluuius qui diuiditur in quattuor capita: ſortit̃ quattuor nomia quattuor generibus hominum adaptanda. Ubi ſciẽdum ꝙ phiſon q interpretat̃ oris mutatõ vadit ad peccatores: quos mutare dr̃: dum ꝺ peccatꝫ ꝯuertunt̃ ad pniam. Ut ſic dicat peccator pẽitens illud p̃s. Ecce nunc cepi. h̃ mutatõ ꝺxtere excelſi. q.d. tempore p̃terito ambulaui i vitijs: nunc ꝺo iſpiratus a domino ipſa ꝺſerui: ſꝫ a me miſero non eſt tal' mutatõ. ¶ Gyon aũt q interp̃tatur luctatio vadit ad actões quoꝝ quilibꝫ debꝫ preliari contra vicia ⁊ ipſa deuincere inſtar Jacob ꝺ quo geñ.31. ꝙ vir luctabatur cũ eo vſqꝫ mane: q cum videret ꝙ eum ſupare nõ poſſꝫ: tetigit neruũ femoris eius ⁊ ſtatim emarcuit. ſic re vera homo ipugnatꝰ ab hoſte: debet viriliter ſe defendere: ⁊ ſicut vincens neruus femoris eius dicitur emarcuere: vt.ſ. victoria habita: iam nõ amplius ſentiat delectationes peccati.

¶ Tygris vero qui interpretatur velox: vadit ad contemplationes: quorum eſt ex aſſuefactione continua: velociter in deum elleuari. Unde cuilibꝫ ꝯtemplatiuo dicit̃ eccl'aſtici.31. In omnibus opibus tuis eſto velox ⁊ non occurret tibi omnis iſirmitas.ſ. peccati. ¶ Eufrates autem que interpretatur accreſcẽs vl' frugifer vadit ad beatos qui creſcentes dicuntur ⁊ frugiferi: quia adepti ſunt gloriam: in qua diuinitatis fructu ſuauiſſimo recreantur. Ut ſic quilibet eorum dicat illud cant̃.2. Sub vmbra illius quem deſideraueram ſedi: ⁊ fructus eiꝰ dulcis gutturi meo. Et in p̃s. Ego autem ſicut oliua fructifera in domo dei.

Secunda pars.

Sequitur. Et adducunt ei ſurdũ ⁊c. Ubi tangit preuaricationis peruerſitatem deteſtabilem: qđ probat calamitoſus occurſus. Ubi ſciendum ꝙ quando homines regionis illius audierunt Chriſtum veniſſe: videntes in ipſo eſſe potentiam ſanãdi infirmos ierũt ad ipſum ducentes infirmum vt ipꝫ curaret: que infirmitas ſꝫm Tho. erat a ꝺmonio. Hic igitur q̃ttuor poſſumus ꝯſiderare.ſ.

Fidẽ ꝓmerentem.
Morbum affligẽtem.
Affectum iclinantem.
Actum adiuuantem.

¶ Quantum ad primũ dicit̃. Et adducunt ei. Ubi ſciendum ꝙ homo qui vult aliqd a deo petere: ſi illud vult obtinere: debet poſtulare in fide: iuxta illud Jac̃.1. Si qs autem veſtrum indiget ſapiẽtia: poſtulet a deo qui dat omnibus affluenter ⁊ non improperat ⁊ dabit̃ ei. poſtulet aũt i fide nihil heſitãs. Iſti igit̃ credẽtes xp̃m ifirmũ poſſe ſanar̃ eũ duxerũt ad ipꝫ. ¶ Qm ad 2m ſ. morbũ affligẽtẽ dicit̃ ſurdũ ⁊ mutũ. Iſte ei erat ſurdꝰ ⁊ mutꝰ. Unde ꝺr̃e poterat illud p̃s. Ego aũt tanq̃ꝫ ſurdꝰ nõ audiebã ⁊ ſicut mutus nõ apiẽs os ſuũ. ¶ Qm ad 3m.ſ. affectuꝫ inclinãtem dicit̃ ⁊ ꝺprecabantur eum. Ubi

ſciendũ ꝙ qñ aliqs vult hẽre aliquã grãꝫ ab aliquo ipm inclinat qñ petit cuꝫ reuerentia. Iſti igit̃ vt xp̃m inclinarẽt ipꝫ deprecabãtur. Ut ſic potuerint dicere illud 8. Eamus ⁊ deprecemur faciẽ dñi ⁊ queramus dñm exercituũ. ¶ Quantum ad quartũ.ſ. actũ adiuuantẽ dicit vt imponat illi manũ. Ubi ſciẽdũ ꝙ p illã impoſitionem manꝰ xp̃i ſup infirmũ: intelligit̃ actꝰ virtutis xp̃i ad liƀandũ infirmos: ⁊ idõ dicebant ꝙ illi manũ imponeret vt reciperet ſanitatẽ. ¶ Sciendũ eſt aũt circa iſtã pteꝫ loquẽdo moralr̃: ꝙ p iſtũ ſurdũ ⁊ mutum intelligit̃ totũ genus humanũ vel qlibet peccõr. Unde ſciendũ ꝙ inter alios ſenſus neceſſarios ad ſcientiã q̃ eſt p doctrinã ſunt auditus ⁊ loquella. Loquella ex parte docẽtis ⁊ auditꝰ ex pte audientis. ¶ Quia etiã inter alias virtutes q̃ deo placent ẽ obediẽtia iuxta illud.1.Re.15. Melior eſt obediẽtia q̃ꝫ victime ⁊ aſcultare magis q̃ꝫ offerre adipẽ arietũ: q̃ obediẽtia intelligitur in auditu. idõ quilibet dꝫ hẽre auditum ꝓmptum vt obediat deo.d. cum p̃s. Audiã quid loquat̃ in me dñs deus qm̃ loquetur pacẽ i plebẽ ſuã. Quia aũt deꝰ vlt̃ ꝙ hõ ipm laudet de receptis bñficijs idõ quilibet dꝫ hẽre linguã promptã ad ipꝫ laudandũ. d. illud eccliaſtici.51. Dedit mihi linguã mercedẽ meã ⁊ in ipſa laudabo eũ. ¶ Dr̃ aũt hõ ſurdus ſꝫm Bedã qui non audit libẽter verba diuina. mutꝰ qñ deuꝫ nõ laudat. ¶ Sciendũ eſt aũt ꝙ hõ tribus de cauſis efficitur corporaliter ſurdus. Primo pp obiectũ iproportionẽ. Nã qñ obiectũ auditus.ſ. ſonus eſt nimis fortis aufert multociẽs auditũ iuxta illud.2. de anima. Excellẽtia ſenſibilẽ corrũpit ſenſũ. Secũdo pp alicuiꝰ humoris ipediẽtẽ opilationẽ in auribꝰ: q replet neruos auditiuos ⁊ cauitates auriũ: ita ꝙ non põt fieri cõiunctio ſenſibilis cũ ſenſu ⁊ tũc hõ non audit. Tertio pp alicuius vẽtoſitatis icluſionem que pruritum facit ⁊ ſic impedit̃ auditus. ¶ Sic proportionalr̃ hõ ſpũalr̃ efficitur ſurdus vt nõ audiat verba diuina. Primo pp peccatũ infidelitatis. Naꝫ infidelis qñ aliqua ſibi dicũtur q̃ vident̃ ſenſum trãſcendere: ſicut ſunt multa pertinentia ad articulos fidei quaſi obedientia ſibi improportionata nõ vult ipſa per credulitatẽ audire: ſꝫ magis ipſa deſpicit de qbus p̃s. Nõ crediderũt verbo eius ⁊ murmurauerũt in tabernaculis ſuis non exaudierunt vocẽ dñi. ¶ Non aduertunt tamẽ tales qualiter a dño puniant̃: qꝛ omnes priuãtur regno celoꝝ. Qđ fuit figuratuꝫ numeri.20. vbi dr̃ ꝙ pp peccm̃ incredulitatis dixit dñs ad Moy. de Aaron fratre ſuo. pgit Aaron ad pplos ſuos: nõ eni intrabit terrã q̃ꝫ dedit filijs iſrael eo ꝙ incredulus fuerit ori meo ad aquas cõtradictiõis. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ p terraꝫ q̃ꝫ ꝓmiſerat deꝰ filijs iſrael: itelligit̃ celeſtis patria: q̃ꝫ deꝰ ꝓmiſit oĩbus fidelibus qui dum viuũt credũt in ipſum: vt poſtmodũ in celeſti patria ipſum clarius cõtemplentur. tamen inſtar Aarõ increduli: omnes infideles: ipſa priuabũtur. ¶ Secũdo homo efficitur ſurdus pp peccatũ luxurie. Naꝫ hõ vt beſtia deditus carnis delitijs: inſtar humoris fluxibilis: mõita dei ⁊ ſcẽ matris eccleſie: audire contẽnit. de qbus p̃s. Furor ill' ſicut ſimilitudinẽ ſerpentis ⁊ ſicut aſpidis ſurde ⁊ obturantis aures ſuas. ¶ Non tñ aduertunt iſti cominationem eis factã per Amos prophetam. di. Amos.1. Diſperdã habitatorẽ de campo ydoli ⁊ tenentẽ ſceptrũ de domo voluptatis. ¶ Tertio efficit̃ ſurdus pp peccatuꝫ vanaglorie. Nam curioſus plenus vento vanitatis non querit audire niſi aliqua placibilia. ꝙ preuidens apoſtolus dicit.2. Thi.4. Erit enim tempus cum ſanam doctrinam non ſuſtinebunt: ſed ad ſua deſideria coacernabunt ſibi magiſtros prurientes auribus ⁊ a veritate qđ auditũ auertent ad fabulas autẽ conuertent̃. Unde

de falſbꝰ. 4.Re.17 .Secuti ſunt vanitates
⁊ vane egerũt .¶ Sciendũ eſt ẽt ꝙ tribꝰ
decanis efficit hõ mutus. ¶ Primo pp
aliquẽ humorẽ liquidũ linguã relaxantẽ:
qꝛ tunc nervꝰ lingue mollis efficitur ⁊ ſer
me debitus non formatur. Secũdo ꝓpter
aliquẽ humorẽ ſiccum ⁊ calidum linguam
retrahentem. Tertio ꝓpter aliquẽ tume
factionẽ linguã ingroſſantẽ. ¶ Sic ꝓpor
tionaliter hõ ſpiritualiter efficitur mutꝰ
primo pp peccatuꝫ pigritantis ignavie.
Nam piger inſtar humoris frigidi nõ ſo
lum efficitur ĩbecillis ad bene operanduꝫ
ſed ẽt ad deũ oretenꝰ colaudandũ. ¶ Nõ
aduertit aũt diſpendiũ ſibi futurũ de quo
dr̃ Prouer.20. Propter frigꝰ piger ara
re noluit: mẽdicabit eſtate ⁊ nõ dabit ei.
eſtate.i.poſt mortẽ. ¶ Secundo hõ effici
tur mutus pp peccatũ iracondie. Nã ira
condus inſtar humoris ſicci ⁊ calidi: in ſe
ipſo conſumit ⁊ mortificat iudiciũ rõnis
tam ad bene cogitandũ: ꝗꝫ ad bene loquẽ
dũ. Ut de ipſo dici poſſit illud eccleſiaſti
ci.46. In iracondia illius impeditus eſt
ſol.i.intellectus. ¶ Unde tales poſſunt
figurari per canes mutos de qbus dicit
Iſa.56. Uniuerſi canes mutiũ valẽtes la
trare. Nam p canes intelligũtur iracõdi.
qui non valent latrare qꝛ ꝓpter iracõdiã
⁊ in mente ⁊ in facondia pturbantur. Nõ
aduertit tñ illud eccleſiaſti.1.1. Iracõdia
enim animoſitatis ſubuerſio illius eſt.
¶ Tertio hõ efficitur mutus ꝓpter pec
catum auaritie. Nam auarus qñ recipit
aliqua dona que ipm replent inſtar lin
gue tumefacte os implẽtis: efficitur mu
tus. quia peruerit iudiciũ propter dona
⁊ non loquitur iuſte. de talibus Ezech.22.
Principes eius in medio illiꝰ quaſi lupi
rapientes predam ad effundendum ſan
guinem ⁊ ad ꝑdendas animas ⁊ auare
ſectando. Unde de talibus Iere.22. Hec
dicit dominus ſepultura aſini ſepelietur

putrefactus ⁊ proiectus extra portas Ie
ruſalem. Nam re vera omnis auarus in
iuſtus ⁊ impiꝰ qñ moritur ſpoliatur bo
nis que acquiſiuit iniuſte: inſtar aſini qui
poſt mortẽ decoriatur: ⁊ ſicut aſinus deco
riatus proicitur ad foſſata vt devoretur a
beſtijs: ſic auarus expoliatus diuitijs tra
ditur infernalibꝰ penis: a demonibꝰ cru
ciandus ⁊ ideo extra portas ciuitatis ſup
ne Ieruſalẽ dr̃ vt putrefactus ꝓici. ⁊ iõ
Deutero.27. Maledictus homo qui acci
pit munera vt percutiat animam ſangui
nis inocentis. ¶ Homines ſic auari ⁊ in
iuſti non deberent alijs preeſſe nec in do
minio nec in iudicio ſed deberent eſſe ta
les: quales deſcripſit yetro cognatus
Moy. exo.18. Ubi dixit Moy. Prouide
de omniplebe viros potentes ⁊ timẽtes
deum: ⁊ quſlibet ſit veritas ⁊ qui oderit
auaritiam: ⁊ conſtitue ex eis tribunos ⁊
centuriones: ⁊ quinquagenarios ⁊ decu
nos. ¶ Et tales poſſunt figurari p Dañ.
prophetam de quo ſententialiter dicitur
Dañ.5. ꝙ cum rex Balchaſar promitte
ret ſibi multa munera ſi ſcripturaꝫ ꝗꝫ vi
derat ſciret legere ⁊ ipſam exponere.
Reſpondit Dañ. munera tua ſint tibi:
dona domus tue alteri da. ſcripturam au
tem legam tibi rex: ⁊ interpretationeꝫ eiꝰ
oſtendam tibi. Ita re vera quilibet prin
ceps ⁊ iudex debet tenere iuſtitiã ⁊ veri
tatem annũciare ⁊ defendere: nec debet
munera querere: ſed etiã oblata non reci
pere ſed potius talem abuſionẽ peſtiferã
deteſtari. tamen licet ſic eſſe deberet inue
nitur oppoſitum: quia iuxta illud Ie.6.
A minore vſqꝫ ad maiorem: omnes aua
ritie ſtudent. ⁊ a propheta vſqꝫ ad ſacer
dotem cuncti faciunt dolum. ¶ Uiden
tes autem ſic patres veteris teſtamenti
genus humanum ſurdum ad deum au
diendum ⁊ ſic mutum ad ipſum laudan
dum: totis precordijs adducebant ipſuꝫ

ad deum poſtulantes miſericordiam vt
manum ſuam imponeret.i. vt filium ſuuꝫ
in mundum mitteret: propter quem poſ
ſet genus humanum curari. Unde ꝓs.
Emitte manum tuam de alto: eripe me ⁊
libera me de aquis multis ⁊ de manu fi
liorum alienorum. ¶ Intelligendo au
tem per ſurdum ⁊ mutum quẽlibet etiaꝫ
peccatorem etiam dicere poſſumus ꝙ
talis ſi debꝫ curari debꝫ adduci ad Chri
ſtum vt manum ſibi imponat.i. conferat
ſibi gratiam per quã ⁊ auditum recipiat
⁊ loquellam. Adducentes autem ſunt ſan
cti ⁊ iuſti qui pro peccatoribus vt conuer
tantur: ⁊ vt eis auditum reſtituat vt obe
diant: ⁊ loquellam vt laudent deum: aſ
ſidue deprecantur. ¶ Iſti etiam preſen
tantes peccatorem ad xp̄m poſſunt intel
ligi in ipſomet peccatore timor pene affli
gentis: ⁊ amor glorie quietantis. Nã pec
cator quando ad conſcientiã ſuam reuerti
tur: ⁊ inuenit ſe multis peccatis infirmũ:
⁊ cõſiderat ꝙ ſecundum iuſticiam debet
puniri: debet timere. d. illud abac.3. Do
mine audiui auditionem tuam ⁊ timui.
Quando etiam cõſiderat ꝙ propter pec
catum amiſit gloriam paradiſi: propter
ꝗꝫ principaliter fuit creatus: ⁊ ꝙ ſi vult
reuerti recuperabit: iam perditam: debet
ex amore illius glorie peccata dimittere:
⁊ ſic ad Chriſtum portari. d. illud ꝓs. Do
mine dilexi decorem domus tue ⁊ locum
habitationis glorie tue. Unde apoſtolus
hebreos.4. Adeamus ergo cum fiducia
ad thronuꝫ glorie eius vt miſericordiam
conſequamur ⁊ gratiam inueniamus in
auxilio oportuno. ¶ Sic autem peccator
penitens: timore ⁊ amore ductus ad xp̄ꝫ:
debet impoſitionem manus ſue petere.i.
ſuam gratiam. Quia recepta debet ipſam
ab ipſo cognoſcere. d. cum ꝓs. Extendiſti
manum tuam ⁊ ſaluum me fecit dextera

tua. ¶ Iſta autem preſentatio peccato
ris ad Chriſtum fuit figurata leuit.13.
vbi ſententialiter dicitur ꝙ homo in cuiꝰ
carne ⁊ cute ortus fuerit diuerſus dolor.
ſiue poſtula. plaga vel lepra: adducetur
ad Aaron ſacerdotem: vel vnumquẽqꝫ fi
liorum eius: ⁊ cognito ab ipſis ꝙ eſt le
pra: debebat ad eorum arbitrium ſepa
rari. ¶ Ubi ſciendum quod per illum ho
minem in cuius cute oritur plaga lepre:
intelligitur quilibꝫ peccator: quia ſicut le
pra inficit corpus ſic peccatum inficit ani
mam. Hec autem lepra aliquando in car
ne dicitur eſſe: quando peccatum homi
nis eſt ocultum: aliquando in cute quan
do peccatum eſt publicuꝫ. ¶ Per Aarõ
auteꝫ licet principaliter intelligatur chri
ſtus: tamen miniſterialiter intelliguntur
prelati maiores: vt epiſcopi: ⁊ per filios
Aaron: prelati inferiores vt certi ſacer
dotes: quibus de iure vel per priuilegia
cura committitur animarum. ¶ Pecca
tor igitur priuatus vel publicus debet ad
⁊ aliquem predictorum accedere ⁊ ſibi ſu
am lepram.i. peccatum per integram con
feſſionem oſtendere: ⁊ ſecundum quanti
tatem ⁊ qualitatem delicti debet ſibi iniũ
gi penitentia.

Tertia pars.

Equitur. Et apprehendens
eum de turba ⁊c. Ubi tan
git curationis virtuoſitateꝫ
inſuperabilem: quod pro
bat vigoroſus effectus.
Ubi ſciendum quod ſicut in operatõibus
mundanis ad earum complementuꝫ tria
requiruntur.ſ.
Operandi modus.
Exequẽdi actus.
Operatõis fructus.

¶ Sic etiam in operatōibus xpi: iſta. 3a poſſum⁹ intueri. Et ſecundū h. hic. 3a poſſumus conſiderare quantū ad huius infirmi curationem. ſ.
Modō informatiuū ⁊ ꝯtéplabilem.
Actum impatiuū ⁊ admirabilé.
Fructū reſtauratiuū ⁊ placibilem.
¶ Quantū ad primū dić. Et apprehédés eum ⁊c. Ubi. 5. poſſumus cōſiderare. ſ.
Infirmi ſeparatiōem.
Auricle palpatiōem.
Sputi linitionem.
Oculi leuationem.
Animi imutatiōem.
¶ Quantū ad infirmū ſeparatiōem dić. Et apprehédens ⁊c. Ubi ſciédū ſecunduꝫ Criſo. ꝙ xpus qñ ſanare voluit i^m infirmū ſegregauit eum de turba: vt p hoc nobis intelligere ꝙ in actibus nr̄is nō debem⁹ querere gloriam hoium q̄ vana eſt: ſed ſolum diuiná laud. iuxta ꝙ ipe dicit Mat. 5. Attédite ne iuſticiá vr̄am faciatis corá hoibus vt videamini ab eis. ¶ Quantū ad auricle palpatōem dicit. miſit digitos ſuos in au. eius. Ubi ſciendū ſcōm Criſo. ꝙ licet xpus ſolo verbo potuiſſꝫ ſanare i^m voluit tñ ipſum tangere digitis vt oſtenderet virtuteꝫ diuinitatis vnitá eſſe húane nature q̄ꝫ ſumpſerat. ¶ Q.m ad ſputi linitiōem dicit ⁊ expuēs tetigit linguam eius. Ubi ſciendū ſcōm Tho. ꝙ xpus linitione ſaliue que qdem ſupfluitas eſt i homine ſanare voluit linguá muti: vt p h detur nob intelligi ꝙ nihil erat in xpo ſupfluū vanum nec noxiū: ſed oia virtuoſa. ¶ Quantū ad oculi elleuatiōem dicit. ⁊ ſuſcipiens in celū. Ubi Bed. Suſpexit qdem in celū vt inde mutis loquellá: inde auditum ſurdis inde cūctis infirmātibus medellam doceret eſſe querédaꝫ. ¶ Quátū ad animi immutatōeꝫ dicit ingemuit. Ubi Bed. Ingemuit aūt non qꝛ ipi opus eſſet aliquid cū gemitu petere a pr̄e: cum cuncta cū patre donet hoibus: ſed vt nob gemédi daret ex^m: cum nihil pro nr̄is vl pro noſtrorū erroribus primorum ſupne pietatis: pſidia inuocamus. ¶ Uel ideo ſecundū Criſo. xpus ingemuit vt compaſſionem oſtenderet nr̄e miſerie in q̄ꝫ deuenimus p peccatum. ¶ Quantū ad 2m. ſ. actum imperatiuū ⁊ mirabilé dicit. Et ait effeta ꝙ é ad aperire. Ubi ſciendū ꝙ xpus ſic impatiue dicit effeta: vt oſtenderet ſuá potentiá inſupabilem. Uñ Luć. 4. Stupebant át omnes in doctrina ei⁹ qꝛ in ptáte erat ſermo ipſi⁹. ¶ Quantū ad 3m. ſ. fructum reſtauratiuū dicit ⁊ cōplacibileꝫ dić ⁊ ſtatim aperte ⁊c. Ubi duo tangit. ſ.
Auditus reſtitutiōem.
Affatus repationem.
¶ Quantū ad audit⁹ reſtitutiōem dicit. Et ſtatim ⁊c. Hoc aūt eſt ꝙ olim ꝓphatū fuit p prophám Iſ. d. Iſ. 35. Tunc. ſ. i aduentu filij dei in mund aperient ocli cecorum ⁊ aures ſurdoꝝ patebūt. ¶ Q.m ad affatus reparatiōem dicit. Et ſolutuꝫ ⁊c. Unde ſibi dr̄e poſſumus illud ſap. 10. Sapientia apuit os mutorū ⁊ linguas infantium fec diſertas. ¶ Sciendū eſt aūt hic loquédo moralr ꝙ quia genus humanuꝫ ꝓpter peccatū primoꝝ parentuꝫ ſecunduꝫ Criſo. incurrerat mlta ⁊ diuerſa incémoda ideo xpus ⁊ in ſe ipo habuiſſe naturaꝫ perfectam oſtendit: ⁊ húano generi reparationem attulit ⁊ medellá. ¶ Sciendū eſt aūt ꝙ in puaricatiōe primoꝝ parentū fuerūt. 8. defectus. Primo enim fuit ibi ex nimia familiaritate noxia locutio. Uñ dr̄ gen. 3. ꝙ dyabolus dixit ad mulereꝫ. cur precep vob deus vt non comederetis de omni ligno padiſi. 2o fuit ibi ex nimia curioſitate puerſa auditio. Nam libenter mulr audiuit qñ dyabolus dixit ſibi gen. 3. Nequaq̄ꝫ moriemini ſed eritis ſicut dij ſcientes bonū ⁊ malū. 3o fuit ibi ex nimia auiditate indebita degustatio. Naꝫ ſic dr̄ gen. 3. Uidit mlr ꝙ bonum erat lignū ad veſcend ⁊ pulchrū oclis aſpectuq̄ꝫ delectabile ⁊ tulit de fructu illius ⁊ comedit: deditq̄ꝫ viro ſuo ⁊ comedit. Quarto fuit ex nimia cupiditate oculoꝝ apitio: qꝛ fuerūt facti cupidi terrenoꝝ. Uñ Gen. 3. Apti ſunt oculi amboꝝ. Quinto fuit ibi ex nimia imbecilitate timorata abſcōſio. Dixit adá dño. Uocé tuá audiui i padiſo ⁊ timui eo ꝙ nudus eēꝫ ⁊ abſcōdi me. Sexto fuit ibi ex nimia temeritate palliata excuſatō. Uñ dicitur Gen. 3. ꝙ adá dixit dño. Mlr q̄ꝫ dediſti mihi ſoci i: dedit mihi de ligno ⁊ comedi. Mulier át dixit: ſerpens decepit me ⁊ comedi. Ex hijs át. Septimo fuit facta ſurditas p inobedientiá ad obſeruantiá mádatoꝝ. Octauo mutitas per pigritiá ad elloquentiá diuinoꝝ. ¶ In curatione át iſtius infirmi 8o fuerunt ſupradictis oppoſita. rectificātia ſtatum hois qui lapſus fuerat p peccatū. Ná primo dr̄ ꝙ xpus apprehédit eū d turba. ⁊ h ꝯtra nimiam familiaritaté noxie allocutionis. qꝛ. i. Cor. 15. Corrūpunt bonos mores colloq̄a praua hinc eſt ꝙ taliū familiaritas eſt vitanda: ꝓpter ꝙ dicit Bed. Queris turbá nihil tam dánoſum bonis moribus. ¶ Secūdo dr̄ ꝙ miſit digitos in auriculá eius cōtra nimiá curioſitaté puerſe auditiōis. Nam qꝛ puerſa auditio eſt dánoſa iuxta illud ꝙ dñs dixit ade Gen. 3. Quia inq̄t audiſti vocé vxoris tue ⁊ comediſti de ligno ex quo pceperá ne comederes maledicta terra in ope tuo ⁊c. id hō a tali auditiōe dꝫ aures auertere ⁊ audire ꝓficua. Uñ baruch. 3. Audi iſrael mandata vite auribus pcipe vt ſcias prudétiá. Xp̄s igitur mittit digitos in auriculá ſm Iero. qñ ex ſua benignitate confert dona ſpūs ſ. hoi ad audiend eius mandata. ¶ Tertio dicitur ꝙ expuens tetigit linguá eius Et h contra nimiá auiditaté indebite degustationis. Nam quia per guſtum eſca cognoſcitur: Xp̄s ſputo tangit linguam hominis quando ex ſua ſapientia docet quid guſtand ⁊ quid loquendū. Uñ Iero.

Sputū auté diuina ſapiétia eſt: que ſoluit uinculum labiorūꝫ humani generis vt dicat credo in deum patrem omnipotenteꝫ ⁊c. ¶ Quarto dicitur ꝙ ſuſpexit in celū. Et h contra nimiam cupiditatem oculorū apertionis. nam quia propter peccatum homo fit cupidus ad iᵃ terrena quia ps. Oculos ſuos ſtatuerunt declinare in terram. xpus oculos in celū leuauit vt doceat nos terrena deſpicere ⁊ celeſtia contéplari. Unde Iero. Suſpiciens autem in celū theſaurum cordis noſtri erigere docet. ¶ Quinto dicitur ꝙ ingemuit. Et h contra nimiam imbecilitatem timorate abſcōſionis. Nam quia homo propter peccatū timidus factus eſt. Ut poſſit dicere cum ps. Timor ⁊ tremor venerunt ſuper me. Xp̄s ingemuit vt doceat nos dolere de peccatis. Unde Iero. Xp̄s ingemuit. i. gemere nos docuit. Per gemitum compūctionis intime: friuola leticia carnis purgatur. ¶ Sexto dixit effeta. Et h contra nimiam temeritatem paliate excuſatōis. Nam quia peccator multociens ſuum peccatum paliat: iuxta ꝙ ei dicit dominus Iere. 2. Dixiſti abſq̄ꝫ peccato ⁊ innocens ego ſum. propterea auertatur furor tuus a me. Hinc eſt ꝙ xpus imperatiue dixit effeta: vt oſtendat ꝙ homo peccatum ſuuꝫ paliare non debet ſed ipſum humiliter ꝓpalare: qꝛ Prouer. 28. Qui aſcondit ſcelera ſua non dirigetur qui auté confeſſus fuerit ea miſericordiá conſequet. ¶ Hec autem apertio delictoꝝ h imperata fuit figurata Iof. x. vbi ſimiliter dr̄ ꝙ cuꝫ. 5. reges abſconſi eſſent i ſpeluncha: precepit Iof. d. Aperite os ſpelunce ⁊ producite ad me quinq̄ꝫ reges qui in ea latitant: quibus productis: precepit ꝙ populus poneret pedes ſuper colla eorum: quod ⁊ fecerunt: ⁊ poſtmodū interfecit eos. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per Iof. qui yheſus naue dicitur: ductorem populi iſraelitici: intelligitur Chriſtus dux ⁊ ductor populi chriſtiani.

de quo dicit deus pr̃ Jſa.55. Ecce teſtē po
puli dedi eū: ducē ac ꝑceptorē gentibus.
¶ Per.5.autē reges intelliguntur 5. ſen
ſus corporis qbus homo multociēs regi
tur ſectando deſideria carnis: iuxta illud
Ephe.2. Aliñ conuerſati ſumus in deſide
rijs carnis noſtre faciētes voluntatē car
nis ⁊ cogitatōnū ⁊ eram⁹ natura filij ire ſi
cut ⁊ ceteri. ¶ Jſti.5.reges.i.5. ſenſus di
cuntur in ſpelūca latere: q:ꝫ ſic hō viuat
carnaliter: tñ ſuum pccñ abſcondit: ⁊ ſic
efficitur horrida ſpelunca. de quo ꝑs. Po
ſuit tenebras latibulū ſuū. Joſ.1. xp̃s vi
dēs ſic latere.5.reges.i.5.ſenſus: precipit
ꝙ aperiatur ſpelunca.i. ꝙ homo ſua ma
nifeſtet delicta ⁊ ad ſe diuinam miſericor
diam inclinet ad ſpiritus ſ. gratiam opti
nendam. Ut dicat cum ꝑs. Os meum ape
rui ⁊ non atraxi ſpiritum quia mandata
tua deſiderabam. ¶ Poſtquā vero ſic ꝑ
confeſſionem adducti ſunt ad publicum:
precepit eis Joſ.1. xp̃s vt ipſos conculcēt
i. ꝙ inſtar rei que ſupponitur pedibus tā
quam vilis: ſenſualitatē amplius non ſe
quantur. Ut ſic verificetur illud Jſa. 28.
Pedibus conculcabitur corona ſuperbie
¶ Sic autem eductis ⁊ conculcatis.5.ſen
ſibus. Joſ.1. xp̃s interficere eos dicitur:
quia cuꝫ eius adiutorio debemus omnes
delectationes.5. ſenſuum interficere. Ad
ꝙ nos docet apoſtolus col̃.3.di. Mortifi
cate ergo mēbra veſtra que ſūt ſuper ter
ram fornicationem imundiciā: libidinem:
concupiſcentiam malam ⁊ auaritiā que cū
ſimulacrorum ſeruitus: propter que venit
ira dei in filios incredulitatis. ¶ Septio
dicitur ꝙ ſtatim aperte ſunt aures eius.
Et h̃ contra ſurditatem per inobedientiā
⁊ inobſeruantiam mandatorum. Nam q:
homo propter peccatum factus eſt inobe
diens: hinc eſt ꝙ xp̃s aperuit aures ſur
di: vt doceat nos audire mandata diuina:
⁊ ipſa per obedientiam obſeruare. ¶ Oc
tauo dicitur ꝙ ſolutum eſt vinculum lin
gue eius. ⁊ loque. recte. Et contra mutita
tem per pigritiā h̃ ad elloquentiam diui
norum. Unde Jero. Soluit linguam vt
emittat verbum bonum. Quam diſſolu
tionem lingue petebat Jſa. d. Libera me
de ſan. deus deus ſa. mee ⁊ exulta. lingua
mea in iuſtitiam tuaꝫ. Domine labia mea
aperies ⁊ os meum annunti. laudem tuā
Nam ſicut dicitur Prouer.16. Hominis
eſt animam preparare: ⁊ domini linguam
gubernare.

Quarta pars.

Equitur. Et precepit eis ne cui
dicerent ⁊c. Ubi tangit iforma
tōis ꝑclaritatem obſeruabilem:
ꝙ probat glorioſus ſucceſſus. Ubi ſcien
dum ꝙ lꝫ homo i ſuis operibus bonis nō
debeat laudem humanam querere: ſꝫ ſo
lum diuiam: propter ꝙ dic̃ apoſtolus gal̃.
1. Si adhuc hoibus placerem xp̃i ſeruus
nō eſſem. tñ illi qui vident ꝫ ea publica
re alijs vt accipiāt exēplum faciendi ſile:
vel ſaltem in bonis opibus laudent deū
a quo cūcta bona procedunt. Secundum
h̃ igitur h̃ tria poſſum⁹ ꝯſiderare .ſ.
Jnhibitōem virtuoſam oñſiuā hūilitaꝫ.
Publicatōem grõſam diffuſiuā ſcitatis.
Cōmēdatōeꝫ gaudioſā exp̃ſſiuā ptātis.
¶ Q^m ad p̃mū dic̃. Et ꝑcepit eis ne cui
dicerēt. Ubi ſciēdū ꝙ xp̃s miracula q̃ fa
ciebat aliqñ volebat vēire i publicū vt ex
hoc hoies ⁊itatē ipſius cognoſcerēt ⁊ ſci
rēt ipſum eſſe humani generis redēpto
rem: ſicut patet de illa muliere que paſſa
fuerat.12.annis ſanguinis fluxum: que vt
dicitur Luc̃.8. ad tactum fimbrie veſtim̃
ti xp̃i fuit curata. ⁊ hoc nullus ſciuiſſꝫ ni
ſi Chriſtus qui omnia nouerat: ⁊ ip̃a que
ſanitatem receperat. Jnterrogauit Chri
ſtus diſcipulos ſuos. d. Quis me tetigit
cui cum dicerent diſcipuli: preceptor: ecce
turbe comprimunt te: ⁊ dicis quis me te
tigit. ⁊ ip̃e eis diceret ꝙ ſenſerat de ſe vir
tutem exiſſe: cognoſcens mulier ꝙ mira

culum factum non latebat ipſum: ꝓcidit
ante pedes eius ⁊ coram omni populo in
dicauit cauſam quare ipſum tetigiſſet: ⁊
quomodo ſtatim fuiſſet curata. ¶ Aliqñ
vero precipiebat ne publica fierent vt ex
hoc daret nobis exemplum ſm̃ Jero. in
bonis factis noſtris magis humiliari: q̃ꝫ
humanam gloriam querere: vel per hoc
ſuperbire: ſicut patet etiam in leproſo cu
rato: cui dixit poſt curatōnem. Mat.8.
Uide nemini dixeris. ¶ Quantum ad ſe
cundum.ſ. publicationem gratioſaꝫ diffu
ſiuam ſanctitaꝫ dic̃. Quanto autem ma
gis eis ꝑcipiebat ⁊c. Ubi Tho. Docemur
autem ex h̃: cum alicui beneficia ellargi
mur minime applauſus ⁊ laudes appete
re. Cum vero accipimus beneficia: bñfa
ctores predicare ⁊ laudare q̃uis noluerit
¶ Sciēdum eſt enim ꝙ publicatō bono
rum operum quando fit ad laudem dei:
non eſt mala: alioquin ſaluator non dixiſ
ſet diſcipulis. Mat.5. Sic luceat lux ve
ſtra coram hominibus vt videant veſtra
opera bona: ⁊ glorificent patrem veſtrum
qui i celis eſt: imo precefſa humilitate ex
ꝑte facienꝫ: debꝫ gloria ſequi. Unō Jero.
Ciuitas autem i monte poſita: vndiqꝫ cir
conſpecta abſcondi non pōt: ⁊ humilitas
ſemper precedit gloriam. ¶ Sciendum ē
autem ꝙ iſti publicantes miraculum xp̃i
non fuerunt tranſgreſſores precepti: quia
xp̃s lꝫ h̃ preceperit eis: vt nob̃ daret exē
plum vitandi laudē humanam vt dcm̃ ē:
non āt vt oino tacerent: vel vt pigros ad
laudem diuiorum excitaret. ¶ Quantuꝫ
ad 3^m.ſ. cōmendatōem gaudioſam expreſ
ſiuam poteſtaꝫ dicit. Et eo amplius mira
bantur. d. Bene omnia fecit ⁊c. Ubi ſciē
dum ꝙ non ſolum homo debet adunari
diuina opera: ſed etiam ex ipſis in laudē
ipſius exurgere: ⁊ ſuam extollere pote
ſtatem: iuxta ꝙ dixit Nabuc̃. viſo mira
culo trium puerorum qui fuerunt i cami
no ignis quos non leſerat Dañ.3. Signa
inqt ⁊ mirabilia apud me fec̃ deus excel
ſus. Placuit ergo mihi predicare ſigna
eius: q: magna ſunt ⁊ mirabilia eius: q̃a
fortia ⁊ regnum eius regnuꝫ ſempiternū:
⁊ poteſtas eius a generatōne i generatō
nem: ¶ Hic autem triplr̃ cōmendatur.
¶ Primo quantum ad generalem ꝓdu
ctōnem: q: bene omnia fec̃. Jo.1. Omnia
per ip̃m facta ſunt. ¶ 2° quantum ad au
rium aperitōnem: q: ſurdos fec̃ audire.
Jſ.29. Audient i die illa ſurdi verba libri
¶ 3° quantum ad lingue diſſolutōem q: ⁊
mutos loq.ſ. ad benedicendum deum: q:
pſalmiſta. Benedicentes ei hereditabunt
terram. de qua ꝑs. Portō mea domie ſit
i terra viuentium.i. i gloria paradiſi vbi
eſt vita perpetua. Ad q̃ꝫ nos ꝑducat ⁊c.

¶ Dominica.12. poſt penthecoſtē. Euan gelium.53.

Eati oculi q vidēt que vos
videtis. Luc̃.10. Scdm̃ ſan
b ctorum ſniam: homo ꝓpter
peccatum icurrit iter alia
tria damna. Primo enim i
currit excecatōnem in intellectu. Naꝫ ho
mo anteq̃ꝫ peccaſſet habebat intellectum
clarum ⁊ limpidum: ſed propter peccatū
habet ipſum obtenebratum: vt ſic veri
ficetur illud ꝑs. Neſcierunt neqꝫ intelle
xerunt in tenebris ambulant. Secundo i
currit incuruationem in affectu. Nam ho
mo ante peccatum habebat affectum re
ctum ad diligendum deum ⁊ proximum
⁊ ad deſiderium ſupernorum: tñ propter
peccatum eſt factus recuruus dimittens
bona incōmutabilia pro cōmutabilibus:
vt ſic de hominibus poſt lapſum veri
ficetur illud Oſee tertio. Diligunt vina
tia vuarum. Nam peccatores dimittunt
vuas dulces: ideſt bona celeſtia ⁊ dili
gunt vinatia: ideſt bona terrena.
¶ Tertio incurrit retardatōnem i effcū.

Nam hō ante pccm̄ erat ꝓmptus ad oē
opus bonum poſt lapſum vero fcs ē tar
dus piger ⁊ negligēs:imo ꝙ pei⁹ eſt. im
pius ⁊ imiſerico:s ad idulgētiam ꝓximi
ſubleuandam. Unde de eis poteſt dici il
lud Jſa.13.Lactantibus vteri non miſere
buntur. Nam peccato:es nec magnis nec
paruis:nec o:phanis miſerenť. ¶ Ch:i
ſtus igiť repato: humāi generis ꝑ aduē
tū i mundum iſtos tres defectus repauit
intellectum illuſtrando: affectum dirigē
do:⁊ effectum robo:ando.⁊ h̄ nobis inuit
yſto:ia euāgelij hodierni i quo xp̄s iuxta
tria ꝓpoſita:tria generalr̄ fac. q:

P:edicat itellectus claritatē intuitiuaꝫ.
Indicat affect⁹ rectitudinē amatiuā.
P:ouocat effect⁹ ꝓmptitudinē executiāꝫ

P^m ꝓbat iſpectō luioſa.2^m dilectō viſce
roſa.3^m ſbuētō copioſa. P^m i p̄n. 2^m ibi.
Et ecce q̄dā legiſpitus ⁊c.3^m ibi. Jlle aūt
volēs iuſtificaŕ ſeip̄m ⁊c.

P:ima pars.

Uitū ad p^m. vbi xp̄s p̄dicat ⁊c.
ꝙ ꝓbat ⁊c. diť. Cōuerſus yh̄s
ad diſcipl'oſ ſuos dixit Bt̄i ocl'i
⁊c. Ubi ſcié.ꝙ magna fuit apl'is gl'a qn̄ ꝑ
p:ijs ocul' xp̄ꝫ viderūt icarnatū quē ſci pa
tres vetis teſti lꝫ totꝭ p̄co:dijs deſiderauē
rit tn̄ p̄ntialr̄ nō viderūt. ſꝫ h̄ igiť in p̄te
iſta.2.poſſum⁹ ꝯſideraŕ. P° ſ̄itatē miſte
rij adipleti.2° āxietatē deſiderij p̄cōcepti.
ibi dico eim vob̄ ⁊c. ¶ Q^m ad p^m iſto:ū
diť. ꝯuerſus yh̄s ⁊c. vbi ſcié.ꝙ lꝫ xp̄s i ml'
toꝝ p̄ntia loq̄reť tn̄ ad diſcipl'os ſuos ſpe
tialr̄ ſe ꝯuertit beatificās eos ꝑꝑ agnitio
nē icarnatōis miſterij tanq̄ꝫ ip̄ꝫ magis di
ligētes ⁊ dcis ſuis firmi⁹ adherētes. Sci
endū ē ēt ꝙ iſta viſio de xp̄o de q̄ h̄ loqť
nō ē itelligēda ſola viſio co:po:al' exteri
o::ſꝫ viſio mētal' iterio: q̄ fuit ꝑ v̄aꝫ fideꝫ.
Nā ⁊ ſi multi iudeoꝝ xp̄m viderit ocl'is
co:p̄is:q: tn̄ ip̄m nō viderūt ocl'is mentꝭ:
idcirco n̄ beatificanť a xp̄o:ſꝫ ſolū diſcipl'i
h̄ntes fidē ꝑfectā. ¶ Quātū ad āxietateꝫ

deſiderij p̄cōcepti diť. dico ei vob̄ ꝙ mlt̄i
⁊c. Ubi ſcié.ꝙ cā q̄ŕ xp̄s dixit diſcipl'os
ſuos bt̄os:fuit q: viderūt ip̄m icarnatum
ꝙ n̄ p̄res veteris teſti. ¶ Scié.ē āt ꝙ ex
h̄ ꝙ h̄ dŕ ꝙ ꝓphete nō viderunt xp̄m:nō
pōt argu: ꝙ ipſi de xp̄o noticiam nō ha
buerit ſicut aliq̄ voluerunt arguere. ſꝫ op
poſitum. cuius rō eſt:q: cum aduētū xp̄i
deſideranerunt:⁊ deſiderium eſſe nō poſ
ſit niſi de re aliqualr̄ cognita:vel mēte cō
cepta:ſeq̄tur ꝙ de xp̄o noticiam aliqualē
hūerit. ¶ Sciēdum eſt ēt ꝙ Mat. ꝓ illo
ꝙ h̄ dŕ reges:diť iuſtos. Mat.13.d. Am̄
q̄ppe dico vob̄ ꝙ multi p:ophete ⁊ iuſti
cupierunt videre que vos videtꝭ ⁊ nō vi
derunt ad deſignandum ꝙ q̄libꝫ iuſt⁹ rex
dici poteſt:q: motibus ſenſualibus ſcit p̄
eſſe. ¶ Sciēdum eſt autem circa iſtā par
tem p:icipalem i qua fit mentō de deſide
rio ꝙ habuerunt patres veteris teſtamē
ti i dei filium incarnatum: lꝫ ip̄m non vid̄
rint:ꝙ apl'i multiplr̄ xp̄m viderunt ⁊ no
bis ānunciauerunt:q̄ꝫ viſionem multipli
cem d̄ſiderauerunt p̄res veteris teſtamē
ti:vt ſic poſſint dicere illd̄ Jo.1. Quod vi
dimus ⁊ audiuimus:ānunciamus vob̄ vt
⁊ vos ſocietatē hēatis nobiſcū:⁊ ſocietas
vr̄a ſit cū p̄re ⁊ fi. eius yh̄u xp̄o. Uiderīt
nāq̄ꝫ xp̄i

P̄ntiam gr̄oſam aſpectu delectantē.
Doctriam luminoſam:auditū d̄mulcēteꝫ.
Potētiā vigo:oſam:d̄fectū ſb̄leuātem.
Clemētiā amo:oſam ſb̄ꝫ p̄dotantē.

¶ P:imo dico ꝙ apoſtoli viderunt xp̄i
p:eſentiam gr̄oſam ⁊c. Nam lꝫ p̄res vete
ris teſti p:eſentiam xp̄i deſiderauerint:
iuxta illud ꝙ figuratiue dŕ 2° pal'.9.ꝙ om
nes reges terrarum deſiderabant videre
faciem Salomonis:tamen ipſum non vid̄
runt ſed apoſtoli: vt ſic quilibꝫ potuerit
dicere illud gen̄.32. Uidi dominum facie
ad faciem ⁊ ſalua facta eſt anima mea.
¶ Unde iſta ſalutifica facies poteſt nob̄
figurari per faciem regis Aſſueri:de quo

dictū fuit Heſter.15. Ualde admirabilis
es dn̄e ⁊ facies tua plena eſt gratiarum.
¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ aſſueꝝ qui interp:eta
tur beatitudo intelligi pōt. xp̄s yh̄s qui
eſt beatitudo nr̄a. iuxta illud ꝙ ipſe dicit
Jo.17. Hec eſt vita eterna vt cognoſcant
te ſolū deū verum ⁊ quē miſiſti yh̄m xp̄m
Jſte admirabilis valde dŕ.q: de ipſo diť
p̄s. Domine dn̄s noſter q̄ꝫ admirabile ē
nomē tuū in vniuerſa terra. facies autem
eius plena dŕ gratiaꝝ. q: iuxta illud Jo.
1. Jpſe ē plen⁹ gr̄a ⁊ veritate:de cuius ple
nitudine nos oēs accepimus gr̄aꝫ ꝓ gra
tia. ¶ Secūdo viderūt apl'i xp̄i doctrinā
luminoſaꝫ auditū demulcentē. Nam licet
p̄res veteris teſti doctrinā xp̄i deſidera
uerint. iuxta illud ꝙ figuratiue dŕ.3. Re.
10.ꝙ vniuerſa terra deſiderabat vultū ſa
lomonis vt audirēt ſapientiā eius: tn̄ ip̄ꝫ
non viderunt docenteꝫ ſicut apl'i. ¶ Hec
eſt doctrina ad q̄ꝫ audiendaꝫ inuitat nos
xp̄s P:ouer.22.di. Appone co: tuum ad
doctrinam meaꝫ que pulchra erit tibi cuꝫ
ſeruaueris eam. ¶ Tertio viderunt apo
ſtoli xp̄i potētiam vigo:oſam defectū ſub
leuantem. Nam lꝫ patres veteris teſtamē
ti deſiderauerint xp̄i potentiā per q̄ꝫ re
uelarentur defectus humāe nature. iuxta
illud ꝙ ꝓmiſſū fuerat eis ꝑ Jſa. d. yſa.35.
Deus ipſe veniet ⁊ ſaluabit nos. tunc ape
rientur oculi cecoꝝ: ⁊ aures ſurdoꝝ pate
bunt. tūc ſaltet ſicut ceruus claudus: ⁊ ap
ta erit lingua mutoꝝ. tn̄ ip̄m non viderūt
iſta facientē ſicut apl'i:q̄bus dici potuit il
lud Mat.xi. Euntes renūciate Johi que
audiſtis ⁊ vidiſtis ceci vident: claudi am
bulant:lep:oſi mundantur:ſurdi audiunt:
mo:tui reſurgunt:pauperes euangelizan
tur. vt ſic dicere potuerint illd̄ Luc.5. Ui
dimus mirabilia hodie. ¶ Un̄ de ipſo rō
ne ſue potētie dŕ Dan̄.7. Poteſtas eius
poteſtas eterna que nō auferet ⁊ regnuꝫ
eius ꝙ nō co:rūpetur. ¶ Quarto viderīt
apl'i xp̄i clemētiā amo:oſā ſubiectū p̄dotā

tem. Nā lꝫ p̄res veteris teſti deſideraue
rint xp̄i clemētiā ꝑ q̄ꝫ hoies donis ſpūa
libus dotarenť. tn̄ ip̄ꝫ nō viderūt iſta dōa
hoibus conferentē. ſic apl'i:qn̄ in die peň.
ſpūm ſ. in habundantia miſit. iuxta illud
Mat.2. Dū cōplerenť dies pent. erāt oēs
diſcipuli piter i eodē loco:⁊ fcūs eſt repē
te de celo ſon⁹ tanq̄ꝫ aduenientis ſpūs ve
hemētis ⁊ repleuit totā domū vbi erāt ſe
dētes ⁊ appuerūt eis diſptite ligue tanq̄ꝫ
ignis ſeditq̄ꝫ ſup:a ſingulos eoꝝ. ¶ Un̄
d̄ iſta clemētia vbi dŕ P:ouer.16. Jn yla
ritate vult⁹ regis: vita ⁊ clemētia ei⁹ q̄ſi
ymber ſerotin⁹. Nā ſicut qn̄ rex oñdit yla
rē vultū alicui:nō oꝫ ip̄ꝫ timere. ſic qn̄ xp̄s
vultū yllarē donādo ſua dona gratuita au
ferendo timo:ē ab hoie: dat amo:ē ſicut
ēt ymber ſerotin⁹ calo:ē p:ecedentē miti
gat.⁊ terrā ro:at. ſic diuina clemītia tēꝑat
vigo:ē iuſtitie:⁊ aiaꝫ rigat ymb:ibus gr̄a
rum. ¶ Sciendū eſt igiť ꝙ apl'i viderunt
in xp̄o.

Adimpletionem ſcripture.
Euacuationem figure.
Exaltationem nature.

¶ P:imo dico ꝙ apl'i viderūt in xp̄o ad
impletionē ſcripture. Ad cui⁹ euidentiā ē
ſciendū ꝙ i ſcriptura fuit ꝓphetatū ꝙ dei
fili⁹ cū humāitate nr̄a dēbat de v̄gie naſci
iuxta illd̄ Jſ.7. Ecce v̄go ꝯcipiet ⁊ pariet
filiū ⁊ vocabiť nomē ei⁹ emanuel. ꝙ ē iter
p:etatū nobiſcū de⁹. ¶ Hāc āt ſcripturaꝫ
ꝓpheticā ipletā viderūt apl'i qn̄ xp̄s fuit
de virgie natus:vt ſic dicere potuerint il
lud Jo.1. Uerbum caro fcm̄ eſt: ⁊ habita
uit i nobis. ¶ Secundo dico ꝙ apoſtoli
viderunt in Ch:iſto euacuatōem figure.
Ad cui⁹ euidētiā ſcié.ē ꝙ iſta icarnatō d̄i
ꝯceptō ⁊ natiuitas:lꝫ i multꝭ locis ſcriptu
re figurata fuerit:tn̄ q^m ad p̄nſ ſpectat:fu
it nobis figurata i rubo Moy. d̄ q̄ ſnialr̄
dŕ Exo.3.ꝙ cū Moy. vēiſſꝫ ad mōtē dei
o:eb:appuit ei dn̄s i flāma ignis d̄ medio
rub:i ⁊ videbať ꝙ rub⁹ arderet ⁊ nō com

burerer. cūq; vellet ire ad videndū iſtā vi
ſioné mirificā: dixit ei dñs: non appropes
h ſolue calciaméta d̄ pedibus tuis: locus
enim i quo ſtas terra ſancta eſt. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ per Moy. qui interpretatur
aſſumptus d̄ aquis exñtem in móte oreb
qui īterpretaṫ ardor: intelligi pōt qlibet
xpianꝰ q eleuatꝰ ab appetitu terrenarum
cupidinū: inflāmatus caritatiſ ardore ſtat i
monte ꝯtéplatōis excelſe ꝯtemplādo icar
natōem tā mirificā hūanuz intellectum to
talr traſcédentez: vt ſic poſſit diceṙ apoc.
21. Suſtulit me in ſpū i móté excelſuz ⁊ al
tum. ¶ Quis aūt ſic exñs in eſtaſi vide
at hāc icarnatōem mirabilé. audi qd ſeq
tur. Nam dṙ ꝙ vidit rubū inflāmatum: ⁊
dñm in flāma ignis: ⁊ ꝙ rubus ardebat ⁊
non cōburebaṫ. Ubi ſciendum ꝙ ꝑ iſtum
rubum inflāmatuz: pōt intelligi virgo ma
ria plena ſpiritus ſ. grā. iuxta illud ange
li. Luc. i. Aue gratia plena dñs tecū. q ſpus
ſ. ſignificaṫ per ignez. in cuiꝰ ſignū datus
fuit apoſtolis in linguis igneis: vt habeṫ
act. i. In iſto āt rubo ſic inflāmato. i. i bea
ta Uirgine: viſus eſt dñs: qñ dei filius de
ſcendit in eius vterū factus hō. iuxta illḋ
angeli: Luc. i. Ecce cōcipies in vte. ⁊ pa. fi.
⁊ vo. nomé eius yhm. q rubus viſus fuit
ardere: tñ non ꝯburi. q: virgo beata lʒ d̄i
filiū in vtero ꝯcepit: tñ virginitatis pudi
citiā nō amiſit. ¶ Non āt vacat ꝙ moy.
volens videre hāc viſioné mirificā iubeṫ
calciaīta deponere. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ cal
ciamenta q̄ ſunt d̄ pellibus animaliū mor
tuorū: ⁊ q̄ pedes tegunt intelligo peccata
q̄ mortificāt animā: ⁊ ipſaʒ tegunt ne deuʒ
videant. iuxta illud Iſ. 59. Iniqtates ve
ſtre diuiſerṫ inter vos ⁊ deum veſtrum:
⁊ peccata veſtra abſconderṫ faciem eius
a voƀ. qui vlṙ ergo ſecreta dei videre de
pōat pccā. ¶ Hāc aūt figurā viderūt eua
cuatam apoſtoli: qñ viderunt xpm d̄ vir
gine natū cuʒ ipſo cōuerſando. ¶ 3° dico
ꝙ apli viderṫ in xpo exaltatōem nature.

Ubi ſciédū ꝙ q: primꝰ homo fuit d̄ terra
deditus peccatis: elongatus a deo: ligatꝰ
a dyabolo: ⁊ ſic in maxima miſia. ¶ Hāc
autem naturā ſic deiectā viderṫ apoſtoli
mirabilṙ ⁊ ſublimiter exaltataʒ qñ ipſam
viderṫ in xpo diuinitati cōiunctaʒ in vni
tate ꝑſone. ¶ Ad vidédū igitur nr̄aʒ na
turam ſic exaltatā in xpo inuitanṫ figura
tiue oēs anime. Cant. 3°. vbi diciṫ. Egre
dimini filie ſyon: ⁊ videte regem ſalōneʒ
in dyademate quo coronauit eū mṙ ſua in
die deſponſatōis illius: ⁊ i die leticie cor
dis eius. Ubi cōſidera o deuota aīa.

Societatam gratioſam.
Sedulitatem virtuoſam.
Claritatem luminoſam.
Dignitatem generoſam.
Uenuſtatem glorioſam.
Solénitatem gaudioſam.

¶ Primo dico ꝙ deuota aīa pōt conſide
rare ſocietaté grōſaʒ ⁊ h cum dṙ: filie ſyō.
Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtas filias ſyō intelligi
poſſunt oēs fideles aīe. qbus dicit ps. Le
tetur yſrl' in eo q feċ eum: ⁊ filie ſyō exul
tent in rege ſuo. Nā yſrl'. i. primꝰ hō adā
letari dʒ in d̄o qui feċ illū. ⁊ filie ſyō. i. oēs
anime fideles debent in ſuo rege exltare.
¶ 2° pōt anima cōſideraṙ ſedulitaté vir
tuoſaʒ. cū dṙ. Egredimini. Nā deuote aīe:
vt ſedule ⁊ virtuoſe debét egredi ab iſtis
terrenis ⁊ carnalibꝰ: ⁊ debét mentalṙ con
iungi cū d̄o. ¶ 3° pōt ꝯſiderare claritaté
luminoſam. cuʒ dṙ. videte. Nam hō dʒ cla
re ſpeculari ⁊ videre ſibi neceſſaria ⁊ vti
lia ad ſalutez: ⁊ illa facere. debet etiā vide
re ſalutem impedientia: ⁊ illa dimittere.
Uñ ſibi dṙ Prouer. 4. Oculi tui recta vi
deāt ⁊ palpebre tue ꝓcedāt greſſus tuos.
¶ Quarto pōt ꝯſiderare dignitaté gene
roſam. cū dṙ regé Salomoné. Nā xps dṙ
rex Salomon q interꝑtaṫ pacificꝰ: q: ipe
genꝰ humanū pacificauit cū deo. iuxta illḋ
apli ad Ipſe ēpax nr̄a q fecit vtraqʒ
vnū. ¶ Quinto pōt ꝯſiderare venuſtaté

gloriosā. cū dṙ i dyademate quo coronauit
cū mṙ ſua. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtḋ dyadema
intelligi pōt diuinitas q̄ xpm ornabat: quo
mṙ ipm coronauit qñ in vtero vniuit hu
manitaté diuinitati. ¶ Sexto pt ꝯſidera
re ſolénitaté gaudioſā. cū dṙ in die deſpō
ſatiōis illiꝰ ⁊c. Nā dies i qua humana na
tura fuit vnita cū deo: dici potuit dies de
ſponſatōis: q: dei filiꝰ eā ſibi vniuit vt ſpō
ſam. q̄ ēt dies leticie bte virgis dici potu
it. q: letari potuit multū: qñ ſe cognouit
mr̄em dei: ⁊ redēptoris nr̄i. vt ſic ſit dies
de qua dicit ps. Hec dies q̄ʒ feċ dñs exul
temus ⁊ letemur i ea. ¶ Apli igiṫ q ꝑdi
cta viderūt pñtialiter: ⁊ nos q videmꝰ ea
mentalṙ: ꝑdicamur bti. cum dṙ. bti oculi q
vi. ⁊c. ¶ Iſti igiṫ ſic bti poſſunt nobis fi
gurari ꝑ ſeruos Salomonis. de qbꝰ dixit
regina Sabba Salomōi. 3. Re. 10. Bti viri
tui: ⁊ bti ſui tui hi qui ſtāt corā te ſp ⁊ au
diunt ſapientiā tuā. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ſic
dictū fuit ſupius ꝑ iſtū regé itelligiṫ xps
ꝑ viros āt ⁊ ſuos eiꝰ intelligi poſſūt oēs
fideles xpiani q debét eſſe viri ꝑ fortitu
diné ⁊ conſtantiā: qbus dṙ ꝑ ps. viriliter
agite ⁊ ꝯfortetur cor vr̄m oēs q ſpatis in
dño. debét ēt eſſe ſui per ꝓmptitudiné ⁊
obedientiā. vt ſic dicāt dño illḋ Gen. 44.
Et ſui ſumus dñi nr̄i. ¶ Iſti igiṫ q ſunt
viri ⁊ ſui: bti dicūtur. iuxta illud Thob.
Oēs q diligūt te ⁊ q laudét ſup pace tua
in ſecula ſeculorum laudabunt te.

Secunda pars.

Eqtur. Et ecce qdā legis pitus.
⁊c. Ubi xps indicat affectus re
ctitudiné amatiuā. ꝙ ꝓbat dile
ctio viſceroſa vbi ſciendū ꝙ pp peccatum
primoꝝ parentū affectus hois fuit obliga
tus ad iſta temporalia. q: iuxta illud Iſa.
1. Oēs diligūt munera: ſecūtur retributio
nes. Fuit ēt recuruatꝰ ad ſe ipʒ quantum
ad appetendū delectatiōes carnales. Uñ
Iere. 5. Populus meꝰ dilexit talia: Xps
igiṫ docet ipʒ rectificari: q̄ quidé rectifica

tio eſt vt hō diligat deū ſup oia: ⁊ ꝓximū
ſicut ſe ipm. Nam iuxta illḋ Mat. 22. In
his duobus mādatis vniuerſa lex pédet
⁊ prophete. ¶ Sed h igitur in iſta parte
tria poſſumus ꝯſiderare.

Primo queſtionis dubitationé.
Secundo queſtionis ſolutioné. ibi. At ille
dixit ad eum.
Tertio ſolutiōis ꝯfirmationé. ibi dixitqʒ
illi recte reſpondiſti ⁊c.

¶ Quantū ad primū dicit. ⁊ ecce qdam
legis pitꝰ ⁊c. Ubi quātū ad iſtum pitū fa
ciété qſtiōeʒ xpo: duo poſſumꝰ ꝯſiderare.
Primo ꝓponentis intentōeʒ malicioſaʒ.
Scḋo dubitātis qſtionem fructuoſam.
¶ Quantū ad primū dicit. ⁊ ecce qdam
legis peritus ſurrexit téptans eum. Ubi
ſciendū ꝙ inter iudeos erāt aliqui hoies
verboſi: ⁊ curioſi aliqd querere a xpo: inṫ
q̄ vt videbaṫ eis: aliqua dicebat nō conſo
na legi Moy. inter quos erat iſte legis
pitus. ſcḋm cirillū. Uolés igiṫ legis pitꝰ
ſeducere xpʒ vt aliqd ꝯ Moy. loqreṫ: ad
é téptās eū. nō cogitās illḋ ꝙ dṙ deutero.
6°. Nō téptabis dñm deū tuū. ¶ Sciédū
ē āt ꝙ phei ⁊ legis piti: téptabāt xpm di
uerſis decāis. P° ad expiendā eiꝰ ſapiaʒ
ſic feċ iſte. ⁊ ſic habeṫ. 22. vbi dṙ ꝙ iterro
gauit eū vnꝰ legis doctor téptans eū ma
giſter ꝙ é mādatū magnū i lege. 2° ad ex
piendaʒ eiꝰ pacientiā. ſic habeṫ Mat. 12.
vbi dṙ ꝙ qdā d̄ ſcriƀ ⁊ phreis dixerṫ xpo:
magṙ volumus a te ſignū videre. ⁊ rñdit
illꝰ. gñatio mala ⁊ adultera ſignū q̄rit. ⁊ ſi
gnū non dabiṫ ei niſi ſignū Ione ꝓphe. 3°
vt poſſent accuſaṙ eū. 4° vt iponerét ſibi
calūniā: ſic habeṫ Mat. 22. quādo miſerūt
ad xpm interrogātes. vtrū liceret tribu
tū dari Ceſari an nō. vbi appellant eos
ypocritas. ¶ Qm ad dubitātis qſtioneʒ
fructuoſaʒ diċ. dicés magṙ qd faciédo vi
tā eternā poſſidebo. Ubi ſciendū ꝙ lʒ iſte
malitioſe xpʒ interrogaret. tñ qḋ de ſe é
bona ⁊ vtil'. q: querit qualṙ vita habeaṫ

vt aũt abſcōdat ſuam maliciā : xp̄m bono
rat vocās eum magiſtrū.q̄zuis nō intēde
ret ab ipſo adiſcere:ſed magis qd dr̄et ex
periri.ſecundū cirillum.¶ Sciendū ē au
tem ſcd̄m tytum ꝙ q: xp̄s in ſuis p̄dica
tionibus ſepe faciebat mentiōem d̄ reg⁹
celorum:vt ſic hoies alliceret ad ip̄m ap
petenduȝ:⁊ ad faciendū opera vt poſſent
ipſuȝ acqrere . idcirco iſte legis pit⁹ mo
tus fuit querere qualr̄ vitaȝ eternā poſſȝ
poſſidere.¶ Q̄ᵐ ad ſoſonē q̄ſtionis dic̄.
at ille dixit ad eum ⁊c.Ubi ſciendū ꝙ ſo
lutio alicui⁹ queſtiōis:ap̄ querētem tunc
eſt efficatior:qn̄ eſt cōſona dictis ſuis.vt
igitur ſol'o queſtionis propoſite fit effica
cior ap̄ legis pitum.xp̄s ab eo petit legis
teſtimoniū.vt ſic ad determinādum q̄ſtio
nem:verba ipſius bēat:⁊ legis ſcripturā.
Et ſcd̄m h̄ in pte iſta duo poſſumus conſi
derare.Primo ſaluatoris interrogatōeȝ.
Secūdo doctoris reſponſionē.¶ Quātuȝ
ad ſaluatoris interrogatōem dicit: at ille
dixit:ad eū i lege qd ſcriptū ē ⁊c.¶ Quā
tum ad doctoris rn̄ſionē dicit.ille reſpon
dens dixit.diliges dn̄m deuȝ tuū ⁊c.Ubi
ſciendum ꝙ q: ſecundū Grego.duo ſunt
p̄cepta caritatis di.ſ.amor:⁊ ꝓximi.ideo
iſte doctor primo reſpōdet qd lex ꝯtineat
de dilectione dei . 2° qd de dilectōne pro
ximi.¶ Quantū ad primū dicit.diliges
dn̄m deum tuū ⁊c . Ubi ſciendū ꝙ in iſta
ſua reſponſiōe iſte doctor:tria tangit.ſ.
Actū caritatis vniētis.
Obm dignitatis excedētis.
Modū cōgruitatis cōdecentis.
¶ Primo tangit actū caritatis vniētis.
cū dicit diliges.Nam dilectio ē act⁹ cari
tatis vniens hoiem cum deo in quo conſi
ſtit perfectō legis iuxta illō apoſtoli ad
ro.ij.Plenitudo ergo legis eſt dilectio.
Unde ipſe amonet nos epſi .5.di. Eſtote
imitatores dei ſic̄ filij kariſſimi ⁊ ambula
te in dilectione ſicut ⁊ xp̄s dilexit vos.
¶ Secundo tangit obiectum dignitatis
excellentis.cum dicit.deuȝ tuū.Nā iuxta
illud deutero.x.ipſe ē deus deoruȝ ⁊ dn̄s
dominantiū:magnus ⁊ potens iuſtos glo
rificādo:ſed terribilr̄:reprobos puniendo.
ꝓpter ꝙ dixit Moy.populo deutero.x.
dn̄m deum tuum timeb ⁊ ei ſoli ſeruies.
¶ 3° tangit mod̄ cōgruitatis cōdecētis.
cum dr̄.ex toto corde ⁊c. ¶ Ubi ſcienduȝ
ꝙ deuȝ debem⁹ diligere ex toto corde q:
eſt creator ad eſſe p productiōem.ex tota
anima:q: ꝯſeruator in eſſe p gubernatōeȝ.
ex totis viribus:q: reptitor ad bene eſſe:
per gr̄e coll'onem.ex tota mente:q: remu
nerator i optio eē:p glorificatōeȝ.¶ Q̄ᵐ
ad dilectiōem ꝓximi dicit.⁊ proximū tuū
ſic̄ te ipſuȝ.Ubi ſciendū ꝙ poſtq̄ȝ legis pi
tus ꝓtulerat qd lex dicit de di dilectiōe:
conſequēter adiūgit quid dicat quātū ad
proximū.cuius dilectōis ſecundū baſiliū:
habemus in nob ſeminariū : dū cognoſci
mus ꝙ naturalr̄ homo eſt animal ſociale
nō ſolitariū vel ſilueſtre . ¶ Sciendū eſt
aūt ꝙ iſtud p̄ceptum de dilectiōe ꝓximi:
nll's malus ⁊ iniuſt⁹ poteſt ſeruare.iuxta
illud eccl'i.14.Qui ſibi neq̄ȝ ē : cui alij bo
nus erit?q.d.nulli.¶ Quantū ad 3ᵐ.ſ.ſo
lutōis ꝯfirmatōem dicit.dixitq̄ȝ illi recte
⁊c.Ubi duo poſſum⁹ cōſiderare.Primo
ſolutōis v̄itatē.2° obſeruatiōis vtilitatē.
¶ Quātū ad primū dic̄.dixitq̄ȝ illi recte
rn̄diſti.Ubi ſciēdū ꝙ i h̄ oñdit veritas ſo
lutōis date p legis pituȝ ex teſtio. legis.
q: xp̄s q veritas ē ⁊ vita.ipſam verā ⁊ ca
tholicā ꝯfirmauit.¶ Q̄ᵐ ad obſeruatio
nis vtilitatē dic̄.h̄ fac ⁊ viues . Ubi ſcien
dū ꝙ dilectio dei ⁊ ꝓximi fuit fundam̄tū
obſeruatōis omniū mandatoꝝ.vt cum ob
ſeruantia mandatoꝝ ducat ad vitaȝ eter
nam:iuxta ꝙ adoleſcenti querenti a xp̄o
Mat.19.⁊ dicenti : magiſter Bone quid
boni faciam vt habeam vitam eternam.
reſpondit yh̄s.d.Si vis ad vitā ingredi
ſerua mādata.cōſequens ē vt q deum dili
git ⁊ proximū:hēat vitā eternā.

Euangelium.53ᵐ.

Tertia pars.

Equit.Iſte aūt volens iuſtifica
re ſe ip̄ȝ ⁊c.Ubi ꝓuocat effect⁹
ꝓmptitudineȝ executiuā:ꝙ pro
bat ſubuentio copioſa.Ubi ſciendū ꝙ ſic̄
homo in neceſſitate poſitus naturalr̄ d̄ſi
derat adiuuari:ita dȝ quādo videt aliquē
indigētem:ei vt ē ſibi poſſibile ſubuēire.
iuxta illud Mat.7.Omnia ergo q̄ vl'tis
vt faciāt vob hoies:⁊ vos facite eis xp̄s
igit̄ in pte iſta nos excitat in ꝓpoſita pa
bola vt ſubuēiam⁹ ꝓximo indigēti:vt ſic
nullus poſſit ſe de ignorātia ꝓximi:vt vi
debat̄ facere iſte legis pitus:rationabilr̄
excuſare:ſecundū h̄ igitur in pte iſta tria
poſſumus cōſiderare.
Primo legis piti arrogātēȝ p̄ſumptōeȝ.
Secūdo yh̄u xp̄i figuratiuā locutōem.
Tertio ſui dicti euidentē applicatōeȝ.
¶ Quantū ad primū iſtoruȝ dicit.at ille
volens iuſtifi.⁊c.Ubi ſciendū ꝙ hō vana
gl'oſus qn̄ laudat̄ d̄ aliquo bono facto vl'
dicto nō retorquet h̄ in laudem diuinā.d.
cum p̄s.nō nob dn̄e nō nob:ſȝ nomini tuo
da gloriā:ſed multociēs vt vir van⁹ erigi
tur in ſupbiam:⁊ vn̄ deberet mereri:d̄me
retur:q: igit̄ iſte legis pit⁹ fuerat lauda
tus a xp̄o q ſibi dixerat.recte rn̄diſti.in
ſuperbiā eſt ellat⁹:nulluȝ reputās ſibi pa
rem.¶ Sciendū eſt ēt ſcd̄ȝ Thoᵐ ꝙ iſte
legis pitus ignorās qs ſit ſuus proxim⁹
vt ſua queſtio indicabat:oñdit ſe vacuum
a dilectōne dei ⁊ proximi:quā tn̄ lex man
dauerat:⁊ per ꝯn̄s legiſ q̄ȝ ore cōmēdaue
rat trāſgreſſorē.¶ Q̄ᵐ ad 2ᵐ.ſ.yh̄u figu
ratiuam locutōem dic̄.ſuſpiciēs āt yh̄s di
xit ⁊c.Ubi ſciēdum ꝙ q: paleſtini in ſuis
locutōnibus multuȝ vtebantur pabol': q:
ēt popul⁹ cōis citius capiebat iſta parabo
lice dcā q̄ȝ ſi dr̄nt̄ ſubtili⁹:idcirco xp̄s ſer
uans modum regionis : ⁊ condeſcendēs
populo multa eis in parabolis loqueba
tur . ¶ In hac autem parabola quinq̄ȝ
poſſumus ꝯſiderare .ſ.
Caſum hominis calamitoſum.
Occurſum hoſtis piculoſum.
Dānum mūeris pernitioſum.
Actum legis defectuoſuȝ ⁊
Effectum cuſtodis affectuoſum .
¶ Q̄ᵐ ad primum dic̄.ſuſpiciens autem
yh̄s dixit homo ⁊c.Ubi ſciēdum ꝙ p iſtū
hoiem itellr̄ Adam primus homo cū to
ta poſteritate ſua. Per Jeruſalem autēȝ
q̄ iterpretat̄ viſio pacis.Uno modo itellr̄
celeſtis patria in qua eſt clara viſio cum
perfectōe dilectōis ⁊ pacis.Per Jerico
autem que interpretat̄ luna ⁊ ſignificat d̄
fectum:itellr̄ noſtra mortalitas in quam
d̄uenimus ſm Aug.propter pcc̄m: pp ꝙ
ēt ſm eum. amiſimus ciuitatem illam ſu
pernam.¶ Uel per Jeruſalem intelligi
poteſt paradiſus terreſtris. vbi hō ante
q̄ȝ peccaret:erat in tranquilitate ⁊ pace .
Per Jerico āt iſte mūdus in quo exiſtit
hō in afflictōibus ⁊ miſerijs mult̄.¶ Si
gnanter aūt dic̄ .deſcēdebat:vt per h̄ gra
uitas pcci det̄ itelligi ꝙ fac̄ homieȝ d̄ſcen
dere i infernum.quod cognoſcens p̄s. di
cebat.Iniq̄tates mee ſupergreſſe ſunt ca
put meum : ⁊ ſicut onus graue grauate
ſunt ſuper me.d̄ſcendiſſe autem dr̄ p̄m⁹
homo:q: d̄ ſtatu inocētie:deſcēdit i ſtatū
elp̄e.¶ In quātā āt paſſibilitatē ⁊ miſeriā
gen⁹ hūanū pp pcc̄m p̄moꝝ pentū d̄uenit
audi Job dn̄tē.Job.13.Hō nat⁹ d̄ mliere
breui viuēs tp̄e replet⁹ mult̄ miſerijs qui
q̄ſi flos egredit̄ ⁊ territ̄ ⁊ fugit velō vm
bra ⁊ nunq̄ȝ i eodē ſtatu pmāet.¶ Iſtas
miſias d̄plorās Inno.d̄ vilitate ꝯditōnis
hūane ſic ait.Quis ergo det ocul' meis fō
tē lachrimaꝝ vt fleā miſabilē hūane con
dictōis igreſſum.culpabilē hūane ꝯuerſa
tōis pgreſſum.dānabilē hūane diſſol'onis
egreſſum.Cōſidera ergo cū lachrimis de
quo factus eſt homo:format⁹ eſt d̄ terra
conceptus eſt in culpa:natus ad penam :
agit praua que non licēt : turpia que non
decent:vana que nō expediūt.¶ Iſte aūt

deſcēſſus hoīs per pccm̄ fuit figuratus p deſcēſum Jone: de quo ſententialr̄ dicitur Jone.i. ꝙ cum dn̄s mitteret Jonē in adp̄dicandū niniuiꝫ noluit ire: ſed voluit fugere a facie domini: ⁊ iuit ad mare: ⁊ iuēta naui intrauit in ipſam ⁊ dſcendit ad interiora nauis ⁊ dormiebat ſopore graui. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ per Jonā qui vno mō interpretat̄ columba: itelligi pōt aīa rationalis q̄ꝫ dn̄s iſtar colūbe creauit inocēté ⁊ pulchrā. Per nauē vō intelligi pōt ſenſualitas ſiue corpꝰ hoīs: qꝛ ſic̄ nauta in naui continet̄: ⁊ tamen nauem gubernat ⁊ regit: ſic aīa rōnalis dum in homo viuit eſt in corpore: ⁊ ab ipſa homo habꝫ omnē ſenſuꝫ ⁊ motum. Per mare vō tempeſtuoſuꝫ ⁊ inſtabile: intelligi pōt iſte mundus plenꝰ multiꝫ tumultibus: in quo nulla ſtabilitas reperit̄. Deꝰ igit̄ ſic̄ precepit Jone ꝙ iret ad predicandum niniuiꝫ: ſic̄ precipit p̄mo homini di. gen̄. 2. Ex omni ligno ꝙ ē i paradiſo comede: de ligno autem ſcie bōi ⁊ mali ne comedas: ſed ſic̄ Jonas dō noluit obedire: ſic p̄mus hō fuit tranſgreſſor precepti: qn̄ d ligno comedit: ſic̄ autēꝫ Jonas tranſgrediēdo p̄ceptum dei iuit ad mare: ſic primus homo faciendo ꝯ preceptum diuinum: venit in hunc ſtatum miſerabilem plenum diuerſis penalitatibꝰ: ſic̄ continue experimur: ſic̄ etiam Jonas deſcendit ad nauis interiora ſopori graui dormiēs: ſic in homīe anima rōnalis immerſa eſt pp pccm̄: vt potius dicat̄ dormire q̄ꝫ vigilare dum a corpore regit̄ ſequēdo ipſius deſideria. ad ro. 7. Non eniꝫ ꝙ volo bonum h facio: ſꝫ ꝙ nolo malum hoc ago. ¶ Hinc aīe ſic i corpore dormienti dbet dici ip̄m ꝯfortādo ne diſpet illd apl̄i Eph. 5. Surge qui dormis ⁊ exurge a mōtuis ⁊ illuminabit te xp̄s. Nā quēcunqꝫ dormiētem i peccatiꝫ: ſi vult ſurger̄ ⁊ venire ad ſtatum penitētie. xp̄s recipit ⁊ dat ſibi gr̄am ipſius animam illuſtrantem.

¶ Qm̄ ad occurſum periculōſum dic̄. ⁊ incidit in latrones. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p iſtos latrōes q a latēdo dci ſunt: itelli poſſunt dmones: qꝛ ſic̄ latrōes oculte p̄dant̄ temporalia: ita dmones aīas hoium ſm Ambroſium: conant̄ predari. ¶ In iſtos homines incidūt: quando ad eoꝝ ſuggeſtionem p̄uaricant̄ obliti p̄cepti dn̄i. ¶ Iſte eſt ille fur dyabolus de quo dic̄ xp̄s Jo. 10. Fur non venit niſi vt furet̄ ⁊ mactet ⁊ pdat. ¶ Licet āt ſic homo a dyabolo ſuperatus fuerit: tamen ſibi fuit compatiēdum propt̄ valitudinem hoſtis. ⁊ ideo ſibi compaſſus dei filius incarnari voluit vt hominem perditum liberaret. ¶ Iſti demones ſic inſidiantes homini ſignificati per latrones: fuerunt figurati per illos latrūculos d qbꝰ dr̄. 4. Re. 5. Porro latrūculi d Syria egreſſi fuerant: ⁊ captiuam duxerant de terra Iſrael puellam puulā que erat i obſeqo vxoris Naamā. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per iſtos latrūculos intlli pn̄t demones qui inſtar latronum hominibꝰ inſidiant̄ vt ipſos capiāt. Signātur aūt dicūtur iſti latrūculi eggreſſi de ſyria que interpretat̄ ſublimitas: qꝛ demones per peccatum ſupbie deſcender̄t de celo: qui ē locus ſublimiſſimꝰ in q̄ primitꝰ fuerūt creati. iuxta illud ꝙ reprehēdendo dic̄ dn̄s lucifero ezechiel. 28. Tu cherub extentus ⁊ ptegens poſui te in monte ſancto dei. ſeqtur peccaſti ⁊ eieci te. Per puellam autē paruulā ⁊ inocentem: intelligi pōt anima hoīs q̄ꝫ dš creauit pulcherrimā ſine macula peccati. Iſtam autem puellam: latrūculi demones acceperūt ⁊ captiuam duxerunt ad faciendum contra diuinum preceptum. Signāter autem dicitur hanc puellam fuiſſe de iſrl ꝙ interpretatur videns deum: quia anima hominis ad h fuit creata vt deum clare videat in gloria. iuxta illud Iſ. 35. Ipſi videbunt gloriaꝫ domini ⁊ decorem dei noſtri. ¶ Dicitur aūt iſta puella fuiſſe in obſequium vxoris naā. Ubi ſciendum ꝙ per vxorem naā intelligi poteſt ſenſualitas in homine. quia ſic̄ inter virum ⁊ vxorem ēſt iugum ⁊ firmū ꝯtubernium: ſic dū homo viuit in iſto mortali corpore: ſenſualitas ē anime rationali ꝯiuncta. rōnalis igit̄ aīa ſic accepta p peccatū a dyabolo qn̄ deuicit primū hominē dr̄ fuiſſe in obſeqo ſenſualitatis ſignificate p vxorē naamā. ꝙ deplorans apl̄s di. Ro. 7. Uideo aliā legē i mēbris meis repugnantē legi mētis mee ⁊ captiuantem me in legē pcci que ē in mēbris meis infelix ego hō qs liberabit me d corpore mortis huius. ⁊ ſubdit: gr̄a dei p yh̄m xp̄m.

¶ Quantū ad dānum muneris pciosuꝫ dicit. q etiam deſpoliauerūt ⁊ pla. ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ homo in ſua primaria conditōe fuit factus cū rectitudine naturali: vt ſ. ſenſualitas ſbiceret̄ rōni: rō vero deo: factus fuit ēt ornatus multiꝫ donis gratuitiꝫ: inter que fuit donum pmaximū ꝙ homo nunq̄ꝫ mortuꝰ fuiſſꝫ ſed viuus in corpore ⁊ anima tranſlatꝰ fuiſſꝫ ad conſortium angelorum: pp pccm̄ vō factus eſt i homīe ordo pūerſus. ¶ In iſta aūt expoliatōne tangit in homine tria damna.

¶ Primum ē amiſſio donoꝝ ſpūalium.

¶ Scdm̄ dbilitatō viriū naturalium.

¶ Tertiū ē dimiutō p̄ncipioꝝ vitalium.

¶ Quantū ad primum dicit. qui etiaꝫ dſpoliauerunt eum. Ubi ſciendūꝫ eſt ꝙ ſic̄ dictum eſt ſuperius homo habebat multa dona gratuita quibus ornabatur vt veſtibus quibꝰ fuit a dyabolo ſpoliatus.

¶ Sciendum eſt autem ꝙ inuenio veſtē triplicem qua veſtitus erat homo vel fuiſſet: ſi permanſiſſet in ſtatu nature condite: qua fuit a dyabolo per peccatuꝫ ſpoliatus. ſ.

Innocentie decorantis.

Gratie conformantiꝫ.

Glorie quietantis.

¶ Primo inuenio veſtem innocentie decorantis. ⁊ hec eſt veſtis de qua dicit̄ pb 31. Stragulatam veſtem fecit ſibi biſſus ⁊ purpura indumentum eius. Nam deus poteſt dici feciſſe primis parentibus veſtem ſtragulatam que eſt veſtis diuerſorum colorum quando in ſtatu innocentie dedit eis originalem iuſticiam: ad quam inſtar diuerſorum colorum dona multiplicia ſequebantur. ¶ Iſta veſte fuit homo ſpoliatus a dyabolo: quando ſuis ſuggeſtionibus acquieuit. Unde compatiendo homini figuratiue loquitur dominꝰ Joel primo dicens. Poſuit vineam meam in deſertum ⁊ ficcum meam decorticauit nudans ſpoliauit eam ⁊ proiecit albi fci ſūt rami eius. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per iſtam vineam ⁊ ficcum intelligi poteſt primus homo qui inſtar vinee ⁊ ficulnee debuiſſꝫ portare fructus ſuaues ⁊ dulces ſed tn̄ dyabolus inſtar ficcum decorticauit ⁊ expoliauit quando per ipſius ſuggeſtioneꝫ fuit priuatus iuſticia originali: ⁊ ſic nudꝰ remanſit: ⁊ albi facti ſunt rami: quia omnia alia dona que ſequebantur originaleꝫ iuſticiam cum ipſa inſtar rami albi: pariter ſunt ſiccata. ¶ Secundo inuenio veſtem gratie conformantis. Nam gratia eſt quedam veſtis conformans animam deo: quam qui habꝫ eſt de familia eius: ⁊ ad nuptias poteſt intrare: ⁊ ſine qua de nuptijs eicitur: vt habetur Math. 22.

¶ Iſta veſte fuit expoliatus homo quādo fecit contra preceptum diuinum: dyabolo inſtigante: ⁊ tunc potuit dicere illd Mich. primo. Super hoc plangam ⁊ vlulabo: vadam ſpoliatus ⁊ nudus. ¶ Tertio inuenio veſtem glorie quietantis: Nam gloria eſt quoddam ornamentum quod eſt complementum ⁊ quietatiuum omnium beatorum: quam quidem habuiſſet primus homo ſi non peccaſſet: ⁊ ſic ſuo congruo tempore quando ipſum voluiſſet tranſferre ad angelorum conſortium: potuiſſet ſibi dicere illud Job. 41. ¶ Circonda tibi decorem ⁊ in ſublime erigere: ⁊ eſto glorioſus ⁊ ſpecioſus ⁊

ſduere veſtibꝰ. ¶ Iſta veſte fuit expolia
tus homo quando peccauit: quia tunc fu
it a celeſti patria exulatus: vt ſic potue
rit dicere illud Job. 19. Spoliauit me glo
ria mea: abſtulit coronam ď capite meo.
¶ Iſti demones ſic expoliantes pᵐ ho
miné cum ſua poſteritate fuerunt nob̄ fi
gurati per philiſteos ď quibꝰ ſnialiter dr̄
1. R. 31. ꝙ venerunt philiſtijꝫ ⁊ inuenerūt
Saul ⁊ tres filios eiꝰ iacentes i móte gel
boe: ⁊ pciderunt caput Saul ⁊ expoliaue
runt eum cū iſtis q erant cuꝫ eo. ¶ Ubi
ſciendū ꝙ per philiſtii q iterpretanť ceci
derunt: itelligi poſſunt demones: q ꝓpter
pccm̄ ſuperbie ceciderunt ď celo. Per ſau
lem vo q iterpretať abutés ⁊ filios ſuos
intelligi pōt primus homo cum tota po
ſteritate ſua: q abuſus fuit donis ſibi datꝭ
a ďo quando reſiſtere noluit temptatōni
dyabolice ātemiſſe: ⁊ ideo dyabolus ſibi
caput abſcidit quando ipediuit i ipo vſuꝫ
debite rōis: ⁊ ſic ipꝫ cū tota poſteritate
ſua expoliauit veſtibꝰ ſupradictꝭ. ¶ Qm
ad debilitatōem virium naturalium dicť.
⁊ plagis ipoſitis abierunt. Ubi ſciendum
ꝙ vires naturales hoīs: non ſolū ꝓp pec
catum ſunt deordiate vt ſenſualitas rōni
non obediat: nec rō deo: ſed etiā multum
ſunt debilitate quātum ad ſuos actus: q:
homo non ita clare intelligit: ⁊ ſic ď alijs:
ſicť i ſtatu inocētie: vt ſic ſibi poſſit dici il
lud Job. 4. Nunc venerunt ſuper te pla
ge ⁊ defeciſti. ¶ Unde pmus homo ſic
plagatus poteſt figurari per Joram ď q̄
ſnialiter dr̄. 1. paral. 23. ꝙ Syri preliātes
ꝯ Joram vulnerauerunt eum: ⁊ mltas pla
gas recepit i dcō certamine. ¶ Ubi ſcié
duꝫ ꝙ per Syros qui iterpretanť ſblimes.
intelligi poſſunt demones qui ſublimes
dici poſſunt: quia per peccatum ſuperbie
voluerūt ſe ponē i ſblimi. Per Jorā vo
q iterpťať fluuiꝰ grē: itelli pōt pmꝰ hō q
i multꝭ dōis fuit a ďo creatꝰ: iſtar fluuij q
aquā ptiet habūdant. Pugnātes igiť Sy
ri .i. demones ꝯ Joram .i. pmū hominem
vulnerauerunt eū i naturalibus ⁊ nō ſo
lum vnam plagā accepit i illo certamine
ſed multas: q: non ſolum fuit i vna poten
tia ſed i omnibus vulneratus. ¶ Quātū
ad dimiutōem pncipioꝝ vitalium dicť: Se
miuiuo relicto. Ubi ſciédum ꝙ homo ſi
nō peccaſſꝫ vixiſſet duplici vita. ſ. vita na
tur: ⁊ vita grē: qn̄ vero peccauit amiſit vi
tam grē: ⁊ remanſit ſibi ſolum vita natur
⁊ ſic ſemiuiuꝰ. ¶ Quātū ad actū legis de
fectuoſum dicť. Accidit aūt vt ſacerdos q
dam ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ teſtm̄ vetus gene
raliter diuidi ꝯſueuit i duo. ſ. i legem ⁊ ꝓ
phetas. ⁊ ſm̄ h ı i ſacerdote itellr lex. in le
uita vo ꝓphe. vetus igiť teſtamentum: ſi
ue iquantum lex ſignificata per ſacerdoté
ſiue iquantum ꝓphete ſignificati ꝑ leuitā:
genus humanū expoliatū ⁊ vulneratum:
potuerunt videre ſed nō curare. ¶ Qm
ad ďfectum legis ⁊ ſacerdotij dicť. accidit
autem vt ſacerdos qdaꝫ ďſcenderet eadē
via: ⁊ viſo eo ꝑterijt. Ubi ſciendum ꝙ q:
ſacerdos ⁊ omnes q fuerunt i lege eadeꝫ
via deſcenderunt ſicut Adam: q: omnes
ab ipo ꝯxerunt pccm̄ originale. Jdeo nul
lus poterat genus humanum redimeř: ſꝫ
idigebat qlibꝫ redéptore. ¶ Qm ad defe
ctum ꝓphetie dicť. ſilr ⁊ leuita. Ubi ſcien
dum ꝙ ſicut dcm̄ eſt de lege ſignificata ꝑ
ſacerdotem: ita poteſt dici de ꝓphetia ſi
gnificata per leuitam. ¶ Quantū ad effe
ctum cuſtodis affectuoſum dicit. ſamari
tanus āt qdam ⁊c. Ubi ſcienduꝫ ꝙ homo
iſte q dr̄ deſcendiſſe de Jeruſalem i Jeri
co creditur fuiſſe adductus in iſta para
bola: quia de populo iudeorum nullus i
lege antiqua potuit ſubuenire: quia nec
ſacerdos nec leuita: vt ſupertus dictuꝫ
eſt. Samaritanus autem ſubuenit qui
non erat de populo iſraelitico. ¶ In
iſta igitur parte duo poſſumus ꝯſiderař.
Primo affectum cópaſſionis inclinantꝭ.
Secūdo effectum curatōis liberantꝭ.

¶ Quantū ad primū dicit. ſamaritanus
aūt quidam ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ circa xp̄s
ſignificatū per iſtum ſamaritanū 5. poſſu
mus ꝯſiderare. ſ.
Gubernatōem vigoroſam.
Peregrinatōem virtuoſam.
Aſſimilatōem amoroſaꝫ.
Inſpectōem luminoſam.
Cópaſſiōem viſceroſaꝫ.
¶ Quātū ad guber. vig. dicť ſamaritanꝰ
autem qdam. Ubi ſciendū ꝙ ſamaritanꝰ
interpretať cuſtos. q: igiť xp̄s vt ipemet
dicť eſt paſtor bonus: ⁊ officiū boni paſto
ris eſt cuſtodire oues ſibi cómiſſas: ideo
xp̄s eſt cuſtos ⁊ dici poteſt ſamaritanus.
¶ Quantū ad pegrinationeꝫ virtuoſam
dicit. iter faciens. Ubi ſcienduꝫ ꝙ xp̄s ſe
cundum diuinā preſcientiā ⁊ ordinatióeꝫ
de ſinu patris venit in mundū iuxta illď
ꝙ ipſe dicť Jo. 16. Exiui a pře ⁊ veni i mū
dum. ¶ Quantū ad ſimilatiōem gratio
ſam dicit. venit ſecus eū. Ubi ſcienduꝫ ꝙ
xp̄s in h mundo exiſtés: ſilis fuit ceteris
hoībꝰ abſqꝫ pccō. Nā iuxta illď 1. petri. 2.
pccm̄ nō fecť nec inuētus é dolꝰ in ore eiꝰ.
vt ſic verificeť de ipo illď ps. In via pccō
rū nō ſtetit. ⁊ iō dr̄ hic ꝙ vēit ſecꝰ langui
dū hoiem: ſiue ſecꝰ viā: q: ipſe nō fuit lan
guidꝰ ꝑ pccm̄ nec i via pccōꝝ: ſꝫ ſolū ſilis
natura: ⁊ iō ſecꝰ. ¶ Quantū ad inſpectio
né luminoſaꝫ dicť. ⁊ vidés eū. Ubi ſciendū
ꝙ xp̄s q cognoſcit oīa. iuxta illď heb. 4.
Oīa nuda ⁊ apta ſunt oclis eiꝰ. cognouit
infirmitaté hūani generis: a q̄ nō poterat
curari niſi ꝑ ipm: ⁊ iō dr̄ languidū iſtū vi
diſſe. Naꝫ iuxta illud Eccli. 23. Oīa vidit
ocls eiꝰ. ꝙ cognoſcēs pccōr dꝫ dře. tren̄. 1.
Uide dn̄e afflictiōeꝫ meā qm̄ erectꝰ é ini
micꝰ dyabolꝰ erigiť: qn̄ ꝑualet ꝯ homiem
pccōré. ¶ Qm ad ꝯpaſſioné viſceroſā dicť
mia motꝰ é. Ubi ſcié. ꝙ xp̄s cuiꝰ ꝓpriꝰ actꝰ
é miſereri ſemꝑ ⁊ pceř: vidés iſtū ifirmuꝫ
l3guidū miſertꝰ é. Un̄ Ambro. Uéiés aūt
factꝰ é ꝯpaſſiō. s nře ſuſceptóe ſinitiꝰ ⁊ mi
ſericordie colliſone vicinꝰ. Un̄ ps. quomō
miſertꝰ é př filioꝝ: miſertus dn̄s timenti
bus ſe qm̄ ipe cognouit figmētū noſtruꝫ.
¶ Qm ad effectū curatōis liberantꝭ dicť.
⁊ appropians ligauit ⁊c. Ubi ſciédum ꝙ
corporal medicus volēs curař aliqué: inť
alia dꝫ quattuor facere. Pº eiꝫ dꝫ ifirmus
viſitare. Nam ſi ſolū a lóge ſtaret ⁊ infir
mum nō videret: nō poſſꝫ bn̄ ipm curare.
2º dꝫ medicinā ꝓpiare. 3º dꝫ diligéter la
borař. 4º dꝫ de futuris ordinare: q: nō ſꝑ
pn̄s. Scdm̄ hoc igiť in iſta pte reſpectu
medici ſpūal qttuor poſſumꝰ ꝯſiderař. ſ.
Pn̄tiam aſſiſtété.
Medicinā ꝯgruété.
Diligétiam exequéteꝫ.
Prouidentiam ordinantem.
¶ Quātū ad pmū dicť. ⁊ appropiās. Ubi
ſciédū ꝙ lꝫ deꝰ ſit pn̄s oībus ꝑ eſſentiā ⁊
ſuā potētiā: tn̄ an̄ aduētū filij dei i mūdū n̄
erat ſic nob̄ pn̄s ſicť poſtea fuit. ¶ Quia
igitur Chriſtus dei filius ſic nobis appro
pinquauit: ideo dicebat apoſtolus phil.
4. Gaudete in domino ſemper: iterum di
co gaudete: modeſtia veſtra nota ſit om
nibus hominibus: dominus enim prope
eſt. ¶ Quantum ad medicinam congrué
tem dicit. alligauit vlcera eius infun
dés oleū ⁊ vinū. Ubi ſcienduꝫ ꝙ ſicť ad vo
lenď ſanare aliqď vlnꝰ: tria inter alia ſunt
neceſſaria. ſ. aliqd reſtrictiuuꝫ hūoris: ali
qd mitigatiuū doloris: ⁊ aliqd purgatiuū
fetoris. ſic ét in ſpūali vlnere aie: ꝙ qdeꝫ
vlnꝰ é pccm̄ mortale. Nā hō q vlt a pccō
curari dꝫ ſe ipm reſtringere ne iteꝝ i pec
catuꝫ labať. dꝫ ſpare in diua mia vt ſic do
lor aliqualr mitigeť. dꝫ ſe exercitare i bo
nis opibus ne exn̄s in pcci pſeuerātia pu
treſcat. ⁊ ſcdm̄ h xp̄s ſanando infirmū dr̄
tria feciſſe. Nā ligauit vlnera: ifudit oleū
infudit vinū. ꝑ pᵐ intellr reſtrictio pccōꝝ
ꝑ ſcdꝫ mitigatio doloꝝ. ꝑ 3ᵐ purgatio fe
toris. Un̄ Aug. Alligatio vlneꝝ é cohitio
peccatoꝝ oleum cóſolo ſpei bone ꝓpter i

dulgentiā oatam ad recōciliationē pacis.
vinuȝ exoꝛtatio adoperanð feruētiſſime
in ſpiritu. ¶ Quantū ad diligentiaȝ exe
quentem dicit. Et imponens illum in iu
mentū ꝛc. Ubi ſciendum ꝙ magna diligē
tia oſtendit dum ſauciatū hominē ipotē
tem ad ambulanð imponit iumēto ſuo ⁊
ad locum ſecurū deduc ⁊ ſollicitus eſt de
eo. ¶ Sciendū eſt igitur ꝙ iſtð iumentū
eſt humanitas xp̄i loquētis ⁊ dicētis ge
neri humano ſauciato illud ps. Ut iumē
tum factus ſum ap̄ te ⁊ ego ſemp̄ tecum.
Nam vt iumentū factus humāo generi:
qn̄ inſtar iumēti poꝛtantis onera: voluit
peccata totius humani generis in ſe ip̄o
poꝛtare. iuxta illud .i.pe.3. Peccata nr̄a
ipſe ptulit in coꝛpoꝛe ſuo ſuper lignuȝ vt
peccatis moꝛtui:iuſticie viuam⁹. ¶ Quā
tum ad ꝑuidentiam oꝛdinātem dicit. alte
ra die ꝑtulit duos dnarios ꝛc. Ubi ſcien
dum ꝙ lȝ xp̄s in hūc mundð venerit ad ſa
nandum hoīem ſauciatū. tn̄ non ſemp̄ erat
coꝛpoꝛal'r manſurus in mūdo: ſed erat re
diturus ad patreȝ. iuxta illud ꝙ dixerat
Jo.7. Adhuc modic vobiſcū ſū ⁊ vado ad
euȝ qui miſit me. ¶ Quia vero xp̄us ab
ſentabat ſe coꝛpoꝛal'r ab homīe ſauciato:
ne ſibi imineret piculum in futuruȝ ip̄m
recomēdat cuſtodibus .i. ꝑlatis qui cu
ram debent hr̄e de ſubditis ſibi cōmiſſis
In cuius figura dixit yh̄s Petro. Jo.21.
Paſce oues meas. Un̄ cuilibet prelato
dicitur .3. Re.20. Cuſtodi virū iſtum qui ſi
lapſus fuerit erit aīa tua pꝛo aīa eius.
¶ Ut autem pꝛelati de ſubditis ſuis ſint
magis ſolliciti. impenſans xp̄s: dat duos
denarios. Ubi ſcienduȝ ꝙ per iſtos duos
dnarios quos altera die dicitur pꝛotulit
ſe: intelligi pn̄t duo teſtamēta: vetus .ſ. ⁊
nouū: quoꝛum intelligentiā poſt diem re
ſurrectionis ſue dedit diſcipulis ⁊ in per
ſona illoꝛum ceteris pꝛelatis futuris. ita
ꝙ per alteram diem intelligit dies reſur
rectionis. ¶ Quantū ad tertium .ſ. dicti

xp̄i euidentem applicatiōem dicit. q̄s hoꝛ
rum trium ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ xp̄s poſita
ſua parabola: ip̄am applicat ad ꝓpoſitum
reſpondens q̄ſtiōni legis piti interroga
tis: quis eius ꝓximus eſſet. Ubi poſſum⁹
tria cōſiderare .ſ. yh̄u xp̄i queſtionē. legis
piti reſponſionē. operis boni exoꝛtatiōeȝ.
¶ Quantū ad pꝛimū dicit. quis hoꝛ triū
ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ xp̄s in ſupꝛadicta para
bola mentionem fecerat de tribus .ſ. de
ſacerdote ⁊ de leuita quoꝛū neuter miſer
tus eſt ſauci: ⁊ ð ſamaritāo qui miſertus
eſt eius. Interrogat igitur xp̄s iſtum le
gis pitum quis iſtoꝛū trium dici debeat
pꝛoximus ſauciato. ¶ Quantū ad legis
periti reſpōſionē dicit: qui fecit miſericoꝛ
diam in illuȝ. Ubi ſcienduȝ ſecundū Am
bꝛoſiū. ꝙ lȝ ſacerdos ⁊ leuita eiuſdē gene
ris fuerūt cum ſauciato q2 omnes fuerūt
iſrl'ite: tn̄ quia non fecerūt miſericoꝛdiaȝ.
pꝛoximi non dicunt. ¶ Sciendum eſt igi
tur ꝙ ꝓximus dr̄ relatiue: ita ꝙ ille q in
digēti ſubuēit: ⁊ ēt ille cui ab illo ſubueni
tur: vterq3 ꝓxim⁹ dici pōt. ⁊ iō cū multa
recipiam⁹ bn̄ficia a ſanctꝭ anglis ⁊ a xp̄o
ꝯtinue: nomē ꝓximi ad xp̄m ⁊ ad anglos
⁊ ad nos pōt extēdi. ¶ Ad iſtā miaȝ exhi
bendā ꝓximis nos hoꝛtat ſaluatoꝛ. Luc.
6.d. Eſtote miſericoꝛdes ſic ⁊ pr̄ vr̄ miſeri
coꝛs ē. ¶ Quantū ad opis boni exoꝛtatio
nem dicit. Uade tu ⁊ fac ſilr. Ubi ſciendū
ꝙ cū legis pitus q̄ſiuiſſȝ a dn̄o qs eſſet
eius ꝓxim⁹: ⁊ ſibi pabolā ꝑmiſiſſȝ ex q̄ le
gis pitus ſniam ꝓtulit ꝙ q fec miam ille
ꝓximus fuit vt ſibi q̄ſtionē de ſe ipſo ſol
uat: oſtēdit qs eius ſit ꝓxim⁹ q2 ille cui
miam fac: ⁊ iō dic ſibi. Uade tu ⁊ fac ſilr.
¶ Unde Criſo. Si quē vides oppſſuȝ nō
dicas vtrū neq3 eſt. ſȝ ſiue ſit gentil' ſiue
iudeus ⁊ oper̄ indigeat nō cauilleris: vir
habet auxilium quicūq3 mala fuerit paſ
ſus. Naȝ miſericoꝛdia nob̄ pꝛeparat bona
gratuita i h̄ mundo: ⁊ in futuro gloꝛiam
paradiſi. Ad q̄3 ꝛc.

¶ Dn̄ica.13. poſt pen̄t. Euangelium.54.
introductio.

Um iret yh̄s i ierꝰſalē trā
ſibat per mediā ſamariam.
Luc.17. Nos videmus per
experiētiā ꝙ quattuoꝛ ſunt
īter alia ꝓpter que cura ali
cuius ifirmi reddit cōmendabil'. Pꝛimū
eſt ſi medicus ſit bon⁹. Nam ꝙ fit a bono
magiſtro in omni arte magis ꝯmendat:
q̄3 illud ꝙ fit a nō bono. 2m eſt qn̄ infirmi
tas eſt difficil' ad curādum. Nam ⁊ ſi me
dicus dato ꝙ ſit bonus in arte ſua: aliquē
infirmū de aliqua infirmitate leui curet n̄
ꝓpter h̄ multū laudat. ſed qn̄ infirmitas
de ſe grauis ē: ⁊ ipſum ſanat: tunc magis
laudat. 3m eſt qn̄ ab infirmo deſiderat af
fectuoſe cura ifirmitatis: ⁊ appetitio ſani
tatis. Nam ſi infirm⁹ nō curaret ſanitatē:
ipſam habitā nō laudaret. ſed ecōuerſo
ſic. 4m eſt qn̄ cura cito eſt ⁊ nō tarda. Nā
ſi aliqs medicus in longo tp̄e curat infir
mū: non ita cōmendat ſic qn̄ ipſum curat
in bꝛeuioꝛi tēpoꝛe. Un̄ ad cōmendationeȝ
cure boni medici dr̄ Eccli.38. Diſciplina
medici exaltabit cap̄ illius ⁊ in cōſpectu
magnatoꝝ collaudabit. Eſt aūt ratiōale ⁊
cōueniens vt infirmus qui recipit ſanita
tem a medico ſit gratus: ⁊ recognoſcat: re
ceptum beneficiuȝ ⁊ ſibi ꝓ virib⁹ recōpen
ſet. Ut igitur beatus Luc. quādam curaȝ
de qua fac mentionem in hodierno euan
gelio: reddat cōmendabileȝ oſtendit nob̄
Medici bonitateȝ: q2 medicus fuit xp̄s.
Infirmitatis difficultatem. quia lepꝛa.
Deſiderij anxietatē: q2 pꝛo ſanitate clābat.
Tempoꝛis bꝛeuitatē: quia cum irent mun
dati ſunt. ex quibus poſtmoduȝ oſtendit
ꝙ de recepto beneficio homo debet lau
dare diuinam maieſtatem ¶ In iſto igi
tur euangelio tangit quattuoꝛ euidenter.
videlicet.

Infirmitatis flagitiuȝ deteſtandum.
Sanitatis deſideriū imitandū.
Pietatis bn̄ficiū appetēdum.
Diuerſitatis iudiciū admirandū.
¶ Pꝛimū pꝛobat infectio coꝛpoꝛalis. 2m
exp̄ſſio vocal'. 3m affectio paternal'. 4m di
ſtinctio pſonal'. Pm in pꝛin. 2m ibi. qui ſte
terūt a longe ꝛc. 3m ibi quos vt vidit ꝛc.
4m ibi. vnus aūt ex illis ꝛc.

Prima pars.

Uantū ad pꝛimū vbi tāgit infir
mitatꝭ flagitiū deteſtandū. ꝙ ꝓ
bat infectio coꝛpoꝛal' dicit. Cuȝ
iret yh̄s in ierm ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ infirmi
indigent medico vt ſanent. iuxta illð ſal
uatoꝛis. Luc.5. Non egent q ſani ſunt me
dico: ſed q male habent. ⁊ ideo hō nec me
dicinam dȝ ſpernere ſȝ medicū honoꝛare.
iuxta illud Eccli.38. Altiſſim⁹ creauit de
terra medicinā: ⁊ vir pꝛudēs n̄ abhoꝛrebit
eaȝ. Quia igit infirmitas reqrit medicū:
idcirco in parte iſta duo poſſum⁹ cōſide
rar. Pꝛimo medicū ſufficiētē ⁊ benignū.
2° moꝛbum affligētem ⁊ malignū ibi. Et
cū igrederet quoddā caſtellū ꝛc. ¶ Quā
tum ad pꝛimū dic. Cum iret yh̄s in ierm
ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ medic⁹ iſte ſanās infir
mitates ē xp̄s yh̄s: de quo dr̄. Mat.4° ꝙ
circuibat ciuitates ⁊ totā gallileā docēs
in ſynagogis eoꝛū: ⁊ p̄dicans euāgeliū re
gni: ⁊ ſanās oēm langoꝛem: ⁊ oēm infirmi
tatem in pplo. Non ſolū aūt curabat coꝛ
poꝛales infirmitates ſed ēt mētales. ⁊ iō
quia ſamaritani ⁊ iudei erant adinuicem
emuli: ipſos curare volebat vt ambos ad
veritateȝ vere fidei adunaret. vt ſic iuxta
illud Eph.1°. Duos cōdidit in ſemetipſo:
in vnum nouum hominem faciens pacē.
⁊ ideo dicitur ꝙ volens ire in ieruſalem:
tranſibat per gallileam que erat patria
iudeoꝝ ⁊ ꝑ ſamariā: patriā .ſ. ſamaritano
rū. ¶ Sciendū ē aūt loquēdo ſpūal'r ꝙ ꝑ

iſtud iter ꝙ xp̄s fec̄ in ierm: intelligi pōt
iter ꝙ debemus facere vt ꝑueniamus ad
gloꝛiam ꝑadiſi. ¶ Unde ſciendū eſt ꝙ ꝑ
ierm que interpꝛetať viſio pacis intelligi
pōt illa ſupna ciuitas beatoꝝ. in qua deuꝫ
clariſſime ſpeculanť. de qua dic̄ ps. Ierm
que hedificať vt ciuitas cuius pticipatio
in idipſum. Nam illoꝝ participatio eſt i
idipſum: qꝛ non ſoluꝫ qlibet ſanctus gau
det de ꝓpꝛia gloꝛia: ſꝫ ēt de glřa cuiuſcūqꝫ
beati. ¶ Hec eſt illa ierm in qua xp̄s in
quantū homo pticipať a ſanctis oibus: ⁊ i
qua eſt ip̄e diuitas reficiēs oēs ſanctos.
Iuxta illud ꝙ figuratiue dř. 2. Pal. 6. vbi
legiť deum dixiſſe. Ego elegi ierm vt ſit
nomen meū in ea: ⁊ elegi dd vt cōſtituerē
eum ſup pplm meuꝫ iſrl. ¶ Ubi ſciendū
ꝙ per dd intelligi pōt xp̄s: qui ⁊ iſtar dd
manu foꝛtis fuit pugnādo pꝛo nob̄ cōtra
diabolum: ⁊ decoꝛus aſpectu: ꝑ carentiam
omniū vicioꝝ. Hūc deus ꝯſtituit princi
pem in celeſti ierm: q̄ꝫ ſibi elegit ciuitatē
ſanctoꝝ omniū: in qua eſt nomen ſuū ad
mirabile: votū ſanctis oibus ad eoꝝ glo
riam ſempiternā. ¶ Ad hanc ciuitatem
xp̄s vt pꝛinceps cōſtitutus ⁊ dn̄s: libera
liter nos inuitat. iuxta illud qd̄ figuratiue
dř. 2. Re. 19. vbi dř ꝙ dd vocauit berzelai ⁊
dixit ei. Ueni mecū vt requieſcas ſecur⁹
in ierm. Ubi ſciendum ꝙ ꝑ berzelai q in
terpꝛetať foꝛtitudo mea: intelligi pōt qui
libet fidel' xp̄ianus: qui dꝫ eſſe foꝛtis ⁊ fir
mus in opibus virtuoſis: ⁊ ſic dicat cum
ps. Foꝛtitudinem meā ad te cuſtodiā. tūc
enim homo foꝛtitudinem ſuā cuſtodit ad
deū: quādo vires ſuas expēdit in opibus
deo gratis: ⁊ talem xp̄s ſignificatus ꝑ dd
inuitat poſt decurſum hui⁹ miſerie i qua
foꝛtis fuit reſiſtēdo peccatis: ⁊ fec̄ vocat
ad illam ciuitatem ſupernā ierm: vt ibi ſe
curus ꝑpetuo requieſcat. ¶ Uolens aūt
homo ire in ierm: dꝫ inſtar xp̄i trāſire ꝑ
ſamariā ⁊ gallileā. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per
gallileā que vno modo interpꝛetať rota:
intelligi pōt mundus iſte: q inſtar rote ē
inſtabil' ⁊ cito moueť: in quo qdem nunc
ſunt in alto ꝑlationis: nūc in imo ſubiectō
nis: nūc a dextris ꝓſperitatis: nūc a ſini
ſtris aduerſitatis. ⁊ ſic nunq̄ꝫ in h̄ mūdo
ſtabiles manēt. Quod cognoſcēs apoſto
lus dicebat. 1. ad Coꝛ. 4. Uſqꝫ in hanc ho
ram eſurimus ⁊ ſitimus ⁊ nudi ſumus.
¶ Uel ꝑ gallileā que alio mō interp̄teť
tranſmigratio intelligi pōt trāſmigratio
q̄ꝫ homo q vlt ire ad celeſtem p̄riam: dꝫ
facere d vicijs ad virtutes. ¶ Per ſama
riam aūt que interpꝛetať cuſtodiēs dom:
intelligi pōt cuſtodia mādatoꝝ dei q̄ꝫ hō
poſtq̄ꝫ venit ad ſtatū penitētie dꝫ hr̄e. iu
xta illud ꝙ ſibi dic̄ dn̄s pꝛouer. 3. Fili mi
ne obliuiſcaris legis mee ⁊ p̄cepta mea
cuſtodiat coꝛ tuū. Cui dꝫ reſpōdere ver⁹
penitēs dicēdo illud ps. Cuſtodiā legeꝫ
tuam ſemp in ſeculum ⁊ in ſecli. ¶ Quā
tum ad ſecundū. ſ. moꝛbū affligētē dicit.
Et cum ingredereť quoddā caſtellum ⁊c.
Ubi ſciendū ꝙ ſecundum legē Moy. ho
mines lepꝛoſi ſeparabanť ab alijs ⁊ eicie
banť extra caſtra: ſecundū ꝙ ſcribiť Nūe
ri. 5. ꝙ locut⁹ ē dn̄s ad Moy. d. Pꝛecipe
filijs iſrl' vt eiciāt de caſtris oēꝫ lepꝛoſuꝫ.
Quia igiť iſti. x. viri lepꝛoſi erāt: ideo ſta
bāt extra caſtra circa quos xp̄s fac̄ mira
culum: vt ſic poſtq̄ꝫ iudeos ⁊ ſamaritāos
in vnū voluit colligere: ex h̄ etiam pplm
iſrliticū ad fidem ꝯuertat. ¶ Sciendū eſt
aūt loquēdo ſpiritualr̄ ꝙ ꝑ iſtud caſtellū
intelligi pōt iſte mundus in quē xp̄s tūc
ingreſſus dř: quādo dei filius pꝛo nob̄ vo
luit incarnari. Quod qdem fuit figuratū
Luc. x. vbi dř ꝙ intrauit ih̄s in quoddaꝫ
caſtellum ⁊ mulier quedā Marta nomīe
accep̄ illum in domū ſuam: ⁊ huic erat ſo
roꝛ noie maria. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ſic dem̄
eſt ꝙ ꝑ caſtellum iſtud: mundū iſte pōt in
telligi in quē cum xp̄s intrauit: Marta
i. beata virgo in domū ſuam recep̄. i. i vte
rum ſuū: que ꝑ Mariā ⁊ Martā typice

deſignatur. Unī ſciendū ſm Augu. ꝙ per
marthā intelligitur vita actiua: ⁊ iō dř in
luc. ꝙ martha miniſtrabat. Per mariam
āt intelligiť vita ꝯtēplatiua: ⁊ iō dř ibidē
ꝙ maria ſedebat ſecus pedes dn̄i. Iſti āt
ſunt duo modi viuēdi quaſi due ſoꝛoꝛes:
qꝛ igiť virgo btā ꝑfecta fuit i vita actiua:
iō fuit martha: qꝛ ēt ꝑfecta fuit in vita cō
templatiua: iō fuit maria. Et ſic ip̄a tanq̄ꝫ
nature ꝑfecta fuit ꝯueniēs receptaculum
xp̄i: Nā iuxta illud ps. Domū tuā dn̄e d
cet ſcitudo. ¶ Sciendū eſt ēt ꝙ ꝑ iſtos
10. viros lepꝛoſos intelligi pōt totum ge
nus humanū ꝙ ante aduentū xp̄i poterat
dici lepꝛoſum ꝑꝑ peccatū oꝛiginale ꝙ con
traxerat a pꝛimis parētibus vn̄ ps. Oēs
declinauerunt ſimul inutiles facti ſunt nō
eſt qui faciat bonū non eſt vſqꝫ ad vnum.
¶ Uel per illos. 10. lepꝛoſos intelligi poſ
ſunt non ſolū infecti oꝛiginali pccō ſꝫ etiā
actuali contra p̄ceptū decaloy facientes ⁊
ideo ſignanter. 10. dicūtur ꝑꝑ ꝙ inſtar le
pꝛe per pcci maculā defoꝛmātur. quoꝝ trāſ
greſſionē deploꝛās ille ſanctus Tobyas:
dicebat Tob. 3. Nō obediuim⁹ pꝛeceptis
tuis: ⁊ traditi ſumus in direptionē capti
uitatē ⁊ moꝛtē. Re vera eni q facit cōtra
p̄ceptū domini in direptionē traditur qꝛ
ſe ip̄m diſſipat dum amittit gr̄am q̄ꝫ ſibi
deus dederat in baptiſmo. tradiť ēt in ca
ptiuitatē: qꝛ ſub dyaboli ſeruitute tradiť
ēt in moꝛtē: qꝛ ꝑ culpam aīa moꝛitur que
pꝛius ꝑ gratiam erat viua. ¶ Oēs auteꝫ
ſupꝛadicti ſiue ſint in oꝛiginali peccato: ſi
ue moꝛtali poſſunt dici lepꝛoſi: qꝛ ſicut le
pꝛa redit hoiem alijs abhominabilem ad
videndū ſic pccm̄ in aīa reddit hoiem ab
hominabilē deo. vt ſic merito poſſit eis
dici illud Leuit. 26. Abhominabiť vos ani
ma mea. Nam iuxta illud ps. Uirum ſan
guinum ⁊ doloſum abhominabitur dn̄s.
¶ Unde quilibet iſtoꝝ pōt figurari per
Naamā pꝛincipē militie regis ſyrie qui
erat vir magn⁹ apud dn̄m ſuum ⁊ hono
ratus ⁊ erat vir foꝛtis ⁊ diues: ſed lepꝛo
ſus. 4. Re. ¶ Ubi ſcien. ꝙ per regē Syrie
intelligi poteſt dyabolus. Nam Syria in
terpꝛetať ſublimitas ⁊ ſignificat ſupbiaꝫ
per quā homies extollunť. De dyabolo
autem dř Io. ij. ꝙ ipſe eſt rex ſuper oēs
filios ſuperbie. Militia autem iſtius re
gis ſyrie. i. dyaboli eſt multitudo vicioꝝ.
¶ Per naaman aūt qui interpꝛetatur de
coꝛus intelligi pōt quilibet homo cuius
animā decoꝛam: deus creauit ⁊ pulcrā: qꝛ
ad imaginē ſuam. vt ſic potuerit ſibi dice
re illud Eze. 16. Perfecta eras in decoꝛe
meo. q̄ꝫ poſueraꝫ ſup te. Iſte dř pꝛinceps
militie regis ſyrie. i. vicioꝝ: quando ſe la
xat ad vicia ⁊ peccata. ⁊ ideo q̄uis aliq̄n
tempoꝛaliter ſit diues ⁊ foꝛtis ⁊ honoꝛeť
ab hominibus tamen per peccati maculā
eſt lepꝛoſus. ⁊ ſic pulchꝛitudinem q̄ꝫ ſibi
dus dderat maculat ⁊ dturpat: vt ſic me
rito poſſit dominus ſibi dicere illd Eze.
16. Abhominabilem feciſti dcoꝛem tuum.
¶ Sed aduertat miſerabilis homo ⁊ im
mundus ⁊ fetidus quid homo lepꝛoſus
habebat: ⁊ quid circa ipſum fiebat in ve
teri teſtamento. Nam ſicut ſententialr̄ di
ciť Leuit. 13. quando homo erat lepꝛoſus
iudicabatur per ſacerdotem immundus: ⁊
habebat veſtimenta diſſuta ⁊ facilia ad i
duendum ⁊ exuendum ⁊ caput nuduꝫ: vt
ſic poſſꝫ cognoſci ab alijs ⁊ os veſte ꝯtec
tum ne fetoꝛem loquendo diffunderet ⁊
ſeparatus per ſacerdotem habitabat ſo
lus extra caſtra ne aliquos inficeret: ⁊ cō
taminatum ⁊ ſoꝛdidum ſe clamabat.
¶ Ubi ſciendum ꝙ per iſtum ſacerdotē
iudicantem: lꝫ miniſterialit intelligi poſ
ſint omnes ſacerdotes ⁊ pꝛelati: tamē ſa
cerdos pꝛincipalis eſt Chꝛiſtus. cui dic̄
ps. Tu es ſacerdos in eternum ſecunduꝫ
oꝛdinem Melchiſedech. Iſte habꝫ pꝛinci
palr̄ iudicare: quia ſic diciť Io. 5. Pať
omne iudicium dedit filio. ⁊ ideo ipſe dic̄
Ezech. 7. Iudicabo te iuxta vias tuas ⁊

ponã tibi oĩa ſcelera tua. ¶ Per leproſuꝫ
vero intelligitur exiſtẽs ĩ pccõ mortali.q
primo dr̃ hẽre veſtimẽta diſſuta lata ⁊ fa
cilia ad induendũ ⁊ exuẽdũ pp peccandi
ↄſuetudinẽ qua peccõr laxat ſe ad oĩa ge
nera vitiorũ. ¶ Secundo dr̃ ꝙ hẽbat cap̃
nudum. Ubi ſciendũ ꝙ p caput ꝙ ẽ prĩci
palior ps corporis intelligi põt aĩa que ẽ
principalior ps hoĩs cuius ornamentũ dꝫ
eẽ ſpũs ſ. grã qua tunc denudat̃ qñ hõ pec
cat. q̃ꝫ ſic denudatã reprehẽdẽdo aloqtur
dñs Eze.16.di. Nuda eras ⁊ confuſiõe ple
na e trãſiui te ⁊ vidi te. Nã deus pccã ho
minis q̃ꝫtũcunqꝫ putet eſſe ſecreta cogno
ſcit: ⁊ in die iudicij fient publica toti mun
do. iuxta illud ꝙ ipſe dicit aĩe peccatrici
Naum.3. Oſtendã inqt gentibus nudita
tem tuã ⁊ regi s ignominiã tuã: ⁊ ponã ſu
per te abhoĩationes ⁊ ↄtumelijs te affitiã
⁊ ponã te in exemplũ. ¶ Tertio dr̃ ꝙ ha
bebat os veſte ↄtectũ. Ubi ſciendũ ꝙ pec
cator idõ dr̃ habere os contectũ. q: iuxta il
lud eccleſiaſtici.15. Non eſt ſpouſa laus in
ore peccatoris. ꝓpter ꝙ dicitur Jo.9. Sci
mus quoniaꝫ peccatores deus non audit.
Naꝫ iuxta illud Math.15. Que ꝓcedunt
de ore: de corde exeunt. Cum ergo pecca
tor hẽat cor fetidum: verba ſua ſunt feti
da. ¶ Quarto dicitur ꝙ ſe contaminatuꝫ
⁊ leproſum clamabat. Ubi ſciendum ꝙ
peccator contaminatus dicitur: quia ipſe
animam ſuam inficit ⁊ ſic brutus vt iumẽ
tum: iuxta illud p̃s. Comparatus eſt iu
mentis inſipientibus ⁊ ſimilis factus illˀ.
¶ Quinto dicitur ꝙ habitabat ſolus a
mundis ⁊ ſanis ſeparatus. Ubi ſciendum
ꝙ peccator in iſto mundo ſeparatur a iu
ſtis: quia dum eſt in peccato mortali non
eſt particeps bonorum ſpiritualium que
fiunt per bonos in ſancta matre eccleſia.
⁊ ſi perſeuerent vſqꝫ ad mortem ſepant̃
a gloria beatorum.

Secunda pars.

Sequitur. Qui ſteterũt a lõge ⁊c.
Ubi tangit ſanitatis deſiderium
imitandum: ꝙ probat expreſſio
vocalˀ. Ubi ſciẽduꝫ ꝙ homo qui vult pe
tere aliquod beneficium dꝫ ſcire a quo pe
tere debeat: vt. ſ. ſit talis qui poſſit ⁊ velit
ſubuenire petenti: debꝫ etiam ſuam neceſ
ſitatem exprimere vt ſic magis ad facien
dum ꝙ poſtulat inclinet: debꝫ etiam cum
humilitate petere. Scdm̃ h̃ ãt ĩ iſta parte
tria poſſumus ↄſiderare. ſ.

Modum reuerẽtem.
Actum exprimentem.
Dñm ꝑpotentem.

¶ Q.^m ad p̃mum dic̃. Qui ſteterunt a lõ
ge. Ubi ſciendũ ꝙ q: iſti leproſi ſm legeꝫ
Moſaycam erant imundi: non debebant
cum alijs conuerſari nec preſumebant ve
nire ad Chriſtũ quem videbant tranſeun
tem: ſed cũ timore ⁊ reuerentia lõge ſta
bant: vt ſic quilibꝫ eorum dicere potuerit
illud Jere.31. A longe dominus apparuit
mihi. ¶ Quantum ad actum exprimen
tem dic̃. Et leuauerunt vocem ⁊c. Ubi ſci
endum ꝙ per eleuatiõem vocis intelligi
poteſt magnum deſiderium ꝙ iſti habe
bant de ſanatiõe habẽda. vt ſic dici potue
rit de ipſis illud Judic̃.2. ꝙ leuauerunt
vocem ſuam ⁊ fleuerunt. ⁊ ideo q: ſic cum
affectu clamabãt: lꝫ eſſent longe a xp̃o cor
poraliter: tamen xp̃s eis miſericorditer ap
propinquabat. ¶ Q.^m ad deũ ꝑpotẽtem
dic̃. dicentes yh̃u preceptor miſerere nr̃i.
Ubi ſciẽdũ ꝙ iſti leproſi nõ ſolũ vident̃
cognoſcer̃ ⁊ creder̃ xp̃m verũ hoiem: ipm
vocando yh̃m: ſed ẽt deum: q: ipm p̃cepto
rem appellant. Nam nomen p̃ceptoris ẽ
nomen dñatõis: que principalr̃ ↄuenit dõ
iuxta illõ eccleſiaſtici.1. Unus alt. ſſimˀ crea
tor oĩum: oĩpotens rex potens ⁊ metuen
dus nimis ſedens ſuper thronum illius
⁊ dñans dẽs: quẽ qdeꝫ viderũt leproſi ⁊ p̃
ceptorẽ vocauerũt ⁊ dñm: iuxta illõ Iſa.
30. Erũt oculi tui videntes p̃ceptorẽ tuũ.

¶ Sciẽdum ẽ ãt loquẽdo moralr̃ ꝙ in
parte iſta oſtendit̃ peccatori per queꝫ mo
dum debꝫ conuerti ad xp̃m: vt a ſpiritua
li lepra. i. a peccato curet̃. Nam debꝫ.

Reꝓhender̃ ſuã negligentiã ⁊ erubeſcer̃.
Exp̃mere ſuã idigẽtiã ⁊ igemiſcere.
Cognoſcer̃ dinaꝫ affluẽtiã ⁊ ipaꝫ appeter̃
Extollere dinã ꝓſidẽtiã ⁊ ↄtremiſcere.
Diliger̃ dinam beniuolẽtiã ⁊ ipaꝫ d̃poſcer̃
Oñdere ꝓpriã miſeriã ⁊ ipaꝫ detegere.

¶ Primo dico ꝙ peccõr ſi vult curari a
dño: dꝫ reprehẽdere ſuam negligẽtiam ⁊
erubeſcere. ⁊ hoc notat̃ cum dr̃ a lõge ſte
tiſſe. Nam peccõr ↄſiderans ꝙ fuit negli
gens in virtuoſis opibus pp que vt operet̃
fuit creatus a deo: dꝫ erubeſcere: ſciens ꝙ
iuxta illud Prouer.19. Qui cuſtodit mã
datum: cuſtodit aĩam ſuã: qui ãt negligit
viam ſuã mortificabit̃: q: Prouer.15. Lon
ge eſt dñs ab impijs. pp ꝙ dicebat p̃s.
Lõge a peccatoribꝰ ſalus: q: iuſtificatiões
tuas nõ exquiſierũt. ¶ Si ãt h̃ cõſiderãs
peccõr cum timore ⁊ verecondia lõge ſtãs
ſe voluerit ad dominuꝫ conuerti: ⁊ pro ve
nia deuote orare merebitur exaudiri.
¶ Hoc autẽ fuit figuratũ in illo publica
no de quo dr̃ Luc.18. Quod publicanus
a longe ſtans nolebat nec oculos ad celũ
leuare: ſed percutiebat pectꝰ ſuum dicẽs.
deus ꝓpitius eſto mihi peccatori: ⁊ ideo
fuit a dõ iuſtificatus. Ubi ſciẽdum ꝙ per
iſtum publicanum itelligi poteſt quilibꝫ
peccator qui quando reuertitur ad ſuam
conſcientiam: ⁊ vult ad deũ conuerti debꝫ
timere iuſticiam punientem: ⁊ ſic dicitur
a longe ſtare. Debꝫ verecundari propter
irreuerentiam q̃ꝫ habuit in peccando: q:
dimiſit bonum icommutabile pro bono
commutabili: ⁊ ſic dicitur ꝙ nolebat ocu
los ad celum leuare. Debet etiam dolere
de iniuria q̃ꝫ deo fecit: ⁊ ſic dicitur ꝙ pe
ctus ſuum percutiebat. Debet confidere
de diuina miſericordia. ⁊ ſic ſe accuſan
do debet humiliter implorare dicẽs. De
us propitius eſto mihi peccatori. cuius
bonum propoſitum videns deus: ſibi cul
pam dimittit ⁊ confert gratiam iuſtificã
tem. Quod cognoſcens p̃s. dicebat. Dixi
confitebor aduerſum me iniuſticiam meã
domino: ⁊ tu remiſiſti impietatem pecca
ti mei. ¶ Secundo dico ꝙ peccator d̃bet
exprimere ſuam indigentiaꝫ ⁊ ingemiſce
re. ⁊ h̃ notat̃ cum dicunt̃ eleuaſſe vocẽ ſu
am. Nam peccator conſiderans indigẽtiã
q̃ꝫ habꝫ d̃ diuina gratia: exiſtẽs in pccõ d̃
bet dolere cum contritiõe amara: iuxta il
lud ꝙ ſibi dicitur Ezech.21. Et tu fili homi
nis ingemiſce in contritiõe lumborum. i. i
itimis cordis: ⁊ ĩ amaritudinibꝰ. ¶ Tũc
autem poterit figurari per Sauleꝫ: de q̃
ſententialr̃ dicitur. 1. Re. 24. ꝙ cum ꝑſeque
retur dd̃: ⁊ Dauid reprehenderet eum:
q: ſic ipſum perſequebatur: cum potuiſſꝫ
eum interfeciſſe duꝫ erat in ſpelunca pur
gans ventrem. ꝙ compunctus Saul leua
uit vocem ſuam ⁊ fleuit: dixitqꝫ ad Da
uid. Juſtior tu es q̃ꝫ ego. tu enim tribui
ſti mihi bona: ego autem reddidi tibi ma
la. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per Saulem qui i
terpretatur abutens intelligi poteſt qui
libꝫ peccator qui quando peccat abutitur
dõis ſibi datis: ſiue ſint dõa ſpũalia ſiue tẽ
poralia. ¶ Per dd̃ ãt q iterꝑtat̃ manu for
tis itellr̃ dẽs d̃ q̃ dr̃ Job.9. Si fortitudo qr̃
robuſtiſſimꝰ ẽ: quẽ ꝑſeq dñr peccõres ſigni
ficati p Saulẽ dũ ei i ſuis opibꝰ ↄdicunt.
¶ Lꝫ ãt ds dũ peccõres peccãt ⁊ ſunt i tuꝫ
pibꝰ actibꝰ poſſꝫ iterficere inſtar dd̃ q ſau
lẽ dũ erat i actu imũdo iterficer̃ potuit: q:
iuxta illõ. 1. Re. 2. Dñs mortificat ⁊ viuifi
cat: d̃ducẽ ad iferos ⁊ reducẽ: tñ mltoc̃. ex
ſua mia ei pcit: q: potiꝰ miſeri elegit q̃ꝫ
iraſci. iuxta illõ Eze.33. Uiuo ego dic̃ dñs
nolo mortẽ ipij: ſꝫ vt ↄuertat̃ ipiꝰ a via ſua
⁊ viuat. Uidẽs ãt peccõr circa ſe diuinam
miſericordiam: dꝫ inſtar Saulˀ ↄpũgi ⁊ fler̃
dicẽdo illud p̃ paralˀ.21. Ego ſuꝫ q peccaui
ego q malum feci. ¶ 3° dico ꝙ peccator

dꝫ cognoſcere diuinā influentiā ⁊ ipſam ap
petere. ⁊ h̄ notaṫ cū dicunt yhu. Nā yhs
ſaluatoꝛ interpꝛetatur ſignificat influētiā
q̄ꝫ xp̄s habuit circa genus humanū ipm̄
a pecō ſaluando. pp̄ qd̄ dicit apl's. Eph̄. 2.
Deus aūt qui diues ē miſericoꝛdia pp̄ ni
miā caritaté ſuā qua dilexit nos cū eſſem⁹
moꝛtui pec̄cis viuificauit nos in xp̄o cuius
gr̄a ſaluati eſtis. ¶ Hūc ſaluatoré debꝫ
pecōꝛ appetere di. illud Iſa. 26. Nomé tu
um in deſiderio aīe aīa mea deſiderauit te
in nocte ⁊ ſpūs meus in p̄coꝛdijs meis de
mane vigilabo ad te. ¶ Iſte ſaluatoꝛ de
ſideratus fuit ꝓphetatus per Iſa. d. Iſa.
45. Roꝛate celi deſuper ⁊ nubes pluuāt
iuſtū apiatur terra ⁊ germinet ſaluatoꝛé.
¶ Quarto dico ꝙ pecōꝛ dꝫ extollere di
uinā p̄ſidentiā ⁊ contremiſceṙ. ꝙ notaṫ cū
dicunt p̄ceptoꝛ. Nam p̄ceptoꝛ eſt nomen
p̄ſidentie ⁊ dñij. ⁊ ſignificat dñationem q̄ꝫ
dedit deus pater xp̄o filio ſuo. iuxta illud
Iſa. 55. Ecce teſté in gentib⁹ dedi cū ducé
ac p̄ceptoꝛé gentib⁹. qꝛ igiṫ ſic potés pec
catoꝛ dꝫ eū timere. iuxta illud Eccl'iaſtici
12. Deū time ⁊ oīa mādata eius obſerua.
vt ſic poſſit dicere illud Abac. 3. Dñe au
diui auditioné tuam ⁊ timui. ¶ Quinto
dico ꝙ peccatoꝛ debꝫ diligere diuiam bñi
uolētiam ⁊ ipſam depoſcere. Nam pecca
toꝛ conſiderans diuinam miſericoꝛdiam:
non dꝫ dſpare d̄ venia: ſed ipſam hum. lr
imploꝛare: dicendo cū p̄s. Miſereṙ mei
dūs ſm̄ magnam miſericoꝛdiam tuam ⁊
ſm̄ multitudinem miſeratōum tuarum d̄
le iniqtatem meam. Ad h̄ autem admōeṫ
Iſ. 55. vbi dr̄. Dereliquat impius viā ſu
am ⁊ vir iniqu⁹ cogitatōēs ſuas ⁊ reuer
tatur ad dominum ⁊ miſerebiṫ eius: ⁊ ad
deum noſtrum quantū mlt̄⁹ eſt ad igno
ſcendum. ¶ Secundo dico ꝙ peccatoꝛ d̄
bꝫ oſtendere ꝓpꝛiam miſeriam ⁊ ipſam de
tegere. Nā ⁊ h̄ notaṫ cū dr̄ nr̄i. Nam ſic
videmus ꝙ aliqñ grauiter īfirmi: lꝫ infir
mitas illoꝝ ſit hoꝛribil' ad vidēdum tamē
ipſam oſtēdit alijs vt eoꝛum facilius miſe
reanṫ: ſic pecōꝛes d̄bēt pec̄m ſuum d̄o pā
dere q̄ꝫuis ipm̄ cognoſcat vt ex eoꝛū hu
mili pꝛopſito ad faciendum miſericoꝛdiā
citius inclinetur ⁊ veniam poſtulare. di
cendo illud Iudit. 7. Peccauimus cum
patribus noſtris iniuſte egimus iniquita
tem fecimus: tu qꝛ pius es miſerere nr̄i.

Tertia pars.

s Equtur. Quos vt vidit ⁊c. Ubi
tangit pietatꝫ beneficium appe
tēdum: ꝙ ꝓbat affectō p̄rnalis.
Ubi ſciendum ꝙ bonus medicus d̄bꝫ co
gnoſceṙ infirmitatem languentꝫ ⁊ ſibi da
re remedium ꝯ moꝛbum. Scdm̄ hoc igiṫ
quātum ad ſpūalé medicū xp̄m: i pte iſta
tria poſſum⁹ ꝯſideraṙ. ſ.
Aſpectū intuētem in cognoſcēdo.
Modū ꝯuēientem i ꝓſequendo.
Effectū cōplacentem i ꝯſequēdo.
¶ Qm̄ ad pm̄ dicit. Quos vt vidit. Ubi
ſciēdū ꝙ videre xp̄i fuit cognoſcere infir
mitatē iſtoꝝ lepꝛoſoꝛū ⁊ eis compati: q̄s
cognoſcebat afflictos. Ad deſignādū mo
raliter ꝙ ipſe cognoſcit oīa facta hoīum
⁊ cogitatōēs eoꝛum: iuxta illud paral'. 6.
Tu enim ſolus noſti coꝛda hominum: int
que multotiens cognoſcit pl'a mala q̄ꝫ bo
na: iuxta illud Amos. 5. Cognoui mlt̄a ſce
lera vr̄a ⁊ foꝛtia peccata vr̄a. ¶ Lꝫ autē
ſic multa mala cognoſcat in hominibus:
tñ ſi volunt ipſius miſericoꝛdiam implo
rare non videt eos vt puniat: ſed magis
vt pecā relaxet: iuxta illud ꝙ d̄ niniuitis
dr̄ Ione. 3. ꝙ vidit deus opera eoꝝ qꝛ cō
uerſi ſunt d̄ via ſua mala ⁊ miſertus ē do
minus ſuper malitiam q̄ꝫ locutus eſt vt
faceret eis: ⁊ non fec̄. ¶ Hoc autem fuit
nob̄ figuratū in Ezechia: de quo ſnialr̄ dr̄
Iſ. 38. ꝙ cum dominus ſibi cominat⁹ fu
iſſet moꝛtem per Iſaiam ꝓphetā: conuer
tit ſe ad dñū ⁊ fleuit: cui miſit dñs. d. Uad
⁊ dic Ezechie. audiui oꝛoné tuā ⁊ vidi la
chꝛimā tuā: ⁊ ſic moꝛtē ſibi pepcit. ¶ Ubi

ſciēdum ꝙ per Ezechiam cui dñs comia
tus eſt moꝛtē itellr̄ q̄libꝫ peccatoꝛ cui p⁹
pec̄m moꝛtale: ſtatim eſt ei ſi nō pēituerit
eterna moꝛs pꝛepata. Si aūt pecōꝛ vult cō
uerti ad dñm ⁊ peccata dimittere d̄s ſibi
moꝛtem idulget. iuxta illud Eze. 33. Si aūt
dixero ipſi moꝛte moꝛieris: ⁊ egerit peni
tētiam d̄ pecō ſuo: ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iuſti
ciam pignus reſtituerit iſte impius rapi
nāq̄ꝫ redierit in mādatꝫ vite ambl'auerit:
nec fecerit q̄cq̄ꝫ iniuſtum vita viuet ⁊ ñ
moꝛieṫ omnia peccata eius que peccauit
non imputabunṫ ei. ¶ Quantum ad 2m̄
ſ. modum cōuēientē dic̄. Ite oſtēdite vos
ſacerdotibus. Ubi ſciendū ꝙ in lege mo
ſayca illi qui reputabanṫ lepꝛoſi mittebā
tur ad ſacerdotes illius tēpoꝛis quoꝛum
iudicio ſubiacebant. Chꝛiſtus igitur qui
legem non venerat ſoluere ſed adimpleṙ
iſtos lepꝛoſos iubet ad ſacerdotes ire.
¶ Sciendum eſt autem loquendo moꝛa
liter ꝙ circa modum conuēientem in ꝓſe
quēdo ad ſalutem habendam ꝙ xp̄s quat
uoꝛ tangit que debent eſſe in v̄a cōfeſſio
ne. Nam ꝯfeſſio dꝫ eſſe.
Spontanea ⁊ non coacta.
Manifeſta ⁊ non palliata.
Pꝛopꝛia ⁊ non iputata.
Diſcreta ⁊ oꝛdinata.
¶ Pꝛimo dico ꝙ confeſſio dꝫ eſſe ſpon
tanea ⁊ non coacta: ⁊ hoc notaṫ cum dr̄.
Ite. Nam pecōꝛ non debꝫ coactus ire ad
confeſſionem ſed ſponte: vt ſic dicere poſ
ſit illud p̄s. Uoluntarie ſacrificabo tibi ⁊
confiteboꝛ nomini tuo qm̄ bonum eſt.
Hoc autem fuit nobis figuratum Exo.
4. Ubi ſnialr̄ dr̄ ꝙ cum popul⁹ iſrl'iticus
eſſꝫ i egypto: dixerūt Moyſes ⁊ Aaron i
ꝑſona toti⁹ ppl'i ad pharaonem. d̄s hebreoꝝ
vocauit nos vt eam⁹ viā triū dieꝝ in ſoli
tudine ⁊ ſacrificem⁹ d̄o noſtro: ne foꝛte ac
cidat nob̄ peſtis aut gladi⁹. vbi ſciendum
ꝙ p̄ pplꝫ iſrl'iticū ſtātē i egypto ſb̄ ſuitu
te pharonis itell'i pñt homies ſtātes i tene
bꝛis pecōꝛum q̄ ſignificanṫ p̄ egyptū q̄ in
terpꝛetaṫ tenebꝛa: vbi exñtes ſb̄ ſeruitute
dyaboli ſignificati p̄ pharoné. Iſti dicuntur
vocari a dño: vl' qñ imittit eis aliq̄ꝫ bonā
inſpiratōem intrinſecam vel iſtructōnem
extrinſecam vt ad pniam ꝯuertanṫ: ⁊ va
dant viam trium dierum i ſolitudine. vbi
ſciēdum ꝙ per ſolitudinem itellr̄ ſtatus
pnie: qꝛ ſic̄ ſolitudo eſt locus aſꝑitatꝫ: ita
ſtatus pnie videṫ aliqñ aſper: ⁊ in qua pēi
tentia ſunt tres dies. ſ. contritio. cōfeſſio.
⁊ ſatiſfactō de peccatꝫ. homo igiṫ ſic iſpira
tus a dño dꝫ ſponte ſe offerre domino ſa
crificium modulatum: iuxta admonitōem
apoſtoli dicentꝫ. Obſecro vos per miſeri
coꝛdiam dei vt exhibeatꝫ coꝛ̄a veſtra ho
ſtiam viuētem ſanctam deo placentē rō
nabile obſequium vr̄m. ¶ Cur autē iſta
pecōꝛ facere debeat. audi quid ſequiṫ. Ne
foꝛte inquit accidat nobis peſtis aut gla
dius. Ubi ſciendū ꝙ licet pꝛicipalis cā in
ducens pecōꝛé ad pniam debeat eē amoꝛ
dei: iuxta illud p̄s. Qui diligitꝫ dominū
odite malum: tamen cauſa ſecundaria de
bet eē timoꝛ pene. pꝛopter ꝙ dicebat p̄s.
Confige timoꝛe tuo carnes meas: a iudi
cijs enim tuis timui: que pena in inferno
vel ab extriſeco per pēam affligentem: ⁊
h̄ notaṫ in gladio: vel ab intrinſeco per ꝯ
ſcientiam remoꝛdentem ⁊ h̄ ſignificaṫ in
peſte. ¶ Secūdo dico ꝙ confeſſio debet
eſſe manifeſta ⁊ non paliata. ⁊ hoc notaṫ
cum dr̄: oſtendite. Nam peccatoꝛ non de
bet abſcondere ſuum peccatum: ſed debet
ipſum manifeſtare deo ⁊ pꝛopꝛio ſacerdo
ti: vt ſic poſſit dicere cum p̄s. Delictum
meum cognitū tibi feci ⁊ iniuſticias me
as non abſcondi. ¶ Tertio dico ꝙ cōfeſ
ſio debꝫ eſſe pꝛopꝛia ⁊ non imputata: ⁊ h̄
notatur cum dicitur. vos. Nam peccatoꝛ
non dꝫ peccatum ſuum alteri iputare: iu
xta ill'd. Iac. 5. Cōfitemini alterutrū pecā
vr̄a ⁊ oꝛate ꝓ inuicem vt ſaluemini. dicit
enim vr̄a: ⁊ non aliena. ¶ Quarto dico

ꝙ cõfeſſio dꝫ eſſe diſcreta ⁊ ordinata.⁊ ſ
nota.cū dr̄ ſacerdotibus.Nā peccõr non dꝫ
cuicūqꝫ ꝯfiteri nec dicere pecc̄m ſuū q: tal'
ꝯfeſſio eſſet indiſcreta ⁊ eſſet ſe diffamare
ꝙ nemo facere dꝫ:ſed quantū pōt dꝫ ſuam
famā ſeruare:iuxta Eccl'iaſtici.41.Curam
habe de bono noie:ſ enim magis ꝑmane
bit tibi ꝙ mille theſauri magni ⁊ pretioſi
ſꝫ ſuū pecc̄m ſolū dꝫ ꝯfiteri ſacerdoti . quia
ſacerdos ad h eſt conſtitutus.iuxta illud
Eccl'iaſtici.4. Sacerdoti humilia animaꝫ
tuā ⁊ ibidē.Ne ſubitias te cū omni hoi ꝓ
peccõ ip'o.Vñ de iuriſditiõe ſacerdotū dr̄
Deutero.22.Ad verbū eoꝝ.ſ. ſacerdotum
negotiū pendet vt qcqd mundū vel imū
dum eſt iudicet.¶ Hoc aūt fuit nobis fi
guratū Leuit.13.Vbi ſnialiter dr̄ ꝙ qñ in
aliquo appebat plaga lepre debebat ire
ad Aaron ſacerdotē:vel ad aliquē filioꝝ
eius q hēbat diſcernere vtrū lepra eēt cu
rabilis vel incurabilis . ſi curabilis debe
bat hō ſepari extra caſtra ꝑ aliquos dies
⁊ poſtmodum ad iudiciū ſacerdotis debe
bat lauari ⁊ ſic introduci in congregatio
nem alioꝝ ⁊ cū eis habitare.Si vero erat
incurabilis debebat extra caſtra eici ⁊ ab
aliis totaliter ſepari.¶ Vbi ſciendū ꝙ ꝑ
iſtū leproſum intelligi pōt quilibet peccõr
exiſtens in peccõ mortali . Per Aaron ve
ro vl' per aliquem filioꝝ intelligi poſſunt
prelati ⁊ alij ſacerdotes quibus vel a iure
cõmuni vel ex priuilegijs conceditur licē
tia audiendi confeſſiones ad aliquē igit
iſtorum debet peccator vt confiteatur pec
catum ſuum ire.Sacerdos vero debet cõ
ſiderare qualiter peccator veniat : quia ſi
uenit cum contritione debita :⁊ propoſito
precauendi de cetero tunc debet iudicare
ꝙ peccatum eſt remiſſibile ⁊ ſic lepra cu
ratur:⁊ tunc debet incorporari in congre
gatione fidelium.Si autem non venit cuꝫ
contritiõe nec propoſito in poſterum pre
cauendi tunc debet iudicare ꝙ peccatum
pro tunc eſt irremiſſibile : ⁊ tunc eſt lepra
incurabilis ⁊ non debet abſolui ſed dꝫ ſibi
annūciari quomodo eſt ſepatus a congre
gatione fidelium.¶ Quantū ad tertiū.ſ.
effectum cõplacentē in conſequēdo dicit .
Et factū eſt dum irent mundati ſunt. Vbi
ſciendū ꝙ inter alia que infirmo compla
cent eſt ſanitas.xp̄s igitur iſtos leproſos
ad ſacerdotes miſit vt ex h inſinuaret ꝙ
erant ſanandi a lepra:⁊ vt ſecundū Theo.
eorum deſiderium adimpleretur.¶ Sciē
dum eſt auteꝫ ꝙ iſti leproſi dicuntur eſſe
mundati dum irent ad deſignandum ꝙ
homo quando de peccato perfecte conte
ritur contritio eſt cauſa quare deus pec
catum remittit.Nam deus principaliter
dimittit peccatū videns cõtritionē eius.
ſacerdos autem oſtēdit hominem ligatū
vel abſolutū ſecundū ꝙ videt eum diſpoſi
tum vel indiſpoſitum in confeſſione . Vn
de dicit Mar .1. Quis poteſt dimittere
peccata niſi ſolus deus.q.d.nullus.

Quarta pars.

Equitur.Vnꝰ āt ex illis ⁊c.Vbi
tangit diuerſitatis indiciū admi
randum ꝙ probat diſtictio per
ſonalis.Vbi ſciendū ꝙ quādo hō recipit
aliqua beneficia dꝫ eſſe gratus ⁊ regratia
ri illi a quo recipit:iuxta illud ꝙ dixit an
gelus raphael Tob. 12. Benedicite' igit
deuꝫ celi ⁊ corā omnibꝰ viuentibꝰ ꝯfitemi
ni illi:q: fecit vobiſcū miſericordiā ſuā. ſꝫ q
bñficia recipit ab aliquo ⁊ ipſe non reco
gnoſcit merito poteſt argui vt ingratus.
Quia igit xp̄s iſtis.x.leproſis fecerat be
neficiuꝫ ipſos ſanando:ꝙ beneficiū ab vno
fuit acceptatum:ab alijs vero non: conue
niens fuit vt ille qui recognouit cõmēda
retur de gratitudine.ceteri vero d ingra
titudine culparentur. Scdꝫ hoc igit i pte
iſta tria poſſumus ꝯſiderar̄.ſ.
Recepti beneficij recognitõem .
Ingrati collegij reprehēſionem.
Deuoti diſcipuli confortationem .
¶ Quantum ad primum dic. Vnus aūt

ex illis ⁊c.Vbi ſciendum ꝙ in omni actō
ne tria requiruntur.ſ.ſuppoſitum agens.
actō ipa ⁊ modum agendi.Et ſm hoc in
parte iſta tria poſſumꝰ ꝯſiderare .ſ.
Actū ſedulitatꝫ magne.
Modū ꝯgruitatꝫ digne .
Suppoſitū gētilitatꝫ grate.
¶ Quantū ad primū dicit.Vnus ex illis
⁊c.Vbi ſciendū ꝙ iſte qui primo leproſus
fuerat videns ſe a xp̄o mundatuꝫ non im
memor beneficij ſed ſolicitus redire ad
xp̄m fuit.¶ Quantū ad modū congruita
tis digne dicit cum magna voce magnifi
cās deum ⁊c . Vbi ſciendū ꝙ de receptis
beneficijs principaliter dꝫ hō deum lauda
re.Secūdo bñficiū conferenti:cum reuerē
tia ſe humiliare. Tertio de receptis bñfi
cijs grās exhibere.quē modus tenuit iſte
mundatꝰ.Nā quantū ad diuinā laudē dr̄:
ꝙ regreſſus eſt cū magna voce magnifi
cans deū.Et ſic potuit dicere cū ps .Lau
dabo nomē dei cū cantico :⁊ magnificabo
eum in laude.¶ Quantū ad humilitateꝫ
dicitur.Et cecidit i faciē ſuam ante pedes
eius.vnde qui primo immūdus a lōge ſta
bat:nūc mundus de prope venit. ¶ Quā
tum vero ad exhibitionem gratiarū dicit
grās agēs.vt ſic d ipo dicatur illd Tob.
2°.Quod fuit grās agens deo oībꝰ diebꝰ
vite ſue.¶ Qᵐ ad ſuppoſitum gentilita
tis grate dic. Et hic erat ſamaritanus .
Vbi ſciēdum ꝙ iſte q xp̄o grās dedit de
recepto bñficio erat ſamaritanus ⁊ aliēi
gena:⁊ tamē magis fuit gratꝰ q̄ꝫ iſrlits.
Nam peccõres conuerſi ad xp̄m ſūt ꝑm
priores q̄ꝫ qui ſe iuſtificant. ¶ Qᵐ ad ſꝫ
ſ.ingrati collegij reprehēſionem dic.Nōne
x.mundati ſunt ⁊c.Vbi ſciēdum ꝙ in hoc
fuerunt valde reprehendēdi illi.9.mūdati:
q: cum eſſent iſraelite : d quoꝝ ppl'o erat
xp̄s ⁊ recepiſſent ab eo bñficium : ⁊ non
ſunt ſibi regratiati ſicut aliēigēa.¶ Qᵐ
ad 3ᵐ.ſ.diſcipl'i deuoti ꝯfortatõeꝫ dic. Et
ait ille ſurge ⁊c.Vbi ſciē.ꝙ iſte ſamarita
nꝰ q: ſtaꝫ fidē d ipo hūit:nō mūdatꝰ fuit ſi
ſolū a lepra corporali ſꝫ ēt a cl'pa mētali
q̄ mlt'ū debuit ꝯfortari.Nā vā fides nō ſo
lū meret ſanitatē corpis ſꝫ ēt mentꝫ.iuxta
illd ꝙ dr̄ Luc.7.ꝙ cū ſaluator dixiſſꝫ ma
rie magd.remittunt tibi peccā tua : ſbiun
xit dñs fides tua te ſaluā fec:vade i pace
⁊c.¶ Sciē.ē āt circa ptē iſtā pncipalē i q
ſit mētō de.9.mundatꝫ q fuerūt ingrati ⁊
d vno q fuit gratꝰ loqndo moralr ꝙ peccꝫ
igratitudis ē pecc̄m ꝙ inter alia multum
diſplicet dō.Vñ Ber.ſmōe.53.Perēpto
ria res ē ingratitudo hoſtis grē inimica
ſalutꝫ qñ nihil ita diſplicet dō pſerti in fi
lijs grē quēadmodū igratitudo . Nā ſm
eūdē Ber.ſup cant.Ingratitudo inimica
ē aie exinanitō meritoꝝ:virtutū diſpſio :
bñficioꝝ pditō:vētus vrēs:ſiccās fontem
pietatis:rorēꝫ mie fluēta grē.¶ Lꝫ āt pec
catū igratitudinis ſic dō diſpliceat : tamē
multi ſunt dō igrati d bñficijs ab eo rece
ptis:⁊ cuiꝰ obliuiſcunt eiꝰ ſine q̄ eē ñ pñt
q̄ꝫ vāitatū ſuaꝝ cū qbus dum offēdūt.De
talibꝰ āt pdixit apl's.2.thi.3.Erūt igr i no
uiſſimis diebꝰ hoies ſeipos amātes igra
ti celeſti ſine affectõe cremſatores ⁊ dtra
ctores.Nā hō igratꝰ:nec affectõem habꝫ
nec fidē ſiue fidelitatē. ¶ Iſti ſic ingrati
pñt nob figurari ꝑ filios iſrl'd qbus ſnia
lit dr̄ Exo.32. ꝙ q̄uis dō feciſſꝫ eis mlta
bñficia q: extraxit eos d egypto: ⁊ d ſui
tute phonis tráſtulit eos ꝑ mare rubruꝫ
ſicco veſtigio duxit eos ꝑ deſertū dās eis
cibū māna.⁊ debellauit hoſtes eoꝝ ⁊ tam̄
obliti oium iſtoꝝ fecerūt ſibi vitulū ꝯflati
lem quē adorauerūt dicētes.Iſti ſunt dij
tui iſrael qui te eduxerunt de terra egy
pti.Quibus reprehēdēdo dic ps.Fecerūt
vitulum in oreb ⁊ adorauerunt ſculptile:
mutauerunt gl'iam ſuam i ſimilitudinem
vituli comedentꝫ fenum:obliti ſunt dum
qui ſaluauit eos:q fec magnalia i egypto
mirabilia i terra chā terribilia i mari ru
bro.¶ Vbi ſciē. ꝙ ꝑ iſtos filios iſrl' ſiſſi

gi poſſunt hoïes quos deus ꝑ ſuā miſcoꝛ
diā educit ð tenebꝛis pccóꝝ:⁊ dyaboli ſer
uitute:qbus deus ꝯfert multa beneficia.
Nā eos trāſfert ſicco veſtigio ꝑ mare ru
bꝛum:cū ipſos tueť in aduerſitatibꝰ ſigni
ficatis ꝑ mare.cibat eos māna in deſerto
dū ī iſto mūdo paſcit ſuos fideles ſuo coꝛ
poꝛe ⁊ ſanguine pꝛecioſo. Debellat ho
ſtes dum ꝓſtat eis vigoꝛé ⁊ auxilium: vt
poſſint inimicū dyabolū in téptationibus
ſupare. Nā iuxta illud aplī.1.Coꝛ.4.Fide
lis ē deꝰ qui nō pacieť vos téptari ſupꝛa
ꝙ poteſtis ſ; cū téptatiōe ēt ꝓuētū vt poſ
ſitis ēt ſuſtinere. ¶ L; āt deus iſta ⁊ mul
ta alia bñficia faciat tñ inſtar filioꝝ iſrael
deū obliuiſcūtur:⁊ adoꝛāt ydola: dū ſe dāt
carnalibus delitijs:⁊ ī mundanis diuitijs
extollūtur. S; tñ aduerte qd eis dř. Iſa.
17. Eris deſerta q: oblita es ðī ſaluatoꝛis
tui:⁊ foꝛtis adiutoꝛis tui nō es recoꝛdata
¶ Nō igiť qui recepit a deo bñficia non
d; eſſe ingratus ſ; inſtar iſtius lepꝛoſi mū
dati:d; eſſe gratus. Ad ꝙ admonet nos
apľs.Col.3.di. Pax xp̄i exultet in coꝛdi
bus veſtris in qua vocati eſtis ī vno coꝛ
poꝛe:⁊ grati eſtote. ¶ In regratiādo aūt
deo:d; tenere modū qué lepꝛoſus tenuit.
Nam pꝛio dř ꝙ regreſſus eſt cū magna
voce magnificās deum. ergo iſtiꝰ exéplo
debes deū laudare. ¶ Secundo d; ſe hu
miliare ⁊ facere deo reuerentiā.⁊ iō diciť
ꝙ cecidit ī faciē ſuā añ pedes eiꝰ. ¶ Ter
tio d; deo regratiari de bñficijs collatis:
⁊ iō dř:grās agens. ¶ Quid aūt ſic gra
to:a dño dř audi qd dictū fuit illi ſamari
tano. Surge igī xp̄s ⁊ vade q: fides tua
te ſaluū fecit. Nam dř pꝛio ꝙ ſurgat. ſ.de
ſtatu culpe ad ſtatum gratie iuxta illud
Iob.7. Surge cur iaces pꝛonus in terꝛa.
¶ Secundo dicitur ſibi ꝙ vadat de ſtatu
gratie ad ſtatum operoſum. ¶ Tertio di
citur ſibi.fides tua te ſaluum fecit Beda
Si autem fides ſaluum fecit eu; qui ſe ad
agendas gratias inclinauit:ergo ꝑfidia ꝑ
det eos q de acceptis beneficijs dō grās
dare neglexerūt. Sciendū eſt aūt ꝙ ꝑ iſtā
ſalutem q̄; ipſe dicit iſtu; gratū meruiſſe
intellr̄ celeſtis glā:vt ſic de ſtatu operis:
transferať ad ſtatū glōſum. vt ſic dr̄e poſ
ſit cum aplō.2.Thi.4. Liberauit me dñs
ab omni ope malo ⁊ ſaluū faciet in regnū
ſuū celeſte cum glā in ſecula ſeculoꝝ am̄.
Ad quam ⁊c.

¶ Dominica quartadecima poſt peñt.
Euangeliū.55^m.

N Emo pōt duobus dñis ſer
uire. Mat.6. Nos videmꝰ
loquēdo naturalr̄ ꝙ vnaq̄
q; res naturaliter appetit
ſuū finem ⁊ ad ipm moueť
niſi pꝛohibeať:exéplum de lapide verſus
centrū ⁊ ſic de alijs. Cuius ratio eſt:quia
cū vnaqué res hēat ſaluari ⁊ cōſeruari in
loco ꝓpꝛio:⁊ quelib; res appetat ſuam ſal
uatiōe;:ideo q̄lib; res ſibi appetit debitū
locum. Cum igiť appetitus intellectꝰ na
turā non deſtruat ſed ꝑficiat:cōſequens ē
vt homo appetitu intellectiuo.ſ.volunta
te.nō ſolum naturalr̄:ſed etiam delibera
tiue:finem ſuū appetere debeat:⁊ ad ipm
efficaciter moueať. Quia vero finis ⁊ ter
minus hominis nō eſt in h̄ mundo ſed in
alio.iuxta illud aplī.heb.13. Non hēmus
hic ciuitate; manenté ſed futurā inquiri
mus.q̄ ciuitas eſt regnū celoꝝ.ꝓpter ꝙ
homo a deo pꝛincipalr̄ eſt creatus.iuxta
ꝙ dicturus eſt xp̄s in die iudicij. Venite
benedicti pr̄is mei poſſidete patū vob re
gnum a cōſtitutione mūdi. Mat.25. Id
circo hō de iſtis rebꝰ mundāis non deb;
nimis eſſe ſollicitus:cum ipſas ſemꝑ poſ
ſidere non debeat:nec pꝛopter ipſas pꝛin
cipaliter eſt creatus. Curam autem deb;
habere ſollicitam ð regno celoꝛum:ad ꝙ
poſſidendū eſt factus:⁊ ipſum inquirere
per opera virtuoſa. Et h̄ eſt ꝙ xp̄s nob i
nuit in euangelio hodierno. In quo gene
raliter duo tangit.ſ.

Viridice rōatiōis ſiliſticā deductōem.
Saluifice ꝯclōnis virificā illatōem.
¶ Primū pꝛobat operatiua cōdictio.2^m
extenſiua ꝓmiſſio. Pꝛimū in pꝛin. Secū
dum ibi.querite ergo ⁊c.

Pꝛima pars.

Q Uantū ad pꝛimū vbi tāgit viri
dice rōatōis ſiliſticam ðductio
nem ꝙ ꝓbat opatiua cōdictio.
dicit. Nemo pt̄ duobus dñis ſeruire ⁊c.
Ubi ſciendū ꝙ homo ꝓpter 3ª inter alia
non debet eſſe nimis ſolicitus de rebus
mundanis. Pꝛimo q: aliquando amittū
tur:pꝛopter ꝙ Chꝛiſtus dicebat Math.
6. Nolite vobis theſaurizare theſauros
in terra vbi erugo ⁊ tynea demoliunť: ⁊
vbi fures effodiunt ⁊ furanť. ¶ Secūdo
q: inclinant coꝛ homis ad terrena ⁊ non
permittunt de celeſtibus cogitare ꝓpter
ꝙ xp̄s Math.6. Ubi enim eſt theſaurus
tuus ibi ⁊ coꝛ tuum. ¶ 3° q: retrahunt a
ſeruitute dei.⁊ ideo dicit h̄ Chꝛiſtus. Ne
mo poteſt duobus dominis ſeruire.⁊c.
¶ Sciendum eſt igitur ꝙ circa iſtā rōa
tionem ſiliſticam ꝑ quā ad cōtemptū mū
danoꝛum inducimur.8.poſſumus ꝯſidera
re ſm ꝙ ad h̄ xp̄s.8.rōnes adducit. Pꝛi
ma ſumitur a ꝯrietate pꝛeſidentium. Se
cunda a dignitate exn̄tium. Tertia ab ali
mento ſenſibiliu;. Quarto a cremēto aug
mētabiliū. Quinto a teugmēto vegetabi
lium. Sexto a detrimēto areſcētiū. Septi
mo a cōſuetudie gētiliū. Octauo a cogni
tōe ðfectuū. ¶ Q^m ad ꝑmā rōnē q̄ ſumi
tur a ꝯrietate ꝓſidentiū dic̄. Nēo pōt duo
bus ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtos duos dños:
itellr̄ ex vna pte ðs ⁊ regnū celoꝝ:ex alte
ra vō mundꝰ ⁊ dyabolꝰ cū vitijs ⁊ pccis.
Nō ꝙ b; vitatē dyabolꝰ ſit dñs: q: iuxta
illd ꝑs. Dñs ipe ðs.ſ; dř dñs inquātū ho
mineſ ip; ſibi dñ; ꝯſtituūt eiꝰ iſtictū ſeqn
do. ¶ Iſti āt duo dñi ſibi ad inuicē ſunt
ꝯrij:q: qō vult ðs ñ vult dyabolꝰ. S; h̄ igr̄
xp̄s itēdit talē rōnē. Duobꝰ dñis exn̄tibꝰ
ꝯrijs nēo pōt ſuire:ſ; ðs ⁊ dyabolꝰ regnū
celoꝝ:⁊ mūdꝰ lex rōnis ⁊ lex carnis ſunt
ſic duo dñi ꝯrij.ergo. De iſta rōne ꝑ pōit
maioꝛē. Scđo eiꝰ ꝓbatōem.3° cōclōnem.
¶ Q^m ad maioꝛē dic̄. Nēo pōt duobꝰ do
minis ſuir̄. ¶ Q^m ad eiꝰ ꝓbōnē dic̄. Aut
vnū odio hēbit ⁊c. Ubi ſciē.b; Glo. ꝙ hō
duplr̄ pōt ſuir̄.ſ.ex amoꝛe vel timoꝛe. Si
āt hō ſuiat alicui dño ex amoꝛe: tūc ꝯñs
ꝙ ſuū ꝯriū odiat. Si āt ſibi ſuit ex timoꝛ̄
cū tñ ipm ſuſtineat:ſuū ꝯriū ꝯtēnit. Et ſic
ſiue ex amoꝛe ſiue ex timoꝛe ſuiat: tñ ne
mo pōt duobꝰ dñis ꝯrijs ſeruire. ¶ Q^m
ad cōclōnem dicit. Non poteris ðo ſeruir̄
⁊ Mamone. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Mamona;
vno mō intelligi pñt diuitie quibꝰ ſil hō
nō pōt ſuir̄ ⁊ deo. Uñ Iero. Mamona
ſermone Syriaco diuitie nuncupanť: au
diat aūt h̄ auarus qui xp̄iano noie cēſeť.
xp̄iano noie ñ poſſe ſe ſiml diuitijs xp̄oq;
ſuire. ¶ Signanter autem dř ſeruir̄ nō
hr̄e ſm Iero.q: eē ſuꝰ diuitiaꝛ eſt malū
eē vō dñs nō ē malū ſi bñ diſtribuat eas.
¶ Licet āt minoꝛ rōnis ꝓdicte nō pōat ī
lr̄a ⁊ ꝓbō eiꝰ.tñ ſbintellr̄ q̄ minoꝛ ē ꝙ ðs
⁊ dyabolꝰ ꝯriant adinuicē. ¶ Q: igiť ſic
dyabolꝰ dř ðo aduerſari.iō hōñ pt̄ ſiml
deo ⁊ dyaꝰ ſuire.ꝓꝑ ꝙ dic̄ aplš.1.Coꝛ.4.
Nō poteſtis mēſe dñi eē pticipes ⁊ mēſe ð
monioꝝ. ¶ Sciēdū ē āt ꝙ hō ſuiēdo deo
efficiť lib ð māibꝰ inimici. ¶ Hoc āt fuit
nobis figuratū.1.Re.7. Ubi ſnialr̄ dř ꝙ cū
filij Iſrael affligerentur a philiſtiī ⁊ ſui
rēt ydol ſuis Baali ⁊ Aſtaroch: Samuel
ait ad vniuerſā domū Iſrael. Si in toto
coꝛde vr̄o reuertimini ad dñm auferte de
os alienos de medio vr̄i baali ⁊ aſtaroch
⁊ ꝑparate coꝛda vr̄a dño ⁊ ſuite illi ſoli:⁊
liberabit vos de manu philiſtinoꝝ. Qui
fecerūt iuxta ꝯſiliū ſamuelis ⁊ ingreſſi de
maſphat ꝑcuſerunt phliſteos ⁊ habuerūt
de eis victoꝛiā. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ filios
Iſrael intelligi pōt genus humanū. Per
philiſtiī qui interpꝛetantur ceciderant

intelligi poſſunt ďmones q ꝑꝑ pccm̄ ſuꝑ
bie ceciderūt de celo. Iſti dñr hūanū ge
nꝰ affligere dū hoies diuerſimode tēptāt
quos ſeruire faciunt Baali ⁊ Aſtaroth
i. diuerſis generibus vitioꝝ. ❡ Ubi ſcié
dum ꝙ ꝑ baalim: q interpretaᷓ ſuꝑiores
vel deuoratores. intelligi poſſunt duo ge
nera peccatoꝝ. ſ. ſuꝑbie ꝑ ꝙ homo vult ꝑ
eſſe alijs. ⁊ auaricie ꝑ ꝙ vult aliorum ſub
ſtantias deuorare. vel per vſuras vel ⁊c.
❡ Per aſtaroth q interꝑtaᷓ cubiclm̄ in
telli poſſunt duo alia genera vitioꝝ. ſ. ac
cidie: ꝑ ꝙ hō pigreſcit circa ſpūalia ⁊ lu
xurie i quo ſenſualitas delectaᷓ. ſignifica
ta: ꝑ cubiclm̄. ❡ Per ſamuelē āt q vno
mō iterꝑtaᷓ audiēs dñm: intelli ꝑt ꝑdica
tor euāgelicꝰ q iō audiēs dñm dr̄ q: debȝ
eſſe ꝓmptꝰ ad audiēdum diuina mādata
❡ Si igiᷓ hō vlt ď inimicis. i. ď demōibꝰ
hr̄e victoriā: daᷓ ſibi ꝯſiliū a ſamle. i. a ꝑdi
catore verbi dñi: ꝙ ď medio ſui. i. ď corde
ſuo auferat baali ⁊ aſtaroth. i. oia genera
vitioꝝ: ⁊ ſoli deo ꝑuiat. vt ſic dicat cū ꝑs.
In toto corde meo exqſiui te ne repellas
me a mādatꝭ tuis. ❡ Sic āt ꝑparatꝰ egre
di poterit ď maſſat ⁊ pugnare virilr̄: ⁊ ď
inimicis victoriā obtinebit. Ubi ſciendȝ
ꝙ maſphat iterꝑtaᷓ ſpeclator pcci. qñ igi
tur hō ſpeclatꝰ fuerit diligent ſuā ꝯſciaȝ
⁊ iñ pccā abſtulerit ⁊ cor ſuū ꝑparauerit
ďo: ſecure poterit pugnare ꝯ dyaᵐ: ⁊ ipſo
deuicto liƀ remāebit. ❡ Sȝ ꝯ hō ꝑuiēdo
dyaº ꝑuꝰ efficiᷓ: ⁊ mtalr̄ excecaᷓ. ❡ Hoc
āt fuit figuratū. i. Re. ij. Ubi ſmilr̄ dr̄ ꝙ cū
qdā tyrānꝰ noie naas pugnaret ꝯ viros
iabes galaad dixerᷓ ſibi viri iabes: hēto
nos federatos: ⁊ ꝑuiemꝰ tibi. Qui rñdit
eis. In h̄ feriā vobcū fedus: vt eruā oium
vr̄ȝ oclos dextros. Qui vidētes ſe i arto
poſitos: miſerūt ad Saul q liberauit eos.
❡ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ naas q interꝑtaᷓ ſer
pēs itelli ꝑt dyabolꝰ: q in tēptādo ꝑmos
ꝑentes ſerpēs ē appellatꝰ vt habeᷓ geñ.
3. qui tyrānꝰ dicitur: qa dominiū ꝙ ha

bet ſuper hoies nō eſt naturale. ❡ Per
viros autem iabes: qui interpretaᷓ dolor
intelligi poſſunt homines penitētes ⁊ af
fligentes carnem cum vitijs: dolentes ď
peccatis cōmiſſis aduerſus quos poten
ter pugnat naas. i. dyabolus per tempta
tiōes diuerſas. Si autem a pugna nimis
grauati petant federatiōem ⁊ ſe offerant
ad ſeruienď ſibi per peccatū: cuilibet vult
eruere oculum dextrum. Ubi ſciendȝ ꝙ
per duos oculos poſſunt intelligi due cō
ſideratiōes in homine. vna conſiderans
celeſtia ⁊ opa virtuoſa ſignificata ꝑ oclm̄
dextrum. ⁊ alia conſiderans terreſtria: ⁊
opera vitioſa per oculuȝ ſiniſtrū deſigna
ta. Dyabolus igitur vult ſibi eruere ocu
lum dextrum. i. auferre ab eo cōſideratio
nem eternorū: ⁊ bonoruȝ operum: ⁊ dimit
tere ſibi ſiniſtrum. i. conſideratiōem ſolū
terrenorum operum. ❡ Conſiderās aūt
peccator petitionem tam deteſtabilē: nul
lo modo debet ei aſſentire: ſed ad ſaulem
qui interpretaᷓ petitꝰ. i. ad xp̄m qui fuit
petitus a patribus veteris teſtamēti: de
bet confidenter recurrere: ⁊ ipſe liberabit
eos de manibus eorum. ❡ Quantum ad
ſecundam rationem que ſumiᷓ a dignita
te ibi exiſtentiū dicit. Iō dico vob ⁊c. Et
ratio eſt tal'. Ille qui dat homini ſine ſo
licitudine illď ꝙ ē maius. bene dabit ſibi
ſine ſua indebita ſollicitudine illud ꝙ eſt
minus ⁊ vilius. Sed deus dat homini ſi
ne ſollicitudine animā nobiliorem eſca: ⁊
corpus nobilius veſtimēto. ergo non ſint
ſolliciti de eſca vel veſtimento: ⁊ per cōſe
quens de alijs temporalibus indebite.
❡ De iſta ratione primo ponit cōcluſio
nem. Secundo rationis confirmatōeȝ ibi.
Nōne anima plus eſt q̄ȝ eſca ⁊c. ❡ Scié
dum eſt autem ꝙ quādo dicitur nolite ſo
liciti eſſe ⁊c. non excludiᷓ ſollicitudo ďbi
ta: ſed ſuꝑflua. Unde Augu. de operibus
monachorū ait. cum dominus dicit. Noli
te ſollici. ⁊c. non h̄ dicit vt iſta non pcuré

tur quantū neceſſitatis eſt. vnde honeſte
poterunt ſuſtentari ſed vt iſta nō intueā
tur ⁊ ꝓpter iſta faciant quicqd in euāge
lij ꝑdicatione non facere iubenᷓ. ❡ Quā
tum ad tertiaȝ rationem que ſumiᷓ ab ali
mento ſenſibiliū dicit. Reſpicite volatlia
celi ⁊c. Et ratio eſt tal'. Ille dñs qui proui
det in neceſſarijs ſine ipſorū ſollicitudine
creaturis vilioribus multo magis ꝓuide
bit nobilioribus. Sed dominus ſine ipoꝝ
ſollicitudine ꝓuidet volatilibꝰ ignobilio
ribus hoibus: quia irratiōabilibus ergo
prouidebit hoibus ſine ipſorum nimia ⁊
indebita ſollicitudine. ❡ De iſta ratione
primo ponit minorem. 2º minoris ꝓbatō
ně ibi. nōne vos magis eſtis ⁊c. ❡ Scié
dum eſt aūt loquendo ſpiritualr̄ ꝙ ꝑ iſta
volatlia intelligi poſſunt cōtemplati ho
mines: qui inſtar auium volant per conté
platioeȝ ad alta ſpretis terrenis. Inter
quos primū gradum poſt xp̄m tenuerūt
apl'i qui dimiſerūt oia ⁊ ſecuti ſunt xp̄m.
iuxta illud Mat. 19. Ecce reliqmus oia ⁊
ſecuti ſumus te. ⁊ poſtea ceteri ſancti.
❡ Iſtos aūt ſanctos ⁊ deuotos viros ďs
paſcit ſine ipſorū magna ſollicitudine: dū
ſe ponūt ad contēplanď paſſionem xp̄i ⁊
gloriam ꝑadiſi. ❡ Hoc auteȝ fuit figura
tum. 3. Re. 17. Ubi dicitur ſententialr̄ ꝙ cū
elyas eſſet in ſamaria dixit ſibi dñs: rece
de hinc ⁊ vade cōtra orientem: ⁊ abſcōde
re in torrente carith q eſt circa iordaneȝ
⁊ ibi de torrente bibes: coruiſqȝ ꝑcepi vt
paſcant te ibi. Abijt ergo ⁊ fecᷓ iuxta ver
bum domini ⁊ corui ferebant ei panem ⁊
carnes mane ⁊ veſpere: ⁊ bibit de torren
te. ❡ Ubi ſciendum ꝙ per elyam ſtātem
in ſamaria que vno modo interpretaᷓ la
na intelligi poteſt homo adhuc deditus
terrenis diuitijs ſignificatis per lanam:
quia ſicut de lana fit operimentū: ita mun
dani ornant ſe diuitijs. ❡ Huic autem
dicitur a ďo ꝙ inde recedat diuitias ⁊ vi
tia dimittēdo. iuxta illud prouer. 3. Time

dominū ⁊ recede a malo. quo aūt debeat
ire: audi qd ſequiᷓ. Uade inqt circa orien
tem. ſ. diſponēdo ſe ad recipiēdam grām
per opera virtuoſa. ❡ Uir autem vadēs
ad orientem ſtare debeat audi qd ſequiᷓ
Abſcōdere in torrente carith q eſt circa
iordanem. ❡ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtum tor
rentem intelli pōt torrēs ſanguinis xp̄i:
qui ſignāter dr̄ carith q iterpretaᷓ occur
rens ſignū: qui xp̄s fuit vt ſignū eleuatꝰ
in cruce. iuxta illud Is. 55. Erit dñs noia
tus i ſignū eternū ꝙ nō auferetᷓ. ❡ Qua
liter autem deus ſic hominem cōtemplā
tem ſuſtentet: audi quid ſequitur. Nam
dicitur ꝙ per coruos deus mittebat elye
panem ⁊ carnes mane ⁊ veſpere. i. per to
tum tempus vite hominis: vt ſic fiat ve
ſpere ⁊ mane dies vnus. geñ. i. Per pa
nem vero ⁊ carnes cibantes hominem
corporaliter intelligi poſſunt duo in xp̄o
que debent hominem mentaliter ſatiare
ſ. humanitas ſignificata per panem: ⁊ di
uinitas ſignificata per carnes. Nam licet
panis ſit ſapidus: tamen carnes ſunt ſa
pidiores. Sic licet conſideratio humani
tatis in Chriſto ſit dulcis: tamen conſide
ratio diuinitatis magis eſt ſapida.
❡ Quantum ad quartam rationem qui
ſumitur a parte augmētabiliū dicit. quis
autem veſtrum ⁊c. Et eſt ratio tal'. Ille q
propter ſuā curam non pōt aliquid acqui
rere niſi mediāte ꝓuidentia diuina nō dȝ
eſſe ſollicitus de tēporalibꝰ. Sed homo ē
huiuſmodi. Ergo. Sed magis dȝ ſpare de
diuina ꝓuidentia. ❡ Quantū ad quintaȝ
rationeȝ q ſumiᷓ ex pte vegetabiliū tegu
mento dicit. Et de veſtimento qd ſolliciti
eſtis? Et rō pōt formari vt 3ᵃ vbi ſupra.
❡ Sciendū eſt aūt circa rationem iſtam
in qua fit mentio ď lilijs: ꝙ loquēdo ſpūa
liter ꝑ lilia poſſunt itelligi viri ſancti du
centes vitam actiuā. Nam ſicᷓ liliū habet
cādorē ⁊ odoreȝ: ⁊ quāto pl's pungiᷓ: tāto
[illegible] redolet. ſic viri ſci actiui ſunt candidi

ꝑ puritatem intentõis. Sunt odoriferi ꝑ honeſtatẽ cõuerſationis:⁊ bone fame diffuſionis: Quãto etiam pl'9 pungit mũdanis afflictõibus inſtar ſpinarũ lacerantiũ flores lilij tanto ꝑ pacientiã deo ⁊ ꝓximo reddunt ſuauitatẽ odoris. ¶ Et ideo cõfortat iſtos viros actiuos dñs. Eccli. 39. d. Florete flores: quaſi liliũ date odorẽ:⁊ frondite in grãm. ¶ Quantũ ad ſextam rationẽ que ſumit a detrimẽto areſcẽtiũ. dicit. Si aũt fenũ ⁊c. Et rõ eſt tal'. Si de q̃ minus videt in eſſe ⁊ i eſt: ergo ⁊ de quo magis. Sꝫ minus videt ꝙ ds hẽat curã de rebus corruptibilib9 ⁊ parũ valentib9 ſic fenum ꝙ hodie ẽ ⁊ cras nõ erit ſed cõburet:⁊ cum hẽat curam d̃ ipo: q: eum veſtit pulchris floribus. Ergo m'lto magis habebit curã de incorruptibilib9 ⁊ plus valentib9: cuiuſmodi ſunt hoies: qui quãtum ad animã ſunt incorruptibl'es:⁊ facti ad ymaginẽ ſuam. De iſta ratõe ponit ſolum virtutem medij. d. Si aũt fenũ ꝙ eſt ho. ⁊c. ¶ Sciendum eſt ãt loquẽdo ſpiritualiter ꝙ ꝑ iſtud fenũ intelligi poſſunt hoies peccatores: q inſtar feni ſunt aridi ſine humore grẽ: animã irrigantis:⁊ ſicut fenum ẽ hodie:⁊ cras in clibanũ mittitur ⁊ cõburitur. ſic peccatores hodie ſunt:⁊ cras. i. bui tẽpore moriunt ⁊ tradunt in inferno ignibus cremãdi. Unde de ipſis dici poteſt illud eccli. 10. Hodie eſt rex ⁊ cras morief: cum autem morief homo hereditabit ſerpentes ⁊ beſtias ⁊ vermes. Et ideo dicitur. i. Machi. 2. Ne timueritꝭ quia gloria eius ſtercus ⁊ vermis eſt hodie extollit ⁊ cras non inuenief: quia conuerſus eſt in terram ſuam:⁊ cogitatio ei9 perijt. Et ideo dicit ps. Noli emulari in malignãtibus neqꝫ zelaueris homines facientes iniquitatẽ: q^m tanq̃ꝫ fenũ velociter areſcẽt:⁊ quẽadmod̃ olera herbarũ cito decident. ¶ Q^m ad aliam rationem que ſumit a cõſuetudine gentiliũ dic̃. Nolite ergo ſoliciti ⁊c. Et ratio ẽ tal'. In conſiderando d̃ diuina ꝓuidentia:⁊ in ſollicitudine rerum tẽporalium: dꝫ eſſe dr̃ia inter fideles ⁊ ĩfideles. Sꝫ infideles nõ confidẽtes de diuina ꝓuidentia: ſunt ſolliciti de rebus tẽporalibus. Ergo xp̃iani qui ſunt fideles debẽt cõſidere dr̃ diuina ꝓuidentia:⁊ nõ nimis eſſe ſolliciti de tẽporalib9: alias fideles ab infidelibus nõ differrẽt. ¶ In iſta ratiõe primo ponit ꝯcluſionẽ: 2° minorem ibi h̃ enim oĩa ⁊c. ¶ Q^m ad grãꝫ que ſumit a cognitõe defectuũ dic̃. Scit ei pr̃ vr̃ ⁊c. Et eſt ratõ tal'. Bon9 ⁊ pius pr̃ cognoſcẽs idigentiã filij ſine ſua ſollicitudine ſubuẽit ſibi in neceſſarijs. De9 eſt bõus ⁊ pius pr̃ omniũ hoium:⁊ ſcit ꝙ de iſtis tẽporalibus indigent. Igitur eis ſubuẽit ſine ipſorum nimia ſollicitudine. ¶ De iſta ratiõe: ſolum ponit minorem d. Scit enim pr̃ vr̃ ⁊c. Ubi Criſo. Non dixit ſcit de9: ſed pr̃ vr̃ vt eos in maiorem ſpẽ ducat. Et ſic pꝫ quomodo multis ratõnibus: xp̃s hoies retrahit a nimia ſolicitudine ⁊ cura mũdanorꝫ.

Secunda pars.

Equit. Querite ergo primũ regnũ dei ⁊c. Ubi tangit ſaluifice cõcluſionis illationem ꝑ ꝙ xp̃s nos induc̃ ad amorem eternorꝫ: ꝙ probat exceſſiua promiſſio. Ubi ſciendum ꝙ xp̃s ſciens ꝙ homines nõ poſſunt in h̃ mũdo viuere ſine rebus tẽporalibus neceſſarijs ad vitam humanã. lꝫ creati ſint principaliter ꝓpter regnum eternũ. ſic bonus magiſter ⁊ pr̃ eos inſtruit quid ſit querẽdũ principal'r: quia regnũ dĩ: ad cui9 ingſitionẽ ſequit poſtmod̃ coll'o terrenorꝫ. ¶ Secundũ h̃ igit in pte iſta duo poſſum9 conſiderare. ſ. Hoĩs ſedulitatẽ vtilia inueſtigantẽ. Dei liberalitatẽ neceſſaria largiẽtem ibi. Et h̃ oĩa addicient vob̃. ¶ Quãtũ ad primũ dicit. Querite ergo ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ quãdo homo intẽdit aliquẽ finẽ ad quem nõ venit niſi ꝑ medium: lꝫ finis ſit prior in intentõe: tamẽ mediũ finẽ via

oportet ꝙ ſit ṗus in executiõe. Quia igit regnũ celorꝫ eſt finis hois: opera ãt bona ſunt via ꝑueniendi ad ipm̃. Idcirco xp̃s nõ ſolum oñdit qd vt finem debeam9 inquirere. ſed ẽt viam ⁊ mediũ veniẽdi ad finẽ: q̃ quidẽ via ẽ iuſticia: ꝑ q̃ꝫ: tanq̃ꝫ ꝑ generalem virtutẽ intelligunt oĩa opera virtuoſa. ¶ Sciendũ eſt ãt qñ dicit primum querite regnũ dei: ꝙ iſtd̃ primũ: ſignificat principalitatẽ:⁊ ideo nõ excludit oẽꝫ aliã inquiſitiõem neceſſariorꝫ. Ubi ſciendũ ꝙ homo nõ põt viuere ſine neceſſarijs:⁊ iõ qrere neceſſaria modo debito nõ eſt ꝓhibitum. tñ ſcd̃m Augu. de ſermone dñi in monte. Iſta ꝓp ſe queri nõ debẽt: ita ꝙ ipſa ſit finis ſed debẽt queri ꝓp aliũ finẽ. vt ꝓp regnum celorũ: ita ꝙ regnum celorum ſit ſemꝑ prius in intentõe:⁊ ꝓp ipm̃ alia querant lꝫ alia priora ſint in executõe q: pri9 homo indiget neceſſarijs in h̃ mũdo viuẽdo anteq̃ꝫ habeat regnũ celorũ. ¶ Q^m ad dei liberalitatẽ neceſſaria largientẽ dic̃. Et h̃ oĩa addicient vob̃. Ubi ſciendum ꝙ ꝓp inobedientiã ⁊ pcc̃m priorum ꝑentum: terra fuit facta ſteril'. iuxta illud ꝙ ds dixit ade. geñ. i. Quia audiſti inqt vocem vxoris tue:⁊ comediſti de ligno ex quo ꝑceperã tibi ne comederes: maledicta terra in oꝑe tuo. cũ operatus fueris eam: tunc nõ dabit fructũ ſuũ. Sꝫ ꝓp obedientiã ⁊ bona oꝑa efficit fructuoſa. iuxta ꝙ dixit Moy. ꝓpl'o dutero. 28. Si audieris vocem dñi dei tui vt facias ⁊ cuſtodias omnia eius mãdata que ego precipio tibi hodie habũdare te faciet dominus in oibus bonis. ¶ Qui ergo vl't vt nõ deficiãt ſibi neceſſaria: querat iuſticiam ⁊ faciat opera virtuoſa: q: iuxta illd̃ ps. Iunior fui ⁊ enim ſenui ⁊ nõ vidi iuſtum derelictũ: nec ſemen eius querẽs panem. ¶ Sciendũ eſt igitur ꝙ ſignãter dicitur addicient:⁊ nõ dabunt: ad deſignãd̃ ꝙ aliud eſt ꝙ principal'r datur. ſ. regnum celorꝫ. aliud eſt ꝙ ſupadditur. ſ. res tẽporales. Sciendũ eſt aũt circa ptem iſtã in qua ſit mẽtio de regno ꝙ ẽ querẽdum: ꝙ quantũ ad pñs ſpectat duplex ẽ regnũ ſ. mũdanũ ⁊ celeſte. Regnũ mundanũ nõ eſt querẽdum. q: non ẽ ſtabile ſed trãſitorium. iuxta illud eccli. 10. Regnũ a gente in gentẽ trãſfertur ꝓp iniuſtitias ⁊ iniurias ⁊ contumelias:⁊ diuerſos dolos. ¶ Regnũ vo celeſte ẽ querend̃: q: firmũ ⁊ ſtabile. q: iſtud ẽ regnũ dĩ: de quo dicit dañ. 4. Poteſtas ei9 ptãs ſempiterna ⁊ ptãs in generatõe ⁊ generatõem. Propt ꝙ dicebat ps. Regnũ tuũ regnum oium ſeculorũ:⁊ dominatio tua in omni generatione ⁊ generatõem. ¶ Qual'r aũt iſtud regnũ debeat petere:⁊ qd i ipo velle hr̃e. fuit nob̃ figuratũ Mat. 2. Ubi ſnial'r dr̃ ꝙ mr̃ filiorũ zebedei cũ filijs ſuis acceſſit ad xp̃m orãs ⁊ petẽs aliqd ab eo q̃ꝫ petitionem extraxit. d. Dic vt ſedeãt duo filij mei: vn9 ad dextrã tuã ⁊ alius ad ſiniſtrã tuã i regno tuo. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ iſtã mr̃ẽ filiorꝫ zebedei: itelligi põt qlibꝫ fidel'. Per duos ãt filios intelligi poſſunt due ptes ꝑncipales q̃ ſt in hoie. ſ. corp9:⁊ aĩa. Per dextrã aũt xp̃i: itelli põt diuinitas. ⁊ ꝑ ſiniſtrã humãitas: q: ſic ps dextera ẽ dignior ſiniſtra: ita diuinitas i infinitũ excedit hũanitatẽ. ¶ Dꝫ igit hõ inſtar mulieris reuerẽter petere ꝙ vn9 filiorꝫ. ſ. aĩa: ſit a dextris cõtẽplando diuinitatẽ alius i. corpus ſit a ſiniſtris cognoſcẽdo hũanitatem in regno ſuo. i. in gl'a ꝑadiſi. ¶ Sꝫ tñ aduerte ꝙ xp̃s rñdit petẽtibus. neſcitꝭ inqt quid petatis: poteſtis bibere calicẽ quẽ ego bibitur9 ſũ. q. d. Si ad regnũ meum vl'tis aſcẽdere ⁊ effici illi9 pricipes: oꝫ nos ad ipꝫ ꝓuenire: nõ cũ carnalib9 ⁊ mũdanis delitijs: ſꝫ ꝑ paſſiones: afflictões:⁊ tribulatões: auſteritatẽ:⁊ penitentiã: q̃ nomine calicis deſignant. iuxta illd̃ apoſtoli. act. 4. Quoniã per multas tribulationes oportet nos intrare regnum dei. Ad quod ⁊c.

¶ Dñica.xv.poſt peñt.Eua.lvi.

Ibat yhs i ciuitaté q̃ vocatur naym ⁊c.Luc.7°.Cõdictio hoĩs benigni ⁊ pij eſt vt qñ videt aliqué afflictũ ⁊ tribulatũ non ſolũ ſibi cõpareat cordial'r:ſed ẽt ſi põt ſubueniat in operibꝰ ſuam miſeriaʒ ſubleuãdo.Vñ ad iſtam pietatem admonet apl's diſcipuluʒ ſuũ tymoteũ.i.ty.4.Exerce inq̃t te ipſuʒ ad pietatem.Nã corporal' exercitatio ad modicũ eſt vtl'is:pietas aũt ad oĩa vtl'is eſt:pmiſſionem hñs vite q̃ nunc é futur.

¶ Eſt aũt ratiõale ⁊ cõueniens vt hõ qñ recip̃ aliquod beneficiũ de quo gaudet:cõferenti regratieť:ne poſſit ſceleris vt ingratus rep̃hendi.vt ſic poſſit dici de ip̃o illud Iſ.51.Gaudiũ ⁊ leticia inuenieť in ea ⁊ gratiaꝝ actio ⁊ vox laudis. ¶ Xp̃s igiť benignꝰ pr̃ ⁊ pius:videns humanũ genꝰ poſitũ in afflictõibus peccatoꝝ:ipiꝰ miſereť cõpatiens:⁊ auxiliũ preſtans:iuxta illud 2°.pal'.3°.Pius enim ⁊ clemẽs eſt dñs ds nr̃ ⁊ nõ auertet faciẽ ſuã a nobĩs ſi reuerſi fueritis ad eũ.Quia vero genꝰ humanũ recipiens beneficiũ:ad actiones gratiaꝝ mlt'pliciter obligať. Idcirco dʒ ipſuʒ benedicere ⁊ laudare.exẽplo illius ſamaritãi leproſi a xp̃o mũdati.de quo dicitur Luc.17.Unus aũt ex eis ⁊c.Et h̃ eſt ꝙ nob̃ inuitur in euãgelio hodierno.In quo beatus Luc.5.tangit.videlʒ.

Bonitaté aſſiſtenté propinquus.
Calamitaté affligenté amarius.
Pietaté inclinãtem benignꝰ.
Ptãtem operãtem celerius.
Cellebritaté extollẽtem iocũdius.

¶ Primũ probat xp̃i preſentia corporalis.Secundũ pueri carentia animal'.Tertium dei clemẽtia fraternal'.Quartuʒ di efficatia virtualis.Quintũ popl'i leticia generalis.¶ Primũ in princi.Secundũ ibi.Cum aũt appropinquaret ⁊c.Tertiuʒ ibi.Quã cum vidiſſʒ ⁊c.Quartũ ibi.Et acceſſit ⁊c.Quintũ ibi.Accepit autem oẽs timor ⁊c.

Prima pars.introductio.

Quantũ ad primũ.Ubi tãgit ⁊c.dicit. Ibat yhs in ciuitateʒ ⁊c.Ubi ſciendũ ꝙ xp̃s:qñ corporaliter erat in mũdo mlt'a faciebat miracula:⁊ i via veritatis:hoĩes inſtruebat:⁊ iõ multitudo populi ip̃m ſequebať.¶ Vñ i hac pte duo poſſumꝰ ꝯſiderare.ſ.

Xp̃i ſedulitaté in viſitãdo.
Populi ſocietaté in cõmitando.

¶ Quãtũ ad primũ dicit.Ibat yhs i ciuitatem ⁊c.Ubi ſciendũ ꝙ yſaias ſpũ ꝓphico cognoſcẽs calamitateʒ hũani generis eſſe in tenebris peccatoꝝ:ipſum cõfortabat p̃dicens aduentũ xp̃i Iſ.19.d.Populus q̃ habitabat in tenebris vidit luceʒ magnã habitãtibus i regiõe vmbre mortis: lux orta eſt eis.Que q̃dem ꝓphia tũc fuit cõpleta qñ xp̃s venit in munduʒ ⁊ p̃dicauit in partibus gallilee de qua regione erat Naym: ſ̃o miliario montis tabor ad q̃ʒ hic xp̃s dr̃ iuiſſe.¶ Quantũ ad ſecundũ ſ.ppl'i ſocietateʒ dicit.Et ibant cũ eo diſcipuli eius ⁊c.Ubi ſciendum ꝙ inter iſtos qui xp̃m cõmittabanť:aliq̃ erãt familiariores ſic diſcipuli: aliqui minus familiares ⁊ non ita perfecti:ſic turba.Uadens igitur xp̃s in ciuitatem Naym ſecunduʒ Bedam ibat cum eo cõmitiua vt quia facturus erat miraculum reſuſcitãdo mortuũ:ſequens multitudo teſtimoniũ perhiberet.¶ Sciendum eſt autem loquendo ſpiritual'r ꝙ per ciuitatem Naym que interpretať motus ſiue cõmotio: intelligiť iſte mundus:i quo inſtar ciuitatis que dicitur ciuiuʒ vnitas deberet eſſe pax exterior:⁊ cõcordia animoꝝ:tamen i ipſo ſunt cõmotiones ⁊ motus per diuerſas diſcenſiones ⁊ guerras ⁊ multitudinẽ vicioꝝ. Cuius ciuitatis cõdictiões deſcribit ps. d.Uidi iniquitaté ⁊ cõtradictionem in ciuitate:die ac nocte circõdabat eam ſuper

muros eiꝰ iniquitas: ⁊ labor i medio eiꝰ ⁊ iniuſticia:⁊ nõ defec̃ d̃ plateis eius vſura ⁊ dolus.Ubi conſidera.6.Malas condictiones.ſ.

Malignitateʒ i odiendo.
Animoſitaté in perſequẽdo.
Anxietatem i viuendo.
Peruerſitaté i detinendo.
Rapacitaté in vſurpando.
Infidelitatem i decipiendo.

¶ Primo dico ꝙ i iſto mundo cõſiderare potes malignitaté i odiendo ⁊ h̃ notatur ſub noie iniquitatꝭ.Nam hoĩes iniqui ſemp bonos odiũt:⁊ eis inimicanť.iuxta ꝙ figuratiue dr̃ geñ.37.de fratribus Ioſeph ꝙ vidẽtes fratres eius:ꝙ a pr̃e pre cũctis amareť:oderant eũ nec poterãt q̃c q̃ʒ ei pacifice loq.Nam ſcðm Criſo.zelãt manſuetũ inuidi modeſtũ ſupbi.probum i probi:miteʒ tumidi inimica emulatõe lacelcũt.de iſtis dr̃ Iſ.59.Opus iniquitatꝭ in manibꝰ eoꝝ pedes eorũ ad malum currunt ⁊ feſtinãt vt effundant ſanguinem innocentem.nõ aduertẽtes cominationem eis factã a dño Iſ.1.d.Ue gẽti peccatrici populo graui iniq̃tate:ſemini neq̃ʒ. filijs ſceleratis. Nã iuxta illud ps. oẽs tales: ſubito defecerũt: perierunt ꝓpter iniquitatem ſuã. ¶ 2° cõſidera aĩoſitatem i perſequẽdo.Et h̃ notatur i noĩe ꝯtradictõis.Naʒ ſcðm Aug.In ſcripturis diuinis fratres kariſſimi:bonos ⁊ iuſtos viros: pſecutõem malorũ ſemp ſuſtinuiſſe cognoſcimus.¶ 3° cõſidera anxietatem i uiuẽdo.Et h̃ notatur i noĩe laboris.Nam hoĩes i h̃ mundo viuentes i diuerſis anxietatibꝰ magis deberẽt eligere trãſire ad eternã regem:q̃ʒ i h̃ mundo cum tantis aduerſitatibus anxie icitare. exẽplo apoſtoli.d.phi.1.Cupio diſſolui ⁊ eſſe cuʒ xp̃o.pp ꝙ dicebat ille ſanctus tobias.tob.3.Dñe ſecundum voluntaté tuã fac mecũ miaʒ ⁊ p̃cipe in pace recipi ſpiritũ meum:expedit eni mihi mori magis q̃ʒ viuere.¶ 4° cõſidera peruerſitatem i detinẽdo.Et h̃ notať in noĩe iniuſticie.Nã cũ virtꝰ iuſticie ſit i reddẽdo vnicuiq̃ʒ ꝙ ſuũ é.ſ.do reuerẽtiã: ꝓximo bẽiuolẽtiã :⁊ ſibi inocẽtiã:mlti ſunt iſta detinẽtes.Nam ⁊ dñ contẽnunt:ꝓximũ odiunt:a ſe ipſos poluũt.de q̃bus cõminãdo dic̃ apoſtolus.Ro.i.Reuelabať enim ira dei d̃ celo ſuper oẽm inſipienteʒ ⁊ iniuſticiã hoĩum eorum q veritatem di ⁊ iuſticiã detinẽt.¶ Quinto potes ꝯſiderare rapacitaté in vſurpãdo.Et h̃ notať i noĩe vſur.Naʒ hoĩes auari ⁊ vſurarij oĩa q̃ poſſunt rapiũt ⁊ vſurpãt vt ſic figurari poſſint p filios iſrl' d̃ q̃bꝰ dixit dñs Ioſ.7°.Filij aũt iſrl' p̃uaricati ſunt mandatũ ⁊ vſurpauerũt de anathemate.De quolibʒ tali loquiť dñs eze.22.Uſurã inquit ⁊ ſup̃habundantiã accepiſti ⁊ auare ſup̃ proximos tuos calũniabaris.Cum tñ p̃ceptuʒ ſit deutero.23.Non fenerabis fratri tuo ad vſuram pecuniã nec fruges: nec aliq̃ʒ aliam rem.¶ Sexto potes ꝯſiderare infidelitatem i decipiendo:⁊ h̃ notatur i noĩe doli.Nam hoĩes infideles ⁊ doloſi ſemper conanť alios decip̃e ſub verb̃ palleatis portantes veneņuʒ deceptionis.de q̃bus prouer.ij.Simulator ore decip̃ amĩcum ſuũ.Unde Ie.6.A propheta vſq̃ʒ ad ſacerdotem:omnes faciunt dolum.Nam tam illi qui debent alios inſtruere ſignificati per prophetas:quaʒ qui debent ſuo bono exemplo alios dirigere ſignificati per ſacerdotes:omnes deceptiões inquirunt.¶ Unde tales poſſunt figurari per Ioab:de quo ſententialiter dicitur.2.Re.3.ꝙ Ioab abduxit abner ad medium porte vt loqueretur ei in dolo ⁊ percuſſit euʒ ibi in ⁊ mortuus eſt. Sic re vera multi ſunt proditores qui ſemper malum proximi ſui machinantur. ¶ Iſte ſex male condictiones poſſunt figurari per illos ſex viros quos vidit Ezechiel.Ezechielis.9.Ubi ſentialiter dicitur ꝙ vidit.6.viros quoꝝ q̃libet habebat

interitus in manu ſua q miſſi erant vt in
terficerent habitatores ciuitatis.ierᵐ ſu
p quos thau ñ inueniret impſſū.¶ Ubi
ſciendū ꝙ p iſtam ciuitatē ierᵐ intelligi
pōt totus mundus in quo deberet eſſe
pax ꝛ cōcordia:tñ in eo nec pax nec ꝯcor
dia reperit̄.Ut ſic merito dicere poſſimꝰ
illud Je.14.Expectauimꝰ pacem ꝛ nō eſt
bonū tempus curatiōis ꝛ ecce turbatio.
¶ Per iſtos āt.6.viros itelligi poſſunt
6.maledictōes q̄ in mūdo ſunt:que ſignā
ter dicunt̄ hr̄e in manibꝰ vaſa interitus:
q2 ipſe ſpiritualr̄ interficiūt hoies.Nam
iuxta illud apoſtoli.ro.1. Qui talia agūt
digni ſunt morte.¶ Sȝ tñ aduerte quos
interficiūt:quia nō habentes ſignū thau.
Ubi ſciendū ꝙ p thau.ꝙ hȝ figuram triā
gularem:intelligi pōt vera penitētia que
hȝ tres ptes.ſ.cōtritionem cōfeſſionē ꝛ
ſatiſfactōem.Qui igit̄ ſunt in vera pnia
a ſupradictis vitijs nō ledunt̄.qui aūt nō
ab ipſis interficiunt̄. ¶ Sciendū eſt aūt
ꝙ hō virtuoſus:iſtā ciuitatem.i.mūdum
cū ſuis vitijs habitare nō dȝ:ſed fortiter
expugnare:ꝛ ipſaȝ funditus extirpare.vt
ſic de ipſa dicat̄ illō Jſ.24.Attrita ē ciui
tas vanitatis.Nā iſte mūdus ciuitas va
nitatis pōt dici:q2 ibi totuȝ ē vanū.iuxta
illud eccli.1.Uidi cuncta que fiunt ſub ſo
le:ꝛ ecce vniuerſa vanitas ꝛ afflictio ſpūs.
q̄ tunc attrita dr̄ :qñ deſpicit̄ cū ſuis vi
tijs:ꝙ qlibet virtoſus dȝ facere . ¶ Hoc
āt fuit nob̄ figuratū Joſ.6.Ubi ſnialr̄ dr̄
ꝙ cū ciuitas ierico eſſet rebellꝰ Joſ.ꝛ po
p̄lo iſrlitico ꝙ dn̄s dixit ſibi ꝙ iret ad ex
pugnādum ciuitatem.Modus aūt expu
gnādi fuit ꝙ ſacerdotes hēbant.7.bucci
nas ꝛ.7.vicibꝰ circuiert̄ ciuitatē:ꝛ rubis
clangere:ꝛ in 7ᵒ pplꝰs vociferet̄:ꝛ ſic mu
ri corruerēt:ꝙ ꝛ factum eſt.de qua dixit
Joſ.Sit ciuitas h̄ anathma:ꝛ oīa q̄ in ea
ſunt dn̄o ꝛ maledictꝰ videt̄ qui ſuſcitaue
rit ꝛ hedificauerit ciuitatē ierico.¶ Ubi
ſciendum ꝙ p Joſ.ꝛ pplm iſrliticū intel

ligitur totum genus humanū : ꝛ ſpāliter
pplꝰs xp̄ianus qui dȝ deum in p̄ſenti vide
re per fidē p ciuitatem āt ierico q̄ interpre
tatur luna intellr̄ mundus q inſtar lune
ſemp eſt mutabil:ꝛ p conſequēs defectus
ſus . Un̄.1.cor.7.Preterijt figura huius
mundi . ¶ Jſta ciuitas.i.mundus dr̄ re
bellꝰ Joſ.1.xᵒ dum ad cōtraria q̄ vlt xp̄s
inclinat ꝛ pplo iſrlitico q2 dn̄s aliq̄li pla
cibilitate hoibus huius mūdi eos alic̄.vt
ipm ſequant̄.dn̄tes tales.illud ſapᶜ.2.Ue
nite ꝛ fruamur bonis q̄ ſt ꝛ vtamur crea
tura:tanq̄ȝ in iuuētute celleriter ꝛ vino p̄
tioſo ꝛ vnguētis nos ipleamus:ꝛ nō pte
reat nos flos tēporis:coronemus nos ro
ſis añ q̄ȝ marceſcāt.Et ſic verificat̄ illud
Jo.5.Mundus totus in maligno poſitꝰ
eſt.¶ Sed lȝ ſic mundus alliciat:tñ ipm
debemꝰ expugnare.Un̄ ro.12.Nolite con
formari huic ſclꝰo ſed renouamini i nouita
te ſenſus vr̄i vt probetis q̄ ſit volūtas dī
bona beneplacēs ꝛ pfecta.ꝛ tūc.ſ.1.cor.7ᵒ
vtunt̄ h̄ mūdo tanq̄ȝ nō vtant̄ . ¶ Quis
aūt ſit modus pugnādi:audi qd dr̄ . Naȝ
ſacerdotes debāt hr̄e buccinas ꝛ ſepties
circuire : ꝛ pplꝰs ſeptima vice vociferari.
Ubi ſciendū ꝙ p.7.buccinas intelligunt̄
7.virtutes.ſ.prudētia.temperātia:fortitu
do ꝛ iuſticia fides ſpes:ꝛ caritas:iſtis vir
tutibus dȝ armari q vult cōtra mundum
pugnare.Quibꝰ armis nos admonet ar
mari aplꝰs.2.cor.6.d.Jn oībꝰ exhibeamꝰ
nos metipos ſic dei miniſtros in mlta pa
cientia in ieiunijs in caſtitate in ſcientia
in longanimitate.in caritate nō ficta:in v̄
bo veritatis ꝛ virtute dī p arma iuſticie
a dextris ꝛ a ſiniſtris.¶ Ubi cōſidero in
ſcientia virtutē prudētie.Jn ieiunijs ꝛ ca
ſtitate virtutem tēperantie.Jn paciencia
ꝛ virtute:virtutem fortitudinis ꝛ cōſtan
tie.Jn carnis iuſticie:ipam iuſticiā.Jn v̄
bo veritatis virtutē fidei.Jn longanimi
tate virtuteȝ ſpei.Jn caritate nō ficta:vir
tutem caritatis q̄ eſt omniū complectiua.

¶ Jſte ſeptēnarius virtutū fuit nob̄ figu
ratus p .7. lucernas poſitas ſup candela
brum vnum.de qbus dr̄ numeri.8.ꝙ po
ſuit aaron.7.Lucernas ſup cādelabrū vt
p̄ceperat dn̄s Moy.¶ Ubi ſcienduȝ ꝙ
p aaron q interpretat̄ mōs fortis intellr̄
qlibet homo q inſtar montis dȝ per con
tēplationem ellenari in altū ꝛ eſſe fortis
in opibus virtuoſis.Per Moy.q inter
pretat̄ aſſumptus de aquis intellr̄ xp̄s q
fuit ab appetitu mundanaꝝ cupidinū to
taliter ellenatꝰ.Huic inquantū homo p̄ce
pit deus pr̄ vt hoibus p̄dicaret ꝙ ſup cā
delabrū.i.ſup ſe ipſuȝ.7.Lucernas pōeret
i.7.virtutes ſuptus noīatas.¶ Signant
autē dr̄ ꝙ cū iſtis.7.Lucernis debebāt ſe
ptes circuire:ad deſignandū ꝙ homo in
iſtis virtutibus nō dȝ ociari. ¶ Non va
cat āt a miſterio ꝙ dr̄ ꝙ pplꝰs vice ſeptia
ꝛ nō ante clamaſſe:vt det̄ nob̄ intelligi ꝙ
qui vlt deum digne laudare:dȝ h̄ facere
poſt virtute caritatis q̄ eſt ſeptia virtꝰ ꝛ
nō ante.q2 iuxta illud eccli.15.Non ē ſpō
ſa laus i ore pccōris:ꝛ iō dȝ eē in gr̄a cari
tatis p q̄ȝ expellit̄ pccm̄ mortale.ꝛ tūc di
gne dr̄e poterit cū p̄s.Circuiui ꝛ imola
ui i tabernaclo eiꝰ hoſtiā vociferatōis:cā
tabo ꝛ pſalmū dicā dn̄o. Et tūc muri ieri
co.i.blādicie mūdi corruēt ꝛ hēbit victo
riā . Un̄ dr̄ leuit̄.16. Perſeqmini inicos
vr̄os ꝛ corruēt corā vob̄.¶ Cōſidera āt
p̄dicatōnē Joſ.ꝯ ierico.ſit inqt ciuitas h̄
anathma ꝛc.Nā iſte mūdꝰ cū oibus rebꝰ
mūdāis:anathᵃ dn̄o dr̄:q2 oīa mūdana ex
cōicata ſt a dn̄o vt dī ipis amplíꝰ hō ñ re
cipiat q̄ȝ neceſſitas r̄qrit.¶ Cōſidera ēt
imprecationē ſcāȝ hoibꝰ iſtꝭ dedītis.Male
dictꝰ inqt vir ꝛc.Nā re uera q ſpret o dō
pōit cor ſuū rebꝰ mūdāis:digne meret̄ a
dō maledici.iuxta illō Je.7ᵒ.Maledictꝰ
hō q ꝯfidit i hoie ꝛ ponit carneȝ brachiū
ſuū ꝛ a dn̄o recedit cor eiꝰ.¶ Modꝰ āt
eūdi p mūdū iſtū fuit nob̄ dn̄ſus i p̄s.vbi
dr̄,Aſcēſiōes i corde ſuo diſpoſuit i valle

lachrimaꝝ i loco quē poſuit ꝛ enim bn̄di
ctionē dabit legiſlator : ibūt dē virtute in
virtutē videbit̄ dō deoꝝ i ſyon.¶ Ubi p̄
mo cōſidera modū ꝯuenientē cū dic̄.aſcēſio
nes diſpoſuit i valle lachrimaꝝ.p vallē p
fundā itellr̄ ſtatꝰ hūiliatōis.p lachrimas
fletus ꝯtritiōis.Jſtū modū dedit nob̄ xp̄s
Mat.11.d.Diſcite a me q2 mitis ſuȝ ꝛ hu
milꝰ cordē.ꝛ ſic aſcēdere poſſumꝰ.q2 Luc.
14.Qui ſe hūiliat exaltabit̄ . Ut ſic hūili
tate p̄ via dicat cū p̄s. Lauabo p ſinglꝰas
noc.lectuȝ meū lachrimis ſtratū meū ri
gabo.¶ 2ᵒ ꝯſidera gr̄am adiuuāteȝ cū di
cit.bn̄dictionē dabit legiſlator.p q̄ȝ itellr̄
gr̄a nos adiuuās i opibꝰ bōis.q2 Jac̄.4.
Supbis dō reſiſtit hūilibꝰ aūt dat gr̄am.
¶ 3ᵒ ꝯſidera actū pficientē cū dic̄. Jbūt
dē virtute i virtutē.Nā hoies qbus dō de
dit ſuā gr̄am dȝ ſe virilr̄ exercere . iuxta
illud collꝰ.1ᵒ.Jn oī ope bono fructificātes
ꝛ creſcētes i ſcia dī in oī virtute ꝯfortati.
¶ 4ᵒ ꝯſidera glꝰaȝ ꝗetātē.cū dic̄.videbit̄
dō deoꝝ i ſyō.hoies q dū viuūt i hoc mū
do exercēt ſe vt ē:merent̄ deuȝ videre fa
cialr̄ i glꝰa.iuxta illō.1.Jo.3.Scimꝰ qᵐ cū
apparuerit ſilꝰes ei erimꝰ ꝛ videbimꝰ euȝ
ſicuti ē.¶ Jſti q ſic hūilr̄ petūt cū lachri
mis bn̄dictōem diuinā i h̄ mūdo p gr̄am:
vt viſionē clarā habeāt p glꝰam poſſunt ſi
gurari p aſam filiaȝ caleph.require ſupra
euaᵒ pte

Secunda pꝰ.

Equit̄.Cū āt appropinq̄ret por
te ciuitatꝭ ꝛc.Ubi tāgit clarita
tatē affligētem amariꝰ.ꝙ pbat
pueri carētia aialꝰ.Ubi ſciendū ꝙ mors ē
pēa pcci.Nā q2 primꝰ hō peccauit:iō i ge
nus hūanū p ipm nō ſolū pccm̄ intrauit:
ſed ēt pēa peccati.q2 iuxta illud.2.Re.14.
Oēs morimur ꝛ q̄ſi aq̄ dilabimur q̄ non
reuertunt̄.¶ Lȝ aūt mors ſic generalꝰ ſit
hoibꝰ q2 tñ affectꝰ carnalꝰ inclinat̄ ad pxi
mos:eſſe ñ pōt qn diſpliceat ſaltē q̄ȝrum
ad ſenſualitatē hoibus qñ ſibi cari ꝛ pxi
mi moriunt̄.iuxta illō ꝙ dixit dō de iona

tha mortuo.2.Re.1.Doleo inqt ſup amorē
mulieꝝ ſicut mater amat vnicū filiū:ita te
diligebā:⁊ idō cū iſta mulier vidua vnicū
hēret filiū:quē care diligebat:nō poterat
eſſe qn de ipſius morte grauiter triſtaret
vt ſic potuerit dicere illd Mat.26.triſtis
eſt aīa mea vſqꝫ ad mortē.¶Sciendū eſt
āt ꝙ q̄ꝫtum ad pñs ſpectat ꝙ triſtitia ex
duobꝰ pōt oriri.
Primo ex ſubtractiōe rei dilecte.
Secundo ex deficiente ꝯſolatione.
Naturale āt eſt ꝙ qñ hō videt aliquē de
ſolatū ꝙ ſibi ꝯpaſſionē oñdit:⁊ idō qꝛ iſta
mlier erat triſtis:pplꝰs ſibi ꝯpaciebat. Sꝫ
ħ igit i pte iſta.3ª poſſumus ꝯſiderare.ſ.
Rei dilecte ſubtractionē.
Cōſolationis defectionē.
Populi cōpaſſionem.
¶Quantū ad primū dicit.Cū aūt appro
pinquaret ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ qñ corpora
amicoꝝ de domibꝰ exportant:ſolēt ꝑpin
qui flere:qꝛ igit corpꝰ iſtiꝰ adoleſcentuli
portabat ad ſepulcrū:amici plorabāt. Ut
ſic potuerit dici illud Eze.27. Radet ſup
te caluitiū:⁊ accingent ciliciis:⁊ plorabūt
te in amaritudie aīe planctu amariſſimo.
¶Quantū ad ꝯſolatiōis defectionē dic.
filiꝰ vnicus ⁊c.vbi ſciendū ꝙ duo iter alia
ſunt q̄ ſolēt dolorē mřis de filio mortuo
ꝯſolari.ſ.qñ ſibi remanet aliꝰ filiꝰ:vel qñ
ſibi remanet maritꝰ de cuiꝰ pñtia ꝯſolat ⁊
de quo ſpat alios ꝓcreare. Quia igitur
iſta mulier niſi vnicū filiū nō hēbat quem
videbat defunctū:⁊ viꝝ non hēbat idō ſm
Grego.ſuberat ſibi materia lamentandi.
¶Quātū ad pplī ꝯpaſſionē dicit. Et tur
ba ciuitatꝪ multa cū illa.Ubi ſciendū ꝙ qꝛ
iſta mulier erat famoſa in ciuitate:hoies
ſibi compatiebant de filio mortuo:⁊ ideo
cum ipa ibat multitudo populi ⁊ diſpēſa
tōe diuina vt mlři teſtes eſſent tāti mira
culi.vñ xpo oñdēs corā multꝪ diuā ſapiēti
am ⁊ potētiā dicere pot illd ſap.8.Hēbo
pp hāc claritatē ad turbas:⁊ honorē apō
ſeniores:⁊ in multitudine videbor bonus
⁊ i bello fortꝪ. ¶Sciēdū eſt āt circa ptē
iſtaꝫ loquēdo ſpūalr ꝙ p iſtā ciuitatē itel
ligi pōt qlibꝫ hō in q̄ inſtar ciuitatꝪ in q̄
dꝫ eſſe ciuium vnitas:ſenſualitas dꝫ ſbici
⁊ vniri rōni. Per iſtam āt mlierē viduā
itellī pōt aīa exñs in pccō mortali:q̄ vidua
tur:qꝛ amittit xp̄m ſpōſum ſuū:vt ſic fit
Judith vidua filia merari. Judith.8. Nā
per Judith que interpretat confitens itel
ligit quilibꝫ xp̄ianus q xp̄m dꝫ firmit cō
fiteri:tamen multotiēs accidit ꝙ homo i
pccm̄ labit.⁊ ſic eius anima viduat:⁊ tūc
dr̄ filia merari:q interpretat amaritudo:
qꝛ tunc aīa amara efficit ⁊ diſplicibilꝰ dō.
Per filiū āt itellīntur opa bona q p tāto
mori dr̄:qꝛ in celeſti patria remunerari ñ
meretur.iuxta ꝙ dñs dic Eze.18. Si auer
terit ſe iuſtꝰ a iuſticia ſua ⁊ fecerit iniqui
tatem ſm omnes abhominatōnes ſuas
quas operari ſolet impius omnes
iuſticie ciꝰ non recordabunt:in ꝑuaricatō
ne q̄ preuaricatus ē.⁊ in pccō ſuo ꝙ pec
cauit in ipo morief. ¶Signanter āt dīr
opa filiꝰ vnicꝰ:qꝛ dū hō morit ⁊ exijt de
mundo:nihil ſecū portat niſi bōa opa vel
mala. Unde Apoc.14. Opa enim illorum
ſequunt illos.¶Per portas autē iſtius
citatꝪ intellīnt ſēs corpis p q̄s mītonēs i
gredit pccꝫ i aiaꝫ mortificās ipaꝫ:⁊ idō dīr
porte mortꝪ ⁊ feneſtř.iuxta illd Jeř.9.aſcē
dit mors p feneſtras vr̄as ingreſſa ē do
mos vr̄as.¶O pccō: miſerrime ꝯſidra
tria q̄ in ſe hꝫ hō exñs in gr̄a:⁊ tria ꝯīa
exñs in pccō ⁊ ptimeſce. Nā exñs in gr̄a
hꝫ āglōs ſocios:⁊ ipe nūcratꝰ ē colſio eccle
militantꝪ:vt ſic merito poſſit dr̄e dñs d ip
ſo illud Zach.8. Habitabo in meᵒ ierᵐ ⁊
vocabit ierᵐ ciuitas XitatꝪ ⁊ mōs dñi exer
cituū mōs ſāctificatꝰ. ¶Exñs ēt in gr̄a
dici pt dña ornata viro ſuo:qꝛ xp̄ꝫ hꝫ ſpō
ſū.vt ſic ſibi dici poſſit illd deuto.15 Dña
beris natōibꝰ plurimis:⁊ tui nēo dñabitur.
¶Dr̄ ēt exñs in gr̄a pnceps qꝛ lib ⁊ ſui

iuſ nlli ſbiectꝰ:vt ſic fit Joſeph. de q̄ geñ.
41. Erat Joſeph pnceps egypti. ¶Exñs
āt in pccō mortali amittit.
Cōſortiū gr̄oſum.
Spōſum amoroſum.
Dominium generoſum.
¶Pᵒ dico ꝙ hō pp pccm̄ amittit ꝯſorti
um gr̄oſum:⁊ ħ no.cū dr̄ qūo ſedet ſola ci
uitas plēa pplō.treñ.1. Nā hō qui erat in
gr̄a erat ſociatꝰ ab āgelꝪ:ꝯfortatꝰ ſcōꝝ au
xiliis:ſꝫ pp pccm̄ efficit ſolitariꝰ ab omni
bꝰ ðrelictꝰ:vt ſic d ipo dici poſſit illd trñ.
3. Sedebit ſolitariꝰ ⁊ tacebit:qꝛ leuabit ſe
ſup ſe. Nā qñ hō ꝯtēnendo diuina ꝑcepta
erigit ſe ꝫ dñm p ſupbiā:tūc derelictus a
deo ⁊ ab āgelꝪ ſolꝰ dimittit ⁊ ſibi auſus au
fert loq̄ndi:qꝛ iuxta illud ecclci.15. Nō ē
ſpōſa laꝰ in ore peccōris. Et tñ nō aduertit
miſer peccator ſic ſolus remanēs ꝙ dr̄ ec
cleſiaſtici.4. Ue ſoli qm̄ cū ceciderit nō hꝫ
ſubleuātē.¶Secūdo hō p pccm̄ amittit
ſponſū amoroſū. Et ħ notat cū dr̄. Fcā ē qi
vidua dña gentiū. Nā hō peccās mortalr
amittit xp̄m ſponſū ⁊ ſic ſpūalr viduat.⁊
ſic pt ſibi dici illud ꝙ dcm̄ fuit Thamar
Gen.38. Eſto vidua in domo pr̄is tui. Nā
p Thamar q interpretat ꝯmutās intelligit
pccōr q peccādo ꝯmutat xp̄m quē ſpōſuꝫ
hēbat p gr̄am:in dyaᵐ cui adheret p cul
pā.pp ꝙ d talibꝰ loqt dñs Je.2.d. Pplꝰs
meꝰ mutauit glīam ſuā in ydolū.¶3ᵒ di
co ꝙ p pccm̄ hō amittit dñiū gr̄oſuꝫ. Et ħ
no.cū dr̄. Princeps ꝓuinciaꝝ fcā ē ſb tri
buto. Nā hō in gr̄a inſtar pncipis erat li
ber.cū āt peccat mortalr efficit ſuꝰ dya
boli. Nā ſic dr̄ ꝓuer.16. Manꝰ fortiū dña
bit:q̄ āt remiſſa ē tributꝪ ſuiet. Nā qñ hō
ē fortꝪ vitiis reſiſtēdo:tūc ve ē dñs:qñ Xo
negligēs:tūc ſic ſuꝰ dyaboli efficit ſb tri
buto.¶Si igit q̄rat a dño qūo ciuitas.i.
hō ciuitas xp̄i:q ſolebat eē plena pplō.i.
gratiis dōis ⁊ Xtutibꝰ ē ab āgelꝪ derelicta
qūo ħ ciuitas q̄ ꝯſueuerat eē ſpōſa xp̄i p
gr̄am ē viduata p clpā:qūo nihilominus
ciuitas q̄ ſolebat eē dña ⁊ libā ⁊ magnifi
cata:fcā eſt ſerua ⁊ ācilla dyaboli vt de ea
dici poſſit illud treñ.1. Egreſſus eſt a fi
lia ſyon oīs decor eius. Rñdet dñs Oſee
2. dicēs. Uis ſcire oia iſta. dico tibi quia
dixit. Uadam poſt amatores meos qui
dāt panē mihi:⁊ aq̄s meas linū meū ⁊ la
nā meā:⁊ potū meū ⁊ oleū meū.cā igit q̄re
miſer pccōr incurrit ħ dāna eſt qꝛ relicto
xp̄o iuit poſt amatores .i.vitia ⁊ peccata.
¶Sciendū eſt āt q̄ꝫtuꝫ ad pñs ſpectat ꝙ
iſti amici ſunt tres caro laſciuiēs:mūdus
alliciēs:⁊ dyabolꝰ ſupbiēs.q tres tāgunt
in reſponſione ꝑdicta. Primꝰ dat panē ⁊
potū.i.delitias corporales. Secūdꝰ dat la
nam ⁊ linū.i.diuitias tpales. Tertiꝰ oleū
i.excellētias mūdiales.¶Primꝰ igitur
amicus.i.caro dic hoi dimitte ſponſū xp̄ꝫ:
qꝛ nimis ē tibi durus. vlt enim ꝙ facias
pniam corpꝰ domando ieiunādo:vigilādo
⁊c.qꝛ ipſe dicit Luc.9. Qui vlt venire pꝰ
me abneget ſemetipꝫ ⁊ tollat crucē ſuaꝫ ⁊
ſequat me. Jſta ſunt nimis grauia ieiūa
re ⁊c.dimitte ergo illū.veni poſt me:qa
dabo tibi panē ⁊ vinum.i.delitias corpo
rales.¶O q̄ꝫ falſus eſt iſte amicus q ho
mini iſta promittit:qꝛ eſt ſicut amus ſub
eſca.qꝛ apoſtolꝰ.1.cor.15. Caro ⁊ ſanguis
regnum dei poſſidere non poſſunt.¶Se
cundus autem amicus.i.mūdus dicit ho
mini.dimitte xp̄m ſpōſuꝫ q tibi ꝑcipit di
uitias ꝯtemnere.paupertatē eligere. qa
dic Luc.14. Niſi quis renunciauerit om
nibus que poſſidet non poteſt meus eſſe
diſcipulus. Jſta ſunt nimis grauia. Ueni
poſt me dabo tibi lanam ⁊ linum.i. poſſeſ
ſiones ⁊c.⁊ ornamenta ⁊c.⁊ in iſtis iocun
deris ad libitum tuum. ¶O q̄ꝫ falſus
eſt iſte amicus qui falſa homini promittit
quoniam ſtabilitatem non habent. iuxta
illud.1.Joan.ſecundo. Nam mundus trā
ſit ⁊ concupiſcentia eius.¶Tertius ami
cus.ſ.dyabolus dicit. Dimitte Chriſtum
ſponſum q precipit habere humilitatē ⁊c.

d.Mat.ij.Diſcite a me q: mitis ſu ⁊ hu
milis corde:q: nimis ſunt grauia: véi pꝰ
me ⁊ dabo tibi oleum.i.honores: dignita
tes ⁊c.vt nulli ſbſis:oíbus pſis. ¶ O q̃
falſus ē ét iſte:pmittit ſuperba: ⁊ ſblatet
calamitas confuſionis eterne.Audi quid
ſb nomie luciferi ſuperb dr̃ Jſ.19. Quō
cecidiſti de celo lucifer qui mane orieba
ris qui dicebas i corde tuo i celum aſcen
dam ſuper aſtra exaltabo ſolium meum:
aſcendam ſuper altitudinem nubium: ſi
milis ero altiſſimo:verūtamen ad iſernū
detraheris i pfundum laci.o q̃ mala cō
uerſatio.Unde tc̃ exñtes in tormentꝭ po
terunt dicere illō ſap.5.Errauimus a via
Ꝟitatꝭ ⁊ iuſticie:⁊c. viam āt dñi ignora
uimus qd nob pfuit ſuperbia aut qd di
uitiarum iactantia contulit nob: tranſie
runt oia illa tanq̃ vmbra ⁊ tanq̃ nunciꝰ
⁊ tanq̃ nauis:cuius non eſt veſtigium in
uentre ⁊c.Et nos nati continuo dſinimꝰ
eſſe ⁊ virtutꝭ: quidē ſignum nullum valui
mus oſtédere:in malignitate autem nr̃a
conſumpti ſumꝰ.O q̃ malū fructū addu
cit illa ꝯº. q: ſuppliciū eternale.¶ Quis
igitur miſer pccō: niſi ſue ſalutꝭ imemorꝭ q
hoc non timeat ⁊ dicat illō Oſee.2.Uadā
⁊ reuertar ad viꝝ meū priorem: q: mihi
bonum erat tunc magis q̃ nunc. Re Ꝟa
melius ē ſtare cum xp̄o q̃ cū ſupradictꝭ.
q: eꝯº. iſtis xp̄s dat vitam eternã.iuxta
ꝙ ipſe dic̃.Jo.8.Qui ſeqtur me nō ambu
lat in tenebris:ſꝫ hēbit lumen vite.

Tertia pars.

Equit̃.Quā cum vidiſſꝫ ⁊c.Ubi
tangit pietaté iclinanté béigni
us:ꝙ pbat dei clemétia ſr̃nal'.
Ubi ſcié. ꝙ ad h ꝙ aliqs poſſit alt̃i miſe
reri:oꝫ ꝙ ipſiꝰ neceſſitaté cognoſcat:q̃ co
gnita oꝫ ſibi ex affectu ꝯpati ⁊ ipm dulci
ter ꝯſolari.Scōm h igit̃ in pte iſta quātū
ad pietatem xp̄i hic oſtenſam tria poſſu
mus ꝯſiderar̃ q̃ fuer̃t i xp̄o.ſ.
Aſpectum lumioſuꝫ in cognoſcédo.
Affectū viſceroſum i compatiédo.
Affatū gratioſum in ꝯfortando.
¶ Qm ad pm iſtoꝝ dic̃.Quā cū vidiſſet
⁊c.Ubi ſciédū ꝙ xp̄s nō ſolū p ſigna exte
riora ſicut aliȷ q ibidé adherāt cognouit
deſolatōem iſtiꝰ vidue.ſꝫ ét q: ds vidbat
amaritudiné cordis:q: hebr̃.4.Oia nuda
⁊ apta ſunt ocl'is eiꝰ:pp ꝙ ipe dic̃ Job.13.
Oia vidit oculꝰ meꝰ ⁊ audiuit auris mea
⁊ itellexi ſingula.¶ Qm ad 2m dic̃. miſe
ricordia motus ſup eā.Ubi ſcié.ꝙ xp̄s co
gnoſcés vehemēté doloré iſtius vidue:tā
q̃ pr̃ pius miſertus ē calamitati eius.vt
ſic dicer̃ potuerit illō Job.31.Ab infantia
mea creuit mecū miſeratō:⁊ de utero ma
tris mee egreſſa eſt mecum. ¶ Qm ad
3m dic̃.Dixit illi noli fler̃.Ubi ſcié.ꝙ iſta
ml'ier dolés de morte filij prorūpebat la
chrimas.Xp̄s igitur ipam confortans de
reſuſcitatōe filij dic̃.Noli flere.q.d.ſꝫ Be
dam.Deſiſte quaſi mortuum flere quem
mox viuum reſurgere videbis.¶ Scien.
ē āt circa iſtam parté loquédo moral'r ꝙ
p iſtā ml'ieré viduā plorantē filiū ſuū mor
tuū intll'i pōt qlibꝫ exñs in pccō mortali:
q viduatus a dō:mortuā aiam hꝫ p cl'paꝫ.
¶ Plorās āt debꝫ dūm inuocare ad ſue
deſolatōis inſpectōem:dicédo illō tren̄.1.
Uide dñe afflictōem meā qm̄ erectꝰ ē ini
micꝰ meꝰ.cui dūote rñdet dñs.4.Re.40.
d.Audiui orōnem tuam:⁊ ecce ſanaui te.
¶ Hoc āt fuit nob figuratum.4.Re.12.in
Oſia rege:de q̃ ſnial'r dicit̃ ꝙ cuꝫ dñs fu
iſſet ſibi ⁊ populo ſuo cominatus timuit
⁊ humiliatus eſt:⁊ ſcidit veſtiméta ſua ⁊
fleuit ⁊ conſulit dñm: cui rñdit Oldan p
pheta.d.p eo ꝙ audiſti verba voluminis
⁊ perterritum eſt cor tuū ⁊ humiliatꝰ es
coram dño:⁊ ſcidiſti veſtiméta tua ⁊ fleui
ſti corā me:⁊ ego dic̃ dñs.idcirco colligā
te ad pr̃es tuos.¶ Ubi ſciédum ꝙ p Jo
ſiam cui cominatus fuerat dñs intell'r q
libet deum offendés:cui deꝰ comiat̃ mor

tem ⁊ penam.q̃ cominatōe audita non oꝫ
calcitrare ꝯ dñm:ſed cuꝫ humilitate time
re culpam recognoſcendo p contritōnem:
⁊ ſcindere veſtimenta ſua:offenſam reue
lando per confeſſioné ⁊ flere:penam ſuſti
nendo per ſatiſfactōem: ⁊ a dño conſiliuꝫ
ſue directōis petere:viuendi regulam de
poſcendo.cui ſi iſta fecerit:reſpondet̃ p p
phetam.i.per inſpiratōem internoꝝ:vl' p
eruditōem externam.⁊ ſibi dr̃ p eo ꝙ au
diſti comiatōem diuinā ⁊ perterrituꝫ eſt
cor tuum per amaram ꝯtritōem ⁊ ſcidiſti
⁊c.Ego audiui plenam remiſſionem:⁊ id
circo coligam te ad pr̃es tuos.per carita
tiuam vnioné i hoc mundo p grãm ⁊ in
paradiſo per gloriam. ¶ Debꝫ etiam icli
nare deum ad pprie miſerie ſbleuatōem
d.cum ps.Fiat miſericordia tua vt conſo
letur me ſm̄ eloqum tuum ſeruo tuo:cui
dñs reſpondet Jere.13.d.In caritate ppe
tua dilexi te:iō attraxi te miſans tui.Nā
q: ds hominem diligit qm ē in ſe carita
te ppetua:iō qñ homo ad ipm conuertit̃:
ipſius poſtulando miſericordiā:veniā me
retur.¶ Hoc āt fuit nob figuratuꝫ Jer̃.
2.Ubi ſb metaphora ciuitatꝭ ierl'.loquens
hōi petenti ſuam miſericordiā dic̃. Uade
Jere.⁊ clama in auribꝰ Jerl'.d.h dic̃ dñs
recordatus ſum tui miſerans adoleſcenti
am tuā ⁊ caritatem deſponſatōis tue qñ
ſequuta es me in deſerto. ¶ Ubi ſciéduꝫ
ꝙ per iſtam ciuitaté intell'r hō ſic dcm̄ ē
huic ad ſuam ꝯſol'onem p Jeremiam.i.p
pdicatorem.vel per ſcripturam: vel p in
ſpiratōem ānunciat̃ dei béignitas volenꝭ
ipm ad miſericordiā reuocare: cum dicit
recordatus ſum tui ⁊c. ¶ Ubi ſciendū ꝙ
ds cū deſpōſat aiam in baptiſmo: ifundit
ſibi fidé ⁊ virtutes alias ⁊ dat ei grãm d
corantem.iuxta Oſee.2.Spōſabo te mihi
in fide:⁊ ſcies q: ego dñs. ¶ Lꝫ āt ſic ds
ſibi deſpōſauerit aiam hois:tñ multotiés
hō ſequés ſenſualitaté ſignificatā p adole
ſcétiā i q̃ viget ſenſualitas ab ipo recedit
peccādo.Nō aduertés ꝙ iuxta illō eccl'.
ij.Adoleſcentia ⁊ voluptas vana ſunt.
¶ Lꝫ āt homo ſic per adoleſcentiā a deo
receſſerit:ſi tñ vult ſe cognoſcer̃ ⁊ poſtu
lare miſericordiam timés diuinā iuſticiā
⁊.d.illud Job.13.Scribis eniꝫ ꝯ me ama
ritudines ⁊ ꝯſumere me vis peccatꝭ ado
leſcentie mee q quaſi putredo conſumen
dus ſum ⁊ quaſi veſtimētū ꝙ comeditur
a tinea:tunc merebit̃ indulgentiā: ⁊ ideo
dic̃.Miſerans adoleſcentiam tuā.Nā ip
ſe dic̃ Exo.23.Miſerebor cui voluero: ⁊
clemens ero in quem mihi placuerit.Sꝫ
tamen aduerte qñ dicit ſe miſertum eſſe:
q: qñ ſecuta es me in deſerto.i.i aſperita
te pnie.Nam ipe dic̃ Jere.31.Inuénit gra
tiam in deſerto ppl'us q remāſit gladio
i.q euaſit diuinā ſniam.¶ Tali āt ſic dūo
te cū lachrimis poſtulāti inſtar illius vi
due flentꝭ dic̃ dñs.Noli flere.i.ne dſpes d
mea mia:q: p te hēo brachia extenſa in
cruce in ſignum copioſe mie:vt te recipiā
ꝯuertenté.¶ Hoc āt fuit nob figuratum
apoc̃.5.Ubi ſnial'r dr̃ ꝙ cū Jo. vidiſſꝫ ſe
dentem ſup thronum librū vnū ſignatuꝫ
ſigill'.7.ſcriptum intꝰ ⁊ foris ⁊ nō eſſꝫ in
uentus q poſſꝫ apire libꝝ ipſe flebat mul
tum:cui dixit vnus d ſenioribus ne fleue
ris.Ecce vicit leo de tribu iuda radix dd
apire librū ⁊ ſoluere ſignacula eius.Ubi
ſcien̄.ꝙ p iſtū librū in dextera ſedentꝭ ſup
thronos:ſignatū ſigill'.7.intlli pōt gl'ia p
fecta cuiuſlibꝫ hominis qm ad corpus ⁊
animā q̃ ꝯſiſtit in.7.dotibus.tribꝰ ex pte
anie.ſ.celica viſiōe:ſuaui fruitōe:⁊ firma
tentōe.⁊ quattuor ex pte corporis.ſ.clari
tate:ſbtilitate:agilitate:⁊ impaſſibilitate
q̃ gl'ia iō dr̃ lib:q: ipam nob pmittit ſcri
ptura qui liber dr̃ in dextera ſedentꝭ ſup
thronū.i.in dextera dei:q: ipe ſolꝰ pōt di
ctā gl'iam dignis ꝯferre.tñ iſte lib āte ad
uentū xp̄i viſus eſt clauſus. q: nll's alius
potuerat ipm aperire:ꝙ ꝯſiderans beatꝰ
Jo.in pſona omniū flebat:q: nō erat crea

tura q poſſꝫ apire libꝛū:vt hō illā ꝑfectaꝫ
glꝛ'am obtineret:Cui tñ confoꝛtādo dr̄:ne
fleueris:cuius cām aſſignans dic̄.Vic̄ leo
de tribu.⁊c.Ubi ſciendū ꝙ ꝑ leonem ⁊ ra
dicem iſtaꝫ intellr̄ xp̄s d̄ tribu iuda ⁊ ſtir
pe dd̄.Jſte dr̄ viciſſe:qñ dyaꝫ ſupauit in
cruce:⁊ tē ſoluit.7.libꝛi ſignacl'a:q: nobis
acqſiuit ꝑdictā gl'am.Unde ꝓphice dixit
Moy.deutero.28.Aperiet dominꝰ theſau
rū optimū celum:vt tribuat pluuiā terre
ſue in tempoꝛe ſuo.i.pꝛedictā gloꝛiaꝫ.

Quarta pars.

Equit.Et acceſſit ⁊ tetigit locu
lum ⁊c.Ubi tangit ꝑtātēꝫ opan
tem celerius:ꝙ ꝓbat dei effica
tia virtual'.Ubi ſcien.ꝙ lꝫ circa afflictos
pietas incohet in ꝯpaſſione interrioꝛi:ta
men perficit in effectu exterioꝛi.xp̄s igit
ſic verus pius ⁊ miſericoꝛs nō ſolū ꝯpaſ
ſus fuit mlꝛ'ieri filiū deploꝛāti verb:ſꝫ pie
tatē opere voluit iplere:filiū ſuſcitādo ꝑ
ꝙ eius magnificētia declarat.Circa igit
hāc magnificentiā.6.poſſumꝰ ꝯſiderar̄.ſ.
Occurſum pietatis.
Influxum bonitatis.
Aſcenſum voluntatis.
Imperiū maieſtatis.
Inditium poteſtatis.
Affectum alacritatis.
¶ Quātū ad pm̄ dicit.Acceſſit.Ubi ſciē
dum ꝙ ſignū magne pietatꝭ fuit quando
xp̄s ſic benigne voluit accedere ad fere
trū defuncti.lꝫ h̄ fuerit ꝯgruū q: cū ip̄e d̄
ſe dicat Jo.10.Ego vēi vt vitā hēāt:⁊ iſte
iuuēis eſſet moꝛtuꝰ:indigebat ꝑſentia vi
te:⁊ iō xp̄s acceſſit ad ip̄m.¶ Qm̄ ad in
fluxū bonitatꝭ dic̄.Et tetigit loculuꝫ.Ubi
ſciēdū ꝙ ꝑ tactū xp̄i intell'i pōt eiꝰ influē
tia ad iſtū moꝛtuū ſuſcitāduꝫ.vt d̄ ip̄o po
tuerit dici illō amos.9.ꝙ ip̄e ē dñs deus
exercituū q tāgit terraꝫ.Nā terrā xp̄s te
tigiſſe dr̄:qñ feretrū tetigit in q̄ poꝛtabat
terrenū coꝛpꝰ moꝛtuū.¶ Qm̄ ad aſcēſuꝫ
volūtatꝭ dic̄.Hi āt qui poꝛtabāt ſteterūt.

Ubi ſciendū ꝙ illi q poꝛtabāt d̄functū vi
dētes ꝙ xp̄s acceſſerat ad loculū:aſſenſe
rūt ſibi:q: videbat velle tenere feretruꝫ:
ſpātes ēt videre miraculū:vt dici potue
rit eis illō exo.14.Nolite timere ſtate ⁊
videte magnalia dñi q̄ facturꝰ eſt hodie.
¶ Qm̄ ad imperiū maieſtatꝭ dic̄.Et ait
adoleſcēs tibi dico ſurge.Ubi ſciendū ꝙ
xp̄s tanq̄ꝫ d̄s verꝰ cuius dr̄e ē facere:iu
xta illō ꝑs.Ip̄e dixit ⁊ facta ſūt:ipa tiue
loquit.d.ſurge.Et i h̄ ſcd̄m Titū.apparet
differētia xp̄i ſuſcitantꝭ moꝛtuos ⁊ alioꝝ
ſanctoꝝ:q: xp̄s ꝓpꝛia virtute:⁊ iō ſolo v̄
bo.Alij vero virtute diuina ⁊ nō ꝓpꝛia:⁊
ideo ꝑ inuocatōeꝫ diuini nois:⁊ aliqbus
alijs ſignis.¶ Qm̄ ad inditiū ꝑtātis di
cit.Et reſedit q erat moꝛtuꝰ ⁊ cep̄ loqui.
Ubi ſciendū ꝙ diuina potētia nō indiget
ad operādum interuallo t̄pis ſꝫ ſtatim vt
vl't opat.Nā iuxta illō ꝑs.Oia quecūq̄
voluit dñs fec.⁊ iō ſcd̄m Titū.ſtatim vt
xp̄s voluit:Jſte defunctꝰ ſtetit.¶ Qm̄
ad effectū alacritatꝭ dic̄.Et dedit illū mr̄i
ſue.Ubi ſciendū ꝙ iſta vidua vidēs ſibi
viuū filiū datum potuit alacriter iocūda
ri:⁊ dr̄e illud ꝙ dixit anna de filio quē a
dño obtiuit.d.i.Re.1.ꝓ puero iſto oꝛaui ⁊
dedit mihi dñs petitōem meā.¶ Scien
dum ē aūt circa ꝑtem iſtā loquēdo moꝛa
liter:ꝙ ꝑ iſtum moꝛtuū reſuſcitatū a dño
intelligunt hoies peccatoꝛes q ſpūaliter
reſuſcitant a xᵒ.Ubi ſciendū ꝙ quātū ad
peccatoꝛē q reſuſcitat a xp̄o.7.poſſumꝰ ꝯ
ſiderar̄ q̄ hic tāgunt.Nā pᵒ dr̄ ꝙ xp̄s ac
ceſſit.2ᵒ ꝙ tetigit loclꝫ.3ᵒ ꝙ illi qui poꝛta
bāt ſteterūt.4ᵒ ꝙ xp̄s vocauit eū.d.ado
leſcēs ⁊c.5ᵒ ꝙ reſedit.6ᵒ ꝙ fuit locutꝰ.7ᵒ
ꝙ d̄dit illū mr̄i.Sic ꝓpoꝛtionalr̄ ad reſu
ſcitādū peccatoꝛē:xp̄s accedit ꝑ benignā
ꝑuentionē:tangit ꝑ internā inſpiratōem:
peccō: dꝫ ſtar̄ ꝑ ꝓmptā exhibitōeꝫ:xp̄s vo
cat ꝑ externaꝫ ꝑdicatōem peccatoꝛ ſedet
ꝑ amarā ꝯtritionē:loquit ꝑ aptā cōfeſſio
neꝫ:tradit eū mr̄i ꝑ gratā recōciliationē.

¶ Pꝛimo dico ꝙ ad peccatoꝛē reſuſcitā
dum xp̄s accedit ꝑ pꝛeuentionē benignaꝫ
Naꝫ lꝫ hō ꝑ ſe poſſit in pccm̄ cadere:non
tñ pōt a peccō reſurgere:niſi gr̄a d̄i pꝛeue
niēte.Naꝫ ſcd̄m apl'm.2.ro.3.Nō ſumꝰ ſuf
ficiētes cogitare aliqd a nob: q̄ſi ex nob
ſꝫ ſufficiētia nr̄a ex d̄o ē.qñ aūt peccō: ad
ſe reuertit ⁊ reuerēter deū cognoſcit: vt
ſuū dñm tūc deus inclinat:⁊ ꝑuēit cū ſua
gr̄a.Vñ eccle.32.Pꝛo reuerētia accedet
tibi bōa gr̄a.¶ Hoc aūt fuit nobis figu
ratum Jon.1.vbi ſnialr̄ dr̄ ꝙ cū Jōas no
lēs obedir̄ dño fugeret a facie eiꝰ ⁊ d̄ſcē
diſſꝫ ad iterioꝛa nauis ⁊ ibi doꝛmiret: ꝙ
vidēs gubernatoꝛ nauis acceſſit ad eum
⁊ ſibi dixit qd tu ſopoꝛe d̄pꝛimis ſurge ⁊
inuoca d̄um tuū.¶ Ubi ſciē.ꝙ ꝑ Jonaꝫ fu
giētē a facie dñi itll'i pōt qlibꝫ peccō: :qui
a d̄o fuger̄ dr̄ dū volūtarie recedit a filio
de quo dr̄ ꝓuer.28.Fugit ip̄ius nemie ꝑ
ſequēte.Jſte dr̄ doꝛmire q: negligit ope
ra virtuoſa.¶ Per gubernatoꝛē d̄o na
uis vigilē ⁊ excitantē Jonam:intellr̄ xp̄s
qui qm̄ i ſe ē inſtruit hoiem ⁊ gubernat.
iuxta ꝙ ip̄ſe dic̄ Jſ.48.Ego dominꝰ deꝰ
tuus docens vtilia ⁊ gubernans te i via
q̄ ambulas.Jſte vidēs peccōꝛē i ſua pigri
tia doꝛmiētem eū excitat vt ſurgat.d.Ut
quid ſopoꝛe ⁊c.¶ 2ᵒ dico ꝙ xp̄s tāgit peꝛ
internam iſpiratōem.Nam xp̄s vidēs ho
minem in pccis iacentem poſtq̄ꝫ pꝛeuēit
eū ſua gratia aliquando tangit ip̄ſuꝫ iſpi
rando interius vt a peccato reſurgat.
¶ Ut ſic figuret per illū angelum q teti
git elyam de quo ſnialr̄ dr̄.3.Re.19.ꝙ cuꝫ
elyas doꝛmiret i vmbꝛa iunipi:ecce ange
lus dñi tetigit eū.d.ſurge ⁊ comede grā
dis enim tibi reſtat via.Sic re uera duꝫ
pigritamꝰ in uitijs:nos inſpirando exci
tat dñs vt ſurgamus ⁊ epulemur in gr̄a
quia nob reſtat grandis via pegrinatio
nis:dum cōuerſamur in mūdo anteq̄ꝫ ve
niamus ad gaudia paradiſi.¶ 3ᵒ dico ꝙ
peccatoꝛ dꝫ ſtare per ꝓmptam exhibitio

neꝫ.Nā peccatoꝛ vidēs ꝙ xp̄s tā miſeri
coꝛditer ꝑuenit accēdendo:tā efficaciter
tangit interiꝰ inſpirādo dꝫ firmiter ſtare
ſibi obediēdo iuxta illud ꝙ ſibi dr̄ eccl'ia
ſtici.2.Fili accedēs ad ſuitutē dei ſta in
iuſticia ⁊ tioꝛe ⁊ ꝑpara aiam tuā ad tēpta
tionē.Jn tioꝛe ꝑ recoꝛdationē ꝑteritoꝛuꝫ
maloꝝ.Jn iuſtitia ꝑ exercitiū opū virtuo
ſoꝝ ⁊ ꝑparare aiam ad tēptationē ꝑ eua
ſionē ſupuenientiū vitioꝝ.¶ Quarto di
co ꝙ xp̄s peccōꝛē vocat ꝑ externā ꝑdicatio
nem.d.adoleſcēs tibi dico ſurge.Nā xp̄s
nō ſolū inſpirat peccōꝛē mentalr̄: ſꝫ ēt ip̄m
erudit vocalr̄ vt a peccō reſurgat dum ei
ꝑ pꝛedicatoꝛē euangelicū nunciādo penaꝫ
⁊ gloꝛiam:vitia ⁊ virtutes veniam ꝑmit
tit.d.illud Ephe.5.Surge qui doꝛmis ⁊
exurge a moꝛtuis ⁊ illuminabit te xp̄s.
¶ Nō igit ſic vocatꝰ a xp̄o dꝫ ip̄m audi
re cū reuerētia ne ſit d̄ ill' de qbus ꝯqueri
tur dñs ꝓuer.1.d.Vocaui ⁊ renuiſtis:extē
di manū meā ⁊ nō fuit q aſpiceret :deſpe
xiſtis oē ꝯſilium meū ⁊ increpatiōes me
as neglexiſtis.Sed tamen aduerte quid
ſequitur.Ego quoq̄ꝫ in interitu vr̄o ride
bo ⁊ ſubſanabo cum vobis ꝙ timebatis
aduenerit.¶ Quinto dico ꝙ peccatoꝛ de
bet ſedere per amaram contritioneꝫ.Nā
qñ peccō: videt ſe aliquo ſupꝛadictoꝝ mo
doꝝ vocatū a dño: dꝫ ſe ip̄m ad conſciētiā
recolligere inſtar ſedentis qui recollectus
reſidet ⁊ cogitare offenſas quas fecit do
mio ⁊ ꝯteri cum doloꝛe.d.illud.i.eſdre.9.
Ego ſedebam triſtis vſq̄ꝫ ad ſacrificiū ve
ſpertinum.¶ Sexto dico ꝙ peccatoꝛ dꝫ
loqui per apertam confeſſionē.Nam poſt
quā peccatoꝛ de peccatis cōmiſſis contri
ctionē habuit:debet ea integre confiteri.
iuxta illud eccl'iaſtici.4.Non ꝯfundaris
ꝯfiteri pecca tua.⁊ qñ dr̄ eccl'iaſtici.17.Cō
fiteberis inquit viuens :viuus ⁊ ſanus cō
fiteberis.¶ Septimo xp̄s dat cū mr̄i ꝑ
gratā recōciliationē.Nā qñ peccatoꝛ de
ſuis pccis doluit ⁊ confeſſus eſt integre

xp̄s piꝰremittẽdo culpā ꝯfert grām:ꝛ ſic
ſcē mr̄i eccl'ie reddit viuū:ip̄m ꝯiungẽdo
turmis fideliū:collocatuꝝ poſtmodū i glo
ria padiſi.¶ Sciendū ē āt circa reſuſcita
tionē iſtius adoleſcētis ꝙ inuēio in teſtō
veteri tres moꝛtuos reſuſcitatos. ſ.filium
mulieris ſunanimitiſ quē ſuſcitauit Elyſeꝰ
in cenaculo ꝛ tradidit mr̄i:ꝛ iſte erat puer
de quo dr̄.4.Re.4.¶ Filiū vidue ſerapti
ne quē ſuſcitauit Elyas ꝛ tradidit mr̄i in
inferioꝛi domo ꝛ iſte erat adoleſcens . de
quo.3.Re.17.¶ Aliū inuenimꝰ ēt ſuſcitatū
ab Elyſeo moꝛtuo : q ſuſcitatus fuit in ſe
pulcro Elyſei:ꝛ iſte erat in etate virili. de
quo dr̄.4.Re.13.ꝙ quidā ſepeliētes hoiēʒ
vidētes latrunculos ꝓiecerūt cadauer in
ſepulcro Elyſei ꝙ cū tetigiſſet oſſa Elyſei
reuixit ꝛ ſtetit ſuper pedes ſuos. ¶ Xp̄s
igitˀ ꝓpoꝛtionalr̄ in nouo teſtō tres alios
moꝛtuos reſuſcitauit.ſ.puellā filiā archiſy
nagogi in domo inſtar pueri in cenaculo
reddito mr̄i viuo.de quo dr̄ Mat.9.Re
ſuſcitauit etiā adoleſcentem filiū mr̄is vi
due in poꝛta ciuitatis inſtar adoleſcentis
redditi mr̄i in domo inferioꝛi . de quo h̄
Luc.7.Reſuſcitauit etiā Lazaꝝ i etate vi
rili in ſepulcro inſtar illiꝰ viri q ſuſcitatꝰ
fuit in Elyſei ſepulcro de quo Jo.ij.Scien
dū eſt igitˀ ꝙ ꝑ iſtos tres moꝛtuos reſuſci
tatos a xp̄o intelligi poſſunt tria genera
hoium moꝛtuoꝝ ſpūalr̄ quos xp̄s reſuſci
tat ſi volūt ad ip̄m ꝯuerti.Ubi ſciendū ꝙ
aliqñ hō peccat ꝑ affectū: ꝛ ſic ſpūalr̄ mo
ritur ꝑ conſenſum interioꝛē.Aliquando ꝑ
effectum exterioꝛem.Aliquādo per conti
nuationem.Jlli qui peccant per conſenſuʒ
interioꝛem ſignificantˀ ꝑ puellam in domo
moꝛtuā.Qui ꝑ effectū exterioꝛē : ꝑ adole
ſcentē in poꝛta ciuitatiſ.Qui vero ꝑ vſum:
ꝑ Lazaꝝ fetidū in monumēto ꝛ quatridua
num.Sicut autē xp̄s ſuſcitauit illos tres
moꝛtuos coꝛpoꝛalr̄:ita ſuſcitarˀ poteſt om
nes ſpūaliter.iuxta illud Ebꝛe.ij.A moꝛtu
is ſuſcitare potens eſt deus. ¶ Sciendū

etiā ꝙ qꝛ homo ꝓpter pcc̄m hʒ nām coꝛru
ptam magis ad malū q̄ʒ ad bonum:iuxta
ꝙ dixit dn̄s Noe.gen̄.8.ſenſus eniʒ ꝛ co
gitatio humāi coꝛdis ꝓna ſunt ad maluʒ
ab adoleſcētia ſua:lʒ poſt pcc̄m reſurgat
a peccato:tm̄ ſm ꝙ hō plus peccauit ſm
h̄ in ip̄o remanet maioꝛ inclinatio ad pec
candū. ꝛ hoc eſt ꝙ xp̄s in nuit iſtos tres
moꝛtuos ſuſcitādo.Nā de puella moꝛtua
q̄ ſignificat pcc̄m ꝑ ꝯſenſū indebitū:dr̄ ſur
rexiſſe:qꝛ q a pccō ꝯſēſus ſolūmō ſuſcita
tur nō remāet in eo tanta inclinatio :quā
ta ſi ope ꝯmiſiſſʒ.¶ De adoleſcēte āt moꝛ
tuo q ſignificat pccōꝛē moꝛtuū ꝑ opꝰ illici
tū:dr̄ ꝙ reſedit.qꝛ ſicˀ ille q ſedet ē magiſ
curuatꝰ ad terrā:q̄ʒ q ſtat erectꝰ:ſic hō q
peccauit ope:magiſ q̄ʒ q ſolo ꝯſēſu.¶ De
Lazaro moꝛtuo q ſignificat pccōꝛē moꝛtu
um ꝑ vſū dr̄ ꝙ ꝓdijs ligatꝰ manꝰ ꝛ pedes
ꝛ ꝙ facies eiꝰ ſudario erat ligata.qꝛ ſicˀ il
le q hʒ manꝰ ligatas n̄ p̄t liberˀ opari: ꝛ q
hʒ pedes ligatos:nō pōt expedite icederˀ
nec q hʒ faciē vellatā p̄t clare viderˀ ſic i
pccōꝛe peccāte ex ꝯſuetudine remāet etiā
pꝰ reſuſcitatōem a cl'pa difficultas ad be
ne opandū:ꝙ ſignificatˀ ꝑ manꝰ ligatas.ad
meritoꝛie diligēdū ꝙ deſignatur ꝑ pedes
ligatos.Ad clare contemplandū: ꝙ ſigni
ficatur per faciem velatam.Unde de tali
bus dr̄ eccl'aſtici.23.Homo aſſuetus i ver
bis ipꝛoperij:i oibus diebus ſuis non eru
dietur. Quinta pars.

Equitˀ.Accepit auteʒ oēs timoꝛ
ꝛc.Ubi tangit celebꝛitatē extol
lentem iocūdius.ꝙ ꝓbat ppl'i le
ticia generalis.Ubi ſciēdum ꝙ de natu
ra alicuius inſoliti eſt ꝙ vidẽtes i admi
rationem inducat:ꝛ ſi res bona debet de
um laudare. Secūduʒ h̄ igitur in ꝑte iſta
q̄ttuoꝛ poſſumus ꝯſiderare .ſ.
Prātis admirationem .
Maieſtatis ꝯmendationem.
Dignitatiſ expꝛeſſionem .
Pietatis dignationem.

¶ Quantum ad pm̄ dicit. Accepit auteʒ
oēs timoꝛ.Ubi ſciendūʒ ꝙ hoies vidẽtes
rem tam inſolitam.ſ. adoleſcentē ad vbū
xp̄i reſuſcitatum multum admirati fuerˀt
vt de ipſis dicatur illud p̄s. Timebūt gē
tes nomen tuum dn̄e.¶ Qm̄ ad 2m̄ dicˀ .
Et magnificabant d̄um . Ubi ſciēdū ꝙ cō
ueniens eſt vt qñ aliquis facit aliq̄ gran
dia:ꝙ ſibi laus attribuatˀ ꝛ gloꝛia ꝛ a vi
dentibus cōmendetur:qꝛ igitˀ xp̄s fecˀ taʒ
ſtupende miraculum : merito debuit ma
gnifice cōmendari.ad qō inuitat nos p̄s.
O.Magnificat dominum mecuʒ ꝛ exalte
mus nomens eius in idipſum . Et eccl'ci
43.Benedicentes dn̄m exaltate illū qm̄
poteſtis:maioꝛ eſt omni laude ꝛ quis ma
gnificabit eum ſicut eſt ab initio .q.d. nō
poteſt ab hominibꝰ explicari.¶ Qm̄ ad
dignitatiſ expꝛeſſionem dicˀ. ꝓph̄a magnꝰ
ſurrexit in nobis.Ubi ſciendum ꝙ i duo
bus expꝛimitur dignitas xp̄i.p̄ qm̄ ad co
gnitiōis claritatē.qꝛ ꝓph̄a. 2° qm̄ ad opa
tōis ꝑtātē: qꝛ magnꝰ.vt ſic fuerit yh̄s na
zarenꝰ qui fuit vir ꝓph̄a potēs ope ꝛ ſer
mōe coꝛā deo ꝛ oi ppl'o.Lucˀ.24.Ut ſic me
rito poſſit ſibi dici illō p̄s. Magnꝰ es tu
ꝛ faciens mirabilia:tu es deꝰ ſolꝰ.¶ Qm̄
ad pietatiſ dignatōem dicˀ .Et qꝛ deꝰ viſita
uit plebē ſuā . Ubi ſciē .ꝙ magna pietas
ꝛ mīa fuit ꝙ dei filiꝰ voluit genꝰ hūanum
viſitare ꝑſonalr̄ cum hoibus ꝯuerſando:
vt in hoc oñdantˀ viſcera miſericoꝛdie dei
nr̄i in quibus viſitauit nos oꝛiēs ex alto.
Lucˀ.1.Nam ipſe p̄dixerat Exo.3.Uiſitās
viſitaui vos ꝛ vidi oia que accederunt in
egypto ꝛ dixi vt educam vos de afflictōe
egypti ꝛ ad terram fluentē lacte ꝛ melle.
Uiſitauit nos ꝛ eduxit de tenebꝛis pecca
toꝛū vt educat ad terrā de qua dicit.p̄s.
Poꝛtio mea domine ſit in terra viuētiū.
Ad q̄ʒ terram ꝛc.

¶ Dominica.xvi.poſt pentecoſtē. Euan
gelium 57.

C
Um intraret yh̄s in domū
cuiuſdam p̄ncipis ph̄eoꝛuʒ
ſabbato manducare panē ꝛ
ipſi obſ̄uabant eū ꝛc.Luc .
14.Sicˀ nos videmꝰ in iſtis
coꝛpoꝛalibus ꝙ infirmitates a bono medi
co curantur ꝑ ſua oppoſita: vt ſi ſit ifirmi
tas cāta ꝑꝑ frigus curatur ꝑ remedia ca
lida ꝛ econuerſo.Sic ſuo modo eſt i ſpūa
libus ꝙ infirmitas ſpūal' q̄ cātur ꝑ aliꝙ
viciū dʒ curari ꝑ virtutē ſibi oppoſitam .
quē modū xp̄s nr̄ ꝑfectiſſimꝰ medicus te
nuit ꝛ nos docuit obſeruandū . iuxta illō
Grego.in q̄dā ol'.qui ait.ſicˀ arte medicie
calida frigidis ꝛ frigida calidis curātur
ita dn̄s nr̄ ꝯꝛia oppoſuit medicamēta pccisˀ
vt lubꝛicis ꝯtinentiā:tenacibus largitatē
iracondis māſuetudinē: elatis p̄ciperet
humilitatē.¶ Sciendū eſt aūt ꝙ in p̄mis
parentibus nr̄is generalr̄ loquendo fuit
triplex pcc̄m ad ꝙ ſecutus fuit inter alia
vnus defectus maximus.ſ.ignoꝛātia itel
lectum obſcurās.Nam p̄mi parentes pec
cauerūt pccō gule d̄ fructu ligni vetiti co
medendo.pccō auaritie inoꝛdinate ſciam
appetendo:volentes ſcire bonū ꝛ malum
qꝛ auaritia nō ſolum eſt d̄ rebus tpalibꝰ:
ſed ēt ſpūalibus.peccato ēt ſuperbie ſe in
debite extollendo:qꝛ voluerūt eſſe ſicˀ dij.
¶ Ad iſtam āt pꝛeuaricatōem cōſecutꝰ
fuit d̄fcūs ignoꝛātie in cognoſcēdo: vt iu
xta illō Eph̄.4.Sint i tenebꝛis obſcuratū
hn̄tes itll'c̄m alienati a via dei ꝑ ignoꝛan
tiaʒ q̄ eſt in ill' ꝑꝑ cecitatē coꝛdis eoꝛum .
¶ Xp̄s igitˀ vt ꝑfectus ꝛ pius pr̄ ꝛ medi
cus genꝰ humanū curauit ꝛ curatū oñdit
a ſupꝛadictis ꝑ coꝝ oppoſita in euāgelio
hodierno.Nā curā pcci gule oñdit ꝑ tēpe
rantiā in panis manducatiōe.Pcci auari
tie:in ydropici curatione.ſupbie : i loci di
ſpoſitione.ſeq̄ntis ignoꝛantie:in obſerua
tione ſabbati explicatione.ſm h̄ igitˀ in h̄
euangelio btūs Luc. q̄ttuoꝛ tangit. ſ.
Exēplū ſobꝛietatis in vtendis.

Actū poteſtatis in' opērandis.
Intellectū veritatis in obſeruandis.
Documentū humilitatis in appetendis.
¶ Primū ꝓbat cib⁹ tēpat⁹.2ᵐ infirmus liberat⁹.3ᵐ ſenſus declarandus.4ᵐ ſitus demōſtratus.1ᵐ in pͥn⁹.2ᵐ ibi. Et ecce hō qdā ꝛc.3ᵐ ibi. Et rn̄dens ad illos ꝛc. 4ᵐ ibi. Dicebat aūt ad inuitatos ꝛc.

Prima pars.

Quantū ad primū .ſ. exēplū ſobrietatꝫ ꝙ ꝓbat ꝛc. dic̄. Cū intraret yh̄s ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ ī h̄ ꝙ xp̄s dr̄ ſi mādućare panem: non carnes q̄z uis noīe panis in ſcriptura intelligaᷣ oīs cib⁹ licitus: daᷣ intelligi ei⁹ tēpantia in victu. In domo aūt pħei vt inuidi ip̄m obſeruarent. ſm̄ h̄ igiᷣ in p̄te iſta tria poſſumus conſiderare .ſ.
Xp̄i benignitatē gratioſam.
Ipſius ſobrietatē virtuoſam.
Phariſeoꝝ malignitatē inuidioſam.
¶ Quantū ad pͥmū dic̄. Cū intraret yh̄s ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ magna benignitas erat xp̄i ꝙ ſic oſtenderet ſe familiarē pħeis q̄s tam ſciebat ſibi inſidiari. Nam ſm̄ Titū. Volēs eos ad viā vitaꝫ inducere: ad eos aliq̄n familiariᷣ decliabat. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ dic̄ manducare panē. Ubi ſciendū ꝙ lꝫ in ſcriptura vt dcm̄ ē accipiaᷣ panis ꝓ oi cibo tn̄ intelligi p̄t tēpantia xp̄i p q̄z pcc̄m gule deſtruxit. vt ſic dicaᷣ d̄ ipſo illō Iſa. 33. Panis ei dat⁹ ē aq̄ eius fideles ſunt. ¶ Quantū ad 3ᵐ dic̄. Et ipſi obſuabant eū. Ubi ſciēdū ꝙ pħci oſtendētes ſe zelatores obſeruatiōis legis: inſidiabanᷣ xp̄o ſi faceret aliquid cōtra pͥcepta legis: ꝛ qꝛ lex erat de obſeruantia ſabbi: inſidiabanᷣ ſi xp̄s aliqd faceret in ſabbo ſcd̄m Cirillū. ex q̄ ip̄ꝫ repͥhēdere poſſent. ¶ Sciēdum ē aūt circa p̄tem iſtam loquēdo moraliter ꝙ p iſtū pħeum q interpͥtaᷣ diuiſus intelli pōt peccatoꝛ qui dr̄ pp peccatū diuiſus a deo. iuxta illud Iſ. 59. Iniquitates vr̄e diuiſerūt inter vos ꝛ deum nr̄m: ꝛ peccata vr̄a abſcōderunt faciēꝫ ei⁹ a vob̄ ne exaudiret. Unō dixit xp̄s diſcipulis Mat. 5. Niſi habūdauerit iuſticia veſtra pluſq̄z ſcribaꝝ: ꝛ pħeoꝝ non intrabitis in regnū celoꝛum. ¶ Per domum aūt iſti⁹ pħei q̄z Chriſtus intrauit: intelligi pōt anima peccatoꝛis q̄z tunc xp̄s intrat: quando dat ſibi grāꝫ vt dimiſſis peccatis ad veram penitētiam cōuertantur ad q̄z intrandaꝫ ſollicitat xp̄s peccatoꝛeꝫ d. apoc. 3. Ecce ſto ad hoſtiū ꝛ pulſo ſi qs audierit vocē meam ꝛ aperuerit ianuam intrabo ad illum ꝛ cenabo cum illo ꝛ ip̄e mec̄. Nam quando xp̄s ex ſua benignitate pulſanti ꝛ inducēti ad penitentiam hō aperit anime ſue ianuaꝫ per ꝯſenſum. tūc intrat ad ipſum per grām vt tandem intret ad xp̄m per gloꝛiam. ¶ Iſta aūt domus q̄z xp̄us intrat per grām figuratur per domuꝫ de qua dicitur ꝓuer. 9. Sapiētia hedificauit ſibi domū excidit colūnas ſeptem. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per iſtaꝫ ſapiētiaꝫ intellr̄ xp̄s cui appꝛopꝛiaᷣ in diuinis ſapientia iuxta illud .i. coꝛ. i. Nos pͥdicam⁹ xp̄ꝫ d̄i virtutē ꝛ d̄i ſapientiā. ¶ Per domū aūt quē hedificat intellr̄ vt dictū ē aīa peccatoꝛis. vt ſic dicaᷣ de ipſa illō zach. 12. Erit dom⁹ dd̄ quaſi d̄i. Re uera q̄n peccatoꝛ ꝯuerſus fact⁹ eſt dd̄: qꝛ decoꝛus aſpectu p grām ꝛ manu foꝛtis p virtuoſa opa. tc̄ aīa ei⁹ efficiᷣ dom⁹ dei. ¶ Per ſeptem aūt colūnas qbus ſuſtentaᷣ domus material' intelli p̄t ſeptenari⁹ virtutuꝫ ꝯ̄ri⁹ ſeptenario vitioꝝ q̄s xp̄s excidit ꝛ ponit ī aīa vt eis firmiter ſuſtēteᷣ. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s in aīa hoīs cōuerſi p° excidit virtutē hūilitatis ꝯ̄ ſupbiā. ꝛ p° ſupbiā diſuadēdo. d. tob. 4. Fili mi ſupbiā nunq̄z in tuo ſenſu aut ī tuo v̄bo dn̄ari pmittas: in ip̄a eniꝫ initiū ſumpſit oīs pditio. 2° hūilitatē ſuadēdo. d. Mat. xj. Diſcite a me qꝛ mitis ſuꝫ ꝛ hūil' cordē ꝛ inuēietis regē aīab⁹ vr̄is. ¶ Quid āt ſit hūilitas audi Bernardū de .13. gradib⁹ hūilitatꝫ. d. Humilitas ē virt⁹ q̄ hō v̄iſſima ſui cognitiōe ſibi metipſi vileſcit. ¶ Qᵐ bonū ſit: audi Caſſ. ſup illud p̄s. hūiliatus ſuꝫ vſq̄z ī ſinē. d. Per hūilitatē fideles ſup regna ꝓficiūt: p hāc ſupbia tyrānica ſupatur p hāc ī eternū mr̄es coꝛonanᷣ: nec pōt dici pfectus q hac virtute ē pͥuat⁹. ¶ 2° excidit virtutē caritatꝫ ꝯ̄ inuidiā: p° inuidiā diſuadendo. d. 2. pe. 2. Deponētes oēm maliciā ꝛ oēm dolū ꝛ ſil'atiōes ꝛ inuidias ꝛ oēs d̄tractoꝛes: ſic mō gēiti īfantes ratōabl'e lac ꝯcupiſcite. 2° dil'ctōeꝫ p̄cipiēdo. d. Io. 15. Hoc ē p̄ceptū meū vt diligatis inuicē ſic dilexi vos. ¶ Quid āt ſit dil'ctō. audi Caſſ. ſup cant̄. d. Nō abduci blanditijs: nec ſeduci fallatijs: nec iniurijs frangi: to to coꝛde: tota anima: tota virtute diligere eſt. ¶ Qᵐ ēt bonū ſit dilectō audi Augu. ſuper illud Io. In hoc māifeſti ſunt filij dei ꝛ filij dyaboli. d. Sola dilectō īter filios dei ꝛ filios dyaboli diſcernit: ſignēt ſe oēs ſigno crucis. rn̄deāt oēs amē. cantent oēs al'. baptizenᷣ oēs intrēt eccl'as: īpleant lachꝛimis parietes baſilicarum: non diſcernimini filij dei a filijs dyaboli niſi caritate: q habēt caritatē ſunt ex d̄o magnū īdiciū: magna diſcretio: qcq̄d vis hē. hanc ſolū nō hēas nihil tibi ꝓdeſt: alia ſi non hēas: ſi hē. ꝛ legē impleſti.
¶ Tertio excidit virtutem paciētie ꝯtra iram: ꝛ h̄ p̄ irā diſſuadēdo. d. eccl'aſtes. 7. Ne velox ſis ad iraſcendum: qꝛ ira ī ſinu ſtulti requieſcit. 2° paciam ꝯmēdando. d. Luc̄. 21. In paciētia vr̄a poſſidebitꝫ aīas vr̄as. ¶ Quid āt ſit paciētia audi Greg. ſup illō. Cum audieritꝫ pͥelia ꝛc. d. Paciētia ē aliēa mala equanimiter ppeti: cōtra eū quoq̄z q mala irrogat nullo doloꝛ moꝛderi. ¶ 4° excidit virtutē foꝛtitudinis ꝯ̄ accidiā. p̄ accidiā diſſuadēdo. d. d̄uteꝛo. 8. Obſerua ꝛ caue ne q̄n obliuiſcariſ nomē d̄i tui: ꝛ negligas mādata ei⁹ atq̄z iudicia. 2° foꝛtitudinē ſuadēdo. d. 3. Re. 3. Cōfoꝛtare ꝛ eſto vir foꝛtꝫ ꝛ obſuas cuſtodias d̄i tui vt ābules ī vijs ei⁹. ¶ Qui āt ſit audi Tuliū in rethoꝛica ſua. d. Foꝛtitudo eſt inᷣ aduerſa gl'oſa aī foꝛtitudo: res arduas pulchꝛe admiſtrās: q̄ ī aduerſis nō frangiᷣ: nec in ꝓſpis blādiēdo eleuaᷣ. ¶ Qᵐ āt bonū ſit audi Ambꝛo. li. p̄ ō officijs. d. Nō mediocris aī v̄tus ē foꝛtitudo q̄ ſola d̄fendit oꝛnamēta v̄tutū oīuꝫ ꝛ iuſticiā c̄uſtodit: ꝛ iexpiabili ꝓlio aduerſus oīa vicia d̄certat iuicta ad laboꝛes foꝛtis ad picula: rigidioꝛ aduerſus voluptates. ¶ 5° excidit v̄tutē largitatꝫ ꝯ̄ auaritiā. p̄ auaritiā diſſuadēdo. d. Luc̄. 12. Uidete ꝛ cauete ab oī auaritia: qꝛ nō ī habūdātia cuiuſq̄z vita ei⁹ ē ex his q̄ poſſidet. 2° liberalitatē docēdo. d. Luc̄. 6. Date ꝛ dabitur vob̄. ¶ Quid āt ſit. audi Aug. d̄ diffinitōib⁹. d. Liberelitas ē mot⁹ qdā aī: faciēs ꝛ appꝛobās lib̄as largitōes ſine ſpe retributōis. ¶ 6° excidit virtutē abſtinētie ꝯ̄ gulā: p̄ viciū gule diſſuadēdo. d. Luc̄ 21. Attēdite āt vob̄ ne foꝛte grauēᷣ coꝛda vr̄a ī crapula ꝛ ebꝛietate hui⁹ vite ꝛ ſ̄ruēiat ī vos repētina dies illa. 2° ſobꝛietatem ſuadēdo. d. 1. thy. 4. Tu v̄o vigila ī oib⁹ laboꝛa: op⁹ fac euanᷓ: miſteriū tuū iple: ſobꝛi⁹ eſto. ¶ Qᵐ bonū ſit audi Gre. d. De abſtinētia ꝓdeūt caſte generatōes: rōnabiles volūtates: ſalubꝛia ꝯſilia ꝛ ꝓuolūtaria caro ꝯcupiſcētijs moꝛiᷣ ꝛ v̄tutib⁹ ſp̄s innouaᷣ. ¶ 7° excidit v̄tutē caſtitatꝫ ꝯ̄ luxuriā. p̄ luxuriā diſſuadēdo. d. 1. coꝛ. 6. Fugite foꝛnicatōeꝫ oē pcc̄m q̄cunq̄z fecerit hō extra coꝛp⁹ ē: q āt foꝛnicaᷣ ī coꝛp⁹ ſuū peccat. 2° caſtitatē ſuadēdo. d. Luc̄. 12. Sit lūbi v̄ri p̄cincti. Ubi Gre. Lūbos ei p̄cingim⁹ cū carniſ luxuriā p ꝯtinētiā coartam⁹. ¶ Quid āt ſit audi Aug. d̄ diffinitiōib⁹ d. Caſtitas ē virt⁹ ſb̄ iugo rōīs ipetuꝫ libidinis refrenās. ¶ Qᵐ āt bonū ſit audi Ciprianū de. 12. abuſionib⁹. d. Pudicitia ē oꝛnamentū nobiliū: exaltatō humiliū: viliū pulchꝛitudo: ſolatū merētiū: augumētū oīs pulchꝛitudinis: decus religionis:

minoratio criminũ:multiplicatio merito
rũ:creatoris diuꝫ dĩ amica. ¶ Iſte ſepte
narius virtutũ fuit nob̃ figuratꝰ p ſepté
filias ietᵒ.de qbꝰ ſinialr dr̃.exo.2.ꝙ ietᵒ
hũit ſepté filias cuſtodiétes gregé:q̃ cuꝫ
vellét adaquare gregeꝫ ⁊ ꝓhiberent ab
alijs paſtoribꝰ madianitidis regióis:ſup
ueniés Moy.defendit puellas:⁊ ipis de
fenſis adaq̃uit gregé. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ
p ietᵒ q iterpretat honor dñi:ſiue ſupflui
tas gr̃e:intelligi põt deꝰ pr̃:cui principa
liter honor ðbet,iuxta illõ.i.thy.1.Regi
ſeculoꝝ imor.⁊inui.ſoli deo honor ⁊ gl'a
in ſecula ſe.Amé. A quo ẽ hñdantia gr̃a
rũ.iuxta illud eph.2.Deꝰ oñdit in ſeculis
ſupuenientibꝰ hñdantes diuitias gr̃e ſue
in bonitate ſup nos,in xp̃o yh̃u. ¶ Per
ſeptem aũt filias ietᵒ intelligunt.ſeptem
virtutes ꝑdicte:q̃ iõ filie dĩ dicũt q: ipas
habétes efficiunt filij dei. ¶ Per gregé
ãt qué paſcũt ⁊ adaq̃nt iſte:itell'i p̃t grex
potentiaꝝ ⁊ iñ q̃ ſunt in hoie: q̃s iſte vir
tutes debent ſuo mõ reficere:q: aᵒ mõ in
tellectiuas:aᵒ mõ ſenſitiuas:oẽs ãt quaſi
vnũ gregé.iuxta illud.i.petri.5.Paſcite
q ẽ in uob̃ gregé dĩ. ¶ Sꝫ tñ aduerte ꝙ
multociés accidit ꝙ cuꝫ iſte virtutes vo
lũt adaq̃re gregé potẽtiaꝝ:obuiãt ſibi pa
ſtores madiãite ipas ipediétes.Ubi ſcié
dũ ꝙ p iſtos paſtores q interp̃tat iniqui
intelligunt vitia q̃ ſepté ſupradictiꝫ virtu
tibꝰ opponunt ⁊ impediũt ne reficiãt gre
gé ſuũ.ꝙ cognoſcés beatꝰ Iac.i canc.ſua
4ᵒ dic.Uñ bella ⁊ lites in vob̃:nõne ex ꝯ
cupiſcẽtijs vr̃is q̃ militãt i mébris vr̃is.
¶ Lꝫ ãt hõ ſic impugnet:tñ ſi ſit fragil'ꝯ
fortat q: ſeqt ꝙ Moy. ðfenſauit puellas
⁊ adaq̃uit gregé.Ubi ſciédũ ꝙ p Moy.
eductoré ppl'i iſrl'itici ð egypto itell'r xp̃ſ
q genus hũanũ eduxit ð tenebris pccõꝝ.
Iſte igit vidés in hoie pugnã tã validã:
adiuuat ad dimicãdũ ꝯ vitia ⁊ ſic r̃fic gre
gé ꝙ cognoſcens apl's dic.i.cor.10.Fidel'
ãt ðs eſt q ñ patietur vos temptari ſ̃ id

ꝙ põtis:ſꝫ faciet cũ temptatõe etiã ꝓuen
tũ vt poſſitis ſuſtinere. Scõa ps.
Sequit.Et ecce hõ quidã ydropi
cꝰ ⁊c.Ubi tangit actũ p̃tãtis in
opandis:ꝙ ꝓbat infirmꝰ libera
tꝰ.Ubi ſciendũ ꝙ actꝰ magne p̃tãtis fuit
qñ ydropicũ ita ſubito ſanitati reſtituit:
cuiꝰ tñ cure:q: tc̃ erat dies ſabb̃i qué ob
ſeruabãt iudei ꝓbando q̃rit ab eis ſi die
illa licitũ ſit curare:vt ex h̃ magnaꝫ hẽat
obſeruatõeꝫ ſabb̃i declarãdi.ſꝫ h̃ igit in p
te iſta q̃ttuor poſſumꝰ ꝯſiderare.ſ.
Calamitateꝫ infirmantis.
Sagacitatem inquirentis.
Malignitatem ſimulantis.
Uirtuoſitatem liberantis.
¶ Quãtũ ad pᵐ dicit.Et ecce homo ⁊c.
Ubi ſciendum ꝙ iſte infirmꝰ cognoſcens
virtuteꝫ in medico:corã ipſo ſtabat expe
ctãs eiꝰ miaꝫ ſanatiuã. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ dic.
Et rñdens yh̃s ⁊c.Ubi ſciendũ ꝙ rñſio
ð q̃ hic dr̃.⁊ rñdens yh̃s ⁊c.dꝫ referri ad
illõ ꝙ dcm̃ fuit ſupiꝰ ꝙ ipi obſuabãt eũ.
ſcõm Bedã. ¶ Interrogat aũt eos ſcõm
Cirillũ.vt ex eiꝰ interrogatõe cõfundat
phẽoꝝ malitiã. ¶ Qᵐ ad 3ᵐ dic.At illi
tacuert.Ubi ſciendũ ꝙ phẽi audita inter
rogõne xp̃i vtꝝ licẽt curari ſabb̃o:fuert p
plexi qd rñdere ðberét:q: ſi ſic ſe ipos red
ðbãt culpabiles obſuãdo.ſi ñ accuſabãt faci
étes oppoᵐ dũ aialia bruta i picul' exñtia
ẽt ſabbato liberabãt:⁊ iõ tãq̃ꝫ vĩuti elege
rũt tacer. ¶ Qᵐ ad 4ᵐ iſtoꝝ dic. Ipe vo
apphẽſũ ſanauit eũ ac dimiſit.Ubi ſcié.ꝙ
xp̃s vt piꝰ vidés ãte ſe ſtãté ydropicũ: co
gnoſcés eiꝰ affcm̃ vt ſanaret lꝫ ñ auderet
metu phẽoꝝ pp dié ſabb̃i v̄bis exp̃mer ñ
curãs ſꝫ Ciril.de phẽoꝝ iſidijs ſibi ꝯtulit
bñficiũ ſãitatiſ. ¶ Scié.ẽ ẽt ſꝫ Tho.ꝙ xp̃ſ
i h̃ ꝙ ñ curãdo ð turbõne phẽoꝝ ydropicũ
ſanat:dat nb̃ itlligere ꝙ cũ ex aliq̃ fcõ nr̃o
ꝓuẽit aliq̃ magᵃ vtilitas ñ ðbemꝰ illõ ob
mittẽ:lꝫ aliq maliuoli ꝯtbẽt . vñ dr̃ mat.
15.ꝙ cũ ſemel rep̃hẽdiſſꝫ phẽos ⁊ diſcipli

dicerent ſibi.Scis q: phariſei audito hoc
verbo ſcãdalizati ſunt.Rñdit ſinite eos ce
ci ſunt ⁊ duces cecoꝝ. ¶ Sciendũ ẽ auté
circa iſtã p̃té principalé ꝙ p iſtũ ydropicũ
itell'r pccõr qlibꝫ cuius cã/ q: ydropeſis ẽ
infirmitas q̃ cãtur i hoie pp defectũ calo
ris natural' digerẽtis in epate ex q̃ ſit ꝙ
humores veniũt ad p̃tes exteriores ⁊ in
ter capiũtur iter carné ⁊ cuté.Uñ dr̃ ydro
peſis ab ydrõ ꝙ ẽ aqua:⁊ pꝰ ꝙ ẽ hũor:q̃ſi
humor aqueꝰ. ex q̃ infirmitate ſeqtur tu
mor exteriꝰ ſitis interiꝰ:hanelitꝰ fetidꝰ:⁊
multa alia accidẽtia mala. Sic ſpũal'r lo
quendo hõ qñ caret amore diuino efficit
ydropicus ⁊ fetidus. Unde ſciendũ ꝙ in
ydropico ſepté poſſumus ꝯſiderare per q̃
poſſunt intelligi 7ᵐ vitia capitalia oppo
ſita.7.v̄tutibꝰ dcis in p̃te precedenti.ſ.
Tumoré inflãté ſignificatiuũ ſupbie.
Fetoré inficienté:ſignificatiuũ inuidie.
Paloré ðcolorãté ſignificatiuũ iracõdie.
Torporé deprimẽté:ſignificatiuũ accidie.
Ardoré ꝯſumenté ſignificatiuũ auaritie.
Liquoré habũdanté ſignificatiuũ igluuie.
Humoré defluẽté ſignificatiuũ luxurie.
¶ Prio dico ꝙ i ydropico ꝯſidero tumo
rem inflanté ſignificatiuũ ſupbie q̃ꝫ hõ hꝫ
in corde dũ.ſ.non vl't obedire dis mãdatiſ.
Nõ aduertentes tumidi ſuperbi ꝙ iuxta
illud eccleſiaſtici.4.Odibilis eſt corã deo
⁊ hominibus ſupbia.pp ꝙ rep̃hẽditur
Iob.15.vbi dicit.Quid tumet ꝯtra deum
ſpũs tuus.q.d.nec tumere deberemus ſꝫ
humiliari conſiderãdo penã que debetur
ſupbis.de qua Deutero.17.Qui auté ſup
bierit nolens obedire ſacerdotiſ ipio q eo
tp̃e miniſtrat dño deo tuo ⁊ decreto iudi
cis:morietur hõ ille ⁊ auferes malũ de iſrl':
ꝯcuſq; ppl's audiens timebit vt nullꝰ de
inceps tumeſcat ſupbia.Quid ãt ſit audi
Hug .libro de anima.d. Superbia ẽ ella
tio vicioſa: q̃ inferiores deſpiciens ſupe
rioribus ⁊ paribus ſatagit dominari.
¶ Que ipſam foueant audi Hugo. de

clauſtro anime libro.1.di.Quattuor enim
ſunt que trahunt currum ellationis.ſ.
amor dominãdi amor proprie laudis:con
temptus ⁊ inobediẽtia. ¶ Quantũ malũ
ſit audi Caſſio.ſuper ps.14.d. Superbia
de angelo dyaᵐ fec:⁊ homini mortem in
tulit ⁊ ꝯceſſã beatitudine vacuauit:malo
ruꝫ omniũ mr̃:ſcelerũ fons:vena neq̃tie.
¶ 2ᵒ in ydropico cõſidero fetoré inficien
té ſignificatiuũ inuidie q̃ꝫ homo hꝫ in cor
de.Nam iuxta illud ꝓuer.14.Putredo
oſſiũ inuidia.Nõ tñ aduertũt iſti miſeri
ꝙ dr̃ Iob.5.Paruulũ occidit inuidia.Il
le puulus dicit q inſtar pulli non hꝫ ſcien
tiam ⁊ talé occidit inuidia. ¶ Qᵐ auteꝫ
malum ſit audi Alanᵐ.de planctu natur̃
d.Inuidia qd mõſtruoſius: monſtrũ qd
dãpnoſius:dãnum q̃ culpabilior culpa:q̃
penalior pena: h̃ ẽ erronee cecitatis abiſ
ſus:hũane mentis infernus: cõtentionis
ſtimulus corrixatiõis aculeꝰ. ¶ 3ᵒ i ydro
pico cõſidero palorem decolorãtem ſigni
ficatiuũ iracũdie.Nam cũ ira ſcõm phm
ſit aſcẽſus ſanguinis circa cor: ex h̃ acci
dit vt ſanguis relinquat p̃tes exteriores
⁊ ſic hõ vertit i pallorem.Uñ eccl'i.25.Ne
quitia mulieris imutat faciem ſuã.Non
aduertẽtes iſti miſeri illud Iob.5.Uiruꝫ
ſtultũ iterfec iracũdia. ¶ Quid ãt ſit ira
audi Hugᵐ .d.Ira ẽ ſubita animi tempe
ſtas q dum inordinate ſe ꝯcutit cor hois
ad inſaniã ꝓtrahit. ¶ Quantũ malũ ſit
audi Greg.5ᵉ mor'.d.Quanta ſit iracun
die culpa penſare poſſumꝰ p q̃ꝫ pacientia
ꝑditur:vt qd:quo ve ordine ſit agendum
aio neſciat:quia nimirũ intelligẽtie luceꝫ
ita ſubtrahit cum vt mentem ꝓmouendo
confundat. ¶ Quarto in ydropico conſi
dero torporem deprimẽtem ſignificatiuũ
accidie p q̃ꝫ homo piger efficitur in ope
ribus virtuoſis.Non tñ aduertũt iſti mi
ſeri ꝙ dicitur ꝓuer.19.Qui negligit viaꝫ
ſuam mortificabit. ¶ Quid autem ſit au
di Bernardᵐ.d.Accidia eſt qdam ai tor

po: quo vis negligit aliqua bona inchoa
re:aut faſtidit pficere.¶ Q^m malum ſit:
audi leo^m papã in ſermone de apparitõe
d. Nõ dormiẽtibus puenit regnuꝫ celorũ
nec ocio ⁊ deſidia torpentibus beatitudo
eternitatis repromittiť.¶ 5° in ydropico
conſiderare poſſum⁹ ardorem cõſumentẽ
ſignificatiuũ auaricie. Nam ydropic⁹:q:
hũores diuertunť ad extrinſeca:⁊ p cõſe
quẽs ptes exteriores ſicce remanẽt ſemp
ſitit:⁊ q̃to pl's bibit tãto pl's ſitit:⁊ ſigni
ficat ardorẽ auaricie:q: auarus:nunq̃ꝫ ſa
tiať iuxta illud eccl'i.5. Auarus nõ iplebi
tur pecunia:cõparatus igiť q nunq̃ꝫ dicit
ſufficit pu̇er.30.¶ Non tñ miſeri aduer
tunt q̄ diciť pu̇er.15. Cõturbat domũ ſuã
qui ſectať auaritiã.i.aiaꝫ xp̄i domũ.¶ 6°
in ydropico cõſidero liquoreꝫ hũdatem
ſignificatiuũ ingluuie: quo hoies viuere
late volũt:faciẽtes ð corpore deũ ſuũ. De
quib⁹ apl's Phil'.3. Mlti ambulãt quos
ſepe dicebã vob:nũc auteꝫ ⁊ flẽs dico ini
micos crucis xp̄i:quorũ finis interitus:q̃
rum d's venter ẽ:⁊ gl'a in cõfuſione ipsorũ
qui terrena ſapiũt.¶ Q^m malum ſit:au
di Ambroxi^m in ſermõe de.xl^a.d. Fames
amica virginitatis ẽ inimica laxiuie:ſatu
ritas vero caſtitatẽ propigit : nutrix ille
cebrũ.¶ 7° in ydropico cõſidero hũoreꝫ
defluẽteꝫ ſignificatiuũ luxurie:p q̄ hoies
eneruanť.ð qbus Jac.5. Epl'ati eſtis ſup
terrã ⁊ in luxurijs enutriſtis corda vr̃a
nõ aduertẽtes miſeri illud amos.i. Diſp
dã inquit dñs habitatorẽ de cãpo ydoli:⁊
tenẽtem ſceptruꝫ de domo voluptatꝫ ⁊ lu
xurie.¶ Quid ſit audi Hug^m.d. Luxu
ria eſt imoderata carnis peculãtia dulce
venenũ importuna mors:pnitioſa potõ:que
humanũ corp⁹ debilitat:⁊ viril' animi ro
bur eneruat.¶ Q^m malũ ſit audi Gre.
i moral'.d. Ex quo ſel' menteꝫ alicui⁹ occu
pauerit:vix eũ bona deſideria cogitare p
mittit:ſunt enim viſcoſa deſideria:q: ex
ſuggõe oritur cogitatio:ex cogitatiõe af
fectio:ex affectiõe delectatio : ex delecta
tione cõſenſus:ex ꝯſenſu opera° ex opera
tione conſuetudo:ex cõſuetudine deſpera
tio:ex deſperatiõe peccati defenſio:ex de
fenſiõe gl'iatõ:ex gl'a^e dãnatio.¶ Iſte ſe
ptenari⁹ fuit nob figurat⁹ p illos.7.ſpi
tus neqſſimos:quos dyabol⁹ ſec̃ accip ad
tẽptandũ hoies de quib⁹ dr̃ Mat.12. Cũ
immũdus ſp̄s exierit ab hoie ⁊c.require
eua°. pte ¶ Sciendũ eſt ãt q̄ lꝫ
homo pp pccã efficiť ydropic⁹:tñ deſide
rãs curari ab infirmitate peccati dꝫ inſtar
hui⁹ ſtare añ deum ðð cũ p̃s. Dñe añ te
omne deſideriũ meũ ⁊ gemit⁹ me⁹ a te nõ
eſt abſcondit⁹. Ad q̄ ip̃e p̃s.nos admõet
d. Veite adorem⁹ ⁊ pcidam⁹ añ deũ plo
rem⁹ coram dño qui fec̃ nos q: ip̃e ẽ dñs
deus nr̃ ⁊c.¶ Si aũt peccator cuꝫ lachri
mis dictam miam poſtulauerit:inſtar h⁹
recipiet ſanitatẽ: Q: iuxta illud p̃s. Ip̃e
ẽ qui ſanat cõtritos corde ⁊ alligat cõtri
tiones eoꝝ.¶ Sꝫ aduerte ꝯueniẽtẽ mod
ſanãdi ydropic̃. Naꝫ dr̃ q̄ apprehẽdit eũ:
ſanauit ⁊ dimiſit. Ubi ſciendũ q̄ xp̄s pec
catorem. Apprehẽdit p gr̃aꝫ p̃ueiẽdo. Sa
nat ſibi gr̃am ꝯferendo. Dimittit:ſuo ar
bitrio relinquẽdo.¶ P° xp̄s peccatoreꝫ
apprehẽdit p gr̃aꝫ p̃ueniendo. Naꝫ lꝫ hõ
poſſit ex ſua fragl'itate cadere i pccm̃ nõ
tñ ex ſuis virib⁹ reſurgere.q̄ cognoſcẽs
Jer̃.pphã:dicebat trẽ.5. Cõuerte nos do
mine ad te ⁊ ꝯuertem⁹ i noua dies nr̃os
ſic̃ a p̃n°.¶ Sic ãt penitẽti:xp̄s auxiliũ
ñ denegat. Vñ Jb.42. Ego dñs vocaui te
ad iuſticiã ⁊ app̃hẽdi manũ tuã.ad iuſti
ciã.i.ad penitenti :⁊ manũ app̃hẽdit ſua
gr̃a p̃ueniẽdo.¶ Hõ igiť ſic app̃henſus
p̃t figuratiue dr̃ illð ezel'.8. Vidi ⁊ ecce
emiſſa ẽ ſilitudo man⁹ ⁊ app̃hẽdit me in
cincinio capitꝫ mei:⁊ eleuauit me ſp̄s inť
terrã ⁊ celũ:⁊ adduxit me i ier^m in viſiõe
ði.¶ Ubi ſciẽdũ q̄ p iſtã ſil'itudinẽ ma
n⁹ intell'i p̃t ði fili⁹ q ſil'is manui dr̃ q: ſic̃
mãu hoies opanť:ſic ð's pr̃ o^a opať p ip̃ꝫ:

q: Jo.i. Oia p ip̃ꝫ f̃cã ſunt. Iſta man⁹ ad
peccatorem mittiť:q: diuina gr̃a p̃uenit.
hanc petebat p̃s.d. Emitte manũ tuã ð al
to eripe me ⁊ libera me de aquis multꝫ ⁊
de mãu filioꝝ aliẽos. Hic app̃hendit pec
catorem in cincinio capitis:qui ẽ aliquis
globus capilloꝝ ſupeminẽs i capite. Ubi
ſciẽdũ q̄ p capillos qui nõ ſentiũt:intell'r
mors hois p q̃ꝫ ſenſum amittit ⁊ motũ.
p cinciniũ igitur hõ apprehendiť:qñ ſibi
ad mẽoriã reduciť q̄ ſit moriturus. Pro
pter q̄ cuilꝫ diciť eccl'i.19. Mẽor eſto q^m
mors nõ tardat. Sic ãt meditãdo eleuať
inter terrã ⁊ celũ.q: licet corporal'r ſit in
terra tñ terrena deſpic̃ : ⁊ eleuať ad cele
ſtia.¶ 2° xp̄s peccatorẽ ſanat ſibi gr̃am
cõferendo. Nam q: ablata culpa dat gr̃aꝫ
dr̃ ipſum ſanare:q̃ꝫ ſanitatem peccator dꝫ
petere.d.illð Je.17. Sana me dñe ⁊ ſana
bor: ſaluũ me fac ⁊ ſalu⁹ ero q^m lau⁹ mea
tu es. Vñ p̃s. Ego dixi dñe miſereř mei:
ſana animã q: peccaui tibi.¶ 3° xp̄s pec
catorem dimittit ſuo arbitrio relinquẽdo
Poſtq̃ꝫ xp̄s peccatorẽ app̃hendit ⁊ voca
uit ad pniam:gr̃a p̃ueniẽte ſanauit:gr̃a i
formãte:dimittit eum libero arbitrio ad
operãdum q̄ voluerit. Iſta dimiſſio pec
catoris cõuerſi fuit figurata Joſ.22. Ubi
ſentential'r dr̃:q̄ cũ poſt eductõem ð egy
pto rubẽite ⁊ gradite obediſſent Joſ.in
his q̃ precepat eis Moy.ꝯfortãs eos bñ
dixit eis Joſ.⁊ dimiſit eos.¶ Ubi ſcien
dum q̄ p rubẽitas ⁊ graditas obediẽtes
Moy.q eos eduxerat de egypto intell'i
poſſunt peccatores quos d's educ̃ de tene
bris pccõrũ:qb⁹ precip q̄ ſuẽt ei⁹ mãda
ta:qb⁹ ſeruãtib⁹:xp̄s ſignificat⁹ p Joſ.be
nedic̃ dimittẽdo illos ſuo arbitrio vt dei
ceps nec ad bonũ nec ad malũ cogant.

Tertia pars.

Equiť. Et reſpõdẽs ad illos ⁊c.
ð Ubi tangit intellectũ veritatis
in obſeruãdis.q̄ probat ſenſus
declaratus. Ubi ſciendũ q̄ ſignũ benigni
tatis ẽ in doctore:q̄ lꝫ videat diſcipulos
negligẽtes ad adiſcenð nõ tñ pp h dimit
tit q̄ eis veritatẽ nõ ãnũciet:vt ſic ipſe
faciat officiũ ſuũ ⁊ ipſi ſi nõ obſeruauerit
iexcuſabl'es hẽanť.xp̄s igiť vt pi⁹ magr̃
lꝫ phei eſſent negligẽtes ⁊ maliuoli tñ nõ
pp h deſiſtit qn eis veritatẽ annũciet ſpã
liter ad p̃ſens ð obſuatõe ſabbi de q̃ req
ſiti maligniter tacueřt. In iſta igiť parte
duo poſſum⁹ ꝯſiderař.ſ. Ex pte xp̄i q̃õis
rõabilẽ ſol'onẽ. Ex pte phicoꝝ p̃ſũptionis
ꝯfuſibilem detectiõem ibi. Et nõ poterãt
⁊c.¶ Quantu ad primũ dicit. Et reſpon
dens ⁊c. Ubi ſciendũ ſcðm Cirillũ: q̄ q:
phi tanq̃ꝫ maliuoli tacueřt ad q̃ſtionem
eis factã p ip̃m de obſeruãtia ſabbi : xp̄s
tñ queſtiõeꝫ ſoluit eos rationabl'r rep̃hẽ
dendo.¶ Sciendũ eſt aũt q̄ xp̄s ad ſol
uendũ queſtiõeꝫ p̃miſſam talẽ rationẽ ad
duc̃. Quod nõ ẽ phibitũ ſed licitũ facere
circa illa q̃ ſunt minoris valoris:nec circa
q̃ ſunt maioris. Sꝫ aialia irratõabilia pu
ta bos vl' aſin⁹ ſunt minoris valoris q̃ꝫ hõ
⁊ ẽ licitũ ea cadẽtia i puteũ de ip̃o extra
here i die ſabbi. Igiť nõ ẽ phibitũ ſed li
citũ hoiem i die ſabbi liberare. Dic̃ igiť.
Et rñdens ad illos ⁊c.¶ Scienduꝫ ẽ aũt
q̄ a violatiõe ſabbi quãtũ ad p̃ñs ſpectat
3ª excuſant p° neceſſitatꝫ indigẽtia:⁊ iſto
mõ excuſauit xp̄s diſcipl'os Mat.12.qñ
rep̃hendebanť a pheis q̄ vellebãt ſpicas
in die ſabbi.q: h faciebãt pp neceſſitateꝫ
fais. Nã neceſſitas i mltis excuſat.ad q̄
adduxit exẽplum ibidẽ de dð q in neceſ
ſitate poſitus comedit panes ppõis q̃s
nõ licebat comedere niſi ſol' ſacerdotib⁹.
exẽplum ẽt hui⁹ hẽmus de pbiſſimo ma
tathia:qui ſic̃ habeť.i.mach.2.q infeſtaba
tur ab inimicis dieb⁹ ſabboꝝ ordiauit q̄
etiã in diebus ſabboꝝ cõtra ipſos pugna
rẽt:q̄ tñ nõ licebat ſcðm legẽ vbi neceſſi
tas nõ fuiſſꝫ.¶ 2° a violatiõe ſabbi excu
ſat obediẽtia. Nam quãdo homo ex obe
dientia tenetur aliqd facere q̄ nõ p̃t hr̃e

diſlatõem:ſi fiat in die ſabbati:non ē malū
ſicut pꝫ de circoncifione fienda octaua die
que aliqñ erat die ſabbati:⁊ de mactādis
aliqbus animalibus offerendis dō. Unđ
xp̄s Math.12. reprehendens phariſeos
dixit. An non legiſtis i lege q: ſabbatis ſa
cerdotes violant ſabbatū ſ.pueros circon
cidēdo ⁊ animalia mactando ⁊ ſine crimi
ne ſūt. ¶ Tertō excuſat a violatōe ſabba
ti caritas. Nam qñ ex caritate aliqua fa
cit ꝓximo lꝫ i die ſabbati:tamen a crimie
excuſatur. Et hoc mō xp̄s excuſabat i ſcu
ratōe infirmorū ſabbato. ſicut ſe excuſat
i euangelio hodierno. ¶ Xp̄s igit̃ rep̄hē
dit phariſeos p̄ ſm Theo^m. de cecitate ⁊
ignorantia:q: ſm eos licebat curare bo
uem non hoiem: qđ tamen ſm legem nō
erat prohibitum vt fingebant. ¶ 2° repre
hendit eos de auaritia ſm Bedam:q: ſꝫ
eos non licebat facere opera caritatꝭ:⁊ tñ
licebat facere rei familiaris ⁊ ꝓprie vtili
tatis. ¶ 3° ſm Bedam rep̄hēdit eos đ
inobedientia:q: ſi non licebat hoiem cura
re ſm eos.ergo nec bouem mactare. qđ
tamen faciebāt. ¶ Sciēdum eſt aūt loqn
do moralr̃ ꝙ xp̄s hominē pccōrem ſignifi
catuꝫ per ydropicū:ꝯparauit huic anima
li ꝙ in puteum cecidit:ad deſignanduꝫ ꝙ
ſicut ydropicus habūdat in humore ſuꝑ
fluo aqueo ⁊ fluxibili pp ꝙ cōformitatem
hꝫ cum puteo vbi eſt aqua:ſic peccator ex
nimia delitiaꝝ habūdantia cadit in ꝓfun
dum pcci:a quo tñ a xp̄o extrahit̃ ſi vult
ad ip̄m cōuerti.q: ip̄e dic̃ Jere. ¶ No
lo mortē pccōris ⁊c. ¶ Sciendum ē etiaꝫ
ꝙ per iſtum puteum i quem pccōr dicit̃
cadere intelligi poteſt infernus q dr̃ pu
teus abiſſi. Unde figuratiue dr̃
aſcēdit fumus ſicut fumus fornacis ma
gne :ex q̃ obſcurat̃ ſol ⁊ aer: ⁊ đ fumo pu
tei exierunt locuſte i terram. ¶ Ubi ſciē
dum ꝙ per iſtum puteum ꝓfundū abiſſi
itellr̃ infernus in quo ſubmergunt̃ pecca
tores:vt de ip̄is poſſit dici illud Exo .15.
Electi p̃ncip̄es eius ſubmerſi ſunt i mari
rubro abiſſi operuerunt eos dſcēderunt i
ꝓfundum q̃ſi lapis. ¶ De iſto puteo dr̃
exire fumus ſicut de fornace obſcurās ſo
lem ⁊ aereꝫ:q: ibi eſt ignis infernal' iſtar
fornacis ardentꝭ:peccatores comburens.
Ut đ eis dicatur illđ eccl'aſtici.38. Uapor
ignis vrit carnes eius ⁊ i calore fornacis
concertatur ſicut fumus. Dr̃ obſcurat̃ ſo
lem ⁊ aerem:q: pccōres in inferno hēbūt
intellectum ſignificatum per ſolem obſcu
ratum per peccati maculam ⁊ inter ip̄os
⁊ deum erit medium ſignificatum ꝑ aerē
obſcuratum:ita ꝙ nunq̃ꝫ poterunt deum
videre. Uñ Luc.16. Inter nos ⁊ vos cha
os magnum firmatum eſt: vt qui volunt
hinc tranſire ad vos non poſſint:neqꝫ iñ
huc tranſmeare. ¶ Dr̃ āt ꝙ de iſto fumo
putei exeunt locuſte ꝑ quas intelligo de
mones qui inſtar locuſtarum vaſtantiū
omnia virentia:homines vaſtant ⁊ deuo
rant:vt ſic ſint illa beſtia de qua dr̃ geñ.
37. Fera beſtia deuorauit Joſeph. Cuius
verſutias nos admonet fugere Petrus
1.cañ.5.d. Sobrij eſtote ⁊ vigilate q: adū
ſarius veſter dyabolus ⁊c.

Quarta pars.

Sequtur. Dicebat autem ad inui
tatos parabolam ⁊c. Ubi tāgit
documentuꝫ humilitatꝭ in appe
tendis.ꝙ probat ſitus demonſtratus.vbi
ſciēduꝫ ꝙ loquēdo general'r vniuerſa pec
cata reducunt̃ ad tria.ſ.ad luxuriam:aua
ritiam ⁊ ſuperbiam.iuxta illud .1.Jo.2°.
Omne ꝙ ē in mūdo aut cōcupiſcētia car
nis:aut concupiſcētia oculoꝝ: aut ſuꝑbia
vite. Xp̄s igit̃ ſicut bonus ⁊ bōus magiſter
medicus volens nos curare a peccatꝭ om
nibus inficientibus animam poſtq̃ꝫ in cu
ratione ydropici dedit nobis curam con
tra duo.ſ.luxuriam ⁊ auaritiam . nunc in
iſta parte ſm Ambro. dat nob̄ curā ꝯ ter
tiū.ſ.ſuꝑbiā ſuadēdo virtutē humilitatis.
In qua ꝑte tria poſſum⁹ ꝯſiderare .ſ.
Suꝑbie extollētis diſſuaſionē attēdēdā.
Humilitatis ꝓmerētis ꝑſuaſionē aſſequēdā
Utriuſqꝫ generalē rōnē intuēdam.
¶ Quantū ad primū dicit. Dicebat āt ad
inuitatos ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ph̄ei qui erāt
inſidiatores xp̄i multū appetebant hono
res:⁊ iō qñ vocabant̃ ad nuptias vel alia
ꝯuiuia volebāt ex ſuꝑbia collocari i locis
dignioribus ⁊ ſe alijs p̄ferre . iuxta ꝙ de
ip̄is loqtur xp̄s Mat.23. d. Amant pri
mos accubitus in cenis ⁊ primas cathe
dras in ſynagogis ⁊ ſalutatiōes in foro :
⁊ vocari ab hoibus rabi. Quia vero in ta
libus multi vocātur ⁊ aliqñ accidit ꝙ ille
q vocat̃ neſcit de oibus inuitatis nō dꝫ ſi
bi arrogāter meliorē locū accipe q: forte
alteri nobiliori debet̃ dignior locus :⁊ ſic
poterit ꝑfudi verecondia:dū de loco arro
ganter accepto vidētibus oibus expellet̃
ſed h̄ igitur xp̄s in ꝑte iſta prio ne locus
incōpetens appetat̃ dat admonitionē in
formantē. 2° dicti ſui aſſignat rōnem ſuffi
cientē. ¶ Quantū ad rōnem admonitio
nem informantē dicit. Dicebat āt ⁊c. Ubi
ſciendū ꝙ xp̄s ſicut bon⁹ magiſter nolēs
hoies imittari ph̄ſeos ſuperbos:eos beni
gne informat ad vitādā iſtā ellationē. Nā
hō nō dꝫ ſibi impudēter accipe ꝙ ab alijs
honoret̃.iuxta illud Hebre.5. Nec quiſq̃ꝫ
ſumit ſibi honorē ſꝫ qui vocat̃ a đo tanq̃ꝫ
Aarō. Et iō dicit eos informādo ꝙ nō de
bent primos diſcubit⁹ eligere: ſꝫ alios ex
pectare:vt ab inuitāte ſm ſuū gradū col
locentur. Uñ dr̃ eccl'iaſti :i.ij. Mane in lo
co tuo. ¶ Quantū ad rōnem ſufficienteꝫ
dicit. Ne forte honoratior te ⁊c. Ubi ſciē
dum ꝙ valde ſufficiens rō eſt: ne hō pri
mū locū arrogant accipiat: q: ml'totiens
ſm Cirillum.vñ credit honorē acquirer̃:
vituꝑiū ⁊ verecūdiam hꝫ.vñ ꝓuer.25. Ne
glo'ſus appeas corā rege ⁊ in loco magno
rū ne ſteteris:meli⁹ eſt ei vt dicat̃ tibi.aſ
cēde huc:q̃ꝫ hūilieris corā p̃ncipe. ¶ Q^m
ad hūilitatꝭ ꝓmerentꝭ ꝑſuaſiōeꝫ aſſeqndā
dic̃. Sꝫ cū vocat⁹ fueris ⁊c. Ubi ſciendum
ꝙ ſicut bonus magiſter in ſpeculabilib⁹ :
non ſolum docet vitare ſigillum ſligra
phum:ſꝫ etiā docet cōponere ſigillum virt
dicum.ſic bonus magiſter moral': nō ſolū
dꝫ docere vitare vicia : ſꝫ etiā virtutibus
exercerı. Xp̄s igit̃ bonus magiſter moral'
docuerat vitare faſtuoſam ellatōem: mō
docet humilitatꝭ virtutem. Et duo facit.
Primo docet humilitatꝭ modū. ſo humi
litatꝭ fructum . ¶ Q^m ad humilitatꝭ mo
dū dic̃. Sꝫ cū vocat⁹ fueris ⁊c. vt ſic qlibꝫ
dicat ꝙ ſe humiliādo dixit dđ.2.Re.6. Ui
lior fiam pluſq̃ꝫ factus ſum ⁊ ero humil'i
oculis meis. ¶ Q^m ad humilitatꝭ fructū
dic̃. Et cum venerit q te ⁊c. Nā qñ hō ex
hūilitate ſibi locū nouiſſimū eligit:⁊ poſt
modū ad locū eligit̃ digniorem:tūc appꝫ
corā aſtantib⁹ glo'ſus: ⁊ hoc merito quia
Job.22. Qui humiliatus fuerit erit i glo
ria. ¶ Q^m ad vtriuſqꝫ generalem rōneꝫ
ituendam dic̃ . Quia oīs q ſe exaltat ⁊c.
Ubi Cirillus. Oñſo igit̃ taꝫ modico exē
plo ambitioſoꝝ ꝯtemptum:⁊ nō ambitio
ſoꝝ exaltatōeꝫ:adicit magnū ꝑuo: genera
lem ſniam ꝓferens cum ſbdit̃. Quia oīs
q ſe exaltat humiliabit̃:⁊ q ſe hūiliat exal
tabit̃. ¶ Sciendū eſt āt circa ꝑtem iſtam
loquendo moralr̃:ꝙ per iſtas nuptias de
qbus fit h̄ mentō:itelligı pōt celeſtis pa
tria:ꝑ iuſtantem āt xp̄s ẏhs. Per inuita
tos ħo omnes hoies huius mūdi q non
đbent recūbere in p̄ loco ſuꝑbiendo: q: đi
ceret̃ inde cū verecūdia: ſed i nouiſſimo
ſe humiliando:q: ex hoc exaltant̃ in gl'a.
Scđm h̄ igit̃ in ꝑte iſta tria poſſum⁹ ge
neralr̃ ꝯſiderare.ſ.
Solēnitatē ꝯuiuij habūdantꝭ.
Bēignitatē dñi inuitantꝭ.
Diuerſitatem collegij āuientꝭ.
¶ Q^m ad p̄mū dr̃ ꝙ illud ꝯuiuiū fuerāt
nuptie ⁊ ſignificāt illas eternas nuptias
celeſtis p̄rie vbi erit habūdātia ⁊ ſolēni
as ſempiterna:đ qbus dr̃ Apoc.19. Bea

ri qui ad cenā nuptiaꝝ agni ſunt vocati.
¶ Qui āt intrāt ad iſtas nuptias ⁊ quo
fuit figuratū Mat.25. Ubi ſimiliter dr̄ ꝙ
prudentes virgines accipientes lāpades
cū oleo. lucentes intrauerūt cū ſpōſo ad nu
ptias. Fatue āt ſolum hn̄tes lāpades ſine
oleo intrare nō potuerūt. ¶ Ubi ſciendū
ꝙ p̄ v̄gines prudentes hn̄tes lāpades in
telligi poſſunt hoīes exiſtentes in diuina
gr̄a hn̄tes opa grata deo ⁊ hedificatoria
pplō. Nā oleū in lāpad̄ eſt gr̄a ſpūs ſci in
aīa. lampades ſm̄ Grego. q̄ in manibus
portātur ſunt opa. q̄ debent lucere iuxta il
lud Mat.5. Sic luceat lux vr̄a corā homi
nibꝰ vt videāt bona opa vr̄a ⁊ glorificent
pr̄em veſtrū q̄ in cel' eſt. ¶ Per v̄gines
āt fatuas non hn̄tes oleū nec lāpades ar
dentes intelligunt homines nō hn̄tes di
uinā gr̄az. Qui igit vlt itrare ad nuptias
oꝫ cū prudentibꝰ hēre oleum gr̄e ⁊ lāpa
des ardentes p̄ opa v̄tuoſa. q: iſta nō hn̄
tibus dr̄ a dn̄o. Neſcio vos. ¶ Quantū
ad bonitatē dn̄i inuitātis ſciendū eſt ꝙ in
uitans eſt xp̄s q̄ hoīes ad nuptias regni
celeſtis vocat vel p̄ internā inſpirationeꝫ:
vel aſſiduā lectiōem vel externā p̄dicatio
nem. ¶ Unde pōt figurari p̄ regē aſſueꝝ
de quo ſentential'r dr̄ heſter.1. ꝙ fec̄ grā
de cōuiuiū in ciuitate ſuſis: adꝙ inuita
uit omnem ppl'm a maximo vſqꝫ ad mini
mū: ⁊ ſeptem diebꝰ iuſſit cōuiuiū. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ p̄ regem aſſueꝝ qui interpre
tatur beatitudo intell'r xp̄s rex regum ⁊
dn̄s dominantiū qui ē beatitudo noſtra.
Per ciuitatem āt Suſaꝫ q̄ interpretatur
gaudium vel leticia. intell'r celeſtis pr̄ia
de qua dr̄ Iſ.51. Gaudium ⁊ leticia inuēi
entur in ea gr̄arum actō ⁊ vox laudis. In
iſta ciuitate fac̄ grande conuiuium ſepteꝫ
diebus. i. refectionem ſpiritualem bonoꝝ
omnium durātem eternaliter: que duratō
per ſeptem dies intell'r q: totus d̄curſus
noſtri tēporis in ſeptem diebus reuoluit.
Ad ꝙ qdem cōuiuium oēm populum in
uitat: q: quantum eſt ex parte ſua: oēs ſūt
ad illam beatitudinem inuitati. iuxta illd̄
Iſ.25. Faciet dn̄s d̄s exercitꝰᵐ oibꝰ pplis i
mōte h̄ cōuiuiū pinguiū cōuiuiū videmie
d̄fecate. ¶ Qᵐ ad diuerſitatē collegij an
nuētis. Sciendū eſt ꝙ lꝫ omnes ſint inui
tati: tn̄ diuerſitas eſt inter hoīes: q: qdaꝫ
ſunt arrogantes ſignificati per illos qui
volunt in p̄mo loco recumbere. de quo tn̄
eiciunt cū v̄ecundia: qdam āt ſunt hūiles
ſignificati p̄ recūbentes inouiſſimo loco:
d̄ q̄ cū gl'a exaltant. Per ꝙ dat intelligi
ꝙ ſupbi ad eternas nuptias non recipiūt
ſed deiciunt i profundum inferni. Humi
les aūt illuc exaltantur. Unde eccl'aſtici
10. Sedes ducum ſupboꝝ d̄ſtruxit deus ⁊
ſedere fec̄ mites pro eis radices gentiuꝫ
ſuperbaꝝ arefec̄ d̄s ⁊ plantauit humiles
ex ipſis gentibus. Et ideo p̄s. Qᵐ tu po
pulum humilem ſaluum facies ⁊ oculos
ſuperboꝝ humiliabis. ¶ Sciendum ē igi
tur ꝙ hō per humilitatē meret.
Reconciliantem veniam.
Informātem gr̄am.
Quietantem gl'iam.
¶ Primo hō per humilitatem meret re
conciliantem veniam.
Nam q̄ꝫuis deū offenderit ſi cum humi
litate ad ip̄m reuertitur deus ſibi culpaꝫ
miſericorditer indulget: q: iuxta illd̄ p̄s.
Cor contritū ⁊ humilatum d̄s non deſpi
cies. ¶ Hoc āt fuit nob̄ figuratū i achab
rege de quo ſimil'r dr̄.3. Re.21. ꝙ cum gra
uiter offendiſſet dn̄m ꝯſentiendo vxori
ſue ieſabel vt occideret naboth vt ipſius
vineā poſſideret miſit ad cū dn̄s helyam
pp̄hiam cominantē ſibi mortē ⁊ mltas ali
as aduerſitates ꝙ cum audiſſet achab ſci
dit veſtimēta ſua ⁊ operuit cilitio carnē ſuā
ieiunauitqꝫ ⁊ dormiuit in ſacco ⁊ ambula
uit demiſſo capite. ꝙ cū vidiſſet dn̄s dixit
ad helyā nōne vidiſti achab humiliatum
corā me: q: igit humiliatꝰ ē nō inducā ma
lū in dieb̄ eiꝰ: ⁊ ſic dn̄s ſibi pepcit ⁊ recon

ciliatꝰ ē ei. ¶ Ubi ſciē. ꝙ p̄ Achab regē
q̄ interp̄tat fr̄ pr̄is: itll'i pōt qlibꝫ hō qᵐ
ad aiam q̄ fr̄ pr̄is dr̄: q: in natura intelle
ctuali p̄ticipationē hꝫ cū d̄o q̄ eſt pr̄ ⁊ dn̄s
nr̄. Per Ieſabel āt q̄ interp̄tat fluxꝰ va
nus intell'r ſenſualitas in hoīe: que vane
fluit ad illicita q̄ vxor dici pōt Achab. i.
rōis. q: ſm̄ Aug. rō in hoīe ꝯpatur viro:
ſenſualitas v̄o vxori. Cōtingit āt multo
tiens ꝙ ſic Achab conſenſit vxori ad offē
ſionē dei ⁊ p̄ximi ſic rō ꝯſentit ſenſualita
ti ad faciēdū ꝯ diuinū p̄ceptū. quē tn̄ deus
vel ex remorſu ꝯſcientie vel p̄ aliq̄ꝫ inſpi
ratōem internā vel predicatōem externā
reprehendit acriter ⁊ mortem cominatur
eternā. quod qdem audiēs pccōr miſerri
mus oꝫ ad p̄niaꝫ inſtar Achab ꝯuerti do
lēdo de p̄teritꝫ cū ſatiſfactōne ꝯdigna.
¶ Qualem āt ſatiſfactōem pccōr inſtar
Achab facere debeat audi q̄d de Achab
dr̄. Nā dolet de pccō p̄ amaram ꝯtritōeꝫ:
ſcidit veſtimēta p̄ aptam ꝯfeſſionē. Opu
it cilitō carnē ſuam: ꝯ carnis laſciuiā. Ie
iunauit ꝯ ventris igluuiā. Dormiuit i ſac
co ꝯ auaritiam. Et ambl'auit d̄miſſo capi
te: ꝯ dyaboli ſupbiam p̄ integrā ſatiſfacto
nē: q̄ ſi pccōr facer̄ voluerit ſe humiliādo
dn̄o ꝯ quē ſupbiuit peccando: d̄s ſibi idul
get ⁊ p̄ vēiam reconciliat eū ſibi. Unde
Ber. ſup cant. Hūilis oꝫ eē ⁊ v̄ecūda ſatiſ
factio: q̄ emēdat ſupba trāſgreſſio. nec ſte
ril' verecūdia grata ē. nec hūilitatē lauda
bil'. ¶ 2ꝰ dico ꝙ hō p̄ hūilitatē meretur
reformātem gr̄am. Nam d̄s hōi pccōri ſe
hūilianti n̄ ſolū remittit cl'pam: ſꝫ ēt ꝯfert
gr̄aꝫ: iuxta illd̄ Iac.4. Deꝰ ſupbis reſiſtit
hūilibꝰ āt dat gr̄am. Un̄ Caſſiodorus li.
ii. d̄ ſp̄u ſupbie. Nll'o mō poterit i aīa nr̄a
virtutū ſtructura ꝯſurger̄ niſi p̄us fuerit
v̄a hūilitas in corde nr̄o fundata q̄ firmiſ
ſime collocata pfectōis ⁊ caritatꝫ culmen
valeat ſuſtinere. ¶ Tertio homo per hu
militatem meretur quietātem gloriam.
Nam deus non ſolum humilianti ſe dat
veniam ⁊ gratiam: ſed etiam ꝯfert gl'am.
Unde Bernardus. Funda fundamentuꝫ
humilitatis: ⁊ peruenies ad faſtigium
caritatis. vis capere celſitudinem dei:
cape prius humilitatem: Chriſti ſola eſt
virtus humilitas: leſe caritatis repara
tio. ¶ Sic igitur patet ex precedentibꝰ
qualiter arrogantes deiciuntur a deo ⁊
humiles exaltantur. Unde prouer.29.
Superbum ſequitur humilitas ⁊ humi
lem ſpiritu ſuſcipiet gloria. Ad quam
nos ⁊c.

¶ Dominica decimaſeptima poſt pente.
Euangelium.58.
Introductio. Frater Ioſelinus.

Acceſſerunt ad yheſuꝫ pha
riſei ⁊ interrogauit eum
a vnus ex eis legis doctor
temptans eum ⁊c. Math.
22. Quia videmus per ex
pientiā ꝙ nihil amatur niſi
ſi ſit aliqualiter cognitum. q: Auguſti.
Inuiſa quidem diligere poſſumus inco
gnita nequaq̄ꝫ neceſſario requiritur vt
illud ꝙ debet diligi cognoſcatur. Quia
vero quicquid diligitur ſub ratione boni
veri vel apparentis diligitur ꝯgruuꝫ vr̄:
vt q̄ꝫto res ē in ſe melior: tāto ab ordiata
voluntate āplꝰ diligat. Un̄ videmus ꝙ
auꝝ ꝙ meliꝰ ē: plus diligit ⁊ ſic de ꝯſilibꝰ
ſi āt minꝰ bonū in ſe plus diligat q̄ꝫ ꝙ ē
maiꝰ bonū hoc eſt ex puerſitate volūtatꝫ.
Ut igit xp̄s oñdat ſe diligēdū ſup oia. id
circo i hodierno euangelio ſoluta q̄dā q̄
ſtione ſibi malitioſe p̄poſita: ex cuiꝰ ſolu
tiōe oñdit deū tanq̄ꝫ infinitū bonū ſup̄ oia
diligend̄ oñdit ēt ſe deū eē: vt ſic ⁊ ipſe ſu
per omnia diligatur. Secundum hoc igi
tur beatus Mathe. in p̄nti euāgelio tria
tangit. ſ.

Qōnem iuidentem poſtulatam.
Solˈonem ſapiēter declaratam.
Proceſſionē euidenť dmonſtratam.
¶ Primū ꝓbat itentō prauitaꝭ. 2ᵐ dire
ctō voluntaꝭ.3ᵐ ꝯditō deitatis. ¶ Pri
mū in p̄n.ſm ibi.Ait illi diliges ⁊c.3ᵐ ibi
Congregaꝭ ât phariſeis ⁊c.

Prima pars.

Uātuꝫ ad p̄mū vbi tāgit ⁊c.dič.
Acceſſerūt ad yſm ⁊c.Ubi ſcië
dum ꝙ cū xp̄s ſm ꝙ Math. i
mediate āte iſtud euāgeliū narrat cuꝫ vi
ciſſet phieos d̄ qōne q̄ꝫ ſibi fecerāt fieri d̄
tributo reddēdo Ceſari. Cū cōuiciſſꝫ ēt
ſaduceos q negabāt reſurrectōeꝫ:oñs eis
reſurrectōeꝫ ſnturā ⁊ ipoſuiſſꝫ eis ſilētiū.
Uidentes h̄ phiei vt maligni ꝯ xp̄ꝫ volue
rūt ip̄m i v̄bis ſuis cōprehēdeř:⁊ iō acce
dētes ad eū:qōnē ſibi ꝓpōi faciūt vt ex re
ſpōſiōe ipſi⁹ aliqd poſſint accipe vñ calū
niari poſſit.¶ Lꝫ āt phiei ⁊ ſaducei eēnt
ꝯrĳ:q̄ꝛ ſaducei negabāt reſurrectōem q̄ꝫ
iudei aſſerebāt:tñ qᵐ ad tēptādum xp̄m
ſm Jero.in ſui s qōib⁹ ꝯcordabāt.Jn iſta
igiť pte tria poſſum⁹ ꝯſiderare.ſ.
Malignitatem i ꝯgregando.
Sagacitatem in ꝓponendo.
Arduitatē in exēplificando.
¶ Qᵐ ad p̄mū dič. Acceſſerūt ad yſm
phiei.Ubi ſcië.ſꝫ Criſo.ꝙ iſti phiei ſič ma
litioſi volētes xp̄ꝫ ꝯp̄hēdeř i qōnib⁹ q̄s ſi
bi faciebāt:venerūt cū mľtitudie :creden
tes ſe magis ex h̄ victoriā obtieř. Ut ſic
v̄ificeť illō p̄s.Principes ꝯuenerūt i vnū
adv̄ſus dñm ⁊ aduerſus xp̄m ei⁹.¶ Qᵐ
ad 2ᵐ dič.Et iterrogauit eū ⁊c.Ubi ſcië.
ꝙ iſti phiei q̄dā ſagacitate v̄ſuta ordiaue
rūt ſm Criſo.ꝙ lꝫeēnt mľti: tñ vn⁹ qōnē
xp̄o ꝓpōeret:cogitātes intra ſe:ꝙ ſi xp̄s
illū ſolū ꝯuinceret ꝙ mľtitudo euaderet
verecūdiā.Si v̄o ille vinceret oēs in ip̄o
videreť victores.¶ Scië.ē āt ꝙ iſte vn⁹
tēptās xp̄m:dř doctor fuiſſe vt ex h̄ poſ
ſim⁹ aduerteř ꝙ doloſe ⁊ ñ vt adiſceret:
cū ſe ſapiētē putarꝫ fcē dño qōnē.¶ Qᵐ
ad tertiū dič.Magř ꝙ ē mādatū magnū
⁊c.Ubi ſcië.ſm Bedā ſup Mar.ꝙ inter
ſcribas ⁊ phicos erat ꝯtrouerſia d̄ ordie p̄
ceptoꝝ qᵐ ad dignitatē ꝙ inť ea debebat
dici maius.

Secūda pars.

Equr.Et ait illi yh̄s. Diliges
dñꝫ d̄um ⁊c.Ubi tāgit ſolˈonem
ſapienť d̄clˈatā:ꝙ ꝓbat directio
volūtaꝭ.Ubi ſcië.ꝙ hō tč volūtatē ordia
tā hr̄e dř qñ hꝫ ip̄aꝫ cōiūctā cū deo:cuius
volūtas eſt reglˈa ⁊ ordinatō oiūꝫ volūta
tum:qđ qdē fit qñ hō ip̄m diligit:⁊ volū
tatem ſuā:ipſi⁹ volūtati ꝯformat.Uñ cāt.
1.Recti diligūt te.Xp̄s igiť ſoluēdo qōeꝫ
ſibi fcām p legiſpitū q iordiatū hēbat d̄ſi
deriū:oñdit q̄lr volūtas hois d̄beat ordi
nari:determinādo ꝙ ſit mai⁹ p̄ceptum i
lege.Ubi ſcië.ꝙ qᵐ ad p̄ñs ſpectat:prece
pta legis moſayce loq̄ndo generalr̄ redu
cebanť ad tria.Nā aliq̄ erāt q directe pti
nebant ad d̄um:aliq̄ ad ꝓximū : aliq̄ v̄o
erāt ſignificātia ordinē dilectōis ſue ad d̄
um ſiue ad ꝓximū cui⁹ modi erāt cerimo
nialia ⁊ oblˈones ſacrificioꝝ. Scōm h̄ igiť
i pte iſta tria poſſum⁹ ꝯſiderař ſm tripli
cē d̄clˈatōeꝫ ꝓpoſite qōis .ſ. directōnq vo
luntatis.
Primo qᵐ ad deū diligēdum ſilialr̄.
Scđo qᵐ ad ꝓximū diligēdum ſinalr̄.
Tertō qᵐ ad cerimōiā ⁊ ſacrificiū offerē
dū vtiliter.
¶ Qᵐ ad pᵐ dič.Ait illi yh̄s ⁊c.Ubi ſci
endū ꝙ circa ſolˈonē ⁊ reſponſionē iſtā q̄t
tuor poſſumus conſiderare.ſ.
Actū vnitiuū.
Obiectū refectiuū.
Modū delatiuum.
Genus exceſſiuum.
¶ Qᵐ ad actū vnitiuū dič.diliges. Ubi
ſcië.ꝙ ſič volūtas ē nobilior potētia i aia:
eo ꝙ liba ⁊ hit⁹ caritaꝭ:eū q̄ volūtas elič
actū diligēdi meritoriū ē nobilior : iuxta
illđ.1.cor.13.Nūc āt manēt fides:ſpes:ca
ritas:3ᵉ h̄.maior āt hoꝝ ē caritas.iō act⁹
ei⁹ eſt nobilior in amāte vniens ⁊ tranſfe
rens i amatū. Uñ eccˡ.1.Dilectio dei ho
norabilˈſcia.¶ Xp̄s igiť in ſua rñſiōe hūc
actū vnitiuū dilectiōis oñdit cū dič. Dili
ges.Uñ Criſo.ſup Mat.Uide q̄ꝛ non di
xit cognoſces dñm deū tuū ſꝫ diliges :q̄ꝛ
cognoſcere vnū deū ē ꝓprie humane natu
re:diligere āt religioſi cordis. Nec dixit
ēt time:q̄ꝛ timere ſuoꝝ eſt.Uñ dič Jo.i.
cano.ſua.4.Timor nō ē in caritate ſꝫ pfcā
ingt caritas foras mittit timorē.¶ Qᵐ
ad obiectū refectiuū dicit dñꝫ deū tuum.
Ubi ſciendū ꝙ iſtud obiectū act⁹ dilectio
nis:ē de⁹:q eſt refectio aiaꝝ vr̄aꝝ.pp ꝙ di
cit p̄s.Guſtate ⁊ videre qm̄ ſuauis ē dñs
btūs vir q ſpat in eo.Ad t̄pm āt diligend̄
nos xp̄s induč:tum rōne poᵉ:q̄ꝛ dñs:tum
rōne ſapᵉ:q̄ꝛ de⁹:tum rōne beniuolētie:q̄ꝛ
tu⁹.¶ Diliges ēt eum : q̄ꝛ ipſe creator ⁊
gubernator p ſuā poᵃᵐ redēptor p ſuam
ſapᵃᵐ p̄miator p ſuā beniuolētiā.¶ Qᵐ
ad mođ dilatiuū dič.ex toto corde ⁊c.Ubi
ſciendū ꝙ inter rē dilectā ⁊ illū q diligit :
ſi dilectio ſit ordinata oꝫ eē ſꝫ ꝙ poſſibile
eſt modus ꝯueniens ⁊ proportio debita.
Cū igř de⁹ q ē obiectū diligibile ſit vn⁹
in eſſentia ⁊ trinus in pſonis : hō ēt hēat
vnā aiam cū tribus potētĳs :pp ꝙ factus
dř ad eius ymaginē: ad h̄ ꝙ modus dile
ctiōis ſit in hoīe cōueniēs:oꝫ eē q̄ꝫtum ad
oēs tres potētias:ut oēs feranť in deuꝫ.
Hoc ē igiť ꝙ dicit.diliges dñm deū tuuꝫ
ex toto corde tuo.i.ex toto intellectu. Ut
ſic poſſis dicere cum p̄s. Jn toto corde
meo exquiſiui te ne repellas me a man
daꝭ tuis.Ex tota aia tua.i.ex tota volūta
te tua.Ut ſic dicas cū p̄s.Quēadmodū d̄
ſiderat ceru⁹ ad fontes aq̄ꝝ ita deſiderat
aia mea ad te deus.Jn tota mēte tua.i.in
tota mēoria.pp ꝙ cuilibꝫ dř T heb.4. Oi
bus dieb⁹ vite tue i mēte hēto deū:⁊ caue
ne aliqñ pecō ꝯſentias. ⁊ p̄termittas p̄ce
pta dei tui.¶ Qᵐ ad genus exceſſiuuꝫ.
dicit hoc ē maximū ⁊ primū mandatum.
Ubi ſciendū ſm Aug. ꝙ q̄ꝛ iſtud p̄ceptū
eſt de diligēdo d̄um,de⁹ āt ē obiectū dile
ctōis maximū:q̄ꝛ bonū i ſe ifinitū ⁊ pᵐ :
q̄ꝛ a q̄ bōa cūcta pticipāt:iō ⁊ dignitate di
ciť pᵐ ⁊ maximū.¶ Scië.ē āt ꝙ iſtđ mā
datū d̄ dilectōe d̄i:oꝫ eē pᵐ multiplr̄. p̄ i
intētōe.Nā finis lꝫ in executōe ſit vltim⁹
tñ in intētōe ē p̄m⁹.q̄ꝛ igiť caritas ē finis
oium p̄ceptoꝝ.iuxta illud.1. thy.1. Finis
āt p̄cepti ē caritas d̄ corde puro ⁊ ꝯſcia
bōa ⁊ fide nō ficta. iō p̄ma ē in intētōne.
¶ 2ᵒ oꝫ eē p̄mum i affectōe.Nā affectus
hois nō oꝫ eē radicat⁹ in iſtis iferioribus
p amorē indebitū:ſꝫ in caritate dia: iuxta
amonitōem aplˈi hebr.3.Jn caritate ingt
eſtote radicati ⁊ fundati vt poſſiꭍ ꝯp̄hen
dere cū oibus ſanctis q̄ ſit latitudo ⁊ lon
gitudo ⁊ ſblimitas ⁊ ꝓfundum.¶ 3ᵒ d̄bꝫ
eē pᵐ i merito.Ubi ſcië.ꝙ ad h̄ ꝙ aliqđ
op⁹ ſit meritoriū:oꝫ ꝙ opans nō ſit inimi
c⁹ d̄i p culpā:ſꝫ amic⁹ p gr̄am.q̄ꝛ dato ꝙ
poſſꝫ eē de potētia dia ſine clˈpa:⁊ tñ non
eſſꝫ in gr̄a:lꝫ de potētia dei ordinata nūc
ſic ſit ꝙ hō eſt in culpa vel in gr̄a.⁊ aliqđ
op⁹ de generř bonoꝝ faceret: nō tñ eſſꝫ ſi
bi meritoriū:qđ tñ eſſꝫ ſi eſſꝫ i caritate fcꝫ
ex qbus pꝫ ꝙ caritas expellit culpā ⁊ fač
op⁹ meritoriū eē.Qđ āt expellat clˈpam
audi aplˈm Petrū.d.1.cañ.4.Eſtote ingt
prudētes ⁊ vigilate in orōnibus : añ oia
āt mutuā in vobis metipſis caritatem cō
tinuam hn̄tes:q̄ꝛ caritas opit mľtitudinē
pccōꝝ. Uñ dixit xp̄s d̄ Magđ .Luč .7.
Dimittunť ei pccā multa qm̄ dilexit mul
tum.Qđ āt reddat op⁹ meritorium audi
aplˈm.d.1.cor.13.Si diſtribuero ingt in ci
bos paupeꝝ oēs facultates meas:⁊ ſi tra
didero corpus meum ita vt ardeā:carita
tē āt non hūero nihil mihi ꝓdeſt : pp ꝙ
d.1.cor.16.Oia vr̄a in caritate fiant.¶ 4ᵒ
oꝫ eē p̄mū i p̄mio.Ubi ſcič.ꝙ q̄ꝛ p̄miū ho
minis ē pricipalr̄ vt per beatitudineꝫ cō
iungať cum d̄o:caritas aūt inť oēs virtu

tes eſt vinculū cōiungens: ideo in ꝑmia
tiōe obtinet principatū. Unde apl's coll'.
3. poſtq̄ induxerat eos ad multas virtu
tes ſubdidit. Caritatem aūt hēte ꝙ ē vin
culum ꝑfectionis. Unde de h̄ ds. nos cer
tificat ꝓuer. 8. c. Diligētes me diligo: ⁊ q
mane vigilāt ad me: inueniēt me. ¶ De
excellētia ⁊ cōmendatiōe dilectionis loq
tur Greg. Cum cūcta ſacra elloqa ⁊c. req
re in ol'. que legiṫ de aplis. ¶ Q^m ad 2^m
ſ. proxi^m diligendū fraternal'r dicit. ſcōm
aūt eſt ſile huic diliges ⁊c. Ubi ſciendum
ꝙ xp̄s poſt mādatum d̄ dilectiōe dī. pōit
illud de dilectiōe ꝓximi ad deſignand̄ ꝙ
i^a duo p̄cepta ſunt cōnexa. Nā nemo pōt
odire proxi^m ⁊ deū amare pp ꝙ diciṫ. i.
Jo. 4. Si qs dixerit q: diligo deū: ⁊ frēz
ſuū odit mēdax ē: q enim nō diligit frēz
ſuū quē vid3: deū quem nō videt quō pōt
diligere: ⁊ h̄ mādatū hēm⁹ a deo: vt q di
ligit deū diligat ⁊ fratrē ſuū. ſcōm h̄ igiṫ
in pte iſta quattuor poſſum⁹ cōſiderare.
quantū ad iſtud p̄ceptū. ſ.
Ordinem cōuenientem.
Dignitatem excellētem.
Actum vnientem.
Modum ſufficiētem.
¶ Q^m ad ordine couenientē dic. h̄m āt.
vbi ſciendū ꝙ p̄ceptū de dilectiōe ꝓximi
dr̄ h̄m r^m ad p̄ceptū de dilectōne dei. q:
h̄m Augu. i. d̄ doc. xp̄iana. te ip̄m ſi pp te
d̄be s diligere: ſ3 pp illū vbi dilectōis tue
rectiſſim⁹ finis ē. ¶ Q^m ad dignitatē ex
cellētē dic. ſile ē huic. vbi ſciēdū ꝙ ſic dr̄
gn̄. i. ds creauit hoiez ad ſilitudinē ⁊ ima
ginē ſuā iō mādatū d̄ dil'cōe ꝓxi dr̄ ſile
mādato d̄ di dil'cōe: i q̄ iſti⁹ p̄cepti digni
tas deſignaṫ. Un̄ Criſ. ſup Mat. Qui āt
hoiez amat ſile ē ſic q d̄ū amat. q: ymago
di ē hō i q̄ ds diligiṫ. ſic rex i ſua ymagi
ne honoraṫ. pp ꝙ dr̄ h̄ mandatū ſile eſſe p^o.
¶ Q^m ad actū vniētē dic. diliges ꝓxi^m
tuū. vbi ſciendū ꝙ dil'ctio ē act⁹ vnitiu⁹ q̄
d̄bem⁹ ꝓximo caritatiue ꝯiūgi. iuxta p̄ce

ptū dn̄i. c. Jo. 15. Hoc ē p̄ceptū meū vt di
ligati inuicē ſic dilexi vos. ¶ Q^m ad mo
dū ſufficiētem dic. ſic te ip̄m. vbi ſciendū
ꝙ qlib3 teneṫ ꝓxi^m diligere ad illa ad q̄
ſe ip̄m diligit q. ſ. ꝑtinent ad grāz ⁊ alias
virtutes meritorias ⁊ ad celeſtē gl'az. Un̄
Aug. 8. de trinitate. Qui aūt amat hoies
aut q iuſti ſt: ſic eni3 ⁊ ſe ip̄3 amare d3 aut
q: iuſtus ē: aut vt iuſtus ſit: ſic enim dili
git ꝓxi^m ſic ſe ip̄3 ſine ꝑiculo. ¶ Q^m ad
3^m. ſ. cerimōias ⁊ ſacrificiū offerēdū vtil'r
dic. In his duob⁹ mādatis ⁊c. Ubi ſcien
dū ꝙ l3 mlt'a p̄cepta iudeis data fuerit: ⁊
mlt'as cerymonias ⁊ ſacrificia habuerit
q̄ ſignificabāt aliq̄ vētura ad vtilitatē no
ſtre ſalutꝭ. tn̄ iſta duo erāt p̄ncipalia: ⁊ iō
dic ꝙ i his duob⁹ vniuerſa lex pendet ⁊
ꝓphe. Un̄ ro. 13. Plenitudo igiṫ legis ē
dil'ctio. ¶ Sciendū ē āt circa iſtā ptez p̄n
cipalē in q̄ fit mētio d̄ dilectione dei: ⁊ ꝓ
ximi ꝙ ſpūal'r loquēdo p^o de dilectōe di
ꝙ h̄m Hug^m. de ſb̄a dilectōis. Dilectio
dei ē oia cōmoda ⁊ incōmoda poſtponeṙ
cā ꝑfruendi deo. ¶ Ubi ſciendū ꝙ inter
alia quātū ad p̄ſens ſpectat quattuor ſunt
que ad diligendum deum nos inducere
debent. ſ.
Plenitudo bonitatis.
Similitudo maieſtatis.
Gratitudo voluntatis.
Magnitudo poteſtatis.
¶ Primo ad diligēdum deū nos debeṫ
inducere plenitudo bonitatis. Ubi ſcien
du3 ꝙ ſic quicqd videṫ in lumine vr̄: ⁊ iō
lumen eſt de ſe magis viſibile: ⁊ ſic qcqd
intelligiṫ: ſub ratione veri intelligiṫ: ⁊ iō
ipſum verū eſt magis intelligibile. Sic
quicqd diligiṫ ſub ratione boni veri: vel
ſaltem apparētis diligiṫ: ⁊ ideo ipſum bo
num eſt maxime diligibile: cu3 igitur de⁹
ſit ſummū bonum: quia Luc. 18. Nemo bo
nus niſi ſolus deus: igitur ratione ſue bo
nitatis ē maxime diligēd⁹. ꝙ cognoſcēs
p̄s. c. Diligam te domine fortitudo mea

dn̄s ſir. m. re. meū ⁊ liberator meus. ¶ 2°
nos d3 inducere ſilitudo maieſtatis. Ubi
ſciendū ꝙ ſic nos docet experiētia: inter
magis ſilia ē maior dilectio: ſic videmus
ꝙ homo magis diligit hoiem q̄3 animal
brutū: ⁊ magis diligit ſilem ſibi in natura
lib⁹ vel virtutib⁹ q̄3 diſſilem. Propter ꝙ
dic eccleſiaſtic⁹ eccli. 13. Oē aial diligit ſi
bi ſile. Cum igiṫ hō magnā ſimilitudinē
hēat cum deo: q: ſic in deo ē vna eſſentia
⁊ trinitas ꝑſonarū ſic i aīa hois vna: ſunt
tres po^e. Propter ꝙ ip̄e dic. gen̄. i. Facia
mus hoiez ad imaginē ⁊ ſilitudinē nr̄az:
iō de⁹ ē ab hoie maxie diligēdus Unde
Joſ̄ filijs iſrl' Joſ̄. 13. Hoc enim diligētiſ
ſime p̄cauere vt diligatis dn̄m deū vr̄m.
¶ 3° nos d3 induceṙ gratitudo volūtatꝭ.
Ubi ſciendū ꝙ de ratiōe vere dilectiōis
ē reciprocatio: q: verus amor ē reciproc⁹.
igiṫ ille q ab alio diligiṫ d3 diligētez dili
gere vt ſit grat⁹ q: igiṫ deus nos p^o dile
xit: ⁊ nos ip̄3 ēt debem⁹ diligere. Un̄ Jo.
i^a can̄. 4. Nos ergo diligam⁹ deū q^m ip̄e
prior dilexit nos. ¶ Quantū autem xp̄s
nos dilexerit audi quid dr̄ apoc. i. Dile
xit inquit nos ⁊ lauit nos a peccatis no
ſtris in ſanguine ſuo. ¶ Quarto nos d3
inducere magnitudo ptātis. Ubi ſciendū
ꝙ po^a diuina ꝓpter q̄3 ipſum debem⁹ di
ligere: oſtendiṫ in nob̄ quantū ad 3^a que
habem⁹ ab ipſo. ſ. quantū ad eſſe nature:
ad eſſe grē ⁊ ad eſſe gl'e. Un̄ Bernardus
i ſer. 2°. Ualde oio mihi amand⁹ eſt p quē
ſum: viuo: ⁊ ſapio. ¶ Quantū ad dilectio
nez dei ꝓpter eſſe nature. dr̄ eccli. 7°. In
tota anima tua time deum ⁊ ſacerdotes
illius: ſacrifica in omni virtute tua dilige
eum qui te fec: ⁊ miniſtros eius ne dere
linquas. Unde Bernardus. Si enim fili⁹
naturaliter amat patrez a quo habet par
tem corporis ſui: quanto magis amare
debet q corp⁹ eius ⁊ animā de nichilo fec.
¶ Quantū ad dilectōem dei ꝓpter eſſe
grē dic xp̄s Jo. 14. Si quis diligit me ſer

monem meū ſeruabit: ⁊ pr̄ meus diliget
eū: ⁊ ad eum veniem⁹ ⁊ māſionem ap̄ eu3
faciem⁹. Nam tūc deus ad hoiem venit ⁊
ap̄ eum māſionem fac: qn̄ vitia purgat in
ipſo: ⁊ dat ſibi grām p q̄3 ſit habitacl'3 ei⁹
pp ꝙ ad ip̄m diligēdum multipl'r obliga
tur. Un̄ Ber. ſup illō Quid retribuā dn̄o
⁊c. d̄ deo dic. Quādo ignorabā me inſtru
xit: quādo errabā: me reduxit: quādo pec
cabā: me correxit: qn̄ ſteti: me tenuit. qn̄ ce
cidi: me erexit: qn̄ iui: me duxit: qn̄ vēi ad
ip̄m me ſuſcep̄. ⁊ ſubdit: nec p his oibus
qd illi rependam hēo niſi vnū: vt diligā
nō enim melius nec decētius q̄3 p dilectō
nem rep̄hendi pōt ꝙ p dilectiōez datum
eſt. ¶ Quantū ad dilectiōem dei pp eſſe
gl'e dr̄ thob̄. 13. Beati oēs q diligūt te ⁊
q gaudent ſup pace t^a. ex dilectiōe enim
dei acqrit hō eternaz beatitudinē. ¶ Co
gnoſcēs igitur ꝓpha dō q̄3 bon⁹ ⁊ q̄3 ſua
uis eſt dn̄s ⁊ q̄3 glōſa ⁊ delectabil' eſt ha
bitatio celeſtis p̄ric. c. Dn̄e dilexi decorē
dom⁹ tue ⁊ locū habitatōis gl'e tue. Nam
decorez ⁊ pulchritudinē dom⁹ celeſtis pa
trie qlib3 d3 diligere vt illā hēant ꝓ viri
bus laborare. Nā q̄3uis pp ip̄ſius bonita
tem ⁊ pulchritudinē ab oibus diligaṫ: tn̄
ſine virtuoſis opibus non habeṫ. ¶ Hoc
aūt fuit nob̄ figuratū: gen̄. 29. Ubi ſnial'r
dr̄ ꝙ labā hūit duas filias: vnā que voca
baṫ racel q̄ erat ſpecioſiſſima: q̄3 dilexit
iacob: ⁊ vt ſibi copulareṫ: ſeruiuit ꝓ ea. 7.
annis. aliam vero que vocabatur lya que
erat lippis oculis. cum igitur Jacob vel
let cōiungi Racheli: non potuit niſi pri⁹
cōiungeretur lye: quia ſic mox erat reli
gionis illius. vt igitur Rachelem ha
beret ſeruiuit etiam pro Lya. 7. annis. ⁊
ſic poſt copulationem cum Lya: coniun
ctus fuit racheli. ¶ Ubi ſciendu3 ꝙ per
Laban qui interpretatur: candidatio in
telligiṫ deus qui eſt puritas ⁊ cādor vite
eterne. Iſte dicitur habere duas filias. i.
duas vitas vnam cōtemplatiuā que erit

in pñia: ⁊ aliá actiuá q̃ eſt i hoc mundo. ꝯ
templatiua celeſtis pñie ſignificaẗ p Ra
chelé q̃ erat pulcherrima: q̃ ét dr̃ vidés
dñm. ⁊ ibi clare dñm videbim⁹. iuxta illd̃
.1. Jo. 3. Scimus qm̃ cum appuerit ſimiles
ei erimus: qm̃ videbimus eũ ſicuti é. Acti
ua vo ſignificaẗ p Lyam non ita pulchrá
⁊ interpraẗ laborioſa: q: dum i hoc mũdo
viuimus ſum⁹ ꝯtinue i labore. Naʒ iuxta
illud Job. 5. Homo naſciẗ ad laborem ⁊
auis ad volãdum. ¶ Per Jacob át qui
luctator vel ſupplantator interpraẗ: itellr̃
qlibʒ viator: q luctari hʒ ꝯ carné: mũdum
⁊ dyabolum. q: Job. 7. Militia eſt vita
hois ſup terram. q̃ʒ luctam ſi vicerit dič
ſibi dñs Apoč. 2. Uincẽti dabo edere d̃ li
gno vite ꝙ é in paradiſo dĩ mei. Jſte dr̃
dilexiſſe Rachelé: q: non eſt aliqs q vitá
eternam nõ diligat: eo ꝙ ibi ſit ois boni
adeptõ ⁊ carentia ois mali: pp ꝙ dixit do
minus Moy. dicẽti ſibi: oñde mihi gl'aʒ
tuá. Exo. 33. Ego inqt oñdaʒ tibi oé bonũ.
¶ Eſt tñ aduertẽdum ꝙ ſi hõ vult ꝯiun
gi illi vite beate: oportet ꝓ ipa .7. annis
ſeruire inſtar Jacob. Ubi ſciẽdum ꝙ per
numeꝝ ſeptẽnarium q vniuerſitaté ſigni
ficat: ⁊ per ꝯñs perfectõem: itellr̃ plẽum
⁊ completum ſeruitium ꝙ homo debet i
hoc mundo dõ impẽdere ꝓ illa beatitudi
ne obtinenda. ¶ Sed tñ aduerte ꝙ ſicut
Jacob non potuit ad Rachelem ingredi
niſi pri⁹ igrederet ad Lyam ſic ad vitam
eternam nemo ingredi poterit: niſi prius
p vitam actiuam exercitatus fuerit. ⁊ ꝓ
ipa .7. annis ſeruierit .i. perfecte vixerit
iuxta conſilium ps. d. Seruite dño in tio
re ⁊ exultate ei cum tremore. ⁊ ſic poſtmo
dum poterit Racheli .i. eternam vitam
poſſidere. ¶ Sciendum eſt etiam ſecun
dus de dilectione proximi ꝙ ſecundum
Hug. de ſubſtantia dilectionis. Dilectio
proximi eſt priuata comoda poſtponere
cá perfruendi amico. Ad q̃ʒ nos inducit
Chriſtus Jo. 15. d. Hoc mando vobis vt

diligatis inuicem: que non ſolum dʒ eẽ v̾
balis ſed realis. iuxta illud Jo. 1. cañ. 3. d.
Filioli mei non diligamus verbo neqʒ li
gua ſed opere ⁊ veritate. ¶ Hec auté di
lectõ fuit figurata .1. Re. 18. vbi dr̃ ꝙ Jona
thas diligebat dauid ſicut animam ſuam
⁊ expoliauit ſe tunica qua erat indutus ⁊
dedit eam dd̃ ⁊ reliqua veſtimenta ſua.
¶ Ubi ſciendum ꝙ per Jonatham ⁊ dd̃
intelliguntẗ omnes hoies huius mundi q
duo debent eſſe per vinculum caritaẗ cõ
iuncti: q: inſtar iſtoꝝ vn⁹ dʒ alteꝝ dilige
re: ⁊ h̓ ſič animam ſuá ad gr̃am ⁊ ad gl'aʒ
qne non ſolũ dʒ eſſe in v̾bis: ſed ſicut Jõa
tas dedit veſtimẽta ſua dd̃. ita qlibʒ d̾bet
in neceſſitatibus ꝓximo ſubuenire. iuxta
illud Js. 1. d. Querite iudicium: ſbuenite
oppreſſo: iudicate pupillo: defendite vidu
am. Unde Petrus .1. cañ. 4. Eſtote hoſpi
tales inuicem ſine murmuratõe vnuſquiſ
qʒ ſicut accepit gr̃am in alterutrum illaʒ
adminiſtrantes ſicut boni diſpenſatores
multiformis gr̃e dei. ¶ Sʒ lʒ ſic eſſe d̾be
ret. tamen qualr̃ diligunt ꝓximũ homici
de ipos interficientes: ſupbi ipos oppri
mentes: auari viduas ⁊ orphãos d̾paupe
rantes: vſurarij raptores ipos expoliãtes
falſi mercatores ipos decipiẽtes. ꝓculdu
bio iſti nõ diligũt: ſʒ odiũt. de qb⁹ Ro. 1.
Sine affectõe abſqʒ federe ſine mia: q cũ
iuſticiá dĩ cognouiſſent nõ intellexerunt
q^m q talia agũt digni ſunt morte: ⁊ ñ ſolũ
q faciũt ea ſʒ ét q ꝯſentiũt faciẽtib⁹. Nã .1.
Jo. 3. Qui nõ diligit manet in morte.

Tertia pars.

Egtur. Congregaẗ aũt phyſeis
interro. ⁊c. Ubi tangit ꝓceſſiõeʒ
euidẽter d̾monſtratá: ꝙ probat
ꝯditõ d̾itaẗ. Ubi ſciẽdũ ꝙ phei nõ crede
bant xp̃m eẽ veꝝ deũ: ſed ſolũ puꝝ hoiem
vñ mouet eis vnam qõnem: vt ex eorum
reſponſione ꝺm Criſo. maiorem materiá
habeat oſtendẽdi ei v̾itate queſiti. Scdm
hoc igitur i parte iſta quattuor poſſum⁹

conſiderare. ſ.
Qõnem admirabilem.
Reſponſioné corrigibilem.
Jmprobationem rationabilem.
Deiectionem ꝯfuſibilem.
¶ Q^m ad p^m dič. Congregaẗ át phſeis
⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̃s interrogauit phiſe
os qs eſſet ⁊ non quid alij de eo dicerent
ſicut interrogauit diſcipulos ꝺm Criſo.
ne forte rñdiſſent fallaciter ꝙ alij eum di
cerẽt eẽ malũ. ¶ Q^m ad rñſioné corrigi
bilem dič: dicunt ei dd̃. Ubi ſciẽdũ ꝙ pha
riſeꝝ ſolũ ꝯſiderãtes humanitaté xp̃i q̃ʒ
traxerat de beata v̾gine q̃ fuit d̃ progẽie
dd̃: rñdent ꝙ filius erat dauid. Uñ Criſo.
in oml'. Eſtimabãt át q^m xp̃s pur⁹ homo
erat. ⁊ id dixerũt eũ eẽ filiũ dd̃. h̓ rñſio cor
rigenda erat: q: non ſolum dauid erat fi
lius ſed etiam dei. iuxta illud Luč. 1. ꝙ eiʒ
ex te naſcetur ſanctum vocabitur fili⁹ dei.
¶ Q^m ad improbatõem rõnabilem dič.
quo ergo Dauid ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ xp̃s
in parte iſta rõnabilr̃ rñſionem phſeorum
improbat oſtendens xp̃m non ſolum eſſe
filium Dauid ⁊ per ꝯſequens non minoreʒ
eoꝝ ſʒ ét deum ⁊ maiorem. ⁊ intẽdit talem
rationem. Nullus ꝺm eandem naturam
poteſt eſſe filius alicuius ⁊ dominus eius
q: filius non dr̃ dominus patris ſed econ
uerſo. ſed xp̃s eſt dominus dd̃. igitur non
eſt filius eius ꝺm illam naturá ꝺm q̃ʒ eſt
dñs: ſʒ ꝺm naturam humaná é eius fili⁹ ñ
dñs. ergo dʒ ꝙ ſit in eo alia natura p q̃ʒ é
dñs ei⁹: ſʒ h̓ nõ põt eſſe niſi nã dia. igiẗ in
xp̃o eſt diuina natura ⁊ p ꝯſequẽs eſt ve
rus deus. De i^a rõne Primo ponit mino
ré. Secũdo minoris ꝓbationé ibi dixit dñs
⁊c. Tertio ꝯcluſioné ibi. Si ergo dd̃ vocat
eũ ⁊c. ¶ Sciendũ eſt ꝺm Jero. ꝙ teſtimo
niũ h̓ de c. ix. ps. ſumptũ é. Jn iſto át teſti
monio ⁊ declaratõe minoris ꝓpheta quat
tuor tangit de xp̃o vʒ.
Natiuitaté eternalem.
Dignitatem imperialem.

Equalitatem paternalem.
Poteſtaté victorialé.
¶ Nam Jero. in omel. loquẽs de rñſione
phariſeoꝝ de xp̃o dñtes ipm filiũ dd̃. dicit
ipſe át .i. xp̃s h̓ .ſ. rñſionem coꝝ rep̾hẽdẽs
induč ꝓphetá dñationé eius ⁊ ꝓprietaté
filiationis ⁊ cohonoratioñé q̃ eſt ad pr̃em
teſtanté. nõ aũt in h̓ ſtat ſʒ vt timeant ſub
dit. Donec ponaʒ inimicos tuos ſcabellũ
pedum tuoꝝ vel ſaltem vt eos inducat.
¶ Primo igiẗ ꝓpheta tãgit natiuitateʒ
eternalem cũ dicit. Dixit dñs. Ubi ſciẽdũ
ꝺm Augu. ꝙ p h̓ ꝙ dicit ꝙ dñs dixit: da
tur nobis intelligi generatõ filij a patre.
¶ Secundo tãgit dignitaté impialeʒ cuʒ
dicit dño meo. Ubi ſciẽdum ꝺm Jero. ꝙ
ex h̓ ꝙ Dauid vocat xp̃m dñm ſuũ. exp̾ſ
ſe ꝓbaẗ ꝙ xp̃s erat ds. q: nõ vocaſſʒ eum
dñm ꝺm naturá q̃ʒ de ſe traxit vt fili⁹ ex
quo ſeqtur ꝙ h̓ dicebat ꝺm ꝙ deus erat.
⁊ in hoc notaẗ ei⁹ impialis dignitas.
¶ 3° tangit equalitatem pr̃nalem. cuʒ di
cit. ſede a dextris meis. Ubi ſciẽdum ꝺm
Remigium ꝙ per ſeſſionem filij ad d̾xte
ram pr̃is: non é intelligẽdum in deo fore
membra corporalia. ſed itellr̃ equalitas
pr̃is ⁊ filij in potioribus bonis. Nã quic
quid ꝺm eẽ abſolutum hʒ pr̃ hʒ ⁊ filius. ⁊
ſic dr̃ eẽ equaẗ. ¶ 4° tãgit ptãté victoria
lé. cũ dič. donec poná ⁊c. Ubi ſcié. ꝺm Re
migiũ ꝙ iſtud aduerbiũ tpis dõec nõ põt
tur ad deſignãdũ aliquod tp̃s determina
tũ incluſiue ꝯtẽtũ. ſed ad deſignãdũ tp̃s iſi
nitũ. vt ſit ſñus: dõec poná inimicos ⁊c. ſ.
vſqʒ i eternũ. ¶ Q^m ad deiectõem ꝯfuſi
bilé dič. Et nẽo poterat rñdeř ei v̾bũ neqʒ
⁊c. vbi ſciẽdũ ꝺʒ Criſo. ꝙ rñſio xp̃i ita eui
dens fuit ꝙ fuit ſufficiẽs ad obturãdum
ora malignãtiũ: ⁊ ad finé eoꝝ diſputatõni
b⁹ iponẽdũ. ¶ De iſtis igiẗ phſeis ſic deui
ctis a xp̃o vt nõ auderent plus loq dičẗ
Js. 41. Uidi ⁊ nõ erat ex iſtis q̃ſq̃ʒ q ini
ret ꝯſiliũ: interrogat⁹ rñderet v̾bũ. nec mi
rũ certe q: ſič dr̃ Job. 9. Si voluerit ꝯ

terdere cum eo non poterit ei rñdere vnū ꝓ mille ſapiens corde eſt ⁊ fortis robore vt verificet illud act.7.ꝙ non poterāt rñdere ſapie ⁊ ſpūi q loquebat. Nā iuxta illō apl'i.1.cor.1. Ipſe xp̄s yh̄s ē dei virt⁹ ⁊ ſapientia.q: iuxta eūdem ibidez. fact⁹ ē nb̄ ſapia a deo ⁊ iuſticia ⁊ ſcificatō ⁊ redēptō Nā ipſe p paſſionem ſuam fcs eſt iuſticia dū ſatiſfecit ꝓ pccis ꝑmoꝝ pentū ⁊ nr̄is: ex qua nos redemit a ſeruitute dyaboli auferendo pccm̄.⁊ ſanctificauit nos ꝯferē do gr̄am in pn̄ti ⁊ gl'am in futuro. Ad q̄ʒ nos perducat qui eſt benedictus in ſecula ſeculorum Amē. Frater Ionſelm⁹.

Dominica.xviii.poſt penf.Euāge.59.

Introductio.

Aſcēdens yh̄s in naviculaʒ tranſfretauit ⁊ venit in ciuitatem ſuā.⁊c. Mat.9. Nos videmus per expientiā ꝙ hō ignorās magis indiget doctore q̄ʒ ſciens pp ꝙ apl's Hebre.5. Et enī cū deberetis eſſe magiſtri pp tp̄orum ſuʒ indigetis vt nos doceamini q̄ ſint elementa exordij ꝑmonū dei: ⁊ fci eſtis qb⁹ lacte opus ſit nō ſolido cibo. Uidem⁹ ēt ꝙ infirmi magis indigent medico q̄ʒ ſani iuxta illud xp̄i Luc.5. Non egent q ſani ſunt medico ſʒ qui male hn̄t. Reprehenſibilis igit eēt ignorans ſi magiſtrū hēret pn̄teʒ:⁊ ab ipſo nolet adiſcere ſil'r infirm⁹ ſi medicū hēret pn̄tem ⁊ non curaret recipere ſanitatē. Xp̄s igit yh̄s tanq̄ʒ veritatis magiſter:q dicit de ſe ipſo Io.13. Uos vocatis me magiſter:⁊ dn̄e:⁊ bn̄ dicitis:ſuʒ ⁊ eni. Qui ēt eſt ſalubris medicus: iuxta illud ꝙ de ſe dicit Iſa.61. Sp̄s dn̄i ſuper me ad annūciandū miſit me vt mederer ꝯtritos corde venit vt p ſuam ſapientiaʒ nos erudiat:⁊ per ſuā potentiā nos ſanet. Reprehēſibil' igit eſſet quilibet negligēs qui hn̄s pn̄tem magiſtrum ſapientiſſimū ⁊ medicū potentiſſimū:ad ipm nō accederet. Nā vt ab ipſo poſtulemus illuſtrantē ſapiētiā nos docet Iac.cano.ſua.d. Si qs indiget ſap^a^ poſtulet a deo qui dat oib⁹ affluent. Sʒ qual'r debeat petere audi qd ſequit. Poſtulet āt in fide nihil heſitans Ut āt ab ipſo petam⁹ medellā: audi ecc^m^ ecc'.38. A deo eſt ois medella. ꝙ cognoſcens ps.dicebat. Miſereris mei dn̄e qm̄ infirmus ſum:ſana me dn̄e qm̄ ꝯtur. ſunt oia oſ.mea. Sic āt recepti bn̄ficijs pdictis: debemus in pconiū exurgere laudū ⁊ grāruʒ.vt verificet illud Luc.18.ꝙ ois plebs vt vidit dedit laudē dō. Si qui vero eēnt maligni diuinis opibus detrahentes: poſſent merito rephendi ⁊ xp̄s eis dicere illud Iob.6. Quare detraxiſtis ꝑmonibus veritatis cum e vobis non ſit qui poſſit arguere me. Scd̄m h igit beat⁹ Math. in iſto euangelio.5.tangit .ſ.

Inſtruentis bonitatē allectiuam.
Subuenientꝭ benignitatem ꝯpaſſiuam.
Reprehendentꝭ peruerſitateʒ dtractiuaʒ.
Rn̄dentꝭ ſagacitateʒ reſpnſiuam.

Primū ꝓbat euidentia exemplaris. Scd̄m. miſericordia pn̄alis. 3^m^ malitia cordal'. Quartum ſapientia ſpecularis. Quintum extollentia popularis. Primū in principio. Secundum ibi. Et ecce offerebant ei ⁊c. Tertium ibi. Et ecce quidaʒ de ſcribis ⁊c. Quartum ibi. Et cum vidiſſet yh̄s cogi ⁊c. Quintum ibi. Uidentes autem turbe ⁊c.

Prima pars.

Quantum ad primum vbi tangit ⁊c.ꝙ probat ⁊c.dicit. Aſcendēs yeſus na.⁊c. Ubi ſciendum ꝙ cū Chriſtus eſſet in terra geraſenorum voluit inde venire in gallileam ciuitatem Capharnaum vbi erat mare gallilee: ⁊ ideo aſcendit nauiculam vt veniret Capharnauʒ que hic ſua ciuitas dicitur. Unde ſciendum ꝙ in euangelijs multe ciuitates.dicuntur ciuitates xp̄i.licet diuerſo reſpectu. Nam Bethleē dicitur ciuitas xp̄i.quia in ipſa xp̄s natus eſt. Nazareth dr̄ eius ciuitas:quia in ea fuit nutritus. Capharnaum vero dicitur eius ciuitas: quia in ipſa multotiens moram cōtrahēs fuit multa miracula operatus.iuxta ꝙ dixerunt ſibi compatriote ſui de nazareth. Luc.4. Quanta ingunt audiuimus facta in Capharnaum:fac ⁊ h in patria tua.vn̄ Criſoſto.in omel'. Ciuitatem autem ſuaʒ hic Caphar.dicit.alia enim ſuſcepit cum naſcentem.ſ.bethleem.alia cum nutriuit ſ.nazareth.aliā āt hn̄it cottidie habitantē ſ.caphar. Lʒ āt veritas ſic ſe habeat vt caphar.pp miraculorum perpetrationem dicatur xp̄i ciuitas. Pōt tn̄ ⁊ alia ratio aſſignari. Ubi ſciendum ꝙ xp̄s q: nutritus fuerat in nazareth que erat in gallilea: vocabatur gallileus a regione tota ſicut patet Luc.23. vbi dicitur ꝙ pillatus interrogauit eum ſi homo gallileus eſſet: de quo certificatus miſit eum ad herodeʒ tetrarchaʒ gallilee qui erat ierl'is illis diebus. Quia igitur Chriſtus erat de gallilea: ð qualibʒ ciuitate gallilee ꝑm Augu.de conſenſu enarrare poterat appellari. ⁊ maxime de Caphar.cū eſſʒ ciuitas metropol'. gallilee. Sciendum eſt autem ꝙ xp̄s volens trāſſetare voluit portari nauigio lʒ poſſet ſuper mare ſiccis ꝑpedibus ābl'are vt texti ꝑm Criſo.oſtenderet nr̄e veritatem nature:in qua nolebat ſemper vti miraculis:ne de ipſius icarnatōe poſſʒ aliquis merito dubitare. Sciendum eſt āt circa partē iſtā pncipalem loquēdo ſpiritual'r ꝙ xp̄s docet nos quattuor.ſ.

Deſertōem mundi ruinoſi.
Aſſumptōem act⁹ virtuoſi.
Perfectōem effectus fructuoſi.
Adeptionē termini gl'oſi.

Primum datur intelligi per Geraſar vnde Chriſtus receſſit. Ubi ſcienduʒ applicando primo iſta ad Chriſtum ꝑm ſenſum alegoricum: ꝙ per Geraſar que interpretatur peregrinationis mee intelligit hic mundus in quo xp̄s vt peregrinus nihil poſſidens:ſed ipm contemnēs: hn̄s cōditōes boni peregrini:manſionem non habuit:iuxta illud Math.8. Uulpes foue.habent.vo.ce.ni.filius aūt hominis n̄ habʒ vbi caput ſ.re. Nec honores appetiuit.iuxta illud Io.8. Ego gloriam meam non quero,nec iniurias vindicauit.iuxta illud.1.Petri.2. Cum pateretur nō comīnabatur:in cuius ſignum duobus diſcipulis eūtibus in Emaus apparuit in ſpecie peregrini:cui Cleophas dixit: tu ſolus peregrinus es in ieruſalem ⁊c. Unde merito dicere potuit illud ps. Extraneus factus ſum fratribus meis ⁊ peregrinus filijs matris mee. Unde poteſt nobis figurari per Abraam de quo ſmial'r dicitur gen̄.30.ꝙ pfectus de valle mambre veniens in terrem auſtralem: habitauit inter cades ⁊ ſur. ⁊ peregrinatus eſt in geraris. Ubi ſciendum ꝙ per Abraam patriarcham: qui vno modo interpretatur pater videns populum:intelligitur dei filius qui pater ⁊ patriarcha dici poteſt ꝯtorum:quia omnia ſunt producta per ipſum.iuxta illud Ioan.primo. Omnia per ipſum facta ſunt:qui tunc vidit populum quando cognoſcens genus humanum ſub ſeruitute dyaboli: ipſum voluit miſericorditer liberare:iuxta ꝙ figuratiue dixit Moy.Exo.3. Uidi afflictōnem populi mei qui eſt in egypto: ⁊ clamorem ei⁹ audiui: ⁊ ſciens dolorem eius: deſcendi vt liberarem eum de manibus egyptiorum. Ubi ſciendum quod per populum exiſtentem in egypto ſub ſeruitute Pharaonis intelligitur genus humanum quod ante Chriſti aduentum erat in tenebris peccatorum ⁊ ſub ſeruitute dyaboli. Huius igitur populi dei filius afflictionem cognoſcens: ⁊ ſanctorum patrum audiens multa ſuſpiria. iuxta illud Iere.tren̄.1. Uide domine afflictōem quoniā erectus eſt inimicus:cognitōnem ſpeculatiuam ampliauit in praticam

quádo venit in mundū:ꝛ ipm ſua cōſueta
miſericordia de p̄dictis eripuit:vt ſic me
rito dici potuerit de ipo illud.i.pal'.21.Ui
dit dn̄s ꝛ miſertus eſt.❡ Iſte igit̄ abraā
patriarcha prius habitabat in ꝯualle mā
bre:qꝛ ab eterno cum p̄re ꝛ ſpiritu ſancto
erat in iª effabili trinitate ſignificata p̄ cō
uallē:quia ſic in valle ē aquarū habundā
tia:ſic iª ſcā trinitas ē origo ꝛ fons oīum
grāruꝫ.Que ſignāter dr̄ vall' mābre:que
interp̄retat̄ claritudo:qꝛ in iª trinitate ē
lux ꝛ claritas:oēm illuminās creaturam:
ꝓpter q̄ d.p̄s.Ap̄ te eſt fons vi.ꝛ in luie
t.vi.lumen.❡ Iſte generoſus p̄riarcha:
profectus d̄ valle mābre.i.de ſolio trinita
tis:venit in terrā auſtralē.i.in mund̄ iſtū
qn̄ pro nob̄ voluit incarnari.Qui mundū
terra auſtral' dr̄.quia ſic terra auſtral' ni
ſi humectet̄ aquis:exurit̄ ſol' ardoribus
ꝛ reddit̄ ſteril':ſic hoies in h̄ mundo:niſi
in eis ſit diuina grā extrahunt̄ per diuer
ſa vitia ad q̄ mundus eos inclinat:ꝛ tunc
ad opera meritoria ſunt ſteriles.Signan
ter autēꝫ dr̄ q̄ abraā in terra auſtrali ha
bitauit inter cades q̄ interp̄tat̄ ſanctitas:
ꝛ ſur.que interp̄retat̄ acerbitas:qꝛ xp̄s i
h̄ mundo fuit ſpecl'm ſanctitatis . Ut ſic
ſibi dici potuerit illud exo.15.Quis ſilis
tui in for.dn̄e:aut quis ſil'is tui ma.in ſan
ctitate.Lꝫ āt ſic ſanct⁹ fuerit:tn̄ acerbita
tē p̄ nob̄ aſſumere voluit:dū i ſe portare
voluit ſine pecō penalitates nr̄as.❡ In
iº igit̄ mūdo ꝯuerſat⁹ i ſanctitate ꝛ acerbi
tate tā mirabili:dr̄ p̄egrinat⁹ fuiſſe in ge
raris q̄ interp̄tat̄ aduēa qꝛ xp̄s voluit vt
p̄egrin⁹ ꝛ aduēa hic hitar̄.iuxta illd̄ exo.
2.Aduēa fuit in terra aliēa.❡ Qᵐ ad aſ
ſumptōeꝫ act⁹ virtuoſi dic̄.Aſcēdēs xp̄s
i nauicl'aꝫ.Ubi ſciendū q̄ p̄ illā nauicl'am
q̄ꝫ xp̄s aſcēdit itell'r crux:q̄ꝫ xp̄s p̄ redē
ptiōe generis hūani moriturus aſcēdit.q̄ꝫ
vt imitari dēam⁹ inuitat nos xp̄s Mat.
16.d.Si qs vlt ve.poſt me.abne.ſemetip̄ꝫ
ꝛ tollat crucē ſ.ꝛ ſe.me.❡ Cur āt hāc mē

tal'r portare debeam⁹:audi Damaſcenᵐ
li.3.d.Crux xp̄i clauis ē p̄adiſi:h̄ iſirmo
rum bacl's:paſtoꝝ virga:ꝯuertentiū mā
ductio:p̄ficientiū p̄fectō:aie ſal⁹ ꝛ corpis
ꝛ oiuꝫ maloꝝ aduerſio:omniū bonoꝝ dā
trix.Et iō.d.Ber.ſup cañt.ſ.65.exp̄ onēs
illud p̄s.Scapl'is ſ.ob. ti. quattuor nob̄
beneficia ꝯferunt̄ ſub his enim abſcondi
mur : ſub his ab icurſu ancipitū ꝛ miluo
rum ꝓtegimur q̄ ſunt aere p̄tātes.ſb̄ his
vmbraculū ſalub̄ᵉ nos refrigerat ꝛ nimiū
ſol' ardorem repellit . ſub his quoqꝫ ali
mur ꝛ fouemur.His virtutū gen⁹ q̄ituō
cornua crucis ornant̄.❡ Qᵐ ad p̄fectōeꝫ
effectus fructuoſi dicit.trāſfetauit . Ubi
ſciendū q̄ xp̄s vt daret nob̄ exēplum nō
ſolū mundū deſpexit:nec ſolū crucē aſcen
dit:ſed trāſfetaſſe dr̄ in quo itell'r p̄fectō
operis fructuoſi.Ad q̄ faciendū ipſe nos
induc̄ Luc̄.8.d.Trāſfetem⁹ trāſtagnum.
Ut ſic figurari potuerit p̄ iudam macha
beū.de quo ſimil'r.i.mach.5.q̄ volens pu
gnare cōtra timoteū ꝛ ſuū exercitum ipu
gnantem ppl'm dn̄i:mandauit q̄ omnes
irent ad prelium veniens ad torrentē:vt
animaret illos trāſfetauit ad hoſtes por
ꝛ omnis ppl's poſt eum.❡ Ubi ſciendu
q̄ per timoteū ꝛ ſuū exercitū ipugnātem
populum dn̄i:intelligitur dyabolus cum
multitudine vitiorū:qui hoies qui debēt
eſſe ppl's dei diuerſimod̄ tēptat.❡ Per
iudaꝫ q̄ interp̄tat̄ glorificator:intell'r xp̄s
glorificator humani generis ꝛ redēptor.
Qui ſignāter dr̄ machabeus q̄ interp̄tat̄
ꝓtegēs ſiue igenioſus qꝛ xp̄s ingēioſus
dr̄ dum ē ſapª dei p̄ris.Protegēs xp̄o:q̄
ſperātes i ſe libat de māu inimici . iuxta
q̄ ipſe dicit i p̄s.Qᵐ i me ſp̄auit libabo
cū ꝓtegā eū qᵐ cognouit nomen meum.
❡ Iſte igit̄ nos ꝓtegēs ꝛ glificās vidēs
pugnam validam thimotei.i.dyaboli.cō
tra pplꝫ dn̄i.i.genus hūanū:fac̄ ꝓclamari
vt nll's pigreſcat. ſed q̄libꝫ inimicū dyaᵐ
agrediat̄ viril'r:dū nos iſtruxit i v̄tuoſis

opib⁹ dimicare.Unde p̄s.Qui docet ma
nus meas ad preliuꝫ ꝛ dig.m.ad bellum.
❡ Ut aūt nos ad h̄ magis inducat:iſtar
iude prior tranſijt torrenteꝫ.i.ſp̄retis mū
danis inſtar torrentis labilib⁹:manū mit
tens ad fortia:iuit ad pugnaꝫ cōtra dyaᵐ
hoſtem pp'li dn̄i : ꝛ ipſum viril'r deuic̄.iu
xta illud apoc̄.5.Uic̄ leo de tribu iuda ra
dix dd̄.❡ Und̄ xp̄s ſic tranſfetans:ꝛ ad
h̄ tam verbo q̄ꝫ exēplo nos inducens p̄t
figurari p̄ ſymeoneꝫ ſacerdotem magnuꝫ
gētis iudayce:de quo ſimil'r dicit̄.i.mach.
16.q̄ cum zebede⁹ hoſtis ppli domini cuꝫ
ſuo exercitu pugnaret cōtra ipſuꝫ pugna
peruàlida :ꝛ h̄ fuiſſꝫ nūciatū ſymeoni:ac
ceſſit aduerſus euꝫ viril'r:ꝛ videns trepi
danteꝫ ſuū ppl'm:vt eum animaret prim⁹
tranſfetauit torrē.quo viſo:aniati viri trā
ſierūt poſt ipſum.❡ Ubi ſciendū q̄ p̄ zebe
deū qui interp̄retat̄ intellectū hoſtem:in
telligit̄ dyabolus cui de⁹ intellectum tri
buit:qn̄ ipſum intelligentem creauit:qui
vt hoſtis populi dn̄i continue nob̄ aduer
ſat̄ ꝓpter q̄ ꝛ aduerſarius dicit̄.vt ſic de
ipſo nob̄ dici poſſit illud numeri.24.Ad
uerſabit̄ vob̄ i terra habitatiōis veſtre.
❡ Per ſymeoneꝫ q̄ iterp̄retat̄ obediens
intell'r xp̄s de quo dicit apoſtolus phil'.
2º.Hūiliauit ſemetip̄ſum factus obediēs
vſqꝫ ad mortē.❡ Iſte fuit ſacerdos ſum
mus gentis iudayce que interp̄retat̄ lau
dans ꝛ confitens.i.generis humani q̄ deꝫ
cum gratiarum laudibus de receptis be
neficijs deum firmiter cōfiteri.Unde p̄s.
Lau . dominum.o.g.lau.omnes populi.
Qui ſignanter ſumm⁹ ſacerdos dicitur:
quia pre omnibus ſe ipſum obtulit pro re
demptione humani generis deo patri.
❡ Xp̄s autem videns hoſtes taꝫ fortes
ꝛ populum trepidantem ad tam validuꝫ
occurſum.primus tranſfetat torrenteꝫ cō
ſolationum tēporalium quo viſo:iam non
debꝫ eſſe populus trepidus:ſed animari
fortius ad ſequellam cōſiderans illud ec

cleſiaſtici.23.gloria magna eſt ſequi dn̄m.
❡ Quantū ad acceptionem termini glo
rioſi dicit.Et venit in ciuitatem ſuā.Ubi
ſciendum q̄ p̄ iſtam ciuitatem que dr̄ ci
uium vnitas intell'r iª ſuperna terᵐ ciui
tas beatoꝝ de qua p̄s.Jerᵐ que he.vt ci
uitas cuius p̄ti.eius in idipſum.Nam in
idipſum dr̄ illius p̄ticipatio:quia ibi non
ſolum gaudet q̄libet de propria gl'a : ſed
etiam de gloria alioꝝ. ❡ Iſta ſignanter
xp̄i ciuitas dr̄:quia per ſuū precioſuꝫ ſan
guineꝫ nob̄ eius portas reſ̄auit.ꝓpter q̄
nos cōfortando dicit apoſtol⁹ hebre.4º.
Habentes itaqꝫ fratres fiduciā in introi
tu ſanctoꝝ in ſanguineꝫ xp̄i qui initiauit
nb̄ viā nouā. Non vacat aūt a miniſterio
q̄ h̄ ciuitas xp̄i dicit̄ q̄ fuit caphar que i
terp̄retat̄ villa cōſol'onis:quia in iª ſup̄na
ciuitate eſt tāta ꝯſol'o q̄ nemo poſſꝫ verb̄
explicare:nec corde cogitare.Unde apl's
2.cor.4.Quod ocl's non vidit:nec au.au.
nec in cor.hominis aſcē.que prepara.ds
dil.ſe.Quod cognoſcēs p̄s.d.Conſolatio
nes tue le.animā meam.❡ Sciēduꝫ eſt
autēꝫ applicādo que de xp̄o dicta ſunt ad
homines moraliter loquendo q̄ quilibet
homo inſtar xp̄i primo debet munduꝫ de
ſerere q̄ ſignificat̄ per receſſum xp̄i a ge
raſar.Ubi ſciendū q̄ p̄ geraſar que inter
p̄retat̄ peregrinatiōis mee vt dictum eſt
intelligitur mundus in quo ſumus pere
grini:quia ſic̄ peregrinus iᶜ dicitur qui
eſt extra ſuam contratam:ſic nos quia ſu
mus extra supernā patriaꝫ propter q̄ꝫ ha
bitandam ſumus a deo creati:poſſumus
peregrini dici . Quod cognoſcens p̄s in
perſona omniū.d.Exau.orationeꝫ.m.dn̄e
ꝛ depre.m.au.p̄ci.lachri.m.ne ſil.quoniaꝫ
aduena ego ſum ꝛ pe.ſicut omnes patres
mei.❡ Ad deſertiōem autem huius mū
di nos inducūt tam naturalis ratio quaꝫ
ſcriptura:taꝫ exēplū q̄ꝫ figura.❡ Primo
ad deſertiōem mundi nos induc̄ ratio na
turalis:que poteſt eſſe tal'.Natural' cog⁹

dicit ꝙ ibi non dꝫ homo ſpem ſuaꝫ pone re nec deſideriũ figere ꝙ eſt tranſitoriũ ⁊ nõ poteſt deſideriũ hominis quietare. ſed mũdus iſte eſt trãſitorius nec põt appeti tum hõis ſaciare. ergo nõ debet ibi ſpem ponere: ſed ipſum deſerere tanꝗ̃ vanuꝫ. ꝙ aũt mũdus ſit tranſitori⁹: audi quid dr̃ i. Jo. 2. Mundus trãſibit ⁊ cõcupiſcẽtia eius. Quod aũt appetituꝫ nõ ſatiet: audi Augũ. v. Feciſti dñe nos a te inquietum cor nr̃ꝫ donec quieſcat in te. ¶ Hoc etiaꝫ per rationem põt oſtendi. q: cum totus mũdus finitus ſit: ⁊ appetitus hominis ñ poſſit ſatiari i aliquo finito: q: vltra quod libet finitum põt appetere: ſequit ꝙ non poſſit quietari i mũdo. Quod cognoſcẽs Augu. dicit de natura boni. tam magnuꝫ bonuꝫ eſt natura rational'r: vt nullũ ſit bo num quo beata ſit niſi d̃s. ¶ Secundo ad deſertõeꝫ mũdi nos induc̃ ſcriptura. Vñ i. Jo. 2. Nolite diligere mundũ nec ea q̃ in mundo ſunt. Cuius cãm aſſignãs ſubdit. Si quis diligit mundũ nõ eſt caritas pa tris in eo. cuius etiam caritatis carentie cãm aſſignans addit. Quoniã omne ꝙ ẽ in mundo: cõcupiſcentia carnis ẽ ⁊ cõcu. oculorum ⁊ ſupbia vite. cum igit 1ª oppo nant caritati ſequit ꝙ q mũduꝫ diligit. ca ret caritate. ¶ Tertio ad deſertõeꝫ mũdi nos induc̃ exẽplum. Nam nõ ſolum deſpi ciendi mundum exẽplum habem⁹ a xp̃o qui dixit Jo. 8. Ego nõ ſum d̃ h mũdo. nec ſolum i aplis: in quoꝝ pſona dixit petrus xp̃o Mat. 19. Ecce nos reli. oĩa ⁊ ſe. ſum⁹ te. ſed ẽt in phẏa q lꝫ non hẽrent fideꝫ: tñ ad h inducebant lu̇ie naturali. Nã ſocra tes ille phoꝝ princeps dũ eſſe beatum ſe cuperet: ⁊ ſe beatũ eſſe nõ poſſet niſi ſum mi boni pticipatõe conſpiceret: ſummũqꝫ bonũ niſi purgatibus mentibus pticipari poſſe videret: mẽteſqꝫ purgare nõ poſſe niſi optimis moribus cerneret: oẽm phẏã traxit ad mores. ⁊ ad contẽptum mundi. Unde de ipo legit ꝙ cum athẽas ad ſtu dium pgeret: ⁊ aurum pl'imũ ſecuꝫ ferret cõſiderans ꝙ vera ſapª ſimul cũ pecunia poſſideri nõ poterat: dum ſapiẽs eſſe vo luit auꝝ quo impediri poterat mox piec. ¶ 4° ad deſertiõem mundi nos induc̃ fi gura. Naꝫ hoc fuit nob̃ figuratũ in pr̃iar cha iacob d̃ quo ſentential'r dicit. geñ. 31. ꝙ cũ eſſet in meſopotania ſyrie: appa ruit ei angl's dñi qui dixit ſibi ſurge ⁊ eg gredere de terra hac reuertẽs in terram natiuitatis tue. ſ. in canaã. ¶ Ub ſciẽdũ ꝙ p Jacob qui interpretat luctator ⁊ ſub plantator: intell'r quilibet viator: qui dum viuit eſt in continua lucta habens aduer ſarium dẏaᵐ ⁊ vitia. ¶ Per meſopota miaꝫ aũt que interpretat eleuatio cuiuſdã vocis: que dr̃ eſſe in ſyrias que interpreta tur archa vel humecta ſiue ſublimis itel ligitur iᶜ mundus in quo eſt eleuatio vo cis quantũ ad ingreſſum: q: homo naſcen do vocem ploratus emittit. In quo etiaꝫ inſtar arche vacue: ẽ vacuitas per gratie diuine carentiã: eſt etiaꝫ humiditas p car nis cõcupiſcentiam: eſt ſublimitas p mẽ tis ſupbiam. Ut ſic verificet de ipſo illud i. Jo. 5. Mũdus totus in maligno poſit⁹ ẽ. ¶ Huic igit exiſtenti i mũdo mittimo: dr̃ ab angelo. i. ab aliqua bona inſpiratõe interna qua multociẽs hõ cõpungitur: vl' pdicatione externa qua reprehẽdit: ꝙ ſur gat deũ mental'r inuocãdo. ꝙ egrediatur de terra illa mundũ laudabil'r dimittẽdo. ꝙ reuertatur i terraꝫ natiuitatis ſue. ſ. in canaã. Ubi ſciendũ ꝙ p iſtam terraꝫ nati uitatis itell'r celeſtis patria: que terra na tiuitatis hõis dicitur: q: ad h principal'r ſunt a deo creati: vt ſint ciues illius ciui tatis eterne. que ſignãter canaã dicit que interpretat poſſidens donuꝫ. q: in iª pr̃ia homies donũ glorie eternal'r poſſidebũt. ¶ Secundo inſtar xp̃i dꝫ actuꝫ virtuoſuꝫ aſſumere: ꝙ ſignificat per aſcenſum in na uiculam. Ubi ſciendũ ꝙ p illam nauiculã intell'r ſtatus pñie in quẽ poſtꝗ̃ d̃ mũdo

⁊ vitijs egreſſus ẽ: dꝫ aſcendere p virtuo ſos actus. Ad ꝙ faciendũ nos induc̃: tam natural' ratio: qꝫ ſcriptura: tam exẽplum qꝫ figura. ¶ Primo ad pniaꝫ nos induc̃ ratio natural' que põt eſſe tal'. Naturale eſt vt hõ qui offendit: recogitans offen ſam hẽat diſplicentiã ⁊ ſic peniteat: q: hõ offendendo alium: fec̃ ꝙ ſibi nollet fieri. Faciens aũt ꝙ non dꝫ: debet ratiõabiliter penitere. igit homo qui deum offendit: debet agere penitentiã. Et ppter iſtaꝫ pe nitentiam ad q̃ꝫ hõ ex ratione inducit: dr̃ Judic̃. 21. ꝙ cum filij iſrl' deſtruxiſſent tri bum Beniamyn: ceperunt dicere: ablata eſt vna tribus de Jſrael: ⁊ tunc ordina uerũt qualiter aª tribus debuit ordiuari. ¶ 2° ad penitentiã nos induc̃ ſcriptura. vnde dr̃ Mat. 4. ꝙ xp̃s i prin. ſue pdica tionis incep̃ dr̃e. Penitẽtiã agite appro pin. enim regnum celoꝝ. ¶ 3° ad penitẽ tiam nos induc̃ exẽplum. Nam legit ꝙ qdam leo: in quadaꝫ ciuitate detentus in gabia: ſemel de ipſa exiens ⁊ p ciuitatem diſcurrens omnes hõies fugere faciebat. quidam aũt vir cordatus ⁊ fortis volẽs obuiare leoni fuit ab eo occiſus. ꝙ aduer tens leo: ⁊ ſuo modo male feciſſe cogno ſcens: ſtatim ferocitate depoſita ⁊ clauſis quaſi pre verecũdia ocl'is: ſe tangi ⁊ liga ri ⁊ ad capiã perduci pmiſit. Si igit ania lia bruta ſuo modo dolent cum male fece rint: nõne debet homo quando offendit deuꝫ ⁊ proxiᵐ penitere: re uera ſic. Unde Petrus. act. 3. Penitemini igitur cõuer timini vt deleantur veſtra peccata. ¶ 4° ad penitentiam nos induc̃ figura. Nam illud fuit figuratum in manaſe rege: de quo ſententialiter dicitur. 2. Paral'. 33. ꝙ cum ſuis exigentibus demeritis: per pn cipes regis aſſirioruꝫ ductus fuiſſꝫ in ba bilonem captiu⁹. videns ſe in afflictione poſitum: orauit ad dominum deum ſuum ⁊ egit penitentiam valde coram deo: cui⁹ penitentiam acceptans deus: reduxit euꝫ de carcere ⁊ reduxit ipm in regnum ſuũ. ¶ Ubi ſciendum ꝙ p manaſem qui iter pretatur obliuioſus intell'r quilibꝫ homo qui obliuiſcit ſeruare diuina mandata. ⁊ laxat ſe ad opera vitioſa. ¶ Per princi pes autem regis aſſyrioꝝ qui ipſuꝫ duxe runt captiuuꝫ in babil'. intelligunt pecca ta captiuãtia hominem ⁊ ipſum in confu ſionem deducẽtia. Uidẽs autem miſerri mus peccator ſic in ↄfuſione ppter pecca ta ſua poſitum: dꝫ inſtar manaſe: cor ſuuꝫ erigere: ſuũ cognoſcẽdo delictum: ⁊ p ora tionem deuotã ab ipo miſericordiã poſtu lare: ⁊ penitentiã facere ⁊ ſatiſfactõem cõ dignã. iuxta illud apoc̃. 2°. Memor eſto vnde exiſti ⁊ age penitẽtiam ⁊ pª opera fac. Et ſic merebit miſericordiã inuenire. iuxta illud eze. 18. Si aũt ipius egerit pe nitentiaꝫ ab oibus pccis ſuis q̃ opatus ẽ ⁊ cuſtodierit oĩa pcepta mea ⁊ fecerit iu diciũ ⁊ iuſticiã: vita viuet ⁊ nõ morietur: oium iniqtatᵐ eius quas opatus ẽ nõ re cordabor. ¶ Tertio dico ꝙ inſtar xp̃i hõ dꝫ effectũ fructuoſum pficere ꝙ ſignificat i trãſſeratõe. Ubi ſciẽdũ ꝙ poſtꝗ̃ hõ mũ dũ d̃ſuit: ⁊ actũ pñie ſumpſit: dꝫ ad pfcm̃ vſqꝫ d̃ducere effcm̃: q: in bono ope ince pto dꝫ pſeuerare. iuxta illd̃ Mat. 4. Qui ãt pſeuerauit vſqꝫ i fi. ſalu⁹ erit. ¶ Quid ãt ſit pſeuerãtia: audi Ber. i q̃dã epª. d. p ſeuerãtia ẽ vnica filia ſũmi r̃gis finis vir tutũ: eaꝝqꝫ ↄſumatio: totiuſqꝫ bõi r̃põito riũ ⁊ virtutũ: ſine q̃ nẽo videbit dñ. ¶ Hõ igit exẽplo xp̃i aſſumẽs virtutẽ pſeuerã tie ad pficiendũ bonũ inceptũ pt figurari p anthiocũ regẽ: de quo dr̃. i. Mach. 3. ꝙ trãſſetauit eufratem fluuiũ ⁊ perambula bat ſuperiores regiones. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ per regem anthiocum qui interpreta tur pauper ſilẽs intelligitur quilibet via tor: qui in h mundo pauper dicitur: q: ca ret adhuc diuitijs eternalibus in quibus eſt habundantia. Ut ſic dicat illud p̃s. Paup ſum ego ⁊ in laboribus a iu. mea.

¶ Per eufraté vero q interpretaṫ pluerulentus: intellr̃ mundus eꝗ inſtar pulueris excecátis oclos: excecat múdános homines: in iꝓo cóſidentes: ſić ét pluis a véto pcuſſus diſpergiṫ: ſic res múdane ſubito dilabunṫ. ¶ Iſtú igiṫ mundū pluerulentum dꝫ hó tráſferare ⁊ ipm dimittere: ⁊ regióes ſupiores adire q2 cóſiderando mundi labilitaté: dꝫ ſe villé putare: ⁊ celeſtia ꝯteplari. ¶ 4° dico ꝙ hó inſtar xpi dꝫ terminú glʼoſū acqrere. ꝙ notaṫ p aduentú i ciuitaté ſuá. Ubi ſciendú ꝙ p iſtá ciuitaté intellr̃ celeſtis pr̃ia: in q̄ ſt ciues angeli ⁊ hoies beati: in q̄ deú cum laudibus clarius cóteplanṫ. Un̄ Iſ. 51. Gaudiú ⁊ letitia inuenienṫ in ea gr̃ax actio ⁊ vox laudis. ¶ Ad hác nos inuitat xps ꝺ qua ſub noie ſapᵉ dr̃ prouer. 9. Sapᵃ miſit ancillas ſuas vt vocaret ad arché ⁊ ad menia ciuitaṫ. ¶ Per ancillas quas mittit h ſapᵃ. i. xps: intelligunṫ inſpiratóes bóe vel pdicatióes veritat vocátes ⁊ inducétes hoies ad celeſté pr̃iam. Quos át ad ciuitaté iſtá vocét: audi qd ſequiṫ. Si qs inquiút eſt puluus véiat ad me. Et h eſt ꝙ Xps. d. Mat. 19. Sinite puulos ⁊ nolite eos phiberē venire ad me taliú enim é regnum celox. Nam pulorum. i. húiliú é regnum celox: de q̄ anglī reprobi pp pccm̄ ſupbie ſunt deiecti.

Secunda pars.

Sequiṫ. Et ecce of. ei pali. ⁊c. Ubi tangit ſubuenientis bonitatem cópaſſiuá. ꝙ pbat mis pr̃nal. Ubi ſciendú ꝙ naturale é ꝙ pr̃ vidés filiú i afflictióe poſitú cópatitur ſibi ⁊ ſi pt ei ſubuenit in neceſſitatib9. Xps igiṫ vt pr̃ húani generis: vidés oblatú ſibi paliticū: ſibi miſeṫ: ⁊ q2 poterat ſibi ſanitaté ꝯfert: Ut ſic verificeṫ illd ps. Quo miſereṫ pr̃ filiox miſertus é dñs ti. ſe. ſcóm h igitur i pte iſta duo poſſum9 ꝯſideraṙ. ſ. Infirmitatis calamitaté affligétem. Cópacientis ptátem eminétem. ¶ Qm ad pm dić. Et ecce of. ei pali. ⁊c. vbi ſciendū ꝙ xpo exiſtente incapas ⁊ docéte turbas q2 notū erat pplo ipm facere mlta miracula: fuit oblatus q2 p ſe grauatus ire nó poterat: hó paliticus ſcóm Ierom. vt curareṫ ab ipſo. ¶ Qm ad 2m. ſ. cópacientis ptátem eminentem dić. Uidens át yhs fi. ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ex h ꝙ xps huic pal. dixit: dimittunṫ tibi pec. tua: dat nob intelligere eminentē potentiá: cú illud ñ poſſit facere niſi deus. iuxta illud Luć. 5. Quis pót dimittere peccá niſi ſolus ds. q. d. nlls. Et ió dcm̄ fuit de xpo p precurſorē Io. Io. 2. Ecce agn9 dī ec. q tol. pec. mdi. ¶ Sciédú eſt át ꝙ ex h ꝙ xps vocat iſtum filiū oſtendiṫ eius magᵃ húilitas. Un̄ Iero. Mira húilitas: deſpectú ⁊ debilē: totis membrox ꝯpagib9 diſſolutú filium vocat quem ſacerdotes ñ dignabanṫ attingere. ¶ Sciendú eſt aút q̄tū ad pñs ſpectat ꝙ. 5. de cáis hoies: ifirmitates corporales incurrút: ſić habeṫ i glo. q̄ in his verſib9 ꝯtinenṫ. Iob pp inclinat paulú ſeſe máifeſtat i ceco. Purgat Mariam: nimi rúpunit herodem. Ubi ſciendū ꝙ infirmitas corporalr̃ pᵃ accidit ꝙ homini ad pbatóē ſue ⁊ pacientie: ⁊ iᵒ modo de9 permiſit ꝙ ſathá affligeret Iob. Un̄ Iob. 2°. Egreſſ9 eſt ſathá a facie dñi ⁊ pcuſſit Iob vlcere peſſimo a planta pedú vſqꝫ ad verticem eius. ¶ 2° accidit infirmitas ad tenendú hoiē in húilitate: ne pter aliquas gr̃as ſibi factas a deo: in ſupbiam eleuetur: ⁊ iᵒ modo fuit in paulo: q de ſe ipo dić. 2. Cor. 12. Ne magnitudo reuelationú extol. me. dat9 eſt mihi ſti. car. mec angls ſathane q me colaphizet. ¶ 3° accidit infirmitas ad manifeſtatóē poᵉ diuine: ſić pꝫ in ceco nato. de quo xps interrogatus fuiſſꝫ. Io. 9. a diſcipulis. d. rabi q pec. hic an parentes eius vt cecus natus: reſpondit yhs: nec hic nec parentes eius: ſed vt manifeſtenṫ opera dei i illo. ¶ 4° accidit infirmitas pter purgatióem alicui9 peccati

cómiſſi ſicut pꝫ in maria ſorore moy. ⁊ Aaron: de qua dr̃ numeri. 12. ꝙ cú murmuraſſet ꝯ moy. deus voluit eá puniendo purgare. Nam ſicut ibidé dr̃ maria apparuit candens lepra quaſi nix. ¶ Quinto accidit infirmitas pp punitioné pccóx: ita ꝙ deus incipit pccoré puniendú eternalr̃: in h múdo punire: ⁊ huius exemplú hémus in herode aſcalonita ſub quo xps nat9 eſt de q̄ legiṫ in yſtoria eccľiaſtica: ꝙ cú p ſacrilegio ꝙ herodes in ſaluatoré ꝯmiſerat: vt vltio cú diuina purgare puniret: añ mortem corp9 eius vt ioſephus refert: morb9 inuaſit diuerſus: ita vt diceret anatibus: non morbo corporis h: ſed diuine vltióis ſupplitia. ¶ Sciendú eſt át circa iſtá partem ꝙ loquédo moralr̃ dicere poſſumus ꝙ p iſtū paraliticú: intelligi pót quilibet hó exiſtens in pccó mortali. Un̄ ſciendū ꝙ inter alia q̄tum ad pñs ſpectat paraliticum ꝯſiderando corporalr̃ q̄druplicter deformatum. ſ.

Quantú ad ſenſum ebetatum.
Quantú ad motú retardatum.
Quantú ad linguá infacundú.
Quantú ad mébra tremebundú.

¶ Sic pportionalr̃ iſtar paralitici. Pccór neſcit deguſtare celeſtia. Negligit opari pficua. Obmuteſcit loq vtilia. Tabeſcit firmari ꝯſtantia. ¶ Prio palitić ꝯſidero q̄tum ad ſenſum ebetatú: inſtar cuius pccór neſcit guſtare celeſtia. Ubi ſciendú ꝙ pccm̄ in hoie facit eú pcliuú ad terrá ne poſſit celeſtia ꝯtéplari. iuxta ꝙ de pccóribus dicit ps. Oculos ſuos ſtatuerút de celi i terram. vñ de ipſis verificaṫ illd Gen. 8. Senſus eni ⁊ cogitatio humani generis pna ſunt i malú ab adoleſcétia ſua. Et ió Sap. 2. Neſcierút ſacraméta dei nec mercedem ſpauerunt iuſtitie. de qbus ét ps. Neſcierunt neqꝫ intellexerút: in tenebris ambulant. ¶ Secúdo ꝯſidero palitić q̄tum ad motú retardatú: inſtar cui9 pccór negligit opari pficua. Ubi ſciendú ꝙ pccm̄ in hoie facit ipꝫ pigrú ad bona opa faciéda. iuxta illud ps. Oés declinauerút ſimul inutiles facti ſunt nó eſt q faciat bonú: non eſt vſqꝫ ad vnum. ¶ Un̄ quilibet eox pót figurari p oziam de quo dr̃. 2. Para. 26. ꝙ cú roboratus eſſet: elleuatú eſt cor ei9 in interitú ſuú ⁊ neglexit dñm deum ſuú. ¶ Ubi ſciédum ꝙ p oziá ſupbú q voluit ſibi vſurpare officiú ſacerdotú vt pꝫ ibidē intelligitur quilibet ſupbus qui multociés a deo recipiens beneficia multa inſtar ozie: ipſa non recognoſcit nec deo regratiaṫ: ſꝫ magis ſicut piger obliuiſciṫ dī ſui. Un̄ Sap. 3. Neglexerunt iuſtú ⁊ a deo receſſerunt. ¶ Tertio ꝯſidero paliticū q̄tum ad linguá infacundú: iſtar cuius pccór obmuteſcit loqui vtilia. Ubi ſciendum ꝙ pccm̄ in hoie reddit ipꝫ ineptú ad dꝫ placibilr̃ collaudandú iuxta illud eccľiaſtici. 15. Non eſt ſpecioſa laus in ore pccóris. vñ dr̃ Io. 9. Scimus qm̄ pccóres deus nó audit: ⁊ q̄re q2 Ie. 8. Nemo ꝙ bonú eſt loqtur. ¶ Un̄ tales poſſunt figurari p illos de quibus dr̃ Nee. 13. ꝙ loquebátur azotice ⁊ neſciebant loqui iudayce. ¶ Ubi ſciendú ꝙ azotus interpretatur incendiú. Per illos igitur q loquebanṫ azotice intelligunṫ pccóres accenſi flámá carnalis ꝯcupiſcentie ⁊ deſiderio terrenox: de quox quolibet diciṫ eccľiaſtici. 23. Hó neqꝫ amore carnis ſue non deſinet donec incendat igné. Ná peccator malo inflámatus amore: nunq̄ꝫ deſinit donec malú conceptum deſideriú ponat ſi aſſit poſſibilitas in effectu. ¶ Per loquentes át iudaice ꝙ interptatur confitentes vel glorificantes intelliguntur homines ſtabiles in fide catholica qui diuinis laudibus pſeuerant. Ut ſic quilibet dicat cū ps. Confitebor dño nimis in ore meo in me. mul. lau. eum. ¶ Licet autem ſic deberet eſſe tñ multi loquútur azotice ſe dantes mondo ⁊ delitijs carnis. de quibus Ro. 1. Cum cognouiſſent deum: non ſicut deū glorificauerút aut gr̃as egerút

ſ; eua.i cogi.ſuis:⁊ obcecatū eſt inſipiens cor eoꝝ.d.ſe eē ſapientes ſtulti facti ſunt

❡ Quarto paliticū ɔſidero q̄ʒtum ad mē bra tremebundū inſtar cuius pccō: tabe ſcit firmari ɔſtātia. Ubi ſciendū ꝙ pccm̄ i hoie facit ipʒ inconſtantē in opibus ſuis. Nā Jac.i. Ubi duplex aio incōſtās in om nibus vijs ſuis. ❡ Uñ talis pōt figurari ꝑ caym qui interfecit fratrē ſuū abel: vñ habuit tremorē capitis: q: extunc ſp hūit caput tremulētū ⁊ habitauit vagus ⁊ pro fugus in terra. ❡ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ caym homicidā: intelligiť quilibet pccō: q pec cando non ſolū interficit aiam ſuā: ſʒ abel fratrē ſuū.i.xp̄m yh̄m: qui q̄ʒtū ad huma nitatē frater nr̄ ē. q: q̄ʒtum in ſe eſt facit vñ ꝯs mori deberet ad ſui remiſſionem peccati: nō aduertens miſer illud.i.Jo.3. Ois homicida nō habet vitam eternam. ❡ Iſte miſer homicida xp̄i ⁊ ſui dr̄ hēre caput tremulentū q: nullam hʒ ɔſtantiaʒ ⁊ ꝓfugus: q: nullam hʒ ſtabilitatē. Ut ſic de ipſo dicatur illud Prouer.5. Pedes illius deſcēdunt in mortem ⁊ ad inferos greſſus illius penetrāt per ſemitas vite non ambulant. ❡ Lʒ autē pccō: ſic ſit va gabundus ⁊ tremulus ⁊ diuina gr̄a priua tus viribus ſpūalibus deſtitutus: non tñ ſemp dʒ remanere in fecibus pccōꝝ: ſed dʒ inſtar huius paliticí: ad xp̄m portari me dicuʒ aiaꝝ. dʒ aūt portari a q̄ttuo: portito ribus ſicē dr̄ Mat.4. ꝙ iſte paraliticꝰ por tabatur. Uñ ſciendū ꝙ ꝑ iſtos quattuor portitores intelligiť q̄truplex ɔſideratio q̄ dʒ pccō:em ad xp̄m portare vt agat pe nitētie fructus.ſ.conſideratio.

Culpe deformātis qua inficiť.
Uite deficientis qua ſubtrahiť.
Miſericordie remittētis q̄ ꝓmittiť.
Pene affligentis q̄ acqritur.

❡ Primo peccatorem debet inducere cō ſideratio culpe deformātis: qua inficitur. Nam quando pccō: conſiderat ꝙ ſua aia que deberet iformari diuina gratia: eſt ꝑ culpā turpiter deformata: mltū dʒ erubē ſcere: cōſiderans ꝙ ds̄ dedit ſibi aniaʒ ad ſui imaginem: q̄ʒ ipſe ita miſerabl̄r defor mauit ꝑ culpā. vt poſſit dr̄e illō ps̄. Am plꝰ laua me iniqta. vſq; ibi: corā te feci.

❡ 2° debet ad xp̄m peccatorē ducere cō ſideratio vite deficiētis q̄ ſubtrahiť. Naʒ qñ peccator ɔſiderat ꝙ vita iſtius mūdi ē breuis ⁊ ꝙ ipſe mortal' eſt: ⁊ neſcit diem neq; horā multuʒ dʒ expaueſcere diē mor tis ⁊ dicere dño illud Job. 7. Memento q: ventus ē vita mea ⁊ nō reuerteť ocl's meus vt videat bona. ❡ 3° dʒ ducere pec catorem ad xp̄m cōſideratio mie remittē tis que ꝓmittiť. Nam qñ peccator cōſide rat ꝙ mia dei ē maior q̄ʒ ſua iniqtas: ⁊ ꝙ eſt para oibus volētibus ipam inuocare: multum dʒ gaudere de venia. d. illud ps̄. Miſericordia tª magna ē ſup me ⁊ eruiſti aniaʒ meā d̄ manu inferi. Nam iuxta illō ſap.ij. Miſereris oium qm̄ oia potes: ⁊ diſ ſimulas pccā ipſius ꝑꝑ miam. ❡ 4° debʒ ad xp̄ʒ ducere peccatorē cōſideratio pene affligētis q̄ acqriť: Nam qñ peccator ɔſi derat ꝙ ꝑꝑ peccata acqrit penā eternam multū dʒ timere ⁊ dr̄e dño illud Job. 10. Nūquid nō paucitas dieꝝ meoruʒ finieť breui: dimitte ergo me vt plāgā pau. do. mᵐ. añ q̄ʒ vadaʒ ⁊ nō re. ad ter. ten. ⁊ op. mor. caligine: terra miſie ⁊ c. vbi vmbra mor. ⁊ nullus or. ſed ſempiternus horror in habitat.

Tertia pars.

Sequitur. Et ecce qdam de ſcribis ⁊c. Ubi tangit reprehēdentis ꝑ uerſitatem detractiuam ꝙ pro bat malitia cordalis. Ubi ſciendū ꝙ ſcri be ⁊ phi inuidentes xp̄o: quia reprehen debat eorum malitias inſidiabanť ſibi vt eum vel ex verbis vel ex operibus poſ ſent accuſare populo. Quia igitur Chri ſtus dixerat paralitico remittunť tibi pec cata tua ꝙ ſolius dei eſt: ⁊ ipſi credebant eum eſſe purum hominem. ſtatim cepe runt in corde concipere ſecunduʒ Jeroᵐ contra ipſum vt dicerent cuʒ blaſphemaſ ſe. ❡ Sciendum eſt autem quantum ad preſens ſpectat ꝙ accuſatur blaſphemia tribus modis. Primo quando deo attri buitur ꝙ non conuenit ſibi vt ꝙ eſt con tra miſericordiam: vt ſi diceremus deum eſſe impium vel peccatorem. ❡ Secūdo quando ab eo remouetur ꝙ ſibi conuenit vt ꝙ eſt contra iuſticiam vt ſi diceremꝰ deum non eſſe bonum: vel ſapientem vel potentem. ❡ Tertio quando attribuitur creature ꝙ eſt proprium dei: ꝙ eſt cōtra dei maieſtatem: vt ſi diceremus creaturā poſſe creare vel peccata dimittere q̄ ſunt ſolius dei. Et contra ſic blaſphemantes dicitur leuit. 24. Qui blaſphemauerit no men domini morte morietur. Quia igi tur Chriſtꝰ dixerat paralitico remittūť tibi peccata tua: phey iudicauerūt ipſum blaſphemaſſe in cordis ſuis. Ut ſic ſint il li de quibus ps̄ dicit. Qui locuntur pa cem cum proximo ſuo: mala autem in cor dibus eorum. Nam pacem videbantur verb̄ habere cum eo quia conuerſabātur cum eo: ⁊ tamen inſidiabantur ei verbis ⁊ operibus ſuis, in quibus continue ſibi cōtradicebant.

❡ Quarta pars.

Sequitur. Cum vidiſſet yeſus cogi. ⁊c. Ubi tangit reſponden tis ſagacitatem reprehēſiuam: ꝓprobat ſapientia ſpecularis. Ubi ſcien dum ꝙ ex h̄ ꝙ Pharifei mala cogitaue runt de Chriſto habuit occaſionem oſten dendi ſuam diuinitateʒ: eorum malas co gitationes exprimēdo: quia ſolius dei eſt corda cognoſcere: ⁊ oſtendendi ſuam po teſtatem paraliticū perfecte curādo. Hoc ſecundum Criſoᵐ. in ol'. Secundum h̄ igi tur in parte iſta quattuo: poſſumus con ſiderare.ſ.

Occultorum cogitationem.
Detractorū reprehēſionem.
Beneficiorū cōparationem.
Membrorū reſtitutionem.

❡ Quantū ad primum dicit. Et cum vi. yh̄s cog. eorum. Ubi ſciendum ꝙ cogno ſcere cogitationes cordis eſt proprium ſolius dei. iuxta illud. i. Re. 16. Homo vi det ea que patent: deus autem intuetur corda. Unde ſibi dicitur. 2. paral'. 6. Tu enim ſolus noſti corda hominuʒ. ❡ Quā tū ad ſm̄.ſ. detractorū rephēſionē dic. Ut quid cogitatis mala in cordibus veſtris. Ubi ſciendum ꝙ iſti Phariſei in cordi bus mala cogitabant de Chriſto ⁊ ſibi in ſuis cogitationibus detrahebant ⁊ ideo debebant merito reprehendi ⁊ ſibi dici il lud Iſ. 29. Ue qui profundi eſtis corde: vt a domino abſcondatis conſilium: quo rum ſunt in tenebris opera ⁊ dicunt quis nouit nos: ⁊ quis videt nos: peruerſa eſt h̄ cogitatio. ❡ Qᵐ ad 3ᵐ.ſ. beneficioruʒ cōparationē dic. Quid ē facilius dr̄e ⁊c. Ubi ſciendūʒ ꝙ xp̄s iſti palitico duplex beneficiū cōtulit.ſ. ſanitatem aie culpaʒ di mittendo: ⁊ ſanitatē corporis valitudinē cōferendo. ⁊ q: xp̄s h̄ duo opatus ē i iſto palitico: q: arguūt potentiā icreatā. iō co gnoſci poterat ꝙ erat ds̄. ❡ Qᵐ ad 4ᵐ ſ. membroꝝ reſtauratōeʒ dic. Ut autē ſcia tis ⁊c. Ubi ſciendūʒ ꝙ q: xp̄s dixerat de ſanatōe palitici ɔparando ad remiſſioneʒ pcci. ideo nūc ipʒ curat: vt ſic effectꝰ verb̄ correſpōdeat: ⁊ ſic eiꝰ poª cognoſcať. Unde Jero. iter di'e ⁊ faceř magna diſtātia ē. fit ergo carnale ſignuʒ vt ꝓbeť ſpūale ſm̄ h̄ igiť in pte 1ª 3ª poſſumus ɔſiderare.ſ.

Dominium explicatum.
Officium imperatum.
Miraculum ꝓpalatum.

❡ Qᵐ ad pᵐ dic. Ut aūt ſciatis ⁊c. Ubi ſci endū ꝙ v̄ba iª. Ut ſciatis ⁊c. ſit v̄ba xp̄i: er roreʒ ſcribaꝝ ⁊ phcoꝝ remouētis. Unde

ſciédum ꝙ ſcribe ⁊ phꝛy errabant creden
tes ipm ſolú hoiem:quoꝝ erroꝛé remouet
ꝑ effectus quos fac qui ſunt ſolú effectus
dei.ſ.peccata dimittere ⁊ infirmos curar̄.
Ut ſic dicat illud Yſ.43.Ego ſum q dleo
iniqtates tuas pp me ⁊ peccóꝝ tuoꝛum ñ
recoꝛdaboꝛ.¶ Qm ad offm impatum di
cit palitico ſurge ꝛc. ¶ Sciédum é auteꝫ
ꝙ xps tria pꝛecip iſti paralitico. Pꝛimo
ꝙ ſurgat.Scdo ꝙ tollat lec.ſuuꝫ. 3o ꝙ va
dat in domuꝫ ſuá.Ubi ſcié.ꝙ ſupꝛius tria
fuerunt dcá de io infirmo.Po ꝙ poꝛtaba
tur ab alijs.2o ꝙ iacebat in lec.3o ꝙ erat
paraliticus. Ut igit perfecte iſte cogno
ſcatur ſanatus : ió xps ſibi tria pꝛecipit
coꝛreſpondétia tribus pmis.explica d qli
bet.¶ Qm ad miraculum ꝓpalatuꝫ dic.
Et ſurrexit ⁊ abijt i domum ſuam.vbi ſci
endum ſm Criſo.i omel. ꝙ iſirmus iſte
quando ad pꝛeceptum xpi ſanitatem rece
pit ſtatim ſurrexit ⁊ abijt.vt ex h miracu
lum euidentius appareret.¶ Sciendum
eſt át circa parteꝫ iſtá loquédo moꝛalr ꝙ
per iſtum iſirmum curatum intellr qlibꝫ
homo qꝫ ds de ſtatu culpe vocat ad ſtatú
gre.Cui xps p dic ꝙ ſurgat carnalia deſi
deria dimittendo.2o ꝙ tollat lectum ſuuꝫ
carnem ſpui ſubiugando.3o ꝙ vadat i do
mum ſuá:celeſtem pꝛiam ꝯtemplando : ⁊
ꝓpꝛiam conſciam diligentius ꝑſcrutádo.
¶ Po inqꝫ ſibi dic ꝙ ſurgat:dſidria car
nalia dimittendo.q: poſtqꝫ homo é voca
tus ad ſtatum gre debꝫ deſideria carnis
ad que fuerat iclinatus dimittere . iuxta
ꝙ ſibi dr Job.7.Surge cur iaces ꝓnus
in terra .¶ 2o dic ei ꝙ tollat lectum ſuuꝫ
carnem ſpiritui ſubiugando:q: peccóꝛ poſt
qꝫ venit ad ſtatum gratie:iam non debet
vt beſtia viuere appetitum ſenſualem ſe
quendo : ſed debet ſenſualitatem rationi
ſubicere.¶ Tertio dicit ei ꝙ vadat in do
mum ſuam:celeſtem patriam contemplá
do.quia peccatoꝛ poſtqꝫ ad ſtatum gra
tie eſt vocatus non debꝫ áplius ad terre
na conuerti:ſed magis celeſtia cótempla
ri.vt dicat cum ps.Unam petij a domio:
hanc reqram vt ihabitem i domo domi
ni oibus diebus vite mee.¶ Uel p iſtaꝫ
domum itelligi poteſt conſcia hois:qꝫ de
bet itrare ipſam diligentius perſcrutan
do.Nam peccatoꝛ debꝫ conſcientiam dili
genter iquirere:⁊ ſe de pꝛeteritꝫ accuſare
dicédo illud Yſ.38.Recogitabo tibi oés
annos meos i amaritudie aie mee.Ut ſic
de ipſo dicatur illud pꝛouer .31. Conſide
rauit ſemitas domus ſue ⁊ panem ocioſú
non comedit .

Quinta pars.

Eqtur.Uidétes auté turbe ꝛc.
s Ubi tangit iuentis celebꝛitateꝫ
laudatiuem:ꝙ ꝓbat extollentis
popularis.Ubi ſciédum ꝙ populꝰ aſtans
iſti ſtupédo miraculo:lꝫ adhuc ex h non
perfecte crederent xpm eſſe diuñ ſꝫ Cri
ſoſto.i oml.i admiratóem ⁊ ſtupoꝛé ꝯuer
ſi ſunt deum in ſuis operibus colaudátes
Scdm hoc igitur i parte iſta qm ad tur
bas tria poſſumꝰ ꝯſiderar .ſ.
Coꝛdis imitatóem ex aſpectu .
Oꝛis cómédatóem in affatu .
Opis preſtatóem in effectu.
¶ Qm ad coꝛdis imitatónem i aſpectu
dic.Uidentes aut turbe timuerunt . Ubi
ſciédum ꝙ qñ homo videt aliquod inſoli
tum timet ⁊ admiratur:⁊ ió turbe viden
tes miraculuꝫ ꝙ fecerat:timoꝛis ⁊ admi
ratóis hńerunt mäm.Ut dici poſſit de il
lis illud Luc.5.Repleti ſunt omnes tioꝛe
d.Uidimus mirabilia hodie. ¶ Qm ad
oꝛis ꝯmendatóem i affatu dic . Et gloꝛifi
cauerunt deum.Quando homo videt ali
qua fcá mira:debet deum in ſuis opibus
colaudare:ꝙ quidem fecerunt iſti exem
plo céturióis:d quo dr Luc.23.ꝙ cuꝫ tpe
paſſionis xpi vidiſſꝫ multa mira glifica
uit duꝫ.d.Uere h hó iuſtꝰ erat.¶ Qm ad
opis ꝓſtatóeꝫ i effectu dic.Qui ódit ta
lé ptáté hoibꝰ.Qñ hó videt aliq bóa ſic

ri que nó poſſunt fieri niſi p diuiná poten
tiam : ia non dꝫ attribuere pure creature
q: igitur turbe vidert curatióem ita ſubi
tam nó credentes xpm niſi purú hoiem:
licet xpo debuiſſent attribuere q: non ſo
lum erat hó ſed ds:illud miraculuꝫ attri
buert deo:de quo apls ro.13.Non é enim
ptás niſi a deo. Qual aut ſit:diuina ptás
audi dañ.d.dañ.7.Poteſtas inquit eius
poteſtas eterna:⁊ regnum ꝙ nó coꝛrúpe
tur.Ad ꝙ regm ꝛc.

¶ Dñica.29.poſt peñt.Euam.60.

Introductio.

Yſte é regm celoꝛú homini
regi q fec nuptias filio ſuo
s ꝛc.Mat.22.Sciédú é qꝫtú
ad pſens ſpectat ꝙ rex ad
ſui pfectóem:inter alias dꝫ
hre.5.ꝯdictiones. Po largitaté in ꝯdoná
do:ex qua reddit cómendádus.Ná regé
nó decet eſſe pcú.ſed liberalé:d bóis ſuis
alijs tribuédo exéplo regis aſſueri d quo
dr ſmialr heſter.2.ꝙ i nuptijs quas fec p
heſter regia:ad qs mltos inuitauerat oi
bus dona largitus é iuxta magnificentiá
ſuá.2o dꝫ habere ptátem in iperádo ex q
reddit honoꝛádus.Nam regem nó decet
eſſe debilem:ſed validú ⁊ potéteꝫ vt poſ
ſit alijs ipare ⁊ eos a malis ⁊ iniurijs co
hercere.Ut verificet d ipo illd ꝓuer .20.
Rex qui ſedet in ſolio iudicij diſſipat oé
malum intuitu ſuo.Tertio debꝫ hre beni
gnitatem in cóndeſcendédo:ex qua reddi
tur diligédus.Nam regem nó decet eſſe
impiú ſed benignú:exéplo cuiuſdá regis
babilonie d quo dicitur ſententialr.4.Re.
25.ꝙ cum ioachi rex iuda eſſet in carcere
in babilone : ⁊ ille rex incepiſſꝫ regnare ex
traxit eum de carcere ⁊ locutus eſt ei be
nigne ⁊ poſuit thꝛonú eius ſuper thꝛonú
regum qui erát cum eo in babilone ⁊ mu
tauit veſtes quas habuerat in carcere ⁊
comedebat panem ſemp in cóſpectu eius
cunctis diebus vite ſue.Quarto debet hre
ſagacitatem in cognoſcédo ex qua reddit
audiendus.Ná regeꝫ nó decet eſſe fatum
ſed diſcretú ⁊ ſapiétem:q: iuxta illud ſap
6.Rex ſapiens ppli ſtabilimentú eſt.5o dꝫ
hre equitatem in iudicádo:ex qua reddit
metuédus.Nam rex nó debet eſſe pſona
rum acceptoꝛ:ſed iuſte ⁊ equalr iudicare
q: iuxta illud ꝓuer.29.Rex iuſtus erigit
terram.Scdm h igit in io euágelio i quo
fit mentio de quodá rege.5.extollétia ipꝛꝫ
tágit beatus Mat.in ꝑabola xpi.ſ.
Magnificentiá liberalꝰ inuitátem.
Prepotentiá efficatiꝰ vindicátem.
Diligétiá benigniꝰ tráſpectátem.
Sapientiá euidétius diſcernéteꝫ.
Juſticiá accerbiꝰ puniéteꝫ.
¶ Pꝛimú pꝛobat cómunicatú cóuiuiuꝫ.
2m impatum excidiú.3m cómutatum con
ſoꝛtiú.4m contéplatum collegiú.5m comi
natuꝫ ſuppliciú.¶ Pꝛimú in pꝛin.2m ibi
Rex aut cum vidiſſꝫ ꝛc.3m ibi.Tunc ait
rex ꝛc.4m ibi.Jntrauit aut rex ꝛc.5m ibi.
Tunc ait rex miniſtris ꝛc.

Pꝛima pars.

Uantú ad pꝛimú vbi tangit ꝛc.
q ꝙ ꝓbat ꝛc.dic.Sile factú eſt re
gnum ꝛc.Ubi ſciendú ꝙ ſignuꝫ
magne liberalitatꝫ eſt in hoie:qñ non ſolú
leuiter homines ad pticipatióem bonoꝝ
ſuoꝛú inuitat:ſed inſtanter . Scdm h igit
in iſta pte 3a poſſumus ꝯſiderare.ſ.Excel
lentiam cóuiuij habúdantis.Beniuolen
tiá dñi inuitantꝫ.Jnſtátiá núcij exp̄mentꝫ.
¶ Quantum ad pꝛimú iſtoꝝ dicit. Simi
le factum eſt ꝛc . Ubi pꝛimo ſciendum ꝙ
regnum celoꝛum quantuꝫ ad pꝛeſens ſpe
ctat duobus modis accipitur . Pꝛimo ꝓ
eccleſia triúphante in qua ſunt cópꝛehen
ſoꝛes:⁊ ſecundum h dicitur Mat.5.Bea
ti pauperes ſpiritu quoniam ipſoꝛum eſt
regnum celoꝛum.Secundo accipitur pꝛo
eccleſia militante in qua ſunt viatoꝛes:⁊
ſecundum h dicitur Mat.13.Simile factú

eſt regnuꝫ celoꝝ hoi qui ſeminauit bo
num ſemen in agro ſuo ⁊c.⁊ 1° ſecūdo mo
do accipitur h̄.Et ꝙ poſſit accipi ꝓ eccle
ſia militante audi Grego.in quadā omel.
di.Sciendū eſt ꝙ ſepe in ſacro elloquio p̄
ſentis tempoꝛis eccleſia dicitur/de quo i
alio dominꝰ dicit.Mittet filius hominis
angelos ſuos ⁊ col.de regno eius omnia
ſcan.Et ꝙ accipiat ꝓ militāte ⁊ non ꝓ
triumphante oſtendit ſubdens. nec enim
in illo regno beatitudinis i quo pax ſum
ma eſt inueniri potuerunt ſcandala q̄ col
ligantur.¶ Secūdo ſciendū eſt ꝙ p iſtū
regeꝫ:intelligitur deus pater:de quo p̄s.
Quoniam magnus dominus ⁊ rex ma
gnus ſuper omnes deos.Signanter autē
h̄ rex per quē deus pater intelligitur:hō
dr̄:ad deſignandū benignitatē ⁊ famil ari
tatē ſuam circa genus humanum. iuxta
ꝙ etiam dicitur exo.33. ꝙ loquebatur do
minus ad Moy.facie ad faciem ſicut ſo
let loqui homo ad amicuꝫ ſuū. ¶ Tertio
ſciendum eſt ꝙ per filium regis:xp̄s dei
filius intelligitur. de quo Mat.3. ꝙ cuꝫ
xp̄s baptizaretur venit vox de celo dic.
Hic eſt filius meus dilectus in quo mihi
bene cōplacui.Unde ipſemet loquens ad
patrem di.Jo.17. Pater clarifica filium
tuum vt filius tuus clarificet te.¶ Quar
to ſciendūꝫ eſt ꝙ per iſtas nuptias quas
dicitur feciſſe filio ſuo. i. deus pater xp̄o
yhu intelligūtur.Primo nuptie quas deꝰ
fecit:qn̄ dei filius humanā naturā aſſum
pſit per ypoſtatici vnionem de quibus fi
guratiue dicitur Jo.2.Nuptie facte ſunt
in cana gallilee ⁊ erat mater yhu ibi.voca
tuſqꝫ eſt yhs ⁊ diſ.eius ad nuptias.Ubi
ſciendū ꝙ in iſtis amoꝛoſis nuptijs fuit
virgo ſacratiſſima conſentiens:concipiēs
pariens ⁊ nutriens.Fuit xp̄s yhs oꝛnās:
illuminans ⁊ inflāmans. Fuerunt diſ. i.
choꝛus virtutum. ſ. Puritatis mundiſſi
me.Humilitatis pꝛofundiſſime:⁊ pauper
tatis altiſſime.que ſignanter in cana que

interpꝛetatur zelus dicūtur facte quia ꝓ
pter amoꝛē quē dei filius ad genꝰ huma
num habuit:voluit incarnari.vt verificet
illud Jſ.9.Zelus dn̄i exercituū faciet h̄.
¶ 2° per iſtas nuptias intelliguntur nu
ptie quas deus fecit: quando xp̄s vniuit
ſibi eccl'am catholicam per ſaluificam re
demptiōem:de quibus figuratiue dicitur
Mach.10.Ubi dr̄ ꝙ Ptolomeꝰ tradēs
filiam ſuam Cleopatram Alexandro:fec̄
nuptias in magna gl'a. ¶ Ubi ſciendum
ꝙ p Ptolomeum q iterpꝛetat̄ ad menſu
ram deducēs itell'r d̄us pater:cui dicitur
ſap.ij.Omnia in menſura⁊numero:⁊ pon
dere diſpoſuiſti dn̄e. Per Alexandrum
qui interpꝛetat̄ auferens anguſtias tene
bꝛarum:intell'r xp̄s q iuxta illud Jo.1.eſt
lux v̄a q̄ illu.o.ho.ve.in hunc mundum.
⁊ ſic per ſuam lucem aufert tenebꝛas pec
catoꝝ.Per Cleopatram ēt que iterp̄tat̄
congregans agnitos: intell'r ſancta mat̄
eccl'a in qua eſt ꝯgregatō viroꝛum fideliū
d̄um cognoſcētium ꝑ fidem. iuxta ꝙ d̄ ſu
is fidelibus ſb̄ nomie ouium dic̄ xp̄s Jo.
10.Ego cogno.o.meas ⁊ co.me mee. Deꝰ
igit̄ pr̄ figuratꝰ ꝑ Ptolomeū: Alexādro
i.xp̄o yhu:tradidit ſcām mr̄em eccl'am ſi
gnificatā ꝑ Cleopatrā:ipam ſp̄ualr̄ d̄ſpon
ſando:ꝙ cognoſcēs apo.d.Eph̄.5.Sacram̄
tū h̄ magnū ē:ego āt dico i xp̄o ⁊ i eccl'a.
¶ 3° ꝑ iſtas nuptias itll'r nuptie: q̄s
d̄s fec̄ qn̄ xp̄s vniuit ſibi d̄uotā aiaꝫ ꝑ gr̄a
tā ihabitatōeꝫ.d̄ qbꝰ figuratiue dici p̄t ꝙ
dr̄ gn̄.29.vbi dr̄ ꝙ Labā vocatis multis ami
coꝝ turb̄ ad ꝯuiuiū fec̄ nuptias iacob ⁊ ra
cheli.¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ labā q interp̄ta
tur candidus:intelligit̄ deꝰ pr̄ in quo eſt
ois candoꝛ puritatis. Per iacob qui lucta
toꝛ interp̄tat̄:itelligit̄ xp̄s qui luctā fec̄ ꝓ
nob̄ cū dyaꝰ ip̄m deuicens in cruce. Per
rachelem āt q̄ vno modo interp̄tat̄ ouis i
telligit̄ fidel' aia q̄ inſtar ouis dꝫ hēre mā
ſuetudinē ⁊ inocentiā cū bonoꝝ opum fru
ctu.Labā igit̄.i.deus pr̄:iacob.i.xp̄o eius

filio:⁊ racheli.i. aie fideli fac̄ nuptias qn̄
ip̄am xp̄o vnit ꝑ gr̄aꝫ.ꝙ cognoſcēs apl's
dic̄ aie deuote.2.Coꝛ.ij.Deſpondi eni vos
vni viro virginē ca.exhi.xp̄o.¶ Dr̄ āt ꝙ
ad iſtas nuptias multi ſunt vocati: q: ad
ip̄as interſunt ſp̄ūs angelici gaudētes ⁊
dn̄tes Apoc.19. Gaudeamus ⁊ exultemꝰ
⁊ demꝰ gl'iam deo q: venerūt nuptie agni
⁊ vxoꝛ p̄parauit ſe datū eſt illi vt coopiat
ſe ſplēdēti biſſo ⁊ cādido. Ubi potes ad
uertere qual'r in iſtis nuptijs debes aiam
tuaꝫ pꝛeparare: q:.ſ.coopire eā biſſo ſplē
denti ⁊ candido.Ubi ſciendū ꝙ ꝑ biſſum
ꝙ de terra naſcit̄ itelligit̄ v̄tꝰ humilitatis
q̄ꝫ debes aſſumere cū puritate m̄tis ⁊ coꝛ
poꝛis ſignificata ꝑ cādoꝛē byſſi:⁊ cōuerſa
tionē honeſtā ꝑ ſplendoꝛē eiꝰ deſignatā ⁊
ſic aia efficit̄ ꝑ gr̄am ſp̄ōſa xp̄i. ¶ Quar
to ꝑ iſtas nuptias: intelligunt̄ nuptie q̄s
deꝰ fec̄:qn̄ xp̄s vniet ſibi fidelē aiam per
magnificā gl'ificationē.d̄ quibꝰ figuratiue
dr̄ Heſter.2.vbi ſnialr̄ di'.ꝙ qn̄ rex aſſue
rus coꝛonauit reginā heſter:⁊ ip̄aꝫ ſibi co
pulauit in ꝯiugium fecit ꝯuiuiū magnifi
cum ꝓ ꝯiunctiōe ⁊ nuptijs heſter.¶ Ubi
ſciendū ꝙ ꝑ aſſueꝝ qui interp̄tat̄ beatitu
do intelligit̄ deus q eſt beatitudo noſtra.
Per heſter āt q̄ iterp̄tat̄ elleuata i ppl'is
intelligit̄ fidel'aia q̄ tūc elleuari dr̄: qn̄ in
celeſti patria cum angelis collocatur vt
ibi idiſſolubili vinculo cum xp̄o ſit cōiun
cta.Pro cuius cōiunctiōe dicunt̄ nuptie
fieri in ſignum leticie ſempiterne. de qui
bus Apoc̄.19.Beati qui ad cenaꝫ nuptia
rum agni ſunt vocati.¶ Q^m ad 2^m.ſ.be
niuolentiam domini iuitantis dic̄. Et miſit
ſeruos ſ.⁊c.Ubi ſciendum ꝙ magna beni
gnitas xp̄i eſt in aliquo magno dn̄o quā
do alios ad cōmunicatōem bonorum ſuo
rum iuitat.magna tn̄ ex parte inuitatoꝝ
repꝛehenſio q̄ iuitatōem renuunt libalē.
Secundum hoc igit̄ in parte iſta duo poſ
ſumus ꝯſiderare.ſ.
Libalitatē dn̄i cōmēdandam.

Malignitatē ppl'i deteſtandam.
¶ Q^m ad p^m dicit. Et miſit ſeruos ⁊c.
Ubi ſciēdum ꝙ per iſtos inuitatos intel
ligitur totum genus humanū ꝙ d̄s inui
tat ad nuptias quas fecit xp̄o filio ſuo:q:
ab initio mundi vſqꝫ ad diem iudicij oēs
per meritum paſſionis xp̄i inuitati ſunt
ad vnitatem fidei in hoc mundo ꝑ gr̄am
vt poſtmodum in futuro ꝑ gloꝛiam adu
nentur.Ut poſſit figurari per regē aſſue
rum de quo ſnial'r dr̄ Heſter.1.ꝙ fec̄ grā
de conuiuium ad ꝙ iuitauit omnem po
pulum qui inuentus eſt i ſuſis.¶ Ubi ſci
endum ꝙ ꝑ iſtum regē itll'r d̄s pr̄ qui iu
xta illud Apoc̄.19.regnum eſt rex ⁊ dn̄s
dn̄antium.Per ppl'm āt qui erat i Suſis
intelliguntur oēs hoies huiꝰ mundi.Sic̄
igit̄ ꝫm Criſo. Rex Aſſuerꝰ oēm ppl'm
qui inuentus eſt i Suſis iuitauit ad tp̄ale
cōuiuiū. ſic d̄s oēs hoies iuitat ad ꝯuiui
um ſp̄ūale.Unde Joel'.2.Uocate cetuꝫ. cō
gregate ſenes ⁊ omnes habitatoꝛes terr̄
ad domum dei noſtri.¶ Quantū ad ma
lignitatem populi deteſtandaꝫ dic̄. Et no
lebant venire. Ubi ſciendum ꝙ per hoc
ꝙ homines ad iſtas nuptias inuitati per
pꝛophetas noluerunt vēire datur nobis
intelligi eoꝛum malitia: quia citius eli
gebant ſecundum mundum viuere:q̄ꝫ ad
deum conuerti per opera virtuoſa.de qui
bus Zach.ſeptimo.Coꝛ ſuum poſuerunt
vt adamantem ne audirent legem ⁊ ver
ba que miſit dominus exercituum in ſp̄i
ritu ſuo per manum pꝛophetarum p̄oꝛuꝫ.
¶ Unde tales poſſunt figurari per vi
ros Juda ⁊ Jeruſalem: de quibus ſentē
tialiter dicitur .2. paral'.24. quod dereli
querunt templum dei patrum ſuoꝛum ſer
uieruntqꝫ ſculptilibus: ⁊ iratus eſt deus
contra Judam ⁊ Jeruſalem pꝛopter hoc
peccatum.mittebatqꝫ eis Prophetas vt
reuerterentur ad dominum: quos pꝛo
teſtantes illi audire nolebāt.¶ Ubi ſciē.
ꝙ ꝑ iſtos hoies derelinquētes templū ⁊

ſeruiētes ſculptilib⁹:intelligunt peccato res q derelinquētes ſpūalia ſignificata p templū in quo adoꝛat dñs:dant ſe mundi ⁊ carnis delitijs p ſclptilia deſignatis.qꝛ ſicut ſculptilia hñt ſimilitudinē reruꝫ quarū ſunt ſculptilia:non tñ ſunt res ille:ſic dli tie mūdane ⁊ ſi aliqꝫ delectatōeꝫ videant hr̄e:tamen nō eſt vera:ſed falſa ducēs in interitū ſempiternū. Vñ pꝛouer.14.Via que v i det homini recta nouiſſima átei⁹ dedu cēt ad moꝛtē.cōtra igit tales iratur dñs ꝓpter eoꝛum peccā.¶ 2m ad inſtantiam nūtij expꝛīmētis dicit.Jteruꝫ miſit alios ſuos ⁊c.vbi ſciēdū ꝙ ſignū magne liberalitatis ē:ꝙ hō nō ſolū offerat alijs bona ſua:ſed ēt eos ad h inſtāter induc:q tanto plꝰs ſunt repꝛhenſibiles ꝙto iª bōa inſtātius offerunt:maxime āt ſunt repꝛhēſibiles:ſi nō ſolum renuūt:ſed ēt nūtijs inuitantib⁹ inferūt iniurias pſonales.Sm h igit in 1ª pte duo poſſum⁹ ꝯſiderare.ſ.

Nunciorꝫ inſtantiā inducētem.

Inuitatorꝫ maliciā pſequētem.

¶ Quantu ad pm dicit.Jteꝝ miſit alios ſeruos ⁊c.Vbi ſciendū ꝙ ſicꝫ p pꝛimos nūtios itelligebant pꝛophe veteris teſti:ſic p duos intelligunt apl'i qui miſſi fuerūt vt ad ſpūales nuptias hoies inuitarent. Vnd d eis dr̄ Luc.10.ꝙ miſit illos bi.añ fa.ſ.in oēm ciui.⁊ lo.quo erat ipſe vētur⁹.

¶ Sciendum ē āt ꝙ vt tam pmi ꝙꝫ ſcdi nuntij alliciāt homines ad iſtas nuptias ex pꝛecepto dñi:ipſaꝝ expꝛimit magnificū apparatū.d.Ecce pꝛādiū meū ⁊c.Vbi ſciedum ꝙ in conuiuijs regū conſueuerūt dari multa ⁊ pꝛetioſa fercula:ex qb⁹ conuiuia ꝯmendant.Et igitur ex iſtis ſenſibilibus ſm Jero.ducat nos ad conſiderandum celeſtia:Jdeo mentionem facit de ferculis tempoꝛalibus nominando ea: vt per hoc cognoſcamus in ſpūalibus nuptijs: magnitudinem ſpiritualium ferculoꝛum.

¶ Sciendum eſt etiam ꝙ per hoc ꝙ ſubiungitur ꝙ omnia parata ſunt:datur nob intelli ꝙ quicqd eſt neceſſarium ad nr̄as nuptias:ē nob ſine defectu aliq̄ ꝓparatū. Vbi ſciēdū ꝙ aliq̄ ſūt neceſſaria ad iſtas nuptias ſine qbus eē nō pñt: inter q̄ pꝛimum ⁊ pncipaliſſimū eſt xp̄i paſſio p ꝙꝫ nob apitur ianua padiſi.Vnde Criſo.ſup Math.oia pata dic q̄ ptinēt ad miniſterium dñice paſſiōis ⁊ nr̄e redēptōis.¶ 2m ꝙ ē neceſſariū:ē fides:qꝛ iuxta illō hebr. ij.Jmpoſſibile ē ſine fide placer̄ deo. Vñ Glo.vel p oia pata ſunt.i. itroitus regni apertus ē p fidē mee icarnatōis q añ fuerat clauſus.¶ 3m ꝙ ē neceſſariū:ē intellectus ſcripturaꝝ p quas dirigimur ad celeſtem pꝛiam acgrēdā.Vnde xp̄s diſciplis Jo.5.d.Scrutamini ſcripturas qꝛ vos putatis in ipſas vitā eternā hr̄e:⁊ iᶜ ſunt q̄ teſtioniū phibēt de me.Vnde Criſo.ſup Math.ꝙ aūt dr̄ ⁊ omnia parata ſunt:itelligitur ꝙ qcquid queritur ad ſalutem:iā adimpletum eſt in ſcripturis: q eni ignorans eſt:inuenit ibi ꝙ diſcat:q cōtumax ē inuenit ibi ꝙ timeat: q laboꝛat inuēit ibi pmiſſa qbus exercitur ad opus.¶ Jſtis igitur omnibus ſic paratꝫ:nos iuitat xp̄s ad nuptias p ſuos nūcios.d. Venite ad nuptias.Venite inqꝫ ſm Criſo.non pedib⁹: ſed fidē ⁊ moribus.¶ 2m ad inuitatoꝛum malitiam pſequētem dic.Jlli aūt neglexerunt.Vbi ſciēdum ꝙ lꝫ deus p ſuos nūcios inſtanter inuitet homines ad ſuas nuptias:tñ aliqui per aliquas occaſiones ꝓtendunt.Aliq vo qui nuncios interficiūt. Secundum hoc igitur triplicem inuitatorum malitiā tangit.ſ.

Ignauiā pigritantiū.

Aſtutiam excuſantium.

Inuidiam inuadētiū.

¶ 2m ad pꝛimum dicit. Jlli autem neglexerunt. Vbi ſciendum ꝙ aliqui ſunt ita pigri:ꝙ licet audiant nuncios inuitantes ad nuptias:tamen vt ad ipſas veniāt ſe non diſponunt:⁊ a deo recedunt:de quibus dicitur ſapie.3.Neglexerunt iuſtum

⁊ a dño receſſerunt. Non aduertentes illud puer.19.Qui negligit viam ſuā moꝛtificabitur. ¶ Quantum ad aſtutiā excuſantium dic.Et abierunt:alius in villā ⁊c. Vbi ſciēdū ꝙ opa dtrahētia hoiem ne veniat vocatus ad nuptias:poſſunt eē general'r duobus modis ad pñs:vno modo laboꝛādo manual'r ſicut exercere agrum: colere vineam ⁊c.⁊ iſti intell'ntur p illuꝫ qui dr̄ iuiſſe in villam ſuam. Alio mō lucrādo comutabil'r ſicut facere mercatōes ⁊ iſti intelliguntur per illū q dr̄ iuiſſe i negotiatōem ſuā.¶ Lꝫ aūt iᶜ videant implicite excuſatōes:tñ nō ſunt excuſatiōes legitime:iuxta illud Math.6.Querite pm regnum dei ⁊ iuſticiam eius ⁊ poſt h omnia adiicientur vobis.Vnde d his Criſo. ſup Math.O miſerrim⁹ mūd⁹ ⁊ miſi q eū ſecunt:ſemp enim mūdialia opa hoies exduſerūt a vita.¶ Quantū ad iniuriāꝫ inuadentiū dicit. Reliq vero tenuerūt h. ⁊c.Vbi ſciendū ꝙ tanta fuit malicia inuitatoꝛum ꝙ nō ſoluꝫ inuitati noluerūt ire: ſed tam ꝓphas:ꝙꝫ apl'os:ꝙꝫ etiam viros apl'icos eos vocātes ad nuptias:mul'tis illatis iniurijs occiderūt:iuxta ꝙ xp̄s dixit Mat.23.Ecce ego mitto ad vos ꝓphas ⁊ ſapientes:⁊ ſcri.⁊ ex ill' occi.⁊ cru.⁊ ex eis fla.in ſyna.v̄ris.¶ Sciendū eſt ēt circa iſtā totā ptem pꝛincipalē loquēdo moraliter ꝙ p iſtos inuitatos ad nuptias:intelligunt oēs hoies huius mundi q ſunt inuitati ad ſtatū gratie in iª mundo:⁊ ad ſtatum gl'e in futuro.Jnuitati aūt dicuntur:qꝛ ſicut in hūanis videmus ꝙ quādo ē aliquis miles alicui⁹ regis poꝛtans inſignia ⁊ veſtitus de rebus ſuis:eo ipſo inuitatus dicit ad regis curiam:ſic hō poꝛtans dei inſignia ⁊ arma:qꝛ ad imagineꝫ dei factus ē:eo ipſo eſt ad illas nuptias iuitatus.¶ Licet aūt ſic oēs inuitati ſint tñ multi pigri ſunt ad eas venire: ⁊ ideo deus ad vocāduꝫ eos mittit nūcios ſuos. Vbi ſciendū ꝙ p illos nūcios vno modo intelligunt inſpiratōes bone:quas deus imittit peccatoꝛi vt vēiat ad ſtatū gratie: p ꝙꝫ diſponit ad gloꝛiam obtinēdam.Et ſic iᶜ inſpiratōes figurent per ancillas ſapientie d qbus dicitur puer.9.ꝙ ſapª hedificauit ſibi domm:excidit columnas.7. miſcuit vinū ⁊ poſuit menſam miſit ancillas ſuas vt vocarēt ad arcem ⁊ ad mēia ciuitatis.Si qs eſt puulus veniat ad me.

¶ Vbi ſciendū ꝙ p illam domū ꝙꝫ hedificauit ſapª:intell'r celeſtis patria ꝙꝫ deus hedificauit habitaculū beatoꝛum.Jn qua dr̄ excidiſſe colūnas.7.vel pp vniuerſitatem oium bonoꝛum q̄ poteſt p numeruꝫ ſeptēnariū ſignificari:vel pp.7.dotes quā ſanctis in celeſtis patria dabunt.qꝛ quamtum ad animā habebūt clarā viſioneꝫ:ſuauem fruitōem:⁊ firmā tentiōem.quantuꝫ vero ad coꝛpus:claritatem:impaſſibilitatem:agilitatem ⁊ ſubtilitatē. Et ſic iª domus de qua dicit ps. Gloꝛia ⁊ diuicie in domo eius ⁊ iuſticia eius māet in ſe. ſeculi.¶ Dr̄ autem deus miſcuiſſe vinum ⁊ poſ.mēſā.Vbi ſciendum ꝙ per vinū moꝛdens intelligitur diuina iuſticia punitia: ꝙ deus tunc miſcuit: qñ ipſam per miſericoꝛdiam temperauit. Per menſam vero in qua homines coꝛpoꝛaliter ſatiantur:intelligitur illa celeſtis ſuauitas: qua omnes beati delectabiliter ſatiantur. Et ſic verificetur illud ps. Memoꝛiam fec mirabilium ſuoꝛum mi.⁊ mi. domin⁹ eſcam de.ti.ſe.¶ Sic igitur hedificata domo celeſti.⁊ miſericoꝛditer oium habundantia perpetrata: miſit dominus ſuas ancillas i.bonas inſpiratōes per quas homies vocantur ad menia illius ciuitatis: cuius erunt heredes:iuxta illō.1.Pe.5. Jn hoc vocati eſtis vt beatitudinem hereditate poſſideatis.Qui tamen ad hanc vocētur audi quid ſequitur.Si quis eſt paruulus i.humilis cui celeſtis gloꝛia paratur: vēiat ad me.Et hoc eſt ꝙ xp̄s dixit Math. 19.Sinite paruulos venire ad me:talium

eſt enim regnum celoꝛum. ¶ Uel ꝑ illos
nuncios intelliguntur ꝑdicatoꝛes veredici
vocãtes inuitatos ad ſtatuʒ grẽ: tanq̃ʒ ad
ſpũales nuptias in h mũdo: vt poſtmodũ i
nuptijs eternalib⁹ copulentur. Ut qlibʒ eoꝝ
figuretur ꝑ Moy. d quo ſnialr dr deutero.
29. ꝙ vocauit Moy. oẽm iſrl'eʒ ⁊ reduxit
eis ad mẽoꝛiã beneficia q̃ fecerat eis dñs
extrahẽdo ĩpos de egypto ⁊ de ſeruitute
pharaonis: ⁊ qualr eos pauerat ⁊ ꝯſerua
uerat in deſerto ⁊ liberauerat eos d mãu
inimicoꝝ ſuoꝝ: ⁊ ꝓmiſerat eis terrã lacte
⁊ melle manãtem. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ per
Moy. intellr qlibet veritatꝭ annũciatoꝛ.
Per pplm aũt iſrlicuʒ intellr totuʒ gen⁹
humanũ cui inſtar Moy. dʒ annũciare q̃
liter xp̃s yh̃s ꝑ meritũ paſſionis ſue edu
xit eos de tenebꝛis peccatoꝛũ ⁊ liberauit
a dyaboli ſeruitute ⁊ qualr in h mundo
eos gubernat ⁊ regit: ⁊ dfendit ab inimi
coꝛũ inſidijs: ⁊ ꝓmittit eis celeſtẽ patriaʒ
in qua ẽ habũdantia oĩs boni: vt ſic iſtis
reductis ad memoꝛiã: vẽire ad nuptias ñ
pigreſcãt. ¶ Sciendũ eſt ãt ꝙ lʒ deus ita
diuſimode: ꝑ ſuos nũcios hoĩes vocet: tñ
mlti ſunt q diuerſimodẽ vt in textu innuitur
vẽire cõtẽnũt: ⁊ iſti ſunt oẽs peccatoꝛes.
Ubi ſciendũ ꝙ aliq ſunt peccatoꝛes: qui
nec bonum cogitãt nec ẽt operantur: ⁊ iſti ſi
gnificantur ꝑ illos qui nolebant venire: d
quoꝛum quolibet dicit ꝑs. Uerba oꝛis ei⁹
iniqui. ⁊ dolus: nol. intel. vt bene ageret.
¶ Unde tales figurantur per populum
Iſraeliticũ: de quibus dicitur. i. Re. 8. No
luit autem populus audire voceʒ ſamuel.
¶ Ubi ſciendum ꝙ per populum Iſrlic.
inobedientem intelliguntur peccatoꝛes.
Per ſamuelem autem ꝓphaʒ intelligi
tur quilibet pꝛedicatoꝛ: ſic igitur popul⁹
Iſrliticus noluit audire Samuelem: ſic
ſunt multi peccatoꝛes qui vocem pꝛedica
tionis non audiunt vt de vijs ſuis peſſi
mis conuertantur ad opera virtuoſa.
¶ Secundo aliqui cõtẽnunt venire: quia
licet bonũ cognoſcãt ⁊ cogitent: tamen nõ
operantur ⁊ iſti ſignificantur per illos de qui
bus dr ꝙ neglexerũt venire. Unde tales
figurantur per illos egyptios de qbus dici
tur exo. 9. ꝙ cum Moy. cominatus fuiſſʒ
pharaoni ⁊ egyptijs deſcẽſuʒ magne grã
dinis que interficeret q̃ inuẽiret foꝛis in
agris ⁊ dediſſʒ eis conſilium vt ſeruos ⁊
aĩalia in dõibus recolligerẽt: qui timuit
ſermonem dñi de ſeruis phonis: fec cõfu
gere ſeruos ⁊ iumẽta in domo: ⁊ ſic euaſe
runt moꝛtẽ. Qui ãt neglexerũt voceʒ dñi
dimiſerũt ſeruos ⁊ iumẽta in agris: ſup
uenienſqʒ grando miſſa a deo interfecti
fuerũt. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ illos egyptios
intelliguntur exiſtentes in peccatis. Per
Moy. autem intelligitur pꝛedicatoꝛ verita
tis: qui peccatoꝛibus debet annũciare de
ſcenſum grandinis. i. ſeueritateʒ diuine iu
ſticie puniẽtem: ⁊ dare cõſilium ꝙ hoĩes
non dimittant ſeruos ⁊ iumenta in agro.
vbi ſciendum ꝙ ꝑ ſeruos ⁊ iumẽta intelli
gitur ſenſualitas: q̃ ideo ſeru⁹ dicitur: q:
debet ſubici impio rationis. Iumentũ ve
ro dicitur q: in ipſa cõuenit homo cũ ani
malib⁹ bꝛutis. Debʒ igitur ꝑdicatoꝛ euã
gelic⁹ inſtar Moy. annũciare ꝙ ſenſuali
tas nõ moꝛetur in agris. i. ꝙ nõ vagetur hinc
inde ꝑ illicita: ſed ꝙ includatur in domo. i.
ꝙ refrenetur iudicio rationis: ⁊ ſic q h ege
rit: diuinã iuſticiam poterit euadere: ⁊ ſic
fugere moꝛtem. qui autem audire negle
xerit venit ſuper eum grando. i. diuina iu
ſticia ipſum interficiens. ¶ Tertio ali
qui contẽnunt venire. qui mala cõmittũt
per peccatum ſuperbie: ſignificati per il
lum qui iuit in villam quia per villam ſe
cundum Yllarium intelligitur peccatum
ſuperbie: ⁊ ambitio dominandi: pp ꝙ ho
mines extolluntur. ¶ Quarto aliqui con
temnunt venire qui mala cõmittunt per
peccatum auaricie ſignificati per illum
qui iuit ad negociationem. quia ſecundm
Yllariũ per negotiatõem intellr peccatũ

auaricie quo qs anxi⁹ amoꝛe pecunie: ad
nuptias vẽire nõ poteſt. ¶ Tales figura
tur ꝑ filios agar d qbus dicitur barch. 3.
Filij quoqʒ agar exqſierũt pꝛudentiaʒ que
de terra eſt: ⁊ negociatoꝛes terre ⁊ thema
ti ⁊ fabulatoꝛes: ⁊ exqſitoꝛes pꝛudentie ⁊
intelligẽtie: viam aũt ſapĩe neſcierũt nec cõ
memoꝛati ſunt ſemitarũ eius. ¶ Ubi ſciẽ
duʒ ꝙ ꝑ filios agar q interpꝛetatur aduẽa:
intelliguntur hoĩes hui⁹ mũdi: in q̃ ſunt vt
aduene ꝯſtituti. Iſti dicuntur exqrere pꝛu
dentiã q̃ de terra ẽ: quantũ ad illos: q ſe
exercẽt i mercatiõib⁹ res vẽdẽdo ⁊ emen
do: q fabulatoꝛes ⁊ exqſitoꝛes pꝛudentie
dicuntur ⁊ intelligẽtie: q: in mercatiõib⁹ di
cuntur multa mẽdacia. Dicuntur ẽt negocia
toꝛes terre ⁊ themã quantũ ad illos qui
ſunt terrenis lucris intẽti terrã colendo:
qbus additur themã q interpꝛetatur auſter ⁊
ꝓſperitatẽ ſignificat: q: hoĩes i ſuis labo
rib⁹: vt in plibus: mundanã ꝓſperitatẽ in
tendunt. ¶ Lʒ aũt iſti miſerabiles hoĩes
ſic ſtudeãt mũdane aſtucie ꝯtinue anxian
tes vt lucrentur: ñ tñ volũt ſtudere vt ſciãt
veram ſapientiã nec ſic ibidẽ ſequitur vias
eius querere vt ſaluentur. Ut d eis merito
dicatur illud ſapĩe. 2. Neſcierũt ſacrã dei: nec
mercedẽ ſperauerũt iuſticie nec iudicaue
runt honoꝛeʒ animaꝝ ſuarum. ¶ Quinto
aliqui cõtẽnunt venire: q interficiuntur per
peccatuʒ luxurie: ſignificati ꝑ illos qui te
nuerũt nũcios ⁊ ꝯtumelijs affectos occide
runt. q: tales. oẽm bonã inſpiratõeʒ mun
dicie pulcrificã tem animã: interficiũt: duʒ
ipſam ſi aliquãdo accedat: a coꝛdib⁹ ſuis
expellũt. ¶ Unde tal figuratur per abime
lech de quo ſententialr dicitur Iudic. 9.
ꝙ occidit. 70. fratres ſuos ſup lapidem
vnum. ¶ Ubi ſciendum ꝙ ꝑ abimelech
homicidã qui fratres ſuos occidit: intellr
quilibet deditus carnis delitijs: in ſe ĩter
ficiens omnes cogitatiões honeſtas: ⁊ h
ſuper lapidem vnum. i. ſuper coꝛpus ſuũ
inſtar lapidis in malitijs obduratum.
¶ De talib⁹ ſic generalr vocatis ad nu
ptias ⁊ venire nolentib⁹ loquitur dominus
ꝓuer. i. ipſos repꝛehendẽdo. o. Uocaui ⁊ re
nuiſtis extendi manũ meam ⁊ non fuit q
aſpiceret: deſpexiſtis omne cõſiliuʒ meuʒ
⁊ increpatões meas renuiſtis: ego quoqʒ
in interitu vr̃o ridebo: ⁊ ſubſanabo: cũ vobĩ
ꝙ timetis aduenerit.

Secunda pars.

Equitur. Rex aũt cum vidiſſʒ ⁊c.
Ubi tangit ꝑpotentiã efficati⁹
vindicãteʒ ꝙ ꝓbat imperatũ ex
cidium. Ubi ſciendũ ꝙ ſic nos in hũanis
vidẽus: ita ſuo modo arguim⁹ i diuinis:
⁊ ideo ſic nos videm⁹ ꝙ quando aliquis
rex offenditur a ſuis ſubditis contra ipſos
iram oſtendit ꝑ penaʒ q̃ʒ infert: ſic quãdo
deus punit trãgreſſoꝛes pꝛo ſuis demeri
tis: dicimus ſecundum Criſoſtomũ. ipſuʒ ira
tum. Scdm h igitur in parte iª duo poſſu
mus conſiderare. ſ.
Pꝛeſidẽtis indignatiõem ratõabilem.
Offendẽtis punitiõem dãnabilem.
¶ Quantũ ad pꝛimũ dicit. Rex aũt cum
vidiſſʒ iratus ẽ. Ubi ſciẽdum ꝙ ſic aliqs
rex tẽpoꝛal: quãdo ſibi refertur iniuria fcã
ſuis nũtijs: iraſcitur ⁊ turbatur: ſic deus quan
do vidʒ ꝙ hoĩes quos ꝑ ſuos nũcios vo
cat ad celeſtẽ patriam: ipos deſpiciũt: iraſci
vt ſupius dcm̃ eſt dr. Ut ſic merito ſibi
poſſit dr̃e peccatoꝛes illd tren. 5. Pꝛohi
ciẽs repuliſti nos: irat⁹ es cõtra nos ve
hemẽter. ¶ Quantũ ad ſcdʒ dicit. Et miſ
ſis exercitibus ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ iſtud
ꝙ dicitur hic d punitiõe diuina quantũ ad
ſenſuʒ yſtoꝛicũ intellĩ põt de ciuitate ierlm
⁊ habitatoꝛib⁹ ſuis. ¶ Sciendũ eſt ãt cir
ca iſtã pteʒ loquẽdo moꝛalr: ꝙ ꝑ iſtã ciui
tatẽ cũ ſuis habitatoꝛib⁹ q̃ ꝑcipitur ab irato
rege dſtrui ⁊ ſuccẽdi: intellr qlibet ꝑccõr
cuius habitatoꝛes ⁊ ciues ſunt potentie
quas de⁹ hoĩ dedit: que licet deberẽt eſſe
in rectitudie iuſticie ſic eas ds creauit: tñ
cõuerſe ſunt in oppoſitũ: dum. ſ. nullaʒ ho

ſum inſpiratõem in homine nutriũt:ſed
ipas interficiunt a ſe penitus expellẽdo.
cui ciuitati reꝓhẽdendo dicit dñs Is. prio.
Quõ fcã eſt meretrix ciuitas fidel' plena
iudicij iuſticia habitauit in ea: nunc autẽ
homicide. Qñ igit ds ſignificatus per re
gem audit iſta de homine vel ipa cogno
ſcẽdo q nouit oia: vel ãgelis nunciantib⁹
ad confuſionẽ pccõꝛ[?]s: tunc ꝯ ciuitatẽ iſtã
⁊ habitatores iraſcit vehemẽter. dicendo
eis illud Oſee. 8. Iratus eſt furor meus i
eis. Que qdem ira nobis daf intelligi in
ſubſequẽti operum miſſis exercitib⁹ de
ſtruit eam cũ habitatoribus ſuis. Ubi ſci
endum ꝙ per illos exercitus miſſos ad
pũiendum pccõrem per ciuitatem dſigna
tum itelligunf angeli per quos ds exer
cet ſuũ iudiciũ tanq̃ per ſuos miniſtros
Unde Grego. Angeloꝝ agmina ſunt exer
citus regis nr̃i. ¶ Unde tal' pccõr poteſt
figurari p ciuitatem Iericho: d qua ſniali
ter dr̃ Joſ. 6. ꝙ pñte Joſue clãgẽtib⁹ ſa
cerdotibus tub: funditus ad terram cor
ruit: d qua Joſ. dixit: ſit ciuitas h anathe
ma. ¶ Ubi ſciẽdum ꝙ per ciuitatẽ iſtã
Iericho que interꝓtatur luna q̃ ſignificat
dfectum intllr pccõꝛ: vitijs ⁊ dfectib⁹ ple
nus. Aſſiſtẽte igitur extrẽo iudicio ſigni
ficato per Joſ. angelis ſignificatis per ſa
cerdotes clãgẽtibus tub ⁊ homines vo
cantibus ad iudiciũ: tunc qlibȝ pccõr iſtar
ciuitatꝭ Iericho corruet in profundum in
ferni. Qui ſnia anathematis percutietur
a xp̃o: quando omnibus reprobis dabif
maledictõ ꝙ in infernum deſcẽdãt. iuxta
illd Math. 25. Diſcedite a me maledicti
in ignẽ eternũ ꝙ patũ ẽ dyabolo ⁊ angel'
eius.

Tertia pars.

s Equtur. Tunc ait rex ſeruis ſ. nu
ptie ⁊c. Ubi tangit diligẽtiam
benignius transferentem. ꝙ ꝓ
bat cõmutatũ ꝯſortium. Ubi ſciendum ꝙ
bonũ q: de ſui natura eſt ſui ipſius cõica
tiuum: ex quo pȝ ꝙ bonum dȝ cõmũicari
lȝ ab aliqbus pp eorum malitiam reſpua
tur: non tñ dȝ pp h i ꝯmũicatũ manere: ſȝ
loco illoꝝ q ſe reddunt indignos dȝ alijs
ſubrogari. Licet igit q prius inuitati fue
rant ad nuptias indignos ſe fecerint: tñ
nuptie incomplete eſſe non dbẽt: ſed loco
priorum alios ſubrogare. Scd̃m hoc igit
i parte iſta quattuor poſſum⁹ ꝯſiderar ſ.
Indignoꝝ reprobatõem.
Alioꝝ ſubrogat õem.
Miniſtroꝝ executõem.
Vocatorum adunatõem.
¶ Q^m ad ꝑmum dic. Tunc ait rex ſuis
ſ. ⁊c. Ubi ſciẽdum ꝙ per illos ꝑus voca
tos: vno modo loquendo allegorice intelli
guntur iudei qui principal'r ad iſtas nup
tias. ſ. ad vnitatem fidei Chriſti ⁊ ad eter
nas nuptias fuerunt vocati. iuxta illud
Ro. 1. Uirtus enim dei eſt in ſalutem om
ni credenti: iudeo primum ⁊ greco.
¶ Alio modo loquendo moraliter per il
los primo vocatos intelliguntur homies
in ſuis malitijs obſtinati: quos tamen d
us vocat vt ad ſtatum penitentie veniãt
⁊ ad eccleſie vnitatẽ: iuxta illud Chriſti.
Math. 9. Non enim veni vocare iuſtos
ſed peccatores ad penitentiam. Et ſignan
ter dicit: ad penitentiam: q: lȝ iuſti princi
paliter ad regnum celorum vocenf: tamẽ
cum ſint iuſti non egent penitentia: pecca
tores autem oportet prius vocare ad pe
nitentiam q̃ȝ ad regnum celorum. ¶ Lȝ
tñ a dño vocenf miſerabil'r ſeipos reddũt
indignos ex eoꝝ mal' opibus: pp ꝙ a dño
reprobanf. ¶ Q^m ad 2^m. ſ. aliorum ſubro
gatõem dicit. Ite ergo ad exitus viarum
⁊c. Ubi ſciẽdum quantũ ad ſenſuȝ allegori
cum: ꝙ q: iudei inuitati noluerunt venir.
Ideo ſm Remigium gentilis populus
ſbrogaf. ¶ Sciẽdũ ẽ ãt quãtũ ad ſenſum
moralẽ ⁊ tropologycũ ꝙ ꝑ exitus viaꝝ ad
quos mittunf nuncij: intellitur peccato
res uõ tñ in ſuis vitijs obſtinati q repro
baꝭ obſtinaꝭ ad nuptias vocãf. Ubi ſciẽ.

ꝙ ꝑ viam intelligunf bona opa: q: ſicͣ via
ducͣ ad terminũ: ſic bõa opa ducũt i ꝑadi
ſum. ¶ Uel ꝑ viam intellr mũdana occu
patio. Per exit⁹ vero viaꝝ carẽtia occu
patiõis mũdane. q: multi ſunt q carẽtes
reb⁹ tẽporalib⁹: nõ occupanf in ipis: ⁊ iſti
qñ vocanf ad nuptias facilius veniũt: q:
nõ retrahunf per ſolicitudinẽ terrenorũ
Uñ Greg. In ſcriptura ſacra viã actiões
accipim⁹: q: illi plerũq̃ facile ad deum ꝑ
ueniũt quos i terrenis actiõibus ꝓſpera
mala ꝯmittanf. ¶ Q^m ad 3^m. ſ. miniſtro
rum executõem dic. Et egreſſi ſerui ⁊c.
Ubi ſciendũ ſiue intelligaf allegorice q^m
ad vocatõem gentil' ppli: ſiue tropologyce
q^m ad vocatõem oium hoium general'r
ꝙ q̃ȝdiu ſumus i hoc mũdo: nõ poſſũt ſic
diſcerni boni a mal' qn ſint mixti i eccl'ia
militante. ¶ Si igitur intelligatur gene
raliter de illis qui nunc ſunt in eccl'a qui
xp̃iani dicuntur inueniemus iter ipos ſȝ
Grego. diuerſitatem vt aliq poſſint dici
boni: alij vero mali. Ad oẽs igif homies
ſiue gentiles ſint ſiue xp̃iani mittunf nũ
cij q vocent ad nuptias: non faciendo dif
ferentiaȝ iter bonos ⁊ malos. q: q̃ȝuis ali
quando mali vocentur: efficiũtur poſtmo
dum relictꝭ vitijs boni per opera virtuo
ſa. ¶ Q^m ad quartum. ſ. vocatoꝝ admi
ratõem dic. Et implete ſunt nuptie diſcũ
bentium. Ubi ſciendum ꝙ q: ad predica
tõem apl'orum: d quibus ꝑs. In omnẽ ter
ram exi. ſonus eorum ⁊ in fi. orbis terre
ver. eorum. ⁊ ad predicatõem ſucceſſoꝝ:
q̃ꝝ cuilibȝ dr̃. 2. thy. 4. Predica vbũ: iſta
opor. ipor. arg. icrepa obſecra in oi pacia.
⁊ doctrina multi ſunt conuerſi ad fidem:
iõ dñr plene fce nuptie diſcũbẽtium. Uñ
Greg. Nuptie. ſ. xp̃i ⁊ eccl'e ſut iplete: duȝ
reſtituti dõ q ab aplis ſunt iuẽti recubue
rũt ad epulãdũ i nuptijs. Quarta ꝑs.

s Equtur. Intrauit ãt rex vt vide
ret diſcũbẽ. ⁊c. Ubi tigit ſapiam
euidẽti⁹ diſcernẽtẽ. ꝙ ꝓbat ꝯtẽ
platũ collegiũ. Ubi ſciẽ. ꝙ lȝ ex libalitate
dei oẽs iuitenf ad nuptias: illi tñ q volũt
in ipſis ꝑmaneñ vt ſatienf eternal'r: dbẽt
apte q^m ẽ ex ꝑte ſua ſe diſpõere: vt ſi ma
li erãt añ vocatõem poſt ipam efficiãtur
boni: q: nullus niſi bon⁹ põt ibi ꝑmanere
⁊ iõ ds quos videt ineptos in nuptijs: lȝ
eos ſua benignitate vocauerit: tñ pp eoꝝ
negligẽtiam q: nõ ſe ornant vtutibus ex
pellit. Scd̃m h igif i ꝑte iſta tria poſſum⁹
conſiderare. ſ.
Diſcuſſiõis meritorum diligentiam.
Obiurgatõis indignorum euidẽtiam.
Excuſatõis reproboꝝ carentiam.
¶ Q^m ad ꝑmum dic. Intrauit autẽ rex
⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ lȝ ds ſit vbiq̃ pp ſuã po
tentiã iuxta illud ſapiẽtie. 7. attingit aũt
vbiq̃ pp ſuã mundiciã. ⁊ lȝ oia cognoſcat
iuxta illud eccliaſtici. 23. Oia vidit ocul⁹
eius. Unde ꝑs. Ecce dñe tu noſti oia no
ua ⁊ antiqua. tñ intrare ⁊ videre dr̃ ſcd̃m
Criſo. dum illud ꝙ ſpeculatiue cognoſce
bat de hoie ponit in effectu: ipm ſm ſua
opa iudicãdo. ¶ Sciẽdum ẽ aũt ꝙ ꝑ ve
ſtem nuptialem itelligunf virtutes ⁊ ſpe
cialiter caritas ſine q̃ q̃ȝuis hõ poſſit eẽ i
eccl'a militãte: nõ tñ i triũphãte. Uñ apo.
1. cor. 13. Si hũero oẽm fidẽ ita vt mõtes
trãſferã: caritatẽ ãt ñ hũero nihil ſũ. Ad illã
aũt veſtẽ virtutũ habendã induc xp̃s quẽ
libet nr̃m figuratiue Apoc. 2. d. Suadeo ti
bi a me emere auꝝ ignitũ vt locuplex fias
⁊ veſtimẽtis albis induearis vt nõ appa
reat confuſio nuditatis tue. ¶ Ubi ſcien
dũ ꝙ ꝑ illd auꝝ itelligif caritas: q: ſicut i
ter metalla auꝝ ẽ nobili⁹: ita inter vtutes
caritas obtĩet principatũ. ¶ Nõ ſolũ ãt ſua
det hoi auꝝ caritaꝭ ab ipo emere: ſȝ ẽt vt
alb⁹ veſtib⁹ iduaf ꝑ puritatẽ mẽtis ⁊ cor
poris ⁊ ꝯuerſationẽ honeſtã. vt ſit d illi⁹:
d qb⁹ ipe dic apoc. 3. Qui ñ coiqnauerũt
veſtimẽta ſua ambulabũt mecͣ i alb: q: di
gni ſt. ¶ Q^m ad 2^m. ſ. obiurgatõis indi
gnoꝝ euidẽtiã dic. Et ait illi amice ⁊c. vbi

ſcie.ꝙ ds pccōꝛe ꝗ̄ videbat intraſſe nu
ptias militantꝭ eccľe ꝑ fidé fictā ſine cari
tate ſignificata ꝑ veſté ipos acriter repꝛe
hédet ddo illd ps. Exiſtimaſti iniq ꝙ ero
tui ſilis: arguam te ⁊ ſta. ꝯ fa. tuā. ¶ Sci
endū eſt āt ꝙ lꝫ ds pccōꝛem ingrat d ſuis
malitijs: tn̄ ipm vocat amicū: rōne natu
re q̄ꝫ creauit q̄ bōa ē. ¶ Q^m ad 3^m. ſ. ex
cuſatōis repꝛoboꝝ carētiā dic. At ille ob
mutuit. Ubi ſciédū ꝙ qn̄ ds i extremo iu
dicio repꝛhédet pccōꝛem de ſuis malitijs
ſibi rn̄dere nō poterit increpatus. Unde
Grig. Et qm̄ q peccat ⁊ nō iduit dn̄m yh̄ꝫ
xp̄m nō habet excuſatōeꝫ aliq̄ꝫ: iō ſeqtur.
At ille obmutuit.

Quinta pars.

s Equr. Tunc rex ait miniſtris
ligatis ⁊c. Ubi tangit iuſticiam
accerbi⁹ pūienté. ꝙ ꝓbat comia
tū ſuppliciū. Ubi ſcié. ꝙ ds nō ſolū diſcer
net merita ſinglo: nec ſolū repꝛhédet pec
catoꝛes d ſuis malitijs: ſꝫ ét grauiter pūi
et trāſgreſſoꝛes. Scōm h̄ igit in pte iſta
duo poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ.

Peccatoꝛis pēalé flagellatōem.

Sermōis generalé applicationé.

¶ Q^m ad p^m dic. Tūc ait rex miniſtris
⁊c. Ubi ſcié. ꝙ in extremo iudicio dabitur
ſnia ꝯ pccōꝛé ꝙ pūiaꝛ tā q^m ad penā dāni
q̄ꝫ ét ad penā ſeuſus: nec ab iſtis poterit
fugere: qꝛ nō reſtabit āpli⁹ loc⁹ merendi.
nec locus pnie ſꝫ ſolūmodo afflictionis ⁊
pene. Ut ſic pccōꝛi ſniato dicaꝛ illud Job
41. Mitte ꝯ eū fulmia. qꝛ ꝯ pccōꝛé mitten
tur due ſnie ꝙ nō poterit effugere. Bm h̄
igiꝛ q^m ad pūitōeꝫ pccōꝛis tria poſſumus
conſiderare. ſ.

Defectōeꝫ opis reſpectu grē. qꝛ ligaꝛ pe.
d ⁊ ma.

Excluſiōé luis reſpcū gľe: qꝛ pōiꝛ i te. exti.

Afflictōem coꝛpis reſpectu gehéne: quia
ibi erit fle. ⁊ ſtri. dentium.

¶ Q^m ad p^m dic. Tūc ait rex miſtris ⁊c.
Ubi ſcié. ꝙ ꝑ pedes ſtīnꝛ opa ⁊ illa liga
bunꝛ: qn̄ nō erit facltas bn̄ volēdi nec ope
rādi. Ut tūc ſibi dicaꝛ illd eze. 3. Fili hoīs
ecce data ſunt ſuꝑ te vincula ⁊ ligabūt te
i eis: ⁊ nō egredieris. ¶ Q^m ad excluſio
né luis reſpectu gľe dic. Mittite eū i te.
exteri. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ tenebꝛas vbi eſt
carētia luis daꝛ intelli. pēa dāni lūis gľe
qꝛ ſemp pꝛiuati dio luie: in tenebꝛis pma
nebūt. Ut ſic verificeꝛ de eis illud naū. 1.
Inimicos ei⁹ pſequētur tenebꝛe. ¶ Q^m
ad afflictiōeꝫ coꝛpis reſpectu gehēne dic.
ibi erit fle. ⁊c. Ubi ſciéduꝫ ꝙ n̄ ſolū hoīes
mali pūienꝛ pēa dāni. ſ. carētia viſiōis di
uine: ſed ét pena ſenſus. ſ. q^m ad remoꝛſuꝫ
cōſcientie intrinſecus. iuxta ꝙ d eis dicꝛ
Iſ. 66. Uermis eoꝝ nō moꝛieꝛ. ⁊ ignis eo
rū non extingueꝛ. ¶ Q^m ad 2^m. ſ. ſermo
nis generalé applicatiōem dicit. Multi
ſunt vo. pa. vero electi. Ubi ſciendūꝫ ꝙ lꝫ
omnes hoīes vocet ad nuptias i h̄ mun
do ꝑ ſid ⁊ grām: ⁊ in futuro ꝑ glām: qꝛ iu
xta illud. 1. Ty. 2. Ipſe vlt omnes hoīes ſal
uos fieri: tn̄ pauci ſunt q ad illas nuptias
finalr eliganꝛ. ¶ Ex iſto aūt verbo: multi
ſunt vo. pa. vero electi. datur mā cuilibꝫ
humiliādi ⁊ nō ſupbiendi: qꝛ valde ptime
ſcendū é dum ignoꝛat vtrū ad illas nupti
as finaliter ſit elect⁹. Nam iuxta illud ec
cleſiaſtes. 9. Neſcit hō vtrū odio an amo
re dign⁹ ſit. Un̄ Raban⁹ tanto vnuſqſqꝫ
vrm in hūilitate ſe dpꝛimat: q̄ꝫto ſi ſit ele
ctus ignoꝛat. ¶ Sciendū eſt āt ꝙ 1° mul
toꝛum vocatio ⁊ paucoꝝ electio fuit figu
rata in filijs Iſrľ quos oēs deus vocauit
de egypto: vt irét in terram ꝓmiſſionis.
⁊ tn̄ non niſi duo intrauerūt. ſ. Joſ. filius
nū: ⁊ caleph fili⁹ Jephonie iuxta ꝙ ſnialr
dꝛ Numeri. 14. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ filios
iſrael quos de⁹ de egypto vocauit ad ter
rā q̄ꝫ eis ꝓmiſerat intelligiꝛ totū genus
humanū ꝙ de⁹ vocat ad celeſté pr̄iam: tn̄
ſicut de tāta multitudine: nō eſt ingreſſus
terrā ꝓmiſſam niſi duo. ⁊ ét ſicut iſti duo
in tantā multitudiné ſoli duces ppli ele
cti fuerūt: ſic ét lꝫ multi. ymmo oēs voca
ti ſint ad celeſtes nuptias. tn̄ pauci ſunt
qui eligantur ad ipſas. vt ſic merito dici
poſſit: Multi ſunt vo. pa. vo electi. ¶ Fu
it ét figurata Nūeri. 14. Ubi ſnialr dꝛ ꝙ
cum diſcēſio eſſet in ipſo iſraelitico qs in
ter eos deberet fungi ſūmo ſacerdotio: di
xit dn̄s ad Moy. ꝙ accipet ꝑ cognatōes
⁊ familias q̄ erant. 12. iuxta Nūeꝝ. 12. filio
rum Jacob vgas. 12. in quaꝝ qualibet eét
nomé coꝝ nō déptis tribus: ⁊ ꝙ pter illas
12. accipet vnā in qua eét ſcriptū nomen
Aarō: ⁊ poneret oēs illas virgas in taber
naculo teſtimonij an̄ dn̄m: ⁊ cuius virga
inuenireꝛ in mane floꝛida: ille eſſet ſūmus
ſacerdos: quo facto inuēta eſt ſola virga
Aarō germinaſſe: in qua turgentibus gē
mis erumpebāt floꝛes: q folijs dilatatis i
amigdolas defoꝛmati ſunt: ⁊ ſol⁹ Aaron
iter oēs elect⁹ eſt ſūm⁹ ſacerdos. ¶ Ubi
ſciendū ꝙ ꝑ illd ſūmū ſacerdotiū ad ꝙ ali
qs eligi débat: intelligiꝛ dignitas q̄ hēꝛ i
celeſti pr̄ia: ad q̄ꝫ qdé acgrédā mlti ſunt
vocati: tn̄ ſic mltis excluſis ſolus Aaron
fuit electus. ſic lꝫ multi ſint vocati: tn̄ pau
ci inuēiunꝛ electi. ¶ Qualr āt eligi debe
ant. ſeqtur ꝙ virge dbebāt poni ⁊c. ⁊ cu
ius virga germiaſſꝫ fructuoſa: floꝛida: ⁊
fructifera. talľ eſſꝫ electus. ¶ Ubi ſciédū
ꝙ per virgā q̄ ſignum é dn̄ij: ⁊ qua caſti
ganꝛ pueri: intellr aia q̄ dꝫ in hoīe dn̄ari ⁊
motus illicitos caſtigare. h̄ dꝛ pōitur in
tabernaculo teſtimōij qn̄ adiungiꝛ cōgre
gatōi fidelium. Cuius igiꝛ virga. i. anima
inuēitur germinaſſe in bōitate ꝯſcie: frō.
in ꝟitate doctrine. flo. in claritate fame.
fruc. i vbertate vite: tali dabiꝛ ſacerdotiū
eternum. d qbus Apoc. 23. Dominus ds
illuminabit illos ⁊ regnabūt in ſe. ſeculo
rum amé. Ad q̄ꝫ ⁊c.

¶ Dominica vigeſima poſt pentecoſté.
Euāgelium. 61^m.

e Rat qdam regulus: cuius
filius infirmabaꝛ Caphar.
⁊c. Jo. 4. Nos videmus ꝑ
expientiam ꝙ qn̄ aliqs in
firmatur coꝛpoꝛalr ꝙ ſolici
tus ē per ſe vel per aliū reqrere medico
rum cōſilium vt poſſit recipi ſanitaté: ⁊
quanto ſit medicū melioꝛem: tanto citius
hꝫ recurſum ad ipm. Si igiꝛ hoc videm⁹
in coꝛpoꝛalibus multo magis h̄ dꝫ eſſe in
infirmitate ſpūali aie per pccm̄. Cum igi
tur xp̄s ſit ſumus medic⁹: potés infirmi
tates hoium ſpūales curare: qꝛ iuxta illd
ps. Ipe eſt q pꝛopitiaꝛ oībus iniqtatib⁹
noſtris ⁊ ſa. oés infir. noſtras. Ideo qlibꝫ
q ſe ſentit infirmum dꝫ ad ipm accedere
dicédo ſibi illud ps. Miſerere mei dn̄e
qm̄ infirmus ſum ⁊c. In iſto igitur euan
gelio bt̄s Jo. q̄ttuoꝛ tangit. vꝫ.

Languétis ꝯdictōem inualidam.

Pꝛocurantꝭ deuotōem ſolicitā.

Medicantꝭ ꝯdeſcéſioné benignam.

Impetrantis ꝯſoľoné ꝯpletam.

¶ Pꝛimū pꝛobat defectū coꝛpoꝛaľ. Scōꝫ
ꝑuétio pſoāľ. Tertiū ꝯpaſſio pr̄naľ. Quar
tum pꝛomiſſio ſalutaris. Pꝛimū in pꝛinci
pio. Secundū ibi. Hoc cuꝫ audiſſet ꝙ yh̄s
⁊c. Tertium ibi dixit ergo ad eum niſi ſi
gna ⁊c. Quartū ibi Credidit homo ſmo
ni ⁊c.

Prima pars.

Q Uantū ad pꝛimū vbi tangit ⁊c.
ꝙ pꝛobat ⁊c. dic. Erat qdā regu
lus ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ifirmitas
in homine reddit ipm inualidum quantū
ad coꝛpus: qꝛ igiꝛ h̄ infirmabatur coꝛpoꝛa
liter daꝛ nob itelligi ꝙ ipe erat debiľ. Ut
ſic dicere potuerit illud ps. Infirmata ē
i paupꝛtate vt⁹ mea ⁊ oſſa mā ꝯturbata ſt.
¶ Sciendū eſt āt circa iſtā pté pꝛicipalé
loqnédo moꝛaliter ꝙ ꝑ iſtū regulū hn̄teꝫ
filiū ifirmū i caphar. itelligiꝛ qlibꝫ pccōꝛ.
Un̄ circa pccōꝛé h̄ tria poſſum⁹ ꝯſiderare

Gradū excellētem notabl'r.
Statū affligētem letal'r.
Situ inficiētem cauſal'r.
¶ Quantū ad primū dicit. Erat qdā; re
gl's. Ubi ſciendum q̄ hō ex ſua cōdictōe:
quaſi eſt qdam regl's factus a deo: poſt
angl'os digniſſima creatura. Nā eſt i ipo
quoddā puū regnū cuius rex ē ratio: lex
āt ſapª. grex vero poᶜ inferiores q̄ debēt
ſubici impio ratiōis. Homini igiſ cui d's
dedit ratiōem vt p ipam ſe regulet q̄ztū
ad potētias inferiores: nō dz eſſe inſipiēs
ſenſualitatē; ſequēdo: q: ſic dicitur eccl'i.
10. Rex inſipiēs pdet ppl'm ſuū: ſed debz
eſſe ſapiēs ſe ſcōm rationem regendo: q:
ſic dr ſapᶜ.6. Rex ſapiēs ppli ſtabilimen
tum ē. ¶ Qm ad ſtatum affligētem dic.
cuius filius infirmabaſ. Ubi ſciendum q̄
p iſtū filiū: intell'r anima cuiuſlibet hoīs:
q: ſic filius a pr̄e care diligiſ. ſic hō ſuper
oia dz diligere aiā; ſuam: vt ei dicat illud
2. Re.1. Sic mr̄ vnicū amat filiū: ita te dili
gebā. q: homo nō hz niſi vnicam animaz.
¶ Licet āt iſte filius deberet tenere dili
gi: ⁊ vt ē poſſibile hoi in ſanitate p gr̄am
diuinā ſeruari. tn̄ multociēs accidit q̄ in
firmaſ per pccm̄ mortale. Unī hō cui⁹ fili⁹
i. aia infirmaſ pōt lamentādo dr̄e illō tre.
i. Infirmata ē manus mea: dedit me dñs
in manū de qua n̄ potero ſurgere: q: relin
quiſ in ptāte dyaboli: d̄ qua nō poterit p
prijs virib⁹ eripi niſi a deo ſpāliter adiu
uetur. ¶ Quantū ad ſitū inficiētē; cāliter
dic. i capharnaū. Ubi ſciendū q̄ p ciuita
tē caphar. q̄ fuit ciuitas multū ellata: cui
dixit xp̄s luc.10. Et tu caphar vſqz ad ce
lū; exaltata vſqz ad infernū demergeris.
q̄ etiam interpretaſ ager pinguedinis: vl'
villa cōſolatiōis: vl' villa pulchritudinis:
intell'r ſtatus oium vitioꝝ. Ubi ſciendum
q̄ oia vicia general'r reducunſ ad 3ª. ſ. lu
xuriā: auaritiā ⁊ ſupbiā. iuxta illud. i. Jo.
2. Omne q̄ ē in mundo cōcupiſcentia car
nis ē. aut cōcu. oc. aut ſupbia vite. Iſta āt
tria danſ nob̄ intelli in ciuitate caphar.
Nam p h̄ q̄ erat ciuitas exaltata: daſ in
telligi pccm̄ extollētis ſupbie. Per h̄ āt
q̄ interpretaſ ager pinguedinis ſiue villa
cōſolationis: daſ eneruātio luxurie. Per
h̄ aūt q̄ diciſ villa pulchritudinis: daſ in
telligi pccm̄ exuriētis auaritie: ⁊ ſic p cō
ſequēs oē pccm̄ inficiētis maliᶜ. ¶ Quan
tū; ad pccm̄ ſupbie diciſ eccl'i.3. Synago
ge ſuperboꝝ nō erit ſanitas. ¶ Qm ad i
firmitatem pcci luxurie q̄ p gulam foueſ
dicitur eccl'i.37. In multis eſcis erit ifir
mitas. ¶ Qm ad ifirmitatē pcci auaricie
diciſ eze.22. Principes ei⁹ in medio illi⁹:
quaſi lupi rapiētes pdam ad effundēdū;
ſanguinē ⁊ ad pdendum anias: ⁊ auare ſe
ctando lucra.

Secunda pars.

Equiſ. Hic cū audiſſ; q̄ yh's ⁊c.
s Ubi tangit pcurantꝫ deuotōem
ſollicitā. q̄ pbat puentō pſonal'.
Ubi ſciēdū q̄ iſte regl's ex dilectōe natu
rali q̄z hēbat ad filiū: videns ip̄z infirmū
grauiter: ſibi ſanitatē pcurauit. Scōm h̄
igiſ in alia pte. tria poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ.
Cōgruitatem benigniſſimā.
Sedulitatem pmptiſſimā.
Infirmitatem grauiſſimā.
¶ Quantū ad primū dic. Hic cum audiſ
ſ; q̄ yh's ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ magna benigni
tas erat xp̄i yh'u q̄ ſic circuibat cōtratas
docēdo ⁊ infirmos ſanādo. ¶ Qm ad ſe
dulitatem pmptiſſimā dicit. Abijt ad eū
⁊ rogauit eum ⁊c. In hoc enim cōmenda
tur ſedulitas illius regli: q: ſtatim vt ſci
uit yh'm in galliª: iuit p ſanitate filij pcu
rāda: rogās ip̄z vt filiū ſuū ſanat. ¶ Qm
ad infirmitatē grauiſſimā dic. Incipiebat
enim mori. In h̄ enim oſtendiſ grauitas
infirmitatꝫ filij iſtius reguli: q: appropinq̄
bat ad mortem. ¶ Sciendū eſt aūt loquē
do ſpūal'r q̄ p iᵐ aduentū xp̄i de iudea i
gallileā: intell'r aduētus ei⁹ de ſinu pr̄is
in mūdū. Ubi ſciendū q̄ iudea interpre
tatur glorificatio: ⁊ ſignificat diuinā eſſen
tiam: cui ſoli debeſ gloria ⁊ glorificatio ab
omni tā viſibili q̄z inuiſibili creatura. iuxta
illō. i. ty.1°. Regi ſeculoꝝ imorta. ⁊c. Gal
lilea vno modo interpretaſ rota ⁊ ſignifi
cat mundū q inſtar rote volubil' ⁊ inſtabi
lis reperiſ. Xp̄s igiſ venit d̄ iudea in gal
lileā qn̄ vēit d̄ ſinu pr̄is i mundū. ¶ Scīe
dum ē aūt q̄ aduētus xp̄i i mundū fuit.
Ueraciter prophatus.
Figuraliter nūciatus.
Mentaliter inuocatus.
Longanimiter expectatus.
Preſential'r demonſtrat⁹.
¶ Primo aduentus xp̄i fuit veraciter p
phatus. Unī audi zach. d. zach.9. Exl'ta ſatꝫ
filia ſyon iubila filia ierᵐ: ecce rex tu⁹ ve
niet tibi iuſtus ⁊ ſaluator: ip̄e paup ⁊ aſcē
dens ſup aſinā; ⁊ ſup pullū aſine. ¶ Ubi
cōſidera o deuotiſſima anima: iſti⁹ regis
⁊ dñi ylaritatē iocūdantem ⁊ iō tibi diciſ
exl'ta ⁊ lauda. Cōſidera dignitatē in ipſo
excellentem q: rex. Caritatē cōiungētem
quia tu⁹ veniet tibi. Eqtatem pmiantem:
q: iuſtus. Puritatē redimētem: q: ſalua
tor. Neceſſitatē; indigētem: q: ipſe paup.
Humilitatē euidētē;: q: ſedens ſup aſinā
⁊ pullū;. ¶ Scdō fuit figural'r nūciatus.
Et qual'r: audi qd de d̄d̄ in ipſius figura
dicitur. i. Re.22. Ubi ſentētial'r dr̄ q̄ d̄d̄ re
cedens de pſidio vbi erat profectus: vēit
in ſaltum areth. ¶ Ubi ſciendū q̄ per d̄d̄
qui manu fortis ⁊ decorus dr̄: intelligitur
dei fili⁹: quem ania ſancta aloquiſ cant.i.
d. Et tu pulcher es dilecte mi: ⁊ decorus:
lectulus nr̄ floridus. Iſte de ſolio trinita
tis ſignificato per pſidiū; vbi erat eterna
liter pfectus: vēit inſtar d̄d̄ i ſaltū areth.
Ubi ſciendū q̄ p ſaltum q̄ idē; ē q̄ ſilua
ſiue nemus: intell'r iᶜ mundus: qui inſtar
ſilue ⁊ nēoris. vbi ſunt arbores ſilueſtres
cōſitus eſt multitudine vitiorū: qui ſignā
ter ſalt⁹ areth dicitur: qui interpretaſ ſtu
por ſiue deſcenſio: dum de celo deſcēdit i
terrā: ⁊ ſtupor magnus. q: Luc.5. Stupor
apprehēdet omnes. ¶ Tertio fuit mēta
liter inuocat⁹. Et qual'r: audi pſ. d. Excita
potentiam tuam ⁊ veni vt ſaluos facias
nos. ¶ Quarto fuit longanimiter expe
ctat⁹. Et qual'r: audi qd in pſona toti⁹ ge
neris hūani ſibi dr̄ Judic.6. Ego preſtola
bor aduentū tuū. ¶ Quinto fuit pſentia
liter demōſtrat⁹. Et qual'r: audi ip̄um dei
filiū. d. Jo.4. Ego inqt vēi vt vitā hēant ⁊
habūdantius hēant. Nā ipſe vēit vt ho
mines i h̄ mundo vitā hēant p gr̄a;: ⁊ ha
bundanti⁹ in futuro p gl'am. ¶ Qn̄ igiſ
dei fili⁹ in mundū vēit: debēt hoies inſtar
iſti⁹ regli ad ip̄z accedere ſanitatē aie po
ſtulādo. d. illō Je.17. Sana me dñe ⁊ ſana
bor ſaluū me fac ⁊ ſalu⁹ ero.

Tertia pars.

Equiſ. Dixit igiſ yh's ad eū; ni
s ſi ſigna ⁊c. Ubi tāgit medicantꝫ
cōdeſcenſionē benignā. q̄ pbat
ꝯpaſſio paternal'. Ubi ſciēdū q̄ officiū pa
tris ē n̄ ſolū filio ſubuēire i ſuis neceſſita
tib⁹: ſed ēt ip̄m iſtruere ſi erret. Fili⁹ aūt
petēs a pr̄e gr̄am: ſi ꝯtingeret q̄ pr̄ pmo
negaret: nō pp h̄ dz diffidere: ſ; iteꝝ ⁊ ite
rū cū fiducia poſtulare. ſm h̄ igiſ in pte iª
tria poſſum⁹ conſiderare. ſ.
Increpatōem infidelitatꝫ.
Cumulatōem pcabilitatꝫ.
Repromiſſiōem cite ſanitatꝫ.
¶ Qm ad primū dic. Dixit eis yh's niſi ſigna
ſigna ⁊c. Ubi ſciendū q̄ iᶜ regl's reprehē
diſ de ifidelitate: q: vt crederet: ſigna pe
tebat. Ubi ſciendū q̄ differētia ē iter fide
les ⁊ infideles: q: fideles trahunſ ad fidē
pp auctoritatē ſcripture: infideles vero p
ſigna ⁊ iō Greg. i ol'. eplᶜ. Ill'. ſ. iudeis p
phie tanq̄z fidelib⁹: non ifidelib⁹. ⁊ iſtis. ſ.
gentilib⁹: ſigna tanq̄z ifidelib⁹ non fideli
b⁹ data ſunt. Quia igitur iſte regl's con
uerſabatur cū; iudeis: q tunc fideles erāt
reprehendiſ: q: non propter auctoritatē: ſ;
p ſigna ⁊ miracula credere volebat. Cū;

dixit ergo yhs niſi ſigna ⁊c. arguit hoīe; in fide tepidū aut frigidū: aut oīno nulliꝰ fidei: ſ; tēptare cupientem de ſanitate filiȷ̄ ſui q̄lis eſſet xp̄s: q̄d eſſet: q̄ʒtum poſſet. ¶ Sciendū eſt āt q: hͥ fit mētio de ſignis ꝙ loquēdo alegorice multiplex ſignū iue nio in ſcriptura de xp̄o. ſ. ſignum.

Conceptionis deifice.
Productionis mirifice.
Paſſionis saluifice.
Tumulationis verifice.
Reſurrectionis magnifice.
Aſcenſionis glorifice.
Diſcuſſionis iuſtifice.

¶ Primo inuenio in ſcriptura ſignū de xp̄o ꝯceptiōis deifice. Nam ipſe fuit ꝯceptus ꝑ diuinā potentiā iuxta illō ꝙ dixit angelus btē v̄gini q̄rēti qūo virgo poſſet ꝯcipe ⁊ dn̄ti. Luc. 1. Quō fiet iſtud q̄m viꝝ non cognoſco rn̄dens angelus d. Spiritus ſ. ſup. in te ⁊ v̄tus al. ob. tibi. ¶ Hoc ſignum fuit figuratū Gen. 9. Ubi dixit dominus ad Noe Arcū meum ponā in nubibus: ⁊ erit ſignu; federis inter me ⁊ inter terram. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ arcum armaturam bellātium intelligitur xp̄s qui venit ad bellandum ꝯ humani generis inimicū. Per nubē ꝯtinentē humiditatē ⁊ aquā: intelligiᷓ virgo maria: grā; ꝑ aquā ſignificatā ꝯtinēs. cui angelus dixit Luc. 2. Aue grā plena dn̄s tecum. In hāc igiᷓ nubē arcus fuit poſitus q̄n in eius vtero virtute ſcī ſpūs: dei filius fuit hō ꝯceptꝰ. Quod fuit ſignū federis inter deū ⁊ terrā i. recōciliationis generis humani cū deo. ¶ Secūdo inuenio ſignū de xp̄o ꝓductionis mirifice. Nā ipſe natꝰ fuit d̄ v̄gie m̄re q̄ fuit mirabil' modꝰ ⁊ inuſitatus nature. ¶ Hoc āt fuit figuratū Iſa. 7. vbi dr̄. ꝓꝑ ꝙ dabit dn̄s ip̄e nob ſignū. Ecce v̄go ꝯci. ⁊ pa. filium ⁊ vo. nomen eiꝰ yhs ꝙ interꝑtaᷓ nobiſcū deꝰ. ¶ Per iſtā v̄ginē cuiꝰ ꝯceptꝰ ⁊ ptꝰ fuit ſic v̄aciter ꝓphatꝰ intelligiᷓ v̄go maria. ¶ Tertio inuenio ſignū de xp̄o paſſiōis ſaluifice. Nam ipſe ꝓ nr̄a ſalute paſſionē ſuſtinuit vt nos a ſuitute dyaꝰ liberaret. ¶ Hoc aūt ſignū fuit figuratū numeri. 21. Ubi ſiīal'r dr̄ ꝙ cū ppl's Iſraeliticꝰ trāſiens ꝑ deſertū affligeretur ab ignitis ſerpētibꝰ: dixit dn̄s Moy. fac ignitū ſpentē eneū: ⁊ pone eū ꝓ ſigno: q̄ ꝑcuſſus aſpexerit eū viuet. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ ppl'm trāſeuntē ꝑ deſertū: ꝑcuſſum a ſpentibꝰ ignitis intelliguᷓ hoīes qui in hoc mūdo ꝑegrināndo interficiūtur morſibus ⁊ tēptatiōibꝰ demonū ꝑ pccm̄: quoꝝ liberatiōis ſignū eſt ſerpēs eneus. i. xp̄s elleuatꝰ in cruce: quē q̄ aſpiciūt: vitā recipiunt: q: ꝑ ipſiꝰ paſſionē: hēmus remiſſionē omniū pccōꝝ. ¶ Quarto inuēio ſignū de xp̄o tumulatiōis verifice. Nā ipſe fuit ꝓ nob poſt paſſionē verifice tumulatus. ¶ Hoc ſignū fuit a xp̄o iudeis ſignū ab eo petētibꝰ p̄dictū Mat. 12. de q̄bꝰ figuratiue dixit. Generatio mala ⁊ adultera ſignū q̄rit ⁊ ſignū nō dabiᷓ ei niſi ſignū Ione ꝓphe. ſicut enī fuit Iona in ventre ceti tribꝰ diebꝰ ⁊ tribus noctibus: ſic erit filiꝰ hoīs ī corde terre tribus die. ⁊ tribus noctibus. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ cor terre ſᷓ ſepulcrū intelligiᷓ. ¶ Quito inuenio ſignū de xp̄o reſurrectiōis magnifice. Nā; ipſe ꝓ nob fuerit mortuus ⁊ ſepultus: tn̄ ad ꝯſolationē nr̄am die 3ª magnifice reſurrexit. ¶ Sexto inuenio ſignū de xp̄o aſcēſionis gl'ifice. Nā ipſe poſt reſurrectionē ſuā: in celū gl'ioſus aſcēdit iuxta illud Ephe. 4. Qui deſcēdit ip̄e eſt qui aſcendit ſup celos vt adimpleret oīa. ¶ Septimo inuenio ſignum de xp̄o diſcuſſionis iuſtifice. Nā ip̄e ſicut verus iudex ⁊ iuſtus diſcutiet ſcā q̄rūlib; vt vel p̄mium ill' ꝯferat l' penā. Nam iuxta illud act. 10. Ip̄e ē qui ꝯſtitutus eſt a deo iudex viuoꝝ ⁊ mortuorum. ¶ Quantum ad cumulatōem p̄cabilitatis dicit. Dixit ad eum regulus domine deſcende priuſq̄ʒ ⁊c. ¶ Ubi ſciēdu; ꝙ iſᵗᵉ regulus l; prius rogaſſ; Chriſtum ꝓ ſalute filij: tamē iterato p̄ces replicat vt xp̄s facilius inclinetur. d. ꝙ ad filium ſuū morientem deſcendat. ¶ Sciendū ē autē ꝙ iſᵗᵉ regulus in iᵒ verbo cum dic̄. Domine deſcende priuſq̄ʒ moriaᷓ filius meus tria facit. Nam.

Extollit dignitatē oībus p̄ſidētem.
Depoſcit pietatem oībus aſſiſtētem.
Expōit neceſſitatē oībus incūbentē.

¶ Pᵐ ꝓbat impiū demōſtratū: q: dn̄e. 2ᵐ auxiliū imploratum: q: deſcēde. 3ᵐ ꝑiculum indicatum: q: priuſq̄ʒ moriaᷓ filius meus. ¶ Qᵐ ad pᵐ vbi extol. ⁊c. dic̄ dn̄e Ubi ſciendum ꝙ xp̄s yhs erat verꝰ dn̄s: q: hō erat ⁊ deus. Unde p̄s. Scitote q̄m dn̄s ip̄e d̄s. ¶ Und̄ iſte magnificus dn̄s potuit figurari per iᵐ dn̄m quem vidit If. de quo ip̄e dic̄ If. 6. In anno q̄ mortuus eſt rex Ozias. Uidi dn̄m ſedentem ſuper ſolium excelſum ⁊ eleuatū: ⁊ plēa erat domus a maieſtate eius: ⁊ ea que ſᷓ ip̄o erant replebant templu;: ſeraphin ſtabāt ſuper illud. 6. ale vni ⁊. 6. ale alteri. duabꝰ vellabant faciem eius: ⁊ duabꝰ vellabant pedēs eius: ⁊ duabus volabāt: ⁊ clamabāt alter ad alteꝝ ⁊. d. Sanctus ſanctus ſcūs: dn̄s deus exercitᵐ plena eſt terra gloria eius. ¶ Ubi ſciendū ꝙ in iſta figuratiua viſione q̄ttuor poſſumꝰ ꝯſiderare. ſ.

Tēporalem ꝯgruētiā.
Impialē excellētiam.
Generalem influentiam.
Singularem aſſiſtentiam.

¶ Qᵐ ad tēporalē ꝯgruētiā dic̄. In āno in q̄ mortuꝰ eſt rex Ozias. Ubi ſciēdu; ꝙ per regē Oziam ſupbum ⁊ arrogantē: q: ſicut habeᷓ 2. paral'. 26. voluit ſibi arrogare offm̄ ſacerdotale: ꝓꝑ ꝙ fuit a dn̄o lepra percuſſus: intell'r dyabolus: q̄ ſibi voluit arrogar̄ ſimilitudinē dei. d. If. 14. Aſcēdam ſup altitudinem nubiū: ſimilis ero altiſſimo ꝓꝑ ꝙ lepra percuſſus fuiſſe dr̄: ⁊ in ip̄o macula ⁊ deformitas peccati remanſit. Annus āt in quo dyabolus mortuꝰ fuit: ē annꝰ quo xp̄s paſſus fuit ꝓ nobis. ¶ Qᵐ ad impialem excellentiam dicit. Uidi dn̄m ſe. ſuper ſo. excel. ⁊ elle. Ubi ſciendum ꝙ per iſtum dn̄m intll'r xp̄s yhs: iuxta illō p̄s. Dn̄s i tē. ſ. ſ. dn̄s in ce. ſedes eius. ¶ Qᵐ ad generalem influentiam dic̄. Et plena erat domus a maieſtate eiꝰ: ⁊ ea que ſub ip̄o erant reple templū. Ubi ſciendum ꝙ iſtam domum ⁊ tēplu; ꝙ qᵐ ad pn̄s ſpectat ꝓ eodem accipitur: itell'r celeſtis patria: q̄ ab ipſiꝰ maieſtate repleta dr̄ q: diuitas xp̄i ⁊ eiꝰ glorioſa humanitas: celeſtem p̄riam illuminant ⁊ decorant. Ut ſic verificeᷓ de ip̄a illud Ezech. 43. Ecce repleta erat glia domus domini Que ēt ſignificata per templu;: repletur ab his que ſunt ſᷓ ip̄o: q: repletur gl'oſis ſanctꝭ: q ꝓ tanto ſᷓtus xp̄m dicunᷓ. quia ſunt creature: ⁊ ip̄e verꝰ creator. ¶ Qᵐ ad ſingularē aſſiſtētiam dic̄. Seraphi ſtabant ſuper illud ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ ſeraphin qui interp̄tatur ardentes: intelligūtur ſancti angeli ſpecialiter ſuppremi in oratōe: qui ſunt ſpecial'r ſeraphin appellati: qui tanto amore diuino ardent intenſiꝰ quanto diuinitatem ipſius clarius contēplanᷓ. Deſcribuntur autem iſti ſeraphin quātum ad tria. ſ.

Qᵐ ad ſitum dignitoſum: q: iſta ſup illō.
Qᵐ ad ornatū grōſum: q: 6. ale ⁊c.
Qᵐ ad cātū gl'oſum: q: clamabant ⁊c.

¶ Pro p̄ pōt accipi illud If. 21. Sup ſpecl'a dn̄i ego ſū ſtās totꝭ noctibꝰ. Pro 2ᵒ ſit glib; coꝝ accipiᷓ expādēᷓ alas ſuas ad auſtrū. Job. 39. Per alas intll'r ꝯtēplatio. Pro 3ᵒ debetꝭ ſcire ꝙ in ſuo cātu exp̄mūᷓ nobis duo. v;.

Cōditōem diuinitatꝭ intrinſecam.
Cōicatōem bonitatꝭ extrinſecam.

¶ Quantum ad primu; dicit. Et clama. alᷓ ad al. dicen. Sanctus Sanctus Sanctus dominus deus exercitᵐ. Ubi ſciendum ꝙ inquantum ſingulariter dicūt dominus deꝰ: dāt intelligeᷓ eſſentie vnitatē

iquantū vero triplicaꝫ nomen ſanctꝰ:dant intelligere pſonaruꝫ trinitaté.¶ Qm ad cōmunicationé bonitatis extrinſecá dic. Plena eſt.o.ter.gl'a eiꝰ.Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtam gl'am qua ois terra plena dr:itellr diuina bonitas in creaturis cōmunicata. Ut ſic ſibi dicat cū ps.Exaltare ſup celos ds ⁊ ſup oém terram gl'a tua.¶ Qm ad 2m vbi depoſcit pietatem oibus aſſiſtéteꝫ ꝙ ꝓbat auxilium iploratuꝫ dic.Deſcéde. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtum deſcéſum queꝫ petebat ic regl's: intelligiꝫ diuina pietas ⁊ clemétia:oibus ſubueniés i neceſſitatibꝰ ſuis:qꝫ cognoſcés ps.d.Dñe iclina celos tuos ⁊ deſcéde:ꝙ qdeꝫ fec quádo dei filiꝰ i hūc mundū venit factꝰ hō.¶ Sciendūꝫ é aūt ꝙ inuētio dei fim i hunc mund mlri pliciter deſcendiſſe.ſ.

In vterū virginis:ꝑ icarnatōis miſteriū.
In menté hois:ꝑ ſanctificatōis hitaclm.
Ut páis viuificꝰ:ad ſatiand famlicū.
Ut ignis mirificꝰ:ad i flámand tepidū.
Ut peccatoꝝ iuſtiſſimꝰ cōmunicatoꝛ.
Ut afflictoꝝ potentiſſimꝰ liberatoꝛ.
Ut iuſtoꝝ gloꝛioſiſſimꝰ exaltatoꝛ.

¶ Pꝛimo dei filiꝰ deſcédit in vterū virginis ꝑ incarnatōis miſteriū.Uñ ps.Deſcendit ſic pluuia i vellus.Naꝫ ſic pluuia in vellus deſcédit:⁊ ipſum nō maculat ſic dei filius deſcédit in vterū virginis:⁊ virginitatem nō abſtulit ſed ſacrauit.¶ Secundo deſcendit in mentem hominis per ſancti.habi.cuius deſcenſum ſentiens anima ſancta dicit cañt.6.Dilectus meus deſcendit i oꝛtum ſuū ad aureolam aromatum. Nam oꝛtus xpi eſt quilibet anima fidelis:in qꝫ xps deſcendit per gratiam que tunc eſt aureola aromatū:quando in ipſa ſunt cogitationes munde.¶ Tertio deſcendit vt panis viuificus ad ſatiandū famelicum:de quo ipſemet loquitur Jo.6.d.Ego ſum panis vi.qui de ce.deſcendi ſi quis mandu.ex h ⁊c.¶ Quarto deſcédit vt ignis mirificus ad infla.tep.d quo deſcenſu dr figuratiue exo.19.totus autē mons ſynay fumabat eo ꝙ deſcédiſſꝫ dñs ſup eum i ignem.Nam ꝑ 1m ignem intelligiꝫ caritas:in qua ds in hūc mundū:inſtar montis ſynai deſcédit cū nos docuit caritatem hre.d.Jo.15.Hoc eſt pceptum meū vt di.inuicé ſic dilexi vos.¶ Quinto deſcédit vt peccatoꝝ iuſtiſſimꝰ ꝯmunicatoꝛ de quo deſcéſu ipe figuratiue loquiꝫ geñ.8.d. Clamoꝛ ſodomoꝝ ⁊ gomoꝛreoꝝ multiplicatꝰ eſt ⁊ pccm̄ aggrauatū eſt nimis:deſcédam ⁊ videbo vtrū clamoꝛeꝫ:q venit ad me:ope cōpleuerint an nō:ita vt ſciá.Nam ꝑ ſodomá ⁊ gomoꝛrá:intelligūtur peccatoꝛes: quos vt iuſtꝰ iudex pūit. ¶ 6o deſcédit vt afflictoꝝ potentiſſimꝰ liberatoꝛ:de quo deſcéſu ſub noie ſapc dicitꝫ ſapc.10.Sapa venditū iuſtum nō dereliqt ſꝫ a peccatoꝛibꝰ liberauit eū.¶ 7o deſcédit vt iuſtoꝝ glo.exal.d quo deſcéſu figuratiue dr exo.19.deſcédit dñs ſup monteꝫ ſynai i ipo montꝫ vtice:⁊ vocauit Moy. in cacumen eius.¶ Ubi ſciendūꝫ ꝙ ꝑ vocationem Moy.in cacum̄ montis poſtqꝫ deus deſcenderat:intelligiꝫ vocatio cuiuſlibet fidelis ⁊ iuſti: quem deus vocat vt aſcendat ad gloꝛiam paradiſi.d.ſibi illud exo.24.Aſcende ad me in montem ⁊ eſto ibi.¶ Iſte deſcenſus xpi quantū ad pꝛedicta fuit figuratus exo.3.vbi dicit dominus.Uidi afflictiōem populi mei qui eſt in egypto:⁊ clamoꝛem eius audiui ꝓpter duriciam eoꝛum qui pꝛeſunt operibus:⁊ ſciens doloꝛem eius deſcendi vt liberaré eum de manibus egyptioꝝ:⁊ educerem d terra ia:in terram que fluit lacte ⁊ melle.¶ Ubi ſciendum ꝙ ex parte hominis in afflictione poſiti quattuoꝛ poſſumus conſiderare que tanguntur in iſta figura videlicet.

Locum tenebꝛoſum.
Statum calamitoſum.
Hoſtem inumeroſum.
Affectum viſceroſum.

¶ Quantū ad locum tenebꝛoſum dicit ꝙ ppl's erat in egypto.Ubi ſciédū ꝙ ꝑ egyptū q interpꝛtatur tenebꝛa vel obſcuritas: intelligiꝫ ſtatus pcci in qua erat genꝰ humanum ante aduentum xpi in mundum. ¶ Quod ſtatum calamitoſum dicit ꝙ populus erat afflictus. Ubi ſciendū ꝙ ante aduentū xpi in mundū:multum erat afflictum totū genus humanū: qꝛ videbat ſe priuatū regno celoꝝ. Ut ſic potuerit dicere illud ps.Afflictus ſum ⁊ humiliatꝰ ſuꝫ nimis.¶ Quantū ad hoſté innumeroſuꝫ dicit ꝙ affligebaꝫ ab his qui pꝛeerát operibus.Ubi ſciendū ꝙ ille qui opibus maꝫ pꝛeeſt:eſt ſupbus dyabolus. de quo diciꝫ Job.41.Quia ipſe é rex ſuper oés filios ſuperbie. ¶ Quantū ad affectū viſceroſum diciꝫ ꝙ clamabát: Ubi ſciendū ꝙ patres veteris teſti videntes ſe ſub ſeruitute dyaboli poſitos:ex affectu poſtulabát a dño liberari.Pꝛopter ꝙ di. ps. Emitte manū tuaꝫ de al.eri.m.⁊ li.m.de aqs mt. ⁊ de manu fi.alienoꝝ.¶ Ex pte aūt filij di alia quattuoꝛ ꝯſiderare poſſumus etiam in pꝛedicta figura.ſ.

Cognitionis claritatem.
Compaſſionis benignitatem.
Saluationis virtuoſitatem.
Poſſeſſionis hereditatem.

¶ Quantū ad cognitionis claritaté dr ꝙ deus vidit ⁊ ſciuit:qꝛ iuxta illud ps. Ipe nouit abſcōdita coꝛdis. ¶ Qm ad cōpaſſiōis benignitaté:dixit:deſcendá.Ubi ſciédu; ꝙ magna benignitas fuit dei filij: qñ tm̄ ſe humiliauit:ꝙ ad nos ſuos ſuos deſcendit.¶ Quantū ad ſaluatōis virtuoſitaté:dic vt liberé eū.Dei filꝰ i hūc mūdū deſcédit vt ſua vtuoſa potentia nos a ſuitute dyaboli liberaret ꝙ cognoſcés ps.d. Libera me de laqueo ve. ⁊ a vbo aſpero. ¶ Quantū ad poſſeſſiōis hereditaté dr ꝙ deus extraxit eos de egypto vt educeret in terrá lacte ⁊ melle mananté. Per terram iſtam ſic humanitaté ⁊ plenam intelligitur celeſtis pria in qua eſt habūdátia omnis boni de qua dicit ps. Poꝛtio mea dñe ſit in terꝛa viuentium. ¶ Quantum ad tertiū.Ubi exponit neceſſitatem oibus incūbenteꝫ:ꝙ pꝛobat periculum indicatum dicit. pꝛiuſqꝫ moꝛ. filius meus. Ubi ſciendū ꝙ ꝓpter pccm̄ pꝛimoꝝ paréntum inducta eſt in genus humanū neceſſitas moꝛiendi.Nam lꝫ hō in ſtatu innocentie potuiſſet non moꝛi:tm̄ poſt pccm̄ lata é a deo ſnia vt ois qui naſciꝫ moꝛiaꝫ: iuxta illud Hebꝛe.9.Statutū eſt hominibus ſemel moꝛi.¶ Quátū ad tertiū.ſ. repꝛomiſſioné cite ſanitatꝫ dicit:dixit ei yhs vade filius tuus viuit. Ubi ſciendū ꝙ qꝛ regulus tanqꝫ adhuc in fide dubitás: iuitabat xpm vt ad filiū ſuuꝫ deſcéderet coꝛpoꝛaliꝫ ⁊ ipm ſanaret:non credés ꝙ h facere poſſet abſens:iō xps vt ipm ad fidé trahat inués ſe ꝑ potentiá pñtem eſſe vbiqꝫ filium ſanat i ſua abſentia coꝛpoꝛali.¶ Sciédum é át ꝙ in iſto verbo ꝙ dicit yhs vade filius tuus viuit duo facit.Nam

Pꝛimo nos induc ad exercitiū vtuoſuꝫ.
Secūdo nobis oñdit pmium fructuoſuꝫ.

¶ Qm ad pm dic.vade.Ubi ſciédum ꝙ homo non dꝫ pigreſceꝫ ſꝫ exercitare ſe in opibus virtuoſis.Uñ repꝛhendendo ⁊ excitádo hoiem pigrū dic Sal'on ꝓuer.6.vade ad foꝛmicá o piger ⁊ ꝯſidera vias eiuſ ⁊c.Ná ſi foꝛmica aial ita puū ex inſtinctu naturali eſt ſolicita paraꝫ ſibi in futurum eſcam.multum eſt repꝛhéſibilis q duꝫ viuit in hoc mundo nō parat ſibi ꝑ bōa opera vt in futuro valeat habundare.¶ Sciendum é át ꝙ xps inter alia excitat nos vt vadamus ad tria.ſ.

Ad lauacrū vicioꝝ inficientium.
Ad cōflictum inimicoꝝ inuadentium.
Ad ꝯtemptū mūdanoꝝ alliciétiū.

¶ Po xps nos excitat vt vadamus ad lauacrū vicioꝝ iſi.Ná qꝛ pccá aias nras inficiūt:iō excitat nos vt lauemur ab ipſis: iuxta ꝙ figuratiue dixit Xps ceco nato

cui ſputum cū terra ſuꝑ oculos poſuerat
Jo.9.Uade inquit ⁊ lauare i natatoria ſi
loe:ꝙ interpretaſ miſſus.Ubi ſciendū ꝙ
ꝑ lutuꝫ q̄ xp̄s poſuit ſuꝑ oculos ceci :da
tur nob̄ intellī:ꝙ peccator ꝑ iſtum cecuꝫ
ſignificatus:hꝫ animā ꝑ vicia deturpatā.
Ut igiſ viſum recipiat ꝑ ſpūalem gr̄am:
debet animā ſic maculataꝫ abluere ⁊ h̄ in
natatoria ſyloe ꝙ interpretaſ miſſus.i.in
ſanguine xp̄i:quem d̄s pr̄ ꝓ ſalute hūa
ni generis miſit in mūdum.¶ Hec autē
ablutio viciorꝫ inq̄ꝫ mittiſ: fuit nob̄ figu
rata.4.℞.5.in naamā leproſo de quo ſnia
liter diciſ ibi:ꝙ eliſeꝰ ꝓp̄ha dixit . Uade
⁊ lauare ſepties in iordane:⁊ recipiet ſani
tatem caro tua ꝙ q̄deꝫ faciēs:fuit ꝑfecte
mūdatus.¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ naamā qui
interpretaſ decorus:intellr̄ q̄libet hō quē
deꝰ fec̄ valde decorū:q: ad ymaginē ſuā:
tn̄ licet d̄s ſic eum decorꝫ fecerit:ip̄e mul
tociēs ſe fac̄ leproſuꝫ:qn̄.ſ.mortalr̄ peccat
ſic āt facto leproſo.daſ ꝯſiliū a dn̄o ſigni
ficato ꝑ ꝓphāꝫ vt vadat ⁊ laueſ ſepties
in iordane.Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iordanē q in
terpretaſ riuꝰ iudicij ſiue fluuiꝰ iudicanꝫ
intellr̄ riuꝰ ⁊ fluuiꝰ ſanguinis xp̄i:quē ꝓ
nob̄ effudit.d̄ quo dr̄ Jo.5.ꝙ pr̄ dedit ei
ꝑtātem iudiciū facere q: filius hoīs ē.Jn
1ᵒ igiſ fluuio:dꝫ ſe hō lauare:⁊ mundabiſ
inſtar naamā ab omni delicto.¶ Signan
ter aūt dr̄ ꝙ ſepties ſe lauit naamā:ad d̄
ſignand̄ ꝙ cōtra.7.vicia capitalia : hō dꝫ
ſe i ſanguine xp̄i lauare.Jn cuius figura
xp̄s ſepties ſparſiſſe ſuū ſanguinem legi
tur.¶ Primo enim ꝓcedendo ſecunduꝫ
ordinem viciorum:non ſecundum ordineꝫ
quo ſanguinem ſuū ſparſit ſciendūꝫ eſt ꝙ
Chriſtus ſanguinem ſuuꝫ ſparſit in capi
tis coronatiōe:quando fuit ſpinis corona
tus:⁊ h̄ contra peccatum ſuperbie.Nam
ſecundum Auguſtinuꝫ ſub ſpinoſo capite
non debet membrum fieri delicatum non
enim debet eſſe cap̄ humile ⁊ membrum
ſuperbum igitur non debet homo ſuper
bire . ¶ Secundo ſparſit ſuū ſanguinem
in corde:quando fuit lanceatus:d̄ quo vt
diciſ Jo.19.exiuit ſanguis ⁊ aqua ⁊ h̄ con
tra peccatū ire.Nam ſecundū Damaſᵐ.
Jra eſt aſſeſſio ſanguinis circa cor.homo
igitur inflāmatus ab ira ſi conſideret cor
xp̄i perforatum ꝓ ipſo cum lancea : de
bet nō immerito mitigari.¶ Tertio ſpar
ſit ſuum ſanguinem in corporis flagella
tione:quando ad colūnam fuit duriſſime
flagellatus:vt habetur Jo.19.⁊ h̄ contra
peccatum inuidie.Nam homo inuidus ⁊
detractor alios mordens oculte:debet ab
inuidia retrahi : videns ſuum dominum
flagellatus.¶ Quarto ſparſit in pedum
affixione : quando fuit clauatus in cruce
⁊ h̄ contra peccatum accidie.Nam piger
quando videt pedes Chriſti foratos:de
bet animari ad currendum ad opera vir
tuoſa . cui dicitur per ꝓs.Jntigatur pes
tuus in ſanguine.¶ Quinto ſparſit i ma
num perforatione : ⁊ h̄ contra peccatum
auaricie . Nam ibi oſtendit ſe liberalem
in manuum oſtenſione:apertione:⁊ perfo
ratione:vt daret eas extenſas vniuerſali
ter:apertas liberaliter:perforatas totali
ter . ¶ Sexto ſparſit in ſudoris emiſſio
ne.Nam ſicut dicitur Luc̄.22.Jmminen
te ſua paſſione poſitus in agonia orando.
factus ē ſudor eius ſicut gute ſanguinis
decurrentis in terram : ⁊ h̄ contra pecca
tum gule.Nam ex gulla humores mſto
ciens generanſ in corpore quibus graua
tur homo expelluntur tamen ſi lauantur in
ſanguine Chriſti . ¶ Septimo ſparſit in
preputij circūciſione:⁊ h̄ contra luxuriaꝫ.
Nam circumciſio fiebat in parte corporis
in qua incip̄ titilare luxuria.dum igitur
Chriſtus in 1ᵃ parte ſanguinem ſuū ſpar
ſit:nob̄ dedit exemplum vt cordis noſtri
preputium abſcidamus propter ꝙ omni
bus dicitur Je.4.Circūcidimini:domino
⁊ auferte preputia cordium veſtrorum vi
ri de iuda ⁊ habitantes Jerᵐ. ¶ Secun

do Chriſtus nos excitat vt vadamus ad
conflictum inimicorū inuadentium.Nam
quia inimicos habemus fortes.ſ.carneꝫ:
mundum:⁊ dyabolum : Chriſtus nos ex
citat : vt viriliter vadamus ad pugnam
cum ipſis:que quidem fuit figurata.1.℞.
15.Ubi ſententialiter dicitur ꝙ ſamuel di
xit ſauli ex parte domini.Uad̄ ⁊ percute
amalech : ⁊ demolire vniuerſa eius:non
parcas ⁊ non cōcupiſcas de rebus ipſius
aliquid : ſed interfice a viro vſqꝫ ad mu
lierem ⁊ paruulum ⁊ lactentem : bouem
⁊ ouem ⁊ aſinum.¶ Ubi ſciendum ꝙ per
amalech qui interpretaſ gens bruta : qui
erat populus cōtrarius populo domini:
intelliguntur : caro mundus ⁊ dyabolus:
qui hominibus aduerſanſ : caro inficien
do:mundus alliciendo : ⁊ dyabolus deci
piendo:qui ſignanter dicuntur gens bru
ta:quia cum preualent contra homines :
animas ipſorum deturpant.¶ Per ſau
lem vero intelligitur quilibet homo fide
lis.Jſti igitur dicitur ꝙ vadat ad percu
tienduꝫ amalech.i.inimicos ſupradictos:
⁊ꝙ de rebus ipſorum nich̄ retineat : ſed
omnia penitus abdicet a ſeipſo . ¶ Ter
tio Chriſtus nos excitat vt vadamus ad
contēptum mundanorū allicientiū.Nam
quia mundus vt plurimuꝫ alic̄ . homines
debent ipſum deſpicere iuxta illud xp̄i
Mat.19.Si vis perfectꝰ eſſe:vade ⁊ ven
de omnia que habes:⁊ da pauperibus.
¶ Hec autem deſertio fuit nob̄ figura
ta.3.℞.17.Ubi dicitur ꝙ dominus dixit
elye recede hinc:⁊ vade in orientem ⁊ ab
ſcondere in torrente carith qui eſt con
tra iordanem:⁊ ibi de torrente bibes: cor
uiſqꝫ precepi vt paſcant te ibi : Abijt er
go ⁊ fecit iuxta verbuꝫ domini:cūqꝫ abijſ
ſet in torrente carith : corui deferebant
ei panem ⁊ carnes mane ⁊ veſpere ⁊ bibe
bat de torrente . ¶ Ubi ſciendum ꝙ per
elyam:cui precep̄ dominus ꝙ de loco vbi
erat recederet qui locus erat ſamaria : ⁊
iret ad torrentem carith:intelligitur qui
libet fidelis Chriſtianꝰ:cui a domino di
citur ꝙ recedat ſaltem quantū ad cor de
mundo:ſignificato per ſamariaꝫ que inter
pretatur lana que ſignificat res munda
nas:⁊ vadat ad torrentē carith qui inter
pretatur cognitio.i.ad diuinorū contēpla
tionem deuotam : dicendo cum apoſtolo
philī.3.Noſtra autem cōuerſatio in celis
eſt.Et ne forte de adiutorio diuino diffi
dat:audi quid ſibi promittit dominꝰ:car
nes mane ⁊ veſpere ⁊ bibet de torrente.
Ubi ſciendum ꝙ per coruos qui ſuos pul
los non cognoſcūt nec paſcunt donec ſint
eis ſimiles in colore poſtq̄ꝫ autem eis aſ
ſimilanſ: eos ſollicite paſcunt:intelligun
tur ſancti angeli qui homines huius mū
di q̄ꝫ diu non aſſimilantur eis in purita
te mentis ⁊ contēplatiōe celeſtiū:ſed ſunt
dediti carnis delitijs:⁊ mundāis diuitijs:
ipſos non cognoſcūt:quando vero a mun
do tranſeunt ad puritatem ipſos cogno
ſcunt ⁊ nutriunt :offerendo eis panem ⁊
carnes.i.reducentes eis ad memoriaꝫ pa
nem mirificum xp̄m yh̄m:qui ſub ſpē pa
nis dat eis ſuā carnem ad manducādum
⁊ h̄ mane ⁊ veſpere.i.dum in h̄ mundo vi
uit.cum 1ᵒ autem cibo debent d̄ torrente
bibere:paſſionem Chriſti per q̄ꝫ habemꝰ
gratiam iugiter meditando . ¶ Quan
tum ad ſecundum vbi oſtendit nob̄ pre
mium fructuoſum cum dicit filius tuus
viuit:ſciendum eſt ꝙ poſtq̄ꝫ homo habet
filium.i.animam infirmam ⁊ venit inſtar
reguli ad Chriſtum rogans ꝓ ſanitate
ſi acquieſcat conſilijs Chriſti:recip̄ vitā.
vt poſſit dici ſibi illud.3.℞.14.En filius
tuus viuit.¶ Jnuenio autem triplicem
vitam.ſ.
Nature ſubſtentātis.
Gratie decorantis.
Glorie quietantis.
¶ Pᵒ inuēio vitā nature ſubſtētanꝫ:⁊ ſ
cōis ē oībꝰ iuxta illd̄ gn̄.2.Fcūs ē hō i aiāꝫ

viuentem. ¶ 2° grẽ decorantiũ ⁊ iᵃ ẽ viato
rum iuſtoꝝ q ſpũal'r viuunt. de qua Ro.
8. Prudentia carnis mors eſt. prudentia
aũt ſpũs vita ⁊ pax. ¶ 3° gl'e quietantiũ: ⁊ iᵃ
eſt ſolũmodo ꝯprehẽſoꝝ. de qua xp̃s Jo.
17. Hec eſt vita eterna vt cognoſcant te
ſolũ dm̃ verum.

Quarta pars.

Equitur. Credidit hõ ſermõi quẽ
dixit ei yh̃s ꝛc. Ubi tangit ipe
trantiũ ꝯſolõnem completam. ꝙ
probat ꝓmiſſio ſalutaris. Ubi ſciendum
ꝙ iſte regulus venit vt ſanitatem pro fi
lio procuraret. cum igitur audiuit a xp̃o
ꝙ filius ſuus viueret: fuit non modicum
conſolatus. ex quo ẽt miraculo fuit ꝯfir
matus in fide. Scd̃m h̃ igit in iᵃ pte poſ
ſumus .5. conſiderare. ſ.
Reuerſionẽ citã.
Relatõem bõam.
Collõnem verã.
Probatõnem certam.
Heſionẽ firmam.
¶ Quantum ad pᵐ dic̃. Credidit homo
ꝛc. Ubi ſciendum ꝙ qñ xp̃s dixit regulo:
filius tuus viuit. tunc regulus cepit creð
re: ⁊ vidẽs ꝙ yh̃s nolebat ire ad filium: i
cepit redire domum ſperans ꝙ inuẽiret
filiũ ſuũ ſanatum. ¶ Qᵐ ad ſm. ſ. relatio
nem bonam dic̃. Jam aũt eo deſcendente
ꝛc. Ubi ſcię. ꝙ iſti ſui vidẽtes ꝙ filius re
guli infirmus erat ſanatus: nõ credentes
ãplius idigerẽ xp̃i pñtia: vẽiebat vt xp̃s ñ
laboraret in vanũ. ¶ Qᵐ ad 3ᵐ. ſ. collõ
nẽ veraz dic̃. Interrogabat ergo hõ ꝛc. vbi
ſcię. ꝙ iᶜ regl's iterrogãs ſuos de hora in
q̃ filius ſuus fuerat curatus: voluit ꝯparẽ
illã horã ad horã i q̃ xp̃s ſibi dixerat filiꝰ
tuus viuit. vt ex h̃ cognoſceret vtrũ filius
ſuus cãu curatus fuiſſ; vel ex xp̃i ꝓcepto
ex q̃ appceret ꝙ lʒ aliq̃l'r crederet: qꝛ deñ
ẽ ꝙ hõ credidit ſmõi ꝛc. tñ nũdũ pfectus
erat i fide. ¶ Scię. ẽ circa iſtã pticulã i q̃
dr̃ ꝙ hora 7ᵃ. reliq̃t eũ febris. ꝙ p iſtam
horã. 7. itelligitur. 7. etas poſt diem iudi
cij: ſic etates diſtinguẽdo. Prima: ab adã
vſqꝫ ad noe. Secũda a noe vſqꝫ ad abraã
3ᵃ ab abraã vſqꝫ ad moy. 4ᵃ a Moy. vſqꝫ
ad Dauid. 5ᵃ a Dauid vſqꝫ ad aduentuꝫ
xp̃i. 6ᵃ ab aduentu xp̃i: vſqꝫ ad diem iudi
cij. 7ᵃ a die iudicij vſqꝫ in ſempiternum.
Poſtq̃ꝫ ſci in patria erunt inſtar filij re
guli: abſqꝫ omni langore. ¶ 2° p illas. 7.
horas in q̃rum 7ᵃ reliq̃t eũ febris: intelli
guñ. 7. que pccõꝝ cõſiderarẽ debꝫ. ſ. i quo
rum 7°. pccm̃ ſibi remittit: ⁊ ſic a febre ſu
pnal'r curatur. Ubi ſciendũ ꝙ peccator ſi
vult a pccõ lib. dꝫ conſiderare.
Quis peccãdo offendit. qꝛ deus.
A quo offenditur. qꝛ ab eius creatura.
Quid peccãdo amittit. qꝛ gl'a eterna.
Quid peccando acqritur: qꝛ pena iferna
Status i quẽ põit: qꝛ ð dĩ filiꝰ ſuꝰ dyaboli
Pro q̃ iᵃ patit: qꝛ ꝓ re modica.
¶ Ad iſtas. 6. horas dꝫ ſeq 7ᵃ. ſ. pfecta ꝯ
tritõ ð pccõ cõmiſſo. ⁊ i 7ᵃ. hora remiſſio
nem recipꝫ pccõrum. ¶ Unde iᵃ hora põt
figurari per diem 7ᵐ. de q̃ dr̃ ſnial'r daũ.
14. ꝙ venit rex die 7ᵃ vt lugeret daũ. quẽ
credebat fore mortuum: quẽ tamen repe
rit viuum. Nam re vã ⁊ ſi homo pp pccm̃
mortuus reputatur ſicut eſt ſpiritualiter
tamen ſi die ſeptima lugeat per ꝯtritõem
amaram recipꝫ vitam. ¶ Qᵐ ad quartuꝫ
ſ. ꝓbõnem certam dic̃. Cognouit ergo pr̃
ꝛc. Ubi ſcienduꝫ ꝙ poſtq̃ꝫ regulo fuit nũ
ciatum per ſeruos de hora in qua filius
fuerat derelictꝰ a febre ⁊ eẽ cõpit illaꝫ ho
ram in qua xp̃s ſibi dixerat filiꝰ tuus vi
uit. ſtatiꝫ ꝓbõnem certã hũit ꝙ ad precep
tũ xp̃i filiꝰ fuit curatus. ¶ Qᵐ ad qntuꝫ
ſ. adheſionẽ firmã dic̃. Et credidit ipe ꝛc.
Ubi ſcię. ꝙ ex h̃ appet ꝙ iᶜ regulꝰ tũnc
habuit fidẽ perfectã. Et ſic poterat ſibi di
cere illud Jo. ij. Ego credidi qꝛ tu es xp̃s
filius dei vi. q in hunc modũ ve. ⁊ ſic nos
in eo credẽtes hẽamus vitam eternam.
Ad q̃ꝫ nos ꝛc.

¶ Dñica. 21. poſt pen. Euangeliũ. 62ᵐ.
Imile eſt regnũ celoꝝ hoi
regi qui voluit rõnem po
nere cum ſuis ſ. ꝛc. Mat.
18. Rõ natural' oſtendit vt
vnuſquiſqꝫ alteri faciat: ꝙ
ſibi vult fieri ⁊ nlli faciat ꝙ ſibi ñ vlt fieri
⁊ ſm h̃ duo fuerunt ꝓcepta legis nature.
ꝓdicta. Propter ꝙ dicebat: xp̃s. Luc. 6. ꝓ
ut vultis vt faciãt vob hoies: ⁊ vos facite
illis ſil'r ⁊ ꝙ nõ faciat alteri ꝛc. dic̃ Tob.
Tob. 4. Quod ab altero oderis fieri tibi:
vide ne alteri tu aliqñ facias. Quicunqꝫ
igit iᵃ duo ꝓcepta ſuaret. totã ſcripturã
pphetaꝝ ⁊ legis ſuaret. ¶ Uidemus ãt
p expientiã ꝙ qlibet vl't ſibi fieri miſeri
cordiã ⁊ non crudelitatẽ: ergo ſic ipſe dꝫ
circa alterum: ne ſit ꝓceptoꝝ tranſgreſſor
ꝙ ſi oppoſitũ faceret recipiẽdo ab aliquo
bñficio ⁊ alteri eẽt crudelis foret vt ingra
tus merito puniendus. Nã ſm Criſo. ſu
per Mat. q̃ꝫto maiora bñficia ſunt hoibꝰ
conſtituta tanto peccãtibus grauiora iudi
cia. Et h̃ eſt ꝙ nob innuitur in pñti euange
lio in punitiõe ingrati ſui. In h̃ euange
lio beatus Mat. quattuor tangit. ſ.
Dei creatoris ſollicitã examinationẽ.
Rei peccatoris deuotã ſupplicationem.
Ingrati debitoris malignã extorſionẽ.
Juſti punitoris ſeuerã retributionẽ.
¶ Primũ ꝓbat diſcuſſio attentata. Secũ
dum dilatio poſtulata. Tertium detentio
captiuata. Quartum punitio aggrauata.
¶ Primum in principio. Secundũ ibi.
Procidens aũt ſeruus ꝛc. Tertiũ ibi. Eg
greſſus aũt ſeruus ꝛc. Quartũ ibi. Uidẽ
tes ãt cõſerui eius q̃ fi. ꝛc.

Prima pars.

Uantũ ad ꝓmũ vbi tangit ꝛc. ꝙ
q probat ꝛc. dic̃. Sil'e eſt regnum
ꝛc. Ubi ſcię. ꝙ qꝛ xp̃s imediate
ante illud euangeliuꝫ inſtruxerat Petrũ
⁊ alios apoſtolos ð correctõe fratris pec
cantis. ⁊ de dimiſſione offenſe. q̃ non ſoluꝫ
vt Petrus iterrogauerat: debebat eẽ vſ
qꝫ ſepties: ſed totiens quotiens frater of
fenderet: ponens ſm ſcripturarum cõſue
tudinem: determinatum numerũ ꝓ inde
terminato. ne forte tanta remiſſio videat
difficilis: oſtendit ſub parabola maiorem
fore remiſſionem diuinam erga homies.
⁊ grauitatem pene nolentium indulgere.
¶ In iſta igitur parte quantum ad iᵐ re
gem rationem tenentem tria poſſumus
conſiderare. ſ.
Sapiẽtiam in diſcernendo.
Diligentiam in proſequendo.
Potentiam in exigendo.
¶ Quantum ad primum dic. Simile eſt
ꝛc. Ubi ſciendum ꝙ in hoie volente iudi
cium iuſtum tenere: ⁊ rõnem vnicuiqꝫ fa
cere: reqritur ſapientia: iuxta illud eccle
ſiaſtici. 10. Judex ſapiẽs iudicabit ppl'm
ſuum. In hoc igitur ꝙ dicitur ꝙ iᶜ rex di
citur ponere rationem cũ ſuis dat itell'igi
ipſius ſapiẽtia in diſcernẽdo. ¶ Sciendũ
eſt ẽt ꝙ in temporali rege. 5. reperio que
ꝓportõnaliter fuerunt in iᵒ rege. ſ.
Solium exaltatum.
Paliũ rubricatum.
Pileum decoratum.
Sceptrũ ðmonſtratum.
Cultum inclinatum.
¶ Inſtar ãt iſtoꝝ i xp̃o repio. Pro ſolio
crucis patibulũ. Pro palio. cruorẽ ſangui
neũ. Pro pileo. dyadema ſpineũ. Pro ſce
ptro. baculũ arũdineũ. Pro cultu. ipẽſum
vitupiũ. ¶ P° i tpali rege repio ſolium
exaltatũ qꝛ ipſi cõſueuerũt hr̃e ſolia elle
uata i ſignũ nobilitatiſ. vñ dr̃ de ſalomone
1. paral'. 19. ꝙ ſedit ſalomõ ſup ſoliũ dñi in
regẽ ꝓ dð pr̃e ſuo. Xp̃s ãt rex nr̃ ⁊ dñs ꝓ
iᵒ ſolio: crucẽ hũit i q̃ ꝓ nob pepẽdit. Nã
iuxta illud Hebr. 12. Propoſito ſibi gau
dio ſuſtinuit crucẽ cõfuſibilẽ ⁊ cõtẽptibi
lẽ. ¶ 2° repio paliũ rubricatũ. Nã reges
cõſueuerũt indui veſte purpurea q̃ eſt co
loris rubri in ſignum eqtatis. Xp̃s autẽ

rex noſter p i° palio lꝫ ad lrãm paliũ pur
pureũ in paſſiõe ſua hũerit. iuxta illd Jo.
19. Ueſte purpu. circondederunt eum. tñ
veſtis ei⁹ rubea põt dici p̄cioſus ſãguis
eius quo fuit corp⁹ ſuum veſtituꝫ. Ut ſic
iuxta illud Apoc. 19. fuerit veſtitus veſte
aſpſa ſanguine. ¶ 3° repio pileum dcora
tum. Nam reges conſueuerũt portare in
capite decoratam coronaꝫ i ſignũ dignita
tis. Unde dr̃. 4. R. ij. ꝙ Joadas produxit
Joas filium regis ⁊ poſuit ſuper cap̄ ei⁹
dyadema in teſtimonium: ⁊ fecerunt eum
regem ⁊ vnxerunt. Xp̄s aũt rex nr̃ pro i°
pileo: habuit coronam ſpineam: iuxta illd
Jo. 19. ꝙ milites plectentes coronam ſpi.
impo. capiti eius. ¶ 4° reperio ſceptruꝫ
demonſtratum. Nã reges cõſueuerunt te
nere ſceptrum in manu in ſignum ptãtis
Unde dr̃ Heſter. 8. de rege Aſſuero ꝙ cũ
regina Heſter intraſſꝫ ad euꝫ: ꝙ i° ex mo
re ſceptrum aureum ꝑtendit in manu: q̃
ſignum clementie mõſtrabatur. Xp̄s aũt
rex noſter pro illo habuit baculum arun
dineum. Nam iuxta illud Math. 27.
Poſuerunt arundinem in dextera eius.
¶ Quinto repio cultũ inclinatũ. Naꝫ re
gibus cõſueuit ab alijs fieri reuerẽtia in
ſignũ virtuoſitatꝫ. Uñ de filijs dicit̃. i. pal.
29. ꝙ inclinauerunt ſe ⁊ adorauerũt deuꝫ:
deinde regem ſalõnem. Xp̄s autem rex
nr̃ pro i° honore paſſ⁹ fuit vituperiũ ma
gnũ. iuxta illd Mat. 15. ꝙ cõſpuebant euꝫ
⁊ ponẽtes genua adorauerũt eũ. ¶ Per
ſeruos aũt illi⁹ regis intelligunt̃ oẽs ho
mines hui⁹ mundi. Cũ iſtis ſeruis. i. cuꝫ
hoĩbus: iſte rex xp̄s yh̄s ratõeꝫ ponit: qñ
a quolibet exigit vt reddat ratõem de q
buſcũqꝫ cõmiſſis. d. cuicũqꝫ illud Luc. 19.
Redde ratõem vilicatõis tue. Uñ Orig.
Rex i° rationem cũ hoĩbus ponit qñ vi
tam ⁊ mores: ⁊ actus ſingulorꝫ diſcutit: vt
vnicuiqꝫ ſm ꝙ geſſit tribuat. ¶ Sciẽdũ
eſt ãt ꝙ oportebit rõnem reddere regi. i.
xp̄o yh̄u.

De penſatis cogitationibus.
De prolatis locutionibus.
De perpetratis opibus.
¶ Primo oportebit xp̄o reddere rõnem
de penſ. co. Non erit cogitatio de qua nõ
oporteat reddere rõnẽ: q: ipſe oẽs cogita
tiones hominum nouit. iuxta ꝙ ſibi dr̃
Job. 41. Scio q: oĩa potes ⁊ nulla te latet
cogitatio. ¶ Secũdo opor. red. rõnem d
prolatis locutiõibus nullũ verbũ dixerũt
hoĩes de quo nõ oporteat reddere rõnem
iuxta illud ſaluatoris Mat. 12. Dico inqt
vobis qm̃ oẽ verbũ ocioſuꝫ ꝙ lo. fuerint
hoĩes reddẽt de eo rõnem in die iudicij.
¶ Tertio opor. red. rõnẽ de ppe. op. Nã
iuxta illud eccliaſtes. 12. Cuncta q̃ fiunt
ſub ſole adducet deus in iudiciũ p oĩ erra
to ſiue bonũ ſiue malũ ſit. ¶ Hoc ãt fuit
figuratũ p illã pabolam quem dixit xp̄s
Mat. 25. Ubi ſnialr̃ dr̃ ꝙ hõ quidã pegre
pficiſcens vocauit ſuos ſ. ⁊c. ſic ibi hẽtur
accipe expoſitionẽ illi⁹ omel. ¶ Q^m ad
ſecundũ. ſ. diligentiã in pſequendo dic̃. Et
cum cepiſſet rõnẽ ponere ⁊c. Ubi ſciendũ
ꝙ tũc incipit cũ hoĩe rõnem ponere ſpãlr
qñ aĩa exijt de corpore: ⁊ ſuo ꝯſpectui pñta
tur: generalr̃ vero: qñ in die iudicij oẽs
pñtabuntur. Uñ Orig. Oĩs aũt vite nr̃e
rõ ponẽda eſt in rege qñ oẽs nos pñtari
oportuerit añ tribunal xp̄i. ¶ Cõſiderãs
igit̃ pccõr ꝙ non poterit euadere qn rõ
nem reddat: dꝫ ꝑuenire illud iudicium ⁊
examinare ꝯſcientiã: ⁊ pccã dimittere: vt
ſic poſſit deũ ppitiũ inuenire iuxta ꝯſiliũ
eccl'iaſtici d. eccliaſtici. 18. Ante iudiciũ in
terroga teipꝫ: ⁊ in ꝯſpectu dei inuẽies p
pitiationẽ. ¶ Sciẽdũ eſt autẽ ꝙ licet per
debitorem. x. milium talentorum itellig
tur homo qui generaliter deum offendit
in omnibus vitijs: tamen magis reſtrin
gendo ⁊ aptius exponendo dicere poſſu
mus ꝙ intelligitur homo qui trãſgreſſus
eſt precepta decalogi qui erat ad ipſorum
obſeruantiam obligatus. de quibus con

queritur dominus numeri. 14. d. Tempta
uerunt iam me. x. vicibus: nec obedierunt
voci mee. ¶ Quodlibet autem iſtoruꝫ ta
lentorum. i. tranſgreſſionum mandatoruꝫ
dei poteſt figurari per illud talentuꝫ plũ
bi ꝙ poſitum fuit in os illius mulieris q̃
ſedebat in amphora: cui nomẽ impietas:
q̃ꝫ vidit Zach. propheta. Zach. 5. que por
tata fuit in terram Samar. ¶ Ubi ſcien
dum ꝙ per illam mulierem intelligitur q
libet peccator ſedens in carceribus pecca
torum: que ſignanter vocatur impietas:
q: eſt impius ſibiipſi: dum ſe includit in
vicijs ⁊ peccatis. iuxta illud tob. 5. Quale
gaudiuꝫ mihi eſt q in tenebris ſedeo: ⁊ lu
men celi nõ video re vera tal' gaudere nõ
põt. ¶ Per talẽtũ vero plũbi ꝙ eſt me
tallũ ponderãs intelligit̃ pondus pccĩ: de
quo Grego. Pccm̃ ꝙ p pniam non delet̃:
mox ſuo pondere ad aliud trahit: re ve
ra nihil eſt graui⁹ pccõ mortali ꝙ trahit
aĩam in pfundum inferni. Jõ ſignant̃ vi
ſa fuit i^a mulier portari in terrã Samar
que interp̄tat̃ fetor ſiue ſtridor dentium:
q: in inferno eſt fetor horribil' cũ ſtridore
dentium. ¶ Q^m ad 3^m. ſ. potentiam i exi
gendo dic̃. Cum ãt non hẽret vnd redde
ret ⁊c. Ubi ſciẽ. ꝙ lꝫ hõ ex fragilitate na
ture poſſit a ſeip̄o i pccm̃ cadere: tamen
ab ip̄o nõ põt reſurgere niſi diuino auxi
lio: ꝙ cognoſcẽs apl's. d. Ro. 7. Nã velle
adiacet mihi: pficere ãt bonũ ñ iuẽio. Uñ
Remigius. Hõ ãt ſua voluntate ⁊ ſpõte
peccãs: ſuo conatu ſurgere nõ vꝫ ⁊ nõ hꝫ
vñ redimat: q: nihil i ſe inuẽit p quod a
peccatis ſoluat̃. ¶ Sciẽduꝫ ẽ ãt ꝙ lꝫ pccõr
ñ hẽat ex ſe vñ reddat dbitũ: q: tñ volũ
tate ſua ſe fec̃ dbitorẽ peccãdo. iõ nõ dbꝫ
ip̄ũit⁹ mãer̃. q: ſm Aug. Nullũ malũ ipu
nitũ ⁊ nullũ bonũ irremũeratũ. Et iõ dicit̃
ꝙ rex hoĩeꝫ ñ hñtẽ vñ redderet iuſſit ve
nũdari ⁊ vxorẽ ⁊c. Ubi ſciẽ. ꝙ p vẽditõeꝫ
oĩum ſupradictorꝫ. intll'r pfecta ſatiſfactõ
d pccis. vt. ſ. qñ hõ ad cõſciam reũtit̃ dbꝫ

ſeip̄m vẽdere q^m ad aĩam p dꝫuotã orõnẽ
vxorem q^m ad ſenſualitatẽ ⁊ corp⁹ p car
nis maceratõem. Filios p virtuoſaꝫ opa
tõem. Oĩa q̃ hꝫ q^m ad tẽporalia: p elymo
ſinarꝫ largitõem. tal' ãt ſic oĩa vẽdens: me
rebit̃ miſericordiã inuẽire. Nã iuxta illd
puer. ij. Bñdictõ ſup cap̄ vendẽti.

Secũda pars.

Equitur pcidẽs ãt ſu⁹ i° ⁊c. Ubi
tãgit rei pccõris deuotaꝫ ſuppli
catõem. ꝙ pbat dilatõ poſtula
ta. Ubi ſciẽ. ꝙ lꝫ ds aliqñ terreat pccõreꝫ:
⁊ ſibi vel p ſcripturas vel p p̄dicatores
cominet̃ penã inſtar iſtius ſui quẽ iuſſit
venũdari cũ vxore ⁊c. non tñ ſi ex crude
litate fac̃: ſꝫ ex dilectõe q̃ꝫ hꝫ ad ip̄ꝫ: vt ſic
quẽ p amorẽ nõ põt allicere ſaltẽ ip̄m tra
hat icutiẽdo timorẽ. Ut ſi vellit ad ip̄m
ẽt p timorẽ cõuerti ⁊ ip̄m inuocar̃ humi
liter: poſſit miam inuẽire inſtar iſti⁹ ſui.
Sm h̃ igit̃ in pte iſta duo poſſum⁹ ꝯſiðrar̃
P° ex pte ſui hũilẽ dprecatõem.
Scdo ex pte dñi mirabilẽ ꝯdeſcẽſionem.
¶ Q^m ad p^m dic̃. Procidens aũt ſuus
⁊c. Ubi ſciẽ. ꝙ hũilitas iſti⁹ ſui i duobus
innuitur. ſ.
In ſigno demonſtrante.
In v̄bo exprimente.
¶ Q^m ad humilitatem in ſigno demon
ſtrante dic̃. Procidẽs ãt ſeru⁹ ⁊c. Ubi ſci
endum ꝙ coram aliquo in faciem ſuam p
cidere eſt ſignum humilitatis ⁊ reueren
tie: peccator igitur ſignificatus per dbito
rem: pebꝫ coram deo humiliter ⁊ reueren
ter procidere: ſi vult miſericordiam inue
nire. Ad ꝙ faciendum admonet omnes
p̄s. d. Uenite adoremus ⁊ proci. ante deũ
plo. co. domino qui fecit nos. ¶ Hoc aũt
fuit figuratum. i. R. 25. Ubi ſententialit̃r
dicitur quod cum Abigail mulier prud n
tiſſima ſciret Dauid ira concitatum cõ
tra virum ſuum Nabal. iuit ſibi obuiã
cum muneribus: ⁊ procidit coraꝫ Dauid

ſup faciē ſuā:⁊ adorauit eū ſup terrā:cuiꝰ
humilitatē videns dd:mitigatꝰ fuit ⁊ nō
interfecit nabal.¶ Ubi ſciendū ꝙ p dd cō
tra nabal cōcitatū:intellr̄ deus q dr̄ pec
catoribus pp̄ ipſoꝝ peccata iraſci.iuxta ꝙ
ipſe dic̄ oſee.8.Jratus ē furor meus i eis.
¶ Per abigail aūt occurrētē dd reuerē
ter ⁊ cū muneribꝰ:intellr̄ hō qui indigēs
diuina miſericordia ⁊ grā:ad ipm accedit
humilr̄ ſeipm ⁊ ſua: dn̄i impio ⁊ ſeruitio
offerēdo:ſic igitur abigail p viro ſuo me
ruit pp̄ ſuū obſequiū vt erga ipm mitiga
ret ira dd:ſic multo plꝰs peccator:ſi deuo
tus accedat ad deū:ipſius irā poterit mi
tigare.Et ſic ſibi dr̄e illud pſ.Mitigaſti
oēm iram tuā:auertiſti ab ira indigna.tue.
¶ Quantū ad hūilitatem in verbo expri
mentem dic̄.Et rogabat eū.Rogare eniꝫ
alium pp̄rie ptinet ad expſſionem factā
per verbū.Nam lꝫ deus corda cognoſcat
hoium:tn̄ vult ab ipſis ēt rogari vocalr̄.
vt ex h̄ expſſio: petitio dmonſtret.iuxta
illud leuit.26.Jpſi vero rogabūt pro pec
catis ſuis eo ꝙ abiecerit iudicia mea ⁊ le
ges meas deſpexerūt.¶ Hoc aūt fuit fi
guratum dañ.9.Ubi ſententialr̄ dr̄ ꝙ cū
dañ.eſſet in captiuitate babilonie:vt inue
niret a dn̄o miſericordiā dicebat:poſui fa
ciem meā a dn̄m deum meum:rogare ⁊ d
precari in ieiunijs:ſacco:⁊ cinere : ⁊ oraui
dn̄m deum meū ⁊ confeſſus ſum.¶ Ubi
ſciendum ꝙ p dañ.exiſtētem in captiuita
te babilonie : intellr̄ peccator exiſtens in
vinclis peccatoꝝ per q̄ a dyabolo captiua
tur:qui videns ſuā cōdictionem miſerā:
dꝫ mentem ſuā ad deum ꝯuertere:⁊ ipm
pro liberatiōe ſui ipſius humilr̄ depreca
ri:⁊ vt exaudiat facilius:dꝫ h̄ facere in ie
iunio:ſacco:⁊ cinere:⁊ vera confeſſione.
¶ Ubi ſciendum ꝙ p ieiuniū corpus ma
cerans:intellr̄ caſtigatio carnis cōtra lu
xuriā.Per ſaccū vero vilē:abiectio mūdi
cōtra auariciam.Per orationem autem
in qua homo deum ⁊ ſeipm debet cogno
ſcere:abiectio ſui cōtrà ſuperbiā.Per ci
nerem vero q remāet de rebus cōbuſtis:
mortis memoria:poſtq̄ꝫ nō remāet d nob
niſi puluis ⁊ cinis.iuxta illud geñ.3.Pul
uis es ⁊ i puluerem reuerteris. Quibus
cōſideratis hō dꝫ ſua ꝯfiteri peccata:⁊ ſic
merebit idulgentiā.iuxta.1.Jo.1.Si confi
teamur pccā nr̄a:fidel:⁊ iuſtus ē deus vt
remittat nob pccā nr̄a:⁊ emundet nos ab
omni iniqtate.¶ Sꝫ qd iſte ſeruꝰ debitor
rogando expſſit:audi qd dr̄.Pacientiā
inqt hē in me ⁊ oia reddam tibi.Ubi in
nuit ipſius hūilitas ⁊ pmiſſio ſatiſfactio
nis.¶ Sciendū eſt igit ꝙ in iſta expſſione
iſtiꝰ ſerui:tangunt 3ᵃ.que dꝫ facere pccōr
volens a deo miſericordiā poſtulare.ſ.
Expetere diuinā clemētiā oibꝰ aſſiſtētē.
Exponere pp̄riā miſiā hoiem captiuātē.
Promittere dignā pniā dn̄m inclināte.
¶ Primo debet expetere diuinam de
mentiā oibus aſſi. Et h̄ notat cum dicit.
Pacientiā hē.Nam deꝰ pius ē ⁊ paciēs
tollerādo nr̄os defectus. pp̄ ꝙ dicit pſ.
Miſerator ⁊ mi.dn̄s : pa.⁊ multū miſeri
cors.ſuauis dn̄s in vniuerſis ⁊ mi.eiꝰ ſup oīa
opa eius.¶ 2° dꝫ expōere pp̄riā miſeriā:
hoiē captiuātē:⁊ h̄ no. cū dr̄ in me.Debꝫ
hō cognoſcere vilitatē ſuam ⁊ ſe hūiliare
dicendo cū pſ.Ego āt ſum vermis ⁊ non
hō obpro.hoiū ⁊ abiectō pleb.¶ 3° debꝫ
pmittere dignā penitentiā dn̄m inclinan
tem.Nā peccator que dn̄o p ſuis facino
ribus obligat dꝫ reddere pacifice ⁊ n̄ pter
ue.Et h̄ eſt ꝯſiliū ꝙ datū fuit philiſtijs qñ
peccauerāt capiēdo archā dn̄i:pp̄ ꝙ infirmi
tatē grauē icurrerāt.de qbus dr̄.1.Re.4.ꝙ
fuit dcm̄ eis debetis reddere dn̄o p pccō ⁊
tc curabimini . ¶ Ubi ſciendū ꝙ p phili
ſtim deū offendētes:intelligunt pccōres
q deū offendūt peccādo:pp̄ ꝙ infirmitatē
ſpūalē icurrūt:qbus dat ꝯſiliū ꝙ reddāt
ꝙ debēt dn̄o.i.ſatiſfaciāt de pccis ⁊ ſic re
cipiēt ſanitatē.¶ Qᵐ ad 2ᵐ.ſ.dn̄i mira
bilē ꝯdeſcēſiōē dic̄.Miſertꝰ āt dn̄i ſui ⁊c.

Ubi ſciēdum ꝙ i hoc pōt cognoſci diuina
miſericordia:qñ pccōri quantūcunqꝫ ſcele
rato:ſi vult ad ipm cōuerti ⁊ petere veni
am:iuenit remiſſionē oium pccōrum.
¶ Sciēdum ē aūt ꝙ cū miſericordia poſ
ſit hr̄i erga aliquem i affatu vel effectu:
ꝙ ds vtroqꝫ modo oñditur hr̄e eam ad
pccōrem.Jn affatu cum dr̄:qr miſertꝰ eſt.
Jn effectu duplr̄:vel remittēdo culpam:
⁊ qᵐ ad hoc dic̄ ꝙ dimiſit eum:vel qᵐ ad
penam.⁊ quantum ad hoc dr̄ ꝙ omne de
bitum dimiſit ei.

Tertia pars.

Sequitur. Egreſſus āt ſeruus ⁊c.
Ubi tāgit ingrati debitoris ma
lignam extorſionē.ꝙ probat de
tentio captiuata.Ubi ſciendum ꝙ aliqui
ſunt ingrati de receptis beneficijs:qr licet
velint a deo ſibi indulgeri peccata maxi
ma tamen ipſi nolūt ſuis proximis etiā
minima idulgere. Quibus reprehēdēdo
loqtur dn̄s Jſ.58.d.Ecce i die ieiunij vr̄i
inenit volūtas vr̄a:⁊ omnes dbitores ve
ſtros repetijs.Scdm̄ hoc igit i iſta parte
quattuor poſſumꝰ conſiderare. videlicet.
Conditōem obligantem.
Exactōem perurgētem.
Poſtulatōem ꝯgruentem.
Obſtinatōem aggrauantem.
¶ Quantum ad primum dic̄. Egreſſus
autem ſeruꝰ ⁊c.Ubi ſciendū ꝙ homo ali
quando poteſt peccare in deum. Aliquan
do i proximum: quando autem peccat in
deum:dicitur debitor dei. quando vero pec
cat i proximum dr̄ debitor pximi. Et hoc
ē ꝙ dixit pharao Moy.⁊ Aarō.Exo.10.
Peccaui i deū vr̄m ⁊ in vos.¶ Scié. eſt
āt ꝙ pp̄ magnam oriam q̄ ē i offenſiōe di
ad offēſionē pximi.offenſa di ꝯpat dbito
ri.10.miliū talētoꝝ:⁊ offenſa pximi:dben
ti.10.dnarios.¶ Qᵐ ad 2ᵐ.ſ.exactōnem
purgētē dic̄.Et tenēs ſuf.eū ⁊c.Ubi ſcié.
ꝙ lꝫ iſte ſuꝰ tanqꝫ igratꝰ:magnā miā rece
piſſet miam cū ſuo noluit facere: ſꝫ ipſum
violēter vt dbitū redderet purgebat. vñ
dr̄ ꝙ tenēs ſuf.eum.i.ſm̄ Remigiū acrit
iſiſtebat vt vidictā ab eo exigeret.¶ Qᵐ
ad 3ᵐ.ſ.poſtulatōem ꝯgruētē dic̄.Et pci
dēs ꝯſeruꝰ eiꝰ ⁊c.Ubi implorat dilatōem
⁊ pmittit ſatiſfactōem. Qᵐ ad iploratio
nem dillatōis dic̄. Pacientiam habe i me.
Nam iuxta illud Jac.1. Pacietia opꝰ p
fectum hꝫ.Qᵐ ad pmiſſione ſatiſfactois
dic̄.Et oia reddam tibi.Exemplo Zacha.
Za.9.Hodie quoqꝫ ānuncians dupplicia
reddam tibi.¶ Qᵐ ad 4ᵐ.ſ. obſtinatio
nē aggrauantē dic̄.Jlle āt noluit ⁊c. Ubi
ſciēdum ꝙ iſte ſuꝰ ingratꝰ lꝫ recepiſſꝫ ma
gnam miam a dn̄o:tn̄ ꝯſeruo noluit miſe
reri.Unde Augu.[illegible] nō talē iſte inuēit con
ſeruū:qualē iſte dn̄m.Non ſolū illi remitte
re dbitum voluit:ſꝫ ēt nec dilatōē dedit.
Unde qlibꝫ tal ingratꝰ pōt figurari per
Abſalon:de quo ſnialr̄ dr̄.2.Re.15.ꝙ poſt
q̄ꝫ iterfecerat frēm ſuū amō ⁊ rex dd pr̄
eius indulgiſſꝫ ſibi ⁊ reconciliaſſꝫ cum ſi
bi i grām:tanqꝫ igratus ⁊ arrogās abijt
ad regnum:⁊ oppoſuit ſe pr̄i ſuo : ⁊ perſe
cutus eſt eū.¶ Ubi ſciēdū ꝙ per regem
dd itellr̄ ds rex ⁊ dn̄s oium.Per Abſalō
āt itellr̄ qlibꝫ igratꝰ ⁊ ſupbꝰ:ſic igit dd pe
pcit Abſalō q frēm ſuū iterfecerat : ⁊ ſibi
recōciliauit i grām. ſic ds pccōri ſuū pxi
mū offēdēti:ſi vult ad ipꝫ reuerti:ſibi cul
pā indlget:grām ꝯferēdo:tn̄ multociens
accidit ꝙ hō cui ds miſertꝰ ē ⁊ bn̄ficiū cō
tulit:ē igratꝰ vt abſalō:⁊ deū pr̄em ſuum
pſeqtur:vicia ſectādo.¶ Tn̄ aduertat mi
ſer igratꝰ qd accidit ſupbo Abſalō. Naꝫ
ſic dr̄.2.Re.18.Accidit vt occurreret ſuis
dd ſedēs mulo.cūqꝫ ingreſſus fuiſſꝫ mulꝰ
ſbtꝰ ꝯdēſam q̄rcū ⁊ illo ſuſpēſo int celum
⁊ terrā:mulꝰ cui iſedērat ptrāſijt:⁊ pfoſſus
a Joab tribꝰ lāceis:⁊ cū pulpitaret adhuc
ab armigeris fuit miſerabilr̄ iterfectus.
¶ Sic re vera finalr̄ accidit ingrato hōi:ꝙ
ad quercū q̄ eſt arbor fortis ⁊ dura ſuſpen
ſus remanet in vitijs obduratus: q̄ ꝯden

ſa ⁊ magna dr̃:pp̱ multitudĩnẽ vicioꝝ
cui ſignanter Joab tres lanceas in corde
infigere dr̃: q2 dyabolus ſignificatus per
Joab: tria vicia pncipalr̃ figit i cor đ ho
minis in qbus alia radicalr̃ ptinent .ſ. ſu
pbiam:auaritiã ⁊ luxuriã. ¶ Nec vacat
ꝙ armiger Joab iterficit Abſalon adhuc
palpitãtẽ in quercu:q2 cetera vicia :cũ tri
bus pmis vitam aie auferũt:q̃ qdem dñr
armigeri dyaboli:q2 ipſi9 inſignia gerunt
⁊ arma. ¶ Spũalr̃ aũt loquẽdo dr̃e poſſu
mus ꝙ iſ ſeru9 q tãtum bñficium recepe
rat a dño:⁊ ipe noluit ſui miſereri ꝯſerui
põt figurari per Joas regem Jude: de q̃
ſnĩaliter dr̃.2.paral'.24.ꝙ poſtq̃ Joadas
pontifex poſuiſſꝫ ipm in ſolio regni ſui:
non ẽ recordat9 Joas miſericordie q̃ꝫ fe
cerat Joadas pr̃ Zacharie ſecum: ſed int
fecit filiuꝫ ei9 Zach. ¶ Ubi ſciẽ.ꝙ p Joa
dã pontificem q poſuit Joas in ſolio re
gni ſui:intellr̃ de9 q magna dõa tribuit ho
minibus hui9 mũdi:q tñ inſtar Joas ſũt
ingrati ⁊ ſuum filiũ interficiunt p odium
⁊ iniurias irrogatas. ¶ Tñ aduertat in
grat9 miſer:qd accidit Joas regi. Nã vt
ibidem dr̃:exercitus Syrie depopulauit
eum:⁊ ſerui propꝛij interfecerunt eum ia
cente in lecto in vltõeꝫ interfectõis zach.
¶ Sic re vera accidit ingratꝫ:ꝙ exercit9 đ
monũ ſignificat9 p exercitũ Syrie q̃ inter
dũt excelſa:q2 p ſupbiã ſe extollũt: ipſos
đpopulãt auferendo vtutes:⁊ ſui ppli .i.
pccã qb9 ſuierũt: ipſos iterficiũt iacẽtes i
lecto ꝯſolõnũ carnaliũ.vt ſic pcc̃m ingrati
tudis vlciſcat̃. Quarta ps.

Sequitur. Uidẽtes ãt ꝯſerui eius
⁊c. Ubi tangit iuſti pũitoris ſe
uerã retributionem. quod pro
bat punitõ aggrauata. Ubi ſciendum qđ
in ordinato iudicio q̃ttuor requirunt .ſ.
Facti dilatõ.
Cauſe diſcuſſio.
Sententie platõ.
Maloꝝ cominatõ.

Scđm hoc igitur in parte iſta q̃ttuor poſ
ſum9 ꝯſiderare.ſ.
Euidẽtẽ relatõem malitie.
Sufficiẽtem diſcuſſiõem cãe.
Affligẽtem platõem ſnĩe.
Deterrentem applicatõem pabole.
¶ Q̃m ad pm̃ dic̃. Uidẽtes ãt cõſerui ⁊c.
Ubi ſciẽ.ꝙ p iſtos cõſeruos itelligunt
ſpũales ⁊ bõi hoies:qb9 diſplicẽt fcã ma
loꝝ:⁊ q̃s đbẽt rephẽdere. Nã iuxta ſniam
aplĩ.1.cor.2. Spũal' diiudicat oia: ⁊ ipe a
nemine iudicat̃. ¶ Uel per iſtos ꝯſeruos
ſm Remigiũ:intellĩt ſancti angeli q vẽi
unt nõ corpore ſꝫ corde.dño aũt narrare ẽ
dolores ⁊ ꝯtritões cordis in ſuo affectu đ
monſtrare. ¶ In iª igit̃ pte q̃ꝫtuꝫ ad eui
dentẽ relationeꝫ angeloꝝ ⁊ bonoꝝ hoium
quattuor poſſum9 conſiderare.ſ.
Cognitõem q̃ꝫtum ad intellectũ.
Cõpaſſionem quantũ ad affectũ.
Executõem quantũ ad effectũ.
Prolatõem quãtum ad affatũ.
¶ Quantũ ad cognitõem intellect9 dic̃.
Uidẽtes ãt ꝯſerui ei9 q̃ fiebat. Ubi ſcien
dũ ꝙ hõ qui dꝫ aliqd denũtiare alicui iu
dici vel plato vel dño:dꝫ pri9 de fcõ hr̃e
cognitõeꝫ certã. Ut de ipo dici poſſit illđ
Jo.19. Qui vidit teſtimoniũ phi.⁊ veruꝫ
eſt teſ.ei9. ¶ Q̃m ad cõpaſſionem affect9
dicit. Cõtriſtati ſunt valđ. Ubi ſciẽdũ ꝙ
qñ hõ bonus videt aliquẽ poccupatũ in
aliq̃ delicto dꝫ ſibi cõpati mentalr̃:vidẽs
ipꝫ in ſtatu culpe. Ut dicat cũ ps. Cõtur
batus ſuꝫ a voce inimici:⁊ a tribl'atõe pec
catoris. ¶ Q̃m ad executõeꝫ effectus di
cit venerũt. Hõ videns aliũ in pccõ:⁊ ſibi
cõpaciens:ſi tñ non vlt corrigi.dꝫ ad ſuũ
ſupiorẽ reuerti:ad quẽ ptinet đ ſubditꝫ iu
dicare. Ut ſibi dicat platus.illđ.4.Re.5.
Ueniat ad me:⁊ ſciat prophãm eſſe i iſrl'.
¶ Q̃m ad platiõnẽ affatus dic̃. Et narra
uerũt dño ſuo oia ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ q2 p
latus dꝫ iudicar̃ ſm allegata:dꝫ ꝙ ſibi nũ
cient̃ fcã integralr̃:vt ſic poſſit meli9 ſnĩa

re ſm exigẽtiaꝫ rõis.iuxta ꝙ đ phone dr̃
geñ.14. Narrauit ergo pho ꝙ viderat.
¶ Q̃m ad 2m.ſ.ſufficiẽtẽ diſcuſſionẽ cãe
dic̃.tũc vocauit eũ dñs ſu9 ⁊c. Ubi ſcien
dũ ꝙ iudex q iuſte vlt iudicare đ aliquo
ſibi delato: añq̃ꝫ ſniaꝫ pferat: dꝫ audire
illũ q ſibi denũciat̃ malus:nã regl'a iuris
eſt audire aliã ptem. Scđm h̃ igit̃ hic.3
poſſumus cõſiderare.ſ.
Rei citationem.
Ipſius reprehenſionem.
Mali denũciationem.
¶ Q̃m ad rei cita.dic̃.tc̃ vocauit eũ dñs
ſu9.vbi ſciẽduꝫ ꝙ iª vocatio q̃ đs vocat
peccatorẽ: intellr̃ qñ đs imittit hoi aliq̃ꝫ
cogitationẽ vt ꝯſideret ſtatũ ſuũ vel qñ p
ſniaꝫ mortꝫ vocat ipm vt đ factis ſuis red
dat ratiõeꝫ. Ut ſic đ q̃libꝫ vocato poſſit di
ci illđ gñ.3. Uocauit dñs adã ⁊ dixit ſibi:
adã vbi es? q.d.ꝯſidera ſtatũ tuũ ⁊ redde
ratiõeꝫ de opib9 tuis. ¶ Q̃m ad ipſius
reprehẽſionẽ dic̃. Et ait illi ſue neq̃ꝫ. Ubi
ſciẽdũ ꝙ i rephenſiõe iſti9 ſui.2º tãgit.ſ.
Subiectionem naturalem.
Infectionem criminalem.
¶ Q̃m ad pm̃ dic̃.eũ ſeruũ. Quilibet eni
hõ ſeru9 ẽ đi.pp ꝙ dic̃ ps. Perdes oẽs
q tribulãt animã meã qm̃ ego ſuus tuus
ſum. Sed lꝫ oẽs ſint ſerui dei:tñ m̃lti ſunt
q ipꝫ ꝯtẽnũt mala ppetrãdo figurati p ſy
bã ſeruũ miphiboſeth q đſpexit ⁊ pdidit
dñm ſuum de quo dixit miphi.regi đđ.2.
Re.19. domine mi rex ſeruus meus contẽ
pſit me. ¶ Quantum ad infectionem cri
minaleꝫ dicit. Neq̃ꝫ.vbi ſciẽdũ ꝙ iſ ſuus
qñ debebat dño.10. milia talenta:non fuit
ab ipſo vocat9 neq̃ꝫ:ſed poſtq̃ꝫ ingrat9 in
uent9 eſt nolens miſereri cõſerui. Ubi de
ſignat̃ peccati igratitudinis magnitudo.
¶ Sciendũ eſt ãt ꝙ iſ ſeru9 ⁊ q̃liber pec
cator. Primo neq̃ꝫ dicit̃ in aĩa feda cogi
tando. Ut ſic dici poſſit de ipſo illđ eccli.
6. Anima neq̃ꝫ diſperdet q̃ in ſe hꝫ. Secũ
do in corde:mal' conſentiendo.de q̃ dr̃ ec

cli.5. Cor neq̃ꝫ grauabit̃ dolorib9. Tertio
in ore:inhoneſta loquẽdo.de quo dic̃ ps.
Subito ſagitabũt euꝫ ⁊ nõ timebũt:firma
uerũt ſibi ſermonẽ neq̃ꝫ. Quarto in ope:
mala ppetrando:cui dr̃ Iſ.1. Ue gẽti pec
catrici:ppl'o graui iniqtate ſemini neq̃ꝫ:fi
liis ſcelleratis:dereliquerũt dñm. ¶ Unñ
q̃libꝫ tal' neq̃ꝫ poteſt figurari p hor primo
genitũ iude q voluit ſuſcitar̃ ſem̃ fratris
ſui:⁊ ideo puniuit eum dñs.de q̃ dr̃ geñ.
38.ꝙ fuit hor primogenitus iude neq̃ꝫ in
ꝯſpectu dñi ⁊ ab eo occiſus ẽ. ¶ Ubi ſciẽ
dum ꝙ p hor.neq̃ꝫ q volebat ſuſcitare ſe
men fratris ſui.intellr̃ q̃libet qui nõ vlt
meritorie opari:⁊ q inuidet aliẽis bonis.
quem tñ deus punit:dũ animã ipꝫ ꝯdẽnat
morti eterne. ¶ Q̃m ad mali denũciatio
neꝫ dic̃. Omne debitũ dimiſi tibi ⁊c. Ubi
ſciendũ ꝙ iſ ſeru9 neq̃ꝫ duplr̃ peccauit. p
mo pccõ ingratitudinis quantũ ad dñm
Scđo peccato ipietatis quantũ ad pxim̃.
⁊ ſm h̃ ſibi iª duo mala denũciat. ¶ Q̃m
ad ingratitudinẽ reſpectu dei dic̃. Omne
debitũ dimiſi tibi quantũ ro.me. Ubi ſciẽ
dum ꝙ deus pp ſuã pietatẽ qñ deuote in
uocat̃ a peccatorib9 ipſis relaxat pccã .iu
xta illđ tob.3. Benedictũ eſt nom̃ tuũ đs
patrum noſtroꝝ q cũ irat9 fueris:miaꝫ fa
cies:⁊ i tpe tribulatiõis pccã dimittis his
q inuocãt te. ¶ Sed lꝫ ſic đs dimittat ho
minib9:tñ aliq ſunt inſtar iſtius ſerui in
grati:q nolũt ſuis ſeruis idulger̃. ¶ Unñ
tales poſſunt figurari p phonẽ detinẽtem
ppl'm dei:q dixit Moy.dñti ſibi ex pte
dñi ꝙ dimitteret pplꝫ.exo.5. Quis ẽ dñs
vt audiã vocẽ ei9 ⁊ dimittã iſrl':neſcio dñꝫ
⁊ iſrl' nõ dimittã. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ p pho
nẽ detinẽteꝫ pplꝫ đi captiuũ:intellr̃ q̃libꝫ
cui alter ẽ debitor pp ꝙ ipꝫ dr̃ detinere:
cui tñ dr̃ a Moy.i.ab aliq̃ ipm ãmonẽte
ꝙ ipm dimittat ⁊ ſibi indulgeat:q tñ nõ
cognoſcẽs diuina ſibi fcã bñficia:dic̃ ſe ne
ſcire dñꝫ:nec vlt pxim̃ dimittere ſibi idul
gendo. Et ſic pꝫ ſecunda pars. Limpietas

reſpectu ꝓximi.¶ Quantū ad tertiū.ſ.af
fligenté ſnie ꝓlationé dicit.Et iratus dñs
ei⁹ ꝛc.Ubi ſciendū ꝙ qñ hō pp beneficiū
a deo receptū: nō fit melior erga ꝓximuȝ
iuſtū eſt vt p iuſtitiā puniaꝶ: ꝛ q: ſeruus
ille fuit huiuſmodi:ideo merito debuit p⁹
reprehēſioné puniri ſm Criſo.¶ In iſta
igiꝶ ſnia ſic data ꝯtra ſuum neqȝ tria poſ
ſumus ꝯſiderare.ſ.
Regis implacabilitaté.
Miniſtroꝝ crudelitaté.
Pene diuturnitatem.
¶ Quantū ad regis ipla.dicit. Irat⁹ āt
dñs eius. Tūc dr̃ de⁹ iraſci qñ aliquos ef
fectus facit aſſimilātes effectib⁹ quos fa
ceret hō iratus.¶ Quātū ad miniſtroꝝ
crudelitatem diē.Tradidit eum tortorib⁹.
Per iſtos tortores intelligunꝶ demones
torquentes in inferno aīas peccatoꝝ ſm
Remigiū. ¶ Uñ quilibet tal'ſic in infer
no dānatus pōt figurari p ſedechiā regeȝ
de quo ſnialr dr̃ Je.37. ꝙ non obediuit
verb dñi nec ipſe nec ſui ei⁹: cui pdixit
Je.di. In manu regis Babil'.traderis.
¶ Ubi ſciendū ꝙ p ſedechiā regé cum ſu
is ſuis non obedientib⁹ verbis dñi: intel
ligiꝶ quilibet nō obediēs pceptis diuinis
qui rex dici pōt pp aiam rōnalem ſm qȝ
deberet ſe regere:cui⁹ ſui dicūtur paten
tie ſenſitiue.ſȝ lȝ ſic eſſe deberet: tñ multo
ciens accidit ꝙ nec hō qȝtum ad aiam ſi
gnificatā p regé:nec qȝtum ad potentias
ſenſitiuas ſignificatas p ſuos deo obedit
ſȝ potius ſeqtur mūdi blāditias ꝛ delitias
carnis.Huic āt miſero coiatur ꝛ pnunciat
Je.1. diuina ſcriptura vel quilibet pdica
tor ꝙ tradeꝶ in man⁹ regis babil'.i.dya'
regis ꝯfuſionis.i.inferni:vbi eſt oīs cōfu
ſio.vt ibi eternalr crucieꝶ.Ut ſic poſſit di
cere illud Tren.1.Infirmata ē virtus mea
ꝛ dedit me dñs in manu de qua non pote
ro ſurgere.¶ Quantū ad pene diuturni
tate dicit.quouſqȝ reddat vniuerſuȝ debi
tum.Ut ſic ſibi dicaꝶ illud Mat.5.Amē
dico tibi nō exies inde:donec reddas no
uiſſimū quadrātē.Et q: nunqȝ poterit red
dere:nunqȝ poterit inde exire.¶ Quan
tum ad xp̄m.ſ.deterrenté applicationé di
cit.Sic ꝛ pr̃ meus ꝛc.Ubi ſciendū ꝙ hō
q digne vlt penitere:ꝛ accipe remiſſioné
pccōꝝ ſuoꝝ a deo:dȝ ꝓximis dimittere:ꝛ
q: non ſolū ore ſȝ corde dȝ dimittere:ideo
iuſtus iudex dicit de cordib⁹ vr̃is. Et hē
documentū xp̄i.d.Mar.xj. Cum ſtabitis
ad orandū: dimittite ſi qd hētis aduerſus
aliqué vt ꝛ pr̃ vr̃ qui in celis eſt dimittat
vobis pccā vr̃a.Dimittamus ergo vt de⁹
nb ꝯferat in pñti:vt tandé hēamus gl'iā
in futuro.Ad qȝ nos ꝛc.

¶ Dñica.22ª.poſt pent.Euāgeliū.63m.

Beuntes phēy ꝯſiliuȝ inie
runt vt caperent yh̄ȝ in ſmo
ne ꝛc.Mat.22.Euidenter
cernere poſſumus ꝙ ꝓpter
pccm̄ primoꝝ parentū reli
ctus eſt cōiter in hoibus quidā defectus
ſ.ꝙ mali bonis inuidēt ꝛ ipſos multociēs
pſequunꝶ.ſic pȝ de fratrib⁹ Joſeph de q
bus ſnialiter dr̃ geñ.37.ꝙ videntes ꝙ io
ſeph a pr̃e plus cunctis amareꝶ: oderant
eum:nec poterant qcqȝ pacifice loq. Uñ
Johānes eps i quodam ſermone loquēs
d Joſeph ꝛ fratrib⁹ ſuis.ſic ait. Zelāt mā
ſuetum iuidi:probum iprobi.mitem tumi
di:inimica emulatōe laceſcunt.Lȝ auté ſic
mali bonis iuideant.bonis tamé accreſcat
meritum:dum patienter tollerant: ꝛ tam
cum op⁹ fuerit: ipos rōabilr reprehēdūt
quos meli⁹ non pñt affligere:qȝ viuendo
laudabilr ꝛ i bonis operib⁹ exercēdo.vñ
Seneca i quadam epl'a.Nunqȝ meli⁹ tor
queb iuidos:qȝ virtuti ꝛ gl'ie ſeruiendo.
¶ Phei igiꝶ q nō ſolū mali erāt: ſȝ peſſi
mi iuidebāt xp̄o q erat ſanctitatꝭ ſpeculū:
ꝛ ipm pſeqbanꝶ multociēs:qs tñ xp̄s pp
nr̃m exéplū patienꝶ ſupportās vt ver⁹ ma
giſteꝶ ꝛ dñs cū erat oportunū eos rōnabi
liter corrigebat.Et hoc ē ꝙ nob inuiꝶ in

euāgelio hodierno. In quo euāgeliſta qt
tuor tangit.vȝ.
Cōſpiratōem iuidioſā prauitaté ꝯtinēté.
Interrogatōȝ malitioſā ſagacitaté pretēdēté.
Increpatōeȝ ipioſā ꝓtāté demōſtrātem.
Diffinitōem lūinoſā veritaté exprimenteȝ.
¶ Pm ꝓbat collectō aduāta. 2m ꝓlatio
paliata.3m reprehenſio agg auata.4m ꝯclō
diffcata. Pm in prin°.ſm ibi. Et mittunt
ei diſ.ꝛc.tertiuȝ ibi.Cognita āt yh̄s neq
tia ꝛc.quartum ibi.Tūc ait ill' red.ꝛc.

Prima pars.

Uantū ad pm vbi tangit ꝛc. ꝙ
probat ꝛc.diē.Abeūtes phei ꝛc.
Ubi ſciēdum ꝙ ꝓprietas iuido
rum ē ꝙ qñ d malitijs ſuis offenduntur
ab aliquo ita vt neſciant rñdere: conātur
inuenire viam ꝯ reprehēdenté ipos:vt poſ
ſint verecūdiam ſuam paliare.Quia igiꝶ
phei multoē. fuerant redarguti a xp̄o ꝛ
ab ipo euidēter confuſi.non ceſſantes:ſed
ſemper cogitantes maligne machinaban
tur modū quo poſſent ſuam verecundiam
releuare.¶ Igitur circa iſtam ꝯſpiratio
nem malignā tria poſſum⁹ ꝯſideraꝶ.ſ.
Cōſortium poſtulatum.
Colloqum ventilatum.
Flagitiū cogitatum.
¶ Qm ad cōſortium poſtulatum dicit.
Abeuntes ꝛc.Ubi ſciēdum ꝙ iſti phei tā
qȝ malitioſi:vt melius explere poſſent ſu
am malitiam venerunt ad gétem Hero
dis q auctoritate Imꝑatoris romani in
iudea pncipabaꝶ. Ad iſtos venerunt qa
non audebant per ſeipſos opponere xp̄o.
Unde de ipſis poterat dici Jere.ij. Abſe
runt vnuſquiſqȝ i puritate cordis ſui mali
¶ Quantum ad colloquium ventilatum
dicit.Conſilium inierunt. Ubi ſciendum
ꝙ iſti vt opponerent ſe xp̄o:cum herodia
nis conſilium querunt.Unde d ipſis Cri
ſoſtomus.Quale conſilium:tales conſilia
tores. ¶ Quantum ad flagitium cogita
tum dicit.Ut caperent yeſum in ſermōe.
Ubi ſciendum ꝙ iſti tanqȝ veruti omnē
viam cogitabant qualiter xp̄m poſſent re
prehendere:vt ipm redderent hominib⁹
exoſum. Et hoc eſt ꝙ ſeipſo predixerat
Jere.ij.Super me cogitauerunt conſilia
d.Uenite mittamus lignum in paneȝ ei⁹
ꝛ erruā.eum de terra vi.ꝛ nomen eius ñ
memo.vltra.¶ Sciēduȝ eſt aūt li vbi fit
mentō de conſilio contra Jeſum in quo ꝯ
ſiliarij multoē.capiunꝶ.ꝙ illud conſilium
pōt figurari per conſilium Achitophel:
d quo dr̃.2.Re.16.ꝙ conſiliū ꝙ dabat achi
tophel in diebus ill' erat quaſi ſi qs con
ſuleret dominum.Iſte dedit conſiliuȝ ab
ſalon contra patrem ſuum dd vt ipm per
ſequeretur:qui tamen diuio iudicio ꝛ ſua
exigēte malitia ſeipm ſuſpenſit in patibu
lo ꝛ abſalon fuit mirabilr iterfectus.
¶ Ubi ſciēdum ꝙ per dd regé itllr dus
q iuxta illud ps. Eſt rex magnus ſuper
oēs dos.Per Abſalon āt q iterptaꝶ pr̃is
amaricatō q pr̃em ſuū dd pſequebatur in
telligitur quilibet peccator q deum perſe
quitur in operibus ſuis:ꝛ ipm quantum
in ſe eſt amaricare dicitur:dum ſuam vo
luntatem non conformat voluntati diuie
Per Achitophel autem qui interpretaꝶ
frater meus cadens:intllr quilibȝ malus
conſiliarius alicuius dans ſibi conſilium
contra diuina precepta:qui ſignanꝶ dr̃ fr
meus cadēs:q: tal'ſic male ꝯſilians.cadit
a dia gr̃a.¶ Aduertat igitur infelix licet
aſtutus cōſiliarius quid accidit Achito
phel conſulenti: ꝛ Abſalon patrem perſe
quenti.Nam dicitur ꝙ Achitophel ſe ſuſ
pendit ꝛ ꝙ Abſalon fuit a Joab iterfcūs.
Re vera quilibȝ malus conſliarius ſibi
ipſi parat mortis patibulum:ꝛ ſeipſuȝ ſuſ
pendit.Figuratus per Aman iniquum ꝛ
hoſtem populi domini.de quo ſententiali
ter dicitur Heſter.7. ꝙ cum feciſſȝ para
ri patibulum vt i ipo ſuſpenderet Mar
docheum:factum eſt diuio iudicio ꝙ rex
Aſſuerus ꝯ ipm turbatus pcep vt i ipſo

ſuſpenderet.Sic re ꝟa multoꝭ. accidit ꝙ
hō alteri malū ꝓcurās:vel ꝯſulēs:ꝯprehē
ditur in ſuis aſtutijs ⁊ de ſuis malitijs di
uino iudicio puniť.Ut verificeť de eo illō
Job.5.Apprehēdit ſapiētes aſtutia eoꝝ ⁊
ꝯſiliū prauoꝝ diſſipati. ¶ Quilibet ēt ꝑ
ſequēs deū:inſtar abſalō pſequētis p̄rem
interficiť a Joab. i.a dya° ſignificato per
Joab qui interp̄tatur inimicus.Ut ſic ſibi
dicat deus illud Je.30. Plaga inimici ꝑ
cuſſi te.

Secunda pars.

Equtur.Et mittunt ei diſ. cū ⁊c.
s Ubi tāgit interrogationē mali
tioſam ſagacitatē pretendentē.
ꝙ ꝓbat prolatio paliata. Ubi ſciendū ꝙ
modus ypocritaꝝ ⁊ inuidorum eſt profer
re illi quē volunt decipere verba dulcia
vt ex his ipſum alliciant ad dicenduȝ vel
faciendum aliquid quo poſſit aliqualr̄ re
prehendi.Nā tales ſunt ð genere ſcorpio
num qui cum branchijs anterioribus vi
dentur blandiri homini: ⁊ tamē cum cau
da infundūt venenum. Secundū h̄ igitur
in iſta p̄te tria poſſumus ꝯſiderare vȝ.
Depravatam obuiationem.
Simulatam ꝯmendationem.
Exagitatam poſtulationem.
¶ Q.ᵐ ad primū dicit.Et mittunt diſ.⁊c.
Miſerūt iſti diſcipulos cū herodiānis:q̄r
ſicut maliuoli m ̄gis affectabant ꝙ aliq̄d
diceret ꝯ̄ herodiānos q̄ȝ ꝯ̄ diſcipulos vt ſic
hērent cām tradēdi eū in man⁹ herodis
q̄r pp̄ turbā ipȝ cape non audebāt.¶ Q.ᵐ
ad ſimulatā ꝯmēdationē dicit d.magiſter
ſcim⁹ ⁊c.Ubi ſciendū ꝙ hō qñ laudať ab
aliquo coiter illareſcit ⁊ ſic ſuū ꝯceptū fa
cili⁹ explicat alteri.iō iſti pliꝝ ſiē verſuti
ipm ꝯmēdāt ⁊ vocāt magiſtrū vt ſic deſi
derans ppl’s facere ſuos diſcipulos fami
liarius alloquať.Sciendū eſt ꝙ in iᵃ ſil’ata
ꝯmendatione xp̄m tripliciter laudant. ſ.
De ſcientia ⁊ ſcitate q̄ȝtum ad ſe ipm.
De diligētia ⁊ ſedulitate q̄ȝtum ad deū.
De iuſticia ⁊ coitate q̄ȝtum ad ꝓximum.
¶ De primo cū dicūt Magiſter ſcimus
q̄r verax es.De ſecūdo cū dicīt.Et viā dei
in ꝟitate doces.De tertio cū dicīt.Et nō ē
tibi cura ⁊c.¶ Sciendū ē āt ꝙ lȝ phei ſil’a
torie xp̄ȝ ꝯmendauerūt:tñ veraciter dice
re poſſumus ꝙ in ſua ꝯmendatione quat
tuor tangunt de xp̄o.ſ.
Dignitatē glorioſam:cathedraľ excellētie
Claritatē radioſam:luiaris ſapientie.
Bonitatē amoroſam:doctrinaľ influentie
Eqtatē virtuoſā:generaľ preſidentie.
¶ Primo notať cū dr̄ magiſter. Naȝ eē
magiſtrū dič gradū dignitatꝭ ⁊ excellētie:
quē q̄dē xp̄s veraciter hūit ſup oēs magi
ſtros.iuxta ꝙ ipſe dicit Mat.23. Magi
ſter noſter vn⁹ eſt xp̄s.Uñ di. ap̄lis Jo.
13. Uos vocatꝭ me magiſter ⁊ dñe ⁊ bñ di
citis ſum ⁊ eni.¶ Secūdo tāgit claritatē
radioſā lūinaris ſapiētie.⁊ h̄ notať cū dñt
ſcimus q̄r verax es. Nam veritatē cogno
ſcere dicit habitū claritatꝭ ⁊ ſapiᵉ quē xp̄s
ꝟaciť hūit. iuxta ꝙ de ſe dič Jo.1.ꝙ erat
lux ꝟa q̄ il.oēȝ ho.ve.i hūc mūdū. ¶ Ter
tio tāgit bonitatē amoroſā doctrinaľ iflue
tie.⁊ h̄ nota.cū dr̄.Et viā dī i ueri.doces.
Nam alios docere dič actum bōitatꝭ ⁊ in
fluētie.quē xp̄s ꝟaciť hūit.vñ dič Jſ.48.
Ego dñs ds tu⁹ docēs te vtilia ⁊ gubnās
te i via q̄ ābulas.¶ 4° tāgit eqtatē ꝟtuo
ſam gnālis p̄ſidētie.⁊ h̄ notať cū dicūt.Et
nō eſt tibi cura ⁊c.Nā nll’um timere ⁊ ad
oēs ſȝ grad⁹ ſuos eq̄lr̄ ſe hr̄e dič gradū
eqtatꝭ ⁊ p̄ſidētie quem xp̄s ꝟaciť hūit.vñ
Ro.2.Nō ē ei pſonaꝝ acceptō ap̄ deum.
¶ Pro oib⁹ iſtis ſil’ſnialr̄ hr̄ Apoč.19.
Ubi Jo.vidi inq̄t celū ap̄tum ⁊ ecce equ⁹
alb⁹.⁊ q ſedebat ſup eum vocabať fidelis
⁊ verax ⁊ cū iuſticia iudicat ⁊ pugnat:ocu
li autem eius ſicut flāma ignis ⁊ in capi
te eius dyademata multa:hñs nomē ſcri
ptum ꝙ nemo nouit niſi ipe: ⁊ veſtitus
erat veſte aſpſa ſanguine.⁊ vocabať nomē
eius ꝟbū dī ⁊ exercit⁹ q ſunt i celo ſeq̄bā

tur eū i equis alb̄ veſtiti biſſo albo ⁊ mū
do ⁊ ex ore ei⁹ ꝓcedebat gladi⁹ ex vtra
q̄ꝫ p̄te acut⁹:vt i ipo ꝑcutiat oēs gentes:
⁊ ipe reget eas in virga ferrea: ⁊ ipe cal
cat torcular vini furoris ire dei omnipotē
tis:⁊ hab; in veſtito ⁊ in fēore ſuo ſcriptū
rex regum ⁊ dñs dominantiū. ¶ Ubi ſci
endum ꝙ per 1ᵐ equum albū ⁊ ſup eum
ſedētem:itllr̄ xp̄s ðs ⁊ hō: ita ꝙ ꝑ equū
albū itllr̄ xp̄i hūanitas mūdiſſima per al
bum ſignificata.Per ſedētē ꝟo xp̄i diui
nitas q̄r ſic ſeſſor ē nobilior equo:ſic lōge
āplius ditas ē nobilior hūanitate: qᵐ infi
nitum quotcunq̄ꝫ finitū excedit.¶ Scien
dum eſt aūt ꝙ lȝ ꝑ cōicatōem ydiomatuȝ
q̄ hois in xp̄o attribuunť deo:⁊ dī hōi: deȝ
ſit diſtinguēdo ꝙ ꝑ equū albū itllr̄ hūani
tas:⁊ per ſedētē ditas:poſſum⁹ tñ dicere
ꝙ ꝑ iſtū intllr̄ xp̄s:circa quē q̄ttuor poſſu
m⁹ cōſideraŕ q̄ tanguť in p̄dicta figura.
¶ P° ipſi⁹ vocābl’i multitudinē.Ubi ſci
endū ꝙ ſic dcm̄ ē i xp̄o fuerūt ditas ⁊ hu
māitas:qᵐ igiť ad hūanitatem vocari p̄t
fidelis ⁊ verax.Fidelis q̄r nll’a p̄termiſit
dicenda.Unde p̄s.Fidelis dñs in oibus
vijs ſuis ⁊ ſanctus in oibus opibus ſuis.
Uerax q̄r nulla mendacia p̄dicauit. Qᵐ
āt ad diuinitatem dici pōt ꝙ vocabať ver
bum dei.i.dei fili⁹ eternaľ.iuxta illō Jo.
1.In p̄ncipio erat ꝟbū ⁊ ꝟbū erat apud ð
um.¶ 2° poſſumus conſiderare conſortij
pulchritudinē.Et iō dr̄ ꝙ exercitus qui
ſunt i celo ſequebanť eum in equis albis
veſtiti biſſo albo ⁊ mundo: per ꝙ intelli
gitur puritas ⁊ mūdicia q̄ȝ hñt ſancti in
gl’a.¶ 3° ꝯſideraŕ poſſumus iudicij recti
tudinē.Ubi ſciēdū ꝙ ille qui dȝ recte iu
dicare dȝ p̄ hr̄e ſciam cognoſcendi ⁊ illam
habet xp̄s q omnia nouit.Et iō dicitur ꝙ
oculi eius ſicut flāma ignis.Nam ꝑ ocu
los qui iter alios ſenſus plura cognoſcūt
intellr̄ xp̄i ſapiētia:q̄ cognoſcit merita ⁊
demerita ſingulorum iuxta illud ꝓuer.
15.In omni loco oculi dñi ꝯtēplāť bonos
⁊ malos.¶ 2° dȝ hr̄e iuſtam cām rep̄hen
dendi.Et iſtam hȝ xp̄s per ſuāȝ paſſionē.
Et ideo dr̄ ꝙ veſtitus erat veſte aſperſa
ſanguine.per q̄ȝ intellr̄ paſſio q̄ȝ ꝓ nobis
pertulit.¶ 3° dȝ habere iuſtum modum
ꝓcedendi.Nam debet diſcutere fcā hoiuȝ
Et ideo dr̄ ꝙ in iuſticia iudicat. Unde ð
ipo p̄s.Judicabit orbem terre in iuſticia
⁊ ppl’os in equitate.¶ 4° dȝ hr̄e diffiniti
num modū retribuēdi:Nam bonos debȝ
premiare:malos autem punire. Et ideo
dicitur ꝙ in capite eius erāt multa dya
demata:per que intelligitur premiatō di
uerſa ⁊ coronatō ſanctorum in patria ſm̄
exigentiam meritorum. Punit etiaȝ ma
los in inferno. Et ideo dicitur ꝙ de ore
eius proce.gla.ex vtraq̄ꝫ parte acutus vt
in ipſo percutiat gentes.i. omnes pecca
tores.Unde Zach.14.Percutiet domin⁹
omnes gentes que pugnauerunt contra
Jeruſalem.¶ Quarto conſideraŕ poſſu
mus imperij magnitudinem. Et ſecundū
hoc dicit ꝙ habebat in femore ſcriptum.
rex regum ⁊ dominus dominantium.xp̄s
quantum ad diuinitatem ⁊ humanitatem
habet ſcriptum rex regum ⁊ domin⁹ do
minantium.q̄r quantum ad humanitateȝ
natus fuit de ſtirpe regia. quātū vero ad
diuinitatem:de deo eternaliter rege. Un
de p̄s.Quoniā rex omnis terre deus pſal
lite ſapienter.¶ Quantū ad tertium. ſ.
excogitatam poſtulationem dicit. Dic er
go nobis ⁊c.Ubi ſciendū ꝙ i iſta queſtio
ne q̄ȝ faciunt videntur duo inconueniētia
Unum inconueniēs eſt quantū ad ceſaris
maieſtatem:ſi diceret ꝙ non liceret dari
cenſum ceſari.Secundum quantum ad le
gis libertatē ſi diceret ꝙ lȝ. Credebāt ꝙ
diceret ꝙ nō lȝ ⁊ detineretur ab herodia
nis vt rebell’ impio. Si tñ cōtigiſſȝ eum
dixiſſe ꝙ tributum debebat Ceſari: vole
bant ipſum diffamare populo tanq̄ȝ liber
tati legis ꝯ̄dicētem.

Tertia pars.

Equit. Cognita aũt nequitia eo
rum ⁊c. Ubi tangit increpatõez
impioſam p̄tãtem demõſtrãtez:
ꝙ p̄bat rep̄hẽſio aggrauata. Ubi ſcien
dum ꝙ q̄ iſti ph̄ci venerũt ad xp̄m intẽ
tione mala licet cum verb̄ blãditie: ⁊ que
ſtionem fecerãt calũnioſam. Ideo ꝺ tã ma
la intentiõe ipſoꝝ. q̄ꝫ etiam ad queſtiõez
factam poterãt a xp̄o merito rep̄hẽdi.
Secundũ h̄ igitur in 1ª p̄te duo poſſumꝰ
conſiderare. ſ.

Obiurgatõez intentõis male.
Diſcuſſionẽ p̄poſite q̄ſtionis.

Quantũ ad obiurgatiõem intentiõis
p̄ue dicit. Cognita aũt y̅h̄s ⁊c. Ubi ſciẽ
dum ꝙ in obiurgando malitiã ph̄coꝝ. 2°
poſſumus conſiderare. ſ.

Diuinitatis indicium.
Malignitatis flagitium.

Quantũ ad diuinitatꝭ indiciũ dic̄. Co
gnita aũt y̅h̄s ne. eoꝝ. Ubi ſciendũ ꝙ co
gnoſcer̄ ſecreta cordiũ ſolius dei ẽ p̄priũ.
iuxta illud ꝙ ſibi d̄r. 2. pal̄. 6. Tu enim ſo
lus noſti corda filioꝝ hoium. Quantũ
ad malignitatꝭ flagitium dicit. Ait q̄d me
tẽp. ypo. ſcõm Jerom. ypocrita vocatur q̄
aliud eſt ⁊ aliud ſimlat. Quia igit̄ iſti ph̄ci
mali erant realr̄ ⁊ t̄n verbalr̄ ſimulabant
ſe bonos: ideo poſſũt ypocrite vocari. Et
ſponte ypocritas eos vocat: vt cognoſce
rent ip̄m eſſe deum cognitorez cordium.

Quantũ ad ſecundum. ſ. diſcuſſionez q̄
ſtionis p̄poſite dicit. Oſtendite mihi nu
miſma ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ nõ melius po
teſt aliquis malus alium tẽptans confun
di q̄ꝫ ex ſermonibus proprijs: quando ex
ip̄ſis oſtenditur euidenter redargutus.
Xp̄s igitur iſtos ph̄eos malignos ipſum
temptantes: ex proprijs ſermonibus con
fundere voluit. Et ideo in queſtione ab
ip̄ſis propoſita: vt ex verb̄ eorum ipſam
ſolueret duo q̄ſiuit. ſ.

Numiſmi p̄ſentationem.
Ymaginis declarationem.

Quantũ ad numiſma p̄ſentatũ dic̄. Oſten
dite mihi numiſma ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ nu
miſma proprie d̄r ipſa exaratio ſcriptur̄ q̄
fit in aliquo nũmo. ſ. inſcriptio ymaginis
regis ⁊ ſupſcriptio in noie eius. licet hic
accipiatur pro toto nũmo qui dabat̄ pro
cenſu. Quantũ ad ymaginis declaratiõ
nem dicit. Et ait illꝭ. cuius ẽ ymago h̄ ⁊c.
Ubi ſciendum ꝙ xp̄s ex h̄ ꝙ videns nũ
mum ⁊ in ipſo regis ymaginem interro
gat que ſit 1ª ymago non h̄ venit ex igno
rantia: ſed ex aliqua cauſa. Sciendum
eſt aũt circa iſtam p̄tem loquendo mora
liter ꝙ p̄ iſtum denariũ argenteum habẽ
tem ſuperſcriptõem ⁊ ymaginem regis:
⁊ valentez. x. nũmos vſuales: intelligitur
anima cuilibet hoīs: q̄ ideo argentea d̄r:
quia deus ipſam purã ⁊ rectaz creauit. iu
xta illud eccl̄es. 7°. Deus fecit hoiem re
ctum. In quo d̄r eſſe regis ymago q: iu
xta illud geñ. 1. creauit ipſuz ad ymaginẽ
ſuã. Supſcriptio aũt huiꝰ denarij ſunt do
na ſpiritus ſancti ceteraqꝫ virtutes q̄bꝰ
iſtar: ſupſcriptõis ꝺcorãtis ꝺnariũ: dꝫ aia
hoīs adornari. Et ſic ſit calculꝰ cãdidus
de quo dic̄ dñs apoc. 2. Uincẽti dabo mã
na abſconditũ ⁊ dabo illi calculũ candidũ
⁊ in calculo nomen nouũ ſcriptũ ꝙ nemo
ſcit niſi qui accip̄. Reuerẽtia homini vin
cẽti pccã ⁊ vitia dat ꝺs ꝯſolões ſp̄uales
p̄ mãna deſignatas ⁊ calculuz candidũ. i.
aie puritatẽ: calcꝭs ẽ capillus fortis ⁊ mũ
dus. ⁊ nomẽ nouũ. i. ornat eaz dõis ſp̄s ſ.
⁊ alijs virtutibꝰ. ꝙ nomẽ ſignãter d̄r nõ
cognoſci niſi ab illo q̄ accip̄: q: ꝟa cogni
tio donoꝝ ⁊ virtutũ non habet̄ ab aliquo
niſi q̄ñ in ip̄is meritorie exercet̄. Dicitur
aũt 1ᶜ denariꝰ valere. 10. vſuales nũmos.
q: hõ q̄ verã dei ymaginẽ vlꝭt portare: dꝫ
ſeruare p̄cepta decaloy. Sciendũ ẽ ãt
quãtũ ad p̄ſens ſpectat ꝙ inuẽio quatru
plicẽ ymaginẽ q̄ꝫ hõ i h̄ m̃do dꝫ portare. ſ.
Ymaginẽ filij ꝺi: p̄ obiaz ⁊ hũilitatẽ. Yma
ginem ꝟi dei: per dilectõem ⁊ caritatem.
ymaginẽ viri p̄bi: per fortitudinẽ ⁊ viua
citatẽ. ymaginẽ ſũmi boni: p̄ cõitatem ⁊ li
beralitatẽ. Pº hõ dꝫ portare ymagiez
filij dei p̄ obiam ⁊ humilitatẽ. inſtar xp̄i
filij dei p̄ obiam ⁊ humilitatẽ. inſtar xp̄i
humilꝭ ⁊ obedientꝭ: de quo phil̄. 3. ꝙ humi
liauit ſeipſum f̄cũs obe. vſqꝫ ad mortem
Ut ſic ſit de illis de q̄bus apl̄s dic̄ Ro.
8. Quos p̄ſciuit ⁊ predeſtinauit ꝯformes
fieri ymagini filij dei. 2° ymaginem ꝟi
dei per dilec. ⁊ caritatẽ. Nã hõ dꝫ erga ꝺ
um ⁊ p̄ximũ caritatẽ hẽre inſtar ꝺi q̄ nos
care dilexit. Ad q̄ꝫ h̄ñdã q̄ꝫtũ ad deũ nos
admõet Jo. 1. Can. 4. d. Nos ergo diliga
mus deũ q̄ꝫtũ ipſe prior dilexit nos. Quã
tum ꝟo ad p̄ximũ ibidẽ dic̄. Chariſſimi ſi
cut deꝰ dilexit nos: ⁊ nos debemꝰ alter al
teruꝫ diligere. Tertio dꝫ portare yma
ginẽ viri p̄bi p̄ fortitudinẽ ⁊ viuacitatẽ.
Nã hõ dꝫ inſtar viri p̄bi eſſe fortis ⁊ ve
rax in opibus virtuoſis. Cui d̄r. 1. Re. 18.
Eſto vir fortis ⁊ p̄liare bella dñi. Nã pre
liari bella dñi eſt ꝯ vitia dimicare. 4°
dꝫ portare ymaginẽ ſũmi boni p̄ coitatem
⁊ liberalitatẽ. Nam hõ dꝫ eſſe alꝭs cõica
tiuꝰ ⁊ largus de ſuis donis: ſiue ſp̄ualibꝰ:
ſiue tp̄alibus indigẽtibus ſuo poſſe. Uñ
Ephe. 4. Qui furabat̄ nõ furet̄ magis ãt
laboret opando manibus ſuis ꝙ bonũ eſt
vt hẽat vñ tribuat neceſſitatẽ patientibꝰ.

Sꝫ ſi ſic deberet eſſe ꝙ hõ portaret ſu
pradictas ymagines: t̄n mlꝭti portãt yma
gines vitioꝝ. Ubi ſciendũ ꝙ inuẽio quat
truplicẽ ymaginẽ vitioſoꝝ. ſ.

Abhoiatiõis: p̄ ſup̄biã ⁊ arrogantiã.
Mortis: p̄ odiũ ⁊ inuidiã.
Falſam: p̄ ypocriſym ⁊ vanagloriam.
Idoloꝝ: p̄ cupiditatẽ ⁊ auaritiam.

Primo hõ aliq̄ñ portat ymaginem ab
hominatiõis p̄ ſup̄biã ⁊ arro. Nã iuxta il
lud Prouer. 16. Abhoiatio ẽ dñs ois arro
gãs. Scđo ymaginẽ mortis p̄ odiũ ⁊
inuidiã inſtar rachel. de qua d̄r Geñ. 30.
ꝙ cernẽs rachel ꝙ infecõda eſſet inuidit
ſorori ſue lye q̄ legit̄ fuiſſe fecõda. Sic re
ꝟa mltoc̄. accidit ꝙ infecõdi ꝟtuoſis opi
bꝰ iuidẽt fecõdis: nec eos reſpiciũt niſi tor
uo oclꝭo. Uñ eccꝭ. 14. Nequã ẽ oculꝰ iuidi ⁊
auertẽs faciẽ ⁊ deſpiciẽs aiaz ſuã. 3° hõ
portat ymaginẽ falſã p̄ ypocriſym ⁊ vana
gloriã: ꝺ q̄bꝰ d̄r Mat. 23. Pleni eſtis ypo
criſi ⁊ iniq̄tate. 4° portat ymaginem
ydoloꝝ p̄ cupiditatẽ ⁊ auaritiã. Nã iuxta
illud Hebre. 5. Auaritia ẽ ydoloꝝ ꝟuitus.
Nõ t̄n aduertũt tales miſi portãtes illas
ymagies illud ꝙ de eis dic̄ ad deũ p̄ſ. Ue
lud inq̄d ſõnũ ꝟgẽtiũ dñe in citate tª ima
ginẽ ipſoꝝ ad nihilũ rediges. ſ. q̄ñ ꝺ gl̄ia
p̄icie̅t in penã. Hoc ãt fuit figuratum
Apoc. 14. Ubi ſmalr̄ d̄r ꝙ cũ Jo. vidiſſet
vnã beſtiã h̄ñtẽ capita. 7. ⁊ cornua. 10. ⁊ ſu
p̄ cornua. 10. diademata ⁊ ſup̄ capita eius
noia blaſfemie: ꝙ vnꝰ ãgelꝰ dixit voce ma
gna. Si q̄s adorauerit beſtiã ⁊ imaginem
eiꝰ ⁊ accepit caracterem i frõte ſua: aut i
manu ſua h̄ bibet de vino ire dei: ⁊ crucia
bit̄ igne ⁊ ſulphur̄. Ubi ſciẽdũ ꝙ p̄ iſtã
beſtiã intelligit̄ diabolꝰ q̄ dimiſſo recto iu
dicio ⁊ ſequẽs appetitũ inordinatũ: volẽs
deo eẽ ſiliꝭs: beſtia p̄t dici. Capita. 7. hẽre
d̄r: p̄p̄. 7. vitia capitalia de quibꝰ hoies tẽ
ptat. Cornua ꝟo. 10. p̄p̄ trãſgreſſionẽ deca
loi. Signant̄ ãt d̄r ſup̄ cornua hẽre. 10.
diademata: ⁊ ſup̄ capita noia blaſphemie:
q: volendo inducere hoies ad trãſgreſſio
nẽ p̄ceptoꝝ: aliq̄d placibile eis oñdit: vt
ip̄os magis alliciat. iſtar diadematꝭ caput
ornantꝭ. Et nomen blaſſe. q: ois viuens in
7. vitijs capitalibꝰ: d̄r blaſſemar̄. Iſtã
ãt beſtiã d̄r hoiem adorare: q̄ñ ſuggeſtio
nibus ſuis malignis ꝯſentit. T̄n aduertat
miſ̄ pccõr beſtiã adorãs ꝙ ſequit̄. Nã d̄r
ꝙ vnus angelꝰ clꝭauit ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ p̄
1m angelũ qui nũciꝰ iterp̄tat̄: intelligit̄ qui
liber ãnunciãs ꝟitatẽ. Iſte igit̄ clamat
ꝙ ſi quis adorouerit beſtiã. i. diam ſibi cõ
ſentiendo. vlꝭ eiꝰ imaginem. i. pccã: ⁊ acce
pit eiꝰ carac. in frõte. i. in aia male cogitã

do:vel in manu.i.male operando: bibet d
vino ire di.q: do inſtar irati ꝓferet ſniaȝ
ꝙ cruciet igne ardente ⁊ ſulfure fetente
eternalit in inferno. Ut ſic v̄ificet illud
Apoc.15. Fom̄ eſt vuln⁹ ſeuū ac peximū ſu
per eos q hēbant caracterē beſtie:⁊ i eos
q ado:auerūt ymaginē eius.

Quarta pars.

Equi:. Tūc ait ill' red.⁊c. Ubi tā
git diffinitōem lūinoſam v̄itatē
exprimētē:ꝙ ꝓbat ꝯclo biſſcata
Ubi ſcieñ.ꝙ hō dn̄is ſuis tpalib⁹ ſignifi
catꝫ p regē Ceſarē: dȝ ſ꜒ȝ ſuū ſtatū reddere
tributū ⁊ pecūiā: dciās: p̄mitias.oblatio
nes ⁊ victimas. Ubi ſcié.ꝙ dn̄is tpalib⁹
ꝯueniēs eſt ꝙ reddant d tpalib⁹ reb⁹ tri
buta iuſta ⁊ ꝯueniētia nō ꝯ̄ria hono:i dio
ſic ēt xp̄s ſoluit ꝓ ſe ⁊ ꝓ Petro tributū:
q̄uis ipe q erat dn̄s ⁊ ds:nō teneretur.
cui dixit dn̄s Math.17. Ut nō ſcādalize
mus eos:vade ad mare ⁊ mitte amū:⁊ eū
piſcē q p̄ aſcenderit tolle:⁊ apto o:e eius
inuēies ſtaterē:illū ſume:⁊ da eis ꝓ me ⁊
p te. ¶ Scié.eſt āt loq̄ndo ſpūalr ꝙ p ce
ſarē intllr co:p⁹:cui dbem⁹ reddere neceſ
ſaria ſ꜒ȝ Orig. Ad ſuſtētatōem nāe:do v̄o
hono:ē ⁊ exercitiū p opa virtuoſa. ¶ Ge
neralr āt loq̄ndo hō dȝ reddere d ſeipſo.
Holocauſtū ⁊ ſacrificiū.
Proximo ſbuētōem ⁊ bñficium.
Deo laudē ⁊ p̄conium.
¶ P° hō dȝ reddere d ſeipſo holo.⁊ ſacri.
Ad ꝙ nos admōet apo. Ro.12. Obſecro i
gt vos p miam di vt exhibeatꝫ co:pa vr̄a
hoſtiā ſcām do placentē. ¶ 2° dȝ reddere
proximo ſbuētōem ⁊ bñficiū. iuxta p̄ceptuȝ
dn̄i.d. 24. Nō negab mercedē indigē
tis paupis fr̄is tui:ſed reddes ei p̄tiū la
bo:is ſui. ¶ 3° dȝ reddere hō do laudeȝ ⁊
p̄coniū.iuxta admōitōem eccli.d.eccli.35.
Bono aio gl'iam redde do. Et ſignant dic
bono aio:q: alacriter dȝ hō deū laudibus
ꝯmēdare.ddo cū p̄s. In me ſūt ds vota t°
q̄ reddā laudatōes tibi. ¶ Dicam⁹ ergo
nos alacriter do cū p̄s. Reddā tibi vota
mea q̄ diſtinxerūt labia mea. Ut redden
do ꝓ nr̄a poſſibilitate debitū:ipe poſtmo
dum reddat ſua benignitate p̄miū de qb⁹
apl's.i.Thy.4. Repoſita ē mihi co:ona iu
ſtitie q̄ȝ reddet mihi dn̄s in i° die iuſtus
index. Ad q̄ȝ co:onā ⁊c.

¶ Dn̄ica.23.poſt pente. Euangeliū. 64.

Loquēte yh̄u ad turbas: ⁊
p:inceps vn⁹ acceſſit ad eū
d.ecce filia mea defuncta ē
⁊c. Mat.9. Nos videmus
p expientiā ꝙ ſap° alicuius
medici ex duob⁹ generalr ꝯmēdat.p:imo
qn̄ ſcit infirmitatē cognoſcere.2° qn̄ ſcit ſa
nitatis remedia adhibere. Xp̄s āt ſpūalis
medic⁹ humani generis ꝯpletiſſime iſtas
duas ꝯdictiones hȝ. Nam p:io cognoſcit
infirmitates hoium. vt ſic qlibet poſſit ſi
bi dicere illud heſter.14. Tu ſcis infirmi
tatē ⁊ neceſſitatē meam.2° ſcit pfecte ad
hibere ſanitatē. Nam ſ꜒ȝ p̄s. Ipſe eſt q ſa
nat oēs ifirmitates nr̄as. ¶ Sciendū eſt
aūt ꝙ gen⁹ humanū pp pccm̄ p̄moꝝ parē
tum:duplicē infirmitatē incurrerat.ſ.mor
tem tam ſpūalem q̄ȝ co:po:alē. Nam pp
pccm̄ amiſit donū o:iginalis iuſtitie: quē
ſi ſuaſſet nō fuiſſet mo:tu⁹ ēt co:po:aliter
ſȝ vixiſſet i paradiſo terreſtri tm̄ quantuȝ
p:emiſum fuiſſet a deo:⁊ qn̄ placuiſſet ſibi
fuiſſet in paradiſuȝ celeſtem in co:ᵉ ſimul
⁊ aia ſine mo:te tranſlat⁹. Sed tn̄ peccan
do factus eſt ſic mo:talis ꝙ non pōt non
mo:i.iuxta Heb:e.9. Statutum eſt homi
nibus ſemel mo:i. Incurrit etiā mo:tem
ſpūalem quantū ad aiam.q: ſi tunc qn̄ pec
cauit.habuit grām gratū facientē: ipſam
amiſit peccando. ¶ Secūdo incurrit debi
litatem in virib⁹ naturalib⁹ ad reſiſtendū
peccatis. Nā ſi hō perſeueraſſet in ſtatu i
nocentie vt fuit a deo creatus:in ipſo fuiſ
ſet rectus o:do potentiarum:quia ratō fu

iſſet deo ſubiecta plenarie:⁊ ſenſualitas ra
tioni. Nunc autem p:opter peccatum fa
ctus eſt o:do peruerſus:quia multociens
adeo:ratio hominis deuiat: ⁊ ſenſualitas
non ſolum eſt rationi ꝯtraria ſed ipſam
plerūq; captiuat.ꝙ cognoſcens apl's di.
Ro.7. Uideo aliam legem in mēbris me
is repugnantem legi mentis mee ⁊ ita in
felix ego homo:quis me liberabit de co:
po:e mo:tis huius. ¶ Iſte duplex defe
ctus in homine fuit figuratus in i° dicto
parabolico xp̄i de homine a ierico
in hieruſalē deſcendente qui incidit in la
trones qui etiam deſpo.eum ⁊ pla.impo.
abi.ſemiui.re. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per illaȝ
expoliationem intelligitur ablatio doni
gratuiti vnde homo reman. mo:talis.
Per vulnerationem iactura facta in viri
bus naturalibus vnde remanſit debilis.
¶ Quia remedium contra ſpiritualem
mo:tem eſt gratia: contra vero debilita
tem virium eſt valitudo conceſſa. ideo
xp̄s verus ⁊ p:udens medicus humano
generi gratiam viuificantem tribuit ⁊ vi
go:em. Et hoc eſt ꝙ nobis innuit yſto:ia
euangelij preſentis in duobus miraculis
p:opalata. In quo euangelio. Beatus
Math. quattuo: tangit.ſ.
Expoliationem ſupnalis deco:is.
Uulnerationem naturalis vigo:is.
Condeſcenſionem mirabilis dulco:is.
Reſtitutionem rationalis valo:is.
¶ Primum p:obat calamitas defectiua.
Secundum infirmitas afflictiua. Tertiuȝ
benignitas compaſſiua. Quartum virtuo
ſitas effectiua. Primum in p:incipio. Se
cundum ibi. Et ec.mulier ⁊c. Tertium ibi
At yh̄s conuerſus ⁊c. Quartum ibi. Et cū
veniſſet yh̄s in domum p:incipis ⁊c.

Prima pars.

Uantum ad p:imum vbi tangit
⁊c.ꝙ p:obat ⁊c. dicit. Loquente
yh̄u ⁊c.vbi ſciendū ꝙ inter alia
que dant auſum alicui vt ab aliquo petat
gratiam: vnum eſt quando videt ipſum
benignum tam in docendo alios q̄ȝ in con
deſcendendo petitionibus factis. Quia
igitur xp̄s benignus erat hominibus
eos erudiendo vtilia ⁊ co:um votis an
nuendo.ideo ſecure ad ipſum accedere po
terant homines. Secundum h̄ igitur in
parte iſta tria poſſumus conſiderare.ſ.
Ueritatem eruditionis.
Sedulitatem inquiſitionis.
Benignitatem condeſcenſionis.
¶ Quantum ad veritatem eruditionis
dicit. Loquēte yh̄u ad turbas. Per illud
loqui itelligitur eius ſalub:is ⁊ vera p:e
dicatio qua gentes inſtruebat. ¶ Quan
tum ad ſedulitatem inquiſitionis dicit.
Ecce p:in.vnus ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ hō
mo volens aliquā gratiam ab aliquo pe
tere. Primo debet ſcire a quo vtrum.ſ.ta
lis ꝙ poſſit ⁊ velit ſibi facere. ¶ Secun
do debet illi a quo vult petere ſe pſonalr
p̄ſentare. Nam videmus ꝙ multa fiunt i
p̄ntia hominis que nō fierent i eius abſen
tia. ¶ Tertio debet illum a quo vult ali
quid petere hono:are. Non eniȝ debet pe
tere gratiam ab aliquo ipm vituperando
q: videmus ad oculuȝ ꝙ reuerentia exhi
bita homini ipſum inclinat ad faciendum
alteri ꝙ petit. ¶ Quarto debet cognita
potentia illius a quo petit ipſam magnifi
care. ¶ Quinto debet ſuam neceſſitatem
manifeſtare. Nam multociēs accidit ꝙ
homo videns neceſſitatem alterius incli
nat facilius ad ſibi ſubueniendū. ¶ Sex
to debet ipſius auxilium humiliter inuo
care. Hec autem.6.habuit ille p:iceps in
ꝓcurādo grām ꝓ filia:ſicut in ſerie iſtius
pticule ꝯtinetur. ¶ P:io eni ſciuit illum
a quo beneficium poſtulauit: q: fuit xp̄s
verus deus:qui h̄ beneficiuȝ poterat ⁊ vo
lebat conferre.iuxta illud.i. Thimothe.2.
Ipſe vult omnes homines ſaluos fieri.
¶ Secūdo ipſi xp̄o ſe perſonalr p̄ntauit
Nam dicitur. Et ec.p:in. vnus acceſſit

¶ Tertio xp̄m debite honorauit. Nā dr̄
ꝙ adorauit eum. ¶ Quarto cognita xp̄i
potētia: ipſaꝫ magnificauit. Nā dixit: dn̄e:
ſciens ꝑs. dixiſſe. Scitote q^{m} dn̄s ipſe eſt
deus. ¶ Quinto xp̄o ſuā neceſſitatē māi
feſtauit. Nā dixit filia mea mō defuncta
ē. ¶ Sexto xp̄i auxiliū humil'r iplorauit.
Nam dixit: ſed veni ⁊ ipone manū ſuꝑ eā
⁊ viuet. ¶ Quantū ad 3^{m}. ſ. benignitateꝫ
cōdeſcenſionis dic̄. Et ſurgēs yh̄s ⁊c. Ubi
ſciēdū ꝙ magna fuit bēignitas xp̄i in uo
lendo cōdeſcendere iſti pn̄cipi ⁊ ipſuꝫ ſeq
vt filiā eius a mortuis ſuſcitaret. ¶ Sciē
dum ē aūt circa iſtam ꝑtem pn̄cipalem lo
quēdo moral'r ꝙ ꝑ iſtum pn̄cipem intell'r
ꝗlibet hō: qui pn̄ceps dici pōt q: factus
ad dei ymaginē: ↄſtitutꝰ eſt a dō pn̄ceps
⁊ dn̄s oiuꝫ creaturaꝝ: q omnes tā corpora
les q̄ꝫ ſpūales ad ſeruitiū hois ſunt crea
te. ¶ Per puellam aūt vnicaꝫ filiam eiꝰ:
intell'r aia cuiuſlibꝫ hois: q ideo dr̄ vnica:
q: homo nō hꝫ niſi vnam: q̄ꝫ tenere dilige
re dꝫ inſtar iſtius pn̄cipis qui care filiam
diligebat. Hec filia defuncta dr̄: quando
peccat mortal'r: ⁊ dimittit diuinam gr̄am
animaꝫ viuificātem. Ut poſſit dici de ipſa
illud. i. thi. 5. Uiuens mortua eſt. Natura
lꝫ viuat vita naturali tm̄ mortua ſpūaliter
dicitur ꝑ pcc̄m. ¶ Puella vero dicit: q:
inſtar puelle: debꝫ eſſe puritate decorata.
Ut ſit figurata ꝑ rebechā. de q̄ dicit, gen̄.
24. Ecce rebecha egrediebat hn̄s ydriam
in ſcapula ſua: puella decora nimis ⁊ vir
go pulcherrima: ⁊ incognita viro. ¶ Nā
ꝑ rebecham q̄ interpretat multū accepit:
intelligit aia cuiuſlibꝫ hominis: q ideo dr̄
ꝙ multū accepit q: ad dei ymaginem eſt
creata. Iſta īſtar rebeche debꝫ hr̄e ydriaꝫ
aque in ſcapula ſua: q: debet hr̄e gratiaꝫ
animaꝫ viuificantem ⁊ irrigantem. q debꝫ
eſſe decora ꝑ honeſtatem euidentem: vir
goqꝫ pulcherrima ⁊ viro incognita ꝑ pu
ritatem niteſcentem. ¶ Homo igit ſigni
ficatus ꝑ iſtum pn̄cipem habens aiam ſi
gnificatam ꝑ filiam mortuaꝫ ꝑ pcc̄m: debꝫ
ad xp̄m inſtar pn̄cipis accedere modo q̄
ſupradictū eſt ꝓ gr̄a poſtulāda. ¶ Quid
aūt xp̄o manifeſtādo ſuam indigentiā de
beat dr̄e: ⁊ quid ab ipſo petere: audi quid
pn̄ceps i^{c}. Nā dixit filia mea mō defunc.
⁊c. Ubi ſciendū ꝙ hō ſciens animā ſuaꝫ ꝑ
pcc̄m mortuam: debꝫ petere vt ſuꝑ eā ma
nū imponat. i. ſuā ſibi ↄferat gr̄am. d. illō
ꝑs. Emitte manū tuā de alto eri. me ⁊ li.
me de aquis mul. ⁊ de manu fi. ali. Nā di
uina gr̄a eſt manꝰ viuificans animam ⁊ ↄ
fortans. Ut poſſit dr̄e illud eze. 3. Manꝰ
dn̄i erat mecū cōfortans me. ¶ Iſta ma
nus pōt figurari ꝑ illam manum q̄ꝫ vidit
ezechiel de q̄ ipſe dicit ezechielis. 2. Uidi
⁊ ecce manus miſſa eſt ad me in q̄ erat in
uolutus lib ⁊ expandit illam corā me: qui
erat ſcriptꝰ intus ⁊ foris ⁊ ſcripte erant i
eo lamētatōes: carm̄ ⁊ ve. ¶ Ubi ſcié. ꝙ
dia gr̄a nos fac̄ cognoſcer̄ tria. P^{o} vilita
tē deformantꝫ cl'pe: ꝑꝑ q̄ꝫ dbemꝰ lamēta
tōem aſſumer̄ ⁊ ↄtritōeꝫ. ⁊ ſint i libro ſcri
pte lamētatōes. ¶ 2° fac̄ nos cognoſcere
iocūditatē dlectantꝫ gl'e: ꝑꝑ q̄ꝫ dbemꝰ lau
des dbitas dcātare: ⁊ ſm̄ h̄ dr̄: ibi ſcriptū
carm̄. vt ſic dr̄e poſſit cū ꝑs. Miſit in os
meū cāticū nouū carm̄ dō nr̄o. ¶ 3° fac̄it
nos cognoſcer̄ accerbitatē affligentꝫ pene
ꝑꝑ q̄ꝫ dbemꝰ timer̄ ne dānatōis et̄ne: ſic̄
ibi ſcribit ve. Iſtō ē ve ꝙ dn̄s ↄinat pccō
ribꝰ. Apo. 12. vbi dr̄. ve terre ⁊ mari: q: d
ſcēdit dyabolꝰ ad vos hn̄s irā magnā tre.
i. terrēis: mari. i. ſupbis ⁊ laſiuis.

Secūda ps.

Eq̄t. Et ecce mlier q̄ ſanguis ⁊c.
Ubi tāgit vulneratōem natural'
vigoris: ꝙ ꝓbat ifirmitas afflicti
ua. Ubi ſcié. ꝙ q: ꝑꝑ amiſſionē ſanguis
hō corporal'r efficit dbil': ſic̄ pꝫ in hoibus
vulneratis. ideo hec mulier propter h̄ ſe
ſentiens debilem: ad Chriſtum quē vide
bat veꝝ medicū acceſſit. Scdm̄ h̄ igit in
parte i^{a} tria poſſumus ↄſiderare. ſ.

Corꝑis infirmitatem afflictiuā.
Oꝑis ſedulitatem inq̄ſitiuam.
Cordis credulitatē adheſiuam.
¶ Q^{m} ad p^{m} dic̄. Et ec. ml'ier ⁊c. Ubi ſci
endum ꝙ q^{m} ad ifirmitatē huiꝰ mulieris
duo poſſumꝰ cōſiderare. ſ.
Qualitatē inficientem.
Diuturnitatē aggrauantem.
¶ Q^{m} ad q̄litatem ifi. dicit. Et ec. ml'ier
⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ ex illa infirmitate mult
er ſm̄ legem moſaycam reputabat imun
da. ¶ Q^{m} ad diuturnitatē aggrauātē dic̄
ānis. 12. Ubi ſcié. ꝙ lōgo tp̄e iſta mulier i
firma fuerat nec poterat medicoꝝ auxilio
libari. ¶ Q^{m} ad 2^{m}. ſ. oꝑis ſedulitatem
inq̄ſitiuā dic̄. Acceſſit retro ⁊c. Ubi ſcié.
ꝙ circa ſedulitatē inq̄ſitiuā iſtius mulie
ris tria poſſumꝰ ↄſiderar̄. ſ.
Fiducialitatē inducentem.
Humilitatē reuerentem.
Proximitatem ↄiungētem. ¶ Q^{m} ad fi
dē iducentē dic̄ ꝙ acceſſit. Nā illa ml'ier
fiduciā hn̄s d xp̄o quē ſciebat miſicordē:
ſecure acceſſit ad eū vt mereret curari. nō
acceſſit āt i ciuitate vl' in domo. tanq̄ꝫ ſe
ꝑata ſic̄ imūda. ¶ Q^{m} ad hūilitatē reue
rētem dic̄ retro. Ubi ſcié. ꝙ i^{o} tū q: muli
er: tū q: imūda. ⁊ iō reputabat ſe idignaꝫ
n̄ acceſſit ad xp̄m: an̄ ipſiꝰ faciē ſꝫ oculte:
q^{m} potuit ſꝫ Criſo. acceſſit retro. ¶ Q^{m}
ad ꝓximitatē ↄiūgentē dic̄. Et tetigit fim
briā ve. eiꝰ. Ubi ſcien̄. ꝙ iudei portabant
palia q̄drāgulata: ⁊ iuxta mādatū legis i
ſūitatibꝰ palioꝝ portabāt fimbrias: vt eſ
ſent eis ad memoriā mādatoꝝ dī: ⁊ ꝑ h̄ ēt
in habitu ab alijs pplis cognoſcerent di
ſticti. Iſtas āt fimbrias more iudeoꝝ xp̄s
portabat. ¶ Hec igit ml'ier cognoſcens
v̄tuteꝫ ſanatiuā in xp̄o: q: iuxta illō Luc̄.
6. Uirtꝰ exibat de illo ⁊ ſanabat oēs: tm̄
acceſſit ad eū ꝙ fimbriā tetigit: n̄ audens
ad plenū ꝑꝑ ſuā imūdiciaꝫ veſtē tangere.
¶ Q^{m} ad 3^{m}. ſ. cordis credulitatē adheſi
uam dic̄. Dicebat. n. intra ſe ⁊c. Ubi ſcié.
ꝙ iſta ml'ier: q: forte audierat ꝙ ad tactū
fimbrie xp̄i ſanabāt ifirmi. iō ipſa credidit
ꝑ ↄſimileꝫ tactū ſanari. ¶ Scié. ē āt circa
ꝑtem illā principalē loquēdo moral'r ꝙ ꝑ
illā mulierēꝫ paciētem fluxū ſanguinis ex
q̄ debilitabat in viribꝰ naturalibꝰ: intell'r
pccō: q ꝑꝑ pcc̄m hꝫ naturales vires infir
mas: ad reſiſtenō vitijs. ¶ Un̄ tal' pōt fi
gurari ꝑ miphiboſeth. de q̄ dr̄. 2. Re. 4. ꝙ
erat ionathe filio ſaul: filiꝰ debil' pedibus
noie miphi. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ miphi. q
interꝑtat os ↄfuſum: itell'r pccō: q os ↄfu
ſum dici pōt: q: iuxta illō eccl'i. 15. Nō ē ſpe
tioſa lauꝰ i ore pccōris. Iſte dr̄ dbilis pe
dibꝰ: q: tā intellectū: q̄ꝫ volūtatē ſignifica
tā ꝑ pedes ifirmos hꝫ ad bōa opaādo ꝙ
peiꝰ ē: lꝫ ad bonū ipos hēat debl'es: tm̄ ad
malū hꝫ eos ꝓmptos. Un̄ Iſ. 59. Pedes
eoꝝ ad malū feſtināt vt effūdāt ſanguinē
inocēteꝫ. ¶ Signāter āt pccō dr̄ mlr: p^{o}
q: mlr a molitie dr̄. Un̄ flexibiles: ſic pec
cator cito flectit ad peccādū. 2° q: ſic̄ mlr
i factꝫ ſuis ē inſtabil' ſic pccō naturā hꝫ in
bono iſtabilē: In cꝰ ꝑabola dr̄ trn̄. i. Pec
cato peccauit ier^{m} ꝓpterea iſtabil' fcā eſt.
¶ Pccō igit ſignificatꝰ ꝑ illā mulierēꝫ
pōt figurari ꝑ mlrē q̄ꝫ vidit Io. apoc̄. 7.
Uidi inq̄t mlrē ſedētem ſuꝑ beſtiā cocci
neā plenā noibꝰ blaſphe^{e} hn̄tē capita. 7. ⁊
cornua. 10. ⁊ mlr circōdata erat purpura ⁊
coccinio ⁊ inaurata auro: ⁊ lapiō ꝓtioſo: ⁊
margaritꝫ: hn̄s poclꝫ aureū i māu ſua ple
nū abhoiatiōe ⁊ imūdicia fornicatōis eiꝰ:
⁊ i frōte eiꝰ nom̄ ſcriptū miſteriū. ¶ Ubi
ſciendū ꝙ ꝑ illā beſtiā: intell'r dyabolꝰ: nō
ꝑ naturā ſꝫ q: fac̄ hoies incitādo eos vt ſe
q̄nt carnis deſideria beſtiales. d qbꝰ ꝑs.
Hō cū i honore eſſet n̄ intellexit ↄpatꝰ ē
iu. iſi. ⁊ ſil'is factꝰ ē illis. ¶ Iſta beſtia. i.
dyaꝰ dr̄ coccinea. i. hn̄s colorē rubeū ſigni
ficātē cruoreꝫ ſanguis q: ſemꝑ appetit ho
mines ꝑ vitia inſtar ſanguinis macular̄.
Que iō plēa blaſphemie dr̄: q: dyaꝰ ſem
ꝑ docet homines blaſphemare. Dr̄ etiaꝫ

hñe capita.7.q: induc homines ad.7.vi
tia capitalia:ꝛ coꝛnua.10.q: eos induc ad
trāſgreſſiōe3.10.ꝑceptoꝝ. ¶ Per mlr'em
vo ſedētē ſup beſtiā ītellr pccōꝛ: q iō ſup
beſtiam.i.ſup dyam ſedere dr:q: ſic hō in
beſtia poꝛtaf ab ipa ſic dyaꝰ poꝛtat ad ſuū
libitū pccōꝛe3. Que dr circūdata coccinio
ꝛ purpura:q: ſeqndo inſtinctū dya' macu
lanf ꝛ cruētaf p vitia qbꝰ aīa deturpaf.
Dr āt h mulier decoꝛata oꝛnamētis diuer
ſis ꝛc. Auro inq̄3 pp cupiditatē ꝛ auaritiā
margarit āt ꝛ lapidibꝰ ꝑtioſis :pp arro
gātiā. Que etiā dr hñe poculū aureū plen
abho.ꝛc.pp gulā ꝛ luxuriā. Dr aūt hñe
ſcriptū in frōte eiꝰ nom miſteriū:n quod
miſteriū dei:ſed miſteriū iniqtatꝭ ꝛ malic.
Iſtō aūt miſteriū nō ē aliud q̄3 eterna dā
natio. ¶ De iº pccōꝛe ſic effeminato dr
Job.36. Moꝛieſ in tēpeſtate aīa eoꝝ:ꝛ vi
ta eoꝝ inter effeiatos. ¶ L3 aūt hō in ml'
tis pccis fuerit:tñ d3 redire ad ꝯſciam co
gnoſcēs ſe pccōꝛē3:ꝛ inſtar iſtiꝰ mlr'is ad
xp̄m accedere pꝛo gr̄a ipetrāda. Ad q ſa
faciendū admōet nos apl's habr.4.d. Ad
eamꝰ cū fiducia ad tronū gr̄e eiꝰ vt miā3
ꝯſequamur ꝛ gr̄am inueniamꝰ. ¶ Qual'r
aūt pccōꝛ dēat accederꝛ:audi.q h nō acceſ
ſit añ faciē:ſed retꝰ:in q̄ daf nob intell'i q
pccōꝛ ad xp̄3 rediēs:l3 vēiat cū ꝯfidentia
d3 tñ accedere cū verecūdia de ꝯmiſſis ꝛ
ſuā tu pitudinē hūil'r cognoſcēdo:ꝛ tc me
rebit veniā obtinere. ¶ Quid āt vt cura
ref hūil'r fec.audi q tetigit fimbꝛiam ve.
eiꝰ. Ubi ſciēdū q p veſtimētū intell'r hūa
nitas xp̄i:q: ſicut veſtimentum:tegumen
tum eſt coꝛpoꝛis: ſic humanitas tegebat
in xp̄o diuinitate3. Per fimbꝛiā aūt q̄ eſt
vltima ps veſtimēti intelligit xp̄i paſſio q̄
fuit vltim pꝛetiū oblatū deo ꝓ ſalute hūa
ni generis.tāgit igit veſtimentū:q xp̄m
credit verū deū ꝛ hoiem. Fimbꝛiā vero.
q credit pꝛo ſalute nr̄a ip̄m imolatū ꝛ cru
cifixū.q̄ tacta.i.cognita. omnem expellit
langoꝛem.

Tertia pars.

Equit. At yh̄s couerſus eſt ꝛc.
Ubi tāgit ꝯdeſcenſionē mirabil'
dulcoꝛis q ꝓbat benignitas cō
paſſiua. Ubi ſciendū q vera ꝯpaſſio nō ſo
lū cōſiſtit in affectu coꝛdis vl' affatu oꝛis:
ſed ꝑficitur effectu opis. Xp̄s igit nō ſo
lu3 fuit cōpaſſius iſti mlr'i q̄tu3 ad affcm
ꝛ affatū:ſed et quantū ad effcm: q: ſibi ꝑ
fectā tribuit ſanitatē. ¶ Qm ad affcm ꝯ
paſſionis dr:cōuerſus yh̄s ꝛ vidēs eam.
Ubi ſciendū q p illam viſione3:intelligit
ipſiꝰ cognitio q̄ oia ſunt ſibi nota. Per cō
uerſionē xp̄i intelligit ipſius cōpaꝰ q̄3 ad
illam mulierē hūit indigētem. Ut ſic ipſa
potuerit dr̄e cū ps. Multiplicaſti magni
ficentiā tuā3 ꝛ couerſus cōſolatus es me.
¶ Qm ad affatu3 dicit. Confide filia ꝛc.
Ubi ſciendū q in iª locutōe gratioſa con
ſolaf illam mulierem tripliciter.ſ.
Per cōfoꝛtationem vigoꝛoſam.
Nominatōem gratioſam.
Denūciationem fructuoſam.
¶ Qm ad pꝛimū dicit. Confid. Ubi ſcien
dum q xp̄s videns ad ſe hoies venire ꝑ
fid ipſos cōfoꝛtat vt pſeuerantiā hēant ꝛ
ſic vt iª mulier pſeueraret in fide q̄3 cepe
rat:ꝛ vt ab ipſa remoueret timoꝛe3 dixit
ſibi confid. ¶ Qm ad nominatōe3 grōſa3
vocat eam filiam. Quia enim iª mulier iā
in coꝛde ſuo fidē de xp̄o cōceperat dici ꝑt
eiꝰ filia adoptiua. Un Criſo.in ol'. Filia3
eam vocat: q: fides eam ſaluam fecerat.
¶ Quantū ad denūciationem fructuoſa3
dicit ſibi:fides tua te ſaluam fec. Ubi ſcie
dum q fides eiꝰ fuit tanta:q de cōgruo
ꝓmeruit recipere ſanitatem.ꝛ ideo dic te
ſaluam fec:ꝛ nō faciet. ¶ Quantū ad ef
fectū dicit. Et ſalua facta eſt ꝛc. Ubi ſcien
dum ſcōm glo. q intelligit ex iª hoꝛa ex
qua tetigit fimbꝛiam:ꝛ nō ex qua yh̄s con
uerſus ē ad ea3. ¶ Sciendū eſt circa illa3
ptem pꝛincipale3 q pietas xp̄i erga pccō
rem ſignificatū per mulierē infirmam:ad

ip̄m accēdentem: oſtendit multipliciter.
Pꝛimo in ſua benigna ꝯdeſcenſione:ꝛ h
daf intelligi in h q dr q couerſus vidit
eam. Nam tūc xp̄s dr ad peccatoꝛem cō
uerti:qn ſibi ex ſua benignitate cōpatit:
ꝛ ip̄m vt ad ſe reducat intuet oculo pieta
tis.iuxta illō q dr luc.22.q couerſus dn̄s
reſpexit petrū:ꝛ iō ē petrꝰ recoꝛdatꝰ ver
bi dn̄i.pꝛius q̄3 gallꝰ.ꝛc. Et egreſſus fo
ras fleuit amar. Sic re vera pccōꝛ quem
xp̄s ſua benignitate reſpic reducēdo ſibi
ad memoꝛiā ſua delicta:inſtar petri debet
amare flere.ꝛ ſic merebit miſicoꝛdiam in
uenire.vt dicat cū ps. Quātas oſtendiſti
mihi trib.ml'.ꝛ malas ꝛ couerſus vi.me.
¶ Secundo oſtendit ip̄ius pietas in ſua
firma ꝯfoꝛtatione.ꝛ h cum dic. confid. Nā
q: peccatoꝛ ꝯſiderans ſuas malicias deb3
multum foꝛmidare:tñ xp̄s humil'r ad ſe
accedētem: cōfoꝛtat ꝓmittens ſibi remiſ
ſionem omniū peccatoꝝ.ꝓpter q dr Je.
17. Beatꝰ vir q ꝯfidit in dn̄o ꝛ erit dn̄s
fiducia eius. ¶ Tertio oſtendit ipſiꝰ pie
tas in dulci noiatiōe:cum dr filia.nomen
filiatiōis eſt nomen dulcedinis ꝛ amoꝛis.
Un q̄n pccōꝛ q erat ſeruꝰ dyaboli ad deu3
cōuertitur:tūc dei ſpūalis filius generaf.
Ut ſic dicat ſibi illud ps. Dn̄s dixit ad
me filius meus es tu:ego hoc genui te.
¶ Quarto oſtēdit in ſalubꝛi denūciatio
ne cum dic. Fides tua te ſaluā fec. Nam
fides vera cū caritate foꝛmata dat vitam
homini q pꝛius moꝛtuꝰ fuerat ꝑ peccatū.
Un Maxiꝰ.in quodā ſermone. Coꝛpus
enim ex natura viuit:aīa aūt ex fid. xp̄s
aūt in coꝛde fideliū ſuoꝝum ꝑ fidem habi
tare dignaf. ¶ Quinto ex ſupꝛadictis re
ſultat gaudiū in efficaci cōſecutiōe.ꝛ h cū
dicitur q ſalua facta eſt ꝛc. Nā pccōꝛ quā
do cōtritus ꝛ deuotus accedit ad xp̄3:ex
tunc recip remiſſionem peccatoꝝ.iuxta il
lud ps. Dixi cōfitebo aduerſum te i iu
ſticiam dn̄o ꝛ tu remiſiſti ipietatem pcci
mei.iuxta illō Job.10. Peccaui:ꝛ ad ho
ram pepciſti mihi.

Quarta pars.

Equit. Et cū veniſſ3 yh̄s i domm
ꝛc. Ubi tangit reſtōem nāl' valo
ris:q ꝓbat vtuoſitas effectiua
Ubi ſcie.q xp̄s poſtq̄3 ſanauit mlierem
a flu.ſan.in quo datur intell'i repatō hūa
ni generis i viribꝰ naturalibꝰ. Nūc ꝯñter
reſuſcitat puellam moꝛtuā in q̄ daf intll'i
repatio humani generis qm ad defectu3
quē incurrerat in dōis gratuitꝭ qbus fue
rat ſpoliatū:ꝑ qbꝰ nob ꝯfert grā3 q̄ nō.in
vita reddita puelle defuncte.ꝭm h igit i
iſta pte tria poſſumꝰ ꝯſiderare.ſ.
Lamētum doloꝛoſum.
Effectum vigoꝛoſum.
Succeſſum gaudioſum.
¶ Qm ad p̄mū dic. Et cū vēiſſ3 yh̄s ꝛc.
Ubi ſcie.q q: iſte pnceps archiſinagogꝰ
erat nobil':multi ꝯuenerāt ad domū ſua3
occaſiōe puelle defūcte vt ſibi ꝯpaſſione3
oñderēt ꝛ i exeqis honoꝛarent. vñ h tria
poſſumꝰ cōſiderare.ſ.
Cetū lachꝛimabil'r lamētantem.
Xp̄m miſericoꝛditer cōfoꝛtantē.
Populū poꝛcaciter ſbſanātem.
¶ Qm ad cetū ꝛc.dic. Et cū vēiſſ3 Jeſus
ꝛc. Ubi ſcie.q tibicies ſūt hoies cū iſtris
canētes carmē lugubꝛe:ꝛ tales vocabant
ad exeqas moꝛtuoꝝ:vt ſuo carmine lugu
bꝛi alios ꝓuocarent ad fletū. Iſti vocatī
fuerūt ad domū pncipis pp filiā dfūctam.
Dr et q erat ibi turba tumultuās:q: ibi
erat multitudo hoium ſil' loqntiū.vñ cāba
tur tumultus. ¶ Qm ad xp̄3 miſericoꝛdi
ter cōfoꝛtatē dic. Dicebat recedite ꝛc.vbi
ſcie.q l3 iª puella vaciter eſſ3 moꝛtua qm
ad naturā:q: vbe aīa eiꝰ fuerat ſepata a cō
poꝛe.tñ xp̄s viuebat:q: potētia ſua poꝛat
eā a moꝛtuis ſuſcitarꝭ. Faciliꝰ ē dō ſuſcitarꝭ
moꝛtuū q̄3 hōi a nāli ſōno aliū excitarꝭ. Et
iō dixit yh̄s nō ē moꝛtua ſ3 viuit.q.d. ꝭm
Remigiū. Uob moꝛtua ē:dō āt q ſuſcitarꝭ
ꝑt doꝛmit:tā i aīa q̄3 i coꝛc. Qm ad ppl'3 pō
caciter ſbſanātē dic. Et deridebāt eū. Ubi

ſcié.ꝙ mltitudo aſtátiũ q̃n audiért xp̄ƺ.d.
puellá nõ eé mortuá:q̃ƺ mortuá certitudi
nal'r cognoſcebát. Nõ cognoſcétes diam
v̄tuté in xp̄o:ſƺ credéres ip̄m ſolũ hoiem
truphabát ⁊ d̃ridebát eũ. Ut ſic potuerit
d̃r̃e illð Jere.20.Fcũs ſum in deriſum to
ta die.¶ Q^m ad 2^m.ſ.effcm̃ vigoroſuƺ di
cit.Et cum eiecta eſſƺ turba ⁊c.Ubi ſcié.ꝙ
in i° vigoroſe effcũ q̃ttuor poſſum⁹ ꝯſide
rare.ſ.

Modum mirificum.
Acceſſum g̃roſum.
Tactũ ſaluificum.
Actum viuificum.

¶ Q^m ad mod̃ mirificũ dic̃. Et cum eie
cta eſſƺ turba.Ubi ſcié.ꝙ xp̄s volés face
re illud miraculũ:nõ oẽs admiſit:ſƺ oẽs
adiecit q erát ibidé tanq̃ƺ incredulos ⁊ ét
ad v̄rm ex^m.⁊ ſecũ hr̃e voluit niſi petrũ
Jaco.⁊ Jo.⁊ p̄rem ⁊ m̃rem puelle: iuxta
illud Luć.8. Nam p̄rem ⁊ m̃rem puelle
hr̃e voluit q nõ erát de ſuo collegio ⁊ ad
quos mag̃ res ptinebat ⁊ tres de ſuo col
legio.vt iuxta illð Math.18.in ore duoꝝ
vel triũ ſtet oé v̄bum:multitudinem aũt
ip̄m deridentem eiecit tanq̃ƺ indignos vi
dere tam ſtupend̃ miraculum.¶ Q^m ad
acceſſum g̃roſum dic̃.Et intrauit. Expul
ſis ei oibus excepꝭ.5.d̃ qbus dcm̃ eſt:itra
uit ad locũ vbi puella iacebat defuncta.
¶ Q^m ad tactum ſaluificũ dic̃. Et tenuit
manũ eius.Xp̄s ei ſuo tactu ſaluifico:pu
ellam tangés:ip̄am viuificauit.Ut ſic ſibi
potuerit dicere illud Jſ.42.Ego dñs vo
caui te in iuſticia ⁊ apprehédi manũ tuá
⁊ ſeruaui te.D̃r Mar.5.ꝙ tenés manuƺ
puelle:ait illi:puella tibi d° ſge. ¶ Q^m
ad actũ viuificũ dic̃.Et ſrexit puella. Ad
p̄ceptũ ei xp̄i:puella q̃ fuerat mortua ſre
xit.¶ Q^m ad 3^m.ſ.ſucceſſũ gaudioſũ di
cit.Et exijt fama h̃ ⁊c.Cõuéiés.n.é ad cõ
médatõeƺ ⁊ laudé opuƺ dñi.vt ei⁹ mirabi
lia diulḡet.vt dici potuerit d̃ ip̄o illð iob
28.Aurib⁹ nr̃is audiuim⁹ famá ei⁹.Scié.

é át circa iſtá pté loq̃ndo moral'r ꝙ lƺ per
tres mortuos q̃s legim⁹ xp̄ƺ ſuſcitaſſe vi
ſibil'r.ſ.puellá i domo d̃ q̃ ſit h̃ métõ ⁊ ado
leſcété in porta ciuitaꝭ de q̃ hr̃ Luć.7.⁊ la
zaꝝ q̃triduanũ vt hr̃ Jo.ij.itlligát 3°gña
pccõꝝ q̃ d̃ſ d̃ ſtatu clp̄e reſuſcitat ad ſtatũ
g̃c.ſ.cogitatõe:opõe:⁊ mala ⁊ lõga ꝯſuetu
die vt dcm̃ fuit ſupi⁹ dñica.15.p⁹ pent.tñ
q^m ad pñs ſpectat p iſtá puellá reſuſcita
tá qlibƺ pccõr gñal'r itll'r:qué de⁹ de ſtatu
clp̄e reſuſcitat ad ſtatũ gr̃e. q iõ iſtar pu
elle dum eſt in pccõ:i hoc mundo dormir̃
dr̃:q: ſicut homo qui dormit poteſt exci
tari vt vigilet:ſic homo dum eſt in hoc
mundo quátũcũq̃ƺ ſit pccõr:põt ſi peniter̃
voluerit cũ dio adiutorio ad ſtatũ g̃e pue
nir̃.vñ Eph.5.Surge q dormis ⁊ exurge
a mor.⁊ illũinabit te xp̄s.¶ Qual'r át de
beat reſuſcitari ⁊ véir̃ ad ſtatũ gr̃e:ꝯſide
ra q̃l'r fuit h̃.Ná p̃ xp̄s fuit ꝓ ipſi⁹ ſuſci
tatõe rogat⁹:p ꝙ dat̃ itll'i ꝙ pccõr q vl't
a pccõ reſurger̃ dƺ ſe ad deũ ꝯuerter̃ per
or̃onem deuotá:⁊ ip̄ƺ roger̃ hũil'r iuxta ꝯ
ſiliũ ꝙ d̃dit bt̃s Petr⁹ Symõi mago vo
léti emer̃ gr̃aƺ ſp̄s ſ.ꝙ eſt pcc̃ƺ grauiſſimũ
ꝙ ꝯmittũt hoies ementes res ſpũales ꝙ
vocat̃ pccm̃ ſymõie.cui petr⁹ dixit.Pecu
nia tua tec̃ ſit i pditõe.Et ſb̃dens ꝯſilium
ſibi dixit:pniam itaq̃ƺ age ab hac iniqui
tate ⁊ roga deũ ſi forte remittat̃ tibi h̃ co
gitatio cordis tui.¶ 2°dr̃ ꝙ xp̄s eiecit ty
bi.Ubi ſcieñ.ꝙ per iſtos Tybiciés qui cá
tabant ſup puellá mortuá: intll'nt̃ ſþuales
delectatõés q̃s mis̃ hõ ſentit in peccatis
q̃ ſibi inſtar cátátiũ adulant̃ vt in vitijs p
ſeueret.¶ 3°eiec̃ turbá tumultuáté:Per
turbam enim tumul.intell'r multitudo ſo
licitudinum de rebus mundanis que tur
bant hominem.Uñ Greg.28.mor̃. Foras
át turba eicit̃ vt puella ſuſcitet̃:q: niſi prі
us a ſecretionibus cordis expellatur ſecu
larium multitudo curarum:anima que in
trinſecus iacet mortua non reſurgit.
¶ Quarto Chriſtus intrauit domum:p

q̃ itelligit̃ anima cuiuſlibƺ pccõris: q̃ƺ d̃s
intrare vlt quantũ eſt ex pte ſua:ſibi gr̃aƺ
cõferendo.iuxta ꝙ ip̄e dicit apoc̃.3.Ecce
ſto ad hoſtiũ ⁊ pulſo:ſi qs audierit voceƺ
meá ⁊ aperuerit ianuá:intrabo ad illum.
¶ Quinto tenuit manũ eius. In quo ta
ctu intelligo duplicem manũ.ſ.xp̄i tangé
tis ⁊ puelle q̃ tangebat̃. Per manum xp̄i
tangétis intell'r ipſius virtus p q̃ƺ erigit
peccatoreƺ ad ſtatũ gr̃e.Unde p̄s.Et eniƺ
illuc manus tua deducet me ⁊ tenebit me
dextera tua.Per manũ vero puelle itel
ligit̃ opatiua potétia peccatoris:vt opet̃
meritorie.¶ Inuéio aũt manum dñi.

Confortatiuá viatoruƺ.
Premiatiuá deuotorum:
Punitiuá reproborum.

¶ Primo inuéio manũ dñi confor.viato
rũ.Nam q: duƺ i h̃ mũdo viuimus ſum⁹
debiles:ideo xp̄s nos adiuuat ſua poten
tia ſignificata p manũ.Ut ſic qlibƺ poſſit
dr̃e illud eze.3°.Manus dñi erat mec̃:cõ
fortans me.¶ Sciendũ eſt át ꝙ máu ſua
tangit hoiem vt ip̄m reddat.

Mũdũ ad cogitád̃ p puritaté ⁊ inocétiá.
Prõptũ ad audiend̃ p hũilitateƺ ⁊ obiaƺ.
Diſcretũ ad loq̃nd̃ p véuſtaté ⁊ facũdiá.
Tépatũ ad cogitá.p auſteritaté ⁊ abſtiaƺ.
Firmũ ad tollerand̃ p ſtabl'itaté ⁊ paciaƺ.
Nitidũ ad ꝯtinéd̃ p caſtitaté ⁊ pudicitiá.
Pulchrũ ad ꝯv̄ſand̃ p hõeſtaté ⁊ euidéti.

¶ Primo dico ꝙ d̃s tágit hoiem vt ip̄ƺ
reddat mundũ ad cogitand̃ p puritateƺ ⁊
mundiciá.Nam hõ dƺ hr̃e cor mũdum nõ
cogitádo vana:ſed d̃o placibl'ia.⁊ h̃ eſt ꝙ
petebat p̄s.d.Cor mũdum crea i me d̃s:
⁊ ſp̄m rectum inoua in viſceribus meis.
¶ Iſte tactus poteſt figurari p tactũ cor
dis:cuius é cogitare: illoꝝ qui ſecuti fue
runt ſaulem:qñ fuit d̃ voluntate domini
cõſtitutus rex ppl'i.de qbus dicitur.i.Re.
10.ꝙ ſaul abijt in domũ ſuam ⁊ abijt cum
eo ps exercitus quorũ tetigerat deus cor
da.¶ Ubi ſciendũ ꝙ p ſaulé q interp̄tat̃

expetitus:intell'r xp̄s quem obnixé pete
bant patres veteris teſti.Iſte a deo p̄re
ꝯſtitutus é rex ⁊ dñs totius ppl'i xp̄iani.
Qui in domũ ſuá iuiſſe dr̃:qñ i celũ aſcé
dit.queƺ oẽs quoꝝ deus corda tágit p pu
ram cogitatõeƺ ſeq debent cũ diligétia p
bona opa.¶ 2° deus tangit hoiem vt ip̄ƺ
reddat ꝓmptum ad audiend̃ p hũilitateƺ
⁊ obiaƺ.Homo enim dƺ eſſe ꝓmptus ad
obediend̃ mádatis.Ut ſic d̃s poſſit dr̃e d̃
ip̄o illð p̄s.In auditu auris obediuit mi
hi.Ad ꝙ nos admonet Jac̃.in cañ ſua.d.
Sit át ois hõ velox ad audiend̃:tard⁹ át
ad loquédum ⁊ tard⁹ ad irá.¶ 3° d̃s tan
git hoieƺ vt ip̄ƺ reddat diſcretũ ad loqué
dũ p venuſtaté ⁊ facũdiam.Ná dƺ eſſe di
ſcretus ad loquéduƺ verba hedificatoria
⁊ d̃o placibilia.d̃do cum p̄s.Laudatiõem
dñi loquet̃ os meũ.¶ Iſte tactus p̃t figu
rari p tactũ oris cui⁹ é loq de quo dr̃ Jſ.
6.Uolauit ad me vn⁹ d̃ ſeraphin:⁊ i máu
eius calcl's qué forpice tulerat d̃ altari ⁊
tetigit os meum:⁊ dixit ecce tetigi hic la
bia tua:⁊ auferet̃ iniq̃tas tua: ⁊ pccm̃ tuũ
m̃dabit̃.¶ Ubi ſciendũ ꝙ p i^m ſeraphi:
portátem ignitũ calclƺ:intell'r xp̄s y h̃s:q
nob̃ attulit incendiũ caritaꝭ.iuxta ꝙ ip̄e
dic̃ Luć.12.Igné véi mittere i terrá.Iſto
calcl'o tangit os nr̃m qñ docet nos recte
loq.Q̃d qdeƺ cognoſcés Je.d.Je.i.Mi
ſit dñs manũ ſuá ⁊ tetigit os meũ:⁊ dixit
dñs ad me:ecce d̃di verba mea i ore tuo.
Per tactũ aũt hui⁹ igniti calcl'i aufertur
a nob̃ iniq̃tas ⁊ oé pccm̃ mundat̃:q: diui
nus amor:ab hoie oéƺ maculá mortal' pec
cati expellit.¶ 4° d̃s tágit hoieƺ vt ip̄m
red.temperatũ ad guſtand̃ p auſteritateƺ
⁊ abſtinentiá.¶ Iſte tact⁹ põt figurari p
tactũ lingue cui⁹ é ſapores diſcernere:de
quo dr̃ Mar.7.ꝙ cũ xp̄s fuiſſƺ adduct⁹
qdam q erat cec⁹ ⁊ mut⁹ ꝙ ip̄e miſit digi
tos ſuos in auricl'as ⁊ expués tetigit lin
guam ei⁹.Ubi ſciendũ ꝙ p tactum auriũ
inducitur hõ ad audiend̃ diuina p̄cepta.

Per tactũ vero lingue īducit ad tēperã
tiam in guſtãdio:⁊ ideo ſignãter ſputo eũ
tetigit:vt det exēpluʒ abſtinētie ꝙ hõ nõ
querat cibaria delicata. ¶ 5° tãgit hoīem
vt ipʒ red. firmũ ad tollerandõ ꝑ ſtabilita
tem ⁊ paciaʒ. Nam hõ dʒ eſſe foꝛtis:⁊ in ad
uerſis nõ dʒ succũbere:ſʒ ea patiēter poꝛta
re. Nam ſic dr̃ Jac.i. Pacia opus ꝑfcm̃
hʒ. Pꝛopt̃ ꝙ dic̃ xp̃s luc.21. In pacia vr̃a
poſ. aīas vr̃as. ¶ 6° d's tãgit hoīem vt
ipm̃ red. nitidõ ad cõtinendõ ꝑ caſtitatem ⁊
pudicitiã. Nam hõ dʒ eſſe cõtinens ab oī
imũdicia carnis. Ad q̃ʒ habēdaʒ nos ad
monet apl's.i.thy.4.c. Hec ē enim volũ
tas dī ſanctificatio vr̃a vt abſti. vos ab oī
foꝛnicatōe vt ſciat vnuſq̃ſq; vr̃ʒ ſuuʒ vas
poſſidere in ſanctificatōe ⁊ honoꝛe. ¶ 7°
d's tãgit hoīem vt ipm̃ red. pulchꝛũ ad ꝯ
uerſandõ ꝑ honeſtatē ⁊ euidentiã. Naʒ hõ
dʒ hr̃e ante deũ ⁊ inter hoīes honeſtateʒ
vite. Ut ſic dicere poſſit cũ paulo act.23.
Uir factus ego cũ ꝯſcientia bona ꝯuerſa
tus ſum añ deũ vſq; in hodiernũ diem .
¶ Iſte tactus põt figurari ꝑ tactũ quo
xp̃s tetigit lepꝛoſuʒ d̃ q̃ ſilr̃ dr̃ Mat.
8. ꝙ cũ deſcēdiſſʒ xp̃s de monte:ec. lepꝛo
ſus venit ad euʒ.d. Dñe ſi vis potes me
mũdare:⁊ extē.ma. y̅h̅s tetigit eũ.d. Uolo
mũdare. ⁊ cõfeſtiʒ mũdata ē lepꝛa eius.
¶ Ubi ſciunduʒ ꝙ ꝑ 1m lepꝛoſum:intellr̃
peccõꝛ habēs malã ⁊ turpem vitã: ſi ãt ve
lit inſtar huius ad xp̃m deuote accedere:
qui ad nos d̃ monte diuinitatis deſcēdit
ipſum tanget ſua virtute ſaluifica:⁊ ipſuʒ
mundabit plenarie:⁊ dabit ei ſancte hone
ſtatis decoꝛem . ¶ Secundo inuenio ma
num dñi p̃miatiuam deuotoꝛũ. Nam de9
pꝛopter ſuam imenſam miſericoꝛdiã:non
vult ꝙ bona que facimus remaneãt irre
munerata:ſed de ipſis nos p̃miat i gloꝛia
ꝑadiſi. ꝙ cognoſcēs p̃s.c. Retribuet mi
hi dominus ſecundum iuſticiam meam ⁊
ſecundum puritatem manuũ mearum ⁊c.
mihi. ¶ Iſta remũeratio ⁊ p̃miatio facta
per manuʒ dñi fuit figurata eze.8. Ubi di
citur . Emiſſa ē ad me ſimilitudo manus
appꝛehēdit me in cincinio capitis mei ⁊ ele
uauit me ſpiritus inter terrã ⁊ celum ⁊
adduxit me in ierm in viſione dī. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ ꝑ iſtam ſimilitudinem man9
miſſam:intelligit xp̃s manus dei patris.
Iſte cũ ſpiritu ſ. grã:appꝛehēdit hoīem
in cincinio capitis que eſt aliqua ꝑticula
capilloꝛum eminens in capite ſuꝑ alios:
quando reduc̃ ſibi ad memoꝛiã moꝛtem ꝑ
capillos inſenſibiles deſignatã:ꝑpter q̃ʒ
memoꝛiã homo vitat peccata ⁊ fac̃ opera
virtuoſa. Sic autē appꝛehēſio. ipſum eſſe
uat int̃ terraʒ ⁊ celũ:quia ipm̃ ſpꝛetis ter
renis:ad celeſtia fac̃ anelare. Quem poſt
modõ adduc̃ in ierm in viſione dei.i.ad ſu
pernam patriã in qua eſt omnis pax cuʒ
viſione trinitatis deifice. cui ꝑ amoꝛē eter
naliter cõiungetur. ¶ Tertio inuenio ma
num dñi punitiuã repꝛoboꝛũ. de qua p̃s.
Non enim eſt ill' cõmutatio ⁊ non timue
runt deum:extē.ma. ſuam in retri. ¶ Se
xto dicit ꝙ puella ſurrexit. Ubi ſciunduʒ
ꝙ quãdo peccatoꝛ recip̃ bonas inſpiratio
nes internas:vel eruditiōes externas. tc̃
deus pius culpã indulget ⁊ cõfert gratiã
animã viuificãtē ⁊ ſic peccatoꝛ reſurgit i
hꝯ mũdo per grãm:vt tandem vitã eternã
hēat in futuro. Ad q̃ʒ ⁊c.

¶ Dñica. xxiiij^{a}. poſt peñt. Eua^{m}. 65^{m}.

C Um videritis abhoīatēʒ deſolatiōis que dicta eſt a daniele pꝛopha ſtanteʒ:⁊c. Mat.24. Nos videm9 na turalr̃ ꝙ omne ꝯſiliuʒ d̃ ali
quoꝛ ꝑſuppōit cognitōeʒ ipſi9. Nã de reb9
icognitis. Nõ põt ꝯſiliari ꝑfecte. q: vero
ꝯſiliuʒ ē de futuris cõtingentib9. ıõ de ne
ceſſitate requirit ꝙ d̃ ill' habeãt aliqua
noua pa via ſi circa talia dēat hr̃i cõſiliuʒ
virũ ſint ꝓſequēda vl' fugiēda. Ut ſic per
ꝓuidentiam ſi bona ſunt poſſint meli9 ꝓ
ſequi. ſi vero mala. cauti9 euitari. Cuius

exēplum habem9 numeri.13. Ubi ſilr̃
dicit ꝙ añq̃ʒ filij iſrael vellent inuadere ⁊
intrare terram ꝓmiſſionis Moy. de mã
dato dñi miſit exploꝛatoꝛes q diligenter
cõſiderarent terraʒ:vt ſciret qd poſtmodõ
eſſet facturus. Quib9 ipſe dixit cũ venerī
tis ad montes ꝯſiderate terraʒ qual' ſit:⁊
ꝑplm̃ q inhabitatoꝛ ē eius vtrum foꝛtis
ſit an infirm9:ſi pauci nũero an plures:ſi
ipa terra bõa an mala ⁊c. Qui fecerũt vt
eis fuerat ꝑ Moy. iperatũ. ¶ Quia igit̃
añ aduentũ xp̃i ad iudiciuʒ ⁊ in ipo aduē
tu mlta mirãda ⁊ terroꝛē magnũ inducē
tia ſunt futura, ideo xp̃s vt diligēs magr̃
⁊ paſtoꝛ ſuos diſcipulos ⁊ eoꝝ ſequaces:
de aduētu p̃dictoꝛ ⁊ circa ipm̃ mirãdis cõ
tingentib9 ⁊ terribilib9 in eua^{e} p̃ſenti ali
qualr̃ inſtruit:vt ſic q erũt pꝛo tp̃e iminē
tia poſſint ꝓ virib9 ſuſtinere. Uñ Greg.
iol. Dñs ac redēptoꝛ nr̃ ꝑituri mũdi ma
la p̃curretia denũtiat vt eo min9 ꝑturbēt
quo ſu. ꝓſita. min9 eñ ⁊c. In i° igit̃ eua^{e}
xp̃s tangit. 6. ſ.
Impugnatōem penalr̃ affligētem.
Pꝛemonitōem ſagaciter excitãtem.
Immutatōeʒ mentalr̃ ꝑterrentem .
Apparitōeʒ realr̃ exiſtentem.
Adunatiōem cõmuniter cõcurrentem.
Declaratōem veraciter expꝛimētem.
¶ Pm ꝓbat ꝑſecutõ coꝛpoꝛal'. 2m erudi
tio ſalutaris. 3m alteratõ ſuꝑnal'. 4m exhi
bitio ꝑſonal'. 5m p̃ſentatio general'. 6m ex
poſitio figural'. Pꝛimũ in pꝛin°. Secundũ
ibi. Si qs vobis dixerit ⁊c. Tertium ibi.
Stati autem poſt tribu. ⁊c. Quartuʒ ibi.
Et videbũt filium hoīs ⁊c. Quintũ ibi. Et
mittet anglos ⁊c. 6m i^{a}. Ab arboꝛe fici ⁊c.

Pꝛima pars.

Q Uantũ ad pm vbi tãgit ⁊c. ꝙ ꝓ bat ⁊c. dic̃ . Cũ videritis abho. ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ i^{a} p^{a} pars p̃n
cipal':quantũ ad ſenſum yſtoꝛic̃ duplr̃ p̃t
expōi. P° vt i^{a} q hic dicunt̃ intelligãtur
dcã de deſtructiōe ciuitatꝭ ierm. 2° d̃ finali
iudicio:⁊ ꝯſumatione mũdi:⁊ antixp̃i ad
uentu. ¶ Qm igitur ad expoſitōeʒ ſecun
dam dimittendo pꝛimam poſſumus. 5. cõ
ſiderare. ſ.
Pꝛodigiũ admirãdum.
Stipendiũ pꝛecauēdum.
Conſilium imittanduʒ.
Flagitium metuendõ.
Solatium appetenduʒ.
¶ Quantũ ad pm dicit. Cũ videritis ⁊c.
Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ illam abhoīatiōnē intel
ligitur antixp̃s:q erit totus abhoīabil' ꝓ
pter maliciã ſuã. Nam iuxta illõ ꝓuer.3.
Abhoīatio dñi ē oīs illuſoꝛ. Quia igit̃ an
tixp̃s illudet ⁊ decipiet gentes. iõ merito
abhoīatio põt dici. Cui inſultãdo dic̃ dñs
eze.16. Abhoīatiōnē feciſti decoꝛē tuũ. Nã
lʒ d's det antixp̃o aiaʒ quantũ ē de ſe deco
ram:tñ illã faciet abhoīabilē ꝑ peccã. Dici
tur aũt antixp̃s abhoīatio deſolōnis:q: ꝑ
ipm̃ deſolabit̃ totus mũdus. Ut ſic verifi
cet̃ illud Je.12. Deſolata ē oīs t̃ra. ¶ Iſte
dr̃ ſtare i loco ſcõ:q: in tēplo i ierm tanq̃ʒ
ſit d's ſe faciet adoꝛari. iuxta ꝙ de ipo dic̃
apl's.2.thy.2. Ipſe ē hõ pcci:filius ꝑditio
nis:q aduerſat̃ ⁊ extollit̃ ſuꝑ omne ꝙ dr̃
deus:aut ꝙ colit̃:ita vt in tēplo dī ſedeat
oſtendēs ſe tanq̃ʒ ſit de9. ¶ Quia v̾o hu
iuſmodi ē admirãdum ꝓdigiũ ſubiũgit q
legit itelligat. Nã homo dʒ illud ꝯſidera
re vt cognoſcēs eius verſutias teneat ve
ram fidem. cui ēt deuote meditanti dabit
dñs itellectũ iuxta illõ.2.thy.2. Intellige
que dico:dabit enim tibi domin9 in omni
bus intellectum. ¶ Iſta nephãda nequi
tia antichꝛiſti poteſt figurari per illud ne
pharium ꝙ fecit rex antioch9. de quo di
citur.i. Mach.i. ꝙ hedificauit rex antio
ch9 abhominandũ ydolum deſolationis
ſupeꝛ altare dei:⁊ per diuerſas ciuitates
iudee i circuitu hedificauerũt aras añ ia
nuas domoꝝ ⁊ in plateis incendebãt thu
ra ⁊ ſacrificabãt : ⁊ libꝛos legis combure
runt igni ſcindentes eos:⁊ ap̄ quemcũq;

inueniebant libri teſti dei.⁊ qcunq; obſer
uabat legé dei ſm edictú regis crucicbat
in virtute ſua faciebát h populo Iſrael.
¶ Ubi ſciendú q̧ p anticuú regé impiū
q interpretatur paup ſilés itelligit dyabol⁹
q ió paup dr̄:q2 caret diuina gr̄a:ſilés ve
ro q2 deú non pót laudare. Per ydolú ve
ro abhoiatióis:intelligit antichriſtus qué
dyabol⁹ ponet in téplo qñ in téplo dei ſe
debit:cui faciet fieri reuerentiá:qñ gétes
ipm ado:abút vt deum. In circuitu ét fa
ciet aras ɔſtrui qbus incédentur thura:
qñ faciet ſuis nūcijs quos mittet p mun
dum:reuerentiá exhiberi. Cóburet autē
libros legis dei: q2 fidem catholicá cona
bitur diſſipare. Apud quécunq; aút inuéti
fuerunt libri legis dei ⁊ quicúq; voluerit
obſeruare cruciabitur:p acerbitaté penaꝝ
Et h faciet pplo iſrael q interpretatur vi
dens deú.i.pplo xpiano q núc in deum ⁊
dnm nr̄m yhm xpm credunt fid. lr aper
tam viſioné celeſtis pr̄ie expectátes. Hoc
aút faciet in virtute regis antiochi.i.dya
boli qué p illo tpe deus pmittet ad eoꝝ
pbationé ſi fortes fuerint:affligere xpia
nos. ¶ Quantú ad ſecundú.ſ.ɔſiliú imit
tandó dicit. Tūc qui in iudea ⁊c. Ubi ſciédú
q h ponit triplex ſtat⁹ hoium: qbus dat
triplex ɔſilium.ſ.illis qui ſunt in iudea q
fugiant ad mótes: illis q ſunt in tecto q
non deſcédant tollere aliqd de domo: ill
qui ſunt i agro q nó reuertant tollere tu
nicá. ¶ Ubi ſciédú q p illos q ſunt in iu
dea q interptat ɔfeſſio:intelligit ſtatus fi
deliú impfectoꝝ:q tñ deú co:de credút ⁊
ɔfitentur o:e. Iuxta illud Ro.10. Corde
eni credit ad iuſtitiá.o:e át ɔfeſſio fit ad
ſaluté. Ut ſic dicat de illud ps. No
tus in iudea de⁹ ⁊ in iſrael magnú nomen
eius. ¶ Per illos át q ſunt in tecto q eſt
locus eminés:intelligit ſtatus pfectoꝝ
ɔtéplatiuoꝝ qui deo p amo:é ſunt ɔiuncti
⁊ ſequeſtrati ab iſtis tpalibus deú quieti⁹
ɔtéplant.vt ſic quilibet coꝝ poſſit dicere
illud ps. Factus ſū ſicut paſſer ſolitari⁹
in tecto. ¶ Per illos át qui ſunt in agro
in quo labo:at ⁊ poſtmodú fruct⁹ colligit
intelligit ſtat⁹ pfectoꝝ q ſe in opibus vir
tuoſis exercét:vt héant fructú remunera
tionis eterne. dóo cú ps. Plenitudo agri
mecú eſt. ¶ Iſtis át in ſup:adictis ɔuer
ſantib⁹ dat ɔſiliú :⁊ p:io pmis q fugiant
ad mótes. Ubi ſciendú q p mótes altos
intelligit cacumé virtutú:ad q dz qui é in
iudea.i.adhuc in ſtatu ipfectoꝝ aſcédere
vt efficiat pfectus. Et dici poſſit de ipſo
illud Cant.2. Ecce iſte venit ſaliés in mó
tibus ⁊ tráſiens colles. ¶ Iſti poſſunt fi
gurari p mathathiá fideliſſimum ⁊ pbiſſi
mum.de q ſnialr dr̄.i.Macha.2.q immi
te pſecutióe regis antiochi:nolés ɔſenti
re ei⁹ mal ſuggeſtionibus vt legé dñi di
mitteret ⁊ ydola ado:aret: exclamauit in
ciuitate voce magná.di. Dis q zelú hz le
gis ſtatués teſtm̄ exeat p⁹ me. Et fugit
ipſe ⁊ filij ei⁹ in mótes ⁊ reliqrunt qcunq;
habebant in ciuitate. ¶ Ubi ſciendum q
p regem antiochum pſequétem pplm do
mini:itllr dyabolus ⁊ átichriſt⁹ ei⁹ mini
ſter pxim⁹:pſequés pplm xpianú. Per
Mathatiá vo fideliſſimú itllr q'ibz xpia
nus fidel:q inſtar mathathie nó ɔſentien
tis mandatij regis átiochi. Nó dz cóſenti
re coꝝ ſuggeſtióibus flis: ſed ſtabiler p
ſeuerare:⁊ inſtar mathathie alios exho:
tari vt ſtabiles ſint in fide.⁊ relinquendo
ét res pprias tpales pp defenſioné fidei
creſcédo in bóis opibus: vicia cú filijs ſu
is.i.cú oíbus potétijs tá róabilib⁹ q irra
róabilib⁹.i.ſenſitiuis dz ad mótes fugere
virtutú altitudiné acgrédo. Ut ſic iuxta il
lud ps. Sint fundamenta eius in monti
bus ſanctis. ¶ 2⁹ dat cóſilium his q ſunt
in tecto vt non deſcédant tollere aliquid
in domú ſ. Ubi ſciendum q p dſcenſum i
domum.itllr deſcéſus hois a ſtatu cóté
plonis ad i⁹ tépo:alia ⁊ carnalia: q qdē
nó dz facer hó cóteplatiu⁹.iuxta illó eccl.

18. Poſt cócupiſcentias tuas non eas ⁊ a
voluptate tua auertere. Uñ cuilibet con
téplatiuo dicit dñs illó q dixit ad Yſaac
geñ.24. Ne deſcendas in egyptum ſed qe
ſce in terra q dixero tibi:⁊ pegrinare in
ea ⁊ benedicá tibi. Naz re vera qñ homo
contéplatiu⁹ non deſcédit in egyptú.i.ad
tépo:alia:ſed regeſcit in ɔtéplationis api
ce:deus manet cum eo.⁊ ſibi benedic:ſuá
gr̄am ⁊ ɔſolationes mirificas largiendo.
Et ideo admonet ne deſcendat in domū
per deſideriú mundanoꝝ. ¶ Tertio dat
conſilium his q ſunt in agro vt nó reuer
tantur tollere tunicá ſ. Ubi ſciendú q per
iſtam remiſſioné intellr reſumptio po:is
cóuerſationis mundane: q vir actiu⁹ di
miſerat. Ad q qdem ducendam nó debz
reuerti ſi vlt acceptus eſſe dō ⁊ heres re
gni celoꝝum.q2 iuxta illud Mat.9. Néo
mittens manú ad aratrú ⁊ aſpiciés retro
aptus eſt regno dei. ¶ Tales aút qui nó
reddút figurant per rubé ⁊ gad paſto:es
ouium.de qbus ſententialr dicitur núeri
32.q venerút ad Moy.⁊ dixert ſibi:nos
pgemus armati ad bellum añ filios Iſrl
donec introducam⁹ eos ad loca ſua. Non
reuertemur in domos nr̄as vſq; q poſſi
deant filij iſrl hereditatem ſuā:nec qcq;
queremus tráſio:danem:q2 iam habem⁹
poſſeſſióes nr̄as i oriétali plaga. ¶ Ubi
ſciendū q p rubem ⁊ gad q erant paſto
res ouium:intelligunt hoies qui ſunt in
ſtatu vite actiue. Iſti debent accedere ad
Moy.i.ad xpm:⁊ ſe ipſos offerre ad eú
dum ad pugná.i.ad vitioꝝum ɔflictum:⁊
ſuo bono exéplo pcedere filios iſrl.i.xpia
nos fideles. Et in pugna pſeuerare donec
pueniant ad hereditaté eterná:nec debét
ad domos reuerti dando ſe vitijs.nec poſ
ſeſſionem tráſio:dané querere.i.res tépo
rales ſed debét ɔtétari de ſuis poſſeſſioni
bus quas habent in o:ientali plaga.i.de
diuina gr̄a ⁊ operibus bonis:q p:o tanto
ad o:ientalem plagá dicunt q2 faciunt ho
minem o:iri dō filiū adoptiuú. ¶ Quid
autem nó debéti ⁊ tñ reuertit ad p:iſtina
accidat fuit figuratú.3.Re.13. Ubi ſententia
liter dr̄ q cum de mádato dñi: vir qdam
pphā veniſſz in bethel ad cominandú po
pulo dñi ydolatriá q faciebant ado:ádo
vitulum qué poſuerat ieroboá in bethel:
⁊ haberet in mádatis a dño q ibidē nó
comederet nec biberet:⁊ poſtq ide receſ
ſiſſz non inuitaret ab aliquo alio pphā:lz
fallaciter:q reuerteret ad manducandú ⁊
bibendú:ipſe reſponderet q iuxta manda
tum dñi reuerti nó poterat tandē infeſta
tus ab i⁹ reuerſus é in bethel ⁊ comedit
⁊ bibit cótra mandatú dñi: ⁊ q2 reuerſus
fuerat:dōs punuit eú. Nam venit leo dū
eſſet in itinere ⁊ interfec eū. ¶ Ubi ſcié
dum q per i^m virum dei q venerat in be
thel ad rep:ehédendú malos:intellr qlibz
bonus cui mala nó debent placere:ſed po
tius peccátes arguere:⁊ non cómunicare
cum eis in opbus mal:⁊ ideo ſibi pcipit
q cum eis nó cómoretur nec ſit eis fami
liaris:q2 iuxta illud ps. Cū pverſo pver
teris:⁊ ei dictú fuit q nó comederet nec
biberet in bethel. Si vero poſtq a mal
receſſerit:inuitet vt reuertat:q qdem fit:
qñ ſenſualitas allic hoiem ſuis falſis blá
ditijs:vt poſtq dimiſit vitia:reuertat ad
ipa inſtar alterius pphe ipm inuitantis:
dz reſpondere q iuxta mádatú dñi reuer
ti nó debet:ſed ſemp i antea p:ogredi ad
opera melio:a:q2 ſi retroceſſerit a deo pu
nietur. Et ideo ſignanter dr̄ q i⁹ a leone
fuit crudelr interfectus:q2 re vera reuer
tens ad priſtina mala interficit crudelr a
dyabolo p leonem ſignificato. ¶ Quantú
ad tertiú.ſ.diſpendiú pcauendú dic. Ue át
pgnantibus ⁊c. Ubi ſciendum q hic tan
guntur duo.ſ.
Pregnantes ⁊
Nutrientes.
Et talibus dr̄ ve.3⁹ yéps.4⁹ ſabbz ⁊ iſtis
dr̄ q orent ne fuga coꝝ fiat yeme vel ſab
bis

bato.Ubi ſciendũ ꝙ pregnãtes ⁊ nutrien
tes itelligunt hoies dediti tpalibus rebꝰ
quoꝝ primũ.ſ.eſſe pregnanté ptinet ad af
fectũ.ſ eſſe nutrienté ad effectũ:nã ipſas
amãdo ꝑ affectũ dr̃ eſſe pregnãs . Ipſas
vero acquirẽdo illicite ꝑ effectũ dr̃ eẽ nu
triens. Iſtis ãt oibus dr̃ ve damnationis
eterne.iuxta illud Iſa.5. Ue qui ꝯiungitĩ
domũ ad domũ ⁊ agrũ agro cõpulatis.
¶ Per yemẽ vero frigidã intelligit de
fectus caritatiue dilectionis q̃ʒtum ad af
fectum. Per ſabbatũ vero in quo nõ lice
bat operari intelligit defectus meritorie
opationis q̃ʒtum ad effectũ nã qui caret
dilectione dr̃ frigidus:⁊ iõ ꝑ yemem deſi
gnatur. Ut ſic de ipſis dici poſſit illud.37.
14. In iª die non erit lux.i.caritas:ſed fri
gus ⁊ gelu.i.tenebra pcci.Qui vero caret
meritoria opatione:dr̃ piger ⁊ occioſus ꝙ
ꝑ ſabbatũ deſignatur .Uñ Ylariꝰ . Orate
ne fuga veſtra fiat yeme vel ſabbato. i.ne
aut in pccõꝝ frigore aut in ocio bonorum
opum reperiamini:q: grauis vexatio in
cumbet.¶ Quantũ ad quartũ.ſ.flagitiũ
metuendũ dic̃.Erit eni tũc tribulatio ⁊c.
Ubi ſciendũ ꝙ tpe antixp̃i erit tãta tribu
latio ⁊ anguſtia ꝙ nũq̃ʒ fuit viſa ſilis nec
videbit in mũdo:⁊ iõ dr̃ vltia tribulatio.
Iſta eſt iª dies tribulatiõis de qua dr̃ ſa
piẽtie.i.Dies ire dies iª dies calamitatis
⁊ miſerie:dies tenebraꝝ ⁊ caliginis : dies
nebule ⁊ turbinis:dies tube ⁊ clangoris.
Nã ſicut dr̃ dan. 12. veniet tp̃s quale non
fuit ex quo gẽtes eſſe cepunt vſqʒ ad tp̃s
illud.¶ Quãtũ ad quintũ .ſ.ſolatiũ appe
tendũ dicit. Et niſi abbreuiati fu. ⁊c . Ubi
ſciendũ ꝙ tpe antixp̃i erit maxima tribu
latio.⁊ ideo cuilibet incutere dʒ timorẽ.
Nam iuxta illud Apoc.13. Datũ eſt bellũ
facere cum ſcis ⁊ vincere illos:⁊ data eſt
ei poteſtas in oẽm tribũ linguã ⁊ pplm ⁊
gentẽ. Sʒ ſicut crudelr̃ ab ipſo ſci ſint pſe
quẽdi ꝙ ẽ incuſſiõis timoris tũ deꝰ ipſos
ꝯſolat ꝑdicẽs breuitatẽ pſecutiõis ipſiꝰ.
Ut ſic verificet illud.i.Cor.10.Fidelr̃ ẽ ãt

deus q nõ paciet nos tẽptari ſupra illud
ꝙ poterimꝰ.¶ Qm ãt pſecutio dbeat du
rare hẽmꝰ fixũ ⁊ terminatũ tp̃s oñſum in
diuerſis locis ſcripture : q: durabit tribꝰ
ãnis cũ dimidio : q̃ʒto ẽt tpe xp̃s predica
uit. Nã ſicut dr̃ Apoc.13.data eſt illi pote
ſtas facere menſibꝰ.42.q faciunt tres an
nos cũ dimidio:accipiẽdo ꝑ ãno.12.mẽſes
Uñ dr̃ dañ.12.ꝙ cũ angelꝰ ãnũciaſſet dañ.
pſecutionẽ antixp̃i. Interrogauit eũ.d.vſ
queq̃ finis hoꝝ mirabiliũ . ⁊ rñdit ſibi an
gelꝰ ꝙ per tp̃s ⁊ tpa ⁊ dimidiũ tpis.i.per
vnũ ãnũ ⁊ ꝑ duos ⁊ ꝑ didim anni.Cur ãt
ſic tp̃s illõ abbreuiet cãʒ ſubiũgit xp̃s ꝙ
h erit ꝑꝑ electos:ne ex ipſa tribulatiõe ni
mis grauent: Secunda pars.

Eqt.Tunc ſi qs vob dixerit ⁊c.
Ubi tãgit ꝑmonitiõeʒ ſagaciter
excitãtẽ.ꝙ ꝓbat eruditio ſaluta
ris . Ubi ſciẽdũ ꝙ i admonẽdo pfecte ali
quẽ. Pº dʒ ſibi ꝑdicere picl'a iminẽda:vt
ipſa poſſit cauer.2º oñder ocl'ta ꝯtingẽtia
vt poſſit itelliger. Qª igit añxp̃i aduẽtũ
ad iudim multa ꝑcedẽt picl'a.iõ xp̃s diſci
pl'os nõ ſolũ ad eoꝝ vtilitatẽ:ſʒ ẽt oiuʒ ſe
quẽtiũ iminẽtia picl'a idicat:⁊ aduẽtũ ſuũ
ꝑdic̃. Scõʒ h igit i pte iª.2º poſſumꝰ ꝯſide
Manifeſtatõeʒ picl'oꝝ iminẽtiũ.
Declaratõeʒ futuroꝝ ꝯtingẽtium.
¶ Qm ad primũ dic̃.Tunc ſi qs ⁊c.Ubi
ſciẽdũ ꝙ qm ad iſtã mãifeſtatiõeʒ q̃tuor.
poſſimꝰ cõſiderare.ſ.
Denũciationem attẽdendam.
Operationem admirãdam.
Certificatõem audiendam.
Cõcluſionem retinẽdam.
¶ Qm ad denũciatõeʒ attẽdendã dic̃.Et
ſi qs ⁊c.Ubi ſciẽ.ꝙ d aduẽtu xp̃i ad iudi
ciũ erũt opiniões diuerſe.iuxta illõ.2.pe.
2.In vob erũt magr̃i mdaces q itroducẽt
ſectas pditõis.Et iõ xp̃s diſcipl'is iª dnũ
ciat:vt eos reddat attẽtos ad talia duitã
da.¶ Qm ad opatõẽ admirãdã dic̃.Sur
gẽt ei pſe.⁊c.vbi tria poſſumꝰ ꝯſiderar.ſ.
Cetum malitioſum.

Modũ miraculoſum.
Finem pniccioſum.
¶ Qm ad cetũ mali.dic̃.Surgẽt ei pſeu
do xp̃i pphe. Pſeudo eniʒ grece illõ ẽ ꝙ
fl's ſiue falax latie. Añ igit aduẽtũ xp̃i ad
iudiciũ ml'ti fi'i hoies appebũt:q vt hoies
bonos dcipiãt ml'ta fl'a mẽtiẽdo ꝑdicabũt
d xp̃o. Dicũt ãt pſeudo xp̃i pphe. Pſeu
do inqʒ xp̃i ꝑꝑ vſurpatõeʒ die ptãtĩ. pſeu
do ãt pphe ꝑꝑ vſurpatõem claritatĩ ſcie.
Et tñ iuxta ill'õ Iere.5.ꝑdicabũt mẽdaci
um. Qm ad modũ miraculoſuʒ dic̃. Et da
bũt ſigna ⁊ pdigia. Ubi ſciẽ. ꝙ ſignũ dr̃
aliqd opꝰ mirabile q̃ſi ꝓductũ ad mouen
dũ affectũ:⁊ ẽ d futuris ꝯtingẽtibꝰ. Talia
ãt ſigna ⁊ pdigia faciet ãtixp̃s:⁊ ipſiꝰ mi
niſtri pmiſſiõe dia.de q̃ apl's.2.thy.2. Eiꝰ
aduẽtꝰ ẽ ſm opatõem ſathane i oi vtute
⁊ ſignis ⁊ pdigiis mẽdacibꝰ ⁊ i oẽm ſedu
ctõem iniq̃tatĩ his q peunt eo ꝙ caritatẽ
ṽitatĩ nõ receperunt vt ſalui fierẽt. ¶ Hoc
ãt fuit figuratũ Apoc.16. Ubi inqt Io. Ui
di de ore dracõis ⁊ de ore beſtie : ⁊ de ore
pſeudo pphe exiſſe ſpiritus tres imũdos
in modum ranarum. ſunt enim ſpiritus d
mõioꝝ faciẽtes ſigna ⁊ ꝑcellũt ad reges t
re ꝯgregar̃ illos i ꝓliũ ad diẽ magni di oi
potentĩ. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ im draconẽ be
ſtiã ⁊ pſeudo pphaʒ itllr̃ ãtixp̃s:q iõ dra
co dr̃ ꝑꝑ tortuoſitatẽ:q: ſic ſpẽs tortuoſꝰ
vellʒ oẽs decipe . Dr̃ ãt beſtia ꝑꝑ nocẽdi
crudelitatẽ . Dr̃ pſeudo ppha ꝑꝑ docẽdi
fl'itatẽ. ¶ Dr̃ ãt ꝙ d ore iſtiꝰ antixp̃i ex
eũt tres ſp̃s imũdi:q: ſua doctria docebit
hoies i pccis viuer̃ q̃ oª gnãlr̃ reducunt
ad 3ª.ſ.ſupbiã:auariciã ⁊ luxuriã. Dicunt
ãt iſti tres imũdi ſp̃s eẽ ad mod ranaꝝ q:
vltra h ꝙ inficiũt hoies faciũt ẽt eos gar
rulos iſtar ranaꝝ. Dicunt ſp̃s demonioꝝ
faciẽtes ſigna vt ſ dcm̃ ẽ. ¶ Ad q̃s aũt ⁊
ad qd iſti ſpũs vadãt:audi qd ſeqt:q: ad
reges terre.i.ad hoies dditos terrẽis:vt
eos cõgreget ad ꝓlium . i.vt ſuis malis
operibꝰ inſtar ꝓliantiũ deo cõtradicant.

¶ Quantũ ad finem pnicioſuʒ dicit. Ita
vt in errorem inducant. Ubi ſciendum ꝙ
finalis intentio antixp̃i erit ſeducere ho
mines a uia veritatis ⁊ eos reducere in
errorem.ꝙ quideʒ ſi facere nõ poſſit quã
tũ ad electos:finaliter tamen h faciet quã
tum ad multos. ¶ Unde poteſt figurari
per illam beſtiã q̃ʒ vidit Io.apoc.13. Ubi
ſententialr̃ dicitur ꝙ vidit vnam beſtiam
aſcendentem de mari ⁊ pugnabat contra
homines habentem cornua.10.⁊ capita.
7.⁊ ſup cornua.10.diademata : ⁊ ſuper ca
pita eius nomina blaſphemie:⁊ ſilis erat
pardo:⁊ habebat pedes ſic̃ pedes vrſi :
⁊ os ſic̃ os leonis:⁊ habebat poteſtatem
draconis : q̃ʒ adorauerũt homines dicen
tes:quis ſimilis beſtie. Poſtea vidit aliã
beſtiam aſcẽdentem d terra habẽteʒ duo
cornua ſimilia cornibus agni ⁊ loquebat
ſicut draco ⁊ habebat poteſtatem prioris
beſtie:⁊ fecit ſigna magna in cõſpectu ho
minum:⁊ ſeducebat habitantes in terra
ꝓpter ſigna que faciebat:⁊ fec̃ ꝙ omnes
adorarent ymaginem prime beſtie : ⁊ qui
ipſam nõ adoraret interficeretur. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ per ꝑmam beſtiam intelligi
tur dyabolus:qui ideo dicitur beſtia:vel
quia crudelis:vel quia facit homines be
ſtiales. Iſta dicitur de mari aſcendere ad
pugnandum cõtra homines:quia permit
titur a deo vt tẽptandi homines habeat
poteſtatem. Iſta dicitur habere.7.capita
in qbus ſunt nomina blaſphemie.propter
7.vitia capitalia de quibus hoies tẽpta
bunt:⁊ in quibus operãdo deum blaſphe
mãt. Dicitur etiam habere.10.cornua.pro
pter tranſgreſſionem.10.preceptorum in
quibus aliq̃ʒ delectationẽ oſtendit inſtar
dyadematis cap ornãtis. Dicitur ſimilis
pardo quia ſic̃ pardus eſt anial' diuerſorũ
colorum:ſic dyabolus facit hominẽ iſtabi
leʒ ⁊ diuerſimode vacillare. Dr̃ ẽt hr̃e pe
des vrſi : q: affectum hois ſignificatum
ꝑ pedes inſtar vrſi immũdi deturpat. Dr̃

aũt habere os leonis:q: facit homines in
ſtar leonis rugire ꝑ arrogantiaꝫ.Que ſi
gnanter ꝑtãtem draconis dr̃ habere :q:
ſicͣ draco eſt al'venenoſum ⁊ ſubdolum:ſic
dyabolus calidͦ decipiens hoiem:ipſum di
citur venenare.Hanc aũt beſtiam dicunt
adorare homines quis ſimilis beſtie.quã
do eius ſuggeſtioĩbꝰ acquieſcũt.¶ Per
ſecundam aũt beſtiam aſcendẽtem de ter
ra intell'r antixp̃s:qui ideo de terra aſcẽ
dere dicitur:q: in hͦ mũdo naſcet.Iſta be
ſtia dicitur hr̃e cornua cornibꝰ agni ſilia:
quia inſtar agni ſe volet bonum oſtende
re:ſed tñ ſcd̃m veritateꝫ ip̃e loquet vt dra
co:q: licet ip̃e videat hr̃e verba blãdia tñ
erit malicia venenata.Hic dr̃ hr̃e ꝑtãtem
ꝑoris beſtie : q: dyabolꝰ ſignificatus ꝑ ꝑ
mam beſtiam dabit ſibi ſuã quantũ pote
rit ꝑtãtem:in cuius virtute faciet ſigna ⁊
ꝓdigia:vt in ip̃is decipiat hoies ⁊ iducat
ad adorãdum ꝑmam beſtiaꝫ.i.dya^{m}.ꝙ ſi
q inuẽti fuerint q beſtiam adorare noluе
rint: ip̃os atrociter ꝑſequent.Ut ſit illud
cornu de quo dr̃ dañ.7.Aſpiciebaꝫ inquit
dañ.⁊ ecce cornu illud faciebat belluꝫ ad
uerſus ſanctos.¶ Sciendũ eſt qñ dicitur
ita vt in errorem inducant ſi fieri ꝑt etiaꝫ
electi ꝙ aliq poſſunt dici el'cti dupl'r.vno
mõ quantũ ad diuinã ꝑdeſtinatiõeꝫ q̃ ds
final'r ordinauit ad vitã eternã:⁊ illi q ſic
ſunt electi tpe antixp̃i nõ decipient:q: diа
ꝑdeſtinatio falli ñ pt̃.de talibꝰ loqt xp̃s
Jo.15.d.Nõ vos me elegiſtis:ſꝫ ego elegi
vos ⁊ poſui vos vt eatis ⁊ fructũ afferatꝭ
⁊ fructus vr̃ maneat . ¶ Alio mõ dicunt
aliq electi quantũ ad ꝑſentẽ iuſticiã:ñ aũt
final'r nec ſcd̃m ꝑdeſtinatiõem diuinã ſicͣ
aliq boni nõ final'r ꝑmanẽteſ:ſicͣ iudas ꝓ
ditor de quo dixit ỹhs Jo.6. Nonne ego
elegi vos.12.⁊ vnꝰ ex vob̃ dyabolꝰ ẽ:⁊ ta
les ſic electi:tpe antixp̃i in errorẽ ducẽt.
¶ Quantũ ad 3^{m}.ſ.certificatõeꝫ audiẽdã
dicit .Ecce ꝑdixi vob̃ . Ubi ſciendũ q: iu
xta illud Gregã dr̃.Jacl'a minus feriunt

que ꝑuident:ideo xp̃s diſcipulis i^{n} denũ
ciat vt tpe antixp̃i reddat homies cautio
res.Ut ſic de ip̃o poſſit dici illud dañ.2.
Ipſe reuellat abſcõdita ⁊ ꝓfunda : ⁊ non
nulli aũt alteri datum ẽ noſce ⁊ ꝑdicere:
futura cõtingẽtia.¶ Quãtũ ad quartũ.ſ.
ꝯcluſionem retinẽdaꝫ dicͣ.Si qs ergo ⁊c.
Ubi ſciendũ ꝙ pſeudo ꝓp̃he qui erũt tpe
antixp̃i volentes hoies in erroreꝫ induce
re : dicent xp̃m eſſe in deſerto.Ut ſic poſ
ſint melius hoies erroribꝰ decipe.Dicẽt
etiam ip̃m eſſe i penetralibꝰ.i.in ſecretis
⁊ intimis locis.Ut poſſit antixp̃i dñio ſb
iugare hͦ ſcd̃m Ylarium.¶ Quantuꝫ ad
2^{m}.ſ.declaratiõem futuroꝝ cõtingentium
dicͣ.Sicͣ eni fulgur ⁊c.Ubi ſciẽdũ ꝙ i aduẽ
tu xp̃i futuro ad iudiciũ int a^{a} erũt duo.
Primo regis : generalis maĩfeſtatio.
Scd̃o gregis : familiaris adunatio .
¶ Quantũ ad primũ dicit . Sicͣ enim ful
gur exijt ⁊c . Inter alia enim q̃ videmꝰ
cito a remotis apparere eſt fulgur:cuius
euidẽtia tãta ẽ ꝙ nõ eget alio nũciãte ſic
xp̃s ad iudicandͦ veniet cito ⁊ cum euidẽ
tia magna.Ut poſſit dr̃e illͦd Jſ.60.Ego
dñs in tẽpore eius ſubito faciã iſtud.Et
3a.9.Sup eos dñs deuo videbit ⁊ exibit
vt fulgur iaculum eius.Quantũ ad gre
gis familiarem adunatõem dicͣ.Ubicũqꝫ
fuerit corpus ⁊c.Per corpꝰ enim intell'r
xp̃s quãtũ ad hũanitatẽ q̃ꝫ aſſumpſit paſ
ſibilẽ ⁊ mortalẽ.Per aquilas vͦo itelligũ
tur viri ſci ⁊ iuſti q inſtar aqlaꝝ ſe ꝑ cõtẽ
plationẽ diuinoꝝ eleuauerũt i altũ.Licet
igit oẽs hoies in die iudicij ꝯgregent ad
xp̃m vt ab eis rationem exigãt ⁊ retribu
tionẽ accipiãt de opibꝰ ſuis.iuxta ꝙ ip̃e
dicͣ Joel'.3.Cõgregabo oẽs gẽtes ⁊ dͦdu
cam eas in vallem Joſaphat:tañ ſpecia
liter bonos ⁊ iuſtos : ſibi faliares aggre
gabit de qbus dr̃ apocͣ.19.Uenite cõgre
gamini ad cenã magnã dei.¶ Sciẽdum
eſt ãt ꝙ illud exẽplum de aql'.veniẽtibus
ad corpus valdͦ fuit cõgruũ:q: ſicͣ aquile

de longinquis ꝑtibus ſentiẽtes cadauera
ad ipſa veniũt: ſic omnes homines dͦ vni
uerſis mundi partibus cõgregabunt ad
xp̃m:qui cadauer dici pt̃:non quia putri
dum:ſed q: pro redẽptione humani gene
ris paſſus ⁊ mortuꝰ eſt.

Tertia pars.

Equitur.Statim ãt poſt ⁊c. vbi
tangit mutatõem mentaliter ꝑ
terrentem:ꝙ ꝓbat alteratio ſu
pernalis.Ubi ſciẽdum ꝙ qñ aliqs videt
mutatõem aliq̃ꝫ inſolitam fieri.Ex hoc in
ducitur in timorem.Et q: circa tempꝰ ad
uentus xp̃i ad iudiciũ fient alteratõnes ⁊
mutatõs multe ⁊ inſolite tam in creatu
ris ſp̃ũalibus q̃ꝫ corporalibus.idͦ tunc ho
mines cũ admiratõe timebũt.Scd̃m hoc
igitur in parte i^{a} quattuor poſſumꝰ ꝯſide
rare ſm nouitatẽ q̃druplicẽ appentem .ſ.
Corpoꝝ celeſtiũ:magnã alteratõem.
Supnoꝝ ſpirituũ:mirã cõcuſſionẽ .
Prodigioꝝ ſaluͦiũ:claram oſtẽſionem .
Mundanoꝝ hoium durã lamẽtatõem.
¶ Q^{m} ad ꝑmum dicit. Statim ãt poſt .
⁊c.Ubi ſciẽdum ꝙ ſicͣ ds qñ primo crea
uit mũdum:ornauit corpus celeſte lumia
ribus:iuxta illͦd gñ.1.Fecͣ ds duo lumina
ria magna ⁊c.ſic approximãte mundo ad
finẽ:faciet ꝙ in ipſis erit magna alteratõ
q: cũ fcã ſint tanti luminis i mundi exor
dio:in ipſius fine ꝯ ſuo lumine ꝑuabuntur.
Ut ſic verificetur illͦd Lucͣ.21. Erũt ſigna
i ſole ⁊ lũa ⁊ ſtell'. Que ſigna exponens
bts Jo.Apocͣ.6.dicͣ.Sol fcͣs eſt niger tan
q̃ꝫ ſaccꝰ cilicinꝰ:⁊ lũa fcã ẽ tota ſicͣ ſãguis
⁊ ſtelle celi ceciderũt ſup terrã. Et hͦ ẽ ꝙ
ꝑdcm̃ ẽ ꝑ Joelẽ ꝓp̃ham .Joel'.2.Sol ver
tet i tenebras ⁊ lũa i ſanguinẽ ãteq̃ꝫ veni
at dies dñi magnꝰ ⁊ horribil'. ¶ Q^{m} ad
2.ſ.ſupnoꝝ ſpirituũ mirã ꝯcuſſionẽ dicͣ .
Et virtutes celoꝝ ꝯ.⁊c. Ubi ſciẽ.ꝙ ꝑ vͦtu
tes q̃s hͦ xp̃s noiat:itllint ãgelici ſp̃s. Di
cunt ꝑ tp̃e aduẽtꝰ xp̃i vͦtutes ꝑp excel
lẽtiã quꝫ q̃ faciẽt i ꝯuerſatõe mũdi. Iſte

ſũt ille virtutes dͦ qbꝰ ꝑs.Benedicitẽ do
minũ oẽs vͦtutes eiꝰ miniſtri eiꝰ q faciũt
volũtatem eius.¶ Q^{m} ad 3^{m}.ſ.ꝓdigioꝝ
ſalubriũ clarã oñſionẽ dicͣ. Et tũc appebit
ſignũ filij hois in celo.Per illͦd eim ſignũ
vno mõ intll'r crux xp̃i : q: vẽiet ad iudi
cãdũ mũdũ hñs ſigna memorie paſſionis
ſue.ſ.clauos:lãceã:coronã ⁊ crucẽ. Cãꝫ aũt
horꝝ aſſignat Criſo.d. Appebit ãt ſignuꝫ
crucis vt iudeoꝝ in vͦecũdiam confutet .
Aducͣiet xp̃s in iudicio non vulnera ſolũ
ſꝫ mortẽ ꝓbatiſſimã oñdens.Hãc aũt cru
cem ſm Criſo.ſignũ vocat ⁊ nõ crucem:
vt diſciplͦos ꝯfortet:⁊ ne verecũdentur.
¶ Alio mõ ꝑ illͦd ſignũ itllint i^{a} ſacra ſtig
mata q̃ i die iudicij oĩbꝰ appebũt.Et huic
opioni ꝯcordat magiſ vr̃ Criſo.d.Quidã
putãt crucẽ xp̃i oñdẽdã eẽ i celo: vertꝰ ãt
ip̃m xp̃m hñtẽ in corpore ſuo teſtimonia
paſſiõis ſue.Nã ſicut dr̃ Apocͣ .ꝑ. Uidͦbit
eũ oĩs oculꝰ ⁊ q pugnauerũt . ¶ Q^{m} ad
4^{m}.ſ.mũdanoꝝ hoiuꝫ durã lamẽtatõnem
dicͣ.Et tunc plãgẽt oẽs tribꝰ terre.Ubi ſci
endũ ꝙ ꝑ tribꝰ terre:itllint oẽs hoies qui
terrẽis ⁊ tpalibꝰ dediti:celeſtia dimiſerũt:
dͦ qbꝰ ꝑs.Oculos ſuos ſtatuerũt declina
re in terram.Iſti igit ſm Jero.plangent
qñ videbũt iudicẽ vẽientem ⁊ eos ꝑ ſen
tẽtiã pũiẽtẽ.Et Criſo.Plãgẽt iudei: plã
gẽt gẽtiles:plãgẽt xp̃iãi q magis dilexe
rũt mũdũ q̃ꝫ xp̃ꝫ.Et ei vͦificabit illͦd apocͣ.
6.Reges terre ⁊ ꝑncipes ⁊ tribũi: ⁊ diui
tes ⁊ fortes ⁊ oẽs ſui abſcõderũt ſe i ſpelũ
cis ⁊ petris mõtiũ:⁊ dicẽt mõtibꝰ ⁊ petriſ
cadite ſup nos:⁊ abſcõdite nos a facie ſe
dentis ſup thronũ:⁊ ab ira agni : qm̃ vẽiet
dies magnꝰ ire ipoꝝ:⁊ qs poterit ſtare:q.
d.nll's.q̃liſcũq̃ꝫ ꝯditõis ſit poterit ſe ocul
tare.

Quarta ps .

Equitur. Et videbũt filiũ hois ⁊c.
Ubi ſciẽ.ꝙ cũ triplex xp̃i repia
tur aduẽtꝰ.ſ.i mũdũ ꝑ incarnatõ
nẽ:in mẽtẽ hois ꝑ ſanctificatõem:⁊ ad iu
diciũ ꝑ finalẽ diſcuſſionẽ:aduẽtꝰ q ẽ i mũẽ

hoiſ:eſt inuiſibilis.Aduétus aũt in mun
dum fuit viſibil:ſed paſſibil' ⁊ mortalis .
Aduétus át ad iudiciũ erit viſibil' oibus:
non tñ paſſibilis nec mortalis:ſed in poté
tia ⁊ gl'ia maieſtatis.Scðm hoc igitur in
parte iſta duo poſſumꝰ ꝯſiderarẽ.ſ.

Primo oriam aduétus xp̃i ad iudicium
ad aduétũ ipſiꝰ i méte ꝑ ſanctificatóez.
Scðo oriaz ipſiꝰ ad iudiciũ ad aduentum
in mũdũ per incarnatóem.

¶ Q^{m} ad p^{m} dicit. Et videbũt filiuz ho
minis. Nam aduentus xp̃i in menté hoiſ
é inuiſibil' ⁊ ſpũalis.aduétus át eiꝰ ad iu
diciũ erit viſibil' ⁊ corporal': q: oés ipſum
corporaliter videbunt.iuxta illud Luč.3.
Uidebit ois caro ſalutare dei.De iſto ad
uétu dixit xp̃s p̃ncipi ſacerdotũ.Math.
20.Uidebitis filium hois ſedentez a dex
tris virtutis dei ⁊ venienté in nubibus ce
li.¶ Q^{m} ad oriam aduétus xp̃i ad iudi
ciũ:ad aduétum xp̃i in mũdũ dicit. Uéié
tem i nubibus celi. Ubi ſciédũ ꝙ aduétꝰ
xp̃i in mũdũ p̃ fuit infimus:q: fuit in iſto
mũdo terréo.iuxta illð Marci .3. In ter
ris viſus eſt ⁊ cũ hoibꝰ ꝯuerſatus eſt.Ad
uétus át eiꝰ ad iudiciũ erit altꝰ: q: i nubi
bus celi.iuxta illud apoč.1.Ecce venit cũ
nubibꝰ ⁊ videbit eũ ois oculꝰ. ¶ 2° adué
tus xp̃i in mũdũ fuit infimus:q: xp̃s fuit
paſſibil' ⁊ mortal'.iuxta illud yſ.53. Uidi
mus eũ ⁊ ꝯſideráuimꝰ deſpectũ ⁊ nouiſſi
mum viroꝝ viꝝ doloꝝ ⁊ ſciété infirmitaté
nr̃az.Aduétꝰ át ad iudiciũ erit cũ fortitu
die.iuxta illð ſap̃.16.Tu es dñe q vite ⁊
mortis habes poteſtatem ⁊ deducis ⁊c.
¶ Tertio aduentus Chriſti in mundum
fuit diminutus:quia nó habuit corpꝰ glo
rioſum:ſed nobis ſimile. Aduentus auté
eius ad iudicium erit in corpore glorifi
cato ⁊ in maxima maieſtate.De quo p̃s.
Benedictum nomen maieſtatis eius in
eternuz ⁊ replebitur i maieſtate eius om
nis terra fiat fiat.

Quinta pars.

Equit. Et mittet angelos ſ.⁊c.
s Ubi tangit adunatóem cõmuni
ter cócurrentez ꝙ probat p̃ſenta
tio general'.Ubi ſciendũ ꝙ inſtãte die iu
dicij virtute diuina ⁊ miniſterio angeloꝝ
oés hoies reſuſcitabunt vt véiat añ iudi
cem redituri de factis ꝓprijs ratióem iu
xta illud apl'i .2.cor.5.Oés enim nos ma
feſtari oz añ tribunal:xp̃i vt referat vnꝰ
quiſqz ꝓpria corporis ꝑ vt geſſit ſiue bo
num ſiue malũ.Scðm h' igit in ꝑte 1ª duo
poſſumus ꝯſiderare.ſ.
Miniſtroꝝ deſtinatióez.
Mortuorũ reſuſcitatióez.
¶ Quantũ ad p^{m} dič. Et mittet angelos
⁊c.Ubi ſciendum ꝙ xp̃s mittet angelos
ſ.ad colligendð pllures ðfunctoꝝ vt virtu
te diuina cõpingant ⁊ forment corpa qbꝰ
aie remunerent ſič in mũdo fuerũt:ita ꝙ
idem numero ſint hoies in reſurrectóe q
fuerũt añ.¶ Quantũ ad 2^{m}.ſ.mortuoruz
reſurrectóem dič.Et cógregabũt electos
⁊c.Ubi ſciendũ ꝙ mundus generalr̃ pót
dupl'r diuidi . Primo ſcðm diſtinctióem
quattuor climatũ.ſ.oriétis:occidétis : aq
lonis ⁊ auſtri.Secũdo ꝑ tenſionem q̃ eſt
a medio terre vſqz ad extremuz ꝙ poſſu
mus videre in quo videt cóiungi illud ꝙ
terminat viſuz nr̃m cũ celo.vt igitur iſta
mortuoꝝ reſurrectio oſtendat futura:dič
hoies vndiqz congregari.Uñ quantũ ad
diſtinctóem quattuor ptiũ p̃ncipaliũ:dič.
Et cógregabũt electos a q̃ttuor vétis.Et
h' eſt ꝙ ꝓphatum fuit ezechiel'.37.Ubi dr̃
a quattuor ventis veni ſpũs ⁊ inſuffla.ſu
ꝑ interfectos illos ⁊ reuiuiſcant. ¶ Hoc
aũt fuit figuratũ numeri 4°.Ubi ſiniali dr̃
ꝙ dominus p̃cep̃ Moy.ꝙ faceret duas
tubas argenteas ad vniuerſum pplm ꝯ
gregandũ: a quattuor plagis mũdi.Et
Orig.Scriptũ eſt in nũeris ꝙ ex q̃ttuor
tub.cógregabant ſacerdotes tubicines
eos q ſũt in caſtris iſrl':ſm quoꝝ ꝯparatio
né:de anglis xp̃i dr̃ ꝙ ꝯgregabũt electos
a q̃ttuor vétis.¶ Q^{m} aũt ad ꝓceſſionez
q̃ é a medio terre vſqz ad extremũ ꝙ poſ
ſumꝰ videri dič.A ſũmo celoꝝ vſqz ad ter
minos eoꝝ.Ná vndiqz ex oi ꝑte mũdi tã in
latũ q̃z i longũ xp̃s oés hoies ꝯgregabit
iuxta illð ꝙ ipſe figuratiue dič eze.37.Ec
ce ego aſſumá filios iſrl' ð medio natõnũ
ad q̃s abierũt ⁊ ꝯgregabo eos vndiqz ⁊ ad
duci eos ad humũ ſuá.¶ Iſta gñral're
ſurrectio fuit ꝓphetice figurata Eze.37.
Ubi dñs dič.Ecce ego apiá tumlos vr̃os
⁊ educá vos ð ſepl'chris vr̃is ppl's meꝰ ⁊
inducá vos i terrá iſrl':⁊ ſcietis q: ego dñs.

Sexta pars.

Equit.Ab arbore át fici ⁊c.Ubi
s tágit ðclaratóez vbaciter exp̃mé
té . ꝙ probat expoſitio figural'.
Ubi ſciendũ ꝙ xp̃s more paleſtinoꝝ loq̃n
tium ꝓuerbialr̃ adduč ꝑbolicũ ⁊ ſpũale
ex^{m}:vt q̃ dcá ſunt ð ipſiꝰ aduétu clariꝰ ⁊
certiꝰ capiant.Scðm h' igit i ꝑte 1ª 3ª poſ
ſumus cõſiderare.vz.
Naturalem exéplificatióem.
Generalem certificatióem.
Specialem cõfirmationem.
¶ Q^{m} ad p^{m} dič.Ab arbore fici ⁊c.Ubi
ſciendũ ꝙ q: int oés arbores ficꝰ tardius
germat:⁊ ꝑ ꝯñs eiꝰ vernatio é magis ꝓpiq̃
eſtati.ið ficũ in ex^{m} adduxit vt oñdat ꝙ
qñ p̃dcá euenerit cito ⁊ ñ pꝰ ml'tũ tp̃is ſꝫ
$Criſo^{m}$.erit aduétus ipſiꝰ.¶ Q^{m} ad 2^{m}
ſ.generalé certificatóez dič.Añ dico vob
⁊c.Ubi ſciédũ ꝙ xp̃s volés certificar diſ.
de his q̃ dixerat:oñdit ꝙ aliq erũt illo tp̃e
q ab ip̃o poterũt facil'r intueri:q: hũanuz
genꝰ eſſe ñ deſinet vſqz ad tp̃s illð nec ét
i ſp̃ali gñatio iudeoruz total'r ꝯſumet qn
aliq reáneát:q p̃dcá videbũt.Et lz ab anti
xp̃o ſeducant:tñ veniétibꝰ Enoch:⁊ elya
poſtmoð antixp̃o mortuo cõuertent . Ut
ſic vbificet illud.dcm̃ ꝓphetič. 33.d.
In diebꝰ ill' ſaluabit iuda ⁊ Iſrl' habita
bit cõfidenter.¶ Q^{m} ad 3^{m}.ſ.ſp̃alez ꝯfir
matióez dič.Celũ ⁊ terra tráſ.⁊c.Ubi ſcié
duz ꝙ tanta é certitudo illoꝝ que xp̃s lo
quitur ꝙ facili eſſet ꝙ celũ ⁊ terra deſine
rent eſſe:q̃z ꝙ verbũ ſuũ nó impleret quá
tum ad ſignificatũ.iuxta illð ꝙ dič Iſ.55.
Uerbuz inq̃t meũ ꝙ egrediet de ore meo
nó reuertet ad me vacuũ:ſed faciet q̃cũqz
volui ⁊ ꝓſperabit in his ad que miſi illð.
¶ Xp̃s igitur natus de pr̃e eternaliter ⁊
de virgine matre téporaliter:cuiꝰ verbũ
ſic é firmũ ⁊ ſolidum ꝙ veraciter de ipſo
pót dici illud Iſ.40.Uerbum dei noſtri
ſtabit in eternum:cui ore poſſumus illud
Io.17.Sermo tuꝰ veritas é.ſic opus iſtð
factuz ad laudem ſui nois ⁊ virginis gl'o
ſe genitricis ipſiꝰ:⁊ beatiſſimi patris nr̃i
Fráciſci Ierarche nr̃i ordinis:⁊ glorioſi
confeſſoris Antonij:ſanctiqz ep̃i Ludoui
ci:de regali proſapia nati. ſic acceptando
ꝯfirmet:vt quilibet ſtudens in ipſo:poſſit
vitam ſuam in preſenti finire : quatenus
ad gloriam perueniat ſempiternam.
Ad q̃z ille nos ⁊c.

¶ Explicit Compédium poſtille edite a
Fratre Philipo ð Móte Calerio abbre
uiatum per Fratrem Ionſelmum de Ca
noua de Cumis : tunc Cuſtodem Cuma
num Ordinis Minorum . h' ſcriptum
de manu ſua. Qué deus benedicat.Amẽ

Regiſtrum huius operis.

A B . a b c d e f g h i k l m n o p q r s
t u x y z ⁊ ꝯ ꝝ . aa bb cc dd ee ff gg hh
Omnes ſunt quaterni : exceptis.B.qui
eſt ternus : ⁊.hh.qui eſt duernus.

¶ Incipit quadrageſimale Fratris Fili
pi de monte Calerio. ordinis minorum.

Um ieiunatis. Nolite
fieri ſicut ypocrite tri
ſtes. Math. 6. Ratio
naturalis nos docet: ꝛ
c huic ars medicine cõ
cordat ꝙ infirmitates
per eis ꝯ͠ria curantur:
ſicut igitur eſt in natu
ralibus: ſic eſt ſuo mõ
in ſpiritualibus. ¶ Cum igitur in anima
ſit ſpũalis infirmitas. peccatum mortale
ipſius curatio per ſuum oppoſitum dꝫ eẽ:
cui ſnie concordans Grego. j In quodam
omel'. vbi ſic ait in omelia de vno martirꝭ.
Nam ſicut arte medicine calida frigidis:
frigida calidis curantur. ita dñs noſter ꝯ͠
ria oppoſuit medicamẽta peccatis. vt lu
bricis ꝯtinẽtiam: tenacibus largitatem:
iracundis manſuetudinem: ellatis perci
peret humilitatẽ: lꝫ ſũt peccata multipli
citer diſtinguantꝭ. tñ quãtum ad pñs ſpe
ctat. generaliter reducuntꝭ ad tria. d̃ qbus
.j. Jo. 2. Omne ꝙ eſt i mũdo: concupiſcẽ
tia carnis eſt. ꝛ cõcupiſcẽtia oculoꝝ ꝛ ſup
bia vite. Per quorũ primũ homo incliatꝭ
ad quaſcunqꝫ delectatões carnales. Per
ſecundum ad mũdanas diuitias. Per ter
tium erigitur ad alta. ¶ Sancta igitꝭ ma
ter eccl'a que de ſuis ſpũalibus filijs curã
gerit ſolicitã vidẽs aliquos peccatoꝝ iſir
mitatibus languidos volens hoc ſacra
tiſſimo q̃dragesimali tẽpore mederi: ipſis
dat tria remedia dictis tribus vitijs op
poſita. ¶ Nam ꝯ͠ ſuperbiam docet humi
litatem: dum ſuper hoium capita ordina
uit cineres poni. vt ſic ſe morituras cogi
tent ſibi dicendo illud Geñ. 3. Memẽto
homo qꝛ cinis es ꝛ in cinerem reuerteris
In cuius recordatõem dꝭ Job. 13. Mẽo
ria nr̃a compabitur cineri. Et Eccl'ci. 10.
Quid ſuperbis terra ꝛ cinis. ¶ Contra
luxuriam docet auſteritatẽ: dum ad ieiu
nandum inducit. Contra xo auaritiaꝫ do
cet paupertatem: dum ꝓhibet in mundo
theſaurizare. de quibus duobus vltimis
ſpãliter fit mentio in euangelio hodierno
in quo xp̃s tria tangit. ſ.
Carnis macerationem: vicia cõprimẽtem.
Mundi deſpectõem: ſupflua abdicãtem.
Mentis locatõem: dilecta ꝯſequẽtem.
¶ Primũ probat delitiaꝝ ſubtractio. Se
cundũ diuitiaꝝ deſertio. Tertiũ diſtãtiaꝝ
ſituatio. Pᵐ i pñº. 2ᵐ ibi nolite thĩzarꝭ ꝛc.
3ᵐ ibi. vbi ẽ theſaurus tuꝰ ꝛc.

Prima pars.

Uantũ ad primũ. vbi tangit ꝛc.
q ꝙ ꝓbat ꝛc. dicit. Cum ieiunatis
ꝛc. Ubi ſciendũ. ꝙ qꝛ ſicut dictuꝫ
eſt. auaritia ꝯtrariatꝭ libertas. q̃ cognoſcitꝭ
per elyarũ largitudinẽ: ſuperbie hũilitas
que cognoſcitꝭ per deuotã oratõeꝫ. luxurie
vero caſtitas. q̃ nutritur ꝑ corporis mace
rationẽ. iuxta ꝙ Raphael angelꝰ. docuit
tob. d. Tob. 12. Bona ẽ oratio cũ ieiunio. ꝛ
elymoſina magis q̃ꝫ theſauros auri ꝯdere.
ideo xp̃s ylis verus magiſter ꝛ pius con
tra ꝑdictam auaritiaꝫ dicit Mat. Eſtote
miſericordes ſicꝫ ꝛ prꝭ vrꝭ miſericors eſt. ꝛ
Ambroſius Ois autẽ ſumma diſcipline
xp̃iane in miſericordia ꝛ pietate ẽ. ¶ Cõ
tra ſupbiaꝫ dicꝭ Mat. Diſcite a me qꝛ mi
tis ſum ꝛ hũilis corde. Cõtra vero luxu
riaꝫ dicꝭ in euãgelio hodierno. Cũ ieiunatꝭ
nolite fieri ſicut ypocrite triſtes vñ Cri.
ſuper Mat. Quia oratio illa fortis ẽ que
fit in ſpũ humili ꝛ corde cõtricto. qui ãt
delitijs fruitꝭ. ſpiritũ hũilem ꝛ cor ꝯtrictũ
hr̃e nõ põt. ¶ Manifeſtũ eſt ꝙ oratio ſi
ne ieiunio gratil' ẽ infirma. ꝛ ideo qñcũqꝫ
ſancti pro aliqua neceſſitate voluerũt ora
re ieiuniũ cum oratiõe miſcuerũt. vñ con
uenienter dñs poſt doctrinã de oratione
ſubiũxit doctrinã de ieiunio. d. Cũ ieiuna
tis ꝛc. ¶ Sciendũ eſt ãt ꝙ aliq̃ ſunt opa
de ſei ta mala ꝙ nullo mõ poſſunt bñ fie

ri.ſicut blaſphemare deū. inhonorare parentes adulteriū ⁊c.⁊ talia ñ indigēt niſi ꝓhibitione ne fiant. ¶ Aliqua ſunt q̄ nō poſſunt male fieri ſicut diligere deū ⁊ ꝓximū ⁊c.⁊ talia nō indigent niſi admonitōe vel mādato vt fiant. ¶ Aliqua vero ſunt de genere bonoꝝ q̄ poſſunt bene ⁊ male fieri ſicut dare elymoſinā.orare.ieiunare.⁊ h⁹i que q̄zuis de ſe ſint bona.tñ poſſunt bōa ⁊ mala intentōe fieri.⁊ talia indigēt regulatiōe qualiter hēant fieri.vt ſint meritoria.lʒ igitur ieiunium ſit de ſe bo^m .tamē q: deprauari pōt per malā intentiōem.iō xp̄s d vtroqʒ modo ieiunādo nos reddit attentos.ſcd̄m h̄ igitur hic duo poſſum⁹ ꝯſiderare ſecundum ꝙ xp̄s tangit duplicem ieiunādi modū.ſ.

Pernitioſum ⁊ deteſtandū.

Fructuo^m .⁊ aſſequēdum.

¶ Quātū ad p^m dicit.Cum ieiunatis ⁊c. In h̄ enīʒ pnitioſo ieiunādi modo q̄ttuor poſſumus cōſiderare.ſ.

Actum ſimulatum.

Modum oſtentatum.

Affectum deprauatū.

Fructum denegat^m.

¶ Quantū ad p^m dicit.Nolite fieri ſicut ypocrite triſtes.lʒ enim ieiunīū minuat i hoīe tēporalem letitiā.tñ hoc nō dʒ aliqs in ſuo iei⁹ querere vt per ipius iei^m oſtēdatur.iuxta ꝙ d quolʒ dr̄ Jb.42.Nō erit triſtis nʒ tribulētus.⁊ ideo ſignāter xp̄s dicit.nolite fieri triſtes.nō aūt dixit nolite eſſe triſtes.h̄ ſcd̄m Criſo^m.ſup Mat.

¶ Quātū ad mo^m oſtentatū dicit exterminant enim faties ſuas.i.extra termios hūane conditōis ponunt nam extra commuuneʒ mo^m hominū faties ſuas diuerſificant cū ꝓlixa barba.cum colore palido.⁊ facie dimiſſa cum geſtibus ſimulate deuotionis. Nam ſcd̄m Greg.8.mor. Ora palleſcūt corp⁹ debilitate q̄tit̄ pectus iterrumpētibus ſuſpirijs vrget. nihilqʒ tanto labore aliud niſi extimatio humana cogitat vt ſic verificet̄ de ipſis illd Sap.5. Ab itinere iuſto abierūt i exterminiū.i.iuſtum iei^m mutauerūt ad vanā gloriaʒ.vñ Leo papa i ſermone de iei⁹ nō ſunt iquit caſta ieiunia que nō de ratione veniūt cōtinentie ſed de arte falatie.

¶ Quantū ad affectū deprauatū dić vt appareant hominibus ieiunātes. Modus enim ypocritarū eſt hoium gloriā q̄rere.⁊ ideo iuxta illud Mat.33.Oia opera ſua faciunt vt videant̄ ab hoibus.videri aūt ab hoibus nō eſt malum qñ homo ſic vult videri vt laudet̄ deus ⁊ hedificet̄ proximus. iuxta ꝙ xp̄s dixit diſcipl'is Mat.5.Sic luceat lux vr̄a coram homibus vt videant vr̄a bona opera.⁊ glorificēt patrem vr̄m qui i celis eſt Sed tūc eſt malum qñ ſic aliqs vult videri vt ab hoib⁹ laudet̄ vñ Aug. de ſermone dñi in mōte. Non āt ab hoib⁹ videri nephax eſt.ſed ideo h̄ agere vt ab hoibus videaris.

¶ Quantū ad fructum denegatū dicit.amen dico vob̄ recepūt mercedem ſuā. vnum q̄dem opus non dʒ habere niſi vnū ſtipendiū.Cum igit̄ iei^m ypocritarū habeat remuneratōem vnam q: laudem hoium querūt ergo non debet vlterius remunerari a deo vñ Cri.ſuper Mat. Quid aūt a do recipies q adeo nihil dediſti.q.d.nihil.

¶ Q^m ad ſecundūʒ ſ.mo^m ieiunādi fructuoſum ⁊ aſſequēduʒ dicit tu aūt cum ieiunas ⁊c. In h̄ enī fructuoſo modo ieiunādi quattuor poſſum⁹ conſiderare.ſ.

Actum tēperatum.

Modum ordinatum.

Affectum regulatum.

Fructum condonatū.

¶ Quantū ad primū dicit tu autem cūʒ ieiunas. ieiuniū q̄dem quātū eſt de ſe eſt q̄dam actus tēperantie.vt aūt ſit meritorium dʒ eſſe opibus mie fulcitū debitiſ circūſtantijs regulatū. Nā ſm̄ Greg.i omel. Illd enim iei^m.ds approbat ꝙ añ oculos ei⁹ man⁹ elyarū leuat.h̄ ergo ꝙ tibi ſubtrahis alteri largirē vt vñ tua caro affligit̄ inde egētis ꝓximi caro repet̄.

¶ Hoc āt iei^m meritoriū quilʒ debʒ aſſumere ſingulariter hoc q̄drageſſimali tp̄e.ab h̄ ſpāliter ab eccl'a inſtituto cōſiderans ꝙ iuxta illud Ber. ſermone.38.bo^m ⁊ ſalube iei^m quo euadunt̄ eterna ſupplicia dum redimunt̄ peccata nō ſolū ablutio eſt peccatorum ſʒ extirpatio vitioꝝ nō obtinet veniā ſed meret̄ gloriam nō ſolum pccā p̄terita que cōmiſſimus ſʒ repellit futura q̄ cōmittere poteram⁹ vt merito ſic dr̄e poſſit illud Nee.i.Cū audiſſem verba teſtimonij hui⁹ ſedi.fleui.⁊ luxi.dieb⁹ multis ⁊ ieiunabā ⁊ orabā ante faciem dñi ⁊c.

¶ Nāʒ re vera qñ homo audit bona q̄ ſecunt̄ ad iei^m.multum dʒ aniari ad meritorie operandum vel ieiunādum.ad ꝙ nos ortat̄ dñs. Joel.Cōuertimini ad me i toto cord vr̄o i iei⁹.⁊ fletu ⁊ plāctu.⁊ ſcindite corda vr̄a.⁊ nō veſtiméta vr̄a ſic enim ieiunādo efficitur fructuoſum iei^m vr̄m ⁊ a dño meretur recipe veniā de offenſis.

¶ Hoc aūt fuit figuratū Jone.3.vbi de niniuitiſ ſnialr̄ dr̄.Quod cūʒ pp peccata eoꝝ deus miſit̄ ſʒ ionā ꝓpham ad p̄dicandū ſubuerſiōeʒ ciuitatiſ niniue. ꝙ h̄ audiētes niniuite predicauerūt ieiuniū.⁊ ſurrexit rex de ſolio ſuo.⁊ abiecit veſtimentū ſuū a ſe ⁊ veſtit⁹ eſt ſacco.⁊ ſedit in ciner̄ ⁊ p̄cepit ꝙ abſtinerent hoies ⁊ iumēta.⁊ ꝙ oēs clamarēt ad deū in fortitudine ſua miſericordiā poſtulando. ⁊ cōuerterent̄ d vijs ſuis malis ꝙ ⁊ fecerūt ⁊ vidit deus ꝙ cōuerſi ſunt de via ſua mala ⁊ miſertus eſt eis.

¶ Ubi ſciendum ꝙ per niniuitas qui deuʒ offenderant intelligi poſſunt peccatores hui⁹ mundi per Jonā vero ꝓpham intelligi poteſt quilʒ predicator annūtians veritatem. Iſte annuntians peccatoribus ciuitatis.i.mundi excidium quando eis labilitatem mundi denūtiat̄ penā eis pro peccatis debitam ꝙ quidem audiens peccator miſerrimus multum debet timere, ⁊ inſtar niniuitarū predicare.i.in ſemetipſo ieiunium verum aſſumere.⁊ ab omnibus illicitis abſtinendo quia ſecundum Ber. ſermone.38.Ab omnibus in quibus deliqſti in omnibus membris debes ab omnibus abſtinere vt verum ieiunium cōpꝛobet̄.

¶ Inſtar autem regis debet d ſolio ſuo ſurgere ⁊ ad yma deſcendere per profundam humilitatem ⁊ veſtimētum a ſe abicere per mundi deſpectiōem. ⁊ indui ſacco per carnis maceratiōeʒ.⁊ ſedere in cinere per mortis meditationem.⁊ homines ⁊ iumēta.i.tam aīa ſignata p homies q̄ʒ corpus deſignatū per iumēta abſtinet̄ per vitioꝝ celationem clamare ad dñm p miſericordie poſtulationem ⁊ deuotā orationem ⁊ ſic dū a uia ſua mala.⁊ opera virtuoſa cōuertitur meretur de ꝯgruo a domino exaudiri vt ſic dr̄e poſſit cū p̄s.Ad dñm cum tribularer cla.⁊ exaudi.me.⁊ inſtar niniuitaꝝ deus penitis hominis miſeretur. Nā iuxta illud eccl'i.12.Altiſſim⁹ odio habet peccatores ⁊ miſertus eſt penitentibus.

¶ Quantum ad modum ordinatum dicit vnge caput tuum ⁊ fa.tuaʒ laua.in paleſtina mox erat ꝙ homines in feſtiuitatibus vngebant capita ſua aliquibus vnguentis in ſignum feſtiuitatis. ⁊ gaudij.⁊ ad ꝓcurandum refrigerium cōtra ſolis ardorem.iuxta q̄ʒ conſuetudineʒ hic xp̄s loquitur de capitis vnctione.

¶ Moraliter autem loquendo dicere poſſumus homo qui vult ordinate ⁊ meritorie ieiunare debet inter alia habere tria.ſ.

Purgatōem inficiētis culpe.

Diffuſionē redolētis fame.

Subuentiōem reficiētis mie.

¶ Primum vero in lotionem fatiei. Secundum ⁊ tertium in vnctionem vnguenti.

¶ Primo ergo debet homo lauare faciem ſuam.i.conſcientiaʒ per purgationeʒ inficientis macule. ⁊ h̄ eſt ꝙ nos admonet dominus Jſ. Lauamini mūdi eſtote.

auferte malũ cogitatiõũ veſtrarum ab ocul' ve
ſtris. quieſcite peruerſe agere. diſcite bñfa
cere. ¶ Aqua vero qua quis dʒ ſe lauare eſt
fluuius lachrimarum de quo dicit ps. La
boraui in gemitu meo: lauabo per ſin. no.
lectũ meũ lacrimis meis ſtra. m. rigabo ꝛ
¶ Hõ igitur q ſic ↄſcientiam prius īfectaʒ
lauat põt figurari per filiam pharaonis
regis egypti. de qua ſnialr dr̃ Exo. 2. Ad
deſcendebat filia pharaonis regis egypti
vt lauaret in fluuio vbi inuenit Moyſ. i
phyſtela ſtipea linita bitumine ꝛ pice po
ſitũ in carepto fluminis vagiẽtẽ. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ p pharaonem q interpretat
denudauit viꝝ: intellr dyabolus q virum
denudare dr̃ quãdo ſuis malis ſuggeſtio
nibus decipiẽs hoiem facit ꝙ labat ī pec
catuʒ mortale: pp q' nudari dr̃: q: amittit
grãm aiãs veſtientem: qui ſignanter dr̃
rex egypti. que interpretatur tenebra. quia
dr̃ rex iferni. qui iuxta illud Job. Eſt ter
ra tenebroſa ꝛ operta mortis caligine: ter
ra miſerie ꝛ tenebrarum. ¶ Per filiã aũt
hũ intellr q̃libʒ aia peccatrix non p crea
tõem ſed q: obediuit peccãdo. Nam ſm
Ambroſium in quodã ſermone. Cuius opa
quis q̃ facit eius ꝛ filius vocat. ¶ Cogitãs
miſer peccator vilitatem quã per peccatuʒ
intrauit: q: ipſius aia que prius erat filia
dei fcã eſt filia dyaboli. dʒ ad cor ſuũ p cõ
punctõem ↄuerti ad animã ſuam alloqui
o. Jere. 2. Quam vilis fcã es nimis itine
rãs vias tuas malas. ꝛ ab egypto. i. a dya
bolo rege inferni ſi in peccatis perſeuera
ueris ↄfunderis. Si aũt conſiderãdo pecca
tor dʒ peccata dimittere. ꝛ inſtar filia pha
raonis ad fluuium deſcendere vt ibidem
lauet. ¶ Ubi ſciẽdum ꝙ illud fluuium in
telligitur lachrimaꝝ ꝓfluxus in quo qui
prius p ſupbiam peccauerat dʒ ſe humili
ando deſcẽdere ꝛ aiam a peccato lauare.
iuxta admonitõem ſibi a dño fcãm. Jere.
4. o. Laua a macula cor tuum ierlm vt ſal
ua fias. ¶ Quid aũt ad fluuium dſcẽden

do inueñiat audi qd ſequtur. nã dr̃ ꝙ repit
Moyſ. i phyſtella ſtipea vagiẽtẽ. ¶ Ubi
ſciẽdũ ꝙ per Moyſ. vno mõ interpretatur
dei filius. p phiſtellã vero ſtipeã linitam
bitumie ꝛ pice intellr hũanitas quã di filius
aſſũpſit in q̃ fuit velud i fiſtella q̃ ſignãter
ſtipea ſiue vincea dr̃. q: ſic vinc' nõ hʒ no
dus: ſic aſſumpta humãitas a dei filio nul
lum hʒ oio peccatũ. vt dr̃e potuerit illud
Jere. 2. Abſqʒ peccato ꝛ innocẽs ego ſuʒ.
¶ Dicitur ãt phiſtella iſta linita bitũine
ꝛ pice. q: ipſam quantũ ad corpulẽtaʒ ſbaʒ
que accepit de adam qui dformatus ꝙ ſi
gnatur ī bitumine terra tenaci ꝛ ſubiectã
humanis paſſionib' ꝛ mortaleʒ. ꝙ ſignat
ī pice coloris nigri. vt dr̃e potuerit illud
ſap. 7. Sum quidem ꝛ ego mortal' homo
ſimul hoibus ex genere terreno illius q
prio: fact' ẽ ꝛ in vẽtre mr̃is fact' ſuʒ caro.
¶ Jnuenit aũt xp̃m yh̃m iſtar Moyſ. po
ſitus in carepto ripe fluminis vagiẽtem.
¶ Ubi ſciendũ ꝙ per careptuʒ qui ẽ loc'
vbi naſcunt herbe acute ꝛ aſpere ꝛ ſindẽ
tes. intelligi põt penalitas ꝛ mortalitas
vl' auſteritas. quas p nob xp̃s aſſumpſit
puta exurire ſitire ꝛ fatigari ꝛc. ꝛ ideo va
giens dr̃. quia ī ſignũ iſtaꝝ penalitatũ vt
ceteri pueri voluit naſcẽdo plorar vt dr̃e
potuerit illud ſap. 7. Primã vocem ſilẽ
hoibus emiſi plorans vel p iſtam phiſtel
lam factã loco nauicle intelligi põt crux
xp̃i in qua volens de mũdo trãſſetare ad
prem fuit pro nob redimẽdis poſitus in
qua dedit mirabile vagitũ qñ ſicut habet
Mat. 27. Clamãs voce magna emiſit ſpi
ritum. ¶ Secundo homo dʒ vngere cap
per diffuſioñe redolẽtis fame. ꝛ ſubuẽtio
nem reficiẽtis miſericordie vt p ipm poſ
ſit ſibi ab alijs dici illd Cañt. i. Oleũ effu
ſum nom̃ tuũ. ideo adoleſcẽtule dilexerũt
te. trahe me p' te i odorem vnguentorũ
tuoꝝ. ¶ Jn ſigniũ vero hi dicitur d diſcipu
lis. quos miſit xp̃s Mat. Ad exeũtes p
dicabant vt penitentiã agerẽt. ꝛ dmonia

eiciebant. ꝛ vngebãt oleo multos ꝛ ſana
bant. ¶ Per cap̃ vero intelligi põt xp̃s
de quo Eph. i. Deus pr̃ dedit ipm cap̃ ſup
omnem eccl'am que eſt corp' ipſius. Jſtd
igitur cap̃. i. xp̃s vngit quãdo pro amore
ipſius pauperib' ſubuenit. de qbus dictu
rus ẽ in finali examine. vt habet Mat.
29. Am̃ dico vob quãdiu feciſtis vni ex his
fratribus meis minimis mihi feciſtis.
¶ Uel p cap̃ intelligit anima que inſtar
capitis dʒ pheminere ꝛ dominari in hoie
que tunc vnguẽto vngit quãdo virtutib'
deo redolẽtibus adornat. ¶ Uel p iſtam
vnctiõem fiendaʒ in capite intellr ſpũalis
letitia quã homo dʒ habere in anima qñ fac
aliqua opa deo grata vt dici poſſit de ipo
illud ps. Unxit te ds deus tu' oleo leticie.
¶ Ad lotiõem ꝛ vnctõem pdictam quilʒ
admonet Ruth. 3. Lauar ꝛ vnger ꝛ indue
re delitioꝝib' veritatis ꝙ ſi qdem homo
fecerit meritoriũ eſt ſuũ ieiuniũ ꝛ poterit
de dyabolo. ꝛ vitijs triũphare. ¶ Hoc ãt
fuit figuratũ Judith. x. vbi ſententialr dr̃
Quod cum Olophernes cũ ſuo exercitu
obſideret ciuitatẽ betulie Judith exuit ſe
veſtimẽtis viduitatis ꝛ lauit corp' ſuũ ꝛ
vnxit ſe mirto optimo ꝛ diſcrinauit crinẽ
capitis ſui ꝛ ipoſuit capiti ſuo mitram. ꝛ
induit ſe veſtimẽtis iocũditatis ꝛ ſic orna
ta iuit ad Olofernem inimicũ obſidẽtem
ciuitatem betulie. ꝛ abſcidit ſibi cap̃ ꝛ vni
uerſiʒ exercitũ eius fugauit. ¶ Ubi ſciẽ
dum per Judith q̃ interpretat confitens
ſiue glorificans intelligi põt quelibet ani
ma que pcipue iſto quadrageſſimali tem
pore debet ſua ↄfiteri peccata ꝛ deũ glori
ficare iuxta illud eccli. 17. Uiuus ꝛ ſanus
confiteberis ꝛ laudab dominum ꝛ glorifi
cab in miſeratõibus illius que ſignanter
dicitur vidua. quia quando labitur in pec
catum mortale amittit xp̃m ſponſum ſuũ
ſpirituale vt lamentãdo dicere poſſit illd
2. Ro. 14. Heu mulier vidua ego ſum.
¶ Per holophernẽ autem cũ ſuo exerci

tu qui interpretat infirmãs vitulũ ſagina
tum intellr dyabolus cũ vniuerſitate pec
catoꝝ qui pro tanto dr̃ infirmãs vitulum
ſaginatũ quia hoies ↄ ſe ipos p dlitias cor
poris ipinguãtes infirmat dum eos allicit
ad peccãdum vt cõquerendo dr̃e poſſit il
lud peccator. 2. Eſdre. 1°. Ego eniʒ infirma
tus ſum valde. ¶ Per betuliã aũt ciuita
tem intelligi pt totus hõ qui iſtar ciuita
tis habẽtis multos hitatores hʒ multas
potentias in qbus eſſe vnitas. ꝛ alie potẽ
tie ratõi dʒ obedire: ꝛ rõ ſol' dõ. ¶ Signã
ter aũt dicitur h betulia q̃ interpretat vir
go dñi ſiue caſta q: totus homo debʒ eſſe
purus ꝛ mundus ꝛ continens vt ſit acce
ptus dõ. Jſtam aũt ciuitatem dr̃ obſider
holophernes cũ ſuo exercitu. q: dyabol'
cum vitioꝝ multitudine nõ ceſſat hoiem
ipugnare vñ p' pe. 5. Aduerſari' vr̃ dyabo
lus tanq̃ʒ leo ru. circuit querẽs quem de
uoret. cognoſcẽs ãt Judith. i. anima obſi
dionem tam validam dʒ vires aſſumer ꝛ
ornata modo debito dʒ ↄſtanter accedere
cõtra dyabolum ꝛ peccata ꝛ ſic cum diuio
auxilio obtinebit victoriã vt ſic dicer poſ
ſit deo regratiãdo illud Cor. 15. Deo autẽ
gratias. qui dedit nob victoriam per dñʒ
noſtrum yh̃m xp̃m. ¶ Qualiter autem ho
mo ornatus debeat accedere audi quid d
Judith dr̃. Nam pmo dr̃ ꝙ exuit ſe veſti
mentis viduitatis: ſic aia volẽs pugnare
contra dyabolũ ꝛ vitia dʒ ſe veſtimẽtis vi
duitatis exuere ꝛ p peccatoꝝ abdicatõeʒ
iuxta ꝙ ſibi dicit Baruch. 5. Jerlm exue
te ſtolla luctus. i. pccõ parans homini lu
ctum ꝛ penam eternaʒ. ¶ Secũdo dicitur
ꝙ lauit corp' ſuũ per ꝙ intelligo puritas
mentis ꝛ corporis quã qdeʒ homo dʒ habe
re. iuxta ꝙ nob dicitur Geñ. 18. Lauentur
pedes vr̃i ꝛ quieſcite ſub arbore. i. ſb xp̃i
paſſione ipſam iugiter meditãdo. ¶ Ter
tio dr̃ ꝙ vnxit ſe mirto optimo: p mirtuʒ
enim ꝙ erat vnguentũ i quo ponebat mi
ram rõne vnguẽti linitiui intellr puritas

⁊ miſericordia ꝙ̃ penitẽs dʒ habeꝛ ſi vlt
a deo miſericordiã inuenire. q2 Mat.5.
Beati miſericordes qm̃ ipſi miſericordiã
ꝯſequentur ratione vero mire amaꝛ intel
ligitur cõtrictio ⁊ amaritudo ꝙ̃ penitẽs
debʒ hr̃e ꝺ offenſis iuxta ꝙ ſibi dr̃ Iere.
6. Luctũ vnigeniti fac tibi plãctum amaꝝ
vt ſibi dr̃e poſſit dñs illud trenorũ.2. ma
gna ẽ velud mare cõtrictio tua. ¶ 4° dr̃
ꝙ diſcrinauit crinẽ capitis ſui. p capillos
enim q ex ſupfluitate hũoribus generan
tur intelliguntur res tẽporales quas hõ p̃
ter neceſſitatẽ que inſtar capillorũ dicunt
diſcrinari. i. ordinate ꝯpõi. quando paupi
bus indigẽtibus largiunt vt ſic iuxta illõ
Luc.7. Exẽplo marie Magd. capill' ſuis
tergat pedes yhu. ¶ 5° dicitur ꝙ impoſuit
mitram capiti ſuo p ꝙ̃ intelligit diuina
gratia animã adornãtẽ inſtar corone cap
adornãtis ꝙ̃ quidem hõ debet ĩponere ca
piti. i. anime ſui pͥncipali pti bonis opib9
inſiſtendo. ¶ 6° dr̃ ꝙ induit ſe veſtim̃tis
iocũditatis: p veſtim̃ta enim corp9 ador
nantia ⁊ exterius appparẽtia intellr̃ pul
chra ⁊ honeſta ꝯuerſatio ꝙ̃ dʒ habere vir
tuoſe viuẽdo. ¶ Si igit dictis modis hõ
inſtar Iudith ſe ornauerit ſecure poterit
accedere cõtra Holophernẽ. i. dyabolũ ⁊
ſuũ exercitũ. i. ꝯgregationem vitiorũ. q2 ꝺ
ipſis victoriã obtinebit qua habita poſſit
dicere illud ꝙ dixit Iudith Olopherne
deuicto ill' de ciuitatẽ betulie Iudith.13.
Viuit dñs deus nr̃ quoniã cuſtodiuit me
angelum eius. ⁊ hinc euntem ⁊ ibi cõmo
rantem. ⁊ inde huc reuertẽtem. ⁊ nõ pmi
ſit me dñs ancillã coinquinari: ſed ſine
polutione pcci reuocauit me vobis gauden
tem in victoria ſua nõ. dicit ſua non mea
quia proprijs viribus non poteſt reſiſtẽ.
¶ Quantũ ad effectum regulatum dicit
ne videaris ab hominibus ⁊c. ſed patri
tuo qui eſt in abſcondito ⁊c. vbi homo q
dẽ in ſuis bonis operibus nõ debet que
rere laudem humanã ſed diuinã vt a deo
pmietur. vñ Glo. patri tuo celeſti ieiuna
qui ẽ inuiſibil' vel q habitat in corde per
fidem tale dʒ eſſe tuũ iei^m^ vt tibi ſit meri
toriũ ⁊ quõ Glo. Deo autẽ ieiunat q pro
amore eius ſe macerat. ⁊ ꝙ ſibi ſubtrahit
alteri largiꝛ. ¶ Quantũ ad fructum ꝯdo
natum dicit ⁊ pr̃ tuus qui ẽ in abſcõdito
⁊c. tibi q2 igitur ſcḋm Aug. Nullũ maluʒ
impunitũ ⁊ nullum bonũ irremuneratũ.
ꝺs q magis vlt miſereri ꝙ̃ vlciſci ꝺ bõis
que facim9 nos pmiat vltra ꝯdignum vñ
dicit ipſe Apoc.15. Da altiſſimo ſcḋʒ datũ
eius ⁊ in bono oculo ad inuentiõeʒ facito
magnũ tuaruʒ qm̃ retribuẽs eſt ⁊ ſeptiens
tanto reddet tibi.

Secunda pars.

Sequit nolite thſare vobis ⁊c. vbi tangit mũdi deſpectiõeʒ ſupflua abdicãtem. ꝙ pbat diuitiarũ de
ſertio. vbi ſciendũ ꝙ duplex eſt thauriza
tio. vna terrẽa. ⁊ alia celeſtis. pͥma pnitio
ſa ⁊ expoſita mẽtis piculis. 2a fructuoſa
⁊ colocata cuʒ angel' ſcḋm h̃ igitur dupli
cem tangit modũ thaurizãdi vʒ.
Pernitioſum ⁊ inutilem.
Virtuoſum ⁊ fertilem.
¶ Quantũ ad pͥmũ dicit nolite thſa. ⁊c.
in iſta qdem pricula intẽdit talem ratõeʒ
de re vili trãſitoria ⁊ amiſibili ñ debʒ hõ
eſſe ſolicitus ſed res mũdane ſunt hui9.
ergo maior pʒ. Minor pbatur q2 res mũ
dane vel conſumunt rubigine vl' erugine
vt dicit i textu. ergo dicit nolite vob thſa.
q2 iuxta illud Cor. Nõ Habem9 hic ciui
tatẽ manẽtem ſʒ futurã inqrim9 ʒ ãt ſic ꝺ
beret eſſe tam̃ mlti faciũt oppo^m^ cor ſuũ
dantes terrenis qb9 dr̃ Iacobi.5. Thauri
ʒatis vob irã in nouiſſimis diebus. eplãti
eſtis ſup terrã i luxurijs enutriuiſtis corpa
vr̃a. ¶ Tales pñt figurari p Noe: de q
dr̃ ſimilr̃ geñ.9. Qõ cepit noe vir agrico
la exercere terrã ⁊ plãtauit vineã bibẽſqʒ
vinũ inebriat9 ẽ ⁊ nudatus i tabernaclo
ſuo. ¶ Vbi ſciẽdũ ꝙ p noe exercẽteʒ trã
intelligit quilʒ deditus terrẽis. q tunc dr̃
plantare vineã quando ꝯgregat multitu
dineʒ diuitiarũ tunc aũt dicitur vinũ bibe
re qñ acqſitio diuitijs ad voluptateʒ vtiꝛ
ſenſualitatẽ ad queʒ qdem vſum ⁊c. ebrie
tas ſequiꝛ. qñ dimiſſo rationis iudicio ſen
ſualitas dominaꝛ nõ aduertẽs mis. ꝙ ſicꝫ
fuit Noe poſt ebrietatẽ nudat9 corporãlr̃
ſic ipſe ſenſualitatẽ ſequẽdo ſpoliaꝛ diuia
gr̃a. ⁊ ſic ſpiritualr̃ remanet totus nudus
de quolʒ tali dicit Ps. thaurizat ⁊ ignorat
cui ꝯgregabit ea. ⁊c. Va ſic eſt vnde ſal'on
eccl'es.4. Reperiã vanitatẽ ſub ſole vn9
eſt ⁊ 2m non hʒ filium nõ fratrem ⁊ tñ la
borare nõ ceſſat nõ ſatiant oculi ei9 diuitijs
nõ cogitat. d. cui laboro ⁊ fraudo animam
meã bonis i h̃ ergo vanitas ⁊ afflictio peſ
ſima. vñ ꝺ talib9 ꝯqueriꝛ dñs Baruch.3.
d. vbi ſt pͥncipes gentiũ ⁊ q dominant ſup
beſtias terre q̃ ſunt ſup terrã q i volucri
bus celi ludũt. q argentũ thaurizãt ⁊ auꝝ
in quo cõfidunt hoies ⁊ nõ eſt finis acqui
ſitionis eorũ. ⁊ reſpondeꝛ ibidem extermi
nati ſunt. ⁊ ad inferos deſcẽderũt ⁊ alij lo
co eorũ ſurrexerũt. ¶ Sciẽdum ẽ ꝙ mora
liter loquẽdo ꝺ tiea ⁊ erugine ꝙ p erugi
nem ꝯſumẽtem metalla ⁊ segetes intelli
gi põt pccm̃ auaritie. ꝙ hʒ hoies cõſume
re. ⁊ ideo dr̃ eccli.10. Auaro nihil eſt ſcele
ſtius ꝙ̃ amare pecuniã p tineã vero q̃ de
veſte naſciꝛ ⁊ ipam conſumit intelligi põt
pccm̃ luxurie ꝙ ꝺ carne naſciꝛ. ⁊ hʒ hoieʒ
eneruare. vñ 2a Pe. Et mlti ſecunꝛ eorũ
luxurias p quos via veritatis blaſſemnatur
¶ Per fures aũt intelliguntur demones
qui hoies tẽptantes p inanẽ glam ⁊ ſup
biã ipſos furari dicunꝛ vt verificeꝛ ꝺ dya
bolo illud Io.4. Fur nõ venit niſi vt fure
tur ⁊ mactet ⁊ perdat vt de ipo dicatur fi
guratiue illõ Iob.24. Mane prio cõſur
git cũ homicida interfecit egenũ ⁊ pau
perem per noctem vero eſt quaſi fur.
¶ Vbi ſciendum ꝙ per iſtum homicidaʒ
intelligit dyabolus de quo Io.8. Ille ho
micida erat ab initio ⁊ i veritate non ſte
tit. Iſte mane ſurgere dr̃ quando primo
temptat hoiem ⁊ in iſta tẽptatione inter
ficit ege^m^. ⁊ paupem. quia hominem non
firmũ in diuina gr̃a trahit ad ſuas blandi
tias qui ſic tractus mori diciꝛ quia amit
tit gr̃am animã viuificãtem ſignant auteʒ
diciꝛ per noctem eſſe quaſi fur. q2 dum in
ſtar noctis tenebre excecãt hoiem ne regaꝛ
recto iudicio rõnis furaꝛ ipſius animã dũ
labiꝛ in pccm̃. ¶ Quantũ ad 2^m^. i. moduʒ
thaurizãdi virtuoſuʒ. ⁊ fertilẽ dič thſe. autẽ
⁊c. vbi xp̄s inuit talem ratõem de re ꝓtio
ſa eterna ⁊ inamiſibili cõgregandi dʒ hõ
multũ eſſe ſolicitus ſed thauros cõgrega
re i celo p opera mie ⁊ alia virtuoſa ſunt
hui9. ergo ⁊c. maior pʒ. Minor pbaꝛ quia
thaurus in ce° nec p eruginẽ nec p tineaʒ
⁊c. amittiꝛ ergo ⁊c. ⁊ tob. admonebat filiũ
ſuũ Tob.4. d. Si multũ tibi fuerit habũ
danꝛ tribue ſi exiguũ t' fuerit ⁊ exiguuʒ
libenter iptiri ſtude. pmiũ enim bo^m^ tibi
thaurizas in die neceſſitatis quoniam ely
moſina ab omni peccato ⁊ a morte libat ⁊
non patitur animam ire in tenebras exte
riores.

Tertia pars.

Sequit. vbi ẽ enim thaurus tu9 ⁊c. vbi tangit mentis locationeʒ dilecta ſequentem. ꝙ probat di
ſtantiarum ſituatio: anima enim ibi eſſe
dicitur vbi amat. vnde Auguſti. confeſſ.
13. ponderibus ſuis augentur omnia. ⁊ lo
ca ſua pondus meum amor meus. ego fe
ror quocũqʒ feror: ſecundum igitur diuer
ſitatem obiorum dilectorũ eſt diuerſitas
ſituationis cordis ⁊ animorum: ⁊ h̃ eſt ꝙ
Chriſtus dicit vbi eſt theſaurus tuus ibi
eſt ⁊ cor tuuʒ ſi igitur thaurizas in terra
cor tuuʒ erit terrenum. ſi vero in celo cor
tuum erit celeſte ⁊ munduʒ. Cum igitur
melius ſit habere cor celeſte ꝙ̃ terrenuʒ.
q2 cor celeſte ꝯiungiꝛ deo: terrenũ vo dya°
igitur thauriza in ce°. ⁊ nõ i terra vt dr̃e

poſſis cum ꝑo. In toto coꝛđ meo exq̄ſiui
te ne repellas me a mādatis tuis. ⁊ đ te
dicaꝰ illud eccli. 4. De omni coꝛde ſuo lau
dauit dñz. ⁊ dilexit deū q fec̄ i^m. ¶ Scié
duz eſt aūt quādo dr̄ vbi eſt theſaurus tuꝰ
ibi eſt ⁊ coꝛ tuū ꝙ nō ſolum ſcđm Iero^m.
h̄ dicitur pp̄ diuitias ſꝫ pp̄ omnia alia ad
q̄ aliquis inclinaꝰ ſciendum ē etiam ſcđm
Criſo. ꝙ ex h̄ ꝙ dr̄ vbi eſt theſaurꝰ tuꝰ ibi
eſt ⁊ coꝛ tuū daꝰ nob̄ intelligi q̄ꝫti fructꝰ
ſit elȳa quia hō qui facͭ elymoſinā non ca
rans theſ̄are in terra pōt hr̄ ſpeꝫ vt ſibi re
tribuaꝰ in ce°. ⁊ h̄ eſt ꝙ dixit tob̄ angelus
Raphael Tob. 12. Elȳa a moꝛte liberat ⁊
ipſa ē que purgat pccā ⁊ facit inuenire vi
tam eternā. Ad q̄ꝫ vitā ⁊c.

¶ Feria quinta cinerum.

Um introiſſꝫ yh̄us caphar
naū acceſſit ad eū centurio
rogans eū ⁊c. Mat. 8. Actꝰ
pꝛudentie cognoſciꝰ i hoīe
ꝙ qn̄ ſentit ſe deſolatū ⁊ in
digentem alterꝰ auxilio ſolicite recurrit
ad i^m quem ſentit potentem ſuis indigē
tiis ſubuēire. in accedēdo aūt ad ipm̄ dꝫ
hr̄e cōuenienteꝫ modū vt. ſ. accedat cū re
uerētia ⁊ fiducia obtinēdi ꝙ petit ꝙ ſi ac
ceſſerit ad deuꝫ debito mō. ꝙ poſtulat ipe
tribuit liberaliter: ⁊ h̄ eſt documentuꝫ bt̄i
Iaco. in canonica ſua. d. Si qs auteꝫ vr̄m
indiget ſapiē. poſtulet a deo q dat oībus
affluenter ⁊ nō ipꝛoperat ⁊ dabitur ei: po
ſtulet auteꝫ in fide nihil heſitās. ¶ Offi
ciuꝫ aūt hoīs miſericoꝛdis ē ſi pōt indigē
tibꝰ ſbuenire vn̄ tob̄. filio ſuo tob̄. 4. Quo
modo poteris ita eſto miſericoꝛs. qꝛ igi
tur ꝓpter peccata cōmiſſa tēpoꝛe p̄terito
indiget ſubleuari diuīo auxi°. ideo ad ipꝫ
miſericoꝛdē ⁊ pium dꝫ acceder̄ vt ſpūalē
ꝯſolōneꝫ accipiat ⁊ medelā. nā ſic dr̄ eccli.
2. Quis inuocauit i^m ⁊ đſpexit eum. q. d.
nullus cuius cām aſſignans ſubdit ibidē
qm̄ pius ⁊ miſericoꝛs ē ⁊ remittit i tribu
latione peccata. ⁊ ꝓtectoꝛ eſt oibus inqui
rentibus eum in veritate vn̄ Is. 18. Tunc
inuocab̄ ⁊ dn̄s exaudiet clamab̄ ⁊ dicet ec
ce adſum qꝛ miſericoꝛs ſum dn̄s ds tuus:
ſecūdū h̄ igiꝰ beatus Mat. in iſto euan°.
6. tangit. ſ.
Calamitatē penaliter affligētem.
Benignitatē miꝫicoꝛditer inclinātem.
Hūilitatem virtualr̄ ꝓmerētem.
Fidelitatem ſingulariter roboꝛantem.
Diuerſitatem localiter diſtinguētem.
Poteſtatem ipꝛeceptiblr̄ operātem.
¶ Primū pꝛobat ꝯdictio infirmitatꝭ. 2^m
ꝯdeſcēſio bonitatꝭ. 3^m ſuſpenſio dignitatꝭ.
4^m adheſio fraternitatꝭ. 5^m diuiſio capaci
tatis. 6^m ꝯſecratio ſanitatꝭ. p^m i p̄n. 2^m ibi
⁊ ait illi yh̄s ⁊c. 3^m ibi ⁊ reſpōdens cētu
rio ⁊c. 4^m ibi audiēs yh̄s ⁊c. 5^m ibi amen
d° vob̄. ⁊c. 6^m ibi. ⁊ dixit yh̄s cēturiōi ⁊c.

Prima pars.

Uantū ad pꝛimū vbi tangit ⁊c.
ꝙ ꝓbat ⁊c. dic̄. Cū introiſſꝫ yh̄s
⁊c. poſtq̄ꝫ eniꝫ xp̄s iſtruxit diſci
pulos exn̄s i monte ⁊ poſt montꝭ deſcēſuꝫ
ſanauit lepꝛoſuꝫ q erat đ gēte iudayca ve
nit i caphar. vt ibi ēt in gentibꝰ ſcđꝫ Criſ.
miracl̄a faceret. q vtroſqꝫ erat ſaluaturꝰ.
h̄ aūt. 3. poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Continētis ſitum.
Poſtulantis actum.
Infirmantis modum.
¶ Q^m ad p^m dicit. Cuꝫ itroiſſet yh̄s ⁊c.
Caphar. āt erat ciuitas cuiꝰ habitatoꝛes
erant multum reuerentes xp̄o. ⁊ ad fideꝫ
recipiendam diſpoſiti. Ideo xp̄s i ea mul
ta miracula fecit: iuxta illđ Luc̄. 4. Quā
ta audiuimus fcā i caphar. fac ⁊ h̄ in pa
tria tua. ¶ Q^m ad 2^m dicit acceſſit ad eū
centurio ⁊c. Centurio qdem ꝫm remigiū
dr̄ q centū militibus p̄eſt: qꝛ vero illa ter
ra tūc erat ſubiecta romanis. Iō erat ꝫm
Augu. Iſte centurio ꝓ romanis q ⁊ ipſe
erat gentilis. ¶ Sciēdū ē ꝫꝫ Aug. ꝙ iſte
centurio non acceſſit ad yh̄m coꝛpoꝛaliꝰ:
ſed tantum mentaliter: ⁊ per nuncios: vel
ꝫm aliquos. Primo vt habetur Luc̄. 7.
Premiſit ſenioꝛes iudeoꝛum. poſtea aūt
ſequutus fuit eos. ⁊ ſic ſaluatur ꝙ hic dr̄
ꝙ acceſſit. ¶ Q^m ad 3^m dic̄ puer meus
ia. in do. para. ⁊ ma^e. toꝛ. centurio ei iſtuꝫ
infirmum lꝫ eſſꝫ ſeruus ipm̄ nō vocat ſer
uum: ſed pueꝝ vel rōne humilitatis ꝫm
Criſo. vel rōne itime dilectōis. Sciēdum
eſt ēt ꝙ centurio de miſericoꝛdia xp̄i nō
petit ꝫm Criſo. ꝙ ſeruum ſuum ſanet: ſed
tm̄ infirmitatem inſinuat credēs firmiter
ꝙ diuina miſericoꝛdia nulli ipam humiliꝰ
petenti denegatur. ¶ Sciēdum ē aūt cir
ca iſtā p̄tem loquēdo moꝛalr̄ ꝙ per iſtuꝫ i
firmū paraliticum intllr̄ qlibꝫ pccōꝛ: circa
quē q^m ad p̄ns ſpectat. 6. poſſumꝰ ꝯſide
rare. ſ.
Calamitatē captiuantem.
Infirmitatē affligētem.
Cōditōem aggrauantē.
Locū continētem.
Donum impetrantem.
Modū ꝓmerentem.
¶ Primo circa pccōꝛem poſſumus cōſi
derare calamitatem captiuantem. qꝛ ſer
uus. lꝫ enim deus fecerit hoiem rectum
⁊ libeꝝ vt viuat ꝫm rectum iudiciū ratio
nis. tn̄ ſe multis imiſcuit vāitatibus ſen
ſualitatē ſequēdo: ex quo đ libero ſeruus
efficiꝰ ⁊ miſerabilr̄ captiuaꝰ. Nā iuxta il
lud xp̄i Io. 8. Ois q fac̄ pccm̄: ſeruꝰ ē pec
cati: ⁊ p ꝯn̄s dyaboli: qꝛ āt iſta captiuatio
in q̄ hō icidit ſeruiliꝰ per pccm̄ a ſenſuali
tate p̄ncipalr̄ trahit oꝛiginē. iō applican
do ſpālꝰ dicere poſſumus ꝙ per iſtū ꝫuū
intllr̄ coꝛpus hoīs ſiue ſenſualitas: que đ
beret inſtar ſerui rōni ſubici ⁊ ei vt p̄ſidē
ti in omnibꝰ obedire: iuxta ꝙ rōni dr̄ geñ.
4. ſbtus te appetitꝰ eiꝰ. ſ. ſenſualitatꝭ ⁊ do
minaberis eius. Nō āt dꝫ ſenſualitas dn̄a
ri rōni. qꝛ iuxta illud ꝓuer. 19. Nō đcent
ſtultum delitie: nec ꝫuum dn̄ari p̄ncipibꝰ.
¶ Si āt ecōtrario ꝑmitteret hō ſenſuali
tatē rōni dn̄ari foꝛet res mōſtruoſa: ⁊ oꝛ
do ꝑuerſus ⁊ multū ꝑiculoſus ſicut figura
tiue dic̄ Salōn. ꝓuer. 30. Ubi inqt ꝑ tria
moueꝰ terra ⁊ q̄rtū ꝙ nō pōt ſuſtinere ꝑ
ſeruum cū regnauerit: per ſtultū cū ſatura
tus fuerit cibo. ꝑ odioſam mlierem cū in
mr̄imoniū fuerit aſſumpta: ⁊ ꝑ ancillā cū
fuerit hr̄s dn̄e ſue. ¶ Ubi ſcien̄. ꝙ i hoīe
ſunt p̄ncipalr̄ due p̄tes. ſ. coꝛpus ſiue ſen
ſualitas ⁊ aīa ſiue ratio. ꝑ ſeruū qdem q
dꝫ eſſe obediens dn̄o ſuo intelligiꝰ ſenſua
litas q̄ dꝫ eſſe obediens rationi ⁊ etiam ꝑ
ſtultum ⁊ mulierē que iō odioſa dr̄ quia
cōtrariaꝰ in ſuis actibus ratōi. iuxta illđ
Ro. 7. video aliā legem i membꝛis meis
repugnātem legi mentis mee: ⁊ captiuā
tem me in lege peccati q̄ eſt in membꝛis
meis. ¶ Deſignaꝰ ꝑ ancillam. ¶ Con
tigit aūt aliqn̄ ꝙ ſenſualitas dn̄aꝰ rōni: ſi
cut pꝫ in deoꝛdinato appetitu honoꝝ: ⁊ tc̄
ſeruꝰ regnat: aliqn̄ ſenſualitas delectatur
in illicitis deguſtatōibus. ⁊ tunc ſtultꝰ ſa
turatur cibo. aliqn̄ delectaꝰ in illicitꝭ tacti
bus. ⁊ tunc mr̄ odioſa eſt in mr̄imonium.
⁊ iſta faciūt cōmotōem in terra. i. deoꝛdi
natōem in hoīe ſenſualitatem ſequentem.
¶ Sed quartum ꝙ ancillam ſit hr̄s dn̄e
ſue. i. ꝙ ſenſualitas hēat hr̄ditatem vite
eterne: que debētur p̄ncipalr̄ rōni h̄ eē n̄
pōt. qꝛ impoſſibile eſt ſequentē ſenſualita
tem ⁊ carnem vitam eternam poſſideri
poſſit qm̄ ꝫꝫ apl̄m. i. coꝛ. 15. Caro ⁊ ſāguis
poſſidere nō poſſūt regnū dei. ſꝫ tales po
tius acqrunt moꝛtem. qꝛ Ro. 8. Si ꝫꝫ car
nem vixeritis moꝛiemini. ¶ 2° ꝯſiderare
poſſumus infirmitatem affligētem: quia
paraliticus. paraliſis quidem ē leſio hūa
ni coꝛpoꝛis cum diminutōe ſenſus vl̄ mo
tus vel vtriuſqꝫ: per quā qdem infirmita
tem intellr̄ peccatoꝛ quantum ad coꝛpus
⁊ ſenſualitatem: ⁊ ſpecialiter accidioſus
qui in actibus ſpūalibus vel deuotionem
non ſentit vel vtroqꝫ pꝛiuatur. ¶ Sciēdū

eſt aūt ꝙ paralīſis ex diuerſis caſib⁹ cau
ſat̄ in hoīe ꝑ quas intll'r diuerſitas vicio
rum. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ alr̄ cauſatur ex
nimio humore in homīe ex cibo ⁊ potu ni
mio generat̄ ex quibus neceſſario ſeqtur
oppilatō neruoꝝ. ⁊ in hoc intll'r gula ⁊ lu
xuria. q: gula hꝫ luxuriā ꝓuocare. ¶ Ali
quādo cauſatur ex nimio calore conſumē
te neruos ſenſibiles corrugāte. ⁊ in hoc i
tellr̄ auaritia. q: auarus ſemper ardet vt
ignis. ¶ Aliquādo cātur ex frigiditate.
neruos aſtringēte. ⁊ in hoc intll'r inuidia
in qua eſt carentia amoris ⁊ caritatis ſed
ſemper frigida. ¶ Aliquādo cauſatur ex
vulnere incidente vel diuidēte. in hoc itel
ligitur ſuperbia que fuit prīmū pcc̄m diui
dēs a deo creaturā intellectualem ſic pꝫ
de angelis apoſtaticis. ¶ Aliqñ extermi
nus alterius morbi. puta poliſie que ē opi
latō neruoꝝ cerebrum vniuerſalr̄. ⁊ ſic im
pedit rōnem. ⁊ in hoc deſignat̄ ira: que q
dem oritur ex motu ſanguinis circa cor.
⁊ ē rōnis impeditiua. iuxta illud poeticū.
Ira impedit aīum ne poſſit cernere veꝝ.
⁊ ſic pꝫ ꝙ ad cauſandū pcc̄m accidie ſigna
tum ꝑncipalr̄ ꝑ paliſim: cetera peccata cō
currunt ex qb⁹ hō fit piger ad deguſtādū
diuina. ¶ Unde talis paraliticus pōt fi
gurari ꝑ Alchiuiū. de quo ſnialiter ꝑmo
Macha. 9. Qō cum eēꝫ in malis opibus
faciēdo deſtrui domos ſancte interioris ⁊
opa ꝓphetaꝝ ꝑcuſſus eſt a dn̄o ⁊ impedi
ta ſunt opa eius ⁊ ꝯclusum ē os eius ⁊ diſ
ſolutus ē paliſi: nec vltra potuit loq v̄bū
nec mādare ð domo ſua: ſed mortuus eſt
in tpe i⁹ cū tormēto magno. ¶ Ubi ſcien
dū ꝙ ꝑ Alchiuiū q interpꝛtatur fermētū
vani ꝯſilij. intellr̄ pccōr ſequēs ſenſuali
tatē. vanū cōſiliū. fremētare dr̄. ex eo qō
ſequēs carnis deſideria q̄ videnť dulcia.
ad accidiā tn̄ admiſcet pċaꝝ aggritudinē
iuxta illud ꝓuer. 14. Extrema gaudij lu
ctus occupat. Iſte āt mal' opibus iſiſtere
dr̄ deſtruēs ⁊c. q: pccōr dū laxat ſe ad illi
cita apiendo feneſtras exterioꝝ ſenſuum

qbus valat̄ aīa ipſos deſtruit. ⁊ ad aīaꝫ fra
ctis muris mors ſbintrat. vt v̄ificet̄ illud
Iere. 9. Aſcēdit mors per feneſtras nr̄as
⁊ ingreſſa ē dom⁹ nr̄as. ꝓphaꝝ quoqꝫ dr̄
deſtruere opa. dū nec ꝑceptj nec conſilijs
ad q̄ ſeruāda nos iducunt ſuis ꝓphetijs.
vt ð ipſo dicat̄ illud ꝑs. Uerba oris ei⁹ ini
qtas ⁊ dolus noluit intelligere vt bn̄ age
ret. ¶ Dr̄ āt ꝙ hui⁹ Alchimi impedita
ſunt opa ⁊ os ei⁹ cōcluſum eſt ⁊c. q: pecca
tor ꝑꝑ peccata ſua ipedit̄ i opibus virtuo
ſis. nec pōt debite dūm laudare ⁊ fit iſenſi
bilis ad dia. Signāter āt dr̄ ꝙ vltra loqui
nō potuit nec ⁊c. q: pccōr dū vixit ⁊ perſe
uerauit in vitijs in fine qñ morit̄ nō pōt:
vel ſaltem ð facili aīam ſuā digne diſpōet̄
vn̄ Aug. i ſmōe inoē. hac aīaduerſiōe per
cutit̄ pccōr: vt moriēs oblīuiſcat̄ ſui: q dūꝫ
viueret oblitus eſt dei. vn̄ ſequit̄ ð Alchi
mo ꝙ mortu⁹ ē tormēto magno. ſic re
vera ē de pccōre: vt ð ipſo v̄ificetur illud
Luc. 16. Mortuus ē diues ⁊ ſepultus eſt
i iferno. ¶ 3⁹ ꝯſidera ꝯditōeꝫ aggrauāteꝫ
q: puer ⁊c. vbi tangit duas malas ꝯditio
nes. ſ.
Fatuitatē excecātē: reſpectu itellectus.
Peruerſitatē obliquātem: reſpcū affcūs.
¶ Qm̄ ad pm̄ dicit puer. Ubi ſciēduꝫ ꝙ
pueri vt plim̄ū ꝑꝑ dfectū etatꝫ ꝯſueuerūt
eē fatui cōmutātes ꝑtioſa ꝓ vilib⁹. ⁊ hoc
faciūt pccōres ſenſualitatē ſequētes. quod
cognoſcēs apl's nos admonet. 1. cor. 14. d.
Frēs nolite fieri pueri ſenſibus: ſꝫ malitia
puuli eſtote: ſenſibus āt pfecti. ¶ Qm̄ ad
2m̄ dic. Iacet i domo. tūc eim hō iacet̄ dr̄
qñ nō hꝫ affectū directum in deum: ſꝫ ad
terrēa ꝓcliuū. vt de ipſo dicat̄ illud. 4. Re.
4. Ecce puer mortu⁹ iacebat in lectulo. ſ.
pigritie. Un̄ tal' pōt figurari ꝑ Noe. de q̄
ſnialr̄ dr̄ gen̄. 9. Qō cepit Noe vir agri
cola exercer̄ terrā ⁊ plantauit vineam bi
benſqꝫ vinū iebriatus ē. ⁊ nudus iacebat i
tabnaculo in q̄ denudatōe diſcopuit ſua
pudēda. ¶ Ubi ſcieñ. ꝙ ꝑ Noe inquātum
agricola ⁊ plātans vineā intll'r hō ðditus

auaritie ⁊ reb⁹ mūdāīs: inquātū v̄o bibēs
vinū iebriatus itll'r hō deditus gule i cen
tia luxurie. qbus deditus iacere dr̄: quia
affectū ad celeſtia deberet hr̄e rectuꝫ ad
caduca recuruat. ¶ Signant̄ autem dicit̄
nudatus ꝑꝑ ꝑdcā pccā expoliat̄ diuia grā
aīa veſtiente. ex qbus oñdit pudenda. q:
in die iuditij peccata q̄ ꝑpetrat̄ nō erubu
iterūt oibus manifeſta. ¶ Qm̄ ad 3m̄ di
cit. ⁊ male tor. hō quidē deditus terrenis
⁊ anxietate torquet̄ interius ⁊ exterius ꝑ
diuerſos labores. q: ſap̄. ij. Per q̄ peccat
homo per h̄ ⁊ tormētat̄. ⁊ h̄ temporalr̄ ⁊
eternal'r. ¶ 4⁹ cōſidera locū ꝯtinētē quia
Caphar. Caphar. iterꝑtat̄ ager piguedis
vel villa ꝯſolatōis. Signant āt dr̄ iſte pa
raliticꝰ. i. pccōr i Caphar. eē dr̄: q: i cōſola
tōib⁹ mūdāis ⁊ carnalib⁹ hō morit̄ ſpūal'r
⁊ ſepi⁹ ifirmat̄. vn̄. 1a. thy. 5. Uidua q̄ i ðli
tijs ē: viuēs mortua ē. Un̄ tali ſic infirmā
ti figuratiue dr̄. Naū ꝑ. Infirmat⁹ ē baſſā
⁊ carmel⁹ ⁊ flox libāi elanguit. ¶ Ubi ſci
endū ꝙ ꝑ baſā qui iterpꝛetat̄ pinguedo: ⁊
carmelū qui interꝑtat̄ molis: itll'r hō qui
ſe dat ðlitijs corpis. ⁊ ſequit̄ molitiē car
nis: Ex quibus dr̄ ꝑ pcc̄m ſpūal'r infirma
ri. ꝑ florē v̄o intll'r humana ꝓſpitas q̄ elā
quere dr̄: q: paꝝ durat: iuxta illð Iacobi
ꝑ. Exortus ē ſol cū ardore ⁊ arefecit fenū
⁊ flox ei⁹ ðcidit ⁊ ðcor vult⁹ ei⁹ deperijt.
ita diues in itineribus ſuis marceſſꝫ. ¶ 5⁹
cōſidera donū impetrātē. q: cēturio. Per
cēturionē quidē qui ꝑncipabat̄ militib⁹ in
tell'r in hoīe aīa ſiue rō: qui dꝫ corpi ꝑnci
pari. vt ð ipſo dicat̄ illð act. 10. vir āt quidē
erat i Ceſarea noīe Corneli⁹ cēturio cohor
tis q̄ dr̄ Italia religioſus ⁊ timēs deū cū
oi familia ſua faciēs elyas multas. ⁊ deꝑ
cauit dn̄ꝫ ſemp. ¶ 6⁹ cōſidera modū ꝓme
rētē q: acceſſit rogās: vbi cōſiderat̄ poſſu
m⁹ q̄ttuor q̄ iſte fec: q̄ quilibꝫ facer̄ dꝫ: qui
vult grām ab aliq̄ impetrare. ſ.
Nā ꝑmo iuit ꝑſonal'r.
Scdo reuerēter petijt.
Tertio prātem cognouit.

Quarto neceſſitatē exꝑſſit.
¶ Qm̄ ad pm̄ dr̄ ꝙ acceſſit. Nā qui vult
aliq̄ꝫ grām a dn̄o obtinere dꝫ ꝑſonalr̄ ad
ipm̄ accedere. vel ſi n̄ reputat ſe dignum
ꝑꝑ trāſgreſſionē dꝫ ſaltē ꝑ ſāctos ⁊ bonos
hoīes tāq̄ꝫ ꝑ ipſi⁹ mediatores ⁊ digniores
eo accedere vt poſſint facili⁹ grām impe
trare. vn̄ ꝑs. Accedite ad eū ⁊ illumiami
ni ⁊ facies vr̄e non cōfundentur. ¶ Qm̄
ad 2m̄ dr̄ ꝙ rogauit. Nam qui vult grām
obtinere q̄ꝫ petit dꝫ ipam cum reuerētia
poſtulare: q: eccl'ci. 22. Pro reuerentia ac
cedet tibi bona grā. ¶ Qm̄ ad 3m̄ dic ꝙ
ꝑtātem cognouit: ⁊ iō vocauit eū dn̄ꝫ. Nā
iſte dn̄s de q̄ ꝑs. Scitote q: dn̄s ipe ðus.
¶ 4⁹ neceſſitatem exꝑſſit. ⁊ iō infirmita
tem expoſuit. vn̄ in ꝑſona infirmantis po
terat dr̄e cum ꝑs. Miſerere mei ðe qm̄ i
firmus ſum. Prima pars.
Eqt̄. Et ait illi yh̄s vēiā ⁊c. vbi
o tāgit bēignitatē miſicordit̄ iclī
nātē: ꝙ ꝓbat ꝯdeſcēſio bōitatꝫ.
yh̄s āt vidēs fidē cēturiōis ⁊ ifirmantꝫ ne
ceſſitatē ex ſua bēignitate ſꝫ Iero. ſe pro
mittit ituꝝ ⁊ ipꝫ ſanatuꝝ. vn̄ ſeqt̄. ego vēi
aꝫ ⁊ curabo eū. Scieñ. ē āt circa ꝑtē iſtam:
loq̄ndo moralr̄ ꝙ xp̄s yh̄s ex ſua bēigni
tate pccōri ſignato ꝑ illū ſuū ⁊ infirmuꝫ.
¶ P⁹ vēit ad ipm̄ ꝑ grām ꝑueiētē: q̄ꝫ q
libꝫ ðbet petet̄. d. cū ꝑs. Uēiat ſup me mi
ſericordia tua dn̄e. Cui lit̄alr̄ rn̄det exo.
10. vēiā ad te ⁊ bn̄dicā tibi. ¶ 2⁹ curat ipꝫ
ꝑ grāꝫ ſbſeq̄ntē q̄ꝫ curatōeꝫ qlibꝫ ðbet pe
ter̄. d. illð Ier̄. 17. Sana me dn̄e ⁊ ſanabor:
Saluū me fac ⁊ ſalu⁹ ero qm̄ laus mea tu
es. ad qō faciēdū admōet eccl'ci. 28. vbi dr̄.
Filij in tua infirmitate: ne ðſpcs teipſum
ſed ora dn̄m ⁊ curabit te. vn̄ pōt xp̄s figu
rari ꝑ Rachelē āgelū q fuit miſſus ad cu
rādū tob. a cecitate q̄ꝫ icurrerat dixit ſibi
tob. Miſit me ðs vt curē te. ¶ Ubi ſciē.
ꝙ ꝑ tob. cecū ⁊ ifirmū itll'r pccōr ꝑ malitiā
excecat⁹: q: ſap̄. 5. Excecauit. n. illos mali
tia eoꝝ. Per raphaelē āt āgelū q iterꝑtat̄
ſanās dn̄o: vel medicīa dei itellr̄ xp̄s yh̄s

q̄ eſt efficatiſſima medicina oium ſanati
tas. Nam ps. Ipe eſt q ſanat oēs infirmi
tates nr̄as. hunc aūt miſit ds pr̄ in mūduꝫ
vt ſanaret infirmos. ſ. pccōres a ſuis lāgo
ribus. iuxta illud ps. Miſit v̄bū ſuum ⁊
ſanauit eos ⁊ eripuit eos de interitōib⁹
eoꝝ. ¶ De aduētu aūt huius medici dicit
Ber. venit medicus ad egrotos: redem
ptor ad vēditos. ad errantes via: ad mor
tuos vita. ⁊ h̄ ē ꝙ ipe dicit Io. 10. Ego vēi
vt vitā hēant. ¶ Mod⁹ q̄ curat pccōreꝫ
fuit figurat⁹. 4. Re. 20. in Ezechia rege: de
quo ſnialr̄ dr̄. Qd cū ifirmaret ad mortē:
⁊ ds pp pccā ſua cominat⁹ ſibi fuiſſꝫ mor
tē. ꝯuerſus ad ſeipm fleuit d pccis ei⁹. cu
ius ꝯtritōem ds acceptās miſit Iſaiaꝫ ꝓ
phaꝫ vt curaret eū. q iuſſit ſibi afferri maſ
ſam ficoꝝ: ⁊ faciēs emplauſtrū poſuit ſuꝑ
vlce. eius ⁊ curat⁹ ē. ¶ Vbi ſcieñ. ꝙ ꝑ eze
chiā ifirmū intlr̄ glibꝫ pccōr: q ꝓ tāto rex
dr̄. q: fact⁹ ē a deo vt habeat regnū eter
nū niſi ſe puet eo ꝑ opa mala. ꝙ qdem fa
cit peccādo. ⁊ iſti cominari ds dr̄ mortem
q: q fac pccm̄ dign⁹ ē morte eterna: iuxta
illd Ro. 6. ſtipēdia pcci mors. ¶ Videns
igiẗ miſer pccōr iminere ſibi ꝑiculum: dꝫ
ad ꝯſciētiam ſuā ꝯuerti cogitādo pcci ma
gnitudinē ⁊ offenſam diuinā ⁊ tūc fleẗ. d.
cū ps. Iniqtatē meā ego cognoſco ⁊ pec
catū meū ꝯ me ē ſemp. cui⁹ ꝯtritōem dus
pi⁹ acceptās: mittit ſibi medicū ſapiētiſſi
mū Iſaiā ꝓphetā. Per Iſaiaꝫ eim q iter
ꝑtaẗ dn̄i ſalus: intlr̄ yh̄s xps q ſaluator i
terꝑtatur: vt dicere poſſit illd gen̄. 45. ꝓ
ſalute vr̄a miſit me ds. ¶ Qualr̄ ds ſaēt
peccatorem audi qd ſequitur. nā diciẗ ꝙ
Iſaias fecit ſibi d ficubus emplauſtrum
⁊c. ꝑ ficus eim dulces ad comedēdum in
tellr̄ diuina gr̄a q̄ dꝫ eē pccōri dulciſſima:
q̄ poſita ſuꝑ vlce. pcci hō recipit ſanitatē
ꝙ cognoſcēs apl̄s dicebat ad Tymoth. 3.
Appuit benignitas ⁊ hūanitas ſaluatoris
nr̄i dei non ex opibus iuſticie q̄ fecimus
nos: ſed ſm ſuam miſericordiā ſaluos nos

fecit. ꝑ lauacrum regeneratōis ⁊ renoua
tionis ſpiritus ſancti quē effudit in nos
hn̄dū ꝑ yh̄m xpm ſaluatorē nr̄m: vt inſti
tuti gr̄a ipſius hr̄des ſimus ſm ſpem vi
te eterne in xpo.

Tertia pars.

Equr. Et rn̄dens centurio ⁊c.
vbi tangit humilitatem virtua
liter ꝓmerentem. ꝙ ꝓbat ꝑuipē
ſio dignitatis. tūc ei in hoie eſt v̄a humili
tas ꝓmerēs aꝑ deū cū ſe vilē cognoſcit ⁊
diuinam maieſtatē rōnabilr̄ ꝯfiteẗ. Scdm
hoc igitur hic tria poſſumus ꝯſideraꝛ. ſ.
Proprie vilitatis ꝯfeſſionē.
Diuine poteſtatis ꝓſtatōem.
Conducte exemplaritatꝭ deductōem.
¶ Qm ad pm̄ dicit. ⁊ rn̄dēs centurio ⁊c.
in iſto. n. cēturione nō fuit ſolū fides q̄ cre
didit ſeruū ſuū poſſe a xpo ſanari: ſꝫ ⁊ pro
funda hūilitas ſm Iero. q: vt xps domū
intrare nō reputauit ſe dignum. Moralr̄
aūt loquendo exēplo huius cēturionis: qli
bꝫ homo ſuam ꝑſtinā ꝯuerſatōem conſide
rās: ſi fuit aliqn̄ i peccatꝭ dꝫ ſe humiliare:
⁊ ꝙ xps i domū ſuā. i. in aiam ſuā itret ꝑ
gr̄am: dꝫ ſe putaꝛ idignū: inſtar filij ꝓdigi
q receſſit a pr̄e: ad quē reuertēs humiliẗ
dixit Luc. 15. pr̄ peccaui in celū ⁊ coraꝫ te
iā nō ſū dign⁹ vocari fili⁹ tuus. ⁊ ſic inſtar
huius quē pr̄ recepit ad oſculū poterit i
uētre miſericordiā: q: ipe dicit Apoc. 3. Ecce
ſto ad hoſtiū ⁊ pulſo: ſi qs audierit voceꝫ
meā ⁊ apuerit ianuam itrabo ad illū ⁊ ce
nabo cū illo ⁊ ipe mecū. ¶ Et talis ſe ſic
humilians pōt figurari per Dauid: de q̄
ſnialr̄ dr̄. 1. Re. 18. Qd cū rex Saul vellet ſi
bi dare filiā ſuam in vxorem nō reputās
ſe dignū: qꝫuis ipaꝫ appeteret dixit Sauli
Quis ego ſum: aut q̄ eſt vita mea: aut co
gnatio patris mei in Iſrael vt fiam ge
ner regis. quam tamen habuit in vxorē.
¶ Vbi ſciendum ꝙ per Saulē regem q
iterpretaẗ poſtulatus a dn̄o itllr̄ xps yh̄s
q ab atiqs prib⁹ poſtulatus. Per Dauid

aūt q interꝑtaẗ manu fortis vel decoris
aſpectu itelligitur quilibet chriſtianus q
debꝫ eſſe decorus aſpectu per hōeſtaꝫ con
uerſatōem: ⁊ manu fortis per virtuoſam
operatōem. Per filiam vero Saulis itel
ligitur diuina gratia que ſolum hoibus ꝑ
yeſum a deo procedit. de quo Ro. 1. Per
quem accepimus gr̄am ⁊ apl̄atuꝫ ad obe
diēdum fidei in omnibus gentibus ꝓ no
mine eius in quibus eſtis ⁊ vos vocati
yh̄u xpi dn̄i noſtri. ¶ Cum enim Saul. i.
xps filiam. i. gr̄am ſuam offert dd. i. hōi d
bet homo inſtar dd cognoſcēdo ſuam mi
ſeriam reputare indignum. ⁊ dicere quis
ego ſum ⁊c. q. d. a dn̄e yeſu q offers gr̄aꝫ
tuam. lꝫ ipam cordaliter appetam: tn̄ con
fitendo qd in me ſum: ⁊ quid in vita mea
q: tibi non ſeruiui. ⁊ quid a parentib⁹ me
is habeam: q: in peccatis conceptus ſum:
non reputo me tue gr̄e dignum. tamē me
tue bonitati cōmitto. Cuius humilitateꝫ
reſpiciēs ds ſibi ꝯfert gr̄aꝫ ſuā. q: Iaco.
ſuꝑbis ds reſiſtit humilib⁹ dat gr̄am ſu
am. ¶ Qm̄ ad ſecūduꝫ. ſ. diuie ptātis ꝓte
ſtatōeꝫ dicit. ſꝫ tm̄ dic v̄bo ⁊ ſanabiẗ puer
meus. lꝫ. n. cēturio xpm videret homiem:
tn̄ ipm deū veꝝ ⁊ dn̄ꝫ intellexit ſm Iero.
In q̄ ipſius fides ⁊ ſapiētia nob potuit i
timari. ⁊ id ſm Criſo. credidit ipm poſſe
oia oꝑari. fidē igiẗ hui⁹ ꝯmēdat Beda. d.
Magna fides q̄ dei dr̄e credit eē facere.
Nā iuxta illd ps. Ipe dixit ⁊ fcā ſunt: ipe
mādauit ⁊ creata ſunt. ¶ Sciēdū ē aūt hic
vbi fit mentio d v̄bo ꝙ iuēio iſtud v̄buꝫ.
Creatiuum non empti[m].
Sanatiuū languentium.
Saluatiuū ꝑeuntium.
¶ P° ē creatiuū nō ēpti[m]. Nā oia cū ni
hil eēnt ds ꝑ ipꝫ creauit: iuxta illd gen̄. 1.
In pn̄° creauit ds celū ⁊ terrā ⁊c. ⁊ Io. 1.
Oia ꝑ ipꝫ fcā ſunt ⁊ ſine ipo fcm̄ ē nihil.
¶ 2° ē ſanatiuū lāguētiū: iuxta ꝙ dr̄ ſap.
16. ⁊ ei neqꝫ herba neqꝫ malagma. i. ēplau
ſtrū ſanauit eos: ſꝫ tu⁹ dn̄e ſo q ſanat oia.

¶ Tertiū eſt ſaluatiuū ꝑeuntium. naꝫ exi
ſtentes in tribulatōe ⁊ periclis ipm iuo
cātes ſaluat. iuxta illud ps. Iſte pauꝑ cla
mauit. ⁊ dn̄s exaudiuit eum. ⁊ de oib⁹ tri
bulatōibus ſaluabit eum. vnde dr̄ Iaco. 1.
Abicientes oēm imundiciam. ⁊ habūdā
tiam malitie in manſuetudine ſuſcipite i
ſitum v̄bū ꝙ pōt ſaluaꝛ animas veſtras.
¶ Vbi cōſidera conuenientem modum
informationis apoſtoli. ad recipiendum
hoc verbum ꝙ ſi volumus ipſum in cordi
bus noſtris recipere. oꝫ ꝙ prius amoueā
tur ꝯria. vt ſic de nr̄a anima abiciamus vi
tia ⁊ peccata. ⁊ ideo dicit. abitiam⁹ oēm
imundiciam ⁊ habundantiam malitie.
¶ Quantum ad tertium. ſ. adducte exē
plaritatis deductōem dicit. Nam ⁊ ego
homo ſum ⁊c. vbi ſciendum ꝙ iſta littera
poteſt dupliciter exponi. ¶ Primo vt iſta
deductio centurionis ſit ſimilitudinarie:
ſic deducendo ſuum exemplum. ſic ⁊ ego
homo ſub poteſtate Ceſaris conſtitut⁹:
hn̄s non a me ſed ab alio poteſtatem mi
litum ſub me. ⁊ dico huic vade ⁊ vadit ⁊
mihi obediunt omnes: ſic tu inquantum
homo es ſb ptāte pr̄is. iquātū vo ds ha
bes a te ſb te ⁊ oms alias creaturas tibi
ad nutū ꝑentes. multomagis pt ꝑcipere
⁊ fcm̄ erit. ¶ Alia deductio ſm Aug. eſt
compatiua a minori: ſic deducēdo. ſi ego
lꝫ ſim ſub ptāte ſolo impio v̄bi ꝙ dico ſb
ditis meis hoc faciūt: quātomagis tu q
ſb nullius ptāte es ⁊ oia tibi ſubſunt po
tes impare. q. d. multomagis. q: d te ſcri
biẗ in ps. Oia ſbieciſti ſb pedibus eius.
¶ Moralr̄ aūt loquēdo ꝑ ſuos cēturiōis
intllnr̄ hois bōe vel male cogitatōnes
vnde Aymo. poſſunt per ſubiectos centu
rionis bone vl̄ male cogitatōes. malis aūt
dicamus vt recedant ⁊ recedent. ſed bo
nas vocemus vt veniant ⁊ venient. ⁊ ſer
uo quoqꝫ noſtro: hoc eſt corpori vt ſubi
ciatur voluntati diuine.

Quarta pars.

Equitur audiens aũt yeſus ꝛc.
s Ubi tangit felicitaté ſingulr̃ ro
borãté. ꝙ probat adheſio frñi
tatis. Chriſtus enim fuit admiratus.i. ſe
cundum Aug. ſup geñ. ɔ̃ máicheos ꝑ mo
dum admirantis ſe habuit. vel q: fecit ali
um admirari. ¶ Sciendum eſt aũt ꝙ qñ
xp̃s dicit ꝙ non inuenit tantam fidem in
iſrael: ſicut fuit fides centurionis ꝙ h̃ pōt
intelligi multiplr̃. ¶ Primo de ꝑfectiōe
fidei. vt ſit ſenſus ẜm Jero. ꝙ non inuenit
ita perfectam fidem in iſrael: ⁊ h̃ loq̄ndo
de pñtibus non de preteritis. ¶ Secun
do mō pōt intelligi de facilitate credédi.
vt ſit ſenſus ꝙ non inuenit tantá fidé.i. tá
tá facilitatem ad credédum in iſrael.

Quinta pars.

Eq̄tur. dico aũt vobis ꝙ ꝛc. vbi
s tangit diuerſitatem localiter di
ſtinguentem. ꝙ ꝓbat diuiſio ca
pacitatis. Judei q̄dem q: fuerunt xp̄o in
creduli q̄ȝ gentiles dignum fuit vt eoꝝ
demeritis exigétibus priuarentur celeſti
patria. ⁊ deputarentur eternis ſupplicijs
q: v̄o gentiles ad credendum xp̄o facilio
res fuerunt: diuina ꝓuidentia loco iudeo
rum ſunt celeſti pr̃ia ſubrogati. Scd̃m h̃
igitur hic tria poſſumus ɔ̄ſiderare.ſ.
Adheſionem alienoꝝ.
Abiectōem domeſticoꝝ.
Expreſſioné ſupplicioꝝ.
¶ Q^m ad primũ dicit. dico aũt vobis ꝛc.
ꝑ oriétem enim ⁊ occidétem que ſũt due
ꝑtes p̃ncipaliores mundi totius intellr̃. d̃
quo ẜm Aug. de verbis dñi: lȝ non omnes
tamé multi alij iudei ſicut fuerũt gétiles
erant ad fidem venturi. ¶ Dicunt autē
recumbere cum Abraham. yſaac ⁊ Jacob
in regno celoꝝ ẜm Aug. Quia ibi requie
ſcét feliciter epulaturi cum xp̄o vt verifi
cetur illud ſaluatoris. Luc. 21. Beati ſerui
quos cũ venerit dñs inuenerit vigilátes.
Amé dico vob̃ ꝙ p̃cinget ſe ⁊ faciet illos
diſcũbere. ⁊ tráſiens miniſtrabit illis.

¶ Sciedũ é át ꝙ iter alios noiauit iſtos
tres patriarchas: q: eis ſpáliter facta eſt
repromiſſio de dei filio incarnando. Naȝ
de Abraham dr̃ geñ. 21. In te benedicent
cognatōes vniuerſe terre. De yſaac auté
dicit dñs Abrahe geñ. 21. In Jſaac vocabi
tur tibi nomé vel ſemé. De Jacob v̄o le
gitur ip̄ȝ nunciaſſe ꝓphetice de ſtirpe ſua
xp̄m naſciturum: qñ in benedictōe Jude
filij ſui dixit geñ. 28. Non auferet ſceptrũ
de Juda ⁊ dux de femore eius donec véi
at q̄ mittédus eſt. ⁊ ip̄e erit expectató gé
tium.i. expectatus a gentibus. ¶ Q^m ad
2^m dicit. filij aũt re^i eici. in te. ex. ꝑ filios q̄
dem ẜm Criſo. intelligunt iudei. Ubi dr̃
Jero. filij re^i dr̃ iudeos: q: in eis d̃s ante
regnauit. vel q: ad regnum dei primitus
ſunt vocati: iuxta illud Ro. i. Glia ⁊ pax
omni operanti bonum iudeo primũ ⁊ gre
co. lȝ autem iudei prius filij re^i fuerint tñ
eoꝝ demeritis exigétibus ip̄o priuati fue
runt. Et iō dr̃ ꝙ^i in tenebras exteriores.
¶ Q^m ad tertiũ dicit. erit ⁊ ſtridor den
tium: vbi datur nobis intelligi duplex ge
héna vel peua q̄ȝ hébunt reprobi i iferno
ſ. caloris intenſiſſimi. ⁊ algoris accerbiſſi
mi. Unde Job. 24. Ab aquis niuium ad
calorem nimium. ⁊ vſq; ad inferos pecca
tum illius.

Sexta pars.

Equitur. Et dixit yeſus céturio
s ni ꝛc. vbi tangit poteſtatē ipre
ceptibiliter operantem: ꝙ ꝓbat
ɔ̄ſecutō ſanitatis: tũc eim aliq̄s cōſolatur
qñ petit aliq̄ȝ gr̃am. ſi ille a quo petit ip̄ȝ
verb̃ confortauit: ⁊ hñs acceptū ꝙ petit
ɔ̄fert ꝙ poſtulabat. Scd̃m hoc igitur hic
tria poſſumus ɔ̄ſiderare.ſ.
Ex pte p̃ſidentis: actũ cōfortatiuũ.
Ex parte poſtulantis: modũ impetratiuũ.
Ex pte infirmátis: effectũ rigidituum.
¶ Q^m ad p^m dic. yh̃s céturiōi vade. xp̄s
eim céturioni peteti ſanitaté ꝓ puere nō
rñdet ſupbe ſȝ alacriter cũ ꝓpoſito facien
di ꝙ ab ip̄o poſtulabat. ⁊ iō dixit ſibi. Ua
de eo mō quo dixit mr̃i emoroyſſe. Mat.
5. Uade inq̄t in pace ⁊ eſto ſana a plaga
tua. ¶ Q^m ad 2^m dic. ⁊ ſicut crediſti fi
at tibi. q: n. iſte ad xp̄m cũ magna fide ac
ceſſit ⁊ poſtulandi modũ debitum habuit
Jdeo meruit audir̃ ſicut crediſti fiat ti
bi. q: iuxta illud Marci. 8. Omnia poſſi
bilia ſunt credéti. ¶ Q^m ad 3^m dicit. ⁊ ſa
natus eſt puer ex illa hora: ⁊ i q̄deȝ aduer
tere poſſũmus ẜm Rabanũ ꝙ non ſolum
fides ꝓpria ꝓmeretur hōi beneficiũ ſȝ ⁊
aliéa. Ná fides huius ꝓmeruit vt ſeruus
ſuus infirmus reciperet a dño ſanitatem.
Cuius ſimile hémus Luc. 5. De hoibus
portantibus ad xp̄m paraliticum iacétē
in lecto deprecantibus vt ip̄m ab infirmi
tate curaret: quoꝝ fidem videns dixit hō
remittunt tibi peccata tua: ⁊ qué vt ibidē
dr̃ corporalr̃ liberauit. ¶ Poſſumus ét
aduertere ẜm Criſoſto. miſericordiaȝ xp̄i
⁊ potétiam q̄ȝ tribuebat infirmis ꝓ ſuo li
bito ſanitatem. ⁊ iō dr̃ ꝙ ſanatus é puer
ex illa hora. vt ſic verificetur illud ſap̄. 9.
ꝑ ſapiétiá ſanati ſunt q̄cunq; placuerũt ti
bi dñe a p̃ncipio. ¶ Ná ꝑ xp̄m dei pr̃is
ſapiétiá oés accepti deo ſanant. dum me
rito paſſiōis ei^9 cl'pa dimiſſa ifundit in p̃
ſenti gr̃a. vt habeat in futuro gl̃a. Ad q̄ȝ
gl'am ꝛc.

¶ Feria ſexta cinerum.

Udiſtis q: dc̄m é antiquis
diliges ꝓximum ꝛc. Mat.
a 5. Scd̃m ſniam Ariſto. p̃mo
metha. ſapiétis eſt ordina
re. cui^9 rō pōt eē q: cũ ordi
natio p̃ſuppōat cognitōem: oȝ ꝙ ille q̄ ali
q̄d ordinat ip̄m cognoſcat: ⁊ ꝑ ɔ̄ñs ſapiés
ſit. Chriſtus igit̃ q̄ ẜm Aplm. 1. cor. 1. eſt
dei virtus ⁊ ſapiétia. oȝ ⁊ pōt cetera prin
cipalr̃ ordinare. Cũ igitur hō ꝑꝑ ꝙ dei fi
lius véit i mũdũ eſſȝ multiplr̃ deordiat^9.
oportuit ꝙ xp̄s ip̄ȝ dirigeret ⁊ i ſuis acti
b^9 vt virtuoſe ⁊ ñ culpabilr̃ viueret regu
laret. ¶ Sciédum é aũt ꝙ q: peccatũ eſt
q̄dá deordinatio. pcc̄m q̄dé ɔ̄ſiſtit tm̃mō
in actu volũtario ellicito vl' impato. q: ẜȝ
Aug. pcc̄m adeo é q: volũtariũ ꝙ ſi nō ſit
volũtariũ nō é pcc̄m. iō deordiatio culpa
bilis pōt attédi in hoie circa duo p̃ncipa
liter.ſ. circa actũ ipſius volũtatis ellicitũ.
vel circa actũ ipſi^9 alijs potétijs ipartum.
¶ Circa v̄o iſtos duos actus deordiatō
duplr̃ pōt cōtingere. vel ex mala ɔ̄ſuetu
dine: vel ex malo itellectu alicuius regu
le ſibi date. ¶ Xp̄s igit̃ ſicut bon^9 magi
ſter ⁊ prudés viuédi regulá intellectam
nō meritorie dirigit vt ſit meritoria. affe
ctum ſimul ⁊ effectũ hois regulat vt poſ
ſit ex actibus ſuis meritorijs celeſtem pa
triá adipiſci. ⁊ h̃ facit in euangelio hodier
no i q̄ q̄ttuor dirigit.ſ.
Affectōem ſupnaturalr̃ ɔ̄iungétem.
Intentōem ſpũalr̃ ꝓmerentem.
Subuétōem tépõralr̃ ſbleuantem.
Deuotōem mentalr̃ erigétem.
¶ P^m ꝓbat eruditio virtuoſa. 2^m affecu
tō fructuoſa. 3^m elargitio copioſa. 4^m dep̃
catio gr̃oſa. p^m i p̃n°. 2^m ibi. Attédite ne
iuſticiá ꝛc. 3^m ibi. Cũ ergo facis elyaȝ ꝛc.
4^m ibi. Et cũ orat̃ ꝛc.

Prima pars.

Uátũ ad p^m vbi tágit ꝛc. ꝙ pro
q bat ꝛc. dic. Audiſtis ꝛc. Reſpcũ
q̄dé ꝓximi erat lex moſayca im
ꝑfecta. ⁊ iō d̃buit ꝑ xp̄ȝ ꝑfici q̄ dic̃ d̃ ſeip̄o
Math. 5. Nō véi ſoluer̃ legé ſȝ adimpler̃.
ẜm h̃ igit̃ h̃ duo poſſum^9 ɔ̄ſiderare.ſ.
Impfectōem legis moſayce.
Perfecōem legis euágelice.
¶ Q^m ad p^m dic. Audiſtis ꝛc. Q: cũ in
lege moſayca p̃cepat dñs dilectōeȝ ꝓximi
d. Leuit. 19. Diliges amicũ tuũ ſic teip̄m.
arguebát iudei more iuriſtaꝝ a ɔ̄trio ſenſu
ꝙ ex q̄ amic^9 erat diligédus inimic^9 obe
diédus: ꝙ q̄dé argumétũ videbat̃ aliqué
coloré v̄itat̃ hr̃e ex aliqb^9 q̄ d̃s dixerat
moy. ⁊ pplo yſrlitico in ſcriptura. Ná d̃s
dixit loqués d̃ ágelo qué miſit p̃ceſſorem
ppli yſrlitici ſuis aduerſarijs. Exo 23.

Si audieris inqt vocē eius ⁊ feceris oia
que loquor inimicis tuis inimc⁹ ero.⁊ af
fligentes te affligā.⁊ infra nō inibis ē eis
fedus nec cū dijs eorūꝫ.2.Deutero.7.dr̄.
Cuꝫ introduxerit te dn̄s deus tu⁹ i terra
qͣꝫ poſſeſſurus ingrederis ⁊ deleuerit gē
tes multas corā te.nō inib cuꝫ eis fedus
nec miſereberis earū ſed ſociab cum eis
iurgia.¶ Licet aūt ecōtrario ſenſu iudei
arguerēt.tamen ſcd̄m veritateꝫ illatio qͣꝫ
inferūt non inuenit expreſſa in ſcriptura
diuina.ſ.ꝙ odiendus ſit inimicus.⁊ ideo
ſignanter in textu ponit audiſtis qꝛ dcm̄
eſt.ne per h intelligat vtraqꝫ pars a deo
fuiſſe tradita tanqͣꝫ pceptuꝫ pr̄ibus vete
ris teſtamēti.vn̄ ſcd̄m Aug.de ſermone
dn̄i i monte.h vox nō eſt accipiēda vt iu
dentis iuſto ſed vt pmittentis īfirmis.vn̄
glo.in toto legitur.nā eſt ſcriptum odio
habeb inimicū.ſed h dr̄ quantū ad tradi
tioneꝫ ſcribaꝝ quib⁹ viſum ē h addendū.
quia dn̄s pcepit filijs Iſrl̄ pſeq inimicos
⁊ delere Amalech de ſb ce°.¶ Sciendūꝫ
eſt aūt moraliter loquēdo ꝙ in hoie duo
poſſumus ꝯſiderare.ſ.naturā ⁊ vitiū.ſm
naturā ſecunduꝫ Aug.de doctrina xp̄iana
nullus ē odiendus.ſed quilꝫ diligēdus vt
frater.nā teſte xp̄o.Mat.23.Omnes vos
fratres eſtis.ſm vo vitiū aliquis pōt odi
ri.ita ꝙ odium nō cadat ſup hoieꝫ inquā
tum hō.ſed ſup vitiuꝫ ſuū ⁊ h eſt cōcluſio
Aug.huius qͣſtionis cōtra fauſtū.¶ Vel
per iſtum inimicū qui dꝫ odiri pōt intelli
gi dyabol⁹ hūani generis inimicus queꝫ
qdem odire debemus ip̄m fugiēdo ⁊ ad
herendo deo.iuxta ſentētiā apli.d.Ro.3.
Odiētes malū adherētes bono.¶ Quā
tum ad ſꝫ dic̄ ego aūt dico ⁊c.xp̄s quideꝫ
vo'ens pficere legem moſaycā per legem
euāgelicam h talem ratōem intēdit.bon⁹
diſcipulus dꝫ perfectōem ⁊ bonitatem di
ſcere a magiſtro ⁊ fili⁹ ad h ꝙ veraciter
ſit filius.h idem a pr̄e vt igit ſcitis veri
filij dei p bona opa.cuius eſtis filij p natu
ram.oꝫ ꝙ adiſcatis ab ip̄o pfectioneꝫ eſto
te pfecti ſicut ⁊ pr̄ vr̄ celeſtis pfectus ē.
¶ Sꝫ pfectio dilectōis que ē act⁹ iterior
ptinens ad affectū non ē ſolūmodo i di
ligendo ppinquos ⁊ amicos.qꝛ h faciunt
ethnici ⁊ publicani q ſunt impfecti .ſꝫ ma
gis cōſiſtit in diligēdo inimicos pſequen
tes nos ⁊ calūniātes: igitur vt ſcitis pfci
oꝫ vos inimicos diligere.¶ In iſta ratio
ne xp̄s ſic pcedit qꝛ ponit.
Primo actū virtuoſum.
Scd̄o fructum gratioſum.
Tertio exp̄ſſionem exēplarem.
Quarto deductōem rationalem.
Quinto cōcluſionem ſalutarem.
¶ Quantū ad p^m.dicit ego aūt dico vob
⁊c.vbi quātū ad p̄ſens ſpectat ꝙ aliqs pt
nob inimicari tripliciter.Primo i affcū.
⁊ ſic dicit nos odire.Scd̄o in ore i affatu.
⁊ ſic dr̄ nos calūniare.Tertio in effectu.⁊
ſic dr̄ nos pſequi.omnes aūt iſtos ſi volu
mus eē pfecti debemus diligere.vn̄ dici
tur ꝙ debemus diligere quantū ad odiē
tes in cord.ꝙ debem⁹ orare quantū ad ca
lūniātes in ore . qꝛ debem⁹ bn̄facere quā
tum ad pſequētes in ope vt ſic reddātur
ſingl'a ſinglis.⁊ h ē ꝙ dicit ego autē dico.
¶ Sciendū eſt aūt ad euidentiā huius p
cepti d diligēdis inimicis.ꝙ diligēdo ini
micos loquēdo generalr̄ pōt eſſe dupli
ter vel affectu inocētie ſibi nocer̄ nolēdo
vel affectu beniuolētie ſibi bo^m optādo.
¶ Primo modo tenet qlꝫ a^m diliger̄.qꝛ
nullus dꝫ velle alteri nocer̄.¶ Scd̄o mō
pōt eſſe duplr̄ vel optando ſibi bo^m ſpūa
le ſicut grām ⁊ gloriaꝫ ⁊ ſic quilꝫ tenetur
diligere a^m.vel optādo ſibi bo^m tēporale
⁊ h pōt eſſe dupliciter.qꝛ vel eſt pſonalis
vel cōis ſic non tenet hō optare ſibi bonū
tēporale:niſi in articulo neceſſitatis.opta
re enim ſibi bonū temporale eſt bonū per
fectum non neceſſarium:ſi aūt ſit eccleſie
inimicus non tenetur ſibi bonum tempo
rale niſi ſciret ex hoc ip̄m meliorari.Silr̄

in effectu pōt eſſe dupliciter .ſ. inocentie
nō ſibi nocendo: ⁊ ad hoc oēs tenentur:
vel beniuolentie: ⁊ tunc aut eſt inimicus
perſonalis.⁊ tunc homo non tenet ipſum
diligere niſi in articulo neceſſitatis. ſi autē
fac h eſt perfectōis non neceſſitatis: niſi
crederet ex hoc ip̄m conuerti.¶ Q^m ad
fructum gratioſum dic̄.vt ſcitis filij pr̄is
vr̄i qui eſt in celis:quanto.n. precepto eſt
pfectius tanto debet obſeruans ip̄m am
plius p̄miari.qꝛ igit preceptum de diligē
dis inimicis ſm Criſo.in oml'.eſt magni
meriti obſeruantibus. id ſm ip̄m magnū
denunciat p̄miū:qꝛ filiatio.¶ Et qr̄ quan
do alicui actui virtuoſo pmittit aliqd pre
miū magnū:hō citius inducitur ad illum
exercēdū.id vt homo citius ad diligēdū
tam amicos qͣꝫ inimicos inclinetur. Xp̄s
enim magnum premium oſtendit .d. Vt
ſcitis filij patris veſtri qui eſt in celis.
¶ Quantum ad expreſſionem exempla
rem dicit.qui ſolē ſuum ⁊c. In iſto enim
exemplo xp̄s intendit ſic nos inducer̄ ad
omnes diligendum vos debetis in vr̄is
operibus exemplum accipere ab opibus
dei qui dicitur principaliter pater noſter:
ſed deus omnia beneficia cōicat omnib⁹.
qui ſolem ſuum fac̄ oriri ſup.igitur vos d
betis opera veſtra ⁊ actus omnibus com
municare.⁊ ſic diligere taꝫ amicos qͣꝫ ini
micos. ¶ Spiritualiter loquendo d his
exempli ſole ⁊ pluuia.per ſolem munduꝫ
illuminantem intelligi poteſt illuſtratio
ſapientie ⁊ veritatis ,de qua Sap .7. Eſt
enim h ſpecioſior ſole ⁊ ſuper omnem ſtel
lam diſpoſitionem luci comparata inuēit
prior.⁊ hanc deus non cōmunicat malis.
iuxta ꝙ legitur impios dixiſſe . Sap.ij.
Errauimus a via veritatis ⁊ iuſticie . lu
men non illuxit nobis. ⁊ ſol intelligentie
non eſt ortus nobis. ¶ Per pluuiam ve
ro terram fecundantem intelligi poteſt
collocatio gratie ⁊ bonitatis . ⁊ hanc non
dat terrenis deditis.Unde Augu .in ſer
mone domini in monte dicit. Iniqui in li
bro ſapientie plangunt ſol non eſt ortus
nobis.⁊ de pluuia ſpirituali dicit. manda
bo nubibus meis ne pluuant ſuper eam.
Vel per ſolem intelligit Chriſtus ꝓ hora
pluuiam doctrine veritatis q̄ mundum.
Unde Augu.de ſermone domini in mon
te .Poteſt autem per ſolem intelligi nō
iſte viſibilis:ſed ille de quo dr̄ vobis:qui
timetis nomen meum orietur ſol iuſticie:
⁊ per pluuiam irrigatio doctrine veritatis
qr̄ ⁊ bonis ⁊ malis appuit . ⁊ euangeliza
tus eſt Chriſtus . ¶ Quantum ad dedu
ctionem rationalem dicit.ſi enim diligitis
eos qui vos dili.⁊c. In iſta quidem partī
cula talem rationem intendit.Conueniēs
eſt ꝙ homines qui debent eſſe perfecti i
actibus ſuis excedant imperfectos ſi vo
lunt a domino premiari. Sed imperfecti
ſunt ethnici ⁊ publicani eos ip̄os diligen
tes: ⁊ ex hoc non debentur a domino pre
miari:qꝛ hoc faciunt ſolum naturali dile
ctōe moti.igit perfecti non ſolum debent
amicos diligere ⁊ proximos ſalutare :ſed
ēt inimicos ⁊ extraneos vt mereantur a
domino premiari.Ethnici ſm Rabanum
ſunt gentiles.Nam ethnos grece latie di
citur gens. ¶ Quantum ad concluſioneꝫ
ſalutarem dicit.Eſtote ergo vos perfecti
⁊c.quia enim vltimus gradus in dilectō
ne meritoria quantum ad proximum : eſt
inimicos diligere. Ideo ſm Remigium.
poſtqͣꝫ dominus precepit inimicos dilige
re.Subiungit .eſtote igitur perfecti ſicut
⁊ pater veſter celeſtis perfectus eſt.Iſta
autem ſimilitudo perfectionis noſtre ad
deum non eſt intelligenda ſm Remigi
um ſecundum equalitatem : ſed ſecūdum
imitationem .¶ Sciendum eſt auteꝫ cir
ca iſtam partem principalem in qua fit
mentio de dilectione ꝙ homo inter alia
principaliter debꝫ diligere tria.ſ. deum ſe
ipſum ⁊ proximum . Quia vero homo ſe
ipſum naturaliter diligit:non fuit datum

ſibi preceptum de ſui dilectõe. q: duo circa
dilectõem dei ⁊ proximi ẽ multotiẽs tepi
dus. ideo circa iſtoꝝ dilectõem dantur ſi
bi duo mandata. iuxta illud Math. 22. Di
liges dñm deum tuũ ex toto corde tuo. ⁊
ex tota mente tua. ⁊ ex tota anima tua. hͦ
eſt maximum ⁊ pͥmum mandatum. Secũ
dum aũt ſiſe eſt huic. diliges ꝓximũ tuũ
ſicut teipſum. ¶ In dilectõe autem iſtoꝝ
trium eſt ordo. q: homo dꝫ pͥmo deum di
ligere. ſecũdo ſeipm. tertio ꝓximum. vt ſe
ipm. i. ad illud ad qđ ſeipm dꝫ diligere. ſ.
grãm ⁊ glĩam. ⁊ de tali dilectõe ſic ordia
ta dic̃ apl'ꝰ Ro. 13. plenitudo ergo legis ẽ
dilectõ. ¶ Primo igitur debemus ſuper
omnia deum diligere. iuxta ꝙ dixit moy.
pplo Iſrl'. deutero. 6. Diliges dñm deum
tuum ex toto corde tuo: ⁊ ex tota anima
tua. ⁊ ex tota fortitudine tua. ꝙ exponẽs
Ber. ſuper cant. dicit. Non abduci blandi
tijs nec ſeduci fallatijs. nec iniurijs frãgi.
toto corde: tota aĩa: tota virtute diligere
eſt. ¶ Sciẽdum eſt aũt ꝙ ad dilectionẽ
dei quattuor inter alia nos inducunt. ſ.

Natura dilectõis reciproca.
Receptio bñficioꝝ magnifica.
Inſtitutõ antiquoꝝ ſaluifica.
Conditõ natural' intriſeca.

¶ Primo natura dilectõis reciproca. nã
de natura vere dilectionis eſt vt diligat
diligentem. iuxta ꝙ dicit ſapientia đ ſe
ipſa prouer. 8. Ego diligentes me diligo.
Quia igitur deus propter ſuam bonita
tem nos dilexit ⁊ lauit a peccatis noſtris
in ſanguine ſuo Apoc. primo. Ideo debe
mus ipꝫ diligeř. vnde. 1. Jo. 4. Nos ergo
diligamus deum quoniam ipſe prior dile
xit nos. ¶ Secundo receptio beneficioꝝ
magnifica. Nam per ipſum habemus eẽ
nature. eſſe gratie. eſſe glorie. Et ideo ip
ſum ſuper omnia debemus diligere tan
q̃ꝫ creatorem potentiſſimum. Unde Aug.
de ſpiritu ⁊ anima. Miſer ego quantum
deberem diligere deum meum. fecit cum

non eſſem. redemit cum perieram. Non
enim eram ⁊ de nihilo fecit me. non lapi
dem. non arborem. non aliquod de anima
libus: ſed hominem me eſſe. ⁊ dedit mihi
viuere. ſentire ⁊ diſcerneř. reduxit me de
exilio. redemit me đ ſeruitio. vocauit me
nomine ſuo. ⁊ vt memoriale ſuum ſuper
eſſet apud me. vnxit me oleo letitie: quo
erat ipſe vnctus. vt ab vncto eſſem vnctꝰ
⁊ a Chriſto dicerem chriſtianus. ¶ Ter
tio ad dilectõnem dei nos inducit inſtitu
tio antiquorum. Nam antiqui patres co
gnoſcentes iquantum deo obligabantur.
iſtruebant eos ad eius dilectõnem iuxta
ꝙ de Joſ. legitur. 23. ca. Confortans po
pulum dic̃. Dominus deus noſter pro nob
ipſe pugnabit ſicut policitus eſt. hoc tan
tum diligentiſſime precauere vt diligatꝭ
dominum deum veſtrum. Unde Augu. đ
laude caritatis. Breue preceptum tibi ꝓ
cipitur dilige ⁊ fac ꝙ vis. ſiue taceas dile
ctõe taceas. ſiue clames: dilectõe clames:
ſiue emendes dilectõe emẽdes. ſiue pcas
dilectõne parcas. Radix ſit itus dilectio
nis: non poteſt de iſta radice niſi bonum
exire. ¶ Quarto ad dilectõnem dei nos
iducit conditõ naturalis itriſeca. Nam ſi
cut videmus i rebus omnibus vnaqueqꝫ
res bonum appetit ⁊ ſuum đbitum finẽ.
homo igitur appetitu rationali preditus:
debet deum a quo preceſſit in eſſe. ⁊ i quẽ
debet requieſcere vt in proprium finem.
Nam iuxta illud apoſtoli. Ro. ij. Ex ipſo
⁊ per ipſum ⁊ in ipſo ſunt omnia. quod co
gnoſcens pſ. dicit. Diligaꝫ te domine for
titudo mea. dominus firmamentum me
um ⁊ refugium meum. ¶ Sciendum eſt
autem ſecundum Auguſtinum ꝙ in hoc
mundo deum perfecte diligere non poſſu
mus ipſum perfecte cognoſcere. ⁊ nihil
amatur niſi cognituꝫ. ſed in futuro in glo
ria. quam perfectam dilectionem futuraꝫ
habere nõ poſſumus. niſi hic exerceamur

in operibus bonis. Nam ſicut dicit act.
14. Propter multas tribulationes opor
tet nos intrare regnum celorum. ⁊ hoc ẽ
ꝙ Chriſtus inuit Math. ij. A diebus Jo
hãnis Baptiſte vſqꝫ nunc: regnum celoꝝ
vim patitur: ⁊ violenti rapiunt illud. vbi
Jeronimus. Grandis violentia eſt gene
ratos in terra celum querere ⁊ poſſidere
per virtutem. Ad ꝙ non deuenimus per
naturam. ¶ Hoc autem fuit figuratum
geñ. 2. Ubi ſententialiter dicitur ꝙ Labã
habuit duas filias: vnam que vocabatur
Rachel que erat ſpetioſiſſima quam dile
xit Jacob: ⁊ vt ſibi copularetur coniugio:
ſeruiuit pro ea. 7. annis. Aliam vero que
vocabatur Lia que erat lympis oculis. ⁊
erat prior tempore Rachele. Cum igitur
Jacob vellet coniungi Racheli: non niſi
prius coniungeret Lye. q: ſic mox erat re
ligionis: vt priores nuptui traderentur.
ſeruiuit igitur ꝓ Lya alijs. 7. annis. ⁊ ſic
poſt copulatõem Lye coniunctus eſt Ra
cheli. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per Laban qui
interpretatur candidus: intelligitur đus
qui iuxta illud ſap. 7. eſt candor ⁊ lucis
eterne: ⁊ ſpeculum ſine macula. Iſte dici
tur habere duas filias. vnam q̃ ſignificat
vitam actiuam in hoc mundo. aliam que
ſignificat vitam contemplatiuam in glo
ria paradiſi. ¶ Prima igitur ſignificatur
per Lyam que erat lympis oculis ⁊ inter
pretatur laborioſa: quia dum in hoc mun
do viuimus deum clare videre non poſſu
mus ⁊ ſimus in continuo labore. q: Job.
7. Militia eſt vita hominis ſuper terraꝫ
¶ Secunda vero vita deſignatur ꝑ Ra
chelem pulcherrimam que interpretatur
videns: quia in illa celeſti patria erit om
nis decor pulchritudinis: ⁊ diuina viſio
facialis: vt ibi quilibꝫ poſſit dicere illud
geñ. 32. Uidi dominum facie ad faciem ⁊
ſalua facta eſt anima mea. ¶ Per Jacob
autem qui interpretatur luctator vel ſb

plantator: intelligitur quilibet homo q
dum hic viuit habꝫ luctari cum mundo:
carne ⁊ dyabolo: quos debꝫ ſbplantare ⁊
vincere vt ſit de numero illorum: de qui
bus dicitur hebr. ij. Sancti per fidem vin
cerunt regna: operati ſunt iuſticiaꝫ: adep
ti ſunt re. Iſte dicitur dilexiſſe Rachelẽ
quia omnes vitam eternam diligunt:
quia ſecundum Auguſtinum. Omnes vo
lunt eſſe beati. Sed diligenter aduerte ꝙ
inſtar Jacob qui ſeptem annis vt copula
retur Racheli ſeruiuit Laban: omnem
hominem anteq̃ꝫ cõiungatur illi vite bea
te oportet ſeptem annis ſeruire: per nu
merum quidem ſeptem annorum qui vni
uerſitatem ⁊ perfectionem ſignificat: itel
ligitur perfectum ſeruitium quod homo
debet facere ſi vult celeſtem patriam adi
piſci. ⁊ ſicut Jacob coniungi Racheli nõ
potuit niſi prius copularetur Lye. Sic
homo ad celeſtem patriam non poteſt i
gredi: niſi prius in vita actiua ſe perfe
cte exercitauerit: quia meritum debet ꝓ
cedere premium. Unde. 1. Tymoth. 2. Nõ
coronabitur niſi qui legitime certauerit.
¶ O quanti ſunt qui deum non diligunt
ſed odiunt. Receptis tamen tantis bene
ficijs: de quibus conqueritur per pſalmi
ſtam. Poſuerunt aduerſum me mala pro
bonis: ⁊ odium pro dilectione mea.
¶ Secundo homo debet diligere ſeipſũ
quia enim ſecundum apoſtolum Ephe 5.
Nemo vnq̃ꝫ carnem ſuam odio habuit.
patet ꝙ ſuimet dilectio eſt naturalis: ve
ra autem dilectio eſt vt homo magis ſibi
vtilis. ⁊ quia huius ſunt virtutes ⁊ bona
opera per que de congruo gratiam me
retur ⁊ gloriam. Ideo quantum ad illa
maxime ſe debet diligere vt ſit virtuoſus
⁊ deo gratus. Unde Auguſtinus octauo
de trinitate. Seipſum homo debꝫ amare
aut quia iuſtus eſt. aut quia iuſtus fuit
Qui enim aliter ſe diligit iniuſte diligit.

¶ Sʒ lʒ ſic deberet eſſe. tamen multi ſe carnaliter diligentes faciunt oppoſitum. de quibus.2.tymothi.3. In noui ſſimis diebus erunt homines ſeipſos amantes.cupidi.elati.ſuperbi.blaſphemi.parentib⁹ nõ obedientes.ingrati.ſcelerati.ſine affectõe ſine pace.criminatores incontinẽtes. immites ſine bẽignitate.ꝓditores.proterui. tumidi.voluptatum amatores magis q̃ʒ dei Re vera ſi diſcutiamus de omnibus iſtis: ſic eſt hodie de hominibus huius mundi ¶ Tertio homo debʒ diligere ꝓximum. Ad ꝙ nos admonet Jo. in canonica ſua 4.c.Kariſſimi diligamus inuicem: quõiã caritas ex deo eſt.ad quam dilectionẽʒ d̾bẽt inducere quattuor.ſ.

Auctoritas ꝑncipal̾.
Conformitas natural̾.
Utilitas ſingularis.
Unanimitas generalis.

¶ Primo auctoritas ꝑncipalis.Ad iſtaʒ enim dilectõnem habendam ille qui princeps eſt omnium xp̃s deus ⁊ homo aſtringit nos ſuo mandato.c.Jo.15. Hoc mando vobis vt diligatis inuicem. ¶ Secundo conformitas naturalis. naʒ ſimilitudo eſt cã dilectõis.⁊ ideo videm⁹ cõmuniter ꝙ iter q̃ ẽ maior aſſil̾atio vt pl̾imũ maior ẽ dilectõ.¶ Cũ igit̃ int̃ quẽlʒ hoiẽʒ ⁊ ſuũ ꝓximũ ſit maxĩa ſilitudo q: ſũt eiuſdẽ nature.iõ quilʒ dʒ ꝓxi^m diligere ⁊ h̾ ẽ ꝙ dr̃ Eccli.13.Oẽ anial diligit ſibi ſil̾e.⁊ ſic ois hõ ꝓximũ ſibi.¶ 3° vtilitas ſingl̾aris.nã per dilectõem ſeruamus legem diam. iuxta illud Ro.3.Qui diligit ꝓximuʒ legẽ impleuit.⁊ iõ ex hac d̾s i nob̾ habitat. h̾ ꝑ grãʒ ⁊ in futuro per gl̾iã.iuxta illud .1. Jo.4.Si diligamus nos inuicẽ deus in nobis mãet.⁊ caritas in nob̾ perfecta eſt. ¶ 4° vnanimitas general̾.Nã videmus general̾r ꝙ in reb⁹ aiatis q̃ʒ inaiatis:tam in ſenſib⁹ q̃ʒ iſenſibus ⁊ intellectualibus ẽ amor ⁊ dilectõ ſuo mõ. ergo nõ dʒ hõ degn̾ar̃ a ſuo ꝑn°. nec ab alijs reb⁹ creatis: imo vnus alteri debʒ ꝑ dilectõem ꝯiũgi. Cui⁹ eius dilectõis ſignum in ſemetipſo põt auertere.q: tanta eſt ad inuicẽ mẽbrorum dilectõ ꝙ ꝓ defenſiõe capit̾ manus piculo ſe exponit. ⁊ hoc eſt ꝙ nos ĩadmonet beatus Jo.1.canonica ſua.4.c. Sicut d̾s dilexit nos ⁊ nos d̾bemus alter alterutrum diligere.ſʒ q̃liter audi.1.Jo.3. Filioli mei nõ diligamus v̾bo neqʒ lingua ſed ope ⁊ v̾itate.vñ Greg.ſup eʒe.Amorẽ nr̃ʒ circa proximũ plus bõa opa loquatur q̃ʒ lingua.

Secũda pars.

S Equitur attẽdite ne iuſticiã vr̃aʒ ⁊c.Ubi dirigit intẽtõem ſpũal̾r ꝓmerentem.ꝙ probat aſſecutio fructuoſa.hõ eim in ſuis virtuoſis opib⁹ nõ dʒ q̃rere gl̾iam ꝓpriaʒ nec alioꝝ laudẽ ſʒ tm̃ gl̾iam dei vt dicere poſſit illd̾ Jo.8. Ego gl̾iam meã nõ q̃ro.exemplo apl̾i .c. gallat.1.An q̃ro hoibus placere.q.d.non. cuius cãm aſſignãs ſbiungit. ſi adhuc hominibus placerem xp̃i ſeruus non eſſem. ⁊ iõ.1.cor.10.Oia i dei gloria facite.¶ In iſta igit̃ pte xp̃s itendit talem rõnẽ.hõ q fac̃ aliqd̾ opus de genere bonoꝝ.dʒ ipʒ facere tali mõ ꝙ de ipſo remũeret̃ a deo.igitur illud ꝑꝑ laudẽ hũanam non dʒ facere ſʒ ꝑꝑ diuinam.Minor ꝓbatur ſic. vnum opus nõ dʒ h̾re niſi vnũ ꝑmiũ: ſʒ opus fc̃ʒ ꝑꝑ laudem humanã.habita tali laude:habuit ſuũ ꝑmium.ergo. ¶ 2° ſic ab illo dʒ q̾s ꝑmiari cui ſeruiuit.ſʒ q fac̃ op⁹ bonuʒ vt videat̃ ab hoibus:nõ ſeruiuit deo ſʒ hominibus.ergo nõ dʒ premiari a d̾o ſed ab ipſis.ſ̾m h̾ igit̃ h̾ duo poſſum⁹ ꝯſiderar̃.ſ.

Documẽtũ obſeruandũ.
Detrimẽtũ metuẽdum.

¶ Q^m ad p^m dic̃.Attẽdite ⁊c. Int̃ alia eim vicia q̃ ſolẽt ipugnar̃ ſcõs hoies ẽ peccatũ vanagl̾e cui⁹ rõ ẽ.q: q̃ſi natural̾r inſertum ẽ hõi ſaltẽ p⁹ lapſum vt ꝯplacẽtiã habeat cum laudat̃. ⁊ qñ inter alios gradum aliquem obtinet eminẽtem .iuxta ꝙ dixit Joſeph fratribus ſuis.gen̄. Nũciate patri meo vniuerſam gl̾iam meam. ⁊ cũcta que vidiſtis in egypto.⁊ ideo ſicut ꝓpter naturam corruptaʒ quaſi naturaliter homines laudes appetunt:ſic fuit neceſſarium.vt ad euitandã mundi gl̾iam iſtruerentur ſ̾m Criſo. ¶ Sciẽdum eſt autem ꝙ facere opera coram hoibus põt eſſe dupliciter.vno modo vt ipſe videat̃ ⁊ laudet̃ ⁊ hoc eſt hic ꝓhibituʒ.Alio mõ ꝙ non ipſe:ſʒ opa videant̃:nec ipſe ꝑncipal̾r laudet̃ ſed d̾s:⁊ hoc non eſt ꝓhibitum:ſʒ acceptuʒ iuxta illd̾ Math.5.Sic luceat lux vr̃a coram hoibus vt videãt vr̃a bona opa ⁊ gl̾ificent p̃rem vr̃m q in celis eſt.¶ Q^m ad 2^m dic̃.Alioqn mercedem nõ ⁊c. q: enim ſic dcm̃ eſt faciens opera ꝑꝑ laudeʒ hoiuʒ non remunerat̃ a deo.quia iuxta illd̾ eccl̾. 9.Nõ hẽbũt vltra mercedẽ.magnũ detrimẽtum eſt eis.⁊ iõ fuit neceſſarium. vt d̾ hoc inſtruerentur a xp̃o ſ̾m Augu.de ſermone dñi in monte.vt igitur hoies remunerentur a deo debent opa bona ꝑꝑ ipſi⁹ laudeʒ facere ⁊ non hoiuʒ:vt de ipſis poſſit dici illud ſap̾ .5. Juſti autem in perpetuum viuent:⁊ apud dñm eſt merces eoꝝ ⁊ cogitatõ eoꝝ apud altiſſimũ:iõ accipiẽt regnũ decoris d̾ manu dñi.

Tertia pars.

S Equitur.Cuʒ facis elymoſinã ⁊c. vbi tangit.Subuentõneʒ temporaliter ſubleuanteʒ.ꝙ ꝓbat elargitio copioſa.poſtq̃ʒ enim Chriſtus generaliter oſtendit ꝙ opera noſtra non debemus facere propter laudem hominum. Nunc deſcendit ſecundum Auguſti.de ſermone domini in monte ad opera ſpecialiter:vt documentum melius capiatur. ¶ Quia ãt i quolibʒ actu duo iter alia requirunt̃.ſ.act⁹ ⁊ mod⁹.⁊ a mõ act⁹ de ſe bonus reddit̃ merítori⁹ vel demeritorius. Ideo xp̃s vtrũqʒ modũ oñdit.vt ex hoc cognoſcamus opera noſtra facere debito modo vt acceptentur a deo. Scdʒ hoc igitur hic duo poſſumus cõſiderare.ſ.

Modi idebiti ꝓhibitõeʒ.
Modi debiti perſuaſionẽ.

¶ Q^m ad p^m dic̃.Cũ facis elymoſinam ⁊c.qñ ei aliqs act⁹ ẽ d̾ ſe melior tãto pl̾s hõ dʒ cauer̃ ne ꝑ aliqd frementet̃: vt ipſius meritũ amittat̃.q: v̾o el̾yam dare eſt act⁹ d̾ ſe notabiliter bon⁹:ꝑꝑ ꝙ xp̃s dixit Luc.ij.Date el̾yam ⁊ oia mũda ſunt vob̾. iõ dʒ hõ multũ cauere ne ꝑꝑ modũ idebitũ amittat tm̃ bonũ. vbi Ambro. Ois aũt ſũma diſcipline xp̃iane in mia ⁊ pietate ẽ ⁊ ideo ab el̾ya incipit .c. Cuʒ ergo facis ⁊c.actus eniʒ idebite factus ẽt itentione nõ recta.lʒ de ſe ſit bonus:tañ non eſt dign⁹ a d̾o premiari.⁊ ſ̾ʒ hoc igit̃ h̾ duo tãgit.ſ.

Condictõeʒ actus indebiti.
Excluſionẽ fructus premij.

¶ Q^m ad p^m dic̃ cũ facis ergo el̾yaʒ ⁊c. vbi tangit triplicẽ ꝯditõeʒ indebitã.ſ.

Q^m ad nom̃ diuulgatũ.
Q^m ad locũ deſignatũ.
Q^m ad finẽ peroptatũ.

¶ Q^m ad p^m dic̃.Cũ ergo fa.⁊c. ſ̾ʒ ypocrite qñ volebant facere aliq̃ʒ el̾yaʒ tunc tpis:tunc faciebãt forte ꝓclamare illud cũ tuba vt plures conuenirẽt ⁊ coraʒ el̾yaʒ foret pluribus manifeſtata.¶ Sciẽduʒ eſt ꝙ ypocriſis eſt clauſio vicioꝝ cuʒ ſil̾atione virtutũ.⁊ ideo dicitur ab ypo ꝙ eſt ſuper.⁊ criſis ꝙ aurũ:quaſi ſuperauratus exterius: quia in ſuperficie ⁊ exteri⁹ videtur bonus cuʒ ſit interius malus.Uñ a Chriſto cõparantur ſepulchris dealbatis Math.23.Ue vob̾ ſcribe ⁊ phariſey ypocrite qui ſimiles eſtis ſepulchris dealbatis que afforis parent hominibus ſpecioſa. intus autem plena ſunt oſſibus mortuorum.¶ Quantuʒ ad locuʒ deſignatuʒ dic̃ In ſynagogis ⁊ vicis. ypocrite quando elymoſinam faciebant cupientes videri ipſaʒ faciebant in ſynagogis vbi conueniebant ſimplices ⁊ parui: vt ſic ab hominibus viderentur. ¶ Quantuʒ ad finem ꝑoptatuʒ dicit.vt honorificentur ab hominibus

nibus:tota enim intentio ⁊ finis quem in
tendunt ypocrite in operibus ſuis eſt vt
ab hominibus honoꝛentꝰ.iuxta illð math.
23. Omnia autē opera ſua faciunt vt vi
deantur ab hominibus. ¶ Quantum ad
excluſionem fructus pꝛemij dicit. Amen
dico vobis:receperunt mercedem ſuam.
vbi Hieronymus. Receperunt non dei
mercedē ſed ſuā. Laudati ab hominibus
ſunt ēt quoꝝ cauſa exercuerūt virtutes.
¶ Quantum ad ſecundū.ſ.modi debiti
perſuaſionem dicit. te autem faciente ⁊c.
quando enī aliquis de ſuis operibꝰ ma
gnam remuneratōnem expectat ſi ipa de
bito modo faciat. Si vero indebite nullā.
multum debet conari ipſa modo debito
vt poſſit a deo pmiari. Scdm hoc igitꝰ ħ
duo tangit.ſ.

Modi dbiti meritoꝛiā perſuaſionē.

Conferēdi pmij ſatiſfactoꝛiā remūeratōeꝫ

¶ Quantum ad pꝛimū dicit.te autē faci
ente ⁊c. Homo enī qui vult ꝙ opus ſuū
ſit deo acceptum non debꝫ cum laude di
uina ſignificata per dexterā que potenti
oꝛ eſt.pꝛopter q̄ꝫ debet illud pꝛincipaliter
facere.miſcere humanam per ſiniſtram ð
ſignatam.quia pꝛouer.4. Uias que a de
xtris ſunt nouit dominus. peruerſe vero
que a ſiniſtris ſunt. ¶ Quantum ad ſecū
dum dicꝰ.⁊ pater tuus qui eſt ⁊c. multum
enim debet mouere hominem ad non pe
tendum laudem humanam ſed dei. Ex ħ
ꝙ Chꝛiſtus omnia que fiunt in laudē ipſi
us pꝛemiat habundanter. iuxta ꝙ ð ipſo
dicitur ſap.10. Reddet deus mercedem
laboꝛum ſuoꝝ ⁊ deducet eos in via mira
bili:⁊ fuit illis in velamento diei ⁊ in lu
ce ſtellarum nocte. ¶ Sciendū eſt autē
circa iſtam partē in qua fit mentio ð ely
moſina:ꝙ elymoſina debito modo facta
habet hominē a peccatis purgare. iuxta
illud eccleſiaſtici.3. Ignē ardentē aqua:⁊
elymoſina reſiſtit peccatꝭ.facꝰ ēt fugerꝰ moꝛ
tem ⁊ perducꝰ ad vitā.iuxta illud Tob.12.
Elymoſina a moꝛte liberat. ipa eſt q̄ pur
gat peccata ⁊ facꝰ inuenire vitā eternam. ⁊
ideo eccl'aſtici.29. Include elymoſinā i ſi
nu paupis.⁊ ħ ꝓ te oꝛabit ab oī malo. vñ
q: elymoſina facꝰ tot bōa dedit Daniel ꝑ
pheta ꝯſiliū Nabucꝰ.regi: vt ſibi inueniret
deū ꝓpitium de elymoſina facienda. Ubi
ſimilr dr in figura ꝙ Nabucꝰ.vidit quādā
arboꝛem in medio terre altam nimis atti
gentē vſq₃ ad celum.⁊ erat arboꝛ foꝛtis.
cuius aſpectus erat vſq₃ ad termios vni
uerſe terre.⁊ habebat folia pulcherrima
⁊ fructum nimiū. ſbter q̄ꝫ habitabāt ani
malia ⁊ beſtie.⁊ in ramis eius ꝯuerſaban
tur volucres celi.⁊ poſt hanc viſionē mi
rabilē audiuit vocem vigilꝭ. deſcēdentem
de celo ⁊ clamantē ſuccidite arboꝛē ⁊ pꝛeci
dite ramos eius.⁊ excutite folia eius.⁊
diſpergite fructus eiꝰ.fugiant beſtie que
ſbter ea ſunt.⁊ volucres ð ramis eiꝰ.verū
tamē germen radicū in terra ſinite. ⁊ alli
getꝰ vinculo ferreo.⁊ cum feris ſit ps eiꝰ.
coꝛ eius ab humano mutetꝰ.⁊ coꝛ fere det
ei.⁊ ſeptē tēpoꝛa mutentꝰ ſuper eū. ¶ Cū
q₃ Nabucꝰ.quereret expoſitōem huiꝰ vi
ſionis a Daniele ꝓpheta.⁊ Daniel expo
ſuiſſꝫ eiꝙ per iſtā arboꝛē intelligebatꝰ ipe
Nabucꝰ.q lꝫ eſſꝫ magnus ⁊ potēs: tamē ꝓ
pter peccā ſua eſſꝫ a domino puniēdus: ſb
iunxit.d.q̄ꝫobꝛem rex conſiliū meū place
at tibi peccā tua elymoſinis redime. ⁊ iniq
tates tuas miſericoꝛdijs pauperꝫ foꝛſitan
ignoſcet deus delictis tuis. ¶ Ubi ſcien
dum ꝙ lꝫ quantū ad lrām per iſtam arbo
rē intelligatur Nabucꝰ.rex.tamē loquēdo
ſpūalitꝰ intelligi poteſt qlibꝫ homo in ma
gnis dignitatibus conſtitutus. Secundū
eim pħm. Homo igitꝰ dr arboꝛ verſa. iſte
ita potens ſignatus per arboꝛē dicitꝰ eſſe
in medio terre pꝛopter dignitatē excellē
tie que pt in ſcitu medio deſignari vt poſ
ſit dicere illud.4.R.4. In medio mei ego
habito. ¶ Dr ēt hꝛe magnā altitudinē.
attingētē vſq₃ ad celū ꝑꝑ ſupbiam:i digni

tatibus exaltātē contra conſiliū apoſtoli
d.Ro.ij. Noli in altū ſaperꝰ ſed time.dicitꝰ
ēt eē foꝛtē ꝑꝑ potētiam alios oppꝛimētē.
iuxta ꝙ impij dicūt Sap.2. Oppꝛimamꝰ
inquiunt pauperem iuſtū ⁊ non parcamꝰ vi
due: nec reuereamur canes multi tempo
ris.ſit autem foꝛtitudo noſtra lex iuſticie.
¶ Dicitꝰ autem ꝙ aſpectus eius eſt vſq₃
ad terminos vniuerſe terre:vel q: vult vi
deri ab omnibus.vel q: vult omnia āple
xari. ¶ Dicitꝰ aūt hꝛe folia pulcherrima
ꝑꝑ iactantiā quā habꝫ ð rebus mūdanis:
parētibus:pulchꝛitudinē coꝛpoꝛis ⁊c.
¶ Dicitꝰ etiā hꝛe fructū nimiū ꝓptꝰ ha
bundantiā reꝝ tēpoꝛaliū ⁊ delitiaꝝ. Non
aduertēs illud pꝛouer.15. In fructibꝰ im
pij conturbatio. Dicitꝰ etiā ꝙ animalia ⁊
beſtie ſtant ſub arboꝛe: quia homo pꝛepo
tens vult ꝙ omnes ſint ſibi ſubiecti: ⁊ ꝙ
volucres conuerſantꝰ i ramis: q: habꝫ ali
quos magnatos ſibi complices qui ꝯuer
ſantur cum ipſo:vt dicatur illud ps. Sup
ea volucres celi habitabunt. ¶ Licet aūt
homo inſtar arboꝛis habeat conditōes p̄
dictas:conſideret tamen quid ſequitꝰ in fi
gura. Nam dr ꝙ audita fuit vox ⁊c. Ubi
ſciēdum ꝙ per iſtū vigilē itellr deus qui
ſemper vigilat.iuxta illud Iere.1. Uigila
bo ego ſuper verbo meo vt faciam illud.
¶ Iſte dicitꝰ clamare ꝙ ſuccidatur arboꝛ
quando cominatur homini ſuperbo moꝛ
tem.vt verificetꝰ illud Iſ.10. Excelſum ſta
tura ſuccindentꝰ ⁊ humiliabuntꝰ. ¶ O q̄ꝫ
validus eſt iſte clamoꝛ moꝛtis ſententie.
cui potentia non poteſt reſiſtere.quam di
uitie non poſſunt redimere. quam blandi
tie non poſſunt allicere: nec alique mine
terrere: quam etas non poteſt euadare:
nec conditio quecunq₃ vitare.ħ ſm Ber.
vnde addit ꝙ in rebus mundanis certiꝰ
moꝛte:⁊ quid incertius hoꝛa moꝛtis iueni
tur. ¶ Cum autem iſte clamoꝛ aduenerit
audi quid ſequitur. Nam pꝛecingūtur ra
mi ⁊c.q:poſt moꝛtem auferetꝰ ab homi
ne omnis potentia quam volebat omnia
amplecti omnis inanis iactantia qua glo
riabatur inaniter: omnes eius diuitie q
bus ſuperflue habundabat. hac fugiunt
omnes ab ipo tanq̄ꝫ a re putrida ⁊ feten
ti. ¶ Sed aduerte ꝙ germen radicum di
mittitur in terra.i. anima hominis que
dat vitam coꝛpoꝛi ſicut radix.quia ⁊ ſi coꝛ
pus coꝛrumpatur. Anima tamen remanet
incoꝛruptibilis:receptura poſt moꝛtē ſti
pendium de ſuis operibus penam vlꝰ glo
riam: que ſignanter dicitur alligari vin
culo ferreo. q: in moꝛtali peccato deſcen
dens in inferno cruciandā perpetuo ðpu
tetur. ¶ Ubi pars eius cum feris erit. q:
habebit demones ſocios per feras crude
liſſimas deſignatos: ſuper quem dicuntꝰ
ſeptem tempoꝛa mutari.i.duratio perpe
tua.vt autem Nabucꝰ.i.peccatoꝛ euadat
tam durum ſupplicium: dat Daniel conſi
lium:ꝙ peccata elymoſinis redimat.quia
enim diuitibus eſt difficile ieiunare ⁊c.q:
delicati: ſaltem debent elymoſinas facerꝰ
vt poſſint miſericoꝛdiam inuenire: ⁊ pe
nas eternas fugere: quia Tob.14. Ely
moſina ab omni peccato ⁊ a moꝛte liberatꝰ
⁊ nō patitꝰ aiāꝫ ire in tenebꝛas.

Quarta pars.

Sequitur. Et cum ieiunatis non
eritis ⁊c. Ubi tangit deuotionē
mentaliter erigentem.quod pꝛo
bat depꝛecatio gratioſa: quan
to enim actus eſt pꝛoximioꝛ: tanto in
diget maioꝛi diſpoſitione in homine fa
ciente. Et quia oꝛatio eſt actus elleuās
mentem in deum. Ideo debes oꝛare de
bite. debet quantum ad ſeipſum eſſe diſ
poſitus per deſertionem omnium vicio
rum: quia ſicut Eccleſiaſtici.15. Non
eſt ſpecioſa laus in oꝛe peccatoꝛis. Et

ideo dicit ibidem an̄ oratiōem ꝓpara aīam tuam ⁊ noli eſſe quaſi hō qui tēptat deū. huius aūt ꝓparatio inter alia fit per opera pietatꝭ. ſcd̄m hi igitur hic duo poſſumus conſiderare. ſ.

Mōi idebiti orādi ꝓhibitōez attēdendā.
Modi debiti pſuaſionem exercendā.

¶ Quantū ad pᵐ dicit ⁊ cū oratis nō eritis ⁊c. vbi duo tāgit. ſ.

Cōditōez act⁹ idebiti vt caueat.
Excluſiōez fruct⁹ ꝓmij vt timeat.

¶ Quantū ad primū dicit. Cū oratis ⁊c. vbi tāgit triplicē ꝯdictōez indebitā. ſ.

¶ Qᵐ ad ſitū ꝯdictōez ſimulatā.
Qᵐ ad ſitū oſtatiōem ꝓpalatā.
Qᵐ ad effectū intentōem deprauatā.

¶ Quantū ad ꝯdictionem ſilatam dic ⁊ cum oratis ⁊c. ypocrita enim aliud ē quia bonus. ⁊ aliō ſimulat quia ſe boᵐ vbi Augu. de ſermone domini in monte. Non autem hic monet nos vt oremus ſicut nec ſuperius vt faciamus elymoſinā ſed quo animo faciamus. ¶ Quantū ad oſtentationem ꝓpalatam dicit. ⁊ qui amant in ſynagogis ⁊ anglis platearuꝫ ſta. orare vbi Criſo. In angulis plateaꝝ orabant vt viderent abſconſe orare. ⁊ ſic dupliciter laudarentur. ⁊ quia orant ⁊ quia abſconſe ſic orant vel ſecundum Criſoᵐ. ſuper Mat. per ſynagogas ⁊ angulos platearum intelligi poteſt omnis deordinata intentio que poteſt in oratione haberi quantū ad intentionem orantis. ¶ Quantū ad intētionem deprauataꝫ dicit vt videantur ab hominibus: tunc enim intentio eſt praua quando in ſuis actibus homo non intendit principaliter laudeꝫ dei: ſed humanaꝫ. ¶ Quantū ad excluſionem fructus premij vt timeatur dicit. amen dico vob̄ receperunt mercedem ſuam vt cuilibet dici poſſit illud Luc. 16. Recepiſti bona in vita tua. ¶ Quantū ad ſecundum. ſ. modi orandi debiti pſuaſionem exercendam dicit tu autem cum oraueris ⁊c. vbi duo tangit. ſ.

Modi debiti orandi perſuaſionem meritoriam.
Conferēdi premij remūerationem ſatiſfactoriam.

¶ Quantū ad primū. tu autem cū oraueris ⁊c. vbi 3ᵃ tāgit.

Cōuertionem ſcē meditatōis.
Excluſionē praue intentōis.
Regulatōem ſupne deuotōis.

¶ Quantū ad primū dic tu āt cum oraueris: ꝑ introitū ei cubili loci ſecreti itlli poteſt cōuertio hominis ad interiora mentꝭ ſue: vir oꝫ ſe recolligere cum ceteris ſuis potentijs exn̄tibus inquiete. vnde Aug. De oratione dominica. In habitis enim locis orare magis cōuenit fidei vt ſciam⁹ doᵐ vbiqꝫ eſſe preſentez. ⁊ maieſtatis ſue pulchritudinē occulta penetrare. ¶ Quātum ad excluſiōem praue intentiōis dicit ⁊ clauſo hoſtio. per clauſuram quidem hoſtij intelligit excluſio cuiuſqꝫ laudis hūane q̄ꝫ debet homo vitare vnde Jero. hic ſimpliciter in teᵐ erudit auditores ⁊ vanam orandi glām fugiat. ¶ Quantū ad regulatiōem ſuperne intentiōis dicit ora patrem in abſcondito: ad h̄ enim ꝙ oratō noſtra ſit regulata debet ad patrem dirigi qui eſt prinᵐ ad ꝙ omnia intrinſeca reducuntur. ⁊ ideo Chriſtus Mat. 6. Cum ergo vos orabitis dicite pater noſter qui es in celis ſanctifi. nomē tuū. ¶ Quantū ad conferendi premij remuneratiōem ſatiſfactoriam dicit ⁊ pater tuus qui eſt in abſcōdito re. tibi. Deo enim boᵐ quantū cūqꝫ fiat ocultum quantum ad homines cui omnia patent eſt publicuꝫ pro quo cuilibet reddet mercedem ſuam ſignanter autem ſecundum Criſoᵐ. in ol'. dicit reddet tibi ⁊ non dabit tibi. vt homines ad bene operandum magis alliciat. q̄ꝫ obligans ad retributionem condignam.

¶ Sciendum eſt autem circa parteꝫ iſtaꝫ vbi fit mentio de oratione ꝙ quantuꝫ ad

fl\ens ſpectat oratio . eſt

Remiſſiua peccatoꝝ inficientiū.
Debellatiua inimicoꝝ inuadentiū.
Procuratiua beneficioꝝ dotātium.
Curatiua infirmoꝝ languentiū.

¶ Prio: oratio ē remiſſiua peccatoꝝ inficientium. Nam ſi homo infectus aliqua peccati macula debet ſe ad deum conuertere per orationem deuotam ꝙ ſi deuote orauerit merebitur exaudiri a domino. Hoc autem fuit figuratum in manaſſe rege de quo ſentētialiter dicitur. 2. Paral'. 33. Quod cum feciſſꝫ malum coram domino ⁊ vinctus ductus fuiſſet in Babil'. in anguſtia poſitus orauit ad dominuꝫ deuꝫ ſuum ⁊ egit penitentiā. ⁊ exaudiuit dominus orationem ſuam ⁊ miſertus eſt eius reduxit eum in ieruſalem in regnum ſuum. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per manaſſeꝫ regem qui interpretat̄ obliuioſus qui fecit malum corā domino intelligitur peccator qui oblitus ſue ſalutis dat ſe vitijs ⁊ peccatis. ex quo ſequitur ꝙ ſit vinctus in babil'. i. in peccato ipſuꝫ confuſibiliter ad infernuꝫ ducentem. ¶ Cognoſcens igitur miſer peccator ſic ſe vinculatum debet pre anguſtia tremere. ⁊ de cōmiſſis conteri ⁊ poſtea iſtar manaſſe orat̄ ad dominuꝫ veniam poſtulando. ⁊ vt ipſum facilius inclinet debet agere penitentiam dicendo illud Job. 42. Auditu auris audiui te. id circo me reprehendo ⁊ ago penitentiam in fauilla ⁊ cinere. ⁊ merebitur a domino exaudiri vt dicere poſſit illud ps. Ad dn̄m cuꝫ tribularer cla. ⁊ exau. me. ¶ Secundo oratio eſt debelatiua inimicorum inuadentium. Nam quia ſpiritualiter impugnatur ab hoſtibus debet ne ſuccumbat in orationibus vigilare iuxta illud Chriſti Mat. 16. Uigilate ⁊ orate vt non intre. in temptationem. ⁊ ſic victoriam obtinebit. ¶ Hoc autem fuit figuratuꝫ primi Machi. 4. in iuda machabeo de quo ſententialiter dicitur ꝙ cum lyſias cum exercitu magno veniſſet contra populum domini orauit ad dominuꝫ iudas ⁊ oratione facta proceſſit ad prelīū ⁊ victoriam obtinuit triumphalem.

¶ Ubi ſciendum ꝙ per lyſiam cum ſuo exercitu īpugnātē ppl'ꝫ domini intelligitur dyabolus impugnans homines cum exercitu vitiorum. ¶ Per iudam qui interpretatur confitens ſiue glorificans intelligitur quilibet Chriſtianus fidelis qui debet deum confiteri ⁊ in ſuis actib⁹ collaudare. ꝯ. illud ps. Confitebor tibi domine in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua. Cum igitur aliquis fidel' impugnatur a dyabolo debet inſtar iude ad orationem conuerti. ⁊ ſic de ipſo victoriam obtinebit. ¶ Tertio oratio eſt procuratiua beneficiorum dotantium iuxta illud xpi Mat. ij. Dico omnia quecunqꝫ orātes petieritis credite. quia accipietis ⁊ euēient vob̄. ¶ Hoc aūt fuit figuratuꝫ primo. Re. primo. vbi dicitur ſententialiter ꝙ cum anna non haberet filios orauit ad dominuꝫ flens largiter ⁊ poſtulauit a domino filium q̄ꝫ deus exaudiuit que concepit filium ſamuelem. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per annam que non habebat filium q̄ꝫ tamen habere deſiderabat intelligitur quilibet carens aliquo dono ꝙ vellet habere ſi vero deuote dominum exorauerit iſtar anne merebitur obtinere illud. ¶ Quarto eſt curatiua infirmoruꝫ languentium. Nam ſi aliquis infirmatur corporaliter vel ſpiritualiter debet per orationem ſanitatem a domino poſtulare. iuxta ill'ð eccleſiaſtici. 38. ꝯ. Fili in infirmitate tua ne deſperes te ipſum ſed ora dominum. ⁊ curabit te. Nam iuxta illud Jacobi. 5. Oratio fidei ſaluabit infirmum ⁊ alleuiabit eū dominus. ⁊ ſi in peccatis fuerit dimittentur ei. ¶ Hoc autem fuit figuratum in ezechia ð quo ſententialiter dicitur. 4. Re. 20. Quod cum egrotaſſꝫ vſqꝫ ad mortem ⁊ nūtiatum fuiſſꝫ ſibi per Iſ. propham ꝙ

ꝺebebat moꝛi.cōuertit faciem ſuaꝫ ad pa rietem ⁊ oꝛauit ꝺominū fleuitqꝫ fletu ma gno cuiꝰ miſertꝰ ꝺn̄s ꝺixit ei audiui oꝛa tionem tuam ⁊ lachꝛimā tuaꝫ ecce ſanaui te.⁊ ꝺie 3° aſcēdens tēpluꝫ ⁊ addaꝫ ꝺiebꝰ tuis.15.annos cuius ſignum fuit. ꝙ vm bra que ꝺſcēderat per.x.gradus in hoꝛo logio achaꝫ totidē reuerſa eſt.❡ Ubi ſciē duꝫ ꝙ per ezechiā vſqꝫ ad moꝛteꝫ egrotan tem intelligit quilibꝫ exiſtens in peccato moꝛtali ꝙ ꝺiſpōit hoieꝫ vt in inferno eter nalr̄ moꝛiat. Sic āt peccatoꝛi exiſtenti in infirmitate tā graui.alr̄ mittitur nūtius i.aliqua bona interioꝛ inſpiratio.vel exte rioꝛ admonitio vt a pccō reſurgat.⁊ tunc hō inſtar Ezechie ꝺꝫ ſe ꝯuertere p̱ oꝛatio nem ad ꝺn̄ꝫ.⁊ ſua peccata ꝺeflere .vt ꝺici poſſit ꝺ̄ ipſo illud Gen̄.29.Elleuata voce fleuit:ſic aūt flenti pcit miſericoꝛs ꝺ̄s ⁊ ſa nat infirmitatē eius.q: iuxta illꝺ ps̄.Ipſe ē q ſanat cōtrictos coꝛꝺ.⁊ alligat ꝯtrictio nes eoꝝ cui ꝺ̄s non ſo^m^ confert gr̄aꝫ ſed etiam ꝓmittit ꝙ ꝺie 3° tēpluꝫ aſcendet.i. ꝙ in gr̄a pſeuerauerit qn̄ moꝛiet.q: moꝛs ꝺieꝫ 3^m^ ſignat.q: pꝛius eſt ingreſſus.ſecū dus ꝓgreſſus tertius egreſſus ꝑueniet ad celeſtem gloꝛiā per tēpluꝫ ꝺeū ꝺeſigna tam.cōſidera tam̄ huius ſanationis ſig^m^ cōueniens: quia oꝫ ꝙ vmbra q̄ per.x.gra dus ꝺeſcenderat ſupius reuertat.❡ Ubi ſcienduꝫ ꝙ vmbꝛa eſt modice ſtabilitatis ⁊ entitatis intelligit quilibet hō qui pꝛo pter pcc̄m factus eſt inſtabil' ⁊ multis pe nis ſubiectus.Nam Job.13.Hō natus ꝺ̄ muliere bꝛeui viuēs tēpoꝛe repletus mul tis miſerijs.⁊ quaſi floꝛ egredit ⁊ cōteri tur ⁊ fugit velud vmbꝛa ⁊ nūq̄ꝫ in eodeꝫ ſtatu ꝑmanet. ❡ Per.x.autem gradus intelliguntur.x.pꝛecepta:igitur qui tranſ greſſus ea que trāſgreſſio intelligit per ꝺeſcenſum graduꝫ. ꝺ̄bet per totidem gra dus aſcendere ipſa inuiolabilr̄ obſeruan do quia Mat.19.Si vis ad vitam ingre ꝺi ſerua mandata.Ad q̄ꝫ.

Sabbato cinerum.

c Um ſero fcm̄ eſſet ⁊ ꝗ̄s ſo lꝰ in terra ⁊c.Mat.6.Nos videmus p̱ expientiā.ꝙ hō in laboꝛe aliq̄ poſitꝰ ſi ſibi videat ꝓpinquuꝫ ꝓſidiuꝫ le uius poꝛtat laboꝛem.ſi vo in timoꝛe poſi tus videat ſibi ꝯfoꝛtatiōem ad eſſe foꝛtiꝰ animet ſi etiam ꝑ laboꝛe videt futuꝝ pꝛe miū libentius ſuſtinet.❡ Quia igit i ſta tu pn̄ie inuenimus laboꝛem indigemꝰ ad iuuāteꝫ ⁊ ideo ꝺebemus ipm̄ petere.ꝺ.cū ps̄.Deus i adiutoꝛiū meū intēde.ꝺn̄e ad adiuuādū me feſtina.❡ Quia vo iuēimꝰ timoꝛem.indigemꝰ confoꝛtātem ⁊ iō oꝫ q liber ad ipm̄ recurrere.ꝺ.illud . Phi.4. Oīa poſſum i eo q me cōfoꝛtat.Quia vo ſumus ſtipēdiarij indigemꝰ ꝑmiante.⁊ iō ipm̄ petere ꝺebemus.ꝺ.cū ps̄.Retribue ſuo tuo vi.me ⁊ cu.ſermōes tuos.❡ Q: igitur his indigemꝰ ad ꝯſolationē nr̄am inuenimꝰ vigoꝛoſum ꝺn̄m in adiuuando. Nam ipſe ꝺic̄ ne timeas q: ego adiuui te in cōfoꝛtando.q: ipſe ꝺic̄.Iſ.41.Cōfoꝛta ui te ⁊ auxiliatus ſum tui.In pꝛemiando quia ꝺē ipſo ꝺicitur illud.i.Re.16 . Domi nus retribuit vnicuiqꝫ ſecundū iuſticiam ſuam ⁊ fidem.quia habemus ꝺominuꝫ in pꝛedictis adiuuante ideo iugum peniten tie licet videatur ꝺifficile ꝺebemus liben tius ſuppoꝛtare.h̄ autem omnia beatus Mat.oſtendit in euangelio hodierno in quo.6.tangit.ſ.

Statū laboꝛioſi piculi.
Solatiū amoꝛoſi cōſoꝛtij.
Inditiū timoꝛoſi animi.
Suffragiū virtuoſi pſidij.
Pꝛemiū glo'ſi ſtipendij.
Faſtidiū vigoꝛoſi ꝺn̄ij.

❡ Pꝛimuꝫ pꝛobat exercitatio tempeſta tis.Secunduꝫ exhibitio maieſtatis.Ter tium excitatio veritatis . Quartum con foꝛtatio pietatis.Quintum aſſecutio feli citatis .Sextuꝫ operatio ptātis.Pꝛimū in pꝛinꝰ. Secundum ibi.⁊ circa quartaꝫ vigiliā ⁊c.Tertium ibi: at illi vt viderūt eum ⁊c.Quartum ibi ⁊ ſtatim eſt eis ⁊c. Quintū ibi ⁊ cum trāſfretaſſent ⁊c.Sextū ibi:⁊ cū egreſſi eſſent ⁊c.

Pꝛima pars.

q Uantū ap pꝛimū vbi tangit ⁊c. ꝙ ꝓbat ⁊c.ꝺicit.Cuꝫ ſo ⁊c.xp̄s enim ex̄ns in quodā loco ꝺeſto ⁊ volēs ire bethſaidā cū ꝺiſcipl' iuſſit eos naueꝫ aſcēdere ⁊ ipm ꝑcedere in quo qui dem tranſitu xp̄o ꝑmittente ꝺiſcipuli fue runt in magno periculo multis caſibus occurrentibus que hic tangunt.vnde hic 5.poſſumus ꝯſiderare.ſ.

Tēpoꝛis obtenebꝛatōem.
Loci indiſpoſitōem .
Auxilij ꝺeſtinatiōem.
Coꝛpoꝛis fatigatōem.
Flatus oppoſitōem.

❡ Quantū ad pꝛimū ꝺicit.Cum ſo fcm̄ ⁊c.tēpus eniꝫ ſerotinū quia inchoant tene bꝛe ē ineptū ad laboꝛandū.vnde ps̄.exhi bit hō ad opus ſuū ⁊ ad operationē ſuam vſqꝫ ad veſperā.❡ Quantū ad ſecunduꝫ ꝺicit erat nauis i medio mari:mare enim eſt locus magni piculi.iuxta illud.Eccl̄i. 43.Qui nauigant mare enarrant pericu la eius.quia igitur ꝺiſcipuli erant cuꝫ tē peſtate in mari multuꝫ poterant timere. ❡ Iſtud autem mare non erat mare ſal ſum ſed quedam congregatio aquarū ꝺul cium.❡ Quantum ad tertium ꝺic̄ ⁊ ꝗ̄s ſolus in terra ⁊c.cauſa enim magni timo ris eſt quādo aliquis eſt in periculo ⁊ vi det adiutoꝛeꝫ abſentem.quia igitur Chꝛi ſtus erat in terra ⁊ ꝺiſcipuli ſine ipſo in naui cum tēpeſtate multū poterant time re ⁊ ꝺicere illud ps̄ . Tribulatio pꝛoxima eſt ⁊ non eſt qui adiuuet.❡ Quantuꝫ ad quartum ꝺicit . ⁊ videns eos laboꝛare in remigando.ꝺiſcipuli exiſtentes in loco ꝑ celoſo volentes periculuꝫ euitare foꝛtiter remigabāt ad q̄ ſequebat fatigatio coꝛpo ralis.❡ Quantū ad quintum ꝺicit erat enim eis ventus cōtrarius:cauſa enim ti moꝛis nauigātibus eſt qn̄ habent ventuꝫ cōtrarium q: ex h̄ iminet eis piculuꝫ.per miſit aūt ſecunduꝫ Theo^m^ xp̄s i mari pi clitari ꝺiſcipulos vt ꝓbaret patientiam q̄ magis pꝛobat in aduerſitatibus q̄ꝫ in pꝛo ſperitatibus iuxta illud Ro.5.Tribulatō pacientiā operatur .patientia autem pꝛo bationem.pꝛobatio vero ſpē.❡ Scienduꝫ eſt auteꝫ circa parteꝫ iſtam loquendo mo raliter ꝙ per iſtuꝫ tranſituꝫ quem nauigā do fecerunt ꝺiſcipli.vt ꝺe loco ꝺeſerto ve nirent bethſaidā intelligi pōt trāſitus q̄ꝫ ꝺebemus facere ꝺe mundo ad gl'aꝫ vnde hic.7.poſſumus conſiderare . ❡ Pꝛimo terminū in quo ſumus qui ꝺerelinqtur.ſ. ꝺeſertū.i.mundus quia iuxta illud Coꝛ. 13.Non habemus hic ciuitateꝫ manenteꝫ ſed futuram inquirimus.❡ Secundo ter minū ad queꝫ qui acquiritur.quia bethſai da.que interpꝛetat ꝺomus frugū.⁊ ſignat celeſtem patriaꝫ in qua eſt omniū bonoꝛū habundantia q̄ꝫ quideꝫ ꝺebemus appete re.tanq̄ꝫ noſtruꝫ habitaculuꝫ ſempiternuꝫ exēplo ps̄.ꝺ.Unā petij a ꝺomino hanc re quiraꝫ vt inhabiteꝫ i ꝺomo ꝺomini.omni bus ꝺiebus vite mee.❡ Tertio modum per quem terminus ꝑcipitur quia per na ueꝫ per q̄ꝫ intelligit penitētia cuius ratio eſt q: ſicut ſine naui hō non pōt trāſire p̱ mare nec ad poꝛtuꝫ venire ſic hō viuens in h̄ mundo non pōt tutuꝫ venire ad poꝛ tum ſalutis.nec ad celeſteꝫ patriaꝫ niſi cū naui penitentie.⁊ ideo Mat.3.Peniten tiā agite appꝛopinq̄bit re^m^ celoꝝ.❡ 4° locū.iſta nauis cernit q: in mari p̱ ꝙ mū dus intellr̄ q: ſicut i mari ſunt ml'ta picu la ⁊ ml'ti ſubmergunt ſic i mūdo iſto in q̄ ml'ti ſbmergunt i clp̄a ⁊ penā.vn̄ Ambꝛo. In huius itaqꝫ mundi pelago voluptati bus valde pertimeſcenduꝫ eſt.ne nauem nr̄aꝫ aut pꝛocella tēpeſtatis abꝛipiat aut

fluctꝰ abſorbeat aut in eternā predaꝫ pi
rata crudelis abducat aduerſus huiꝰ mł
tiformis ſeculi mala caſtigatis. ⁊ caſtis
actibus reſtamus. ¶ Signanter aūt dici
tur ꝙ exiſtentibꝰ diſcipulis in mari ſolus
ɩ̄hs erat in terra. qꝛ ſicut terra eſt firma
⁊ ſolida. mare vero inſtabi̇ᷓ ſic xp̄s in h̄ mū
do ſolꝰ firmus ⁊ ſtabił fuit. ⁊ in omni vir
tute ſolidus q non potuit peccare nec ab
aliquo ꝯuīci .ná iuxta illud .i. Thy̆.6. Ipſe
eſt q ſolus hꝫ immortalitaté ⁊ luceꝫ. ¶ 5°
ꝯſiderare poſſumus tépus quo nauis du
citur qꝛ de ſero. ꝑ ꝙ quia in eo nō ꝑfecta
claritas nec totał obſcuratio intelligiꝉ té
pus quo ſumus in mundo qꝛ hic nō clare
videmus dominū nec ſumus totaliter in
obſcuro. ſed hémus lumen fidei. ſic etiam
de ſᵒ incipit obſcuritas. cui de mane ſuc
cedat claritas. ¶ Sic licet dum ſumus
viatores obſcuritatem aliquam habemus
tamen ſuccedet claritas viſionis dum eri
mus comprehenſores. quia prima cor. 13.
Uidemus nunc per ſpeculum in enigma
te: tunc autem facie ad facieꝫ. ¶ Iſtud
igitur tépus eſt aptū ad nauigandū .i. ad
penitentiaꝫ faciédū. ⁊ ideo apoſtolꝰ Gal.
6. Duꝫ tépus habemus operemur bonum
⁊ maxime in hoc ſacratiſſimo tépore qua
drageſimali. quia ecce nunc tempus acce
ptabile: ecce nunc dies ſalutis. 2. cor. 6.
¶ Sexto conſiderare poſſumus grauedi
nem que in penitentia conſpicitur. quia la
borabant in remigando: per quem laboré
intelligitur difficultas que multotiés ſen
titur in ſtatu penitentie. Nam laborioſuꝫ
eſt homini ieiunare: vigilare orare ⁊c. vn
de dicit apoſtolus. 2. cor. ij. ꝙ erat in labo
re ⁊ erumna in vigiliꝭs multis. in fame ⁊
ſiti ⁊c. licet auteꝫ ſtatus penitentie videa
tur laborioſus: tamen propter fructū qui
ſequitur. ſ. ſuperna felicitas debet facilius
tollerari. ⁊ hoc eſt ꝙ conſiderans ſapiens
eccleſiaſticus dicit eccleſiaſtici. 51. Modi
cum laboraui ⁊ inueni multaꝫ requié: que

quidé eſt premiū eternū. de quo Chriſtus
Math. ij. Uenite ad me omnes qui la
boratis ⁊ onerati eſtis. ⁊ ego reficiaꝫ vos.
¶ Septimo conſiderare poſſumus vnde
grauedo penitentie oritur: quia erat con
trarius ventus: per quaꝫ intelligi poſſunt
diuerſe temptatóes exiſtentes in penité
tia impugnantes. Unde talis ventus po
teſt figurari per ventū de quo diciꝉ Iob
1. Filiꝭs tuis ⁊ filiabus veſcentibus ⁊ bibé
tibus vinum in domo fratris ſui ꝑmogéi
ti repente ventus vehemens irruit a re
gione deſerti ⁊ concuſſit quattuor āgulos
domus que corruens oppreſſit liberos tu
os ⁊ mortui ſunt. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ Iob
qui interpretaꝉ patiens: intelligitur deus
qui in multꝭ patientiá ſuá oſtendit. de quo
pˢ. Miſerator ⁊ miſericors dominus pa
tiens ⁊ multū miſericors. ¶ Per ꝑmoge
nituꝫ aūt intelligi poteſt Chriſtus ɩ̄hs q
eſt ꝑmogénitus in multis fratribus. Ro.
8. ⁊ ď quo dn̄s in pˢ. Primogénitū ponam
illū excelſuꝫ ꝓ regibus terre. ¶ Per fili
os át ⁊ filias Iob. itelligunꝉ oés fideles.
Per domus huius primogeniti .i. xp̄i in
tellꝭ fides catholica in qua iſtar domus
hóꝫ habitare ꝓtegi ⁊ defendi. Per q̄t
tuor āgulos itelligi pn̄t illa ex qbꝰ fides
catholica itegraꝉ quoꝝ aliq̄ ad diuinitaté ꝑ
tinét aliq̄ ad hūanitaté: ⁊ loquédo gn̄alr
ꝑmi tres āguli trinitaté ꝑſonaꝝ reſpiciūt
q̄rtus vᵒ filiū icarnatū. In iſta domo co
mederꝫ ⁊ bibere cū xp̄o ꝑmogéito oés fi
deles vi. dū corꝑꝰ ſuū ⁊ ꝑtioſuꝫ ſanguineꝫ
ſumūt in ſacro altaris. ¶ Attédédum eſt
át ⁊ diligenter ꝓcauédū ꝙ ſequiꝉ. Nā dr̄
ꝙ filiꝭs ⁊ filiabus veſcentibus ⁊c. Ubi ſcié
dum ꝙ per regioné deſerti intelligi pōt
infernus. vbi eſt deſertio omnis boni: ab
illa igitur regione in qua habitant ſpiritꝰ
reprobi véit vétus vehemés .i. téptatio
nes fortes q̄s immitūt hoibus. ¶ Aliqn̄
ci é ita fortꝭ téptató ꝙ angulos domus cō
cutit quando homo temptatói conſentit ⁊

a bonis opibus deſiſtit ꝑ que fides i hoie
cōſeruatur. qꝛ fides ſine opibus mortua é
Iacobi. 5. Sic aūt ꝯcuſſis angulis i domo
deſtructa amttit grām vitā anime ſpūalé
vt de ipſo dici poſſit illud .i. paŀ. 10. Mor
tuꝰ eſt Saul .i. abutens grā ꝓpter iniq̄ta
tes ſuas eo ꝙ ꝓuaricatus ſit ꝓceptū dn̄i.
¶ Sciendū eſt aūt ꝙ in ſcriptura reperiꝉ
multiplex ventus. ſ.
Uehemés ſupᵉ extollétis.
Urens inuidie deſcicátis.
Turbinis ire ꝯmouentis.
Aquilonaris pigritie ꝯpeſcentis.
Peſtilens auaᶜ ingetantis.
Auſtrał gule diſſoluétis.
Calidus luxurie eneruátis.
¶ Primo vehemés ſupᵉ extollétis ſup
bia quidem inſtar vehemétis véti faċ ho
miné de magna ꝓſumere ⁊ vltra ſua me
rita ſup quos exaltari iuxta illō ꝙ ſibi dr̄
Abdie. 1. Supᵃ cordis tui extłit te habitá
tem in ſiſuris petraꝝ qui dicis in cordᵉ tᵒ
quis detrahet me in terra. ¶ Ná ſupbꝰ
extollit ſe arrogáter in altū qui ꝓ táto dr̄
habitare in ſiſuris petraꝝ qꝛ in ſuis mali
tiꝭs in qbꝰ latere deſiderat inſtar lapidis
induraꝉ ⁊ deſpiċ alios tanq̄ꝫ nihil. d. quis
detrahet me in terra. q. d. quis é ſiſis qui
poſſit mihi nocere. ¶ Secūdo reperiꝉ vé
tus inuidie deſcicátis. inuidia inſtar véti
vrentis. qꝛ ſemꝑ facit hominem triſtem
ideo hꝫ ipm deſcicare qꝛ Prouer. 17. Spi
ritus triſtis exſcicat oſſa ⁊ ideo faċ eum
putriduꝫ ad omne opus boᵐ ꝑꝑ ꝙ. Pro
uer. 14. Putredo oſſiū inuidia. ¶ Tertō
reperiꝉ ventus turbinis ire cōmouentis.
Nam ira hominem ad omne opus bonū
perturbatur vnde pˢ. Conturbatus eſt
in ira oculus meus anima mea ⁊ venter
meus. ¶ Quarto reperitur ventus aqui
lonaris qui eſt frigidus ⁊ ſcicus. facit ho
minem pigrum ad omnia opera bona vn
de accidia ab acceto dicitur quia ſicut ac
cetum non eſt dulcis guſtu ſed aſperum

ſic accidioˢᵉ ſpiritualia nullum delectabi
lem habent ſaporem vnde Ber. in epiſto
lis. Accidia eſt animi quidam langor cuꝫ
legere nō libet orare nō delectat medita
tiones ſancte ſollicite n̄ ſentiunꝉ. ¶ Quin
to reperiꝉ ventus peſtiles auaritie inge
tantis. Nam auarus nunq̄ꝫ cōtentatur ď
habitis ſꝫ anelat ad alia ⁊ ſic anxius ſem
per eſt inquietus vnde recte de ipſo pōt
dici illud Prouer. 15. Cōturbat domum
ſuam qui ſectatur auaritiam. ¶ Sexto re
peritur ventus auſtrał gule diſſoluentis.
gulla enim inſtar venti auſtralis calidi ⁊
humidi diſſoluit hominem ad nimiū cibū
⁊ potū cui vitio in tantum aliqui ſunt de
diti ꝙ ventrem faciunt deuꝫ ſuū quorum
miſeraꝫ vitam deplorans apoſtolus dicit
Phy. 3. Multi ambulant quos ſepe dice
bam vob. nunc aūt ⁊ flens dico inimicos
crucis xp̄i quoruꝫ finis interitus eſt quo
rum deus venter eſt ⁊ gła in confuſione
ipſorum qui terrena ſapiunt. ¶ Septimo
reperiꝉ ventꝰ calidus luxurie eneruátis.
luxuria enim inſtar venti calidi eneruat
⁊ conſumit hominem ⁊ faċ ipſum effemi
natum ⁊ vilem vnde Augu. de doctrina
xp̄iana. Luxuria eſt inimica deo. inimica
virtutibus perdit omnem ſbam. ¶ Hō
igitur deditus ſupradictis ſeptem vitiꝭs
per uétos deſignatis poteſt figurari per
hominem de quo loquitur xp̄s Mat. 7.
Omnis qui audit verba mea h̄ ⁊ non fa
cit ſimilis eſt viro ſtulto qui hedificauit
domum ſuam ſupra arenam. ⁊ deſcendit
pluuia ⁊ venerunt flumina ⁊ flauerūt vé
ti ⁊ irruerunt domum illam. ⁊ cecidit ⁊
fuit ruina eius magna. ¶ Ubi ſciendum
ꝙ tunc hō dr̄ hedificare domum ſuam ſu
pra arenam quando ſpem ſuam ponit in
temporalibus ⁊ non in deo cui cōminan
do dicitur Ie. 17. Maledictus homo qui
confidit in homine ⁊ ponit carné brachiū
ſuum ⁊ a domino recedit cor eius ſic eu
tem domū ſupra arenam poſita. quia non

habet ſtabile fundamentū veniūt pluuia
flumina ⁊ venti .i. temptationū diuerſitas
ipſum impugnantium. ¶ Uel per carna
lem cōcupiſcentiam per pluuiam deſigna
tam vel per temporalem auaritiam ſigna
tam per flumina quia ſicut flumina ſuo i
petu terram rodent. ⁊ ſic auarus vult om
nes ſpoliare vel per ſuperbiam per vētū
deſignatam quia ſicu i ventus elleuatur
in aere ſic ſuperbus ſemper appetit exal
tari ſic autem occurrentibus diuerſis tē
ptationibus quia male fundatus eſt ho
mo peccatis non reſiſtit ſed ipſis conſen
tit ⁊ ſic de vno peccato ruit in aliud do
nec ſit in eo magna ruina quando ſuis de
meritis exigentibus profundatur in iſer
no cruciandus vnde Sophonie .i. ruine
impiorum erunt. ⁊ diſperdam homines
a facie terre dicit dominus vel vt ait Be
da. Miſtice autem labor diſcipulorum in
remigando ⁊ ventus contrarius labores
ſancte eccleſie deſignat quo inter vndas
ſeculi aduerſantes immundorum flatus
ſpirituum ad quietem patrie celeſtis per
uenire conantur.

Secunda pars.

Equitur ⁊ circa quartam vigi
S liam noctis ⁊c. vbi tangit ſola
tium amoroſi conſortii ꝙ ꝓbat
exhibitio maieſtatis. Magnum enim
ſolatium eſt indigenti quando conſpicit ſi
bi confortantem ad eſſe: videntes igit di
ſcipuli qui erant in periculo Chriſtū ve
nientem vt eos erueret multum poterāt
confortari. Secundū hoc igitur hic tria poſ
ſumus conſiderare. ſ.
Temporis cōgruentiam.
Itineris efficatiam.
Flāminis differētiam.
¶ Quantum ad primum dicit ⁊ circa
quartam vigiliam noctis venit ad eos.
per quartam enim vigiliam intelligitur
hora matutinalis. Nam Chriſtus nō ſta
tim quando diſcipuli fuerunt in periculo
ſuccurrit eis ſed permiſit laborare diutiꝰ
quia non in principio noctis ſed in fine
die illuſcente ad eos venit ex quo ſecun
dum Glo. patet eos tota nocte labo
raſſe ⁊ diluculo appropinquante auxilium
habuiſſe vt diſcipulorum patientiam com
probaret. ⁊ iſto modo multociens deus
probat amicos ſuos ſicut patet in tob.
cui dixit angelus Tob .21. quia acceptus
eras deo neceſſe fuit vt temptatio proba
ret te: ⁊ de ſic temptato dicitur Jacobi .i.
Beatus vir qui ſuffert tēptationem quo
niam cum probatus fuerit accipiet coro
nam vite quā repromiſit deus diligentibꝰ
ſe. ¶ Sciendum eſt autem loquendo ſpi
ritualiter ꝙ prima vigilia poteſt dici cō
temptus rerum temporalium. ⁊ iſta habꝫ
tres horas. ſ. contemptum diuitiarum. de
litiarum. ⁊ honorum. ¶ Secunda vigilia
dici poteſt mortificatio vitiorum carnaliū
⁊ iſta habet tres horas. ſ. victus tenuita
tem: veſtium aſperitatem: ⁊ laboris aſſi
duitatem ad quem nos admonet apoſto
lus Coī. 3. mortificate ergo membra ve
ſtra que ſunt ſuper terram: fornicationē:
immunditiam: libidinem: cōcupiſcentiaꝫ.
¶ Tertia vigilia pōt dici appetitꝰ dono
rum ⁊ virtutū. ⁊ iſta habet tres horas. ſ.
elargitōem elẏarum: effuſionē lachrimaꝝ
⁊ inſtantiā orationum. q: Tob. 22. Bona ē
oratio cum elẏa magis quā theſauros auri ꝯ
dere. ¶ 4ª vigilia pōt dici deſideriū eter
noꝝ celeſtiū. ⁊ iſta hꝫ tres horas. ſ. deſide
rium viſiōis clare: intentiōis firme. ⁊ frui
tiōis ſumme. vñ teſte xpo Jo. 17. Hec eſt
vita eterna vt cognoſcāt te ſolū deū verū
⁊ quē miſiſti yhm xpm. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ di
cit ābulās ſ̄ mare vñ illō Eccli. 24. In flu
ctibꝰ maris ābulaui ꝙ admirās dic apl's
Ro. ij. O altitudo diuiciaꝝ ſapiē ⁊ ſcie dei. quā
icōprehēſibilia ſt iudiciꝰ eiꝰ. ⁊ iueſtigabiles
vie eiꝰ. ¶ Qᵐ ad 3ᵐ dic ⁊ volebat ꝓteri

re eos: xp̄s aūt appropinquās diſcipulis
naufragātibꝰ viſus fuit velle ꝓterire eos
nō ꝙ ꝓterire vellet ⁊ derelinq̄re in ꝑiculo
ſed hic oñdebat vt ipſos ad inuocādū ipiꝰ
adiutoriū fortius aiaret ⁊ ſic ad modū vo
lentis ſe hūit apparēter vt ſm Glo. libe
ratō eorum gratior appareret. vñ cuilꝫ eo
rum poterat dr̄e illud If. 54. Ad punctū
in modice dereliq̄ te. ⁊ i miſeratōibꝰ ma
gnis ꝯgregaui ad te i mōento indignatō
nis abſcōdi faciē meā parū. ⁊ i mia ſempi
terna miſertus ſum tui.

Tertia pars.

Equit̄ at illi viderūt eū ⁊c. vbi
S tangit inditiū timoroſi aſ ꝙ ꝓ
bat eſitatio veritaꝭ: diſcipli eniꝫ
videntes xp̄m ſup mare ambulātē nūdū
ꝑfecte cognoſcētes ipſius deitaꝭ potētiaꝫ
dubitauer̄t qs eſſet. ⁊ nō credētes ꝙ xp̄s
cū vero corpe hūano poſſꝫ ſup aquas am
bulare crediderūt illud eſſe fantaſma ex
quo i ipſis generabat̄ timor ex q̄ timore ꝑ
territi clamar̄ ceperunt: nā iuxta illō ps. ipſi
videntes admirati cōturbati ſunt cōmoti
ſunt timor apprehēdit eos. ¶ Sciendum
eſt autē hic loquēdo moraliter ꝙ homo
quando ſe videt in anguſtia poſitum de
bet ad deum clamare auxilium miſericor
diter poſtulādo ꝙ ſi debite petierit mere
bitur exaudiri. Nam ipſe dicit ps. Cla
mauit ad me ⁊ eº exaudiam eum cum ipſo
ſum in tribulatione eri. eum ⁊ glo. eum.
¶ Hoc autem fuit figuratū in Joſaphat
rege iuda de quo ſententialr̄ dicitur. Pa
ral. 18. Quod cū eſſꝫ in bello ⁊ rex ſyrie
pugnaret cōtra eum circūdederunt eum
principes regis ſyrie vt caperēt eum. at
ille clamauit ad doᵐ qui auxiliatꝰ eſt eiꝰ
⁊ auertit illos ab eo. ⁊ liberatus fuit.
¶ Ubi ſciendum ꝙ per Joſaphat regē
iuda que interpretat̄ confeſſio vel glori
ficatio intelligitur quilibet Chriſtianus fi
delis qui debet deum firmiter confiteri ⁊
glorificare dicendo cum ps. Cōfitebor do
mino nimis in ore meo. ⁊ i meº multorū
laudabo eum. ¶ Iſte dicit̄ fuiſſe in bello
q: dum hō viuit in mundo eſt in cōtinua
pugna q: Job. 7. Militia eſt vita homis
ſup terram. ¶ Per regem aūt ſyrie q in
terpretat̄ ſublimitas ⁊ ſignat ſuperbiā in
telligit̄ dyabolus de quo dr̄ Job. 41. Qui
ē rex ſup oēs filios ſupbie: ꝑ pncipes aūt
eius intelligunt̄ diuerſa genera inimicoꝝ
a qbus hō multiplr̄ ipugnat̄ de qbus ps.
Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea.
Nā a iuuētute vſq ad ſenectutē hō ipu
gnat̄ continue a dyaº. ⁊ a pec. cum hō aūt
ſic ipugnat̄ debet ꝑ deuotā orationē cla
mar̄ ad doᵐ. ⁊ ab ipſo exaudit̄ vñ ps. Ad
te clamauerūt ⁊ ſalui fci ſunt i te ſperaue
runt ⁊ nō ſunt ꝯfuſi.

Quarta pars.

Equit̄ ⁊ ſtati locutꝰ ē eis ⁊c. vbi
S tāgit ſuffragiū virtuoſi pſidij. ꝙ
ꝓbat ꝯfortatio pietaꝭ: deus eni ſua
pietate q̄uis videat̄ ſuos fideles alq̄ñ ad
tp̄s deſerer̄ finalr̄ ipſos nō deſerit. ſi ſpē in
ipm ponāt corde nō ficto. vñ ps. Sperēt
i te q nouerūt nom̄ tᵐ qm̄ ñ dreliq̄ſti qrē
tes te dñe. vñ cū xp̄s vidiſſꝫ eos. ſ. diſcipu
los timētes ſtati ꝯfortauit eos ñ ſoᵐ vb̄.
ſꝫ opibꝰ vigoroſis hꝭ igit̄. 3. poſſumꝰ ꝯſi. ſ.
Cōfortationem amoroſaꝫ.
Liberatiōem vigoroſam.
Admiratiōem timoroſam.
¶ Quātū ad primū dicit. ⁊ ſtati locutus
eſt ⁊c. xp̄s enim ſtati vt vidit diſcipulos
pre timore clamātes eis aſſiſtit confortan
do nam iuxta illud ps. iuxta eſt dominus
his qui tribl'ato ſunt corde ⁊ humiles ſpi
ritu ſaluabit non ſolum autem ꝑſonaliter
aſſiſtit ſed in ſignum amoris familiariter
locutus eſt eis. vnde quilibet eorum pote
rat dicere illud Cant. 5. Anima mea liq̄
facta eſt vt dilectus locutus eſt: quid aūt
ad eorū ꝯſolatōem dixit ſubiūgit. cōfidite
nolite timere ego ſuꝫ vbi ꝯfert ſolatium.
Aufert diſpendium. Offert pſidium.

¶ Primo confert ſolatiuꝫ.d.Confidite.
Nam hō in picul' poſitus dꝫ ſpem ſuaꝫ in
dño ponere.d.cū ps.In te dñe ſperaui nō
confundar in eternū in iuſtitia tua libera
me ⁊ eripe me.vñ cuilibet dr̄ Eccli.ij.Cō
fide in dño ⁊ mane i loco tuo.i.in humili
tate qꝛ bñdictꝰ vir q cōfidit in dño ⁊ erit
dñs fiducia eiꝰ.¶ Secūdo offert ꝓſidiuꝫ
d.ego ſum.vñ quilꝫ eorꝫ poterat dr̄e illō
ps.Nam ſi ambulauero in medio vmbre
mortis nō timebo mala qm̄ tu mecuꝫ es.
¶ Tertio aufert diſpēdiū.d.nolite timer̄
xp̄s enim diſcipl'is aufert timoreꝫ vt for
tius animent̄ vnō pōt figurari p̄ Joſeph
de quo ſimil'r dicitur Gen̄.50.Quod cum
fratres eius pp̄ offenſaꝫ q̄ꝫ fecerāt ſibi qꝛ
vendiderāt ip̄m timuerūt.venerūt ad euꝫ
humil'r petentes veniā.⁊ offerētes ſe ſibi
d.ſerui tui ſumꝰ qbus reſpondit Joſeph
d.nolite timere ego paſcā vos ⁊ puľos ve
ſtros ꝯſolatuſq́ꝫ ē eos ⁊ blande locutꝰ ē.
¶ Ubi ſciēdū ꝙ p̄ Joſeph qui interp̄tat̄
accreſcēs intell'r xp̄s ih̄s.qui ideo accre
ſcens dr̄.quia in ip̄o circuit nr̄a hūanitas
cuꝫ fuit deitati ꝯiuncta.p̄ fratres autē Jo
ſeph.i.xp̄i intelligunt̄ diſcipuli ⁊ oēs ho
mines huius mundi qui fratres eiꝰ dici
poſſūt.pp̄ cōformitateꝫ nature vt dr̄e poſ
ſit illud Gen̄.37.Frater enim ⁊ caro nr̄a
eſt.vel pp̄ conformitatē voluntatis.q̄ꝫ dꝫ
habere cū eo vñ ipſe dicit Mat.21.Qui
cūq́ꝫ fecerit volūtatem pr̄is mei qui in ce
lis eſt ip̄e meus frater ⁊ ſoror ⁊ mr̄ eſt.
¶ Si igitur al'n cōtingat ꝙ hō iniuriam
deo faciat iſtar fratrem Joſeph.debet ad
ip̄m hūiliter culpā cognoſcēdo accedere
⁊ veniam petere.d.cū ps.Fac cū ſeruo tᵒ
ſcd̄m miſericordiā tuam.cui ſic ſe hūilian
ti dicit p̄ Iſ.ſeruꝰ meus es tu.elegi te ⁊
non abieci te ne timeas ego tecū ſum con
fortaui te.⁊ auxiliatus ſum tui.⁊ ſuſcepit
te dextera mea quid auteꝫ poſt ꝯfortatio
nem addat audi quid ſequit̄ dixit Joſeph
fratribus ſuis .ego inquit paſcā ⁊ puulos
vr̄os.¶ Nam xp̄s hoies volētes ad ip̄ꝫ
cōuerti paſcet in preſenti donis gratuitis
⁊ in futuro glorioſis p̄mijs. ¶ Quātum
ad 4m.ſ.liberatōeꝫ vigoroſaꝫ dic̄.⁊ aſcēdit
ad illos in naui ⁊ ceſſauit ventus p̄ ventū
enim ipugnāteꝫ diſcipulos trāſeuntes ma
re intelligunt̄ tribulatiōes impugnātes
hoies dum in h̄ mūdo viuunt que al'n ſunt
ita valide ꝙ quaſi nō poſſunt vel cū diffi
cultate portari.⁊ ideo in talibus dꝫ petere
diuinū auxiliuꝫ ⁊ adiuuabunt̄. vñ Beda.
In quocūq́ꝫ enim corde p̄ grām ſuam ad
ē.mox vniuerſa vitioꝝ ⁊ aduerſitatis mū
di ſiue ſp̄ūum malignoꝝ bella ꝯpreſſa qe
ſcūt.¶ Quātū ad 5m.ſ.admiratiōeꝫ timo
roſaꝫ dic̄. ⁊ pl's magis intra ſe ſtupebāt
⁊c.qꝛ igitur diſcipuli viderūt ꝙ ſtati quā
do xp̄s aſcēdit in naui ceſſauit ventus q
erat eis cōtrariꝰ merito poterāt admira
ri.⁊ ideo dr̄ ꝙ ſtupebāt ſicut aūt ſtupebāt
diſciꝰ de ſbita ceſſatiōe venti ſic dꝫ hoies
ſp̄ūaliter admirari qñ vident ꝙ dēs p̄ ſuā
potentiā in ip̄ſo mitigat ipugnātes tēpta
tiōes ⁊ tribulatiōibꝰ dat eis fortitudinē.

Quinta pars.

Equit̄.⁊ cuꝫ trāſfetaſſent ⁊c.vbi
tangit p̄miū glorioſi ſtipēdij.ꝙ
ꝓbat aſſecutio felicitatꝭ qm̄ vnꝰ
quiſq́ꝫ a dō p̄miaturus eſt ſm̄ opa ſua.iu
xta illud.i.cor.3.vnuſqſq́ꝫ aūt ꝓpriaꝫ mer
cedem accipiet; ſm̄ ſuū laborem hinc ē ſe
cundum Glo. ꝙ ſignāter dr̄.ꝙ diſcipl'is
multos labores quos in mari ſuſtinuerūt
venerūt in terrā geneſaret q̄ vno modo i
terpretat̄ initiū natiuitatꝭ ⁊ ſignat celeſtē
pr̄iam in q̄ hoies qñ ad ipſam de iſto mū
do trāſeunt incipiūt veraciter naſci i cuiꝰ
ſignū trāſitus ſanctoꝝ de h̄ mundo ad pa
triam natiuitas appellat̄ ſecundū rabam
geneſar interpretat̄ ortus prinm̄ tunc aūt
plene tribuet̄ tranqlitas nob̄ quādo padi
ſi per xp̄m nob̄ reſtituetur hereditas.
¶ Uñ glꝫ talis pōt figurari p̄ Jacob d̄ q̄
ſimil'r dr̄ Gen̄.31.Quod cuꝫ diu laboraſſꝫ

in aliena terra ſolicite cuſtodiēdo oues.
Laban dic̄ ꝙ āgelus domini apparuit.d.
Surge ⁊ egredere d̄ terra hac : reuertere
in terram natiuitatꝭ tue. ¶ Ubi ſciendūꝫ
ꝙ per Jacob exiſtentem in terrā alienaꝫ i
tell'r quilibꝫ viator qui eſt i mundo i alie
na terra dr̄ eſſe:quia iuxta illud Hebr.13.
Non habemus hic ciuitatem manentem
ſed futuram inqrimus . per Laban auteꝫ
qui interpretat̄ candidatio:intelligitur d̄
us qui eſt candor ⁊ lucis eterne. ſap̄.7. p̄
oues vero ip̄ſius intelligunt̄ potentie taꝫ
ſenſitiue q̄ꝫ intellectiue quas dedit homi
ni qui inſtar ouium debēt eſſe fructifere
per opera bona:vt de ip̄ſis dici poſſit illō
gen̄.31.Oues tue ⁊ capre ſteriles nō fue
runt . poſtq̄ꝫ autem homo ſignificatus p̄
Jacob ſolicite laborauit:inſtar oues cuſto
diendo ſi non offenſa diuina ⁊ cum operi
bus apparet angelus domini : qui dic̄ ꝙ
ſurgat ab iſto mundo labili. ⁊ vadat i ter
ram natiuitatꝭ ſue.i.in gloria paradiſi .
¶ De peccatore āt moriēte ecōtrario dr̄
Jere.22.plangite eum qui egreditur : qꝛ
non reuertetur vltra:nec videbit terram
natiuitatꝭ ſue .

Sexta pars .

Equit̄ cum egreſſi ⁊c. vbi tāgit
faſtigium vigoroſi dñij. ꝙ ꝓbat
operatio pietatꝭ quando fuit no
tū hominibus Geneſaret ꝙ Chriſtꝰ illuc
venerat cognoſcētes eius potētiam i mi
raculis faciēdis : portabant ad eum infir
mos:quos Chriſtꝰ ſua poteſtate ſanabat.
Scd̄m h̄ igit̄ h̄ duo poſſumꝰ ꝯſiderare .ſ.
Populi ſedulitatē in accedēdo.
Xp̄i virtuoſitatē in ſanādo.
¶ Qm̄ ad primum dicit. Cum egreſſi eſ
ſent ⁊c. Hic oſtēditur magna fides illorū
de Geneſaret:qꝛ non ſolum perſonaliter
ip̄ſi accedebāt ad xp̄m : ſed alios adduce
bāt.ꝙ Math.clariꝰ exp̄mit.d.ꝙ miſerūt
p̄ vniuerſam regionem illā ⁊ obtulerūt ei
oēs male hn̄tes. Uñ potuerūt dicer̄ eis il
lud Oſee .6. Uenite ⁊ reuertamur ad do
minū.qꝛ ip̄e cepit ⁊ ſanabit nos.¶ Qm̄ ad
2m dic̄. ⁊ quotquot tangebebant ſalui fie
bant.vbi datur intelligi virtus Chriſti in
ſanando infirmos.¶ Sp̄ūaliter autem lo
quendo per regionem iſtam ad q̄ꝫ venit
ih̄s poteſt intelligi iſte mundus : lꝫ dcm̄
ſit ſuperius ꝙ per ip̄am itelligit̄ celeſtis
patria:qꝛ vt dcm̄ eſt Geneſaret initiuꝫ na
tiuitatꝭ interpretat̄.⁊ in hoc mūdo homo
hꝫ initium ſue prime natiuitatꝭ.¶ In iſtū
igit̄ mundum dei filius veniens multos i
firmos reperit:qꝛ totum genus humanū
pp̄ peccatum primorum parentum . vt di
cere potuerit illud.i.cor.4.Inter vos ſūt
multi infirmi ⁊ imbecilles ⁊ dormiūt mul
ti.licet autem ſic fuerint infirmi: tamē ad
tactum fimbrie veſtimenti Chriſti recipi
unt ſanitatem.¶ Per fimbriam quidem
veſtimenti Chriſti intell'r eius humāitas
q̄ꝫ tunc aliquis tanger̄ dicitur quādo cre
dit veraciter dei filium incarnatū. ⁊ quot
quot ip̄m tangūt ſanant̄ per eius collatā
gratiam.⁊ efficiunt̄ eius filij adoptiui : iu
xta illud Jo.primo.Quotquot auteꝫ rece
perunt eum dedit eis ptāteꝫ filios dei fie
ri.vnde Beda. Miſtice autem fimbriam
veſtimēti xp̄i intellige aſſumptōnem car
nis. per quā venimus ad verbum dei . ⁊
illiꝰ fruamur poſtea maieſtate.Ad quam
maieſtatē ille ⁊c.

¶ Feria.2a.dñice p̄me in q̄dragefima.

Um venerit filius ho
minis i maieſtate ſua
⁊ oēs angeli eius cum
eo ⁊c.Math.25. Nos
videmꝰ p̄ expiētiā ꝙ
ſunt iter alia tria q̄ in
ducūt hoiem ad bonū ⁊ ip̄m retrahunt a
malo.ſ.
Exemplum alliciens.
Amor inclinans.
Timor humilians.
¶ Qñ eim aliqs videt aliū bñ opantem.

maxime ſi ſit pſona notabil' ad ſil'e allicit
cit⁹ q̃ȝ ſi nll'm ſibi ꝓpõeret. ¶ Exẽpluȝ ſi
mil'r. cũ aliqs aliũ diligit ad faciẽdũ pla
cibile facili⁹ icliat. ¶ Cũ ẽt qs timet ali
um. ꝯ ipm ſupbire nõ audet: ſȝ magis hũi
liter ſuis bñplacitij coaptat. ¶ Scã igitur
mr̃ eccl'a cui ẽ diligẽs cura ꝺ filijs ſuis:
vidẽs eos ex fragilitate nature pigros
ad opa pnie bõa, tanq̃ȝ mr̃ pia ipoſ ad pe
nitẽtiã nũc allicit ex⁹ nũc amore icliat nũc
timore hũiliat. ¶ Nã in euãgelio heſterno
exᵐ notabile fuit nob ꝓpoſitũ. ſ. xp̃s ꝗhs
q deſertũ pnie ẽ ingreſſus. In iſta ãt. xlª.
ꝺ paſſiõe ſepe ſit mẽtio. ꝙ fuit ſignũ maxi
mi amoris ad hoies. In hodierno ãt euã
gelio nob timoreȝ ⁊ hũilitatem incutit ꝓ
ponendo diẽ iuditij rõabl'r nos terrẽtem
vt ſic ſaltẽ timore ad pniaȝ hõ ꝓuocetur.
¶ Induc̃ etiã ꝑmiũ bonoꝝ vt facilius in
clinent in iſto igit̃ eua°. q̃ttuor tangit. ſ.
Chriſti pſentia admirãda.
Ppl'i aſſiſtentia intuẽda.
Diſtructa meritoꝝ examinatio.
Diuerſa ſtipendioꝝ retributio.
¶ Primũ ꝓbat regal' acceſſus. Secũduȝ
generalis ꝯcurſus. 3ᵐ iudicialis ꝓceſſus.
4ᵐ final' ſucceſſus. pᵐ in prin°. 2ᵐ ibi. ⁊ ꝯ
gregabunt ante eũ ⁊c. 3ᵐ ibi. tũc dicet rex
⁊c. 4ᵐ ibi: ⁊ hi ibunt ⁊c.

Prima pars.

Quantũ ad pᵐ vbi tãgit ⁊c. ꝙ ꝓ
bat ⁊c. dic̃. Cũ venerit fili⁹ hois
⁊c. lȝ ei xp̃s i ꝑmo ſuo aduentu i
mũdũ venerit cũ hũilitate magna ⁊ hũani
tate paſſibili: tñ i ꝺo aduẽtu ad iudiciũ ve
niet cũ hũanitate gl'ificata ⁊ ipaſſibili: ⁊ ſi
cut rex potẽs dñs. vñ Greg. in ol'. In po
teſtate ei ⁊ maieſtate viſuri ſũt quẽ i hũi
litate poſitũ audire noluerũt. ⁊ virtutẽ ei⁹
tãto tũc diſtricti⁹ ſentiãt: quãto nũc ceruí
cẽ cordis ad patiẽtiã nõ iclinãt. h igit̃ tria
poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ.
Dignitatem generoſam.
Societatẽ gratioſam.
Poteſtatẽ vigoroſam.
¶ Qᵐ ad pᵐ dicit. Cum venerit fili⁹ ho
minis in maieſtate ſua: per filiũ qdẽ hois
intll'r xp̃s ꝗhs: q iõ fili⁹ hois dr̃. q: vacit
fuit fili⁹ beate ꝟginis qᵐ ad hũanitatem
aſſumptã: q iõ magne dignitatij dr̃. q: ei⁹
humanitas fuit deitati ꝯiuncta. Iſte dicit
venire in maieſtate ſua: q: vẽiet cũ huma
nitate gl'ificata. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ dic̃. ⁊ oẽs
ãgeli ei⁹ cũ eo. xp̃s ei nõ vẽiet ad iudican
dũ mũdũ ſol⁹: ſȝ gl'oſa ⁊ magna comitiua
ſpuũm beatoꝝ. Nã ſic in ꝑmo aduẽtu mi
ſit diſcipl'os ad vocãdũ hoies ad ꝟitatem
fidei. ſic i ꝺo mittet ãgelos ſuos vt oẽs ho
mies ꝯgregẽt vt ꝺ ꝓprijs factij reddant ꝺ
bitã rõnẽ. iuxta illꝺ ꝙ dr̃ Mat. 24. Mit
tet ãgelos ſuos cũ tuba ⁊ voce magna. ⁊
ꝯgregabũt electos ei⁹ a q̃ttuor venij a ſũ
mis celoꝝ vſq; ad termios eoꝝ. ¶ Qᵐ ad
3ᵐ dic̃. tũc ſedebit ſuper ſedẽ maieſtatis
ſue, ſicut videmus in humão iudicio ꝙ iu
dex ferẽs ſniam ſedet. vt ex h ſnia oñdat̃
firmior. ſic xp̃s qñ vẽiet ad iudiciũ: ſede
bit ſup nubẽ cãdidã: cuius ſnia ita firma
erit ꝙ non poterit reuocari: de qua ſede
Apoc̃. 4. Ecce ſedes erat in celo ⁊ ſupra ſe
dem ſedens. ¶ Iſte aũt aduentus ad iu
diciũ fuit figuratũ Apoc̃. 14. vbi dicit̃. Et vi
di ⁊ ecce nubẽ candidam ⁊ ſuper nubẽ ſe
dentem ſimilem filio hois habẽtem in ca
pite ſuo coronam auream: ⁊ in manu ſua
falcem acutam. ¶ Ubi ſciendum ꝙ i iſta
filis. ¶ Primo tangit pſonam vẽientem
cui dic̃ filio hois. Nam ꝑ ſimilem filio ho
minis intll'r xp̃s filius virginis q veniet
iudicare mundũ. ⁊ iõ ipemet dic̃ Luc̃. 21.
Eſtote ⁊ vos parati q: qua hora non puta
tis filius hois veniet. ¶ 2° tãgit thronuȝ
ſuſtentatum: cum dicit nubem cãdidam.
Nam filius hominis vt iuſtus ⁊ potens
iudex in die iuditij ad lr̃am ſedebit ſuper
nubem candidam. q: ſuperius in altitudi
ne aeris erit ſedes eius ad modum throni
nubei eminens ſuper oẽs. ¶ Tertio tan
git modũ differentem cũȝ dicit ꝙ in capi
te habebit ⁊c. per coronam enim auream:
intelligitur xp̃i regalis dignitas ⁊ eius
bẽignitas ⁊ mirabiliter coronabit electos
per falcẽ ꝟo acutam q̃ȝ in manu tenet: in
telligitur eius iuſtitia qua puniet peccato
res i iferno eternal'r puniendi.

Secunda pars.

Sequitur. Et congregabunt̃ ante
⁊c. vbi tangitur ppl'i aſſiſtentia
intuenda. ꝙ ꝓbat generalis oc
curſus. In finali qdem iudicio omnes q
fuerunt ab Adam vſq; ad illam horaȝ ſu
ſcitabuntur per diuinã potentiã ꝺm Gri.
Miniſterio angelorum: h igitur tria poſ
ſumus conſiderare. ſ.
Cõitatem pñtatõis.
Claritatem diſtinctõis.
Diuerſitatẽ ſuſcitatõis.
¶ Qᵐ ad pᵐ dicit. Et congrẽga. ante eũ
oẽs gẽtes. ⁊ h eſt valde ꝯueniens. q: ſicut
incarnari ⁊ pati ꝓ oĩbus voluit. ⁊ qᵐ i ſe
fuit oẽs redimere voluit. Quia ipe vult
oẽs hoies ſaluos fieri ⁊ ad agnitõem ve
ritatij venire. 1. tymoth. 2. Sic general' iu
dex oium oȝ eſſe ⁊ oẽs ante eũ general'r
congregari vt merito dicat illꝺ Zach. 10.
Sibilabo eis ⁊ congregabo illos q: rede
mi illos. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ dicit. Et ſeꝑabit
eos ab inuicem ⁊c. q̃ȝdiu homines ſunt i
hoc mundo habitant ſil' bonis cuȝ malis.
ſed in die iuditij ſeꝑabit xp̃s eos omniuȝ
merita diſcernẽdo: vt merito poſſit dicere
illud Ezech. Ecce ego iudico inter pecus
⁊ pecus: arietem ⁊ ꝗrcum. ¶ Sciendum
eſt autem ꝙ per oues timidas: innocẽtes
manſuetas. fecundas. intelligunt̃ iuſti q
fuerunt in hoc mũdo timidi. per merito
riam humiliationem: ⁊ inocentes per ſan
ctam itentõem: manſueti per perfectaȝ cõ
uerſatõem. fecũdi ꝑ virtuoſam opatõnem
vt ſint oues: ꝺ qbus dr̃ Io. 10. Oues mee
vocẽ meam audiũt ⁊ ego agnoſco eas ⁊ ſe
quunt̃ me: ⁊ ego vitã eternã do eis. ⁊ non
ꝑibunt in eternum: ⁊ nõ rapiet quiſq; de
manu mea. ¶ Per edos ãt intelligũtur
mali: tum ꝑꝑ velocitatem: q: ſicut edus ẽ
velox ad currendũ: ſic mali effrenate cur
runt ad malũ ⁊ feſtinãt vt effundant ſan
guinẽ. ꝓuer. 1. tum ꝑꝑ ſtolliditatem: quia
ſicut edus ſtollidus aſcẽdit cacumia mõ
tiũ ad paſcẽdũ nõ ꝯſiderãs iminẽs ſibi pi
culũ ſi inferius caderet: ſic peccator vt ꝺſi
derium ſatiet plibus periculis ſe exponit
⁊ tñ ignorat ꝙ ad vincula ſtultus trahat̃:
ꝓuer. 7. tũ ꝑꝑ feditatẽ. q: ſicut edus ⁊ ꝗr
chus eſt fetidus ſic peccator fetet quatri
duanus in monumento. Io. ij. tum ꝑꝑ ſte
rilitatem: q: edus ẽ infructuoſus. ſic pec
cator nõ facit acceptabilẽ deo. ¶ Quan
tum ad tertium dicit. ⁊ ſtatuit oues ⁊c. ꝑ
dexteram vero itelligi poteſt eterna bea
titudo per ſiniſtram eterna miſeria. ſecun
duȝ igitur Glo. ſtatuit oues. i. iuſtos a ꝺx
tris. i. in eterna beatitudine edos. i. ma
los a ſiniſtris. i. in dãnatõe ⁊ miſeria ſem
piterna. ¶ Iſta cõgregatio hominũ ante
xp̃i fiendam quantũ ad locum ⁊ quantum
ad multitudinem in die iuditij fuit ꝓpha
ta Ioel. 3. vbi dicitur ⁊ poteſt eſſe verbuȝ
xp̃i. d. in tempore illo cõgregabo gentes
⁊ deducam eas i valle Ioſaphat ⁊ diſpu
tabo ibi cuȝ eis. ⁊ h eſt ꝙ cognoſcens apo
ſtolus. 2. Cor. 5. Omnes enim vos oȝ ma
nifeſtari ante tribunal Chriſti vt referat
vnuſquiſq; propria corporis ſui pro vt geſ
ſit ſiue bonũ ſiue malũ quid igitur facies
o miſer peccator quãdo iudex qui omnia
nouit diſputabit tec̃. d. illud Luc̃. 16. Red
de rationem vilicationis tue vbi non ſolũ
de operibus ſed de locutõibus oportebit
te reddere, quia omne verbum ocioſum
ꝙ locuti fuerint homines reddent deo in
die iuditij Mat. Quam igit̃ ratõeȝ pote
rũt redder̃ ſupbi: inuidi: iracũdi: accidioſi
auari. guloſi luxurioſi. re uera non bonam

⁊ iõ poterit dicere illud Math.22. Ligatꝭ
pedibus ⁊ manibus mittite eũ i tenebras
exteriores:ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentiũ.
¶ O miſer qlis ſnia iſtõ iudiciũ ⁊ gñalis
aſſiſtentia hoium fuit figuratũ Apoč .20.
vbi dr̃.vidi thronũ magnum candiduȝ ⁊
ſedentem ſuper eum cui⁹ aſpectus fugit
terra ⁊ celum.⁊ loc⁹ nõ ẽ inuẽtus ab eis .
⁊ vidi mortuos magnos ⁊ puſillos ſtãtes
i ꝯſpectu throni:⁊ libri apti ſunt. ⁊ ali⁹ ap
tus eſt q eſt vite . ⁊ iudicati ſunt mortui
ex his que ſcripta in libris ſm opa eorũ.
¶ Ubi ſciẽdum ꝙ beatus Jo. i iſta viſio
ne figuratiua.5.tãgit q̃ in finali iudicio po
terunt repiri.¶ Primo pſidentiam dña
tõis:qr vidit iudicẽ ſedẽtẽ ſup thronum .
¶ Nam tunc xp̃s ſicut iudex dominans
ſuper nubem candidam ſicut in throno ſe
debat:⁊ tũc verificabit illud ps.Feciſti iu
dicium meũ ⁊ cãm meam.ſediſti ſup thro
num q iudicas iuſticiam.increpaſti gẽtes
⁊ periit impius nomen eoꝝ deleſti in eter
num ⁊ in ſeculum ſeculi.¶ Secundo tan
git carentiam abſconſionis. qr celũ ⁊ ter
ram fugient ⁊ non inueniẽt locuȝ. ¶ Nã
per celũ intelliguntur boni q hic viuendo
fuerunt celeſtes .per terram vo maliter
renis dediti.⁊ omnes iſti timebunt quan
do videbunt iudicem venientem:ſȝ diuer
ſimode.qr boni timebunt timore reueren
tie ⁊ admiratiõis.mali vero timore pene
⁊ afflictionis.⁊ ideo vellent fugere ſȝ nõ
poterunt . vt verificetur illud trenorum
2. Et non fuit qui effugiet in die furoris
domini.¶ Tertio tangit aſſiſtentia con
gregationis cum dicit ꝙ mortui puſilli ⁊
magni ſtabant ante thronum. Nam tunc
reſurgent omnes homines qui pri⁹ erant
mortui . ante Chriſtum iudicem preſenta
buntur :ipſius ſententiam audituri . Un
de Ro.14.Omnes ſtabunt ante tribunal
Chriſti. ¶ Quarto tangit diligentiaȝ di
ſtinctionis :quia libri aperti ſunt . Nam
tunc xp̃s apiet librũ ſuũ q dr̃ liber vite in

quo cognoſcet oĩa fcã hoium.⁊ oẽs cogita
tões:⁊ oẽs hoies libros ſuos aperient in
quibus omnia que cogitauerũt:locuti fue
runt ⁊ operati apparebunt ⁊ oĩa diſcutien
tur a xp̃o vt verificetur illud Dañ.1.Iudici
um ſtetit ⁊ libri aperti ſunt.O ꝙ ibi inue
nientur ⁊ q reddet bñ rõnem. ¶ 5° tãgit ſẽ
tẽtiam dãnatõis cuȝ dič ꝙ ex his que ſcri
pta erant in libris eoꝝ iudicati ſunt mor
tui ſm opera eoꝝ.Nam Eze.7.Iudicabo
te ſm vias tuas ⁊ imponam tibi omnia
ſcelera tua.⁊ non parcet oculus me⁹ ⁊ nõ
miſerebitur.⁊ ideo dabitur eis mors q̃ debet
peccatꝭ.qr ſtipendia pcci mors.Ro.6.vñ
recte poterunt dicere illud ps.Collocauit
me in obſcuro ſicut mortuos ſeculi: anxia
tus eſt in me ſp̃s meus in me turbatum
eſt cor meũ.⁊ iõ qlibȝ illud iudicium de
beret timere ⁊ dicere illud Jeronimi ſup
Math.Quotiẽs illum dič cõmemoro to
to corpore ꝯtremiſco:ſiue enim comedo ſi
ue bibo:ſiue aliqd aliud facio ſemper vr̃
illa tuba terribilis ſonare in auribus me
is.Surgite mortui venite ad iudiciũ.

Tertia pars.

S equitur.Tunc dicet rex ⁊c.vbi tã
git diſtricta meritoꝝ examiatio
ꝙ pbat iudicialr̃ pceſſus.xp̃s ei
opa bõa iuſtoꝝ diſcutiet vt eos pmiet . ⁊
opa mala iniquoꝝ vt ipſos pũiat.vnde dič
apoč.22.Ecce vẽio cito ⁊ merces mea me
cũ eſt reddere vnicuiqȝ ſm opa ſua.Sciẽȝ
ḣ igitur hic duo poſſum⁹ ꝯſiderare.ſ.
Diſceptatõem pietatꝭ:qm̃ ad electos.
Diſceptatõem ſeueritatꝭ:qm̃ ad reprobos.
¶ Qm̃ ap pm̃ dič.tũc dicet rex ⁊c.qr eim
iuſti aliqd i ſe hẽbũt vñ õbeãt a xp̃o pmi
ari de ꝯgruo tñ ſp pmiat vltra ꝯdignuȝ:
cũ ex ḣ cadet poſſit i hoib⁹admiratõ ipſo
illuiat vt iudicãt vitatẽ.ſȝ ḣ .4.poſ.ꝯſi.ſ.
Exp̃ſſionẽ pmiꝭ quietantis.
Allegatõem meriti pmerentꝭ.
Admiratõem prodigiꝭ excellentis.
Delectatõem elloquiꝭ excitantis.

¶ Quantum ad pmm dič.tũc dicet rex
⁊c.in premio eiȝ ꝙ datur ab aliquo tria poſ
ſumus ꝯſiderare.ſ.
Dantem.
Recipientem.
Munus.
¶ Secũdum ḣ igitur i collatõe pmiꝭ bea
torum tria poſſumus ꝯſiderare.ſ. Donuȝ
ſublimitatis magne.Collegium capacita
tis digne.Premium ſuauitatis mire .
¶ Quantum ad danteȝ ſublimitatis ma
gne dič.tunc dicet rex. ad perfectõem eiȝ
dominiꝭ regritur ꝙ dñs ſubditos gubnet
leget:ordiet:pmiat obſeruatores . puniat
tranſgreſſores.⁊ ſm hoc ſortitur tria no
mia . ¶ Inquantum ſubditos gubernet
dr̃ rex. Inquantum leges ordiat ſm q̃s
dȝ viuere dr̃ legiſer.Inquantum vero ob
ſeruatores legis pmiat ⁊ tranſgreſſores
punit dr̃ iudex.¶ Quia igitur xp̃s i die
iudiciꝭ pmiabit legis obſeruatores ⁊ pu
niet tranſgreſſores põt dici rex ⁊ iudex .
¶ Quantum ad collegium capacitatꝭ di
gne dič.hi q a dextris eius erunt .¶ Nã
per dexteram xp̃i q eſt pars corporis for
tior datur itelligi opera virtuoſa.de q̃ dxte
ra dič ps.Secũdum nom̃ tuum ds ſic ⁊ la
us tua in fines terre:iuſticia plena ẽ dxte
ra tua.¶ Oportet exñtes ad eius dxterã
eſſe virtuoſos ⁊ iuſtos.ſic aũt ad dexterã
eius exñtes xp̃s ſaluat ⁊ remunerat per
ſuam potẽtiam.ad ꝙ non ſufficerẽt vires
hois naturales.vñ ps. Nec eniȝ in gladio
ſuo poſſederunt terrã: ⁊ brachium eorum
non ſaluabit eos:ſed dextera tua ⁊ brachi
um tuum:⁊ illuminatio vultus tui qm̃ cõ
placuiſti in eis.¶ Qm̃ ad pmiũ ſuauitatꝭ
mire dič. Uenite bñdicti ⁊c. ¶ In iſto
qdem pmio.¶ Primo tangit munificen
tiam inuitantem cum dič.Uenite iſtõ eſt
inuitatorium ſuauiſſimum q̃ xp̃s nos vo
cat ad refectõeȝ eternã:iuxta ꝙ dič math.
ij.vẽite ad me omnes q laboratꝭ ⁊ onerati
eſtis ⁊ ego re.vos.¶ 2° tãgit gr̃am deco

rãtẽ cum dič.benedicti pr̃is mei. Nam p
iſtã bñdictõem itellr̃ diuia gr̃a:qȝ ds hõi
ſe ad ipſam recipiẽdã diſponẽti. d qua pro
uer.ij. Benedictõ dñi ſuper caput iuſti .
vñ Rabanus . Uocantur benedicti qbus
bonis operib⁹ debetur eterna beatitudo.
¶ 3° tangit gloriam quietantem cum dič
poſſidete regnum .iſtud regnum eſt cele
ſtis patria q̃ȝ iuſti eternaliter poſſidebũt
⁊ hoc eſt ꝙ xp̃s predixit Math .13. tunc
iuſti fulgebunt ſicut ſol i regno pr̃is eoꝝ.
Signanter aũt dič.poſſidete non accipite
vt p hoc ſm Criſo.in oml̃. detur itelligi
ꝙ regnũ celoꝝ iuſtis ex hr̃ditate dbetur.
Tyt.vt iuſtificati gr̃a ipſi⁹ hr̃des ſcimus
ſm ſpẽ vite eterne.¶ 4° tangit ſapientiã
preſidentem cũ dič.paratum vobis a con
ſtitutõe mundi.Deus qdem a conſtitutõ
ne mundi ſȝ ẽt ab eterno cognoſcit omnes
quos elegit vt hẽrent vitam eternã. Naȝ
Ro.8.quos predeſtinauit hos vocauit .⁊
quos vocauit :hos ⁊ iuſtificauit ⁊ hos ⁊
magnificauit . ¶ Qm̃ ad allegatõem me
riti pmerentis dicit.⁊ exuriui ⁊c. opera
enim bona que facit homo dum viuit me
rentur de congruo pmium remuneratõis
eterne.Nam vnuſqſqȝ ppriã mercedeȝ ac
cipiet ſ; ſuũ laborem.1.cor.3.Ut igitur xp̃s
ſm Criſo.in oml̃.oñdat qlitur iuſtos pre
miabit.tã magno pmio ſič eſt regnum ce
loꝝ allegat opa miſericordie q̃ fecerunt i
mũdo q̃ ꝯtinent i his vſibus.viſito.poto.
cibo.redimo.recũdo.colligo.cando.ſed de
ſeptimo nõ fač mẽtõeȝ ḣ. qr ḣ ei ponũtur
ſm Augu.Opa miſericordie niſi q̃ ſuſcipi
entib⁹ poterũt pficere ⁊ ex ſepultura que
eſt 7m̃ ſepultus nõ recipit.¶ Sciẽduȝ ẽ
ãt ad euidẽtiã.6.opum miſericordie d qui
b⁹ fit ḣ mẽtõ ꝙ mia loquẽdo gnãlr̃ ꝯſiſtit
i reuelatõe miſie.¶ Repiunt ãt.6.miſie
hois corporales.nã aliq ſunt naturales:alĩ
que accidẽtales.Miſia nãlis põt ẽẽ duo
b⁹ mõis.vel a corruptõe iteriori. ⁊ ſic eſt
exuries ⁊ ſitis.vel ab exteriori. ⁊ ſic ẽ idẽ

gẽtia veſtiũ ꝛ hoſpitij. ¶ Miſeria vo ac
cidẽtal'ẽ duplex:q: vel eſt ex corruptõne
nature ſicut ẽ infirmitas vel ex violentia
ꝛ ſic eſt carcer. xp̃s igiẽ in die iudicij:com
mẽdando iuſtos ď opibus miſericordie q̃
fecerũt.pp ꝙ dabit eis regnũ celoꝝ.all'an
do cãm tãti beneficij . dicet eis . Exuriui
ꝛc.excutiẽdo de ſingulis. ¶ Qᵐ ad miſe
ratõem ꝓdigij excellentis dicit. tũc rñde
bunt ꝛc. Iuſti enim q in mundo xp̃m non
viderũt pſonal'r indigẽtem obſequijs a q
bus ſe tñ dicet recepiſſe multa beneficia
mirabunẽ.vñ dr̃.tunc rñdebũt iuſti.d. ꝛc.
¶ Vel iſta admiratõ ſm Rabanũ ꝯſur
get i ellectis ex ſublimitate maieſtatꝭ xp̃i
ꝛ ex magnitudie premij ex paruis opibꝰ i
ꝯparatõe remuneratõis eterne ſm illud
apoſtoli. Non ſunt cõdigne paſſiones hu
ius temporis ad futuram gl'iaꝫ que reue
labitur i nobis. ¶ Qᵐ ad declarationem
eloquij ex citantis dic.ꝛ reſpondens rex
dicet ill' ꝛc. Licet enim iuſti tanq̃ꝫ reuerẽ
tes ſe neſciẽ qñ iſta obſequia exhibuerũt
xp̃o aꝫ cognoſcẽt ſe opera illa feciſſe.xp̃s
tñ declarat q̃liter vba q̃ dixerat ſunt itelli
genda.d.ꝙ vni ex minimis ꝛc. ¶ Sciẽdũ
eſt aũt iſta.6.opa miſericordie pp que iu
ſti exaltabuntur in celeſti p̃ria poſſunt fi
gurari per.6.gradus qbus aſcendebatur
ad ſolium Salomonis.de quo dr̃.3.Re.10.
Fec̃ rex Salomon de ebore grandem
thronum ꝛ veſtiuit eum auro fluo nimis:
que habebat.6.gradus. ¶ Ubi ſciendum
ꝙ per regem Salomoneꝫ intell'r xp̃s ma
gnus dominꝰ ꝛ rex magnus ſup omnes
deos vel ſuper omneꝫ terram in p̃s. Per
thronuꝫ queꝫ fecit intelligitur ceᵐ empi
reuꝫ ꝙ principal'r dicitur ſedes dei.iuxta
illõ ꝙ dicit Is.66.Celũ mihi ſedes mea
eſt ꝛ terra ſcabellum pedũ meoꝝ. ¶ Iſte
thronus grandis dr̃ . quia ibi eſt habita
tio oium beatoꝝ:que ſignãter dr̃ ď ebore
ꝛ veſtitus de auro fluo. ad deſignãdũ pu
ritatẽ q̃ ẽ ibi deſignata ꝑ ebur.q̃ ẽ cãdidũ:
ꝛ caritatẽ perfectiſſimã in auro ďſignatã.
ad iſtum thronũ aſcẽdiẽ per.6. gradibus
q:.6.opibꝰ miſericõdie ſupradictis. ¶ Qᵐ
ad 2ᵐ.ſ.diſceptatõeꝫ ſeueritatis qᵐ ad re
probis dic.tunc dicet rex his q a ſiniſtris
eius erunt. xp̃s enim dans ſniam contra
reprobos cãm illius ſnie aſſignans:ꝛ quia
ipam nõ intellexiſſe fatentur cãm in ter
minis eis declarat. Scd̃m hoc igiẽ ſi quat
tuor poſſumꝰ ꝯſiderare.ſ.

Sentẽtiam affligentem.
Culpã exigentem.
Excuſatõis all'onem.
Locutõis expoſitõem.

¶ Quantum ad p̃mum dicit . tunc dicet
rex ꝛc.ſicut enim xp̃s iuſtos ad ſe voca
bit.d.venite benedicti .ſic reprobos a ſe
repellet.d.diſcedite a me maledicti ꝛc. in
iſta autem ſnia erit dura afflictõ peccato
ribus propter duo. ¶ Primo pp violen
tam ſepatõem. Nam homo naturaliter di
ligit bonum .ꝛ quanto magis bonum.tan
to plus diligiẽ.ꝛ per ꝯſequens i adeptõe
illius eſt maxima delectatio. q: igiẽ tunc
peccatores in illa ſnia ſepabunẽ a deo ſum
mo bono.ideo erit afflictõ maxima. ¶ 2º
erit afflictiua pp maledictõem:q: erunt i
maledictõe:taꝫ culpe inficienti q̃ꝫ pene af
fligentis.vnde p̃s. Increpaſti ſuperbos
maledicti qui declinant a mandatis tuis.
¶ Tertiõ pp perpetuam duratõem :quia
ibunt in ignem eternũ.vnde Is .66. Ver
mis eoꝝ non morietur ꝛ ignis non extin
guetur . ¶ 4º pp pũerſam dñatõem . qa
hẽbunt dyabolum regẽ. Nam ipe eſt rex
ſup oẽs filios ſupbie. Iob.41. ¶ Quinto
pp malignã ſocietatẽ : q: poterunt dicere
illud Iob.30.Frater fui draconũ ꝛ ſocius
ſtructõum. ¶ Qᵐ ad culpã exigẽtẽ dic .
Exuriui ꝛc. Carẽtia qdẽ opum miſericor
die erit cã q̃re reprobi dãnabunẽ nec rep
hẽdunẽ ſm Criſo.i oml'. q: in vno pecca
uerũt ſꝫ ꝙ general'r i miſericordes fuerũt
¶ Qᵐ ad excuſatõis all'onẽ dic.tũc rñde
bũt ipſi ꝛc.vbi ſciẽdũ ſm Orig. ꙗ repro
bi oĩa opa miſericordie ſimul colligũt ſe
excuſantes volẽtes eoꝝ malitias abſcon
dere. ¶ Qᵐ ad locutõis expꝛſſionẽ dicit.
ꝛ tũc rñdẽt ill' ꝛc.q: reprobi dũ vixerunt i
mũdo nõ fecerũt miſericordiã indigẽtibꝰ
reputat xp̃s ꝙ ſibi miſericordiã non fece
runt.ꝛ q: i miſericordes fuerunt eſt cõuẽi
ens vt miſericordiam a xp̃o non iueniãt.
Nam Iacobi.2. Iudicium ſine miſericor
dia fiet ei qui non fecit miſericordiam.
¶ Conſidera igiẽ miſer peccator ſniaꝫ tã
duram ꝛ tamẽ eã fugere nõ põt. vnde An
ſelmꝰ de ſilitudine dic. A dextris erunt
peccata accuſãtia: a ſiniſtris infinita de
monia.ſubtus horrẽduꝫ chaos inferni.de
ſuper iudex iratus.foris mundus ardẽs:
intus ꝯſciẽtia vrens. ibi vix iuſtus ſalua
bitur. heu miſer peccõr ſic ďprehẽſus vbi
fugiet .latere eſt impoſſibile . appere itol
lerabile.

Quarta ꝑs.

Sequitur. Et ibunt hi in ſupplitiũ
eternum ꝛc. Ubi tangiẽ diuerſa
ſtipẽdiorum retributõ . ꙗ ꝓbat
finalis ſucceſſiuus:vbi duo poſſumus conſi
derare.ſ.

Stipẽdium afflictõis doloroſe.
Premiũ gl'ificatõis gaudioſe.

¶ Qᵐ ad pᵐ dic.ꝛ ibunt hi in ſuppliciũ
eternũ.cõpleto qdẽ iudicio ibunt omnes
hoies ad loca que meruerunt . ꝛ q: repro
bi pp eoꝝ mala opa meruerunt eternale
iudiciũ vel ſupplitium . ideo ad ipm ďſcẽ
detur.vnde tales poſſunt figurari per da
tam ꝛ abirõ cum familijs ſuis de quibus
ſiĩaliter dr̃ Numeri.16.ꙗ cũ contẽpſiſſẽt
Moy.dirupta eſt terra ſub pedibꝰ eorũ
ꝛ aperuit os ſuum ꝛ deglutiit eos cum ta
bernaculis ſuis ꝛ vniuerſa ſubſtãtia ſua
deſcẽderuntq̃ꝫ viui in infernum opti hyr
mo ꝛ pierũt ď medio multitudis. ¶ Ubi
ſciẽdũ ꙗ ꝑ datã ꝛ abirõ cũ familijs ſuis ꝯ
tẽnẽtes ꝑceptũ Moy.itll'nẽ oẽs hoies cõ
tẽnẽtes dia ꝑcepta.ď qbꝰ dr̃ Iudith. Cõ
tẽpſerũt impiũ meũ.ꝛ q: ſic ꝯtẽpſerũt duꝫ
vixerũt i mũdo.iõ in die iudicij apieẽ ter
ra ſb pedibꝰ eoꝝ:data ſnia: ďſcẽdent in ꝓ
fundum inferni ꝛ ſepabunẽ a cõſortiõ bea
toꝝ:vt ď quolibꝫ impleatur illa ſnia dñi .
dicẽtis Numeri.15. Anima que per ſuper
biam aliquid cõmiſerit: ſiue ſeruꝰ ſit ille
ſiue peregrinꝰ quando aduerſus dominũ
rebell' fuerit peribit de populo ſuo . Vbuꝫ
enim domini contempſit ꝛ preceptum illi
us fecit irritum.ideo delebitur ꝛ portabit
iniquitatem ſuam . ¶ Quantum ad ſecũ
dum dic. Iuſti vero in vitam eternam . ſi
cut enim reprobi pp eorum mala opera
damnabuntur:ita iuſti pp eorum bõa ope
ra percipere gaudium eternum. Nã gal'.
6. Que ſeminauerit homo ſi ꝛ metet. ꝛ q
ſeminat in carne ſua de carne ꝛ metet cor
ruptionem. q autem ſeminat in ſpiritu de
ſpiritu ꝛ metet vitam eternam. ¶ Ad fa
ciendum autem vt hanc habeamꝰ vt ad
monet quilibꝫ figura tiue deutero .30. vbi
dr̃ ꙗ Moy.dixit populo iſraelitico.elige
vitam vt viuas ꝛ ſemen tuum ꝛ diligas
dominum deum tuum.atq̃ꝫ obedias voci
eiꝰ.ꝛ illi adhereas:ipſe enim eſt vita tua
ꝛ lõgitudo dieꝝ tuoꝝ vt habites in terra
ꝑ qua iurauit dominꝰ p̃ribꝰ tuis Abrahã
Iſaac ꝛ Iacob. ¶ Ubi ſciẽdum ꝙ ꝑ ppl'ꝫ
iſraeliticum q tunc erat populꝰ domini.i
tell'r populꝰ xp̃ianus q inter alios oẽs po
pulos eſt xp̃i ppl's ſp̃alis quẽ alloqẽ bt̃s
Petrꝰ p̃ma ca.ſua.d. Vos ãt genꝰ elec
tum.regale ſacerdotium.gens ſancta : po
pulꝰ acqſitõis vt virtutes ãnuntietꝭ eius
q de tenebris vos vocauit in admirabile
lumen ſuum.q aliqñ nõ ppl's. nunc auteꝫ
populꝰ domini.huic autem daẽ ꝯſilium a
Moy.i.ab aliqua inſpiratõe interna vel
eruditõe externa ꙗ eligat vitã vt viuat ꝛ
deum diligat:vt dicat cum p̃s. Diligã te
domine fortitudo mea . debet inſuper
obedire voci eius : vt dicere poſſit illud
deutero . vigeſimoſexto . Obediui voci

dñi mei feci oia que ꝑcepiſti mihi oꝫ etiã ſibi adherere. vt dicat illud ps. Adheſit aĩa mea poſt te me ſuſcepit dextera tua e ſi dicta feceris dabit tibi dñs terraꝫ ſanctis patribus repromiſſaꝫ ḋ qua ps. Portio mea dñe ſit in terra viuentiũ.

¶ Feria .3. dñice ꝑme in .xlª.

Cum itraſſꝫ yhs ieroſolimã cõmota ẽ vniuerſa ciuitas ꝛc. Nos videmus ꝑ experientiã. ꝙ qñ aliqs hõ de cuius aduentu ad ciuitateꝫ aliq̃ꝫ ꝑus non erat mentio venit ad ipaꝫ cũ maxima cõitiua ꝙ eius fama. Pº in ꝑplo cũ admiratiõe ciuiũ diuulgaꝫ. 2º ſi poſt ei⁹ ingreſſuꝫ aliqḋ nouũ faciat ꝙ videaꝫ pretendere in ipſo magnũ dominiũ. tunc ipi⁹ fama prius habita celeriter ꝯfirmaꝫ. 3º ſi aliquos emlos in ciuitate hẽat qui ſibi i uideanꝫ qñ vident eũ magis famoſum tãto ipſorum inuidia malignius ſtimulaꝫ. ¶ Cum igiꝫ xps quadã vice veniſſꝫ in ierᵐ. ꝛ occurriſſꝫ ſibi maxia mltitudo ꝑpli. cũ qua ciuiatẽ itrauit eius aduẽtus diuulgatus fuit in ꝑplo. ꝛ q: in ipſa feċ multa mira ꝑtẽdentia ipſius dominiũ. ex h fuit ei⁹ fama celebrius ꝯfirmata. ¶ Quia vero pheꝫ ꝛ ſcribe cũ ſummis ſacerdotib⁹ i uidebant xpo ꝛ eius opibus. ex h ipſoꝛuꝫ inuidia cõmulabaꝫ. q: autem ſḋm ſniaꝫ ſcõrum ois xpi actio ẽ nr̃a inſtructio. iõ ſcã mr̃ eccl̃a i hodierno euº. de xpo aliqua facta nob narrat vt ad filia faciẽda nos admonet. In iſto igiꝫ euº beat⁹ Mat. quattuoꝛ tangit. ſ.

Officiũ pietatis inducentis.
Faſtigiũ dignitatis excellentꝭ.
Prodigiũ ꝑtãtis ꝑſidentis.
Inditiũ prauitatis inuidentis.

¶ Primũ probat generoſa cõmendatio. 2ᵐ gratioſa purgatio. 3ᵐ vigoroſa curatõ 4ᵐ vitioſa emlatio. Pᵐ in ꝑnº. 2ᵐ ibi intrauit yhs in tẽpᵐ. 3ᵐ ibi. ꝛ acceſſerũt ad eũ ceci ꝛc. 4ᵐ ibi vidẽtes aũt ꝑncipes ꝛc.

Prima pars.

Quantũ ad primũ. vbi tangit ꝛc. ꝙ ꝑbat ꝛc. diċ. Cũ intraſſꝫ yhs ꝛc. Cũ enim xps poſt ſuſcitatiõnem Lazari. ꝙ fuit factũ valde famoſum in ꝑplo veniret Ieroſolimã hoies ciuitatis ierũt ſibi obuiã cum ramis palmaꝝ ꝑſternẽtes veſtimẽta ſua i via ꝛ cũ magnis laudibus eũ regem Iſrl appellabãt. hic 2º poſſumus ꝯſiderare. ſ.

Admiratiõeꝫ maieſtatꝭ honoꝛate.
Expꝛeſſionem ſanctitatꝭ dedicate.

¶ Quantũ ad primũ dicit. Cum intraſſꝫ yhs ꝛc. ciues enim ierᵐ. vidẽtes xpm cũ multitudine hoium ciuitatẽ intrare ꝙ añ cũ tanta ſolẽnitate nõ viderant ignoꝛãtes hui⁹ facti miſteriũ merito cõmoti ꝛ mirati fuerũt. d. qs eſt hic. q. d. iſte q ſic intrat magnifice q rex ab hoib⁹ nominaꝫ quis ẽ. ¶ Quantũ ad 2ᵐ dicit ꝑpli ãt dicebãt hic ẽ yhs ꝛc. Lꝫ enim ſcribe ꝛ pheꝫ inuiderent xpo. tñ ꝑpls ſimplex vidẽs mirabilia q̃ faciebat i doctria ꝛ miracul' ipꝫ venerabanꝫ. d. hic eſt yhs ꝑpha a Nazaret gallilee. hic inq̃ꝫ. q: ꝑp eius ſingulareꝫ excellentiã. quia nõ eſt ſilis ſibi. Nã Baruc 3. Hic ẽ ds nr̃ ꝛ nõ extimabiꝫ alius ad eũ. eſt yhs ꝑp eius pietatẽ ꝛ miaꝫ yhs ſaluatoꝛ interpꝛetaꝫ. ꝛ ipe ſḋm miam ſuã ſaluos nos feċ tyt. 3. ꝑpha ꝑp eius claritatẽ. ꝛ ſapientiã. q: ipe oia nouit vñ ꝑpha magn⁹ ſurrex. i nob Luċ. A nazaret galilee q̃ iterpꝛetaꝫ floꝛ. ꝑp eius puritatẽ ꝛ inocentiaꝫ. vt ipletũ ſit ꝙ dcm̃ fuit ꝑ ꝑphas qm Nazareus vocabiꝫ. ¶ Sciendũ eſt circa iſtaꝫ ꝑtem in qua fit mentio de aduentu xpi in ierᵐ. ꝙ ꝑ iſtam ciuitateꝫ intelligiꝫ iſte mũdus qui ꝑt dici ciuitas ierᵐ q̃ viſio pacis interpꝛetaꝫ. quia in ipſo oꝫ eſſe pax ꝛ concoꝛdia per amoꝛem vt ſit in terra pax hominibus bone voluntatis Luċ. 4. ad iſtaꝫ ciuitatem venit yhs vnde dicit Io. 15. Exiui a patre ꝛ veni in mundũ. tunc vidit. ꝛ comota ẽ terra. i ps. Quia tũc magna cõmotio ꝛ admiratio potuit eſſe vbi factus eſt deus hõ. ꝛ i omo ds. vbi ẽt viſus fuit panis exuriens fons ſitiens gaudium vagiens. ꝛ vita moꝛiens. ¶ Iſte mundus ſignatus ꝑ iſtam ciuitatem ꝑt figurari ꝑ ciuitateꝫ puam de q̃ loquiꝫ Salõn Eccli. 9. d. Hanc quoqꝫ vidi ſb ſole ſapientiã. ꝛ puaui prudentiã maximã. ciuitas pua ꝛ pauci in ea viri. venit cõtra eam rex magn⁹ ꝛ valauit eam. ꝛ extruxit munitiones ꝑ gyrũ ꝛ ꝑfecta eſt obſidio. inuẽtus eſt aũt in ea vir paup ꝛ ſapiẽs ꝛ liberat vrbeꝫ ꝑ ſapientiã ſuam. ꝛ nll's deinceps recoꝛdat⁹ eſt hois illius paupis. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ iſtam ciuitatem intellr mundus qui ꝑ tanto ciuitas pua dicitur ꝛ pauci i ea viri q: mundus cum ſuis habitatoꝛibus pua ciuitas ẽ reſpectu citatis ſupne. ¶ Per regem aũt magnuꝫ cum ſuo exercitu qui venit cõtra ciuitateꝫ iſtam intelligiꝫ dyabolus cum multitudine vitioꝛũ. qui ideo magnus ꝛ potens diciꝫ q: iuxta illḋ Iob. 41. Non eſt ſup terram poteſtas que comparet ei. qui factus eſt vt nllm timeret. omne ſublime vi. ipſe ẽ rex ſup omnes filios ſupbie. ¶ Iſte igitur tanq̃ rex magnus ꝛ potens hanc ciuitatem valauit ꝑ gyrum mũitiones extruxit. q: ante xpi aduentũ ex omni ꝑte nũc obtinens vitiuꝫ oculoꝛũ. nunc auriuꝫ. ꝛ ſic de ſingulis mẽbris homines ipugnabat ꝑfecta vero fuiſſe obſidio dicitur. q: ſugerẽte dyabolo ad tantum fuerat mundus deduct⁹ ꝙ ſequẽtes homines tẽptationes ipſius eis ꝑpinquũ excidium iminebat. Nam ſicut dicitur Geñ. 6. Omnis qppe caro coꝛrupit viam ſuam. Sic autem mundo exiſtente i tam magno picuło ſubuenire voluit diuina clementia ne periret miſit filium ſuuꝫ quem voluit pꝛo liberatiõe hominum incarnari vnde Gal. 4. At vbi venit plenitudo tẽpoꝛis in quo miſit deus filium ſuũ factum ex muliere factuꝫ ſub lege vt eos qui ſub lege erant ꝛ adoptionem filioꝛum recipemus. ꝛ tunc in hac ciuitate inuẽtus eſt vir paup ꝛ ſapiens. i. xps yhs q dr̃ vir a virtute. ipſe ẽ enim dei virtus ꝛ ſapientia xps. i. Coꝛ. 2. ꝛ ideo etiam ſapiens dicitur. etiaꝫ paup quia ipſe diċ Mat. 4. Uulpes foueas habent ꝛ volucres celi nidos filius autem hominis nõ habet vbi caput ſuũ reclinet. ¶ Iſte igitur ꝑ ſapientiam ſuam liberauit hanc vrbẽ qñ in ligno crucis triũphans ḋ dyabolo a ſeruitute ipi⁹ mund⁹ eripuit. ꝛ tradidit libertati ſed tñ auerte ingratitudinem tãti beneficij. Nã dr̃ ꝙ nullus ḋinceps recoꝛdatus ẽ hoib⁹ illius paupis. ¶ Nam re uera ſic eſt quia licet hoies a xpo tantuꝫ beneficiũ recepe rint. tñ ſic ingrati nõ recoꝛdanꝫ ḋ ipſo qn potius ſequẽtes mundi ꝛ carnis ꝯſideria ſe ipſos ſubiciũt ſeruituti dyaboli. ꝛ eternaliter cõfunduntur quoꝛũ miſerã vitam deploꝛans apls Phy. 3. Multi ambulant quos ſepe dicebam vob. nunc aũt ꝛ flens dico inimicos crucis xpi quoꝛuꝫ finis interitus eſt quoꝝ deus venter eſt ꝛ gloꝛia in ꝯfuſione eoꝛum q terrena ſapiunt o q̃ꝫ mundum recoꝛdanꝫ laſciui auari ꝛc.

Secunda pars.

Equiꝫ ꝛ intrauit yhs in tẽplum ꝛc. vbi tangit officium pietatis inducẽtis ꝙ ꝑbat purgatio gratioſa ſacerdotes enim legis tempoꝛe moyſe in qua offerebanꝫ ḋo animaliũ ſacrificia ducti aua⁹. vt pl'es poſſent hr̃e hoſtias ne aliquis poſſꝫ ſe excuſare de offerendo ſacrificio iuxta exigentiã ſui ſtatus oꝛdinauerũt ſecundum Ieroᵐ. ꝙ in pꝛimo atrio templi animalia que apta erant ad ſacrificia venderenꝫ. ꝛ vt h poſſent facere comodius oꝛdinauerũt ꝙ eſſent cãpſoꝛes ſiue numularij qui non habẽtibus pꝛeſtarent pecuniam vel cãbirent. ¶ Chꝛiſtus igitur intrans tẽplum ꝛ videns ſecunduꝫ Ieroᵐ in ipſo fieri negociatiõem indebi

tam expulit ea de templo rationabiliꝫ ſu per hoc aſſignans cauſam ſecundū h̄ igit̄ hic tria poſſumus ꝯſiderare.ſ.

Ingreſſum imittabilem.

Effectū admirabilem.

Proceſſuꝫ rationabilem.

¶ Quantū ad primū dicit ⁊ intrauit yħs in tēplum dei. Cōſuetudo quideꝫ xp̄i erat quando ibat ierᵐ intrare tēplum domini ⁊ ibi populum inſtruebat vbi Criſo. Hoc erat proprium boni filij vt ad dominū cur reret patris ⁊ illi honorem redderet. ⁊ in h̄ ſecundum Criſoᵐ. dedit nob̄ exempluꝫ vt libenter eccl'aꝫ viſitemus. ¶ Quantuꝫ ad ſecundum dicit ⁊ eiciebat omnes ⁊c. in h̄ enim ꝙ xp̄s tria genera hominuꝫ eiecit de templo dat nob̄ intelligere ꝙ templuꝫ non debet eſſe locum emptionis nec vēditionis ſed orationis ⁊ deuotionis. ⁊ ideo cauſam aſſignans ſubdit. d. Nolite facere ⁊c. ¶ Quantū ad tertium dicit ſcriptum eſt domus mea ⁊c. ex h̄ enim ꝙ domus dī domus orationis nō autem negociatiōis oſtendit xp̄s in expellendo negociatores d̄ tēplo dñi rationabl'r proceſſiſſe. ꝙ ſcriptum ſit domū dei eſſe domus orationis audi Iſ. Iſ. 6. Domus mea dom⁹ orationis eſt ꝯctis populis. ait dominus deus. ⁊ h̄ eſt ꝙ xp̄s reduč ſcripturaꝫ ad memoriam. d. ſcriptum eſt ⁊c. dicūtur autem feciſſe domū orationis ſpelūcam latronum quia ſicut latrones habitant in cauernis ⁊ ſpelūchis vt depredenť alios ⁊ pecuniā auferant ſic iſti tam ſacerdotes qui illud ſuſtinebant in tēplo fieri q̄ꝫ ſeculares qui talia faciebāt vt tēporaliter lucrarētur in quo ſecundum Origenem nō debent vendere ⁊ emere ſed orationibus tantū vacare. qui congregant̄ quaſi in domo orationis. ¶ Sciendū eſt aūt circa iſtam ptem loquēdo moral'r. ꝙ ꝑ illud tēpluꝫ ꝙ dom⁹ oratōis dr̄: intell'r ql'ꝫ hō. q per inhabitātem diuinā grām dꝫ eſſe tēplum ⁊ dom⁹ dei iuxta apl'i. i. Cor. 3. vos eſtis tēplū dī viui. Qr vero iſtud tēplum dom⁹ orationis dr̄. ideo dꝫ hō inſiſtere diuinis laudib⁹ ⁊ oratōi dicēdo cū apl'o. 1. Cor. 14. Orabo ſpū orabo ⁊ mēte. ¶ Licet āt iſtud tēplū ſic ſanctū deberet eſſe tñ ipm mltoč. poluūt per pecā vñ. 2. Eſdre. i. Polluerunt tēpluꝫ dñi ꝙ ſanctum erat i ierᵐ. Naꝫ ſič dr̄. 2. Mach. 6. tēpluꝫ luxuria ⁊ ꝯmeſatiōib⁹ plenū erat. ⁊ ideo dr̄ ꝙ yħs inuenit in tēplo ⁊c. quos oēs eiecit d̄ tēplo. vbi ſciēdū ꝑ emētes ⁊ vendētes itelligi poſſunt pccm̄ nimie ſolicitudinis tēporal' ꝑ numularios aūt ſiue cāpſores intelligi p̄t pccm̄ iſtorū qui ꝑ tēporalibus eterna cōmutant ſpetial'r viri eccleſiaſtici de quibus Ro. i. Qui cōmutant veritatem dei i mendatiū ⁊ colluerūt ⁊ ſeruierunt creature potius q̄ꝫ creatori. ¶ Per vendētes aūt columbas intelli̇ poteſt pccm̄ ſymonie que venduntur ſpūalia pro tēporalibus. ⁊ iſtud ē peccatuꝫ tam ex pte vendentiū q̄ꝫ ex pte ementiū diſplicibile deo. vendentes auteꝫ ꝓprie dicunť giezite a giezi famul'o helyſei. qui pro ſanitate Naamā queꝫ eliſeus virtute diuia curauerat voluit hr̄e tēporaleꝫ mercedem vt pꝫ. 4. Re. 4. ꝓpter ꝙ factus fuit leproſus vt pꝫ ibidem. ¶ Emētes auteꝫ ꝓprie dicunť ſymoniaci a ſymone mago dicti q a petro ⁊ ab alijs apoſtolis voluit emere grām ſpiritus ſancti. vt habeť Act. 8. Cui petrus dixit pecunia tua tecū ſit in pditioneꝫ qᵐ donū dei extimaſti pecunia poſſideri iſtos aūt omnes expellit xp̄s de templo per ꝙ datur nob̄ intelligere ꝙ de nob̄ ipſis qui debemus eſſe templum dei expellamus omnia vicia. iuxta illud Augu. in ſermone d̄ dedicatōe eccl'e d. Quantū poſſumus cuꝫ dei adiutorio laboremus ne deus noſter in templo ſuo h̄ eſt in nob̄ ipſis inueniat ꝙ occl'os ſue maieſtatis offendat. ſed habitaculum cordis noſtri euacueť vitijs ⁊ virtutibus repleatur claudatur dyabolo. ⁊ aperiatur xp̄o. ¶ Qualiter autem debeat ornari vt ſit

dignuꝫ templū dñi fuit ſignatum. 4. Re. 4. Ubi dicitur ſentential'r. ꝙ cuꝫ elyſeus frequenter trāſiret per quādam regionem q̄ vocabať ſuna diuertit ad domū cuiuſdam mulieris ſunamitis vt comederet panem que videns iſtuꝫ ꝓpħam ad ſe frequēter venire dixit ad viruꝫ ſuū animaduerto ꝙ vir dei ſanctus ē iſte qui trāſit frequēter per nos faciamus ergo ei cenaculum puū ⁊ ponamus enim in eo lectulū ⁊ menſam ⁊ ſelam ⁊ candelabruꝫ. vt cum venerit ad nos maneat ibi. ꝙ ⁊ factum eſt vt mulier illa dixit. ¶ Ubi ſciendum ꝙ ꝑ mulierꝫ ſunamitem qui interpretať miſera vel captiua ſeu mortificās vel mortificata intelligi poteſt peccator qui primo miſer dicitur quia caret diuina gratia d̄ quo Apoč. 3. Dicis ꝙ diues es ⁊ locupletatus ⁊ nullus egeo. ⁊ neſcis quia tu es miſer ⁊ miſerabil' pauper cecus ⁊ nudus. ¶ Secūdo dicitur captiu⁹ quia per peccatū ligatus a dyabolo captiuať. ¶ Tertio dicit̄ mortificans ſeu mortificatus. quia in ſe mortificat diuinam gratiam vitam hominis ſpiritualem ⁊ ideo eſt etiaꝫ mortificatus vnde tali cominando dicit dominus Apoč. 3. Scio opera tua quia nomen habes ꝙ viuas ⁊ mortuus es. ¶ Per heliſeum q deus meus ſaluator interpretať intelligitur Chriſtus yħs qui verus de⁹ ⁊ homo ⁊ noſter ſaluator ſcimus quia hic eſt vere ſaluator mundi Io. 4. Iſte venire frequēter dicitur ad hominem peccatorem quando ſibi bonas inſpiratiōes immittit vt cōuertatur ad ſtatuꝫ gratie. h̄ igitur ſentiēs ⁊ cognoſcens Chriſtuꝫ ad ſe tam benigne ⁊ miſericorditer venientem debet inſtar mulieris huius alloqui virum ſuū: per virum enim in homine intelligitur ratio qr ſicut vir domum regit ſic ratio in homine debet ipſum in ſuis actibus regulare quando vero proponiť vt Chriſto fiat habitaculum non debet reſiſtere ſed vt xp̄s in eius anima hedificetur paruū habitaculum cōſentire in quo debem⁹ quattuor ponere inſtar illoꝝ quattuor q̄ in cenacl'o eliſeo ꝑparato fuerūt poſita. ſ.

Lectulū puritatꝭ ⁊ munditie.

Menſa pietatis ⁊ mie.

Sellam hūilitatis ⁊ obediētie.

Candelabrū rectitudinis ⁊ eurᵉ.

¶ Primo lectulum puritatis ⁊ mundiᵉ. Nam homo debꝫ purgare animā ſuaꝫ ab omni peccato vt poſſit dr̄e illud Cañt. 2. Ecce tu pulcer es dilecte mi ⁊ decorus. lectulus nr̄ floridus. i. ab omni peccato mūdus ⁊ purus. ¶ Secūdo debemus ponere menſaꝫ pietatꝭ. ⁊ miſericordie ad ꝙ nos faciendum dꝫ mouere illud Mat. Beati miſericordes qm̄ ipſi miſericordiā cōſeqn tur vnde xp̄s Luč. 6. Eſtote miſericordes ſicut ⁊ pr̄ veſter miſericors eſt. ¶ Tertio debemus ibi ponere ſellam ſiue ſcānū hūilitatis ⁊ obedientie. Nam hō debet ſedere ſuꝑ virtutem hūilitatis que ē alioꝝ fundamentū virtutū ⁊ unde reſpicere qd ſibi ꝑ hūilitateꝫ eueniat qr exaltatio i glīa padiſi. quia q ſe hūiliat exaltabiť Luč. 14. vñ Ambroſius. Quiſqs cupit deitatꝭ eterne faſtigia hūilitatis. yma ſecteť. Nam ſecunduꝫ Aug. ſuꝑ Iohāneꝫ. Excelſa ē pr̄ia humil' eſt via ergo q querit pr̄iam qd recuſat viā. q. d. ñ dꝫ hūilitatē renueř q vult pr̄iam obtinere. ¶ 4° debem⁹ ibi ponere cādelabꝝ rectitudinis ⁊ eurᵉ. Nā ꝑ cādelabrū inq̄ꝫtū eſt rectū intell'r intētio recta. i q̄ꝫtū h̄o ſuꝑ eū poniť lum̄ itell'r euiᵃ. ꝯuerſatōis honeſtate vt ſic ſit cādelabꝝ d̄ q̄ dr̄ zach. 4. Uidi inqt ⁊ ecce cādelabrū aureū ⁊ rectū ⁊ lāpax eſt ſuꝑ caꝑ ei⁹. ⁊ ſepteꝫ lucerne. ſuꝑ illud rectū inq̄ꝫ ꝑ rectitudinē intentōis lāpax ſuꝑ caꝑ ꝑ honeſtatē ꝯuerſationis. ⁊ 7. Lucerne. i. v.irtutes quas hō dꝫ in ſe hr̄e.

Tertia pars.

Equitur ⁊ acceſſerūt ad eum ceci ⁊ claudi ⁊c. Ubi tangit prodigium poteſtatis preſidentis ꝙ probat curatio vigoroſa. Chriſtus enim

ex.ſtēs in templo vt ſe verū deum ⁊ regē oſtēderet ſicut turba clamauerat in ipſius introitu in ciuitatem ſua ꝓpria virtute fe cit multa miracula inter q̄ cecos illumia uit ⁊ claudos erexit. ¶ Sciendū ē autem loquendo moraliter ꝙ homo per peccatū excecatur in intellectu. ⁊ ſic cecus dicitur iuxta illud ſap. 2. Excecauit eniȝ illos ma litia eorum. Recuruatur in affectu ⁊ effi citur claudus. vnde de ipſis conqueritur dñs. d. per ps. Filij alieni mentiti ſunt mi hi. filij alieni inueterati ſunt ⁊ claudicaue runt a ſemitis ſuis. ¶ Iſti ſic ceci ⁊ clau di in introitu regni celoꝝ priuantur ꝙ fu it figuratum. 2. R. v. vbi dr̄ ꝙ cec⁹ ⁊ clau dus non intrabit in templum dñi. ꝑ iſtud igitur templū intelligitur regnum celoꝝ. d̄ quo ps. Dñs in templo ſcō ſuo: dñs in celo ſe des eius. ad iſtud templū ceci ⁊ claudi .i. peccatores intrare non poſſunt niſi pri⁹ vi ſum recipiant aut i ceſſū. Illuminationem aūt ⁊ greſſum recipit peccator ꝑ aduētuȝ xp̄i yh̄u in cuius ſignum dr̄ ꝙ in templo ſanauit cecos ⁊ claudos.

Quarta pars.

Equitur. Et videntes aūt princi pes ſacerdotum ⁊c. Vbi tangit S iudiciuȝ prauitatis: ꝙ ꝓbat emu latio vitioſa. Valde qdeȝ rōnabile eſt. vt qñ aliqs bonus doctor ⁊ magnus ſtat cuȝ aliqbus ⁊ ipm nolunt audire ſȝ ipm dſpi ciūt: ꝙ ipos tanq̄ȝ indignos eius pſentia deſerat ⁊ ad alios ſe transferat ei⁹ doctri na cum reuerentia libētius audientes. ¶ Quia igit̄ principes ſacerdotum ⁊ ſcri be inuidentes xp̄o non libenter ipm au diebant conuētens fuit vt ipſis relictis ad alios ſe transfreret. ſm hoc igitur hic duo poſſumus conſiderare. ſ.

Collegij perſequentis pturbatōem.

Xp̄i patientis abſentatōem.

¶ Quantum ad primum dicit. Vidētes autem principes ⁊c. vbi duo tangit. ſ.

Collegij malignitatem in increpādo.

Chriſti ſagacitatem in rn̄dendo.

¶ Qm̄ ad primum dicit. videntes autē principes ⁊c. vbi ipoꝝ malignitas i duo bus exprimit̄. ſ.

In cogitatōe cordis pueꝛſa.

In expreſſione oris indebita.

¶ Quantum ad primum dicit. Vidētes autem ⁊c. Principes autē ſacerdotum ⁊ ſcribe qui principaliores erant non ſolum viſo illo facto mirabili. ſ. ꝙ Chriſtus de templo ſine contradictione tantam expu lerat multitudinem hominum non credi derunt in ipſum ſicut fecerunt ceci ⁊ clau di qui venerunt vt curarentur ab ipſo: ſed nec etiam videntes alia que fecit mirabi lia: cecos illuminando: claudos erigendo: nec etiam cantus puerorum innocentium audiendo conuerſi fuerunt ad Chriſtum: ſed contra ipſum ex inuidia fortius indi gnati vt de ipſis dici potuerit illud. 4 R. 3. Facta eſt indignatio magna in. ¶ Qm̄ ad expreſſionem oris indebitam dicit. Et di xerunt audis quid iſti dicunt. Res qdeȝ vehementer in corde concepta vix poteſt retineri quin verbo exprimatur. Et ideo quia principes ſacerdotum ⁊ ſcribe forti ter in corde conceperant contra Chriſtuȝ tanq̄ȝ magis accēſi inuidia ex ipſius ope ribus verbis exprimunt eorum malignū conceptum. ⁊ ideo indignati quia lauda batur a pueris: dicunt non audis qd iſti dicunt. q. d. ex quo audis quid iſti dicunt non deberes ſuſtinere ſ̄. cum tu ſis homo ⁊ te laudant vt deum. ¶ Quantum ad Chriſti ſagacitatem in reſpondendo di cit. yh̄s auteȝ dicit eis ⁊c. q. d. audio quid dicūt ⁊ intelligo. ſȝ ſ̄ non reprehēdo q: ſ̄ ꝓphetatum erat d̄ me. ⁊ iō dicit nunq̄ȝ le giſtis ⁊c. Inquantum autem dic̄ ꝓphetia ex ore infantium ⁊ lactentiuȝ pfeciſti lau dem. nō eſt intelligēdum ad lrām ſȝ Cri ſo. ſup Math. cum tales non poſſint loq: ſed eſt intelligēdum ſpiritualiter ꝓ pue ris ſimplicibus delectationeȝ ſentientib⁹

in mirabilib⁹ xp̄i vnde hic ſcōm Criſo. lac pro ſuauitate mirabiliū xp̄i accipitur. ¶ Quantū ad ſecundum. ſ. xp̄i patientis abſentatōem dic̄. ⁊ relictis ill' abijt ⁊c. vbi duo poſſumus cōſiderare. ſ.

Deſertiōem pſequentiū.

Inſtructiōem adherentiū.

¶ Quantū ad primū dicit ⁊ relictis illis quia ſcōm Criſoᵐ. ſup Mat. malū hoiem melius locū dādo pōt aliquis vincere q̄ȝ reſpondēdo q: malitia non inſtruit̄ ſermo nibus ſed excecat̄. ⁊ ideo xp̄s recedendo cōpeſcere ſtuduit quos reſpondendo nō cōpeſcuit. ¶ Sciendū eſt aūt ꝙ q: xp̄s erat pauperrimus ⁊ paupes ſapiē ad nuti bus deſpitiunt̄ non inuenit in ierᵐ qui re ciperet eū ad hoſpitiū. ⁊ ideo ſcōȝ Ieroᵐ. iuit bethaniā vbi fuit reuerēter recept⁹. ¶ Quantū ad inſtructiōem adherentiuȝ dicit ⁊ docebat eos de reg° dī. xp̄s enim licet magnos ſuis imeritis exigentibus debat tn̄ bonos ⁊ humil's inſtruit qualr̄ poſſint ad celeſtem patriā puenire quos inuitat ad ſe ꝑ ps. d. Venite filij audite me timorem dñi docebo vos qs eſt homo q vult vitam ⁊c. ¶ Moraliter aūt loquen do per pncipes ſacerdotū ⁊ ſcribas quos xp̄s reliqt intelligunt̄ auari ſuperbi ⁊c. per illos auteȝ qui erant in bethania qui interpretat̄ domus obie intelligunt̄ obe dientes ⁊ humil's de quibus dr̄ Mat. 19. Sinite puulos venire ad me ⁊ nolite pro hibere eos talium enim eſt reᵐ celoꝝ ad ꝙ nos ⁊c.

¶ Feria q̄rta dñice ꝑme i q̄dragesſima.

Cceſſerunt ad yh̄m quidaȝ de ſcribis ⁊ phris. d. magi A ſter volumus a te ſignum videre Mat. 12. Bonus do ctor ⁊ paſtor debet ſolicitu dinem habere de diſcipulis ſuis. ⁊ ſubdit vt eos ad viaȝ veritatis inſtruat ⁊ ad me ritorie operādum inducat. ſ̄ aūt ſquantuȝ ad preſens ſpectat quadrupliciter debet eſſe. ¶ Primo ipſoꝝ nimiam pſumptio nem ⁊ audatiam reprehēdendo. ¶ Secū do peccati penāȝ ignominiā intimando. ¶ Tertio bonoꝝ operum pſeuerantiā ad mouendo. ⁊ recidiuatiōis periculū oſten dendo. ¶ Quarto ꝓmiſſionis premij ma gnitudinem ꝓponendo. ¶ xp̄s igitur bo nus paſtor ⁊ doctor in eua° hodierno oia predicta fac̄ ⁊ per ꝯſequens nos perfecte ad boᵐ induc̄. ⁊ ſecundū ſ̄ beat⁹ Math. in hoc eua° quattuor tangit. ſ.

Tēptantium repꝛhenſiuū inditiū.

Recidiuantiū periculoſum flagitiū.

Peccantiū ignominioſum iudiᵐ.

Adherentiū amoroᵐ conſortiū.

¶ Primū probat mortal' figuratio. Secū dum finalis condēnatio. Tertium culpal' cumulatio. Quartum cōſanguineal' con iunctio. Primū in prin°. Secundū ibi ni niuite ⁊c. Tertiū ibi cū immund⁹ ſpūs ⁊c. Quartū ibi adhuc eo loquēte ⁊c.

Prima pars.

Vantū ad primū. vbi tangit ⁊c. Q ꝙ probat ⁊c. dicit. Acceſſerunt ad yh̄m ⁊ ſcribe quideȝ ⁊ pha ryſei tanq̄ȝ inter alios magis inuidentes xp̄o ⁊ eius operibus videntes ꝙ in cura tione infirmorū ⁊ reſuſcitatiōe mortuoꝝ operabat̄ ſupra naturam humanā non co gnoſcentes deitatem ipſius. cum tamen admirari debuiſſent ⁊ ipſuȝ deum cogno ſcere [illegible] experiētia volue runt ab eo vnde iſta mirabilia faciebat ⁊ ideo quidā ex ipſis acceſſerūt ad eum vt ſup his q̄ faciebat daret aliqd ſigᵐ. ſcōm ſ̄ igit̄ hic duo poſſumus ꝯſiderare.

Collegij tēptantes malitioſaȝ interroga tionem.

Chriſti repꝛhendentē ſnioſaȝ ſolutiōem.

¶ Quantū ad primū dicit acceſſerūt ⁊c. vbi ſciendum ꝙ ſcribe ⁊ phieꝝ tanq̄ȝ ſimu latores credētes ex verb adulatorijs xp̄ȝ

facilius inclinare ipm vocant magistrū cum tñ nolebant esse discipuli. ꝛ ꝙ simulatorie ipsum magistrū vocauerint pꝫ quia pauloante li eodem capº secundū Mat. dixerūt ꝙ ipse eiiciebat demones in virtute belzabub pncipe dmonioꝝ. ¶ Licet āt scribe ꝛ phei vidissent xpm mlta mirabilia facientē tñ secundū ... illa mirabilia nō reputabāt. ꝛ ideo sigᵐ de ceº querebant. s. ꝙ helyas fec ad cuius inuocationē sicut habet primo. Re. 18. Cecidit ignis de ceº vel tonitrua ꝛ fulgura ꝛ pluuias ꝯtra morem prie sicut fec vt habetur. 1. Re. 12. vel ꝙ māna d celo descēderet sicut fuit factum tpore Moy. vt habet Exo. 16.

¶ Quantū ad scdꝫ dicit. Qui respondēs ait ill' ꝛc. quādo aliquis bonº ꝛ sapiēs ab aliqbus mal' temptat vt ipsorum detestet malitia dꝫ ipsos rephendere ꝛ ad q̄stionē factā ſm eoꝝ exigentiā respondere quia igit scribe ꝛ phei nō erant digni signū diuitatis xpi videre nisi i suis miraculosis effectibus. ideo rephēdit ipsoꝝ audatiā. respondens quale sigᵐ malitiose petētibus ē daturus. ꝛ secundū h hic q̄ttuoꝛ possumus cōsiderare. s.

Austeritatem obiurgatōis.
Curiositatem postulatōis.
Ueritatem determinatōis.
Claritatem solutionis.

¶ Quantū ad pᵐ dicit generatio mala ꝛ adultera ꝛc. qꝛ enim ſm Crisoᵐ. isti cuꝫ adulatōe loquebant xpo vocātes ipꝫ magistrū. ideo ds eos vehemēter arguit. ꝛ inuocat eos generatōeꝫ malam ꝛ adulterā: malam ,ppter eorum mala opera: generationē quia cū recepissent a xpo secundū Crisoᵐ. mlta beneficia erant ingrati: adulteraꝫ vero quia cū ds generatōeꝫ ꝛ gentē iudeoꝝ eligissꝫ sibi i speciale pplꝫ eis multas grās faciendo puta legē ipos ꝯseruādo. ꝛ de ipsis nascēdo pp ꝙ ipm i spālē dᵐ hre debuissent scdm Ieroᵐ. Ipm despexerūt h est generatō d q̄ dr Deutero. 32. Generatō eſt puersa ē ꝛ infideles filij. q̄ describit salōn. Prouer. 30. d. Gnatio q̄ patri suo maledic. ꝛ mri sue non benedic. ecce blasphemi. generatō cuiº excelsi sunt oculi ꝛ palpebre eius i altū surrecte. ecce supbi generatō q̄ p dētibº gladios habēt ꝛ cōedit molaribº suis vt comedat de terra inopes ꝛ paupes ex oibus ecce auari.

¶ Quantū ad curiositatē postulatōis dicit sigᵐ querit vt sic dicat illd Iudith. 6. Da mihi signū ꝙ tu vis q loq̄ris ad me.

¶ Quantū ad veritatem determinatōis dicit ꝛ signum nō dabit ei nisi ꝛc. scribis ꝛ phieys petētibº sigᵐ a xpo de ceº deitatis sue tanq̄ idignos ſm rabanū dare noluit sic dedit aplis sed soᵐ dat eis signū mortalitatꝫ. ꝛ sepulture sue cuius signū ꝑcesserat in iona. ¶ Quantū ad claritateꝫ solutōis dicit sicut enim fuit ionas ꝛc. In h enim dicto d iona figuratiue xpo scdm Rabanū dat eis sigᵐ sue mortalitatis q̄ pro nob fuit mortuº ꝛ positus i sepulchro inde postmodū resurrexit instar ione. q pieccº in mari ꝛ receptus a pisce postmodum viuº ad aridā est piectus. ¶ Ad exponēdaꝫ aūt istaꝫ figurā sciendū est ꝙ quātū ad psens spectat ad nrm ppositū. q̄ per mare in quo erat tēpestas valida intelligitur iste mūdus in quo est tēpestas magna ꝛ sicut in mari multi piclitantur ita mlti in ꝯflictu vitioꝝ succūbunt ꝙ cognoscens ps. dicit. h mare magnū ꝛ spatiosum manibº illic reptilia quoꝝ non est numerus. anima pusilla cū magnis per quem secundū Ambro. intelligit diuersa genera inimicoꝝ que secundum nostrarū virium quātitatem cōpensato nobiscū agone luctantur. ꝛ ideo nos cautos reddens subiūgit in huius itaq̄ mundi pelago voluptatibus nob valde ptimescendum est ne naues nostraꝫ. aut procella tēpestatis obruat. aut fluctus absorbeat aut in eternaꝫ predam pirata crudel' abducat. ꝛ nob dia consiliū addit aduersus h ergo multi forma seculi mala castigatis. ꝛ castis actibº resistamus. ꝛ sic illic nauem pertrāsibunt in ps. ¶ Licet autem in isto mundo etiā nunc sit grandis tēpestas. tamen ante aduentum xpi in mūdum tanto maior erat q̄to fortius sub iugo ꝯtinebatur peccati.

¶ Per ionā autem qui interpretat colūba siue dolēs intelligit xpo yhs. sup queꝫ spiritus sanctus in colūbe spē apparuerit quādo fuit a Iohāne in iordane baptizatº qui et pro nob moriens in cruce dolores nostros ptulit. ¶ Iste igit exñs eternaliter in solio diuinitatꝫ tēporal'r est piectus quādo in mundum veniens in vtero virginis voluit incarnari. tunc aūt fuit in vētre ceti receptus q̄n post mortem suā fuit positus in sepulchro in quo iacuit tribus diebus ꝛ tribus noctibus instar ione tūc vero fuit viuº proiectus in aridā. quādo sue diuinitatꝫ potētia se die tertia suscitauit piecto igitur i mundū dei filio. ꝛ in sepulchro posito facta fuit in mūdo magna trāquilitas q: per mortem suā nos recōciliauit deo iuxta illd. 1. Ro. 5. Cū inimici essemus deo recōciliati sumus pp mortem filij eius. ¶ Ista aūt recōciliatio. ꝛ trāquilitas p xpꝫ facta fuit nob figurata Gen. 19. vbi sīnaliter dicitur. Quod cum ds ꝑpter peccata hominū iratus fuissꝫ generi humāo. ꝛ misissꝫ diluuiū in quo omnes excepto Noe ꝛ vxor eius cum tribus filijs ꝛ vxoribus eoꝝ submersi fuerunt volens postmodū cum hoibus pacē facere dedit signū. d. archū meum pōaꝫ in nubibus celi ꝛ erit sigᵐ federis inter me ꝛ inter terram. ¶ Ubi sciendū ꝙ per iraꝫ q̄ habuit deus ,ppter peccata hoium contra genus humanū intelligit ira q̄ habuit cōtra ipꝫ ,ppter peccata primoꝝ parentū. ,ppter q̄ omnes submersi vt nullus ceᵐ ascēderet sed quilꝫ descendebat ad limbū volens āt ds ex sua benignitate pacē facere cuꝫ hominibus dedit eis signū mirabl'e. s. archū in nubibº. per archū enim q est armatura belica cōuenienter intelligit dei filiº. quia sicut pugil venit in mundū ꝛ sup lignum crucis cōtra dyaᵐ pugnans viriliter ipꝫ deuicit. iuxta visionem mirificā q̄ vidit. Iohes Apoc. 6. ¶ Uidi inqt ꝛ ecce equº albus ꝛ q sedebat sup eum hēbat archuꝫ ꝛ data ē ei corōa ꝛ exiuit vincēs vt vinceret. ¶ Iste archus. i. di filius tūc positus fuit i nubibus q̄n pro nob fuit elleuatº in cruce. ꝛ tūc fuit signū veruꝫ. ꝛ efficax nre redemptōis vel reconciliatōis cum deo.

¶ Istud igitur est signum ꝙ dat nobis xpo sue mortalitatꝫ. ¶ O quale signum ē istud. quis eim vnq̄ audiuit simile. s. ꝙ xpo moriendo nos viuificaret a seruitute dyaboli nos liberaret ꝛ deo pri reconciliaret. istud est de numero signoꝝ d quo dixit dño Exo. 24. Signa faciam q̄ vnq̄ visa sunt super terrā. ¶ Istud signū pōt figurari per vnum de signis de quibº sententialr dr Iere. 32. Eduxisti pplm tuum israel de terra egypti i signis ꝛ prodigijs ꝛ in manu robusta. ꝛ dedisti eis terraꝫ fluentem lacte ꝛ melle ꝛ possederunt eam.

¶ Ubi sciendum ꝙ per egyptum intelligitur status hois in peccato mortali facientem tenebrosum de quo nos eduxit. qꝛ nos per mortem suam redemit: p q̄ etiā nobis iāua paradisi aperuit vt possideamus terram illam delectabilem. de q̄ ꝑ ps. Portio mea dñe sit in terra viuentium. dicat igitur quilꝫ fidelis xpianus illud Dan. 3. Signa ꝛ mirabilia fecit apud me deus excelsus.

Scda pars.

Egtur viri Niniuite ꝛc. vbi tangit peccantiū ignominiosum iudiciū. ꝙ pbat finalis ꝯdēnatio. pecm qdē p pniaꝫ delet: p sapiētiā euitat.

¶ Iudei igit reprehēdūnt a xpo ſꝫ Rabanū. ꝛ iprobabit eis in finali iudicio. qa ad pdicatōem noluerūt facere pniam sic fecerūt niniuite ad pdicatōem Ione: nec eius sapientiam audire vt peccata vitarent sicut fecit regina Sabba que venit

audire ſapientiā ſalõnis. ¶ Sciendū eſt
aūt hic vbi fit mentio de pnia ⁊ cõuerſio
ne niniuitarū q Jona pdicante ſubuerſio
nem ciuitatis inter alia niniuite tria fece
runt. ¶ Nam ieiunauerūt cõtra carnis d
litias. veſtiti ſunt ſaccis: cõtra mūdi blā
ditias. clamauerūt ſe hūiliādo: cõtra ſup
biam excellētias, vt ſic p pᵐ fuerint caſti.
per 2ᵐ paupes. per 3ᵐ humiles ad q̃ con
uerſionem nos admonet beatus Petrus
3.d. penitimini igit ⁊ ɔuertimini vt deleā
tur pccā vrā. Naȝ Eccli.12. Altiſſim⁹ odio
hȝ peccatores ⁊ miſertus ē penitentibus.
⁊ h q ipſe dicit Ezechil.18. ſi aūt impius ege
rit penitentiā de omnib⁹ peccatis ſuis q̃
operatus ē ⁊ cuſtodierit oīa pcepta mea
vita viuet ⁊ nõ moriet. ¶ Hoc aūt fuit fi
guratum.2. Paral.33. in manaſſe rege de
quo ſinialr dicitur. Quod cum ipe fuit ma
lus ⁊ etiam ſeduxit habitatores ierᵐ vt
facerent malum qui nolens audire corre
ctionē dñi captus fuit a pncipibus exerci
tus aſſirioꝝ aduerſantes pplo dñi queȝ iū
ctus cathenis ⁊ cõpedibus duxerūt in ba
bil. vbi exñs in afflictõne ⁊ anguſtia ora
uit ad dñm deuȝ ſuū. ⁊ egit penitētiā valde
coram deo queȝ tandē exaudiens dñs re
duxit in ierᵐ. in reᵐ ſuū. ¶ Ubi ſciendū
q p manaſſem regē q interpretat obliuio
ſus qui fuit malus ⁊ ēt alios induxit ad
malū qui correctõeȝ dñi audire noluit in
telligit peccator q multocies nõ soᵐ fac ma
lum ſed ēt alios fac peccare nec vlt corre
ctionem alicui⁹ audire de quo. ⁊ ſuis ſimi
libus dic. Js.29. Peccare faciebāt hoies
in verbo ⁊ arguentē in porta ſupplātabāt
⁊ declinauerūt fruſtra a iuſto. ¶ Per pn
cipes vero rgis aſſirioꝝ inimicātes pplo
dñi intelligunt demones q ſunt pncipes
exercitus ſiue multitudinis vitioꝝ hūani
generis inimici. ds igit exigētibus meri
tis pmittit q dyabolus ipm ligent cathe
nis ⁊ cõpedibus ⁊ ducant in babil. q̃ iter
pretat confuſio q peccator ligatus dicit

quia nõ poteſt in deū placibiliter affectū
ſuū dirigere nec meritorie operari. ⁊ in ɔ
fuſione dr quia nõ viuit ſm rectum ordi
nem quo ſenſualitas dȝ ſubici rōi. ¶ Cō
ſiderans aūt miſer peccator ſic exñs i mi
ſeria ⁊ anguſtia q pp ſua pccā. deus pmit
tit eum affligi. debet inſtar regis manaſ
ſe de peccatis cõteri ⁊ p orationem miam
petere dicendo cū ps. Miſerere mei dñe
qm̃ tribulor. ⁊ vt oratio ſit dō magis gra
tior de pccis debet pniam agere vt dicer
poſſit illud Jere.31. Poſtq̃ ɔuertiſti me
egi pniam. ⁊ ſignanter dic. poſtq̃ cõuerti
ſti me quia pprijs viribus nõ poſſȝ reſur
gere a pc°. ¶ Si aūt ſic ad deū humilr ſe
cõuerterit ds pius abſoluēdo a peccatori
bus vinculis liberabit eū a ſeruitute dya
boli. ⁊ ſibi reſtituet reᵐ ſuū. quia i pſenti
dat ſibi grām. ⁊ ſi pſeuerauerit in futuro
dabit glām. ⁊ h eſt q dic nob xps Mat.
13. Tūc iuſti fulgebūt ſicut ſol in regno pa
tris eoꝝ. ¶ Quantū ad exēplum regine
ſabba. dicit Jero. eodē modo cõdēnabit
reginam auſtri pplos iudeoꝝ quo condē
nabūt viri niniuite Jſralē incredulum.
Nam multa hic tanguntur cõmendantia
iſtam reginā ⁊ aggrauātia pplo iudeoꝝ. ſ.
Sexū fragilitatē: q erat mlr.
Cultus diſpſitas. q non ſb lege.
Uie plixitas. q venit a finib⁹ terre.
Perſonaꝝ diuerſitas: quia ad ſalomoneȝ
puꝝ hominem.
Finis pluralitas. quia vt audiret ſapien
tiam mundanā.
¶ Judei aūt erant viri legē habebant ⁊
pinq erant xps erat ds loquebat eis xps
de celeſtibus ⁊ de miſterijs ſcripturarū. ⁊
ideo ſubdit ⁊ ecce pluſq̃ Salon hic. Nā
xps pluſq̃ Salon. q Salon fuit rex tē
poral. xps auteȝ eternalis vñ Dañ.3. Re
gnū eiꝰ regnū ſempiternū. ⁊ ptās ei⁹ a gña
tōe i ge. ¶ Fuit xps illo ſapiētior: q ipſe
virtus ⁊ ſapiª xps vl dī.1. Cor.1. ¶ Fuit
etiam ditior: q Ro.10. Jdem dñs oīuȝ

ues in omnēs qui inuocant illum. fuit eti
am fortior. q Job.9. Si fortitudo querit
robuſtiſſim⁹ eſt. fuit etiaȝ pulchrior: q ip
ſe ſpecioſus forma p filijs hominū in ps.
Fuit etiam pioꝝ. Nam Salomon fratrem
ſuū adonias fec interfici. vt habetur.3. Re.
2. xps autem p peccatorib⁹ mortem ſuſti
nuit iuxta illud pma Pe.3. Chriſtus ſel
pro peccatis noſtris mortu⁹ eſt: iuſtus p
iniuſtis: vt nos offerret deo. mortificatos
quidem carne viuificatos autem ſpiritu.

Tertia pars.

Equitur cum imund⁹ ſpirit⁹ ⁊c.
vbi tangit recidiuantium picu
loſum flagitium. q probat culpa
lis cumulatō. ¶ Jſta qdem parabola pri
mo introductiue pōt exponi allegorice d
populo gentili ⁊ populo iudeoꝝ ad h fu
it ſpāliter a xpo itroducta ſm Jero. Nō
vt qdam volunt dicer ad hereticos litte
raliter applicanda q ſatis pōt patere ex ſe
quentibus in qbus xps eam applicat ad
pplm iudeoꝝ. Scdm hoc igitur hic duo
poſſum⁹ conſiderare. ſ.
Parabole ppoſitōem generalem.
Jpſius applicatōem ſpālem.
¶ Exponendo pmo allegorice d populo
gentili ⁊ iudeoꝝ ſimul. ¶ Sciendū q pri
mo dyabol⁹ habitauit in iudeis tempore
legis nāe ſȝ poſtmodū poſt circōciſionem
⁊ legis ſuſceptōem receſſit ab eis ⁊ venit
ad gentiles. ſed quia poſtmodū gentiles
receperunt fidē xpi ⁊ iudei ipm ſpreuerunt
receſſit ab eis ⁊ reuerſus eſt ad iudeos ⁊
nūc in eis dr habitare. ⁊ ſic intelligēdus
ē iſte paſſus. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ dic. ſic erit ge
neratōi huic ⁊c. xps eim pabolice loqns
iudeis crudelib⁹ ⁊ ipſuȝ deſpitientib⁹ ap
plicat ad ipos dictā parabolā vocās eos
gñatōem peſſimā. vt ſic ſit generatō illa
q ps. Generatō praua ⁊ exaſperans. gene
ratō q nõ direxit cor ſuū ⁊ nõ ē credit⁹ cū
dō ſps ei⁹. ¶ Sciēdum ē aūt moralr lo
qndo vl exponēdo iſtā ptē d qlibȝ pccōre

a q̃ receſſerit dyabol⁹ p baptiᵐ: vl p pēi
tētiaȝ ⁊ ad ipm vult redire q h qnq poſ
ſum⁹ ɔſiderar. ſ.
Demōis egreſſuȝ appetēdum.
Progreſſum vagabūdū.
Egreſſum attēdendum.
Jngreſſum metuēdum.
Succeſſum deteſtandum.
¶ Qᵐ ad pᵐ dic. Cū imūd⁹ ſps exi. ab
hoie ⁊c. dyabol⁹ quidē dr imūd⁹ ſps: vel
formalr q ipe i ſe hȝ pcci macula. vl effe
ctiue q ſibi aſſentiēte p culpā dformat.
Jſte aliqñ dr exire ab hoie qñ p pniaȝ vl
p baptiᵐ virtute diuia abſoluit a peccato
iuxta q ds pmiſit Zach.13.d. ſpiritū imū
dū auferā d terra. i. d hoie terreo. ¶ Qᵐ
ad 2ᵐ dic. ambulat per loca arida ⁊c. per
loca qdem arida. itelligunt corda fideliuȝ
in qbus deſicatus eſt humor carnalis la
ſciuie q reſiſtūt dyabolo ⁊ mētes ſuas ſer
uāt in temptatōibus dñi caſtas. ⁊ in iſtis
ſm Rabanum non pōt dyabolus inuenire
regē. ¶ Qᵐ ad 3ᵐ dic. tc dic reuertari do
mū meam ⁊c. dyabol⁹ ei verſutus videns
q bonos ⁊ iuſtos tēptare non pōt: pp eoꝝ
fortitudinem ⁊ cõſtantiam in tria ſe cogi
tat tu aliqñ temptaſti talem peccatorem
a quo exiſti per pniam ex quo non poteſt
in iſtis fortiorib⁹ pficere reuertaris ad il
lum: alis debilem inueniſti. Si forſitan ip
ſum iteꝝ poſſis decipe vt i pccm̃ labatur.
veniens autem contigit aliqñ q iuēit ho
minem ocioſum ⁊ per pniam pſtinaȝ a vi
cijs mundatum. ⁊ aliqua ſimulata virtu
te ornatum. ſic de ipſo ſecunduȝ Rabanū
Uictoriam ſperat habere. Nam iuxta illō
eccleſiaſtici.33. Multam malitiam docuit
ocioſitas. ⁊ ideo ad ipſam vitandam nos
admonet Hieronymus.d. Semper aliqd
operis boni facito vt dyabolus te occupa
tum inueniat. ¶ Quantum ad quartuȝ di
cit. tunc vadit ⁊ aſſumit ⁊c. per illos qui
dem ſeptem ſpiritus intelligitur vniuer
ſitas vitioꝝ. dicunt āt iſta ſeptē vitia nego

ra dyabolo.q: plus nocent hoĩ q̃z dyabo.
q: omnes dyaboli non poſſunt vnam ani
mam ſine peccato mortali in inferno dam
nari:qđ tamen fac̃ peccatum mortale:quã
tũcunq3 ſit.⁊ ſic pccm̃ nequius dyabolo di
ci poteſt.vnde eccl'aſtici.17.Quid nequi⁹
q̃z q̄ cogitat caro ⁊ ſanguis.q.d.nihil eſt
nequius q̃z peccata procedentia a cogita
tõne hñs quoꝝ originale dr̃ caro ⁊ ſãguis
q: per ſenſualitatem ad peccatum anima
inclinatur.¶ Quãtum ad 5ᵐ dicit: ⁊ fiũt
nouiſſima hoĩs illius peiora prioribus.
Nam ſicut videm⁹ in ĩfirmitate corporali
q̄ recidiuatõ eſt peior p⁹ infirmitate:ſic i
ſpũalibus ex tali recidiuatõe homo aſſue
ſit peccatꝫ ⁊ ꝓnior ſit ad peccãdum. ¶ 2ᵒ
q: in p⁹ tranſgreſſione homo forte pecca
uerat vno pccõ in recidiuatõe ſcđo in mul
tis:q: pccõ q̄ cõmiſit ⁊ pccõ ingratitudis
quo peccat. ¶ Dyabolus autem cum ſep
tem vitijs capitalibus poteſt figurari ꝑ
draconẽ rufum quẽ vidit Iohes Apoc.21.
habentem capita ſeptem ⁊ cornua.10.⁊ in
capitib⁹.7.dyademata: qui cauda ſua tra
hebat tertiam partem ſtellaꝝ celi ⁊ dimi
ſit eas. ¶ Vbi ſciendum q̄ per 1ᵐ rufum
ĩtell'r dyabol⁹ venenoſus ⁊ iracũdus hu
mano generi vt hoies ad peccãdum indu
cat.per.7.autem capita ĩtelligũtur .7. vi
tia capitalia.per.x.cornua.x. tranſgreſſio
nes preceptoꝝ de quibus homies tẽptat.
qui ſignanter dr̃ habere in capitibus dya
demata:q: ſicut dyadema caput ornat:ſic
dyabolus qñ vult temptare hoiem de ali
quo vicio ipm̄ decorat oſtendendo in ipo
aliquam delectatõem vt melius ipm̄ alli
ciat. ¶ Per caudam ſcđo ꝑ q̃z cães aliqñ
hominibus ſolent applaudare : intelligi
ſuggeſtio : que dyabolus blanditur homi
ni vt ſibi conſentiat.ſed tamen ſicut canis
aliqñ blandiẽ ⁊ poſtea mordet . ſic dyabo
lus lz applaudat hoĩ tñ ipm̄ mordet ⁊ in
fine ꝑ pccm̃. ¶ Per ſtellas ãt itll'nẽ hoies
q iſtar ſtellaꝝ dꝫ eẽ puri ⁊ lucidi vt ex ip
ſis inſtar ſtellaꝝ ornetur celeſtis patria:
ſed tñ ſuis ſuggeſtiõibus dyabolus velđ
cauda eos alliciens ꝑcutit ad terram ter
tiam ꝑtem trahit dum dimiſſis celeſtib⁹
in quibus deberent animum hr̃e fixum in
curuantur ad mũdum ſm̄ deſideria car
nis viuere quos poſtea ſecũ trahit in ꝓ
fundum inferni.⁊ vtinam niſi tertiã ꝑtẽ.
¶ Iſta ſcđo ſeptem vitia đ quibus tẽptat
hoies poſſunt per ſeptem funes figurari
quibus Sanſon fuit ligatus. de quib⁹ dr̃
ſnial'r Iudic.16.Qđ Dalida alligauit Sã
ſonem ſeptem crinibus neruiceis adhuc
humectẽtibus nundum perfecte ſiccis.
¶ Vbi ſciendum q̄ per Dalidam qui in
terꝓtatur paupercula intell'r dyabolus q
pauperculus dr̃ :q: caret diuina grã:⁊ vt
dicat illud p̄s.Ego ſum pauper ⁊ dolens.
Per Sanſon autẽ qui interpretaẽ ſol for
tis intelligitur quilibꝫ homo qui inſtar
ſolis dꝫ eſſe in ſe lucidus per claritatem
ſapientie vt alijs illuſtretur per honeſta
tem vite.debꝫ etiam eſſe fortis per firmi
tatem ⁊ conſtantiam vt poſſit dicere cum
p̄s.Fortitudinem meam ad te cuſtodiam
q: đus ſuſceptor meus es.vbi ſibi dicitur
illud p̄mo.R̃e.18.Eſto vir fortis ⁊ preliare
bella dñi.Dalida igiẽ.i.dyabolus ſeptem
funibus ligat Sãſonẽ.i.hoiem qñ fac̃ ipꝫ
cadere in.7.vitijs predictꝫ vñ p̄s.Abſcon
derũt ſupbi laqueũ mihi ⁊ funes extende
rũt in laqueũ iuxta iter ſcãdalum poſue
rũt mihi. ¶ Signanter iſti.7.funes dicũ
tur neruicei ⁊ humectẽtes q ſunt tractabi
les:q: dyabol⁹ volẽs hoiem tẽptare đ ꝓ
dictꝫ vitijs oñdit eis tractabilitatẽ ⁊ molli
tiẽ vt eũ ad pccm̃ facili⁹ inducat.

Quarta pars.

Egtur adhuc eo loquẽte ⁊c. vbi
tangit adherẽtium amoroſum ꝯ
fortiũ.q̄ ꝓbat ꝯſanguineal' ꝯiũ
ctõ.vbi qᵐ ad qõnem tẽptatiue xp̄o ꝓpo
ſitam tria poſſumus conſiderare.ſ.

Occaſionẽ appꝫentem.
Relatõem inclinantem.
Reſponſionem exprimẽtem.
¶ Qᵐ ad p̄mum dicit adhuc eo loquen
te ⁊c.Cũ xp̄s in ſynagoga predicaret po
pulo ⁊ eſſꝫ ibi maxima multitudo. mater
eius ⁊ fratres venientes vt ſibi loqueren
tur.non potuerunt ꝑꝑ multitudinem in
trare ſynagogam:ſed expectabant foris.
ex hoc aũt accepta fuit occaſio initiandi
xp̄o.de matre ⁊ fratribus ſuis ipm̄ q̃ren
tibus.vt exprimerentur modum ꝑꝑ ꝑen
tes dimittere opus predicatõis vel non :
vt ſi dimittat poſſint eum arguere q̄ ni
mis eſſet carnalis ⁊ parentes proponeret
deo.ſi vero non dimittat poſſint eum ar
guere tanq̃z impium ⁊ tranſgreſſorem le
gis cum mandatum ſit a deo.Exo .20. ho
nora patrem tuum ⁊ mr̃em tuam.nota q̄
per fratres xp̄i intelligũtur eius germa
ni.Nam ſcriptura conſanguineos germa
nos ⁊ nepotes conſueuit vocare fratres .
¶ Qᵐ ad 2ᵐ dic̃.dixit ãt ei qdaꝫ ⁊c. vbi
Hieronymus vr̃ mihi iſte q nũciat ñ for
tuitu ⁊ ſimpl'r incitare:ſed inſidias tẽder̃
vtrum opi carnẽ ⁊ ſanguinẽ ꝓferat . tres
aũt ꝯditões exprimit ad iclinãdũ xp̄ꝫ ad
hoc citi⁹ faciẽdũ.Primo gradũ ꝓpinq̄ta
tis.q: mr̃ tua ⁊ fr̃es tui.Scđo ſtatũ ꝑſonali
tatis.q: foris ſtãt.3ᵒ ſedulitatis : q: q̃ren
tes te. ¶ Qᵐ ad 3ᵐ dic̃.at ipe rñdẽs ⁊c.
xp̄s eim ꝑ ſuã rñſionẽ reprimit audatiam
⁊ malitiã hui⁹ denunciatõis ſibi facte de
mr̃e ⁊ fr̃ibus. ¶ Primo ꝑ modũ qõnis
reprehẽdẽtis.2ᵒ ꝑ modũ determiationis
explicantis . ¶ Qᵐ ad pᵐ dic̃.At ipe re
ſpõdens ⁊c.Nã xp̄s ſm̄ Hieronymum.lꝫ
ꝑ qõnem q̃z fecit incitanti implicite ipm̄
rephẽderit vtpote q: volebãt ipꝫ a bono
ſpũali ꝑꝑ cognatõem carnalem auertere :
nõ tñ mr̃em ⁊ fr̃es nõ deſpexit:ſꝫ ođdit no
bis exᵐ vt ꝑꝑ cognatõem carnalẽ nõ di
mittam⁹ ſpũalẽ bonũ:iuxta q̄ dixit math.
10.Qui amat pr̃em aut mr̃em pluſq̃z me
nõ ẽ me dignus. ¶ Qᵐ ad modũ đtermi
natõis explicantꝫ dicit.Et extẽdẽs manũ
⁊c.vbi tangit duplicẽ explicatõem.ſ. ſpiri
tualem qᵐ ad diſcipulum. ¶ Qᵐ ad pri
mam dicit.Et extendens manum ⁊c. Nã
diſcipuli xp̄i ⁊ ſucceſſores eorum ꝓdican
tes ⁊ conuertentes homines ad fidẽ xp̄i
⁊ oñdentes eis viã ſalutis eterne poſſũt
dici mater eoꝝ quaſi eos ſpiritualiter ge
nerantes:iuxta q̄ apoſtol⁹ ſcribit ad cor.
2.cor.4.d.In xp̄o yh̄u per euangeliũ ego
vos genui.fratres aũt dicuntur dum ipſi
us fidem firmiter confitenẽ.vñ apoſtolus
ad hebr.1.Ait non confunditur fr̃es eius
vocare.d.nunciabo nomen tuum fratrib⁹
meis in medio eccl'e laudabo te . ¶ Qᵐ
ad explicatõem iuſtoꝝ oĩum dic̃.quicunq3
eim fecerit voluntatem pr̄is mei ⁊c. Naꝫ
xp̄s iđ de fratre ⁊ ſorore fac̃ mentõem vt
intelligatur q̄ omnes vtriuſq3 ſexus poſ
ſunt conſanguineitatem habere ſpiritua
lem cum ipo. Nam ſicut dicitur act .17.
Ipſius enim ⁊ genus ſumus. ¶ Sciẽdũ
eſt autem quantum ad preſens ſpectat q̄
ſm̄ triplicem adimpletionem diuine vo
luntatis per humilitatem ⁊ obedientiam
contra ſuperbiam ſortitur nomen fratris
adimpletionem voluntatis diuine ꝑ mun
ditiam ⁊ caſtitatem ſortitur nomen ſoro
ris adimpletionem voluntatis diuine ꝑ
miſericordiam:⁊ pietatem contra auariti
am ſortimur nomen matris. ¶ Pro pri
mo dr̃ de xp̄o.humiliauit ſemetipſum fa
ctus obediens vſq3 ad mortem:mortẽ au
tem crucis.phi.2.vt ideo vt ſimus aſſimi
latione fratres eius dicit Math.5.Diſci
te a me quia mitis ſum ⁊ humilis corde .
o quanti faciunt totuꝫ contrarium.⁊ ideo
2.cor.ij.Periculis in falſis fratribus .
¶ Pro ſecũdo dicit apoſtolus Thy. ſuo
diſcipulo. p̄mo Tyẽ .5. Obſecro iuuencu
las vt ſorores in omni caſtitate . hanc au
tem ſororem ſic caſtam alloquitur Chri
ſtus vt ſibi aperiat cordis habitaculũ de

ſp̄o meditando ⁊ ip̄m recipiēdo . Cant.5.
Ap̄i mihi ſoroꝛ mea:colū.mea ima.mea:
q̄ȝ inuitatōem dȝ animari deuotius : ⁊ cuȝ
ꝓmptitudine dicere ꝙ ſeqtur . ſurrexi vt
aꝑirem dilecto meo. O quanti tamen ſūt
qui faciunt contrarium.de quibus figura
tiue dr̄ Jere.3. Pꝛeuaricatrix ſoroꝛ eius
non timuit ſȝ abijt ⁊ foꝛnicata aſt ⁊ meca
ta cum ligno ⁊ lapide. Nam homo q per
puritatem deberet eſſe ſoroꝛ xp̄i yh̄u . foꝛ
nicatur cum ligno ⁊ lapide quando ſpꝛeto
xp̄o fratre ſuo dat ſe vanitatibus. cum li
gno autem arido ⁊ lapide duro . qꝛ fit ari
dus a gratia ⁊ induratur in peccatis .
⁋ Tertio vt ſit mater xp̄i debet eſſe piꝰ
⁊ miſericoꝛs quoniam ipſi miſericoꝛdiam
conſequentur.vt ſic ſit mater pulchꝛe dile
ctōnis ⁊ timoꝛis ⁊ agnitiōis ⁊ ſancte ſpei
⁊ ſic fit mater.tunc miſericoꝛdiam ꝯſeque
tur in pꝛeſenti per gratiam ⁊ in futuro ꝑ
gl̄iam. Ad q̄ȝ ⁊c.

⁋ Feria quinta dominice pꝛime in .xlª.

EGreſſus yh̄s receſſit i
partes Tyri ⁊ ſidōis
⁊c. Math.5. Nos vide
mus ꝑ expientiam ꝙ
aliqs infirmus eſſȝ re
pꝛehēſibil' ſi hēret me
dicū ſapiētē ⁊ piū.⁊ tp̄s eſſȝ opoꝛtunum ⁊
hēret modū accedēdi ad eū:ſi foꝛte negli
gēs ꝺ ſua ſalute q̄rēda.ad h̄ igit ꝙ homo
exn̄s infirmꝰ in aīa poſſit ſanitatē recipe.
Sancta igit mr̄ eccl'a in hodierno euāge
lio oñdit nob piū medicū.ſ.xp̄s. tp̄s con
gruum:qꝛ qñ dei filiꝰ naturā aſſumpſit hu
manā. Modū debitū :qꝛ ꝑ oꝛonē ꝺuotaȝ.
ad ꝙ qdē vt melius nos alliciat inducit
exemplum mulieris fragilis cananee :vt
ſic nullum excuſare poſſit:ſed foꝛtius ani
metur . Scd̄m h̄ igitur beatꝰ Math.tria
tangit in hoc euangelio.ſ.

Redēptoꝛis dignatōem mirabilē.
Peccatoꝛis reductōem ꝯmēdabilem ⁊
Saluatoꝛis miſeratōem appetibilem .
⁋ Pm̄ ꝓbat ꝓdigiū amoꝛoſum.2m̄ ꝺſi
derium viſceroſum.3m̄ bn̄ficium copioſuȝ.
pm̄ in pꝛin.2m̄ ibi.⁊ ecce mr̄ ⁊c.3m̄ ibi .tūc
rn̄dens yh̄s ⁊c.

Pꝛima pars .

Quantum ad pm̄ vbi tangit ⁊c .
ꝙ ꝓbat ⁊c.dic̄.egreſſus yh̄s ⁊c .
Tyrus eīm ⁊ ſidon ſm̄ Remi
gium fuerunt ciuitates gentilium. Nam
Tyrus metropol'.fuit cananeoꝛum. ſidon
terminꝰ cananeoꝝ reſpiciēs ad aquiloneȝ.
xp̄s igitur exn̄s in geneſar q̄ erat regio
iudeoꝝ venit ide in partes Tyri ⁊ Sido
nis ciuitatum gentilium.vbi Remigius.
ꝑ h̄ eim dn̄s relict̄ ſcrib ⁊ phieis venit in
ptes Tyri ⁊ Sydōis p̄figurabatur ꝙ reli
cturꝰ erat iudeos ⁊ tranſiturꝰ ad gētiles.
⁋ Sciēdū ē āt loquēdo ſpūaliter ꝙ i iſto
egreſſu xp̄i de geneſar in partes Tyri ⁊ ſi
donis.cognoſcere poſſumꝰ dignatōem re
demptoꝛis admirabilem:qꝛ dei filiꝰ ꝑ no
bis incarnari voluit.⁊ ſignat ſanctam tri
nitatem in qua eternaliter eſt natiuitatis
initium : quia ab ip̄a pꝛocedit filius a pa
tre ex qua omnis paternitas ⁊ filiatio na
tiuitatis nomen ſumpſit : iuxta illud apo
ſtoli Ephe.3. Flecto genua mea ad pr̄eȝ
domini mei yh̄u xp̄i. ex quo omnis p̄nit
tas in celis ⁊ in terra nominatur . ⁋ Ty
rus vero interpꝛetatur plaſmatio ſiue an
guſtia. Sydon vero interpꝛetatur vēatio
Chꝛiſtus igitur de Geneſar .i.de ſolio tri
nitatis venit in partes Tyri ⁊ Sydonis.
quando venit in mundum:vt ſic in Tyrū
inquantum eſt ꝙ plaſmatio venerit quan
do deſcendens in vteruȝ virginis fuit vir
tute ſpiritus ſancti factus homo . inquan
tum vero ꝙ anguſtia quando in coꝛpoꝛe
ſuo noſtras penalitates aſſumpſit volēs
eſurire ⁊ ſitire:fatigari ⁊ finaliter moꝛi
pꝛo nobis : vt ſic merito dicere potuerit

illud ſap̄.7. Sum quidem ⁊ ego moꝛtalis
homo ſimilis hominibus.venit etiam in
ſidonem que interpꝛetatur venatio . quia
Chꝛiſtus vt redemptoꝛ humani generis
fuit noſtre ſalutis venatoꝛ ſolicitus:dum
nos ꝑꝑ peccatum pꝛimoꝝ parentum ꝑdi
tos ad viam ſalutis reduxit ⁊ diligenter
queſiuit. Iſte egreſſus filij dei fuit figura
tum per egreſſum fluuij ꝺ loco voluptat̄
de quo dr̄ geñ.3. Fluuius egrediebat de
loco voluptatis ad irrigandum paradiſuȝ
qui inde diuiditur in quattuoꝛ capita:quo
rum nomen pꝛimi Phyſon. nomen ſecun
di Gyon.nomen tertij tigris. Fluuius āt
quartus ip̄e eufrates. ⁋ Ubi ſcienduȝ ꝙ
per locum voluptatis intelligitur ſancta
trinitas in qua eſt omnis delectatio ⁊ peꝛ
fecta ſpiritualis voluptas:vt ſic iuxta il
lud Joel.2. Sit quaſi oꝛtus voluptatis .
Nam ibi inſtar oꝛti in quo naſcuntur vi
rentia.glorioſa trinitas eſt oꝛigo omniuȝ
gratiarum. ⁋ Per paradiſum auteȝ ter
reſtrem intelligitur eccleſia militans : ſi
ue congregatio veroꝝ fidelium:qui digne
deo viuentes dū militant. lȝ coꝛpoꝛaliter
ſint in terra:ſunt tamen ſpe ⁊ deſiderio i
celo. Unde Phy.3.noſtra conuerſatio in
celis eſt. ⁋ Per fluuium autem de loco
voluptatis egreſſum paradiſum.i. ſanctā
matrem eccl'am irrigantem intelligitur
Chꝛiſtus qui pꝛopter plenitudinem q̄ȝ i
ſe continet donis ⁊ gratijs nos irrigat ⁊
fecundat. Unde Johan.1. Uidimus gloꝛi
am eius gloꝛiam quaſi vnigeniti a patre
ple.gratie ⁊ veritatis.de cuius plenitudi
ne nos omnes accepimus gratiam ꝓ gra
tia. ⁋ Iſte igitur de paradiſo celeſti exi
ens irrigauit ſanctam matrem eccleſiam
operibus gratijs ⁊ doctrina:vt iuxta illō
ps. Fuerit irrigās montes de ſuperioꝛibꝰ
ſuis. ⁋ Dicitur autem h̄ fluuius in q̄ttu
oꝛ capita diuidi.quia ad vniuerſitateȝ om
nium hoīm ſe extēdit irrigatio eius. vñ
ſciendum ꝙ humanigeneris generaliter

ſumpti ſunt due dr̄ie . Nam aliqui ſunt q
gr̄am nullo modo pn̄t recipe ſicut dānati
in inferno.⁊ iſti dimittunt. Aliqui ſunt q
lȝ gr̄am habent.lȝ poſſint ipſam recipere
⁊ iſti ſunt in quadruplici dr̄ia. ⁋ Nam q
dam ſunt peccatoꝛes tn̄ viatoꝛes: ⁊ iſti lȝ
non habeant gratiam : tamen ipſam pn̄t
recipere. ⁋ Quidam auteȝ ſunt iuſti via
toꝛes actiui.qui ſe exercent in operibus
pietatis .quidam vero iuſti viatoꝛes con
templatiui.qui quaſi terrenoꝛum obliti ce
leſtia contemplantur.⁊ omnes iſti ſunt in
gratia per quam ſpiritualiter deo viuūt.
⁋ Quidam aūt boni ⁊ compꝛehenſoꝛes .
⁊ iſti ſunt in gratia cōſumata que dicitur
gloꝛia ſempiterna. ⁋ Ad omnia autē iſta
quattuoꝛ genera hominum irriganda ve
nit iſte fluuius xp̄s yh̄s gratia plenus .
Signanter autem dicitur iſte fluuius qui
diuiditur in quattuoꝛ capita ſoꝛtitur quat
tuoꝛ nomina iſtis quattuoꝛ generibus ho
minum adaptanda. ⁋ Nam phyſon qui i
terpꝛetatur oꝛis imutatio vadit ad pecca
toꝛes quos tunc imutare dr̄ . dum de pec
catis conterunt cōmiſſis: ⁊ ad penitentiā
conuertunt:vt ſic dicat peccatoꝛ penitens
Ecce nunc cepi h̄ mutatio dexte excelſi .
Gyon aūt interp̄tat luctatō . vadit ad iu
ſtos actiuos quoꝝ eſt luctari ⁊ pꝛeliari ꝯ
vicia ⁊ ip̄a ꝺuincere inſtar patriarche Ja
cob.de quo dr̄ geñ.32.ꝙ vir luctabat cum
eo vſq; mane:q cum videret ꝙ eum ſupe
rare nō poſſȝ tetigit neruū femoꝛis eius ⁊
⁊ ſtatim emarcuit. Sic re vera hō ipugna
tus ab hoſte virilr̄ ſe dȝ defendere . ⁊ ſic
vincēs neruū fēoꝛis dȝ emarcure vt .ſ.ha
bite victoꝛia nō ampliꝰ ſentiat delectatio
nem peccati . ⁋ Tygris qui interpꝛetat
velox vadit ad iuſtos cōtemplatoꝛes. q̄ꝝ
ē ex aſſuefactōe ꝯtinua ꝑ ꝯtemplatōem i
ꝺum faciliter elleuari.qbus eccl'ici.31. In
oibus opibus tuis eſto velox ⁊ nō occur
ret tibi oīs īfirmitas. ⁋ Eufrates āt q in
terp̄tat accreſcēs ſiue frugifer vadit ad

habet ſtabile fundamentũ veniũt pluuia
flumina ⁊ venti.i.temptationũ diuerſitas
ipſum impugnantium. ¶ Uel per carna
lem cõcupiſcentiam per pluuiam deſigna
tam vel per temporalem auaritiam ſigna
tam per flumina quia ſicut flumina ſuo i
petu terram rodent.⁊ ſic auarus vult om
nes ſpoliare vel per ſuperbiam per uẽtũ
deſignatam quia ſicu t ventus elleuatur
in aere ſic ſuperbus ſemper appetit exal
tari ſic autem occurrentibus diuerſis tẽ
ptationibus quia male fundatus eſt ho
mo peccatis non reſiſtit ſed ipſis conſen
tit ⁊ ſic de vno peccato ruit in aliud do
nec ſit in eo magna ruina quando ſuis de
meritis exigentibus profundatur in iſer
no cruciandus vnde Sophonie .i. ruine
impiorum erunt.⁊ diſperdam homines
a facie terre dicit dominus vel vt ait Be
da. Miſtice autem labor diſcipulorum in
remigando ⁊ ventus contrarius labores
ſancte eccleſie deſignat quo inter vndas
ſeculi aduerſantes immundorum flatus
ſpirituum ad quietem patrie celeſtis per
uenire conantur.

Secunda pars.

Equitur ⁊ circa quartam vigi
s liam noctis ⁊c. vbi tangit ſola
tium amoroſi conſortii ꝙ ꝓbat
exhibitio maieſtatis. Magnum enim
ſolatium eſt indigenti quando conſpicẽ ſi
bi confortantem ad eſſe: videntes igiẽ di
ſcipuli qui erant in periculo Chriſtuꝫ ve
nientem vt eos erueret multum poterãt
confortari. Secundũ h igitur hic tria poſ
ſumus conſiderare.ſ.
Temporis cõgruentiam.
Itineris efficatiam.
Flãminis differẽtiam.
¶ Quantum ad primum dicit ⁊ circa
quartam vigiliam noctis venit ad eos.
per quartam enim vigiliam intelligitur
hora matutinalis. Nam Chriſtus nõ ſta
tim quando diſcipuli fuerunt in periculo
ſuccurrit eis ſed permiſit laborare diuti⁹
quia non in principio noctis ſed in fine
die illuſcente ad eos venit ex quo ſecun
dum Glo. patet eos tota nocte labo
raſſe ⁊ diluculo appropinquante auxilium
habuiſſe vt diſcipulorum patientiam com
probaret. ⁊ iſto modo multociens deus
probat amicos ſuos ſicut patet in tob.
cui dixit angelus Tob .21. quia acceptus
eras deo neceſſe fuit vt temptatio proba
ret te: ⁊ de ſic temptato dicitur Jacobi.i.
Beatus vir qui ſuffert tẽptationem quo
niam cum probatus fuerit accipiet coro
nam vite q̃ʒ repromiſit deus diligentib⁹
ſe. ¶ Sciendum eſt autem loqnendo ſpi
ritualiter ꝙ prima vigilia poteſt dici cõ
temptus rerum temporalium.⁊ iſta habꝫ
tres horas.ſ. contemptum diuitiarum. de
litiarum.⁊ honorum. ¶ Secunda vigilia
dici poteſt mortificatio vitiorum carnaliũ
⁊ iſta habet tres horas .ſ. victus tenuita
tem: veſtium aſperitatem: ⁊ laboris aſſi
duitatem ad quem nos admonet apoſto
lus Coꝛ.3. mortificate ergo membra ve
ſtra que ſunt ſuper terram: fornicationẽ:
immunditiam: libidinem: cõcupiſcentiaꝫ.
¶ Tertia vigilia põt dici appetit⁹ dono
rum ⁊ virtutũ.⁊ iſta habet tres horas.ſ.
elargitõem elẏſarum: effuſionẽ lachrimaꝝ
⁊ inſtantiã orationum. q: Tob.22. Bona ẽ
oratio cum elẏa magis q̃ʒ theſauros auri ꝯ
dere. ¶ 4ª vigilia põt dici deſideriũ eter
noꝝ celeſtiũ.⁊ iſta hꝫ tres horas.ſ. deſide
rium viſiõis clare: intentiõis firme.⁊ frui
tiõis ſumme. vñ teſte xp̃o Jo.17. Hec eſt
vita eterna vt cognoſcãt te ſo^m deũ verũ
⁊ quẽ miſiſti yh̃m xp̃m. ¶ Q^m ad 2^m di
cit ãbulãs ſ̃ mare vñ illð Eccli.24. In flu
ctib⁹ maris ãbulaui ꝙ admirãs dic̃ ap̃ls
Ro.ij. O altitudo diti aꝝ ſapiẽ ⁊ ſcie di. q̃ʒ
icõprehẽſibilia ſſt iudiᵃ ei⁹.⁊ iueſtigabiles
vie ei⁹. ¶ Q^m ad 3^m dic̃ ⁊ volebat p̃terĩ
re eos: xp̃s aũt appropinquãs diſcipulis
naufragãtib⁹ viſus fuit vell: p̃terire eos
nõ ꝙ p̃terire vellet ⁊ derelinq̃re in piculo
ſed hic oñdebat vt ipos ad inuocãdũ ipi⁹
adiutoriũ fortius aiaret ⁊ ſic ad modũ vo
lentis ſe hũit apparẽter vt ſm Glo. libe
ratõ eorum gratior appareret. vñ cuilꝫ eo
rum poterat dr̃e illud Iſ.54. Ad punctũ
in modice dereliq̃ te.⁊ i miſeratõib⁹ ma
gnis ꝯgregaui ad te i mõento indignatõ
nis abſcõdi faciẽ meã parũ.⁊ i mĩa ſempi
terna miſertus ſum tui.

Tertia pars.

Equiẽ at illi viderũt euꝫ ⁊c. vbi
s tangit inditi^m timoroſi ai ꝙ ꝓ
bat eſitatio veritatꝭ: diſcipli eniꝫ
videntes xp̃m ſup mare ambulãteꝫ nũdũ
pfecte cognoſcẽtes ipſius deitatꝭ potẽtiaꝫ
dubitauerũt qs eſſet.⁊ nõ credẽtes ꝙ xp̃s
cũ vero corpe hũano poſſꝫ ſup aquas am
bulare crediderũt illud eſſe fantaſma ex
quo iip̃is generabaẽ timor ex q̃ timore p
territi clamaẽ cepunt: nã iuxta illð p̃s. ip̃i
videntes admirati cõturbati ſunt cõmoti
ſunt timor apprehẽdit eos. ¶ Sciendum
eſt auteꝫ hic loquẽdo moraliter ꝙ homo
quando ſe videt in anguſtia poſitum de
bet ad deum clamare auxilium miſericor
diter poſtulãdo ꝙ ſi debite petierit mere
bitur exaudiri. Nam ipſe dicit p̃s. Cla
mauit ad me ⁊ eᵒ exaudiam eum cum ip̃o
ſum in tribulatione eri. eum ⁊ glo. eum.
¶ Hoc autem fuit figuratũ in Joſaphat
rege iuda de quo ſententialr̃ dicitur. Pa
ral.18. Quod cuꝫ eſſꝫ in bello ⁊ rex ſyrie
pugnaret cõtra eum circũdederunt eum
principes regis ſyrie vt caperẽt eum. at
ille clamauit ad do^m qui auxiliat⁹ eſt ei⁹
⁊ auertit illos ab eo.⁊ liberatus fuit.
¶ Ubi ſciendum ꝙ per Joſaphat regeꝫ
iuda que interpretaẽ confeſſio vel glori
ficatio intelligitur quilibet Chriſtianus fi
delis qui debet deum firmiter confiteri ⁊
glorificare dicendo cum p̃s. Cõfitebor do
mino nimis in ore meo .⁊ i meᵒ multorũ
laudabo eum. ¶ Iſte dicit fuiſſe in bello
q: dum hõ viuit in mundo eſt in cõtinua
pugna q: Job.7. Militia eſt vita homis
ſup terram. ¶ Per regem aũt ſyrie q in
terpretaẽ ſublimitas ⁊ ſignat ſuperbiã in
telligiẽ dyabolus de quo dr̃ Job.41. Qð
ẽ rex ſup oẽs filios ſupbie: p p̃ncipes aũt
eius intelligunẽ diuerſa genera inimicoꝝ
a qbus hõ multiplr̃ ipugnaẽ de qbus p̃s.
Sepe expugnauerũt me a iuuẽtute mea.
Nã a iuuẽtute vſq̃ʒ ad ſenectutẽ hõ ipu
gnaẽ continue a dyaᵒ.⁊ a pec. cum hõ aũt
ſic ipugnaẽ debet p deuotã orationeꝫ cla
marẽ ad do^m.⁊ ab ip̃o exaudiẽ vñ p̃s. Ad
te clamauerũt ⁊ ſalui fci ſunt i te ſperaue
runt ⁊ nõ ſunt ꝯfuſi.

Quarta pars.

Equiẽ ⁊ ſtati locut⁹ ẽ eis ⁊c. vbi
s tãgit ſuffragiũ virtuoſi p̃ſidij. ꝙ
ꝓbat ꝯfortatio pietatꝭ: ds eni ſua
pietate q̃ʒuis videaẽ ſuos fideles alĩ ad
tp̃s dereſereẽ finalr̃ ipos nõ debit. ſi ſpẽ in
ip̃m ponãt corde nõ ficto. vñ p̃s. Sperẽt
i te q nouerũt nomẽ t^m qm̃ ñ dreliqſti qrẽ
tes te dñe. vñ cũ xp̃s vidiſſꝫ eos.ſ. diſcipu
los timẽtes ſtati ꝯfortauit eos ñ ſo^m vb.
ſꝫ opib⁹ vigoroſis h igiẽ.3. poſſum⁹ ꝯſi.ſ.
Cõfortationem amoroſaꝫ.
Liberatiõem vigoroſam.
Admiratiõem timoroſam.
¶ Quãtũ ad primũ dicit.⁊ ſtati locutus
eſt ⁊c. xp̃s enim ſtati vt vidit diſcipulos
pre timore clamãtes eis aſſiſtit confortan
do nam iuxta illud p̃s. iuxta eſt dominus
his qui tribl'ato ſunt corde ⁊ humiles ſpi
ritu ſaluabit non ſolum autem pſonaliter
aſſiſtit ſed in ſignum amoris familiariter
locutus eſt eis. vnde quilibet eorum pote
rat dicere illud Cañt.5. Anima mea liq̃
facta eſt vt dilectus locutus eſt: quid aũt
ad eorũ ꝯſolatõem dixit ſubiũgit. cõfidite
nolite timere ego ſuꝫ vbi ꝯfert ſolatium.
Aufert diſpendium. Offert p̃ſidium.

¶ Primo confert ſolatiū.d.Confidite.
Nam hō in picul' poſitus dʒ ſpem ſuā in
dño ponere.d.cū ps.In te dñe ſperaui nō
confundar in eternū in iuſtitia tua libera
me ⁊ eripe me.vñ cuilibet dr̄ Eccli.ij.Cō
fide in dño ⁊ mane i loco tuo.i.in humili
tate qꝛ bñdict⁹ vir q cōfidit in dño ⁊ erit
dñs fiducia ei⁹.¶ Secūdo offert pſidiū
d.ego ſum.vñ quilʒ eorū poterat dr̄e illd
ps.Nam ſi ambulauero in medio vmbre
mortis nō timebo mala qm̄ tu mecū es.
¶ Tertio aufert diſpēdiū.d.nolite timere
xp̄s enim diſciplis aufert timorē vt for
tius animent vnd pōt figurari p Joſeph
de quo ſimil'r dicitur Gen.50.Quod cum
fratres eius pp offenſā q̄ꝫ fecerāt ſibi qꝛ
vendiderāt ipm timuerūt.venerūt ad eū
humil'r petentes veniā.⁊ offerētes ſe ſibi
d.ſerui tui ſum⁹ qbus reſpondit Joſeph
d.nolite timere ego paſcā vos ⁊ puſos ve
ſtros ꝯſolatuſqꝫ ē eos ⁊ blande locut⁹ ē.
¶ Ubi ſciēdū q p Joſeph qui interptat
accreſcēs intell'r xp̄s ihs.qui ideo accre
ſcens dr̄.quia in ipo circuit nr̄a hūanitas
cū fuit deitati ꝯiuncta.p fratres autē Jo
ſeph.i.xp̄i intelligunt diſcipuli ⁊ oēs ho
mines huius mundi qui fratres ei⁹ dici
poſſūt.pp cōformitatē nature vt dr̄e poſ
ſit illud Gen.37.Frater enim ⁊ caro nr̄a
eſt.vel pp conformitatē voluntatis.q̄ꝫ dʒ
habere cū eo vñ ipſe dicit Mat.21.Qui
cūqꝫ fecerit volūtatem p̄ris mei qui in ce
lis eſt ipe meus frater ⁊ ſoror ⁊ mr̄ eſt.
¶ Si igitur al'n cōtingat q hō iniuriam
deo faciat iſtar fratrem Joſeph.debet ad
ipm hūiliter culpā cognoſcēdo accedere
⁊ veniam petere.d.cū ps.Fac cū ſeruo t⁹
ſcdm miſericordiā tuam.cui ſic ſe hūilian
ti dicit p Js.ſeru⁹ meus es tu.elegi te ⁊
non abieci te ne timeas ego tecū ſum con
fortaui te.⁊ auxiliatus ſum tui.⁊ ſuſcepit
te dextera mea quid autē poſt ꝯfortatio
nem addat audi quid ſeqt̄ dixit Joſeph
fratribus ſuis.ego inquit paſcā ⁊ puulos

vr̄os.¶ Nam xp̄s hoies volētes ad ipm
cōuerti paſcet in preſenti donis gratuitis
⁊ in futuro glorioſis pmijs.¶ Quātum
ad 3m.ſ.liberatōeʒ vigoroſā dic.⁊ aſcēdit
ad illos in naui ⁊ ceſſauit ventus p ventū
enim ipugnātē diſcipulos trāſeuntes ma
re intelligunt tribulatiōes impugnātes
hoies dum in h mūdo viunt que al'n ſunt
ita valide q quaſi nō poſſunt vel cū diffi
cultate portari.⁊ ideo in talibus dʒ petere
diuinū auxiliū ⁊ adiuuabunt. vñ Beda.
In quocūqꝫ enim corde p grām ſuam ad
ē.mox vniuerſa vitiorū ⁊ aduerſitatis mū
di ſiue ſpūum malignorū bella ꝯpreſſa qe
ſcūt.¶ Quātū ad 3m.ſ.admiratiōē timo
roſā dic. ⁊ pl's magis intra ſe ſtupebāt
⁊c.qꝛ igitur diſcipuli viderūt q ſtati quā
do xp̄s aſcēdit in naui ceſſauit ventus q
erat eis cōtrari⁹ merito poterāt admira
ri.⁊ ideo dr̄ q ſtupebāt ſicut aūt ſtupebāt
diſci' de ſbita ceſſatiōe venti ſic dʒ hoies
ſpūaliter admirari qñ vident q ds p ſuā
potentiā in ipſo mitigat ipugnātes tēpta
tiōes ⁊ tribulatiōib⁹ dat eis fortitudinē.

Quinta pars.

Equit.⁊ cū trāſfetaſſent ⁊c.vbi
tangit pmiū glorioſi ſtipēdij.q
pbat aſſecutio felicitatꝭ qm̄ vn⁹
quiſqꝫ a do pmiaturus eſt ſm opa ſua.iu
xta illud.i.cor.3.vnuſqſqꝫ aūt ppriā mer
cedem accipiet ſm ſuū laborem hinc ē ſe
cundum Glo. q ſignāter dr̄.q diſciplis
multos labores quos in mari ſuſtinuerūt
venerūt in terrā geneſaret q vno modo i
terpretat̄ initiū natiuitatꝭ ⁊ ſignat celeſtē
p̄riam in q hoies qñ ad ipſam de iſto mū
do trāſeunt incipiūt veraciter naſci i cui⁹
ſignū trāſitus ſanctorū de h mundo ad pa
triam natiuitas appellat̄ ſecundū raba
geneſar interpretat̄ ortus prin tunc aūt
plene tribuet tranqlitas nob quādo padi
diſi per xp̄m nob reſtituetur hereditas.
¶ Uñ qlʒ talis pōt figurari p Jacob d q
ſimil'r dr̄ Gen.31.Quod cū diu laboraſſꝫ

in aliena terra ſolicite cuſtodiēdo oues.
Laban dic q āgelus domini apparuit.d.
Surge ⁊ egredere d terra hac: reuertere
in terram natiuitatꝭ tue. ¶ Ubi ſciendū
q per Jacob exiſtentem in terrā alienā i
tell'r quilibʒ viator qui eſt i mundo i alie
na terra dr̄ eſſe:quia iuxta illud Hebr.13.
Non habemus hic ciuitatem manentem
ſed futuram inqrimus. per Laban autē
qui interpretat̄ candidatio:intelligitur d
us qui eſt cando: ⁊ lucis eterne. ſap.7. p
oues vero ipſius intelligunt potentie tā
ſenſitiue q̄ꝫ intellectiue quas dedit homi
ni qui inſtar ouium debēt eſſe fructifere
per opera bona:vt de ipſis dici poſſit illd
gen.31.Oues tue ⁊ capre ſteriles nō fue
runt. poſtq̄ꝫ autem homo ſignificatus p
Jacob ſolicite laborauit:inſtar oues cuſto
diendo ſi non offenſa diuina ⁊ cum operi
bus apparet angelus domini: qui dic q
ſurgat ab iſto mundo labili. ⁊ vadat i ter
ram natiuitatꝭ ſue.i.in gloria paradiſi.
¶ De peccatore āt moriēte ecōtrario dr̄
Jere.22.plangite eum qui egreditur: qꝛ
non reuertetur vltra:nec videbit terram
natiuitatꝭ ſue.

Sexta pars.

Equit cum egreſſi ⁊c. vbi tāgit
faſtigium vigoroſi oñij. q pbat
operatio pietatꝭ quando fuit no
tū hominibus Geneſaret q Chriſt⁹ illuc
venerat cognoſcētes eius potētiam i mi
raculis faciēdis: portabant ad eum infir
mos:quos Chriſt⁹ ſua poteſtate ſanabat.
Scdm h igit̄ h duo poſſum⁹ ꝯſiderare ſ.
Populi ſedulitatē in accedēdo.
Xp̄i virtuoſitatē in ſanādo.
¶ Qm ad primum dicit. Cum egreſſi eſ
ſent ⁊c. Hic oſtēditur magna fides illorū
de Geneſaret:qꝛ non ſolum perſonaliter
ipſi accedebāt ad xp̄m: ſed alios adduce
bāt.q Math.clari⁹ exp̄mit.d.q miſerūt
p vniuerſam regionem illā ⁊ obtulerūt ei
oēs male hn̄tes.Uñ potuerūt dicere eis il

lud Oſee.6.Uenite ⁊ reuertamur ad do
minū.qꝛ ipe cepit ⁊ ſanabit nos.¶ Qm ad
2m dic. ⁊ quotquot tangebebant ſalui fie
bant.vbi datur intelligi virtus Chriſti in
ſanando infirmos.¶ Spūaliter autem lo
quendo per regionem iſtam ad q̄ꝫ venit
ihs poteſt intelligi iſte mundus: lʒ dcm̄
ſit ſuperius q per ipam itelligit̄ celeſtis
patria:qꝛ vt dcm̄ eſt Geneſaret initiū na
tiuitatꝭ interpretat̄.⁊ in hoc mūdo homo
hʒ initium ſue prime natiuitatꝭ.¶ In iſtū
igit̄ mundum dei filius veniens multos i
firmos reperit:qꝛ totum genus humanū
pp peccatum primorum parentum. vt di
cere potuerit illud.i.cor.4.Inter vos ſūt
multi infirmi ⁊ imbecilles ⁊ dormiūt mul
ti.licet autem ſic fuerint infirmi: tamē ad
tactum fimbrie veſtimenti Chriſti recipi
unt ſanitatem.¶ Per fimbriam quidem
veſtimenti Chriſti intell'r eius humāitas
q̄ꝫ tunc aliquis tangere dicitur quādo cre
dit veraciter dei filium incarnatū. ⁊ quot
quot ipm tangūt ſanant̄ per eius collatā
gratiam.⁊ efficiunt̄ eius filij adoptiui: iu
xta illud Jo.primo.Quotquot autē rece
perunt eum dedit eis ptātē filios dei fie
ri.vnde Beda. Miſtice autem fimbriam
veſtimēti xp̄i intellige aſſumptōnem car
nis. per quā venimus ad verbum dei. ⁊
illi⁹ fruamur poſtea maieſtate.Ad quam
maieſtatē ille ⁊c.

¶ Feria.2a.dñice pme in q̄dragesima.

Um venerit filius ho
minis i maieſtate ſua
⁊ oēs angeli eius cum
eo ⁊c.Math.25.Nos
videm⁹ p expiētiā q
ſunt iter alia tria q in
ducūt hoiem ad bonū ⁊ ipm retrahunt a
malo.ſ.
Exemplum alliciens.
Amor inclinans.
Timor humilians.
¶ Qñ eim aliqs videt aliū bñ opantem.

maxime ſi ſit pſona notabil' ad ſilē allicit
citi⁹ q̃ȝ ſi nll'm ſibi ꝓpōeret. ¶ Exēpluȝ ſi
mil'r. cū aliqs aliū diligit ad faciēdū pla
cibile facili⁹ iclīat. ¶ Cū ēt qs timet ali
um. ꝯ ipm ſupbire nō audet: ſȝ magis hūi
liter ſuis bñplacitꝭ coaptat. ¶ Scā igitur
mr̄ eccl'a cui ē diligēs cura d̄ filijs ſuis:
vidēs eos ex fragilitate nature pigros
ad opa pnie bōa, tanq̃ȝ mr̄ pia ipſos ad pe
nitētiā nūc allicit ex° nūc amore iclīat nūc
timore hūiliat. ¶ Nā in euāgelio eſterno
exᵐ notabile fuit nob̄ ꝓpoſitū. ſ. xp̄s ꝗ hos
q deſertū pnie ē ingreſſus. In iſta āt. xlª.
d̄ paſſiōe ſepe ſit mētio. ꝙ fuit ſignū maxi
mi amoris ad hoies. In hodierno āt euā
gelio nob̄ timoreȝ ⁊ hūilitatem incutit ꝓ
ponendo diē iuditij rōabl'r nos terrētem
vt ſic ſaltē timore ad pniaȝ hō ꝓuocetur.
¶ Induc̄ etiā ꝑmiū bonoꝝ vt facilius in
clinent in iſto igit̄ euā°. q̃ttuor tangit. ſ.
Chriſti ꝑſentia admirāda.
Ppl'i aſſiſtentia intuēda.
Diſtructa meritoꝝ examinatio.
Diuerſa ſtipendioꝝ retributio.
¶ Primū ꝓbat regal' acceſſus. Secūduȝ
generalis ꝯcurſus. 3ᵐ iudicialis ꝓceſſus.
4ᵐ final' ſucceſſus. pᵐ in prin°. 2ᵐ ibi. ⁊ ꝯ
gregabunt ante eū ⁊c. 3ᵐ ibi. tūc dicet rex
⁊c. 4ᵐ ibi: ⁊ hi ibunt ⁊c.

Prima pars.

Quantū ad pᵐ vbi tāgit ⁊c. ꝙ ꝓ
bat ⁊c. dic̄. Cū venerit fili⁹ hois
⁊c. lȝ ci xp̄s i ꝑmo ſuo aduentu i
mūdū venerit cū hūilitate magna ⁊ hūani
tate paſſibili: tñ i ſc̄o aduētu ad iudiciū ve
niet cū hūanitate glificata ⁊ ipaſſibili: ⁊ ſi
cut rex potēs dñs. vñ Greg. in ol'. In po
teſtate ei ⁊ maieſtate viſuri ſūt quē i hūi
litate poſitū audir̄ noluerūt. ⁊ virtutē ei⁹
tāto tūc diſtricti⁹ ſentiāt: quāto nūc ceruí
cē cordis ad patiētiā nō iclināt. h igit̄ tria
poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ.
Dignitatem generoſam.
Societatē gratioſam.
Poteſtatē vigoroſam.
¶ Qᵐ ad pᵐ dicit. Cum venerit fili⁹ ho
minis in maieſtate ſua: per filiū qdē hois
intll'r xp̄s ꝗ hos: q iō fili⁹ hois dr̄. q: hacit
fuit fili⁹ beate v̄ginis qᵐ ad hūanitatem
aſſumptā: q iō magne dignitatꝭ dr̄. q: ei⁹
humanitas fuit deitati ꝯiuncta. Iſte dicit
venire in maieſtate ſua: q: vēiet cū huma
nitate glificata. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ dic̄. ⁊ oēs
āgeli ei⁹ cū eo. xp̄s ei nō vēiet ad iudican
dū mūdū ſol⁹: ſȝ gl'oſa ⁊ magna comitiua
ſpuūm beatoꝝ. Nā ſic in ꝑmo aduētu mi
ſit diſcipl'os ad vocādū hoies ad v̄itatem
fidei. ſic i ſc̄o mittet āgelos ſuos vt oēs ho
mies ꝯgregēt vt d̄ ꝓprijs factꝭ reddant d̄
bitā rōnē. iuxta illō ꝙ dr̄ Mat. 24. Mit
tet āgelos ſuos cū tuba ⁊ voce magna. ⁊
ꝯgregabūt electos ei⁹ a q̃ttuor ventꝭ a ſū
mis celoꝝ vſq̃ȝ ad termiōs eoꝝ. ¶ Qᵐ ad
3ᵐ dic̄. tūc ſedebit ſuper ſedē maieſtatis
ſue. ſicut videmus iu humāo iudicio ꝙ iu
dex ferēs ſniam ſedet. vt ex h ſnia oñdat̄
firmior. ſic xp̄s qñ vēiet ad iudiciū: ſedē
bit ſup nubē cādidā: cuius ſnia ita firma
erit ꝙ non poterit reuocari: de qua ſede
Apoc̄. 4. Ecce ſedes erat in celo ⁊ ſupra ſe
dem ſedens. ¶ Iſte aūt aduentus ad iu
diciū fuit figuratū Apoc̄. 14. vbi dicit̄. Vi
di ⁊ ecce nubē candidam ⁊ ſuper nubē ſe
dentem ſimilem filio hois habētem in ca
pite ſuo coronam auream: ⁊ in manu ſua
falcem acutam. ¶ Ubi ſciendum qꝫ iſta
ſilia. ¶ Primo tangit pſonam vēientem
cui dic̄ filio hois. Nam ꝑ ſimilem filio ho
minis intll'r xp̄s filius virginis q veniet
iudicare mundū. ⁊ iō ipſemet dic̄ Luc̄. 21.
Eſtote ⁊ vos parati q: qua hora non puta
tis filius hois veniet. ¶ 2° tāgit thronuȝ
ſuſtentatum: cum dicit nubem cādidam.
Nam filius hominis vt iuſtus ⁊ potens
iudex in die iuditij ad lr̄am ſedebit ſuper
nubem candidam. q: ſuperius in altitudi
ne aeris erit ſedes eius ad modum thrōi
nubei eminens ſuper oēs. ¶ Tertio tan
git modū differentem cūȝ dicit ꝙ in capi
te habebit ⁊c. per coronam enim auream:
intelligitur xp̄i regalis dignitas ⁊ eius
bēignitas ⁊ mirabiliter coronabit electos
per falcē vo acutam q̃ȝ in manu tenet: in
telligitur eius iuſtitia qua puniet peccato
res i iferno eternal'r puniendi.

Secunda pars.

Equitur. Et congregabunt ante
⁊c. vbi tangitur ppl'i aſſiſtentia
intuenda. ꝙ ꝓbat generalis oc
curſus. In finali qdem iudicio omnes q
fuerunt ab Adam vſq̃ȝ ad illam horaȝ ſu
ſcitabuntur per diuinā potentiā ſc̄m Gri.
Miniſterio angelorum: h igitur tria poſ
ſumus conſiderare. ſ.
Cōitatem pñtatōis.
Claritatem diſtinctōis.
Diuerſitatē ſuſcitatōis.
¶ Qᵐ ad pᵐ dicit. Et congrēga. ante eū
oēs gētes. ⁊ h eſt valde ꝯueniens. q: ſicut
incarnari ⁊ pati ꝓ oībus voluit. ⁊ qᵐ i ſe
fuit oēs redimere voluit. Quia ipſe vult
oēs hoies ſaluos fieri ⁊ ad agnitōem ve
ritatꝭ venire. 1. tymoth. 2. Sic general' iu
dex oium dȝ eſſe ⁊ oēs ante eū generalr̄
congregari. vt merito dicat illō Zach. 10.
Sibilabo eis ⁊ congregabo illos q: rede
mi illos. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ dicit. Et ſepabit
eos ab inuicem ⁊c. q̃ȝdiu homines ſunt i
hoc mundo habitant ſil' bonis cuȝ malis.
ſed in die iuditij ſepabit xp̄s eos omniuȝ
merita diſcernēdo: vt merito poſſit dicere
illud Ezech. Ecce ego iudico inter pecus
⁊ pecus arietem ⁊ yrcum. ¶ Sciendum
eſt autem ꝙ per oues timidas: innocētes
manſuetas. fecundas. intelligunt̄ iuſti q
fuerunt in hoc mūdo timidi. per merito
riam humiliationem: ⁊ inocentes per ſan
ctam itentōem: manſueti per perfectaȝ cō
uerſatōem. fecūdi ꝑ virtuoſam opatōnem
vt ſunt oues: d̄ qbus dr̄ Jo. 10. Oues mee
vocē meam audiūt ⁊ ego agnoſco eas ⁊ ſe
quunt me: ⁊ ego vitā eternā do eis. ⁊ non
ꝑibunt in eternum: ⁊ nō rapiet quiſq̃ȝ de
manu mea. ¶ Per edos āt intelligūtur
mali: tum ꝓp velocitatem: q: ſicut edus ē
velox ad currendū: ſic mali effrenate cur
runt ad malū ⁊ feſtināt vt effundant ſan
guinē. ꝓuer. 1. tum ꝓp ſtolliditatem: quia
ſicut edus ſtollidus aſcēdit cacumia mō
tiū ad paſcēdū nō ꝯſiderās iminēs ſibi pi
culū ſi inferius caderet: ſic peccator vt d̄ſi
derium ſatiet plibus periculis ſe exponit
⁊ tñ ignorat ꝙ ad vincula ſtultus trahat̄:
ꝓuer. 7. tū ꝓp feditatē. q: ſicut edus ⁊ yr
chus eſt fetidus ſic peccator fetet quatri
duanus in monumento. Jo. ij. tum ꝓp ſte
rilitatem: q: edus ē infructuoſus. ſic pec
cator nō facit acceptabilē deo. ¶ Quan
tum ad tertium dicit. ⁊ ſtatuit oues ⁊c. ꝑ
dexteram vero itelligi poteſt eterna bea
titudo per ſiniſtram eterna miſeria. ſecun
duȝ igitur Glo. ſtatuit oues. i. iuſtos a dx
tris. i. in eterna beatitudine edos. i. ma
los a ſiniſtris. i. in dānatōe ⁊ miſeria ſem
piterna. ¶ Iſta cōgregatio hominū ante
xp̄i fiendam quantū ad locum ⁊ quantum
ad multitudinem in die iuditij fuit ꝓpha
ta Joel. 3. vbi dicitur ⁊ poteſt eſſe verbuȝ
xp̄i. O. in tempore illo' cōgregabo gentes
⁊ deducam eas i valle Joſaphat ⁊ diſpu
tabo ibi cuȝ eis. ⁊ h eſt ꝙ cognoſcens apo
ſtolus. 2. Cor. 5. Omnes enim vos oȝ ma
nifeſtari ante tribunal Chriſti vt referat
vnuſquiſq̃ȝ propria corporis ſui pro vt geſ
ſit ſiue bonū ſiue malū quid igitur facies
o miſer peccator quādo iudex qui omnia
nouit diſputabit tec̄. d. illud Luc̄. 16. Red
de rationem vilicationis tue vbi non ſolū
de operibus ſed de locutōibus oportebit
te reddere, quia omne verbum ocioſum
ꝙ locuti fuerint homines reddent deo in
die iuditij Mat. Quam igit̄ ratōeȝ pote
rūt reddr̄ ſupbi: inuidi: iracūdi: accidioſi
auari. guloſi luxurioſi. re uera non bonam

⁊ iõ poterit dicere illud Math.22. Ligatꝭ
pedibus ⁊ manibus mittite eũ i tenebras
exteriores:ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentiũ.
¶ O miſer q̃lis ſnia iſtõ iudiciũ ⁊ gñalis
aſſiſtentia hoium ſuit figuratũ Apoc .20.
vbi dr̃.vidi thronũ magnum candiduꝫ ⁊
ſedentem ſuper eum cuiꝰ aſpectus fugit
terra ⁊ celum.⁊ locꝰ nõ ẽ inuẽtus ab eis .
⁊ vidi mortuos magnos ⁊ puſillos ſtãtes
ĩ ꝯſpectu throni:⁊ libri apti ſunt. ⁊ aliꝰ apꝑ
tus eſt q eſt vite . ⁊ iudicati ſunt mortui
ex his que ſcripta in libris ſm opa eorũ.
¶ Ubi ſciẽdum ꝙ beatus Jo. i iſta viſio
ne figuratiua.ſ.tãgit q̃ in finali iudicio po
terunt repiri.¶ Primo ꝑſidentiam dñia
tõis:q2 vidit iudicẽ ſedẽtẽ ſup thronum .
¶ Nam tunc xp̃s ſicut iudex dominans
ſuper nubem candidam ſicut in throno ſe
debat:⁊ tũc verificabit illud ps.Feciſti iu
dicium meũ ⁊ cãm meam.ſediſti ſup thro
num q iudicas iuſticiam.increpaſti gẽtes
⁊ periit impius nomen eoꝝ deleſti in eter
num ⁊ in ſeculum ſeculi.¶ Secundo tan
git carentiam abſconſionis. q2 celũ ⁊ ter
ram fugient ⁊ non inueniẽt locuꝫ. ¶ Nã
per celũ intelliguntur boni q hic viuendo
fuerunt celeſtes .per terram vero mali ter
renis dediti.⁊ omnes iſti timebunt quan
do videbunt iudicem venientem:ſꝫ diuer
ſimode.q2 boni timebunt timore reueren
tie ⁊ admiratiõis.mali vero timore pene
⁊ afflictionis.⁊ ideo vellent fugere ſꝫ nõ
poterunt . vt verificetur illud trenorum
2. Et non fuit qui effugiet in die furoris
domini.¶ Tertio tangit aſſiſtentia con
gregationis cum dicit ꝙ mortui puſilli ⁊
magni ſtabant ante thronum. Nam tunc
reſurgent omnes homines qui priꝰ erant
mortui . ante Chriſtum iudicem preſenta
buntur ipſius ſententiam audituri . Un
de Ro.14.Omnes ſtabunt ante tribunal
Chriſti. ¶ Quarto tangit diligentiaꝫ di
ſtinctionis :quia libri aperti ſunt . Nam
tunc xp̃s apiet librũ ſuũ q dr̃ liber vite in
quo cognoſcet oia ſcã hoium.⁊ oẽs cogita
tões:⁊ oẽs hoies libros ſuos aperient in
quibus omnia que cogitauerũt:locuti fue
runt ⁊ operati apparebunt ⁊ oia diſcutien
tur a xp̃o vt verificet illud Dañ.1.Judici
um ſtetit ⁊ libri aperti ſunt.O ꝙ ibi inue
niet ⁊ q reddet bñ rõnem. ¶ 5° tãgit ſẽ
tẽtiam dãnatõis cuꝫ dic̃ ꝙ ex his que ſcri
pta erant in libris eoꝝ iudicati ſunt mor
tui ſm opera eoꝝ.Nam Eze.7.Judicabo
te ſm vias tuas ⁊ imponam tibi omnia
ſcelera tua.⁊ non parcet oculus meꝰ ⁊ nõ
miſerebit.⁊ ideo dabit eis mors q̃ debet
peccatꝭ.q2 ſtipendia pcc̃i mors. Ro.6.vñ
recte poterunt dicer̃ illud ps.Collocauit
me in obſcuro ſicut mortuos ſeculi: anxia
tus eſt in me ſp̃s meus in me turbatum
eſt cor meũ.⁊ iõ quilibꝫ illud iudicium de
beret timere ⁊ dicere illud Jeronimi ſup
Math.Quotiẽs illum dic̃ cõmemoro to
to corpore ꝯtremiſco:ſiue enim comedo ſi
ue bibo:ſiue aliqd aliud facio ſemper vr̃
illa tuba terribilis ſonare in auribus me
is.Surgite mortui venite ad iudiciũ .

Tertia pars .

Squit.Tunc dicet rex ⁊c.vbi tan
s git diſtricta meritoꝝ examiatio
ꝙ ꝓbat iudicial' ꝓceſſus.xp̃s ei
opa bõa iuſtoꝝ diſcutiet vt eos ꝑmiet . ⁊
opa mala iniquoꝝ vt ipos pũiat.vnde dic̃
apoc.22.Ecce vẽio cito ⁊ merces mea me
cũ eſt reddere vnicuiqꝫ ſm opa ſua.Scdꝫ
h igit hic duo poſſumꝰ ꝯſiderare.ſ.
Diſceptatõem pietatꝭ:qm ad electos.
Diſceptatõem ſeueritatꝭ:qm ad reprobos.
¶ Qm ap pm dic̃.tũc dicet rex ⁊c.q2 eim
iuſti aliqd i ſe hẽbũt vñ dbeãt a xp̃o ꝑmi
ari de ꝯgruo tñ ſp ꝑmiat vltra ꝯdignuꝫ:
cũ ex h cadet poſſit i hoibꝰ admiratõ ipos
illuiat vt iudicãt ṽitatẽ.ſꝫ h .4.poſ.ꝯſi.ſ.
Expſſionẽ ꝑmij quietantis.
Allegatõem meriti ꝓmerentꝭ.
Admiratõem prodigij excellentis.
Delectatõem elloquij excitantis .

¶ Quantum ad ꝑmium dic̃.tũc dicet rex
⁊c.in premio eiꝫ ꝙ dat ab aliquo tria poſ
ſumus ꝯſiderare.ſ.
Dantem.
Recipientem.
Munus.
¶ Secũdum h igitur i collatõe ꝑmij bea
torum tria poſſumus ꝯſiderare.ſ. Donuꝫ
ſublimitatis magne.Collegium capacita
tis digne.Premium ſuauitatis mire .
¶ Quantum ad dantẽ ſublimitatis ma
gne dic̃.tunc dicet rex. ad perfectõem eiꝫ
dominij reqritur ꝙ dñs ſubditos gubnet
leges ordiet:ꝑmiat obſeruatores . puniat
tranſgreſſores.⁊ ſm hoc ſortitur tria no
mia . ¶ Jnquantum ſubditos gubernet
dr̃ rex. Jnquantum leges ordiat ſm q̃s
dꝫ viuere dr̃ legifer.Jnquantum vero ob
ſeruatores legis ꝑmiat ⁊ tranſgreſſores
punit dr̃ iudex.¶ Quia igitur xp̃s i die
iudicij ꝑmiabit legis obſeruatores ⁊ pu
niet tranſgreſſores põt dici rex ⁊ iudex .
¶ Quantum ad collegium capacitatꝭ di
gne dic̃.hi q a dextris eius erunt.¶ Nã
per dexteram xp̃i q eſt pars corporis for
tior dat itelligi opera virtuoſa.de q̃ dxte
ra dic̃ ps.Secũdum nom̃ tuum ds ſic ⁊ la
us tua in fines terre:iuſticia plena ẽ dxte
ra tua.¶ Oportet exñtes ad eius dxterã
eſſe virtuoſos ⁊ iuſtos.ſic aũt ad dexterã
eius exñtes xp̃s ſaluat ⁊ remunerat per
ſuam potẽtiam.ad ꝙ non ſufficerẽt vires
hois naturales.vñ ps. Nec eniꝫ in gladio
ſuo poſſederunt terrã: ⁊ brachium eorum
non ſaluabit eos:ſed dextera tua ⁊ brachi
um tuum:⁊ illuminatio vultus tui qm cõ
placuiſti in eis.¶ Qm ad ꝑmiũ ſuauitatꝭ
mire dic̃. Uenite bñdicti ⁊c. ¶ Jn iſto
qdem ꝑmio.¶ Primo tangit munificen
tiam inuitantem cum dic̃.Uenite iſtõ eſt
inuitatorium ſuauiſſimum q̃ xp̃s nos vo
cat ad refectõeꝫ eternã:iuxta ꝙ dic̃ math.
ij.vẽite ad me omnes q laboratꝭ ⁊ onerati
eſtis ⁊ ego re.vos.¶ 2° tãgit gr̃am deco
rãtẽ cum dic̃.benedicti pr̃is mei. Nam ꝑ
iſtã bñdictõem itell'r diuia gr̃a:q̃ꝫ ds hõi
ſe ad ipam recipiẽdã diſponẽti. d qua pro
uer.ij. Benedictõ dñi ſuper caput iuſti .
vñ Rabanus . Uocantur benedicti qbus
bonis operibꝰ debetur eterna beatitudo.
¶ 3° tangit gloriam quietantem cum dic̃
poſſidete regnum .iſtud regnum eſt cele
ſtis patria q̃ꝫ iuſti eternaliter poſſidebũt
⁊ hoc eſt ꝙ xp̃s predixit Math .13. tunc
iuſti fulgebunt ſicut ſol i regno pr̃is eoꝝ.
Signanter aũt dic̃.poſſidete non accipite
vt ꝑ hoc ſm Criſo.in oml'. detur itelligi
ꝙ regnũ celoꝝ iuſtis ex hr̃ditate dbetur.
Tex.vt iuſtificati gr̃a ipiꝰ hr̃des ſimus
ſm ſpẽ vite eterne.¶ 4° tangit ſapientiã
preſidentem cũ dic̃.paratum vobis a con
ſtitutõe mundi.Deus qdem a conſtitutõ
ne mundi ſꝫ ẽt ab eterno cognoſcit omnes
quos elegit vt hẽrent vitam eternã. Naꝫ
Ro.8.quos predeſtinauit hos vocauit .⁊
quos vocauit :hos ⁊ iuſtificauit ⁊ hos ⁊
magnificauit . ¶ Qm ad allegatõem me
riti ꝓmerentis dicit.⁊ exuriui ⁊c. opera
enim bona que facit homo dum viuit me
rentur de congruo ꝑmium remuneratõis
eterne.Nam vnuſqſqꝫ ꝓpriã mercedeꝫ ac
cipiet ſꝫ ſuũ laborem.1.cor.3.Ut igit xp̃s
ſm Criſo.in oml'.oñdat q̃liter iuſtos pre
miabit.tã magno ꝑmio ſic eſt regnum ce
loꝝ allegat opa miſericordie q̃ fecerunt ĩ
mũdo q̃ ꝯtinent i his vſibus.viſito.poto.
cibo.redimo.recũdo.colligo.condo.ſed de
ſeptimo nõ fac̃ mẽtõeꝫ h. q2 h ei ponũtur
ſm Augu.Opa miſericordie niſi q̃ ſuſcipi
entibꝰ poterũt ꝑficere ⁊ ex ſepultura que
eſt 7m ſepultus nõ recipit.¶ Sciẽduꝫ ẽ
ãt ad euidẽtiã.6.opum miſericordie d qui
bꝰ ſit h mẽtõ ꝙ mia loquẽdo gnãlr ꝯſiſtit
i reuelatõe miſie.¶ Repiunt ãt.6.miſie
hois corporal's.nã aliq̃ ſunt naturales:alĩ
que accidẽtales.Miſia nãlis põt eẽ duo
bꝰ mõis.vel a corruptõe iteriori. ⁊ ſic eſt
exuries ⁊ ſitis.vel ab exteriori. ⁊ ſic ẽ idẽ

gētia veſtiū ⁊ hoſpitiȷ̈. ¶ Miſeria xo ac
cidētal' ē duplex:q: vel eſt ex corruptōne
nature ſicut ē infirmitas vel ex uiolentia
⁊ ſic eſt carcer. xp̄s igit in die iudiciȷ̈:com
mēdando iuſtos ď opibus miſericordie q̄
fecerūt. pp̄ ꝙ dabit eis regnū celoꝝ. allan
do cām tāti beneficiȷ̈. dicet eis. Eſuriui
⁊c. excutiēdo de ſingulis. ¶ Q^m ad miſe
ratōem ꝓdigȷ̈ excellentis dicit. tūc rñde
bunt ⁊c. Juſti enim q in mundo xp̄m non
viderūt ꝑſonalr̄ indigētem obſequȷ̈s a q
bus ſe tñ dicet recepiſſe multa beneficia
mirabunt. vñ dr̄. tunc rñdebūt iuſti. ꝺ. ⁊c.
¶ Uel iſta admiratō ſm̄ Rabanū ꝯſur
get i ellectis ex ſublimitate maieſtatȷ̈ xp̄i
⁊ ex magnitudie premȷ̈ ex paruis opib⁹ī
ꝯparatōe remuneratōis eterne ſm̄ illud
apoſtoli. Non ſunt cōdigne paſſiones hu
ius temporis ad futuram gliaꝫ que reue
labitur i nobis. ¶ Q^m ad declarationem
eloquȷ̈ ex citantis dic̄. ⁊ reſpondens rex
dicet ill' ⁊c. Licet enim iuſti tanq̄ꝫ reuerē
tes ſe neſcir̄ qñ iſta obſequia exhibuerūt
xp̄o aꝫ cognoſcēt ſe opera illa feciſſe. xp̄s
tñ declarat q̄liter xba q̄ dixerat ſunt itelli
genda. ꝺ. ꝙ vni ex minimis ⁊c. ¶ Sciēdū
eſt aūt iſta. 6. opa miſericordie pp̄ que iu
ſti exaltabuntur in celeſti pr̄ia poſſunt fi
gurari per. 6. gradus qbus aſcendebatur
ad ſolium Salomonis. de quo dr̄. 3. Re. 10.
Dō fec̄ rex Salomon de ebore grandem
thronum ⁊ veſtiuit eum auro fluo nimis:
que habebat. 6. gradus. ¶ Ubi ſciendum
ꝙ per regem Salomoneꝫ intellr̄ xp̄s ma
gnus domin⁹ ⁊ rex magnus ſuꝑ omnes
deos vel ſuper omneꝫ terram in ꝑs. Per
thronuꝫ queꝫ fecit intelligitur ce^m empi
reuꝫ ꝙ principalr̄ dicitur ſedes dei. iuxta
illō ꝙ dicit Yſ. 66. Celū mihi ſedes mea
eſt ⁊ terra ſcabellum pedū meoꝝ. ¶ Iſte
thronus grandis dr̄. quia ibi eſt habita
tio oium beatoꝝ: que ſignāter dr̄ ď ebore
⁊ veſtitus de auro fluo. ad deſignādū pu
ritatē q̄ ē ibi deſignata ꝑ ebur. q̄ ē cādidū:
⁊ caritatē perfectiſſimā in auro ďſignatā ⁊
ad iſtum thronū aſcēdit per. 6. gradibus
q:. 6. opib⁹ miſericōdie ſupradictȷ̈. ¶ Q^m
ad 2^m. ſ. diſceptatōeꝫ ſeueritatis q^m ad re
probis dic̄. tunc dicet rex his q a ſiniſtris
eius erunt. xp̄s enim dans ſniam contra
reprobos cām illius ſnie aſſignans: ⁊ quia
ipam nō intellexiſſe fatentur cām in ter
minis eis declarat. Scōm hoc igit ſi quat
tuor poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ.
Sentētiam affligentem.
Culpā exigentem.
Excuſatōis allōnem.
Locutōis expoſitōem.
¶ Quantum ad ꝑmum dicit. tunc dicet
rex ⁊c. ſicut enim xp̄s iuſtos ad ſe voca
bit. ꝺ. venite benedicti. ſic reprobos a ſe
repellet. ꝺ. diſcedite a me maledicti ⁊c. in
iſta autem ſnia erit dura afflictō peccato
ribus propter duo. ¶ Primo pp̄ violen
tam ſepatōem. Nam homo naturaliter di
ligit bonum. ⁊ quanto magis bonum. tan
to plus diligit. ⁊ per ꝯſequens i adeptōe
illius eſt maxima delectatio. q: igit tunc
peccatores in illa ſnia ſepabunt a deo ſum
mo bono. ideo erit afflictō maxima. ¶ 2°
erit afflictiua pp̄ maledictōem: q: erunt i
maledictōe: taꝫ culpe inficientȷ̈ q̄ꝫ pene af
fligentis. vnde ꝑs. Increpaſti ſuperbos
maledicti qui declinant a mandatis tuis.
¶ Tertō pp̄ perpetuam duratōem: quia
ibunt in ignem eternū. vnde Yſ. 66. Uer
mis eoꝝ non morietur ⁊ ignis non extin
guetur. ¶ 4° pp̄ ꝑuerſam dñatōem. qa
hēbunt dyabolum regē. Nam ipe eſt rex
ſuꝑ oēs filios ſupbie. Job. 41. ¶ Quinto
pp̄ malignā ſocietatē: q: poterunt dicere
illud Job. 30. Frater fui draconū ⁊ ſocius
ſtructōum. ¶ Q^m ad culpā exigētē dic̄.
Eſuriui ⁊c. Carētia qdē opum miſericor
die erit cā q̄re reprobi dānabunt nec reꝑ
hēdunt ſm̄ Criſo. i oml'. q: in vno pecca
uerūt ſꝫ ꝙ generalr̄ i miſericordes fuerūt
¶ Q^m ad excuſatōis allonē dic̄. tūc rñde
būt ipſi ⁊c. vbi ſciēdū ſm̄ Orig. ꝙ repro
bi oia opa miſericordie ſimul colligūt ſe
excuſantes volētes eoꝝ malitias abſcon
dere. ¶ Q^m ad locutōis expꝛſſionē dicit.
⁊ tūc rñdēt ill' ⁊c. q: reprobi dū vixerunt i
mūdo nō fecerūt miſericordiā indigētib⁹
reputat xp̄s ꝙ ſibi miſericordiā non fece
runt. ⁊ q: i miſericordes fuerunt eſt cōuēi
ens vt miſericordiam a xp̄o non iueniāt.
Nam Jacobi. 2. Judicium ſine miſericor
dia fiet ei qui non fecit miſericordiam.
¶ Conſidera igit miſer peccator ſniaꝫ tā
duram ⁊ tamē eā fugere nō pōt. vnde An
ſelm⁹ de ſilitudine dic̄. A dextris erunt
peccata acucuſātia: a ſiniſtris infinita de
monia. ſubtus horrēduꝫ chaos inferni. de
ſuper iudex iratus. foris mundus ardēs:
intus ꝯſciētia vrens. ibi vix iuſtus ſalua
bitur. heu miſer pccōr ſic ďprehēſus vbi
fugiet. latere eſt impoſſibile. appere itol
lerabile.

Quarta ps.

Egtur. Et ibunt hi in ſuppliciū
eternum ⁊c. Ubi tangit diuerſa
ſtipēdiorum retributō. ꝙ ꝓbat
finalis ſucceſſus: vbi duo poſſumus conſi
derare. ſ.
Stipēdium afflictōis doloroſe.
Premiū glificatōis gaudioſe.
¶ Q^m ad p^m dic̄. ⁊ ibunt hi in ſuppliciū
eternū. cōpleto qdē iudicio ibunt omnes
hoies ad loca que meruerunt. ⁊ q: repro
bi pp̄ eoꝝ mala opa meruerunt eternale
iudiciū vel ſupplicium. ideo ad ipm ďſcē
detur. vnde tales poſſunt figurari per da
tam ⁊ abirō cum familȷ̈s ſuis de quibus
ſnialiter dr̄ Numeri. 16. ꝙ cū contēpſiſſēt
Moy. dirupta eſt terra ſub pedib⁹ eorū
⁊ aperuit os ſuum ⁊ deglutit eos cum ta
bernaculis ſuis ⁊ vniuerſa ſubſtātia ſua
deſcēderuntqꝫ viui in infernum opti hyr
mo ⁊ pierūt ď medio multitudis. ¶ Ubi
ſciēdū ꝙ ꝑ datā ⁊ abirō cū familȷ̈s ſuis ꝯ
tēnētes ꝓceptū Moy. itllr̄ oēs hoies cō
tēnētes dia ꝓcepta. ď qb⁹ dr̄ Judith. Cō
tēpſerūt impiū meū. ⁊ q: ſic ꝯtēpſerūt duꝫ
vixerūt i mūdo. iō in die iudiciȷ̈ apiet ter
ra ſb̄ pedib⁹ eoꝝ: data ſnia: ďſcēdent in ꝓ
fundum inferni ⁊ ſepabunt a cōſortō bea
toꝝ: vt ď quolibꝫ impleatur illa ſnia dñi.
dicētis Numeri. 15. Anima que per ſuper
biam aliquid cōmiſerit: ſiue ſeru⁹ ſit ille
ſiue peregrin⁹ quando aduerſus dominū
rebell' fuerit peribit de populo ſuo. Xbuꝫ
enim domini contempſit ⁊ preceptum illi
us fecit irritum. ideo delebitur ⁊ portabit
iniquitatem ſuam. ¶ Quantum ad ſecū
dum dic̄. Juſti vero in vitam eternam. ſi
cut enim reprobi pp̄ eorum mala opera
damnabuntur: ita iuſti pp̄ eorum bōa ope
ra percipere gaudium eternum. Nā gall'.
6. Que ſeminauerit homo h̄ ⁊ metet. ⁊ q
ſeminat in carne ſua de carne ⁊ metet cor
ruptionem. q autem ſeminat in ſpiritu de
ſpiritu ⁊ metet vitam eternam. ¶ Ad ſa
ciendum autem vt hanc habeam⁹ vt ad
monet quilibꝫ figura tiue deutero. 30. vbi
dr̄ ꝙ Moy. dixit populo iſraclitico. elige
vitam vt viuas ⁊ ſemen tuum ⁊ diligas
dominum deum tuum. atqꝫ obedias voci
ei⁹. ⁊ illi adhereas: ipſe enim eſt vita tua
⁊ lōgitudo dieꝝ tuoꝝ vt habites in terra
ꝓ qua iurauit domin⁹ pr̄ib⁹ tuis Abrahā
Iſaac ⁊ Jacob. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ ꝑ ppl'ꝫ
iſraeliticum q tunc erat popul⁹ domini. i
tellr̄ popul⁹ xp̄ianus q inter alios oēs po
pulos eſt xp̄i ppl's ſpālis quē allogt bt̄s
Petr⁹ ꝑma ca. ſua. ꝺ. Uos āt gen⁹ elec
tum. regale ſacerdotium. gens ſancta: po
pul⁹ acqſitōis vt virtutes ānuntietȷ̈ eius
q de tenebris vos vocauit in admirabile
lumen ſuum. q aliqñ nō ppl's. nunc auteꝫ
popul⁹ domini. huic autem dat ꝯſilium a
Moy. i. ab aliqua inſpiratōe interna vel
eruditōe externa ꝙ eligat vitā vt viuat ⁊
deum diligat: vt dicat cum ꝑs. Diligā te
domine fortitudo mea. debet inſuper
obedire voci eius: vt dicere poſſit illud
deutero. vigeſimoſexto. Obediui voci

dñi mei feci oia que ꝓcepiſti mihi ꝺꝫ etiã ſibi adherere. vt dicat illud ps. Adheſit anĩa mea poſt te me ſuſcepit dextera tua ⁊ ſi dicta feceris dabit tibi dñs terraꝫ ſanctis patribus repromiſſaꝫ ꝺ qua ps. Portio mea dñe ſit in terra viuentiũ.

¶ Feria.3. dñice ꝑme in.xlª.

C Um itraſſꝫ yhs ieroſolimã cõmota ẽ vniuerſa ciuitas ⁊c. Nos videmus ꝑ expientiã ꝙ qñ aliqs hõ de cuius aduentu ad ciuitateꝫ aliqꝫ ꝓus non erat mentio venit ad ipaꝫ cũ maxima cõitiua ꝙ eius fama. Pꝰ in pplo cũ admiratiõe ciuiũ diuulgat̃. 2ꝰ ſi poſt eiꝰ ingreſſuꝫ aliqꝺ nouũ faciat ꝙ videat̃ pretendere in ipſo magnũ dominiũ. tunc ipiꝰ fama prius habita celeriter ꝯfirmat̃. 3ꝰ ſi aliquos emlos in ciuitate hẽat qui ſibi i uideant̃ qñ vident eũ magis famoſum tãto ipſorum inuidia malignius ſtimulat̃. ¶ Cum igit̃ xp̃s quadã vice veniſſꝫ in ierm. ⁊ occurriſſꝫ ſibi maxia mltitudo ppli. cũ qua ciuitatẽ itrauit eius aduẽtus diuulgatus fuit in pplo. ⁊ qꝛ in ipſa fec̃ multa mira ꝓtẽdentia ipſius dominiũ. ex hi fuit eiꝰ fama celebrius ꝯfirmata. ¶ Quia vero phey ⁊ ſcribe cũ ſummis ſacerdotibꝰ i uidebant xp̃o ⁊ eius opibus. ex hi ipſoruꝫ inuidia comulabat̃. qꝛ autem ſm ſniaꝫ ſcõrum oĩs xp̃i actio ẽ nr̃a inſtructio. iõ ſcã mr̃ eccl̃a i hodierno euꝰ. de xp̃o aliqua facta nob narrat vt ad ſil'ia faciẽda nos admonet. In iſto igit̃ euꝰ beatꝰ Mat. quatuor tangit. ſ.

Officiũ pietatis inducentis.
Faſtigiũ dignitatis excellentꝫ.
Prodigiũ ptãtis ꝓſidentis.
Inditiũ prauitatis inuidentis.

¶ Primũ probat generoſa cõmendatio. 2m gratioſa purgatio. 3m vigoroſa curatõ 4m vitioſa emlatio. Pm in pnꝰ. 2m ibi intrauit yhs in tẽpm. 3m ibi. ⁊ acceſſerũt ad eũ ceci ⁊c. 4m ibi videtes aũt ꝓncipes ⁊c.

Prima pars.

Q Vantũ ad primũ. vbi tangit ⁊c. ꝙ ꝓbat ⁊c. dic̃. Cũ intraſſꝫ yhs ⁊c. Cũ enim xp̃s poſt ſuſcitationem Lazari. ꝙ fuit factũ valde famoſum in pplo veniret Jeroſolimã hoies ciuitatis ierũt ſibi obuiã cum ramis palmaꝝ ꝓſternẽtes veſtimẽta ſua i via ⁊ cũ magnis laudibus eũ regem Iſrl' appellabãt. hic 2ꝰ poſſumus ꝯſiderare. ſ.

Admiratiõeꝫ maieſtatꝫ honorate.
Expreſſionem ſanctitatꝫ dedicate.

¶ Quantũ ad primũ dicit. Cum intraſſꝫ yhs ⁊c. ciues enim ierm. videtes xp̃m cũ multitudine hoium ciuitatẽ intrare ꝙ añ cũ tanta ſolẽnitate nõ viderant ignorãtes huiꝰ facti miſteriũ merito cõmoti ⁊ mirati fuerũt. d. qs eſt hic. q. d. iſte q ſic intrat magnifice q rex ab hoibꝰ nominat̃ quis ẽ. ¶ Quantũ ad 2m dicit ppli ãt dicebãt hic ẽ yhs ⁊c. Lꝫ enim ſcribe ⁊ phey inuiderent xp̃o. tñ ppl's ſimplex videns mirabilia q̃ faciebat i doctria ⁊ miracul' ipꝫ venerabant̃. d. hic eſt yhs ꝓpha a Nazaret gallilee. hic inqꝫ. qꝛ pp eius ſingulareꝫ excellentiã. quia nõ eſt ſilis ſibi. Naũ Baruc 3. Hic ẽ ds nr̃ ⁊ nõ extimabit̃ alius ad eũ. eſt yhs pp eius pietatẽ ⁊ miaꝫ yhs ſaluator interpretat̃. ⁊ ipe ſm miam ſuã ſaluos nos fec̃ tyt. 3. ꝓpha pp eius claritatẽ. ⁊ ſapientiã. qꝛ ipe oia nouit vñ ꝓpha magnꝰ ſurrex. i nob Luc̃. A nazaret galilee q̃ iterpretat̃ flox. pp eius puritatẽ ⁊ inocentiaꝫ. vt ipletũ ſit ꝙ dcm̃ fuit ꝑ ꝓphas qm̃ Nazareus vocabit̃. ¶ Sciendũ eſt circa iſtaꝫ ꝑtem in qua ſit mentio de aduentu xp̃i in ierm. ꝙ ꝑ iſtam ciuitateꝫ intelligit̃ iſte mũdus qui ꝓt dici ciuitas ierm q̃ viſio pacis interpretat̃. quia in ipſo dꝫ eſſe pax ⁊ concordia per amorem vt ſit in terra pax hominibus bone voluntatis Luc̃. 4. ad iſtaꝫ ciuitatem venit yhs vnde dicit Jo. 16. Exiui a patre ⁊ veni in mundũ. tunc vidit. ⁊ comota ẽ terra. i ps. Quia tũc magna commotio ⁊ admiratio potuit eſſe vbi factus eſt deus hõ. ⁊ i omo ds. vbi ẽt viſus fuit panis exuriens fons ſitiens gaudium vagiens. ⁊ vita moriens. ¶ Iſte mundus ſignatus ꝑ iſtam ciuitatem ꝓt figurari ꝑ ciuitateꝫ ꝑuam de q̃ loquit̃ Salon Eccli. 9. d. Hanc quoqꝫ vidi ſb ſole ſapientiã. ⁊ putaui prudentiã maximã. ciuitas ꝑua ⁊ pauci in ea viri. venit cõtra eam rex magnꝰ ⁊ valauit eam. ⁊ extruxit monitiones ꝑ gyrũ ⁊ ꝑfecta eſt obſidio. inuẽtus eſt aũt in ea vir paup ⁊ ſapiẽs ⁊ liberat vrbeꝫ ꝑ ſapientiã ſuam. ⁊ nll's deinceps recordatꝰ eſt hois illius paupis. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ iſtam ciuitatem intellr mundus qui ꝓ tanto ciuitas ꝑua dicitur ⁊ pauci i ea viri qꝛ mundus cum ſuis habitatoribus ꝑua ciuitas ẽ reſpectu citatis ſupne. ¶ Per regem aũt magnuꝫ cum ſuo exercitu qui venit cõtra ciuitateꝫ iſtam intelligit̃ dyabolus cum multitudine vitiorũ. qui ideo magnus ⁊ potens dicit̃ qꝛ iuxta illꝺ Job. 41. Non eſt ſup terram poteſtas que comparet̃ ei. qui factus eſt vt nllm timeret. omne ſublime vi. ipſe ẽ rex ſup omnes filios ſupbie. ¶ Iſte igitur tanqꝫ rex magnus ⁊ potens hanc ciuitatem valauit ꝑ gyrum mũitiones extruxit. qꝛ ante xp̃i aduentũ ex omni ꝑte nũc obtinens vitiuꝫ occulorũ. nunc auriuꝫ. ⁊ ſic de ſingulis mẽbris homines ipugnabat ꝑfecta vero fuiſſe obſidio dicitur. qꝛ ſugerẽte dyabolo adtantum fuerat mundus deductꝰ ꝙ ſequẽtes homines tẽptationes ipſius eis ꝓpinquũ excidium iminebat. Nam ſicut dicitur Geñ. 6. Omnis qppe caro corrupit viam ſuam. Sic autem mundo exiſtente i tam magno ꝑiculo ſubuenire voluit diuina clementia ne periret miſit filium ſuuꝫ quem voluit pro liberatiõe hominum incarnari vnde Gal. 4. At vbi venit plenitudo tẽporis in quo miſit deus filium ſuũ factum ex muliere factuꝫ ſub lege vt eos qui ſub lege erant ⁊ adoptionem filiorum recipemus. ⁊ tunc in hac ciuitate inuẽtus eſt vir paup ⁊ ſapiens. i. xp̃s yhs q dr̃ vir a virtute. ipſe ẽ enim dei virtus ⁊ ſapientia xp̃s. i. Cor. 2. ⁊ ideo etiam ſapiens dicitur. etiaꝫ paup quia ipſe dic̃ Mat. 4. Uulpes foueas habent ⁊ volucres celi nidos filius autem hominis nõ habet vbi caput ſuũ reclinet. ¶ Iſte igitur ꝑ ſapientiam ſuam liberauit hanc vrbẽ qñ in ligno crucis triũphans ꝺ dyabolo a ſeruitute ipiꝰ mundꝰ eripuit. ⁊ tradidit libertati ſed tñ auerte ingratitudinem tãti beneficij. Nã dr̃ ꝙ nullus dinceps recordatus ẽ hoibꝰ illius paupis. ¶ Nam re uera ſic eſt quia licet hoies a xp̃o tantuꝫ beneficiũ receperint. tñ ſic ingrati nõ recordant̃ ꝺ ipſo qn potius ſequẽtes mundi ⁊ carnis ꝺſideria ſe ipſos ſubiciũt ſeruituti dyaboli. ⁊ eternaliter cõfundunt̃ quorũ miſerã vitam deplorans apl's Phy. 3. Multi ambulant quos ſepe dicebam vob. nunc aũt ⁊ flens dico inimicos crucis xp̃i quoruꝫ finis interitus eſt quoꝝ deus venter eſt ⁊ gloria in ꝯfuſione eorum q terrena ſapiunt o qꝫ m dicum recordant̃ laſciui auari ⁊c.

Secunda pars.

S Equit̃ ⁊ intrauit yhs in tẽplum ⁊c. vbi tangit officium pietatis inducẽtis ꝙ ꝓbat purgatio gratioſa ſacerdotes enim legis tempore moſayce in qua offerebant̃ ꝺo animaliũ ſacrificia ducti auaª. vt pl'es poſſent hr̃e hoſtias ne aliquis poſſꝫ ſe excuſare de offerendo ſacrificio iuxta exigentiã ſui ſtatus ordinauerũt ſecundum Jerom. ꝙ in primo atrio templi animalia que apta erant ad ſacrificia venderent̃. ⁊ vt hi poſſent facere comodius ordinauerũt ꝙ eſſent cãpſores ſiue numularij qui non habẽtibus preſtarent pecuniam vel cãbirent. ¶ Chriſtus igitur intrans tẽplum ⁊ videns ſecunduꝫ Jerom in ipſo fieri negociatiõem indebi

fātm expulit ea de templo rationabileꝫ ſu
per hoc aſſignans cauſam ſecundū h̄ igiẜ
hic tria poſſumus ↄſiderare.ſ.
Ingreſſum imittabilem.
Effectū admirabilem.
Proceſſuꝫ rationabilem.
¶ Quantū ad primū dicit ⁊ intrauit yħs
in tēplum dei.Cōſuetudo quideꝫ xp̄i erat
quando ibat ierᵐ intrare tēplum domini
⁊ ibi populum inſtruebat vbi Criſo.Hoc
erat proprium boni filij vt ad dominū cur
reret patris ⁊ illi honorem redderet.⁊ in
h̄ ſecundum Criſoᵐ.dedit nob̄ exempluꝫ
vt libenter eccl'aꝫ viſitemus.¶ Quantuꝫ
ad ſecundum dicit ⁊ eiciebat omnes ⁊c.in
h̄ enim ꝙ xp̄s tria genera hominuꝫ eiecit
de templo dat nob̄ intelligere ꝙ templuꝫ
non debet eſſe locum emptionis nec vēdi
tionis ſed orationis ⁊ deuotionis.⁊ ideo
cauſam aſſignans ſubdit.d.Nolite facere
⁊c.¶ Quantū ad tertium dicit ſcriptum
eſt domus mea ⁊c.ex h̄ enim ꝙ domus dī
domus orationis nō autem negociatiōis
oſtendit xp̄s in expellendo negociatores
de tēplo dñi rationabl'r proceſſiſſe.ꝙ ſcri
ptum ſit domū dei eſſe domus orationis
audi Iſ.Iſ.6.Domus mea domꝰ oratio
nis eſt ↄctis populis.ait dominus deus.
⁊ h̄ eſt ꝙ xp̄s reduẜ ſcripturaꝫ ad memo
riam.d.ſcriptum eſt ⁊c.dicūtur autem fe
ciſſe domū orationis ſpelūcam latronum
quia ſicut latrones habitant in cauernis
⁊ ſpelūchis vt depredenẜ alios ⁊ pecuniā
auferant ſic iſti tam ſacerdotes qui illud
ſuſtinebant in tēplo fieri q̄ꝫ ſeculares qui
talia faciebāt vt tēporaliter lucrarētur in
quo ſecundum Origenem nō debent ven
dere ⁊ emere ſed orationibus tantū vaca
re.qui congreganẜ quaſi in domo oratio
nis.¶ Sciendū eſt aūt circa iſtam ptem
loquēdo moral'r.ꝙ ꝑ illud tēpluꝫ ꝙ domꝰ
oratōis dr̄.intell'r qlꝫ hō.q per inhabitā
tem diuinā grām dꝫ eſſe tēplum ⁊ domꝰ
dei iuxta apl'i.i.Cor.3.vos eſtis tēplū dī
viui.Or vero iſtud tēplum domꝰ oratio
nis dr̄.ideo dꝫ hō inſiſtere diuinis laudi
bꝰ ⁊ oratōi dicēdo cū apl'o.i.Cor.14.Ora
bo ſpū orabo ⁊ mēte.¶ Licet āt iſtud tē
plū ſic ſanctū deberet eſſe tn̄ ipm mltoẜ.
poluūt per peccā vn̄.2.Eſdre.i.Polluerunt
tēpluꝫ dñi ꝙ ſanctum erat i ierᵐ.Naꝫ ſic
dr̄.2.Mach.6.tēpluꝫ luxuria ⁊ ↄmeſſatiōi
bꝰ plenū erat.⁊ ideo dr̄ ꝙ yħs inuenit in
tēplo ⁊c.quos oēs eiecit d̄ tēplo.vbi ſciē
dū ꝑ emētes ⁊ vendētes itelligi poſſunt
pccm̄ nimie ſolicitudinis tēporal'ꝑ numu
larios aūt ſiue cāpſores intelligi p̄t pccm̄
iſtorū qui ꝑ tēporalibus eterna cōmutant
ſpetial'r viri eccleſiaſtici de quibus Ro.i.
Qui cōmutant veritatem dei i mendatiū
⁊ colluerūt ⁊ ſeruierunt creature potius
q̄ꝫ creatori.¶ Per vendētes aūt colum
bas intelli poteſt pccm̄ ſymonie que ven
duntur ſpūalia pro tēporalibus.⁊ iſtud ē
peccatuꝫ tam ex pte vendentiū q̄ꝫ ex pte
ementiū diſplicibile deo.vendentes auteꝫ
ꝓprie dicunẜ giezite a giezi faml'o helyſei.
qui pro ſanitate Naamā queꝫ eliſeus vir
tute diuia curauerat voluit hr̄e tēporaleꝫ
mercedem vt pꝫ.4.R.4.ꝓpter ꝙ factus
fuit leproſus vt pꝫ ibidem.¶ Emētes au
teꝫ ꝓprie dicunẜ ſymoniaci a ſymone ma
go dicti q a petro ⁊ ab alijs apoſtolis vo
luit emere grām ſpiritusſancti.vt habeẜ
Act.8.Cui petrus dixit pecunia tua tecū
ſit in pditioneꝫ qᵐ domū dei extimaſti pe
cunia poſſideri iſtos aūt omnes expellit
xp̄s de templo per ꝙ datur nob̄ intellige
re ꝙ de nob̄ ipſis qui debemus eſſe tem
plum dei expellamus omnia vicia.iuxta
illud Augu.in ſermone d̄ dedicatōe eccl'e
d.Quantū poſſumus cuꝫ dei adiutorio la
boremus ne deus noſter in templo ſuo h̄
eſt in nob̄ ipſis inueniat ꝙ occl'is ſue ma
ieſtatis offendat.ſed habitaculum cordis
noſtri euacueẜ vitijs ⁊ virtutibus replea
tur claudatur dyabolo.⁊ aperiatur xp̄o.
¶ Qualiter autem debeat ornari vt ſit

dignuꝫ templū dñi fuit ſignatum.4.R.4.
Ubi dicitur ſentential'r.ꝙ cuꝫ elyſeus fre
quenter trāſiret per quādam regionem q̄
vocabaẜ ſuna diuertit ad domū cuiuſdam
mulieris ſunamitis vt comederet panem
que videns iſtuꝫ ꝓpħam ad ſe frequēter
venire dixit ad viruꝫ ſuū animaduerto ꝙ
vir dei ſanctus ē iſte qui trāſit frequēter
per nos faciamus ergo ei cenaculum puū
⁊ ponamus enim in eo lectulū ⁊ menſam
⁊ ſelam ⁊ candelabruꝫ.vt cum venerit ad
nos maneat ibi.ꝙ ⁊ factum eſt vt mulier
illa dixit.¶ Ubi ſciendum ꝙ ꝑ mulierꝫ
ſunamitem qui interpretaẜ miſera vel ca
ptiua ſeu mortificās vel mortificata intel
ligi poteſt peccator qui primo miſer dici
tur quia caret diuina gratia d̄ quo Apoc.
3.Dicis ꝙ diues es ⁊ locupletatus ⁊ nul
lus egeo.⁊ neſcis quia tu es miſer ⁊ miſe
rabil' pauper cecus ⁊ nudus.¶ Secūdo
dicitur captiuꝰ quia per peccatū ligatus
a dyabolo captiuaẜ.¶ Tertio diciẜ morti
ficans ſeu mortificatus.quia in ſe mortifi
cat diuinam gratiam vitam hominis ſpi
ritualem ⁊ ideo eſt etiaꝫ mortificatus vn
de tali cominando dicit dominus Apoc.
3.Scio opera tua quia nomen habes ꝙ
viuas ⁊ mortuus es.¶ Per heliſeum q
deus meus ſaluator interpretaẜ intelligi
tur Chriſtus yħs qui verus deꝰ ⁊ homo
⁊ noſter ſaluator ſcimus quia hic eſt vere
ſaluator mundi Io.4.Iſte venire frequē
ter dicitur ad hominem peccatorem quan
do ſibi bonas inſpiratiōes immittit vt cō
uertatur ad ſtatuꝫ gratie.h̄ igitur ſentiēs
⁊ cognoſcens Chriſtuꝫ ad ſe tam benigne
⁊ miſericorditer venientem debet inſtar
mulieris huius alloqui virum ſuū:per vi
rum enim in homine intelligitur ratio qr
ſicut vir domum regit ſic ratio in homi
ne debet ipſum in ſuis actibus regulare
quando vero proponiẜ vt Chriſto fiat ha
bitaculum non debet reſiſtere ſed vt xp̄s
in eius anima hedificetur paruū habita
culum cōſentire in quo debemꝰ quattuor
ponere inſtar illoꝝ quattuor q̄ in cenacl'o
eliſeo ꝑparato fuerūt poſita.ſ.
Lectulū puritaꝫ ⁊ mundicie.
Menſa pietatis ⁊ mie.
Sellam hūilitatis ⁊ obediētie.
Candelabrū rectitudinis ⁊ eucᵉ.
¶ Primo lectulum puritatis ⁊ mundiᶜ.
Nam homo debꝫ purgare animā ſuaꝫ ab
omni peccato vt poſſit dr̄e illud Cañt.2.
Ecce tu pulcer es dilecte mi ⁊ decorus.le
ctulus nr̄ floridus.i.ab omni peccato mū
dus ⁊ purus.¶ Secūdo debemus pone
re menſaꝫ pietaꝫ.⁊ miſicordie ad ꝙ nos
faciendum dꝫ mouere illud Mat.Beati
miſericordes qm̄ ipſi miſericordiā cōſeqn
tur vnde xp̄s Luc.6.Eſtote miſericordes
ſicut ⁊ pr̄ veſter miſericors eſt.¶ Ter
tio debemus ibi ponere ſellam ſiue ſcānū
hūilitatis ⁊ obedientie.Nam hō debet ſe
dere ſup virtutem hūilitatis que ē alioꝝ
fundamentū virtutū ⁊ unde reſpicere qd
ſibi ꝑ hūilitateꝫ eueniat qr exaltatio i gl'a
padiſi.quia q ſe hūiliat exaltabiẜ Luc.14.
vn̄ Ambroſius.Quiſqs cupit deitaꝫ eter
ne faſtigia hūilitatis.yma ſecteẜ.Nam ſe
cunduꝫ Aug.ſup Iohāneꝫ.Excelſa ē pr̄ia
humil' eſt via ergo q querit pr̄iam qd re
cuſat viā.q.d.n̄ dꝫ hūilitatē renueꝛ q vult
pr̄iam obtinere.¶ 4ᵒ debemꝰ ibi ponere
cādelabꝝ rectitudinis ⁊ eucᵉ.Nā ꝑ cādela
brū inq̄ꝫtū eſt rectū intell'r intētio recta.i
q̄ꝫtū ſᵒo ſup eū poniẜ lum̄ itell'r eucᵉ.ↄuer
ſatōis honeſtate vt ſic ſit cādelabꝝ d̄ q̄ dr̄
zach.4.Uidi inqt ⁊ ecce cādelabrū aureū
⁊ rectū ⁊ lāpax eſt ſup caꝑ eiꝰ.⁊ ſepteꝫ lu
cerne.ſup illud rectū inq̄ꝫ ꝑ rectitudinē i
tentōis lāpax ſup caꝑ ꝑ honeſtatē ↄuerſa
tiōis.⁊.7.Lucerne.i.virtutes quas hō dꝫ
in ſe hr̄e.

Tertia pars.

Sequitur ⁊ acceſſerūt ad eum ce
ci ⁊ claudi ⁊c.Ubi tangit prodi
gium poteſtatis preſidentis.ꝙ
probat curatio vigoroſa.Chriſtus enim

ex̄iſtēs in templo vt ſe verū deum ⁊ regē
oñderet ſicut turba clamauerat in ipſius
introitu in ciuitatem ſua ꝓpria virtute fe
cit multa miracula inter q̄ cecos illumia
uit ⁊ claudos erexit.¶ Sciendū ē autem
loquendo moraliter ꝙ homo per peccatū
excecatur in intellectu.⁊ ſic cecus dicitur
iuxta illud ſap.2.Excecauit eni; illos ma
litia eorum.Recuruatur in affectu ⁊ effi
citur claudus.vnde de ipſis conqueritur
dñs.d.per ꝑs.Filij alieni mentiti ſunt mi
hi.filij alieni inueterati ſunt ⁊ claudicaue
runt a ſemitis ſuis. ¶ Iſti ſic ceci ⁊ clau
di in introitu regni celoꝝ priuantur ꝙ fu
it figuratum.2.Re.5.vbi dr̄ ꝙ cec⁹ ⁊ clau
dus non intrabit in templum dñi.ꝑ iſtud
igitur templū intlr̄ regnum celoꝝ.d̄ quo
ꝑs.Dñs in templo ſcō ſuo:dñs in celo ſe
des eius.ad iſtud templū ceci ⁊ claudi .i.
peccatores intrare non poſſunt niſi pri⁹vi
ſum recipiant aut i ceſū.Illuminationem
aūt ⁊ greſſum recipit peccator ꝑ aduētu;
xp̄i yh̄u in cuius ſignum dr̄ ꝙ in templo
ſanauit cecos ⁊ claudos.

Quarta pars.

S Equitur.Et videntes aūt princi
pes ſacerdotum ⁊c. Ubi tangit
indiciu; prauitatis:ꝙ ꝓbat emu
latio vitioſa.Ualde qdē; rōnabile eſt . vt
qñ aliqs bonus doctor ⁊ magnus ſtat cu;
aliqbus ⁊ ipm̄ nolunt audire ſ; ipm̄ d̄ſpi
ciūt:ꝙ ipſos tanq̄; indignos eius ꝑſentia
deſerat ⁊ ad alios ſe transferat ei⁹ doctri
na cum reuerentia libētius audientes.
¶ Quia igit principes ſacerdotum ⁊ ſcri
be inuidentes xp̄o non libenter ipm̄ au
diebant conuērens fuit vt ipſis relictis
ad alios ſe transfretet.ſm̄ hoc igitur hic
duo poſſumus conſiderare.ſ.
Collegij perſequentis ꝑturbatōem.
Xp̄i patientis abſentatōem.
¶ Quantum ad primum dicit. Uidētes
autem principes ⁊c.vbi duo tangit.ſ.
Collegij malignitatem in increpādo.
Chriſti ſagacitatem in rn̄dendo.
¶ Qm̄ ad primum dicit.videntes autem
principes ⁊c.vbi ipſoru; malignitas i duo
bus exprimit.ſ.
In cogitatōe cordis ꝑuerſa.
In expreſſione oris indebita.
¶ Quantum ad primum dicit.Uidētes
autem ⁊c. Principes autē ſacerdotum ⁊
ſcribe qui principaliores erant non ſolum
viſo illo facto mirabili.ſ. ꝙ Chriſtus de
templo ſine contradictione tantam expu
lerat multitudinem hominum non credi
derunt in ipſum ſicut fecerunt ceci ⁊ clau
di qui venerunt vt curarentur ab ipſo:ſed
nec etiam videntes alia que fecit mirabi
lia:cecos illuminando:claudos erigendo:
nec etiam cantus puerorum innocentium
audiendo conuerſi fuerunt ad Chriſtum:
ſed contra ipſum ex inuidia fortius indi
gnati vt de ipſis dici potuerit illud.4 Re.
3.Facta eſt indignatio magna in. ¶ Qm̄
ad expreſſionem oris indebitam dic̄.Et di
xerunt audis quid iſti dicunt . Res qde;
vehementer in corde concepta vix poteſt
retineri quin verbo exprimatur.Et ideo
quia principes ſacerdotum ⁊ ſcribe forti
ter in corde conceperant contra Chriſtu;
tanq̄; magis accēſi inuidia ex ipſius ope
ribus verbis exprimunt eorum malignū
conceptum . ⁊ ideo indignati quia lauda
batur a pueris: dicunt non audis qd iſti
dicunt .q.d.ex quo audis quid iſti dicunt
non deberes ſuſtinere h̄.cum tu ſis homo
⁊ te laudant vt deum . ¶ Quantum ad
Chriſti ſagacitatem in reſpondendo di
cit.yh̄s aute; dicit eis ⁊c.q.d. audio quid
dicūt ⁊ intelligo.ſ; h̄ non reprehēdo q̄ h̄
ꝓphetatum erat d̄ me.⁊ iō dicit nunq̄; le
giſtis ⁊c.Inquantum autem dic̄ ꝓphetia
ex ore infantium ⁊ lactentiu; ꝑfeciſti lau
dem.nō eſt intelligēdum ad lr̄am ſ; Cri
ſo.ſup Math.cum tales non poſſint loq̄:
ſed eſt intelligēdum ſpiritualiter ꝑ pue
ris ſimplicibus delectatione; ſentientib⁹

in mirabilib⁹ xp̄i vnde hic ſcōm Criſo.
lac pro ſuauitate mirabiliū xp̄i accipitur.
¶ Quantū ad ſecundum.ſ. xp̄i patientis
abſentatōem dic̄.⁊ relictis ill' abijt ⁊c.vbi
duo poſſumus cōſiderare.ſ.
Deſertiōem ꝑſequentiū.
Inſtructiōem adherentiū.
¶ Quantū ad primū dicit ⁊ relictis illis
quia ſcōm Criſo^m.ſup Mat.malū hoiem
melius locū dādo pōt aliquis vincere q̄;
reſpondēdo q̄ malitia non inſtruit ſermo
nibus ſed excecat.⁊ ideo xp̄s recedendo
cōpeſcere ſtuduit quos reſpondendo nō
cōpeſcuit . ¶ Sciendū eſt aūt ꝙ q̄ xp̄s
erat pauperrimus ⁊ paupes ſapi^e ad nuti
bus deſpiciunt non inuenit in ier^m qui re
ciperet eū ad hoſpitiū.⁊ ideo ſcō; Jero^m.
iuit bethaniā vbi fuit reuerēter recept⁹.
¶ Quantū ad inſtructiōem adherentiu;
dicit ⁊ docebat eos de reg^o di. xp̄s enim
licet magnos ſuis imeritis exigentibus
deſat tn̄ bonos ⁊ humiles inſtruit qualr̄
poſſint ad celeſtem patriā ꝑuenire quos
inuitat ad ſe ꝑ ꝑs.d.Uēite filij audite me
timorem dñi docebo vos qs eſt homo q
vult vitam ⁊c.¶ Moraliter aūt loquen
do per ꝑncipes ſacerdotū ⁊ ſcribas quos
xp̄s reliqt intelligunt auari ſuperbi ⁊c.
per illos aute; qui erant in bethania qui
interpretat domus obie intelligunt obe
dientes ⁊ humiles de quibus dr̄ Mat.19.
Sinite puulos venire ad me ⁊ nolite pro
hibere eos talium enim eſt re^m celoꝝ ad
ꝙ nos ⁊c.

¶ Feria q̄rta dñice ꝑme i q̄drageſſima.

A Cceſſerunt ad yh̄m quida;
de ſcribis ⁊ ph̄eis.d.magi
ſter volumus a te ſignum
videre Mat.12.Bonus do
ctor ⁊ paſtor debet ſolicitu
dinem habere de diſcipulis ſuis.⁊ ſubditi
vt eos ad via; veritatis inſtruat ⁊ ad me
ritoriē operādum inducat.h̄ aūt ſquantu;
ad preſens ſpectat quadrupliciter debet
eſſē.¶ Primo ipſoru; nimiam ꝑſumptio
nem ⁊ audatiam reprehēdendo.¶ Secū
do peccati penā ⁊ ignominiā intimando.
¶ Tertio bonoꝝ operum ꝑſeuerantiā ad
mouendo.⁊ recidiuatiōis periculū oſten
dendo.¶ Quarto ꝓmiſſionis premij ma
gnitudinem ꝓponendo.¶ xp̄s igitur bo
nus paſtor ⁊ doctor in eua^o hodierno oia
predicta fac̄ ⁊ per ꝯſequens nos perfecte
ad bo^m induc̄.⁊ ſecundū h̄ beat⁹ Math.
in hoc eua^o quattuor tangit.ſ.
Tēptantium rephenſiuū inditiū.
Recidiuantiū periculoſum flagitiū.
Peccantiū ignominioſum indi^m.
Adherentiū amoro^m conſortiū.
¶ Primū probat mortal' figuratio.Secū
dum finalis condēnatio.Tertium culpal'
cumulatio .Quartum cōſanguineal' con
iunctio.Primū in prin^o.Secundū ibi ni
niuite ⁊c.Tertiū ibi cū immund⁹ ſpūs ⁊c.
Quartū ibi adhuc eo loquēte ⁊c.

Prima pars.

Q Uantū ad primū.vbi tangit ⁊c.
ꝙ probat ⁊c.dicit . Acceſſerunt
ad yh̄m ⁊c.ſcribe quide; ⁊ pha
ryſei tanq̄; inter alios magis inuidentes
xp̄o ⁊ eius operibus videntes ꝙ in cura
tione infirmorū ⁊ reſuſcitatiōe mortuoru;
operabat ſupra naturam humanā non co
gnoſcentes deitatem ipſius . cum tamen
admirari debuiſſent ⁊ ipſu; deum cogno
ſcere ~~ſecundū~~ [illegible] experiētia volue
runt ab eo vnde iſta mirabilia faciebat ⁊.
ideo quidā ex ipſis acceſſerūt ad eum vt
ſup his q̄ faciebat daret aliqd ſig^m.ſcōm
h̄ igit hic duo poſſumus ꝯſiderare.
Collegij tēptantes malitioſa; interroga
tionem.
Chriſti rephendentiſ ſniosa; ſolutiōem.
¶ Quantū ad primū dicit acceſſerūt ⁊c.
vbi ſciendum ꝙ ſcribe ⁊ phiey tanq̄; ſimu
latores credētes ex verb adulatorijs xp̄;

facilius inclinare ipm vocant magiſtruꝫ
cum tñ nolebant eſſe diſcipuli.⁊ ꝙ ſimula
toꝛie ipſum magiſtrũ vocauerint pꝫ quia
pauloante ſi eodem capº ſecundũ Mat.
dixerũt ꝙ ipſe eiciebat demones in virtu
te belzabub pncipe dmonioꝝ.¶ Licet aũt
ſcribe ⁊ phei vidiſſent xpm mlta mirabi
lia facienteꝫ tñ ſecundũ ... illa mira
bilia nõ reputabãt.⁊ ideo sigm de ceº que
rebant.ſ.ꝙ helyas fec ad cuius inuocatio
né ſicut habet pꝛimo.Re.18.Cecidit ignis
de ceº vel tonitrua ⁊ fulgura ⁊ pluuias ꝯ
tra moꝛem pñe ſicut fec vt habetur.1.Re.
12.vel ꝙ mãna ď celo deſcéderet ſicut fuit
factum tépoꝛe Moy.vt habet Exo.16.

¶ Quantũ ad ſcdꝫ dicit.Qui reſpondés
ait ill'⁊c.quãdo aliquis bonº ⁊ ſapiés ab
aliqbus mal'temptat vt ipſoꝛum deteſtet
malitia dꝫ ipſos rephendere ⁊ ad qſtioné
factaꝫ ſm coꝝ exigentiã reſpondere quia
igit ſcribe ⁊ phei nõ erant digni ſignũ di
tatis xpi videre niſi i ſuis miraculoſis ef
fectibus.ideo rephédit ipſoꝝ audatiã.re
ſpondens quale sigm malitioſe petétibus
é daturus.⁊ ſecunduꝫ h hic qtuoꝛ poſſu
mus cõſiderare.ſ.
Auſteritatem obiurgatõis.
Curioſitatem poſtulatõis.
Veritatem determinatõis.
Claritatem ſolutionis.

¶ Quantũ ad pm dicit generatio mala
⁊ adultera ⁊c.qꝛ enim ſm Criſom.iſti cuꝫ
adulatõe loquebant xpo vocãtes ipꝫ ma
giſtrũ.ideo ds eos vehemẽter arguit.⁊ i
uocat eos generatõeꝫ malam ⁊ adulterã:
malam ꝑpter eoꝛum mala opera:genera
tioneꝫ quia cũ recepiſſent a xpo ſecundũ
Criſom.mlta beneficia erant ingrati:adul
teraꝫ vero quia cũ ds generatõeꝫ ⁊ genté
iudeoꝝ eligiſſꝫ ſibi i ſpeciale pplꝫ eis mul
tas gras faciendo puta legé ipos ꝯſeruã
do.⁊ de ipſis naſcendo pp ꝙ ipm i ſpãleꝫ
dom hre debuiſſent ſcdm Jerom.Jpm de
ſpexerũt h eſt generatõ ď q dr Deutero.
32.Generatõ eſt ꝑuerſa é ⁊ infidel's filij.qꝫ
deſcribit ſal'on. Pꝛouer.30.d. Gnãtio q
patri ſuo maledic.⁊ mři ſue non benedic.
ecce blaſphemi.generatõ cuiº excelſi ſunt
oculi ⁊ palpebꝛe eius i altũ ſurrecte. ecce
ſupbi generatõ q ꝑ détibº gladios habét
⁊ cõedit molaribº ſuis vt comedat de ter
ra inopes ⁊ paupes ex oibus ecce auari.

¶ Quantũ ad curioſitaté poſtulatõis di
cit sigm querit vt ſic dicat illď Judith.6.
Da mihi ſignũ ꝙ tu vis q loqris ad me.

¶ Quantũ ad veritatem determinatõis
dicit ⁊ ſignum nõ dabit ei niſi ⁊c.ſcribis
⁊ phieys petétibº sigm a xpo de ceº deita
tis ſue tanqꝫ idignos ſm rabanũ dare no
luit ſic dedit apl'is ſed ſom dat eis ſignuꝫ
moꝛtalitatꝫ.⁊ ſepulture ſue cuius ſignuꝫ p
ceſſerat in iona.¶ Quantũ ad claritateꝫ
ſolutõis dicit ſicut enim fuit ionas ⁊c.Jn
h enim dicto ď iona figuratiuo xps ſcdm
Rabanũ dat eis sigm ſue moꝛtalitatis qꝛ
pꝛo nob fuit moꝛtuº ⁊ poſitus i ſepulchꝛo
inde poſtmodũ reſurrexit inſtar ione.q
ꝓiectº in mari ⁊ receptus a piſce poſtmo
dum viuº ad aridã eſt ꝓiectus.¶ Ad ex
ponédaꝫ aũt iſtaꝫ figurã ſciendũ eſt ꝙ quã
tuꝫ ad pñs ſpectat ad nřm pꝛopoſitũ.ꝙ
per mare in quo erat tépeſtas valida itel
ligitur iſte mũdus in quo eſt tépeſtas ma
gna ⁊ ſicut in mari multi ꝑiclitantur ita
mlti in ꝯflictu vitioꝝ ſuccũbunt ꝙ cogno
ſcens ps.dicit.h mare magnuꝫ ⁊ ſpatiom
manibº illic reptilia quoꝛũ non eſt nume
rus.anima puſilla cũ magnis per quem ſe
cunduꝫ Ambꝛo.intelligit diuerſa genera
inimicoꝛũ que ſecundum noſtrarũ virium
quãtitatem cõpenſato nobiſcuꝫ agone lu
ctantur.⁊ ideo nos cautos reddens ſubiũ
git in huius itaqꝫ mundi pelago volupta
tibus nob valde ꝑtimeſcendum eſt ne na
uem noſtraꝫ.aut pꝛocella tépeſtatis abri
piat.aut fluctus abſoꝛbeat aut in eternaꝫ
pꝛedam pirata crudel' abducat.⁊ nob dãs
conſiliũ addit aduerſus h ergo multi foꝛ

ma ſeculi mala caſtigatis.⁊ caſtis actibº
reſiſtamus.⁊ ſic illic nauco pertrãſibunt
in ps.¶ Licet autem in iſto mundo etiã
nunc ſit grandis tépeſtas.tamen ante ad
uentum xpi in mũdum tanto maioꝛ erat
qꝫto foꝛtius ſub iugo ďtinebatur peccati.

¶ Per ionã autem qui interpꝛetat colũ
ba ſiue dolés intelligit xps yhs.ſup queꝫ
ſpiritus ſanctus in colũbe ſpé apparuerit
quãdo fuit a Johãne in ioꝛdane baptizatº
qui ét pꝛo nob moꝛiens in cruce doloꝛes
noſtros ꝑtulit.¶ Jſte igit xps eternali
ter in ſolio diuinitatꝫ tépoꝛal'r eſt ꝓiectus
quãdo in mundum veniens in vtero vir
ginis voluit incarnari.tunc aũt fuit in vẽ
tre ceti receptus qñ poſt moꝛtem ſuã fuit
poſitus in ſepulchꝛo in quo iacuit tribus
diebus ⁊ tribus noctibus inſtar ione tũc
vero fuit viuº pꝛoiectus in aridã.quãdo
ſue diuitatꝫ poténtia ſe die tertia ſuſcitauit
ꝓiecto igitur i mundũ dei filio.⁊ in ſepul
chꝛo poſito facta fuit in mũdo magna trã
quilitas qꝛ per moꝛtem ſuã nos recõcilia
uit deo iuxta illď.i.Ro.5.Cũ inimici eſſe
mus deo recõciliati ſumus pp moꝛtem fi
lij eius.¶ Jſta aũt recõciliatio.⁊ trãqui
litas ꝑ xpꝫ facta fuit nob figurata Geñ.
19.vbi ſnialiter dicitur.Quod cum ds ꝓ
pter peccata hominũ iratus fuiſſꝫ generi
humão.⁊ miſiſſꝫ dilluiũ in quo omnes ex
cepto Noe ⁊ vxoꝛ eius cum tribus filijs
⁊ vxoꝛibus eoꝝ ſubmerſi fuerunt volens
poſtmodũ cum hoibus pacé facere dedit
ſignũ.d.archũ meum põaꝫ in nubibus ce
li ⁊ erit sigm federis inter me ⁊ inter ter
ram.¶ Ubi ſciendũ ꝙ per iraꝫ qꝫ habuit
deus ꝑpter peccata hoium contra genus
humanũ intelligit ira qꝫ habuit cõtra ipꝫ
ꝑpter peccata pꝛimoꝛũ parentũ.ꝑpter qꝫ
omnes ſubmerſi vt nullus ceũ aſcéderet
ſed quilꝫ deſcendebat ad limbũ volens aũt
ds ex ſua benignitate pacé facere cuꝫ ho
minibus dedit eis ſignũ mirabl'e.ſ.archũ
in nubibº.per archũ enim q eſt armatura
helica cõuenienter intelligit dei filiº.quia
ſicut pugil venit in mundũ ⁊ ſup lignum
crucis cõtra dyam pugnans viriliter ipꝫ
deuicit.iuxta viſionem mirificã qꝫ vidit.
Johes Apoc.6.¶ Uidi inqt ⁊ ecce equs
albus ⁊ q ſedebat ſup eum hébat archuꝫ
⁊ data é ei coꝛõa ⁊ exiuit vincés vt vince
ret.¶ Jſte archus.i.di filius tũc poſitus
fuit i nubibus qñ pꝛo nob fuit elleuatº in
cruce.⁊ tũc fuit ſignũ veruꝫ.⁊ efficax nře
redemptõis vel reconciliatõis cum deo.

¶ Jſtud igitur eſt ſignum ꝙ dat nobis
xps ſue moꝛtalitatꝫ.¶ O quale ſignum é
iſtud.quis eim vnqꝫ audiuit ſimile.ſ.ꝙ
xps moꝛiendo nos viuificaret a ſeruitute
dyaboli nos liberaret ⁊ deo pri reconci
liaret.iſtud eſt de numero ſignoꝝ ď quo
dixit dñs Exo.24. Signa faciam q vnqꝫ
viſa ſunt ſuper terrã.¶ Jſtud ſignũ põt
figurari per vnum de ſignis de quibº ſen
tentialr dr Jere.32. Eduxiſti pplm tuum
iſrael de terra egypti i ſignis ⁊ pꝛodigijs
⁊ in manu robuſta.⁊ dediſti eis terraꝫ flu
entem lacte ⁊ melle ⁊ poſſederunt eam.

¶ Ubi ſciendum ꝙ per egyptum intelli
gitur ſtatus hois in peccato moꝛtali faci
entem tenebꝛoſum de quo nos eduxit.qꝛ
nos per moꝛtem ſuam redemit: ꝑ qꝫ etiã
nobis iãua paradiſi aperuit vt poſſidea
mus terram illam delectabilem. de q ps.
Poꝛtio mea dñe ſit in terra viuentium.
dicat igitur quilibꝫ fidelis xpianus illud
Dañ.3.Signa ⁊ mirabilia fecit apud me
deus excelſus. Scda pars.

Egtur viri Niniuite ⁊c. vbi tan
git peccantiũ ignominioſum iu
diciũ.ꝙ ꝓbat finalis ꝯdénatio.
peccati qdé ꝑ pniaꝫ delet:ꝑ ſapiétiã euitat.
¶ Judei igit repꝛehédunt a xpo ſꝫ Ra
banũ.⁊ ipꝛopabit eis in finali iudicio. qa
ad pdicatõem noluerũt facere pniam ſic
fecerũt niniuite ad pdicatõem Jone: nec
eius ſapientiam audire vt peccata vita
rent ſicut fecit regina Sabba que venit

audire ſapientiã ſalõis. ❡ Sciendũ eſt
aũt hic vbi fit mẽtio de pnia ⁊ cõuerſio
ne niniuitarũ ꝙ Jona ꝑdicante ſubuerſio
nem ciuitatis inter alia niniuite tria fece
runt. ❡ Nam ieiunauerũt cõtra carnis d
litias. veſtiti ſunt ſaccis: cõtra mũdi blã
ditias. clamauerũt ſe hũiliãdo: cõtra ſup
biam excellẽtias. vt ſic p pᵐ fuerint caſti.
per ſm pauꝑes. per 3ᵐ hũiles ad q̃ȝ con
uerſionem nos admonet beatus Petrus
3.d. penitimini igiť ⁊ ꝯuertimini vt deleã
tur peccã vrã. Naȝ Eccli.12. Altiſſim⁹ odio
hȝ peccatores ⁊ miſertus ẽ penitentibus.
⁊ h̃ ꝙ ipſe dicit Ezechiľ.18. ſi aũt ipius ege
rit penitentiã de omnib⁹ peccatis ſuis q̃
operatus ẽ ⁊ cuſtodierit oĩa ꝑcepta mea
vita viuet ⁊ nõ morieť. ❡ Hoc aũt fuit fi
guratum.2. Paraľ.33. in manaſſe rege de
quo ſiaiľr dicitur. Quod cum ipe fuit ma
lus ⁊ etiam ſeduxit habitatores ierᵐ vt
facerent malum qui nolens audire corre
ctionẽ dñi captus fuit a ꝑncipibus exerci
tus aſſirioꝝ aduerſantes pplo dñi queȝ iũ
ctus cathenis ⁊ cõpedibus duxerũt in ba
biľ. vbi exñs in afflictõne ⁊ anguſtia ora
uit ad dñm deuȝ ſuũ. ⁊ egit penitẽtiã valð
coram deo queȝ tandẽ exaudiens dñs re
duxit in ierᵐ. in reᵐ ſuũ. ❡ Vbi ſciendũ
ꝙ p manaſſem regẽ q interpretať obliuio
ſus qui fuit malus ⁊ ẽt alios induxit ad
malũ qui correctõeȝ dñi audire noluit in
telligiť peccator q multocẽ. nõ ſoᵐ fac ma
lum ſed ẽt alios fac peccare nec vlt corre
ctionem alicui⁹ audire de quo. ⁊ ſuis ſimi
libus dic. Jo.29. Peccare faciebãt hoies
in verbo ⁊ arguentẽ in porta ſupplãtabãt
⁊ declinauerũt fruſtra a iuſto. ❡ Per ꝑn
cipes vero rgis aſſirioꝝ inimicãtes pplo
dñi intelligunť demones q ſunt ꝑncipes
exercitus ſiue multitudinis vitioꝝ hũani
generis inimici. ds igiť exigẽtibus meri
tis ꝑmittit ꝙ dyabolus ipm ligent cathe
nis ⁊ cõpedibus ducant in babiľ. q̃ iter
pretať confuſio q: peccator ligatus diciť

quia nõ poteſt in deũ placibiliter affectuȝ
ſuũ dirigere nec meritorie operari. ⁊ in ꝯ
fuſione dř quia nõ viuit ſm rectum ordi
nem quo ſenſualitas dȝ ſubici rõi. ❡ Cõ
ſiderans aũt miſer peccator ſic exñs i mi
ſeria ⁊ anguſtia ꝙ ꝑp ſua peccã. deus ꝑmi
ſit eum affligi. debet inſtar regis manaſ
ſe de peccatis cõteri ⁊ p orationem miam
petere dicendo cũ ꝑs. Miſereř mei dñe
qm̃ tribulor. ⁊ vt oratio ſit do magis gra
tior de pccis debet pniam agere vt diceř
poſſit illud Jere.31. Poſtq̃ȝ ꝯuertiſti me
egi pniam. ⁊ ſignanter dic. poſtq̃ȝ cõuerti
ſti me quia ꝓpriis viribus nõ poſſȝ reſur
gere a pc°. ❡ Si aũt ſic ad deũ humiľr ſe
cõuerterit ds pius abſoluẽdo a peccatori
bus vinculis liberabit eũ a ſeruitute dya
boli. ⁊ ſibi reſtituet reᵐ ſuũ. quia i ꝑſenti
dat ſibi grãm. ⁊ ſi ꝑſeuerauerit in futuro
dabit glãm. ⁊ h̃ eſt ꝙ dic nob xp̃s Mat.
13. Tũc iuſti fulgebũt ſicut ſol in regno pa
tris eoꝝ. ❡ Quantũ ad exẽplum regine
ſabba. dicit Jero. eodẽ modo cõdẽnabit
reginam auſtri pplos iudeoꝝ quo condẽ
nabũt viri niniuite Jſraľc incredulum.
Nam multa hic tanguntur cõmendantia
iſtam reginã ⁊ aggrauãtia pplo iudeoꝝ. ſ.
Sexũ fragilitaſ: q: erat mľr.
Cultus diſꝑſitas. q: non ſb lege.
Vie ꝓlixitas. q: venit a finib⁹ terre.
Perſonaꝝ diuerſitas: quia ad ſalomonȝ
puꝝ hominem.
Finis pluralitas. quia vt audiret ſapien
tiam mundanã.
❡ Judei aũt erant viri legẽ habebant ꝓ
ping erant xp̃s erat ds loquebať eis xp̃s
de celeſtibus ⁊ de miſteriis ſcripturarũ. ⁊
ideo ſubdit ⁊ ecce pluſq̃ȝ Salõn hic. Nã
xp̃s pluſq̃ȝ Salõn. q: Salõn fuit rex tẽ
poraľ xp̃s auteȝ eternalis vñ Dañ.3. Re
gnũ eius reᵐ ſempiternũ. ⁊ ptãs ei⁹ a gña
tõe i ge. ❡ Fuit xp̃s illo ſapiẽtior: q: ipſe
virtus ⁊ ſapiª xp̃s vľ dĩ. i. Cor. i. ❡ Fuit
etiam ditior: q: Ro.10. Jdem dñs oĩuȝ

ues in omnẽs qui inuocant illum. fuit eti
am fortior. q: Job.9. Si fortitudo queriť
robuſtiſſim⁹ eſt. fuit etiaȝ pulchrior: q: ip
ſe ſpecioſus forma ꝑ filiis hominũ in ꝑs.
Fuit etiam pioꝝ. Nam Salomon fratrem
ſuũ adonia fec interfici. vt habetur. 3. Re.
2. xp̃s autem ꝓ peccatorib⁹ mortem ſuſti
nuit iuxta illud ꝑma Pe.3. Chriſtus ſeľ
pro peccatis noſtris mortu⁹ eſt: iuſtus ꝓ
iniuſtis: vt nos offerret deo. mortificatos
quidem carne viuificatos autem ſpiritu.

Tertia pars.

Equitur cum imund⁹ ſpirit⁹ ⁊c.
vbi tangit recidiuantium picu
loſum flagitium. ꝙ probat culpa
lis cumulatõ. ❡ Jſta qdem parabola pri
mo introductiue põt exponi allegorice d
populo gentili ⁊ populo iudeoꝝ ad h̃ fu
it ſpãliter a xp̃o itroducta ſm Jero. Nõ
vt qdam volunt diceř ad hereticos litte
raliter applicanda ꝙ ſatiſ põt patere ex ſe
quentibus in qbus xp̃s eam applicat ad
pplm iudeoꝝ. Scðm hoc igitur hic duo
poſſum⁹ conſiderare. ſ.
Parabole ꝓpoſitõem generalem.
Jpſius applicatõem ſpãlem.
❡ Exponendo ꝑmo allegorice d populo
gentili ⁊ iudeoꝝ ſimul. ❡ Sciendũ ꝙ pri
mo dyabol⁹ habitauit in iudeis tempore
legis nãe ſȝ poſtmodũ poſt circõciſionem
⁊ legis ſuſceptõem receſſit ab eis ⁊ venit
ad gentiles. ſed quia poſtmodũ gentiles
receprunt fidẽ xp̃i ⁊ iudei ipm ſpreuerunt
receſſit ab eis ⁊ reuerſus eſt ad iudeos ⁊
nũc in eis dř habitare. ⁊ ſic intelligẽdus
ẽ iſte paſſus. ❡ Qᵐ ad 2ᵐ dic. ſic erit ge
nerationi huic ⁊c. xp̃s eñ ꝑabolice loqns
iudeis crudelib⁹ ⁊ ipſuȝ deſpitientib⁹ ap
plicat ad ipos dictã parabolã vocãs eos
gñatõem peximã. vt ſic ſit generatõ illa
q̃ ꝑs. Generatõ praua ⁊ exaſperans. gene
ratõ q̃ nõ direxit cor ſuũ ⁊ nõ ẽ credit⁹ cũ
do ſp̃s ei⁹. ❡ Sciẽdum ẽ aũt moraľr lo
qndo vľ exponẽdo iſtã ꝑtẽ d q̃libȝ peccõre

a q̃ receſſerit dyabol⁹ p baptiᵐ: vľ p pẽi
tẽtiaȝ ⁊ ad ipm vult redire ꝙ h̃ qnq̃ȝ poſ
ſum⁹ ꝯſideraŕ. ſ.
Demõis egreſſuȝ appetẽdum.
Progreſſum vagabũdũ.
Egreſſum attẽdendum.
Jngreſſum metuẽdum.
Succeſſum deteſtandum.
❡ Qᵐ ad pᵐ dic. Cũ imũd⁹ ſp̃s exi. ab
hoie ⁊c. dyabol⁹ quidẽ dř imũd⁹ ſp̃s: vel
formaľr q: ipe i ſe hȝ pcci maculã. vľ effe
ctiue q: ſibi aſſentiẽte p culpã dformat.
Jſte aliqñ dř exire ab hoie qñ ꝑ pniaȝ vľ
p baptᵐ virtute diuia abſoluiť a peccatos
iuxta ꝙ ds ꝓmiſit Zach.13.d. ſpiritũ imũ
dũ auferã d terra. i. d hoie terrẽo. ❡ Qᵐ
ad 2ᵐ dic. ambulat per loca arida ⁊c. per
loca qdem arida. itelliguť corda fideliuȝ
in qbus deſicatus eſt humor carnalis la
ſciuie q reſiſtũt dyabolo ⁊ mẽtes ſuas ſer
uãt in temptatõibus dñi caſtas. ⁊ in iſtis
ſm Rabanum non põt dyabolus inueniŕ
regẽ. ❡ Qᵐ ad 3ᵐ dic. tc dic reůtari do
mũ meam ⁊c. dyabol⁹ ei verſutus videns
ꝙ bonos ⁊ iuſtos tẽptare non põt: ꝑp eoꝝ
fortitudinem ⁊ cõſtantiam in tria ſe cogi
tat tu aliqñ temptaſti talem peccatorem
a quo exiſti per pniam ex quo non poteſt
in iſtis fortiorib⁹ ꝑficere reuertaris ad il
lum: alľa debilem inueniſti. Si forſitan ip
ſum iteꝝ poſſis decipe vt i pccm̃ labatur.
veniens autem contigit aliqñ ꝙ iuẽit ho
minem ocioſum ⁊ per pniam ꝑſtinaȝ a vi
ciis mundatum. ⁊ aliqua ſimulata virtu
te ornatum. ſic de ipſo ſecunduȝ Rabanũ
Victoriam ſperat habere. Nam iuxta illð
eccleſiaſtici.33. Multam malitiam docuit
ocioſitas. ⁊ ideo ad ipſam vitandam nos
admonet Hieronymus.d. Semper aliqd
operis boni facito vt dyabolus te occupa
tum inueniat. ❡ Quantum ad quartuȝ di
cit. tunc vadit ⁊ aſſumit ⁊c. per illos qui
dem ſeptem ſpiritus intelligitur vniuer
ſitaſ vitioꝝ. dicunť ãt iſta ſeptẽ vitia nego

ra dyabolo.q: plus nocent hōi q̄ȝ dyabo.
q: omnes dyaboli non possunt vnam ani
mam sine peccato mortali in inferno dam
nari:qḋ tamen fac̄ peccatum mortale:quā
tūcunqȝ sit.⁊ sic pecc̄m nequius dyabolo di
ci potest.vnde eccl'astici.17.Quid nequi⁹
q̄ȝ ꝙ cogitat caro ⁊ sanguis.q.d.nihil est
nequius q̄ȝ peccata procedentia a cogita
tōne hñs quoꝝ originale dr̄ caro ⁊ sāguis
q: per sensualitatem ad peccatum anima
inclinatur.¶ Quātum ad 5m dicit: ⁊ fiūt
nouissima hōis illius peiora prioribus.
Nam sicut videm⁹ in infirmitate corporali
ꝙ recidiuatō est peior pª infirmitate:sic i
spūalibus ex tali recidiuatōe homo assue
fit peccatȝ ⁊ peior fit ad peccādum. ¶ 2º
q: in pª transgressione homo forte pecca
uerat vno pecō in recidiuatōe ꝟo in mul
tis:q: pecō ꝙ cōmisit ⁊ pecō ingratitudis
quo peccat.¶ Dyabolus autem cum sep
tem vitijs capitalibus potest figurari p
draconē rufum quē vidit Johes Apoc.12.
habentem capita septem ⁊ cornua.10.⁊ in
capitib⁹.7.dyademata: qui cauda sua tra
hebat tertiam partem stellaꝝ celi ⁊ misi
sit eas.¶ Ubi sciendum ꝙ per 1m rufum
itell'r dyabol⁹ venenosus ⁊ iracūdus hu
mano generi vt hoies ad peccādum indu
cat.per.7.autem capita itelligūtur.7. vi
tia capitalia.per.x.cornua.x. transgressio
nes preceptoꝝ de quibus homies tēptat.
qui signanter dr̄ habere in capitibus dya
demata:q: sicut dyadema caput ornat:sic
dyabolus qn̄ vult temptare hoiem de ali
quo vicio ipm decorat ostendendo in ipo
aliquam delectatōem vt melius ipm alli
ciat.¶ Per caudam ꝟo p q̄ȝ cāes aliqn̄
hominibus solent applaudare: intelligit̄
suggestio: que dyabolus blanditur homi
ni vt sibi consentiat.sed tamen sicut canis
aliqn̄ blandit̄ ⁊ postea mordet. sic dyabo
lus lȝ applaudat hōi tn̄ ipm mordet ⁊ in
fine p pecc̄m.¶ Per stellas āt itell'r hoies
q istar stellaꝝ dȝ eē puri ⁊ lucidi vt ex ip
sis instar stellaꝝ ornetur celestis patria:
sed tn̄ suis suggestiōibus dyabolus velud
cauda eos alliciens percutit ad terram ter
tiam ptem trahit dum dimissis celestib⁹
in quibus deberent animum hr̄e fixum in
curuantur ad mūdum s̄m desideria car
nis viuere quos postea secū trahit in p
fundum inferni.⁊ vtinam nisi tertiā ptē.
¶ Ista ꝟo septem vitia d̄ quibus tēptat
hoies possunt per septem funes figurari
quibus Sanson fuit ligatus. de quib⁹ dr̄
sinal'r Judic̄.16.Qḋ Dalida alligauit Sā
sonem septem crinibus neruiceis adhuc
humectētibus nundum perfecte siccis.
¶ Ubi sciendum ꝙ per Dalidam qui in
terp̄tatur paupercula intell'r dyabolus q
pauperculus dr̄:q: caret diuina grā:⁊ vt
dicat illud ps.Ego sum pauper ⁊ dolens.
Per Sanson autē qui interpretat̄ sol for
tis intelligitur quilibȝ homo qui instar
solis dȝ esse in se lucidus per claritatem
sapientie vt alijs illustretur per honesta
tem vite.debȝ etiam esse fortis per firmi
tatem ⁊ constantiam vt possit dicere cum
ps.Fortitudinem meam ad te custodiam
q: dus susceptor meus es.vbi sibi dicitur
illud pmo.Re.18.Esto vir fortis ⁊ preliare
bella dn̄i.Dalida igit̄.i.dyabolus septem
funibus ligat Sāsonē.i.hoiem qn̄ fac̄ ipȝ
cadere in.7.vitijs predict̄ vn̄ ps.Abscon
derūt supbi laqueū mihi ⁊ funes extende
rūt in laqueū iuxta iter scādalum posue
rūt mihi.¶ Signanter isti.7.funes dicū
tur neruicei ⁊ humectētes q sunt tractabi
les:q: dyabol⁹ volēs hoiem tēptare d̄ p
dict̄ vitijs ōndit eis tractabilitatē ⁊ moll
tiē vt eū ad pecc̄m facili⁹ inducat.

Quarta pars.

Egitur adhuc eo loquēte ⁊c. vbi
tangit adherētium amorosum ꝯ
sortiū.ꝙ pbat ꝯsanguineal' diu
ctō.vbi qm ad qōnem tēptatiue xp̄o ppo
sitam tria possumus considerare.s.

Occasionē appentem.
Relatōem inclinantem.
Responsionem exprimētem.

¶ Qm ad pmum dicit adhuc eo loquen
te ⁊c.Cū xp̄s in synagoga predicaret po
pulo ⁊ essȝ ibi maxima multitudo. mater
eius ⁊ fratres venientes vt sibi loqueren
tur.non potuerunt pp multitudinem in
trare synagogam:sed expectabant foris.
ex hoc aūt accepta fuit occasio initiandi
xp̄o.de matre ⁊ fratribus suis ipm qren
tibus.vt exprimerentur modum pp pen
tes dimittere opus predicatōis vel non:
vt si dimittat possint eum arguere ꝙ ni
mis esset carnalis ⁊ parentes proponeret
deo.si vero non dimittat possint eum ar
guere tanq̄ȝ impium ⁊ transgressorem le
gis cum mandatum sit a deo.Exo.20. ho
nora patrem tuum ⁊ mr̄em tuam.nota ꝙ
per fratres xp̄i intelligūtur eius germa
ni.Nam scriptura consanguineos germa
nos ⁊ nepotes consueuit vocare fratres.
¶ Qm ad 2m dic̄.dixit āt ei qdaȝ ⁊c. vbi
Hieronymus vr̄ mihi iste q nūciat n̄ for
tuitu ⁊ simpl'r incitare:sed insidias tēdēr
vtrum opi carnē ⁊ sanguinē p̄ferat. tres
aūt pditōes exprimit ad iclinādū xp̄ȝ ad
hoc citi⁹ faciedū.Primo gradū ppingta
tis.q: mr̄ tua ⁊ fr̄es tui.Scdō statū pēali
tatis.q: foris stāt.3º sedulitatis: q: qren
tes te.¶ Qm ad 3m dic̄.at ipse rñdēs ⁊c.
xp̄s eim p suā rn̄sionē reprimit audatiam
⁊ malitiā hui⁹ denunciatōis sibi facte de
mr̄e ⁊ fr̄ibus.¶ Primo p modū qōnis
reprehēdētis.2º p modū determiatiōis
explicantis.¶ Qm ad pm dic̄.At ipse re
spōdens ⁊c.Nā xp̄s s̄m Hieronymum.lȝ
p qōnem q̄ȝ fecit incitanti implicite ipm
reph̄ēderit vtpote q: volebāt ipȝ a bono
spūali pp cognatōem carnalem auertere:
nō tn̄ mr̄em ⁊ fr̄es nō despexit:sȝ ōdit no
bis exm vt pp cognatōem carnalē nō di
mittam⁹ spūalē bonū:iuxta ꝙ dixit math.
10.Qui amat pr̄em aut mr̄em plusq̄ȝ me
nō ē me dignus.¶ Qm ad modū ōtermi
natōis explicantȝ dicit.Et extēdēs manū
⁊c.vbi tangit duplicē explicatōem.s. spiri
tualem qm ad discipulum.¶ Qm ad pri
mam dicit.Et extendens manum ⁊c. Nā
discipuli xp̄i ⁊ successores eorum pdican
tes ⁊ conuertentes homines ad fidē xp̄i
⁊ ōndentes eis viā salutis eterne possūt
dici mater eoꝝ quasi eos spiritualiter ge
nerantes:iuxta ꝙ apostol⁹ scribit ad cor.
1.cor.4.d.In xp̄o yh̄u per euangeliū ego
vos genui.fratres aūt dicuntur dum ipsi
us fidem firmiter confitent̄.vn̄ apostolus
ad hebr.2.Ait non confunditur fr̄es eius
vocare.d.nunciabo nomen tuum fratrib⁹
meis in medio eccl'e laudabo te. ¶ Qm
ad explicatōem iustoꝝ oium dic̄.quicunqȝ
eim fecerit voluntatem pr̄is mei ⁊c. Naȝ
xp̄s iō de fratre ⁊ sorore fac̄ mentōem vt
intelligatur ꝙ omnes vtriusqȝ sexus pos
sunt consanguineitatem habere spiritua
lem cum ipo. Nam sicut dicitur act.17.
Ipsius enim ⁊ genus sumus. ¶ Sciēduȝ
est autem quantum ad presens spectat ꝙ
s̄m triplicem adimpletionem diuine vo
luntatis per humilitatem ⁊ obedientiam
contra superbiam sortitur nomen fratris
adimpletionem voluntatis diuine p mun
ditiam ⁊ castitatem sortitur nomen soro
ris adimpletionem voluntatis diuine p
misericordiam:⁊ pietatem contra auariti
am sortimur nomen matris.¶ Pro pri
mo dr̄ de xp̄o.humiliauit semetipsum fa
ctus obediens vsqȝ ad mortem:mortē au
tem crucis.phi.2.vt ideo vt simus assimi
latione fratres eius dicit Math.5.Disci
te a me quia mitis sum ⁊ humilis corde.
o quanti faciunt totuȝ contrarium.⁊ ideo
2.cor.11.Periculis in falsis fratribus.
¶ Pro secūdo dicit apostolus Thy. suo
discipulo. pmo Tyt.5. Obsecro iuuencu
las vt sorores in omni castitate. hanc au
tem sororem sic castam alloquitur Chri
stus vt sibi aperiat cordis habitaculū de

ſpo meditando ⁊ ipm recipiédo. Cant. 5.
Apꝛi mihi ſoꝛoꝛ mea: colũ. mea ima. mea:
ꝗ3 inuitatõem dȝ animari deuotius: ⁊ cuȝ
ꝓmptitudine dicere ꝙ ſeqtur. ſurrexi vt
apirem dilecto meo. O quanti tamen ſũt
qui faciunt contrarium, de quibus figura
tiue dr̃ Jere. 3. Pꝛeuaricatrix ſoꝛoꝛ eius
non timuit ſȝ abijt ⁊ foꝛnicata eſt ⁊ meca
ta cum ligno ⁊ lapide. Nam homo q per
puritatem deberet eſſe ſoꝛoꝛ xp̃i yh̃u. foꝛ
nicatur cum ligno ⁊ lapide quando ſpꝛeto
xp̃o fratre ſuo dat ſe vanitatibus. cum li
gno autem arido ⁊ lapide duro. qꝛ fit ari
dus a gratia ⁊ induratur in peccatis.
¶ Tertio vt ſit mater xp̃i debet eſſe pi⁹
⁊ miſericoꝛs quoniam ipſi miſericoꝛdiam
conſequentur. vt ſic ſit mater pulchꝛe dile
ctõis ⁊ timoꝛis ⁊ agnitiõis ⁊ ſancte ſpei
⁊ ſic ſit mater. tunc miſericoꝛdiam ꝯſeque
tur in pꝛeſenti per gratiam ⁊ in futuro p
glĩam. Ad ꝗ3 ⁊c.

¶ Feria quinta dominice pꝛime in .xlª.

Egreſſus yh̃s ſeceſſit i
partes Tyri ⁊ ſidõis
⁊c. Math. 5. Nos vide
mus p expientiam ꝙ
aliqs infirmus eſſȝ re
pꝛehẽſibil' ſi hẽret me
dicũ ſapiẽtẽ ⁊ piũ. ⁊ ipe eſſȝ oppoꝛtunum ⁊
hẽret modũ accedẽdi ad eũ: ſi foꝛte negli
gẽs ẽ ſua ſalute q̃rẽda. ad h igit ꝙ homo
xp̃s infirm⁹ in aia poſſit ſanitatẽ recipe.
Sancta igit mr̃ eccl'a in hodierno euãge
lio oñdit nob piũ medicũ. ſ. xp̃s. ipe con
gruum: qꝛ q̃n dei fili⁹ naturã aſſumpſit hu
manã. Modũ debitũ: qꝛ p oꝛõnẽ d̃uotaȝ.
ad ꝙ qdẽ vt melius nos alliciat inducit
exemplum mulieris fragilis cananee: vt
ſic nullum excuſare poſſit: ſed foꝛtius ani
metur. Scd̃m h igitur beat⁹ Math. tria
tangit in hoc euangelio. ſ.

Redẽptoꝛis dignatõem mirabilẽ.
Peccatoꝛis reductõem ꝯmẽdabilem ⁊
Saluatoꝛis miſeratõem appetibilem.
¶ Pᵐ ꝓbat ꝓdigiũ amoꝛoſum. 2ᵐ deſi
derium viſceroſum. 3ᵐ bñficium copioſuȝ.
pᵐ in pꝛin. 2ᵐ ibi. ⁊ ecce mr̃ ⁊c. 3ᵐ ibi. tũc
rñdens yh̃s ⁊c.

Pꝛima pars.

Quantum ad pᵐ vbi tangit ⁊c.
q ꝙ ꝓbat ⁊c. dĩc. egreſſus yh̃s ⁊c.
Tyrus en'm ⁊ ſidon ſm Remi
gium fuerunt ciuitates gentilium. Nam
Tyrus metropol' fuit cananeoꝛum. ſidon
termin⁹ cananeoꝝ reſpiciẽs ad aquiloneȝ.
xp̃s igitur exñs in geneſar q̃ erat regio
iudeoꝝ venit ide in partes Tyri ⁊ Sido
nis ciuitatum gentilium. vbi Remigius.
p h eim dñs relictꝭ ſcrib ⁊ phieis venit in
ptes Tyri ⁊ Sydõis pfigurabatur ꝙ reli
ctur⁹ erat iudeos ⁊ tranſitur⁹ ad gẽtiles.
¶ Sciẽdũ ẽ ãt loquẽdo ſpũaliter ꝙ i iſto
egreſſu xp̃i de geneſar in partes Tyri ⁊ ſi
donis, cognoſcere poſſum⁹ dignatõem re
demptoꝛis admirabilem: qꝛ dei fili⁹ p no
bis incarnari voluit. ⁊ ſignat ſanctam tri
nitatem in qua eternaliter eſt natiuitatis
initium: quia ab ipa pꝛocedit filius a pa
tre ex qua omnis paternitas ⁊ filiatio na
tiuitatis nomen ſumpſit: iuxta illud apo
ſtoli Ephe. 3. Flecto genua mea ad p̃reȝ
domini mei yh̃u xp̃i. ex quo omnis p̃ni
tas in celis ⁊ in terra nominatur. ¶ Ty
rus vero interpꝛetatur plaſmatio ſiue an
guſtia. Sydon vero interpꝛetatur vẽatio
Chꝛiſtus igitur de Geneſar. i. de ſolio tri
nitatis venit in partes Tyri ⁊ Sydonis.
quando venit in mundum: vt ſic in Tyrũ
inquantum eſt ꝙ plaſmatio venerit quan
do deſcendens in vteruȝ virginis fuit vir
tute ſpiritus ſancti factus homo. inquan
tum vero ꝙ anguſtia quando in coꝛpoꝛe
ſuo noſtras penalitates aſſumpſit volẽs
eſurire ⁊ ſitire: fatigari ⁊ finaliter moꝛi
pꝛo nobis: vt ſic merito dicere potuerit

illud ſap. 7. Sum quidem ⁊ ego moꝛtalis
homo ſimilis hominibus. venit etiam in
ſidonem que interpꝛetatur venatio. quia
Chꝛiſtus vt redemptoꝛ humani generis
fuit noſtre ſalutis venatoꝛ ſolicitus: dum
nos pp peccatum pꝛimoꝝ parentum pdi
tos ad viam ſalutis reduxit ⁊ diligenter
queſiuit. Jſte egreſſus filij dei fuit figura
tum per egreſſum fluuij ẽ loco voluptatꝭ
de quo dr̃ geñ. 3. Fluuius egrediebaẽ de
loco voluptatis ad irrigandum paradiſuȝ
qui inde diuiditur in quattuoꝛ capita: quo
rum nomen pꝛimi Phyſon. nomen ſecun
di Gyon. nomen tertij tigris. Fluuius ãt
quartus ipe eufrates. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ
per locum voluptatis intelligitur ſancta
trinitas in qua eſt omnis delectatio ⁊ per
fecta ſpiritualis voluptas: vt ſic iuxta il
lud Joel. 2. Sit quaſi oꝛtus voluptatis.
Nam ibi inſtar oꝛti in quo naſcuntur vi
rentia. glorioſa trinitas eſt oꝛigo omniuȝ
gratiarum. ¶ Per paradiſum auteȝ ter
reſtrem intelligitur eccleſia militans: ſi
ue congregatio veroꝝ fidelium: qui digne
deo viuentes dñ militant. lȝ coꝛpoꝛaliter
ſint in terra: ſunt tamen ſpe ⁊ deſiderio i
celo. Unde Phy. 3. noſtra conuerſatio in
celis eſt. ¶ Per fluuium autem de loco
voluptatis egreſſum paradiſum. i. ſanctã
matrem eccl'am irrigantem intelligitur
Chꝛiſtus qui pꝛopter plenitudinem ꝗ3 i
ſe continet donis ⁊ gratijs nos irrigat ⁊
fecundat. Unde Johan. 1. Uidimus gloꝛi
am eius gloꝛiam quaſi vnigeniti a patre
ple. gratie ⁊ veritatis. de cuius plenitudi
ne nos omnes accepimus gratiam p gra
tia. ¶ Jſte igitur de paradiſo celeſti exi
ens irrigauit ſanctam matrem eccleſiam
operibus gratijs ⁊ doctrina: vt iuxta illẽ
ps. Fuerit irrigãs montes de ſuperioꝛib⁹
ſuis. ¶ Dicitur autem h fluuius in q̃ttu
oꝛ capita diuidi. quia ad vniuerſitateȝ om
nium hoĩum ſe extẽdit irrigatio eius. vñ
ſciendum ꝙ humanigeneris generaliter
ſumpti ſunt due dr̃ie. Nam aliqui ſunt q
gr̃am nullo modo pñt recipe ſicut dãnati
in inferno. ⁊ iſti dimittunẽ. Aliqui ſunt q
lȝ gr̃am habent. lȝ poſſint ipſam recipere
⁊ iſti ſunt in quadruplici dr̃ia. ¶ Nam q
dam ſunt peccatoꝛes tñ viatoꝛes: ⁊ iſti lȝ
non habeant gratiam: tamen ipſam pñt
recipere. ¶ Quidam auteȝ ſunt iuſti via
toꝛes actiui. qui ſe exercent in operibus
pietatis. quidam vero iuſti viatoꝛes con
templatiui. qui quaſi terrenoꝛum obliti ce
leſtia contemplantur. ⁊ omnes iſti ſunt in
gratia per quam ſpiritualiter deo viuũt.
¶ Quidam aũt boni ⁊ compꝛehenſoꝛes.
⁊ iſti ſunt in gratia cõſumata que dicitur
gloꝛia ſempiterna. ¶ Ad omnia autẽ iſta
quattuoꝛ genera hominum irriganda ve
nit iſte fluuius xp̃s yh̃s gratia plenus.
Signanter autem dicitur iſte fluuius qui
diuiditur in quattuoꝛ capita ſoꝛtitur quat
tuoꝛ nomina iſtis quattuoꝛ generibus ho
minum adaptanda. ¶ Nam phyſon qui i
terpꝛetatur oꝛis imutatio vadit ad pecca
toꝛes quos tunc imutare dr̃. dum de pec
catis conterunt cõmiſſis: ⁊ ad penitentiã
conuertunẽ: vt ſic dicat peccatoꝛ penitens
Ecce nunc cepi h mutatio dexte excelſi.
Gyon aũt interp̃taẽ luctatõ. vadit ad iu
ſtos actiuos quoꝝ eſt luctari ⁊ pꝛeliari ꝯ
vicia ⁊ ipa d̃uincere iſtar patriarche Ja
cob. de quo dr̃ geñ. 32. ꝙ vir luctabaẽ cum
eo vſq3 mane: q cum videret ꝙ eum ſupe
rare nõ poſſȝ tetigit neruũ femoꝛis eius ⁊
⁊ ſtatim emarcuit. Sic re vera hõ ipugna
tus ab hoſte viril'r ſe dȝ defendere. ⁊ ſic
vincẽs neruũ fẽoꝛis dȝ emarcure vt. ſ. ha
bite victoꝛia nõ ampli⁹ ſentiat delectatio
nem peccati. ¶ Tygris qui interpꝛetaẽ
velox vadit ad iuſtos cõtemplatoꝛes. q̃ꝝ
ẽ ex aſſuefactõe ꝯtinua p ꝯtemplatõem i
d̃um faciliter elleuari. qbus eccl'ici. 31. Jn
oibus opibus tuis eſto velox ⁊ nõ occur
ret tibi oĩs ĩfirmitas. ¶ Eufrates ãt q in
terp̃taẽ accreſcẽs ſiue frugifer vadiẽ ad

beatos quos creſcétes facit ⁊ frugiferos.
q: adepti ſunt eternam glʾam in qua diui
nitatꝭ fructu ſuauiſſime recreatur : vt qli
bet eoꝝ dicat illud cant.3.Sub vmbra illi
us q̄ꝫ deſideraueram ſedi ⁊ fructus eius
dulcis gutturi meo.pꝫ igitur qualiter iſte
fluuius.i.dei filius de trinitate exiens pa
radiſum.i.ſanctam mr̄em ecclʾam irriga
uit. Secũda pars.
Sequit̃.Et ecce mlr̄ cananea ⁊c.
s vbi tangit pccõris reductõnem
cõmendabilem. qꝫ probat ꝯſide
rium viſceroſum.Iſta quidem mulier ca
nanea lꝫ gentilis eſſꝫ: tamen indigens di
uino auxilio cũ magna fide venit ad xp̄ꝫ:
deſiderans ſibi in neceſſitatibus ſubueni
re in qua ſm̄ Orig.in omlʾ.deſignabat̃ cõ
uerſio gentilis ppli ad fidem xp̄i:queꝫ iu
dei pp eorum malitiam deſerebant : i iſta
autem muliere veniente ad xp̄m tria poſ
ſumus conſiderare.ſ.
Fidem pfectiſſimam in ꝯfitendo.
Patientiã ꝯſtantiſſimam i pſeuerãdo.
Humilitatẽ pfundiſſimã i rñdendo.
¶ Q^m ad p^m dic̃.Ecce mlr̄ ⁊c. ad fidẽ q
dem pfectam nõ ſolũ reqritur credulitas
cordis ſed ⁊ cõfeſſio oris:iuxta illud Ro.
4.Corde enim credit̃ ad iuſticiam:ore ãt
confeſſio fit ad ſalutem. In fide igit̃ iſti^9
mulieris duo poſſumus conſiderare.ſ.
¶ Primo ſedulitatem actõis pcedẽteꝫ
ex cordis credulitate.
¶ Secũdo integritatem locutiõis proce
dentẽ ex oris veritate.
¶ Q^m ad p^m dic̃.Et ecce mulier ⁊c.ex h
eim cõmẽdãda ẽ fides hui^9 mlʾieris:q: cũ
ſexũ eſſꝫ fragilʾ q: mlʾr.⁊ eſſꝫ gẽtilis nõ in
ſtructa in lege:tñ cũ tãta pmptitudie ad
xp̄m acceſſit vt ſic illa pplia Is.o.Is.55.
Ecce gẽtes q̄s neſciebas vocabis.⁊ gẽtes
q̄ nõ nouerũt te ad te currẽt. ¶ Q^m ad i
tegritatẽ locutõis pcedẽtẽ ex oris veritа
te dic̃.clamauit.o.⁊c. in xp̄o eim erat va
deitas ⁊ vahũanitas q̄ duo hũiliter ꝯfite
tur. ¶ Nã deitatẽ ꝯfitet̃ cũ dic̃ dñe.Nam
iuxta illð ps.Ipe ẽ ds magn^9 ⁊ rex ma
gn^9 ſup oẽs ðos hũanitatẽ ꝯfitet̃: cum di
cit fili ðð.Nã iuxta illud Ro.1.Factus eſt
ex ſemine ðð ſm̄ carnẽ.hui^9 dei ⁊ homis
miſericordiam petit p filia ſua ſb nomine
tñ pp:10.o.miſerere mei. ⁊ vt tu dñe ad
miſerendum facili^9 inclineris eam tibi la
crimabilit̃ explico : q: filia mea a ðmõio
vexat̃ ⁊ tu dñe potes eã mundar̃. ¶ Q^m
ad 2^m dic̃ q nõ rñdet ei ⁊c.xp̄s eniꝫ appa
renter nõ vr̃ curare de iſta muliere: quia
noluit ſibi rñdere. ⁊ q̄r non rñdet põt eẽ
triplex cã. ¶ Prima vt ipſius fidem pro
baret. ¶ 2^a vt ad rogãdũ p ipa diſciplʾos
induceret oñdens ſm̄ Glo.eſſe neceſſariũ
pces ſanctoꝝ ad aliqd impetrandum.
¶ 3^a cã ẽ doctrinã q̄ꝫ dederit diſcipulis
obſeruaret qbus dixerat Math.10.in vi
am gẽtiũ ne abieritis.⁊ in ciuitates ſama
ritanoꝝ ne intraueritis : ſꝫ potius ite ad
oues que perierunt domus Iſrlʾ. Q: igit̃
h mulier gentilis erat cum qbus nõ com
municabant̃ iudei:ideo xp̄s tunc ſibi non
rñdet.Scðm h igit̃ h quattuor poſſumus
conſiderare.ſ.
Diſſimulatõem appentem.
Interceſſionẽ inducentem.
Excuſatõem euidẽtem.
Deprecatõem reuerentem.
¶ Q^m ad 2^m q: ð pmo dcm̃ ẽ.dic̃.qꝫ acce
dẽtes diſcipli ei^9 ⁊c. vbi Hiero. diſcipuli
adhuc illo tpe miſteria dñi neſciẽtes: vel
mia cõmoti rogabãt p mlier̃ chana.vlʾim
portũitatẽ ei^9 carere cupiẽtes. ¶ Q^m ad
excuſatõem euidẽtẽ dic̃.ipe ãt rñdẽs ait:
nõ ſuꝫ miſſus niſi ⁊c.p qꝫ qdem intlli pñt
oẽs hoies hui^9 mũdi q oues dicunt̃:iuxta
illð ps.Ipe ẽ dñs ðs nr̄ nos ãt pplʾs ei^9 ⁊
oues paſcue ei^9. ¶ Lꝫ ãt oẽs homies ſint
oues ði:tñ ſpãlʾr pplʾs iſrlʾ oues ei^9 dicunt̃
q: legẽ eis dederat ⁊ circõciſionẽ p q̄ di
ſtiguebant̃ a ceẗis pplʾis:iuxta qꝫ eis dñs
dixerit moy.ðutero.14. pplʾs ſanctus es

dñ̄o deo tuo ⁊ te elegit vt ſis ei pplm̄ pe
culiarem ð cũctis gẽtibus q̄ ſunt ſup ter
ram.q: igit̃ oẽs oues iſte pierũt:iõ ðs fili
um ſuũ miſit in mundũ. ¶ Q^m ad ðpreca
tõem reuerẽtẽ dic̃.at illa vẽit ⁊ adorauit
⁊c.Iſta.n.mlʾier vidẽs qꝫ ñ ð lõge clamãs
nec ẽt ad interceſſionẽ diſcipuloꝝ exaudi
ta fuit.tũc pxim^9 vẽit adorãs ⁊ dicẽs dñe
adiuua me:vbi tria poſſum^9 ꝯſiderare.ſ.
Diligẽtiam in accedẽdo.
Reuerẽtiã in collendo.
Sapiẽtiam in poſtulando.
¶ Q^m ad p^m dic̃.at illa venit.Venit qui
dem ad xp̄m vt ad fontem mie ſciẽs illð
Oſee.6.Veni ⁊ reuertamur ad dñm:q: ip
ſe cepit ⁊ ſaluabit nos. ¶ Q^m ad reuerẽ
tiam in collendo dicit.⁊ adorauit eũ. Iſta
enim mlʾier iã facta ve fidelis:cognoſcẽs
xp̄m ðum eſſe:obtulit cultum cum reuerẽ
tia eũ adorãdo vt impleret illud deutero.
10.Dñm deũ tuũ adorabis ⁊ illi ſoli ſerui
es. ¶ Q^m ad ſapiẽtiã i poſtulando dicit.
Dñe adiuua me.Iſta mlʾier ſciẽs xp̄ꝫ ðnꝫ
nõ dixit roga p me:ſꝫ ſic̃ hñs potentiam
adiuua me:vt ſic dicat illud ps. Adiutor
me^9 es tu ne ðrelinquas me neqꝫ deſpiti
as me ðs ſalutaris meus. ¶ Q^m ad 3^m
ſ.hũilitatẽ pfũdiſſimã i rñdẽdo dic̃. Qui
rñdẽs ait.nõ ẽ bonũ ⁊c.magna qdẽ hũili
tas fuit hui^9 mlʾieris qñ ſe ſic vidit a xp̄o
ðſpectã qꝫ ꝯparauit eã cãibus qꝫ in nullo
fuit cõmota:ſꝫ ãpli^9 ſe deſpexit. vñ h duo
poſſum^9 ꝯſiderare.ſ.
Xp̄i obiurgatõem deſpectiuam.
Mlʾieris rñſionẽ placatiuã.
¶ Q^m ad p^m dic̃.nõ ẽ bonũ ⁊c. p panem
ei itlli põt ſacra ſcriptura:q: ſic pãis ẽ om
nib^9 alijs cibis cõior ⁊ ſãior: ita ſacra ſcri
ptura ẽ ceẗis ſciẽtijs cõior dcõꝝ vtilitate
ſapidior ſupnoꝝ ſuauitate ⁊ ſanior ꝯtẽpto
rũ veritate.2° mõ p panem itlli pt dia gr̃a
siaꝫ nutricẽs ⁊ ꝯfortãſ.p filios iſrlʾ itlli̇̃t iu
dei q iter alios pplʾos filij ði ſiuglʾr voca
bant̃.p cães vo itlli̇̃t gẽtiles q tũc erant
cães imũdi p luxuriã latrãtes p ydolatri
am:⁊ furibũdi p pſecutõis ſeuitiã. ⁊ iõ tũ
erãt extra ꝯſortiũ gregis ði.vult igit̃ xp̄s
dr̃e qꝫ ñ erat bonũ ſum̃er panẽ.ſ.ſacrã ſcrip
turã:vlʾ diuã gr̃am vlʾ plẽitudinẽ miraclʾo
rũ q pncipalʾr ðbebat̃ iudeis ⁊ dar̃ ea gẽti
lib^9. ¶ Q^m ad mlieris rñſionẽ placatiuã
dic̃.at illa dñe ⁊c.Iſta qdẽ mlʾr tanq̄ꝫ con
ſtãs ⁊ hũilʾ ⁊ prudẽs nõ ðſpans ð dia mia
multiplicat pces hũilʾr.ex^m ð cãib^9 qbus
ꝯpata fuerat adducẽdo.⁊ iõ dñe.q.d.veꝝ
ẽ qꝫ dicis q: cãis ſũ.⁊ nõ ſolũ cãis: ſꝫ min^9
ẽ catell^9.ſꝫ tu dñe.⁊ ſi pãis iteger ñ dat̃ ca
nib^9 catelli tñ cõedũt ð micis q̄ cadũt de
mẽſa dñoꝝ ſuoꝝ.ſi igit̃ mihi miſer̃ tanq̄ꝫ
idigne nõ vis itegrũ panẽ porriger̃ facien
do mihi mlʾta miracula:tu tñ mihi p tuã
miam aliq̄ꝫ puã michã tribue mee filie ſa
nitatẽ dãdo q̄ michã dici pt:reſpectu mi
raculoꝝ mlʾtitudis q̄ opat^9 es iudeis:⁊ ſic
iſta mlʾr iſtar Lazari cupiebat ſatiar̃ ð mi
cis q̄ cadebãt ð mẽſa diuitꝭ. ¶ Moãlʾr ãt
loqndo circa iſtã ptẽ.ſciẽ.ẽ qꝫ p iſtã mlʾrẽ
hñtẽ filiã ðmõiacã:itllʾr qlibꝫ xp̄ns i pcc^o
mortali. ¶ Qui p̄ põt dici mlʾr a molitie.
molitiẽ carnis ⁊ delitias ſeqndo:ð q̄ dr̃ p
uer.18.Qui molis ⁊ diſſolut^9 ẽ i ope ſuo
fr̃ ẽ ſua opa diſſipantꝭ. ¶ 2° pt dici chana
ne^9 q̄ interptat̃ negotiator.q: igit̃ ðditus
terrẽis p auaritiã ñ curãs de celeſtib^9.iõ
pt dici canane^9 : vt ð ipo poſſit dici illud
gñ.12.Canane^9 tũ erat i terra. ¶ 3° pccõr
pt dici hr̃e filiã ðmõiacã. Nã p filiã itellʾr
ei^9 aia q̄ꝫ tener̃ ðberet diliger̃ ſic mr̃ filiã
⁊ i gr̃a pſeuerar̃:ſꝫ lꝫ ſic deberet eẽ:tñ mul
toc̃.accidit qꝫ efficit̃ demõiaca.qñ.ſ.hõ cõ
mittit pccm̃ mortale:q: tũ dat̃ i ptãte a q̄
multiplʾr vexatur male. ¶ Alʾn p ſupbiã
tumor̃ dñandi:alʾn tumore luxuriãdi : alʾn
amore ditãdi p auaritiam : ⁊ ſic de alijs.
¶ Cõſiderãs igit̃ pccõr miſer dꝫ iſtar mu
lieris cananee ab ipomet p veram pniam
egredi:⁊ ad Chriſtum accedere qui vẽit
in mũdum peccatores ſaluos facere. ad

quem acceſſum dulciter eũ inuitat. Geñ.
27.d. Accede ad me ⁊ da mihi oſclm fili
mi tunc enim xp̄s oſculaẗ peccatoꝛẽ quan
do ip̄m recipit in gratiam. ¶ Hoc autẽ
debȝ dupliciter a peccatis egredi. ¶ Pri
mo eis non ꝯſentiendo ſed ea fugiẽdo iu
xta illð Eccli. 21. quaſi a facie colubꝛi fuge
peccata hoc aũt fuit figuratũ in Joſeph
de quo ſententialr̄ dicitur Geñ. 39. Quod
cum q̄dam mulier ip̄m duceret ad peccã
dum ⁊ ip̄m ap̄p̄hendiſſȝ per veſtimentuȝ
ſuũ nullo mõ cõſentire voluit ſed relicto
in manu eius palio fugit. ⁊ egreſſus eſt
foꝛas. ¶ Ubi ſciendum ꝙ p̄ Joſeph qui i
terpꝛetaẗ filius accreſcẽs ⁊ decoꝛus aſpe
ctu intellr̄ anima intellectiua in hoie cuȝ
ſuis potẽtijs q̄ȝ dñs decoꝛã creauit. q: ad
ymaginem ſuã que d̄beret in h̄ mũdo cre
ſcere p̄ opera virtuoſa p̄ mulierem intelli
gitur coꝛpus ſiue ſenſualitas cũ potentijs
ſuis que multoc̃. allic̃ rationem vt ipſius
ſequatur blãditias inſtar mulieris allictẽ
tis ad cõcupiſcentias iuxta illud Eccli.
35. A muliere initium factũ eſt peccati ⁊ p̄
illaȝ omnes moꝛimur. q: ſenſualitas ſi in
ſe homo p̄mittat dominari p̄uertit totuȝ
oꝛdinem ideo homo debet eſſe valde ſoli
citus ne decipiaẗ ab ipſa ⁊ inſtar Joſeph
foꝛas egredi. palio derelicto. p̄ palium q̄
dem coꝛpus oꝛnans intelligi poteſt aliq̄
apparens delectatio ſic ſenſualitas oꝛnat
ſuas cõcupiſcentias vt ad ipſas ſectãdas
homo foꝛtius animeẗ quas tamen vt vir
foꝛtis debet derelinquere ⁊ non aſſentire
iuxta illud Coꝛ. 6. Fugite foꝛnicatõem.
¶ Secundo homo debet egredi a pecca
tis in eis non p̄ſeuerando ſed ipſa dimit
tendo. iuxta cõſilium Eccli. d. Eccli. 21. Fi
li ſi peccaſti ne adiitias iterum. ſed d̄ pꝛi
ſtinis cogitare vt tibi dimittanẗ ad h̄ au
tem figuratiue admonet dominus quem
libȝ peccatoꝛẽ Geñ. 12. d. Egredere de ter
ra tua ⁊ de cognatione tua ⁊ de domo pa
tris tui. ⁊ veni in terram q̄ȝ monſtrauero
tibi faciamq̄ȝ te in gentem magnã. ⁊ bene
dicam tibi ⁊ magnificabo nomen tuũ eriſ
que benedict⁹. ¶ Ubi ſciendum. ꝙ peccõꝛ
quantũ ad pꝛeſens ſpectat tripliciter põt
deoꝛdinari quantũ ad effectũ. ſ.
¶ Q^m ad affcm̃ tẽpoꝛalẽ reſpectu m̃di.
¶ Q^m ad affcm̃ p̄ẽtele reſpectu p̄ximi.
¶ Q^m ad affcm̃ coꝛp̄alẽ reſpectu ſui.
¶ Pꝛimus datur intelligi p̄ terram. ſecũ
dus per cognatõeȝ. tertius per domũ ab
iſtis aũt tribus homo debet egredi ſi vlt
ip̄ſi⁹ animã a deo diligi. p̄pter ꝙ dicit p̄s.
Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuam. ⁊
obliuiſcere populũ tuũ ⁊ domũ patris tui
⁊ cõcupiſcet rex decoꝛem tuũ. quoniã ipſe
eſt dominus deus tu⁹ talem autẽ ſic egre
dientem deus remũerat benedicẽdo per
donoꝛum colationeȝ multiplicãdo per me
ritoꝛum cumulatiõem magnificãdo per p̄
mioꝛum exaltatiõem de pꝛimo Pꝛouer.
x. Benedictõ dñi ſuper cap̄ iuſti. De ſecũ
do. Deutero. x. Ecce non multiplicauit te
dñs deus tu⁹ ſic aſtra celi. de tertio Joſ.
4. In illa die magnificauit dñs Joſ. i. ho
minem iuſtum coꝛam omni Iſrl̄. i. coꝛam
omnibus ſanctis qui ſunt in p̄ria. ¶ Sciẽ
dum eſt aũt ꝙ homo volẽs egredi vt di
ctum eſt de ſtatu culpe ⁊ venire ad ſtatuȝ
gratie debet inter alia exẽplo huius mu
lieris chananee tria facer̄ que ip̄a di
citur feciſſe. ſ.
Deũ p̄ operatõeȝ d̄uote inuocare.
Alioꝝ oꝛatõẽs in ſuũ auxi^m p̄curare.
In petendo aſſidue p̄ſeuerare.
¶ Quantũ ad pꝛimum dicit. ꝙ clamauit
miſerere mei ⁊c. inſtar huius peccatoꝛ in
ſua oꝛatione debȝ.
Extollere diuinã potentiã oib⁹ p̄ſidentẽ.
Cognoſcere Chꝛiſti clementiaȝ omnibus
aſſiſtentem.
Inſpicere pꝛopꝛiaȝ miſeriã letaliter affli
gentem.
¶ Et tunc inuocare liberalr̄ indulgentiã.
nam de ipſius potentia diciẗ in p̄s. Dñs
ipſe eſt d̄s in cuius dictione cuncta ſunt
poſita ⁊ non eſt q̄ poſſit reſiſtere volũtati
ſue heſter. 13. De ſecũdo Iſ. 55. Feriã vob
cũ pactum ſempiternũ miſericoꝛdias d̄d̄
fidel. ¶ De tertio dicere debet illud p̄s.
Miſerere mei deus ſecundũ magnaȝ mi
ſericoꝛdiam tuam. ⁊ ſecundũ multitudineȝ
miſerationũ tuarum dele iniq̄tatem meã.
¶ Secũdo d̄bet inſtar hui⁹ mlieris alio
rum oꝛatiões in ſuũ auxilium pꝛouocare.
Nam peccatoꝛ ꝯſiderans ꝙ non meretur
a dño exaudiri. quia non eſt ſpecioſa laus
in oꝛe peccatoꝛis Eccli. 15. ideo debȝ ad bo
nos recurrere vt pꝛo ipſo ap̄ deum inter
cedant. vnde quilȝ admoneẗ Job. 5. vbi di
citur voca ſi eſt q̄ te reſpondeat. ⁊ ad ali
quem ſanctoꝝ cõuertere. ¶ Hoc aũt fuit
figuratum. 2. R. 14. vbi ſententialr̄ dicitur
ꝙ cum abſalon p̄pter offenſam patri ſuo
interficiẽti pꝛopꝛiũ fratrem amodo nõ au
deret ire ante facieȝ d̄d̄. cognoſcẽs ꝙ per
ſeipſum nõ poterat recõciliari voluit h̄
per itermediũ impetrare. ⁊ ideo d̄r ꝙ mi
ſit Joab militem d̄d̄ amicũ regis. qui loq̄
retur pꝛo ipſo cũ rege ⁊ pꝛo ip̄o gr̄am im
petraret ꝙ q̄dem Joab fideliter faciens i
uenit gratiam. ⁊ ipſum recõciliauit cum
patre. ¶ Ubi ſciẽduȝ ꝙ p̄ abſalon q̄ fuit
pulcherrim⁹ de q̄. 2. R. 14. Poꝛꝛo ſicut ab
ſalon vir nõ erat pulcer in omni Iſrl̄ ⁊ de
coꝛus nimis a veſtigio pedis vſq̄ȝ ad ver
ticem in eo nõ erat vlla macula. intelligiẗ
quilȝ homo quẽ d̄s quantũ ad animã crea
uit nobiliſſimũ. ⁊ pulcerrimũ q: ad ſuam
ymagineȝ ſine cõtagione peccati. ¶ Per
Amon aũt q̄ interp̄taẗ donãs vel donat⁹
vel nutriẽs aut mr̄is fet⁹ itellr̄ xp̄s yh̄s
nob a p̄re donat⁹ q̄ quantũ ad hũanitateȝ
virginis mr̄is fet⁹ ⁊ fili⁹ nos nutrit ſpũa
liter ſuã gr̄am nob donãs. nã Jo. i. Ip̄e ẽ
plen⁹ gr̄a. ⁊ v̄itate d̄ cui⁹ plẽitudine oẽs
nos accepim⁹ gr̄aȝ p̄ gr̄a iſte fr̄ d̄r Abſa
lon. i. cuilȝ hois quãtũ ad hũanitatẽ vt de
ip̄o d̄re poſſum⁹ illð Geñ. 37. Fr̄ nr̄ ⁊ ca
ro nr̄a eſt. ¶ Per d̄d̄ autẽ regem qui d̄
coꝛus aſpectu ⁊ manu foꝛtis d̄r: intelligiẗ
deus p̄r qui rex eſt omniũ in quo eſt ois
pulchꝛitudo q̄ foꝛtiſſimus eſt ⁊ potens d̄
quo p̄mo. R. 3. Non ẽ foꝛtis ſicut dñs nr̄
iſte igiẗ licet multoc̃. filios adoptiuos ha
beat q: omnes p̄deſtinatos ad vitam. tñ
habet vnum filiũ pꝛimogenitũ amõ. i. xp̄ȝ
quem ab eterno ſibi genuit in ſb̄a coequa
lem. lȝ autem Amon. i. xp̄s frater fuerit
Abſalon. i. hois tamen cõtigit multoc̃. ꝙ
homo xp̄m fratrem ſuũ interfic̃ ꝙ q̄dem
tunc fac̃ qñ peccat moꝛtaliter. p̄pter ꝙ in
dignationem d̄d̄. i. dei incurrit ⁊
exul ab aſpectu eius efficitur timens co
ram eo p̄ſentialiter apparere nõ audet in
cuius figura dixit adam deo Geñ. 2. voceȝ
tuam audiui in p̄adi⁹. ⁊ timui eo ꝙ nud⁹
eſſem. q: vero homo pꝛo peccato nõ debȝ
deſperare. ſi nõ ſit p̄ ſeipſum ſufficiẽs vt
inueniat indulgentiã debet aliquoꝝ alioꝝ
auxiliũ imploꝛare vt ſaltem d̄s multipli
catis interceſſoꝛib⁹ indulgentiaȝ largiaẗ.
vnde p̄ Joab militem d̄d̄ intelligiẗ quilȝ
miles xp̄i pꝛobus in aggrediendo ardi
ſtrenu⁹ i ſuſtinẽdo aduerſa ad quẽ dȝ p
catoꝛ recurrer̄ ⁊ ſic inſtar huius merebiẗ
obtinere.

Tertia pars

Equiẗ tunc reſpondens yh̄s
o mlr̄ ⁊c. vbi tangit ſaluatoꝛis
miſeratõem appetibilẽ ꝙ p̄bat
beneficiũ copio^m deus aliñ permittit q̄d
hoies aliqua patiãtur diſpendia ſi deuo e
cum p̄ſeuerantia reuertãẗ ad ipſum tãq̄ȝ
pius paternalr̄ eos conſolaẗ. ⁊ h̄ eſt ꝙ co
gnoſcẽs illa d̄uota ⁊ patiẽs ſarra dicebat
Tob. 3. Nõ enim deleõ delectaris in p̄ditioni
b⁹ nr̄is q: poſt tẽpeſtatẽ tranq̄llũ facis. ⁊
p⁹ lachꝛimatiõeȝ ⁊ fletũ exultatiõeȝ infun
dis xp̄s igiẗ lȝ iſtam in tribulatõe p̄pter
filie infirmitatem aliq̄ȝtulũ dimiſerat tñ
poſtea miſertus filiam liberauit. hȝ h̄ igiẗ
hic. 3. poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ.
Cõmendationem laudabilem.

Cōdeſcenſionem affabilem.
Cōſecutionem mirabilem.
¶ Quantū ad pm dicit tūc rñs yhs ꝛc. ſꝫ enim
apostolum ebr. ſine fide īpoſſibile ē placere deo
ideo oꝫ ꝙ is q vult a deo exaudiri hēat veraꝫ
fidē. qꝛ igit iſta mlr magnā fidē hūit ideo
xpm ꝯuenienter potuit rogare vñ potuit
ſibi dicere xps illud Trenoꝝ.3. Noui dilucu
lo magna ē fides tua. ¶ Qm ad 2m dicit fiat
tibi ſicut vis. ¶ Qm ad 3m dicit ꝛ ſanata ē fi
lia eius ex illa hora vt de ipo dicat illō Sap.
16. ꝛ ei neqꝫ herba neqꝫ malagma ſanauit
illos ſꝫ tuus dñe ſermo q ſanat oia. ¶ Sciē
dum ē aūt circa iſtā ptē loquēdo moralr
ꝙ ſicut iſta mlr cū deuotōe ad xpm veniēs. ꝛ
rogās xpm ꝓ infirma filia meruit exaudiri
ſic hō ꝑ pccm infirmus ſi hūiliter ꝛ deuote
ꝑſeueranter deū rogauerit merebit exau
diri. ¶ Hoc aūt fuit figuratū po. Re. 25. vbi
ſententialr dr ꝙ cū quidā vir noie Nabal
deſpexiſſꝫ regem dd. ꝛ ſuos nūtios iratus
ꝯtra ipm dd eū determinauerat interficere
ꝙ audiēs Abygail vxoꝛ eius mulier pru
dentiſſima occurrit regi dd cum mūeribus
ꝛ ꝓcidit coraꝫ eo in faciem ſuā ꝛ adorauit
ſuꝑ terram ꝛ cecidit ad pedes eius roga
uitqꝫ illum ne reſpiceret ad fatuitateꝫ na
bal ſed ad benignitatē ſuam ꝛ ꝙ nō inter
ficeret euꝫ. qui videns huius mulieris pru
dentiam acceptans munera ipſius ꝛ reue
rentiam pepercit Nabal ꝛ ipſuꝫ nō inter
fecit ꝛ poſtmodum Abygail in cōiuium
copulauit. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per Nabal. q
ſtultus eſt dictus intelligit homo: ſtultus
dicitur quādo ſequit ſenſualitatē dimiſſo
recto iudicio rationis. de quo ps. Homo cū
in honore eſſet non intellexit cōparatus
eſt iumētis inſipiētibus ꝛ ſimilis factus eſt il
lis. vt dicatur Prouer. 30. Stultiſſimus
viroꝝ ꝛ ſapientia hoium nō eſt mecū. ¶ Per
regē aūt dd intellr ds de quo ps. Qm rex
ois terre ds pſallite ſapiēter. ꝑ abygail vo
q erat mlr pulchra. ꝛ ſapiētiſſima itellr rō
in hoie. q pulchra ē. qꝛ ſpūalis ſba ꝛ ſapien
tiſſima. qꝛ ad ipaꝫ principalr ptinet ſapiē
tiam ꝛ cognitōem hre. que ideo vxoꝛ ho
minis dici pōt. quia ſicut inter virū ꝛ vxorē
eſt iuge cōtubernium ſic rō naturalr ho
mini copulat contigit ſibi aliqn ꝙ homo ſe
quens ſenſualitatē deum offendit ꝛ ſuos
nūtios. i. bonas inſpiratōes internas vel
eruditiōes externas deſpiciēs propter ꝙ
cōtra ipſum iuſte iraſcit ꝛ ei morteꝫ comi
natur eternā. ꝙ cognoſcēs ratio que debꝫ
hominem in actibus ſuis dirigere dꝫ ad
dd. i. ad deum accedere ꝛ ſibi offerre mūe
ra oratōis deuote. ꝛ ipm cognoſcēdo dominum
ad pedes ipſius hūiliter ſe ꝓicere veniaꝫ
poſtulādo. d. deo cū reuerētia. ꝙ nō atten
dat ad hoiem q tanqꝫ fatuus ſenſualitatem
fuit ſecutus. ſed attēdat ſuā miaꝫ ꝛ pcat mi
ſero peccatori. ꝙ ſi ds in ratiōe hominis
viderit ipſius peccatoris miſerebit ꝛ ſibi
animā eius in ſpūalem cōiugium per gra
tiam copulabit in pſenti ꝛ poſtmodum. ſi
ꝑſeuerauerit eam ſibi copulabit ꝑ gloriā.
Ad quā gloriam ꝛc.

¶ Feria .6. dñice ꝓme in quadrageſſima.

E Rat dies feſtus iudeoꝝ aſcē
dit yhs Jeroſolimā ꝛc. Jo.
5. q̄tuor ſunt inter alia q̄ꝫtuꝫ
ad pſens ſpectat q ptinent
ad bonum medicū. vt poſſit co
mēdari. Primū eſt ꝙ hēat ſcientiaꝫ vt co
gnoſcat infirmitatē. Scōm ē ꝙ ſicut pius
cōpatiatur infirmo. Tertiū eſt ꝙ ꝯtra infir
mitateꝫ ſciat dare remedia ſanitatis. Quar
tuꝫ ē ꝙ reddat infirmus cautū poſtqꝫ reme
dia adhibuerit ne vtat nocti9 ꝓp recidiua
tionis ꝑiculuꝫ. ¶ Xps igit nr ſpūalis me
dicus vt ſapiēs nras īfirmitates cognoſcit
ꝛ nobis vt pius ꝯpatit ꝛ vt expertus remedia
ſanitatis appōit ꝛ vt ꝓuido ne recidiuemus
i poſterū nos eſſe cautos admonet ꝛ attē
tos. ꝛ hic ē ꝙ beatus Johānes i euangelio hodier
no nobis innuit in quo q̄tuor tangit. ſ.
Curatiuā cōgruentiaꝫ peccatoris.
Portatiuā efficaciā ſaluatoris.
Detractiuā malitiaꝫ reprehenſoris.
Inſtructiuā diligētiā redēptoris.
¶ Pm probat. 2m volūtatis adimpletio.
3m mentalis excecatio. 4m exēplaris infor
matio. Pm in principio. 2m ibi erat aūt hō q
dā ꝛc. 3m ibi erat aūt ſabbꝫ ꝛc. 4m ibi yhs
aūt declinauit ꝛc.

Prima pars.

Q Uantū ad primū. vbi tangit ꝛc.
ꝙ ꝓbat ꝛc. dicit erat aūt dies ꝛc.
Cum enim hō ꝯſtet duplici ſba
ſ. Corporali ꝛ ſpūali ꝛ in vtraqꝫ pōt pati
defectū hinc eſt ꝙ ds inſtar ſapientis pa
tris familie ſic ꝓuidet i neceſſarijs circa
defectus cōtingentes tam ex pte corpis
qꝫ ex pte anime remedia ſemꝑ adhibuit
ſuis fidelibus. ¶ Naꝫ qualiter defectus
corporis ſubuenerit i filijs Iſrl quos exi
ſtentes in vaſta ſolitudine quantuꝫ ad vi
tam corporis pauit māna de celo pſtito. ꝛ
potauit aqua fluēte de petra. ¶ Qualiter
etiam ſubuenerit defectus anie pꝫ. qꝛ nūqꝫ
i aliqua lege ſiue nature ſiue ſcripture vel
gratie dimiſit humanuꝫ genus ſine reme
dio ablutiōis peccati. qꝛ in lege nature ſa
crificia in lege ſcripture circōciſionem in
lege gratie baptiſmum cuius figura pceſſit i mul
tis locis veteris teſtamenti. ꝛ ēt in nouo
in piſcina ꝓbatica in qua loti ſanabant in
firmi vt dr in hac pte in qua quattuoꝛ poſ
ſumus ꝯſiderare. ſ.
Actum imitabilem.
Locum admirabilem.
Cetum miſerabilem.
Effectum appetibilem.
¶ Qm ad pm dicit. Erat dies ꝛc. vbi ſcien
dū ꝙ xps duplici de cā in die feſto voluit
aſcēdere ierlm ſꝫ nō teneret qꝛ ſupra legeꝫ
erat. ¶ Po ꝓp legis approbatōeꝫ nā qꝛ i
lege pceptū erat vt in tribus feſtibus hoies
ſe pſentarēt i ierlm xps q nō vēit legē ſol
uere ſꝫ adimplere ierlm cū ceteris aſcēdebat.
¶ 2o ꝓp ſue doctrine maiorē māifeſtatio
nē. Nam qꝛ in die feſto plēs ꝯcurrebāt in
ierlm qꝫ i alijs diebus poterat ſuā doctrinā
melius publicare. ¶ Qm ad 2m dicit erat ie
roſolimis piſcina ꝛc. vbi circa iſtū locū duo
poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Nominatiōem ꝯgruenteꝫ.
Diſpoſitiōem euidentem.
¶ Quātū ad pm dicit erat aūt Jeroſolimis
in ierlm ꝓpe tēpluꝫ erat qdam ꝯgregatio
aquaꝝ pluuialiū ꝛ ibi lauabant carnes aia
lium q offerebant deo ꝛ vocabat locus iſte
tribus noibus. ¶ Po noiabat piſcina ꝑ cō
trariū qꝛ nullos piſces hēbat. ¶ 2o voca
bat piſcina ꝓbatica. nā ꝓbaton grece ideꝫ
ē ꝙ ouis latine. qꝛ igit ſacerdotes ibi laua
bantur carnes anialiū q offerebant inter
q maxie erāt oues ideo ꝓbatica dicebat.
¶ 3o i lingua ebraica dicebat Betſaida i
latino domus pecude vel domus peculialis qꝛ ibi
lauabant carnes pdcē. ¶ Qm ad diſpoſi
tiōeꝫ euidētem dicit. 5. porticus hñs. naꝫ illa
piſcina hēbat. 5. porticus cuius rō pt eē vt ſa
cerdotes ibi ſtarēt comodius ad lauādum
corpa beſtiaꝝ q i ſacrificio ponebant. ꝛ forte
vna porticus deputabat aliqbus aialibus ꝛ
alia alijs. ſm diuerſitatē anialiū. ¶ Qm
ad 3m dr i his iacebat mltitudo ꝛc. aqua ei
huius piſcine aliquo tpe talē virtutē hēbat
ꝙ ille q tūc iacebat ſi erat infirmus ſanabat
pfcē ꝛ ideo mlti ꝓp hoc de diuerſis locis ꝯflue
bāt infirmi. circa iſtuꝫ igit cetū duo poſſu
mus cōſiderare. ſ.
Cōgregationem ſocietatis.
Poſtulatiōem ſanitatis.
¶ Qm ad pm dicit i his ꝛc. vt de eis dicat
illō Judith. 9. Ecce de montibus mltitudo
aſcēdit. ¶ Qm ad poſtulatiōeꝫ ſanitatis dicit
expectātiū aque motū vt ſic potuerūt dicere il
lud Ro. 8. Qd nō videmus ſpamus ꝑ paciaꝫ
expectamus. ¶ Qm ad 4m dicit angelus aūt
dñi ꝛc. aqua qdē huius piſcine lꝫ hret virtutē ꝑ
motionem angeli oēm infirmitatē curādi in
aliquo nō tamen in oibus ſiſed ſolum in illo

qui prior pc ſt motõem intrabat. ¶ Scié
dum eſt aũt circa parté iſtá loquẽdo ſpiri
tualiter ꝙ per iſtã piſcinam ſanatiuá īfir
mitate s corporaliũ itllr remediũ īfirmita
tum ſpũaliũ hoibus datum. ¶ Ubi ſcien
dum ꝙ loquẽdo generalr duplex ſpũalis
infirmitas in hoie reperit: ſm ꝙ generali
ter eſt duplex gen⁹ pcci. ¶ Ná quoddam
eſt pccm̃ originale ꝙ hẽmus a ꝑmis pen
tibus: aliud eſt pccm̃ actuale ꝙ ɔ̄hitur a
nr̃is actibus malis. ad medelam autem
iſtorum duorum defectuum datum eſt ho
minibus duplex remedium.ſ. ſacramẽtuz
baptiſmi ⁊ ſacramẽtum pnie: quoꝝ quili
bet ſuam uirtutem hꝫ a paſſiõe xpi. Scdꝫ
ħ igitur per iſtá piſcinam iſta tria intelli
gi pñt.ſ.baptiſmus pnia ⁊ paſſio yħu xpi
¶ Primo p iſtá piſcinaꝫ intllr baptiſm⁹
q2 ſicut in illa piſcina ſanabat homo cor
poralr ſic in baptiſmo ſanat homo ſpũalr
a pccõ. hui⁹ aũt piſcine ſunt.5.portic⁹.qua
ruꝫ ꝑma eſt miniſter ɔferens. ſa hõ ſuſci
piens.tertia materia ɔuẽiens.quarta ver
bum exprimens.qnta regulans.
¶ Ad iſtum baptiſmũ ſi qs per peccatuꝫ
ſpũaliter infirmus conuenient acceſſerit
recipiet ſanitatem. Nam iuxta illd mark.
16. Qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit ſal
uus erit, ſine ipo vero ſaluari non poteſt.
iuxta ſniam Chriſti.d.Jo.3. Niſi quis re
nat⁹ fuerit ex aq̃ ⁊ ſpũ ſcõ non põt introi
re in regnũ dei. ¶ 2° p iſtá piſciná itellr
pnia: q2 ſic in piſcia naturali lauabant ani
malia q̃ offerebant deo: ſic pccõr q vult ſe
offerre dõ dignũ ſacrificiũ dꝫ ſeipm lauar
in piſcia pnie corp⁹ ſuũ p auſteritatem ⁊
ieiunia maccrãdo. ¶ Qualr aũt p pniam
dꝫ effici holocauſtũ dõ fuit figuratum Le
uit.ꝑmo. Ubi ſnialr dr ꝙ qñ aliquo aiali
debebat fieri ſacrificiũ dõ. P° interficie
bat. Scdõ excoriebat ⁊ dabat pell' ſacer
doti.3° diuidebat mẽbrati i fruſtra.4° la
uabatur i piſcina.5° efferebatur. 6° igne
cremabat ⁊ ſic erat holocauſtũ placibile

deo. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ pccõr ſequẽdo ſen
ſualitatem vixit beſtialiter ſi effici dõ ac
ceptum ſacrificiũ. ¶ Debet primo ſeipm
interficere mortificando in ſe vicia p ama
ram ɔtritõem: iuxta illud.1.pe.2. Peccatꝭ
mortui iuſticie viuamus. vnde apl's coll'.
mortificate membra veſtra que ſũt ſuper
terram: fornicatõem.imunditiam.libidieꝫ
concupiſcentiam malam: ⁊ auaricia que ẽ
ydolorum ſeruitus: pp que venit ira dei i
filios incredulitatis in qbus ⁊ vos ãbula
tis aliqñ cum viueritis in illis. ¶ 2° dbet
excoriari p apertam confeſſionem. Nam
ſicut tracta pelle caro que ſubtus latebat
appareret, ſic per confeſſionem peccata q̃
latebant in anima debẽt manifeſtari pro
prio ſacerdoti. ¶ 3° dꝫ diuidi membratim
per fruſtra: p peccatorum diſtrictam arti
culatõem ſingulatim ea cum eoꝝ circon
ſtantiis exprimendo. ¶ 4° dꝫ lauari i pi
ſciná p lachrimaꝝ effuſioné dicẽdo cũ ps.
Lauabo p ſingulas noctes lec. meum la
crimis meis ſtratum meum rigabo. vnd
Trenoꝝ.3. Deduc q̃ſi torrenté lachrimas
p diem ⁊ noctem non des requieꝫ tibi: ne
qꝫ taceat pupilla oculi tui. ¶ 5° debꝫ offer
ri deo per ꝓfundam humilitatem. Nam
qñ peccator cũ contritõe ⁊ pnia coraꝫ deo
ſe humiliat tale ſacrificium eſt acceptabi
le deo. Unde pſalmiſta. Sacrificium deo
ſpiritus contribulatus cor contrictum ⁊
humiliatum deus nõ dſpicies. ¶ Sexto
debet igne cremari per ardentem dilectõ
nem. Nam peccator ſic ex premiſſis con
uerſus ad dominum dꝫ ipſum ex toto cor
de diligere: que dilectio deſignatur per
igneꝫ: iuxta illud Chriſti Luc.12.d. Igné
veni mittere in terram: ⁊ quid volo niſi
vt ardeat.q.d. Caritas in homine ſemp
debꝫ ardere. ¶ Iſtius piſcine.ſ.peniten
tie quinqꝫ porticus ſunt.i.quinqꝫ conſide
rationes per quas homo dꝫ allici ad pẽi
tentiam faciendam.

Cõſideratio reatus ꝓprii.
Seueritatis iudicii.
Oportunitatis tẽporis.
Incertitudinis mortis diei.
Incertitudinis ſtatus ꝓprii.
¶ Primo cõſide° eſt reatus ꝓprii. Nam
peccator dꝫ conſcientiá ſuá examinare pec
catum ſuũ aggrauare nõ ſupbe ſe excuſar
ſꝫ in timore ſe hũiliare cõſiderando queꝫ
offendit q2 deum ꝙ amiſit quia gl'am pa
diſi quid acqſiuit q2 penaꝫ eterná inferni
⁊ ꝓpter quid iſta fec q2 ex dilectione vili
vñ cuiꝫ anime peccatrici dr Jere.3. Quõ
dicis nõ ſum cõtaminata.i.poluta poſt ba
laym nõ ambulaui vide vias tuas in con
ualle ſcito qd feceris.q.d. O aia peccatrix
noli te excuſare de tuis malitiis ⁊ cogno
ſce te infectam ⁊ deturpatá totaliter pro
pter carentiá gratie deformatá nec dicas
nõ ambulaui poſt balaym.i.poſt tẽptatio
nes demo^m ſed potius cognoſce te deliqſ
ſe factorem tuũ. ⁊ pete ab eo veniam ⁊ iõ
vide vias tuas in cõuale humiliatiõis ꝓ
funde conſiderãdo facta tua. ⁊ ſcito quid
feceris.i.cognoſce reatum tuũ. ⁊ ſic ipum
deplora p amaram cõtrictionem reuella
per apertam cõfeſſionem. ⁊ emenda p de
bitam ſatiſfactõem. ¶ Secũda cõſide° eſt
ſeueri iudicii. Nam peccator debet cõſide
rare ꝙ ſicut ſecundũ viam iuſticie nulluꝫ
bo^m irremuneratũ nullum malum impu
nitum remanet. Nam xps omnes hoies
iudicabit. ⁊ oibus retribuet ſecunduꝫ ope
ra ſua. cõſidera igitur o miſer peccator ꝙ
nullam delectatiõem cõtra voluntateꝫ di
uinam habueris. de qua in inferno nõ tor
menteris. ⁊ iuxta cõſilium ps. Declina a
malo ⁊ fac bo^m. ¶ Tertia cõſide° eſt opor
tunitatis tẽporis ⁊ loci. Nam peccator de
bet conſiderare dum in hoc mundo viuit
eſt locus ⁊ tempus penitentie poſt mor
tem autem retributõis ⁊ pene vel premii
⁊ ſic de ꝑpetratis malitiis penitere vnde
i.Cor.6. Ecce nunc tempus accepta^e. ecce

nunc dies ſalutis nemini dantes vllam of
fenſionem vt non vituperet miniſterium
noſtrum ſed in omnibus exhibeam⁹ nos
ſicut dei miniſtros in multa pati^a in vigi
liis in ieiuniis in caſtitate in caritate non
ficta in verbo virtutis. ¶ Quarta conſi°
eſt incertitudinis mortalitatꝭ diei. Ná ho
mo debet cõſiderare ꝙ ineuitabilr ẽ mori
turus. ⁊ tamen ignorat diem ⁊ horam vñ
Ber. Quid certius morte ⁊ incertius ho
ra mortis. quia igitur hora mortis ſic eſt
incerta hoibus. ideo ſemp debent eſſe pa
rati Ber. certũ eſt ꝙ morieris ſed neſcis
quãdo aut vbi mors enꝫ ſemp ⁊ vbiqꝫ te
expectat tu quoqꝫ ſi ſapiens fueris vbiqꝫ
eam expectabis. iuxta admonitiõem xpi
d. Mat.x. Uigilitate itaqꝫ q2 neſcitis dié
neqꝫ horam. vt ergo illud piculuꝫ mortis
eterne fugiamus vigilemus in operibus
penitẽtie. nam iuxta illud eccli.2. ſi penité
tiam nõ egerimus incidemus in manus
dei ꝙ quidé eternalr cruciari. ¶ Quin
ta conſide° eſt incertitudinis ſtatus ꝓprii
nam ſtatus hois ſic eſt incertus ⁊ occult⁹
ꝙ homo neſcit certitudinalr vtrum ſit ac
ceptus deo vel non niſi hoc ſibi voluerit
ds reuelare. Ná iuxta illud Eccli. Neſcit
homo vtrum odio an amore dignus ſit ſꝫ
omnia in futurum ſeruant incerta. q2 igi
tur non habet certitudiné ſtatus ſui debꝫ
quantũ in ſe eſt facere que ipſuꝫ diſponũt
de congruo ad recipendam diuinam gra
tiam inter que ſingulariter eſt opus peni
tentie per q̃ꝫ delent peccata vnde Act.3.
Penitimini igitur ⁊ ɔuertimini vt deleá
tur noſtra peccata. ¶ Hoc auté fuit figu
ratum Apoc.2. vbi ſententialr dicitur ꝙ
dus dixit Jo. ꝙ ſcriberet ex parte ipſius
angelo epheſi.i.epo.d. habeo aduerſuꝫ te
ꝙ caritateꝫ reliquiſti. memor eſto itaqꝫ
vnde excideris ⁊ age penitẽtiam ⁊ prima
opera fac. ſi auteꝫ venio tibi ⁊ mouebo cá
delabrum de loco ſuo niſi penitentiaꝫ ege
ris. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per iſtum epum

dictum angeluȝ intelligi pōt quilȝ homo
quantū ad intellectiuā animā qȝ deus in
ſtar angeli creauit intellectualē: ⁊ beatitu
dinis ſic capaceȝ huic deꝰ in bapᵒ confert
ſuam grām ⁊ caritatem. qȝ tunc amittit
quādo peccat mortalr̄. ⁊ tunc horribiliter
cadit. quia ꝑ caritatem erat cōiunctus cū
deo q: iuxta illud ṗs. eſt altiſſimus ſuper
omnem terram. ¶ Per pccm̄ vero cadit
ad infima q: penis infernalibus deputa
tur ſic igitur miſero ad infima deꝑhenſo
mittit ſibi deus ꝯpatiendo Johānis. i. ali
quā bonā īſpiratōeȝ internā vel eruditōeȝ
externā. d. ꝙ memor ſit ſui caſus taȝ flebil'
⁊ datur ſibi cōſilium ꝙ agat penitentiā ſȝ
ſi facere voluerit ipm̄ iterum recipiet in
gratiam. ſi aūt non ſibi penaȝ cominatur
d. ꝙ candelabruȝ amouebit de loco ſuo in
quo debebat manere ꝑ iſtud enim cādela
brum cui ſupponit lumen ⁊ ꝙ eſt erectuȝ
in altum totus homo intelligitur quem
deus fecit vt in ſe recipiat lumen gratie.
⁊ per contēplationem celeſtium elleuetur
in altum locus auteȝ huius candelabri ē:
quantū eſt ex bonitate diuina eſt celū em
pireum in quo ē homo ſi bona fecerit col
locandus. de iſto igitur loco amouet do
minus ſi penitentiā non egerit ⁊ in infer
no collocat dicat igitur peccator cui ſic co
minatur a domino illud Job. 42. Auditu
auris audiui te. nunc oculus meus videt
te. idcirco me ipſuȝ reprehendo ⁊ ago pe
nitentiam in fauila ⁊ cinere. ¶ Predicta
quintuplex conſideratio qȝ debet habere
peccator pēitēs fuit figurata Exo. 38. vbi
dicitur ꝙ Moy. fecit altare holocauſti
de lignis ſeti. ſ. cubitorum per quadrum.
¶ Vbi ſciendum ꝙ per Moy. qui inter
pretatur aſſumptus d̄ aquis intelligitur
homo qui prius exiſtens peccator ⁊ per
inſpirationem diuinam eleuatus a mun
dialibus ſignatis per aquas labil's incip̄
autem de celeſtibus contēplari. vt autem
digne contemplari poſſit celeſtia debet ſe

ipſum holocauſti altare facerē per morti
ficationem vitiorum. ⁊ offerre ſe deo holo
cauſtum purum quantum ad corpus ⁊
animam. ¶ Iſtud autem altare dȝ eſſe li
gnis ſeti. ꝙ quidem dicitur eſſe ligmȝ le
uiſſimum ⁊ īputribile inſtar cuius homo
debȝ eſſe leuis. i. exhoneratus a vitijs vt
per contēplationem celeſtium aſcendere
poſſit in altum. debet etiam eſſe imputri
bilis vt non corrumpatur per peccatum.
amittendo gratiaȝ animā integrantem ⁊
conſeruantem. ¶ Iſtud autem altare. ſ.
cubitos per quadrum dicitur habere. vt
ſic derelictis vitijs in ſtatu gratie perſe
ueret. ¶ Ad iſtam piſcinam penitentie
ſi quis ſpiritualiter acceſſerit, infirmus
ſanitatem recipiet. ⁊ inſtar iſtorum infir
morum iacentium iuxta illam piſcinam q
dicuntur fuiſſe in quadruplici differētia.
Nam quidam erant languidi quidam ce
ci. quidam claudi. quidam aridi. ¶ Vbi
ſciendum q: peccatum mortale fac̄ homi
nem languidum ad operandum vtilia. ce
cum ad cognoſcendum ſalubria. claudum
ad diligendum celeſtia. aridum ad de
guſtandum ſuauia. ¶ Vel aliter ſic ſecun
dum ſanctos homo poteſt peccare qua
druplicíter. ſ. ex paſſione ex ignorantia. ⁊
certa malicia. ⁊ h̄ dupliciter vel ad tēpus
vel perſeuerāter. conſuetudinarie per lan
guidos deſignati qui peccant ex paſſione
per cecos qui peccant ex ignorantia. per
claudos qui peccant ex certa malitia. ad
tempus per aridos ex certa malicia con
ſuetudinarie. ¶ Licet autem homines
ſint ſic diuerſimode peccatis irretiti. tam̄
quia dum in h̄ mundo ſunt eis non clau
ditur via ſalutis ideo deus ordinauit pi
ſcinam penitentie de qua Auguſti. dicit.
Langores ſanat leproſos curat mortuos
ſuſcitat ſanitatem auget gratiam conſer
uat claudis greſſum aridis copiam cecis
reſtituit viſum vitia fugat virtutes exor
nat mentem munit ⁊ roborat. ¶ Tertio

per piſcinam intelligitur paſſio Chriſti
a qua baptiſmus ⁊ penitentia habȝ virtu
tem. Nam ſicut in piſcina materiali laua
bantur animalia ſic Chriſtus dilexit nos
⁊ lauit nos a peccatis noſtris in ſangui
ne ſuo Apoc. 3. ¶ Hoc autem fuit figu
ratum exo. 47. vbi dicitur ſententialiter
ꝙ de latere dextro templi egrediebatur
aqua que tāte virtutis erat ꝙ omnia que
tangebat viuificabat ⁊ ſanabat que aqua
viſa fuit attingere prophiaȝ vſqȝ ad talos
ſecundo vſqȝ ad genua. tertio vſqȝ ad re
nes quarto factus eſt torrens que non po
tuit trāſuadari. ¶ Vbi ſcienduȝ ꝙ per il
lud templum intelligitur humanitas xp̄i
que dicitur templuȝ deitatis. de latere au
tem eius egreſſa fuit aqua. quando tēpo
re ſue paſſionis aperto eius latere dex
tro exiuit ſanguis ⁊ aqua. ſanguis' vt no
ſtre redēptionis pretium. aqua vero ani
marum noſtrarum lauacrum. ¶ Iſta aq̄
de eo egrediens ſignificans habundanteȝ
gratiam tante virtutis dignoſcuntur ꝙ ſi
ſit infirmus per peccatum mortale vel
mortuus. ⁊ iſta tangatur aqua. i. recipiet
in ſe diuinam gratiam ſtatim vitam ſpiri
tualem recipit. ⁊ ſanitatem. Nam. 1. Cor.
15. Sicut in adam omnes moriunt̄ ita ⁊ in
xp̄o omnes viuificabūtur. ¶ Conſidera
igitur mirabiles effectus huius aque. i.
gratie. Nam primo irrigat pedes. ſecūdo
genua ⁊c. q: gratia qȝ habemus per xp̄ȝ.
Primo irrigat pedes per deſideriū eter
norum cōtra auaritiam. Secundo genua
per humilitatem contra ſuperbiam. Ter
tio renes per caſtitatem contra luxuriaȝ.
Quarto factus eſt torrens qui nō potuit
trāſuadari. quia poſtqȝ fecerit hominem
perfectum in virtutibus irrigando vt ſu
pra duc̄ illum ad gloriaȝ. que dicitur gra
tia conſumata qȝ nullus vadebit. i. a qua
nullus exhibit. ꝙ cognoſcens ṗs. Dicit.
Inebriabunt̄ ab vbertate domꝰ tue. ⁊ tor
rente voluptatis tue potab̄ eos huius pi

ſcine ſunt. 5. porticꝰ. i. 5. vlnera xp̄i ad iſtā
piſcinam ſi quis ſpiritualiter acceſſerit ꝑ
fecte ſanabit̄ vnde Ebr̄. 13. ꝓpter ꝙ ⁊ yh̄s
vt ſanctificaret ꝑ ſuū ſanguineȝ extra por
tam paſſus eſt.

Secunda pars.

Equit̄ erat aūt quidā homo ⁊c.
s vbi tangit poteſtatiuā efficatiā
ſaluatoris. ꝙ ꝓbat voluntatē ad
īpletio per opera qdem in h̄ dignoſcit̄ ꝙ
ad nutum ſuū omnia diſponit. nā ṗs. Ipſe
dixit ⁊ facta ſunt. hic igit̄ quattuor poſſu
mus cōſiderare. ſ.

Calamitatem affligētem.
Pietatem miſerāteȝ.
Poteſtatem īperantem.
Sanitatem roborātem.

¶ Quantū ad primū dicit erat ⁊c. īfirmi
tas qȝto ꝓlixior tāto grauior eſt infirmo
ſed alijs habentibꝰ curā de ipſo vn̄ Eccl'i.
x. Langor ꝓlixior aggrauat medicū. quia
igit̄ iſte lāguidꝰ longo tp̄e fuerat infirmꝰ
tō magis affligebat̄. vn̄ poterat dr̄e illud
ṗs. Infirmata ē in pauptate virtꝰ mea ⁊
oſſa mea ꝯturbata ſunt. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ dic̄
hūc cū vidiſſȝ ⁊c. xp̄s enim ꝯpatiēs iſti lā
guido qſiuit ab ip̄o ſi vellet ſanari vt ex ī
terrogatōe magis ip̄ȝ familiarē faceret ⁊
ſic fiducialiꝰ ƀm Criſoᵐ. reſpōdere. ⁊ ƀm
h̄ igit̄ hic tria poſſumus ꝯſiderare. ſ.

Cōpaſſionem inclinātem.
Interrogatōem excitāteȝ.
Reſponſiōem euidentem.

¶ Qᵐ ad pᵐ dic̄ hūc cū vidiſſȝ ⁊c. iſta q
dē viſio d̄ſignat affcm̄ ꝯpaſſiuū queȝ xp̄s
ad iſtū lāguidū hūit vt d̄ ip̄o dici poſſit il
lud. 1. Paral'. 21. Vidit dn̄s ⁊ miſertꝰ eſt.
¶ Qᵐ ad interrogatōeȝ excitātē dic̄. dic̄
ei vis ſanꝰ fieri xp̄s ei n̄ tāqȝ ignorās ƀm
Criſoᵐ. interrogat ſȝ vt ex rn̄ſione ſua co
gnoſcat eiꝰ patiᵃ. q tot annis ſteterat ad
piſcinā ⁊ vt māifeſtaret liberatōis grē de
ſideriū. ¶ Quātū ad rn̄ſionē euidētē dic̄
reſpōdit ei languidus ⁊c. q: enim iſte lan

guidus nō habebat q̄ī m ponitē; ī piſciā; ⁊ erat deſtitutus viribus iā.30.annis ibi fuit in infirmitate.¶ Quantū ad quartū dicit ⁊ ſtatim ſanus factus eſt ⁊c. Iſte q̄dem languidus audiens q̄ xp̄s īperauerat q̄ ſurgeret nō deriſit nec fec̄ queſtionē; qualiter h̄ poſſ; eſſe ſed ſtatim ſanitatem ſentiens fec̄ q̄ ſibi fuerat impatum. ¶ Sciendū eſt aūt q̄ circa iſtam ptem loquēdo moralr̄ q̄ p iſtum hoīem longo tēpore languidū intelligi poteſt quil; pccōr inueteratus ī malitijs in illi⁹ ſenis ipudici cui dixit Dan̄.13. Inueterate dierū malorum nūc venerūt peccata tua que opabaris prius iudicans iudīa iniuſta īnocētes opprimēs ⁊ dimittens noxios dīcēte dn̄o īnocentem ⁊ iuſtum nō interficies. quem q̄dem peccatorem rep̄hēdit dn̄s Baruc.3. d. Quid ē Iſrl' q̄ in terra inimicoꝝ es inueteraſti in terra aliēa coinq̄natus es cū mortuis deputatus es cū deſcēdentibus ī infernū. q.d. o miſer peccator q̄ deberes eſſe Iſrl'.i.videns deum in h̄ mundo p fidem ⁊ deuotā contēplationem. vt poſtea videres eum in p̄ria per clarā viſionem. quid ē q̄ te video in terra inimicorū.i. in mundo mundialr̄ viuendo ſub ptāte dyaboli principis mūdi cōſtitutū qui es mortu⁹ per pccm̄ coinq̄natus p culpa;. ppter q̄ es cum iſtis his qui deſcēdūt ī infernum deputatus tuis demeritis exigentibus. ⁊ qr̄ h̄ reſpondeᷓ ibidem. q̄r dereliq̄ſti fontem ſapīe. Nam ſi in via dei ambulaſſes habitaſſes vtiq̄; in pace. ¶ Lȝ aūt ſic hō inueterat⁹ in vitijs q̄r tamen iuxta illud Ezechiel'. Deus nō vl't mortem peccatoris: ſed vt magis cōuertatur ⁊ viuat. ideo ſua cōſueta miſericordia quantū eſt in ſe vl't ipſu; ad ſtatū gratie reducere vt ſibi ſanitate; cōferret. vbi no. q̄ hō in peccato ext̄ns. ¶ Primo dr̄ iacere ſic͏̄ homo iacet verſus terrā proſternit ſic peccator īclinat ſe ad iſta tēporalia. ¶ Secūdo xp̄s interrogat ſi vl't ſan⁹ fieri.i. ſi de ſtatu culpe vult redire ad gr̄am p q̄; recipit ſanitate;. ſic aūt interrogatus. homo nō deb; pigreſcere ſed ſtatim dimiſſa ꝯuerſatiōe priſtina d; ad xp̄m accedere. ⁊ lumē gr̄e humiliter poſtulare. ¶ Sed no. q̄ iſte languidus interrogatus a xp̄o reſpōdit dn̄e hoīem nō habeo vt cu; turbata fuerit aq̄ mittat me in piſcinā. dum vēio enim ego alius ante me deſcēdit. vbi ſciendū q̄ hō ponens hoīem in piſcinā penitentie p̄ncipaliter eſt cōtrictio de pccis q̄; quidē cōtrictione; aliq̄ nullo modo h̄n̄t ⁊ ſunt obſtinati totalr̄ aliqui aūt ſunt qui h̄n̄t ip̄a; difficiliter ſicut ſunt inueterati ⁊ in vitijs enutriti. Nam tl's q̄r peccar̄ eſt eis quaſi in naturam cōuerſum cōteri non poſſunt de facili ſed cū magna difficl'tate. ¶ Aliq̄ vero cōtrictionem h̄n̄t faciliter ſicut qui nō peccant cōſuetudinarie ſed alij vel ex īfirmitate vel ex ignorātia ⁊ tl's veniēdo ad piſcina; penitētie p̄ueniunt obſtinatos inueteratos ſi igitur inueterati debēt intrare piſcinā ſaluatoris. cum h̄ ſit eis difficile maxime indigēt diuina gr̄a. ⁊ po. vn̄ ſignanter dr̄ q̄ xp̄s dixit iſti infirmo ſurge tolle lectum tuū. ⁊ ambula. ¶ Nā peccator d; ſurgeᷓ vitia dſerēdo tollere grabatum.i. cor ſuū p abſtinentiā macerare. ⁊ ambulare ſe in bonis operibus exerceᷓ vn̄ ſibi dicitur Ephe.5. ſurge q̄ dormis ⁊ exurge a mortuis ⁊ illūīnabit te xp̄s.

Tertia pars.

Equiᷓ erat aūt ſabbatū ⁊c. vbi tāgit detractiuā malitiā rep̄hēſoris. q̄ pbat mental' excecatio. q̄n̄ enim aliq̄s vl't rep̄hendere aliquē; o; ip̄m habere aliquā cauſam iuſtam vel ſaltem apparētem. ille aūt qui reprehēditur pōt eſſe actor negotij tanq̄; miniſter alterius vel ſic͏̄ principal' in rep̄henſione quātum ad h̄ q̄ languidus a xp̄o de mādato ſuo tollebat grabatu; hic tria poſſumus conſiderare.ſ.

Cauſam apparentem.
Miniſtrū exequētem.
Dn̄m iparantem.

¶ Quantū ad p^m dicit erat aūt ſabbm̄ ī die i^a ſabb̄; enim ſcd̄m legem moſaicā erat dies ſanctificatus iuxta illud Exo.25. Septimus dies erit nob̄ ſanct⁹. ⁊ ideo ſcd̄m iudeos illo die nullū opus licebat facere ſ; q̄ operabaᷓ aliq̄d debebat pūiri iuxta q̄ precepit dn̄s Exo.33.d. Cuſtodite ſabbm̄ meū eſt enim nob̄ ſcm̄ qui polucrit illud morte morieᷓ qui fecerit in eo opus pibit aīa illius. ¶ Quia igiᷓ iſte portabat lectum ſuū in ſabb̄o cām apparētem l; non veram h̄ēbant ip̄m reprehēdendi ⁊ illum cuius imperio faciebat. ¶ Sciendum ē aūt quantum ad p̄ſens ſpectat q̄ inuenio triplex ſabbm̄.ſ.

Vitioꝝ ⁊ illud ē deteſtandū.
Meritoꝝ ⁊ illud eſt imittandū.
Premioꝝ ⁊ illud ē appetendū.

¶ Primo vitioꝝ deteſtandū nam q̄dam ſunt qui querētes regem corporis vacant delitijs carnis ⁊ alijs voluptatib⁹ mundi q̄bus increpādo dicit dn̄s Eze.22. Sāctuaria mea ſp̄reuiſtis. ⁊ ſabb̄a mea poluiſtis: nā talia ſabb̄a deo nō placēt. ¶ 2° ē ſabb̄; meritoꝝ imittādi. nam q̄dam ſunt q̄ l; in h̄ mūdo h̄ēant contēplando celeſtia regē mentis. tn̄ vt melius poſſint vacar̄ contēplationi affligunt carnē rebellē ſp̄ūi per abſtinentiā de quo ſabb̄o dicit dn̄s veris viatorib⁹ Leuit.16. Sabbm̄ enim requietionis eſt ⁊ affligetis aīas v̄ras religione ppetua. ¶ 3° eſt p̄mioꝝ appetēdum. Nam q̄ in h̄ mūdo celebrauerūt 2^m ſabb̄; poſtmo^m p̄miabunᷓ magnitudine p̄miorū de quo dr̄ Iſ.66. Sic͏̄ celi noui ⁊ terra noua que e° facio ſtar̄ corā me dicit dn̄s ſic ſtabit ſem̄ v̄rm. ⁊ nom̄ v̄rm ⁊ erit menſis ex mēſe. ⁊ ſabbm̄ ex ſabb̄o. ⁊ veniet oīs caro vt adoret corā facie mea dic͏̄ dn̄s. ¶ Q^m ad ſecūdū dicit dicebāt ergo iudei ⁊c. vbi duo poſſumus ꝯſiderare.ſ.

Iudeoꝝ increpatōem.
Portantis excuſatiōem.

¶ Q^m ad p^m dic͏̄ dicebāt ergo ⁊c. Nam iudei intelligētes obſeruatōem ſabb̄i ſupficialr̄ q̄;tū ad l̄ram. vidētes q̄ iſte lectu; portabat illo die icrepabāt eū. ¶ Q^m ad portant̄ excuſatōe; dic͏̄ rn̄dit eis q̄ me ⁊c. q.d. qr̄ nō recipem viſiōem a quo recepi ſanitatē. ¶ Q^m ad 3^m dic͏̄ interrogauer̄t ergo eū ⁊c. vbi duo poſſum⁹ ꝯſiderare.ſ.

Malignā diligentiā in iquirēdo.
Obſcurā ignorantiā in cognoſcēdo.

¶ Q^m ad p^m dic͏̄ ⁊ interrogauerūt ergo ⁊c. Nā xp̄s duo fecerat in ſabb̄o. q̄r p° dederat ſanitatē infirmo. 2° q̄ dixerat q̄ tolleret grabatū iudei tanq̄; ſ̄fidoli nō interrogāt q̄s ſanauerat eū q̄r de ſanatōe infirmoꝝ in ſabb̄o fuerāt ab ip̄o rationab'r̄ ſupati vt p; Luc.13. ſ; Criſo. iterrogāt q̄s p̄cepit grabatū toller̄ vt ex h̄ xp̄; cp⁹ opātē ī die ſabbi poſſent euidēti⁹ increpare.

Quarta pars.

Equiᷓ yh̄s aūt declinauit a turba ⁊c. vbi tangit inſtructiuā diligētiam redēptoris q̄ pbat exēplaris informatio redēptoris. q̄r eni; xp̄s vt bon⁹ magiſter nos inſtruit verbo ⁊ ex°. iuxta q̄ dixit diſcipulis Io.13. Ex^m eni; dedi vob̄ vt quemadmo^m ego feci ita ⁊ vos facieᵹ. nos ab ip̄o inſtructi debem⁹ ip̄m bn̄dicere ⁊ laudar̄ hic.3. poſſum⁹ ꝯſi.ſ.

Ut ī bōis n̄ris actib⁹ gl'a; hūanā vitem⁹.
Ut peccata declinemus.
Ut deū de recept̄ bn̄ficijs collaudem⁹.

¶ Q^m ad p^m dic͏̄ yh̄s aūt decliauit a turba cōſtituta ī loco. xp̄s q̄dē fcō miracl'o a turba decliauit. ¶ P° vt ex h̄ accipiam⁹ ex^m vitandi vanagl'am ſi volumus a dn̄o de n̄ris bōis operib⁹ p̄miari. iuxta q̄ ip̄e dic͏̄ Mat.5. Attēdite ne iuſticiā v̄ram faciat̄ corā hoīb⁹ vt videamini ab eis alioq̄n mercedē nō h̄ēbitis ap̄ p̄rem v̄rm. q̄ ē in celis. ¶ 2° ſcd̄m Criſo. vt nos iſtruēt q̄ ī bōis factis n̄ris vitem⁹ occ̄ōs iudeorū

ne ex hoc demus eis mā̈ apli⁹ inuidendi. ¶ Q̄m ad 2m dicit. poſtea inuēit eū yh̄s ⁊c. Nam poſtq̄ȝ xp̄s ſe a turba abſētaue rat ⁊ languidus ſanus effectus a piſcina receſſerat, xp̄s inuenit eum in templo: ⁊ dedit ſibi ſalutarem doctrinā .d. Ecce ſa nus factus es iā ⁊c. Nam poſtq̄ȝ ds fecit tantam grām homini ꝙ de ſtatu culpe re duxit eū ad ſtatum grē. homo debet eſſe valde ſolicitus ne itex recidiuet. q: iuxta ſniā xp̄i Luc.9. Nemo mittens maᵐ ad aratrū ⁊ aſpitiēs retro aptus eſt reᵒ dei. ¶ Sciendum eſt aūt ꝙ in illo documēto dato infirmo ſanato xp̄e primo remēorat beneficiū grē ſecūdo interdic̄ recidiuū cul pe 3ᵒ cominaſ ſuppliciū pene. ¶ Primo rememorat beneficiū grē, cū dic̄. ecce ſa nus factus es ⁊c. Circa ſanitatem quidē ſpūalem ꝯſiderare poſſumus medicinam preparatiuam. purgatiuam. conſeruatiuam. ¶ Primo preparatiuam. ⁊ iſta eſt contritō cordis. nam qn̄ pccōr conteriſ diſponit ſe vt deus ſanet eum: iuxta ꝙ ď pccōribus ꝯ tritis ipe dicit Oſee.14. Sanabo inquit ꝯ tritōes eox diligam eos ſpontanee. quia aduerſus eſt furor meus ab eis. ¶ 2ᵒ cō ſiderare poſſumus medicinam purgati uam. ⁊ iſta eſt grā diuina. q: aīa non pōt eſſe ſimul cum culpa ⁊ grā qn̄ cōfert grāȝ aie tunc ipam purgat a culpa: ⁊ ſic ſpūalr ſanat. vn̄ dicit ipe Jere.30. A vulneribus tuis ſanabo te. ¶ 3ᵒ conſiderare poſſum⁹ medicinam conſeruatiuā. ⁊ iſta eſt obſer uantia mandatorum ⁊ exercitatio in ope ribus bonis. vn̄ ď iſtis dr̄ ꝑuer.4. Ne re cedāt ab ocl'is tuis cuſtodi ea i medio cor dis. vita ſunt ſuēiētibus ea vniuerſe car nis ſanitas. ¶ 2ᵒ xp̄s interdicit recidiuū culpe cū dic̄. iā noli peccare ſm auctorem de fide ⁊ legibus pccīn ħȝ.6. malas ꝯditō nes pp quas homo dȝ vitare ne ipm faci at: vl' ne i ipȝ apli⁹ recidiuet. ¶ Nā p̄ pccȝ ē q̄dā ſpūal' vulneratō ďbilitās hoiem in naturalib⁹ ⁊ expoliās ipȝ gratuitꝭ donis.

¶ 2ᵒ ē q̄dā ſpūalis excecatō. vn̄ ſap.2. Ex cecauit eiȝ illos malitia eox ⁊ ſophōie .i. ambulant vt ceci q: domino peccauerūt. ¶ 3ᵒ ē q̄dam ſpūalis cāus. vn̄ de lucifero Ezech.28. peccaui ⁊ cecidi ď monte ſancto dei. ¶ 4ᵒ eſt quoddam vinculū ne homo poſſit meritorie operari. vn̄ Jere.5. Pecca ta ꝓhibuerunt bonum a vobis. ¶ 5ᵒ eſt quoddā furtū ſpūale. Unde Trenorum.3. Oculus me⁹ ďpredatus ē aīam meam. ¶ 6ᵒ ē q̄dā emptō infernaliū tormētorū. vn̄ Ro.6. ſtipēdia pcci mors. ¶ 3ᵒ cōinaſ ſupplitiū cum dic̄. ne deterius aliq̄d tibi cōtingat. q̄dē ſi poſtq̄ȝ de ſtatu culpe vēit ad ſtatum grē iterum labitur in peccatuȝ peior efficitur ⁊ dignus maiori pēa iuxta ſniam xp̄i Math.12. in parabola illa imū di ſp̄s exientꝭ ab hoie: q poſtmodū ad ipȝ reuertēs cū.7. ſpiritib⁹ neqoribus ſe ha bitant ingreſſi ibi. ⁊ fiūt nouiſſima hois il lius peiora prioribus. ¶ Q̄m ad 3m dicit. abiꝭt ille hō ⁊ nūciauit iudeis. lȝ ei q bene opaſ nō ďbeat q̄rere laudē ꝓpriā: tn̄ ille q recipit dȝ eē gratus ⁊ cōferentem laudar̄. ¶ Quia igiſ lāguid⁹ curatus fuit a xp̄o lȝ xp̄s exēplariter hūanam laudem fuge rit ſe abſentando a turba ipo cognito nō debuit tacere. ⁊ iō dr̄ ſm Aug. ꝙ iſtud nū ciauit iudeis. ¶ Exēplo igiſ huius ſanati lāguidi diſcamus in oībus nō ſolū vt ipſe in proſperis ſed in aduerſis deum humili ter laudare: ad quod faciendū nos admo net Criſoſto. de ſimbolo .d. Monco vos vt dominum ſemper benedicatis: ſi vene rint mala benedicite ⁊ diſſoluentur mala: Si proſpera venerit: benedicite ⁊ proſpe ra perſeuerabunt. Dicamus igitur cum pſalmiſta. Benedicam dominum in om ni tempore ſemper laus eius in ore meo. vt ſic ſemper benedicendo ipſuȝ perſeue ret nobiſcum donec perueniamus ad cuȝ in gloriam ſempiternam. Ad q̄ȝ.

¶ Feria ſa dominice ſecūde in .xlᵉ.

Ego vado ⁊ queritis me ⁊ i peccato veſtro moriemini ⁊c. Jo.8. Nos videmus per experientiam ꝙ homo pp timorem retrahiſ multoc̄. a malo ope. ⁊ h̄ dupl'r. vel pp mias ſibi fa ctas. vel pp periculum ꝙ ſibi oñditur im minere: vt ſi latroni minaſ aliq̄s ⁊ ipm re prehēdat de ſuis malis opibus: vel oſten dat ſibi iminere ſuſpenſionis periculum ſi furtum faciat. ¶ Simil'r amore induci tur ad aliquod bonum operandum opus ⁊ h̄ dupliciter. vel q: res eſt preciosa ⁊ ex cellens in ſe: vel q: ab alio amatur. ⁊ natu ra veri amoris eſt reciproca vt qui diligit diligatur. ¶ Quia igitur xp̄s in ſe eſt bo nus ⁊ excellens. q: verus deus ⁊ homo. ⁊ q: nos dilexit intenſiſſime merito ipm debemus diligere toto corde ⁊ ipm iquan tum poſſumus ſequi per opera ſibi placi bilia. ¶ Sancta igitur mater eccl'a cui ē cura de filijs ſuis in h̄ ſacratiſſimo q̄dra geſſimali tempore volēs nos a malo re traheř ⁊ inclinař ad bonū ⁊ timore nos du pl'r trahit. ⁊ amoř nos induc̄ ⁊ ſpāl'r i euā gelio hodierno in q̄ xp̄s q̄ttuor tangit. ſ.

Auſteritatē iuſte reprehēſionis.
Sublimitatē die ꝯditōis.
Seueritatē future diſcuſſiōis.
Ueritatē dñice paſſionis.

¶ Pm ꝓbat infernalis cominatō. 2m eter nalis ꝓceſſio. 3m finalis exaiatio. 4m pena lis crucifixio. pm in prin. 2m ibi. Dicebant ergo. tu qs es ⁊c. 3m ibi mlťa hēo ď vob̄ ⁊c. 4m ibi. dic̄ ergo eis ſi exaltatus ⁊c.

Prima pars.

Quantū ad pm vbi tāgit ⁊c. ꝙ ꝓ bat ⁊c dic̄. Ego vado ⁊c. hō q̄dē pōt corrigere aliquando de ſuis defectibus tripl'r. ſ.

Promiſſionibus allicientibus.
Rōnibus inducentibus.
Cominatōibus deterrentibus.

¶ Quia vero mali ⁊ obſtinati vt plimuȝ retrahuntur a ſuis malis operibus cōina tionibus magis q̄ȝ promiſſionibus: ideo xp̄s cognoſcens phariſeos obſtinatos in malitijs ſuis: q: nolebant promiſſionib⁹ al lici: nec rōnibus aſſentire eos terret coīs tōibus vt malitijs deſiſtāt h̄ tria poſſum⁹ conſiderare. ſ.

Indebitam inq̄ſitionem.
Conſortij priuatōem.
Periculoſam cominationem.

¶ Quantum ad pm dicit. Ego vado ⁊ q̄ ritis me ⁊c. Chriſtus q̄dem iturus ad pa trem per paſſionem ſuam: cognoſcens iu deos in ſua infidelitate manſuros nec ip ſum debite queſituros: h̄ ipſis denunciat penam etiam cominando. ſm h̄ igitur h̄ tria poſſumus ꝯſiderare. ſ.

Abſentationem ſaluificam.
Inquiſitionem maliuolam.
Denunciatōem peſtiferam.

¶ Quantum ad p̄muȝ dic̄. Ego vado ⁊c. xp̄s enim inuens ſe voluntarie paſſurum ꝓ redemptōe humani generis ⁊ itur⁹ ad p̄rem vt nob̄ viā pāderet intrandi celum dic̄. ego vado non vocatus ſed voluntarie vn̄ Jſ.53. Oblatus eſt q: ipe voluit: ⁊ nō apuit os ſuum. ¶ Q̄m ad inq̄ſitōem ma liuolam dic̄. ⁊ q̄ritis me ⁊c. vbi Aug. Que ritis me inq̄t ergo nō deſiderio ſed odio. Nā ⁊ illum poſtea q̄ȝ abſceſſit ab oculis hoium inquiſierunt ⁊ qui oderūt ⁊ q ama bāt. Illi ꝑſeq̄ndo. illi hr̄e cupiēdo. ¶ Q̄m ad denūciatōem peſtiferā dic̄. ⁊ i pccō vr̄o moriemini. iudei q̄dē q: xp̄ȝ male q̄ſierūt: nec ad fidē ꝯuerti voluerūt: ſȝ ꝑmāſerunt i ſuis erroribus: iō in pccis ſuis morituri di cunſ ſm Aug. vn̄ de ipſis dici potuit illō Job.36. Morieſ i tēpeſtate aīa eox: ⁊ vi ta eox inſ effemiatos. ¶ Scic̄. ē āt h̄ vbi fit mētō ď q̄reř xp̄m ꝙ loquēdo moral'r ꝙ aliqui ſunt q nō q̄rūt dñm: nec ipm iueni unt. Aliq ſūt q q̄rūt ipm ſed nō ſic debēt: ⁊ iſti ēt n̄ inuēiunt. Aliq q̄rūt ipm ſic de bent ⁊ ipm iuēiunt. ¶ Prio aliq n̄ q̄rūt

dominum nec iueniunt ſicut confidentes i
temporalibus ⁊ in ipſis ſpem ſuam poné
tes ⁊ deum obliuiſcentes quoꝝ cuilibꝫ dr̃
deutero.32. Deum qui te genuit dereliqui
ſti ⁊ oblitus es domini creatoris tui. Vñ
tales poſſunt figurari per regem Aſſa. de
quo dr̃. 2. paral. 16. Egrotauit Aſſa dolore
pedum vehementiſſime. nec in infirmita
te ſua queſiuit dñm: ſed magis in medico
rum arte ꝯfixus eſt: de quo tñ ibidem dr̃:
ꝙ non obſtante medicorum auxilio mortu
us eſt. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per regé Aſſa
q̄ interpretatur factura itelligi poteſt hõ
qui eſt factura dei: iuxta ꝙ ipſe dixit geñ.
1. Faciamus hominem ad ymaginem ⁊ ſi
militudinem noſtram: q̄ dr̃ rex qui in ce
leſti patria regnare debꝫ: lꝫ autem ſic ho
mo creatus fuerit vt regnet in celo. tamẽ
inſtar Aſſa infirmatur dolore pedum gra
uiſſime. per pedes enim intellr̃ ſm Aug.
Deſiderium hoīs: q̄ ſicut corpus mouet
localiter pedibꝰ: ſic anima mentaliter mo
uet affectibus: iſti autem pedes. i. affectꝰ
infirmari dicuntur quando derelicto deo
qui deberet ſuper omnia diligi homo ad
heret mundanis: q̄ vero multi taliter in
firmantur. ideo dicit apl's prima cor. ij. In
ter vos multi ſunt infirmi ⁊ imbecilles. i.
debilitati q̄m ad ſpiritualia ꝑp amorẽ tẽ
poralium. ⁊ dormiunt multi. i. nihil ſenti
unt de dulcedine diã. ⁊ ideo de ipſis ꝯque
ritur dñs. Iere. 2. Me dereliquerunt fon
té aque viue. merito ergo dr̃ ꝙ Aſſa mor
tuus eſt: q̄ conueniés eſt vt mortem iuéi
at qui vitã dereliquit. ⁊ iõ Ro. 1. Qui ta
lia agunt digni ſunt morte. Et ideo Iere.
17. Maledictus homo q̄ confidit i hoīe ⁊
ponit carnem brachium ſuum. ⁊ a dño re
cedit cor eius. ¶ 2º aliqui querunt xp̄m:
ſꝫ non ſicut debent: ⁊ iſti q̄ querunt in deli
tijs corporalibus ⁊ in peccatis vbi xp̄s non
eſt non inueniunt: vt de quolibꝫ tali verifi
cetur illud ꝓuer. 17. Qui peruerſi cordis
eſt non inuéiet bonum. vñ tales poſſunt fi

gurari ꝑ aīam q̄rẽté ſpõſum ſuum. i. xp̄m
q̄ dic̃ de ſeipſa cant. 3. In lectulo meo q̄ſiui
ꝑ noctes qué diligit aīa mea: q̄ſiui eũ ⁊ nõ
iuéi. ſurgã circuibo ciuitaté ꝑ vicos ⁊ pla
teas q̄rã qué diligit aīa mea: q̄ſiui eum ⁊
non inuéi. inuenerunt me vigiles q̄ cuſto
diunt ciuitatem: non qué diligit aīa mea
vidiſtis ⁊ ibi ſupple non inuenit: ⁊ cũ pau
lulum pertranſiſſem eos: inuéi qué diligit
aīa mea: tenui eum: nec dimittam. vbi tria
poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Inueſtigatõem ſolicitam.
Adeptõem ſaluificam.
Poſſeſſioné ꝯtinuam.
¶ Primo inueſtigatõem ſolicitã cũ dr̃ i
lectulo meo ⁊c. vt dcm̃ é: ſponſa aſt aīa:
ſponſus eſt xp̄s. Iſta át aīa dꝫ multũ ſolici
te xp̄m ſpõſum q̄rer̃: vt ſit generató q̄ré
tiũ dñm: q̄rétiũ facié dei Iacob in ꝑs. ſed
tñ aduerte ꝙ i tribꝰ locis dr̃ ſpõſa ſpon
ſum queſiſſe. ⁊ in illis ipm̃ non inueniſſe
ſ. in lectulo in circuitu ciuitatis ⁊ inter vi
giles. ¶ Ubi ſcié. ꝙ ꝑ lectulũ q̄ é locꝰ cõ
ſolõnis corpis: itlli̇́r oés delectatões car
nales. In ill' igitur o aīa peccatrix xp̄m ñ
inuéies: ſed ſcis quid in lecto miſerie car
nalitatis inuenies: re vera malitiam i co
gitando praua deſideria in appetendo im
pudica verba ⁊ opa in exercendo: ⁊ ſic in
talibus carebis pñtia ſpõſi tui q̄ tibi da
ret vitam per gratiam: in illis át exiſtés
mortem incurreris per culpam. vt de te
v̄ificetur illud. 4. Re. 4. Ecce puer mortu
us iacebat in lectulo. ¶ Per circuitũ át
ciuitatis itllr̃ pccm̃ vanagl'e ⁊ ſupbie ꝑp ap
petitũ idebitũ dñandi mlti circuũt: ⁊ ꝑp
vanágl'am mlres ſpál' circuũt vt videát
ab hoībꝰ. O aīa peccatrix i talibꝰ ñ iuéit
xp̄s: ſed ſcis qd iuéies. certe q̄m ad pccm̃
vanagl'ie. Colli ꝓtéſioné oculoꝝ mutatio
né: varios iceſſus. curioſos appl auſus: allici
entes geſtꝰ. Indumétũ p̄ciosum: ornatũ cu
rioſũ ⁊c. q̄ hoīes ad vãitaté iducũt: ſꝫ adv̄
tat miſera aīa: ſniaꝫ q̄ꝫ ſibi dñs cõīnat Iſ.

3. d. ꝑ eo ꝙ elleuate ſũt filie ſyon. ⁊ ãbula
uerũt extẽto collo: ⁊ nutibꝰ oculoꝝ ibát. ⁊
pedibꝰ ſuis ꝯpoſito gradu icedebát. decal
uabit dñs verticé filiaꝝ ſyon ⁊ criné earũ
denudabit: vbi aduerte cõfuſioné. ¶ Nã
ꝑ caluatõem capilloꝝ caput ornãtiũ: intel
ligit̃ denudató die gr̃e. aīam ornátis qua
ꝓuaberis: ꝑ cries q̄ accipiunt̃ ꝑ ꝑ alienis
capillis. q̄bus aliq̄ñ ſolent mulieres ador
nare: itlli̇́t ſcõꝝ ſuffragia q̄bus aīa exñs
in gr̃a adornat̃. q̄bꝰ ꝑticeps fit oiuꝫ bonoꝝ
q̄ ds ꝑ ſcõs hoīes opat̃. ſꝫ ꝓdicta ſeq̄ns oī
bus ꝓuat̃: cui cominãdo dic̃ dñs Nauũ. 3.
Reuelabo pudéda tua in facie tua. ⁊ oſté
dam gentibus nuditatẽ tuá ⁊ regis igno
miniá tuá ⁊ proiciá ſup te abhominatões
⁊ ꝯtumelijs te afficiã ⁊ põam te in exem
plũ. ¶ Q̄m ad pccm̃ ſupbie iuéies ꝯtétio
nes. emulatões. odia. rixas ⁊ diſcordias.
vñ de talibus dr̃ ꝑs. In circuitu impij am
bulant. ¶ Per vigiles át itlli̇́t peccatuꝫ
auaritie ⁊ detractõis: q̄ auari ſꝑ vigilãt
q̄uo pñt cumulare pecũiã ⁊ d̃tractores int̃
ꝯgregatões hoīum ſemꝑ ꝯponũt mala v̄
ba. nõ aduertétes miſeri illud ꝙ dr̃ ꝓuer.
24. Cogitató ſtulti pccm̃ eſt ⁊ abhomina
tio hoīum detractoꝝ. ¶ In iſtis igitur o
aīa peccatrix: ſi q̄ras ſponſum nõ iuéies:
ſed ſi q̄d q̄m ad pccm̃ auaritie repies exa
ctões indebitas. vſuras iniuſtas. rapinas
violentas ⁊ furta. ¶ Q̄m ad peccatum d̃
tractõis reperies falſas adinuentiones
occultorum publicationes bonorum mur
murationes: malorum augmentationes.
in iſtis igitur omnibus non inuéitur xp̄s
¶ 2º ꝯſiderare poſſumus adeptiõem ſal
uificam: cum dr̃ paululum ⁊c. Nã poſtq̄ꝫ
homo tranſiuit carnis delitias ꝑ purita
tem mundi excellentias per humilitatẽ
⁊ mundi diuitias per paupertatem. tunc
Chriſtum ſponſum reperit vt poſſit ſic cõ
ſolatorie ſibi dici illud eccl'ci. ij. Poſt mul
ta tempora inuéies illum. ¶ Tertio con
ſiderare poſſumus poſſeſſioné ꝯtinuam.

cum dr̃. tenui euꝫ nec dimittá. Nã poſtq̄ꝫ
hõ dimiſſis vitijs ad ſtatum gr̃e venit. in
q̄ xp̄m ſponſum ſuum iuenit: dꝫ ipſum te
nere firmiter. ꝙ quidem fac̃ q̄ñ ꝑſeuerat i
bõis opibꝰ nec reuertitur ad peccata. vñ
ſibi dr̃ Apoc̃. 3. tene ꝙ habes. dicat igitur
illud Iob. non dimittá te neq̄ꝫ derelinquã
¶ 3º alij querunt xp̄ꝫ debito modo. ⁊ iſti
inueniunt. ⁊ qualiter reperitur audi Ber.
ſermone. 24. Si nolumꝰ non fruſtra que
rere dñm. queramꝰ veraciter. queramꝰ fre
quenter. queramꝰ ꝑſeueranter. vt nec que
ramꝰ ꝓ illo aliquid. ſed ab illo aliq̄d con
uertantur. facilꝰ eſt enim celũ ⁊ terrá trá
ſire. q̄ꝫ vt ſic querens nõ iueniat: ſic petés
nõ accipiat. ⁊ ſic pulſanti non apiatur. vt
igitur dñm ſolicite q̄ramꝰ dr̃ Iſ. 55. Que
rite dñm dum inueniri põt. inuocate eum
dum ꝓpe eſt. ¶ Q̄m ad conſortij ꝓuatõeꝫ
dic̃. q̄ ego vado ⁊c. vbi tria poſſumꝰ ꝯſi. ſ.
Xp̄i ꝓpoſitõem ſepantem.
Collegij heſitatõem ꝑturbantem
Dicti declaratõem euidétem.
¶ Quantũ ad pm̃ dic̃. quo ego vado vos
non poteſtis venire. Nã ꝑ iſtã potétiam
q̄ꝫ xp̄s dixit iudeis incredul' dat̃ nob̃ itel
ligi ꝑpetua ſepató q̄ ſepabuntur a xp̄o. ⁊
hoc eſt ꝙ dic̃ Io. q̄ritis me ⁊ non inuéietis
vbi ſum ego vos non poteſtis venire.
¶ Quantum ad collegij heſitationem ꝑ
turbantem dicit. Dicebant ergo iudei
⁊c. Iudei enim ſm Augu. tanq̄ꝫ carnales
non intelligentes ſpiritualiter ꝙ dictum
erat a Chriſto inter ſe queſierunt. ſi xp̄s
ſeipſum vellet interficere. quia dixerat ꝙ
ipſi non poterant ire quo ipſe ibat. q̄ꝫuis
fatua eſſet iſta cogitatio. cum ⁊ ipſi eſſent
morituri. ex quo datur intelligi ꝙ ipſe lo
quebatur de regno celorum ad quod erat
iturus poſt mortem. ¶ Quantum ad di
cti declarationem euidentem dicit. ⁊ dice
bat eis. vos deorſum ⁊c. xp̄s quidem de
clarando dictum ſuum intendit talem ra
tionem res habentes ꝯrias ꝓprietates ñ

pñt ire ad eundem locũ.ſicut pꝫ de graui
bus ⁊ leuibus : ſed ego ⁊ vos hémus ꝯri
as ꝓprietates.ergo ꝓbo maiorem:q vos
ꝑ peccata vr̃a grauati eſtis deorſum.⁊ de
hoc mundo.ego autem ſum de ſuperius ⁊
non ꝺ hoc mundo : q: mundane ſicut vos
non viuo.¶ Qm ad 3m dicit. Dixi ergo
vobis ⁊c.vbi duo poſſumꝰ ꝯſiderare.ſ.
Cominatóem aggrauátem.
Rónem ſufficientem.
¶ Qm ad pm dicit.dixi ergo ⁊c.Ná xp̃s
ſm Aug.non comina iudeis ꝙ peccatuꝫ
hérent:q: iſtud eſt cóe omnibus. vñ p̃s.
Qm̃ ego in iniquitatibus conceptꝰ ſum.
⁊ in peccatꝫ concepit me mater mea: ſꝫ q:
morituri erant in peccatꝫ coꝝ.¶ Qm ad
róné ſufficiétem dicit .ſi enim non credi
deritis ⁊c. Nam illud ꝙ xp̃s dixerat iu
deis.ſ.moriemini in peccatis veſtris.hoc
euidenter ꝓbat.d.ſi enim non credideritꝫ
q: ego ſum:moriemini in pccó veſtro . ex
quo pót ró talis formari ,qui caret vita
aptum natum hr̃e vitam eſt mortuꝰ ſicut
pꝫ de carente anima.ſed vos caretis vita
gratie.ergo eſtis morituri. qꝺ autem ca
retis vita gr̃e pꝫ:q: vita aie é fides cũ ca
ritate.iuxta illꝺ Abacuch.2.Ecce q incre
dulꝰ eſt non erit recta aia eiꝰ in ſemetipo
iuſtꝰát in fide ſua viuit.ſed vos caretꝫ fiꝺ
q: ñ credidiſtis.q: ego ſim ille qꝓmiſſus
ſuꝫ in lege vétꝰ nec credidiſtis me deũ
eſſe nec creditis mee doctrine .igitur ca
retis vita aie.⁊ per ꝯñs eritꝫ morituri : ⁊
q: i ĩfidelitate vr̃a pſeuerabitꝫ moriemini
in pccó.Ná iuxta illꝺ xp̃i Mar. Qui ñ
crediderit ꝯdénabi.

Secũda pars.

Egtur.Dicebát ergo ei tu quis
es ⁊c.vbi tangit ſblimitateꝫ di
uie ꝯditóis.ꝙ ꝓbat eternalr̃ pro
ceſſio.q: oés hoies ná ſcire ꝺſiderát ꝑ me
thaphi.hic é ꝙ cñ aliqs videt vel audit
aliq̃ magna ꝺ aliq̃:ignorás vñ ꝓcedit.ꝺ ip
ſis certificari ꝺſiderat vt eiꝰ aimꝰ qetet.

¶ Quia igi xp̃s poteſtatiue iudeos re
ꝑhendit q: nó credebát iip̃ꝫ : nó dic exp̃ſ
ſe qs ip̃m interrogát qs ſit vt clariꝰ ip̃ꝫ
cognoſcát:qbꝰ xp̃s quis ſit rñdet. ſꝫ hoc
igi hic duo poſſumꝰ ꝯſiderare .ſ.
Iudeoꝝ anxiam interrogatióem.
Xp̃i lucidam rñſionem.
¶ Qm ad pm dicit,dicebant ergo tu qs
es.Nam qñ aliquis de ſeipſo pſumés re
prehenditur aliquo queꝫ ignorat multoc.
indignatur. ⁊ ideo q̃runt ab ip̃o cur iſta
faciat.⁊ quis ſit ip̃e.q: igitur xp̃s iudeos
acriter reprehendit ,d.ꝙ morientur i pec
cato ſuo indignati ꝙ eos reprehenderat
ſm Augu.Dixerant ei tu qs es.¶ Qm
ad 2m dicit.Dixit eis yh̃s pnm ⁊c.Xp̃s ei
interrogatus a iudeis quis eſſꝫ. cum ďus
verꝰ ⁊ hó eſſꝫ ꝛndit eis aliqua ꝑ deuꝫ ⁊
hoiem ſe demonſtrauit . Nam.d. ſe prin
cipium oñdit ſe fore deum,d. át ſe loqui
ſe verum hoiem indicauit.¶ Sciédum é
át ꝙ principiũ duobꝰ modis accipi . vno
modo pſonalr̃.eo modo ꝙ dicimꝰ eſt pn
cipium totiꝰ deitatꝫ.⁊ iſto modo non dicit
filiꝰ ſe fore pncipiũ cum habeat natiuitatꝫ
ſue pncipium pr̃em.Alio modo pncipiuꝫ
accipitur eſſentialr̃.Et iſto modo filius ſe
dic pncipium.⁊ de iſto pncipio poſſumus
exponere illud colľ.1. Oia per ip̃m ⁊ in
ip̃o creata ſunt.⁊ ip̃e añ omnes ⁊ oia i ip
ſo conſtant.⁊ ip̃e cap̃ corporis ecclē qm̃ é
pncipiũ pmogéitus ex mortuis. vt ſic in
oibus ip̃e pncipatũ tenés.q: in ip̃o cópla
cuit oéꝫ pléitudiné habita.⁊ ꝑ eũ recóci
liare oia ſiue q̃ i terris ſunt.vbi inter alia
q̃ttuor poſſumꝰ ꝯſiderare .ſ.
Primitaté in eſſendo .
Auctoritaté i pſidédo.
Formalitaté in influendo .
Pietaté in cócordando.
Po pmitaté i eſſendo:cũ dr̃ ꝙ ip̃e é ante
oés.Ná ip̃e tá oium creaturaꝝ pnm exñs
añ oia hꝫ duratóeꝫ eterná.vt ſic dſe potue
rũ illꝺ Iſ.43.Añ me nó é formatꝰ ꝺuo ⁊

poſt me non erit : ego ſum dñs ⁊ non eſt
abſqꝫ me ſaluator.¶ 2o ꝯſidera poſſumꝰ
auctoritaté i preſidendo:cum dic.⁊ ip̃e ca
put corporis ecclē.oés qdé fideles cũ xp̃o
faciũt vnũ corpus.cuiꝰ caput é xp̃s : ⁊ q
libꝫ fidelis eſt mébrũ huiꝰ corporis.iuxta
ꝙ ꝺ ip̃o loquens aplſ dic Eph.1. Ipſuꝫ.ſ.
xp̃m dedit.ſ.deꝰcaput ſuꝑ oém ecclãm q̃
eſt corpꝰ ipſiꝰ.¶ 3o ꝯſiderare poſſumꝰ fó
malitaté in influendo:cuꝫ dr̃ ꝙ in ip̃o com
placuit oéꝫ pléitudiné gr̃e. ⁊ q: ip̃e caput
ecclē.⁊ ꝺ natura capitꝫ é influere in cetera
mébra.ió xp̃s vt cap̃ ſuoꝝ fidelium i ip̃os
vt in ipſiꝰ mébra ſp̃ualia gr̃a iſluit habũ
dáter:iuxta illud Io.p̃ .Vidimꝰ gl̃iaꝫ eiꝰ
gl̃iam q̃ſi vnigéiti a pr̃e plenũ gr̃e ⁊ ꝟi
tatis.⁊ infra . ꝺ cuiꝰ plenitudine nos oés
accepimꝰ gr̃am pro gr̃a . ¶ 4o ꝯſiderare
poſſumꝰ pietaté in ꝯcordando cum dr̃ pa
cificás oia ꝑ ſanguinem ⁊c. ante aduétum
qdem xp̃i in mundũ magna guerra erat
ꝑꝑ pccm̃ pmoꝝ parentum inter deuꝫ ⁊ hu
manum genus.ſed xp̃s per ſuum ptioſuꝫ
ſanguinem pacem inter eos ꝓcurauit . iu
xta illud Eph.2.Nũc aũt in xp̃o yh̃u vos
q eratis aliqñ longe:fci eſtis prope i ſan
guine xp̃i.ip̃e eniꝫ eſt pax nr̃a q fec vtra
qꝫ vnum.

Tertia pars.

Egtur multa héo ꝺ vob̃ loq ⁊c.
vbi tangit ſeueritatem future
diſcuſſionis.ꝙ ꝓbat finalis exa
minató.Ille enim qui dꝫ alium iudicare :
dꝫ eé iuſtꝰ ⁊ verax vt ſuũ iuditiũ ꝑꝑ ali
qué nó ꝑuertat:iuxta ꝙ dr̃ Exo.23. Nó ſe
queris turbá ad faciédũ malũ : nec i iudi
ciũ plĩmoꝝ acqeſces ſnie vt a ꝟo ꝺuies .
xp̃ſ igi q ꝟax é cũ rectitudie iudicabit.iu
xta illꝺ p̃s.Iuſtꝰ es dñe ⁊ rectũ iudiciuꝫ.
ſm h igi h tria poſſumꝰ ꝯſiderare. ſ.
Diſcutientꝫ exaiatóem.
Sentétiantꝫ rectificatóem .
Iudeoꝝ excecatóem .
¶ Qm ad pm dicit.multa héo de vobis

⁊c.q: eim xp̃s venit in mũdũ vt ſaluator
hũani generis:nó aũt vt iudex: iuxta illꝺ
Io.3.Nó enim miſit ďus filiũ ſuum i mũ
dum vt iudicet mũdũ ſꝫ vt ſalue mundꝰ
ꝑ ip̃m.In fine ꝟo mundi vt iudex veniet
⁊ diſtincte diſcutiés merita ⁊ ꝺmerita ſin
gulorum,hinc eſt ꝙ iudeis nó dixit mul
ta de vobis iudico in pñs:ſꝫ héo iudicare
in futuꝝ.¶ Qm ad 2m dicit:ſed q me mi
ſit ⁊c.tunc qdem ſnia alicuiꝰ dꝫ ratificari
qñ eſt ꝓlata veraciter ⁊ nullam ꝯtinet fal
ſitaté:vt ergo xp̃s oñdat ſuam ſniam eſſe
ratam ⁊ firmam oñdit ꝙ in ſua ſnia nulla
falſitas pót eſſe.Nam cum ip̃e nó loqua
niſi ꝙ audiuit a pr̃e:⁊ ſuum loq ⁊ audire
ſunt idem ꝙ a patre procedere ſm Alcuı
um . ⁊ ipſe procedit a patre qui eſt veri
tas per eſſentiam non poteſt cadere falſi
tas.ꝯſequens é ꝙ ſnia data per Chriſtuꝫ
ſit totaliter vera.⁊ ſic poſſumus dicere il
lud Io.17.ſermo tuꝰ veritas eſt.¶ Qm
ad 3m dic.⁊ non cognouerunt q: patrem
eis dicebat deum. Chriſtus enim mentio
nem faciens de illo qui miſit eum.d.q me
miſit verax eſt.dabat intelligere patrem
qui miſit eum in mundum : ſed iudei ve
lud ceci hoc non intellexerunt . Nam iu
xta illud Sap̃.2.Excecauit auteꝫ illos ma
litia eorum.¶ Sciendum eſt autem hic
vbi ſit mentio de Chriſto mundum iudi
caturo.ꝙ in extremo habebit mlta ꝺ pec
catoribꝰ iudicare.ſ.
Cogitatóes cordium.
Locutóes orum.
Malignitates operum .
¶ Primo cogitationes cordium : iuxta
illud p̃s.Ip̃e ſcrutans corda ⁊ renes de
us.non erit enim aliqua cogitatio q̃ꝫ ha
buerit homo contra volũtatem diuinam
quá ip̃e non iudicat ⁊ clare intueatur.⁊ iu
ſto iudicio iudicet . Quid igitur pecca
tor miſerrime reſpondere vel dicere po
tueris dño:cum tuum cor intuebitur in q̃
nó inuéiet ſuam ymaginem.i. gr̃am : nec

ſupſcriptiōem ſuam.i.bonas cogitatiōes
ꝛ virtutes inſertas ꝛ interrogabit.cuius
eſt ymago hꝛ ſupſcriptō Mat.22.Re ue
ra nō reſtabit aliqua rñſio niſi que ſequit
ibi.ſ.ꝙ te a veritate coactū oportebit re
ſpondere.ꝙ h ymago.i.aīa tua ē ceſaris
i.dyaboli cuiꝰ es ſecutus in inſtinctu . qꝛ
reſponſione vellis nollis ſic facta qd alīd
reſtabit miſer peccator.niſi vt cōtra te ꝓ
feratur ſententia q̄ dñs dedit ibidem.ſ.
reddite ergo q̄ ſunt ceſaris ceſari.i.te pec
catorem q fuiſti dyaboli dyabolo ꝑpetuo
cruciādū.ꝛ qr̄ qꝛ Eccli.3.Cor neq̄ graua
bit doloribꝰ vbi ſbdit cor durū male hēbit
i nouiſſimo.cor igitur tuū o peccator ipe
nitens.ꝙ fuit neq̄ ꝑ malas cogitationes
ꝛ durum ꝑ obſtinatiōem in nouiſſimo.i.
in die iudicij malū habebit.qꝛ penis eter
nis cruciabit. ¶ Secundo iudicabit locu
tiones eoꝝ.Nam nihil erit locutum ꝯtra
volūtatem diuinā de qua nō oporteat ho
mines reddere ratiōē.ꝛ h eſt ꝙ ipe dicit
Mat.12.Dico āt vob ꝙ de oī verbo ocio
ſo ꝙ locuti fuerint hoies reddent ratiōē
in die iudicij ex verb tuis iuſtificaberis ꝛ
ex verb tuis condēnaberis. ¶ Cōſidera
igit o miſer pccōr qualē ratiōem reddere
poteris.de piurijs .de detractōibus ꝛ dif
famatiōibus.cū tibi dicat ps.Tota die i
iuſticiā cogitauit lingua tua ſic nouacula
acuta feciſti dolū dilexiſti malitiā ſup be
nignitatem iniqtatē magis q̄ loq equi
tatē dilexiſti oīa verba ꝑcipitationis lin
gua doloſa re vera iſtis ſic tibi obiectis ma
le poteris reſpōdere.ꝛ iō cōtra te ꝓferet
illa ſnīa q̄ ibidē ſeqt.ꝓpterea ds deſtruet
te in finem euellet te .ꝛ emigrabit te d ta
bernaculo tuo.ꝛ radicē tuā de terra viuē
tiū. ¶ 3° iudicabit malignitates opeꝝ.d.
cuiꝫ illud Luc.16.Redde ratiōem vilica
tiōis tue.q̄ ratōē reddere poteris o mi
ſer peccator qñ angelus q datꝰ erat ad iu
ſticiā loquet ꝯtra te teſtimoniū.d.xp̄o iu
dici illd Jo.7.Ego teſtimom ꝑhibeo de il
lo qꝛ opa eius mala ſunt q̄ audito o miſer
pccōr cōtra te iudex dabit ſniam.d.illud
Mat.22.Ligatis māibꝰ eius ꝛ pedibus
mittite eū i tenebras exteriores ibi erit
fletus ꝛ ſtridor dentiū. ¶ Iſte iudex fuit
figuratus Apoc.19.vbi dr̄ vidi celū aper
tū.ꝛ ecce equꝰ albus ꝛ q ſedebat ſup eum
vocabat fidelis ꝛ verax.ꝛ i iuſtia iudicat
ꝛ pugnat occuli āt eiꝰ ſic flāma ignis ꝛ in
capite eius dyademata multa hñs nomē
nouū ſcriptū ꝙ nemo nouit niſi ipſe.ꝛ ve
ſtitus ē veſte aſpſa ſangūie.ꝛ vocabat no
men eius verbū dei.ꝛ exercitus q ſunt in
celo ſequebant in eqs albis veſtimēti byſ
ſum albū ꝛ mundum.ꝛ ex ore eius ꝓcedit
gladius acutus vt in ipo ꝑcuteret gētes
ꝛ hꝫ in veſtimentū ꝛ in femore ſuo ſcriptū
rex regnū ꝛ dñs dominantiū vbi.5.poſſu
mus cōſiderare.ſ.

Situatōē puriſſimā.

Nominatiōē mirificā.

Glorioſum ornatum.

Generoſum principatū.

Gratioſum comitatū.

¶ Primo ſituatōē puriſſimā cum dr̄ ꝙ
ſedebat ſup equū albū.Nam ꝑ equū albū
intelli pōt vno modo.illa nubes candida
ſup q̄ xp̄s ad iudicādum ſedebit alio mō
per equū albū itelligi pt xp̄i hūanitas to
ta mūda ꝛ puriſſima in q̄ deitas dici pōt
ſedere. ¶ 2° ꝯſiderare poſſumꝰ noīatōem
mirificā cum dr̄ ꝙ vno mō vocabat fidel
ꝛ verax ꝛ alio noīe verbū dei.ꝛ ꝙ hēbat
nomē ꝙ nemo nouit niſi ipe. ¶ Ubi ſcien
dū.ꝙ in xp̄o ē duplex natura:diuia.ſ.ꝛ hu
mana ſcdm naturā diuinā vocabat verbū
dei ſm aūt humanā vocabat fidelis ꝛ ve
rax totꝰ aūt ſm ꝙ xp̄s cōplectit naturā
diuinā ꝛ humanā dr̄ hr̄e nomē ꝙ nēo ſcit
niſi ipe vel qꝛ ꝑ naturā nō eſt nobis inue
ſtigabil tā mirabil vnio vl qꝛ ab infideli
bus xp̄s nō cognoſcit.ſꝫ tm̄ ab ipſiꝰ fidē
hñtibus q dicunt vnū cū ipo vt ſic potue
rit ſibi dici ds pr̄ illud.ps.Feci tibi nom

grāde iuxta nomen magnorū qui ſunt in
terra. ¶ Tertio ꝯſiderare poſſumꝰ orna
tum glorioſum q fuit multiplex pmo dr̄ ꝙ
oculi eius ſunt ſicut flāma ignis ꝑ quos
intellr eius clara ꝛ infallibilis cognitio.ꝑ
q̄ ſcit omnia generalr tam bona q̄ mala
vñ Eccli.23.Oia videt ocls eiꝰ. ¶ Scdo
dr̄ ꝙ habebat in capite dyademata mlta
ꝑ que intelligunt diuerſa pmia.que ſcdm
diuerſi meritorū iuſti retribuet vt ſic poſ
ſumus dr̄e de quolꝫ illud Cor. x. Poſui
ſti domine ſup cap eius coronā de lapide
pcioſo. ¶ Tertio dr̄ ꝙ erat veſtitꝰ veſte
aſpſa ſanguine.ꝑ q̄ intellr corpꝰ xp̄i yhu
pro nob vulneratus in cruce.ꝙ fuit ſuo ꝓ
prio ſanguine rubricatꝰ. ¶ Quarto dr̄ ꝙ
ex ore eius ꝓcedebat gladius acutus . ꝑ
quē intellr ſeuera ſnīa de qua ꝑcutiet pec
catores.ꝛ iō dr̄ ꝙ in ipo ꝑcutiebat gētes
i.gentiliter ꝛ ſine lege viuētes. ¶ Quar
to poſſumꝰ cōſiderare generoſum pncipa
tū cum dr̄ ꝙ habebat in veſtimēto ꝛc.Nā
ꝑ veſtimentū corpus coopiens intellr eiꝰ
hūanitas xp̄i nob deitatē occultans.qꝛ in
xp̄o ſolm videbat hūanitas ſub q̄ latebat
deitas ꝑ femur vero corpꝰ ſubſtētans hu
manitatem xp̄s igit in veſtimēto.i.in hu
manitate habebat ſcriptū rex regum . qꝛ
de ſtirpe regia.i.dauitica fuit natus in fe
more etiā in deitate ſcriptū hēbat regū
ꝛ dominꝰ dominantiū quia ſm naturā di
uinam ipſe ds magnus ꝛ rex magnꝰ:ma
gnus ſup omnes deos. ¶ Quinto poſſu
mus ꝯſiderare gratioſum cōitatum.cū di
citur ꝙ exercitus ſequebat eum in albis.
Nam ꝑ iſtū exercitū albatorū ſequentiū
xp̄m intelligit multitudo iuſtoꝝ qui poſt
finale iudim ibunt in padiſum cū xp̄o.de
quo admiratiue querit Apoc.7.Hij qui
amicti ſunt ſtoll albis.q ſunt ꝛ vnde vene
runt cui queſtioni reſpondet ibidem cum
ſubdit hij ſunt qui venerūt de tribulatiōe
magna ꝛ lauerūt ſtollas ſuas ꝛ dealbaue
runt eas i ſanguine agni.

Quarta pars.

Equit.Dixit ergo eis yhus ꝛc.

s Cū exaltatꝰ fuero.vbi tangit vi
tatē dñice paſſionis ꝙ ꝓbat pe
nalis crucifixio vbi tria poſſumꝰ ꝯſide.ſ.

Mortalitatē hūanitatis aſſumpte.

Sublimitatē deitatis excelſe.

Utilitatem pluralitatis cōuerſe.

¶ Quantū ad primū dic.Dixit ergo eis
yhs ꝛc.Nā tunc exaltari dici potuit xp̄s
qñ pro nob fuit ellenatus in cruce vñ Au
gu.exaltatꝰ eſt qñ pēdebat in ligno.Iſta
aūt exaltatō xp̄i fuit cauſa nr̄e ſaluatōis.
Nam xp̄s ꝑ paſſionē nos redimēs de in
fimis vbi eramꝰ ꝓpter pccm̄ proſtrati tra
xit nos ad ſupna.qñ nos ſibi per fidem ꝛ
grām copulat.iuxta ꝙ ipſe pdixerat Jo.
12.Ego ſi exaltatus fuero oia trahā ad me
ipum ꝛ h eſt ꝙ ſignificatiue loquēs dixit
Jo.3.Sic Moy.exaltauit ſerpētem in d
ſerto ita exaltari oꝫ filium hoīs.vt omnis
qui credit in ipo non ꝑeat ſed hēat vitā
eternā.de h autem ſerpēte dicitur ſnialr
Numeri.21.ꝙ qñ Moy.ducebat pplꝫ do
mini per deſertū vt irēt in terrā ꝓmiſſio
nis murmurauert ex itineris longitudine
cōtra dñm.q̄ obrem miſit dñs ignitos ſer
pentes in pplo ipſos mordētes aculeis ꝛ
grauiter affligētes q venientes ad Moy.
dixit erūt peccauimus.qꝛ locuti ſumus ꝯ
tra dñm ꝛ te:ora vt tollat a nob ſerpētes
orauit igitur Moy.pro pplo cui dñs di
xit fac ſerpentem eneum ꝛ pone eū pro ſi
gno ſup colūnam ligneā.quem aſpiciētes
ꝑcuſſi ab ignitiſq̄ ſerpentibus ſanabant.
¶ Ubi ſciēdum ꝙ ꝑ pplm domini intelli
gitur totum genus humanū.qui dei po
pulus dici poteſt.iuxta illud ps.Ipſe eſt
dominꝰ deus noſter nos autem populus
eius ꝛ oues paſcue eius per deſertum igi
tur itelligitur iſte mūdus.quia inſtar de
ſerti ab hominibꝰ per mortem deſeritur
per terrā vero ꝓmiſſionis intellr celeſtis
patria d q̄ ps.Portio mea dñe ſit i terra

viuentiũ.homines igitur in ħ mũdo pere
grinantes vt vadant ad terram ꝓmiſſio
nis.i.ad patriam celeſtem murmurare di
cuntur dum nõ cognoſcẽtes diuina bene
ficia ſibi regratiari pigreſcũt quos deus
videns ſic pigros dr̃ ſibi mittere ſerpen
tes ignitos quãdo ꝑmittit ꝙ demones ſ
pentes venenati eos tẽptant iſti ſerpẽtes
i.demones habẽt aculeos ⁊ vene[m] cõiun
ctum cũ aculeo eſt ꝯſenſus cõiunctus ſug
geſtioni ex quo deliberate cõſenſu quãdo
homo ꝺ̃ aliquo peccato mortali ꝯſentit in
ſtar veneni inficiẽtis corpus inficit̃ ꝑpec
catum ⁊ ſicut venenati ab ill' ſerpentibus
grauiter affligebant̃ in corpe ſic mlt̃o ma
gis venenati ꝑ peccatum in aĩa tãto pl's
deberẽt affligi.q̃ꝫ aĩa nobilior eſt q̃ꝫ cor
pore ſic aũt afflicti peccatores debent ad
deuꝫ recurrere ſperãtes in eius mĩa ⁊ cul
pam ſue igratitudinis cognoſcẽtes ⁊ dĩe
peccauimus.q: locuti ſumus cõtra dñm
non regratiãdo ſibi ꝺ̃ beneficijs ſuis.⁊ vt
melius exaudiat̃ a domino debent haberẽ
recurſuꝫ ad Moy.i.ad aliquẽ mediatoreꝫ
bo[m].⁊ deo acceptũ vt pro ipſo debeat ora
re cui orãti reſpondet̃ a domino qualiter
poſſit curari.cuius infirmitatis medicina
eſt ſerpẽs ene[9] poſitus ſuꝑ lignũ. ¶ Nã
per ſerpentem eneũ poſitum ſuꝑ lig[m] in
telligitur xp̃s yhus pro nob̃ elleuatus in
cruce.Nam ſerpẽs eneus habꝫ formã ſer
pentis.ſed nõ habet vene[m] ſerpẽtem au
tem de ſua natura videt̃ ſignare pruden
tiam.iuxta ꝙ dixit xp̃s diſcipulis Mat.
10.Eſtote prudẽtes ſicut ſerpentes.prudẽ
tia vero ⁊ aſtu[a] ſerpentis quãtum ad pre
ſens ſpectat cognoſcit̃ i duob[9].¶ Primo
dum audit vocem incantatoris vnam au
rem ponit in terrã.⁊ aliam claudit cauda
ne poſſit vocem incãtantis audire.cuius
exemplo dum homo audire incipit incan
tantis.i.ſentire tẽptationes dyaboli vnaꝫ
aurem debet ad terram ponere ⁊ ſic eam
claudere cõſiderando propriaꝫ vilitatem
quia de terra eſt in terram debet reuerti.
Aliam vero debet cum cauda claudere ꝯ
ſiderando ꝙ in ħ mundo finem habet vi
uendi per finis datur intelligi ꝑ caudam
que eſt vltima pars animalis ⁊ ſic non ꝯ
ſentire dyaboli ſuggeſtiõibus.¶ Secun
do cognoſcit̃ ſerpentꝭ prudentia.quia quã
do ſentit grauatum pelle vetuſta molliſi
cat ipſa per aq̃ꝫ.moliſicata intrat ꝑ artũ fo
ramen aliquod lapidis ⁊ ſic pelle vetuſta
dimiſſa eggredit̃ cum alia renouata ⁊ ſic
efficitur abilior ad reptãduꝫ.¶ Cui[9] exẽ
plo peccator habens vetuſtam viciorum
ipſum grauãtium debet ſe molificare per
aq̃ꝫ lachrimaꝝ ſua ꝺ̃plorãdo peccata.⁊ ſic
foramen anguſtũ auſteritatꝭ intrare peni
tentie.⁊ ibi vetuſtã pelleꝫ.i.peccata dimit
tere per integrã confeſſionẽ.⁊ ſic accepta
noua pelle gr̃e efficit̃ habil' ad exercẽdũ
ſe in operibus virtuoſis.¶ Vene[m] autẽ
ſignat peccatũ quia igitur ꝑ ſerpentem ſi
gnatur prudentia.per venenũ autem pec
catum ſerpens eneus qui eſt ſine veneno
ſignat prudentiã xp̃i qui fuit ſine peccõ q:
igitur ſcðm Apo[m].i.Cor.i.xp̃s ẽ dei vir
tus ⁊ ſapi[a] qui iuxta illꝺ̃.i.Petri.2.Pec
catum nõ fec̃ nec inuentus ẽ dolus in ore
eius ꝑ ſerpentem eneum cõuenienter ꝑt
deſignari. ¶ Hic autem ſerpens eneus
i.yħs tunc in deſerto fuit ſuꝑ palum in ſi
gnum poſitus qñ in iſto mundo fuit elle
uatus in cruce ſicut igit̃ tunc a morſi erãt
a uenenatis ſerpẽtibus.aſpiciẽtes ſerpen
tem ene[m] ſuꝑ palum poſitũ curabant̃ ſic
⁊ nunc quicũqꝫ propter peccatũ ſe venena
tuꝫ ſenſerit.ſi xp̃m elleuatũ in cruce reſpe
xerit paſſionẽ eius meditãdo in corde re
cipiet ſanitatem quis enim peccator tam
miſer ⁊ plenus ſceleribus cogitans pre
tium redẽptionis ſue ꝙ quidem fuit pre
cioſum ſanguinem xp̃i yħu non conuerta
tur ꝺ̃ via ſua mala ⁊ reuertat̃ ad dominũ
vt ſui miſereat̃.⁊ animã ſuam ſeruet mun
dam.re vera nullus niſi ſit inſipiens.

¶ Quantũ ad ſecundũ dicit tũc cognoſce
tis quia ego ⁊c.Nam quia yħs non ſoluꝫ
erat homo ſed ꝺ̃s.⁊ eſſentialr̃ idem cũ pa
tre ideo eius ſublimitas eſt excellẽtie ma
gne vñ quantũ ad eius ſublimitatem 5[e]
poſſumus ꝯſiderare.ſ.

Sublimitatem in eſſendo.
Veritatem in docendo.
Natiuitatem ĩ ꝓcedendo.
Societatem in adherẽdo.
Cõfortantem in volendo.

¶ Quantũ ad primũ dic̃ tunc cognoſcetꝭ
q: ego ſum entitas xp̃i nõ fuit entitas pti
cipata ſed ꝑ eſſentiã iuxta ꝙ dixit Moy.
exo.2.Sic dices filijs Iſrl̃.qui ẽ miſit me
ad vos.¶ Quantũ ad veritatẽ in docen
do dic̃ ſicut docuit me pr̃ ħ loquor.Nam
q: fili[9] ꝙ docuit hꝫ a patre ⁊c.pr̃ cum ſit
veritas non poſſit niſi vera dr̃e ideo xp̃i
doctrina vera fuit.¶ Quantũ ad natiui
tatem in ꝓcedendo dic̃.a me ipõ facio ni
hil in diuinis enim pr̃ ſolus ẽ a ſe ipſo.q:
eſt prin[m] nõ de prin[o].⁊ ideo dicitur toti[9]
prin[m] vnde Aug.A me ipſo nõ ſum.fili[9]
enim eſt de patre ꝺ̃s.¶ Quantũ ad ſocie
tatem in adherẽdo dicit ⁊ q me miſit me
cum eſt ⁊ nõ relinqt me ſo[m] propter veri
tatem qdem eſſentie pr̃is cum filio ſemꝑ
pr̃ eſt cũ ipſo ⁊ ipſe cũ patre.iuxta illꝺ̃ ꝙ
Io.d.10.4.Si iudico ego iudi[m] meũ veꝝ
eſt q: ſolus nõ ſuꝫ ſꝫ ego ⁊ q miſit me pr̃.
¶ Quantũ ad ꝯformitateꝫ in volendo di
cit.q: ego que placita ſunt ei facio ſemꝑ.⁊
ħ eſt ꝙ dic̃ Io.8.Meus cibus ẽ vt faciaꝫ
volũtatem eius q miſit me vt ꝑficiaꝫ op[9]
eius. ¶ Quantuꝫ ad tertium dicit ħ illo
loquente multi crediderunt in eum ma
gna quidem vtilitas fuit audientibus ꝑ
dicationem xp̃i ad viam veritatis cõuer
ti.Nam ſicut ipſemet ſaluator dicit Io.3.
Pater diligit filiuꝫ ⁊ omnia dedit in ma
nu eius.qui credit in filium habet vitam
eternam.Ad q̃ꝫ ⁊c.

¶ Feria tertia dñice ſcðe in.xlª.

t

Unc locutus ẽ yħs ad tur
bas ⁊ ad diſcipl'os.d.ſuper
cathedrã Moy.ſederunt
ſcribe ⁊ phiꝛy oĩa ergo que
cũqꝫ dixerint vob̃ ſeruate
⁊ facite ⁊c.Mat.23.Ratio
naturalis nos docet officiũ eſſe boni agri
cole tẽporalis bonas herbas ⁊ plãtas in
orto ſuo ſemiare plãtare ⁊ fouer̃ ⁊ malas
aũt euellere ⁊ extirpar̃.ſic ſuo mõ officiũ
ſpũalis agricole.ſ.doctoris ⁊ ſpũalis pa
ſtoris ẽ in grege ſibi ſubdito vel cõmiſſo
virtutes inſerere ⁊ vitia extirpar̃.¶ Cũ
igitur xp̃s eſt ſpũalis agricola cuius ort[9]
aĩa noſtra inſtar bonoruꝫ operum vel ſe
minũ nititur ſeminare virtutes ⁊ gr̃am.
⁊ inſtar malorũ vitia extirpare.⁊ alĩ per
ſe ipſum nos edocens alĩ per ſuos predi
catores miniſtros licet aũt ipſe cum nos
docet verbo doceat ⁊ exẽplo.tamen cum
docemur per miniſteriũ hominũ alĩ ver
bo docemur licet non exẽplari cõuerſatio
ne vel vita multi multa dicunt̃ ⁊ faciunt
valde pauca in quibus vitam malam non
debemus reſpicere ſed doctrinam.⁊ ideo
yħs in preſenti euãgelio inſtruit ꝙ q̃ꝫuis
predicator vel paſtor ſit malus ſi tamen
bonum loquit̃ verba ſequi debemus non
vitam in quo.5.tãgit.ſ.

Defectum bone exercitationis per negli
gentiam.
Exceſſum debite correctiõis per inmiaꝫ.
Aſpectũ vane intentiõis ꝑ inanẽ gl'aꝫ.
Affectũ ellate ambitiõis ꝑ ſuꝑbiam.
Profectum virtuoſe cõdictionis per obe
dientiam.

¶ Primum probat carentia operis.Se
cundum penitentia iportabil̃.Tertiuꝫ ap
parentia faminis.Quartũ excellẽtia cul
minis.5[m] exiſtẽtia humil̃.p[m] in prin[o].2[m]
ibi alligãt eniꝫ onera ⁊c.3[m] ibi oĩa vero
opera ſua ⁊c.Quartũ ibi amant enim pri
mos acubitus ⁊c.Quintũ ibi vos eniꝫ no
lite vocari rabi ⁊c.

Prima pars.

q Uantum ad pᵐ vbi tangit ꝛc. ꝙ
ꝓbat ꝛc. dic̃ tũc locut⁹ ẽ ihs ꝛc.
vbi q̃ttuoꝛ poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ.
Collectõem familiarẽ i audiẽdo.
Cõdictõem paſtoꝛalem i ꝑſidẽdo.
Monitõem ſalutarem in obſequẽdo.
Rõnem moꝛalẽ in cõfirmando.
¶ Qᵐ ad pᵐ dic̃: tunc loquutus eſt ꝛc.
lʒ enim ſcribe ⁊ phei inſidiarent xp̃o. tam̃
turba ⁊ diſcipli eius tanq̃ʒ magis familia
res libenter audiebant eum. ¶ Qᵐ ad ſe
cundum dicit. ſuper cathedram Moy. ꝛc.
ſcribe qdem vocabantur qui legẽ ſciebãt.
phey xo q interp̃tant̃ diuiſi erant qdeʒ
hoies qui tanq̃ʒ habitu erant cõitate di
uiſi oñdẽtes ſe int̃ alios hr̃e vitaʒ religio
ſam ⁊ ſanctam. ad iſta xo duo genera ho
minum. pertinebant inter alios inſtruere
pplm ſimplicem de lege Moy. ⁊ diuinis
mandatis. ⁊ iõ dñr a xp̃o ſedere ſuper ca
thedram Moy. dum doctrinam ⁊ legem
Moy. docebant populum ꝙ per ſeſſionẽ
deſignatur. Naʒ ſm Jeronimũ per cathe
dram doctrinam intelligimus. ¶ Quan
tum ad 3ᵐ dicit. oia ergo q̃cunqʒ ꝛc. qꝛ eiʒ
lex illo t̃pe bõa erat. ⁊ ſcribe ⁊ phei iſtrue
bant de lege illa debebant in lege ſeruar̃.
⁊ operibus exercere. ſed qꝛ h̃ nõ faciebãt.
ideo Chriſtus admonebat turbas ⁊ diſci
pulos vt eoꝛum doctrinam audirent. non
tamen eis in operibus cõicarent. Unde
Orige. ⁊ ideo ne exiſtiment ꝙ qꝛ debent
eos audire non in operibus imittari: ſub
dit ſm vero opera illoꝛum nolite facere.
¶ Quantum ad quartum dicit. dicunt
enim ⁊ non faciunt. ſufficiens quidem ra
tio ad hoc ꝙ ſcribe ⁊ phariſey lʒ debeant
audire docendo, non autem imittari in
operando: quia ipſi non faciebant quod
alios docebant. ¶ Nam bona docebant
⁊ mala faciebant. de quibus repꝛehẽdẽ
do dicit Augu. bona loqui ⁊ mala facere.
non aliud eſt q̃ʒ ſeipſum iudicare. ¶ Iſti
tales ſolum habentes verba ⁊ non opera
poſſunt figurari per illam arboꝛẽ cui ma
ledixit dominus. de qua ſententialiter di
citur Math. 21. Quod cum Chriſtus ſe
mel veniret ad ciuitatem Jeruſaleʒ ⁊ exu
riret: videns arboꝛem fici ſecus viam ve
nit ad eam: ⁊ nihil inuenit in ea niſi folia
tantum: cui maledixit ait nunq̃ʒ ex te na
ſcantur fructus in ſempiternum: ⁊ areſa
cta eſt continuo ficulnea: ⁊ videntes diſci
puli mirati ſunt dicentes quomodo conti
nuo areſacta eſt. ¶ Ubi ſciendum eſt ꝙ
per ciuitatem Jeruſalem intelligitur mũ
dus in quo inſtar ciuitatis deberet eſſe ci
uium vnitas. ⁊ inſtar Jeruſalem pax ⁊ cõ
coꝛdia animoꝛum: ſed lʒ ſic deberet eſſe. ta
men eſt totum oppoſituʒ. vt ſic loquendo
de mundo ⁊ ipſius conditõibus poſſit di
cere dominus qñ multa narrauerit illud
Ezech. 7. Fac conculcationem qm̃ terra ple
na eſt iudicio ſanguinum ⁊ ciuitas plena
eſt iniquitate. ¶ Per exuriem xo Chri
ſti itlr̃ deſiderium ꝙ xp̃s quantum in ſe
eſt hʒ vt oẽs hoies ſaluentur: iuxta illud
p̃ma Thy. 2. Ip̃e vlt oẽs hoies ſaluos fie
ri ⁊ ad agnitõem veritatis venire. in iſto
igitur mundo quilibʒ inſtar arboꝛis debʒ
fructificare cui⁹ fructum ſunt opera bõa.
Sʒ lʒ ſic d̃beret eſſe: tamen multoc̃. accidit
ꝙ Chriſtus inuenit arboꝛem. i. hominem
iuxta viam habentem ſoluʒ folia ſine fru
ctu. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per arboꝛem ſec⁹
viaʒ intelligi poteſt homo. cuius coꝛ iſtar
vie patẽtis ãbulantibus eſt apertuʒ ⁊ pa
ratum omnibus cogitationibus occurrẽ
tibus omnes vitioꝝ cogitationes vl̃ tem
ptationes recipiens ante miſſas. ¶ Per
folia vero decoꝛantiam arboꝛeʒ intelligũ
tur fallerata verba que multoc̃. habet mi
ſer peccatoꝛ. ſe ſimulando bonum ⁊ fala
citer commendando. ¶ Ad iſtam au
tem foliatam ideſt hominem Chriſtus
veniens ⁊ ſalutem eius querens: fru
ctus non inuenit bonoꝛum operũ ſʒ iueniꝫ

totalr̃ ſterilem. ſʒ multoc̃. de ſanctitate ſe
iactet tñ aduertat ſe miſer. ꝙ ſibi iſtar ar
boꝛis maledic̃ dñs. d. nunq̃ʒ ex te fructus
naſcat̃. ⁊ ſic ſtatim areſcit. ¶ Nam ꝑ iſtaʒ
maledictõem q̃ʒ xp̃s dat peccatoꝛi qñ mo
ritur ⁊ ex tunc nõ poteſt amplius in ſem
piternũ fructus bon⁹ facere. ⁊ ſtatim are
ſcit ⁊ efficit̃ ignem inferni pabulũ ſempi
ternũ videntes aũt angeli ⁊ ſancti q ſunt
in p̃ria cõtra peccatoꝛem datam diuinam
ſniam admirãtes ſimul ⁊ comẽdantẽ diui
nam iuſticiaʒ inſtar aplõꝛum poſſunt dr̃e
ecce q̃uo cito aruit. vt ſic de ipſo ⁊ de ſuis
ſimilibus dici poſſit illud Trenoꝝ. 4. Ad
heſit cutis eoꝛũ oſſibus aruit ⁊ facta eſt
quaſi lignũ ne igitur iſtam tam duraʒ ſen
tentiam maledictõis xp̃i ⁊ penalitatuʒ in
ferni incurrant hoies ex defectu bonoꝛuʒ
operum admonent̃ Luc. 3. vbi dicit̃ facite
ergo fructus dignos penitẽtie. ⁊ ne cepe
ritis dicer̃ patrem habemus habraã. q. d.
ꝙ null' demeritis celoꝛũ ⁊ virtuoſis ope
ribus debʒ gloꝛiari inaniter ſicut ſanctita
te patriarche habꝛaam gloꝛiabant̃ iudei
nec eoꝛum vita debet eſſe ſoluʒ in verbis
falleratis ⁊ pulchꝛis ſʒ ⁊ in op̃ibus bõis.

Secunda pars.

s Equit̃ alligant enim honera ꝛc.
vbi tangit exceſſuʒ debite coꝛre
ctionis. ꝙ ꝓbat pẽitẽtia ipoꝛta
bil̃. Nam ſcribe ⁊ phei volentes ſe iuſtifi
care coꝛam populo imponebant ſimplici
bus hominibus onera grauia cogebant
eos ad eoꝛum obſeruantiã. ⁊ ſic ſecundum
Criſoᵐ. dupliciter erant repꝛehenſibiles
ſ. ꝙ nimis erant auſteri ſubditis. ⁊ ſibi ni
mis remiſſ. ¶ De talibus ꝑſidentibus ⁊
ſubditis indebite ꝑcipientib⁹. ⁊ ip̃os gra
uis oneribus aggrauantibus loquitur
pulcerrime Criſo. ſuper Mat. d. Tales
autem ſunt qui graua pondus venienti
bus ad penitentiam imponunt. ⁊ ſic dum
pena pꝛeſens fugitur contẽnitur pena fu
tura. ⁊ ponit exemplum ſubdens. ſi enim
faſſum ſuper humeros adoleſcentis queʒ
non poteſt baiulare poſueris neceſſe ha
bet aut ipſum reiciat aut ſub pondere con
fringantur. ¶ Sic ⁊ in homini graue põ
dus penitẽtie ponis neceſſe eſt vt aut pe
nitentiam reiciat aut ſuſpiciens dum face
re non poteſt ſcãdalizat⁹ amplius peccet
⁊ inducens nos ad miſericoꝛdiam magis
q̃ʒ ad auſteritateʒ ſubdit deinde ſi eram⁹
modicam penitentiã imponentes. nonne
melius eſt pꝛopter miſericoꝛdiã reddere
rationem q̃ʒ pꝛopter crudelitatem. ⁊ ad h̃
addit rationem ſubdens. vbi paterfami
lias largus eſt diſpenſatoꝛ non debet eſſe
tenax. ſi deus benignus vt quid ſacerdos
eius auſterus. ⁊ ſubdit optimũ documen
tum. d. vis apparere ſanctus circa tuam
vitam eſto auſterus: circa alioꝛũ benign⁹
audiant te homines pauca mandantem ⁊
grandia facienteʒ. ¶ Nam nimis aggra
uãtes ſuos ſubditos poſſunt figurari per
roboam de quo ſentẽtialiter dicitur. 3. Re.
12. Quod omnis multitudo Iſrl̃ vẽit ad
ipſum vt alleuiaret eos a iugo ⁊ onere
impoſito eis per patrem ſuũ regem Sa
lomonem. d. pater tuus duriſſimũ iugum
impoſuit nob̃ tu itaqʒ paululũ minue de
impio patris tui duriſſimo qui impoſuit
⁊ ſeruiem⁹ tibi qui habito conſilio ſenio
rũ qui magis experti erant conſuluerunt
ꝙ ꝯdeſcẽderet petitioni populi ⁊ loquere
tur ad eos verba leuia vt ſic poſſʒ eos in
amoꝛe ſibi retinere ipſe vero tanq̃ʒ fatu⁹
relicto conſilio ſenioꝛum habuit conſiliuʒ
iuuenũ qui fuerant cum eo nutriti ⁊ erãt
inexperti qui conſuluerũt ſibi. d. ſic loque
re poplõ huic. ⁊ locupletati ſũt ad te. d. pr̃
tuus aggrauauit iugum noſtrum tu rele
ua nos: minimus digitus me⁹ groſſioꝛ ẽ
patris mei ⁊ nunc pater meus poſuit ſu
per vos iugum graue. ego autem addam
ſuper iugum veſtrum pater meus cedit
vos flagell'. ego autem cedam vos ſcoꝛ
pionibus. cumqʒ populus audiſſet reſpon

ſionem tam durã turbati fuerunt.⁊ ſic
a ſuo dominio receſſerūt. ¶ Ubi ſciendū
ꝙ per regem roboam qui dure reſpondit
popl'o ſibi ſubdito ipſo oneribus volens
aggrauare intelligitur quilibet dominus
temporalis q̃ʒ ſpiritualis qui aggrauat i
debite populum ſibi ſubiectum tempora
lis per talias ⁊c.ſpiritualis per excōmu
nicationes vnde ſignāter hic rex dictus
eſt roboam qui interpretaꝛ diſſipans po
pulū.quia multoꝫ.per talia indebita gra
uantia deſolatus populus conſidera tam̄
cur rex roboam fuit paſſus . quia derelin
quendo conſilium ſeniorum.i.iudiciuʒ ra
tionis adheſit conſilio iuuenū.i.affectiōi
ſenſuali ⁊ crudelitati.

Tertia pars.

Equitur omnia vero opera ſua
faciunt ⁊c.vbi tangit aſpectum
vane intentiōis ꝙ probat appa
rentiaʒ faminis.vbi Criſo.ſupra domin⁹
arguerat ſcribas ⁊ phēos crudelitatis.⁊
negligentie ꝯſequenter arguit inanis glo
rie q̄ facit eos a dō recedere ſꝫ ħ hic duo
poſſumus ꝯſiderare.ſ.
Reprehēſionem generalr̄ factaʒ.
Reprehēſioneʒ ſpālr̄ter explicatā.
¶ Quantū ad primum dicit omnia ope
ra ⁊c.Nam ſcribe ⁊ phei opera que facie
bant lʒ aliqua de ſe eſſent bona.tamen ea
inficiebāt inanem gl'am admiſcēdo.q: illa
faciebāt vt viderenꝛ ab hoīb⁹ ideo ꝑmo
in generali repħēduntꝛ a xp̄o.¶ Quantū
ad ſcōm dicit dillatant phylateria ſua ⁊c.
Nam ſcribe ⁊ phei tanq̄ʒ ypochrite erant
repħenſibil's q: in duobus ꝑncipalr̄ oſtē
debāt ppl'o ſanctitatē.ſ.i mandatoꝝ apri
obſeruatōe.ꝙ dicit in phylaterioꝝ dilatō
ne ⁊ in ipſorum iugi recordatiōe ꝙ oſten
dit in fymbriaꝝ magnificatōe xp̄s igitur
ne inſtar ſcribarū ſimus ypochrite admo
net nos Mat.6.d.Cum ieiunatis nolite
fieri ſic ypochrite triſtes extermināt eniʒ
facies ſuas vt appareant hoīb⁹ ieiunan
tes.quib⁹ tamen cōminaꝛ nē dānationis
eterne.d.Mat.23.Ue vob̄ ſcribe ⁊ phei
ypocrite qui ſil's eſtis ſepulchris dealba
tis que afforis apparent hoībus ſpecio⁹
intus vero plena ſunt omni ſpurcitia ⁊ oſ
ſibus mortuoꝝ.

Quarta pars.

Equiꝛ amant ēt ꝑmos acubitus
⁊c.vbi tangit affectū ellate am
bitiōis per ſuperbiā ꝙ ꝓbat ex
cellentia culminis vbi quattuor poſſum⁹
cōſiderare ſed ſcribe ⁊ phei honoris inde
biti quadruplicem inordinatū appetitum
habebant.ſ.
In cōuiuijs corpora reficiēdo.
In eccl'ijs alijs ꝑdicando.
In locis publicis iuſticiā ſimulādo.
Ubiqʒ ſapientiā generalr̄ ꝑtendendo.
¶ Quātū ad pᵐ dicē amant āt ꝑmos acu
bitus in cenis.Nam i cenis ⁊ in cōuiuijs
tractanꝛ illa que ptinēt ad corpus.⁊ q: in
talibus cōueniunt ſcribe ⁊ phei.volebāt
collocari in locis ꝑncipalioribus.tū vt me
lius ſeruireꝛ eis.tū vt pre ceteris viderē
tur digniores.contra tamen doctrinā xp̄i
Luc.18.Dñtes cum inuitatus fueris ad
nuptias nō diſcūbas in ꝑmo loco.¶ Qᵐ
ad ſꝫm dicit primas chatedras in ſynago
gis.Nam in ſynagogis ꝯueniebāt hoīes
quantū ad ſpūalia.quia ibi docebanꝛ in le
ge:⁊ ibi erant multe chatedre quorū pri
mas ⁊ principaliores appetebant ſcribe ⁊
phei.vt ſic quilʒ eorum fuerit ille ſupbus
princeps tyri de quo dr̄ Ezechiel'.28.Qđ
elleuatū eſt cor ſuū ⁊ dixit deus ego ſum
⁊ in cathedra dei ſedeo.in corde maris.
¶ Quantū ad tertiū dicit ⁊ ſalutatiōes i
foro ſcribe qdem ⁊ phei tanq̄ʒ ſe magnos
⁊ dignos reputātes volebāt ſꝫm Criſo.ꝓ
ueniri ab alijs in ſalutatiōibus nō ſolum
quantū ad tp̄s ⁊ in loco cōi.ſʒ ēt cū ſignis
exterioꝛib⁹ puta vt euidēti ſig° vocali vt
ad alioꝝ pueniret notitiā ⁊ cū depoſitiōe
capiꝫ.⁊ inclinatōe capiꝫ.⁊ alijs reuerētie

ſignis.vt quilʒ dīcet eis illud.ꝙ cuſi abſa
lon.2.Sꝝ.16.Salue rex.¶ Quantū ad 4ᵐ
dicē ⁊ vocari ab hoībus rabi.Naʒ ipi tāq̄ʒ
ſupbi vbicūqʒ eſſent nolebāt vocari noīb⁹
ꝓprijs ſed noībus ſignificātibus dignita
teʒ vñ Criſo.ſup Mat.Uocari volunt ñ
eſſe appetūt officium negligunt.

Quinta pars.

Equiꝛ vos āt nolite vocari rabi
⁊c.vbi tangit ꝑfectum virtuoſe
ꝯdictionis.ꝙ ꝓbat exnītia hūil'.
aliqs aūt volens aᵐ a malo retrahere ⁊
ad boᵐ inducere dʒ ſibi ꝓponere dānum
que ſequiꝛ male faciēdo.⁊ vtilitateʒ q̄ʒ ſe
quiꝛ boᵐ faciēdo xp̄s igiꝛ volēs turbas
⁊ diſcipulos qbus loquebaꝛ aſſiml'ari ſcri
bis ⁊ phēis ſupbis īducit eos ad humili
tatis virtutem oſtendens defectū qui ſeq
tur ad ſuperbiaʒ ⁊ perfectum ſequentem
hūilitatem ſecundū ħ igitur ħ.3.poſſum⁹
conſiderare.ſ.
Diſſuaſiōem vanitatꝫ extollētis.
Perſuaſiōeʒ hūilitatis decorātis.
Expꝛſſionem diuerſitatꝫ ꝯñtis.
¶ Quantū ad primū dicit nolite ⁊c.quā
tum ad ꝑſens ſpectat homo pōt propter
tria inaniter exaltari.ſ.
Propter ſapiētiā in cognoſcēdo.
Propter potentiā in ꝑſidendo.
Propter ſanctimoniā in cōuerſando.
¶ Et ſecundū ħ hic triplicem diſſuaſionē
ꝯſiderare poſſumus.ꝙ xp̄s diſcipulis fa
cit ne inaniter extollanꝛ.ſ.ꝑminētie veri
tatis quantū ad cognitōeʒ.ꝑminentie po
teſtatis quantū ad ꝑlationem.ꝑminentie
bonitatis quantū ad ꝯuerſationē.¶ Qᵐ
ad primū dicit vos autem nolite ⁊c.Naʒ
rabi idem eſt ꝙ magiſter de ratiōe auteʒ
magiſtri ē habere ſcientiā ⁊ veritatis co
gnitiōem đ qua nullus ſecundū Criſoᵐ.
ſuper Mat.debet extollere nec inaniter
gloriari cuius rationem aſſignat xp̄s.d.
vnus eſt enim magiſter vr̄.Nam quia ꝓ
prie in deo eſt ſapiētia ideo ſcđʒ Criſoᵐ.
ſup Mat.Ipſe ſolus dʒ noīari magiſter
de quo Is.50.Dñs mihi erigit aurem.⁊
audiā euʒ quaſi magiſtrū.¶ Quantū ad
ſecundā diſſuaſionem dicit oēs autem fra
tres eſtis.Nam pr̄ eſt nomen honoris.⁊
ꝑſidentie.quia pr̄ filijs preeſt . Hanc aūt
ꝑſidentiaʒ nullus dʒ appetere reſpectu al
terius.⁊ ſi aliq pr̄ vel prelatus inter alios
ordineꝛ.extolli nō debʒ.iuxta illud Eccl'ı.
32.Rectoreʒ te poſuerūt.noli extolli eſto
in ill' quaſi vnus ex ill'.cuius rationem aſ
ſignat xp̄s.d.vnus ē enim pr̄ vr̄ qui i ce
lis eſt. đ quo. Deuteronomij.32.Nunqd
non ipſe eſt pr̄ tu⁹ qui poſſedit feē ⁊ crea
uit te.q.d.imo veraciter ipe eſt pr̄ tu⁹.nō
auteʒ patres tēporal's.¶ Licet aūt ſic dš
ſit humani generis pr̄ ⁊ dñs tamen de fi
lijs ꝯqueritur dñs Malach.1.Filius ho
norat pr̄em ⁊ ſeruus dñm.ſi ergo pr̄ ego
ſum vbi eſt honor meus ⁊ ſi dñs ego ſuʒ
vbi eſt timor meus.q.d.fili⁹ ex amore de
bet honorare pr̄em.⁊ ſeru⁹ ex timore do
minum ſed vos nec amore vt filij me ho
noratis vt patreʒ nec ex timore ſerui me
timetis vt dominū.ſed magis ſicut degē
neres filij ⁊ proditores ſerui exhibetis ⁊
in reuerentiam dum mala cōmittere non
deſiſtitis . non aduertentes miſeri ꝙ ſcri
bitur Deutero.27.maledictus qui nō ho
norat patrem ſuum.¶ Quantum ad ter
tiam diſſuaſionem dicit nec vocemini ma
giſter.Nam ad magiſtruʒ pertinet alios
docere tam verbo veritatis q̄ʒ exemplo
humilitatis vel bonitatis ſuperi⁹ igitur
ſuaſit diſcipulis ne vocarentur rabi quod
idem eſt ꝙ magiſter . ¶ Quantum ad
magiſtrum pertinet docere verbo.ħ au
tem inquantum magiſtrum pertinet do
cere exemplo.in quo diſſuadet eis ne ali
quis arrogetur preminentiam bonitatis
quantū ad cōuerſationem cuius ratiōem
aſſignat .d . quia magiſter veſter vnus
eſt Chriſtus de quo Luce vigeſſimoſe
cundo Magiſter ſcimus quia verax es

⁊ viam dei in veritate docee. ¶ Quãtuʒ
ad ſecundum dić. igiẜ qui maioꝛ eſt vr̃m:
erit miniſter veſter: ad perfectõem enim
moꝛalem hominis non ſufficit ꝙ ſoluʒ ex
tirpenẜ vicia niſi iſeranẜ virtutes. ⁊ iõ ſm
Criſo. in omel'. poſtq̃ xp̃s diſſuaſit diſci
pulis ſuperbiam ⁊ inanem gl'iam. nũc eis
ſuadet humilitatꝭ virtuteʒ. d. igiẜ q maioꝛ
eſt ⁊c. Nam ſm Remigium. Quicunqʒ
vult fratrem ꝑuenire regnando: neceſſe ẽ
vt illum ꝑueniat obſequẽdo. ¶ Quantuʒ
ad 3ᵐ dić. q autem ſe exaltauerit ⁊c. Naʒ
ſtipẽdium ꝙ ſequiẜ per ſuperbiam ⁊ elle
tõem erit humiliatõ ⁊ deiectõ in inferno.
Iuxta illud Iſ. 2. Dies dñi ſup omnẽ ſup
bum ⁊ excelſum ⁊ humiliabitur ⁊ arrogã
tem ſtipẽdium ꝙ conſequiẜ ex humiliatõ
ne per obediẽtiam ⁊ miniſtratõnem erit
exaltatõ cum angelis in celo. Iuxta illud
Iob. Qui humiliatus fuerit erit in gl'ia.
⁊ q inclinauerit oculos ſuos ſaluabitur.
¶ Sciẽdum eſt aũt ꝙ iſtud ꝟbũ q ſe exal
tat humiliabiẜ ⁊c. ter poniẜ in euangelio.
ꝑ h. 2° Luć. 24. 3° Luć. 28. ad deſignandum
ꝙ hõ dʒ triplicem hr̃e humilitatem. ſ. coꝛ
dis. oꝛis. ⁊ operis. De pꝛia dić xp̃s math.
21. Diſcite a me qꝛ mitis ſum ⁊ humil' coꝛ
de. ⁊ h eſt humilitas ꝙ perſuadebat illa ꝓ
biſſima Iudith hominibus Betulie. De
ſecunda humilitate Iudith. 9. humilium
⁊ manſuetoꝝ ſemper tibi placuit depꝛeca
tio. De tertia dr̃ eccl'ci. 25. Oro humilian
tis ſe nubes penetrat. ⁊ Iudith. 8. Humi
liemus illi. ſ. deo aias noſtraſ. ⁊ in ſpiritu
ꝯtrito ⁊ humiliato ſeruientes illi dicamꝰ
flectentes dñe vt ſm voluntatem ſuaʒ fa
ciat nobis miſericoꝛdiam ſuaʒ. ¶ De hu
militate opis dicit Dauid. 2. Rȩ. 6. Vadaʒ
⁊ vilioꝛ fiam pluſq̃ʒ factus ſum ⁊ ero hũi
lis in oculis meis. h humilitas eſt ac̃ab
ꝑꝑ q̃ʒ ſibi pepercit dñs. de quo Iſ. dixit
3. Rȩ. 21. Nõne vides Achab humiliatum
coꝛam me: qꝛ igiẜ humiliatus eſt mecum
non ducam malum in diebus eius: h ſup

boꝝ humiliatio: ⁊ humilium exaltatio de
qua fit hic mentõ fuit figurata Dañ. 4. in
Nabuć. rege. Require in dominicali po
ſtilla, 51. euãgelio pte. 4. ¶ Ad hanc ocãʒ
triplicem humilitatem nos hoꝛtaẜ apl's
Ephi. 4. d. Obſecro itaqʒ fr̃es ego iũctus
in dño vt digne ambuletis vocatõe q̃ vo
cati eſtis cum omni humilitate ⁊ manſue
tudine. ſoliciti ſeruare vnitatem ſpiritus
in vinculo pacis vt ipe nobis tribuat pa
cem i pñti ꝑ gr̃am: ⁊ in futuro ꝑ gl'iam.

¶ Feria. 4ª. dominice ſecũde in. xlª

Scẽdẽs yh̃s ieroſolimam
aſſumpſit. 12. diſcipulos ſu
os ſecreto. ⁊ ait illis. Ecce
aſcendimus ieroſolimaʒ ⁊c.
Math. 20. Officium boni
paſtoꝛis ſiue pꝛelati eſt ſuos ſubditos ad
monere ne timeant futura pericula repꝛi
mere ⁊ coꝛrigere ipoꝛum pꝛeſumptionem
⁊ audatiam. ⁊ ipos inſtruere qualiter iter
ſe debeant moꝛalr̃ conuerſari. pericula ãt
minus timenẜ ſi anteq̃ʒ. ueniant nuncian
tur: iuxta illud Grego. i oml'. Minus eiʒ
iacula feriunt que pꝛeuidenẜ ⁊ nos tolle
rabilius mundi mala ſuſcepimus ſi ꝯ h
ꝑ ꝓuidẽtie clipeũ monimur: ꝓſumptõ ꝟo
⁊ audatia repꝛimitur quando audaci ⁊ ꝓ
ſumptuoſo ſua conditio intimatur. ¶ Ni
ex hoc ꝙ aliq ſunt qui cognoſcunt ſeipſos
in pꝛeſumptõnem ⁊ audatiam: multoć. eri
guntur. de qbus gal'. 6. Si quis exiſtiat
aliqd eſſe cum nihil ſit ipe ſeducit. Vita
ꝟo moꝛalis ⁊ ſotialis cõſiſtit in mutuo ob
ſequo. ⁊ humilitaẜ exercitatõ vt ſic ſint iu
xta illud Ro. 12. Caritatem inuicem frat
tatis diligentes. honoꝛem inuicem ꝑuenĩ
entes. ¶ Xp̃s igitur bonus paſtoꝛ cuius
eſt futura cognoſcere. erroꝛes coꝛrigere. ⁊
moꝛes oꝛdiare ſciens ſuis diſcipulis ex
paſſione ſua futura iminere periculum ⁊
timoꝛem: ipam eis pꝛenuntiat vt minꝰ ti

meant. ⁊ eos arrogantes ⁊ indiſcretos in
poſtulationibus repꝛehẽdit ⁊ coꝛrigit ne
permaneant in erroꝛe. ſciens etiam eos
adhuc inter ſe inuidos. ipos ad conuerſa
tionem humilem ⁊ caritatiuam inducit.
hoc autem facit in euangelio hodierno i
quo tanguntur q̃ttuoꝛ. ſ.
Pꝛediciẜ occaſio periculi iminẽtis.
Induciẜ petitõ bñficij excellentꝭ.
Coꝛrigiẜ ꝑſumptõ aimi arrogantꝭ.
Innuiẜ ꝯditõ collegij ꝯuiuentꝭ.
¶ Pᵐ pꝛobat moꝛtis expꝛeſſio doloꝛoſa
Secũdum muneris poſtulatio viſceroſa.
Tertiũ xp̃i reſponſio luminoſa. Quartuʒ
gregis infoꝛmatõ virtuoſa. Pꝛimum in
pnº. ſm ibi. tunc acceſſit ad eum ⁊c. tertiũ
ibi. rñdens yh̃s ⁊c. 4ᵐ ibi. ⁊ audientes q̃
druplicẽ idignati.

Pꝛima pars.

Vantum ad pꝛimuʒ vbi tãgit ⁊c.
ꝙ ꝓbat ⁊c. dić. Aſcẽdẽs yh̃s ⁊c.
xp̃s enim ſua bẽignitate non ſo
lum paſſionẽ ſuam iminẽtem diſcipl'is an
nunciat. ꝗ qua non modicum turbanẜ: ſed
ad eoꝝ ꝯſol'onem pꝛedicit eis ſuam reſur
rectõem futuram: vt ſic eis dicere potue
rit illud Io. 16. Vos quidem triſtitiaʒ ha
betis. Iterũ auteʒ videbo vos ⁊ gaudebit
coꝛ veſtrum. Unde hic quattuoꝛ poſſumꝰ
conſiderare. ſ.
Obſequium virtuoſum ⁊ imitabile.
Collegium gr̃oſum ⁊ amicabile.
Supplicuũ ignominioſum ⁊ cõpaſſibile.
Solatiũ gaudioſum ⁊ delectabile.
¶ Qᵐ ad pᵐ dić. Aſcẽdẽs yh̃s ⁊c. Nam
xp̃s exñs in iudea vltra ioꝛdanẽ q̃ reſpe
ctu ierᵐ ẽ in iſimo ſitu: volẽs ide aſcẽderẽ
ieroᵐ. ſuã eis ꝑdicat paſſionẽ. ¶ Sciẽ. eſt
ãt loqndo ſpũalr̃ ꝙ ꝑ ieroᵐ q̃ iterꝑtatur
viſio pacis intll'r ciuitas btoꝝ: i q̃ omnis
pax ⁊ tranqlitas repit. ſi ãt ad eã volumꝰ
ire dʒ nos ñ ꝯmergi ꝑ pccã. ſʒ aſcẽdere ꝑ
opa bõa. ¶ Modꝰ ãt aſcẽdẽdi ad illã ci
uitatẽ ſupnã fuit figuratꝰ. 4. Rȩ. 2. In aſcẽ

ſiõe Elie i celũ. vbi dr̃ ſnialr̃ ꝙ cũ dñs vel
let elleuare Eliam ⁊ ipm ducere in ꝑadi
ſum terreſtrẽ ꝙ ipe iter alia iuit ad tria
loca. ſ. in bethel. in Ierico. ⁊ ad ioꝛdanem:
⁊ inde aſcẽdit in celuʒ. i. in paradiſum ter
reſtrem. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ſi hõ vult in ce
lum aſcẽdere. ¶ Pꝛimo dʒ ire in bethel.
Nã per bethel q interꝑtatur domus dei
intll'r anima cuiuſlibʒ hois q dʒ eẽ domus
dei ⁊ tẽplum ſpũale ꝑ gr̃aʒ. ad iſtã domũ
dʒ qlibet venire. i. aiam ⁊ conſciẽtiam iue
ſtigare. ſi in ipa ſit aliq̃ macula pcci. vl' aliꝗ
qd ꝙ diſpliceat deo. ⁊ omnia talia ab ipſo
expellere ꝑ amarã contritõem. integrã cõ
feſſionem. ⁊ debitam ſatiſfactõem. ¶ 2° dʒ
bet ire in iericho: que vno modo interpꝛe
tatur odoꝛ: qꝛ poſtq̃ʒ expulit vitia ꝙ deſi
gnatur per iter in bethel: dʒ ire i iericho
i. facere aiam ſuam odoꝛiferam deo ꝑ ſan
ctas cogitatões ⁊ oꝛnamentum. ¶ 3° dʒ
ire ad ioꝛdanem qui interpꝛetaẜ riuus ſi
ue fluuius illius q dʒ indicare mundum
ſ. xp̃i yh̃u q dić de ſeipſo Io. 5. Quod de
dit poteſtatem ei pater iudicium facere.
qꝛ filius hominis eſt. ¶ Fluuius igitur ſi
ue riuus eius eſt pꝛetioſus ſanguis ipſiꝰ.
q̃ʒ pꝛo redemptõe humani generis effu
dit: qui dicit de ſeipſo eccl'ci. 24. Ego qua
ſi fluuius doꝛix que interpꝛetaẜ medicamẽ
tum. ⁊ ſanguis eius fuit medicina humaĩ
generis. poſtq̃ʒ igiẜ homo peccata dimiſe
rit ⁊ animam odoꝛiferaʒ fecerit: vt ſupꝛa
debʒ ioꝛdanem. i. ad fluuium ſanguis chꝛi
ſti accedere paſſionem eius iugiter medi
tando. vt ſic meditando animam ſuam la
uet ⁊ purificet dum in hoc mundo viuit.
vt poſtmodum inſtar Elie qui de ioꝛdãe
aſcendiſſe in celum de contemplatõe paſ
ſionis Chꝛiſti transferatur ad celeſtẽ pa
triam: vt ſit de numero illoꝛum de quibꝰ
dicitur Apoć. 7. Hi ſunt qui venerunt ꝺ
tribulatione magna. ⁊ lauerunt ſtolas ſu
as in ſanguine agni. ⁊ dealbauerunt eas.
ideo ſunt ante thꝛonum dei. ⁊ ſeruiunt ei

die ac nocte in templo eius. ¶ Quantuꝫ
ad ſecundum dicit. Aſſumpſit .12. diſcipu
los ſuos ſecreto . Nam Chriſtus non aſ
ſumpſit multitudinem ad predicanduꝫ eiſ
ſuam paſſionem futuram.ſed ſolū.12. apo
ſtolos tanq̄ꝫ ſibi intimiores ⁊ firmiores
animo.ſi enim paſſionem ſuam ſm Criſo.
ſuper Math.nuntiaſſet infirmis ⁊ debili
bus forſitan ſcandalizati fuiſſent . ¶ Uel
ideo aſſumpſit ſolum.12. apoſtolos quan
do aſcendit ieroſolimā ⁊ paſſionem predi
xit. ad deſignandum ꝙ non omnes aſcen
dunt ad celeſtem patriam.ſignificatam p
ieroſolimam.nec oībus ānuntiat xp̄i paſ
ſio.effectiue aperiens paradiſi ianuam. ſꝫ
ſolum.12. apoſtolos .i. ſequentibus more
apoſtolorum.p poſſe vitam Chriſti.ſi vis
igitur paſſionem Chriſti tibi fore proficu
am ⁊ in celū aſcēdere:xp̄o ⁊ apoſtolis poſ
ſibiliter te conforma. dr̄ autē xp̄o aſſum
pſiſſe.quia que pretioſa ſunt non debent
publice reuelare. ¶ Quantū ad tertium
dicit ⁊ ait ill̄ ecce aſcē.ieroſolimā ⁊c. Naꝫ
tunc aliqd ignominioſus dr̄ quādo circa
ipſum cōtigit plēs aggrauātes circūſtan
tias reperiri.q: igitur in paſſiōe xp̄i yh̄u
multa fuerūt ipſam aggrauātia ideo pōt
ignominioſum ſupplitium appellari. hic
igitur.6. poſſumus conſiderare que paſ
ſionem Chriſti quantum ad ignominiam
aggrauabant.ſ.

Loci ſublimitatem.
Subiecti ſanctitatem.
Modi malignitatem .
Collegij dignitatem.
Iudiciij crudelitatem.
Scrutinij diuerſitatem .

¶ Quantum ad primum dicit. Et ait ill̄.
Ecce aſcen. Ieroſolimā. Nam quando in
iuria facta alicui . fit in loco ſublimiori ⁊
notabiliori tunc eſt maioris vituperij. qa
igitur ciuitas Ieruſalem erat inter om
nes alias inſignis . Ideo cum Chriſtus
ibi paſſus fuerit :ſua paſſio ex loco fuit
obprobrioſa . ⁊ tunc impletum eſt illð di
ctum Luc.13. Non capit prophetam pire
extra Ieruſalem. ¶ Quantum ad ſbīi ſā
ctitatem dicit. Et filius hominis. Naꝫ qñ
perſona cui fit iniuria eſt ſanctior tanto
plus debꝫ iniuria ponderari . Quia igitur
Chriſtus erat ſanctitatis eximie q: erat
filius dei:iuxta illud Math.15. Uere fili
us dī erat iſte. Ideo ſm Criſo.ſup math.
ſua paſſio propter ſanctitatem ipſius fuit
magis ignominioſa. ¶ Quantuꝫ ad mo
di malignitatem dicit tradetur. Nam qñ
aliqs traditur alicui ꝓditorie ſpāliter a
ſuo domeſtico : maior fit ſibi iniuria :q̄ꝫ ſi
aliter ⁊ ab alio traderetur. Quia igit xp̄s
a ſuo diſcipl'o iuda traditus fuit prodito
rie. Luc.22. Oſculo filiuꝫ hominis tradis .
ideo fuit magis deteſtabilis . ¶ Quātuꝫ
ad collegij dignitatem dicit. Principib⁹
ſacerdotum ⁊ ſcribis. Nam quando perſo
na maioris eſt dignitatis ⁊ gradus.⁊ fac
iniuriam alteri . tunc eſt magis rep̄henſi
bile:q: abſtinere deberet a faciendo iniu
riam propter dignitatem ⁊ gradum. Cuꝫ
igitur principes ſacerdotum ⁊ ſcribe in
ter alios maiorem dignitatis gradum te
nerent :quia preſidebant alijs ⁊ erant ī le
ge periti.ideo Chriſti paſſio ex parte col
legij tāto magis eſt aggrauāda. ¶ Quā
tum ad iudicij crudelitatem dicit. Et con
demnabunt eum morte. Nam quanto pe
na grauior ⁊ vitupabilior tanto maior eſt
verecundia patienti . Cum igitur princi
pes ſacerdotum ⁊ ſcribe condemnauerūt
Chriſtum ad mortem que eſt grauiſſima:
⁊ ad mortem que erat latronum ſuppliti
um .vt ſic dicere potuerit illud Sap.2o.
Morte turpiſſima condemnemus eum .
Ideo paſſio Chriſti ex crudelitate iudicij
magis ponderatur. ¶ Quantum ad ſcru
tinij diuerſitatem dicit.⁊ tradent eum gē
ti. ad illudendum ⁊ flagellandum ⁊ cru
cifigēdum. Nam quando alicuius negoti
um a pluribus diſcutitur ſpecialiter alicī

ſenſis.tanto fit maior verēcundia illi qui
examinatur ab ipſis . Cum igitur Chri
ſtus examinationi Pillati poſt examina
tionem ſacerdotum traditus qui nō erat
de ppl'o iudeoꝝ. Ideo Chriſti paſſio quā
tum etiam ad hoc fuit magis dura .
¶ Traditus fuit autem Chriſtus Pilla
to ad deludendum in preiuditium ſapien
tie. Nam ipſe erat dei virtus ⁊ ſapientia
p̄ma cor.i.vt ſit pillatus draco ille quem
formaſti ad illudendum ei.in p̄s. Ad fla
gellandum in preiuditium innocenᵉ. Naꝫ
ipſe erat agnus ſine macula. Exo.12. Et h̄
eſt ꝙ dr̄ Io.39. Quod apprehendit Pil
latus yh̄m ⁊ flagellauit:vt potuerit Chri
ſtus dicere illud p̄s. Fui flagellatus tota
die. Ad crucifigendum in preiudiciuꝫ ſan
ctimonie. Nam ip̄e eſt ſanctus ſanctoruꝫ.
Dañ.9.⁊ hoc eſt ꝙ dr̄ Math.15. Hō erat
hora tertia ⁊ crucifixerunt eum. ¶ Uł ad
deludendum verbis ⁊ contumelijs.flagel
landum verberibus ⁊ percuſſionibus : ⁊
crucifigendum cum clauis ferreis:vł ad
illudendum in capite cum arundine per
cutiendo .calumnizando.⁊ conſpuendo: ⁊
flagellandum in toto corpore verberādo.
⁊ crucifigenduꝫ in patibulo extremitates
corporis perforando.⁊ lancea latus aperi
endo. ¶ Dicat igitur contemplator duo
tus ſtans ad arborem crucis ⁊ plorans .
O bone yh̄u ſaluator miſericors ⁊ omni
potens deus.cur dominetur tua potentia:
deridetur tua ſapientia.flagellatur ⁊ per
cutitur tua innocentia.pulchritudo ꝯſpui
tur.ſanctitas crucifigitur.⁊ vita moritur.
¶ Cur inq̄ꝫ iſta inaudita ⁊ mira ſiunt in
te domine yh̄u . niſi vt me faceres poten
tem in operando .ſapientem in cognoſcē
do.patientem in ſuſtinēdo me decorares
per veniam.ſanctificares per gratiam. vi
uificares per gloriam. ¶ Per me igitur
o domine Ieſu non pro te paſſus es h̄ ob
probria . quia tu es agnus ſine macula .
ego autem in iniquitatibus conceptus
ſum : ⁊ in peccatis concepit me maꝛ mea
in pſalmo. ¶ Cur igitur o miſer pecca
tor dum iſta audis non frangitur cor tu
um ſanguine quia ſua virtuoſa paſſio eſt
nobis remedium in omnibus ſingulare .
vnde Ber.ſuper cant.ſermone .22. paſſio
tua domine yh̄u Chriſte vltimum refugi
um.ſingulare remedium.deficientes ſapi
entia.iuſticia non ſufficientem ſuccumbē
tibus meritis illa ſuccurrit.cum tamē de
fecerit virtus mea non conturbabor :non
defido:ſcio quid faciam:calicem ſalutaris
accipiam: ⁊ nomen domini inuocabo.
¶ Quantum ad quartuꝫ dič. ⁊ tertia die
reſurget. Naꝫ ſi Chriſtus predixiſſꝫ diſci
pulis:ſolum mortem ſuam ⁊ non reſurre
ctionem cum ipſum multum diligerent.⁊
abſentia rei dilecte cauſas ⁊ triſtitiā . ma
xime ſi non ſperatur habenda. hinc eſt ꝙ
diſcipuli magnam triſtitiam habuiſſent .
quia vero predixit eis reſurrectionem ſu
am futuram in breui potuerunt paſſioneꝫ
ſuam ⁊ mortē facili⁹ ſuſtinere.⁊ ſic aliqua
liter conſolari.

Secunda pars .

Equitur . Tunc acceſſit ad eum
mater filioꝝ zebedei ⁊c.vbi tāgit
petitio beneficij excellentis . qd̄
probat matris poſtulatio viſceroſa. Quia
enim duos fratres Iacobum ⁊ Iohānem
filij zebedei.audierant yheſum morituruꝫ
⁊ reſurrecturum tertia die. credentes ꝙ
poſt reſurrectionem ſuam deberet regnaꝛ
temporaliter ambierunt regnum tempo
rale:nundum enim erant confirmati quin
poſſent peccare. ⁊ ideo miſerunt matrem
ſuam ad Chriſtum.vt p ipſis peteret ꝙ
optabant.venit igitur mater vt petitōeꝫ
Chriſto pro filijs intimaret. ¶ Sciendū
eſt autem ꝙ in petitiōe aliqua q̄tuor poſ
ſumus ꝯſiderare.ſ. Aliqua ex pte tpis in
quo petitur. Aliq̄ ex parte pſone a q̄ peti
tur. Aliqua ex parte perſone petentis. Et

aliqua ex parte rei petite.ſm hoc igit̄ hic
q̄ttuo: poſſum⁹ conſiderare.ſ.
Ex pte tp̄is i q̄ petit̄.adeūdi opo:tūitatē.
Ex pte pſone a q̄ petit̄.largiēdi ptātem.
Ex pte pſone petētis.accedēdi ꝯgruitatē
Ex pte rei petite .iducēdi rōnabilitatem .
¶ Quantum ad p:imum dicit:tunc acceſ
ſit.Non enim omne tempus eſt aptuꝫ ad
petēdum aliquid:ſed oꝫ cadere tēp⁹ opo:
tunum.nam iuxta illud eccl'ci .3. Omnia
tempus hn̄t ꝛ ſuis ſpatijs tranſeunt vni
uerſa. iſta igitur mater audita mo:te xp̄i
ꝛ reſurrectōe ipſius futura. credens ip̄m
regnare in mundo acceſſit vt gr̄am ꝓ fili
is impetraret.vnde Iero. Quia poſt oīa
dixerat dn̄s.ꝛ tertia die reſurget:putauit
poſt reſurrectōem illico regnatuꝝ.ꝛ aui
ditate feminea pn̄tiam. cap imemo: futu
ro:um.¶ Oᵐ ad ſecundum dic̄. ad eum
ſ.xp̄m yh̄m.Non enim a quocunqꝫ debet
homo aliqd petere :ſed ſolum ab illo qui
poteſt dare ꝙ petit.Iſta igitur mater nō
iuit ad quēcunqꝫ ſed ad xp̄m qui poterat
donare ꝙ petebat.nam iuxta illud Ephe.
3.Ipſe enim ē qui pōt omnia facer̄ ſupha
bundanter ꝙ petimus aut intelligimus.
¶ Quantum ad 3ᵐ dicit. Mr̄ filio:ū ȝe
bedei incongruite pſone petētis quattuo:
poſſumus ꝯſiderar̄.ſ.
Conuēiētiam pſonalē.
P:eſentiam co:po:alē.
Reuerētiam ſingularē.
Innoteſcētiam vocalem.
¶ Oᵐ ad pᵐ dicit.Mr̄ fi.ȝebedei cuꝫ fi
lijs ſuis.non eīm quilibꝫ eſt ꝯueniens ad
aliqd petēdū ꝓ aliquo:ſꝫ oꝫ ꝙ aliqd ſbſit
q̄r petat.inter alias eīm perſonas ad ma
trē ꝯuēit rogar̄ ꝓ filijs.maxime qn̄ pn̄tes
ſunt filij ꝛ appet neceſſitas. Nā mr̄ tener̄
diligit filios ꝛ eis cōpatit̄ qn̄ idigēt ꝛ eis
neceſſaria ꝛ hono:ifica ꝓcurat pp ꝙ dicit̄
Is.49.Nunquid poteſt obliuiſci mater i
fantem ſuuꝫ ꝛ vt non miſereatur filio vte
ri ſui.q.d.non.q: mr̄is ad filium ē natura
lis amor.¶ Quantum ad p:eſentiaꝫ co:
po:alem dicit.acceſſit homo eniꝫ exiſtēs
in pn̄tia ſolicici⁹ petit illud ꝙ vult q̄ꝫ face
ret ſi fo:et abſens. iſta igit̄ mater vt exp̄
meret ꝙ petebat perſōalr̄ acceſſit ad xp̄ꝫ.
¶ Quantum ad reuerentiam ſingulareꝫ
dicit.Ado:ans ꝛc.homo eniꝫ qui vult cap
tare beniuolentiam alterius ꝛ ipſuꝫ ad ſe
inclinare.debꝫ ſibi facere reuerentiaꝫ. iſta
igitur mater vt xp̄m ad petitionem faci
lius inclinaret ipſuꝫ reuerenter ado:auit.
¶ Quantum ad inoteſcentiam vocalē di
cit.petens aliqd ab eo. Iſta igit̄ mr̄ ſciēs
xp̄m dixiſſe Math.7.Petite ꝛ dabitu:
vobis.audacter cum affectu ꝛ cum reue
rentia petijt a xp̄o.¶ Oᵐ ad quartuꝫ di
cit q dixit ei quid vis ꝛc.Iſta quarta con
ditō.ſ.ratōabilitas rei petite defuit i iſta
petitōe.Nam iſta mulier perſuadere vo
lebat xp̄o.dn̄e cum credam te regnaturū
poſt tuam reſurrectōnem magnifice.ꝛ iſti
duo filij mei ſint conſanguinei tui germāi
ꝛ conueniens ſit ꝙ p:e ceteris debeas ho
no:are tuos q̄ꝫ extraneos:rogo dic. q: tu
um dicere eſt facere.vt ſedeant in regno
tuo.vnus ad dexteram tuam. ꝛ alius ad
ſiniſtram tuam.ſ. vt ipſos p:e ceteris fa
cias magnos ꝛ excellentes in regno tuo.
vbi tria petit.P:imo qetem : q: vt ſede
ant.Scd̄o hono:em. q: vnus ad dexteraꝫ
ꝛ alius ad ſiniſtrā.Tertio diuitias:q: i re
gno tuo.ex his pꝫ ꝙ iª petitio non fuit ra
tionalis nec iuſta.q: fuit in o:dine ꝑuerſi
tas.petebat enim p:emium ante merituꝫ
quia fuit in intentione carnalitatis . q: pe
tit vt eis melius faciat:quia conſanguiei:
quia fuit ibi magna vanitas'q: petebat re
gnum tempo:ale. ¶ Sciendum eſt auteꝫ
ꝙ circa iſtam partem loquendo mo:alit̄
ꝙ per iſtam matrem intelligi poteſt qui
libet homo fidelis bonus. Nam iuxta il
lud Chriſti Math.13. Quicunqꝫ fecerit
voluntatem patris mei qui in celis eſt .
Ipſe meus frater ꝛ ſo:o: ꝛ mater eſt.

¶ Per iſtos aūt duos filios intelligunt̄
duo p:incipalia in homine.ſ.co:p⁹ ꝛ aīa.ſi
cut ēt filius eſt pars matris: ſicut ēt mat̄
diligit filios ſic homo diligit co:p⁹ ꝛ aīaꝫ.
vnde iſti filij ſunt d̄ quibus dr̄.2.Re.2. Cō
fo:tent̄ manus veſtre ꝛ eſtote filij fo:titu
dinis.Nam manus.i.opera debent cōfo:
tari in ſeruitio diuino.ꝛ co:pus ꝛ aīa d̄bēt
eſſe filij fo:titudinis in aggrediendo dif
ficilia ꝛ ſuſtinēdo aduerſa.¶ Debꝫ igitu:
homo iſtar mulieris huius ad xp̄m acce
dere ꝛ ab ipſo petere ꝙ duo filij.ſ.co:pus
ꝛ anima ſedeant i regno ſuo.i. requieſcāt
in paradiſo.vnus ad dexteraꝫ ꝛ alius ad
ſiniſtram.ſ.anima a dextera contemplan
do diuinitatem.ꝛ co:p⁹ ad ſiniſtram con
templando humanitateꝫ in xp̄o glo:ifica
tam.q: ibi conſiſtit beatitudo noſtra.
¶ Ut aūt ſecurius accedamus ad eum ꝛ
petamus neceſſaria.ipſe nos ꝯfo:tat Io .
15.d.Si manſeritis in me ꝛ verba mea in
vobis manſerint:q̄dcunqꝫ volueritis pe
tetis ꝛ fiet vobis.Nam teſte Criſo.ſuper
Math.petentis negligētia rep:ehēditur
vbi de dantis miſerico:dia non dubitatur
¶ Signanter autem euangeliſta nomina
uit tempus quo iſta mulier acceſſit ad
Ch:iſtum:vt ab ipſo aliquid peteret cum
dicit.tunc ad deſignanduꝫ nobis tempus
congruum in quo debemus celeſtem pa
triam poſtulare. Nam ante paſſionem ꝛ
mo:tem Ch:iſti quia nundum erat ſolutū
debitum nec ſatiſfactum p:o peccatis p:i
mo:um parentum nullus quantūcunqꝫ iu
ſtus poterat illo regno hr̄e. ¶ Quia ꝟo
xp̄s in cruce mo:iens ſatiſfecit p:o nobis.
ꝛ apuit padiſi ianuā.tūc deiceps fuit tp̄s
ꝯgruū petēdi.Nā tūc icepit latro pēdens
i cruce peter̄ qn̄ dixit.memēto mei domi
ne dū veneris i regnū tuum.cui fuit rn̄ſū
amē dico tibi hodie mecū eris in padiſo.
Luc.23.ꝙ qdē veꝝ fuit qᵐ ad clarā viſio
nē trinitatꝭ deifice:localiter nō:ſꝫ qn̄ in die
aſcēſiōis dn̄i.aīa ipſi⁹ i celū aſcēdit cū xp̄o
¶ Sciēdū ē āt ꝙ lꝫ oī tēpo:e poſt paſſio
nē ꝛ mo:tē xp̄i poſſumus ſecure regnum
eternum petere.q: ip̄e nobis acq̄ſiuit ſan
guine ſuo p̄tioſo.Signanter aūt iſtō ſacra
tiſſimum tp̄s.xl.ſpāliter ad h̄ eſt o:diatuꝫ
vt per pn̄iam faciendo pacem cuꝫ deo: ſic
petitōes nr̄as deuotiſſime po:rigamus:d̄
quo tempo:e apoſtolus.2.co:.6. Ecce nūc
tempus acceptabile .Ecce nunc dies ſalu
tis.Iſtud eſt tp̄s de quo figuratiue dicit̄
Cant.2.Tp̄s putatōis aduenit.vox turtu
ris audita eſt in terra noſtra.ficus p:otu
lit groſſos ſuos. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per
vocem turturis gemebunda intilr̄ amara
contritō.ꝑ putatōem vero per q̄ꝫ palmi
tes ſuperflui abſciduntur itilr̄ confeſſio i
quo homo falce lingue oꝫ omnia peccata
que dicuntur ſuperflua in anima integra
liter confitendo amputare. ¶ Per ficus
vero itellr̄ digna ſatiſfactō qui debꝫ fieri
in opere ſm exigentiam delicto:ꝝ.¶ Sci
endum eſt āt ꝙ ver⁹ pētēs int̄ alia debet
petere tria.ſ.
Remiſſionē culpe iſicientꝭ.
Infuſionē gr̄e deco:antꝭ.
Collōnē gl'e qetantꝭ.
¶ Pº remiſſionē culpe iſicientis.exem̄
illius deuotiſſime Sarre .d. Tob.3. pero
dn̄e vt d̄ vinculo ip:op̄ij hui⁹ abſoluas me.
¶ 2º infuſionē gr̄e d̄co:antꝭ.nā ſm Apo .
2.co:.9.potēs ē āt d̄s oēꝫ gr̄aꝫ habūdare
ꝛ facer̄ in nob.¶ 3º collōnē gl'e qetantis
Nam ps.Gr̄am ꝛ gl'aꝫ dabit dn̄s. vn̄ ps.
Uitam petijt a te . tribuiſti ei longitudi
nem dierum i ſeculum ſeculi. ¶ Qui aūt
ſic poſtulat meretur a domino exaudiri .
vnde quilibet talis poteſt figurari ꝑ Sa
lomonem.de quo ſmialiter dicitur.2. pal'.
Quod cum dominus dixiſſet Salomoni
poſtula ꝙ vis vt dem tibi.poſtulauit ſapi
entiam ꝛ intelligentiam ad regenduꝫ po
pulum ſibi cōmiſſum.cuius petitionē ac
ceptans dominus dixit ad eum:quia non
poſtulaſti diuitias ꝛ ſubſtantiam ꝛ glo:iā

nec aīas eorum q te oderunt.Sed neq̄ di
es in te plimos.petiſti āt ſapiētiam ⁊ ſciē
tiam ad regēdum pplm.Ecce ꝙ ſapientia
⁊ ſcientia data ſunt tibi.diuitias āt ſbam
⁊ gliam dabo tibi vt nullus in regib⁹ nec
ante te.nec poſt te fuerit ſilis tui.¶ Ubi
ſciēdum ꝙ per regem Salomonem quem
ds poſuerat ſup pplm ſuum vt ipm rege
ret:intllr quilibet homo qm ad aīam ratō
nalem q eſt factus a dño vt regat ſenſua
litatem cū potētijs ſuis : ꝑ populum deſi
gnatam.hūc āt ds inuitat ſua bēignitate
⁊ miſericordia.d.ꝙ petat ꝙ optat.q ſic in
uitatus a dño:inſtar Salonis non dꝫ pe
tere diuitias vt auar⁹ qm ad mobilia nec
ſbam qm ad imobilia:nec vt ſuperbus dꝫ
petere mundanam gliam.nec vt crudelis
de inimicis vindictam:nec vt luxurioſus
vel epycurus.qui non credunt aliam vitā
nec longam vitam.Sed inſtar Salonis
petere ſapientiam a dño.vt rō ſenſualita
tem regat ne inducat homo ad aliq̄ inho
neſta.ſi aūt deus viderit hoīem ſic diſpo
ſitum.⁊ ſic iuxta ſuum beneplacitū poſtu
lare non ſolum ſibi tribuet ſapiētiā ſꝫ alia
bona tēporalia.vt ſic impleat ꝟbum ꝙ di
xit ſaluator. Math.6.Querite ergo ꝑ
mū regnum dei ⁊ iuſtitiam eius.⁊ h oia
adicient vobis.

Tertia pars.

Sequitur.Rñdens āt yhs ⁊c.vbi
tangit pſumptō animi arrogan
tie.ꝙ pbat xpi rñſio luminoſa.
vbi q̄ttuor poſſum⁹ ꝯſiderar̄.ſ.
Rephenſionē idebite petitōis.
Reqſitōem tollerāde paſſionis.
Aſſertōem imitāde afflictōis.
Determiatōem appoſite qōnis.
¶ Qm ad pm dic̄.Rñdēs āt yhs dixit.
Neſcitꝫ qd petatꝫ.⁊ li ē ꝙ xps rñdet duo
b⁹ frībus poſſum⁹ aduertere ſm Jerom.
ꝙ mr̄ ad ipoꝝ iſtātiā fec̄ petitōeꝫ.¶ Sci
endū ē āt ꝙ aliqs d aliq̄ petitōe q̄ꝫ fac̄ ꝓt
qm ad pñs ſpectat tripli̇r argui.ſ.

Qñ petit ꝙ nō dꝫ petere.
Qñ aſſignat cām q̄ꝫ aſſignare nō dꝫ.
Qñ nō obſeruat ordiatum modū.
¶ Xps igit̄ rephēdit iſtos duos frēs:q:
nō petebāt ꝙ petere dbebāt.Nā res qñ
q̄ꝫ nō hꝫ pmanētiam:q̄ꝫ ēt hitaꝫ neſcit hō
qm dbeat poſſidere.rōnabilr peti non dꝫ:
nulla aūt res tēporalis eſt pmanēs.q:.i.
Jo.1.tranſit mundus ⁊ concupiſcētia ei⁹.
¶ Quia igit̄ iſti duo frēs petebant res
temporales.Jō xps rñdet.neſcitis quid
petatis.vnde Criſo.h aūt dic̄ dominus.
q: nihil ſpūale petebant.¶ 2° reprehēdit
eos:q: aſſignabant cām q̄ꝫ aſſignare non
debebant.Nam iſti duo fratres q: erant
conſanguinei germani xpi.rōne conſāgui
neitatis petebant regnar̄ cū ipo.Si ergo
iſta petitō itelligatur de regno celoꝝ.tūc
rñdet.neſcitꝫ quid petatꝫ.q: regnū celoꝝ
nō pōt dari per humanitatē ſolam.ex q̄
eſtis mei conſanguinei.ſed ꝑ deitatē.⁊ h
eſt ꝙ dic̄ Jo.5.Non poſſum a meipſo fa
cere qcq̄ꝫ.¶ 3° reprehendit ipos ꝙ non
obſeruabant ordinatum modū petendi.or
dinatus eīm modus petendi quantū ad
pñs ſpectat requirit duo.¶ Primum ē
ꝙ hō prius petat directōem vie q̄ꝫ adep
tōem termini.¶ Scdm ꝙ pri⁹ faciat opa
meritoria q̄ꝫ petat remuneratōem pmij.⁊
q: in his duobus deficiebant.igitur Chri
ſtus dicit.Neſcitis quid ⁊c.¶ Qm ad ſe
cundum dicit.poteſtis bibere ⁊c.Chriſt⁹
quidem h per calicem intelligit paſſioneꝫ
vnde Jero.Calicem in ſcripturis paſſio
nem intelligimus.vnde in ps.Caliceꝫ ſa
lutaris accipiam ⁊ nomen dñi inuocabo:
⁊ ſtatim infert ꝙ ſit iſte calix precioſa in
conſpectu domini mors ſanctorum eius.
¶ Quantum ad tertium dicit.dicunt ei
poſſumus.Nam multotiens accidit ꝙ il
li qui non ſunt experti aliquas tribulatō
nes minus eas reputant.Et ideo quando
interrogantur de ipſis reſpondent ſecun
dum Criſo.Audatius ignorantes accer

bitatem pene.¶ Quantum ad quartum
dicit.Ait illis.Calicem quidem meuꝫ ⁊c.
vbi duo Chriſtus terminat.Primo ipſo
rum predicit paſſionem.Secundo oſtēdit
quorum ſit regnum celorum.¶ Quātuꝫ
ad primum dicit.Calicem quidem meuꝫ
bibetis.Iſti duo fratres dicuntur bibiſſe
calicem domini.ſ.paſſionem pro ipſo por
taſſe.quia Jacobus ad litteram pro Chri
ſto fuit occiſus.Nam ſicut act.12.Miſit
Herodes rex magnus vt affligeret quoſ
dam de eccleſia.occidit autem Jacobum
fratrem Johānis gladio.Johannes vero
licet vitam ſuam per martirium nō fini
rit.tamen dici poteſt bibiſſe caliceꝫ domi
ni.dum a Domitiano poſitus fuit in doli
um feruentis olei.a quo illeſus exiuit.
¶ Quantum ad hoc ꝙ dicit:quorū ſunt
regnum celorum dicit.ſedere autem ad
dexteram meam ⁊c.In Chriſto quidem
erant due nature.ſ.deitas ⁊ humanitas.
ratione autem humanitatis ſm q̄ꝫ erat
conſanguineus illorum:regnum eternuꝫ
dare non poterat.ſed rōne deitatis ſm q̄ꝫ
eſt eſſentialiter ideꝫ cum patre.Scdm h
igitur dicit ꝙ ſedere ad dexteram ſuā vel
ſiniſtram non eſt ſuum dare quantum ad
humanitatem:rōe cuius petebat:ſꝫ qbus
paratū ē a pr̄e meo.q: ipe potēs h dare.
Nā omne datum optimū.⁊ omne donum
pfectuꝫ de ſurꝫ ē dſcēdēs a pr̄e luminum
apud quem non eſt tranſmutatō nec vici
ſitudinis obumbratō.Jaco.1.Cur āt xps
talē rñſionem dedit duob⁹ fratribus ⁊ ñ
ſimplr affirmatiuā vel negatiuā.d.ſedebi
tis vel non ſedebitis.audi Jero.dicenteꝫ
Ideo tm̄ non dixit neq̄ꝫ nō ſedebitis.ne
duos confunderet:neq̄ꝫ ſedebitis ne ali
os irritaret.

Quarta pars.

Sequit̄.Et audientes decem indi
gnati ſunt.vbi innuitur ꝯditō col
legij ꝯuiuentꝫ.ꝙ pbat gregis in
formatō virtuoſa.Nā in finali collegio d
bet eſſe ad ſeruādam pacē vniformis mo
dus viuendi.qñ ꝟo aliq volūt prepōi alijs
eſt materia diſcēſionis in collegio.⁊ orit̄
multotiens īter eos indignatō.¶ Quia
igitur in collegio apoſtoloꝝ iſti duo fra
tres inter alios petebant preponi cōcuſſa
ſunt alioꝝ corda vt ꝯ ipos fuerunt huma
nitus indignati:xps autem ſicut bonus
⁊ pius paſtor ⁊ dominus eos paternaliter
reconciliat ⁊ oſtendit eis formam virtuo
ſe viuendi.Secundum hoc igitur h duo
poſſumus conſiderare.ſ.
Diſcipulorum pturbatōem ruinoſam.
Paſtoris reductōem amoroſam.
¶ Qm ad pm dic̄.Et audientes.x.indi
gnati ſunt de duobus diſcipulis.diſcipuli
enim qui nundum confirmati erant ī gra
tia.errare poterant ⁊ peccare.Unde Cri
ſo.ſuper Math.ſicut autem duo carnalit̄
petierunt.⁊.x.carnaliter indignati ſunt.
Nam velle quidem eſſe ſuper omnes vi
tuperabile eſt.ſuſtinere autem alterum ſu
per ſe eſt nimis glorioſum.¶ Quantum
ad ſecundum dicit.Jeſus autem vocauit
eos ⁊c.Jeſus quidem reſpectu diſcipuloꝝ
ſuorum erat magiſter ⁊ paſtor.habebat d
uios congregare.inquantum vero magi
ſter habebat inſcios informare.⁊ ſm hoc
igitur hic duo poſſum⁹ ꝯſiderare.ſ.
Gregis diſperſi ꝯgregatōem.
Gregis inſcij informatōem.
¶ Qm ad pm dicit.Jeſus vocauit eos ad
ſe ⁊c.xps qdem vidēs gregem ſuum pp
ambitōem:inuidiam:⁊ indignatōem diſ
perſū ipm recolligit.⁊ ad ſe ne diſſipet̄ re
ducit:vt dicere poſſit illud Ezech.34.ꝙ
perierat requiram.⁊ ꝙ abiectum erat re
ducam.¶ Conſidera igitur huius paſto
ris xpi yhu pietatem ſollicitam ⁊ benignā
q: ſic diſperſos reuocat ⁊ adunat.¶ Naꝫ
niſi ipſe per ſuam peruenientem gratiam
vocaret.nullus ad ipſum venire poſſet.
Ipe vero vocante fiducialiter adire poſ
ſunt.¶ Quis igitur miſer peccator ſi vo
cem vocantis audierit non conuertat̄ ad

ipſum re vera nullus niſi immemor ſue ſalu
tis dicat ſibi quilꝫ dño illud Job.13. Voca
me ꝛ reſpondebo tibi. Sed multi obſtina
ti qui ad ipm nolunt venire qbus cõque
rendo loquit᷑ Prouer.pmo. Uocaui ꝛ re
nuiſtis.extendi manũ meam ꝛ non fuit q
aſpiceret.ſi audiant nõ audientes xp̃m co
minatiõem eis factam a dño deutero.18.
vbi dicit. Qui aũt verba eius q̃ loquet᷑ in
nomine meo audire noluerit ego vltor exi
ſtam. ℭ Quantũ ad gregis inſcij infor
matõeꝫ dicit.ꝛ ait ſcitiſq; principes ꝛc. tũc
enim pfecte aliquis informat aliqueꝫ qñ
docet ꝛ doctrina eius ẽ vera.ideo xp̃s di
cit act.i.ꝙ cepit ỹhs facere ꝛ docere. Naꝫ
docere ſolũmodo verbo ꝛ ñ exẽplo bono
eſt rephenſibile i doctore.nã teſte Greg.
in quodã ol'. Cuius vita deſpicit᷑ reſtat vt
eius pdicatio contẽnatur. ℭ Xp̃s igitur
volens informare diſcipulos eos inſtruit
verbo ꝛ exẽplo.ꝛ primo eos regni tẽpora
lis ꝛ eterni diſſimilitudinẽ adducendo.ſe
cundo ſeipꝫ hũilitatis exẽplum pbendo.
ℭ Quantũ ad primuꝫ dicit ꝛ ait ill'.ꝛ po
teſt eſſe ratio talis rem temporale ꝛ eter
num rem ſunt cõtraria ergo modo cõtra
rio hr̃e debet homo in vno regno.ꝛ i quo
ſed quia in tẽporali regno maiores domi
nantur.ꝛ eis ſeruit᷑ ab alijs.igitur per cõ
trarium in regnũ eternũ.qui vult eſſe ma
ior ꝛ primus debet eſſe ſeruꝰ ꝛ humiliter
miniſtrare.ꝛ hᵉ eſt ꝙ dicit diſcipulis pnci
pes gentium ꝛc. ℭ Quantũ ad exẽplum
humilitatis ꝙ in ſeipſo propõit dicit ſic
filius hominis nõ venit miniſtrari ꝛc.vbi
xp̃s induc᷑ duplex exemplum.ſ.humilita
tis dum alijs miniſtrauit. Secũdo carita
tis dum pro redẽptione humani generis
totius voluit crucifigi. ℭ Quantũ igitur
ad humilitatem intendit talem ratiõem
ſuper exemplũ fundatam bonus diſcipu
lus debet a bono magiſtro adiſcere vos
eſtis diſcipuli mei.ꝛ ego magiſter vr̃ igi
tur dbetis a me adiſcere.ſed ego ſum hu
milis nõ ſuperbus.q; veni miniſtrare ꝛ nõ
miniſtrari.igitur ꝛ vos humil's eſſe dbe
tis.nõ aũt ſuperbi ad quos eos admonet
Mat.5. Diſcite a me q; mitis ſum ꝛ hu
mil' corde. ℭ Quãtũ ad caritatẽ intendit
talem ratiõeꝫ.ego ex dilectiõe ꝛ caritate
ſum cõicatuꝰ.quia veni animã meam da
re in redẽptionem pro multis iuxta illud
Jere.13. Dedi dilectã animã meam in ma
nus inimicoꝝ.igit᷑ ꝛ vos debetis eſſe cari
tatiui.ꝛ nõ ad inuicem inuidere ꝛ ſic cari
tate media veniamus ad regnum celorũ.
Ad ꝙ rem ꝛc.

ℭ Feria.5.dñice ſcðe in.xlᵉ.

omo qdaꝫ erat diues ꝛ in
duebatur purpura ꝛ byſſo
ꝛc.Luc.16.ſecundũ ſentẽtiã
Augu. Nullum maluꝫ ipu
nitũ. ꝛ nulluꝫ bom irremũe
ratũ.vnde apl's ſub methaphora ſeminan
tis dic᷑. Gall'.6. Que eniꝫ ſeminauerit hõ
h ꝛ metet.qñ qui ſeminat i carne ſua.i.q
fac᷑ opa carnalia.de carne ꝛ metet corru
ptõeꝫ.i.penã eternã. Qui ãt in ſpũ.i.q fac᷑
opa ſpũalia de ſpũ metet.i.accipiet vitaꝫ
eternã. ℭ Ut igit᷑ hõ ad memoriã pdicta
reducat xp̃s in h eua° pponit pabolam d
pũitõe diuitꝭ epycurij ꝛ rmũeratõeꝫ Laza
ri paupis ꝛ mdici.vbi xp̃s tãgit q̃ttuor.ſ.
Statũ vitioſum ꝛ culpabileꝫ.
Statũ virtuoſum.ꝛ cõmendabilẽ.
Statũ gl'oſuꝫ ꝛ apperibilẽ.
Statũ ruinoſum ꝛ deteſtabileꝫ.
ℭ Pm pbat hñdenꝭ mali°.2m indigenꝭ
paciẽtia.3m geſcenꝭ leti°.4m ſeuiẽtis tri
ſti°.primũ in pn°. 2m ibi ꝛ erat qdã mẽdi
cus ꝛc.3m ibi fcm ẽ aũt vt moreret᷑ ꝛc.4m
ibi mortuꝰ eſt aũt ꝛ diues ꝛc.

Prima pars.

Uantũ ad pm.vbi tãgit ꝛc.ꝙ p
bat ꝛc.dic᷑ hõ qdam.vbi d iſto l
nolato hole q̃ttuor tãgũt.ſ.Qð

erat diues. Qð induebat᷑ purpura ꝛ byſ
ſo. Quod epulebat᷑ ſplendide.ꝙ cottidie.
ℭ Per q̃ quattuor cõſiderare poſſumus
pmo pecc̃m cupiditatis ꝛ auarᶜ. Scðo pecc̃i
oſtentatiõis ꝛ vanagl'e. Tertio pecc̃m gule
ꝛ intẽperantie. Quarto moduꝫ ↄtinuatio
nis ꝛ pſeuerantie. ℭ Quantũ ad primuꝫ
dic᷑ ꝙ erat diues. Nã diuites mũdani vt
plurimũ ſunt cupidi ꝛ auari.ad q̃ꝫ qdem
ſequit᷑ impietas ꝛ multiplex cumulatio vitioꝝ
ſicut pꝫ in iſto diuite q in tm̃ fuit ipius ꝙ
nõ ſolm largas el'ýas facere noluit paupi
Lazaro. Sꝫ nec ẽt d micis ſibi ſupfluis da
re voluit quas canes comedebãt vt verifi
catũ de ipo fuerit illud Eccl'i.13. Si diues
fueris nõ eris imunis a delicto vñ Aug.
in ſermone.29. Difficile ẽ vt nõ ſit ſupbꝰ
qui diues ẽ. ℭ Quantũ ad 2m dic᷑.ꝛ indue
bat᷑ purpura ꝛ biſſo.purpura eni ẽ veſtis
regalis ꝛ ptioſa.biſſus vero ẽ genus lini
cãdidiſſimi ꝛ molliſſimi. q; igitur iſte di
ues induebat᷑ talibꝰ veſtibꝰ dat᷑ intelligi
ꝙ p vanam gl'am peccabat vñ Grego.in
ol'. Nemo autẽ extimet in fluxu abſq; du
bio ptioſarum veſtium peccatum deeſſe.
q; ſi hec culpa non eſſet nullo modo dñs
Johãnem de veſtimẽti ſui aſperitate lau
daſſ;. ℭ Quantũ ad tertium dicit ꝛ epu
lebat᷑ ſplendide. Nam p epulatiõem ſplẽ
didaꝫ intelligit᷑ non ſolm ſumptio cibi ad
ſuſtentatiõem nature que qdem ẽ licitum
ſed ſupfluitas tam in quãtitate q̃ꝫ i quali
tate ciboꝝ. Naꝫ mlti ſunt qui nõ ad neceſ
ſitatem ſed ad ſupfluitatem comedunt vt
poſſint laſciuire.qbus ipos rephendẽdo
dicit beatus Jacobus in Cañ.ſua.5.epu
lati eſtis ſuper terram ꝛ in luxurijs enu
triuiſtis corda veſtra deberent tamen ad
uertere iſti miſeri epycurij.quantũ duret
delectatio gule quia modic᷑ vnde.1.Cor.
6. Eſca venter ventri.ꝛ venter eſcis.deus
autem ꝛ hunc ꝛ has deſtruet penis infer
nalibus deputandum. ℭ Deberent auteꝫ
aduertere quantũ dãnum ſequat᷑. Naꝫ In
nocentiꝰ de miſeria humane cõdictionis
dicit Gula padiſum clauſit pmogenita vẽ
dit ſuſpẽdit piſtorem decolauit Baptiſtã
ex quibus pꝫ ꝙ pecc̃m gule eſt homini cã
mortis hoc aũt fuit figuratuꝫ Judicũ.16.
Ubi ſentẽtial'r dicitur ꝙ cuꝫ pncipes phy
liſtinoꝝ cõuenerunt in vnũ vt epularent᷑
letantes ſed ꝛ ludentes p ↄuiuia ſumptis
iam epl'is pceperunt vt vocaret᷑ Sanſon
ꝛ ante eos luderet. qui cum fuiſſꝫ addu
ctus apprehẽdit duas colũnas quibus in
nitebatur domus cum ambabus manibꝰ.
ꝛ cõcutiens eas domus fortiter dirruit.ꝛ
ſic interfec᷑ circa tria millia hominũ.ꝛ mu
lierum.cum qbus etiam ipe fuit mortuꝰ.
ℭ Ubi ſciendum ꝙ phyliſteos interpre
tantur cadentes potiõe.intelligunt᷑ dedi
ti gule pp̃ter q̃ꝫ cadunt multoc᷑.in pecc̃m
iſti dicunt᷑ cõuenire ad cõuiuia.q; quãdo
poſſunt delitioſe epulant᷑ vt de ipſis dici
poſſit illud eccl'i.x. In riſum faciũt paneꝫ
ꝛ vinum vt epulent᷑ bibentes.ſigna auteꝫ
dicitur ꝙ per cõuiuia ludebant ꝛ letaban
tur.quia ad peccatum gulle ſecũtur laxi
uia ꝛ diſſolutio vana quibus multoc᷑.per
peccatum ſe laxant vnde Exo.32. Sedit
populus comedere ꝛ bibere ꝛ ſurrexerũt
ludere. Nõ autem vacat ꝙ ſequit᷑ ꝙ ſum
ptis epulis illudebant Sanſoni corã ipſis
ludentibus. ℭ Nam p Sanſon qui inter
pretatur ſol fortis intelligitur xp̃s ỹhus
qui iuxta illud Eccl'i.42. Eſt illuminãs q
p omnia reſpexit de quo Job.12. Ap̃ ipm
eſt ſapientia.ꝛ fortitudo duꝫ igitur carna
libus dediti epulis vt animalia bruta
paſci ſunt ꝛ potati.tunc xp̃m deridere di
cuntur.taꝫ verbꝭ quam operibꝰ.quia mul
toc᷑.ex ebrietate nimia ſe laxãt ad blaſphe
mias ꝛ iniurias ꝛ ad opera inhoneſta. ꝗ ſꝫ
aduertant qd phyliſteis accidit ꝛ timeãt
ſeueritatem punitionis diuine nam ſicut
Sanſon apprehenſis colũnis eas cõcutiẽ
do manibus domus corruit ex cuius caſu
omnes interẽpti fuerunt ſic xp̃s ỹhs ho

mínibus ſe delitijs corporis ímergentibꝰ
ꝑmiſſiue duas colūnas qbus homo debe
ret ſuſtentari corruit vel cōcutit dum.ſ.ꝑ
mittit eos ifatuari vt beſtias.ꝙ nec amo
rem dei habēt nec timorē.que qdem ſunt
due colūne que deberent hoiem ſuſtentar̄
ſtabiliter in operibus bonis.ſic aūt iſtis
cōcuſſis domus corruit ⁊ moriunt̄ hoies.
quia tunc in hoibus diſſipatur totūm ſpūale
hedifitium vt quantū ad animā moriātur
ſpiritualiter vt tandem ſi pſeuerauerint i
ſuis malitijs eternaliter puniant̄ vt quilꝫ
tal̄ ſit lucifer cui inſultādo dicitur Iſ.14.
Corruiſti in terram qui vulnerabas gen
tes non vacat etiam ꝙ Sanſon epulanti
bꝰmori voluit.quia dn̄s noſter yh̄s xp̄s
licet peccatuꝫ nō habuerit tamen pro pec
catoribus mori dignatus iuxta illō Ro.
5.Cum adhuc peccatores eſſemus xp̄s ꝑ
nob̄ mortuus eſt.¶ Quantū ad quartuꝫ
dicit cottidie aſſiduitas eni in aliquo pec
cato fortif̄ ipſuꝫ aggrauat ⁊ reddit homi
nem magis exoſum . qr igitur iſte diues
i ſuis epl̄is erat aſſiduꝰ ideo poterat ma
gis reprehēdi non aduertens miſer epu
loſus illud Prouer.21.Qui diligit epl̄as
in egeſtate erit.⁊ q amat pinguia ⁊ vinuꝫ
mendicabit̄.ꝙ ad lr̄am potuit de iſto diui
te dici.cui fuit aque gutta vt patebit infe
rius denegata.

Secunda pars.

Ed erat qdam languēs Lazarꝰ
vbi tangit ſtatū virtuoſum ⁊ cō
mendabilem.ꝙ probat indigen
tis patiª.Nam pauptas ⁊ indigētia cum
voluntarie ⁊ patienter portat̄.cum nō ſub
leuetur ꝑ aliquos ē virtuoſa.⁊ meritoria.
apᷣ deuꝫ iuxta illud Mat 5.Beati paupe
res ſpiritu.i.voluntarie quorū ipſoruꝫ eſt
regnū celoruꝫ.¶ Quia igit̄ iſte Lazarus
pauper fuit q̄ꝫ pauptatem patienter por
tabat.licet epuloſus ipam non ſubleuaue
rit tanq̄ꝫ impius.ideo fuit acceptus deo
tanq̄ꝫ virtuoſus ⁊ bonus hic autem duo
poſſumus ꝯſiderare.ſ.
Huius paupis neceſſitatem.
Illius diuitis crudelitatem.
¶ Quantū ad primum dicit ⁊ erat qdaꝫ
⁊c.vbi de iſto paupere Lazaro tria tangū
tur meritoria oppōita tribus vitijs q̄ erāt
in diuite reddentibus ipſum culpabileꝫ ⁊
dō diſplicibilem.ſ.
Paupiem euidentem.
Inſaniem deturpātem.
Exuriem affligētem.
¶ Quantū ad pauperiem oppoſitā cupi
ditati dicit ꝙ erat quidam mendicus no
mine Lazarus licet enim auari ⁊ cupidi
deo diſpliceāt tamen pauperes rebus tē
poralibus dūmodo ſint diuites virtutibꝰ
deo placent iuxta illud Iacobi .2. Non
ne dn̄s pauperes elegit in h̄ mundo.diui
tes autem in fide.⁊ heredes regni ꝙ pro
miſit diligētibus ſe.q.d.de numero auteꝫ
iſtorum erat iſte Lazarus cuius pauptas
oſtenditur euidens inquātum eſt mendi
cus.vt dicere potuerit illud ps.Ego autē
mendicus ⁊ pauper ſum ⁊ dominus ſolici
tus eſt mei.¶ Sciendum eſt auteꝫ ꝙ hic
exprimit̄ nomen huius pauperis.licet ſu
perius non fuerit expreſſum nomen diui
tis q̄uis quantū ad mundanos homines
ſit cōtrarium.quia diuites nominant̄ non
pauperes ad deſignādum ſꝫ Greg.ꝙ nul
lus proprie nomen habet qui non eſt ſcri
ptus in libro vite.¶ Quantū ad inſanieꝫ
deturpātem oppoſitaꝫ vanaglorie dicit q
iacebat ad ianuam eius vlceribus plenꝰ.
Nam pauper Lazarus vt diues non ha
bebat veſtimenta purpurea nec biſſina.
quia tunc apparuiſſꝫ i publicum ſed ſicut
nudus ⁊ vacuus vlcera ipſum deforman
tia oſtendebat.vt ſic ſaltem ex oſtenſione
vlceruꝫ crudelitate diuitis ad miſericor
diā inclinaret.ne ēt ipſi diuiti.ſꝫ Criſ.pa
teret de miſerando paupi excuſatio.dr̄ ꝙ
an̄ ianuā eius iacebat.¶ Qm̄ ad exurieꝫ
ꝯtra pccm̄ gule dic̄ cupiēs ſaturari d̄ mi

cis que ca.de menſa diuitis.in quo appa
ret ꝙ non comedebat cottidie ſplendide
ſicut diues ſed ꝓpter pauptatem ſuſtine
bat famem ⁊ ſitim ex quo pꝫ eius pena ⁊
miſeria vn̄ Criſo.Egrotatio habet aliqđ
ſolatium ſi opes habet.q̄ꝫ ergo in illo pe
na eſt in quo inter tanta vulnera non me
tuit plagarū dolores ſed fameꝫ.¶ Quia
vero iſte pauper de his remuneratiōem
expectabat a dn̄o ⁊ omnia patiēter porta
bat q̄ꝫ qdem remuneratiōem xp̄s oſten
dit Luc̄.6.d.Beati qui nūc exuritis quia
ſaturabimini.¶ Quantū ad ſcd̄m dicit ⁊
nemo illi dabat ⁊c.vbi quantū ad crudeli
tatem huius diuitis duo poſſumus ꝯſi.ſ.
Denegatiōem tēporaliū beneficioꝝ.
Cōparationē aialium brutoꝝ.
¶ Quantū ad primū dicit.⁊ nemo illi da
bat ⁊c.in h̄ eniꝫ cognoſcit̄ maxima crude
litas huius diuitis.qr cum Lazarus eſſet
in tanta pauptate nec eius ope appeteret
ſed ſoᷤ micas panis.Ipſe vero cuꝫ eſſet
in tantis diuitijs ⁊ delitijs.tamen indigē
ti paupi nō ſubuenit faciens cōtra docum̄
tum tob̄.Tob̄.4.d.Quō poteris ita eſto
miſericos.ſi multū tibi fuerit habūdanter
tribue.ſi exiguꝫ tibi.etiam exiguū liben
ter ipartiri ſtude.nō aduertens tamen ꝙ
dr̄ Iacobi.2.Iudiᷤ eniꝫ ſine miſericordia
ſiet illi qui n̄ fec̄ miſericordiā.¶ Qm̄ ad
cōparationem aialium brutorū dicit ſed ⁊
canes veniebāt ⁊ lingebant vlcera ⁊c.Nā
animalia bruta maiora ſigna miſericordie
oſtenderēt iſti paupculo q̄ꝫ diues ille ipiꝰ
duꝫ canes lingēdo ipſius vlcera remouē
do putredinem.cuius exuriem diues vo
luit releuare.

Tertia pars.

Equit̄ factum eſt aūt vt morere
tur mēdicus ⁊c.vbi tāgit ſtatuꝫ
glo̾ſum ⁊ appetibileꝫ ꝙ probat
geſcentis letiª.¶ Naꝫ ſpūaliter loquēdo
ꝑ ſinū habrae intellr̄ celeſtis pr̄ia in q̄ ē
habraā cum oibus alijs iuſtis.vn̄ Criſo.
ſinus habrae ꝑadiſus ē. per Lazarū vero
paupculum rebꝰ ſed virtutibus diues in
telligit̄ quilꝫ viator virtuoſus ⁊ bonus.q
ſignāter dr̄ Lazarus.qui interpretat̄ adiu
tus a dō qr nullus eſt q ſuis viribus pro
prijs poſſit hr̄e gratiā nec ꝑuenire ad glo
riam ꝑadiſi niſi cū diuino adiutorio ſpāli.
iuxta ꝙ dr̄ Io.6.Nemo pōt vēire ad me
niſi pr̄ qui miſit me traxerit eū . ꝙ cogno
ſcēs ps.d.Adiuua me ⁊ ſaluꝰ ero ⁊ medi
tabor in iuſtificatiōibus tuis ſemꝑ.iuſtis
auteꝫ cum diuino auxiº liberaliter datur
regᷤ celoruꝫ vn̄ Greg.in ol̄.Solis iuſtis
debent̄ celeſtis patrie ꝓmia.⁊ humil̄s ca
ſti miſ̄icordes ad gaudia eterna ꝑueniāt
¶ Cōſideret autem fidelis quilibet circa
genus humanū.angelorum magnifica be
neficia.⁊ ad ipſos reuerentiā habeant ſin
gularem.Naꝫ ſicut hic dicitur animā La
zari in ſinu habrae portauerūt Criſo.quia
licet deſpectum iaceret nō blaſphemauit
nec deſperauit.d.hic diues in nequitia vi
uens gaudet ⁊ tribulationes non patitur
ego vero non optinere valeo neceſſariaꝫ
eſcam.⁊ qr̄ dicantur fuiſſe plures angeli
⁊ non vnus audi eundem Criſo.ꝑpterea
plures angeli veniunt vt chorum letitie
faciant . ¶ Sciendum eſt autem ꝙ circa
genus humanū inter alia inuenio q̄ttuor
beneficia angeloruꝫ.
Nam nos a peccatis retrahūt.
Nos ab inimicis defendunt.
Deo nr̄as oratiōes offerunt.
Animas nr̄as i paradiſum ꝑducunt.
¶ Nam Iero.ſuꝑ Mat.Magna digni
tas animaꝝ vt queq̄ꝫ hēat ab ortu ſue na
tiuitatꝭ in cuſtodia ſui angelū.¶ Pº igit̄
angl̄i nos a pccis retrahūt.nam qr hō ꝑ
pter naturā corruptā magis ē ad malū ꝓ
nus q̄ꝫ ad boᷤ . iō dn̄s ſibi deputauit vnū
angelū.ꝙ quātū ē in ſe ꝯtīue eū a malo re
trahit.⁊ ad boᷤ iducit.iō Ber.in ſmōe d̄
angl̄.d.Quotiēs aūt grauiſſima cernitur
ſurgere tēptatio ⁊ tribulatio vehemens

Imīnere. inuoca angelū cuſtodem tuū. dire
ctorem tuum. adiutorem tuum. in opoꝛtūi
tatibus tuis: in tribulatōe vero neqꝫ doꝛ
mitat neqꝫ doꝛmiet. ſi qñ ad tempus diſſi
mulat. ¶ 2° ab inimicis defendunt. Nam
q̄ꝫdiu viuimus ſumus ī contiuo bello. iu
xta illud Job. 7. Militia eſt vita hoīs ſu
per terram. Nam hēmus pugnare cū car
ne. mundo. ⁊ dyabolo. qbus non poſſumꝰ
reſiſtere niſi diuino auxilio mediante qui
nobis mittit angelum ſuum defenſoꝛem.
iuxta illud ps. Immittit angelus dñi in
circuitu timentiū eū ⁊ eripiet eos. ¶ 3°
orōnes noſtras deo offerunt. iuxta illud
ꝙ Tob. dixit angelus Raphael. Tob. 12.
Quando oꝛabas cum lachꝛimis ⁊ ſepelie
bas moꝛtuos ego obtuli orōnem tuā do
mino. ¶ 4° aīas nr̄as in paradiſum ꝑdu
cunt: iuxta ꝙ h̄ dr̄ de Lazaro ꝙ āgeli poꝛ
tauerunt eum in ſinum Habꝛae. ⁊ hoc eſt
ꝙ dñs dixit Moy. Exo. 23. Ecce ego mit
tam angelum meum qui pꝛecedet te ⁊ cu
ſtodiat in via ⁊ introducat in locū quem
pꝛepaui ideſt ꝑadiſi.

Quarta pars.

Sequitur. Moꝛtuus eſt autem di
ues ⁊c. vbi tangit ſtatum ruino
ſum ⁊ deteſtabilem. ꝙ pꝛobat ſi
tientis triſticia. vbi tria poſſumꝰ ꝯſide. ſ.
Priuatōem termini inqetanꝭ.
Paſſionem ſupplitij affligenꝭ.
Fruſtratōem deſiderij appetenꝭ.
¶ Q^m ad p^m dic̄. Moꝛtuus ē āt diues:
quāto eiꝫ qs plures pēas patit̄ tāto plus
crutiat̄. vt āt vehemēs crutiatꝰ oñdatur
huiꝰ diuitꝭ. iō ipſiꝰ nob̄ pēa multiplex de
mōſtrat̄. h̄ igit̄. v. poſſumꝰ ꝯſiderare. ſ.
Habitatōem tenebꝛoſi loci.
Inſpectōem alterius boni.
Inſinuatōem petiti bñficij.
Exꝑſſionē diri ſupplitij.
Allōnem diuerſi ſtipēdij.
¶ Q^m ad p^m dic̄. moꝛtuꝰ ē āt diues ⁊c.
Infernꝰ ei ē locꝰ tenebꝛoſus ⁊ obſcurꝰ. d̄
Job. x. ē terra tenebꝛoſa terra miſerie ⁊
tenebꝛaꝝ vbi vmbꝛa moꝛtꝭ ⁊ nullus oꝛdo
ſed ſempiternꝰ hoꝛroꝛ inhabitat. vbi iſte di
ues moꝛ. collocatus fuit. d̄ q̄. ⁊ ſuis ſimili
bus dic̄ ps. Sic̄ oues in inferno poſiti ſūt
moꝛs depaſcet eos. vnde Aug. de queſtio
nibus. Sepultura āt inferni pēaꝝ ꝓfundi
tas eſt. q̄ ⁊ ſuꝑbis ⁊ imiſericoꝛdes pꝰ hāc
vitam vocant̄ vel voꝛāt. ¶ Q^m ad inſpe
ctōem alterius boni. dicit elleuans autem
oculos ⁊c. Nam qñ aliqs videt alium in
ſtatu ꝯſolōnis ⁊ ſolatij. ſeipm āt videt in
pena ⁊ miſeria cū h̄ ſciat ꝑꝑ ſua dmerita
tantum amiſiſſe bonū ⁊ tātā miſeriā cōſe
cutum talis viſio ſm̄ Greg. v. moꝛ. eſt ſi
bi augmentum calamitatis ⁊ pene. q: igi
tur diues iſte vidit Lazaꝝ in loco quietis
ſeipm exiſtētem in pena. talis viſio ſuam
penā augmentauit. vnde Criſo. Sic̄ autē
paupi dū viueret grauioꝛē penā redōbat
iacere ante ianuam diuitꝭ. ⁊ aliena bona ꝑ
ſpicere. ſic diuiti moꝛtuo augebat extermi
nij acubitus ī pēa ⁊ ꝓſpectus delectatōis
Lazari ne ſola toꝛmētoꝝ nᵒ. ſed ⁊ collōne
honoꝛis illius itollerabilius ſentiret ſup
plitium. ¶ Q^m ad inſinuatōem petiti be
neficij dicit. ⁊ ipe clamabat. o pr̄ Habꝛaā
⁊c. Nā qñ aliqs exñs ī pēis clamat ſignū
ē deſiderij vehemētis ꝙ habet de hñdo
remedio grauitatis penaꝝ. ex hoc igitur
ꝙ iſte diues clamauit. datur intelligi ꝙ
deſiderabat ſuffragiū ⁊ cruciabatur ama
re vt dicere potuerit illud Oſee p̄. Ad te
dñe clamabo q: ignis comedit ſpecioſa de
ſerti. flāma ſuccēdit ligna regionis. Nam
tunc in iſto diuite ignis comedit ſpecio
ſa: quando exiſtens in igne fuit deſica
tus. ⁊ pulchꝛis veſtibus denudatus. flam
ma vero ligna regionis ſuccendiſſe di
citur quando exiſtens in flamma fuit
omni ſuſtentatione diuitiarum ſuarum
pꝛiuatus. ¶ Iſte autem diues exiſtens
in toꝛmentis recurſum habuit ad Habꝛa
am nominans ipſum ⁊ patrem appel

lans vt ſic eum magis alliceret ad miſeri
coꝛdiā faciendum. tñ non fuit ſuꝰ filius q:
nō fuit ſecutus eum in opibus bonis. ꝙ q
dem veraciter fac̄ filiū alicuiꝰ teſte xpo
dñe Jo. 8. Si filij eſtis habꝛae opera ha
bꝛae facite ⁊ qd petijt audi. naꝫ dixit mit
te Lazarū vt intingat ⁊c. vbi conſidera o
pccōꝛ ipenitens illud Greg. in ol̄. Quid
mirū diues eum cuius in hac vita miſe
reri nō voluit in ſuo iam ſupplitio poſitꝰ
patronū querit. ⁊ q vulnerato paupi mēſe
ſue minime dare voluit in inferno poſitꝰ
vſqꝫ ad minima querēda peruenit. Nam
gutam aque petijt q micas Lazaro nega
uit. O qualis ē iſta mutatio q eim conti
nue ſplendide viuebat non petijt ſitulam
aque ſed ſoluꝫ gutā: petebat aūt aqꝫ ad re
frigeriū lingue. q: ī ligua maxime toꝛque
batur ſecundum Criſo. ⁊ Greg. in ol̄. Q2
ipſe in lingua peccauerat quātū ad guſtū
epulando continue ſplendide. ⁊ quātum
ad loquellā quia vt plurimū poſt eplas ſe
quitur vana loquacitas. ¶ Quātū ad ex
pꝛeſſionem diri ſupplitij dicit quia crucioꝛ
in hac flama. Nam ꝑ iſtam flamā intellr̄
penā ignis q̄ꝫ in inferno habebat. ⁊ q̄ꝫ ha
bent oēs dānati de q̄ flama dicit Grego.
9. moꝛ. Illa vltrix flama vitioꝝ cōcrema
tionē hꝫ ⁊ lumen nō hꝫ. q: quo illos flama
gehēne deuoꝛāt ⁊ amiſſione veri luminis
cecat. vt ēt foꝛas eos doloꝛ cōbuſtiōis. ⁊ i
tus pēa cecitatꝭ obūbꝛet quatenꝰ q aucto
ri ſuo coꝛpe ⁊ coꝛde dereliquerūt. ſil̄ ⁊ coꝛ
de ⁊ coꝛpe puniant̄ ⁊ vtrobiqꝫ penas ſen
tiant q dum hic viuerent pꝛauis ſuis dle
ctationibꝰ ex vtroqꝫ ſeruiebant. ¶ Quā
tum ad allegatiōem diuerſi ſtipendij dic̄
⁊ dicit illi habraā. Nam d̄s cui nota ſunt
omnia. ⁊ oēs remunerat ſcđm opera ſua.
diuitem ⁊ Lazaꝝ q: diuerſimode vixerūt
in h̄ mūdo. q: vnus ī mundanis delitijs ī
qbus deū offendit ⁊ ſibi demeruit: alius
in multis penurijs in qbus deo placuit. ⁊
ſibi meruit diuerſimōe ꝑmia. ¶ Duplicē
aūt diuerſitatem inter diuitem ⁊ Lazarū
poſſumus ꝯſiderar̄. pꝛimā dum fuerūt in
ſtatu acquirēdi. ſecundāꝫ dum fuerunt in
ſtatu recipiēdi. h̄ totum pꝫ in lr̄a. ¶ Sed
ꝯſidera o miſer peccatoꝛ qualem reſpon
ſionem hic diues hūit ⁊ fuge vitia ne cuꝫ
ipſo ſimilr̄ crucieris. naꝫ q̄ꝫuis ad habꝛaā
multū clamauerit tñ exauditꝰ nō fuit. vt
potuerit dr̄e illud ps. Clamabo ꝑ diem ⁊
nō exaudies cuius ratōeꝫ aſſignās Aug.
in ol̄. de diuite dicit ideo rogās diues nō
exaudit̄ in toꝛmētis. quia rogāteꝫ paupe
rem nō exaudiuit in terris. ¶ Quantuꝫ
ad ſm̄ dicit. ⁊ in his oībus inter vos ⁊c.
per illō enim chaos firmatū inter bonos
⁊ malos ſm̄ Magiſtrū ſententiarū libꝛo
quarto intellr̄ ex ꝑte iuſtoꝛuꝫ diuina iuſti
cia. ⁊ ex parte repꝛoboꝝ iniquitas q̄ nl̄lo
modo poſſunt ſotiari. ⁊ ideo ſemꝑ rema
nent ſeꝑata. ¶ Quantū ad tertium dicit
⁊ ait rogo te pr̄ ⁊c. Nam erit dānatis ꝙ
nunq̄ꝫ habebūt deſideriū quietatū nec ali
quid poterūt petere ꝯſolationis ⁊ gaudij
ꝙ poſſint aliq̄lr̄ obtinere iuxta ꝙ de ipis
dr̄ Miche. 3. Tunc clamabūt ad dñm ⁊ ñ
exaudiet eos. ⁊ abſcōdet faciem ſuā ab eis
in tēpoꝛe illo ſicut nequit egerūt ad inuē
tionibus ſuis. vt quilꝫ illoꝛum poſſit dice
re illud Job. 19. Ecce clamabo vim faciēs.
⁊ nō exaudiet vociferaboꝛ ⁊ nō eſt q iudi
cet ſemitā meā circūſepit ⁊ trāſire nō poſ
ſuꝫ. ⁊ in calle meo tenebꝛas poſuit. ⁊ ſpolia
uit me gloꝛia mea. ⁊ abſtulit coꝛonā de ca
pite meo deſtruxit me vndiqꝫ ⁊ ꝑeo. ⁊ q̄
ſi enſe arboꝛi abſtulit ſpēm iratus contra
furoꝛ eius. ⁊ ſic me hūit quaſi hoſtem ſuū
hic āt duo poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Diuitis poſtulatōem.
Patriarche reſponſioneꝫ.
¶ Q^m ad p^m dic̄ rogo ⁊c. Iſte ei diues
in toꝛmētis poītus ductꝰ quodā naturali
amoꝛe fr̄ibꝰ ꝯpatit̄ ne patiant̄ ſilia toꝛmē
ta ⁊ iō petit vt eis ānūciet̄ ꝑ Lazaꝝ q̄ꝫuis
non fuerit exauditꝰ. ¶ Q^m ad ꝑriarche

rñſionē dicit ⁊ ait illi habꝛaā.nam ſecūdū Greg.i ol'.neqꝫ ſi qs ex moꝛtuis ſurrexerit credent ei.qꝛ verba legis deſpiciūt redēptoꝛis.q ex moꝛtuis ſurrexerit ſubtilioꝛa q̄to ſunt tanto h̄ difficilius iplebunt. ❡ Iſte diues q fuit auarus ⁊ ipius pōt figurari p illam miſerā ⁊ ipiā mulierē ſtātez i medio amphoꝛ ð qua Zach.5.vbi ſententialr̄ dr̄ quod ipe vidit q̄ſdam amphoram.⁊ i medio ſedebat q̄daꝫ mlr̄ cui nom̄ ipietas ⁊ talentū pūbli miſſuꝫ ē in os eiꝰ ⁊ due mulieres habētem alas quaſi milui leuauerūt amphoꝛā inter terraꝫ ⁊ ceᵐ. ⁊ interrogauit quo ðferēt illam amphoꝛā cum muliere cū fuit rñſum q poꝛtabāt eā in terrā ſenar vt hedificarēt ibi ſibi domū ad habitādū. ❡ Ubi ſciendū ſcdm̄ Greg. q p illaꝫ amphoꝛā intelligit peccatū auaritie iſta amphoꝛa hꝫ os patulum p q intelligitur ſitis auariᵉ.quia auarus ſemp ſitit pecuniā ⁊ nunq̄ſ ſatiatur.iuxta illud Eccl'i.5.Auarus nō implebit pecūia.Iſta amphoꝛa hꝫ duas alas. qꝛ auaª pꝛicipalr̄ cōſiſtit in duobus.ſ.in aliena indebite rapere.⁊ i ꝓpꝛia tenaciter retinere. ❡ Per mulierem vero ſedētez i medio amphoꝛe intelligit auarus retētus ⁊ ſedens in peccato auaritie que mulier ſignāter dicitur impietas qꝛ ois auarus vt plurimuꝫ eſt i pius ⁊ crudelis ⁊ ſpāliter hic diues.qꝛ videns Lazarū paupculum taliter q cupiebat ſaturari de micis q̄ de menſa eiꝰ cadebāt ipſe crudelis vnā ſibi puam elymoſinam nō poꝛrexit. ❡ Per plūbum autez ponderoſum ⁊ terrenū in os mulieris impoſitum intelligit pondus peccati aggrauans ⁊ ad aliud inclināſ. Nā teſte Greg. peccatū q p pēitentiā nō deluit mox ſuo pondere ad aliud trahit p duas aūt mlieres poꝛtātes iſtā mulierē cū āphoꝛa itelligunt duo genera vitioꝝ poꝛtātia auaritiā.ſ.ſupbia.⁊ luxuria. Nam qdā ſunt auari vt aliis poſſint dñari ⁊ tunc ſupbia auaritiam poꝛtat.qdaꝫ h̄ faciūt vt carnaliter delectent.tunc luxuria auaritiā poꝛtat de qbus dicitur Eccli.1.ve manibus male facientes ⁊ peccatoꝛi terrā ingrenti duabꝰ viis. ❡ Nam manus male faciens ē auarus expolians paupes.qui duabus viis igredit qñ vel p ſuperbiā vel per luxuriā ſit auarus ⁊ tali cominat deus.ve dānatōnis eterne. ❡ Signāter āt auaritia huiꝰ diuitis poꝛtata fuit p duas mulieres pdictas. qꝛ ſicut de ipſo dr̄ purpura veſtiebat ⁊ biſſo.vt ſe abſentaret ſupbe p aliis ⁊ epulebat cottidie ſplēdide.per q faciliter homo ad luxuriā inclinat. ❡ Dicunt aūt iſte due mulieres duas alas hr̄e. Naꝫ ſupbia duas alas hꝫ.ſ.inflationem p indignationem ⁊ elleuatiōem ꝓpter exhibitā reuerentiā:luxuria etiam hꝫ duas alas.ſ. ipudicum aſpectū. ⁊ inhoneſtuꝫ affatum. ❡ Signāter autem dicunt alas hr̄e milui.qꝛ pdicte ſunt alle dyaboli p miluū ð ſignari.qꝛ ſicut miluꝰ eſt auis circūuolās pulos rapiens ⁊ q̄ruloſe clamans ſic dyabolus ſemp circuit tēptare homies vt in pccm̄ labant dicitur aūt q iſte due mulieres.ſ.ſupbia.⁊ luxuria leuauerūt mulierē cum amphoꝛa.i.auarū inter terram ⁊ ceᵐ quia ratione ſupbie ſe exaltat ad alta ratione vero luxurie ſe inclinat ad fetida ſꝫ tamen cōſidera. ⁊ expaueſce o miſer peccatoꝛ quia iſte mulieres deferūt mulierez cum amphoꝛa in terrā ſenar.nam p ſenar que interpꝛetat fetoꝛ ſiue excuſſio dentiū intelligit infernus qui locus ē fetidus.iuxta illud Iſ.3.Erit pꝛo ſuaui odoꝛe fetoꝛ vbi etiam iuxta illud Mat.8.Erit fletus ⁊ ſtridoꝛ dentiū in infernū igitur inſtar ſenar ducet auarus impius vt ibi.qꝛ ſupbꝰ fuit:ſit fetidus vt merito de ipſo dicat illud Ioel. Aſcendet fetoꝛ eius ⁊ aſcendet putredo eius quia ſupbe egit.qꝛ vero luxurioſus fuit ibi dentibus ſtrideat qui ipſos occupauit epiſtol'.ex quibꝰ luxuria nutritur vnde de iſto diuite ⁊ ſuis ſimilibus dicit Greg.illud Mat.8.Eicietur in

tenebꝛas exterioꝛes eicient inquit Greg. in tenebꝛas exterioꝛes vt illic dentes ſtrideant qui hic de edacitate gaudebant. ❡ Dicitur aūt q ibi hedificāt ſibi domū ꝓpter manſionem ppetuam q̄ꝫ habebunt repꝛobi in inferno iuxta illud xp̄i Mat. 25.Diſcedite a me maledicti in ignē eternum qui paratus eſt dyabolo. ⁊ angelis eius non aūt vos kariſſimi aſſimilemur huic diuiti miſero qui fuit i inferno ſepultus ſed magis paupculo Lazaro cuiꝰ anima fuit p ſanctos angelos in ſanctoꝝ gl'a collocata.Ad q̄ꝫ gl'aꝫ ⁊c.

❡ Feria.6.dñice ſecūde in xlª.

b

Homo erat pr̄familias qui plantauit vineaꝫ ⁊ ſepe circundedit eam ⁊c.Mat.21. Nos videmꝰ p expientiaꝫ q in iſta politia mundana. inter hoies ſunt gradꝰ diſtincti . Nā aliq ſunt pꝛincipātes.aliqui ſeruiētes.ex pte pꝛincipantiū dꝫ eſſe q ipſi ſua bona tā mobilia q̄ꝫ imobilia cōmittant ſuis ſubditis vt ð his lucrentur ſuis dñis ⁊ etiam ſibi ipſis.Ex parte vero ſeruientiū debet eſſe q ipſi ſint fideles ſuis dominis ⁊ ecōtra illo nō machinari malum nec ei iniuriam facere nec ſibi cōmiſſas in alioꝛū vel ſuū pꝛopꝛiū trāſferre dñiuꝫ ſed debitā reddere rationem.q ſi ecōtrarium facerent cōuenies eēꝫ ſi ſe nollet coꝛrigere q ab eis auferentur iam tradita ⁊ grauiter punirentur. ❡ Sic ſuo modo ē i politia diuina in qua deus eſt dñs pꝛeſidens nos vero debemus hūiliter obſequētes . Deus aūt pꝛopter ſuā liberalitatez nob̄ ſua bona cōmunicauit largiſſime multa bona gratuita ꝯdonando.de ipſis ⁊ ſicut ſerui ſoliciti debemus lucrari dū viuimus ne poſſimꝰ vt ſerui inutiles de ignauia vel ingratitudine repꝛehendi.⁊ quanto plura recepimus tanto plus obligamur . Nam teſte Grego.in quodam ol'.Quanto augentur dona rationes etiam creſcunt donoꝛum . ❡ Ut igitur xp̄s tanq̄ꝫ ſolicitus pr̄ nos ad fructificādum de donis receptis inducat attentius penam ingratoꝛuꝫ nob̄ in h̄ euāgelio inuit cum ab eis auferri regnū celoꝝ denūciat ⁊ fructificātibus cōdonari in quo qdem xp̄s quattuoꝛ tāgit.

Cōdonantis benignitatez cōmendabilē.
Recipientis malignitatē deteſtabilē.
Diſcuciētis ſagacitatē admirabilē.
Aduerſantis puerſitatez dānabilē.

❡ Pꝛimū pꝛobat exhibitio beneficii.Secundum ppetratio maleficii.Tertiū requiſitio ꝯſilii . Quartū pſecutio collegii.Pꝛimū in pꝛinº.Secundū ibi cum autem tempus fructuū ⁊c.Tertium ibi cum ergo venerit dñs vinee ⁊c.Quartū ibi ⁊ cum audiſſent pꝛincipes ⁊c.

Pꝛima pars.

Uantū ad pꝛimū vbi tangit ⁊c. q pꝛobat ⁊c.dic̄ homo erat pr̄ . Nam quādo aliquis dat alicui

q

donū magis ꝯpletum ⁊ magis ptioſum ſignū eſt q ð ipſo cōſidit.⁊ ipſe largiēs eſt cōmendandꝰ . Quia igit iſte pr̄familias locauit agricolis vineam bene plantataꝫ ⁊ completam.vltra h̄ q viſus eſt confidere ð eis fuit nihilominꝰ ꝯmendādus.ſm h̄ igit hic duo poſſumus ꝯſiderare.ſ.

Pꝛeſidētis ſapientiā in cōſtruendo.
Exhibētis ꝯſidentiā in cōmittendo.

❡ Quantū ad pᵐ dicit hō erat pr̄.Qui ei vlt pꝛudēter ⁊ ſufficiēter aliquā vineā facere dꝫ ipaꝫ plātare ad fructuū ꝓductionem dꝫ eā circūdare ſepē ad eius ꝓtectionem fodere toꝛcular ad vini expꝛeſſionē hedificare turrem ad eiꝰ defenſionē.⁊ qꝛ iſte pr̄fa. de quo xp̄s hic loquit pabolice iſta ſeruauit.iō ſapienter ꝯſtruxit vt ſic fuerit noe de quo dicit Gen̄.9.Quod cepit noe vir agricola exercere terraꝫ ⁊ plātauit vineam. ❡ Quantū ad ſcdm̄ dicit.⁊ locauit eam ⁊c.Nam ſicut bonitati alicuius attē

ſtatur qñ bõa ſua cõicat aliis. ita atteſtat
cõfidentie qñ in abſentia ſua bona in ma
nibus alterius dereliqt.q: igitur iſte pr̃
fami.nõ ſolum vineã locauit agricol'.ſed
etiam in eius abſentia ipſam eis dimiſit
nõ ſolum bonitatem in ipſo poſſumus ar
guere ſed ⁊ cõfidentiam vt fuerit hõ ille
de quo dr̃ Mat.25. Homo qdam ꝑegre
ꝓficiſcens vocauit ſuos ſuos ⁊ tradidit il
lis bona ſua.¶ Sciendũ eſt aũt circa iſtã
ꝑtem loquẽdo ſpũaliter.ꝙ ꝑ iſtam vineã
intelligi põt anima cuiuſlibꝫ hoĩs q̃ꝫ deꝰ
loquẽdo realiter plãtauit in terra quãdo
ipſam in corpore terreno infudit ⁊ ſicut i
vinea ſunt multe vites ipſam mirabiliter
adornãtes.¶ Loqndo vero ſpiritualiter
tunc ds̃ plantat hanc vineam.qñ de ſtatu
peccati cũ quo.ꝓpter ꝑuaricatiõem ꝑmo
rum parentũ naſcimur educ̃ eam ad ſtatũ
gr̃e.vt merito poſſumꝰ ſibi dr̃e illud ps̃.
Vineã de egypto.i.de ſtatu peccati tran
ſtuliſti eieciſti gentes.i.demones ⁊ plan
taſti eam gr̃am ipſam viuificãtẽ conferen
do.¶ Per ſepẽ vero circũdautem iſtã
vineã intell'r angelorũ cuſtodia a domino
ſibi data vñ Jero.ſuꝑ Mat.Magna di
gnitas animarũ vt vnaqueqꝫ ab ortu ſue
natiuitatis in cuſtodia ſui angelum depu
tatum. ¶ Vel ꝑ iſtam ſepẽ intelligi põt
timor dñi per quem hõ cuſtodit ſe ne in
pccm̃ labat. iuxta illud Prouer.15.Pro
pter timorẽ dñi omnis hõ declinat a ma
lo.¶ Vel ꝑ iſtam ſepẽ intelligi põt intel
lectus vl'ratio cuius ẽ bona vel mala co
gnoſcere.⁊ ſic debet hoĩem cuſtodire.vñ
dicit per ps̃.Inteᵐ tibi dabo ⁊ inſtruã te
⁊c.¶ Per torclar etiam in quo cõprimũ
tur vue intelligi põt ſyndereſis ſiue con
ſcientia q̃ qñ homo peccat ipm̃ remordet
⁊ torquet.vt ſic peccator examinãs cõſciẽ
tiam ſuã ⁊ ꝑtimeſcens diuiᵐ iudiᵐ dicat
dño illud Job.Cõmuto faciem meã ⁊ do
lore torquear verebor oĩa opa mea ſciẽs
ꝙ nõ parcis delinquẽtibus.cui ſic exami
nanti ꝯſcientiam ſuã apparet angelus do
mini ipm̃ dirigẽs ⁊ ꝯfortans hoc aũt fuit
figuratũ Judic̃.6.Ubi ſentẽtial'r dr̃ ꝙ cũ
Gedeõ purgaret frumentũ in torculari
vt fugeret madianitas apparuit elange
lus cõfortans ipꝫ de victoria.¶ Ubi ſciẽ
dũ ꝙ ꝑ gedeonẽ cui inimicabant madia
nite intell'r quilibet hõ cui madianite qui
interpretant iniqui.i.demones inimicant
per frumentũ vero ꝙ ẽ granũ excellentiꝰ
inter alia intell'r anima q̃ꝫ ds̃ excellentẽ
creauit.q: ad ſui ymaginem ⁊ ſociã ange
lorum.hanc igitur animã inſtar gedeõis
dꝫ purgare in torculari ſue cõſcientie ipã
examinãdo.⁊ ſic fugere dyaᵐ humani ge
neris inimicũ cui ſic purgãti aſtitit ange
lus dñi ipſum ꝯfortans ꝙ de inimicis vi
ctoriam obtinebit.¶ Per turrem aũt q
eſt locus fortitudinis ⁊ ꝑſidĳ intell'r libe
rum arbitriũ ſiue voluntas in hoĩe q̃ ita
fortis ẽ ꝙ nõ poteſt cogi per aliquã crea
turam ad peccãdum niſi velit.nam ſcdm̃
Aug.Peccatũ adeo eſt voluntariũ ꝙ nõ
ſit voluntariũ non ẽ peccatũ. ¶ Iſtã aũt
vineã.i.animã ſuam debet quilibet inſtar
vinee materialis.

Fodere ſuã conſcientiã ꝑſcrutando.
Putare dignã penitẽtiã aſſumẽdo.
Extẽdere verã amicitiã exhibendo.
Ligare puram ꝯtinentiã ꝯſeruando.

¶ Primo ipſã fodere ꝯſcientiam ꝑſcru
tando.Nam hõ non ſoᵐ ſuꝑficialiter ſed
profunde dꝫ ſuã ꝑſcrutari cõſcientiã exa
minando omnia mala q̃ fecit cum oĩbus
circũſtantĳs aggrauãtibꝰ iuxta ꝙ ſibi dr̃
Jere.2.Uide vias tuas in cõuale.i.ꝓfun
de ſcito quid feceris.¶ Secundo dꝫ ipã
putare dignã penitentiã aſſumẽdo.Nam
poſtq̃ꝫ homo mala cõſiderauit dꝫ ipſa per
penitentiã abicere iſtar putãtis.qui abſci
dit ſuꝑfluos palmites vt vinea fructꝰ af
ferat ampliores. ¶ Modꝰ aũt putandi
iſtam vineã nob̃ figuratiue ſpũs ſ.oñdit
Cañt.2.Flores apparuer̃t i terra nr̃a tp̃s

ꝑutatõis aduenit.vox turturis audita ẽ
in terra noſtra.ficus ꝓtulit groſſos ſuos
vinee florentes dederunt odorem ſuum.
¶ Ubi ſciẽdum ꝙ q vult apꝑere flos ⁊
redolens corã deo dꝫ inter alia quattuor
hr̃e que ad pñs ſpectat q̃ tangunt in hoc
dcõ figuratiue.ſ.

Amaram contritõem.
Integram confeſſionem.
Perfectam ſatiſfactõem.
Honeſtam conuerſatõem.

¶ Nam ꝑ turturẽ auem gemebundam i
tell'r amara contritio.ꝑ vocem q̃ꝫ aliquid
ꝙ eſt in corde foris exprimit intell'r inte
gra confeſſio.¶ Per ficum võ ꝓferẽtem
groſſos ſuos intell'r perfecta ſatiſfactõ:
ſed per vineas florentes qui dederũt odo
rem ſuũ intell'r honeſta cõuerſatõ. ¶ Si
lꝫ ſic homo deberet putare vineam ſuam
vt deo faceret fructꝰ ſuaues.honeſta.ſ.co
gitando ⁊ virtuoſa oꝑando. tamen multi
faciunt lambruſcas per malas cogitatio
nes ⁊ peruerſas operatões: de quibꝰ ipe
conqueritur Js̃.5.d.Quid eſt ꝙ debui fa
cere vinee mee ⁊ non feci.q.d. nihil ⁊ ex
pectaui vuas vt ſupra ⁊ fecit lambruſcas.
¶ Sed tamẽ aduertat miſer peccator qd
de iſta vinea ꝯminando dicat dñs Js̃.5.
d.Oſtendam quid faciam vinee mee au
feram ſepẽ eius ⁊ erit in direptionem dir
ruam maceriam eius ⁊ erit in conculcatõ
nem ⁊ ponam eam deſertam non putabit
⁊ non fodietur.⁊ aſcendent ſuper eam ve
pres ⁊ ſpine ⁊ nubibus ne pluuãt.¶ Ubi
ſciendum ꝙ quando homo non vult ſe da
re bonis operibus ſed peccatis: tunc de
us ſuis meritis exigẽtibus aufert ab eo
ſepem ⁊ dirruit maceriam:quia permittit
ꝙ ſancti angeli qui ſibi dati erant ad cu
ſtodiam inſtar ſepis ⁊ maceriei conſeruã
tium vineam ab ipſo recedãt ⁊ permittãt
eam ſolitariam.⁊ ſic miſer peccator rema
nens ſine cuſtodia in direptionem omni
um virtutum remanet. ⁊ in conculcatõẽ
omnium vitiorum. vt ſic deſerta fcã nec
putata per vitiorũ ablatõem:nec foſſa ꝑ
ſui conſideratõem ſuper cũ aſcendunt ve
pres ⁊ ſpine.i.cogitatiões male ad quas
ſequunt opera praua:⁊ ꝙ omnibꝰ iſtis ter
ribiliꝰ ds̃ mandat nubibꝰ ⁊c. q: non vult
ſancti qui ſunt in patria ſignificati per nu
bes elleuatas in altum ſibi procurent ab
ipſo gratiam per quã poſſit anima miſera
inſtar vinee irrigari.¶ Deus igitur hoĩ
locauit hanc vineã.vt ſolicite eam cuſto
diat.vt ſic fructus bonos ⁊ ſibi acceptibi
les faciat.tamen multoc̃.intantum eſt pi
ger ꝙ nullum facit fructũ: q̃ꝫ iubet abſci
di ⁊ ignibꝰ infernalibus tradi.¶ Hoc ãt
fuit figuratum in dicto parabolico. ꝙ di
xit dominus Luc̃.13.vbi ſententialiter di
citur ꝙ dixit talem parabolam: quidam
homo habuit arborem fici plantatam in
vineam ſuam ⁊ tribus annis conſequent
querens fructum in ficulnea ⁊ non inueni
ens dixit cultori vinee.ecce tres ãni ſunt:
ex quo venio querens fructũ in ficulnea :
⁊ non inuenio:ſuccide ergo illam' vt quid
terram occupat.⁊ dixit cultor vinee.domi
ne dimitte illam hoc ãno vſqꝫ dum fodiã
circa illam ⁊ mittam ſtercora:⁊ ſiquidem
fecerit fructum dimitte illam. ſinautem i
futurum ſuccides eam.¶ Ubi ſciendum
ꝙ per vineam iſtam vt dictum eſt intel
ligitur anima cuiuſlibꝫ hominis.per arbo
rem autem poſitam in vinea intelligitur
voluntas reſpectu cuius dr̃ bõus vel ma
lus vel nullus.per cultorem vero intell'r i
tellectus vel ratio.que hꝫ hominem ſoli
cite gubernare.per dñm ãt vinee ds̃ ani
mam ipãm ꝓducens q̃ꝫ productam dimit
tit eam in poteſtate ſua.d. rõni vt hanc
gubernet ⁊ regat ⁊ faciat ꝙ arbor.i. volũ
tas afferat bonos fructus:contigit tamẽ
multoc̃.ꝙ ds̃ veniens inuenit ꝙ tribꝰ an
nis ficulnea.i.voluntas nullum bonũ fru
ctum attulit elicitum vel exterius impa
tum.¶ Nam per iſtos tres ãnos intelli

guntur tres principales etates hominis
in hoc mundo.ſ.iuuẽtus.virilitas ⁊ ſene
ctus .deꝰ igiť querit in arbore.i. in volun
tate p̃ ãno.i.in iuuentute fructum ⁊ nullũ
inuenit bonũ ſed potiꝰ oppoſitũ.q: totam
ſuam iuuentutem expendit in laxiuijs ⁊
delitijs carnis.¶ Querit etiam in ſecun
do anno.ſ.in etate virili.⁊ tunc ẽt non iue
nit ſʒ oppoſitum.q: in tota etate virili ñ
cogitauit:niſi quomodo poſſʒ ꝓmoueri ad
dignitates mũdanas ꝑ ſuperbiã.¶ Que
rit nihilominus 3º ãno.ſ.in etate ſenili . ⁊
tunc ẽt non inuenit nullũ bonum fructuʒ
ſed oppoſitum.q: tunc homo ſeneſcit.Sic
naturaliter corpus ad terram deijcit . ſic
aĩa ad terrena ꝑ auaritiam inclinatur.naʒ
teſte Jero.Cum cetera vicia cum homĩe
ſeneſcente ſeneſcant:ſola auaritia iuuene
ſcit .Sic igitur inuenta infructuoſa tribꝰ
ãnis arbore iſta precipit dñs cultori viee
i.intellectui ꝙ ſi arbor ſuccidatur ⁊ mit
tať in ignem.ꝙ tunc faĉ quãdo intellectũ
hoĩs excitat vt ꝯſideret diem mortĩ.q̃ qui
dem ꝯſiderato ⁊ cognita pẽa ꝓ pccĩs aĩe
d̃bitam.rogat dillatõem ꝓmittẽs adhibe
re remediũ vt arbor afferat fructũ.ſ.ꝙ fo
diet ⁊c.Nã ꝑ illud remediũ ꝙ diĉ ſe poſi
turum intellectꝰ vt arbor fructificet .ſ. ꝙ
fodiet circa eam ⁊ poneret ſtercora. Per
foſſionem intelli põt conſideratõ mortis
q̃ʒ intellectus añponit volenti vt a terre
nis delectatõibꝰ ⁊ delitijs ⁊ diuitijs elon
getur.more fodientium q a radice arbo
ris terram amouent quando ipſam fodi
unt.¶ Per ſtercora vero fymum qui vi
lis eſt :intelligi põt vilitatis conſideratõ
ꝯditõis hoĩs:q: d̃ terra ẽ ⁊ ĩ terrã d̃bʒ re
uerti:q̃ʒ itellectꝰ volũtati ꝓpõit. ⁊ ſi his
remedijs adhibitĩ hõ vult doleř d̃ perpe
tratĩ vitijs ⁊ ad pñiam ꝯuerti : tũc euadit
ꝯbuſtiõis ſñiam.ſi xo vult in malitijs pſe
uerař nullatenꝰ poterit ſñiaʒ dinã euade
re qn abſcidať ꝑ mortẽ ⁊ tradať ignibꝰ in
fernalibꝰ.nã iuxta illd̃ Math.22. Rex.i.
deꝰ dicet miniſtris.i. ãgelis exequẽtibus
iuſticiã dinã.ligatĩ pedibꝰ eius ⁊ manibꝰ
mittite eũ in tenebras exteriores ibi erit
fletus ⁊ ſtridor dentium .

Secunda pars .

Equiť.Cum aũt tp̃s ⁊c. vbi tan
git recipientĩ malignitatẽ d̃lecta
bilem . ꝙ ꝓbat ꝑpetratõ malefi
cĩ.tanto enim quis eſt reprehẽſibilis ma
gis quanto ab aliquo pl'a bñficia recepit
⁊ cũ male cognoſcit.¶ Cũ igiť d̃s multa
beneficia ꝯtulerit ꝑplo iudayco qui male
cognouerunt.id̃ valde reprehẽſibiles red
debanť.hic autem tria poſſumꝰ ꝯſiderař
ſm ꝙ malitia iudeorum reſpectu ꝑſonaꝝ
quibus fecerunt iniuriam tripliciter oſtẽ
ditur aggrauando.ſ.
Propter ſanctitudinem virtuoſam.
Propter multitudinem numeroſam.
Propter magnitudinem generoſam .
¶ Quantũ ad pᵐ diĉ.Cũ ãt tp̃s fructuũ
⁊c.vbi tãgit bẽignitatẽ in viſitãdo.iudeo
rum ꝑuerſitatẽ in ꝑſequendo.
¶ Qᵐ ad pᵐ diĉ.cum ãt tempus ⁊c.per
iſtos eĩm agricolas intelligi poſſunt m
dei quibꝰ vineam ſuam.i.populum ſuum
locauit.per ſeruos autẽ ſuos primos q̃s
miſit intelligi pñt omnes prophete vete
ris teſtamenti:qui fuerunt eximie ſancti
tatis.iſtos deꝰ miſit ad erudiendum ſuũ
populum:⁊ ad increpandum ſuis trãſgreſ
ſoribus:ad quid autem miſit eos exp̃ſſit
d.vt acciperent eius fructꝰ q̃ʒ feciſſet .ſ.
vinea eis locata.vt ſic potuerint diceř iſti
ſerui ꝓphete illud Canť.7. Videamus ſi
floruit vinea.ſi flores fructꝰ parturiunt.
q: xo his ſi dñtur miſſi.Sciẽduʒ eſt ꝙ ꝑ
p̃mos miſſos q pauci fuerũt intelligũtur
Moy.⁊ Aaron quos p̃ miſit vt rectores
ꝑpli d̃ qbꝰ diĉ p̃s.Miſit Moy. ſeruũ ſu
um ⁊ Aaron quẽ elegit ip̃m.¶ Alio mõ
itlli pñt p̃ncipaliores ꝓphas.q̃s ẽt d̃s mi
ſit.¶ Qᵐ ad iudeoꝝ ꝑuerſitatẽ i ꝑſeqñ

do diĉ.⁊ agricole app̃hẽſis ill' ⁊c.ex ſi eĩm
aggrauatur iudeoꝝ malitia : q: cũ d̃s ſua
benignitate miſiſſet ſuos nuntios.ſ.ꝓphe
tas ſcõs eos tñ diuerſimode affixerunt .
q: ſicut Moy.⁊ Aaron intelligatur audi
quid dicit p̃s.Exercebauerunt Moy. in
caſtris Aarõ ſcʒ dñi. ſi vero pricipaliores
intelligantur audi Jero .d. Ceciderũt q
dem vt Jeremiã .occiderunt vt Jſayam.
lapidauerunt vt Naboth.⁊ Zach. quem i
terfecerũt inter templũ ⁊ altare. ¶ Qᵐ
ad 2ᵐ dicit.Jteꝝ miſit alios ⁊c. vbi tãgit
dei benignitatem in viſitando ⁊ iudeoruʒ
peruerſitatem. ¶ Quantũ ad pᵐ dicit .
Jteꝝ miſit alios ⁊c.Nam benignitas dei
fuit ꝙ nõ obſtãte ꝙ iudeis ſuis p̃mis nũ
tijs iniuriati fuiſſent,voluit tamẽ plures
prioribꝰ deſtinare per quos intel'r ſʒ Ra
banum.Chorus oĩum ꝓpharum.¶ Qᵐ
ad iudeoꝝ peruerſitatem dicit.⁊ fecerunt
illis ſiliter.Ex hoc enim aggrauať iudeo
rum malitia.q: multos occiderunt.vt ſic
merito potuerit eis dicere illud Mat.
Ecce ego mitto ad vos prophetas ſapiẽ
tes ⁊ ſcribas ⁊ eis occidetis ⁊ crucifigetĩ
⁊ flagellabitis in ſynagogis veſtris ⁊ per
ſequimini de ciuitate in ciuitatem.vt vẽi
at ſuper vos omnis ſanguis iuſtꝰ q effu
ſus eſt ſuper terram a ſanguine Abel iu
ſti vſqʒ ad ſanguinem zacharie filij Bara
thie quem occidiſtis inter templum ⁊ al
tare.¶ Quantum ad 3ᵐ diĉ . nouiſſime
autem miſit ⁊c.vbi tangit Dei benignita
tem in viſitando .iudeorum peruerſitatẽ
in perſequendo.¶ Quantum ad primuʒ
dicit.Nouiſſime autem ⁊c. Nam magna
benignitas dei fuit ꝙ non ſolum iudeis
ad eorum profectum miſit ſeruos ſuos ꝓ
phetas ſed etiam ſuum filium predilectuʒ
Jeſum Chriſtum.Unde Jlarius . Jn fi
lio autem miſſo domini mei aduentus fi
guratur.¶ Quantum ad iudeorum per
uerſitatem in perſequendo dicit.agricole
autem videntes filium ⁊c . Nam omnis
actus culpabilis eſt voluntatis ellicitus
vel imparatus quem duplicem culpaleʒ ha
buerunt iudeorum erga xp̃m .ſ. Jn affcũ
appetẽdo.Jn effectu ꝑſequendo. ¶ Qᵐ
ad pᵐ diĉ.Agricole ãt videntes ⁊c.Judei
ãt ducti tam cupiditate q̃ʒ inuidia xp̃m i
terficere cogitabant. ⁊ hoc eſt ꝙ ſeqtur ⁊
nr̃a erit hr̃ditas.Nam hr̃ditas xp̃i i hoc
mundo fuit genꝰ humãum ꝙ acquiuit ſuo
ſanguine p̃tioſo.de qua hr̃ditate dixit ſi
bi ꝑ p̃s.Poſtula a me ⁊ dabo tibi gẽtes
in hr̃ditatem tuam ⁊ poſſeſſionem tuaʒ ter
minos terre:ꝙ qdem cogitantes ſm Je
ro.Principes ſacerdotum timuerunt ne
afferret eis ꝑplm quem q̃ſi hereditarium
reputabant.¶ Qᵐ ad actum culpabileʒ
in effectu ꝑſequendo diĉ.Et apprehenſuʒ
⁊c.vbi triplex actꝰ culpabilis iudeorum
tangiť ꝯ xp̃m.¶ Pº dř apprehẽderunt
eum.de q̃ Luĉ.22.Apprehẽdẽtes eũ addu
xerunt in domum p̃ncipis ſacerdotum.
¶ Secundo dicitur ꝙ eiecerunt eum ex
tra vineam.de quo Hebr.13. Jeſus vt ſan
ctificaret populum extra portam paſſus
eſt.¶ Tertio dicitur ꝙ ociderunt eum :d̃
quo acť.4.Occiderunt eum ſuſpendentes
in ligno.¶ Uel loquendo moraliter dr̃e
poſſumus ꝙ ꝑ illos agricolas intelligun
tur homines huius mundi quos deꝰ po
ſuit in mundo iſto vt inſtar bonoruʒ agri
colarum laborent fideliter in operibꝰ bo
nis.per nuncios ãt miſſos ad agricolas ĩ
telliguntur ſancte inſpirationes quas de
us imittit hominibus vt operentur bonũ
¶ Jſtos autem nuncios.i.bonas inſpira
tiones imiſſas debʒ homo audire ⁊ ſequi
eorum inſtinctu . exemplo Abygail . de
qua figuratiue dicitur ſententialiter .1.
Re .25. Quod cum Rex Dauid miſiſſet
ſibi nuncios quod volebat eam accipere
in vxorem . quod ſurgens feſtinanter
Abygail : ⁊ aſcendit ſuper Aſinum ⁊
quinqʒ puelle ierunt cum ea pediſſe
che ; cuius eſt ſequuta nuncios Dauid ⁊

ſcã eſt illi vxoꝛ. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per
Abygail que interpꝛetaꝛ pr̃is mei exulta
tio: intellr̃ quelibꝫ anima fidelis que dbet
eſſe talis ꝙ de ipa deus qui eſt pr̃ eius p
creatõem poſſit exultare. ¶ Per dd aũt
regem qui manu foꝛtĩ ⁊ dcoꝛis aſpectu dr̃
intellr̃ deus apud quem eſt omnis dcoꝛ ⁊
inſuperabilis. ⁊ foꝛtitudo. p nuncios auté
intelliguntur bone inſpiratões: quas in
ſtar nuncioꝛum mittit ad animam volés
eaꝫ ſibi ſpirituali cõiugio copulare. quod
quidem cognoſcens fidelis anima debꝫ in
ſtar Abygail cito ſurgere ⁊ ſequi diuinuꝫ
inſtinctum. ⁊ nuncios ſibi miſſos .d. illud
Cant. 3. Surgam ⁊ circuibo ciuitatem p
vicos ⁊ plateas: queram quem diligit aia
mea. ⁊ qualr̃ debeat ſequi ſequiꝛ ꝙ aſcen
dit ſuper aſinum ⁊c. Nam per aſinum in
telligiꝛ ſenſualitas ſuper q̃ꝫ oꝫ ſederẽ ipaꝫ
ſibi ſbiugãdo. per .5. autem pediſſechas in
telliguntꝛ .5. ſenſus coꝛpoꝛis quem ſequi oꝫ
iudicium rõnis. ¶ Si igiꝛ anima ſic obe
diens fuerit diuinis inſpiratõibus. tunc
Dauid. i. de⁹ ipſam ſibi ſponſaꝫ kariſſimã
per caritatem ⁊ gr̃aꝫ copulabit. Nã Oſee
2. Sponſabo te mihi in fide ⁊ ſcies qꝛ ego
domin⁹. ¶ Per filium autẽ miſſum ad
agricolas intelligiꝛ xp̃s yh̃s dei filius ⁊
virginis. q̃ꝫ tunc miſit ad agricolas quã
do pꝛo redemptõe humani generis ipſuꝫ
miſit in mundum. Nam ſic dr̃ Jo. 3. Sic
de⁹ dilexit mundum vt filium ſuum vni
genitum daret. vt omnis qui credit i euꝫ
nõ pereat ſꝫ hẽat vitã eternã. vñ põt figura
ri p Raphaelé ãgelũ d q̃ ſimilr̃ dr̃ Tob. 3.
Qd cũ eſſꝫ i miſeria magna qꝛ cec⁹ eſſ cũs
⁊ Sarra qꝛ demõ. 6. viros ſuos occiderat
oꝛauerunt ambo ad dñm. quoꝝ cũ pꝛeces
eoꝝ ds exaudiſſꝫ miſſus eſt ãgel⁹ dñi ſan
ctus Raphael vt curaret ãbos. Ubi ſcié
dũ ꝙ per Tob. virum. ⁊ Sarram feminã
i afflictõe poſitos intellr̃ totũ gen⁹ hũanũ
ꝙ ante aduentum Chꝛiſti multum erat
afflictuꝫ. ꝙ cognoſcentes pr̃es veteris te
ſtamenti oꝛabant ad dñm miſericoꝛdiam
poſtulantes. quoꝛum vota de⁹ ex alto pꝛo
ſpitiens miſit eis raphaelem qui interpꝛe
taꝛ medicina dei. i. filium ſuum qui cura
uit a vitijs tam viros q̃ꝫ mulieres vt de
ipo dicatur illud Eccl̃ci. 50. Curauit gen
tem ſuã ⁊ liberauit eam a perditõe. ¶ Sꝫ
ſunt multi q xp̃m ad ſe vẽiẽteꝫ deſpiciũt
d. illud Luc. 19. Nolumus hunc regem ſu
per nos ſed deteri⁹ eſt. ipſum quantum ẽ
in eis occidunt. Unde Rabã. Heredé q̃n
tum ad ſe occidunt q filium dei concules
uerunt ⁊ ſpũi gr̃e contumeliam fecerunt.

Tertia pars.

Sequitur. Cum ergo venerit do
minus vinee ⁊c. Ubi tangit diſ
currentĩ ſagacitatem admirabilé
ꝙ pbat requiſitõ conſilij. xp̃s enim non
tanq̃ꝫ ignoꝛans interrogat iudeis quid ſit
faciendum de malis agricolis. ſed ſecun
dum Oꝛige. vt ex eoꝛum dictis pꝛopꝛijs
pferant ſniam ꝫ ipſos. Scdꝫ hoc igiꝛ hic
q̃ttuoꝛ poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ.
Reſponſionem euidétem.
Declaratõem explicantẽ.
Applicatõem congruentem.
Cominatõem pterrentem.
¶ Quantum ad pꝛimum dicit. Cuꝫ autẽ
venerit dñs ⁊c. vbi poniꝛ xp̃i iterrogatõ.
2º. iudeoꝝ rñſio. ¶ Quantum ad pᵐ dic.
Cum autem venerit dñs ⁊c. Nam quia
malum impunitum remanere non debꝫ. ⁊
diuerſis offenſis diſtincte debentur ⁊ pe
ne pꝛopter ꝙ diciꝛ Deutero. 25. Pꝛo mẽ
ſura pcci erit plagarum modus. hinc eſt
ꝙ Chꝛiſtus poſtq̃ꝫ diuerſos modos pec
candi agricolarum malarum iudeis pꝛo
poſuerat querit vt ipoꝝ ſniam audiat q̃
les ſunt pene cõplectẽde. ¶ Qᵐ ad iude
oꝛum reſponſioné dic. aiunt ill' malos ma
le ⁊c. Nã lꝫ hoĩ multoc̃. diſpliceat rñdere
vitaté ad iterrogata. maxime qñ cogitat
ꝙ rñſio ſit ꝫ ipꝫ. tñ ab ipa vitate coactus
rñdet vitaté. vñ Criſo. ꝙ ãt veꝝ rñderẽt
nõ ẽ illoꝝ q iuſte iudicauerũt ſꝫ ipſi⁹ veri
tas cui ipſi⁹ violẽtiã fac. ¶ In hac auteꝫ
rñſiõe lꝫ inſcij pph̃auerũt de ſeipſis a qui
b⁹ erãt tollẽda diuia elloqa tanq̃ꝫ a repꝛo
bis ⁊ ad alios tanq̃ꝫ ad digníoꝛes tranſſe
renda. ¶ Sciẽ. ẽ ãt loq̃ndo moꝛalr̃ ꝙ per
iſtos malos agricolas intelliguntur mali
xp̃iani q bõas inſpiratões eis a dño miſ
ſas interficiunt: dũ eas nec coꝛde pcipere
volunt: nec ope adimplere. quos tñ ds dr̃
pdeꝛ dũ eos dãnabit eternalr̃ cruciãdos:
de qbus ps. Odiſti oẽs q opanꝛ iniquita
tem: ⁊ perdes oẽs q loquunꝛ mendaciuꝫ:
ſic ãt malis pũitis locatur vinea agricol'
alijs. de ipa fructuꝫ reddẽtib⁹. ſ. bõis opi
bus ſe exercẽtib⁹. Nã puer. 2. Qui recti
ſunt habitabunt in terra ⁊ ſimplices pma
nebunt i ea. impij vo de terra pdenꝛ ⁊ ini
qui iniqua auferenꝛ ex ea. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ
dic. dic̃ ill' yh̃s nunq̃ꝫ leg. ⁊c. qꝛ eim xp̃s
iudeis adduxerat pabolam d viea ⁊ agri
col. q̃ꝫ foꝛte iudei ſe dicerẽt nõ intelligeꝛ:
nec p ꝯñs fidé darẽt. iõ ſm Criſo. Dictuꝫ
pabolicũ explicat p ſcripturã. qꝛ ãt i locu
tõib⁹ pabolicis multoc̃. accidit ꝙ vna res
varijs pabolis deſignaꝛ. iõ ſꝫ Criſo. licet
ſupi⁹ iudei dci ſunt agricole. nũc ãt ⁊ mer
cẽarijs eos vocat. ¶ Per lapidé ãt iſtuꝫ
d quo fit h mentio ſexus intlli voluit ſm
Criſo. qué repꝛobauerũt ⁊ deſpexerũt iu
dei p duos pplos inſtar duoꝝ pietuꝫ. ſ. iu
deos ⁊ gentiles adunauit ad veritatem fi
dei: vt ſic iuxta illd Eph. 2. Duos condit i
ſemetipm in vnum nouum hoiem faciés
pacé. vnde Rabã. Loquẽs de iudeis xp̃ꝫ
repꝛobantib⁹ ait. Sed illis nolẽtibus. Jõ
lapis caput anguli firmauit. qꝛ de vtroq̃ꝫ
pplo ꝙ ipe ſua fide coniunxit. ¶ Uel alr̃
p lapidé foꝛtem ⁊ firmuꝫ q vt ſuſtẽret he
dificiũ in fundamẽto põiꝛ: intllr̃ xp̃s qui
ẽ fidé xp̃iane. de quo p̃ Coꝛ. 3. Fundamen
tũ eiꝫ aliud nẽo põt põere pꝛeter illud ꝙ
poſitũ ẽ ꝙ ẽ xp̃s yh̃s. ¶ Iſte fcũs ẽ i cap
anguli: qꝛ ẽ cap oium veroꝝ fideliũ. q ẽt i
oculis valde mirabil' fuit. Nam ſꝫ Ber.
tria ſunt inter alia mirabilia. ſ. ꝙ ds icar
nari voluit. ꝙ virgo pepit. ꝙ hõ credidit
¶ Qᵐ ad 3ᵐ dic. iõ dico vobis ⁊c. ꝙ au
fereꝛ a vob ⁊c. p regnũ qdé dei vno mõ i
tellr̃ intelligẽtia pſona ſcripturaꝝ ſacraꝝ
⁊ pdicatõ vitatĩ. vel p regnũ dei itllr̃ xp̃s
yh̃s ſiue dia gr̃a p q̃ꝫ regnat in nob. de q̃
Luc. 17. Regnũ dei inꝛ vos ẽ. vl' p regnũ
dei. itllr̃ regnũ celoꝝ. d quo. 2. thy. 2. ⁊ thy.
4. Libauit me dñs ab oi ope malo ⁊ saluũ
faciet in regnum ſuum celeſte. ¶ Regnũ
igiꝛ dei inquantũ ſignat diuinã gr̃am vel
celeſté pr̃iaꝫ. aufereꝛ a malis agricolis. i.
peccatoꝛib⁹ q̃ fructũ nullũ volũt facere ⁊
dabitur iuſtis ⁊ bonis opibus ſe exercen
tibus: vt verificeꝛ illud Luc. 19. Habenti
dabitur ⁊ habũdabit. ei ãt qui non hꝫ ⁊ ꝙ
vr̃ hr̃e aufereꝛ ab eo. ¶ Iſta tranſlatõ re
gni põt figurari p tranſlationem ſacerdo
tij ab Hely in Samuelé. de quo dr̃ p̃. Re.
2. ꝙ ds cominatus fuit Hely: qꝛ non incre
pauit filios ſuos q faciebant mala ꝙ au
feretur a domo ſua ſũmum ſacerdotium ⁊
daret Samueli qui erat iuſtus ⁊ bonus.
vnde ibidem dr̃ ꝙ veniẽs ad Hely. dixit
ex parte dñi. Ecce dies veniunt ⁊ pcidam
bꝛachium tuum. ⁊ bꝛachium domus pr̃is
tui vt non ſit ſenex in domo tua. ⁊ ſuſcita
bo mihi ſacerdoté fidelé q iuxta coꝛ meũ
⁊ aiam meaꝫ faciet. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ p he
ly ⁊ filijs ſuis intellr̃ hõ cũ potẽtijs a dño
ſibi datĩ. contigit igiꝛ multoc̃. ꝙ potentie
inſtar filioꝛum Hely male faciunt. ſ. quan
do ad illicita inclinanꝛ. vtpote viſus ad
videndum vana ⁊c. ⁊ tamen homo ipſas
non coꝛripit. ⁊ a tali regnum auferetur: qꝛ
iuxta illud Ro. 14. Non eſt regnum dei
eſca ⁊ potus. q. d. ꝙ homini ſm carnem vi
uenti non dabitur. ¶ Per Samueleꝫ ãt
de quo dr̃ p̃. Re. 2. Samuel autem miniſtra
bat ante faciem domini puer accinctus
ephot lineo: intelligitur quilibꝫ homo pu
rus ⁊ inocens dans ſe in operibus virtuo

ſis: ⁊ tali datur regnũ celorum: iuxta ꝙ dixit xp̃s Math. 19. Sinite paruulos venire ad me taliũ ē regnũ celoꝝ. ⁊ ſic ablatꝰ a peccõribus datur hominibus iuſtis.

¶ Q^m ad 4^m. dic̃. Et q ceciderit ſup ⁊c. ſuper lapidem enim iuſtum. i. xp̃m ṽōm. Aliq dicunť cadere. ſup aliquos ṽo cadit. q āt cadunt ſuper lapidem dicunť frangi. ſup quos ṽo lapis cadit penitus ꝯterunť Nam ſm Criſo. ſuper Math. Aliud eſt confringi aliud ē comminui. de eo eim ꝙ ꝯfrangitur aliquid remanet. ꝙ āt comminuitur q̃ſi in puluerem cõuertiť. ¶ Sciēduꝫ ē āt ſm Glo. ꝙ ille qui credit ⁊ tm̃ peccat cadit ſuper lapidem. ⁊ talis non ꝯteritur ſed ꝯfringitur. q: pōt adhuc reſurgeř per verā pñiam. ¶ Ille autem qui nō credit ⁊ ſuper quem lapis cadit. ⁊ iſte conteritur. q: nullo modo ſine fide pōt reſurgere ad ſtatum pñie. q: iuxta illud Hebr. 2. Sine fide impoſſibile eſt placere deo.

¶ Uel ille dr̃ cadere ſuper lapidem qui peccat mortalr̃. non tñ obſtinatus in peccatis. ⁊ talꝰ dr̃ frangi. ſuper i^m ṽo lapideꝫ cadit qui eſt in peccatis finaliter obſtinatus: ⁊ talis totaliter conteri dicitur. ꝙ de ipſis penitentia totaliter deſperatur.

¶ Iſte lapis poteſt figurari per lapideꝫ de quo ſentētialiter dr̃ Dañ. 3. ꝙ Nabuchodonoſor vidit quandam ſtatuam: cuiꝰ caput de auro. brachia ⁊ pectus de argēto. venter ⁊ femora de ere. tibie ferree. pars pedum ferrea ⁊ pars fictilis: viditq3 ꝙ lapis abſciſus eſt de monte ſine manibus ⁊ percuſſit ſtatuam ēt pedibus ſuis comminuit eos. ⁊ tunc contrita ſunt pariter ferruꝫ ⁊ teſta es argentum ⁊ aurum. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per iſtam ſtatuam monſtruoſam. ex diuerſis rebus compoſitam intelligiť peccator: in quo regnat diuerſitas vitioꝝ. quia multoc̃. habet caput aureum per ſuperbiam. pectus ⁊ brachia de argēto per auaritiam. ventrem ⁊ femur de ere. per gulam ⁊ luxuriam. tibias ferreas p crudelitatem quos affligentem. vel per obſtinationem in peccatis hominem detinētem. Sed tamen miſer peccator ſic irretitus conſideret pedes ſuos. q: pars fictil. Nam ſicut ex ferro ⁊ terra non fit ſtabilꝰ neq3 firma compoſitõ. ſic q̃uis multoc̃. homo glorietur in peccatis predictis tñ intantum eſt ſua complexio fragilis ꝙ neſcitur q^m in iſtis mundanis conſolõnibꝰ ſibi placibilibus vel falſis ꝑſiſtat. ¶ Xp̃s igitur inſtar lapidis abſciſi de monte ſine manibus. q: de ſolio trinitatis deſcendit ⁊ in vterũ virginis ſine ſemine hõ factus. iſtam monſtruoſam ſtatuam. i. peccatorem percutiet ſua dura ſñia ⁊ ipꝫ comminuet fũditus ⁊ a ſe abiciet. vñ dicit p ps. Comminuam eos vt puluerem ante faciem venti vt lutum plateaꝝ delebo eos.

Quarta pars.

Sequitur. Et cum audiſſent p̃ncipes ⁊c. Ubi tangit aduerſantꝫ ꝑuerſitatem damnabilem. ꝙ probat perſecutio collegij. Nam iuxta illud Jo. Quātus duro corde iudei propter incredulitatem eſſent tamen intelligebant contra ſe domini ſñias. non tamē ſicut dociles diſcipuli ſuſceperunt doctrinam ſed vt peruerſi ſtatim exarſerunt in iraꝫ nolentes eorum correctionem ⁊ increpatõeꝫ xp̃i p̃rnam audire. quia iuxta illud prouer. 13. Qui illuſorem non audit cuꝫ arguitur. Scđm hoc igitur hic quattuor poſſimus conſiderare. ſ.

¶ Inſpectõem vitatꝫ clare.
Increpatõem ꝑuerſitatis dure.
Rñſioné malignitatꝫ magne.
Allegatõem ꝑclaritatꝫ ſūme.

¶ Q^m ad primum dicit. Cum audiſſent ⁊c. Nam p̃ncipes ſacerdotum ⁊ phariſei licet publice forte oſtenderent ſe Chriſtũ non intelligere veraciter cognouerunt ꝙ loquebatur de ipſis. ⁊ ideo reprehenſibiles erant ⁊ inexcuſabiles. quia nec xp̃m laudauerunt. nec ſunt ad eius doctrinam conuerſi. vnde de ipſis pōt dici illud Ro. 1. Cum cognouiſſent non ſicut deum gl'ificauerunt aut grãs egerũt: ſed euanuerũt in cogitatõibus ſuis ⁊ excecatum eſt inſcipiens cor eoꝝ. dicentes. n. ſe ſapientes eē ſtulti facti ſunt. ¶ Quantum ad ſecũdũ dic̃. ⁊ querentes eum tenere ⁊c. dr̃ia enim eſt inter bonos ⁊ malos ſm Criſo. ſuper Math. q: boni qñ reprehēduntᷓ ď aliquo peccato dolent ⁊ cogitant de emenda ⁊ illum diligunt qui reprehendit eos: iuxta illud puer. 9. Argue ſapientem ⁊ diliget te Mali ṽo quãdo reprehēdunť exardeſcũt in iram ⁊ odiunt increpantem. vnde dr̃ ꝑuer. ij. Noli arguere deriſorem ne oderit te. ⁊ q: iſti erant mali ideo querebant euꝫ tenere. ¶ Q^m ad 3^m dic̃. timuerunt turbas. Nam lꝫ principes ⁊ phieꝝ xp̃m odio hērent. q: ſimplices tñ deuotõem hēbant ad ip̃m multoc̃. timebant ꝙ gerebant in corde operibꝰ adimplere. ¶ Quãtũ ad quartum dic̃. q: ſicut prophetam eum habebant. Nam turba xp̃m ſapientiſſimum reputabant. ⁊ ideo ip̃m ſicut prophetā habebant. iuxta ꝙ poſt reſurrectionem filij mulieris vidue dr̃ Luc̃. 7. Accepit oēs timor ⁊ magnificabant dūm. d. ꝙ ꝓpha magnus ſurrexit in nobis: ⁊ q: deꝰ viſitauit plebem ſuam: q vult igiť ſaluꝰ fieri oꝫ ꝙ de xp̃o firmiter credat ꝙ ip̃e ſit filiꝰ dei ad ꝙ nos inducit ſcriptura. Jo. 20. vbi dr̃ hec autem ſcripta ſunt vt credatꝫ qm̃ xp̃s ỹhs eſt filius dei vt credentes vitam habeant in nomine eius. Ad q̃ꝫ vitam ⁊c.

¶ Sabbato dominice ſe in . xlª.

Homo quidaꝫ habuit duos filios ⁊ dixit adoleſcentior ex illꝰ p̃r da mihi portioneꝫ ſbe que me ꝯtingit ⁊c. Luc̃. 15. Inter alia mirabilia que deus operatur in mundo excellentiſſimũ opus ⁊ mirabile eſt miſericordia per quã peccatorem reuertentem ad ip̃m lꝫ ipſum offenderit ſibi reconciliat in filium adoptiuum. Nam ⁊ ſi opus fuerit creatõ generis humani redemptõ. infirmorum curatio. mortuorum reſuſcitatõ. tñ ħ omnia excedit miſericordia. per quaꝫ iuſtificat peccatorem. vnde ps. Suauis dominꝰ vniuerſis ⁊ miſeratões eius ſuper oia opera eiꝰ ¶ Quia vero ſm Criſo. petentis negligentia reprehendiť vbi de dantis miſericordia non dubitať. hinc eſt ꝙ lꝫ homo ſe ſentiat inuolutum diuerſis pccis. tamē cõſiderando diuinam miſericordiam deſpare non debꝫ: ſed humiliter ad ipſum accedere: miſericordiam implorando: nec tm̃ ſi ħ diſpliceat alicui. pp ħ a miſericordia poſtulanda deſiſtere: ſed potius ipſam humiliter inuocare. ⁊ hoc eſt ꝙ nobis inuiť i iſto euangelio in quo beatus Luc̃. quattuor tangit. ſ.

Statum relinquentꝫ pñitioſum.
Modũ penitentꝫ ꝯgruentiſſimum.
Actum miſerantꝫ benigniſſimum.
Exceſſum inuidētis īdignatiſſimuꝫ.

¶ Primum probat calamitatis conditõ. Secũdũ viſceroſa compũctõ. Tertiũ gaudioſa receptõ. Quartũ q̃ruloſa ꝯqueſtio. Primũ in prinº. Secũdũ ibi. i ſe āt reuerſus ⁊c. 3^m ibi. Cum āt adhuc lõge eſſꝫ ⁊c. Quartum ibi. Erat āt filius eius ſenior i agro ⁊c.

Prima pars.

Quantum ad p^m vbi tangit ⁊c. ꝙ probat ⁊c. dic̃. hõ qdā. Nā lꝫ peccator videať delectari dũ peccat tñ ſeq̃lā pec̃ pēa eſt ⁊ miſeria. vñ Aug. p̃ ꝯfeſſ. viſitaſti dñe ⁊ ſic eſt vt pena ſit ſibi omnis inordinatus animus. Scđm ħ igiť quãtum ad iſtum filium ꝓdiguꝫ duo poſſumus ꝯſiderare. ſ.

Inſolētiā culpalr̃ euagantem.
Indigētiam realiter affligētem.

¶ Q^m ad primũ dicit. hõ qdā ⁊c. Nā ſꝫ Augu. pecm̃ adeo eſt voluntarium ꝙ ſi

non eſt voluntariū non eſt pccm̄ dependet
ex libro arbitrio ꝑ ꝙ homo ꝓſumit aliq̄
facere q̄ ſunt cōtra volūtatē m diuinā. pro
pter ꝙ amittit diuinā gr̄am ſi habebat.
ſcd̄m h̄ igitur quātū ad inſolentiā huius
filij ꝓdigi quattuor poſſumꝰ ꝯſiderare. ſ.
Preſumptōem animi arrogātis.
Collatiōem arbitrij dominātis.
Perpetratōem flagitij ſeꝑantis.
Deſtructōem bn̄ficij decorātis.
¶ Quantū ad primū dicit hō qdam ⁊c.
Nam ꝑ iſtum hoiem intellr̄ deus q: ſicut
homo d; eſſe pius naturalr̄. ⁊ benignꝰ cū
ſit animal manſuetū a natura. ideo ds qui
circa genus humanū multipliciter ſuam
pietatē oñdit hō merito dici pōt ꝑ duos
aūt filios. ſm aliquos intelligunt angeli
⁊ hoies. ita ꝙ ꝑ antiquorē filium intelligā
tur q prius fuerūt creati ꝑ iuniorē āt ho
mines poſt angelorū productj. ¶ Morali
ter autem loquēdo dicere poſſumꝰ ꝙ per
iſtos duos filios itelligunt generalr̄ oēs
hoies huius mūdi qui in duo genera diui
dunt. quia qdam ſunt boni ſignificati ꝑ fi
lium antiquorem. nam iuxta illud Job. 12.
In antiqs eſt ſapia. ⁊ in multo tpe prudē
tia. qdam aūt ſunt mali ſignati ꝑ filiū iu
niorē. Nam q: in iuuēibus regnāt ſenſua
les motus ipedientes trāquillitatem men
tis que requirit ad ſapientiā ideo conſtat
eos nō eſſe ſapientes de qbꝰ Baruc. 3. Iu
uenes viderūt lumen ⁊ habitauerūt ſuper
terram viam aūt ſapientie. vel diſcipline
ignorauerūt. neq; itellexerūt ſemitas eiꝰ
a facie ipſorū facta ē longe. ꝓpter aūt carē
tiā ſapie multoc. in ꝑditionem labunt. vt
merito d̄ ipſis dici poſſit illd̄ baruc. 3. Eo
ꝙ nō hr̄uerunt ſapientiā ꝑierunt ꝓp ſuam
inſcipientiā. ¶ Signāter aūt dr̄ ꝙ adole
ſcentior filiꝰ petiuit ꝑtem ſbē ſue q: pccōr
d̄ ſe ipſo ꝓſumens vlt̄ regi arbitrio ꝓprio
ſuo nolēs ſbicere volūtati die. Nā ſm Be
dā. ſba eſt oē ꝙ agimꝰ viuimꝰ ꝙ ſapimꝰ
⁊ cogitamꝰ ⁊ loquimur. hō q vlt̄ ageř. viue
re ſapere cogitare ⁊ loq. ⁊ ſic de ſingulis
actibus ſm ſue volūtatis iperiū nō ſubi
ciendo ſe voluntati diuine nec ratio iudi
rationis petit portōem ſbe. ¶ Tales aūt
inſolēter petēs pōt figurari ꝑ filios Iſrl̄
de qbꝰ ſententialr̄ dicit. ꝑmo. Re. 8. Quod
poſtulātes dixerūt Samueli cōſtitue nob̄
regē vt iudicet nos ſicut vniuerſe hn̄t na
tiones. qui ſcdo nō tm̄ diſplicuit Samue
li ſed ēt deo q dixit Samueli non te enim
abiecerūt ſed me ne regnarē ſuꝑ eos. ⁊ tn̄
h̄ nō obſtāte ꝑmiſit ꝙ daret Samuel eis
regem l; in malū ipſorū. Sic re uera mul
toc. accidit ꝙ homo petit aliqua q̄ deo di
ſplicent q: ſunt mala. tn̄ ꝑmittit alh ꝙ aſ
ſequatur ꝙ deſideret licet in dānum ſuū.
¶ Quantū ad collatiōē arbitrij dominā
tis dicit ⁊ diſit ill' ſbam. Nā ſcd̄m theoᵐ
in homine ſba ratiōalitas eſt q̄; cōitatur
libertas. q: arbitrij. ⁊ ſimpliciter quēcūq;
det dn̄s nob̄ pro ſba noſtra putabit vt ce
lum. ⁊ terrā vniuerſa creata. lex ⁊ prophe
ex h̄ autē nō poteſt deus repꝛhendi tanq̄;
dans homini peccādi materiā. quia ex li
bertate arbitrij ꝓcedit. vn̄d̄ poſſit homo
meritorie operari apd̄ deum. ⁊ ideo nullū
vlt̄ cogere nec ad boᵐ nec ad malum ſed
vtroq; ſibi propoſito ꝙ ſibi pl's placet eli
gat nō coactus. nam iuxta illud Eccli. 15.
Ante hoiē vita ⁊ mors boᵐ ⁊ malum ꝙ
placuerit ei dabit illi. ¶ Quantū ad ꝑpe
trationem flagitij ſeparantis dicit ⁊ non
poſt multos dies ⁊c. Nam peccator ſigna
tus per filium ꝓdigum ire dr̄ in regiōem
longinq̄; ſcd̄m Criſo. Non qdem ꝙ rece
dere poſſi; a deo localiter qui ē vbiq; ſed
culpaliter diuinū beneplacitū deſerendo
nam q̄;to quis pl's in prauo opere delīgt
tāto pl's a diuina gratia. ⁊ ꝓſentia elonga
tur. nam iuxta illud Prouer. 15. Longe ē
dn̄s ab ipijs. ⁊ oratiōes iuſtorū exaudiet
⁊ ꝑs. Longe a pccōribus ſalus q: iuſtifica
tiones tuas non exquiſierūt. ¶ Quantū
ad deſtructiōem beneficij decorantī dicit ⁊

ſbi diſſi. ſbam ſuā viuendo luxurioſe. Na;
ꝑ vitam luxurioſam nō intelligit ſpecialr̄
pccm̄ luxurie. ſed omne peccatū generalr̄
per quē homo gr̄am diuinam relinquēs
que ſibi eſſe deberet ſba interior ad exte
riora bōa ſe laxat ex quo ꝯſequitur vt eiꝰ
ſba deſtruat. na; ſicut dicitur Prouer. 18.
Qui molis ⁊ diſſolutꝰ ē in opere ſuo fra
ter eſt opera ſua diſſipātis. ¶ Iſte ſic bo
na ſua diſſipās viuēdo luxurioſe pōt figu
rari per iᵐ vecordē iuuenem de quo Sa
lomon loquit Prouer. 7. Ubi ſententialr̄
dicitur ꝙ vidit iuuenē vecordem trāſeun
tem iuxta domū mulieris meretricis ad
ueſperaſcēte die i noctis tenebris ⁊ caligi
ne q̄ ſibi occurrens ornatu meretrico ſibi
plaudet. d. veni iebriemur vberibꝰ ⁊ frua
mur capitis amplexibus allegans virum
in domo nō eſſe qbus verbis ſtati eam ſe
quit quaſi bos ductus ad uictimā ⁊ quaſi
agnus laſciuiens ⁊ ignorās ꝙ ad vincula
ſtultus trahat donec trāſfugat ſagita gu
tur eius. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per illū iuue
nem vecordē intellr̄ quilib; homo vagꝰ
exuſus ad illicita. nō ſequens recta iudi
rationis. ſed dans ſe mundanis aſtutijs ⁊
carnis illecebris. vt viuat voluptuoſe. de
quo. ⁊ ſuis ſimilibꝰ cōquerendo dicit do.
Iere. 4. Stultus ppl's me nō cognouit fi
lij iſipiētes ſunt ⁊ vecordes ſapiētes ſunt
vt faciant mala. bene aūt facere neſcierūt.
¶ Per mulierem aūt meretricem ⁊ blā
dam vno modo intelligit ſenſualitas que
rationi blandit. vt hoiem trahat ad illici
ta carnis d̄lectabilia ſugerēdo. cuius mul
toc. allectus blādicijs inſtar iuuenis mlīe
rem meretricē ſequētem vadit poſt ipſā
licet ad mortem velud bos ductus ad vi
ctimā ⁊ vt laſciuiēs agnus q̄; quidē mor
tem nō cōſiderat miſera ⁊ obcecata ratō.
donec ſagita ſentētie diuine ꝑcutitur ꝑ q̄;
eternis ſupplicijs deputat. ¶ Alio mō ꝑ
mulierē intellr̄ ois illicita delecta° ſpēalr̄
luxuria. q̄ multoc. ſuis illecebris blāditur
homini ⁊ ipſū captiuauit. cuiꝰ ſuggeſtiōes
ſequēs homo miſer vt agnꝰ laſciuiēs. ⁊ vt
bos ad victimā ductꝰ interficit q̄; mortē
neſcire dr̄ oblitus ſue ſalutī donec in infer
no penaliter cruciat. ¶ Quantū ad ſcd̄m
dicit ⁊ poſtq̄; omnia ꝯſumaſſ; ⁊c. nā vires
tam aie q̄; corporis q̄; ēt res alie homini
a deo ꝯceſſe vt ipſis vtat arbitrij ſuo lib̄o
regulam habuit ⁊ moᵐ qualiter ab hoie
vti debeant. ſ. ipſas laudabiliter ordinan
do quas ſibi mō debito in deū direxerit
ſatiatur i ipſis. ſi vero ipſas ad vanitatē
retraxerit egeſtatē in ipſis patiet. hic igi
tur. 5. poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Paupꝛtatem edulij.
Prauitatem cōſortij.
Uilitatem officij.
Auiditatē deſiderij.
Uarietatem ſubſidij.
¶ Quantū ad primū dicit ⁊ poſtq̄; cōſu
maſſ; omnia ⁊c. Nam ꝑ iſtā ꝯſumationē
bonorum tēporalium ſignātem ꝯſumatio
nem gratuitorū donorū intelligit cōpleta
⁊ cōſumata maliᵃ in peccato per q̄; homo
efficitur dignus morte. Nam Iacobi. 5.
vnuſquiſq; tēptatur a cōcupiſcentia ſua ab
ſtractus ⁊ illectus deinde ꝯcupiſcentia cū
cōceperit ꝑit peccatum. pccm̄ vero cū cō
ſumatū fuerit generat mortē. ¶ Per fa
mem aūt factam in regie intelligit caren
tia die gr̄e. ꝑ q̄; hō ꝯſumatī donis gratui
tis ꝑ pccm̄ elongat a dō ⁊ ēt vbi dī. ꝙ nec
audire vlt̄ nec opꝭ adiplere. ¶ Qᵐ ad ꝑ
uitatē ꝯſortij dic abijt ⁊ adheſit ⁊c. Na; ꝑ
ciues regiōis famelice ſignificantī ſtatum
pcci dicunt illi q ſe in malitijs ſuis ſtabi
liūt. ¶ Int iſtos ē vnꝰ ꝑncipal'. ſ. dyabo
lꝰ vn̄ Glo. vnꝰ ciuiū ē q cōcupiſcētijs ter
rēis merito prauitatī ſue ꝓpoſitꝰ ꝑnceps
mūdi vocat. ¶ Signāter āt dr̄ ꝙ adheſit
ad deſignādū ꝙ dyablꝰ n̄ h; ꝑtātē i hoie
niſi quantū ex ꝓpria voluntate dat ſe ſibi.
¶ Qᵐ ad vilitatē officij dic ⁊ miſit illū
i villā ⁊c. Nā ꝑ porcos itelligunt demōes.

q: ſicͭ poꝛcꝰ ẽ aial imũdum ſic dyabolꝰ in
mundꝰ dr̃ pp pcci maculá dfoꝛmãtez.ꝛ q:
hoies induc̃ ad oẽz imũditiá vitioꝝ.iſtos
aũt demones paſcere dicunt̃ ois pccõꝛ.q:
ipſoꝝ cibꝰ ẽ ꝛ cõplacentia ois imundi vi
cioꝝ.q: in oibus tlibꝰ vt imũdus ſpũs d
lectat̃ vñ Aug.d ꝯcoꝛdia euágeliſtaꝝ poꝛ
ci ſunt imũdi ſpũs:cuiꝰ villa ẽ ptãtis ipſiꝰ.
¶ Uel p iſtos poꝛcos intelligunt̃ hoies
in imũditijs viuẽtes in qbꝰ regnat rudi
tas intellͨ carnalitas ꝯcupiͨ.ꝛ cupiditas
auaͨ.hos poꝛcos ſm tehoplym.paſcit q
alijs pcelit i vicio vt ſunt leões archipdo
nes ꝛ archipublicãi.¶ Ul' p poꝛcos quos
paſcit intell'r̃ ſm Criſo.imũde cogitatio
nes quas peccatoꝛes i ſua aia nutriũt de
qbus ps.Dñs ſcit cogitatões hoiuz qm̃
vane ſunt.¶ Quantũ ad auiditaté dſide
rij dicit ꝛ cupiebat iplere vẽtrem ꝛc.Naz
ſiliqua ſm aliquos ẽ fructꝰ arboꝛis ſom
faciens dũ comedit̃ vl' ſm Hugõem ſiliq̃
eſt genꝰ legũinis q poꝛci i affrica cõedũt
de quo dicit Grego.ſiliqua ẽ genus legu
minis ſonoꝛis folijs ꝛ vacuis.q vẽtrem
magis onerant q̃z reficiãt vñ ſiliquas in
telliguntur delectatões quas homo ſen
tit peccãdo quelz aliquid videat̃ eſſe tam̃
in veritate nihil ſunt ſed potius amaritu
dies his igitur ſiliqs que ſunt cibꝰ poꝛco
rum.i. demonuz cupiunt ventrem iplere
peccatoꝛes miſeri.quia Prouer.i.Letan
tur cũ male fecerint ꝛ exultãt in rebꝰ peſ
ſimis quoꝛum vitá miſerá deploꝛãs apo
ſtolꝰ dicit Phy.3.Multi ambulãt quos
ſepe dicebaz vob.nunc aũt ꝛ flẽs dico ini
micos crucis xpi quoꝝ finis interitꝰ quo
rum ds vẽter ẽ ꝛ gl'a in ꝯfuſione ipſoꝝ q
terrẽa ſapiũt.¶ Qm ad varietaté ſbſidij
dic̃ ꝛ nemo illi dabat.Ná ſi peccatoꝛ i ꝯſo
lationibus tẽpoꝛalibus querat refectiõez
nõ inuẽiet.ſʒ potiꝰ defraudat̃.ꝛ ds ſm Au
gu.libo ꝯfeſſ.aliñ ipſas ſubtrahit vt p af
fl'ctiões hoiez ad ſe reducat.¶ Ná hõ ml'
tocẽ.exñs in ꝯſolationibus deũ obliuiſcit̃ i

tribulatõibus vero de ipo recoꝛdat̃.nam
ſicut dicitur Js.18.Tantũmodo ſoª vexa
tio in cem dabit auditũ.

Secunda pars.

Equit̃.In ſe ãt reuerſus vbi tã
git mom pẽitẽtis ꝯgruẽtiſſimuz
q pbat viſceroª cõpunctio mo
dus aũt cõueniens pccõꝛis volẽtis redir̃
ad deum eſt ꝯſiderare miſeriá q̃z incurrit
peccãdo.ꝛ ſic ſe de pteritis vicijs caſtiga
re inſtar huiꝰ ad veraz ãt penitentiá tria
pꝛincipal'r reqruntur.ſ.Coꝛdis cõtrictio.
Oꝛis cõfeſſio.Operis ſatiſfcõ ſm h igit̃
quantũ ad mom penitẽdi pccõꝛis tria poſ
ſumus conſiderare.ſ.
Cõtrictionis amaritudinẽ doloꝛoſam.
Cõfeſſionis plenitudinẽ puderoſam.
Satiſfactõis pmptitudinẽ operoſam.
¶ Quantũ ad pm dicit i ſe aũt reuerſus
ꝛc.naz qdem ſe cognoſcẽdo peccaſſe:doler̃
debet d peccatis cõmiſſ. ꝛ inter aª dz cõſi
derare tria q̃ hic tangunt̃.
Internam ꝯſcientiam.
Felicitatem amiſſam.
Calamitatem ppꝛiam.
¶ Quantũ ad pm dicit . In ſe aũt reuer
ſus hõ enim qui peccãdo a ſeipo ꝛ a deo
receſſerat dz penitendo ad ſeipz ꝛ ad deũ
reuerti cui dr̃ Js.55.Derelinquat ipius
viaz ſuá.ꝛ vir iniquꝰ cogitatões ſuas.ꝛ re
uertat̃ ad dom.ꝛ miſerebit̃ eius ꝛ ad deũ
nr̃m qm̃ ml'tus ẽ ad ignoſcẽdum.¶ Qm
ad ꝯſideratõem felicitatꝭ amiſſe dic̃ dixit
q̃zti mercenarij ꝛc.Ná qñ pccõꝛ ꝯſiderat
q in celeſti pr̃ia ml'ti cũ do delectant̃.q̃ fe
licitate ſuis demeritꝭ ſe cognoſcit eſſe pua
tũ multũ dolere dz.d.cũ ps.Circũdederũt
me doloꝛes moꝛtꝭ.ꝛ toꝛrẽtes iniqtatꝭ ꝯtur
bauerũt me.¶ Sciendũ eſt aũt q differẽ
tia ẽ inter filiuz ꝛ ſeruũ.Nam filiꝰ ſuit ex
amoꝛe cui dr̃ Eccli.4.Eris velũ filiꝰ altiſ
ſimi obediẽs ſuꝰ aũt ſuit ex timoꝛe qbꝰ
dr̃.1.Petri.2.ſerui ſbiecti eſtote i omni ti
moꝛe dñis non tm̃ bonis ꝛ modeſtis ſʒ ẽt

diſcolis mercẽariꝰ ãt ſuit ex ſpe recipiẽde
mercedis de q̃ dr̃ Job.7.Sic̃ coꝛuꝰ dſide
rat vmbꝛaz.ꝛ ſic̃ mercenariꝰ poſtulat̃ fr̃ez
opis ſui.ſic ego hũi mẽſes vacuos .ꝛ no
ctes laboꝛioſas enumeraui mihi.¶ Quá
tũ ad ꝯſideratiõez calãitatꝭ ppꝛie dic̃ ego
aũt hic fame peo.Ná pccõꝛ q caret diuia
gr̃a.ꝛ ſapiª.ꝛ doctrina q̃ ſunt cibꝰ ſpũalis
aie merito dr̃ fame pire.de q̃ ꝛ ſuis filibꝰ
dicit trenoꝛum.4.Melius ſuit occiſis q̃z
interfcis fame.Nam re vera meliꝰ ẽ cum
diuina gr̃a moꝛi gladio q̃z ſine ipſa inter
fici fame ſpũali vñ deus cõpatiendo pccõ
ribꝰ dic̃ Ezechiel'.18.Nolo moꝛtẽ pccõꝛis
ſʒ vt magis cõuertat̃ ꝛ viuat.¶ Qm ad
2m dic̃ ſurgã ꝛc.nam multociẽs accidit q
peccatoꝛes exñtes in tpalibꝰ hñdantijs ñ
cõuertunt̃ ad lam̃ta pnie q ſi tãgant̃ a do
p aliquas tribulatões pmiſſas icipiũt pe
nitere vñ ps.Afflictus ſum ꝛ hũiliatꝰ ſuz
nimis rugiebã a gemitu coꝛdis mei i cuiꝰ
ſignũ ſm Greg.hic dr̃ de fiº pdigo.q qñ
vidit ſe fame pir̃ pppoſuit ad patrẽ redir̃.
¶ Sciendũ eſt aũt q in vera confeſſione
peccatoꝛ iam ꝯcepto bono pppoſito accuſa
re dz quia ipius deuz offendendo indignꝰ
diuino cõſoꝛtio ipm derelinquẽdo ad deũ
tñ recurrẽ dz humiliter mſaz cognoſcẽdo
ſm h igit̃ hic quattuoꝛ poſſumꝰ cõſide.ſ.
Uolũtatem inductiuam.
Equitatem offenſiuam.
Indignitatem repulſiuá.
Humilitatem placatiuá.
¶ Quantũ ad pm dic̃ ſgã ꝛc.vbi ꝯſidera
quantũ ad pcci deſertõez dic̃ ſurgã.Nam
in pccõ exñs iacere dr̃ q̃ſi ad terrena cur
uatum.huic repꝛehendẽdo dic̃ dñs Job.7.
Surge cur iaces pnus in terra.q ſic rep
henſus a dño dz ad ſe rediens dr̃e illud
Cañt.3.Surgã ꝛ circuibo ciuitatem p vi
cos ꝛ plateas querá quẽ diligit aĩa mea.
¶ Qm ad pppoſiti executiõem dic̃ ꝛ ibo.
Ná poſtq̃z pccõꝛ pccã deſeruit p verá con
tritõez ꝛ aliqual'r p ꝯtẽplatiõez aſcẽdit in

deũ adiutus a dño exercitare ſe dz in opi
bus bõis.vt d ipo dici poſſit illd ps.Aſcẽ
ſiones ſuas diſpoſuit i valle lachꝛimaꝝ in
loco quẽ poſuit ꝛ eniz bñdictiõez dabit le
giſlatoꝛ ibũt d virtute in virtutẽ videbit̃
ds deoꝝ in ſion.¶ Qm ad obi cõdictiõez
dic̃ ad pr̃em meũ.q: enim d natura pr̃is
ẽ diligere filiũ.de ratõe vero diligẽtis eſt
miſereri dil'cto.Deꝰ aũt pr̃ nr̃ ẽ ꝛ nos ca
re diligit.q: ipe pr̃ amat nos Jo.16.Hic
ẽ q ad puiaz redire volẽtibus miſeret̃ vñ
Eccli.12.Altiſſimꝰ odio hz pccõꝛes ꝛ miſ
tus ẽ penitentibꝰ.¶ Qm ad eqtaté offẽ
ſiuá dic̃ ꝛ dicaz illi pr̃ peccaui ꝛc.Nam q:
iuxta illud Jo . Ois q fac̃ pccm̃ ſeruꝰ eſt
peccati.ꝛ q iniqtatez fac̃.ꝛ pccm̃ ẽ iniqui
tas.ꝛ ds dic̃ p ps.Iniqtatem odio hũi ꝛ
abhoiatus ſum. iõ qui fac̃ pccm̃ fac̃ illud
q ds odit.ꝛ ſic illũ offendit.ꝛ p ꝯñs eter
na hereditate puat̃.¶ Hõ igit̃ q ſic deuz
offendit dz ſuá culpam cognoſcere dicẽdo
peccaui ſignãter ãt dr̃ peccaui.q peccãdo
offendit̃ eſt ds dñs oiuz taz celeſtiũ q̃z ter
reſtium q dicit de ſe ipſo Js.66.Celuz ſe
des mea ẽ ꝛ terra ſcabellũ pedum meoꝛuz
vel p pccm̃ in cem intell'r ſm Criſo.pccm̃
in pxim per pccm̃ vero pr̃e intell'r deum
ꝛ in his peccat qui nõ diligit deum ſuper
omnia.ꝛ pximm ſic̃ ſe ipm.¶ Quãtũ ad
indignatiõez repulſiuá dic̃ iam nõ ſum di
gnus vo.filius tuꝰ.Ná q: ſm apom Ro.
8.Quicũqz ſpũ di agunt̃ hi filij di ſunt cõ
ſequẽs eſt vt h noie ois peccatoꝛ indignꝰ
ſed magis iuxta illd.2.Thy.2.eſt hõ pcci.
ꝛ filius pditionis.¶ Quantũ ad hũilita
tem placatiuá dic̃ fac me ſic̃ vnũ d merce
narijs tuis iter alias eni virtutes deũ pla
cãtes ẽ virtꝰ hũilitatꝭ p quá verus humil'
exaudiri meret̃.Ná iuxta illud Eccli.35.
Oꝛo hũiliãtꝭ ſe nubes penetrat pccõꝛ igit̃
iſtar huiꝰ coꝛã deo hũiliari ſe dz vt mſaz i
ueniet.¶ Qm ad 3m dic̃ ꝛ ſurgẽs vẽit ad
pr̃em ſuũ.Nam q: ſom pppoſituz bñfacien
di ad ſalutẽ non ſuffic̃ niſi ponat̃ in opere.

iuxta ꝙ xp̄s inbit. Math.7.d. Non oīs
qui dicit mihi Dñe domine: intrabit i re
gnum celoꝝ:ſed q facit voluntatem pr̄is
mei qui in celis eſt. hic eſt ꝙ poſtq̄ꝫ poſi
tum fuit ꝓpoſitum filij prodigi ď reddē
do ad patrem nūc pōit eius effectus. iō
dr̄ ꝙ ſurgens ⁊c. Nam per iſtā ſurrectio
nem ſm Aug. in li. ſollilogoꝝ: Iellr̄ actual'
peci deſertio que eſt ſatiſfactōis initium
pro pecis. ſed q: ſm Grego. Minus ē ma
la non agere niſi quiſqꝫ ſuadeat ⁊ bonis
operibꝰ iſudare ꝓtinus addit. ⁊ venit ad
pr̄em ſuū. vt ď ip̄o ⁊ ſuis ſilibus poſſit di
ci illud Iſ.60. Venient ad te q ďtrahebāt
tibi ⁊ adorabūt veſtigia pedū tuoꝝ. Sci
endū ē āt ꝙ inter alia p q̄ recedit pccōr a
deo ſunt ſeptem. ¶ Pm̄ eſt obliuio. Nā
qñ pccōr deum non hꝫ ꝑ oculis ⁊ ipiꝰ obli
uiſcit. facilꝰ labitur in pccm̄ ꝙ eſt valde
rōnabile. q: cū tūc non hēat ſuſtentatōem
ex ꝓprijs naturalibꝰ pꝰ lapſum inclinet
ad vitia ꝯñs ē vt in pccm̄ labat. ¶ 2m̄ eſt
incuruatō deſiderij. Nam poſt lapſum ſic
hꝫ deſideriū ad temporalia curuatum. ꝙ
eſt nimio glutio colligatus. ꝙ cognoſcens
ps. dic. Humiliatus eſt in terra vent nr̄.
¶ 3m̄ ē diſperſio animi. Nā pccōr poſtq̄ꝫ
eſt diuiſus a deo in quo deberet velud in
ſolio fundato firmari. vagatur multiplr̄
per illicita caduca. temporalia ꝓcurando
vt de ip̄o ⁊ ſuis ſimilibus dici poſſit illud
Exo.5. Diſperſus eſt populus ſuper terrā
oēm egypti ad colligendas palleas.
¶ 4m̄ eſt ingratitudo diuini beneficij.
Nam peccator cui ďs cōfert multa bene
ficia: cum de ipſis deberet deum laudare
potius ex ipſis erigitur in ſuperbiam ď
quo ⁊ ſuis ſimilibus dic Apl's.2. Thy.3.
Erunt homines ſeip̄os amantes. cupidi.
ellati. ſuperbi. blaſphemi. parentibus nō
obedientes ingrati ſceleſti. ſine affectōne
ſine pace. ¶ Quintum eſt delectatō ſecu
li. Nam peccator neſciens contemplari ce
leſtia: ſed magis mūdanis deducit i ipſis

vt i placibilibꝰ delectatur. ¶ 6m̄ eſt ꝓpe
tratō peccati. nam q: pccōr non formidat
diuinam ſententiam q̄ꝫ imediate cum pec
cauit fluminare nō ſentit. ideo laxatur ad
vicia ideo Eccl'i.8. Et enim quia non pro
fertur cito contra malos ſententia abſqꝫ
nullo timore filij hominū perpetrāt mala
¶ Septimū eſt inconſideratio ſui. Nam
peccator ſuam vilitatem non cōſiderās ꝑ
ſumit de ſe grandia: ⁊ tñ inimicis vallatꝰ
vndique ignorat ſuum ꝑiculum. ¶ Quis
vero videmꝰ in motu naturali ꝙ vbi mo
tus rectꝰ finitur ibidem reflexus incipit.
ſic oꝫ eſſe in regreſſu peccatoris ad deum
vt vbi finiuit recedendo ab ip̄o ibidem in
cipiat in re. ¶ Primo igitur debet pecca
tor ſeipſum cognoſcere q: vilis eſt. Nam
geñ.3. puluis es ⁊ in puluerꝫ reuerteris.
debet ēt ꝯſiderare qd amiſit: q: celeſtem
pr̄iam. quid acqſiuit: q: penam eternam.
tp̄s ꝙ deficit ⁊ mortem ꝙ ſibi cominatur.
¶ Secūdo oꝫ pccm̄ dimittere. Nam pec
cator ꝯſiderans ꝙ ꝓꝑ pccm̄ offendit deuꝫ
amittit gl'iam acqrit penā oꝫ ďſiſtere a pec
cato: iuxta illď eccl'ci. d. eccl'ci. Fili pec
caſti ne aditias iteꝝ: ſed ď p̄ſtinis precar
vt tibi remittant. ¶ 3o oꝫ delectationes
ſeculi ſperner. Nā pccōr ꝯſiderās ꝙ iuxta
illď Jo.2. Mūdus tranſibit ⁊ cōcupiſcen
tia eiꝰ: nō oꝫ i tp̄alibꝰ ďlectari. vñ. 1. Jo.2.
Nolite diligere mūdū neqꝫ ea q̄ i mundo
ſunt. ¶ 4o oꝫ de bñficijs receptis a deo
grās reddere. Nā pccōr vidēs ꝙ ďs crea
uit ip̄ꝫ redemit. oīa bōa tēporalia ſibi tra
didit ⁊ ad ſempiternam gl'iam ordinauit.
oꝫ ſibi in oībus regratiari. ¶ 5o oꝫ animū
ſuum in vnum colligere diſperſum per il
licita. Unde Eph.3. Soliciti ſeruare vni
tatem ſpiritus in vinculo pacis. vnuꝫ cor
pus ⁊ vnus ſpiritus. ſicut ⁊ vocati eſtis i
vna ſpe vocatōis noſtre. ¶ 6o debet deſi
derium ſuum in deum dirigere. per contē
plationem deuotam. d. illud. 1. Tob.3. Ad
te domine faciem conuerto. Ad te domie

oculos meos ērigo. ¶ Septimo oꝫ eum
mēoriter portare vt poſſit dr̄e illď Joñ.
3. Cum anguſtiaret in me anima mea dñi
recordatus ſum vt veniat ad te orō mea.

Tertia pars.

Equit. Cum aūt longe eſſet ⁊c.
vbi tangit actū miſerantis beni
gniſſimū. ꝙ probat gaudioſa re
ceptō vbi. 3a quantū ad miſericordē pr̄em
filium recipiētem poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Benignitatē in ſuſcipiēdo indigm̄.
Pietateꝫ in veſtiendo nudū.
Liberalitatē in reficiēdo famelic.
¶ Quantū ad primū dicit. Cū adhuc ⁊c.
Nam peccator qui vl't a deo in gratiaꝫ ſu
ſcipi non oꝫ ad ipſum arroganter accede
re. ſed humiliter ⁊ deuote. q: ſuperbis ďs
reſiſtit hūilibus dat gr̄am Jacobi.4. hic
auteꝫ duo poſſumus cōſiderare. ſ.
Clementiā patris fim̄ ſuſcipiētis.
Reuerentiā filij ſe ip̄ꝫ accuſantis.
¶ Quantū ad primū dicit cum auteꝫ ⁊c.
ſignū magne clemētie fuit ꝙ pr̄ filij prodi
gij ab ipſo elongāti ſibi dicitur occurriſſe
⁊ ſigna pacis dediſſe. per q̄ꝫ patrem intel
ligitur ďs. ⁊ per filiuꝫ homo reus ꝑ ꝙ da
tur intelligi maxima dei clemētia q̄ꝫ hꝫ
ad peccatoreꝫ actus aūt mirabil' dei circa
peccatorem elongatū ab ipſo gr̄am requi
rit triformē. ſ. ꝑuenientem ꝯmittantem. ⁊
ſubſequēteꝫ ſecunduꝫ ꝗ igitur hic. 5. poſſu
mus conſiderare. ſ.
Culpam ſeparātem.
Gratiam ꝑuenientem.
Clementiā inclinātem.
Gratiam cōmittantem.
Gratiam ſubſequētem.
¶ Qm̄ ad pm̄ dic cū āt lōge ⁊c. Nā cl'pa
elongat a ďo ⁊ ꝑ ꝯñs a ſua ſalute vñ ps.
Lōge a pccōribꝰ ſalꝰ q: iuſtificatōes tuas
nō exqſierūt. ¶ Qm̄ ad gr̄aꝫ ꝑueniētem
dic vidit illū pr̄ ipſiꝰ ⁊c. Nā ꝑ iſtā viſiōeꝫ
intellr̄ diā gr̄a q̄ ꝑuenit pccōres vt ad pe
nitentiā ꝯuertant. iuxta ꝙ ip̄e dic de filijs

Iſrl' Exo.15. Uidi afflictōeꝫ ppl'i mei q eſt
in egypto. ⁊ deſcendi vt liberarē eū. Unď
Aug. de queſtiōibus euāgeliſtaꝝ loqns ď
filio ꝓdigo dicit. Cū iam ꝓe querit vidit
illum pr̄ ipſius. ⁊ ſubdit ipſos enim ⁊ ſup
bos nō conueniēter videre dicit. tanq̄ꝫ añ
occl'os nō hñs. añ enim hr̄i nō niſi q dili
gunt dici ſolent. ¶ Quantū ad clemētiaꝫ
inclinātem dicit ⁊ mia motus ē. Nam ďs
pius vidēs peccatorē ad ſe velle cōuerti
miſeret eius iuxta illud Eccl'i.2. Pius ⁊
miſericors eſt ďs ⁊ remittet i tp̄e tribula
tionis pccā hominibꝰ exqrentibꝰ ſe in ve
ritate. ¶ Quantū ad gr̄am cōitanteꝫ dic
⁊ occurrit ⁊ cecidit ſup collum eiꝰ ⁊c. vbi
Ambroſiꝰ. Sup filijs cecidit dū leue iugū
dilectōis ipoſuit qd auteꝫ ⁊ qualiter dñs
occurrat peccatori audi Criſo. d. Quid ei
eſt aliud ꝙ occurrit niſi q: peccatꝫ ipediē
tibꝰ noſtra virtute ad deum ꝑuenire non
poſſumꝰ. ¶ Quantū ad gratiam ſubſeqn
tem dicit. ⁊ oſculatꝰ eſt eum. Nam ꝑ oſcu
lum in quo eſt cōiunctio labiorū ⁊ ꝙ eſt ſi
gnum pacis. intellr̄ ꝑfecta pacificatio cuꝫ
deo ꝑ q̄ꝫ ſibi peccator cōuerſus cōiungit
per gratiam ſubſequēteꝫ. ¶ Hoc aūt fuit
figuratuꝫ in recōciliatione abſalon. q: in
terfecerat fratrem ſuū amō. de quo ſentē
tialiter dicit. 2. Re.14. Quod cū abſalon q:
interfecerat fratrem ſuū amō nō poſſꝫ fa
ciem pr̄is ſui ďď cōſpicere. tandem recur
ſum habēs ad Joab ꝓbiſſimū militeꝫ ďď
ipſo ꝓcurante meruit pacificari cum pr̄e
de quo dicit ꝙ vocatꝰ abſalon ⁊ intrauit
ad regem ⁊ adorauit ſup faciem in terraꝫ
oſculatuſqꝫ ē rex abſalon. ¶ Ubi ſciendū
ꝙ ꝑ Abſalon qui fratreꝫ ſuū interfec. in
telligitur peccator que quādo peccat mor
taliter xp̄m fratrem ſuū interficere dicit.
quia facit quantū eſt in ſe vt iterum xp̄s
crucifigat ꝓpter ꝙ iram ďď regis. i. ďi pa
tris incurrit. ⁊ quia ad ꝓcurandum paceꝫ
ſe nō ſentit digm̄. quia iuxta illď Eccl'i.15.
Non eſt ſpecioꝰ laus in ore peccatoris. oꝫ

ad aliquem ſanctū in ce° vel ad aliquez iu
ſtum in terra inſtar Joab ꝓbum recurre
re.vt pro ipſo ad do^m interecedat iuxta
illō Job.5.Voca inqt ſi eſt q tibi rñdeat
ꝛ ad aliquem ſanctoꝝ cōuertere.Iſti⁹ aūt
mediatoris interueniētibus ꝓcibus mul
toč.accidit ꝙ de⁹ peccatori placaꝶ.ꝛ tunc
vocaꝶ peccator per ꝓuenientem grām in
trat ad regem ꝑ cōmittantem cui dꝫ face
re reuerentiā qua exhibita ds ipſum oſcu
latur benigne.ꝛ ſic perfecte pacificat per
gratiam ſubſequētez. ¶ Quantū ad ſcḋm
dič. dicit ei filius ꝛc. qñ enim peccator
peccat offendit totaliter totā trinitatem
quia contēnit. Patris poteſtatem oibus
ꝓſidentem Filij veritatem oia ſpeculātez.
Spiritus ſancti benignitatē oibus influē
tem.¶ Hoc autez debet ſe peccator peni
tens cognoſceꝶ cōmiſiſſe inſtar huius re
uertentis ad patrem ꝛ dicentis pr̄ pecca
ui ꝛc.Quantū igitur ad contēptum pote
ſtatis omnibus ꝓſidentez dicit dixitqꝫ ei
filius pr̄ peccaui in ce^m ꝛc.Nam per ce^m
regens omnia intellr̄ diuina poteſtas ap
plicata pr̄i que habꝫ omnia ꝓducere ꝛ gu
bernare.in h aūt ꝙ dicit peccaui iam inci
pit actu ſua cōfiteri peccata.¶ Quantuz
ad contēptum veritat̄ filij omnia ſpeculā
tis dicit ꝛ corā te.quia enim illa q̄ coram
aliquo ſunt ſibi māifeſta dicuntur ꝑ veri
tatem aūt ꝛ ſapientiā que applicaꝶ fi° reſ
oēs ſunt ei māifeſte.ideo in h ꝙ dr̄ coram
deo peccaſſe intelligiꝶ contēptus veritat̄
ꝛ ſapientie filij. ¶ Quantū ad contēptuz
bonitatis ſpūs ſancti oibus influētem dič
iam nō ſum dignus vocari filius tu⁹.ꝙ q
dem dicit ſcḋm Augu.Quia filius ꝑ grām
que ſe dignuz ꝑ merita fateꝶ.¶ Quantuz
ad ſcḋm principale dicit ꝛ dixit autem pr̄
ad ſeruos ꝛc.Nam peccator duplicem nu
ditatem dicitur hr̄e.ſ.interiorē q̄ accidit
ꝑꝑ carentiā grē eui^e honeſtat̄.iō indiget
duplici veſtimēto grē ſalutaris.ꝛ eui^e exē
plaris.ꝛ ſcḋz h hic duo poſſum⁹ ꝯſideraꝶ.
iuxta duplex indumentū filio reuertēti.ſ.
Amicū interioris puritatis.
Ornatū exterioris honeſtatis.
¶ Quantū ad p^m dič:dixit pr̄ ꝛc.¶ Nā
ꝑ ſtollaz primā intelligiꝶ interior puritas
q̄ꝫ homo dꝫ habere cū qua prim⁹ hō fuit
creatus a deo vñ Beda.Stolla ꝓma ve
ſtis eſt inocentie in qua prim⁹ homo ꝯdi
tus ē.ſed poſt culpā nudum ſe nouit ꝛ pe
lliciū.i.mortale ſumpſit idumentū.¶ Q^m
ad ornatū exterioris honeſtatis dič.ꝛ da
te illi ānulū.Nam ꝑ ānulum q daꝶ in ſig^m
fidelitatis ſpōſis intellr̄ fides q̄ꝫ quilꝫ dꝫ
hr̄e.quia iuxta illud Ebr̄.ij.Impoſſibile
eſt ſine fide placere deo.q ſignanter diciꝶ
poni in manu ꝑ quem ſignaꝶ operatio.qr
ſicut diciꝶ Jač.2.Fides ſine operib⁹ mor
tua eſt vñ Beda.Date ānulum in manu
eius.i.in operatōe per opa fides clareſcit
ꝛ ꝑ fidem opera ꝯfirmantur. ¶ Per cal
ciamenta vero q̄ dantur i pedibus intellr̄
obediētie ꝓmptitudo vel ꝑ calciatos pe
des.intelligiꝶ firmitas in bonis operib⁹
ꝑ virtuoſos greſſus ne.ſ.homo labatur i
vitijs animā deturpādo inſtar calciamen
ti cōſeruantis pedem ne fedetur in luto.
dirige greſſus meos in ſemitis tuis vt ñ
moueanꝶ veſtigia mea in ꝓs.¶ Quantū
ad tertium dicit ꝛ adducite vitulum ꝛc.
Nam ordo ꝯueniens eſt vt poſt remiſſio
nem culpe ꝛ ornatum gratie ſequaꝶ ſpiri
tualis refectio deuotiōis interne que in
duob⁹ conſiſtit.ſ.in ꝯſideratōe diuini amo
ris q̄ pro nob mori voluit.ꝛ in redēptiōe
hūani generis ꝑ ſanguinez xp̄i ſaluati.ſe
cundū h igiꝶ hic duo poſſum⁹ ꝯſideraꝶ.ſ.
Mortē ꝛ paſſionē xp̄i ꝓpoſitam.
Redēptionē hūani generis i effcū pōitā.
¶ Q^m ad p^m dič ꝛ adducite vituluz ꝛc.
vbi duo cōſidera.ſ.
Paſſionis meditatiōem.
Cōſolationis reſurrectōem.
¶ Q^m ad p^m dič.ꝛ adducite ꝛc.ꝑ iſtū ei
vituluz ſaginatū intellr̄ xp̄s.qr ſičꝫ carnes

vituli hoibus daꝶ in cibū.vitulus ēt erat
animal ymolatič deo ſic xp̄s cottidie daꝶ
nob in refectiuū pabulum i ſacramēto al
taris quo ſpūaliter reficimur.ꝛ nutrimur
ꝛ ēt pro ſalute totius hūani generis fuit
ymolatus in cruce.vñ Criſo.Adduč ꝛ illi
vitulum ſaginatū ad iugulādū cōuiuij ex
hibitōe.i.in do^m nr̄m yſm xp̄m quē vitu
lum nomiat ꝑꝑ hoſtiā corporis imaculati
ſaginatū autez dixit qr pinguis ꝛ optim⁹
in tm̄ eſt vt ꝓ totius mdi ſalute ſufficiat.
ꝛ ſubdit non aūt ipe pater ſed alijs ymo
landum tradidit.ꝑmittente pr̄e ꝯſentiēs
filius ab hoib⁹ crucifixus ē iſtum āt vitu
lum ſcḋm Aug.de q̄ſtionibus euāgeliſtarū
Jubet adduci vt ipſius paſſionē homo d
uotius mediteꝶ ꝛ ꝓdicet.¶ Quantū ad ꝯ
ſolationis refeciōem dicit.ꝛ māducem⁹ ꝛ
epulemur.Nā iſte vitulus yſs xp̄s ad cō
ſolatiōem nr̄am nob proponiꝶ vt māduce
mus nō qdem carnalr̄.ſed ſpūaliter oib⁹
abiectis vitijs.ꝛ virtutib⁹ introductis.d
q̄ māducatōe.i.cor.5. Paſca nr̄ꝫ ymolat⁹ē
xp̄s itaqꝫ epl'emur ñ i fremēto veti neqꝫ
i fremēto malitie ꝛ neqtie ſed i azimis ſin
ceritatis ꝛ veritatis.¶ Quantū ad redē
ptionē hūani generis in effectu iā poſitā
dič qr hic fili⁹ me⁹ ꝛc.vbi duo ꝯſidera.ſ.
Redēptionis adipletionem.
Refectiōis ꝯſolationem.
¶ Quātū ad p^m dicit.qr hic fili⁹ ꝛc.Naz
ꝑ totum gen⁹ humanū generalr̄ loquēdo
mortuū dici potuit ꝑꝑ peccatū ade.ꝙ tam̄
xp̄s moriens viuificauit vñ.1.Cor.15.Sič
in adā oēs moriunꝶ ita ꝛ i xp̄o oēs viuifi
cabunꝶ qlibet ēt hō mortu⁹ dr̄ qñ ē i peccō
mortali quē ēt xp̄s viuificat grāz ꝯferen
do.ꝛ h ē ꝙ d ſe ipo dič Jo.5.Sič ei pr̄ ſu
ſcitat mortuos ꝛ viuificat ſic ꝛ fili⁹ quos
vlt viuificat.¶ Q^m ad refectiōis cōſola
tōez dič ꝛ cepūt oēs epl'ari ꝑ iſtaſ ei epl'aſ
intellr̄ ei gaudiū.ꝙ dꝫ oib⁹ d peccōre ꝯuer
ſo.iuxta illud ꝙ dič xp̄s Luč.15.Od gau
diū eſt corā angelis di ſup vno peccōre pēi
tentiaz agente vt ſic dici poſſit illud tob.
ij.ꝙ epulātes oēs cuz gaudio magno ga
uiſi ſunt. Quarta pars.

Equiꝶ.erat aūt filius ei⁹ ſenior i
agro ꝛc.vbi tangit exceſſum in
uidētis indignatiſſimū ꝙ ꝓbat
querulоſa ꝯqueſtio.Nam moralr̄ loquē
do ꝑ iſtos duos filios intelli poſſunt duo
genera hominū.ſ.iuſtoꝝ qui ſignificātur
ꝑ ſeniorē.ꝛ peccatoꝝ qui ſignātur ꝑ iunio
rem filiū.vbi ſciendū ꝙ ſecūdum aliquos
ꝙ iſta indignatio nō accipiꝶ pro indigna
tione dicta proprie vt ſonat i viciū.ſed ꝓ
quadam admiratōe diuine miſericordie
que tanta ē ꝙ nullū ad ſe reſpuit venien
tem ſed omniū miſereꝶ.¶ Vel ſi accipiaꝶ
pro indignatōe dicta ꝓprie nō eſt itelligē
dum ſcḋm Criſo.ſup Mat.ꝙ boni inuidē
tur de miſericordia magna fcā peccatorib⁹
penitētibus nec ꝙ bonis ipſoꝝ inuideant
ſed ꝙ tāta ē circa ipos diuina mīa ꝙ ſi fo
ret poſſibile ꝙ i eis eſſet indignatio vel
inuidia.poſſꝫ i eis merito grauari nec oꝫ
ſcḋm Criſo.ꝙ oia que dicunꝶ i paral'.intelli
ganꝶ ad litteram ſed accipiaꝶ intētio pro
pter q̄ꝫ fuit parabola cōpilata. ¶ Scien
dum ē ꝙ quando aliquis prudens homo
fač aliquod bonū opus ꝙ alii eſt alicuius
non intelligētis idignatōis occaſio debet
ipſius indignatōem blande reprimere.ꝙ
ſi nolit acquieſcere verbis dulcibus debꝫ
oſtendere ratiōabiliter qualiter indignaꝶ
iniuſte ſuū factum cōfirmando.ſcḋm h igiꝶ
hic.6.poſſumus ꝯſiderare.ſ.
Occaſionem inducētem.
Turbatiōem incitātem.
Inuitatōem demulcentem.
Excuſationem arrogātem.
Deductiōem euidentem.
Cōfirmationem ꝯfirmantez.
¶ Q^m ad p^m dič erat filius ei⁹ ſenior in
agro ꝛc.vbi ſcič.ꝙ iter a^a q̄ dāt occōnē in
uidis vt ſbēſ p^m ē qñ ſe reputāt meruiſſe
mlta d qb⁹ ñ ꝓmiaꝶ vt vellet.2^m ē qñ au
dit famā alteri⁹ quē ñ tm̄ q̄ꝫtū ſe reputat
diulgari.3^m ē quādo videt aliquem plꝰs

gratias ꝯſecutuʒ ſcḋm h̄ igitur in occaſio
ne huius indignatiōis tria ꝯſiderare.ſ.
Laborioſuʒ obſequiū in operādo.
Gaudioſum ꝓcōiū in exultādo.
Copioſm beneficiū in ꝑmiando.
¶ Quantū ad primū dicit erat aūt filius
eius in agro ꝑ iſtum aūt filium ſeniorem
qui dʒ eſſe ſapientior. qꝛ ceteris ꝑibus ſa
pientiores ſunt antiquores iunioribus in
telligit homo qui moribus ē maturior pa
tri cōformior ⁊ obediētior. Iſte aūt filius
dr̄ fuiſſe in agro.i.in exercitio meritorie
operatiōis cui dr̄ Prouer.29. Prepara
foris opus tm̄.⁊ diligenter exerce agrum
tm̄. ¶ Quātū ad gaudioſū ꝓcōiuʒ i exul
tando dicit.⁊ cū veniret ⁊c. Nam ꝑ iſtam
domū ad q̄ʒ dr̄ appropinquare iſte intelli
gitur ſancta mr̄ eccl'a.cuiꝰ caꝑ eſt xp̄s. ꝑ
ſymphoniā que reſonat in cōcordia diuer
ſarum cordaꝝ intellr̄ vniuerſalis animoꝝ
ꝯcordia que dʒ eſſe inter omnes fidel's vt
ſic virificet̄ de ipſis illud Act.4. Multi
tudinis aūt credentiū erat cor vnū ⁊ aīa
vna: ꝑ chorum aūt qui eſt coll'ctio vocum
que proferunt̄ exterius intellr̄ exterior ꝯ
cordia omniū fidelium q̄ debʒ eſſe tam cō
formiter viuēdo q̄ʒ in verbum dei ꝓdicā
do. q̄ʒ etiam i ip̄m laudando vñ p̄s. Lau
date eum in tympano ⁊ choro. Laudate
eum in cordis ⁊ organo. ¶ Signāter aūt
dicitur ꝙ cū filius ſenior appropinquaret
domi audiuit ſymphoniā ⁊ chorum. qꝛ in
domū ſancte mr̄is eccl'e debent ſupradcā
duplex cōformitas reperiri. vt dicant cuʒ
p̄s. In domū dei ambulauimus cū conſen
ſu. ¶ Quantū ad copioſuʒ beneficiuʒ i pre
miando dic̄.⁊ vocauit vnū ⁊c. ſenior enim
filius videns ꝙ erga fratreʒ ſuū reuertē
tem ad p̄rem fuit tantus honor exhibitꝰ
interrogauit vnū de ſeruis ſuis cauſaʒ tā
ti collati beneficij. ¶ Nam ꝑ iſtum ſeruū
interrogatū a fratre intelligit̄ quilʒ ꝓdica
tor euāgelicus qui dʒ diuinam cognoſcere
miſericordiā ⁊ requiſitꝰ oībus nūciare in

terrogatꝰ autem reſpondit.d. frater tuꝰ
venit ⁊c. Nam inter alia que nūciare debʒ
ꝓdicator euāgelicus ⁊ q̄ cōtinet ſacra ſcri
ptura ſunt vt hoies cōuertantur ad peni
tentiam.⁊ in ꝑſenti recipiāt gratiam ⁊ in
futuro gl'aʒ.d. igitur frater tuꝰ venit dat
intelligere remiſſionē culpe. ꝑ ſacramentū
penitentie. vt de ip̄o ⁊ ſuis ſimilibꝰ dicat̄
dño illud Iſ.60. Filij tui de longe veniēt
⁊ filie tue de latere ſurgent.d. aūt ꝙ occi
dit vitulū dat intelligere collatiōem gra
tie. ꝑ pabulum euchariſtie.d. vero ꝙ illuʒ
ſanum recepit dant intelligere ꝓmiſſionē
glorie per reſtitutiōem iuſticie. qꝛ ill' qui
ſaluant̄ per iuſticiā repromittit gloriam.
¶ Quantū ad ſm̄ dicit ⁊ indignatꝰ eſt ⁊
nolebat introire. Nam hoies de ſuis me
ritis ꝑſumentes ⁊ ſe iuſtos reputantes ⁊
dignos magnis honoribꝰ dedignant̄ mul
totiēs qñ vident alios honorare. videns igi
tur filius ſe iuſtum reputās filium redeū
tem ad p̄rem multipliciter honoratū quē
reſpuebat fuit mirabilr̄ idignatꝰ. ¶ Quā
tum ad tertiū dicit pr̄ igitur illiꝰ ⁊c. ma
gna q̄dem clementia huius p̄ris qñ iuit
obuiam filio. vt recōciliaret ip̄m verb̄ d
mulcentibꝰ indignatiōeʒ illius paternalr̄
mittigādo ad cuiꝰ ſimilitudineʒ d's pr̄ ad
hoies egreditur. qñ per exterioreʒ effcm̄
in mūdum mittens filium ſuū genus hūa
num ſaluauit aut cū ſe offerret ad recipiē
dum peccatorem. ¶ Quantū ad quartuʒ
dicit at ille reſpondens ⁊c. vbi duo con
ſidera.ſ.
Senioris filij arrogātem cōmendatōeʒ.
Filij ꝓdigij maculātem reꝓhenſiōeʒ.
¶ Quantū ad primū dicit at ille ⁊c. vbi
oſtendit ſuam iuſticiam patris duritiam.
¶ Quantū ad ſuam iuſticiaʒ dicit. at ille
⁊c. veritate iuſtificat ſe dupliciter. ¶ Pᵒ
quia ꝙ d̄buit.d. ecce tot ānis ſeruiui tibi.
ſecūdo quia nō fec̄ ꝙ nō debuit.d.⁊ nunq̄ʒ
mandata tua nō preteriui. ¶ Quantū ad
patris duritiā dicit ⁊ nunq̄ʒ dediſti mihi

edum ⁊c. Nam in h̄ ꝙ dicit p̄rem nō d̄diſ
ſe ēt rem modicā ſicut dat intelligere q̄li
ter circa ipſum fuerit in donis gratuitis
durus vt ſibi dr̄e potuerit illud Iob.30.
Mutatus ē mihi in crudeleʒ ⁊ in duritiā
manus tue aduerſaris mihi. ¶ Quantū
ad filij ꝓdigi maculātem reꝓhenſionē dic̄
ſed poſtq̄ʒ filius ⁊c. vbi iſtuʒ filiū prodigū
oſtēdit dupliciter maculatū quantū ad ꝓ
digalitateʒ diſpēſantem qꝛ deuorauit ſb̄aʒ
ſuam. 2ᵒ quantū ad luxuriā eneruātem qꝛ
dicit cū meretricibus ex his aūt patrem
reprehēdit qꝛ occidit ſibi vitulum ſagina
tum. ¶ Quantū ad 5m̄ dicit at ille dixit
ſibi tu ſemꝑ ⁊c. Naʒ qñ aliqua bona ſunt
cōtraria inter aliquos ⁊ aſſiduita cōuerſa
tio nullus ratiōabiliter pōt ꝯqueri ſi vnꝰ
alteri nō dat aliquid ſpeciale vt igitur pr̄
oſtendat ꝙ filius ſenior iuſte non poterat
cōqueri qꝛ ſibi edum nō dederit euidēter
deduc̄ cum dicit oīa fore ſua filij cōquerē
tis.⁊ ip̄m ſemꝑ fuiſſe ſec̄. ¶ Quantū ad
ſextum dicit epulari aūt ⁊c. h̄ enim ꝙ pr̄
ſuꝑius dixerat qñ fec̄ cōuiuium fiᵒ reuer
tenti nunc cōfirmatur poſtq̄ʒ rationabilr̄
reſpondit filio ꝯquerenti. Nam ſic̄ triſtat̄
homo d̄ re ꝑdita ſic de recupata letatur.
qꝛ igitur homo peccando morit̄ ⁊ ꝑditur
debet quilʒ ex caritate ſibi ꝯpati qñ vero
redit ad penitentiā debet quilʒ cōgaudere
Nam ſicut.1. Cor.13. Caritas patiens eſt
benigna eſt caritas non emulat̄ non fac̄ ꝑ
peram nō inflatur nō eſt ambitioſa non q̄
rit que ſua ſunt nō irritatur ñ cogitat ma
lum non gaudet ſuper iniquitateʒ cōgau
det autem veritati homo igitur peccator
ſignatus per filium prodiguʒ mortuꝰ dici
poteſt quia recedit a xp̄o qui eſt vita ve
ritas ⁊ via Io.14. Poteſt etiam dici per
ditus quia receſſit a grege cōgregatōis
fidelium cuius paſtor eſt yh̄s. Ego ſuʒ pa
ſtor bonus Io.10. ¶ Dicitur autem inuē
tus quādo preueniente diuina gratia. cō
uertitur de via ſua mala. de quo loquitur

dñs Ezechiel.34.d. Quod ꝑierat requiram
⁊ ꝙ abiectū erat reducā. vt ipſo inuento.
poſſit dñs dicere illud p̄s. Inuēi d̄d ſeruū
meum oleo ſancto meo vnxi eum.ſ. in pre
ſenti per gr̄aʒ vt tandē in futuro ꝑueniaʒ
ad gl'am. Ad q̄ʒ ⁊c.
¶ Feria ſcd̄a dñice tertie in.xlᵃ.
Quanta audiuimꝰ facta i ca
pharnaū fac ⁊ hic in p̄ria
tua Luc.4. Nos videmus
ꝑ experientiā. ꝙ lʒ ſit aliq̄d
agēs. ꝙ quantū ē d̄ ſe ſemꝑ
effcm̄ ſuū produc̄. tñ multotiēs ipeditur effe
ctus ꝑ defectū recipiētis. vl' loci. nā lʒ plā
eta vel ſtella quantū ē d̄ natura ſua virtu
tem hēat ꝓducendi plantā vl' herbā h̄ tñ
nō fac̄ in quacūqʒ materia ſʒ ſolm̄ diſpoſita
⁊ i loco ꝯueniēti vñ Ariſtoteles.2. de aīa
dic̄ actꝰ actiuoꝝ ſunt i patiente diſpoſito.⁊
iō ſi nō ſemꝑ ſequat̄ effectꝰ nō ē attribuē
dū agente ſʒ in diſpōito ſuſceptiuo. ſic̄ eniʒ
videmꝰ in naturalibꝰ effectibꝰ ſic ſuo mō
ē in ſupnaturalibꝰ.ſ. i miraclis q̄ xp̄s fa
ciebat. Nā ſi aliq̄bꝰ faciebat miracula ſibi
nō ponebāt obſtaculū. ſʒ cū reuerētia pete
bāt ſic̄ pʒ d̄ centuriōe. q̄ dixit xp̄o Mat.
8. Dñe nō ſuʒ dignus ⁊c. ſi v̄o nō faciebat
aliq̄bꝰ h̄ erat ꝑꝑ eoꝝ maliciā q̄ ſe reddebāt
idignos. ¶ Qꝛ igit̄ illi d̄ caphar. reuere
bant̄ xp̄o.⁊ ſe diſponebāt ꝑ fidē iō recipie
bāt eiꝰ bñficia. qꝛ vero illi d̄ Nazareth d̄
ſpiciebāt xp̄m. iō inter eos nō mlt'a facie
bat miracl'a vidētes igit̄ cōpatriote xp̄i
h̄ cauſam ſe fingētes neſcire dixerūt et in
euāgelio hodierno q̄ʒta audiuimꝰ ⁊c. in q̄
euāgeliſta quattuor tangit.ſ.
Exꝓſſionem inuidie cōcitantis.
Diſcretōeʒ prudentie diſſoluētis.
Perſecutōeʒ malitie ꝑſequentis.
Oſtenſionem potētie ſuꝑantis.
¶ Pm̄ ꝓbat petitio anioſa. 2m̄ Rñſio luī
noſa. 3m̄ expulſio ipetuoſa. 4m̄ euaſio vigo
roſa. Pm̄ i p̄nᵒ. 2m̄ ibi ait āt Amē dᵒ vob
⁊c. 3m̄ ibi ⁊ repleti ſunt omnes ⁊c. 4m̄ ibi.

ipſe āt tranſiens ⁊c.

Prima pars.

Uātum ad pm vbi tangit ⁊c. ꝙ
q ꝓbat ⁊c. dic̄. quāta audiuimꝰ fa
cta ⁊c. q2 enim illi de nazareth
vbi xp̄s fuit nūciatus ꝯceptꝰ ⁊ nutritus
⁊ cōuerſatus ip̄m nō diligebant ſꝫ magis
deſpiciebāt ⁊ inuidebant: ip̄m non hono
rabant. in ip̄m fidem non habebant: ſꝫ ma
gis ſibi non credebāt: ⁊ iō inter ip̄os non
fecit multa miracula. ¶ Quia autē mlta
magna videbant in xp̄o. qbus ip̄m tanq̄ꝫ
vilem reputabāt indignum. Ipſi vō care
bant illis tanq̄ꝫ nobiliores reputabant ſe
dignos aduerſus ip̄m ꝑ inuidiam moue
bantur. ¶ Sciēdum eſt āt ꝙ loquēdo ſpi
ritualiter. ꝙ ꝑ illas duas ciuitates .ſ. Ca
phar. ⁊ nazareth. intllr duplex ſtatus ho
minū. ſ. pccōꝝ ⁊ iuſtoꝝ. Nā ꝑ Capharnaū
qui interp̄tatur ager pinguedinis vl' vil
la conſolationis intllr ſtatus peccatorum
q2 in mundi delectatōibus ⁊ carnis cōcu
piſcētijs. vt plurimum hoies ſp̄ūaliter in
firmantur. ¶ Per Nazareth āt qui iter
p̄tatꝰ flos ſiue floridus intellr ſtatus iu
ſtorum q floridi dici pn̄t. q2 inſtar floris
hn̄tis puritatem in eſſentia. venuſtatem
in appētia ⁊ ſuauitatē in redolentia.
¶ Sunt puri ꝑ nitorē pudicitie mental'.
pulchri ꝑ decorē exēplaris euidentie. odo
riferi ꝑ vaporē noialis fame. vt d̄ ipſis di
ci poſſit illd̄ Cant. 2. Flores appuerunt in
terra nr̄a. ¶ Signāter āt xp̄s fec̄ mlta mi
racula in Caphar q̄ꝫ i Nazareth: q2 pecca
tores plus idigēt dio auxilio q̄ꝫ iuſti. naꝫ
iuxta illd̄ Math. 9. Non ē opus valenti
bus medicus ſꝫ male habētibus.

Scd̄a ps.

Eqtur āt. Amē dico vob ⁊c. vbi
s tangit diſcretōeꝫ prudētie diſſol
uentꝫ. ꝙ ꝓbat ꝶꝰ lūinoſa. volēs
ei xp̄s ſuis cōpatriotis petētibꝰ ſatiſfacer̄
ſue rn̄ſioni vt ſit euidētior ſupaddit ex.
ſm h igit h duo poſſumꝰ ꝯſiderare .ſ.
Rn̄ſionē generalem.
Confirmatōem exemplarem.
¶ Qm ad pm dic̄. ait āt ⁊c. Nā ꝓphe int̄
alios hoies duplicē excellētiā obtiebāt .ſ.
vite ⁊ doctrie. ¶ Q2 igit̄ xp̄s iſtā duplicē
excellētiā i ſūme: iō ꝓpriiſſime dici pōt ꝓ
pheta d̄ q̄ ꝓphauit Moy. deutero. 18. pro
pheta d̄ gēte tua ⁊ frībꝰ tuis ſic̄ me ſuſci
tabit tibi dn̄s d̄us tuꝰ ip̄m audies: q2 ſm
Ambro. ſolet gnāri ex aſſiduitate ꝯtēptꝰ.
⁊ xp̄s nutritꝰ fuerat cū ill' d̄ nazareth. iō ſe
ponēs in nūero. dic̄ nēo ꝓpha acceptꝰ eſt
in pr̄ia ſua. ¶ Qm ad 2m dic̄. In v̄itate
dico vob ⁊c. q2 ei xp̄s. d. nēo ꝓpha ⁊c. duo
iplicav̄at. ſ. ꝙ bōi magis honorant̄ ab ex
trāeis q̄ꝫ a ꝯpatriotꝫ. ⁊ ꝙ extranei ab ois
recipiunt plura bn̄ficia. iō xp̄s duo addu
cit exa veteris teſti. pm ē qm ad honorem
exhibitū. 2m qm ad bn̄ficia ipēſa. ¶ Qm
ad pm dic̄ in v̄itate dico vob ⁊c. ad itllēm
lr̄ale huiꝰ yſtorie. ſciē. ē ꝙ ſic̄ habet̄. 3. ꝶ.
17. Qd̄ cū mltiplicata eſſent pccā Regis
Acab pſequentꝫ Helyam. ⁊ oraſſꝫ Helyas
ꝙ nō plueret ſup terrā. exaudiuit cū dn̄s
⁊ tribꝰ ānis ⁊ ſex mēſibꝰ clauſuꝫ fuit celū
⁊ nō fuit pluuia ſup terrā ad ꝙ fcm̄ ē ver
bū dn̄i ꝙ inde recederet ⁊ iret ad torrētē
poſtq̄ꝫ āt ſiccatus ē torrēs. dixit iteꝝ dn̄s
Helye ꝙ iret i ſareptam ſydonie vbi p̄
cipat mulieri vidue ꝙ paſceret eū: q ſur
gens abijt illuc: ⁊ cum perueniſſet ad por
tā ciuitatꝫ appuit ei mlier vidua colligēs
ligna: cui dixit Helyas ꝙ daret ſibi aquā
ad bibēdū qui ꝑgens vt afferret dixit ſi
bi ꝙ paret ei bucellā panis: q rn̄dēs ꝙ n̄
hēbat niſi modicū de farina ⁊ modicum d̄
oleo. dixit ſibi Helyas ꝙ faceret ei panē
ꝑuulū ſbcineritiū ⁊ ꝙ nō timeret: q2 deus
multiplicaret farinā ⁊ oleū: ita ꝙ non defi
ceret dn̄s plueret ſup terrā q̄ fec̄ vt ſibi
dixit. d̄ quo comedit Helyas mulier ⁊ do
mus eiꝰ tota. x qbꝰ pꝫ q̄liter Helyas a
ſuis ꝯpatriotꝫ expliius fuit ab extrāeis ho
norifice ⁊ reuerēt receptꝰ. ¶ Hāc āt yſto

riā xp̄s i exēplū. adducēs dic̄. in v̄itate di
co vob ⁊c. ¶ Sp̄ūalr aūt loquendo dicer̄
poſſumꝰ q2 per iſtam mulierem viduam i
telligitur q̄libꝫ aia exn̄s in pccō mortali.
Nam q̄libꝫ aia exn̄s in diuina gr̄a: vocat̄
ſponſa xp̄i. ſed qn̄ peccat mortaliter amit
tit diuinam gr̄am. ⁊ per ꝯn̄s ip̄m ſponſuꝫ
⁊ iō dr̄ vidua. hanc āt aiam ſic viduatam.
figuratiue deplorat Iere. d. deutero. 1.
¶ Qūo ſedet ſola ciuitas plena pplō fcā
eſt q̄ſi vidua dn̄a gentium p̄nceps ꝓuicia
rum fcā eſt ſub tributo. ¶ Ubi ſciendum
ꝙ per iſtam ciuitatem intllr quelibꝫ aia.
q2 ſicut ciuitas conſtat ex multis ciuibus
inter quos dꝫ eſſe ciuium vnitas: ſiue dile
ctionis ⁊ pacis: ita in aia multe ſunt potē
tie intellectiue ⁊ ſenſitiue: inter quas d̄bꝫ
eſſe pax ⁊ concordia: vt. ſ. ſenſualitas i om
nibus obediat rōni. ſed licet ſic eſſe debe
ret. tamen multoc̄. in ipſa peruerſum dn̄i
um. q2 rō ſubicitur ⁊ ſenſualitas dominat̄
⁊ ſic fit ciuitas. de qua dic̄ dn̄s Iſ. 1. Qūo
facta eſt meretrix ciuitas fidelis plēa iu
dicio. iuſticia habitat in ea. nunc auteꝫ ho
micide. i. peccata mortalia. Iſta igitur aia
inſtar ciuitatis ierm. aliqn̄ dr̄ plena pplō
quādo. ſ. exn̄s in gr̄a. ornatur diuerſis vir
tutibus ⁊ conſortio angeloꝝ vt dici poſſit
illud Exo. p̄. Ecce ppl's filiorum iſrl' mul
tꝰ ⁊ fortior nob eſt. Sed qn̄ peccat morta
liter efficit̄ ſolitaria. q2 gr̄am ⁊ virtutes
amittit ⁊ remanet ab angelis d̄relicta: vt
dicere poſſit ilud Iſ. 49. Ego ſum deſti
tuta ⁊ deſolata. dr̄ ēt exn̄s in gr̄a dn̄a: q2
tūc erat xp̄s vt ſpōſa ſua cōiuncta qui eſt
dn̄s oīuꝫ. ⁊ per ꝯn̄s ip̄a dn̄a. ſed iſtō amit
tit dum ip̄o peccādo dimiſſo efficitur vi
dua. ¶ Dr̄ ēt exn̄s i gr̄a p̄nceps ⁊ libera
q2 gr̄a tribuit hōi p̄ncipatum ⁊ libtatem.
vt ſit Ioſeph p̄nceps egypti. i. ſenſualitatꝫ
gn̄. 42. tn̄ efficit̄ ſerua ⁊ tributaria dū dya
bolꝰ ſuiēs eiꝰ impio ſbiugat̄. plorās igit̄
Ieremias ſtatū miſeꝝ aie peccatricis que
rit. d. O dn̄e qūo ciuitas. i. aia q̄ ſolebat eē
plena pplō per virtutēs ⁊ gr̄am ⁊ ab āge
lis ſociata. ſedet ſola his oibus ſpoliata.
¶ ¶ Qūo ēt illa que ſolebat eſſe dn̄a ti
bi coniuncta vt ſpōſa per gr̄am fcā eſt vi
dua: Qūo ēt dn̄e illa q̄ eſſe p̄nceps ⁊ liba
fcā eſt ſerua. Nam egreſſus eſt a filia ſy
on ois decor eiꝰ. ¶ Sic āt querenti reſpō
det dn̄s Oſee. 2. d. Quia dixit vadam pꝰ
amatores meos qui dant panem mihi: ⁊
aquas meas. ⁊ linum meū ⁊ lanam meaꝫ.
⁊ potum meum ⁊ oleum meū. Ecce ego re
ſpondeo q2 me ſuum ſponſum dereliquit:
⁊ ſecuta ē vicia ⁊ peccata tanq̄ꝫ ſuos ama
ſios. ¶ Sciendum eſt ꝙ iſti oñdentes ſe
diliger̄ aiam peccatricē ſunt tres. ¶ Pri
mus eſt caro laxiuiens. dat panem ⁊ potū
i. delitias corpis. ¶ Scd̄s ē mundus alli
tiens dat lanam ⁊ linum. i. res tēporales.
¶ Tertiꝰ eſt dyabolus dat ſibi oleum .ſ.
excellentiam mūdialem. ¶ Primus igit̄
dic̄ aie dimitte ſpōſum tuum xp̄m q vult
vt p̄niam facias ⁊ ꝯſerues cordis ⁊ corpo
ris puritatem que ſunt nimis difficilia ⁊
q2 difficile eſt ieiunare vigilare corpꝰ di
uerſis auſteritatibus macerare ⁊c. Sꝫ ve
ni poſt me dabo tibi panē ⁊ potum .i. oēs
conſolōnes corporis quas tuus animꝰ cō
cupiſcit. O q̄ꝫ falſus eſt iſte ſic blādiens.
Nam anima proponit d̄litias. cum tamē
in eis mors ſit abſcondita. quia Ro. 8. Si
enim ſecundum carnem vixeritis morie
mini. ¶ Secundus auteꝫ dicit anime pec
catrici dimitte ſponſum tuum xp̄m qui ti
bi precipit mundum deſpicere. diuitias ꝯ
temnere. paupertatem eligere. quia talia
ſunt nimis grauia. Sed veni poſt me. q2
dabo tibi lanam ⁊ linum .i. omnes mun
danas diuitias aurum ⁊ argentum ⁊c. vt
in his glorieris. O quam falſus eſt iſte.
Naꝫ iſta promittit quaſi certa ⁊ firma: cū
tamen oppoſitum reperiatur. quia mūdꝰ
tranſibit ⁊ ꝯcupiſcētia eius. Io. 2. ¶ Ter
tius āt dic̄ aie dimitte ſpōſū tuū xp̄ꝫ dicit
Math. ij. Diſcite a me q2 mitis ſū ⁊ hūil'

co:de.q: iſta difficilia.ſed vẽi poſt me da
bo tibi oleũ.i.oẽs ſupbie excellẽtias quia
hono:es mundi ⁊c.vt nulli ſbſis.ſed ꝑſis
oibuſ.O ꝗ̃ falſus ẽ iſte.te ſic extollẽs.q:
ſub iſta exaltatõe falaci conſtat cõfuſiõis
hũiliatio.⁊ pene.nã ſic dr̃ Iſ.2.Dies dñi
exercituũ ſup oẽm ſupbum ⁊ excelſum.⁊
ſup oẽm arrogãtez ⁊ humiliabit.❡ Iſta
vidua.i.aĩa peccatrix dr̃ i ſarepta ſydo
nie.naz ẜm Bedã ſydonia interp:etat̃ ve
natio inutilis.ſarepta vero ĩcẽdium vel
anguſtia panis.ẜm igit̃ Bedã.Ille q ſer
uit lucris ⁊ negotijs mũdanis ẽ inutili ve
natiõi deditus.⁊ ſic ẽ in ſydonia q aũt pa
titur incẽdium carnaliũ cupiditatũ angu
ſtiãqz ſpũalis pãis eſſe dicitur in ſarepta
ex qbus pz ꝙ anima exñs in peccato mo:
tali.⁊ ſequẽs p:edictos amatios habz ca
rentiaz diuine cõſolationis ⁊ gratie.iuxta
illud Iaco.10.ſuperbis deus reſiſtit humi
libus dat gratiaz.❡ Dicitur autem ꝙ ad
viduam hanc miſſus fuit helyas.Namqꝫ p
Helyam ad hanc miſſum intellr̃ aliqua
bõa inſpiratio interna vel eruditio exter
na ꝗ̃ deus ſua ↄſueta miſericordia mittit
anime peccatrici vt dimiſſis vicijs cõuer
tatur ad ſpõm ſuuz xp̃m qr̃ igitur anima
ſic peccatrix niſi ſit ſue ſalutis oblita tam
dulcem inuitatiõem audiens ⁊ videns ꝙ
amato:es ſui ipſam decipiunt nõ dicatur
illud Oſee.2.Vadam ⁊ reuertar ad viruz
meum p:io:em. quia mihi bene erat tunc
melius ꝗ̃ nũc ⁊ re vera ſic eſt.❡ Sic igi
tur illa vidua hono:ifice ſuſceperat helyã
afferens aq̃z ⁊ ſubcineritiuz panem ſic aĩa
vidua quando ad ipſam aliqua bona inte
rio: inſpiratio vel exterio: eruditio.debz
ipſam deuote ſuſcipere.ſubcineritiũ panẽ
⁊ aq̃z offerendo.Nam per panem quo nu
triuntur homines datur intelligi ꝙ ani
ma vidua quãdo recipit diuinam inſpira
tionem vel eruditiõem humanam debet
ipſam enutrire vt de ipſa dici poſſit illud
Iſ.51.Non deficiet panis eius.i.diuina in
ſpiratio vel eruditio humana p aq̃z vero
qua terra irrigat̃ datur intelligi ꝙ aĩa
irrigare dz diuinam inſpiratõem.vel hũa
nam eruditõem per lach:imaꝝ infuſiõez.
❡ Quantũ ad beneficiũ ĩpenſuz dic̃ ⁊ mul
ti lep:oſi erant in Iſrl̃ ⁊c.vbi ſciẽduz ꝙ
ad intellectũ huius lr̃e ꝙ ſicut habet̃.4.Re.5.
Cum naamã p:inceps regis ſyrie eſſet le
p:oſus ⁊ nũciatũ ſibi fuiſſz ꝙ ſi iret ad he
liſeum ꝓpheᷓam curaret ip̃m a lep:a.ſtati
veniens ad eum hũit ab ipſo cõſilium vt
lauaret ſepties in io:dane ꝙ qdez faciẽs
curatus eſt.Cum aũt multi alij lep:oſi eſ
ſent i Iſrl̃ nullus mũdatus ẽ niſi Naamã
qui nõ erat de illo populo ſed ſyrus.ex q̃
pz ꝙ pl̃s beneficia recipiunt̃ ab extraneis
ꝗ̃ a cõpatriotis.❡ Hanc igit̃ hiſto:iam
xp̃s reducens ad memo:iã dicit multi le
p:oſi erant ⁊c.❡ Spũaliter autem loquẽ
do dr̃e ꝙ per Naamã qui interp:etat̃ de
co:us intelligit̃ quilz homo quem deus d
co:em creauit.quia ad ymaginem ſuam.ſz
tam̃ inſtar Naamã lep:oſus efficit̃ quan
do peccat mo:talr̃ vt verificet̃ de ipſo illd
Iaco.1.Flos eius decidit ⁊ deco: vltus ei⁹
deperijt qui ſignãter dicitur p:inceps re
gis ſyrie qui iterp:etat̃ ſublimitas.i.dya
bolus ſignificatus p regem ſyrie.⁊ ſignat
peccatum ſuperbie per quem homo ſubli
mis vult effici huic igit̃ ſic lep:oſo inſtar
Naamã dicitur per inſpiratiõem vel p:e
dicationẽ ꝙ helyſeus qui interp:etat̃ de⁹
meus ſaluato:.i.xp̃s yh̃s humãi generis
ſaluato: poteſt ipſum mundare cui ãnun
ciationi ſue ſalutis inſtar Naaman debet
ſtati aſſentire ⁊ ad ipſum ſolicite ire ſine
mo:a ſi autez ad xp̃m ſic recurſum habue
rit dabit ſibi conſilium.ꝙ ſi vult purgari
a vitijs lauet ſe in io:dane qui interp:eta
tur riuus iudicij vel fluuius iudicantis p
quem intelligitur riu⁹ vel fluuius ꝙ xp̃s
yh̃s fecit ſuo ſanguine p:etioſo quem p:o
nob̃ effudit qui nos mũdat ab omni pec
cato.❡ Signãter autem dicitur ꝙ lauet̃
ſepties p ſeptem vicia capitalia a qb⁹ ſe
debet lauare in ſanguine yh̃u xp̃i. in cui⁹
ſignum xp̃s ſepties in hoc mundo ſparſit
ſanguinem ſuum ꝑtioſum. ❡ P:imo in
circonciſiõe ↄ̃ pccm̃ luxurie. Secundo in
o:one ↄ̃ pccm̃ gule.3° in flagellatõe ad co
lũnam ↄ̃ pccm̃ inuidie. 4° in co:onatiõe ↄ̃
pccm̃ ſupbie.5° in manuum ꝑfo:atõe con
tra pccm̃ auaritie.6° in pedum affixione
ↄ̃ pccm̃ accidie.7° in co:dis aptiõe ↄ̃ pec
catum ire.❡ Iſta ſeptẽ lotio fuit figura
ta Leuit.14.vbi ſnialr̃ dr̃ ꝙ qñ aliquis le
p:oſus debebat mundari ꝙ ſacerdos aſp
gebat illum ſepties ſanguine paſeris ymo
lati.❡ Ubi ſciendum ꝙ p illum lep:oſum
intellr̃ quilibz pccõ:.per paſſerem ãt ymo
latum intellr̃ xp̃s yh̃s qui dicit per ꝓs.Ui
gilaui ⁊ factus ſum ſicut paſer ſolitarius
in tecto.q: tpe paſſiõis ſue derelictus a
diſcipul̃ ſuis ſolus remanſit.qui dr̃ paſer
ymolatus.q: p nobis voluit ymolari. Si
cut igitur lep:oſus mundandus ſanguie
ymolati paſſeris aſpgebatur ſepties.Sic
pccõ: infectus ſeptem vitijs capitalibus.
dz vt mundetur lauari ſepties in ſanguie
yh̃u xp̃i ꝙ ſi fecerit inſtar Naaman reci
piet ſanitatem.

Tertia pars.

Sequitur.Et repleti ⁊c. vbi tangit
perſecutõem malitie perſequen
tis.ꝙ ꝓbat expulſio impetuoſa.
vbi tria poſſumus ↄſiderare.
Concitatõem mentis.
Malignitatem operis.
Peruerſitatem finis.

❡ Quantum ad pm̃ dic̃.⁊ repleti ⁊c.oẽs in Sy
ria h̃ audiẽtes ↄſuetudo qdem maloꝝ ẽ
vt odiãt illos q co:rigunt eos. q: igit̃ ex
odio ꝓcedit ira.iõ dicunt̃ oẽs ira repleti.
❡ Quantum ad 2m̃ dic̃.⁊ ſurrexerũt ⁊ eiecerũt
eũ extra.In lege ei mãdatum erat ꝙ hõ
blaſphem⁹ debebat d caſtris eicer̃ ⁊ lapida
ri.Q: igit̃ pp vba q̃ xp̃s dicebat q̃ nõ in
telligebãt iudei reputabãt ip̃z blaſphemũ
iõ ip̃m eiecerũt extra ciuitatẽ. ex q̃ ↄueni
ens fuit ẜz Ambro.ꝙ iudei ſalutẽ pderẽt
q ſaluato:ẽ yh̃m vitupabilr̃ expellerũt.
Iſta igit̃ eiectõ fuit figurata Iudic̃.ij.vbi
ſnialr̃ dr̃ ꝙ fr̃es Iepte eiecerũt eũ de do
mo ⁊ terra ſua:q̃ eiecto amõite pugnaue
runt ↄ̃ ip̃os ⁊ ita valida pugna ꝙ defẽder̃
nõ valebant:tunc habito ↄſilio miſerunt
ad Iepte vt veniret in auxilium co:um.
qbus ille reſpondit:nõne vos eſtis q odi
ſtis me ⁊ eiieciſtis de domo pr̃is mei.⁊ ve
niſtis ad me neceſſitate cõpulſi. qui dixe
runt illi qui venerant ad eum vt ip̃z face
rent ꝑncipem ſuum ⁊ dñm.quo ſic acquie
ſcente fuit factus dñs ⁊ pugnauit ↄ̃ amõi
tas hñs de ipſis victo:iam. ⁊ ſic ſuos qui
p:ius ip̃m expulerant de inimicoꝝ mani
bus liberauit.❡ Ubi ſciẽdũ ꝙ per Iepte
q interp:etat̃ apiens vel aptus:intelligit̃
xp̃s qui p:o nobis fuit apert⁹ ⁊ lãceatus.
q ẽt per paſſionem ſuaz nobis aperuit ia
nuam paradiſi.per fr̃es aũt eius intelligũ
tur oẽs hoies huius mundi qui ſunt fr̃es
xp̃i per ſimilitudinem ⁊ humana natura.
per amõitas ãt qui interp:etant̃ ppl̃s ini
quus ĩpugnantes fr̃es Iepte intllr̃ dmo
nes ĩpugnantes totũ gen⁹ hũanũ.❡ Cõ
tigit ergo aliqñ ꝙ hoies xp̃m expellunt
a ſeipſis peccãdo mo:talr̃.⁊ tunc ab amo
nitas.i.a demonibus multiplr̃ ⁊ grauiter
impugnant̃.ita ꝙ nõ pñt hoies reſiſter̃ ꝓ
p:ijs virib⁹ niſi adiuuentur a Ch:iſto. ꝙ
qdem cognoſcentes debent ad ip̃m recur
rere. ſi autem contingat ꝙ rep:ehendant̃
a Ch:iſto.q: ipſum eiecerunt dicente illr̃
illud Iob.6.Quare detraxiſtis ſermoni
bus veritatis.non debent pp hoc a peti
tione deſiſtere ſed amplius ipſius adiuto
rium peter̃.ip̃m ſolũ dñm ⁊ ꝑncipem ſta
tuẽdo.ꝙ qdẽ ſi voluerĩt facere dimittẽ
do dyabolum: ⁊ ip̃m in dñm recipiendo:
pugnabit ꝓ ipſis ↄ̃ dyabolũ ⁊ victo:iã ob
tiebit.❡ Quantum ad 3m̃ dic̃.⁊ duxerũt eũ vſqꝫ
⁊c.Nã finis quẽ intẽdebãt illi d nazareth

erat perverſiſſimus:q2 volebant xp̄m ꝑci
pitio interficere violenter in quo ſm Be
dam. Fuerũt peiores dyabolo q xp̄m vio
lenter precipitare noluit:ſ3 ſolũ ꝑſuaſit.

Quarta pars.

Equitur. Ipſe aũt tranſiẽs ꝑ me
dium illoꝝ ⁊c. vbi tangit ↄñſionẽ
potẽtie ſupantis. ꝙ ꝓbat euaſio
vigoroſa. Na3 tãta erat potẽtia xp̄i quod
triplex violentia poſſumus h' ↄſiderar̄: q̃
pñt hõi fieri. ſ. tẽrionis. expulſiõis:⁊ inie
ctõis. nõ potuit xp̄o inferri niſi qñ voluit
q̃3 triplicẽ violẽtia3 poſſumus h' ↄſidera
re q̃ in xp̄o nõ potuit inferri. ¶ Q^m igi
tur ad p̄mam dicit. Ipſe aũt tranſiens. Nã
l3 iudei eſſent ↄ̄ xp̄m turbati:turba non.
non poterant ipſi⁹ potẽtia qñ haberet li
berum tranſitum impedire: vt de ip̄o di
ci potuerit illud. 3. Re. 19. Ecce dñs tranſit
⁊ ſp̄s grandis ⁊ fortis ſubuertens mõtes
⁊ cõterẽs petras. ¶ Q^m ad ſcdam dic̃. per
mediũ illoꝝ. xp̄s eim trãſiens ꝑ medium
iudeoꝝ ab ipſis ipelli nõ potuit qñ tranſi
ret vt d' iudeis ignorãtibus ei⁹ potẽtiam
dici potuerit illud Io. p̄. In medio vr̄um
ſtetit quem vos neſcit̃. ¶ Q^m ad tertiã
dicit. Ibat. Nam iudei nõ potuerunt xp̄3
tenere qñ iret q̃cunq3 vellet. inſtar illorũ
aialiũ de q̃bus dr̄ Ezech. 1. Animalia ibãt
⁊ reuertebant in ſilitudinẽ fulgoris coru
ſcantis ⁊c.

¶ Feria tertia dñice tertie in. xlª.

I peccauerit in te fr̄ tuus:
vade ⁊ corripe eũ int' te ⁊ ip
ſum ſolũ ⁊c. Math. 18. Int'
alia diũa p̄cepta. vnũ ẽ d' pxi
mi dilectõe. iuxta ꝙ xp̄s di
xit Io. 15. Hoc ẽ p̄ceptũ meũ vt diligatis
iuicẽ ſic dilexi vos. cui⁹ cã3 aſſignãs apl's
dic̃. Qui diligit ꝓximũ legẽ ipleuit: hui⁹
aũt dilectõ maxie d3 oñdi ꝓxio q^m ad aĩa3
ſuã. vñ ſi aliq̃s videret peccãtẽ ꝓximũ:q2
peccãdo ꝑdit aiam d3 amicabilr̄ ip̄m corri
gere ⁊ a pccis retrahẽ. ne aũt hõ offenſus
ab alio re⁹ ſit apd' deũ: d3 offenſam libera
liter indulgẽ. ⁊ h' ꝙ xp̄s nob' inuit i euã
gelio hodierno i quo quattuor tangunt̃. ſ.
Proximi caritatiua monitio.
Prelati diffinitiua iuriſdictõ.
Xp̄i confortatiua ↄdeſcenſio.
Delicti cõpletiua remiſſio.
¶ P^m ꝓbat familiaritas amoroſa. 2^m au
ctoritas vigoroſa. 3^m benignitas gratio
ſa. 4^m vniuerſitas glo'ſa. P^m in p̄cipio.
2^m ibi: Amen dico vobis ⁊c. 3^m ibi. Iterũ
dico vobis ⁊c. 4^m ibi. tunc accedẽs Pe
trus.

Prima pars.

Uantũ ad p^m vbi tangit ⁊c. q̃ ꝓ
bat ⁊c. dicit. Si peccauerit in te
⁊c. Int' alia cetera bona. magnũ
ẽ elymoſina: iuxta ꝙ dixit Tob. Raphael
angelus Tob. 12. Bona eſt or̄o cum ieiu
nio ⁊ elymoſina magis theſauros auri con
dere. qm̄ elymoſina a morte liberat. ⁊ ip̄a
eſt que purgat pccã. ⁊ facit inuenire vitã
eternam: hec aũt elymoſina p̄t eẽ triplex.
Nã quedam ẽ pure ſp̄ũalis q̃ ſolũ ẽ affcũ
vt ſi aliq̃s alteri ↄpatit̃ in neceſſitatibus
ſuis: quedam eſt pure corporalis que ſolũ
eſt in effectu vt qñ aliq̃s de rebus ſuis ſi
ne cõpaſſiõe tñ in interiori aliq̃d tribuit i
digenti. q̃dã v'o ẽ corporal' ⁊ ſp̄ũalis: vt qñ
aliq̃s cõpatitur alteri. ⁊ affectu ⁊ ſbuẽit
in effectu: ſicut in ſanis ↄſiliis ⁊ monitis
ſalutaribus: in q̃bus quaſi aliq̃d corpora
le eſt vox prolata. ⁊ quaſi quid ſpirituale
eſt interius affectus. de qua quidem ely
moſina h' . tertio modo de qua fit h' mẽtio
vbi quis inſtruitur proximum corrigere
delinquentem. ¶ Duplex autem eſt cor
rectio. vna que eſt ad correctionem pec
cantis propter iuſtitie conſeruationem. ⁊
illa non ſemper ordinatur ad emendatio
nem delinquentis: quia aliquando ꝑ cul

pam ſibi infligitur pena mortis ⁊ tal' cor
rectio non ad ſingulares perſonas ſed ad
iudicem ad quẽ ꝑtinet inter hoies iuſticiã
conſeruare. ¶ Alia eſt correctõ que ordia
tur ad delinquentis emendatõem ⁊ illa ẽ
actus caritatis pertinet ad omnes. q2 ſic̃
dr̄ Eccl'ci. 7. Deus vnicuiq3 mandauit de
proximo ſuo. quid autem mandauerit dr̄
ibidem. 29. Corripe proximum tuum ne
forte non dixerit. ⁊ ſi dixerit ne forte ite
ret. ⁊ de hac correctõe loquitur hic xp̄s.
¶ Sunt aũt quedam pccã publica ⁊ t'lia
debent argui publice: iuxta illud. 1. Thy.
5. peccantem coram hominibus argue ut ce
teri timorem habeant. ¶ Aliqua v'o ſunt
priuata. ⁊ illa non debent argui coram ho
minibus ſm formam h' datam: vt ſic prio
corrigat ipſum inter ſe ⁊ ipſum. ¶ Si aũt
peccatum ocultum fratris verteretur in
preiudicium alicuius cõitatis vt ſi aliq̃s
tractaret ſecreto cum aliquibus ciuibus
qualiter ciuitas in manibus inimicorum
eſſ3 tradenda. vel ſi aliquis hereticus in
ſecreto corrumperet fideles vel h⁹i: tunc
ſecreta correctõ non eſſ3 expectanda ſ3 ſta
tim eſſ3 denunciandum ſuperiori q poſſit
periculum precauere. ¶ His viſis ſcien
dum eſt ꝙ actu tranſgreſſionis de quo d'
bet aliq̃s corrigi concurrunt duo. ſ. vnus
iniuriãs ⁊ ali⁹ corrigẽs. Scd̃m hoc h' duo
poſſum⁹ ↄſiderare. ſ.
Trãſgreſſionẽ offenſiuam.
Increpatõem reductiuam.
¶ Q^m ad p^m dic̃. ſi peccauerit in te fra
ter tuus ⁊c. ꝑ pccm̄ enim ꝙ fit in fr̄e itell'i
põt ois iniuria q̃3 vn⁹ fac̃ alteri: iuxta il
lud ꝓuer. 14. Qui deſpic̃ ꝓximũ peccat.
¶ Q^m ad 2^m dic̃. vade ⁊ corripe cũ ⁊c. vbi
tria poſſum⁹ ↄſiderare. ſ.
Increpant̃ actum.
Obtempant̃ fructum.
Deſpicient̃ modum.
¶ Q^m ad p^m dic̃. vade ⁊c. act⁹. n. dilect⁹
ẽ caritatiue fr̄em corrigẽ delinquẽtẽ: q̃
correctiõẽ dic̃ p̄s. Corripiet me iuſt⁹ i mi
ſericordia ⁊ icrepabit me. oleũ aũt pccõris
nõ ipinguet cap̄ meũ. Nã meli⁹ ẽ a iuſto
corripi q̃3 ab iniuſto liniri. iuxta illd' ꝓuer.
27. Meliora ſunt vlnera diligent̃ q̃3 frau
dulentia odient̃ oſcula. ¶ Iſtam autem
correctõem d3 homo facere in ſecreto. vñ
Criſo. Non aũt dicit accuſa nec increpa.
nec vindictas expete. ſed argue. i. remẽo
ra ſibi pccm̄. dic ei qui ab eo paſſus es. ip
ſe ei ira ⁊ iracundia deficiet. ebrius factus
q̃ſi graui ſomno. vnde o3 te q ſanus es
ad illum qui egrotat adire vel ideo ſecre
te corripiendum eſt ſm Iero. Ne alii au
dientes ſcãdalizentur in ip̄m: vel ne diffa
matus in publico ⁊ amiſſa bõa fama effi
ciat̃ iuerecũdus: ⁊ per ↄñs ꝓnior ad pec
candum. ¶ Q^m ad obtempantis fructu3
dic̃. ſi te audierit lucratus eris fratre3 tu
um. Nam quando delinquens ſecrete cor
rectus emendatur de ſuis vitiis: tunc in
ter alia duo bona ſequuntur. Primu3 eſt
ꝙ ſua fama conſeruatur illeſa. 2^m eſt q' re
ducitur ad ſalute3 vt dicere poſſit cũ apo
ſtolo p̄ma cor. 9. Factus ſum iudeis tanq̃3
iudeus vt iudeos lucrifa. ¶ Quantu3 ad
deſpicientis modum dicit. ſi te audierit.
Nam in correctione fraterna eſt procedẽ
dum ſicut procedit medicus volens infir
mum curare. Nam medicus corporis pro
ſalute corporis. ¶ Primo dat quedã me
dicinam preſeruatiuam que purgat diſpo
ſitiones morborum anteq̃3 generentur.
poſtquam autem generati ſunt vtitur pri
mo vnguentis linitis. pulueribus corroſi
uis. Deinde ſagittis aperitiuis ⁊ ſi non
valeat illa precidit membrum putridum
ne pereat totum corpus. ¶ Sic ſuo mo
do procedendum eſt in correctione pro ſa
lute anime obtinenda. Na3 ſi certa ſigna
delinquendi appareant frater delinquẽs
primo debet caritatiue moneri vt a pec
cato recedat. poſt pccm̄ v'o p̄ liniri d3 mã
ſueta correctõe inter ſe ⁊ ip̄m ſolũ. poſtea

dura adhibẽdo vnũ vl' duos teſtes deinde
dicendo ꝑlati eccl'e.ꝙ ſi ſic corrigi nolue
rit ab alijs fidelibus tanq̄ʒ mẽbrum putri
dum ne alios inficiat ſeparet.¶ Pʒ igit
ordo ꝛ modus correctiõis.Corrigens dʒ
Primo vti amore q꞉ inter ſe ꝛ ipſuʒ ſoᵐ.
Secundo cautela .q꞉ debet adhibere vnũ
vel duos.Tertio timore ꝛ verecũdia quia
debʒ dr̃e eccl'e.Quarto deteſtatõe.ꝛ pena
quia dʒ haberi ſic ethnicus ꝛ publicanus.
ethnicus enim grece.latine dr̃ gens gẽti
lium.i.exigentiũ vectigalia ꝛ facientium
opera q̄ vix poſſint fieri ſine peccato vel
nunq̄ʒ.¶ Homo aũt debʒ primo a ſeipſo
exemplo apl'i illud.i.Cor.9.Caſtigo cor
pus meũ ꝛ in ſeruitutem redigo.ne forte
cum alijs ꝑdicauerim ipſe reprobus effi
ciar.¶ Secundo põt homo corripi a pro
ximo iuxta illd̃ Apl'i.ad.i.Theſ.5. Rogamꝰ
autem vos fratres corripite inquietos cõ
ſolamini puſillanimes ſuſcipite infirmi pa
tientes eſtote ad oẽs ꝛ de hac correctiõe
loquit hic xp̄s.¶ Tertio põt homo corri
pi a deo de q̄ correctiõe dicit Job.5.Bea
tus hõ qui corripit a deo.

Secunda pars.

Equit.amen dico vob̃ ꝛc.vbi tã
git ꝑlati diffinitiua iuriſdictio
ꝙ probat auctoritas vigoroſa.
Quia igitur xp̄s in parte ꝓcedente dixe
rat ꝙ contra incorrigibl'es debet proferri
ſententia excõmunicationis.d.ꝙ fiat ſicut
ethnicus ꝛc.ne talis ſententia vilipendat
ab aliquo.ĩ ſecũdum Criſo.oſtendit quã
ta ſit ꝑlatorũʒ auctoritas q̄ʒ ab ipſis iuſte
contra peccatores cõtumaces prolatã ipſe
confirmat in ceᵒ.¶ Sciendum eſt autem
ꝙ ſecundum doctores due ſunt claues in
eccl'a.ſ.ſcie ad dicernẽdum ꝛ potentie ad
ſententiãdum. Clauis ſententie acquirit
per ſtudij exercitatõem.Clauis autẽ po
tentie datur in ſacerdotij ſuſceptione.ꝛ
iſta preſupponit ſcientiam dicernendi.q꞉
iuxta ſententiam xp̄i:cecus ſi ceco preſtet
ducatũ ambo i foueam cadunt.¶ Quid
igitur prelati eccl'e ſententiant in mundo
de ligatione vel ſolutione peccatorꝝ claue
nõ errante deus confirmat in ceᵒ.ſi vero
ſentẽtiarẽt de aliquo claue errãte vel ſen
tentiaʒ excõmunicatõis proferet ex odio
vel ex iniuſta cauſa vel iuris ordine non
ſeruato quia nullus debet excõmunicari
niſi prius monitus ꝛ citatus ita ꝙ contu
max iudicetur talis lata ſententia nõ ap
probetur a deo.¶ Iſta autem iuriſdictio
iudicandi data ꝑlatis eccl'e.fuit figurata
Leuit.13. vbi ſententiał'r dicitur.Quod
quando aliquis homo ſuſpectus habebat
de lepra adducebat ad aarõ vel ad aliquẽ
filiorum eius q̄ diligenter examinabat ſi
erat lepra icurabil'.vel poterat aliquo mo
do curari.qui ſi videbatur lepram incura
bilem ſeparabat illũ a conſortio aliorum.
ſi vero lepra erat curabilis.tunc lotis ve
ſtibus.ꝛ raſis pillis corpis.ꝛ oblatis mul
tis ſacrificijs mũdus iudicatus per ſacer
dotem reducebat ad caſtra.¶ Ubi ſcien
dum.ꝙ lepra intelligitur peccatum quia
ſic lepra infic.ita peccatũ animã deturpat
ad iſtam autem lepram dicernendã.i.pec
catum ſententiãdum . debet primo homo
ſacerdotem adire qui debet habere ſcien
tiam vt poſſit quale peccatum ſit veraci
ter iudicare cuius ſententie firmiter ꝛ ſtã
dum.ſi igitur ſacerdos cognouerit ꝙ pec
catum inſtar lepre curabile eſt.debet iſtõ
homini iudicare.ꝛ tunc homo.ſ.peccator
debet veſtimẽta lauare ꝛc.Nam ꝑ lotiõeʒ
veſtimentorꝝ intelligi debet peccatorꝝ cõ
tritio per ꝙ peccator lauare ſuam cõſcien
tiam lachrimis irrigãdo vt poſſit dicere
cum ꝓs.Laboraui in gemitu meo lauabo
ꝑ ſingulas noctes lec.m.lachri.meis ſtra
tum meũ rigabo.¶ Per pillos autẽ cor
poris qui ex ſupfluitate naſcunt intelligũ
tur peccata que ſunt i anima ſupflua que
peccator debet radere.per integrã confeſ
ſionem per hoſtias vero quas offerebat

mundatus intelligit cõpleta ſatiſfactio.q̄ʒ
peccator dʒ facere vt dicat cum ꝓs.Diru
piſti dñe vincula mea tibi ſacrificabo ho
ſtiam.his autem tribus ꝓhibitis dicitur
peccator ad caſtra reduci.q꞉ qui priᵘ erat
priuatus iuſtorum cõſortio.ſancte conſor
tio fidelium adunatur.

Tertia pars.

Equit.Iterum dico vob̃ ꝛc.vbi
tangit xp̄i cõfortatiua cõdeſcen
ſio.ꝙ probat benignitas gr̃oſa.
Nam multum debẽt cõfortari fidel's quã
do ſentiunt a dño d̃ ſuis exaudire petitio
nibus.ꝛ xp̄s in ipſis habitare per gr̃am.
ſecundũ ĩ igit hic duo poſſumꝰ conſide.ſ.
Liberalitatem munificã.
Familiaritatem deificã.
¶ Quantũ ad primũ dicit iteꝝ dico vob̃
ꝛc.Nõ enim ſoᵐ xp̄s dedit poteſtatem ꝑ
latis eccl'e ſententiãdi malos ſed ẽt oẽs
fideles confortat dum ſe dicit in ſuis peti
tionibꝰ licitꝭ ipſos exaudituros vñ Glo.
Non ſoᵐ in excõmunicatione ſed etiam i
omni petitiõe.que fit a cõſentientibus in
veritate eccl'e dat cõfirmatiõem.¶ Ad ĩ
ꝙ oratio exaudiat debet inter alias tres
hr̃e ꝯdictiones ꝓma ẽ ꝙ ſit pia.i.de ptinẽ
tibus ad ſaluteʒ.2ᵃ eſt ꝙ ſit pſeuerans.i.
nõ iterrupta per pcc̃m mortale vel aliqd
aliud oratõni cõtrarariũ ſed ſemꝑ vt cõ
tinua ꝑ opus bonuʒ . q꞉ ſcd̃m Aug.Non
ceſſat orare q̄ ñ ceſſat bñ facere.¶ 3ᵃ ẽ ꝙ
ꝑ ſe oret.q꞉ ſi qs pſeuerãter oraret pro q̄
poſſʒ ipediri oratõis effectꝰ ꝑꝑ prauitateʒ
illius tribꝰ aũt ꝓdictis ꝯdictiõibus ꝯcur
rentibꝰ ſemꝑ oratio exaudit.ꝙ dedit xp̄s
intelligere Luc.ij.illd̃ petite.ſ.pie ꝛ dabit
vob̃ q̄rite.ſ.pſeuerantez ꝛ inuenietis pul
ſate.ſ.ꝑ vob̃ ipſis ꝛ aperiet vob̃.¶ Sciẽ
duʒ ẽ aũt loquẽdo moraliter ꝙ ꝑ iſtud ꝯ
ſenſuʒ q̄ dʒ eſſe inter aliqd petẽs vt exau
diat a dño.intell'r ꝯſenſus q̄ dʒ eſſe i hoĩe
q̄ dʒ eſſe iter ratõeʒ ꝛ ſenſualitatẽ vt.ſ.ſen
ſualitas obediat ratiõi d̃ quo ꝯſenſu dicit
Eccli.25.In tribus bñplacitũ eſt ſpũi meo
que ſunt ꝓbata coram deo ꝛ hoibus.ꝯcor
dia fratrum.ꝛ amor ꝓximorꝝ.ꝛ vir ꝛ mul'r
bene ꝯſentiẽtes vbi virũ ẜm Ieroᵐ intel
ligitur ratio ꝑ mulierem xᵒ ſenſualitas.
¶ Quantũ ad 2ᵐ dicit vbi duo vel tres
ſunt ꝛc.magna enim ẽ benignitas ꝛ fami
liaritas xp̄i quãdo dignat per gratiam in
ter hoies habitare.ſiguãter aũt dicitur ꝯ
gregati in noie meo.quia q̄ vult xp̄m ha
bere ſecum dʒ eſſe ꝑ amorem inuicẽ ꝯgre
gati:que qdem congregatio debet eſſe in
nomine yh̄u vñ Criſo.Nam aũt dicit ſim
pliciter vbi cõgregati fuerint.ſʒ addit in
nomine meo.q.d.ſi quis ꝓpter me princi
palem cauſam amicitie ad proxiᵐ habue
rit cuʒ eo ero etiã ĩ i alijs virtuoſus erit
xp̄s autem eſſe i medio multipliciter dici
poteſt.ſ.inſtar.
Cordis in corꝑe a.1 viuificãdum.
Lucerne i tabernacl'o ad illuſtrãdum.
Colũne in hedifiᵒ ad ſuſtinẽdum.
Pugil in ꝓlio ad defendendũ.
¶ Primo ẽ i medio inſtar cordis in cor
pore ad viuificãdum.Nam ſic vita corpo
ralis primo viget in corde.ꝛ inde cetera
mẽbra fluit.ſic xp̄s vita dicitur ꝑ eſſentiã
qui dicit d̃ ſeipſo Jo.14.Ego inqt veni vt
vitam habeãt ꝛ habundantius habeãt.
¶ Unde põt figurari per ligᵐ vite i me
dio paradiſi d̃ quo ſententiał'r dicit Geñ.
2.Quod cum dñs feciſſʒ paradiſum terre
ſtrem.ꝛ de terra ꝓduxiſſʒ omne ligᵐ pul
chrũ viſu ꝛ ad veſcendũ ſuaue.ꝙ etiam ꝓ
duxiſſʒ ligᵐ vite in medio padiſi.¶ Ubi
ſciẽdũ ꝙ ꝑ paradiſuʒ terreſtrẽ quẽ ds in
prinᵒ mũdi fec intell'r cõgregatio verorũ
fideliũ.quilʒ corporal'r ſint in terra tñ mẽ
taliter ſunt i ceᵒ.ꝑꝑ ꝙ padiſus terreſtris
merito dici ꝑt in iſto padiſo quilʒ fidelis
ſignatus ꝑ arbores ſiue ligª q̄ ds d̃ terra
ꝓduxit.q꞉ in iſto mũdo terrẽo quẽlʒ hoieʒ
poſuit vt iſtar ligni padiſi ſit pulcer viſu
per honeſtã ꝯuerſationem ꝛ ad veſcendũ

ſuauis.ꝑ bonam operatõem vt dici poſſit
de ipſo illud ꝓs.Erit tanq̃ꝫ ligᵐ ꝙ plãta
tum ſecus decurſus aquarũ q̃ fructuꝫ ſuũ
dabit in tẽpoꝛe ſuo.¶ Per ligᵐ autem
vite in medio paradiſi etiam ꝺ terra pꝛodu
ctum intelligitur xp̃s qui quantũ ad coꝛpulen
tam ſubſtantiã dici põt de terra ꝓductus
q: veraciter natus de virgine ſumpſit car
nem humanã vnde põt dicere illud Sap̃.
7.Sum qdem ⁊ ego moꝛtal' homo ſil' hoi
bus ex generẽ terreno illius q pꝛioꝛ factꝰ
eſt ⁊ in vẽtre mr̃is figuratus ſum caro.q
ideo ligᵐ vite dr̃.quia ſic fructus illiꝰ li
gni ꝑ eſum ſuũ cõſeruabat vitam in hoie
ꝓpter ꝙ erat ligᵐ vite vocatũ ſic xp̃s gu
ſtatus mentalr̃ in aīa vitam ſpũalem cõ
ſeruat.nam ſic dr̃ Deutero.30.Jpſe enim
eſt vita tua.¶ Scd̃o xp̃s dr̃ eſſe i medio
inſtar lucerne in taber.ad illuſtrandum.
Nam ſic lucerna in tabernacl'o ponit̃ vt
ipſum illuminet ſic poſitus ẽ xp̃s vt illu
minet mundũ.Nam iuxta illud Jo.i.Jp̃e
eſt lux vera q̃ illũinat omnem hominem
veni.in hunc mundum figuratus per lu
cernam de qua Exo.27.Ardebat lucerna
ſemper in tabernacl'o teſtimonij.Nam in
tabernaculo teſtimonij.i.in ſancta matre
eccleſia ſicut lucerna ardens ⁊ lucens ſic
xp̃s ſemper eſt illuminans ipſam radijs
veritatis ⁊ inflamãs incendijs caritatis.
¶ Tertio xp̃s dicitur eſſe i medio inſtar
colũne in hedificio ad ſuſtinendũ quia ſic
colũna ponitur in hedificio vt ipſuꝫ ſuſti
neat ſic xp̃s poſitus eſt in eccleſia ſancta
vt ſuſtentamentũ omniuꝫ fidelium viato
rum vt ſic iuxta illud Tyt.Sit colũna ⁊
firmamentũ veritatis.¶ Quarto xp̃s di
citur eſſe in medio inſtar pugil in pꝛelio
ad defendenduꝫ. Nã ſic pugil pugnat foꝛ
titer vt ſuos ab inimicis ꝺfendat ſic xp̃s
pꝛo nob̃ pugnat viriliter ⁊ noſtros ſupat
inimicos de quo Exo.15.Dominus quaſi
vir pugnatoꝛ oĩs nomẽ eiꝰ currꝰ pharaonis
⁊ exercituꝫ eius pꝛoiecit in mare.currus

pharaonis.i.potentias dyaboli hoc aũt fuit
figuratuꝫ Joſ.10.Ubi ſententialr̃ dicitur
ꝙ cum Joſ.cum populo iſrlitico pugna
ret contra inimicos ſuos in ſuũ auxiliuꝫ.
⁊ pſidium ſtetit ſol in medio celi.⁊ nõ fe
ſtinauit occubare ſpacio diei vniꝰ obediẽ
do dño voce hominis ipugnare pꝛo Jſrl'.
¶ Ubi ſciendũ ꝙ per Joſ.⁊ populo iſrl'
pugnante cõtra hoſtes intelligunt̃ homi
nes huius mundi qui habent pugnare cõ
tra vicia ⁊ demones velud contra hoſtes
viriliter dimicare.⁊ licet h̃ ſit difficile tã
tis ⁊ talibus reſiſtere pꝛopꝛijs viribus ta
men poſſunt cum adiutoꝛio ꝺi vt poſſint
dicere illud Exo.14.Dominꝰ deus pugna
bit pꝛo nob̃.¶ Per ſolem auteꝫ intelligi
tur yh̃us xp̃s de quo pꝛophetatum fuit ad
cõſolatõeꝫ ⁊ omniũ dimicantiũ Malach.
3.Ubi dicitur vob̃ autem timentibus no
men meuꝫ oꝛietur ſol iuſticie.Jſte igitur
ſol xp̃s yh̃s in medio celi ſtetiſſe dicitur
innoſtruꝫ auxilium quia in ſancta matre
eccleſia in qua ſunt multi fidel's diuerſis
virtutibus adoꝛnati inſtar celi ſtell' oꝛna
ti diuerſam habentes claritatem ſtat fir
mus ⁊ fixus vt ipſius ſolatio poſſimus ꝺ
noſtris hoſtibus victoꝛiaꝫ obtinere quos
confoꝛtando de ſuo ſolatio dicit Mat.28.
Ecce ego vobiſcũ ſum oĩbus diebus vſq̃ꝫ
ad conſumatiõem ſeculi vnde confoꝛtan
do omnes homines in pugna defenſoꝛeꝫ
tam validum dicitur paral'.20.O iudea ⁊
ierᵐ nolite timere nec paueatĩ cras eggre
dimini contra eos ⁊ dñs erit vobiſcũ.

Quarta pars.

Equitur.tunc accedens Petrꝰ
ad eum ⁊c.vbi tangitur delicti
completiua remiſſio ꝙ pꝛobat
vniuerſitas copioſa.licet enim aliquaꝫ in
iuriam alteri dimittere ſit actus pietatis
⁊ miſericoꝛdie dimittere omnem iniuriaꝫ
adhuc eſt maioꝛis pietatis.q̃ꝫ qdem actũ
Chꝛiſtus vult nos habere vt hic pꝫ eui
denter.vbi duo poſſumus conſiderare.ſ.

Petri interrogatõem ſingulareꝫ.
Xp̃i reſpõſionem generalem.
¶ Quantũ ad pꝛimũ dicit tunc accedens
Petrus.Nam petrus tanq̃ꝫ pꝛincipal' in
ter alios apoſtolos interrogabat ꝓ omni
bus quotiens ſit fratri delinquẽti iniuriã
dimittenda ſecundum Jeroᵐ.Credens
foꝛe ſatis ⁊ multum ſepties iniuria parce
retur.¶ Quantuꝫ ad ſecundum dicit.dic̃
ei yh̃s non tibi ſepties ⁊c.Chꝛiſtus enim
volens oſtẽdere ꝙ actus remiſſionis nõ
terminatur ad aliquem certum numeruꝫ
ſicut Petrus exiſtimabat oſtendit gene
raliter foꝛe peccantibus dimittenduꝫ nec
per numerum determinatuꝫ ꝙ etiam poſ
ſit Chꝛiſtus.d.ſ.vſq̃ꝫ ſeptuagies ſepties
intelligitur ꝙ ſolummodo totiens ſit di
mittendum.ſed moꝛe ſcripture ponitur ꝺ
terminatum numerum pꝛo indetermina
to ſicut Dañ.7.Millia milliuꝫ miniſtra
bãt ei.¶ Sciendũ eſt ꝙ poteſt triplex aſ
ſignari ratio.qr̃ in iſto mundo poteſt tan
ta remiſſionis liberalitas repiri.¶ Pꝛi
ma ſumitur ex libertate arbitrij.Nam ho
mo quia eſt liberi arbitrij poteſt dum vi
uit in mundo dato ꝙ peccauerit ſi ſibi re
mittitur iterũ ad bonum redire poſt moꝛ
tem vero non poteſt homo redirẽ ſi moꝛi
tur in peccato ad opera bona. ¶ Secun
da ratio ſumitur ex magna miſericoꝛdia
dei.Nam ex quo deus miſericoꝛs eſt.no
ſtram fragilitateꝫ cognoſcens de quo ꝓs.
Quomodo miſeretur pr̃ filioꝛum miſertꝰ
eſt dominus timentibus ſe quoniam ip̃e
cognouit figmentuꝫ noſtrum.⁊ debemus
nos alijs miſereri iuxta dictum xp̃i Luc̃.
6.Eſtote miſericoꝛdes ſicut ⁊ pater veſter
miſericoꝛs eſt.¶ Tertia ratõ ſumitur ex
pte theſauri.ſ.paſſionis xp̃i qui ei iſte theſau
rus pꝛecioſus vult vti ꝯſiderando paſſio
nem eius.qui ſe ipſuꝫ totᵐ dedit liberalis
erit ad indulgendum alijs generalr̃.⁊ ſic
amicitie dei efficitur pticeps in pſenti ꝑ
grãm ⁊ in futuro ꝑ gloꝛiam ⁊c.

¶ Feria 4ª dñice tertie in.xlª.

Cceſſerũt ad yh̃m ab ieroſo
limis ſcribe ⁊ pharieſi dicẽtes
qr̃ diſcipuli tui trãſgrediũ
tur traditões ſenioꝛum ⁊c.
Mat.15.Oꝛ ſicut dr̃ Sap̃.
7.Rex ſapiens populi ſtabilimentũ ẽ.ex
h̃ cognoſcere poſſumus ꝙ rex vt populũ
ſuũ conſeruet firmũ ⁊ ſtabilẽ ꝙ ſit ꝑ ſapiẽ
tiam ſuã.deꝫ inter alia quattuoꝛ hr̃e vl' fa
cere vt reᵐ vnanimiter ꝯſeruetur.¶ Nã
pꝛimo deꝫ iudices ſi quos hꝫ in regno itro
ducẽtes ꝯſuetudines vl' leges indebitas
acriter increpare.2º deꝫ ipſoꝛũ iniuſtam
inſtitutã vel ꝓbatam ſniam repꝛobare.3º
deꝫ veritatem certã ⁊ deo placibileꝫ mo
dũq̃ꝫ viuẽdi meritoꝛiũ ſubditis declarare
4º debet ſc̃m ſuaꝫ ſapientiã ſimplices illu
ſtrare.¶ Quia igit̃ xp̃s rex magnus ⁊ ſa
piẽns q: iuxta illõ Apoc̃.19.Jpſe ẽ rex re
guꝫ ⁊ dñs dominantiũ.⁊ dei virtꝰ ⁊ ſapiª
i.Coꝛ.i.hinc ẽ traditões iniquas ſub vela
mine ſanctitatis ſtatuerãt ipos redarguẽ
do infringere debuit.⁊ verã doctrinã inſe
rere deuotos ⁊ ſimplices illuſtrãdo.ꝙ q
deꝫ facit i euãgelio hodierno i quo iuxta
pdicta quattuoꝛ inuitur.ſ.
Sanctitatĩ ſimulatio vitioſa.
Prauitatis ꝓlatio puderoſa.
Ueritatis declaratio luminoſa.
Reſpondentis eruditio amoꝛoſa.
¶ Pꝛimũ ꝓbat iudeoꝛũ ſupſtitio.2ᵐ iſti
tutõis ãnulatio.3ᵐ ſalutaris eruditõ.4ᵐ
ſpũal' expõitio.Pᵐ i pñº.2ᵐ ibi ip̃e ãt re
ſpondẽs ⁊c.3ᵐ ibi ⁊ ꝯuocatis ad ſe ⁊c.4ᵐ
ibi.⁊ reſpondens aũt petrus.

Prima pars.

Uantũ ad pᵐ.vbi tãgit ⁊c.ꝙ ꝓ
bat ⁊c.dic̃ acceſſerũt ad yh̃m ⁊c.
tpe ei Moy.ꝺ volũtate ꝺi con
ſtituti fuerunt ſeptuaginta ſenes etate ⁊
moꝛibus maturi ⁊ ſcia pditi ad regimen
totiꝰ ppl'i ſup q̃s erat Moy.pncipal' ita
ꝙ i vniuerſo erãt.71.vt habetur numer.

Ex illo át tempore ſtatutum fuit q̄ tot eſ
ſent ad regimen totius populi. ⁊ iſti dice
bantur iudices ordinarij. q: ſicut habetur
in multis gloſis ebraycis. iſti per impoſi
tõem manus inſtituebantur rectores. iſti
autem ſtabant in Jerᵐ tanq̄ʒ in ciuitate
dignisſima que ciuitas erat ſacrificij ⁊ iu
dicij ⁊ ad eos: vt habetur deutero. 17. re
currebant oẽs homines i ambiguis ⁊ diſ
ficilibus quorum determinationi ſtabant
intm̄ q̄ nullus audebat eorum ſniam pre
terire. iſti igitur iudices ſtatuebant aliq̄
que pertinebant ad regimen populi inter
que erant aliqua cadentia ſub precepto
tanq̄ʒ neceſſaria. aliqua vero ſub monitio
ne tanq̄ʒ decentia ⁊ honeſta dé quibus ho
neſtis ⁊ decentibus erat illud q̄ h̄ tangiẗ
ſ. q̄ euntes ad menſam vt comederent d̄
bebant manus lauare. ⁊ ẞm aliquos nõ ſo
lum ſemel. ſ. i p̄nᵒ. ſed ſepius ẞm multitu
dinem ferculoꝝ. ¶ Hãc igiẗ lotõem pha
riſey ⁊ ſcribe volebant ad talem itellectũ
traheř. dicẽtes q̄ p h̄ acq̄rebaẗ mũdicia.
qᵐ ad aiam mouebanẗ ad iſtud dicẽdum
ex eo ſic habeẗ in leuitico ẞm legẽ moſay
cam aliq̄ imũdicie dicebanẗ p ablutõem
corporalem mũdari. ¶ Q: v̄o diſcipuli
xp̄i talia non neceſſitatꝫ ſed magis cuiuſ
dam ſupſtitõis inq̄ntũ ſic intellectũ tra
hebatur ad falſum: minime obſeruabant:
xp̄m ⁊ ſuis diſciplis ſcrepabant: vt ſic tã
q̄ʒ ↄtẽptorem doctrine ſenioꝝ pplõ redde
rent odioſum. h̄ igiẗ tria poſſum⁹ ↄſide. ſ.
Adunatõem ſocialem.
Queſtioñẽ generalem.
Explicatõem ſingularem.
¶ Qᵐ ad pᵐ dic. Acceſſerũt ⁊c. quanto
enim ſunt d̄ nobiliori ciuitate vel loco. ⁊ tã
vita q̄ʒ ſcia ãplius reputari tãto ſunt ma
gis rep̄hẽſibiles ſi malitioſe aſſociãt vt
aliquẽ de leui rep̄hẽdant. q: igiẗ ſcribe ſa
piẽtes reputabãt in lege. phei ãt ſãctiores
i vita. hic ẽ q̄ erãt valde rep̄hẽſibiles ẞʒ
remigiũ q̄ñ xp̄ʒ ⁊ ſuos diſcipulos malitio
ſe reprehẽdere nitebantur. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ
dicit. q̄ñtes q̄ř diſcipuli tui ⁊c. vbi ex inter
rogatione iſta appet q̄ multas ordinatio
nes fecerant ſeniores: quas non ordinaue
rat Moy. cum tamen ipe dixerit d̄utero.
4. Non addetis verbuʒ q̄ loquor neq̄ʒ au
fereţ ex eo ex quo ẞm Criſo. Iſti xp̄ʒ re
prehendentes reprehẽſibiles erant.
¶ Qᵐ ad 3ᵐ dicit. Non enim lauant ⁊c.
vbi Beda. Uerba enim pp̄harum carna
liter accipiẽtes q̄ dcm̄ erat. ſ. per Iſ. La
uamini mundi eſtote de corpore ſolũ laud
do ſeruabant. ⁊ ideo ſtatuerant. non niſi
lotis manibus manducandum. ¶ Quali
ter autem intelligenda ſunt iſta lotio Je
ro. Exprimit. d. Manus ãt. i. opera non
corporis ſed aie lauand̄ ſunt vt fiat in illř
verbum dei. ¶ Sciendum eſt autem cir
ca iſtam ptem in qua fit mentio de lotõe
q̄ loquendo moraliter iſta lotio dʒ intelli
gi de ſpũali lotõe anime. Nã hõ dʒ ſe laua
re quadruplř ſi vult eſſe acceptum deo ⁊
animam ſuam ſaluare. ſ.
Aq̄ humectante culpã ſuã d̄plorando.
Lacte niteſcẽte puritatẽ ↄſeruando.
Uino iocũdante caritatẽ poſſidendo.
Sanguine rubricante mortem Chriſti
meditando.
¶ Pᵒ hõ ſe dʒ lauare aq̄ humectãte cul
pã ſuã d̄plorãdo. Nã hõ imũdus ſe ſenti
ens p culpã dʒ lachrimis effundeř vt laue
tur cũ p̄s. Lauabo p ſingulas noctes lec.
meum. la. me. ſtratũ meũ rigabo. ¶ 2ᵒ dʒ
ſe lauare lacte niteſcente puritatem cõſer
uando. Nam homo ſi habet puritatem ⁊
non peccauit non debet ipſam peccando
amittere. ſi vero poſt peccatum recupera
uerit ipſam debet eam conſeruare: vt di
ci poſſit de ipſo illud Canẗ. quinto. Ocu
li tui ſicut columbe ſuper riuos aqua
rum que lacte ſunt lote ⁊ reſident iu
xta fluenta pleniſſima. ¶ Tertio de
bet ſe lauare vino iocundante carita
tem poſſidendo. ¶ Nam homo de

debet erga deum ⁊ p̄ximum caritateʒ ha
bere. q: caritas opit multitudinem pecca
toꝝ. i. petri. 4. Que iõ ſignaẗ p vinum: qa
iuxta illud p̄s. Uinum letificat cor hois.
ſic caritas facit hoiem ſpiritualiter leta
bundum. ¶ 4ᵒ dʒ ſe lauare ſanguine ru
bricante mortem xp̄i meditando: vt ſit de
numero illorum d̄ quibus dř Apoč. 7. Hi
ſunt qui venerunt de tribulatione magna
⁊ lauerunt ſtollas ſuas ⁊ d̄albauerũt eas
in ſanguine agni. Ideo ſunt ante thronum
dei. ⁊ ſeruiunt ei die ac nocte in tẽplo ei⁹.
Qui igitur vult eſſe dignus miniſter xp̄i
debet ſe lauare ſupradictꝫ modis. ¶ Hoc
autem fuit figuratum Exo. 40. Ubi ſentẽ
tialř dř. Qd̄ dominus dixit Moy. q̄ ad
h̄ q̄ Aaron ⁊ filij eius eſſent in ſacerdoti
um ſempiternum dño debebãt adduci ad
fontem tabernaculi in quo erat archa cõ
tinens tabulas teſtimonij in quibus erãt
ſcripta precepta decalogy ⁊ virga Aaron
que fronduerat ⁊ mãna in vrna aurea. ⁊ d̄
bebãt lauari aqua ⁊ indui ſanctis veſtib⁹
⁊ ſic loti: ⁊ ſanctis veſtib⁹ induti domino
miniſtrabant. vnde ibidem dř dñm dixiſ
ſe Moy. Applicabis Aaron ⁊ filijs eius
ad fores tabernaculi teſtimõij ⁊ lotos aq̄
indues ſanctis veſtibus vt miniſtrẽt mi
hi. ¶ Ubi ſciendum q̄ per illud taberna
culum intellř celum empireum q̄ ẽ taber
naculum beatorum: d̄ quo dř Apoč. 21. Ec
ce tabernaculum dei cuʒ hominibus ⁊ ha
bitabit cũ eis. ⁊ ipſi ppl̄s eius erunt. ⁊ ip
ſe d̄s cum eis erit eoꝝ d̄s. In iſto ãt taber
naculo dř fuiſſe archa teſtimonij cum con
tinentꝫ in ipſa. Nam per archam intelligi
tur deitas q̄ʒ vident omnes beati: in iſta
dicunẗ fuiſſe tria p q̄ intellhẗ tres pſone i
diuinitate. Nã p virgã q̄ ſignũ ẽ potẽtie
⁊ regiminis. vñ ptãtes i mãib⁹ portãt vir
gas: itllř př cui applicaẗ potẽtia. p tabl̄as
ãt ſcriptas: q: ſcriptura ↄtiet ſapiẽtia: itllř
dei fili⁹ q ẽ ſapiẽtia d̄i p̄ris. ¶ Per mãnã
q̄o dulce ⁊ ſapidũ: itllř ſp̄s ſanct⁹ cui appli
catur bõitas. ¶ Per fores ãt tabernacu
li p q̄s intrabaẗ tabnaculũ intllř fides ca
tholica: p q̄ʒ intraẗ in h̄ mũdo in ↄgrega
tõem fideliũ ⁊ in futuro in ↄſortio beatoꝝ
ad iſtas igiẗ fores catholice fidei d̄bẽt ad
duci glibet qui vult eſſe dei miniſter: qa
ſine fide impoſſibile ẽplacere deo. Cor. ij.
Sic ãt adductus debet lauari purificando
ſe ab omnib⁹ vitijs ⁊ ampli⁹ nõ coinqna
ri i ipis: debet ẽt veſtib⁹ ſanctis indui p
ornamẽta virtutũ: iuxta ↄſiliũ ſibi datuʒ a
dño Apoč. 3. Suadeo tibi emere auꝝ igni
tum ⁊ pbatũ vt locuplex fias. ⁊ veſtimen
tis albis induaris: ſic ãt lotus ⁊ veſtibus
indutus poterit dño digne miniſtrare. vñ
cor. 6. In oibus exhibeam⁹ nos metipos
ſic dei miniſtros in multa patientia.

Secunda pars.

Equitur. Ipe ãt rñdens ⁊c. vbi
tangitur puritaſ ppalatõ pude
roſa. q̄ pbat inſtõnis ãnullatio.
phei eñ ſb noie cuiuſdã ſilãte pietatꝫ doce
bãt hoies faceř ipietatẽ. Nã auaritia mo
ti dicebãt q̄ filij meli⁹ faciebãt deuouẽdo
⁊ dedicãdo res ſuas d̄o q̄ʒ pentib⁹ i eoruʒ
neceſſitatib⁹ ſbuẽire. ſi v̄o iſeſtarenẗ a pen
tib⁹ oñdebãt eis q̄liter rñdeř d̄debant. ne
p̄cepti diuini poſſent argui trãſgreſſores.
ẞm h̄ igiẗ h̄ q̄ttuor poſſum⁹ ↄſiderař. ſ.
Increpatõem male inſtõnis.
Explicatõem bõe obſeruatõis.
Applicatõem ẽt inique expoſitõis.
Obiurgatõem falſe ſimulatõis.
¶ Qᵐ ad pᵐ dic. ipe ãt rñdẽs ⁊c. pei⁹ q
dẽ faẗ ille qui trãſgrediẗ diuinũ p̄ceptum
q̄ʒ faciẽs ↄ q̄cunq̄ʒ inſtitutõem hũanam.
nam iuxta illud eccl̄ci. 79. Melior eſt hõ
q deficit ſapiẽtia ⁊ d̄ficiẽs ſenſu in timore:
q̄ʒ q habũdat ſenſu ⁊ trãſgrediẗ legẽ altiſ
ſimi. lʒ igiẗ diſcipli ſi man⁹ ſimplř non la
uabãt male facerẽt qᵐ ad hõeſtatẽ curili
tatẽ ciuilẽ. lʒ bñ facerent ſi crebro nõ laua
bãt vitãdo ſupſtitõem ipoꝝ. phei tñ pei⁹
faciebãt diuinũ mãdatũ ſuis ſupſtitõibus

poſtponendo ñ aduertētes ꝙ rephenden
do vr.2.Paral'.23.Qr trāſgredimini p̄ce
ptum dñi.ꝙ vob̄ nō proderit ⁊ dereliqui
ſtis dñz vt derelinquat vos.¶ Quātum
ad ſcd̄m dicit.Nam ds̄ dixit honora p̄rē3
tuū ⁊c.Nam ſic q̄ſi ꝙ oz obſeruat ē dign⁹
p̄mio q: iuxta illud xp̄i Luc.x.Dign⁹ eſt
mercenari⁹ mercede ſua ſic qñ ꝙ oz non
obſeruat dign⁹ ē pena.Nā qui talia agūt
digni ſunt morte Ro.1.Bm̄ h̄ igiꝛ hic duo
poſſum⁹ cōſiderare.ſ.
Exhibitōe3 reuerētie cōgruentis.
Cominatōe3 pene affligētis.
¶ Quantū ad primū dicit.Na3 ds̄ dixit
⁊c.ꝯueniens q̄dem ē ⁊ debitū vt hō ſuos
pentes honoret.nā filius īter alia tria h3
a p̄re.ſ.eſſe nutrimentū ⁊ documentū.Qr
igitur habet ab ipſis eſſe deb3 reveri vñ
dicitur Eccli.3.Qui timet deum honorat
parentes.⁊ quaſi dñis ſerui.⁊ his qui ſe
genuerūt ī opere ⁊ ſermone ⁊ omni patiē
tia.Quia habet nutrimentū ab ipſis deb3
eis beneficia.Nam oz eis in neceſſitatib⁹
eorum ſubuenire poſſe ſuo.vnde cuil3 dici
tur Eccli.3.Filij ſuſcipe ſenecta3 p̄ris tui
⁊ non cōtriſtes eum in vita ſua.¶ Quia
vero habet documentu3 ab eis debet eis
obiam iuxta illud Eph̄.6.Filij obedite pa
rentibus v̄ris domino.h̄ enim iuſtū eſt.⁊
h̄ eſt ꝙ dominus p̄cipit Exo.30.Honora
patrem tuū.⁊ matrem tuā vt ſis longeu⁹
ſuper terram.q̄3 dñs deus tu⁹ dabit tibi.
¶ Quantū ad cominatōem pene affligē
tis.dixit ⁊ qui maledixerit patri ⁊c.Na3
inhonorātib⁹ parentes deus ꝓmittit ſup
pliciu3.quia ſicut dicitur Leuit.20.Qui
maledixerit patri ſuo aut matri moriatur
hic autem ſcd̄m Criſo.hic non fac̄ mētio
nem de p̄mio ſed de ſupplitio vt timorem
phieys incuteret alios ad honorādu3 pen
tes fortius animaret.¶ Sciendū eſt aūt
hic vbi fit mentio de honore parentū ꝙ ē
primum p̄ceptum ſecūde tabule.Nam q:
lex ois non mādat niſi iuſticia3 alias lex
ꝓprie dici nō poſſ3 iuſti.ª autē ſm̄ Phyᵐ.
5.Ethicoꝝ eſt virtus q̄ ad alterum.iō ſunt
data p̄cepta.vt homo bñ ad alteꝝ ordine
tur homo āt loquēdo general'r dupliciter
ordinari.ſ.ad deū ⁊ ad proxiᵐ.⁊ ſm̄ h̄ de
bet habere duplicem iuſticiā vnā ad deu3
⁊ alia3 ad proxiᵐ.⁊ iō date fuerūt due ta
bule Moy.in quaꝝ prima erāt p̄cepta or
dinātia hoiem ad deum.⁊ s̄a ad proxiᵐ.
¶ Quantū ad p̄ceptu3 p̄me tabule ſcien
dū ꝙ q: trinitas ē p̄r filius ⁊ ſp̄us ſanct⁹.
patri aūt attribuiꝛ maieſtas ⁊ potētia.Fi
lio ſapiª.⁊ veritas ſp̄ui ſancto bonitas ⁊
clemētia iō in prima tabula ſunt tria p̄ce
pta.Primū eſt nō habebis deos alienos
in quo p̄cipitur humilis adoratio diuine
maieſtatis.Secundū eſt nō aſſumes nom̄
dei tui in vanū in quo p̄cipitur fidelis aſſ
tio diuine veritat̄.Tertiū memēto vt diē
ſabb̄i ſanctifices ī quo p̄cipitur ſincera di
lectio bonitatis.¶ Quantū ad p̄cepta ſe
cūde tab'le ſciendū eſt ꝙ quantū ad ꝓxiᵐ
ē duplex iuſtiª.ſ.beneficētie ⁊ inocētie q̄
fundatur ſup ſecūdo p̄cepto no.q̄ ſunt:fa
cias alteri q̄ tibi vis fieri.⁊ nō facias alte
ri ꝙ tibi ñ vis fieri.⁊ ſcd̄m h̄ in ſcd̄a tabu
la ſunt ſeptem p̄cepta quorū recipiꝛ reſpe
ctu bñficentie.ſ.honora p̄rem tuū ⁊ m̄rem
tuā ⁊.6.alia reſpectu inocentie q̄ conſiſtūt
in h̄ vt caueaꝛ offenſa proxi q̄ neceſſe ha
bent m'ltiplicari ſm̄ ꝙ offenſa proxi mul
tipliciter pōt admitti.¶ Nam loquendo
general'r ꝓximus pōt tripliciter offendi
ſ.in aīo verbo ⁊ facto.¶ Offenſa in facto
ē triplex.q: vl' in p̄ſona ꝓpria vel ī p̄ſona
ꝯiuncta vel in poſſeſſiōe.⁊ ſm̄ h̄ ſunt tria
p̄cepta.ſ.nō occides quantū ad p̄ſonā pro
pria3.Non mechaberis quantū ad p̄ſona3
cōiunctam nō furtū facies quantū ad poſ
ſeſſione3.¶ Quantū ad offenſam ī v̄bo ē
vnū.ſ.nō loquaris ꝯtra ꝓxiᵐ tuū falſum
teſtiōᵐ.¶ Qᵐ ad offenſa3 in corde ſunt
duo.ſ.ꝙ ī corde ē duplex ꝯcupiª.carnis ⁊
oculoꝝ.ꝯtra ꝯcupiſcentiā carnis.ē nō cō

cupiſces vxorem ꝓxi tui.ꝯtra cōcupiſcen
tiam oculoꝝ eſt nō cōcupiſces agru3 nec
aliquā rem.¶ Quantū ad tertiū dic̄ vos
aūt dicit̄ ⁊c.vbi duo poſſum⁹ ꝯſideraꝛ.ſ.
Phieoꝝ eruditiōe3 iniuſta3.
Ipſorum rephenſionem iuſtam.
¶ Quantū ad pᵐ dicit vos aūt ⁊c.Nam
phei inducētes hoies vt ſua offerent d̄o.
cuius oblationis ipſi erant p̄cipes q: in
vſum ipſoꝝ cedebat ⁊ nō ſubuēire parēti
bus docebāt filios qual'r debebant paren
tibus ꝯquerentib⁹ reſpōdere.⁊ h̄ tripl̄ici
ter.¶ Primo ſic p̄ls teneꝛ homo deo q:
eſt p̄r ſp̄ualis q̄3 parentib⁹ carnalib⁹ ill'd
igitur ꝙ voueꝛ deo non oz dari parentib⁹
⁊ h̄ ſcd̄m Glo.ſic legiꝛ littera vos aūt dici
tis inſtruēdo filios qualiter habeāt reſpō
dere parentibus ꝙ quicūq3 dixerit patri
vel matri cōquerenti munus quodcūq3 ē
ex me ideo deo voui ⁊ obtuli tibi ꝓderit
q.d.certe h̄ velle nō debes ne ſic ſis ſacri
legij reus.¶ Secūdo ſic illud ꝙ tm̄ tibi
ꝓdeſt oblatū d̄o quantū ⁊ mihi nō debes
petere tibi tēporaliter dari ſed munus ꝙ
deo tibi ꝓdeſt ⁊ mihi ideo nō debes pete
re ꝙ detur tibi.⁊ ſecundum h̄ ſic debet le
gi remiſſiue ſcd̄m Glo.mun⁹ quodcūq3 ē
ex me.i.oblatum deo tibi proderit ſicut ⁊
mihi.¶ Tertio modo ſic quādo ī aliquo
actu impleꝛ diuinum mandatū nullus de
bet impedire.ſed in offerēdo res tēpora
les deo.⁊ ad te ſubtrahere ipleo diuinum
mandatū.igitur nō debes ipedire ⁊ ſic oz
ꝙ littera ſuppleaꝛ vnde Criſ.vel poteſt
legi per defectu3 h̄ modo.quicūq3 dixerit
patri ⁊c.ſubaudi faciet dei mandatū vel
cōplebit legem vel erit dignus vita eter
na.¶ Licet aute3 ſic docerent filios reſpō
dere tamen p̄ceptum domini de honore
exhibendo parentibus nō obſeruabant.
⁊ ideo ſubditur.⁊ q̄ nō honorificat patrē
ſuū aut matrem ſuam.q.d.ſecundu3 Glo.
Vos filijs illa peſſima ſuaſiſtis ⁊ propter
filius patre3 ⁊ matrem nō honorificabat.
¶ Quantū ad phcorum rephenſione3 iu
ſtam dicit.⁊ irritū feciſtis ⁊c.vbi Glo.ēt
in mādatis dei d̄ ſubſtinēdis pentibus fe
ciſtis irritum ꝓpter traditiōem veſtram
ſ.auaᶜ v̄re ſeruientes vt cuil3 eorum dice
re potuerit ill'd Ezechiel'.16.Deſpexiſtis
iuramentū vt irriſu3 faceres pactū meū.
¶ Quātū ad quartū dicit O ypocrite.be
ne prophauit d̄ vob̄ Iſ.⁊c.Nam phei ſan
ctitatem ſimulātes in exteriorib⁹ tam in
doctrina q̄3 in naturalibus laudibus vole
bant inter alios apparere.ſed in interiori
bus erant inordinati quorum in perſona
dicit Iſ.Iſ.29.Populus iſte ore ſuo ⁊ la
bijs ſuis glorificabat me cor autem eius
eſt longe a me.cuius prophie ſententiam
Chriſtus nunc adducit vbi.3.poſſumus
conſiderare.ſ.
Vanitatem laudationis.
Vacuitatem retributionis.
Prauitatem eruditōis.
¶ Quantu3 ad primum dicit o ypocrite
bene prophauit ⁊c.iſti vnde ypocrite di
cuntur quia ſub honore dei terrena lucra
ſibi cul'are cupiebāt quibus cominaꝛ xp̄s
ve dānationis eterne Mat.23.d.Ve vob̄
ſcribe ⁊ phieꝝ qui comedit̄ domos vidua
rum orationes longas orantes.propter
hoc amplius accipietis iudiciū.¶ Quā
tum ad vacuitatem retributionis dicit ſi
ne cauſa autem collunt me.Nam ille ſine
cauſa dicitur collere qui aliqua faciens d̄
genere bonorum ipſa facit propter laudē
humanam non propter honorem di.ideo
admonebat diſcipulos ſuos.d.Mat.5.At
tendite ne iuſticiam veſtram faciatis co
ram hoibus vt videamini ab eis alioqn
mercedem nō habebitis aꝑ patrem v̄rm
q in celis eſt.¶ Quātū ad prauitatē eru
ditionis dic̄ docentes doctrinā ⁊ mādata
hominu3 phei tanq̄3 praui magiſtri doce
bant hoies ſeruare traditiōes hoium.q:
h̄ cedebat ī eoꝝ comode tēporale ⁊ dimit
tere lege3 diuinā vñ de talibus doctorib⁹

dicit Rabanus. Non habebũt mercedem
cum veris cultorib9. docẽtes doctrinam
⁊ mandata hominum. ꝯtemptis pceptiſ
diuinis.

Tertia pars.

Equit. Et vocatis ad ſe turbis
⁊c. vbi tangit veritatis declara
tio luminoſa. ꝙ pbat ſalutaris
eruditõ. q: phariſey lꝫ ſanctitatem preten
derent erãt veraciter mali. ideo doctrinã
xpi veracem non poterant audire: ſꝫ potius
us turbabant. vt de ipſis dici potuerit il
lud Dan. 9. omnes preuaricati ſunt legeꝫ
tuam. Scđm h igitur h duo poſſumus cõ
ſiderare. ſ.
Xpi eruditõem viridicam.
Phieoꝝ turbatõem maleficam.
¶ Qm ad primũ dič. Et cũ vocaſſ ⁊c. xps
qdem ſciens phieos incorrigibiles ipos ñ
vocat vt audiant ſuam doctrinam ſꝫ Cri
ſo. ſed ſolum turbam ſimplicem diſcipline
capacem. ¶ Sciendum ẽ aũt ꝙ cibus cor
poralis quãtum eſt de ſe ſpũaliter homieꝫ
non coinquinat niſi inquantum hõ per de
lectatõem inordinate afficitur ad cibum:
ſed verba que ſunt ſignificantia male itẽ
tionis vel malitie interioris illa poſſunt
hominem coinquinare. q: ſap. 1. Os ꝙ mẽ
titur occidit animam. ¶ Qm ad 2m dicit
tunc accedentes diſcipuli ⁊c. Diſcipuli q
dem xpi q: ipm diligebant hẽbant diſpli
centiam quando audiebant ꝙ aliq obloq
bantur de ipo: ⁊ ideo vidẽtes ꝙ phey tur
bati erant de verbis que dixerat xps h
ſibi notificant vt poſſit remedia adhiber
h igitur duo poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Diſcipulorum ſinceram iſinuatõem.
Xpi auſteram rñſionẽ.
¶ Quantum ad pm dicit. Tunc acceden
tes ⁊c. Nam phariſey videntes p doctri
nam xpi reprobatam eorum ſimulatõem
⁊ doctrinam non valentes ei reſiſtere per
rõnem ⁊ ſcripturam ſcandalizabantur ſm
Criſo. in ipm ⁊ ſeductõem in populo pro
curabant. ¶ Qm ad Chriſti reſponſionẽ
auſteram dicit. At ille rñdens ait. Ois
plantatõ ⁊c. Vbi Chriſtus de phariſeis
tria tangit. ſ.
Inſtabilitatem: in nõ durando.
Obſcuritatem: in cognoſcendo.
Calamitatem: in patiendo.
¶ Qm ad pm dicit. At ille ⁊c. Nam plan
tatio põt tripl'r accipi. ¶ Primo princi
paliter ⁊ auctoritatiue ⁊ iſto modo pr̃ ce
leſtis dicitur plantare. q: a nullo alio ac
cipit ſuum eſſe. p ꝯſequens potentiaꝫ ope
randi. ¶ 2o modo principal'r ⁊ ſb auctori
tatiue. ⁊ iſto modo dr̃ plantare filius. qa
enim filius ds eſt. Ideo pncipal'r dr̃ opa
ri: q: vero a prẽ genitus eſt. a quo ſic hꝫ
eſſentiam: ſic hꝫ vt operetur. iõ dr̃ opera
ri ſb auctoritatiue. ⁊ hoc ẽ ꝙ ipe dič Jo.
14. Verba que ego loquor vobis a meipo
non loquor. ¶ 3o modo miniſterialiter ⁊
executiue: ⁊ iſto modo qlibꝫ bõus ⁊ iuſt9
fructificãs in eccl'a dr̃ plãtare. ¶ Aliquid
ãt plantare põt intelligi dupl'r. vno mõ
quãtum ad ſuũ eſſe. ⁊ hoc modo qcqd plã
tatur a deo plantatur: q: oia p ipm facta
ſunt ⁊ ſine ipo fcm̃ eſt nihil. Jo. 1. ¶ Alio
modo quantum ad tale eſſe. ⁊ hoc modo
poteſt eſſe plantatio aliqua que non eſt a
deo. ⁊ hoc modo loquitur hic xps. d. Om
nis plantatio qꝫ. i. qualeꝫ ⁊c. Quia igitur
phariſey erant mali ⁊ falſam doctrinam
docebãt. lꝫ quantuꝫ ad eſſe ſimpl'r eos ds
plantauerit: tamen quantum ad tale eſſe
ſ. culpale non dicuntur a deo plantati. ⁊ iõ
tam mali qꝫ eoꝝ doctrinam: q: falſa dicun
tur eradicari. ¶ Qm ad obſcuritatem in
cognoſcendo dič. Sinite illos ceci ſunt ⁊
duces cecoꝝ ⁊c. licet ãt phariſey ſe ſapien
tes reputarent. ⁊ eſſe vellent alioꝝ docto
res: tñ inſipiẽtes erant ⁊ ſtulti. vnde Ra
bañ. loquens de phariſeis cecis dič. Ceci
quidem ſunt. i. luce mandatoꝝ dei puati.
⁊ ſicut duces cecoꝝ. q: alios in pcipitium
trahunt errantes ⁊ in errorem mittentes

¶ Qm ad calamitatem in patiendo dič.
Cecus ãt ſi ceco ⁊c. Nam phariſey p ſuam
doctrinam non ſolum ducebant alios in
precipitium: ſed ipſimet precipitabantur
cum ipſis. vt de quolibꝫ illoruꝫ dici potue
rit illud Eccl'ci. 27. Qui foueam fodit in
eam incidet. ⁊ iõ dič Ber. Ridiculoſa res
eſt imo magis periculoſa. ſpeculator cec9
doctor inſcius. pcurſor claudus. pco mut9

Quarta pars.

Equitur. Reſpondens autẽ Pe
trus ⁊c. vbi tangit ruditatẽ eru
ditio amoroſa. ꝙ probat ſpũalis
expoſitio. lꝫ enim ruditatis ſignum ſit in
homine nõ intelligere que dicunt. ſtudio
ſa tamẽ ſignum eſt ſapientiẽ iterrogat igi
tur vt ſibi veritas dclaret. q: igit diſcipu
li non intellexerant que dixerat xps: qa
adhuc rudi erant. iõ ipm Petrus iterro
gat vt veritatem cognoſcat. ſm hoc igit
hic tria ꝯſidera. ſ.
Diſcipuli iterrogatõem.
Xpi redargutõem.
Dicti manifeſtatõem.
¶ Qm ad pm dič. dixit aũt Petrus ⁊c.
Petrus enim tanqꝫ vertex apoſtoꝝ ſe
pe p oibus loquebat. q: igit xps ꝯſueue
rat loqui parabolice. iõ ſm Rabanũ. Cre
didit ipm ſic nunc fuiſſe locutum. cum di
xit ꝙ illud ꝙ intrat per os ⁊c. ⁊ iõ tanqꝫ
adhuc rudis petit ꝙ ſibi parabola expõa
tur. ¶ Qm ad 2m dič. Ille autem dixit
adhuc ⁊c. Nam non ſolũ Petrus non in
tellexerat ꝙ dixerat: ſed nec alij diſcipuli
⁊ iõ ſm Remigium xps oibus reſpõdet.
¶ Qm ad 3m dič. Non itelligitiſ q: oẽ ⁊c.
vbi xps tãgit tria. ſ.
Qđ cib9 corporal' nõ hꝫ hoiem coinqnar.
Que ſunt illa q̃ hñt hoiem maculař.
Qđ nõ debuerũt diſcipli traditõeꝫ homi
nũ obſeruare.
¶ Qm ad pm dič. nõ itelligitis ⁊c. Cum
ei aia ſit ſba ſenſual' nõ põt p aliqđ corpo
rale p ſe coinqnari: lꝫ h poſſit eẽ p accñs
inquãtum hõ male vtit corporalib9 reb9
⁊ iõ ſm Criſo. xps rñdet. d. nõ intelligitiſ
⁊c. ¶ Qm ad illa q̃ hñt hoiem maculare
dič. q̃ ãt pcedũt d ore ⁊c. ad intellectũ hu
ius dci xpi. ſciẽdũ ẽ ꝙ in aia rõali eſt du
plex virtus. ſ. cognitiua ⁊ affectiua ⁊ ex
vtroqꝫ pcedunt boni vel mali: ſed ſꝫ initi
um ſunt cognitiua ſm complementum ve
ro ex affectiua. aia hꝫ ergo ſedem in cere
bro quantum ad virtutem cognitiuam. in
corde vo qm ad effectiuã. ⁊ q: ſm affectũ
actus iſti ſunt in cõplemento ⁊ ex ipo di
cuntur moral'r bõi vel mali. iõ xps dixit
ꝙ illa que de corde exeunt coinquinãt ho
minẽ q: non ex cogitatõibus mal' perue
niũt ⁊ mala fcã. ſ. homicidia quibus in p
ſonis pximioꝝ nocumentum inferunt
adulteria que in violatõe alieni thori cõſi
ſtunt fornicatões q̃ ſunt illicita coitus p
ſonaꝝ a mrĩmonio ſolutaꝝ. furta qb9 res
ſbtrahunt. ¶ Qm vo ad mala vba falſa
teſtimõia qbus fama ledit pximioꝝ bla
ſphemie q̃ ſunt iniurie in deum attribuẽ
do. ſ. ꝙ pprium eſt dei attribuitur alicui
creature: vel ꝙ deo non cõpetit ſibi attri
buẽdo. ¶ Qm ad h ꝙ nõ debuerunt diſci
puli traditões hoium obſeruare dič non
lotis manibus ⁊c. q: cũ in pn9. hui9 euã
gelij phey reprehenderũt diſcipulos xpi
q: nõ lauabãt manus ⁊ erant traditõnes
hoiuꝫ trãſgreſſores diuini precepti ꝙ pe
ius erat: ⁊ que ſunt illa q̃ inqnant ho. em
nũc in fine ꝯ dictũ eoꝝ cõcludit ꝙ mãduca
re nõ lotis maib9 nõ hꝫ hoiem coinqnař.
¶ Ex ſupradictiſ ãt pꝫ ꝙ xps hoies iſtruit
vt ſe puros ⁊ mundos cuſtodiant ⁊ non i
quinent a vitijs ⁊ pccto vt ſint cũ xpo per
grãm i pñti. ⁊ i futuro p gl'aꝫ. ad qꝫ ⁊c.

¶ Feria. 5a. dñice tertie in. xla.

Vrgens ihs de ſynagoga
introiuit in domum Symo
nis ⁊c. Luč. 4. Nos videm9
p experientiam tam i agen
tibus naturalibus qꝫ in ar

tificialibus habentibus intellectum ⁊ vo
luntatem ꝙ omnis ei efficiens diligit ef
fectum ſuum. Nam in agentibus artificia
libus pꝫ ꝙ artifex diligit opus ſuum ⁊ ſi
bi complacet in ipo. ſicut hedificator i he
dificio ⁊c. In naturalibus autem pr̄ dili
git filium. xp̄s igitur dei filius per quem
facta ſunt omnia diligit creaturas ſingu
lariter autem diligit hominem quem ad
ymaginem ⁊ ſimilitudinem ſuam ꝑduxit
de rõne autem dilectionis eſt ꝙ diligẽs
compatiatur dilecto in ſuis aduerſitatibꝫ
⁊ ſibi ꝓ poſſe ſubueniat ſi ſit capax. ¶ Q:
igitur homo triplicem defectum incurre
rat .ſ. vulneratõem in naturalibus pp̄ q̄ꝫ
erat debilitatus: expoliatõem in gratuitꝭ
pp̄ ꝙ erat deformatus. ⁊ obfuſcatõem itel
lectus pp̄ ꝙ erat excecatus. iõ dei filiꝰ ex
dilectõe ſibi compatiẽs de ſinu pr̄is dſcẽ
dit in vterum virginis. vt cõtra debilita
tem reſtitueret fortitudinem. contra dfor
mitatem pulchritudinem. Contra cecita
tem: claritatem: ⁊ h̄ eſt qꝰ in p̄nti euange
lio continetur in bt̄o Luč. xp̄m dī filiũ tri
plicit nob̄ iduč. ſ.
Ut vigorem roborantẽ nr̄am dbilitatẽ.
Ut decorem adornantẽ nr̄am dformitatẽ
Ut doctorẽ illuſtrãtẽ nr̄am cecitatem.
¶ Pᵐ ꝓbat reſtõ ſanitatꝭ. 2ᵐ expulſio fe
ditatꝭ. 3ᵐ eruditõ ꝺitatꝭ pᵐ in prĩnᵒ. 2ᵐ ibi
cũ ãt ſol ad occaſum ⁊c. 3ᵐ ibi fcã aũt die.

Prima pars.

Quantum ad pᵐ vbi tangit ⁊c.
ꝙ ꝓbat ⁊c. dič ſurgẽs yh̄s ⁊c. Nã
ꝑ febrẽ reddẽtẽ hoiem debilem
intlľr dbilitas i viribꝰ naturalibꝰ quẽ hõ
ꝑ pccm̄ incurrit. q̄ꝫ qdẽ xp̄s ꝓ nob̄ inuit
curatõe mľieris infirme q̄ꝫ a febribꝰ libe
rauit. h̄ ãt duo ↄſidera. ſ.
Xp̄i bẽignitatẽ in ↄuerſando.
Ipſius p̄tãtem in liberando.
¶ Qᵐ ad pᵐ dič. Surgẽs yh̄s ⁊c. poſtq̄ꝫ
eim xp̄s curauerat hoiem a demonio exi
ſtens in ſynagoga, ide ſurrexit vt piꝰ cum

ſuis diſcipulis vt eos ad bonũ induceret
crebrius habitabat. vnde Criſo. Mãebat
ei apud diſcipulos honorans eos ⁊ vt ab
hoibus animoſiores redderet. ¶ Signã
ter ãt dr̄ intraſſe in domum qui pauꝑ fue
rat ad dandum nobis exẽplum ꝙ non deꝫ
qs verecũdar̄ ſtar̄ cum pauꝑibus ſꝫ Cri
ſo. vñ eccl'ci. 4. Cõgregatõi pauꝑuꝫ affabi
lem te facito. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ dič. Socrꝰ ãt
Symonis ⁊c. in ſanatõem qdẽ huiꝰ mulie
ris q̄ttuor poſſumꝰ ↄſiderar̄. ſ.
Infirmitatꝭ incomode.
Interceſſionis adiutoriũ.
Curatõis remedium.
Liberationis refugium.
¶ Qᵐ ad pᵐ dicit. Socrus aũt ⁊c. Naꝫ
Symon Petrus vxorem hũit legitimaꝫ
filiam huius mulieris infirme. de qua ha
buit vnam filiam nomine Petronilã: nũc
cathalogo ſanctorum aſcriptam. ⁊ iõ hec
mulier dr̄ ſocrus eſſe que hic dr̄ magnis
febribus detineri. vt ex h̄ fcm̄ miraculum
euidentius oñdatur. ¶ Qᵐ ad ſecũdum
dicit. rogauerunt illum ꝓ ea. Nam diſci
puli ⁊ aliꝭ circũſtantes cognoſcentes chri
ſti potẽtiã ⁊ mľieris miſeriã rogabant ꝓ
illa: vt dici potuerit d ipis illð Eccl'ci. 50.
Rogauit ppľs dñm excelſum in ꝑce vſqꝫ
dũ ꝑfectus eſſꝫ hora dñi. ¶ Qᵐ ad cura
tõis remediũ dič. ⁊ ſtãs ſuꝑ eã ⁊c. vbi tria
poſſumꝰ ↄſiderare. ſ.
Xp̄i bẽignitatem ſuccurrẽtẽ.
Ipſiꝰ dignitatẽ eminẽteꝫ.
Facti ꝺitatẽ euidẽtem.
¶ Qᵐ ad pᵐ dič. ⁊ ſtãs ⁊c. Nã ſtar̄ xp̄i
ſuꝑ eã ifirmã nihil alið ſignificat niſi ipſiꝰ
bẽignitas q̄ ſuccurrit dbili mľieri. ¶ Qᵐ
ad xp̄i dignitatẽ emiẽtẽ dič. impauit fe
bri. Impar̄ ẽ offm̄ dignitatꝭ. In hoc ergo
ꝙ impauit febri appet eiꝰ dignitas: vt de
ipo ꝺificet illð eccľs. Uniuerſe terre rex
impat ſeruienti. ¶ Qᵐ ad fci ꝺitatẽ eui
dẽtẽ dič. ⁊ dimiſit illã. Nã ſtati ad xp̄i ipi
um febris dimiſit mľierẽ ifirmã: vt d ipa

dicant illud Luč. 14. Fcm̄ eſt vt impaſti.
¶ Qᵐ ad liberatõis inditiũ dič. Et con
tinuo ſurgens miniſtrabat eis: in q̄ nobis
oſtenditur ꝙ ſubita ſurrectõe ⁊ ſedula mi
niſtratõe fuerunt iditiũ euidens curatõis
mulieris ꝑmitus infirmantꝭ. ¶ Sciendꝫ
eſt ãt circa iſtam ꝑtem loquendo morali
ter ꝙ duo ſunt genera peccatorum. Nam
quedam ſunt peccata ſpiritualia: ſicut ſuꝑ
bia: vanagloria: inuidia ⁊c. que reſpiciunt
animam. quedam carnalia: ſicut gula: lu
xuria ⁊ hꝰi: que reſpiciũt corpus que duo
genera infirmitatum. ſ. per homineꝫ dmo
niacum. de quo Luč. imediate ante iſtud
euangelium: fecerat mẽtionem: ⁊ per mu
lierem febricitantem de qua hic ſpãliter
fit mentio. ¶ Nam per hominem demo
niacum intelliguntur homies irretiti pec
catis ſpũalibus. q: demon eſt ſpũalis ſub
ſtantia. per mulierem febricitantem intel
liguntur homines infecti peccatis carna
libus. cuius ratio eſt q: ſicut febricitanti
dulcia videntur amara ⁊ inſipida: nociua
multoč. placẽt. Sic hominibus carnalibꝰ
diſplicẽt ſpũalia bõa ⁊ in ſuis carnalitati
bus delectantur qbus cominando dicit
Iſ 5. Ue qui dicitis malum bonum. ⁊ bo
num malum. ponentes tenebras in luceꝫ:
⁊ lucem in tenebras. ponentes amarum i
dulce: ⁊ dulce in amarum. ⁊ ſic re vera iſti
faciunt. ¶ Iſti poſſunt figurari ꝑ p̄rem
pbliũ febri ⁊ diſẽteria iacere. d q act. 18.
¶ Ubi ſciendum ꝙ per peccatum loquẽ
do generaliter oritur ex duobꝰ. ſ. ex amo
re male accedẽte. ⁊ ex timore male humi
liante ꝙ datur intelligi in duabus infir
mitatibus quas dicitur pater pbliꝭ habu
iſſe. ſ. in febre ⁊ diſcenteria. ¶ Nam per
febrem que contingit ex imoderato calo
re in humoribus exiſtente. intelligit̄ pec
catum ex amore male accedente procedit
ex diſcẽteria: cuius principium dicitur eſ
ſe fluxus intelligitur peccatum ex timore
male humiliante procedens. ¶ Xp̄s igit̄

redemptor humani generis. ⁊ virum de
moniacum: ⁊ mulierem febricitantem cu
rare voluit vt ſe medicum oium generali
ter peccatoꝝ oſtenderet: per quoꝝ curatio
nem corporis ⁊ aie ſanitas deſignatur: de
quo ꝑ cor. 15. Et ſicut in Adam oẽs moriũ
tur ita ⁊ in xp̄o oẽs viuificabunt. ¶ Qua
liter autem xp̄s ſanat pccõrem. audi qua
liter hanc mulierem curauit. q: rogatus
ſtans ⁊ imperans febri. ¶ Ubi ſciendum
ꝙ peccator q: non eſt dignus vt exaudiat̄
a dño. Scimus enim q̄m peccatores non
audit. Io. 9. iõ indiget intercedente ꝓ ip
ſo. ꝙ cognoſcẽs Iob. dicebat Iob. 5. Uoca
ſi eſt q tibi r̄ndeat ⁊ ad aliqueꝫ ſanctoruꝫ
conuertere. ¶ Dr̄ ꝙ ſtans curauit q: ꝓ
priuꝫ fuit xp̄s ſtare qui nunq̄ꝫ cecidit nec
cadere potuit per peccatum. ceteri auteꝫ
vel ceciderunt vel cadere potuerunt. ſic
autem ſtans nos inducit vt recipiamus ꝑ
gratiam dič Apoč. 3. Ecce ſto ad oſtium ⁊
pulſo. ſi quis audierit vocem meam ⁊ ape
ruerit ianuam intrabo ad illum ⁊ cenabo
cum illo ⁊ ipſe mecum. ¶ Dicitur etiam
ꝙ imperans curauit ad deſignandum di
gnitatem ipſius. cuius velud regis ⁊ do
mini eſt omnibus imperare. De quo eze.
27. Rex vnus erit imperans. ¶ Unde
poteſt figurari per Ioſeph. De quo dici
tur geñ. 41. Qð pħo dixit ei abſqꝫ tuo im
perio non mouebit quiſq̄ꝫ manum aut pe
dem in omni terra egypti. quem vocauit
ſaluatorem mundi. ¶ Ubi ſciendum ꝙ
per Ioſeph qui in benedictionibus pa
tris. Geñ. 49. dictus filius accreſcens ⁊
decorus aſpectu quem Pħo ſaluatorem
mundi vocauit intelligitur Chriſtus Ie
ſus: qui pro tanto creuiſſe dicitur. vľ quia
in Chriſto humanitas noſtra fuit diuini
tati vnita. Uel quia pro nobis fuit elle
uatus in cruce: quia etiam decorus aſpcũ
dicitur: q: inter homines cõuerſationẽ ha
buit exẽplarẽ: q ẽt ↄuenient ſaluator mũ
di dr̄. q: ꝓ ſalute mundi fuit incarnatus:

iuxta ꝙ dixit angelus Joſeph. Math .i.
Loquens de virgine Maria. Pariet in
quit filium ⁊ vo. nomen eius ieſum . ipſe .n.
ſaluum faciet pplm ſuum a peccatiſ eorum
in omni igit terra egypti .i. in vniuerſo mū
do non dꝫ quiſꝗꝫ mouere manum vel pedē
nam ꝑ pedē q̄ quis moueť corporalr: intellr
affectus hoīs quo moueť homo mentalr.
¶ Per manū vo q̄ quis opať exteriꝰ itelli
giť opa q̄ facť hō. tūc igiť pedē ſine impio
xp̄i nō mouet qn̄ ſuū affectū nō pōit i mū
danis. Sed ipſe ſibi cum gēitu patefac de
uote dicēdo cū p̄s. Dn̄e an̄ te omne dſide
riū meū. ⁊ gemitꝰ meꝰ ad te non eſt abſcō
ditus. ¶ Manuꝫ ēt ſine imperio ipſius
mouere non dr̄ q ſe non laxat ad illicita:
ſed exercetur in operibus virtuoſis . cui
dicitur eccl'ci .9. Quotcunqꝫ pōt manꝰ tua
inſtanter operare q: nec opus nec rō nec
ſcientia nec ſapientia erunt apud inferos
quo tu properas. ¶ Curať autẽ iſta mu
lier .i. pccō: in domo Symonis qui inter
pretatur obediens . q: qui vult curari a
Chriſto debet eſſe obediens: cui dicitur
eccl'ci .4. Eris tu velud filiꝰ altiſſimi obe
diens ⁊ miſerebitur tibi magis ꝗꝫ mater
¶ Homo aūt ſic inſtar huiꝰ mlieris cu
ratus a xp̄o dꝫ ſtatim ſurgere ⁊ xp̄o mini
ſtrare. ſurgere inqꝫ totaliter vicia dſeren
do ⁊ cito triplici d cā. ¶ Primo quia pō
dus peccati habet tantam grauedinē āne
xam ꝙ niſi cito peccator ſurrexerit ſtatiꝫ
ad pccm̄ aliud trahit ⁊ inclinat. Nā teſte
Grego. Pccm̄ ꝙ per penitentiam nō de
luitur mox ſuo pondere ad aliud trahit .
¶ Scdo q: pccm̄ habꝫ animam excecare
iuxta illud ſap̄ .2. Excecauit eim illos ma
litia coꝝ . ¶ 3° q: vix pōt vnum perſeue
rare ſine alio. Unde prouer .13. Inter ſup
bos ſemper iurgia ſunt. ¶ Dicitur etiaꝫ
inſtar mlieris huiꝰ xp̄o miniſtraŕ ſe exer
cēdo in opibus bonis. tal' autẽ ſic deo mi
niſtrāſ pt figurari ꝑ Samuelē: d quo dr̄ .i.
Re .3. Samuel āt miniſtrabat an̄ faciē dn̄i
puer accinctus ephot lineo. ¶ Ubi ſcien
dum ꝙ per Samuelē q interpretať poſtu
latus a dn̄o intelli pōt pccō: ꝯuerſus ad
pniam p̄cibus ſanctorum a dn̄o poſtulatꝰ.
qualis āt ſic conuerſus debeat eſſe diciť .
ꝙ hic erat puer ⁊c. Nam in nomine pue
ri in quo viget inocentia . datur intelligi
puritas mentiſ ⁊ corporis. lꝫ ſit etate gran
deuus: ad ꝗꝫ puritatē nos iducit .1. Cor.
14. Fratres nolite effici pueri ſenſibus: ſꝫ
malitia paruuli eſtote. in ephot vo lineo
alba veſte ⁊ cādida intellr honeſta ꝯuerſa
tio . ad ꝗꝫ hn̄dā nos admōet btꝰ petrus
in cāonica ſua .2 .o. Conuerſatōem nr̄am i
ter gtes hn̄tes bonā.

Secūda pars .

Equitur . Cū ſol āt occidiſſet ⁊c.
vbi inducit xp̄m vt decorē ador
nātem nr̄am dformitatē . ꝙ pro
bat expulſio feditatiſ: vbi q̄ttuor poſſumꝰ
ꝯſideraŕ .ſ.
Diuerſitatiſ mltitudinē idigentis.
Facultatiſ ꝓmptitudinē ſuccurrētis .
Ueritatiſ certitudinem exn̄tis.
Ptātis magnitudinē cohibentiſ .
¶ Qᵐ ad pᵐ dicit. Cum autem ſol ⁊c.
Nā non ſolum xp̄s ſaluator humani gene
ris exiſtens aliquos ſanare voluit . ſingu
lariter in omnibus ſolum beneficium ipar
tiri. Nam iuxta illud .1. Thy .2. Ipſe vult
omnes homines ſaluos fieri . inquantum
autem dr̄ . cum ſol occidiſſet ducebant in
firmos daŕ intelli ſm Theoᵐ . deuotio pre
ſentantiū q̄s nec icompetēs hora tenebat.
¶ Spūalr āt loquēdo triplici d cā xp̄s
voluit pꝰ ſolis occaſum curare. ¶ P° vt
nob ſuā diligētiā circa materiā ſalutiſ dmō
ſtraret. ⁊ iō nō ſolū d die: ſꝫ ēt d nocte iſir
mos curabat. vnō poteſt figurari per Ja
cob patriarcham cuſtodiens oues Labā.
⁊ volens oſtendere ſolicitudinem magnā
quam habuit dixit ſibi geñ .31. De nocte
que eſtu vrgebat ⁊ gelu . fugiebatqꝫ ſom
num ab oculis meis. ¶ Ubi ſciendum ꝙ

per Jacob qui luctator vel ſupplantator
dicitur: intelligitur xp̄s qui pro nobis lu
ctā in cruce ſumens ꝯ dyabolum ipm viri
liter ſupplantauit. ¶ Per Labā vero qui
candidus dicitur . intelligitur deus pater.
in quo ſūtaliter eſt oīs candor pulchritu
dinis. per oues vero intelligitur totū ge
nus humanū. vnde p̄s. Ipſe eſt dominus
deus noſter: nos autem populus eius ⁊
oues paſcue eius. ¶ Chriſtus igiť velud
paſtor ſolicitus de ouibus ſuis iſtis dili
gentiſſimam curaꝫ habuit vt ipſas ad oui
le fidei adunaret. Nam de nocte ⁊ die ip
ſis impēdebatur doctrine ⁊ curatōis bene
ficia ſuſtinendo frigus ⁊ eſtū ⁊ noctes in
ſōnes deducens. ⁊ ꝙ amplius eſt ꝓ ipſis
vitam corporalem exponēs. vn̄ ſibi regra
tiando poſſumus dicere illud Sap̄ . vltio.
In oībus ei dn̄e magnificaſti populum tu
um ⁊ honoraſti ⁊ non deſpexiſti in omni
tempore ⁊ in omni loco aſſiſtens ei. ¶ 2°
voluit poſt ſolis occaſum curare . vt nob
operandi regulam indicaret: vt .ſ. opera q̄
facimus vt ſoli deo placeant faciamus .
vnde dicit Math .5. Attendite ne faciatiſ
iuſticiam veſtram coram hominibus vt
videamini ab eis . alioquin mercedem nō
habebitis apud patrem veſtrum qui in
celis eſt. ¶ Tertio voluit curare poſt ſol'
occaſum . vt ſic ſue paſſionis efficaciam
exaltaret. vnde Beda. Sol occubitus ē paſ
ſio xp̄i per ipſum plures ſanantur demo
niaci. ¶ Quantum ad ſecundum dicit. at
ille ſingulis manus imponens curabat
omnes ⁊c. licet enim Chriſtus ſuo velle
vel verbo potuiſſet omnes infirmos cura
re . tamen tangendo voluit eos curare . vt
per hoc nobis oſtenderet quantam virtu
tem ſecuta fuit humanitas ex coniunctio
ne diuina ſecundum Cyrillum. ¶ Loquē
do autem ſpiritualiter per illam manum
qua Chriſtus infirmos corporaliter teti
git ⁊ curauit intelligitur diuina gratia q̄
ſi tetigerit peccatorem ſtatim curabitur .
hec eſt manus de qua Ezech .3. Manꝰ dn̄i
erat mecum confortans me. hec eſt manꝰ
de qua figuratiue diē Moy . filijs Iſrael
Exo .13. Mementote diei huius i q̄ egreſ
ſi eſtis de egypto: ⁊ de domo ſeruitutiſ: qm̄
in manu forti eduxit nos dominus vt non
comedatis frementatum panem. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ per filios Iſrael exiſtentes i
egypto . intelliguntur exiſtentes in tene
bris peccatorum . qui ideo in ſeruitutem
dicuntur . quia iuxta ſententiam Chriſti
Jo .8. Omnis qui facit peccatum ſeruus
eſt peccati. de ſtatu iſto miſero ⁊ tenebro
ſo nos educit dominus de manu forti .i. ꝑ
ſuam gratiam. omne peccatuꝫ mortale to
taliter expellentem vt dicere poſſit illud
Exo .20. Ego ſum dominus deus tuus q
eduxi te de terra egypti ⁊ de domo ſerui
tutis . ⁊ ideo dixit Moy. Mementote
⁊c. Nam per panem frementatum : quia
frementum eſt aliqualiter accidū . intellr
peccati delectatio que lꝫ carnem delectet:
tamen eſt anime accidioſa . peccator igiť
qui de ſtatu peccati reductus eſt ad gr̄aꝫ
debet dīem illum portare memoriter: nec
debet ad priſtina reuerti de cetero vt pa
nem frementatum comedat. Nam ſicut di
citur Exo .12. Qui comederit frementatū
peribit anima ipſius de cetu Iſrael.
¶ Quantum ad tertium dicit. Exibāt āt
demonia ⁊c. vbi Beda. Demonia filiū dei
confitentur. ⁊ ſicut poſtea dicitur. ſciebant
ipm eſſe Chriſtum: q: cum ieiunio fatiga
tum eum dyabolus videret pu[r]um homi
nem intellexit. ſed q: temptando non pre
ualuit vtrū filius dei eſſꝫ dubitabat: nunc
āt ꝑ ſignoꝝ potētiam vel itellexit vl' poti
us ſuſpicatꝰ ē eē filiū dei. ¶ Qᵐ ad 4ᵐ di
cit. ⁊ icrepans non ſinebat ea loqui ⁊c. In
hoc enim ꝙ xp̄s increpans ſpiritus repro
bos non ſinebant loq̄ q̄ꝫuis veritatem di
cerent ſignuꝫ in Chriſto magne poteſtatiſ.

Tertia pars .

Equitur. Facta át die ꝛc. vbi in ducit xp̄m vt doctorem illuſtrā tem nr̄am cecitaté. ꝙ ꝓbat eru ditó diuitatꝫ. ad h ei ꝙ aliq̄ doctria accepta ſit audiétibꝰ oꝫ ꝙ imúīs ſit a q̄ttuoꝛ .ſ. ab oſtatóe. ab ābitóe. ab adulatóe. ꝛ a pſona rum acceptatóe. Nā iſtis q̄ttuoꝛ modis ꝯ ſueuit doctria dp̄rauari: vt igiꝶ xp̄i doctri na auditoribꝰ ſit accepta. circa ipaꝫ h q̄t tuoꝛ poſſumꝰ ꝯſideraꝶ. ſ.

Qꝺ non fuit inaniter oſtata.

Qꝺ nō fuit arroganter poſtulata.

Qꝺ non fuit facilr ſimulata.

Qꝺ nō fuit generalr ꝓmulgata.

¶ Q^{m} ad p^{m} dic̄. fcā át die ꝛc. Nam eiꝫ inaniter gliantiū. ē i dcis ſuis ꝛ factis co rā ſe iactare. xp̄s āt nō ſic̄ vanaglorioſus ſed ſic̄ virtuoſus magiſter ꝛ ſolidus in ſu is dictꝫ ꝛ factꝫ oſtatóem vel ꝓpriā gliam non querebat: iuxta ꝙ ipe dic̄ Jo. 8. Ego gloriam meam non quero: é qui q̄rat ꝛ iu dicet. ꝛ iō multis miraculis ꝑpetratꝫ ad ꝺ ſertum ſe trāſtulit locū. ¶ Moralr aūt loquédo p egreſſum ꝺ ciuitate: que ſic̄ pꝫ Luc̄. 4. fuit Caphar. ꝛ iter ſuum in ꝺſertū intellr egreſſus pccōis de ſtatu culpabi li ad ſtatum puie. Nam per Caphar. qui interpretaꝶ ager pinguedinis vel villa ꝯ ſolōnis. intellr ſtatus pccōꝝ curantiuꝫ ſolum de delitijs corporis ꝛ conſolationi bus mundi. quoꝝ deus venter eſt ꝛ glia i ꝯfuſione ipoꝝ q terrena ſapiunt. phy. 3. ¶ Licꝫ āt hō exn̄s in Caphar. diuerſis fuerit vitijs irretitus: tn̄ aliq̄n ꝑuétꝰ dia gr̄a: vicia ꝺſerit. ꝛ ſic de Caphar. egredi pōt. ¶ Q^{m} ad 2^{m} dic̄. ꝛ turbe regrebant eū ꝛc. Nā ꝺ natura ſupboꝝ ꝛ arrogātiū ē in dictꝫ ſuis ꝛ factꝫ ſe ſurgeꝶ: ꝛ vltra q̄ꝫ ꝯpe tit appeꝶ ꝛ ābire: iuxta ꝙ cuilibꝫ ſupbo dꝶ Abdie. 1. Supbia cordiſ tui extulit te. ꝛ tn̄ dꝶ Jſ. 2. Dies dn̄i exercituū ſup oém ſup bū ꝛ arrogāté ꝛ hūiliabiꝶ. xp̄s āt non ſicut ſupbus ſꝫ hūil. nō ſe ābitioſe igeſſit ſꝫ ma gis reſpuit honoré ꝑ̄ntatum. Nā ſicut dꝶ Jo. 6. Cum feciſſet miraculū de pāibꝰ vo luerunt eum conſtituere regem ſuuꝫ. yh̄s ergo cum cognouiſſꝫ ꝙ venturi eſſent vt eum regem facerent. tn̄ turba cum deuo tóe eum querebat. ¶ Sciendum eſt auté hic quātum ad turbas ꝛ ad nr̄am eruditó nem moralem ꝙ xp̄s dꝫ.

Queri diligenter.

Adipiſci gratulanꝶ.

Poſſideri perſeueranter.

¶ P° xp̄s dꝫ queri diligenter ꝛ q^{m} ad h dꝶ ꝙ turbe regrebant eum. Nam xp̄m ꝺ bet querere cum cordis deuotóe. dicendo cum p̄s. Tibi dixit coꝛ meuꝫ exquiſiui te. facies mea. faciem tuam dn̄e requiram. qualiter autem inueniri poſſit. audi quid dicitur Sap̄. 1. Sentite de dn̄o in ſimplici tate ꝛ bonitate cordis querite illum. qm̄ i uenitur ab his qui non temptant illum. apparet autem his qui fidem habent in illum. ¶ Secundo xp̄s dꝫ adipiſci gratu lanter. ꝛ quantuꝫ ad h dicitur quod vene runt vſqꝫ ad ipſum. Nam homo dꝫ xp̄m adipiſci cum cordis dilectione. ꝛ hoc eſt ꝙ dꝶ Jſ. 6. Ego ſum panis vite: q véit ad me non exuriet: ꝛ q credit in me non ſitī et vnq̄ꝫ. ¶ 3° Chriſtus dꝫ poſſideri perſe ueranter. ꝛ quantum ad h dꝶ ꝙ tenuerūt eum ne diſcederet ab eis. Nam homo dꝫ xp̄m poſſidere ſine temporis intermiſſio ne: vt ſic ipo inuento dicat illud. Canꝶ. 3. Inueni quem diligit anima mea: tenui eū nec dimittam. ¶ Quantum ad tertiuꝫ di cit quibus ille ait ꝛc. natura enim ſimula torum eſt complacere verbis ſuis homini bus diuitibus ꝛ adulationibus ſuis ꝺmul centibus aures quibus multa falſa ꝑmi ſcent. propter ꝙ dicitur ꝓuer. 1. Simlator ore decipit amicum ſuum. xp̄s autem nō fuit ſimulator falſidicus ſed doctor viri dicus. ꝛ ideo dicit ꝙ oportebat euꝫ alijs ciuitatibus euangelizaꝶ: qꝛ ad h miſſus erat: vt dr̄e potuerit illud Luc̄. 4. ſūptum de Jſ. Sp̄s dn̄i ſuper me. ꝑꝑ ꝙ duxit me euāgelizaré pauperibus miſit me. ¶ Q^{m} ad 4^{m} dic̄. Et p̄dicans in ſynagogis gal lilee: qn̄ enim doctor non audet predicaꝶ in publico talis doctrina eſt ſuſpecta. xp̄s āt predicans doctrinam ſanam ꝛ veram eam publice ꝛ generaliter docebat. ¶ Ex predictꝫ igitur pꝫ ꝙ bonus predicator ꝛ ac ceptus hominibus ad hoc ꝙ ſit acceptus deo debet eſſe imunis a predictis: ꝛ iſti q bus dicit dn̄s Math. vltimo. Eūtes i mū dum vniuerſum predicate euangeliū om ni creature. qui crediderit ꝛ baptizatꝰ fue rit ſaluus erit. Quā nobis ꝯcedat ꝛc.

¶ Feria. 6. dn̄ice tertie in. xlª.

Enit Jeſus in ciuitatem ſa marie que dꝶ Sycar ꝛc. Jo. 4. In aliquo enim preſidē te vl rege ad h ꝙ ſit cōmē dabilis. 6. inter alia requirun tur. ſ. ꝙ ſit familiaritate benignus. vnde eccl̄ci. 23. Rectoré te poſuerūt noli extolli eſto in illis q̄ſi vnꝰ ex ill. Qꝺ ſit nobilita te preditus. qꝛ eccl̄ci. 10. Beata terra cuiꝰ rex nobil eſt. Qꝺ ſit liberalitate munificꝰ iuxta ꝙ ꝺ aſſuero dꝶ Heſter. 2. ꝙ in nup tijs Heſter dona largitꝰ é iuxta magnifi cétiā ꝑncipalé. Qꝺ ſit claritate pſpicuus. qꝛ Sap̄. 6. Rex ſapiés ppl̄i ſtabiliméntum eſt. Qꝺ ſit caritate ſerenus ꝛ ylaris. Naꝫ ꝓuer. 16. In ylaritate vultus regis vita ꝛ clemétia eiꝰ. q̄ſi ymb ſerotinꝰ. Qꝺ ſit vni uerſitate ꝓficuꝰ. ſ. i augmétādo regnum ꝛ pplꝫ. qꝛ ꝓuer. In mltitudie ppl̄i digni tas regis i paucitate pleb ignominiā ꝑn cipiſ. ¶ Et igiꝶ xp̄s yh̄s rex dux ꝑnceps nr̄ oſdaꝶ nob ꝯmédabil. bꝫs Jo. i h eua°. iuxta predcā. 6. tangit. ſ.

Veritaté hūanitatꝫ aſſumpte.

Dignitaté deitatꝫ excelſe.

Largitaté libalitatꝫ imenſe.

Claritaté dubietatꝫ oſſe.

Sedulitaté caritatis intenſe.

Uniuerſalitaté ciuitatꝫ conuerſe.

¶ Primum ꝓbat fatigató corporalis. 2^{m} dn̄ató principal. 3^{m} exhibitó curialis. 4^{m} eruditó ſp̄ualis. 5^{m} affectó ſinglaris. 6^{m} deuotó pplaris. P^{m} in p̄nꝰ. 2^{m} ibi ve nit mlr ꝛc. 3^{m} ibi dixit ad eū mlr ꝛc. 4^{m} ibi. dic̄ ei mlr vt video ꝛc. 5^{m} ibi ꝛ ꝯtinuo venerūt diſcipuli ꝛc. 6^{m} ibi. ex ciuitate ãt illa ꝛc.

Prima pars.

Uantum ad p^{m} vbi tangit ꝛc. ꝙ probat ꝛc. dicit. venit yh̄s ꝛc. Nam Chriſtus exiſtens in iu dea ꝛ volens in gallileam ire regiōis ne ceſſario habuerit tranſire per Samariaꝫ h autem quantuꝫ ad iter Chriſti tria poſ ſumus conſiderare. ſ.

Situs comoditatem ſpatioſam.

Hois erūnoſam qualitatem.

Téporis quātitaté numeroſam.

¶ Q^{m} ad primum dic̄. venit yh̄s ꝛc. vbi quantum ad iſtum ſitum deſcribendum tria tanguꝶ. ſ.

Habitatio ſpatialis.

Poſſeſſio ſingularis.

Emanató aqualis.

¶ Q^{m} ad p^{m} ſciédū é ſm Bedā. Sama ria é iſignis paleſtie ꝓuincie ciuitas a q̄ vt tota regio ei ſociata ſamaria dicatur. ¶ Q^{m} ad habitatóem ſpacialé q̄ fuit in ſicar. Sciédū ꝙ ſycar dꝶ corrupto vocabu lo. qꝛ ꝓprio noie dꝶ Sichē ꝛ é locꝰ iuxta qué Jacob dū rediret de meſopotāia fixit téptoria. ꝛ ꝑꝑ deflorató em Dine filie ſue a filio regis Sichē. duo filij Jacob Sy meon ꝛ Leui occiderunt ꝛ omnes homi nes huius regionis vel ciuitatis. vt ha betur gen̄. 34. ¶ Quantum ad poſſeſſio nem ſingularem ſciendum eſt ꝙ ſicut ha betur gen̄. 48. Jacob appropinquans ad mortem ꝛ diuidens filijs. vnam ſingula rem poſſeſſionem dedit filio ſuo Jo ſeph vltra partem hereditatis cōmunis d. tibi dabo partem meam extra fr̄es tu os quam tuli de manu Amorei in gladio ꝛ arcu meo. ꝛ h ſecundum Theodoſium

ſuit illa poſſeſſio. ¶ Quātū ad emanatio
nem aqualē. ſciēduʒ ē ꝙ ille fons vt infe
rius dr̄ eſt pute'. ¶ Quantū ad ſecūduʒ.
dicit yh̄s fatigatus ꝛc. Nam dei filius ve
ram hūanitatē aſſumens paſſiones ꝛ erū
nas ſine pccō aſſumpſit ꝛ ideo ſicut i nob̄
accidit poterat ex itinere fatigari. fatiga
tio autem xp̄i.

Inſinuat verā hūanitateʒ.
Roborat nr̄am infirmitatem.
Informat nr̄am actuitatem.

¶ Primo inſinuat verā hūanitatem. Nā
cū deꝰ eſſet ꝛ hō. fatigari ds nō potuit ſʒ
ſoᵐ humanitas q̄ʒ aſſumpſit. ¶ Scdo ro
borat nr̄am infirmitatem vñ Aug. ſuper
Johānem xp̄s fortis q: omnia ꝑ ipm fcā
ſunt xp̄s igiꝛ infirmꝰ q: verbuʒ caro fcm̄
ē. ꝛ habitauit i nob̄ fortitudo xp̄i te crea
uit ꝛ infirmitas xp̄i nos fortes fec̄. ¶ 3º
informat nr̄am actuitatē. Nam cū ip̄e ſit
nr̄ dn̄s ꝛ magiſter ꝛ ꝓ nob̄ voluit fatiga
ri. nam ip̄e dixit diſcip̄lis Jo. 13. Si ergo
laui pedes vob̄ dn̄s ꝛ magiſter. ꝛ vos de
betis alterius lauare pedes exēplū enim
dedi vob̄ vt quemadmodū ego feci ita ꝛ
vos faciatis xp̄s autem hic ōdit dupl' x
exemplum. ſ.

Auſteritatis ꝛ pnie.
Paupertatis ꝛ indigētie.

¶ Nā ex h̄ ꝙ fatigatꝰ ex itinere fuit p̄bʒ
exᵐ auſteritatꝭ vt nō ſcimus nimis d̄lica
ti ſi ꝓximo laborēmꝰ. In h̄ aūt ꝙ ſup fon
tem ſedebat. dat nob̄ exᵐ inopie ꝛ paupta
tis. nā ip̄e dicit ꝑ p̄s. Paup ſum ego ꝛ in
laboribus a iuuētute mea vñ Criſ. Sede
bat ſic ſup fontē. q. d. nō throno aut i pul
uinari ſed ſimpliciter ꝛ vt ꝯtingebat ſup
terrā. ¶ Quātū ad 3ᵐ dic̄. ꝛ hora erat q̄ſi
6. Nā circa ſextā horā exiſtit in altū ſol ꝛ
eſtus maximꝰ. ꝛ ps magna diei trāſijt. ad
h̄ laſcitudo debilitas fames ꝛ exiſtuatio
ꝯſecunꝛ. q̄ ſignāter xp̄s pro nob̄ tūc pati
voluit q̄ hora ꝓ nr̄i voluit poſtmodū cru
cifigi. ¶ Moralr̄ aūt exponēdo hāc par
teʒ. ſciendū eſt ꝙ gallilea vno modo inter
pretaꝛ trāſmigratio ꝛ ſignat vitaʒ eternaʒ
ꝓpter q̄ʒ facti ſumꝰ vt illuc trāſmigremꝰ
nō habemus hic ciuitatem manētem ſed
futurā inquirimꝰ Ebr̄. 13. ¶ Per iudeam
aūt qui vno modo interpretaꝛ cōfeſſio in
telligiꝛ ſtatus fidei catholice q̄ in quo de
bemus fideliter deum ꝯfiteri corde credē
do. ore p̄dicando ope exercēdo. Naʒ Ro.
10. Corde enim crediꝛ ad iuſticiaʒ ore aūt
cōfeſſio fit ad ſalutem. ſm aūt Jaco. in ca
no. ſua. 2. Fides ſine operibus mortua ē.
ideo neceſſariū eſt. vt q̄ vlt ad vitam eter
naʒ ſignificatā ꝑ gallileam trāſire in iudeā
exēplo xp̄i exiſtere ꝑ veram fideʒ vt veri
ficetur illud p̄s. Notus i iudea ds. i. i ſta
tu fidei dū in h̄ mundo viuimus ꝑ fidem
eſt notus ds quem ꝯfitemur ꝯſtanter. ſed
in Iſrl'. i. i celeſti p̄ria vbi videꝛ apte ma
gnum nomen eius. q: tunc eius cognoſci
tur magnitudo. ¶ Per ſycar aūt q̄ vno
modo interpretaꝛ penitētia intelligiꝛ ſta
tus penitentie ad quem dʒ quēlibʒ fidel'
venire ꝑ cōtrictionem cordis cōfeſſioneʒ
oris ꝛ ſatiſſactōeʒ opis. q: Ezechie. 18. Im
p̄ius ſi egerit pniāʒ ab oibꝰ peccatis ſuis
que operatus ē. ꝛ cuſtodierit oia p̄cepta
mea. ꝛ fecerit iudiᵐ. ꝛ iuſticiā vita viuet ꝛ
nō morieꝛ. ¶ Per ſamariā qui iterpretaꝛ
cuſtodiens doᵐ vel cōiuncta dn̄o in qua
erat ciuitas ſycar. Datur itelligi ꝙ xp̄ns
in penitentia dʒ diuina p̄cepta inuiolabi
liter cuſtodire ſic autem xp̄ns in peniten
tia ꝛ cuſtodiens diuina p̄cepta ꝯiungitur
domino in h̄ mundo ꝑ gratiā. ꝛ in futuro
per gloriam. ¶ Per p̄dium ſiue poſſeſ
ſionem q̄ʒ iacob dedit Joſeph filio ſuo in
telligitur regnuʒ celoruʒ ꝙ deus pr̄ dedit
xp̄o filio ſuo vt det ipſum veris penitēti
bus ꝙ eis acquiſiuit ſuo ſanguine p̄tioſo.
ꝛ h̄ eſt ꝙ dixit angelꝰ Luc̄. 1. Dabit ei do
minus deus ſedem dd̄ patris ſui ꝛ regna
bit in domo Jacob in eternum ꝛ re' eius
non erit finis. ¶ Per fontem aūt habē

tem aq̄ʒ ꝑennē intellr̄ habūdantia bono
ruʒ omniū que i celeſti p̄ria veris penitē
tibus largiunꝛ. Nam iuxta illud. 1. Cor. 2.
Oculus n̄ vidit nec auris audiuit nec in
cor hois aſcendit q̄ p̄parauit ds his qui
diligūt eum. ſup fonteʒ igiꝛ plenitudinis
eternoꝝ bonorum ſedere xp̄s diciꝛ paratus
dare ea oibus fidelibꝰ ſuis. ꝛ h̄ eſt ꝙ ipſe
dicit Mat. 5. Uenite ad me oēs qui labo
ratis ꝛ onerati eſtis ꝛ ego reficiam vos.
¶ Per ſextaʒ aūt horam in q̄ xp̄s ſedet
ſup fontem daꝛ intelligi dieʒ mortis. Nā
dū in h̄ mundo viuimꝰ eterna bona ꝑtici
pare ꝑfecte nō poſſumus. q: non poſſumꝰ
deum clare videre. nam dn̄s dicit Exo. 33.
Nemo videbit me hō ꝛ viuet.

Secunda pars.

Equiꝛ. venit mulier ſamaritana
ꝛc. vbi tāgit dignitatē deitatis
excelſe ꝙ ꝓbat duratio p̄ncipa
lis. Quia enim xp̄s hic ſe oñdit datorem
gr̄e ſpiritus ſancti ſignate ꝑ aq̄ʒ hinc eſt
ꝙ ſe verum deū demōſtraꝛ habēteʒ digni
tatem ꝛ dominiū p̄ncipale in ſuſceptōe ât
ſpūs ſci inter alia aūt tria requirunꝛ. ſ.

Quod homo diſponatur per gratiaʒ per
uenientem.
Qd̄ inſtruaꝛ ꝑ facūdiam inducētem
Qd̄ alliciaꝛ ꝑ ſufficientiā excellētem.

¶ Secundum h̄ hic tria ꝯſidera. ſ.

Excitatiōem gratioſam.
Inſtructionem amoroſam.
Comendatōeʒ virtuoſam.

¶ Quantū ad primuʒ dicit venit mulier
ꝛc. vbi circa excitatiōeʒ iſtaʒ quattuor poſ
ſumus cōſiderare. ſ.

Cauſam ſufficientem.
Modum ꝯuenientem.
Temporis cōgruentiam.
Excuſationis apparentiam.

¶ Quantū ad primum venit mulier ꝛc.
per iſtam enim mulierem alienigenam ꝛ
incredulam venientem ad Chriſtū a quo
erudiri meruit ꝛ ꝯuerti intelligitur gene
raliter eccl'a militās de alienigenis ꝛ infi
delibꝰ p̄us exñtibus poſtmodū vero con
uerſis ē generalr̄ conſtituta vel ſpetialr̄
vel xp̄ns in pccō mortali veniēs ad verā
penitentiā ꝛ reuertēs ad xp̄ʒ vt verifice
tur illud Iſ. 55. Ecce gēteʒ quē neſciebas
vocab̄. ꝛ gētes q̄ non nouerūt te ad te cur
rent. ¶ Quantū ad moᵐ cōuenientē dic̄.
dicit ei yh̄s da mihi bibere ꝛc. xp̄s q̄dem
q: nr̄as paſſiōes volūtarie ſumpſerat ad
lr̄am ſitiebat ꝛ ideo petebat a mliere po
tum ſitis aūt xp̄i ꝛ poſtulatio pocli fuit.
modus ꝯueniens excitādi iſtam mulierē
ad gr̄am. quia ꝑ ipſius ſiti datur intelligi
eius ardēs deſideriū ꝙ hēbat ad ſalutem
omniū ſaluādoꝝ. Nā iuxta. 1. Thy. 2. Ipſe
vlt omnes hoies ſaluos fieri ꝛ ad agnitō
nem veritatꝭ vēire. ¶ Iſta poſtulatio po
tus fuit figurata Gen̄. 24. vbi ſimiliter dr̄
ꝙ cum ſeruꝰ habraā q̄reret ſpōſam yſaac
filio ſuo ꝛ veniſſʒ in regionem meſopota
mie ad quēdaʒ fontem. dixit ego ſto ꝓpe
fontem aq̄ ꝛ filie habitatoꝝ huius ciuitatꝭ
egredienꝛ ad haurīeduʒ aq̄ʒ igitur puella
cui dixero inclina ydriā tuam vt bibam. ꝛ
illa reſponderit bibe dn̄e ꝛ camelis tuis
potum tribuā ipſa ē quem p̄paraſti ſeruo
tuo yſaac. ¶ Ubi ſciendum ꝙ in xp̄o fue
runt due nature. ſ. humanitas ꝛ dd̄itas ra
tione humanitatis dici poterat ſeruꝰ dei
ratiōe vero deitatis erat filius anima igi
tur hominis inquantū xp̄s erat homo po
terat dici eius ſoror quia ſimul in natura
inquantuʒ vero deus dicitur eius ſponſa
ſub quo duplici ſignificato ipſam alloquiꝛ
Chriſtus Cant. 5. d. Ueni in hortum meuʒ
ſoror mea ſponſa mea quo viſo dicere poſ
ſumus ꝙ per habraā pr̄ multaruʒ gentiuʒ
dicitur intelligiꝛ deus pr̄. qui pr̄ eſt oiuʒ.
¶ Per yſaac auteʒ qui interpretaꝛ riſus
filium habrae intelligiꝛ Chriſtus quantū
ad deitatem qui fec̄ nob̄ riſum ꝛ gaudiuʒ
quando venit in mūdum ꝛ nos a ſeruitu
te dyaboli liberauit per ſeruuʒ autem ha

briae intelligit xp̄s quantū ad humāitatē
cui deus pr̄ dicit Yſ.49. Seru⁹ me⁹ es tu
Iſrl' quia in te glābor per meſopotamiā
etiā que interpretat elleuata voce quadā
intelligit hic mundus in quo fuit tunc el
leuatio vocis quando xp̄s in ipſo pſonali
ter pdicauit cui predixit deus pr̄ Yſ.59.
Clama ne ceſſes exalta vocem tuā. ꝛ an
nūcia poplo meo ſcelera eorū ꝛ domui Ja
cob pccā eorum. ¶ Per filias autem re
giōis illius intelligunt omnes anime ho
minum cōuerſantiū in h mundo quas de
virtute ſua creauit p fontem autem ꝓpe
quē ſtetiſſe dicitur quia de rebus mundāis
quantū neceſſitas requirebat accipere vo
luit: volens igitur xp̄s inquantū probat
que anima ſit ſponſa eius inquantū deus
petit potum ab eis. Nam per potum aq̄
ſiti extinguentem intelligit opera miſeri
cordie facta d rebus tēporalibus ſubleuā
tia inopiā egenorum igitur qui xp̄s petē
ti bibere ſe liberalit offert dicendo ſibi ꝙ
non ſolum ipſe bibat ſed potum dabit ca
mel'.i. fidelibus indigentib⁹ talis eſt quē
deus pater filio ſuo ꝑparauit in ſponſam.
Nam de talibus dicitur Mat.25. Sitiui
ꝛ dediſtis mihi bibere. ¶ Quantū ad tē
poris congruentiā dicit diſcipuli' autem
eius. quia enim diſcipuli non erant pſen
tes a quibus poſſet petere. ꝛ ſuperuenit
mulier Chriſto ſitiēte haurire aq̄ ideo
fuit tempus congruū ꝙ ab iba potum pe
teret. ¶ Quantum ad excuſatiōis appa
rentiam dicit. dicit illi mulier ꝛc. vbi poni
tur primo excuſatio. ſecundo excuſatiōis
ratio. ¶ Quantum ad primum dicit: dic
ei mulier. ſecundum enim Criſo. h mulr
Chriſtum iudeū exiſtimauit. ꝛ figura ꝓ
pter fymbriam ꝛ locutio. ꝛ ideo dicit quo
modo tu cum iudeus ſis ꝛc. ¶ Quantū
ad excuſationis rationem dicit non enim
coutuntur iudei ꝛc. Nam ſamaritani ſe
cundum Criſo. ſemper infeſti fuerunt iu
deis reuertētibus de captitate. ꝛ ſicut dr̄

in eſdra impediebant eos hedificare tem
plum. ꝛ ideo licet iudei vitarent omnes
alias nationes ſpecialiter iſtos vitabant.
ꝛ ideo quo vtebantur cū eis. ¶ Quantū
ad ſecundum dicit reſpondens yh̄s ꝛc. ad
h enim ꝙ veritas doceatur oꝫ ꝙ amoueā
tur dubia oppoſita veritati q̄ vt amoueā
tur debet doctori veritatis proponi. ſecū
dum h igitur hic duo poſſumus cōſide. ſ.
Eruditionem viridicam.
Dubitationem propoſitam.
¶ Quantum ad primum dicit reſpondit
yh̄s ꝛc. In qualibet enim ordinata petitō
ne que debet effectum habere tria debēt
concurrere. ſ.
Ex pte illius a quo petit po'.
Ex pte petentis indigentia.
Ex parte petiti ſufficiētia.
¶ Quod tria tāgit xp̄s i iſta ſua doctri
na. ¶ Primo enim tāgit Chriſti dantis
potentiam cum dicit ſi ſcires donum dei
ꝛc. Nam ipſe eſt ille de quo dicitur Eccl'.
43. Ipſe enim ē ops ſuper omnia opera
ſua terribilis domin⁹ ꝛ magnus vehemē
ter ꝛ mirabilis potentia eius. ¶ Secun
do tangit petentis indigentia cum dicit
forſitā petiſſes ab eo. Nam nullus petit
ꝙ poſſidet ſed ꝙ non habꝫ. ꝛ ideo omnis
petens inquantū petens indigēs dici po
teſt. ¶ Tertio tangit petiti ſufficientia
cum dicit. ꝛ dediſſet tibi aq̄ viuam per
iſtam aq̄ viuam intelligit gratia ſpirit⁹
ſancti. que animā mortificatā per culpam
viuificare. que gratia in ſcriptura alīn dici
tur aqua. alīn ignis. Nam aqua dicitur. q:
inſtar aq̄ ſufficit ad purgandum. refrige
randum. ꝛ cōtinuandum. ¶ Ad purgan
dum inq̄ quia eſt purgatiua culpe de q̄
dicit Eze.36. Effundam ſuper vos aq̄ mū
dam ꝛ mūdabimini ab omnibus inquina
mentis veſtris. ¶ Ad refrigerādū etiā.
q: refrigerat ab eſtu cōcupiſ' de q̄ ꝓuer.
25. Aqua frigida anime ſitienti nūcius bo
nus de terra longinqua. ¶ Ad cōtinuam

Feria 6ª dñice tertie.

dum nihilominus q: per ipam homo pſe
uerat i opib⁹ virtuoſis. ꝛ ideo dr̄ aqua vi
ua. ¶ Dicitur etiā ignis q: inſtar ignis.
qui hꝫ illuminare inflāmare ꝛ molia forti
ficare. ¶ Habet illūinar inte^m ad cogno
ſcendum inflamare affectū ad diligēduꝫ
roborare effectū ad operādum. ¶ De p̄
ps. Expādit nubem in ꝓtectionem eorū. ꝛ
igneꝫ vt luceret eis p noctem. de 2° Exo.
24. Erat ſpēs glīe dn̄i quaſi ignis ardens
ſup verticeꝫ montis. De 3° Luc.12. Igneꝫ
veni mittere in terrā. ꝛ qd volo niſi vt ar
deat. q.d. diuina gr̄a in hoīe nō ociat. ſed
ſemp faē ipm meritorie operari. ¶ Quā
tum ad dubitatōem ꝓpoſitam dicit. dicit
ei mulier ꝛc. vbi Aug. Uidete qūo intelle
xit mulier aq̄ viuam. ſ. q̄ erat in illo fon
te. q.d. tu mihi vis dare aq̄ viuam ꝛ ego
fero vn̄ hauriā. ꝛ tu n̄ fers. d hac ergo aq̄
viua mihi dare nō potes. q: adiutoriū nō
hēs. nec etiā alio fonte dare nō potes q:
tu nō es maior patre noſtro Jacob qui de
dit nob iſtum puteū. ¶ Spiritualiter āt
loquēdo per iſtum puteum vel fonteꝫ Ja
cob intelligit ſacra ſcriptura nā ſacra ſcri
ptura inſtar putei alti eſt.
Alta profunditate.
Magna auctoritate.
Delectabil' ſuauitate.
Fecūdiſſima vbertate.
¶ Pro primo dicitur. d ipſa illd Eccli.7.
Alta profunditas quis inueniet eam. De
ſecundo Eccli.1. Fons ſapi'. verbuꝫ dei in
excelſis. Pro 3° ps. Inebriebūt ab vber
tate domus tue. ꝛ torrēte voluptatis tue
potab eos. Pro quarto dicitur Gen.29.
Quod Jacob vidit in agro puteum tres
q̄ greges ouium acubantes vbi Origē.
Miſtice autē fons Jacob ſcripture ſunt
ſi quid inſtructi in ſcripturis bibunt vt
Jacob ꝛ filij eius. ſimplices autē ꝛ rudes
bibunt more peccatorum Jacob. ¶ Quā
tum ad tertiū dicit reſpondit yh̄s ꝛc. Nā
illa res eſt cōmendabilis que ſatiat appe

titum hominis ꝛ ipſum reddit ſecurum.
ꝛ ſecundum h aqua q̄ xp̄s huic mulieri
promiſit dupliciter cōmendatur. ſ.
Satiat habūdanter.
Collocat excellēter.
¶ Quantū ad primū dicit reſpōdit yh̄s
ꝛc. Nam per iſtam duplicem aq̄ quarum
vna ſitim affert. aliā vero non: intelligū
tur temporal's diuitie que nō ſaciant. ſed
potius maiorem ſitim inducūt. Nā Eccli.
5. Auarus non iplebitur pecūia. ꝛ q amat
diuitias nō capiet fructū ex eis. ¶ Per
aq̄ autē que ſitim aufert intelligit diui
na gratia ꝓducens ad gloriam vbi perfe
cta ſatietas reperit de qua ps. Satiabor
cū apparuerit glīa tua. ¶ Q^m ad excellē
tem collocatiōeꝫ dic. ſꝫ aq̄ q̄ ego dabo ei
fiet in eo fons aq̄ ſalientis in vitā eternā
ex predictis igitur pꝫ ꝙ aqua ſpūal' habꝫ.
Singularem effectum.
Singularem ortum.
Singularem motum.
Singularem ſcitum.
Singularem fructum.
¶ Primo hꝫ ſingularem effectū. ꝛ ideo
dicit. qui biberit ex ea nō ſitiet in eternū.
eius effectū cognoſcēs ps.d. Super aq̄
refectōis mee educauit me animāmeam
cōuertit. ¶ Secūdo hꝫ ſingularem ortū.
ꝛ ideo dicit aqua q̄ ego dabo ei. Nam h
aqua hꝫ ortū a xp̄o de q̄ ſap. ſitierūt ꝛ in
uocauerūt te. ꝛ data ē ill' aq̄ d petra altiſſi
ma aq̄ ꝛ reges ſitis de lapide duro. ¶ 3°
hꝫ ſingl'arē motū. ꝛ iō dicit ꝙ fiet i eo fōs
aq̄ ſalienꝫ. nā aq̄ ſpūal' dr̄ ſupius aſcēde
re. q: hoīeꝫ ſupius aſcēdere fac. vt iuxta
illd gn̄. ſit ſps q aſcēdbat d terra. ¶ 4° hꝫ
ſingularē ſcitū iō dic fiet i eo. nā aq̄ ſpūal'
ſatiat i hoīe. iuxta illd nūeri.5. Sit aq̄ ſcā i
uaſe fictili. i. i hoīe terrēo. ¶ 5° hꝫ ſingl'a
rē fructū. ꝛ iō dic ꝙ ē aq̄ ſalientꝫ i vitā eter
nā. Nā p iſtā hō mundat ꝛ ſic mūdat⁹ in
gredit vitā eternā. q: Mat.5. Bti mūdo
corde qm̄ ipſi deum videbūt.

Tertia pars.

Sequit dic. Dicit autē mulier ad eum ꝛc. vbi tangit largitateꝫ liberalitatꝫ imenſe: ꝙ probat exhibitio curialis. qꝛ enim xp̄s huic mulieri cum aqua peteret non negauit. ſed ſibi dixit ꝙ ſolum virum vocaret vt ſic debito modo aquam acciperet. hinc eſt ꝙ nobis oſtenditur liberalis. hic autem quattuor conſidera. ſ.

Petitioné ſufficientem.
Monitionem conuenientem.
Excuſatōem appentem.
Expreſſionem euidentem.

¶ Quātum ad primum dicit. dicit ei mulier ꝛc. Illa enim mulier cum audiſſet a xp̄o ꝙ ſi petiſſet dediſſet ſibi aquam ⁊ ꝙ q bibiſſet ex illa non ſitiret in eternum. volēs pēas corporales vitaꝛ ſm Augu. Iſtam aquam petebat. ¶ Quantum ad ſecundum dic. Dicit ei yh̄s. vade ꝛc. Nā ſm illud .i. cor. ij. Caput mulieris eſt vir: ⁊ ideo ad virum pertinet mulierem inſtruere. vt igit xp̄s oſtenderet ꝙ vir non erat docendus per mulierem ſed econtrario. iō dic ſm Augu. Vade ⁊ voca virum tuum ⁊ veni huc. ¶ Qᵐ ad 3ᵐ dic. rn̄dit mulier ꝛc. Nam illa mlr qᵐ ad vitatem tunc non hēbat viꝝ legitimū: lꝫ hēret amaſiū. ⁊ iō ſm appenꝭ ſe voluit excuſare. ¶ Qᵐ ad 4ᵐ rn̄det yh̄s bene dixiſti ꝛc. xp̄s qdē audiēs excuſatōem hui⁹ mlieris ⁊ cognoſcēs q̄lr loqbaꝭ ipaꝫ redarguit ſꝫ Criſo. oñdēs ei⁹ turpitudinē ⁊ ſuos enumerās viros. ¶ Sciē. ē loqndo ſpūalr ꝙ vir ⁊ ſpōſus pncipal' aie ē xp̄s. amaſi⁹ aūt ei⁹ ē dyabol⁹. ſ. āt viri q̄s illa mlr dꝭ hūiſ ſe. ſ. ſenſus corpis. vñ Aug. vꝭ āt mihi. ſ. viros p̄res aie nos poſſe accipe. ſ. ſenſus corpis. añ ei ꝙ qs poſſit vti rōe nō regiꝭ niſi ſenſib⁹ carnis. ¶ Iſti pñt figurari ꝑ qnqꝫ talēta d qb⁹ dꝭ Math. ꝙ dñs qdaꝫ dedit ſeruo ſuo. ſ. talēta vt lucrareꝭ d ipſis vt ſic qñ dñs faciet rōnē cū ipo poſſit dīc dñe. ſ. talēta tradidiſti mihi. ecce alia. ſ. ſuperlucratus ſum. ⁊ ſibi poſſit dīc dñs eius ꝙ ſeqtur. euge ſerue bone ⁊ fidelis: qꝛ in pauca fuiſti fidelis: ſupra mlta te cōſtituam intra in gaudium dñi tui. ¶ Iſta autem. ſ. talenta. i. ſ. ſenſus corporis: lucratur ipos domando ⁊ ſubiciendo rōni: ſi āt homo nolit ipſos domaꝭ. ſed ſequi dlectatōes iporum poſt iſtos. ſ. viros ſequitur vnus amaſius. ſ. dyabolus ipm in īfernuꝫ deducens. nam lꝫ in iuuentute regnat ſenſus in homine. tamen cum ad ſenectuteꝫ peruenerit incipiunt ad debilitatem venire. poſt quos relinquitur aie peccatrici vir illegitimus. ſ. dyabolus. cū quo eternaliter copulabiꝭ in īferno.

Quarta pars.

Seqtur. dic ei mlier. dñe vt vidॊ ꝓph̄a ꝛc. vbi tāgit dubietatem claritatꝫ oñſe. ꝙ pbat eruditio ſpūal'. Nā illa mlier vidēs ꝙ xp̄s oculta ſibi pāderat credēs ex h ipm ſapientē. iō tanqꝫ ſapiēti vnā dubitatōem ꝓpōit vt ipſam declaret. In oi āt dubitatōe ſi ſolui ꝑfecte debeat: q̄ttuor reqruntur. ſ. ꝙ dubitatio debito mō ꝓponaꝭ. ꝙ clare diſſoluaꝭ. ꝙ ſolo acceptetur vel reprobetur. ꝙ ſi reprobaꝭ vlterius declaretur. ſm h igiꝭ hic q̄ttuor poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ.

Ordinatā ꝓpoſitōem.
Explicatam ſolōnem.
Impfectam adheſionem.
Ratificatā ꝯfirmatōem.

¶ Qᵐ ad pᵐ dic. Dic ei mlier ꝛc. Si eiꝫ aliq̄ dubitatō dꝫ ordiate ꝓponi inter alia duo reqrunꝭ. ſ. ſciēti diſſolueꝭ ꝓponatur. ⁊ ꝙ motiuum vtriuſqꝫ partis fideliter adducatur. ⁊ ſm hoc hic duo poſſumus ꝯſiderare. ſ.

Diſſoluentis ſufficientem habitum.
Proponētis cōuenientē modum.

¶ Qᵐ ad pᵐ dic. Dic ei mlier ꝛc. De ratōe ei ꝓph̄e ē hr̄e habitū cognitiuū cui⁹ ꝓpriū eſt oculta ⁊ ſecreta nunciare. Unde

proph̄a olim dicebaꝭ videns. ¶ Quia igitur xp̄s iſti mulieri aliqua ſecreta nūciauerat. ſ. de viris quos habuerat. ⁊ quem habebat ad p̄ſens ideo ipum dixit eſſe ꝓph̄am. ¶ Quantū ad ꝓponentis cōuenientem moᵐ dicit pr̄es nr̄i ꝛc. inter iudeos ⁊ ſamaritāos erat diſceptatio d loco in q̄ deus adorari deberet. h aūt interrogādo pmo arguit pro ſamaritanis. d. pr̄es nr̄i i monte h adorauerūt ex quo ſic arguit ille eſt acceptior ad adorāduꝫ in quo adorauerunt pr̄es nr̄i ſed ipi adorauerūt in monte gariti in quo ſamaritani adorant ergo per pr̄es illos intelliguntꝭ ſecundū Criſo. Qui fuerūt circa habraā in quo. etiam dꝭ habraā ymolaſſe filium ſuū yſaac. ¶ Secūdo arguit ꝓ iudeis. d. vos dicitis qꝛ ierosolimis ē locus in quo adorare oꝫ. ex quo ſic arguit ille locus vꝭ aptior ad adorādū i quo iudei adorāt qui ſe dñt illuminatos a deo. ſed huius ē mons ſyon in quo ē tēplum. ꝙ ē in ierᵐ ergo. ¶ Quantū ad ſecundū dicit. Dic ei yh̄s ꝛc. lꝫ eniꝫ illa mlr ſoᵐ mentioneꝫ fecerit d duplici adoratiōe ſ. ſamaritanoꝝ ⁊ iudeorū. tamen loquēdo generaliter tres ſunt adoratores. ſm tria genera hominū adorantiū. Naꝫ qdaꝫ ſunt gentil's ſignati per ſamaritanos quidam iudei legem Moſaycaꝫ obſeruātes. Quidam xp̄iani legem euāgelicā profitentes. ¶ Adoratio igitur ſamaritanorū erat in monte gariti. adoratio iudeorum in loco digniori. Adoratio vero Chriſtianoꝝ locū corporalē nō querit ⁊ h eſt nobiliſſima q̄s qdeꝫ tres mōs adorādi xp̄s hic inſinuat vbi tria poſſumus ꝯſiderare. ſ.

Argumentoꝝ interrogatiōem.
Populorum cōparationem.
Queſitorum declaratōeꝫ.

¶ Quantū ad primuꝫ dicit rn̄dit ei yh̄s ꝛc. Nam h mlr fecerat mentiōem de adoratione ſamaritanoꝝ in gariti ⁊ iudeoꝝ in ierᵐ quaꝝ neutra erat ꝑfecta adoratio nō aūt fecꝭ mentionem de adoratiōe xp̄ianoꝝ que inter oēs eſt ꝑfectiſſima. ⁊ ideo argumenta ſua nō tangebāt queſtiōeꝫ quantuꝫ ad illud ꝙ cōueniebat ꝑfectam veritateꝫ ꝓpter ꝙ xp̄s intermit ipſa. d. quia nec in monte ꝛc. ⁊ per ꝯñs inuit alium tertium modum. ¶ Quantū ad populorū cōparationeꝫ dic vos adoratis ꝛc. Quia illa mulier i argumētis ſuis inuerat duos pplos diuerſimode adorātes quorū cōparationē xp̄s ad inuicem faciens iudeos ſamaritanis p̄heminet quoꝝ p̄heminentiā rationē tali deduc. cognoſcētes ꝑfectius q̄ꝫ ignorantes ſed nos iudei adoram⁹ ꝙ ſcimus. vos aūt ſamaritani adoratis ꝙ neſcitis ergo neſcitis in q̄ꝫ qꝛ deum ab ydolis non diſcernitis. ¶ Quantuꝫ ad queſitorum declaratiōem dicit ſed venit hora ꝛc. poſtq̄ꝫ enim xp̄s oſtendit ꝙ oratio illorum duorum populoruꝫ nō erat perfecta. licet melior eſſet oratio iudeorum ſecundū Criſo. hic declarat orationem xp̄ianorū eſſe perfectiſſimam. qui locuꝫ corporalem nō querunt. ideo veri adoratores dicūtur. homo autem in adorando oꝫ ꝙ ſit. Ordinat⁹ in affectu. Illuſtratus in intellectu. Affect⁹ ordinatur caritate. Illuſtratur intellect⁹ veritate. ¶ Quantū ad ordinationem affectus ꝑ caritateꝫ dicitur qꝛ adorant i ſpiritu. Nam licet dus trinitas eſſentialiter ſit amor ⁊ caritas iuxta illud Jo. 4. Deus caritas eſt ⁊ qui manet in caritate in deo manet ⁊ dus in eo. tamen ſpūi ſancto caritas applicaꝭ ⁊ amor vñ Apoſtol⁹ Caritas dei diffuſa eſt in cordibus veſtris ꝑ ſpiritum ſanctū qui datus eſt vob. ¶ Cū igitur iſta caritate ſpirit⁹ ſ. dbem⁹ adorare. ¶ Quantū ad illuſtratōem intellect⁹ per veritatem dicit. ⁊ qui adorant in veritate iſta āt veritas que requiriꝭ in adorādo pōt quadrupliciter ipediri. ſ. Per errorem deprauātem. Per figuram ocultātem. Per oppoſitōeꝫ deficiētem. Per intētionem obliquātem. ¶ P° per errorē deprauāteꝫ vñ theolog⁹. Qꝛ mihi putāt ſm

ſpūm .ſ. animā adoꝛat nō rectā de deo opi
nionem habētes vt heretici. pp̄ ꝙ addit
⁊ in veritate. ¶ 2º impedit p̄ figurā occul
tantem vñ Criſo. In veritate oꝫ adoꝛare
qꝛ pꝛioꝛa figª erant .ſ. circōciſio holocauſta
nunc aūt toᵐ eſt veritas. ¶ 3º ipeditur p̄
operatiōem deficiētem vñ Criſo. dicit ve
ros aūt adoꝛatoꝛes q̄ vltra h̄ ꝙ oꝛant age
re n̄ ceſſant vñ Criſo. dicit aūt veros ado
ratoꝛes ad differentiā falſoꝛū. quoniā qui
dem ſunt falſi adoꝛatoꝛes qui tēpoꝛalia ⁊
caduca querunt in oꝛatōe. vera aūt adoꝛa
tio pōt per adoꝛatōem dañ. de quo ſnialr
dr̄ Dañ. 6. Quod cū vellet oꝛare igreſſus
eſt domū ſuā. ⁊ feneſtris aptis i cenaculo
ſuo cōtra ierᵐ tribus tempoꝛibus in die
flectebat genua ⁊ cōfitebatur coꝛā dō ſuo.
¶ Ubi ſciēdū ꝙ per dañ. q̄ ab angelo vir
d̄ſideriorꝫ eſt dictꝰ Dañ. 9. intellr̄ quilibꝫ
xp̄ianus d̄uotus q̄ totis viſceribꝰ oꝫ deſi
derare xp̄m. d. cū p̄s. Quemadmodū deſi
derat cerūꝰ ad fontes aquaꝝ ita d̄ſiderat
aīa mea ad te dſ: iſte igit volens adoꝛa
re doᵐ. domū ſuā. i. examinare ꝯſcientiā
⁊ tēpoꝛali ſtrepitu elongari. iuxta illd̄ xp̄i
Mat. 6. Tu autē cum oꝛaueris intra in
cubiculū tuū. ⁊ clauſo hoſtio oꝛa pr̄ē tuū
in abſcōdito oꝫ autem cōtra ierᵐ aperire
feneſtras. i. vires anime p̄ quas ad aīaꝫ
moꝛs vel vita intrat. iſtas aperire oꝫ con
tra ierᵐ que viſio pacis dr̄. i. ad pacem d̄i
que exupat omnē ſenſū. qua ꝑducimur
ad viſionem beatā. debent aūt aperiri tri
bus in die. ſ. mane dum naſcitur meridie
dum ꝓtenditur. ⁊ veſpere dum moꝛit. vt
dicat cum p̄s. Benedicam doᵐ in omni
tempoꝛe ſemper laus eius in oꝛe meo.
¶ Quantū ad tertium dicit. dicit ei mu
lier ſcio ⁊c. mulier enim illa vel quia xp̄s
non determinauit queſtionem ad placitū
eius pꝛo ſamaritanis. vel quia xp̄s alte lo
cutus fuit per reſpectū ad intellectū mu
lieris que nūdum erat exercitata in ſpiri
tualibus. non fuit cōtenta totaliter de ra

tione xp̄i ſed ſolutiōem q̄ſtionis alteri. ſ.
meſſie reſeruauerit. ¶ Quātū ad quartū
dicit. Dicit ei ih̄s ego ſum q̄ loquoꝛ tecum
⁊c. Nam xp̄s vidēs hāc mulierē de aduē
tu meſſie certā. d̄ ſeipſo vere dubiā ſeipꝫ
familiariter ſm̄ Criſo. Manifeſtat ſe. d.
foꝛe meſſiam.

Quinta pars.

Equit. ⁊ ꝯtinuo venerūt diſcipu
li ⁊c. vbi tāgit ſedulitatē carita
te intenſe ꝙ ꝓbat affcō ſingula
ris. Quia igit xp̄s in mūdum venerat vt
oculos reuocaret ad pn̄iam pccōꝛes. hinc
ē ꝙ ex caritate q̄ꝫ ad genus hūanū hēbat
omniū deſiderabat ⁊ ꝓcurabat ſalut. in cō
uerſione autem aliquoꝛū diſtantiū a veri
tatis via inter alia q̄ttuoꝛ requirunt. ſ.
Magiſter erudiens.
Nūtius deferens.
Populus audiēs.
Miniſter exequens.
¶ Magiſter fuit xp̄s nūtius mulier po
pulus ſamaritani miniſter cetꝰ apoſtolo
rum. ſm̄ h̄ igitur lꝫ nō eodē oꝛdine quat
tuoꝛ poſſumꝰ ꝯſiderare. ſ.
Miniſtrū humilitatis ꝓfunde.
Populum capacitatꝭ digne.
Magiſtrū veritatis clare.
Nūcium celeritatis ꝓmpte.
¶ Quantū ad pꝛimum dicit ⁊ ꝯtinuo ve
nerunt diſcipuli. Diſcipuli quidem xp̄i
dici poſſunt miſtri xp̄i pn̄cipal' magiſtri
qꝛ illd̄ ꝙ xp̄s illos docuit alios fideliter
docuerūt hic aūt quantū ad iſtos duo poſ
ſumus ꝯſiderare. ſ.
Stupoꝛem vehemētem.
Timoꝛem reuerentem.
¶ Qᵐ ad pᵐ dic. ⁊ ꝯtiuo ⁊c. Naꝫ cū diſci
puli q̄ ierāt ad ciuitatē. vt cibos emerēt
fuiſſent ad xp̄m reuerſi ⁊ inueniſſent ſoᵐ
loquētem cū ſola q̄ facere nō cōſueuerat
admirati fuerūt non aūt malum ſuſpican
tes vñ Criſo. Admirabant quidē ſup ha
bundantem xp̄i māſuetudinem. ⁊ hūilita

tem quoniā ita ꝑſpicuꝰ exiſtens ſuſtinuit
loqui cum tanta hūilitate mulieri inopi.
¶ Quantū ad timoꝛem reuerētem dicit
Nemo tñ dixit ⁊c. diſcipli ex timoꝛe reue
rentie lꝫ mirati fuerint eiꝰ hūilitate tamē
ip̄m de verb̄ q̄ mulieri dixerat noluerūt
interrogare. vt verificatum de ip̄is illud
Mar. 12. Et nemo iā audebat iterrogar.
¶ Quantū ad ſm̄ reliq̄t ergo ydriā ⁊c.
vbi tria poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Actum cōgruentem.
Affectum illuſtrātem.
Moᵐ excitantē.
¶ Quantū ad pᵐ dic reliq̄t ergo ⁊c. actꝰ
enim ꝯueniens alicuiꝰ nūcij xp̄i ē vt ipſiꝰ
exēplo tēpoꝛalia contēnat. iuxta quem di
ſcipulis dixit Luc. x. Ecce ego mitto vos
ſicut agnos inter lupos. Nolite poꝛtare
ſaccū neq̄ꝫ perā. hanc igit mulierē aplis
aſſimilās in h̄ facto ſm̄ Criſo. dicit ⁊ ſic
apli vocati dimiſerūt retia. ita h̄ dimiſit
ydriā repit aūt q̄druplex ydria. ſ.
Voluptatis ⁊ concupiſcentie. ⁊ h̄ eſt relin
quenda.
Claritatꝭ ⁊ ſapieᵉ. ⁊ h̄ ē inclināda.
Capacitatis rationalis anime. ⁊ h̄ eſt di
latanda.
Venuſtatꝭ adoꝛnātꝭ grē. ⁊ h̄ ē effundēda.
¶ De p̄ma Eccli. 18. poſt cōcupiſcentias
tuas non eas ⁊ a voluptate tua auerte.
¶ De ſcdā oꝫ ſe declinare ad alios docen
dum vt poſſit ſapiª ſua dr̄e illud Sap. 7.
Quā ſine fictōe didici ⁊ ſine inuidia cōico
⁊ honeſtatē illius nō abſcondo. ¶ De 3ª
dicit dilata os tuū. i. animā tuam. ⁊ iplebo
illd̄ in p̄s. ¶ De quarta dic beatꝰ Jaco.
in ca. ſua. 4. vnuſquiſq̄ꝫ ſicut accepit grāꝫ
in alterutrū illam adminiſtrantes ſicut
boni diſpenſatoꝛes multifoꝛmis grē dei.
¶ Quantū ad effectum illuſtrātem dicit
⁊ abijt in ciuitatem ⁊c. Nam illa mulier
aliqualiter illuminata a xp̄o voluit etiaꝫ
alios huius illuminatōis eſſe participes
quos ſcdm̄ Criſo. generalr̄ dicit iuitaſſe.

¶ Quantū ad modum excitantem dicit.
Nunquid non ipſe eſt xp̄s. Nam cū xp̄s
expectaret etiam ſamaritanis habentes
libꝛos Moy. in quibꝰ ſaluatoꝛis expecta
bant aduentus hinc eſt ꝙ mulier opinio
nem de xp̄o fecit poplo vt ipſos ſecundū.
ad eundum ad ipſum foꝛtius aīa
ret. ¶ Quantū ad tertium dicit exierunt
de ciuitate ⁊c. poſtq̄ꝫ enim ciues ſycar au
dierunt a muliere magna de xp̄o ⁊ ſub du
bio ponentem vtrum eſſet xp̄s venerunt
ad ipſum vt cognoſcerent veritatem.
¶ Quantū ad quartum dicit interea ro
gabant eum diſcipuli ⁊c. quia enim diſci
pli de aliquo ꝙ xp̄s dixerat ſignificatiuo
⁊ caritatem ipſius circa ſalutem hominū
ne ipſoꝛum animus in ſuſpenſo maneret
hic eis d̄buit explicare ſcdm̄ h̄ igitur hic
quattuoꝛ poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Ardentis deſiderij ꝓpalationem.
Audiētis collegij dubitatōem.
Figurātis elloquij expoſitōem.
Pꝛomerentis exercitij temeratōem.
¶ Quantū ad pꝛimū dicit interea roga
bant eum ⁊c. vbi duo ꝯſidera. ſ.
Pꝛopalationis occaſionem.
Dilectionis expꝛeſſionem.
¶ Quantū ad pꝛimum dicit interea ro
gabant ⁊c. Nam diſcipuli volebant dare
Chꝛiſto cibos coꝛam alienigenis. ⁊ quia
receſſerat iª. ⁊ credebant ꝙ ꝓpter dictum
mulieris ad ipſum illi de ciuitate venirēt
rogabant vt in illo tempoꝛe intermedio
manducaret. ¶ Quantum ad dilectōis
expꝛeſſionē dicit ille autem dixit eis ego
cibum ⁊c. ſicut enim homo exuriens cibū
coꝛpoꝛalem deſiderat ſic Chꝛiſtus huma
ni generis ſalutem deſiderabat. Nam
ipſe vult omnes homines ſaluos fieri
Tyh. 2. ¶ Quantum ad audientis col
legij dubitatōem dicit. dicebant ergo di
ſcipuli ⁊c. Nā diſcipuli nūdum ꝑfecte illu
minati illd̄ ꝙ xp̄s dixerat d̄ cibo nō intel
lexerant niſi d̄ cibo coꝛpoꝛali. ⁊ pp̄ h̄ mihi

tebant ſi aliqs ei talem cibū portaſſz. Nā
ipſe aliñ recipe cibos oblatos ſolebat cui9
triplex ratio ſm Theom aſſignatur pmo
ppter meritū afferentiū. 2o ppter diſcipu
lorum exm. 3o propter extollens magiſte
rium. ¶ Quantū ad figurang elloquij ex
preſſionem dicit. Dic eis yħs cib9 ⁊c. xps
quidem cognoſcēs q̄ diſcipuli illud q̄ de
cibo intelligebāt de cibo corporali ne ipo
rum anim9 remaneret dubius expōit eis
q̄ intelligebat de cibo ſpūali qui cibus ē
cōuerſio ⁊ ſalus humāi generis. ppter q̄
pr̄ miſit in mundū. ¶ Quantū ad ꝯgruē
tis indicij manu ductōez dic. Non ne vos
dicitis ⁊c. Nam xps volens p corporalia
dare intem de ſpūalibus ipſos ſenſibiliter
manu duc. vbi duo ꝯſidera. ſ.
Methaphore ppoſitionez. d. leuate.
Ipſius applicatōez. d. Ecce dico vob.
¶ Leuate oculos vr̄os ⁊ videte regiōes
i. ſamaritanos. q2 albe ſunt. i. q2 ſm Criſ.
Quia ppinqui ſunt vt cōuertantur ſpūa
liter aūt homo dz leuare oculos ſuos ad
quattuor. ſ. Ad ſeipſz p internā conſidera
tionem. Ad deū per deuotā orationez. Ad
proxim per largā ſubuentiōem. Ad cem p
optatam pueniionem. ¶ De pmo Iere.
2. Uide vias tuas in cōualle ſcito quid fe
ceris. De ſcdō ps. Ad te leuaui oculos
meos q habi. in celis. ¶ De tertio Iere.
21. Leuate oculos veſtros ⁊ videte qui ve
niunt ab aqlone. i. ab aduerſitate. q2 Pro
uer. 18. Frater qui iuuat a fratre quaſi ci
uitas firma. ¶ De quarto Iſ. 51. Leuate
oculos in cem. ⁊ videte. ¶ Quātū ad 5m
dicit q metit mercedez accipit ⁊c. vbi duo
conſidera. ſ.
Repromiſſionem pmij.
Uerificatiōem prouerbij.
¶ Quantū ad primū dicit qui metit ⁊c.
vbi duplex pmiū poſſum9 cōſiderare. ſ.
Datum meritis pprijs.
Acceptū ex cōſortijs mutuis.
¶ Quantū ad primū dicit. ⁊ q metit ⁊c.
Nam ds de ꝯgruo remunerat hoīes ſm
opera ſua ⁊ vltra vñ. i. Cor. 3. Unuſqſqz
ppriam mercedem accipiet ſm ſuuz labo
rem. ¶ Quantū ad fructuz acceptū ex cō
ſortijs mutuis dicit. ⁊ qui ſeminat ſimul ⁊
gaudet ⁊ q metit. Metēs qdez ſpūaliter
gaudet nō ſolus ſed ſil' cum eo q ſemina
uit vt apoli cuz pphis vnde Criſo. pphe
enim ſunt q ſeminant ſed nō illi meſuerūt
ſed apli. ¶ Quantū ad verificatiōem pro
uerbij dic in hoc enim ē verbum verū ⁊c.
vbi. Primo pōit puerbij rememoratōem
d. In h ⁊c. Secundo ipſius verificatōez. d.
ego miſi vos metere ⁊c. vbi Criſo. ſed ⁊
h ſecundo iſte hz maxime veritatez. quia
prophe laborauerūt ſed fructus eorum la
boribus meſſuimus.

Sexta pars.

Equit ex ciuitate aūt illa ⁊c. vbi
tangit vniuerſalitatez ciuitatis
cōuerſe. q̄ pbat duotio popula
ris. q2 enim ſamaritani fidē verā penitus
ignorabāt idō fuit neceſſariuz q̄ ab aliquo
docerent. fuerūt autem docti a muliere in
ſtrumētalr̄ nūciādo. ⁊ a xpo principalr̄ pdi
cante. ⁊ ſm h hic duo poſſum9 ꝯſideraf. ſ.
Nuncij deſerētis loquellā inducētez.
Xpi pdicantis doctrinā excellētem.
¶ Quantū ad primuz dicit ex ciuitate aūt
ia ⁊c. vbi tria poſſum9 cōſiderare. ſ.
Habitū fidei generatū.
Signū euidens demonſtratū.
Xpm dom inclinatum.
¶ Quantū ad primū dicit ex ciuitate aūt
ia. Nam ſamaritani audientes huius mu
lieris teſtiom pſertim cuz rephenſa fuiſſz
ab ipo de cōcubinario credētes ſecunduz
Aug. q̄ ipm ñ cōmēdaſſz niſi eſſet digni
tatis ⁊ excellētie magne cum naturalr̄ que
reprehendunt ab aliquo ipm nō conſueue
runt comēdare ipſi9 dictis firmi9 credide
runt. ⁊ idō dr̄ q̄ crediderūt in euz. ¶ Quā
tum ad ſignū euidens demonſtratū dicit.
Cū ergo veniſſz ⁊c. vbi duplex ſigm fidei

dñderunt. vnum quia venerunt. aliud q2
rogauerūt vt apud eos maneret. ¶ Qm
ad dominum inclinantem dicit. Et māſit
ibi duos dies. Nam Chriſtus tanqz pius
⁊ benignus videns ſamaritanoꝝ duotōez
⁊ fidem aſſenſit eis d mora. ¶ Qm ad 2m
⁊ multo plres ⁊c. Naz ſicut aduenientē ma
iori lumine minus obfuſcari videtur vt ſi
cut adueniente ſole nō apparet lux ſtella
rum. Sic xpo docente q eſt lux ⁊ veritas
quelibz āt doctrina in eius compatōne vi
leſcit. lz igitur pp dictum mulieris multi
crediderunt: tñ xpo predicante credide
runt q̄plures. vnde ſubdr̄. ⁊ multi dice
bant q2 non pp tuam loquellam credim9:
ipſi enim audiuimus ⁊ ſcimus q2 hic ē ve
re ppheta vel ſaluator mundi. vbi Sama
ritāi in iſta ꝯfeſſiōe oñdunt in xpo tria. ſ.
Entitatē vigoroſam.
Dignitatē generoſam.
Uniuerſalitatem fructuoſam.
¶ Qm ad pm dicunt h ⁊c. Nam ipe ē d
quo dr̄ Baruch. 3. Hic eſt ds noſter ⁊ nō
eſtimabit ali9 ad eum. ¶ Qm ad entita
tem vigoroſam. dicunt eſt vere. Nam ip
ſe realiter ⁊ veraciter habz perfectiſſimaz
entitatē. q̄ cognoſcēs cēturio dixit math.
27. Uere filius di erat homo iſte. ¶ Qm
ad vniuerſalitatem fructuoſam. dñt ſalua
tor mundi. Nam xps yħs non tñ fuit ſal
uator vni9 ppli: ſed totius generis hūani
iuxta illud q̄ angelus nunciauit paſtori
bus Luc. 2. d. Euangelizo vob gaudiū ma
gnum q̄ erit omni pplo: q2 natus eſt nob
ſaluator qui eſt xps dñs in ciuitate dd. de
quo beatus Iohan. in cañ. ſua. d. Nos in
quit vidimus ⁊ teſtificamur. quoniam pa
ter miſit filium ſuum ſaluatorem mundi.
Nam nō ſolum tēporaneam ſalutē nobis
tribuit ſed eternam. q̄ cognoſcēs apls di
cit phy. 3. Saluatorē expectam9 dñz yħm
xpm q reformabit corp9 humilitatꝭ nr̄e ꝯ
figuratū corpi claritatꝭ ſue. Ad q̄ ꝯforma
tōem ille nos ⁊c.

¶ Sabbato dñice tertie in q̄dragefime.

Erexit yħs in montē Oli
ueti ⁊ diliculo iterum vēit
in templuz ⁊c. Io. ¶ In
ter alia enim que requirun
tur in aliquo bono magro
ſunt tria. ſ. q̄ ſit ſolicitus in docendo. Sa
gax in reſpondendo ⁊ rectus in determi
nando. ¶ Pm requirit diligētiam. Scdz
prudentiam. 3m iuſticiaz. Q2 vero iniuſte
ſentētiando dz ānecti mia pp cōnectōnem
ipſarum: q2 iuxta illd ps. Miſericordia ⁊
veritas obuiauerunt ſibi, iuſticia ⁊ pax
oſculate ſunt. Doctor exemplo xpi dz per
miſericordiam q̄ per iuſticiam. Nam ſic
dr̄ Iaco. 2. Iudiciuz ſine miſericordia fiet
ei q nō fec miſericordiā. Miſericordia āt
pōt alicui q̄druplr̄ exhiberi. ¶ Primo
ptem pene debite dimittendo. ⁊ de hoc hr̄
Luc. 6. De vilico q̄ debitoribus dñi ſui di
miſit debitum. ¶ 2o p reo aliquo preces
porrigendo. vt habet de Ioab. ad dd p
Abſalon. 2. Re. 14. ¶ 3o inocentez accuſatū
defendendo. vt habet Dañ. 12. de Dañ. ex
cuſantem Suſanam. ¶ 4o vnam totaz pe
nam relaxando: vt habetur Math. 18. de
ſeruo qui debebat domino. 10. talentoruz.
⁊ iſte minus magis perfectiſſimus pecca
tori q̄ xps largiter circa mulierem adul
teram tenuiſſe in hoc euangelio in q euā
geliſta q̄ttuor tangit. ſ.
Sedulitatem erudientem veratius.
Peruerſitatem exploratem malignius.
Sagacitatem rñdētem ſolertius.
Precipitātem idulgētē bēigni9.
¶ Pm pbat iſtructō pmitiua. 2m petitō
tēptatiua. 3m ſolō cōfuſiua. 4m rñſio ꝯple
tiua. pm i pn. 2m ibi. adducūt āt ſcribe ⁊c.
3m ibi. p9 āt iclinās ſe ⁊c. 4m ibi. erigēs āt
ſe yħs.

Prima pars.

Uātum ad pm vbi tāgit ⁊c. q̄ p
bat ⁊c. dic prexit yħs ⁊c. mos qdē
xpi erat ſtar d die in templo ve

pplm̄ vellēt doceret ſm Alcimiū. Qz vo in c uitate iſta nō iu tebat hoies deuotos recipiētes eū hoſpitio ibat in bethaniam ad Lazarū ꝛ ſorores ei⁹ q̄ ſita erat in monte Oliueti. h āt .ſ. conſidera .ſ.
Magiſtrū ſufficiētem.
Locū ↄuenientem.
Horā congruentem.
Cetum audientem.
Actū euidentem.
Quantum ad pᵐ dr̄ ꝙ qdē xp̄s fuit magr̄ ſufficiēs: iuxta ꝙ d ſeipō dic̄ Jo .12. Uos vocatꝫ me magr̄ ꝛ dn̄e ꝛ bn̄ dicitis ſum ꝛ eim. Quantum ad 2ᵐ dic̄ ꝙ fuit mons Oliueti .q̄ quidem locus conueniens xp̄o vt ibi predicaret. qꝛ ille mons dr̄ oliueti . qꝛ ibi erant multe oliue d quibus fiebat oleum vnctiōis: ꝛ qꝛ xp̄s grece .latine dicitur vnctus vt conuenientius eſſz inter doctorē ꝛ locū. iā in monte oliueti dr̄ docuiſſe .
Quantum ad 3ᵐ dicit ꝙ fuit diluculo .i. mane. qꝛ hora fuit congrua predicatōi xp̄i vt eſſz audientib⁹ fructuoſa . ꝙ cognoſcens Jſ. dic̄ Jſ. 5. Dn̄s mane erigit mihi aurem vt audiam q̄ſi magr̄m. Quantum ad 4ᵐ dic̄ ꝙ ois ppl's veiebat ad eū. vn̄ Luc. 21. Omnis ppl's diluculo ad eū i tēplo audire illum. Quantum ad 5ᵐ dic̄ ꝙ ſedēs docebat eos. vt ei xp̄s ſuam doctrinā oſtenderet magis autēticam: ſedēs docebat pplz quī dicit Jſ. 48. Ego ſum dn̄s deus tuus docēs te vtilia ꝛ gubernās te i via q̄ ambulaſ. Sciē. ē āt loquēdo moralr̄ ꝙ xp̄s dedit nob̄ pfectū modū viuēdi . Nā loqndo generalr̄ duplex ē mod⁹ viuēdi .ſ. actiuus ꝛ ↄtemplatiu⁹. Mod⁹ āt viuendi cōtemplatiu⁹ daſ intlli in aſcenſu ipſius in monte . qꝛ montem altum intellr̄ contemplatio p quam homo leuatur in altum . dr̄ āt mōs oliuaꝝ vt ſupra ad dſignādum ſpūalem pinguedinem: q̄z aia recipit i cōtēplādo. 3 vo ier ᵐ. qꝛ v̄a ↄtēplatō viſionē ↄmētalē ꝛ pacē icludit. Nō vacat āt ꝙ mōs ille ad oriētē dr̄ vbi orif ſol: qꝛ p ↄtēplatōꝫ xp̄s i nob̄ orif ſol iuſticie. Mod⁹ actiu⁹ daſ itlli in h ꝙ xp̄s docebat. nā p doctrinā i q̄ exercitiū ē hedificās proximū itlli actꝰ in q̄ ex⁹ xp̄i ad hedificatōꝫ ꝓximi dbem⁹ laborar̄. Jſte duplex modus viuēdi figurat⁹ fuit geñ. 28. Ubi dr̄ ſmlr̄ ꝙ Jacob vidit ſcalam: ꝛ āgelos dn̄i aſcēdētes ꝛ dſcēdētes p ipam ꝛ dn̄s in nixu ſcale. Ubi ſciē. ꝙ p āgeloꝝ aſcenſuꝫ itllr̄ ↄtemplatio . p deſcenſum vo opatio q̄ inclinamur vt primo ſuccurramus .hu ic autem dominus inixus dr̄ :qꝛ ſiue per contēplatōem aſcendamus ad ipm̄. ſiue p actōem deſcendamus ad proximum ipſe ſemper nos viriliter ſuſtentat. Jn hoc autem ꝙ populus dicitur iuiſſe ad ipm : datur itelli ꝙ debemus eſſe ſolliciti veiendi ad ipm tanq̄ ad noſtrū refugiū i oībuſ ſcis nr̄is. ad q̄ nos dulciter inuitat i pſo. Uenite filij audite me timorem dn̄i docebo vos. ꝓmittēs vob̄ ſuum auxiliuꝫ dicit Math. ij. Uenite ad me oēs q laboratis ꝛ onerati eſtis ꝛ ego reficiam vos : ꝓmittens vero nobis regnū eternum dicit Math. 25. Uenite benedicti prīs mei poſſidete vob̄ regnū parū a ↄſtōne mundi.

Secūda pars.

Equitur adducunt āt ſcribe. ꝛc. Jn xp̄o qdē fuerūt veritas doctrine. māſuetudo miſericordie. rectitudo iuſtitie. ꝙ cognoſcens ps. dicit Propter veritatē ꝛ māſuetudinē ꝛ iuſtitiā deducet te mirabiliter dextera tua. veritatē doctrie explorauerūt. Mat. 21. i tributo dādo ceſari dicētes magiſter ſcim⁹ qꝛ verax es ꝛ viā ꝛc. Māſuetudinē miſericordie explorauerūt . Mat. 19. dicētes diſcipl'is ſuis qr̄ cū publicāis ꝛ peccōibus māducat ꝛc. qbus xp̄s r̄ndit. Diſcite qd eſt miam volo ꝛ ñ ſacrificiū. rectitudineꝫ iuſticie explorāt in euāgelio hodierno in pn̄tatōe adultere mlieris. dixerūt itra ſe pħet. aut ipſe dicet ꝙ iſta mulier debꝫ lapidari aut non. aut oio tacebit. Si dicat q

ſit. deridebimus eum: qꝛ non habꝫ māſuetudinem q̄z ipſe predicat . ꝛ pp q̄z ēt ppl's amat eum. Si autem dixerit ꝙ non . tunc dicemus ꝙ non habet rectitudinem iuſticie. ꝛ eum accuſabimus ꝙ eſt tranſgreſſor ꝛ contrarius Moy. ꝛ deo qui dedit legeꝫ qr̄ cum ipa eſt lapidandus. ſi vero tacuerit tunc dicemus ꝙ non habet veritatem doctrine :ſed propter timorem humanaꝫ veritatem predicare formidat . ex quibus pꝫ ꝙ illa petitio fuit tota temptatio. ꝛ ſm h hic duo ↄſidera .ſ.
Jntentionis expreſſionem .
Queſtionis ꝓpoſitōem .
Quantum ad pᵐ dic̄. Adducunt āt ꝛc . Ubi quattuor poſſum⁹ ↄſiderare .ſ.
Materia ſbicitur.
Lō ꝓpōitur.
Argumentum adducit.
Solutio queritur.
Quantum ad pᵐ dicit. Adducunt autem ꝛc.
Quantum ad 2ᵐ dicit. ꝛ dixerunt magiſter. hec mulier. Quantum ad tertiū dicit. Jn lege āt moy. mādaunt h⁹i lapidar̄ . Quantum ad 4ᵐ dicit. Tu ergo qd dicis. text⁹ ē clar⁹
Quātū ad itētionis expreſſionē dicit h autē dicebāt tēptātes eū. ꝛc. vbi Augu. loquēs de iſtis tēptantibus dicit hic nos inuenimus ad accuſandū occaſionē ꝛ reū faciem⁹ tāquā legis ꝓuaricatorē. Sciēdū eſt autē hic loquēdo moraliter ꝙ per iſtā mulierē adulterā itelligitur aia quēlibet exiſtens in peccato mortali. Nam dicitur ſpūaliter ſponſa xp̄i q̄z qdē ſponſat in baptiſmo. vnde dicit Oſee. 2. Spōſabo te mihi in fide ꝛ ſcies qꝛ ego dominus. lꝫ autē anima ſic deſpōſetur p fidē ꝛ gratiaꝫ tam̄ fit adultera quādo mortaliter peccat vt ſit de numero illoꝝ d quibus Oſee. 4. Fornicabūtur filie vr̄e. ꝛ ſpōſe vr̄e adultere erūt. lꝫ autē aia miſera ſic adultera fuerit. tamē debet ad ipſum reuerti. qꝛ nō ſolum ē paratus ipſam recōciliādo recipere ſꝫ ad h inuitat Jer. 3. tu āt fornicata es cū amatorib⁹ multis. tam̄ reuertere ad me ꝛ ego ſuſcipiā te : que eſt igitur illa miſerabilis anima tam dulcem iuitatiōnē ↄſiderans que nō dicat illud Oſee. 2. vadā ꝛ reuertar ad viꝝ meū priorem, qꝛ bene erat mihi tūc magis q̄z nūc. Signāter autꝫ dicitur. ꝙ phariſei mulierem adulterā adduxerunt ad Chriſtum. vt de ipſa proferret ſententiam vt detur intelligi ꝙ Chriſtus habet de peccatoribus iudicar̄. Nā Jo. Pater dedit ei poteſtatem iudiciū facere qꝛ filius hominis eſt.

Tertia pars.

Equitur. Jeſus autem inclinās ſe ꝛc. vbi tangit ſagacitatem reſpondentem ſolertius: ꝙ probat ſolutio confuſiua . Nam lꝫ phariſey malitioſe Chriſtum interrogarent vt ipſum crederent manſuetudinem derelinquere vel a iuſticia deuiare. ipſe tamen ſic ſapienter reſpondit ꝙ neutrum obtinuerunt h āt duo poſſumus ↄſiderare .ſ.
Chriſti r̄nſionē rōabilem .
Pheoꝝ deiectōem cōfuſibilem.
Quantum ad primum dicit. xp̄s autē ꝛc. Nam quando aliquis dare vult aliq̄z ſententiam non debet preces ſed ꝓpoſitam prius diligenter diſcutere: ꝛ diſcuſſaꝫ proferre. ꝛ prolatam ſtabiliter confirmar̄. ꝙ quidem fecit in illa reſponſione . ꝛ io h qᵐ ad xp̄m tria poſſum⁹ cōſiderare .ſ.
Diſcretā diſcuſſionē.
Aptam prolationem .
Ratā cōfirmatōem.
Quantum ad primum dicit . Jeſus autem ꝛc. Nam per ſcripturam que fit cum diligentia itelligitur diſcreta diſcuſſio ꝙ Chriſtus obſeruauit. quid autem ſcripſit dicit Augu. ꝙ ſcripſit poſtea protulit .d. Qui ſine peccato eſt veſtrum . Quantum ad apertam prolatiōem dicit. cū āt ꝑſeuerarent ꝛc. Licet āt mala puniri debeant: non tamen rōnabiliter a quocunqꝫ ſꝫ

qui malum īdicat puniendum.non dʒ eſſe
malus ſed bonus ſm Greg.18.moral'.Qui
prius ſemetipſum non iudicat qd in alio
iudicet ignorat.⁊ ſi nouerit etiaʒ ꝑ aditū
recte.tamen aliena merita iudicare non
valet cuius inocentie.cui conſcientia pro
pria nullam indituȳ prebet regulam. Chri
ſtus igitur phꝫis reſpondens, nō dixit ꝙ
lapidaret vel dimitteret.quoꝝ alteruʒ ex
poſcebant:ſed inuit ſm Aug. A quo quis
ſit cū malus eſt puniendus.q: non a mal'
ſed a bonis.Q^m ad ratam confirmatōeʒ
dicit.Et iterum ſe inclinans ſcribebat ⁊c.
Ideo enim xp̄s ſuam reſponſionem ꝑ ite
ratam ſcripturam voluit confirmare vt
ipſam verius approbaret.❡ Sciendũ ē
autem loquendo allegorice ꝙ ꝑ iſtam ter
ram in qua Chriſtus ſe inclinans ſcribe
bat intelligitur beata virgo Maria que
fuit terra portans fructum ſaluatiōis hu
mane.de qua p̄s.Dominus dabit bēigni
tatem ⁊ terra noſtra dabit fructum ſuum
❡ In iſtam autem terram ſe inclinauit
quando dei filius in vterum eius dſcēdit.
vñ p̄s.Inclinauit celos ⁊ deſcēdit.❡ De
ſcendens autem dei filius in vterum vir
ginis.inclinauit ſe infra dñiaʒ entis.Nā
inter alia entia natura diuia obtinet ſum
mum gradum infra quem eſt natura āge
lica.poſt qʒ eſt humana natura in qua eſt
pena ⁊ infra penam eſt culpa. īfra quā
nihil aliud.q: pccm̄ infimum gradum te
net .imo pōt ēt inter nihiluʒ reputare. q:
ſm Aug.peccatuʒ nihil eſt ⁊ nihil fiūt ho
mines cū peccant.❡ Inclinauit auteʒ ſe
dei filius deſcendens in vterum virginis
❡ P° infra naturam diuam.phi.2.Cum
in forma dei eſſet non rapinam arbitrat⁹
eſt eſſe ſe equalem deo ſed ſemetipſuʒ exi
naniuit formam ſerui accipiēs in ſimilitu
dinem hominum factus ⁊ habitu inuen
tus vt homo. ❡ Secundo inclinauit ſe.i
fra naturam angelicam.vnde p̄s.Minui
ſti eum paulominus ab angelis.❡ Ter
tio inclinauit ſe infra naturam humanam
d.de ſeipſo illud p̄s.Ego autem ſum ver
mis ⁊ non homo obprobrium hominum
⁊ abiectio plebis. ❡ Quarto inclinauit
ſe vſqʒ ad penam.Unde Iſ.53. Vere lan
gores noſtros ipſe tulit ⁊ dolores noſtros
ipſe portauit.ipſe autem vulneratus eſt ꝓ
pter iniquitates noſtras ⁊ attritus ē ꝓꝑ
ſcelera noſtra.vſqʒ vero ad culpam non ī
clinauit ſe:q: deus eſſet,peccare non pote
rat.❡ In iſta autem terra.i.beata virgi
ne dicitur Chriſtus ſcripſiſſe. Nā in ipſa
tota trinitas ſcripſit.❡ Nam pater i eaʒ
ſcripſit ſuam potentiam.⁊ ſic fecit eaʒ po
tentem ad adiuuandum.vnde de ipſa p̄s.
Generatio ⁊ generatō laudabit opa tua
⁊ potētiam tuam ꝓnunciabunt figurata ꝑ
Judith probiſſima:de qua ſententialiter
dicitur Judith.13.ꝙ interfecit Olopher
nem ⁊ ciuitateʒ betulie ab excidio libera
uit.❡ Filius in eaʒ ſcripſit ſuam ſapienti
am :⁊ ſic fecit eam ſapientem ad aduocā
dum.vnde Eccl'ci.29. Collaudabunt mul
ti ſapientiaʒ eius. Figurata ꝑ Abygail q
per ſapientiam ſuam.vt habetur.1.R .19.
Procurauit clementiam Dauid irati cō
tra virum ſuum Nabal. ❡ Spiritus ſan
ctus in eā ſcripſit ſuam bonitatem ⁊ ſic fe
cit eam clementem ad miſerandum.vnde
de ipſa prouer.16. Clementia eius quaſi
ymber ſerotinus. ❡ Vel ſcripturam fa
ctam in beata virgine intelligitur multi
plex donorum collatio quo fuit mirabili
ter adornata. Nam ipſa fuit in vtero a dō
ſanctificata.ab angelo ſalutata. a ſpiritu
ſancto fecundata mr̄is cum virginitatꝭ ho
nore parturiens ſine dolore mater dei ⁊ fi
lia domina ⁊ ancilla. Unde ad eius lau
dem cantat eccleſia.Quod nec primam ſi
milem viſa eſt nec habere ſequentem.
❡ Vel poſſumus dicere loquendo mora
liter quod per iſtam terram in qua Chri
ſtus ſe inclinauit ⁊ ſcripſit itelligitur cor
hominis qui inſtar terre fertiliter debet

bonum fructum portare.cui dicitur geñ.
1.Germinet terra herbam virentem ⁊ af
ferentem fructum iuxta gen⁹ ſuū.In iſtā
autem terram ſe inclinare xp̄s dr̄.quādo
per gratiam ſuam in cor hominis deſcen
dit.vt homo dicere poſſit illud Eſdre .7.
in me inclinauit miſericordiam ſuā. ⁊ tūc
facere fructum per bona opera virtuoſa
❡ In iſta vero terra.i.in cor hominis in
ter alia duo ſcribit precepta decalogi vt
ipſa ſi ſaluari volumus inuiolabiliter obſer
uemus.Unde Math.9.Si vis ad vitam
ingredi ſerua mandata. ❡ Secundo ſcri
bit virtutes ⁊ dona ſanctus ſp̄s qbus ſpi
ritualiter reſplendemus.vnde Iſ.9.San
ctus vocabit omnis qui inuentus fuerit
ſcriptus in libro vite.i.in ier^m. ❡ Quan
tum ad ſecūdū dic̄.audientes āt h̄ ⁊c. vbi
duo poſſumus conſiderare.ſ.

Phꝫoꝝ abſentiam puderoſam.
Mulieris p̄ntiam timoroſam.

❡ Quantum ad primum dicit .audiētes
autem ⁊c.Iſti enim phꝫi habuerunt ve
recundiam ſpecialiter ſeniores.⁊ ideo pri
mi inceperunt exire. cuius rationem aſſi
gnans Glo.q: forte magis erant rei. vel
magis alias culpas cognoſcebāt. ❡ Q^m
ad mulieris p̄ntiam timoroſam dic̄.Et re
manſit ſolus ih̄s ⁊ mulier in medio ſtās
q: enim xp̄s fuerat petit⁹ a phꝫis vt iu
dex.mulier autem vt rea ſibi erat p̄ſenta
ta.Chriſtus auteʒ dixerat q ſine peccato
eſſʒ ipſa p̄mus inciperet lapidare,terreſ po
tuit:ne a xp̄o qui non habebat peccatum
diceretur propter adulterium puniendaʒ.
h̄ ſm Augu.

Quarta pars.

Equitur. Erigens autem ſe Je
ſus ⁊c. Ubi tangit pietatem in
digentem benignius. quod pro
bat remiſſio completiua.in qualibʒ qdem
diffinitiua ſententia duo debent attendi
ſ.miſericordia compatiens ⁊ iuſticia pu
niens. quia igitur Chriſtus de muliere
adultera finalem ſententiam protulit. Iō
vt prudens iudex.hic duo obſeruauit.⁊ ſʒ
hoc h̄ duo poſſumus conſiderare .ſ.

Chriſti miſericordiam cōpaſſiuam.
Ipſi⁹ iuſticiā punitiuam.

❡ Quantum ad p^m dicit.erigēs autem
ſe Jeſus ⁊c.vbi tria poſſumus ꝯſiderare.ſ.

Sufficiētem examiatōem.
Conuēienteʒ reſponſionem.
Abſoluentē determinatōem.

❡ Q^m ad p^m dicit. Erigens aūt ſe ih̄s
⁊c.vbi xp̄s dupl'r examinat iſtā mlierem
ſ.q^m ad alioꝝ teſtimonium.⁊ quātum ad
alienuʒ iudiciuʒ. ❡ Q^m ad alioꝝ teſtimo
nium dic̄. erigens ſe ih̄s ⁊c.⁊ dixit muli
er vbi ſunt qui te accuſant.q.d.nō hēs te
ſtem contra te quia receſſerant.❡ Quan
tum ad alienum iudicium dic̄. Nemo te
condemnauit. Ubi Augu.Ille autem qui
aduerſarios repulerat lingua iuſticie le
uans in illam oculos manſuetudinis iter
rogauit eam.d.⁊c. ❡ Quantum ad cōue
nienteʒ reſponſioneʒ dicit.que dixit nemo
domine.Nam lʒ ih̄s duas conſolationes
mulieri.ſ.de accuſantib⁹ vbi eſſent ⁊ vtrū
qʒ fuiſſent ab aliis condemnata.Ipſa tam̄
non reſpondet ad primam .ſ.de accuſanti
bus vbi eſſent q: timuit deprehendi. qa
Chriſtus omnes audierat: ſed quia ei nō
conſtabat ꝙ contra ipſam prolata ſenten
tia.Ideo reſpondet ad illam .d. ꝙ nemo
condemnauerat eam.❡ Quantum ad ab
ſoluentem declarationem dicit.dicit ei Je
ſus nec ego te condemnabo. Ubi Augu.
Audiuimus ſupra voceʒ iuſticie.audiam⁹
miſericordie ⁊ manſuetudinis. Nam di
xit ei Jeſus.nec ego te condemnabo. a q̄
condemnari timuiſti: quia in me pecm̄ ñ
inueniſti.❡ Quantum ad ſecunduʒ dicit.
Uade ⁊ amplius noli peccare.Nam quia
ſecundum Ambroſium. Penitentia eſt ꝓ
terita mala plangere ⁊ plangenda de ce
tero non committere. in quibus duobus
ſeruatur peccantis iuſticia punitiua.hinc
eſt ꝙ Chriſtus huius mulieris contritio

nẽ cognoſcens ſibi recidiuum indicit .d.
Jam ãplius noli.q.d.Si hoc feceris non
te derelinquam.vnde ꝑs.Dñs amat iudi
cium ⁊ non derelinquet ſanctos ſuos i eter
num ꝯſeruabunt.iniuſti punient.⁊ ſemen
impiorum peribit. Juſti aũt hereditabũt
terram ⁊ habitabũt in ſeculum ſeculi ſuꝑ
eã terrã in q̃ꝫ .d qua ꝑs. Porcõ mea do
mine ſit in terra viuentium. Ad q̃ꝫ trã ⁊c.

¶ Feria ſecunda dominice quarte in.xlᵃ.

P Rope erat paſcha iudeorũ
⁊ aſcẽdit yħs ieroᵐ ⁊c.Jo.
2.Sunt in dño alia q̃ttuor
que debꝫ haberẽ quilibꝫ rex
vel dñs q digne dꝫ alijs do
minari vel principari.¶ Primũ eſt ꝙ ſit
iuſtus in iudicio.vnde Sap̃. primo. Dili
gite iuſticiã qui iudicatꝭ terrã. Nam pro
uer.29.Rex iuſtus eriget terram.¶ 2ᵐ ẽ
ꝙ ſit potens in gubernando que dicit Jſ.
19.Rex fortis dominabit. ¶ Tertiũ eſt
ꝙ ſit ſollicitus in augmentando. qꝛ puer.
14.Jn multitudie populi dignitas regis.
¶ Quartum eſt ꝙ ſit prudens in ordinã
do.Nam Sap̃.6.Rex ſapiens populi ſta
bilimẽtũ eſt.vt igit bt̃s Jo. oñdat nobis
xp̃m yħm verũ regẽ ⁊ dñꝫ.eiꝰ iuſticiã ino
bligabilẽ.potẽtiã iſupabilẽ.diligẽtiã com
mẽdabilẽ.⁊ ſapiẽtiã ifallibilẽ.i hͦ euãgelio
euident oñdit in q̃ iuxta ꝑdcã.4.tãgit.ſ.
Eqtatẽ iuſticie virtuoſe.
Poteſtatẽ efficacie vigoroſe.
Uniuerſalitatẽ familie gratioſe.
Claritatẽ ſapiẽtie luminoſe.
¶ Pᵐ ꝓbat expulſio generalẽ.2ᵐ reſum
ptio corꝑalis.3ᵐ adheſio ppl'aris . 4ᵐ co
gnitõ ſpecularis.pᵐ in ꝑn.2ᵐ ibi. Rñde
rũt ergo iudei ⁊c.3ᵐ ibi cũ ãt eſſꝫ ieroſoli
mis ⁊c.4ᵐ ibi.Jp̃e ãt yħs nõ credebat ſe
metip̃m eis ⁊c .

P̃rima pars.

Q Uãtum ad pᵐ vbi tãgit ⁊c.ꝙ ꝓ
bat ⁊c.dicit prope erat ⁊c.vbi dr̃e
poſſumꝰ ꝙ ẽ duplex iuſticia.vna
põt dici redditiua qñ.ſ.reddit cuilibꝫ qꝫ
ſibi debet.vt puta honor dõ : ſbuentõ pro
ximo.⁊ ſibiipſi carnis caſtigatõ . ¶ Alia
põt dici pũitiua qñ.ſ.pũit publice delinquẽ
tes.ſm hoc igit hic duo ꝯſidera .ſ.
Obſeruatõem legalium qᵐ ad iuſticiam
redditiuam .
Expulſionẽ aialiũ qᵐ ad iuſticiã pũitiuã.
¶ Qᵐ ad pᵐ dic.ꝓpe erat ⁊c.iudei qdẽ
ſm legẽ tres int̃ alias ſolẽnitates hẽbãt
in qbus oẽ maſculinũ debebat in loco ſta
tuto ſe p̃ñtare dño.q locꝰ hedificato tem
plo ieroſolis erat.yħs igit exñs i caphar
naum :qꝛ vt dr̃ imediate qñ iſtõ euãgeliũ
poſt miraculum fcm̃ de aq̃ in viuũ cõuer
ſa in nuptijs:⁊ mr̃ eius ⁊ fr̃es eiꝰ deſcen
derunt in capharnaum.⁊ ibi manſerũt nõ
multis diebꝰ.qꝛ vt deo p̃ri redderent iu
ſticiã ſibi debitã ip̃m i obſeruatõe legaliũ
honorãdo voluit ſicͭ ⁊ ceteri aſcẽderẽ ierᵐ
in ſolẽnitate paſchali in quoꝝ dedit nobis
exẽplũ ſm Alcimiũ ꝙ debemꝰ i oibꝰ dñm
adorare.⁊ ipſiꝰ mãdata plẽius iplerẽ. ¶ Sci
endũ ẽ ãt loquendo moralr̃ ꝙ hͦ quattuor
poſſumꝰ ꝯſiderarẽ.ſ.
Locum infectiuũ q relinqtur .
Terminũ qetatiuum q acqritur .
Tẽpus mẽſuratũ quo ꝓgreditur.
Modũ executiuũ quo ꝑcipitur.
¶ Pᵒ locũ iſectiuũ q relinqtur qꝛ Ca
phar.q ager pinguedinis interp̃tat . ſiue
villa cõſolõnis:intellr̃ hͦ mundus in q̃ vo
lunt hoies mundani viuere in ꝯſolõnibus
⁊ delitijs carnis non aduertẽs:qꝛ iuxta il
lud thy.2. Uidua que i delitijs eſt viuẽs
mortua ẽ.vñ eſt alia ciuitas Caphar . i q̃
homines ſepius infirmantur . de qua dr̃
Jo.4.Erat qdã regulꝰ cuiꝰ filiꝰ ifirmabat
Caphar.N.i ꝑ filiũ reguli q nobil' erat ge
ner:itllr̃ qlibꝫ hõ.quẽ ſic ds nobilit ꝙ fec̃
eũ ad ymaginẽ ſuã.dãs ſibi itll'cm̃ mẽoꝛiã

⁊ volũtatẽ dedit ei dñiũ oium creaturarũ
corporaliũ dedit i eiꝰ ſeruitiũ oia ſupcele
ſtia corpora.ſ.celũ.ſtellas ⁊c. dedit inſuper
ei miſtros ãgelos ſcõs.pauit ẽt ei ex ſua
libalitate ꝙ maius eſt oibus celeſtem he
reditatẽ. ¶ Lꝫ ãt ds creauerit hoiem ita
nobilẽ.tñ iuxta illud ꝑs.Hõ cũ in hono
re eſſꝫ nõ intellexit ꝯparatus ẽ iumẽtis inſi
piẽtibus ⁊ ſilis factus eſt ill'. viuendo .ſ.
ſm deſideria carnis.⁊ tũc inſtar filij regu
li infirmatur.Sic autẽ in Caphar. exñti
bus cominat xp̃s Math.xj.Et tu caphar.
nunqd vſqꝫ ad celum exaltaberis vſqꝫ in
infernum deſcẽdes ¶ 2ᵒ contra terminũ
quietatiuum qui acqritur:qꝛ ierᵐ. Nã ꝑ
ierᵐ que viſio pacis dicitur:intellr̃ illa ſu
perna ierᵐ in qua beati quiete.pacifice ⁊
clare deum contẽplantur . volentes autẽ
ad illam ciuitatem ierᵐ peruẽirẽ debꝫ Ca
phar.dimitterẽ.ſ.carnis deſideria relinquẽ
do : qbus dr̃ Apoc.18. Exite de illa ppl's
meus ⁊ ne particeps ſitis delictoꝝ eius ⁊
de plagis eius non aſpiciatis : qñ ꝑuene
runt peccata eius vſqꝫ ad celũ ⁊ recorda
tus eſt dñs iniquitatum eius. ¶ 3ᵒ conſi
derarẽ poſſumꝰ tp̃s mẽſuratũ q̃ ꝓgredit .
qꝛ ꝓpe paſca.Nam paſca iterp̃tatur vno
mõ tranſitus tp̃s q̃ reliquẽdo caphar.i.de
litijs corporal's vadimus in ierᵐ.i. ad ce
leſtẽ p̃riam eſt tp̃s paſce.i.tranſitus quo
tranſimus de vitijs ad virtutes.vnde cui
libꝫ dr̃ numeri. 21. Omnis vir bellator ⁊
armatus Jordanem tranſeat donec ſbuer
tat dominus inimicos ſuos . Nam donec
ſuberſi ⁊ deuicti fuerint inimici domini.i.
vicia ⁊ peccata:qlibꝫ dꝫ armatꝰ eẽ donis
⁊ virtutibus.⁊ ſic fortẽ bellator mũdũ iſtũ
ſignatũ ꝑ Jordanẽ q vno mõ iterp̃tat de
ſcẽſus.qꝛ mũdꝰ deſcẽdit ⁊ ẽfluit ꝯtiue debꝫ
trãſire vicia deſerẽdo vt tãdẽ ꝑuẽiat ad vi
ſionẽ xp̃i i glĩa paradiſi. ¶ 4ᵒ ꝯſiderarẽ poſ
ſumꝰ modũ executiuũ q̃ ꝑcipit: qꝛ aſcẽdẽ
do.Nã ꝑ aſcẽſũ q̃ qs elleuat i altum def
ſelli ꝑfectꝰ i opibꝰ virtuoſis . hoies igit
qui volunt in ſupernam ierᵐ pergere nõ
debꝫ ad mundana peccando deſcẽdere:ſꝫ po
tius in altum aſcẽderẽ celeſtia contẽplan
do.dicẽdo illud Jſ.2.Uenite aſcẽdamꝰ ad
montem dñi ⁊ ad domũ di Jacob ⁊ doce
bat nos vias ſuas ⁊ ambulabimus in ſe
mitis eius. ¶ Modus autẽ aſcẽdẽdi in
celum fuit figuratus in aſcẽſu Elye in pa
radiſum terreſtrẽ. de quo ſentẽtialr̃ dicit
4.Re.2.ꝙ primo iuit in bethel.Secundo i
Jerico.Tertio ad fluuiũ Jordãis ⁊ poſt
modũ in curru igneo fuit eleuatus in ce
lum. ¶ Sic homo qui vult in celum aſcẽ
dere primo debꝫ ire in bethel que domus
dei dr̃:intelligit anima cuiuſlibet homi
nis.que ideo dr̃ domus dei.qꝛ in ip̃a per
ſuam gratiã inhabitat.debꝫ igit ire ad ſu
am animam.⁊ ipſam per contritõem pur
gare a peccatꝭ iuxta conſiliũ beati Jaco.
b.in ca.ſua.i.propter ꝙ abiicientes omnẽ
imundiciam ⁊ habundantiã malitie i mã
ſuetudine ſuſcipite inſcitum verbum ꝙ
poteſt ſaluare animas noſtras. ¶ Secun
do dꝫ ire in Jericho.Nam per Jericho q̃
vno modo interp̃tat odor.intelligit bo
na ⁊ honeſta conuerſatio q̃ꝫ homo debet
habere:iuxta illud.1.pe.2.Conuerſatõem
noſtrã inter gentes habentes bonã. ¶ 3ᵒ
dꝫ ire ad Jordanem. Nam ꝑ Jordanẽ q̃
vno modo interp̃tat riuus vel fluuius
iudicantꝭ interp̃tat paſſio yħu Chriſti
qui debꝫ iudicare mundũ.quia Jo.5. Pa
ter dedit ei iudicium facere: quia filiꝰ ho
minis eſt.in qua paſſione fuit riuus vel
fluuius ſuus pretioſus ſanguis quẽ ꝓ no
bis effudit.ad hãc dꝫ hõ aſcẽderẽ eã ingi
ter meditãdo.iuxta illud .1 pe.2 .d. Chri
ſto igit paſſo in carne ⁊ vos eadẽ cogita
tõe armamini. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ dic.⁊ iuenit
i tẽplo ⁊c.vbi q̃ttuor poſſumꝰ ꝯſiderarẽ .ſ.
Occupatõem indebitam .
Purgatõem ꝑualidam.
Pẽnem ꝟidicam.
Conſecutõem ꝓpheticam.

¶ Quantũ ad primũ dicit ⁊ inuenit in tẽ
plo ⁊c. in h enim ꝙ dicitur ꝙ xp̃s inuenit
in tẽplo dat̃ intelligi ꝙ ipſe tẽplum intra
uit vñ hic duo poſſumus cõſiderare. ſ.
Ex pte xp̃i exẽpla:itatẽ act⁹ virtuoſi.
Ex parte ſacerdotum cupiditatem lucri
pernitioſi.
¶ Quantũ ad primũ dicit ꝙ yh̃s xp̃s ve
nit i tẽplo ⁊c. vbi Beda. Dñs ier^m adue
niens cõtinuo tẽplũ moraturus adijt nob
dans ex^m vt quocũqȝ domũ dei p̃mo igre
diamur dñm deprecaturi ¶ Quantũ ad
cupiditatem lucri p̃nicioſi dicit ꝙ inuẽit
in tẽplo vendẽtes ⁊c. in lege qdẽ moſay
ca cõceſſum erat iudeis ne cõuerterent
ad ydola ſicut cetere natiões ꝙ offerebãt
animalia: ſacerdotes aũt illius tẽporis cu
piditate ducti faucbãt ea vendi in tẽplo
⁊ ibi numularios accomodar̃ pecuniã vt
de oblatione nullus poſſz excuſar e ſe h ſe
cundum bedã. ¶ Sciendũ eſt autem mo
raliter loquẽdo ꝙ p illud tẽpluz intelligi
tur quilz xp̃ianus. qui tẽplum dei ideo dí
citur. quia dñs in ipſo dicitur habitare p
gratiam vnde. 2. Cor. 6. Uos eſtis tẽpluz
dei viui. ¶ Licet autem iſtud templuz de
beret eſſe ſanctuz vt eſſet tẽplum domini
tamen aliquãdo efficitur tẽplum dyaboli
per culpam defor:mitatem. hic autez datur
nob intelligi in ill' que in tẽplo fuiſſe in
quo inuẽta fuerũt quattuor genera ſignã
tia multitudinem vitiorũ vbi enim inuen
ta fuerũt boues oues columbas ⁊ numu
larij. ¶ Nam per boues cornutos intelli
gitur peccatuz ſuperbie. quia ſicut erigit
cornua ſic ſuperbus in altum erigit alios
contẽnẽdo, per columbas autem intelli
gitur peccatum luxurie. quia ſicut colũba
eſt animal multoc̃. pulificans ꝙ eſſe non
poteſt niſi multiplici coitu. propter ꝙ ⁊
columba. q. colens lũbos dicitur: ſic luxu
rioſi ſemper apperunt delitias carnis.
¶ Per numularios vero itelligitur pec
catum auaritie. qr ſicut numularij ſedent
ad bãchum vt lucrentur. ſic auari ſunt ſo
liciti qualiter poſſint in h mundo ditari.
quia Eccli. 5. Auarus non implebitur pe
cunia. ¶ Per oues autem animalia mã
ſueta intelligit̃ peccatum ypocriſis quia
ypocrite hũiles apparere volunt exteri⁹
⁊ tamen interius pleni omni malo d quo
dicit domin⁹ Mat. 7. Attẽdite a falſis p
ph̃is qui veniunt ad vos in veſtimentis
ouium intrinſecus autem ſunt lupi rapa
ces a fru. eorũ co. eos. ¶ Quantũ ad pur
gationem p̃ualidam dicit ⁊ cum feciſſet
quaſi flagellum i volente quidem corrige
re debite tria inter alia reqrunt̃. ſ.
Quod ſit ſeuer⁹, quãtũ ad duros.
Manſuetus quantũ ad dociles.
Diſcretus quantũ ad omnes.
¶ Sed h igitur quantũ ad xp̃m homies
corrigẽtem ⁊ templum expurgãtem tria
poſſumus cõſiderare. ſ.
Sagacitatem diſcretiõis.
Seueritatem punitionis.
Leuitatem monitionis.
¶ Quantũ ad primuz dicit ⁊ cum feciſſz
⁊c. actus enim diſcretiõis eſt vt corripiẽs
aliquem teneat moduz ꝯuenientem offen
ſe. cum aliquis peccat facit ſibi quaſi que
dam funem fortiſſimũ quo ligantur quia
Is. 5. Iniquitates ſue capiunt ipium a fu
nibus peccatorum ſuorum cõſtringuntur
dum aũt cõtinuat tunc circõuoluit funem
vt fortior fiat talibus cominat̃ dominus
Iudic̃. 16. Quod philiſtij ligauerunt San
ſonem duobus funibus nouis ⁊ tulerunt
eum de petra ethã. ¶ Ubi ſciendum ꝙ p
Sanſon qui interpretat̃ ſol fortis itelligi
tur quilz homo. quẽ deus inſtar ſolis crea
uit clarum per inte^m fortem per liberum
arbitrium. ꝙ cogi nõ poteſt per phyliſtij
qui interpretant̃ cadentes intelligunt̃ de
mones qui propter peccatum ſuperbie ce
ciderunt de celo per duos autez funes in
tellintur pecc̃i ꝯmiſſionis. pecc̃i omiſſiõis
qbus demões ligant hoies ⁊ tunc ip̃m af

ferintur de petra ethã. i. a Chriſto q fue
rat primo per caritatez cõiunct⁹. ¶ Quã
tum ad ſeueritatez punitiõis dicit omnes
vendentes eiecit ⁊c. Nam ſecundum Be
dam. Dominus nolens aliquid in domuz
ſuam terrene eſſe negociatiõis neqȝ eius
que inhoneſta putarent̃ negociatores ve
ro omnes expellit foras ⁊ eorum res.
¶ Quantũ ad leuitatem monitiõis dicit
⁊ qui vendebant columbas dixit afferte
iſta hinc. Quia enim columbe non inficie
bant tantum tẽplum ſicut oues ⁊ boues
hinc eſt ꝙ facilius monet iſtos tamẽ nec
h erat licitum ideo precepit vt afferant̃
inde. ¶ Per iſta autez quattuor genera
animalium que Chriſtus eiecit d templo
intelliguntur quattuor vicia ſupradicta q̃
homo dbet expellere a ſeipſo ſignato per
tẽplum ⁊ h facer̃ debz dupliciter. ¶ Pri
mo conſiderando penam iſtis vicijs dpu
tatam. Nam exiſtens in peccato ſuperbie
ſignato per boues cornutos debet cõſide
rare qualiter pũiatur quia Is. 2. Dies do
mini exercituũ ſuper omnem ſuperbum ⁊
excelſum ⁊ arrogantem ⁊ hũiliabitur.
¶ Exiſtens in peccato luxurie ſignato p
columbas vacantes libidini. debet cõſide
rare qualiter puniatur qr Apoc̃. 16. Quo
niam glorificauit ſe ⁊ in delitijs fuit tantũ
date illi tormentũ ⁊ luctum. ¶ Exiſtens
in peccõ auaritie ſignato per numularios
deditos lucro terreno debet conſiderare
qualiter puniatur quia Iere. 22. Oculi tui
vero ⁊ cor ad auaritiam. ⁊ ad ſanguinez in
nocentem fundenduz ⁊ ad calũniam ⁊ ad
curſum mali operis ꝓpterea h dicit dño
ſepultura aſini ſepelietur putrefact⁹ ⁊ ꝓ
iectus extra portas ier^m. ¶ Exiſtens ẽt
in peccato ypocriſis ſignato per oues qr
talis oſtendit pellem ouinam ⁊ intus ha
bet lupinã debet conſiderare qualiter pu
niatur. quia Iob. 13. Non veniet in conſpe
ctu eius. ſ. det omnis ypocrita. ⁊ quare qr
receperunt mercedem ſuam. ⁊ ideo Iob.
8. ſpes ypocrite peribit. ¶ Secundo debz
homo illa quattuor peccata expeller̃ a ſe
ipſo cũ flagello de funiculis. Nam in fla
gello de funiculis duo poſſumus conſide
rare. ſ. ipſas cordulas que ſunt d canepo.
ꝙ habet ortum a terra. ⁊ lignum aliquod
cui cordule alligantur per cordulas autẽ
debet a ſe peccatuz ſuperbie remouere cõ
ſiderando ꝙ inſtar cordularũ de terra eſt
⁊ iterum cõuertetur in terram ⁊ ſic nõ ſu
perbire ſed magis humiliari. ¶ Per li
gnum autem debet alia tria remouere vi
cia. Nam per lignum: crux ſiue paſſio xp̃i
poteſt intelligi: per cuius conſideratõem
debet homo a ſe remouere peccatuz luxu
rie conſiderãdo xp̃m tot pẽis ⁊ doloribꝰ
pro ipſo fuiſſe paſſum. debet etiam remo
uere peccatum auaritie conſiderando ꝙ
xp̃s in cruce pro ipſo voluit denudari ⁊
liberaliter dare ſuũ ſanguinem pretioſuz.
¶ Debet etiam amouere peccatum ypo
criſis conſiderando ꝙ xp̃s in cruce non
fuit ypocrita aliud pretendens exterius
⁊ aliud exiſtens interius ſed pro ipſo vo
luit in dextero latere lancea aperiri.
¶ Quantũ ad rationem viridicam dicit
⁊ nolite facere ⁊c. Ratio enim quare xp̃s
expulit ſupradicta de templo fuit quia p
h fiebat iniuriam patri ſuo. dum templuz
ꝙ dedicatum ſibi fuerat ⁊ orationis loc⁹
erat. erat mercatoribꝰ propter ꝙ dixiſſe
legitur Mat. 21. Scriptũ eſt domus mea
domus orationis vocabitur. vos autez fe
ciſtis illam ſpelũcam latronum. ¶ Quã
tum ad conſecutiõem prophicam dicit re
cordati vero ſunt diſcipuli ⁊c. Nam dd ꝓ
ph̃a h factum ꝙ xp̃s fecit in emendatiõe
templi ꝙ dicebatur domus dei videns in
ſpiritu ⁊ cognoſcens iſtud proceder̃ ex ze
lo iuſticie dixit zelus domus tue comedit
cuius prophie adimpletionem recordati
ſunt diſcipuli audiuiſſe vt ſic potuerint di
cere illud Is. 9. Zelus domus dñi exer
cituũ faciet h. ¶ Moraliter autem loqñ

cio per domũ iſtaʒ intelligiṫ anima cuiuſ
liber hominis. que debet eſſe domuʒ dei
per ſanctitatis decorem vnde ṗs.Domũ
tuam domine decet ſanctitudo hanc auté
ſi xp̃s ih̃s maculatam inueniet peccatis
ex dilectõe q̃ʒ habet ad ipſam lauat ⁊ mũ
dificat ſuo ſanguine precioſo vnde Apoč.
ṗmo.Dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis
noſtris in ſanguine ſuo.¶ Licet autem ſic
deus nos dilexit.propter ꝙ ⁊ nos ipſum
verſa vice debemus diligere.iuxta illud
Jo.i.Nos ergo diligamus deum quoniaʒ
ipſe prior dilexit nos pauci tamen ſunt q
eum diligant ſed magis opera vitioſa.de
quibus Jo.3.Lux venit in mundum ⁊ di
lexerunt homines magis tenebras q̃ʒ lu
cem.⁊ quare ſubdit quia eorum erant ma
la opera.

Secunda pars.

Equiṫ.Reſponderũt ergo iudei
⁊c.vbi tangit poteſtatem effica
tie vigoroſe ꝙ ꝓbat reſumptio
corporalis.quando enim aliquis videt ali
quod opus magnũ ⁊ inſolitum eſſe factũ
ab aliquo cuius ignorat potentiam.qr̃ ſi
fecerit ⁊ ſignum poteſtatis ipſius ꝙ qui
dem dari debet.ſi ratiõabiliter queritur
ſecundum exigentiam queſtionis.ꝙ qui
dem datum ſi ſit ad intelligendum diffici
le debet intelligibilius declarare. Quia
igitur xp̃s fecerat opꝰ valde mirabile po
teſtatiue de templo nummularios ⁊c.expel
lendo eius potentiam iudei ignorabant q̃
runt per aliquod ſignum eos certificet d̃
opere facto cũ tanta potentia.⁊ ſm̃ h̃ hic
5.poſſumus cõſiderare.ſ.
Queſtionem rationabilem.
Solõnem mirabileʒ.
Dubitationem notabilem.
Explicatiõem intelligibilem.
Cõſecutionem vniuerſalem.
¶ Quantũ ad primũ dicit reſponderunt
ergo ⁊c.vbi Theo.q: iudei videbãt dñm
talia facere cũ ptãte mlt̃a.⁊ dicẽteʒ nolite
facer̃ domũ patris mei domũ negociatio
nis ſignũ ab eo petũt.¶ Quantũ ad ſm̃
dicit reſpondit ih̃s ⁊c.iudei enim ſignuʒ
querebãt a xp̃o vt ſi daret eos poſſent in
eo aliqd opprimari dominiũ.vl' ſi nõ daret
ꝙ ſaltẽ ab his que faciebat ceſſaret .xp̃s
aũt cognoſcens eorum malitiã noluit eis
dare ſignum deitatis ſue ſed hũanitatis.
⁊ mortis ſić alias fecit dans ſignum de io
na.Mat.22.¶ Quantũ ad tertium dicit
dixerũt ergo iudei ⁊c.Nam xp̃s dederat
ſignum de corpore ſuo ꝙ erat téplum ſpi
rituale iudei autem intelligebãt de mate
riali ⁊ ideo deridentes ſecundũ Theoᵐ
ipſuʒ reprehẽdebant.¶ Quantũ ad quar
tum dicit ille autem dicebat de téplo cor
poris ſui.quia enim iudei illud ꝙ xp̃s di
xerat de téplo intelligebant d̃ materiali
d̃ quo xp̃s nõ intelligebat.hinc eſt ꝙ euã
geliſta volens explicare intentõeʒ xp̃i di
cit ꝙ loquebaṫ de templo corporis ſui.naʒ
corpus xp̃i dicitur téplum corpis ſui.naʒ
corpus xp̃i dicitur téplum.¶ Primo ra
tiõe diuine inhabitatõis .q: ſicut diuini
tas p vniõem ꝯpaſticam h̃itat in hũanita
te.iuxta illd̃ Coll'.2.In quo h̃itat ois ple
nitudo gr̃e diuinitatꝭ corporalr̃ ſic corpꝰ
xp̃i repſentãs eccl'aʒ vnigenitũ ꝯtinet q é
ymago d̃i ⁊ gl'a.¶ 2° diciṫ téplũ ratõe re
cõciliatiõis.nam ſić in téplũ recõciliatio
fiebat hois cuʒ deo .ita p xp̃m recõciliati
ſumꝰ cuʒ d̃o.iuxta illd̃.2.Cor.5.Deꝰ erat
i xp̃o mũdũ recõciliãs ſibi .¶ 3° diciṫ té
plũ ratõe exauditõis.Nã ſicut i téplo fiũt
orationes vt exaudianṫ a deo ſic oés pces
nr̃as ad d̃uʒ porrigimꝰ vt exaudiãṫ p xp̃ʒ
in cuiꝰ figᵐ oés orationes q̃s fać eccl'a d̃o
mediatore accipit.o.p dñm noſtruʒ ih̃m
xp̃m.¶ Qᵐ ad qntũ dić.Cũ ſurrexiſſʒ
a mortuis ⁊c.vbi duo poſſumꝰ ꝯſidera.ſ.
Temporis ꝯgruitatem.
Cognitionis claritatem.
¶ Quãtũ ad pᵐ dić.Cũ ergo ſurrexiſſʒ
a mortuis.Nã diſcipl'i añ reſurrectiõem

xp̃i multa ignorabãt q̃ poſtea cognouer̃t.
¶ Quantũ ad cognitiõis claritatem dić
recordati ſunt ⁊c.poſtq̃ʒ enim xp̃s ſurre
xiſſʒ a mortuis dedit diſcipulis ſuis intel
ligentiã vt cognoſcerẽt que erant ſcripta
de xp̃o.iuxta illud Luć.vltimo.Quia tũc
aperuit eis ſenſuʒ vt itelligerẽt ſcriptu
ras duo aũt erant ſm̃ Criſo.q̃ diſcipuli
nõ intelligebãt vnũ erat ꝙ xp̃s eſſet deꝰ
ꝙ occulte dederat itelligere qñ ſe vocauit
tépluʒ deitatꝭ.d.ſoluite tépluʒ h̃ aliud erat
ꝙ debebat reſurgere ꝙ dedit intelligere
qñ dixit excitabo illud ita enim añ reſur
rectiõem nõ intellexerit. tñ poſt reſurre
ctionem clariꝰ intellexerũt.

Tertia pars.

Equiṫ.Cũ aũt eſſet ieroſolimis
⁊c.vbi tangit vniuerſalitateʒ fa
milie gr̃oſe.ꝙ ꝓbat adheſio po
pularis fructus qdem ⁊ vtilitaté illoꝝ q̃
feć xp̃s fuit ꝯuerſio ppl'i adherẽtis ſibi p
fidé ⁊ h̃ é ꝙ hicor̃.Cum aũt eſſet ieroſoli
mis i paſca mlt̃i crediderũt i noie eiꝰ vidẽ
tes ſigna q̃ faciebat.

Quarta pars.

Equiṫ.Ipſe aũt ih̃s nõ credebat
ſeipm eis ⁊c.vbi tãgit claritaté
ſapiᵉ lũinoſe ꝙ ꝓbat cognitõ ſpi
ritual' vl' ſpecl'aris xp̃s qdé q mẽtes oiuʒ
cognoſcebat.lʒ aliq de iudeis i ipm crede
rent.tñ ipſe nõ credebat ſe eis.⁊ ſm̃ h̃ hic
duo poſſumus ꝯſideraȓ.ſ.
Effectum xp̃i mirabilem.
Cauſam dicti rationabilem.
¶ Quantũ ad primũ dić.Ipſe auteʒ ih̃s
⁊c.vbi Augu.admirãdo dić.Qui igiṫ vl'c
h̃ illi credebãt i noie eius ⁊ ipſe ih̃s poſt
nõ credebat ſemetipm eis cui põt rñderi
ſm̃ Criſo.vt ſic ſit ſſꝰus illoꝝ verborũ ꝙ
xp̃s nõ credebat eis ſemetipm.q: ipfecte
credebãt.⁊ ſic nõ attingebãt ad pfectã no
ticiam xp̃i.⁊ iõ nõ reuelabat eis ſua ſecre
ta ſić faciebat ſuis diſcipl'is q pfecte cre
debãt in ipm.¶ Quantũ ad ſm̃ dić eo ꝙ
noſceret oés ⁊c.vbi quantũ ad xp̃i ſapien
tiam duo ꝯſidera.ſ.
Ipſiꝰ vniuerſalitatem oĩa ambiẽtem.
Ipſiꝰ ꝓfunditaté intima penetrãtem.
¶ Quantũ ad primũ dić eo ꝙ ipſe noſce
ret oés.Nam ſapiª xp̃i nõ erat pticularis
vt é ſciẽtia.ſʒ erat vniuerſal' q: oia cogno
ſcebat vñ de ipo Eccl'i.23.Oia vidit oculꝰ
eiꝰ.¶ Quantũ ad ꝓfunditaté intima pe
netrãtem dić.⁊ q: opus ei nõ erat ⁊c.vbi
Criſo.Nõ indigebat ergo teſtibꝰ nõ pro
prioꝝ plaſmatũ menteʒ adiſcat.vt det oĩa
illa intelligere ⁊ deducet me in operibus
meis ſobrie.⁊ cuſtodiet me i ſua potẽtia.
⁊ erunt accepta opera mea ⁊ diſponaʒ po
pulum iuſte ⁊ ero dignus ſedium patris
mei iuſte.Ad quas ſedes.

¶ Feria tertia dñice quarte in.xlª.

i Am die feſto mediãte aſcẽ
dit ih̃s in téplũ.⁊ docebat
⁊c.Jo.7.Ratiõabile vr̃ vt
ille q hʒ aliquos regere vl'
gubernare.ſit ſapiẽtior in
cognitõe virtuoſior in ꝯuerſatõe potẽtior
in opatiõe nobilior i generatõe.¶ Quia
igiṫ xp̃s reſpectu deoꝝ h̃ q̃ttuor hũit.Qr
fuit ſapiẽtior ⁊c.Luc. Hinc é ꝙ ipos
potuit amore regere rephẽdere ⁊ guber
nare ꝯgruenter q̃ q̃ttuor euãgeliſta in h̃
euaº fuiſſe teſtaṫ i xp̃o i q̃ q̃ttuor tãgit.ſ.
Cognitiõem ſapiᵉ luminoſe.
Oſtenſiõem poᵉ virtuoſe.
Operatõem potẽtie vigoroſe.
Cõdictionem exñtie generoſe.
¶ Primũ ꝓbat ppl'oꝝ eruditio.2ᵐ ob ꝓ
brioꝝ ſupaº.3ᵐ miraculoꝝ ppetratio.4ᵐ
faſtigioꝝ explicatio.Pᵐ in pñº.2ᵐ ibi ſi
ne Moy.⁊c.3ᵐ ibi rñdit ih̃us ⁊c.4ᵐ ibi
dicebãt ergo qdam ⁊c.

Prima pars.

q Uantuʒ ad primum.vbi tangit
⁊c.ꝙ probat ⁊c.dicit.Jam die fe
ſto mediãte ⁊c.Naʒ qñ aliquis
facit aliquem actum magnificũ ⁊ inſolituʒ

videntes vt pl'imū admirant. cuiꝰ admi
ratóis oꝫ afferre materia ne animꝰ vidē
tium remaneat in ſuſpenſo.⁊ ſm hoc hic
qnqꝫ poſſumꝰ ꝯſiderare.ſ.
Inſtructóeꝫ magr̃alem.
Suſpenſioné popularē.
Declaratóeꝫ realē.
Monitioné ſalutarē.
Probatóeꝫ rōnalē.
¶ Qm ad pm dic̄. Iaꝫ die ⁊c. Ná iſtó fe
ſtū fuit ſcenophegia ꝙ ideꝫ ꝙ fixio taber
naculoꝝ ⁊ fiebat.15.méſis ſeptimi.i. ſeptē
bris.⁊ quia téplū erat locus ſacrū.⁊ quia
ad ipſuꝫ conueniebat multitudo populi.
Ideo Chriſtus aſcendit vt doceret i tem
plo ad euitandaꝫ ſuſpitioné.ad ſuadendaꝫ
deuotioné.⁊ ſignificádá noſtrá redemptó
nem.vnde poteſt figurari per Eſdram:de
quo dicitur.1.Eſdre.7.Quod Eſdras ma
gnam diſcipliná obtinebat ne preteriret
quicunqꝫ eorum que eſſent ex lege domi
ni ⁊ preceptis docendo vniuerſum Iſrael
oém iuſticiá ⁊ iudiciū. ¶ Ubi ſciendū ꝙ
per Eſdrá qui interpretaf adiutor:intell'r
Chriſtus qui eſt noſter adiutor:Iſte curá
habuit ſeruádi legé.iuxta ꝙ dicit Mat.
5.Nolite putare quoniam veni ſoluere le
geꝫ ſed adimplere.⁊ non ſolū ipſa obſer
uauit:ſed alios docuit obſeruandam. Ná
docuit vniuerſum Iſrael.i.totū genꝰ hu
manū oém iuſticiá ⁊ iudiciū obſeruare.d.
Math.6.Primū querite regnuꝫ dei ⁊ iu
ſticiá eius.⁊ hec omnia adicientur vobis
ad hanc audiendam inuitat Chriſtus qui
libet fidelis.d.prouer.22. Appone cor tu
um ad doctrinam meam que pulchra erit
tibi cum ſeruaueris eam in corde tuo.⁊
redundabit in labijs tuis:vt ſit in deo fi
ducia tua. ¶ Sed licet Chriſtus ſic ho
mines ad ſuam doctrinam inuitat.tamen
multi ipſam non audientes.ſed magis ſe
quuntur doctrinam dyabolicam ⁊ carnalē
de quibus reprehendendo dicit dominus
figuratiue Apoc.2.Habes inquit angelo
.i.epō peregrinantés doctrinam Balaym
qui docebat Balath mittere ſcandaluꝫ co
ram filijs iſrael edere ⁊ fornicari. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ per Balaym qui interpretaf
vanus intelligitur dyabolus qui vanꝰ di
ci potuit:quando diuinam excellentiá ap
petiuit.⁊ Balath qui iterpretaf abſorbés
fratrem.intelligif ſenſualitas in homine
cuius frater dici poteſt rationalis anima
propter coniunctioné quá habuit quaꝫ ab
ſorbere dicitur duꝫ ipſa ad ſe trahit.per fi
lios auté Iſrael qui videns deuꝫ dicitur:i
telligitur rationalis anima.cuius eſt pro
priū clare rem contéplari. Balaym igitur
i.dyabolus docet Balath.i.ſenſualitas ip
ſam alliciendo ſuis malis ſuggeſtionibꝰ
vt mittat ſcandaluꝫ coraꝫ filijs iſrael.i.ani
má rationalé.ipſaꝫ ad ſe trahendo vt ſibi
in delectationis carnis conſentiat per qđ
a domino ſpiritualiter auertatur oio.
¶ Quantum ad ſecundū dic̄.⁊ mirabanf
iudei ⁊c. Ubi Aug.⁊ vnde admirató ⁊ ſtu
dens reſpondet.qr multi nouerant vbi na
tus.quemadmodū erat educatus nunqꝫ
viderant eum lr̃as diſcenté.audiebant ta
men de lege diſputanté legis teſtimonia
proferenteꝫ que nemo poſſet niſi litteras
legiſſet.⁊ ideo admirabantur:ſed nó om
nes conuertebantur.ex quo apparet coꝝ
obſtinatio mala. ¶ Quantum ad tertiuꝫ
dicit. Reſpondit yh̄s ⁊c. Chriſtus qdeꝫ
videns iudeos mirantes qualiter ſic do
cebat cum litteras non didiciſſet.determi
nat eis qualiter iſtud erat.oſtendens ꝙ
doctrina ſua erat a deo patre. ¶ Licet au
tem videatur repugnantia in verbis chri
ſti.quia dicit mea doctrina non eſt mea.
tamen ibi nulla eſt contradictio.quia ſe
cundum Auguſtinum primo de trinitate.
ſecundum aliud ſuam dixit.ſed aliud non
ſuam ſecundum formam dei ſuam ſecun
dum formam hominis non ſuaꝫ. ¶ Quā
tum ad quartum dicit.Si qs voluerit vo
lūtaté eiꝰ facer ⁊c.xp̄s enim h̄ dat ꝯſiliū

qualiter poſſunt intelligi verba p̄dicta.
¶ Quantū ad quintū dicit q a ſemetipō
loquif.gloriam ꝓpriam querit xp̄s qdeꝫ
volens oñdere doctriná ſuam a ſeipō nō
hr̃e ſed a pr̃e probat h̄ per ratóeꝫ ab hūa
na cōſuetudine ſumptá. Nam ꝯſuetudo ē
inter homines qui volunt aliquá doctri
nam docere tanqꝫ ſuam querūt gl'am pro
priam ⁊ ſe inaniter oſtentare.qui aūt alte
rius doctriná recitat nó querit gl'am pro
priam ſꝫ illius cuiꝰ eſt talis doctrina his
igif ſuppoſitis xp̄s ſic arguit q doctrinaꝫ
ꝓpriaꝫ inſtruit quaſi ex ſemetipſo loquēs
querit gl'am ꝓpriaꝫ ſed ego nó quero glo
riam ꝓpriaꝫ ſed eius q miſit me ergo nō
doceo doctriná meá tanqꝫ propriá.ſꝫ táqꝫ
doctriná originem habétem a pr̃e ⁊ ex h̄
duo ſecunf vnum eſt ꝙ ipſe eſt doctor ve
rax aliud ē ꝙ doctriná ſuaꝫ eſt veriſſima.

Secunda pars.

Equif. nonne Moy.⁊c.vbi tan
git oſtenſioneꝫ patientie virtuo
ſe.ꝙ p̄bat obprobrioꝝ ſupporta
tio vbi tria poſſumus ꝯſiderare.ſ.
Reſponſionem diſplicibilem.
Probationem rationabilem.
Obiurgatóem deteſtabilem.
¶ Quantū ad primuꝫ dicit nōne Moy.
⁊c. Iudei enim iponebant duo xp̄o.vnam
ꝙ ſe faciebat equaleꝫ dõ.⁊ ad iſtud reſpō
dit xp̄s ſuperius quádo dic̄ doctriná ſuaꝫ
eſſe doctriná dei. Aliud ꝙ nō obſeruabat
legeꝫ violádo ſabbm ad iſtud reſpondés.
⁊ hic oſtendens ꝙ ipſi ſunt p̄uaricatores
legis non ipſe.⁊ per ꝯſequens non debét
ipſum arguer.⁊ poteſt eſſe talis ratio.ad
tráſgreſſores legis non ptinet alios rep
hender de legis tranſgreſſione qꝫ dicitis
me facere. ¶ Quantū ad ſecunduꝫ quid
me queritis interficere.in lege quidem
ſcriptum erat a dño ꝙ nullus inocens in
terficeretur.iuxta ꝙ dicitur Exo.23. In
nocentem ⁊ iuſtum non interficias cuꝫ igi
tur inocentem ⁊ quererét xp̄m interficere
iudei. Hinc eſt ꝙ legem non obſeruabant
vbi Augu.Si legem ꝑfacerent in ipſis lit
teris xp̄m agnoſcerét ⁊ preſenteꝫ nō occi
derent. ¶ Quantū ad tertiū dicit rñdit
turba ⁊ dixit demóim hés ⁊c.turba enim
audiens rephenſionem xp̄i nō reſpondit
ꝑ ordineꝫ ad illud ꝙ xp̄s dicebat arguēs
ipſos ꝙ legem non obſeruabát. ſed turba
ſtatim ad iniuriá ſe cōuertit vt verificatū
fuerit illud Prouer.9. Qui arguit ipiuꝫ
grauat maculaꝫ ſibi.qꝫta vero fuerit iſta
iniuria audi. Aug.d.ei dictū eſt ꝙ demoum
haberet qui demones expellebat magis
xp̄i demonſtraf patiã.dum iniuriátibus
noluit reſpondere iniurias vnde Augu.
Dominus autem nō turbatus ſed in ſua
veritate tráquillus nó reddit maledictuꝫ
pro maledicto. ¶ Iſtam auteꝫ patientiaꝫ
exemplo xp̄i yh̄u debet quilꝫ fidelis xp̄ia
nus hr̃e.iuxta illud.i.Thy.ij. Patientes
eſtote ad oés cuiꝰ cauſam aſſignás beatꝰ
Iacobus in ca.ſua.i.d.patiã autem opus
ꝑfectum habꝫ.⁊ hic eſt ꝙ dicit xp̄s Luc.
21. In patiã veſtra poſſidebitis aníaſ ve
ſtras patiã autem ſecundum Grego. eſt
aliena mala equanimiter ꝑpeti contra eū
quocūqꝫ q mala irrogat nullo dolore mor
deri. ¶ Sciēnduꝫ eſt autem circa illatas
iniurias quadruplex remediuꝫ reperif ſe
cundum ſenecam. ¶ Primum eſt ꝙ iniu
ria conuertatur in ludum ⁊ ſolatium.
¶ Secundo eſt ꝙ homo multa videŕ diſ
ſiłet.⁊ audire. ¶ Tertium eſt negare ſe
iniuriam ꝑcepiſſe.magnanimus enim ni
hil debet ſibi iniuriá reputare. ¶ Quar
tum eſt iniurias obliuioni tradere.nam
vt ipſe dic̄ iniuriaꝝ remediū ē obliuiõi.⁊
ad h̄ admóet qlꝫ Eccli.10. Ubi dŕ omnes
iniurie ꝓxi tui ne méineris.⁊ nihil agas
iniurie in operibus.

Tertia pars.

Equitur reſpondit yh̄s ⁊c.vbi
tangit operatióem potentie vi
goroſe:ꝙ probat miraculorum

ꝑpetratio xp̄s quidem qui ſuam infinitã potentiã multa faciebat quorũ aliqua faciens in ſabbo reprehendebatur a iudeis i uidentibꝰ ꝙ ſicut trãſgreſſor legis ſabbũ violabat ipſe vero tanq̃ bonus magiſter ⁊ ſcientificus eos inſtruẽdo demõſtrabat ſe legem non trãſgredi nec ſabbm violar̃ ſm h̄ igit̃ hic tria poſſumꝰ ꝯſiderar̃.ſ.

Medicamentũ oſtenſiuũ potẽtie

Argumentũ reprehenſiuũ maliᶜ.

Documentũ aſſecutiᵐ prudẽtie.

¶ Quantũ ad primũ dic̃ reſpondit yh̄s ⁊c. yh̄s ei ſanauerat vnum hoīem paraliti cum de quo hic non ſpecialiter fit mentio quis fuerit ſed forte fuit ille qui longo tẽpore iacuerat ad piſcinã quem xp̄s vt habetur Jo.5. Sanauit in ſabbo. ꝙ videntes iudei mirati ſunt ſil̃ ⁊ turbati vñ Augu. Fec̃ bonam rem ⁊ turbati ſunt. q: ſoluũ fec̃ hoīem in ſabbo. ¶ Quantũ ad ſecundũ dicit ꝑpterea Moy. dedit vob circũciſionem. Nã iudei videntes ꝙ xp̄s ſanabat homines ſabbis dicebant eum legem ſoluere ⁊ eſſe cõtrarium deo iuxta ꝙ dixerũt Jo.9. Non ē hic homo a deo q ſabbũ non cuſtodit. ⁊ ideo xp̄s oſtendit. ex h̄ ꝙ ſanabat ſabbis non erat legis trãſgreſſor ⁊ intendit talem rationem circũcidere hominem in ſabbo legem non ſoluit igitur multomagis ſanare toᵐ hoīem in ſabbo legem non ſoluit. ſꝫ ſabbo circũciditis hominem igitur quare mihi indignamini quia toᵐ hominem ſanũ feci in ſabbo.

¶ Spiritualiter autem loquendo dicere poſſumus ꝙ circũciſio in veteri teſtamẽto ſilia fuit illius ꝙ eſt poſtmodũ factum in nouo ¶ Ubi primo ſciendũ eſt ꝙ circũciſio fiebat in illo mẽbro per q̃ trãſfunditur originale peccatũ ꝙ in mẽbro viri li per quem homines ꝑpagant̃. ¶ Secũdo fiebat cum lapidis cultello. Tertio fiebat die octaua. ſignificant̃ autem iſta.

¶ Primo ꝙ homo cõcipitur cum peccõ vnde ps. Ecce enim in iniquitatibus conceptꝰ ſum ⁊ in peccatis cõcepit me mater mea. ¶ Secundo ſignat ꝙ ab originali peccato ⁊ ab alijs vitijs mũdamur p xp̄ꝫ quia iuxta illud.i.Cor.10. Petra autem erat xp̄s inſtar cutelli petrini cum quo fiebat circũciſio vñ Augu. Nam mũdat deꝰ cũ quo naſcimur a vitio que male viuẽdo addimꝰ niſi p xp̄m cutellis enim petrinis circũcidebãt ⁊ petra noīe xp̄ꝫ ſignificabãt. ¶ Tertio ſignabat reſurrectõem noſtrã q: xp̄s reſurrexit octaua die q: prima pꝰ ſabbm inſtar octaua die in quo fiebat circũciſio corꝑoral̃. quia tũc a nob amouebit̃ omne malum ⁊ habebimꝰ omne boᵐ vñ Augu. Ideo ãt octaua. q: poſt q̃tũ ſabbi dñs die dñico reſurrexit ipſa ſũt reſurrectio nos circũcidit. i. abſtulit dſideria carnalia. ¶ Quarto ſignat moraliter ꝙ dbemus vitia a nr̃is cordibꝰ amputare. iuxta illud ꝙ dixit Moy. filijs Iſrl̃. Deutero. 10. Circũcidite ꝑputiᵐ cordis vr̃i ⁊ ceruicem vr̃am ne induretis amplius tãto autem maior cura vob dꝫ eſſe d circũciſione ⁊ ſanatiõe mentis q̃ꝫ corporis q̃to anima nobilior eſt corpe cuiꝰ ꝑheminẽtia cognoſci põt ex tribus. ¶ Primo ratiõe dignitatis nam corpus fabricatũ eſt de terra ſꝫ anima ad ymaginem dei facta. ¶ Secundo ratione nobilitatis Nam anima eſt cã omnium bonorum ⁊ malorum. corpꝰ autẽ de ſe nullum bonum poteſt velle nec malum etiam facere pluſq̃ꝫ lapis vel lignũ. ¶ Tertio ratione felicitatis. Nam in celeſti patria redundabit gloria ⁊ anime in corpus ⁊ non ecõtrario. Unde dicit̃ Eccli. 14. Fili in manſuetudine poſſ̃ de animam tuam. ⁊ da illi honorem ſecũdum meritũ ſuũ. ¶ Quantum ad tertium dicit nolite iudicare ſecundum faciem. Judicium autem ſecundum faciem poteſt duobus modis accipi vno modo pro iuditio precipitũ ⁊ iſtud prohibetur. Nam homo nõ debet eſſe precepſ i iudicando ita ꝙ ſtati ſi ne examinatione debita ſentẽtia proferat

ſed cauſam facti inueſtigar̃ vt eſt poſſibile. ¶ Alio modo per ꝑſonarũ acceptionem ⁊ h̄ prohibet̃. Nam homo non debet in iudicio ꝑſonam cõſiderare ſed cauſam iuxta ꝙ dicitur Leuitici.19. Nõ facies ꝙ iniquũ eſt nec iniuſte iudicabis. nõ conſideret perſonã pauperis nec honora multum. ſed iuſte iudica proximo tuo. ꝙ licet autem horũ prohibet̃ a domino. d. nolite iudicare ⁊c. Judei igit̃ ꝑferebant Moy. xp̄o quia reputabãt ipſum digniorem ſecundum extimatiõem ſuam. q̃uis xp̄s eſſet ei dignior ſicut opera demõſtrabant. ⁊ h̄ iudicium xp̄s prohibet cum dicit nolite ſecundum faciem iudicare. i. ſecundũ opinionem veſtrã falſam ſed ex rebus ipſis que fec̃ Moy. ⁊ ex ill̃ que facio que ſunt ſatis maiora.

Quarta pars.

Equit̃. Dicebant quidam ex ill̃ ⁊c. vbi tangit ꝑdictiõem exiſtẽtie generoſe ꝙ probat faſtigiorꝫ explicatio. Nam xp̄s non vt timidus. ſed vt potens dominꝰ ꝑdicabat ꝙ iuxta illd Mar.7. Erat docẽs ſicut poteſtatem habens h̄ ꝙ turba doctrinã eius audiens. ſciens ꝙ principes ſacerdotum querebant eum interficere mirabatur ⁊ dubitabat ex cuius doctrina fuit effectus differens cõſecutum ſecundum h̄ igitur hic.3. poſſumus cõſiderare.ſ.

Dubietatem exhibitiõis.

Dignitatem proceſſionis.

Diuerſitatem cõſecutionis.

¶ Quantum ad primum dicit. Dixerũt ergo quidam ⁊c. Nam aliqui cognoſcẽtes malitiam principum ⁊ ſacerdotum cõtra Chriſtum ⁊ ipſum nõ tenentes. nõ cognoſcentes igitur potentiam dubitabãt vtrũ cognouiſſent ipſum eſſe Chriſtum ſecundum Augu. ⁊ propter h̄ dimitterẽt ipſum ⁊ quia non cognoſcebant ipſum dicebant ſed hunc vnde ſit. xp̄s autem cum venerit nemo ſcit vnde ſit. ¶ Quantũ ad ſecũdum dic̃. Clamat igitur yh̄s ⁊c. ſicut eniꝫ erat duplex natura. Sic i ipo erat duplex natiuitas vna temporalis ſecundum naturam humanam alia eternalis quantũ ad naturam diuinam. ¶ Quantũ igitur ad temporalem ſecundum naturam humanã poterant aliqua ſcire iudei. ¶ Quantum ad originem eternalem ſecundum naturã diuinã incõprehenſibilis erat. ⁊ ſm h̄ hic duo poſſumꝰ cõſiderare.ſ.

Exꝑſſionem natiuitatis temporalis ſecũdum humanitatem.

Et eternal̃ ſecundũ deitatem.

¶ Quantũ ad primum dicit. Clamabat̃ ergo yh̄s ⁊c. licet enim iudei ignorarent partum virginis tamen ſciebant ꝙ xp̄s fuerat in bethleem natus. ⁊ i nazaret educatus. ⁊ ideo dicit yh̄s ⁊ neſcitis. ⁊ vnde ſim ſcitis. ¶ Quantum ad expreſſionem natiuitatis eternalis dicit ⁊ a meipſo nõ veni. Nam natiuitas xp̄i ſecundum deitatem erat iudeis ignota nec ipſum cognoſcebant vñ Yllariꝰ.6. De trinitate. Quod ipſe ſit neſcitur dum ignorat̃ a quo ſit nõ enim filium confitetur qui negat natum. nec natum intelligit qui putabit eſſe ex nihilo. q. d. ꝙ filius nõ ex ſeipſo eſt nec ex nihilo ſed a patre. ¶ Quantum ad tertiũ dicit. Querebant ergo eum apprehendere ⁊c. vbi duo poſſumus cõſiderare.ſ.

Inuidorum malitiam ꝑſequentem.

Deuotorum reuerentiam adherẽtem.

¶ Quantum ad primum dicit querebãt ergo ⁊c. textus eſt clarus. ¶ Quantum ad deuotorum reuerentiam adherentem dicit de turba autem multi crediderunt in euꝫ vbi Auguſti. Humiles ⁊ pauperes ſaluos faciebat dñs. turba enim que ſuaꝫ egritudinem cito vidit etiam ill̃ medicinam ſiue dilatiõeꝫ cognouit. ⁊ quia cognouit. i. credidit ⁊ ipſi firmiter adheſit. ideo meruit ab ipſo premiari. quia ipſe dicit Jo.3. Qui credit in filium habet vitam eternam. Ad q̃ꝫ ⁊c.

¶ Feria 4a dñice 4e in. xlm.

P
Reteriens yħs vidit cecū
a natiuitate ꝛc. Jo. 9. Filius
quidem habꝫ tria a patre. ſ.
Eſſe. Nutrimentū. Et docu
mentuꝫ. ꝓpter ꝙ filius pſi
tria dꝫ. Nam ꝓpter eſſe dꝫ ſibi honorem ꝛ
reuerentiā vñ Eccli. 3. Honora prēm tuuꝫ
vt ꝑueniat tibi benedictio. ꝑp nutrimētū
dꝫ ſibi beneficiū ꝛ ſubuentōem vñ Eccli.
3. Qui timet doⁿᵐ honorat ꝑentes ꝛ quaſi
dñis ſeruit. ꝛ his qui ſe. generauerit in oꝑe
ꝛ ſermone. ¶ Propter documentū. debꝫ
ſibi timoreꝫ ꝛ obiaꝫ vñ Coll'o. 3. Filij obe
dite ꝑentibus ꝑ omnia. Quia igit̃ xp̄s ē
pr̄ ſpūal' humani generis ab eo habemꝰ.
Eſſe gratie.
Nutrimentū eucha'.
Documentū ſapie.
¶ Sic in iſto ceco nato oſtendit̃ iſtar hu
mani generis dedit eſſe gr̄e illuminatōe.
Nutrimentū euchariſtie in ſui manifeſta
tione ꝛ documentū ſapie in ſalubri exorta
tione hinc eſt ꝙ inſtar huius ceci qui ipꝫ
adorauit dꝫ ſibi reuerentiaꝫ. q2 excuſauit.
bñficentiā. Qui ipm obtēperauerit obiaꝫ
de quo ceco fit mentōeꝫ in eua' hodierno
in quo euāgeliſta. 6. tangit. ſ.
Poteſtatem operātem celleriꝰ.
Dubietatem anxiātem incertiꝰ.
Malignitateꝫ calūniantem inuidiūs.
Sedulitatem ingrentem ſolertiꝰ.
Duplicitatem ſimulātem ſagatiꝰ.
Pietatem miſerātem benigniꝰ.
¶ Pᵐ probat reſtituꝰ organoꝝ. Scōm
admiratio ꝓrimorum. Tertiū rephenſio
detractoꝝ. Quartū inueſtigatio cognato
rum. Quintum ꝑſuaſio debitoꝝ. Sextum
reuelatio ſecretoꝝ. Primum in prin'. Se
cunduꝫ ibi itaqꝫ vicini ꝛc. Tertiū ibi ꝛ di
xerunt ei vbi eſt ꝛc. Quartū ibi nō enim
crediderūt ergo ꝛc. Quītū ibi vocauerīt
ergo rurſuꝫ ꝛc. 6ᵐ ibi audiuit yħs q2 ꝛc.

Prima pars.
Q
Uantū ad primū. vbi tangit ꝛc.
ꝙ ꝓbat ꝛc. dicit ꝑteriēs yħs ꝛc.
Ad viꝫ qdem prudentem ꝛ mā
ſuetū quantū eſt in ſe ꝑtinet malitiā miti
gare xp̄s igitur di virtus ꝛ ſapiª. videns
iudeorū ſeuitiam q2 volebāt in ipm irrue
re cū lapidibus vt habet̃ in ꝑcedēti euaª
vbi dicit yħs aūt abſcōdit ſe ꝛ exiuit d tē
plo. vt aūt eorum emoliret duritiam ſicut
hic dicitur cecum illuminauit. hic igit̃ q̄t
tuor poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Inſpectionem macule deformātis.
Requiſitōem cāe demerētis.
Declaratōem materie inducētis.
Oſtenſionem poe excellētis.
¶ Quantū ad primū dicit ꝑteriens yħs
ꝛc. q2 enim multimōis cecitas ineſſe ꝑt
hoibus vt ſciamꝰ qualiter iſti acciderat
dicit euāgeliſta ꝙ erat a ſua natiuitate ce
cus ꝛ vt xp̄s daret diſcipl'is materiā ing
rendi eum inſpexit diligēter. ¶ Quantū
ad ſcōm dicit ꝛ interrogauerūt eum diſci
puli ꝛc. Nam diſcipuli moti fuerūt vt hāc
queſtiōem facerent q2 vt dr̃ Jo. 5. ꝙ poſt
xp̄s ſanauerat paliticū iacenteꝫ ad piſcinā
dixit ei ecce iam ſanꝰ factus es iam noli
peccare ne deterius tibi cōtingat. ꝛ ex h̃
oppinabant̃ diſcipl'i ꝙ cecitas ineſſet ho
mini ꝓpter alicuius pccm̃ ꝛ ideo querūt
ſi h̃ peccauit an ꝑentes eius nō hic quia
a natiuitate cecus ſed neqꝫ filius ꝑ pr̄em
dꝫ ſuſtinere penā. ¶ Quantū ad tertiū dic
reſpondit yħs ꝛc. Nam q ſufficiēter vlt
reſpondere dꝫ ſue reſpōſionis cāꝫ ſufficiē
tem petentibꝰ aſſignare. ꝛ ſcōm h̃ hic duo
poſſumus cōſiderare. ſ.
Cōcluſionis ꝓpoſite verā ſolutōeꝫ.
Solutiōis date claram ꝓbationem.
¶ Quantū ad primū dicit reſpōdit yħs
ꝛc. licet enim qlꝫ homo de cōi lege naſcat̃
cū origiali pccō. propter ꝙ ꝑs. Ecce eniꝫ
in iniqtatibus cōceptus ſum. ꝛ in peccatꝫ
cōcepit me mater mea. ſimiliter ēt duꝫ in

hoc mundo viuit multa cōmittit peccata
q2 iuxta illud eccl'ci. 7. Non eſt hō iuſtus
in terra qui faciet bonum ꝛ non peccet. ꝛ
ſic nec cecus nec parentes eius excuſari
poterant a peccatꝫ. tamē non propter hoc
fcm̃ eſt vt naſceretur cecus. ꝛ ſubdit cām
d. ſꝫ vt manifeſtent̃ oꝑa dei in illo. ¶ Qᵐ
ad ſol'onis date claram ꝓbatōem dic. me
oꝫ operari. vbi xp̄s itendit talem rōnem
vnuſqſqꝫ dꝫ operari dum tempus eſt oꝑe
randi. Sed nunc cū dies eſt tēpus ē aptū
oꝑatōi ꝑ qꝫ māifeſtetur ille qui miſit me.
cuiuſmodi ſunt opera miraculoſa. igitur
nunc debeo facere miracula ꝛ ſic cecus il
luminare vt manifeſtētur oꝑa dei in illo.
per diem aūt de quo dic hic intelligit ſe
ipſum. per talem rōnem. dies eſt ex ꝑſen
tia lucis. ſed ego ſum lux. q2 dum ſum in
mundo lux ſum mundi. ergo dies eſt ex
pñtia mea. ¶ Quātum ad quartū dic. h̃
cum dixiſſet ꝛc. vbi tria poſſumus conſi
derare. ſ.
Actum ſingl'aritatꝫ miſericordie.
Preceptū auctoritatꝫ ſūme.
Effectum vniuerſalitatꝫ magne.
¶ Quantum ad primū dic. Hic cuꝫ dixiſ
ſet ꝛc. In prima quidē creatōe. vt pꝫ gñ.
2. ds formauit hoiem de limo terre. vt igi
tur xp̄s ſe creatorem primū oſtenderet in
curatōe ceci voluit vti luto: ſed ſine mate
ria ſm Criſo. potuiſſꝫ oculos reformare.
¶ Quantum ad preceptum auctoritatis
ſūme dicit. ꝛ dic ei vade ꝛc. Syloe eſt qui
dam fons ad radicem montis ſyon. vbi ñ
longe eſt in quo quoddā ſtagnum recipit̃
aqua d fonte. ꝛ iſtud ſtagnum aliquando
vocatur natatoria ſicut hic. aliquando vo
catur piſcina. ¶ Quantum ad effectum
vniuerſalitatis magne dicit. abijt ergo ꝛ
lauit ꝛc. magnam quidem vtilitatem con
ſequutus eſt hic cecus. quia viſum quē ñ
habebat recepit. quia quidem d congruo
promeruit: quia fuit obediens Chriſto.
Nam ſm ꝑs. Preceptum domini lucidū

illuminans oculos. ¶ Sciendū eſt auteꝫ
circa iſtam partem loquēdo moral'r ꝙ ꝑ
iſtum cecum generaliter poteſt intelligi
totum genus humanum. ꝛ ſingulariter q
libet exiſtēs in peccato mortali. nam quili
bꝫ exiſtens in peccato mortali cecus dr̃.
q2 lumen gratie amiſit. ¶ Inſtar autē ce
citatis corporalis cauſate diuerſimode re
perio multiplicem cecitatem ſpūalem.
¶ Nam cecitas corporalis primo cauſat̃
per nimium fumuꝫ. vnde. .10. Sic ace
tum dētibus ꝛ fumus oculis: ſic pugil ill'
his qui miſerunt eum. ꝛ inſtar huius ceci
tatis eſt cecitas in anima ſpiritualis per
peccatum ſuperbie per ꝙ homo inſtar fu
mi ſemper elleuatur in altum. Sed re va
ſicut fumus poſt modicum tempus euā
ſcit. Sic ſuperbus deicitur in infernum. ꝛ
talis cecitas poteſt figurari per Elymas
magi arrogantꝫ ſuperbi. d quo dr̃ Act. 13.
Qd cum tanqꝫ ſuperbus reſiſteret Pau
lo ꝛ Barnabe dixit ſibi Paulus. O ple
ne oī dolo ꝛ omni fallatia filij dyaboli ini
mice omnis iuſticie non deſinis ſubuerte
re vias domini rectas. ꝛ nunc ecce māus
domini ſuper te ꝛ eris cecus non videns
ſolem vſqꝫ ad tempꝰ. ꝛ confeſtim cecidit
ſuper eū caligo ꝛ tenebre. ¶ Ubi ſciēduꝫ
ꝙ per Elymas magum reſiſtentem aplis
intelligūtur ſuperbi q ſemper veritati re
ſiſtunt: quibus poteſt dici illud Act. 7. du
ra ceruice ꝛ incirconciſis cordibus ꝛ auri
bus vos ſemper ſpiritui ſancto reſtitiſtis
tales autem exceeat dñs ſuam gr̃am ſub
trahēdo. q2 Jacobi. 4. ſuperbis ds reſiſtit
humilibus dat gr̃am ſuam. ¶ 2o cauſatur
cecitas corporal' ꝑp nimiū ſplēdorē vel lu
cē. iſtar āt huiꝰ ē cecitas i aīa ſpūal' ꝓpter
pccm̃ vanaglorie ꝑp ꝙ hō vult corā aliis
appere: d talibꝰ dr̃ Eph. 4. Alienati ſūt a via
dī ꝑ ignorātiā q ē i ill' ꝑp cecitatē cordis
ipoꝝ. ¶ 3o cāſatur ꝑp nimiā tenebrā. Nā hō
tāto tpe poſſꝫ ſtare i tenebris ꝙ amitteret
viſum inſtar huius eſt cecitas in aīa ſpiri

¶ Feria 4ª dñice 4ª in .xlª.

P Reteriens yħs vidit cecū
a natiuitate ꝛc. Jo.9. Filius
quidem habȝ tria a patre. ſ.
Eſſe. Nutrimentū. Et docu
mentuȝ. ꝑpter ꝙ filius pſ
tria dȝ. Nam ꝑpter eſſe dȝ ſibi honorem ꝛ
reuerentiā vñ Eccli.3. Honora prēm tuuȝ
vt ꝑueniat tibi benedictio. ꝑp nutrimētū
dȝ ſibi beneficiū ꝛ ſubuentōem vñ Eccli.
3. Qui timet dm̄ honorat ꝑentes ꝛ quaſi
dñis ſeruit. ꝛ his qui ſe generauerit in oꝑe
ꝛ ſermone. ¶ Propter documentū. debȝ
ſibi timorē ꝛ obiaȝ vñ Colloſ.3. Filij obe
dite ꝑentibus ꝑ omnia. Quia igit̄ xp̄s ē
pr̄ ſpūal̄ humani generis ab eo habem⁹.
Eſſe gratie.
Nutrimentū eucha.
Documentū ſapi.
¶ Sic in iſto ceco nato oſtendit̄ iſtar hu
mani generis dedit eſſe gr̄e illuminatōe.
Nutrimentū euchariſtie in ſui manifeſta
tione ꝛ documentū ſapi in ſalubri exorta
tione hinc eſt ꝙ inſtar huius ceci qui ipȝ
adorauit dȝ ſibi reuerentiaȝ. q̄ excuſauit.
bñficentiā. Qui ipm̄ obtēperauerit obiaȝ
de quo ceco fit mentōeȝ in eua hodierno
in quo euāgeliſta .6. tangit. ſ.
Poteſtatem operātem celleri⁹.
Dubietatem anxiātem incerti⁹.
Malignitateȝ calūniantem inuidius.
Sedulitatem ingrentem ſolerti⁹.
Duplicitatem ſimulātem ſagati⁹.
Pietatem miſerātem benigni⁹.
¶ Pm̄ probat reſtitu organoꝝ. Scōm
admiratio ꝑrimorum. Tertiū reꝑhenſio
detractoꝝ. Quartū inueſtigatio cognato
rum. Quintum ꝑſuaſio debitoꝝ. Sextum
reuelatio ſecretoꝝ. Primum in ꝑrin. Se
cunduȝ ibi itaqȝ vicini ꝛc. Tertiū ibi ꝛ di
xerunt ei vbi eſt ꝛc. Quartū ibi nō enim
crediderūt ergo ꝛc. Quintū ibi vocauerūt
ergo rurſuȝ ꝛc. 6m̄ ibi audiuit yħs q̄ ꝛc.

Prima pars.
Q Uantū ad primū. vbi tangit ꝛc.
ꝙ ꝑbat ꝛc. dicit ꝑteriēs yħs ꝛc.
Ad vix q̄dem prudentem ꝛ mā
ſuetū quantū eſt in ſe ꝑtinet malitiā mitti
gare xp̄s igitur dī virtus ꝛ ſapiª. videns
iudeorū ſeuitiam q̄ volebāt in ipm̄ irrue
re cū lapidibus vt habet̄ in ꝑcedēti eua
vbi dicit yħs aūt abſcōdit ſe ꝛ exiuit d̄ tē
plo. vt aūt eorum emoliret duritiam ſicut
hic dicitur cecum illuminauit. hic igit̄ q̄t
tuor poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Inſpectionem macule defor̄mātis.
Requiſitōem cāe demerētis.
Declaratōem materie inducētis.
Oſtenſionem po excellētis.
¶ Quantū ad primū dicit ꝑteriens yħs
ꝛc. q̄ enim multimōis cecitas ineſſe ꝑt
hoibus vt ſciam⁹ qualiter iſti acciderat
dicit euāgeliſta ꝙ erat a ſua natiuitate ce
cus ꝛ vt xp̄s daret diſcipl̄is materiā ing
rendi eum inſpexit diligēter. ¶ Quantū
ad ſcōm dicit ꝛ interrogauerūt eum diſci
puli ꝛc. Nam diſcipuli moti fuerūt vt hāc
queſtiōem facerent q̄ vt dr̄ Jo.5. ꝙ poſt
xp̄s ſanauerat paliticū iacenteȝ ad piſcinā
dixit ei ecce iam ſan⁹ factus es iam noli
peccare ne deterius tibi cōtingat. ꝛ ex h̄
oppinabant̄ diſcipli ꝙ cecitas ineſſet ho
mini ꝑpter alicuius pecm̄ ꝛ ideo querūt
ſi h̄ peccauit an ꝑentes eius nō hic quia
a natiuitate cecus ſed neqȝ filius ꝑ pr̄em
dȝ ſuſtinet̄ penā. ¶ Quantū ad tertiū dic̄
reſpondit yħs ꝛc. Nam q̄ ſufficiēter vlt
reſpondere dȝ ſue reſpōſionis cāȝ ſufficiē
tem petentib⁹ aſſignar̄. ꝛ ſcōm h̄ hic duo
poſſumus cōſiderare. ſ.
Cōcluſionis ꝑpoſite verā ſolutōeȝ.
Solutiōis date claram ꝑbationem.
¶ Quantū ad primū dicit reſpōdit yħs
ꝛc. licet enim q̄lȝ homo de cōi lege naſcat̄
cū origiali pccō. propter ꝙ ꝑs. Ecce eniȝ
in iniq̄tatibus cōceptus ſum. ꝛ in peccatiſ
cōcepit me mater mea. ſimiliter ēt quȝ in

hoc mundo viuit multa cōmittit peccata
q̄ iuxta illud eccl̄ci.7. Non eſt hō iuſtus
in terra qui faciet bonum ꝛ non peccet. ꝛ
ſic nec cecus nec parentes eius excuſari
poterant a peccatiſ. tamē non propter hoc
fcm̄ eſt vt naſceretur cecus. ꝛ ſubdit cām
d. ſȝ vt manifeſtent̄ oꝑa dei in illo. ¶ Qm̄
ad ſol̄onis date claram ꝑbatōem dic̄. me
dȝ operari. vbi xp̄s itendit talem rōnem
vnuſq̄ſqȝ dȝ operari dum tempus eſt oꝑe
randi. Sed nunc cū dies eſt tēpus ē aptū
oꝑatōi ꝑ q̄ȝ māifeſtetur ille qui miſit me.
cuiuſmodi ſunt opera miraculoſa. igitur
nunc debeo facere miracula ꝛ ſic cecus il
luminare vt manifeſtētur oꝑa dei in illo.
per diem aūt de quo dic̄ hic intelligit ſe
ipſum. per talem rōnem. dies eſt ex ꝑſen
tia lucis. ſed ego ſum lux. q̄ dum ſum in
mundo lux ſum mundi. ergo dies eſt ex
pñtia mea. ¶ Quātum ad quartū dic̄. h̄
cum dixiſſet ꝛc. vbi tria poſſumus conſi
derare. ſ.
Actum ſingl̄aritatiſ miſericordie.
Preceptū auctoritatiſ ſūme.
Effectum vniuerſalitatiſ magne.
¶ Quantum ad primū dic̄. Hic cuȝ dixiſ
ſet ꝛc. In prima quidē creatōe. vt pȝ gñ.
2. ds̄ formauit hoiem de limo terre. vt igi
tur xp̄s ſe creatorem primū oſtenderet in
curatōe ceci voluit vti luto: ſed ſine mate
ria ſm̄ Criſo. potuiſſȝ oculos reformare.
¶ Quantum ad preceptum auctoritatis
ſūme dicit. ꝛ dic̄ ei vade ꝛc. Syloe eſt qui
dam fons ad radicem montis ſyon. vbi ñ
longe eſt in quo quoddā ſtagnum recipit̄
aqua d̄ fonte. ꝛ iſtud ſtagnum aliquando
vocatur natatoria ſicut hic. aliquando vo
catur piſcina. ¶ Quantum ad effectum
vniuerſalitatis magne dicit. abijt ergo ꝛ
lauit ꝛc. magnam quidem vtilitatem con
ſequutus eſt hic cecus. quia viſum quē ñ
habebat recepit. quia quidem d̄ congruo
promeruit: quia fuit obediens Chriſto.
Nam ſm̄ ꝑs. Preceptum domini lucidū

illuminans oculos. ¶ Sciendū eſt auteȝ
circa iſtam partem loquēdo moral̄r ꝙ ꝑ
iſtum cecum generaliter poteſt intelligi
totum genus humanum. ꝛ ſingulariter q̄
libet exiſtēs in peccato mortali. nam quili
bȝ exiſtens in peccato mortali cecus dr̄.
q̄ lumen gratie amiſit. ¶ Inſtar autē ce
citatis corporalis cauſate diuerſimode re
perio multiplicem cecitatem ſpūalem.
¶ Nam cecitas corporalis primo cauſat̄
per nimium fumuȝ. vnde. .10. Sic ace
tum dētibus ꝛ fumus oculis: ſic pugil ill̄
his qui miſerunt eum. ꝛ inſtar huius ceci
tatis eſt cecitas in anima ſpiritualis per
peccatum ſuperbie per ꝙ homo inſtar fu
mi ſemper elleuatur in altum. Sed re vª
ſicut fumus poſt modicum tempus euāe
ſcit. Sic ſuperbus deicitur in infernum. ꝛ
talis cecitas poteſt figurari per Elymas
magi arrogantiſ ſuperbi. d̄ quo dr̄ Act.13.
Qd̄ cum tanq̄ȝ ſuperbus reſiſteret Pau
lo ꝛ Barnabe dixit ſibi Paulus. O ple
ne oī dolo ꝛ omni fallatia filij dyaboli ini
mice omnis iuſticie non deſinis ſubuerte
re vias domini rectas. ꝛ nunc ecce māus
domini ſuper te ꝛ eris cecus non videns
ſolem vſqȝ ad temp⁹. ꝛ confeſtim cecidit
ſuper eū caligo ꝛ tenebre. ¶ Ubi ſciēduȝ
ꝙ per Elymas magum reſiſtentem aplis
intelligūtur ſuperbi q̄ ſemper veritati re
ſiſtunt: quibus poteſt dici illud Act.7. du
ra ceruice ꝛ incirconciſis cordibus ꝛ auri
bus vos ſemper ſpiritui ſancto reſtitiſtis
tales autem excecat dñs ſuam gr̄am ſub
trahēdo. q̄ Jacobi.4. ſuperbis ds̄ reſiſtit
humilibus dat gr̄am ſuam. ¶ 2º cauſatur
cecitas corporal̄ ꝑp nimiū ſplēdorē vel lu
cē. iſtar āt hui⁹ ē cecitas ī aīa ſpūal̄ ꝑpter
pccm̄ vanaglorie ꝑp ꝙ hō vult corā alijs
appere: d̄ talib⁹ dr̄ Eph.4. Alienati ſūt a via
dī ꝑ ignorātiā q̄ ē ī ill̄ ꝑp cecitatē cordis
ipſoꝝ. ¶ 3º cāuſ ꝑp nimiā tenebrā. Nā hō
tāto tp̄e poſſȝ ſtare ī tenebris ꝙ amitteret
viſum inſtar huius eſt cecitas in aīa ſpiri

tualis pp pecc̃ inuidie. Nam inuid⁹ ſem
per eſt obſcurus ⁊ tenebroſus: nec aliqué
reſpicit oculo recto. iuxta illud eccl'ci. Ne
q̃ eſt oculus ⁊ aduertens faciem ⁊ reſpici
ens aiam ſuaȝ: ⁊ per ꝯñs cecus. ¶ Quar
to cauſat̃ cecitas corporal' pp nimium ca
lorem. Sicut pȝ d illis qui eſt vaſe ferreo
vel eneo baculantur. inſtar át huius é ce
citas ſpũalis in anima pp pecc̃ iracũdie.
q̄ quidem cãtur ex eo q̄ ſanguis accédit
circa cor: vt de ipſis dicatur illud Ro. 5.
Ceteri vero cecati ſunt. ¶ 5ᵉ cauſatur ce
citas corporalis pp nimium frigus. Naȝ
q: pupila eſt nature aque ſicut aqua d fri
gore magno cogelat̃. ſic ⁊ pupila ex frigo
re leditur. inſtar aũt huius eſt cecitas i
aia ſpũalis pp pecc̃ accidie: q̄ qu dem qs
dã pigritia circa ſpũalia bona. Nam quia
ſicut dr̃ Eccl'ci. 33. Multam malitiam do
cuit ocioſitas ideo p ſi anima excecatur.
¶ Sexto cauſatur cecitas corpalis pp ni
miũ puluerẽ generãs in oculo pruritum.
Inſtar huius eſt cecitas in aia pp pecc̃
auaritie. Nã ſicut dr̃ Eccl'ci. 20. Exenia ⁊
dona excecant oculos iudicum. ¶ 7° cau
ſat̃ cecitas corporal' pp nimiũ vaporẽ vel
famoſitatem aſcẽde tem ad caput. q: tũc
d̃bilitatur viſus. Inſtar autem huius eſt
cecitas ſpũalis in anima pp pecc̃ gule q
bus comminando dr̃ Iſ. 5. Ve q potentes
eſtis ad bibẽdum vinum ⁊ viri fortes ad
miſcẽdũ ebrietatẽ. ¶ 8° cãtur cecitas cor
poralis nimium humorẽ deſtruẽs organũ
oculi. Inſtar át hui⁹ é cecitas in aia pro
pter pecc̃ luxurie q̄ cãtur ex humoꝝ ha
bũdãtia ⁊ delitijs carnis. d talib⁹ dr̃. 2. pe.
2. Sũt in delitijs affluentes. In cõuiuijs
ſunt luxuriantes. ⁊ oculos hñtes plenos
adulterijs. ¶ Iſti excecati ex diuerſis vi
tioꝝ dñt figurari p Sãſonẽ. d quo ſnialit
dr̃ Iudic. 6. Qd cũ ad ſuggeſtionẽ Dalid
amiſiſſet capillos pp quos habebat forti
tudinem ⁊ factus fuiſſet debilis apprehẽ
derunt eum Philiſtij ⁊ eruerunt oculos

eius. ⁊ duxerunt gazã victus cathenis: ⁊
clauſum i carcere molere fecerũt. ¶ Ubi
ſciendum q̄ p Sãſonẽ q interp̄tat̃ ſol fortis
intell'r qlibȝ homo qᵐ ad rõnem q iſtar
ſolis dȝ habere claram intelligẽtiam. vt d
ipſo dicat̃ illud. 3. Re. 2. Cõfortar̃ ⁊ eſto vir
fortis ⁊ obſerua cuſtodias dñi vt ãbules
in vijs eius. ¶ Per Dalidam át q inter
pretatur paupercula intelligitur hõ quã
tum ad ſenſualitatẽ que paupercula dicit̃:
q: non eſt capax gr̃e. ſine qua dr̃ hõ paup
per capillos autem in quibus conſiſtebat
fortitudo Sanſonis diuina gr̃a que facit
hominem fortem: propter q̄ dr̃ de beato
Stephano Act. 6. Stephanus plẽus gra
tia ⁊ fortitudine faciebat ſigna magna in
populo. Sicut auteȝ Sanſon capillos ami
ſit fortitudinem ad ſuggeſtionem. ſic mul
totiens accidit q̄ anima rationalis dum
a ſenſualitate ſeducitur: ⁊ ſuis conſentit
blanditijs: amittit gratiam diuinam ⁊ ef
ficitur debilis ad reſiſtendum peccatis.
Sic autem homie debilitato gratia amiſ
ſa capitur a philiſtij qui interpretãtur ca
dentes intelliguntur demones qui ꝓpter
peccatum ſuperbie ceciderunt de celo. p
gazã autem qui iterp̄tatur fortitudo ⁊ po
tentia: intelligitur fortitudo ⁊ potentia
dyaboli. de quo dicitur Iob in collo eius
morabitur fortitudo. ſicut igitur phi'iſtij
ceperunt Sanſonem ⁊ duxerunt in gazã.
ita demones hominem ſequentem ſenſua
litatem capiunt ⁊ ipſum detinẽt in ſua po
tentia tanq̃ȝ ſuum ſeruuȝ. cui oculos eru
unt. dum eum conſiderare celeſtia nec p
tinentia ad ſalutem. ligant vero cathenis
dum ipſum non permittũt meritorie ope
rari. Sic autem homine captiuato eius
officium eſt molere. Nam qui molet ali
quid: molam rotundam mouet vel voluit
per quam datur intelligi q̄ dyabolus ho
minem iam captiuatum facit rotare d pec
cato in peccatum donec ipſum perducat i
infernum. ¶ Licet autem homo ſic dica

tur multipliciter excecatus: tamen multi
pliciter reperitur collirium ſanatiuum ſe
cundum q̄ Chriſtus poſſumus intueri. ſ.
Natum. Paſſum. ⁊ ymolatum. ⁊ in celis
coronatum vel glorificatum. ¶ Primo
Chriſtum poſſumus conſiderare natum.
Io. primo. vbi dicitur. Verbum caro fcm̃
eſt. ⁊ habitauit in nobis: ⁊ vi. gloriam ei⁹.
gloriaȝ quaſi vnigeniti a patre plenũ gra
tie ⁊ veritatis. ¶ Iſtud collirium illumi
nans oculos deſignatur per collirium: de
quo dicitur Io. 9. q: fecit yhs ad illuminã
dum oculos ceci nati ex ſaliua ⁊ terra fa
ctum fuit collirium. Nam per ſaliuaȝ que
defluit a capite: intelligitur dei filius qui
procedit a patre. per terram intelligit̃ hu
manitas. tunc igitur ex ſaliua ⁊ terra fa
ctum fuit collirium quando dei filius aſ
ſumpſit humanam. qui dicit de ſeipſo Io.
16. Exiui a patre ⁊ veĩ in mundũ. ¶ Iſtõ
collirium debet homo cecus propter pec
catum ſuperbie ſuper oculos ſuos menta
les ponere conſiderando tantum benefici
um q̄ deus fecit humano generi qui pro
pter dilectõem q̃ȝ habuit ad ipſum filiuȝ
ſuum miſit in mundum vt vitam recupe
raret ⁊ viſum. ¶ Iſtud eſt colliriũ d quo
figuratiue admonet nos Apoc. 3. Suadeo
tibi emere aurum ignitum vt locuples fi
as ⁊ veſtimentis albis induaris vt non
appareat cõfuſio nuditatis tue ⁊ collirio
vnge oculos tuos vt videas. ¶ Nam ho
mo qui vult vt non appareat in ipſo pcci
macula per quam denudabitur diuĩa gr̃a
dȝ indui veſtimentis albis per nitorẽ pu
ritatꝭ ⁊ ignitum emere. per ardorem cari
tatis. ⁊ collirio vngere oculos vt contem
plari poſſint aſſumptõnem humanitatis.
vt de ipſo verificetur illud Iſ. 29. De te
nebris ⁊ caligine oculi cecorum videbunt
¶ Secundo Chriſtum conſiderare poſſu
mus paſſum ⁊ ymolatum. pma pe. 2. vbi
dicitur. Chriſtus paſſus eſt pro nobis: no
bis relinquens exemplum vt ſequamini

veſtigia eius. ¶ Iſtud collirium illumi
nans oculos fuit figuratum p collirium
de quo ſententialiter dicitur Tob. ij. Qd
ſumens Tob. de felle piſcis liniuit ocl'os
patris ſui ⁊ viſum recepit. ¶ Ubi ſciẽdũ
q̄ per piſcem dulcem ⁊ delectabilem gu
ſtui intelligitur Chriſtus totus ſapoꝛo
ſus ⁊ dulcis de quo pſalmiſta. Magna
multitudo dulcedinis tue domine quam
abſcondiſti timentibus te. Per fel auteȝ
amarum intelligitur dolor ⁊ amaritudo
paſſionis eius quam pro nobis portauit
qui dicit de ſeipſo Trenorum. O vos om
nes qui tranſitis per viam attendite ⁊ vi
dete ſi eſt dolor ſicut dolor meus. ¶ Iſtd
igitur collirium debet homo cecus per
peccatum ſuper oculos mentales ponẽ
paſſionem Chriſti iugiter meditando: iu
xta illud prima pe. 4. Chriſto igitur paſ
ſo in carne ⁊ nos eadem cogitatione ar
mamini. q̄ ſi fecerit viſum recuperabit. iu
xta illud Iſaye. 35. Tunc aperientur oculi
cecorum ⁊ aures ſurdorum patebunt.
¶ Tertio Chriſtum conſiderare poſſu
mus in celis glorificatum. Math. 16. vbi
dicitur. Dominus Ieſus Chriſt⁹ poſtq̃ȝ
locutus eſt eis. ſ. diſcipulis aſſumptus eſt
in celum ⁊ ſedet a dextris dei. ¶ Iſtud
collirium illuminans oculos fuit figura
tum per collirium. de quo ſententialit̃ dr̃
primo. Re. 14. Quod cum Ionathas fati
gatus exiſteret guſtato fauo mel' illumi
nati ſunt oculi eius. ¶ Ubi ſciendum q̄
per fauum mel' dulciſſimum: intelligitur
illa ſuauitas q̃ȝ Chriſtus Ieſus glorifica
tum habet in celis cuius facit participes
omnes ſuos fideles quos ipſe alloquitur
eccleſiaſtici. 24. Tranſite ad me omnes q
concupiſcitis me ⁊ a generatõibus meis
adimplemini. ſp̄s enim meus ſuper mel
dulcis. ⁊ hereditas mea ſuper mel ⁊ fauũ.
Per Ionathem autem qui interpretatur
columba veĩ. intelligitur quelibȝ aia duo
ta q̃ȝ xp̄s alloqtur Cant. 2. d. Surge ꝓpa

amica mea: columba mea: formoſa mea: ⁊ veni. iam ei yemps tranſijt: ymber abijt ⁊ receſſit. Nam aĩa cuiuſlibꝫ fidelis amica xp̄i dr̄ per caritatē. columba p ſimplicitatem: formoſa p puritatem. ⁊ hanc xp̄s inuitat vt ad ſe veniat. allegans tranſitū afflictōum tēporalium q̄ per ymbrē ⁊ yemem deſignat. ❡ Si igitur contingat animā deſignatam p Jonatam in his temporalibus laborib⁹. q̄ꝫ ēt aliq̄n meritorijs fatigari guſtet ſuauitatem illius celeſtis patrie ⁊ glorie q̄ꝫ expectare dꝫ cum xp̄o. ſignatam per melem. ⁊ ſtatim illuminabitur mentaliter vt clare poſſit videre.

❡ Per iſtas āt illuminatōnes quas habemus per xp̄m alloqtur d̄s pr̄ Js. 42. Dedi te in fed̄ ppli mei in lucem gentiū vt apires oculos cecoꝝ ⁊ educeres d̄ concluſiōe victum d̄ domo carceris ſedentē in tenebris. ⁊ id̄ ps. Deus noſter refugiū ⁊ virtus. adiutor i tribulatōibus q̄ inuenit nos nimis.

Secunda pars.

Equitur itaq; vicini ⁊c. vbi tangit dubietatem | anxiātem incertius. q̄ pbat admiratō primoꝝ. Ná vidētes aliquod fcm̄ mirabile multociēs dubitant. Ex qua dubitatōe donec ſit veritas inter aliquos multiplex opio generatur: q̄: igitur vicini illum cecum illuminatum videbant mirabantur nō modicum. ⁊ fcm̄ vertebant in dubium: dōec fuerūt certificati per ipſum. ſm hec igitur d̄ tria poſſumus cōſiderare. ſ.

Admiratōem dubiū ingerētē.

Diſputatōem collegiū diſtinguentē.

Declaratōem aīmū qetantem.

❡ Qm̄ ad pm̄ dic̄. Itaq; vicini ⁊c. Nam vicini huius ceci q̄: cognoſcebāt eum certitudinalr̄ fuiſſe cecū: ⁊ videbāt q̄ receperat viſum modū ignorabāt ⁊ admirabantur. vñ Criſo. inopinabilitas fci miraculi incredulitatē inducebat. ❡ Qm̄ ad 2m̄ dicit. Alij dicebant ⁊c. Aliq. n. de vicinis huius ceci conſiderantes figuram ⁊ ſtaturā corporis quoꝝ hēbant longā noticiā ſꝫ Criſo. illum eſſe negare nō poterāt. ſꝫ in ipſo viderēt effectū mirabilē q̄: claros hēbat oculos. ſed aliqui aſſerebāt. aliqui vo ſm Aug. conſiderantes imutatōem corporalē in ipſo fcām per viſum negabant illum q̄ cecus prius fuerat ⁊ aliū ſibi ſimilem affirmabant. ❡ Spūaliter aūt loquēdo per vicini huius ceci. i. peccatoris intelligunt demones: qui id̄ dicunt eius vicini q̄: ſocietatem habent cum eo ⁊ ad infernū pariter. vt ſic miſer peccator dicere poſſit illud Job. Frater ſum draconum ⁊ ſocius ſcorpionum. Sicut igit̄ vicini huius ceci cognoſcebant ipſum dum erat viſu priuatus. cum autem viſum receperat ipm̄ nō cognoſcebāt. ſic demones exñtem in peccato mortali cognoſcunt q̄: factus eſt ſubditus. poſtq̄ꝫ autem eſt illuminatus per grām ipm̄ non cognoſcunt q̄: ereptus de manibus ipſorum factus deo filius adoptiuū. ❡ Qm̄ ad 3m̄ dicit. Ille āt dicebat ⁊c. Vicini qdē hoīs hui⁹ d̄ duob⁹ ſpecialr̄ dubitabant. ſ. De perſona vtrum eſſꝫ ille qui p̄us fuerat cecus. ⁊ de modo qūo receperat viſum. de quibus duobus certificātur per ipſum. De primo. d. Ego ſum. De ſecundo ille hō q dr̄ yh̄s lutū fecit ⁊ liniuit oculos ⁊c.

Tertia pars.

Eqtur. Et dixerunt ei vbi tāgit ⁊c. q̄ pbat ⁊c. Ná pprietas inuidoꝝ eſt bōa que videt̄ ab alijs fieri apparētē reprehēder̄ ſaltē cāꝫ aliq̄ꝫ adducēdo ſm h̄ igit̄ h̄ tria poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ.

Interrogatōem ſolicitam.

Occaſionē ſophiſticam.

Diſcuſſionē ꝟidicam.

❡ Qm̄ ad pm̄ dic̄. ⁊ dixerūt ei ⁊c. Ná ꝟſuti q̄ñ p̄nt q̄ itēdūt aſſeq̄ nitunt̄ p alios implere quēadmodū dñtur h̄ renuiſſe in dei. ⁊ ſm h̄ hic duo ꝯſidera. ſ.

Propriam interrogatōem.

Alioꝝ reſponſionē.

❡ Qm̄ ad pm̄ dic̄. Et dixerunt ei ⁊c. vbi Criſo. dicebāt āt h̄ meditantes occaſionē. iā ei aduerſus ipm̄ cōſpirauerant. ❡ Qm̄ ad alioꝝ rñſionē dic̄. Adducūt eū ad phariſeos ſm Criſo. Judei q̄rentes vbi eſt ille: volebant ipm̄ inuenire vt ipm̄ ducerēt ad phariſeos. q̄: vo nō hūerunt eum ducunt cecum: vt. ſ. eum vehementer interrogarent ❡ Qm̄ ad 2m̄ dicit. Erat ſabbatum q̄ñ lutum fec̄ yh̄s ⁊c. vt. ſ. eoꝝ malā mentē dmōſtraret ⁊ cām pp q̄ꝫ eū querebant. vt. ſ. cōtra cum inuenirent ⁊ vt detraherent miraculo p exterminatam legis preuaricatōnem. ❡ Qm̄ ad 3m̄ dic̄. Iteꝝ interrogauerunt eum ⁊c. vbi tria ꝯſidera. ſ.

Sedulitatē inquiſitōis.

Diuerſitatē opinionis.

Veritatē inq̄ſitōis.

❡ Qm̄ ad pm̄ dic̄. iteꝝ ⁊c. phariſei qdem vt fortius xp̄m poſſent qui miraculum fecerat reprehendere non fuerunt contenti d̄ relatōe q̄ꝫ fecerant illi qui cecum adduxerant. Sed per dcm̄ ceci voluerunt melius informari. ⁊ id̄ ipꝫ iterrogauerūt. ❡ Qm̄ ad diuerſitatē opinionis dic̄. dicebāt ergo ex phariſeis. aliq ei audiētes miraculū q̄ cecum referebat aliqualr̄ iniuncti ſp̄s ſācti grā cōmēdabāt auctorē miraculi. aliqui vero vt lapideo duri detrahebāt. ❡ Qm̄ ad ꝟitatē inquiſitōis. dicūt ergo ceco ⁊c. vbi p̄ pōitur interrogatō tēptatiua. 2º reſponſio declaratiua. ❡ Qm̄ ad pm̄ dicūt ergo ⁊c. iudei qdem tribus de cāis cecū poterūt interrogare. ❡ Primo tēptatiue. volebāt eīm ipm̄ tēptare quid d̄ Chriſto ſentiret vtrū bene vel male: vt ſic ipm̄ male facerēt negare miraculū xp̄i. Si aūt bñ nō vt credāt ſibi ſꝫ vt rephēdāt. ❡ 2º vt itelligam⁹ ſm Theo. Iſtā iterrogationē fuiſſe illoꝝ q dicebāt xp̄ꝫ pccōrē nō eē ſꝫ ſigna facer̄. ⁊ ſic iterrogatō fuit pbatio. ❡ 3º ſm Aug. vt ex rñſiōe ſua calūniaret̄ eū ⁊ d̄ ſynagoga eoꝝ eicerēt. ❡ Qm̄ ad reſpōſionē declaratiuā dic̄. Ille āt dixit. q̄a ppheta ē. Ná lꝫ cec⁹ ſm Aug. pfecte non eſſꝫ illuminat⁹ in fide: q̄: tunc dixiſſꝫ ipm̄ filium dei eſſe. tñ non eſt mētitus ipm̄ dicēdo pph̄am. q̄: de ipo dr̄ Math. 21. Hic eſt yh̄s pph̄a a nazareth galilee.

Quarta pars.

Eqtur non crediderunt ⁊c. vbi tangit ſedulitatem inqrentem ſolertius. q̄ probat inueſtigatō cognatorum. phariſei enim non contenti d̄ dicto vicinorum quātum ad cecum illuminatum a xp̄o: q̄: inter eos diuerſitas erat. voluerunt per parentes proprios veritatem ſcire. ſꝫ h̄ igit̄ hic quattuor poſſum⁹ cōſiderare. ſ.

Phariſeorum duritiam adherendū.

Ipoꝝ diligētiam ad inquirendum.

Viroꝝ ſolertiam ad euadēdum.

Dictoꝝ appentiam ad excuſandū.

❡ Qm̄ ad pm̄ dic̄. Non crediderunt ⁊c. vbi Criſo. q̄: phariſei cecū atonitum non valuerāt. ſed videbant cū omni ꝑlatione benefactorē ſuum predicantem p parentes putabāt anihilar̄ miraculū xp̄i. ſꝫ tñ ſm Criſo. ꝯſecuti ſunt oppoſitum. q̄: p dcm̄ parentum fuit magis ꝟitas miracli ꝯpleta. ❡ Qm̄ ad 2m̄ dic̄. ⁊ iterrogauerūt eos ⁊c. In iſta interrogatōe triplicē iplicāt q̄ōnē. pª ē d̄ pſona cū dicūt ē fili⁹ vr̄. ſa ē d̄ mutatōne cū dicūt. qūo ergo nūc videt. 3ª cū dicunt quē dicitis q̄: cec⁹ nat⁹ ē. p h̄ āt volebant ſm eos inducere vt negarēt ipm̄ non fuiſſe cecū. ⁊ per ꝯñs q̄ nunc miraculoſe non recepiſſꝫ viſū. ❡ Qm̄ ad 3m̄ dic̄. Reſpōderūt ergo eis ⁊c. parentes qdē huius ceci d̄ trib⁹ fuiſſent interrogati. vt ſupra nō reſponderūt niſi ad duo. ex q̄ pꝫ ſm Criſo. eoꝝ igratitudo: q̄: nō ꝯſtanter rñderunt. Q̄: ei iudei xp̄o inuidentes videbant q̄ multi ſequebant̄ eum ⁊ incuſerūt timorē pplo q̄ ſi aliqs ꝯfiteret̄ xp̄m eē meſſiam. ⁊ ipm̄ ſequeret̄: expelleret̄ d̄ ſynagoga ⁊ conſortio iudeorum: ⁊ ideo parentes hui⁹ ceci timuerunt bene loqui de Chriſto. id̄

dr̄ ħ dixerunt parentes eius ⁊c. ⁊ ſbdit cāȝ. Iā enim ꝯſpirauerant iudei ⁊c.

Quinta pars.

Equit. Uocauerunt ergo rurſuȝ ⁊c. vbi tangit duplicitatē ſimulātem ſagatius. ꝙ ꝓbat perſuaſio debitoꝝ. Nam iudei vidētes cecuȝ illuminatum conſtanter aſſerere ſe beneficiuȝ a xp̄o recepiſſe. ⁊ ꝙ debitum erat de beneficijs grās agere voluerunt ipſum inducere vt miraculum in xp̄o non attribueret: ſed ſolum deo. vt ſic in iſto miraculo xp̄s nō haberetur auctor: in qua perſuaſione magnā diſputatōem fecerunt. ħ āt tria poſſumus conſiderare ſm ꝙ ip̄m tripl'r voluerunt auertere vt veritatē negaret. ſ.

Blāditijs adulando.
Conuitijs inſultādo.
Iniurijs improperando.

¶ Q^m ad p^m dic. vocauerunt ⁊c. vbi cōſidera allocutōem blādificam. q: vocauerūt eū pſuaſionē ſophiſticā. q: da glām deo vbi Augu. dr̄e nega ꝙ accepiſti ħ plane. nam glām deo dare ſed deum potius blaſphemare. ⁊ rñſionem viridicaȝ. cum dic: dicit ergo ille: ſi peccator eſt neſcio. vnum ſcio cum cecus eſſem modo video. q. d. ſȝ Criſo. nihil ad me de hoc ꝙ dicitis ꝙ eſt pccōr. q: d ħ nolo nunc diſputare vobiſcū: ſed dico vobis ſcīn: q: cum cecus eſſem: mō video. ¶ Q^m ad 2^m dic. Dixerūt ergo illi quid fcē tibi ⁊c. Nāqñ aliqs vult inſultare alicui ip̄m iducit ad aliqd dicēdū ex quo deō infert ſibi ꝯuitiū aſſignās cāȝ aliqȝ cui ille dȝ rōnabiliter obuiare. Scdȝ ħ igit hic qttuor ꝯſidera. ſ.

Loquēdi occaſionem.
Conuitij illatōem.
Cāe aſſignatōem.
Dicti reprobatōem.

¶ Q^m ad p^m dic. Dixerunt ⁊c. Qui reſpōdet eis. dixi vob iā ⁊c. Nā cec⁹ i pn°. ſm Criſo. q: res nūdū erat plene manifeſta vicinis loquebat. nūc āt q: iaȝ euidēs erat audactius ꝓfert vba. ¶ Q^m ad cōuitij illatōem dic. Maledixerunt ei ⁊c. Nā lȝ p conuicio dixerunt ceco ꝙ eſſȝ xp̄i diſcipulus. tñ realr̄ non fuit cōuicium ſm Aug. Q: ħ non eſt malum ſed bonum: qūtum ad intentōem dicentiū fuit ꝯuitium. q: ꝯuitio ħ ſibi dixerunt. ¶ Q^m ad cauſe aſſignatōem dic. nos ſcimus q: Moy. locutus eſt ds ⁊c. Nam q: pheꝝ dixerāt ſe tore diſcipulos Moy. inuendo ꝙ nolebāt eſſe diſcipuli xp̄i. aſſ'ant cauſam ꝓponēdo Moy. xp̄o. ⁊ ħ monebat eos: q: ds locutus fuerat facie ad faciem. vt habet exo. 23. ¶ Q^m ad dicti reprobatōem dic. Reſpondit ille ⁊c. Q: eīm pheꝝ ſe xp̄m neſcire ꝓferētes et Moy. iō eos reprehēdit ⁊ cōfundit p miracula que fec xp̄s. q. d. admiranda ē opio vr̄a que dic xp̄m non eē auctris lȝ non cognoſcatiſ eum: tñ apuit oculos meos: vñ Criſo. veꝝ ſignū inducit: q: ħ depravare nō poterant ſȝ ab eo ꝯuincebant. ⁊ ħ probat. d. ſcimus āt ⁊c. vbi tripl'r xp̄m oſtendit fuiſſe potentie excellētis. ſ.

Ex diuina acceptatōe.
Ex inſolita opatōe.
Ex magnifica conditōe.

¶ Q^m ad p^m dic. ſcimus ⁊c. vbi intēdit talem rationem. Ille quem deus exaudit iuſtus ⁊ bonus eſt ⁊ non peccator. Sed deus exaudit xp̄m: q: me illuminauit. igitur eſt iuſtus ⁊ bonus ⁊ non peccator. ⁊ per ꝯſequens potentie excellentis. ¶ Quātuȝ ad inſolitam operatōem dicit. a ſeculo nō eſt auditum ⁊c. vbi ſic arguit. Ille qui facit opera inaudita ⁊ inſolita eſt potentie excellentis: ſed Chriſtus eſt h⁹i qui aperuit mihi oculos cum natus eſſem cecus ꝙ nunqȝ auditum fuit de aliquo. igit ⁊c. ¶ Quantum ad magnificam conditōem dicit: niſi eſſet ħ a deo ⁊c. vbi ſic arguit: nullus poteſt facere opera ſupra naturaȝ. quia me illuminauit. igitur hoc fecit propter diuinam virtutem. ⁊ ſic patet ꝙ eſt condictionis magnifice ⁊ potentie excellentis. ¶ Quantum ad tertiuȝ dicit. Reſponderunt ⁊c. vbi primo iniuriantur vbis. quia dixerant in peccatis natus es totus ⁊ tu doces nos. 2° factis quia eiecerunt foras.

Sexta pars.

Equitur. audiuit yh̄s ⁊c. vbi tāgit pietatem miſerantem benignius. ꝙ probat reuelatō ſecretoꝝ. Nam magna pietas ⁊ miſericordia fuit in xp̄o qñ iſtum a iudeis expulſuȝ ſuſcepit ⁊ reuelauit ei filium dei eſſe. ħ autēȝ tria conſidero. ſ.

Obuiatōem ſaluificam.
Interrogatōem mirificam.
Adheſionē firmiſſimam.

¶ Q^m ad p^m dic. audiuit yh̄s ⁊c. Nā xp̄s obuiās hōi quē illūinauerat bēig' ip̄ȝ ſuſcepit. vbi Criſo. Qui pp vitatē ⁊ xp̄i ꝯfeſſionē iniuria opprimunt. hij maxie honorant ꝙ in ceco fcm̄ eſt. eiecerunt eum extra tēplo iudei. ⁊ inuenit eum dñs templi ⁊ euȝ ſuſcepit. ¶ Q^m ad 2^m dic. dixit tu credis vbi p̄ xp̄s interrogat ſi credit in filiuȝ dei nō āt dic. Si credit in xp̄m. q: ſm yllariū non qliſcunqȝ cōfeſſio de xp̄o ſufficit. vt ſ. eum credere ſolum creaturam. 2° cec⁹ reſpondit. d. quis es dñe vt credam. in quo dcō ſm Criſo. Innuit deſiderium huius ceci ꝙ habebat ad xp̄m. ¶ 3° xp̄s ſeip̄m manifeſtat. ſ. vidiſti eum ⁊ qui loquitur tecum ip̄e eſt. In iſta reſponſione xp̄i cecus prius illuminatus corporaliter nunc illuminatur mentaliter dum ip̄m inſtruit ſ ſua potentia mirabiliter operante. ⁊ de ſua doctrina intelligibilit illuſtrante. cum dicit. ⁊ qui loquitur tecum ipſe eſt. ſ. qui te inſtruit in ſalutari doctrina. vnde Augu. Modo lauat faciem ſuam. ſ. cordis eius: cum dicit. vidiſti eum. ſ. mirabilia facientēȝ. ¶ Quantum ad tertium dicit. At ille ait credo domine. Nam ad veram fideȝ tria ſpāliter requruntur. ſ.

Oris confeſſio.
Operis adimpletio.
Cordis contritio.

¶ Propter primi duo dic Apo. Ro. 10. Corde enim creditur ad iuſticiam. ore āt confeſſio fit ad ſalutem. ¶ Propter tertium dicitur Math. x. Dñm deum tuum adorabis ⁊ illi ſoli ſeruies. hic autem tria habuit iſte cec⁹. Naȝ dr̄ ꝙ ait q^m ad ꝯfeſſionē oris ꝙ dixit credo dñe q^m ad adheſionem cordis ꝙ procidens adorauit. q^m ad exhibitōem opis. ſciens illud Math. vltimo. Qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit ſaluus erit. Ad qȝ ſalutem ⁊c.

¶ Feria. 6ª. dominice quarte in. xlª.

e Rat quidaȝ languens Lazarus. Io. ij. Bonus paſt ⁊ dñs debet. 6. conditiones habere. ¶ Primo eſſe pi⁹ in effectu exēplo Dauid. 2. Re. 14. ꝙ cum vidiſſet angelum cadentem populuȝ ſibi compaſſus dixit ad dominū ego ſum qui peccaui. ¶ Secundo debet eſſe mittis in aſpectu ad non terrendum exemplo Moy. de quo Numeri. 12. Erat eniȝ Moy. vir mittiſſimus ſuper omnes homines qui habitabant in terra ¶ Tertio debet eſſe prudens in intellectu ad cognoſcendum. exemplo Salomonis d quo 3. Re. 4. Dedit deus ſapientiam Salomoni ⁊ prudentiam multam. ⁊ latitudinē cordis quaſi arenaȝ que eſt in littore maris. ¶ 4° dȝ eſſe placibilis in affatu ad cōſolandū. exemplo Aaron. de quo dixit dñs Moy. Exo. 4. Aaron fr̄ tu⁹ leites ſcio ꝙ eloquēs ſit ip̄e loquat ꝓ te ad ppl'ȝ ⁊ erit os tuū. ¶ 5° dȝ eſſe potens in effectu ad opandum. exēplo Helyſei. de quo eccl'ci. 41. In diebus ſuis non pertimuit pncipeȝ ⁊ potentia nemo vicit eum: nec ſuperauit illum verbum aliquod. ¶ Sexto debȝ eē vniuerſal'r in ꝓfectu ad augmentandū. exēplo Ioſeph q d ſe dic gen. 41. Creſcere me

ſec dñs in terra paupertatis. vt aũt iſta exe cutioni mandent. 6. requirunt. q̃ tãgit in h̃ euã° beatus Iohãnes vz.

Calamitatẽ piculi affligẽtis.
Securitatem animi ꝯfidentis.
Claritatem radij oſtendentẽ.
Affabilitatez eloquij demulcentis.
Celebritatez miraculi excelentis.
Quãtitatem ppl'i adherẽtis.

¶ Primũ probat morbus aggrauatus. Scđm nũtius deſtinatꝰ. Tertiũ modꝰ de monſtratꝰ. Quarto effectꝰ nũciatus. Quĩ tũ mortuꝰ ſuſcitatꝰ. Sextũ cetꝰ aggrega tus. Primũ i pñ°. 2m ibi miſerũt ergo ſo rores ꝛc. 3m ibi vt aũt audiuit ꝛc. 4m ibi venit itaqz yh̃s ꝛc. 5m ibi yh̃s aũt vt vidit ꝛc. 6m ibi mlti ergo ex iudeis ꝛc.

Prima pars.

q Quantũ ad primũ vbi tangit ꝛc. ꝙ pbat ꝛc. dic̃ erat qdã languẽs Lazarus ꝛc. vbi circa iſtum lan guidum. quattuor poſſumꝰ ꝯſiderare. ſ.

Propriam noiationem.
Cõgruam habitationem.
Nobilem cognatiõem.
Intelligibilem declaratiõem.

¶ Quantũ ad pm dic̃ erat qdã languẽs ꝛc. vbi Beda. Lazarus iterpretaẽ adiutꝰ inter enĩ oẽs mortuos quos dñs ſuſcitat hic magis ab eo adiuuaẽ quem nõ ſolum mortuum ſed quatriduanũ ſuſcitauit.

¶ Quantuz ad ſcđm dicit a bethania du plex enim fuit bethania vna trãſiordanez vbi baptizabat Iohãnes qñ iudei miſerũt ad euz. d. tu quis es alia prope ierm quaſi p duo miliaria de qua dr̃ hic. ¶ Quantũ ad 3m dic̃ de caſtello Marie ⁊ Marthe ſororum eius. Nam ille ſorores erant val de nobil's ⁊ habebãt ſub ſe caſtra ex quo ſequiẽ ꝙ Lazarus frater earũ nobil' erat. ¶ Quantũ ad quartũ dicit Maria autẽ erat que vnxerat dñm ꝛc. volens euãgeli ſta nos certificare q̃ fuerit h̃ maria. quia multe femine tunc tẽporis hoc noie voca bantur ipſam nobis determinaẽ pfectuis notũ ꝙ ſec vñ alcimius. ex noie ne erraré mus oſtendiẽ ex notiſſima actiõe.

Secunda pars.

s Eqẽ. Miſerũt ergo ſorores ꝛc. vbi tangit ſecuritatẽ animi cõfi dentis. ꝙ probat nũtius deſtina tus inter alia enim q̃ dant ſecuritatem vt vnus ſuccurrat ad alium ẽ dilectio. ppter ꝙ diciẽ Eccli. 22. Ad amicũ etiaz produxe ris gladiũ ne diſpes ẽ enim regreſſus ad amicuz. quia igiẽ inter xp̃m ⁊ iſtas duas ſorores ⁊ Lazarũ erat vera dilectio. hinc eſt ꝙ i ſuis neceſſitatibꝰ ſecuẽ recurrebãt ad xp̃m. hic igiẽ tria poſſumꝰ ꝯſideraẽ. ſ.

Inſinuatõez afflictiõis dure.
Expſſionez rñſionis mire.
Allegatõem ꝯfortationis magne.

¶ Quantũ ad primũ dic̃ miſerũt ꝛc. Ille due ſorores vidẽtes fratrem infirmũ gra uiter affligebanẽ non modic̃ timentes ne ſubtraherẽẽ ab eis p mortem ſm Aug. de verbis dñi. ⁊ ideo miſerũt nũciuz ad xp̃m q diligebat eas ⁊ Lazarũ. vt pietate motꝰ ipſum Lazarũ liberaret vbi inſup Augu. ſup Iohãnem nõ dixerũt veni ⁊ ſana. nõ fuerũt auſe dr̃e ibi iube ⁊ hic fiet. ſed tan tũ ecce quem amas infirmaẽ. q. d. ſuffic̃ vt noueris nõ amas ⁊ deſeris dat ẽt itellige re ſm theom magnã earꝫ fidẽ ⁊ deuotõez.

¶ Quantũ ad 2m dic̃ audiẽs aũt yh̃s ꝛc. Nã qñ aliqd ordinaẽ ad aliquez finez vlti mũ vt ibi ſiſtaẽ. lz añ finem illũ aliqd acci dat nõ tñ dr̃ ad illud ꝙ accidit ordinari ſꝫ ad vltim finem. qr igiẽ infirmitas Laza ri vltimate determinabaẽ ad reſurrectio nez vt ſic ds glorificareẽ. licet iteruenerit mors nãlis qr h̃ ñ fuit terminꝰ. iõ dr̃ ꝙ hec infirmitas nõ fuit ad mortez ſꝫ p glo ria dei vñ Theom. Ipſa mors nõ erat ad mortem. ſed potiꝰ ad miraculũ quo facto crederent hoies in xp̃m ⁊ vitarẽt eternaz mortem vñ ſequiẽ. ſed pro gl'a di. ¶ Quã tum ad tertiũ dicit diligebat autem yh̃s ꝛc. magna qdem ꝯfortatio erat ſororibus Lazari ⁊ ſecuritas ad ipetrãdum p Laza ro dilecto quem hẽbant ad xp̃m q ipſas ſimiliter diligebat. iuxta ꝙ ſub noie ſum pto dic̃ Prouer. 8. Ego diligẽtes me dili go ⁊ q mane vigilãt me inueniẽt.

Tertia pars.

s Eqẽ vt aũt audiuit ꝛc. vbi tãgit claritatẽ radij oñdẽtis. ꝙ pbat modus demõſtratus. lz enim di ſcipuli audiſſent ifirmitatẽ Lazari tñ gra uedinem infirmitatẽ ignorabãt ⁊ mortem ⁊ iõ xp̃s q nouerat oia ipos illũinauit. vt veritatez cognoſcãt. oñdens aũt veritatez ſe iterum inuit ad viſitãduz Lazarũ. lz nõ ſine cã aliquãtuluz differerat. hic igitur quantũ ad aduentũ xp̃i p quem illuminã tur diſcipuli. 5. ꝯſidera. ſ.

Tarditatem ꝯgruentem.
Securitatem cõfortantem.
Neceſſitatem iminentem.
Utilitatem ꝯſequentem.
Probitatem animãtem.

¶ Quantũ ad primũ dicit vt aũt audiuit ꝛc. iudeis qdem volẽtes apphendeẽ ⁊ la pidare xp̃m ſicut dr̃ Io. 10. Ipe exiuit de manibꝰ eorum ⁊ abijt trãſiordanem in eũ locum vbi erat Iohãnes baptizãs. ſ. i emõ iuxta Salym. xp̃s igiẽ poſtq̃z ſibi nũciata fuit infirmitas Lazari quẽ ſciebat eſſe de functuz duobus diebus mãſit in hoc loco ⁊ h̃ fecit ppter tripliccem cãm. ¶ Primo ſecundũ alcimiũ propter miraculi magni tudinem. nam magis fuit mortuũ ſuſcita re q̃z infirmũ curare. ¶ Secũdo propter miraculi certitudinem. Nam maior certi tudo fuit ſuſcitare ſepultum ⁊ quatridua num q̃z imediate defunctum. ¶ Quantũ ad ſecundum dicit deinde poſt h̃ dicit di ſcipulis ꝛc. xp̃s enim ad Lazarum volens ire alloquiẽ diſcipulos ⁊ ipſos titubãtes confortat. ⁊ ſcđm h̃ in iſta pticula tria poſ ſumus conſiderare. ſ.

Amoroſam diſputatiõem.
Timoroſam dubitatõem.
Animoſam confortationem.

¶ Quãtũ ad primũ dic̃ deinde poſt hec ꝛc. Nam viſceroſus amor hic oſtẽdiẽ xp̃i ad Lazarũ. quia ppter ipſum voluit in iu deam redire. vbi voluerũt ipum lapidaẽ iudei a quibꝰ ſm Augu. diſceſſit vt homo ſed reuertiẽ ad eos vt dñs. ¶ Quãtũ ad timoroſam dubitatõez dicit dñt ei diſcipu li ꝛc. Naz diſcipuli nũdum plene illũiati nec adhuc per ſpũs ſancti gr̃a cõfirmati xp̃m d:um nõ nouerant. ⁊ ideo ſm Aug. tam de ipo dubitabãt q̃z etiam d̃ ſeipſis. ¶ Quantũ ad animoſam cõfortationem dic̃ reſpõdit yh̃s nõne. 12. hore ꝛc. Iſta q dem pticula põt multipliciter introduci. ¶ Primo vt xp̃s ſe oñdat diem ⁊ apl'os 12. horas. Sed ego ſum dies. ⁊ vos hore igiẽ debetẽ meſcq ñ ego vos huiꝰ aũt ſeql le rationem ſubiũgit. d. ſi quis ambulaue rit in die ꝛc. vbi talem ratiõem intendit. ſicut ſe hꝫ dies materialis ad ambulãtes cum ipo. ſic ⁊ dies ſpũalis ambulãtes cuz ipſo. ſed q ãbulat i die materiali nõ offen dit quia videt lucem materialem igiẽ qui ambulat mecũ qui ſum dies ſpũalis non offendit. ⁊ ſic nõ oꝫ vos timere me ſequi. ¶ Secũdo modo poteſt introduci inuen do rationes duas prima ſumiẽ ex iudeoꝝ imutatione. ſecunda ex lucis illuſtratiõe. ¶ Ex iudeorum imutatione ſic arguit. 12. horis diei poteſt aliqs a propoſito ſuo i mutari lz igitur iudei al'n lapidaẽ me vo luerint tñ poſſunt eſſe mutati. ⁊ ſic nõ oꝫ timere nã de mutatiõe cordium hominuz dicitur Exo. 24. Immutatum eſt cor pha ronis in ſeruorũ eius ſuper populo Iſrael. ¶ Ex lucis illuſtratiõe ſic arguit vbi eſt preſentia lucis non debet eſſe timor quia lux confortat ⁊ letificat. ſed nunc in mea preſentia eſt preſentia lucis. ergo nos nõ debemus timere. ¶ Quantũ ad tertium dicit. h̃ ait yh̃s poſt h̃ dixit Lazarus ꝛc. neceſſitas eniz itineris xp̃i fuit vt ſuſcita

ret amicū dicit autem ipm dormire lʒ iaʒ eſſet mortu⁹.quia ſcdm Augu.licet eſſet naturaliter mortu⁹ xpo.tamē dormiebat qui facilius ē ſuſcitare mortuū.ꝙ̄ homini dormiētem aliquem excitare. ¶ Quantū ad quartū dic̄. Dixerūt ergo diſcipli ⁊c.vti litas quidem diſcipulorū fuit mors Laza ri.quia per reſuſcitatōem ipſius fuerunt in fide fortius confirmati que mors ipſis ignorātibus māifeſtaſ a xpo vnde hic.v. poſſumus ɔſiderare.ſ.

Dubietatis inſinuatōem.
Veritatis declaratōem.
Mortalitatis expſſionem.
Vtilitatis conſecutōem.
Voluntatis determinatōem.

¶ Quantū ad primū dic̄. Dixerunt ergo ⁊c.vbi Criſo.ſolet enim ſomn⁹ egrotātiuʒ eſſe cauſa ſalutis inditiuʒ.dixerunt ergo xpo.ſi dormit ſalu⁹ erit.q.d.ſm Criſo.ſi dormit nō igitur eſt vtile ꝙ tu vadas ad excitādum eū ꝙ qdem ſcdm Criſo. Dicebant volentes ipedire eius aduentū in iudeam. ¶ Quantū ad veritatis declaratōnem dicit dixerat autēʒ dñs de morte ⁊c. Quanta quidem dubitatōem ꝙ̄ habuerīt diſcipli ď verb dñi hic declarat oſtēdens de quo ſomn⁹ dixerat. ¶ Quantū ad mortalitatis expſſionem dicit tunc.dicit ergo eis yhs māifeſte ⁊c.vbi Aug. Quia dixerat obſcur māifeſtat ꝙ dixerat. ¶ Quantum ad vtilitatis ɔſecutioneʒ dicit.⁊ gaudeo propter vos.ex duobus enim potuit creſcere fides diſcipulorū.quia Chriſtus non erat preſens Lazaro ⁊ tamen ipſum mortuū nūciauit. ſecundo quia ipſuʒ iam fetidum reſuſcitauit. ¶ Quantum ad voluntatis determinatōem dicit ſed eamus ad eum. Nam videns xps oportunitateʒ temporis quo poterat clare miraculuʒ facere cōpatiens ſororibus Lazari determinauit adeundum. ¶ Quantū ad quintuʒ dicit.dicit ergo Thomas cognoſcēs volūtatem qua ſe determinauerat ad eundum licet dubitaret ne iudei xpm offenderent tamen fortificat⁹ ſpiritu ⁊ alios vt ſequātur Chriſtum vſqʒ ad mortis periculum ortabat.de quo Beda. Sicut enim loquebatur quaſi poſſet facer que alios ortabatur immemor ſue fragilitatis ſicut petr⁹.

Quarta pars.

Equiſ.venit itaqʒ yhs ⁊c.vbi tāgit affabilitatem eloquij demulcentis.ꝙ pbat effectus nūciat⁹ vbi tria ɔſidera.ſ.

Aduentū xpi benigniſſimū.
Occurſum Marte ſeduliſſimū.
Acceſſum Marie deuotiſſimū.

¶ Quantū ad primum dicit venit itaqʒ yhs ⁊c.vbi tria poſſumus ɔſiderare.ſ.

Temporis ɔgruitatem.
Loci opportunitatem.
Populi numeroſitatem.

¶ Quantū ad primū dic̄ venit itaqʒ yhs ⁊c. Nam xps quarta die acceſſit.ſm alcimiū.vt quatriduanū impleret ⁊ Lazarus glorioſius reſuſcitaret. ¶ Quantū ad loci opportūitatem dicit erat autem bethania iuxta ierᵐ quaſi ſtadijs.xv. Nam octo ſtadia faciūt vnum miliare.⁊ ſic diſtabat a ierᵐ per duo miliaria min⁹ vno ſtadio.⁊ ideo ſecundum Criſo. Erat locus oportunus vt poſſent ſorores Lazari facilius viſitari. ¶ Quātū ad populi numeroſitatem dicit multi autem ex iudeis ⁊c. Quia ſorores Lazari erant valde nobiles ideo multi iudei venerūt de ierᵐ ad conſolandum eas de fratre mortuo. ¶ Quantum ad ſecūdum dicit Martha autem vt audiuit ⁊c.vbi tria poſſumus ɔſiderare.ſ.

Marthe ꝓmptam acceleratōeʒ.
Eiuſdem fidelem confeſſionem.
Xpi vtilem inſtructōem.

¶ Quantū ad primū dicit Martha aūt ⁊c. Naʒ Martha tanqʒ de xpo multū ſolicita.vt audiuit aduentū eius vl' xpi iuit ad ipm cur aūt nō vocauit ſororem ſuam

Mariam qn̄ primo iuit ad ipm aſſignaſ duplex ratio. ¶ Prima fuit ſm Theoᵐ q: voluit iudeos q erant pn̄tes latere aduentū xpi.q: ipſum hēbant exoſum.ꝙ nō credbat poſſe fieri ſi vocaſſʒ mariā. ¶ Secunda rō fuit ſcdm vt audita reſpōſione xpi Marthā ɔſolantem aduentum Marie gaudioſius nūciaret. ¶ Quantū ad Marthe fidelem ɔfeſſioneʒ dic̄.dixit aūt Martha ⁊c.vbi duo ɔfitetur de xpo. ¶ Primū ē ꝙ i ſua pſentia potuiſſʒ morteʒ Lazari puenire ⁊ ideo dixit dñe ſi fuiſſes hic ⁊c. ¶ Scdm ē ꝙ xps iā Marthe puentum poterat ſuis pcibus ſuſcitare.

¶ Quantū ad xpi vtilem inſtructōeʒ dic̄: dicit ei yhs reſurget frater ⁊c.in q̄ inſtructione ad reſuſcitatiōem Lazari quattuor conſidera.ſ.

Actum euidenteʒ.
Cauſam ſufficiētem.
Modum cōuenientem.
Acceſſum ꝓmerentem.

¶ Quantū ad primū dic̄.dixit ei yhs ⁊c. vbi primo poniſ reſurrectōis ſecuritas.ſecundo Marthe credulitas. ¶ Quantuʒ ad primū dic̄.dicit ei yhs ⁊c. In iſta certificatiōe reſurrectōis xpi iplicite certificat Martham ď duplici impfectiōe credulitatis ꝙ̄ ſupius ptendebat in verb ſuis.ſ. ꝙ poterat pſens miracl'a facere.⁊ ꝙ ſi ħ faceret niſi i virtute alteri⁹ faciebat.ideo xps ſm Criſo.prudēter dixit reſurget frīu⁹ non āt dixit rogabo nec dixit nō indigeo alterius adiutorio. ¶ Qᵐ ad Marthe credulitatem dic̄.ſcio q: reſurget i nouiſſimo die. Nam q: dominus abſolute dixit reſurget nō determinādo tēpus retulit Martha ſecundum Augu. Illud fore dcʒ pro reſurrectōe generali ꝙ̄ credebat futuraʒ nō pro reſurrectōe preſenti.reſurrectōeʒ aūt generaleʒ ſcdm Criſo.certitudinal'r credebat.q: ſepe xpm docētem audierat. ¶ Quantū ad cām ſufficiēteʒ dic̄. Dicit ei yhs ⁊c. Ego ſuʒ reſurrectio ⁊ vita ⁊c.vbi xps duplicem impfectōem credulitatis Marthe.ꝙ̄ ſupius iplicite inſinuauerat hic clarius māifeſtat vn̄ Aug. Dominus aūt māifeſtius ſuam oñdit auctoritatem. Nā ſubdiſ dicit ei yhs ⁊c.ego ſum reſurrectio ⁊ vita.quoniā nō indiget alio adiutorio qual'r erit reſurrectio.ſi ipſe vita nō loco ſed vbiqʒ exn̄s poteſt ſanar. ¶ Quantū ad modum ɔuenientem dicit qui credit i me ⁊c. Naʒ ſic duplex ē mors ita duplex ē reſurrectio. ¶ Eſt eniʒ pmo mors anime quādo per peccatū ſeparaſ a deo de qua Apoc̄.3. Nomen hēs ꝙ viuas ⁊ mortu⁹ es.⁊ ab iſta per gratiā reſurget ⁊ fidem quia Abacuch.2. Iuſtus auteʒ ex fide viuit. ¶ Secundo eſt mors corporal'. de qua.2.Re.14. Omnes morimur ⁊ quaſi aqua dilabimur que non reuertunſ. ⁊ ab iſta reſurget corpus in reſurrectōe finali. ħ autem duplex reſurrectio ſe habet per ordinem.quia prior eſt reſurrectio anime ad ꝙ̄ ſecuta eſt reſurrectio corporis pmo igitur fit mentio de reſurrectione anime. ſecundum Auguſt. Cum dicit. Qui credit in me ⁊c.ſecundo de reſurrectione corporis cum dicit. ⁊ omnis qui viuit.ſ.in carne ⁊ credit in me per fidem formatam etiam ſi moriatur ad tempus per morteʒ carnis. non morietur in eternum.i.ſemper quia aliquando reſurget. ¶ Quantum ad aſcenſum promerentem dicit credis ħ.cui reſpondet vtiqʒ domine ⁊c.vbi licet Martha noa videatur ad queſtionem explicite reſpondere. quia queſtio fuit de credulitate reſurrectionis.de qua mentionem non facit.tamen implicite reſpondet ⁊ realiter ſecundum Aug. Dum Chriſtum confitetur dei filium in cuius virtute eſt reſurrectio.⁊ vita.⁊ quicquid poteſt perfectionis ⁊ operis cogitari. ¶ Quantū ad tertium dicit ⁊ cuʒ ħ dixiſſet ⁊c vbi quattuor conſidera.ſ.

Marthe ſecretam inſinuatõem.
Marie ſedulã acceleratõez.
Judeoꝝ piam cõpaſſionẽ.
Marie amaram expreſſionẽ.
¶ Qm ad pm dic̃. Et cum hoc dixiſſet ꝛc.
Ubi Criſo. Ideo autem oculte ſororez vo
cat q: ſi ſciuiſſent iudei xp̃m aduenire re
ceſſiſſent ꝛ non fuiſſent teſtes miraculi.
¶ Qm ad Marie ſedulam acceleratõez
dicit. Illa autez vt audiuit ꝛc. vbi duo poſ
ſumus conſiderare. ſ.
Marie actũ ſolicitum.
Chriſti locũ cõgruum.
¶ Qm ad pm dicit. Illa autem vt audi
uit ꝛc. Nam Maria tm̃ diligebat ꝙ ſtati
cucurrit ad ipſum quando ipſius audiuit
aduẽtum. ¶ Qm ad xp̃i locum ꝯgruum
dicit. Nundum enim venerat ꝛc. vbi Cri
ſo. Cautius enim ſtat vt non videaẗ inge
rere ſeipſuz miraculo ſed rogari ab alijs
¶ Qm ad iudeorum piam compaſſiõem.
dic̃. Judei igitur qui erant ꝛc. Nam iudei
videntes ꝙ Maria ſubito ſurrexerat ꝛ
exierat ignorãtes cãm ſui exitus credide
runt ꝙ iret ad monumentuz vt ibi plora
ret frẽm ſuum ꝛ ſibi compaſſi ſecuti ſunt
eam. ¶ Qm ad Marie amarã exp̃ſſionẽ
dic̃. Maria ergo cum veniſſꝫ ꝛc. vbi duo
tangit. ſ. honoris exhibitõem. cum dic̃. Et
cecidit ad pedes eius ꝛ doloris expreſſio
nem: cum dic̃. dñe ſi fuiſſes hic frater me
us nõ eſſꝫ mortuus ꝛc.

Quinta pars.

Equitur. Jeſus vidit eam plorã
tem ꝛc. vbi tangit celebritatem
miraculi excellentꝭ. ꝙ ꝓbat mor
tuꝰ ſuſcitatꝰ. vbi qm ad miraculũ d̃ reſur
rectõe Lazari i q̃ xp̃s ſbuẽit ſororibꝰ tria
ꝯſidera. ſ.
Affectũ miſericorditer inclinantẽ.
Affatũ familiariter ꝯſolantẽ.
Effectum mirabiliter ꝯſequentem.
¶ Qm ad pm dic̃. yh̃s ãt ꝛc. Nã magnus
effectꝰ oñdiẗ fuiſſe xp̃i ad ſorores Lazari
qñ lachrimatus eſt. vbi tria ꝯſidera. ſ.
Oſtẽſionẽ euidẽtẽ.
Opinionẽ differentem.
Diſpoſitõem ꝯfirmantem.
¶ Qm ad pm dic̃. Jhs ãt ꝛc. vbi ꝯſidera
ſ. xp̃i imutatõem: loci interrogatõem.
¶ Qm ad pm dic̃. Jeſus ergo ꝛc. Nam
iſte fremitus ꝛ iſta turbatio xp̃i ip̃m imu
tantes exterius fuerũt ſignũ afflictionis
q̃ꝫ habebat ad Mariã ꝛ Marthã plorã
tes ſm Criſo. Judiciũ hũanitatꝭ aſſũpte
fuit. ¶ Qm ad loci interrogatõem dicit.
ꝛ dixit vbi poſuiſtis eũ. cui rñderunt veni
ꝛ vide. ꝛ ſeqtur ꝙ iterꝝ lachrimatus eſt.
vbi Alcimm. Q: fons pietatis erat fulgẽ
bat pte humãitatis quẽ reſuſcitat ꝑ potẽ
tiam diuinitatꝭ. ¶ Qm ad opinionẽ diffe
rẽtem dic̃. Dixerunt ergo iudei ꝛc. Inter
iudeos eim q venerant ad viſitandũ iſtas
ſorores aliqui erant diligentes Chriſtum
aliqui odientes. inter quos fuit duplex
opinio. Nam Chriſtum diligentes ex pie
tate dicebant. Ecce quomodo amabat illũ
Odientes autem Chriſtum ex emulatio
ne ꝛ malignitate. dicebant nõne poterat
h̃ qui aperuit oculos ceci nati facere vt h̃
h̃ moreret. ¶ Qm ad diſpõnẽ ꝯfirmãtem
dic̃. yh̃s ergo fremẽs. ex h̃ eniꝫ ꝙ xp̃s fre
muit: ꝛ in ſe diſpõnes varias ſentire volu
it ꝯfirmauit intrinſecũ quẽ hẽbat effectuz
¶ Qm ad 2m dic̃. erat ãt ſpelũcha ꝛc. xp̃s
ei volẽs actõez q̃rere vt ꝯſolabilr loq̃reẗ
ſorores aliq̃d p̃cepit. ꝙ vr̃ Marthe icon
gruũ ꝑꝑ ip̃a rñdit. pꝰ cuiꝰ rñſiõez xp̃s ip̃az
iſtruẽs ꝯſolaẗ. ſꝫ h̃ igiẗ h̃ q̃ttuor ꝯſidra. ſ.
Juſſionẽ impantem.
Rñſionẽ appentẽ.
Inſtructõem dirigentem.
Deuotõem exequentem.
¶ Quantum ad primum dicit. erat ſpelũ
cha ꝛc. Nam in partibꝰ illis ꝓ ſepulturis
hominum. habebant cauernas ad mo
dum ſpelunche. In cauerna autem erat
foramen vnũ per quod imponebaẗ corpꝰ

ꝙ foramen lapide claudebaẗ. hunc lapidẽ
xp̃s p̃cepit amoueri. licet potuiſſꝫ manen
te lapide vel ſolo verbo h̃ facere. tamen
facere noluit. ſed iuſſit amoueri lapidem
vt ſicẗ ſecundum Criſo. Acceſſus ad ſpelũ
chã ꝛ amotio lapidis oſtenderet eſſe La
zarum ꝛ nõ alium qui reſuſcitabaẗ a xp̃o.
¶ Quantũ ad reſponſionem apparẽtem
dicit. Dic̃ ei Martha ꝛc. vbi Leom h̃ aũt
Martha tanq̃ꝫ diffidens dicit veluti im
poſſibile credens poſſe reſuſcitari ob die
rum diuturnitate. ſcðm autem Bedam
hec verba non fuerunt diſperationis ſed
admiratiõis. ¶ Quantũ ad inſtructõem
dirigentẽ dicit. Dicit ei yh̃s ꝛc. vbi theo.
Chriſtus autem rememorat mulieri ea
dem verba de quibus cõtulerat ꝛ pene ꝛ
obliuiſcenti loquiẗ in verbis que xp̃s hic
dicit inuitur ꝙ eadez eſt gl'a patris ꝛ filij.
Nam ſupradixerat diſcipulis. ꝙ infirmi
tas Lazari nõ erat ad mortem. ſed vt glo
rificeẗ filius ꝑ eam. h̃ autem dic̃ Marthe
videbis gloriam dei. ſ. p̃ris. q. d. ſm Criſ.
Non glorificeẗ filius niſi pr̃ glorificetur.
¶ Quantũ ad deuotiõem exequẽtem di
cit tulerunt ergo lapidem. Nam aſtãtes
volentes iperiũ xp̃i ꝑficere velud deuoti
lapidem amouerũt. ¶ Quãtũ ad tertiuz
dicit yh̃s autem elleuatis ꝛc. xp̃s eniꝫ exi
ſtens d̃us ꝛ homo orat ꝛ gratias agit. vt
deus autem vocat ꝛ reſuſcitat ꝛ liberum i
perat dimittẽdum. ꝛ ſecunduz h̃ hic. 5. poſ
ſumus ꝯſiderare. ſ.
Modum cõuenientem.
Cauſam inducentem.
Uocem excitantem.
Hominem reſurgentem.
Dominum iperantem.
¶ Quantũ ad primũ dicit yh̃s autez ꝛc.
Nam per orationem ꝛ gratiarum actiõez
xp̃i dat nob̃ intelligere ꝙ beneficia debe
mus a deo petere cum gratiarũ actione ꝛ
oratione deuota. ¶ Quantũ ad cauſaꝫ in
ducentez dicit, ego autem ſciebam ꝛc. Naz
xp̃s quia deus erat non indigebat ſed cã
que induxit eum adorãdum fuit vt popu
lus videns cõuerteretur ad fidez. ideo di
cit ego autem ſciebam ꝛc. ¶ Quantũ ad
vocem excitantem dicit h̃ cum dixiſſꝫ ꝛc.
xp̃s eniꝫ ſua virtuoſa voce Lazarũ de mo
numẽto vocauit. ꝛ ip̃ꝫ reſuſcitauit vt ſic il
la fuerit vox d̃ qua p̃s. Uox domini i vir
tute vox domini i magnificentia. ¶ Quã
tum ad hominem reſurgentem dicit ꝛ ſta
tim prodijt ꝛc. exijt autem ligatus vt dic̃
Criſo. vt nõ puteretur eſſe fantaſma ſed
h̃ exhibat ligatus non minus videbatur
eſſe q̃ꝫ ſuſcitare. ¶ Quantũ ad dominum
imperantem dicit. Dicit enim yh̃s ſolui
te ꝛc. vbi Criſo. dicit ſoluite eum vt. ſ. tan
gentes ꝛ ei appropinquãtes videãt quia
vere eſt ille. ¶ Sciendum eſt autez circa
totum iſtud miraculum loquendo morali
ter ꝙ in iſto miraculo tanguntẗ q̃ttuor. ſ.
Lazarus indigens.
Xp̃s cõpatiens.
Sorores deprecantes.
Diſcipuli obſequẽtes.
¶ Quantũ ad Lazarum indigentẽ. ſcien
dum eſt ꝙ per Lazaruꝫ peccator intelligi
tur cuius ratio eſt quia Lazarus interpre
tatur adiutus a domino ꝛ licet d̃ ſe poſſit
cadere tamen de ſe nõ poteſt a peccato re
ſurgere niſi ſpecialiter a domino adiuueẗ
vnde p̃s. In perſona peccatoris dicit. Ni
ſi quia dominus adiuuit me paulominus
habitaſſꝫ in inferno anima mea. ¶ De la
zaro autem ſignificãtem peccatorem mul
ta dicuntur videlicet. Quod languidus.
Quod erat infirmus. Quod dormiebat.
Quod fuit mortuus. Quod fuit ſepultꝰ.
Quod erat quatriduanus. Quod erat fe
tidus. Quod fuit ſub lapide clauſus. Qd̃
erat ligatus manus. Quod erat ligatus
pedes. Quod facies erat ſudario velata.
in peccatore autem poſſumus conſidera
re ſcilicet.

Temptationem inducentem.
Delectationem demulcentem.
Aſſenſum interpꝛetatiuū detinenteʒ.
Cōſenſum debilitatū adherētem.
Exteriorem actum ꝯſequentem.
Cōſuetudineʒ malam inclinātem.

¶ Propter Primū dicitur peccatoꝛ īfirmus. Propter ſcōm dicitur languidus. Propter tertiū dicit̃ doꝛmiens. Propter quartū dicitur moꝛtuꝰ. Propter quintuʒ dicitur ſepultus. Propter ſextū dicitur q̄triduanꝰ. ¶ Primo igitur in peccatoꝛe conſidera tēptationem inducētem. ꝓpter q̄ʒ dicitur peccatoꝛ infirmus. qꝛ ſicut infirmus eſt debilis in viribus naturalibꝰ ſic peccatoꝛ per peccatū fit debilis ad reſiſtēdum tēptationibus ideo dʒ dicere cū ps. Miſerere mei dñe quoniā infirmus ſum. ¶ Secundo ꝯſidera delectatōeʒ demulcēteʒ pꝛopter q̄ peccatoꝛ dr̃ languidus. Nā ſicut languidꝰ cogitat hr̃e aliqua in qbꝰ delectari poſſit vt langoꝛem contēperet ſic peccatoꝛ añmuſſis tēptationibus delectat̃. vt conſulendo dr̃ peccatoꝛi Eccli.18. Añ langoꝛem ꝑpara medicinā.i.añ delectatiōeʒ reſiſte foꝛtiter tēptationibꝰ vitioſis. ¶ Tertio cōſidera aſſenſuʒ interpꝛetatiuū detinētem. ꝓpter q̄ dr̃ peccatoꝛ doꝛmiens. Nam ſicut doꝛmiēs a ſomno detinetur ſic peccatoꝛ al'n detietur in delectatione ſenſuali peccati licet nūduʒ ꝑueniat ad opus ꝑ deliberatū conſenſuʒ ⁊ talis dr̃ ſēſus iterpꝛetatiuꝰ. ¶ Quarto ꝯſidera cōſenſum deliberatū adherēteʒ. ꝓpter q̄ʒ dr̃ peccōꝛ moꝛtuus. Naʒ ſicut homo dicitur moꝛtuus quādo vitaʒ amittit ſic peccatoꝛ deliberatiue ꝯſentiēs peccato amittit gratiam diuinam que dicitur vita ſpiritualis anime moꝛtuus dici poteſt vt verificet̃ d̄ ipſo illud.4.Re.4.Ecce puer moꝛtuꝰ iacebat in lectulo.ſ.coꝛpoꝛis. ¶ Quinto cōſidera exterioꝛeʒ actum cōſequentem ꝑꝑ q̄ peccatoꝛ dr̃ ſepultꝰ. Nā ſicut ſepultꝰ tenet̃ in ſepulchꝛo ſic peccatoꝛ poſtq̄ʒ cōſummat peccm̄ in oper̃ captiuꝰ a dyabolo d̄tinetur de talibus dr̃ Eccli. Vidi ipios ſepultos qui etiaʒ cū adhuc viuerēt in loco ſancto. ¶ Sexto cōſidera cōſuetudinem malam inclinātem. ꝓpter q̄ peccatoꝛ dicitur quatriduanꝰ. Nam ꝑ quattuoꝛ dies qbꝰ dr̃ peccatoꝛ moꝛtuus intelligit̃ cōſuetudo peccādi. vel ꝑ quattuoꝛ dies itelligunt̃ q̄ttuoꝛ de qbus Augu.8.cōfeſſ.dicit ex voluntate ꝑuerſa facta eſt libido. ⁊ dū ſeruit̃ libidini facta eſt ꝯſuetudo ⁊ dum cōſuetudini nō reſiſtit fcā eſt neceſſitas. ¶ Peccatoꝛem aūt ſic ꝓfundatum in vitijs quinq̄ʒ ſecunt̃ diſpēdia. Primū eſt q̄ ē fetidꝰ ꝑ īfamiā. Secundū eſt q̄ ē lapide clauſus ꝑ ipenitētiam. Tertiū q̄ hʒ ligatas manꝰ ꝑ defectum operatiōis virtuoſe. Quartū q̄ habet ligatos pedes per defectuʒ dilectionis amoꝛoſe. Quintū q̄ habet velatā faciem ꝑ d̄fectum viſionis glōſe. ¶ Primo eſt fetidus ꝑ infamiā. Nam ſicut res fetida malum odoꝛeʒ emittit ſic peccatoꝛ publicus malam famā infundit ⁊ etiaʒ in aliquos alios al'n ſuis malis exēplis coꝛrūpit Coꝛ.15. Coꝛrūpunt bonos moꝛes colloquia praua ſic etiaʒ mala fama multoꝛ. coꝛrūpit audientes. ¶ Secūdo eſt lapide clauſus per ipenitentiam: nam ſicut ille q̄ eſt lapide tumulatꝰ nō poteſt pꝛodire exterius. ſic peccatoꝛ cōſuetudinarius impenitens efficitur quia ſua peccata depꝛimere per ꝯfeſſionem contēnit non aduertēs cominatiōem ſibi factam ab aplō ad ro.2. ſecundū duritiam tuam ⁊ impenitens coꝛ tuū theauriʒas tibiipſi in die ire ⁊ reuelatiōis iuſti iudicij dei q̄ reddet vnicuiq̄ʒ ſecunduʒ opera ſua. ¶ Tertio habet ligatas manus per defectuʒ operationis virtuoſe. nam per manus intelligunt̃ opera igitur ſicut homo habēs ligatas manus facere non poteſt aliquod opus: hic peccatoꝛ cōſuetudinarius non poteſt meritoꝛie operari ⁊ ideo ſibi dicitur ve ⁊ ve duplici coꝛde ⁊ labijs celeſtis ⁊ manus male facientibus ⁊ peccatoꝛi terrā ingredienti duabus vijs. ¶ Quarto ligatus pedes per defectū dilectionis amoꝛoſe: nam per pedes quibus homo mouet̃ d̄ loco ad locuʒ intelligitur dilectio qua quis ſpiritualiter in altum tendit pedes dicitur quis habere ligatos qui nec deuʒ nec pꝛoximū diligere meritoꝛie poteſt vt ſic verificet̃ de ipſo illud Job.18. Immiſit in rete pedes ſuos ⁊ i maculis eiꝰ ambulat tenebitur planta eiꝰ laqueo ⁊ exardeſcet contra eum ſitis. ¶ Quinto habet faciem vellatam per defectum viſionis gloꝛioſe. nam per faciem in qua pꝛincipaliter viget ſenſus intelligitur viſio vel cognitio quam habemus de deo per fidem dum in hoc mundo viuimus ⁊ clara contēplatio quā in futuro expectamꝰ ſicut igitur habens vellatam faciem non poteſt videre clare ſic peccatoꝛ impenitens nunq̄ʒ diuinam gratiam vel faciem poterit intueri iuxta illud Iſ.59. Iniquitates veſtre diuiſerūt inter vos ⁊ deum veſtrum. ⁊ peccata veſtra abſconderunt faciem eius a vob̄.

¶ Quantum ad quartum cōpatientem ſciendum eſt q̄ circa cōpaſſionem q̄ʒ xp̄s oſtendit Lazaro ⁊ ſoꝛoꝛibus.7. poſſumꝰ conſiderare.ſ.

Ipſum veniētem ex bonitate.
Se turbātem ex voluntate.
Ploꝛantem ex pietate.
Pꝛecipiētem ex auctoꝛitate.
Rogantem ex humilitate.
Clamanteʒ ex viuacitate.
Reſuſcitāteʒ ex poteſtate.

¶ Primo venientem ex bonitate quia dicitur q̄ venit yh̄s ex quo aduētu datur nob̄ intelligi aduentus ſuꝰ benigniſſimꝰ quo dignetur quantum eſt ex ſe ad peccatoꝛem venire. Nā ipſe dicit Luc.5. Nō ei veni iuſtos vocare ſed peccatoꝛes ad penitentiam. ¶ Secundo conſidera yh̄m ſe turbantem ex voluntate quia infremuit ſpiritu ⁊ turbauit ſeipſum per quod dat̃ intelligi inuitatio interioꝛ que debet eſſe in peccatoꝛe volente per gratiam ſuſcitari: nam debet turbari voluntarie non coacte de peccatis pꝛeteritis ꝯterendo vt dicere poſſit illud ps. Anxiatꝰ eſt ſuper me ſpiritus meus ⁊ in me turbatum eſt coꝛ meum. ¶ Tertio cōſidera yh̄m lachꝛimātem ex pietate quia lachꝛimatus eſt per quod poteſt intelligi planctus quem peccatoꝛ debʒ habere de ſua conſideratōe peccati iuxta q̄ anime peccatrici dicit̃ Jere.6. Filia populi mei accingere cilitio ⁊ aſpgere cinere luctum vnigeniti fac tibi plāctum amarum. ¶ Quarto cōſidera yh̄m pꝛecipienteʒ ex auctoꝛitate. quia dixit tollite lapideʒ. Nam duplex eſt lapis tenēs peccatoꝛem clauſum ne exeat a peccato. pꝛimus eſt inoꝛdinata ſpes de diuina miſericoꝛdia que poteſt vocari pꝛeſumptio. Secundus eſt confitendi verecūdia que eſt indiſcretio. Primo debet amouere conſiderādo diuinam iuſticiam in malos puniendo. Secundo conſiderando finalem verecundiam. ¶ Quinto conſidera Chꝛiſtum rogantem ex humilitate quia oꝛauit. ⁊ gratias egit deo patri ad oſtendendum q̄ ſi aliquid volumus a domino impetrare debemus ipſum humiliter exoꝛare. poſt receptum vero beneficium ſibi gratias referre. ¶ Sexto conſidera Chꝛiſtum clamantem ex viuacitate. quia clamauit voce magna Lazare veni foꝛas. Nam per iſtum clamoꝛem vno modo intelligitur clamoꝛ ipſius quo peccatoꝛes vocat ad penitentiam. Alio modo clamoꝛ peccatoꝛis quo debet clamare ad dominum miſericoꝛdiam poſtulando. d. cum ps. Domine exaudi oꝛationem meā ⁊ clamoꝛ meus ad te veniat. ¶ Septimo conſidera Chꝛiſtum reſuſcitāteʒ ex ptāte quia ſtatim ꝓdijt qui fuerat moꝛtuꝰ. Naʒ vox clamoꝛis xp̄i fuit tante potētie q̄ ad

Feria 6ª dñice quarte.

ipſum ſtatim Lazarus reſurrexit p̄ q̄ daẗ intelligi q̄ peccator vocatꝰ a dño non dʒ eſſe piger nec negligēs. ſed ſolicitus vt a peccato reſurgat. d. illud. i. Re. 3. Ecce ego q: vocaſti me. ¶ Licet aũt deus plus ſic vocat peccatorē vt exeat d̄ monumēto peccati t̄n multi ſunt qui contēnunt exire de q̄bus conqueritur per p̄s. Non audiuit populus meus vocem meā ⁊ Iſrl' nō intēdit mihi ⁊c. Prouer. i. Uocaui uos ⁊ renuiſtis. extendi manū meam ⁊ nō fuit q̄ aſpiceret. ſed qualem vltiōem faciet d̄ talibꝰ dñs fuit figuratū Ioſ. 10. vbi dicit̃ ſnialr. Quod q̄nque reges pugnauerūt contra Ioſ. ⁊ fugientes abſcōdiſſent ſe in ſpelūcha fec̃ eos educi quos poſtmodū ſuſpendio interfecit. ¶ Ubi ſciendū. q̄ p̄ Ioſ. q̄ ſaluator interpretat̃ intelligit̃ xp̄s hūani generis ſaluator p̄ q̄nque aũt reges intelligunt̃ hoies regētes ſe. ſ. ſenſibus corpōris ſm̄ delectatōes ipſoꝝ viuentes vt ſic ſ. ſenſus ſint. ſ. iuga bouū propter q̄ excuſauit ſe ille ne iret ad cenam magnā Luc. 14. Quia t'l's a cena celeſtis p̄rie penitus excludent̃ t'l's dicunt̃ ↄtra Ioſ. i. xp̄m pugnare q: ſibi in ſuis operibus cōtradicunt: dicunt̃ etiam fugere a facie Ioſ. p̄ſequentis quia ſecunt̃ d̄ſideria ſenſuū propter q̄ xp̄s p̄ſequitur lʒ autem peccatores ſe credant abſcōdere t̄n veniet tēpus in die iudicij. q̄ xp̄s de ſpelūchis. i. de ſepulchris extrahi faciet q̄n mortui reſuſcitabunt̃ reddituri d̄ factis p̄prijs rationeʒ quos xp̄s inſtar Ioſ. p̄pter eorum ſcelera cōdēnabit ad p̄petuam mortem vt ſic cuilibet t'li dici poſſit illud Iſ. 14. Tu aũt proiectꝰ es de ſepulchro tuo quaſi ſtirps inutilis ſic̃ ſane pollutus ⁊ inuolutus cū his qui interfecti ſunt gladio ⁊ deſcēderunt ad fundamenta laci. ¶ Cōſiderans punitiōeʒ tam terribilē m̄b peccator dʒ dum hʒ penitendi ſpaciū ad dñm ſe cōuertere dicendo cū p̄s. Eripe me de luto vt nō infingar: libera me; ab his qui oderūt me ⁊ de p̄fundis aquarū non me demergat tēpeſtas aque neq̄ʒ abſorbeat p̄funduʒ neq̄ʒ vrgeat ſup̄ me puteus os ſuū vnde Aug. Si cecidiſti o homo nō claudet ſup te puteū os ſuū ſi tu nō clauſeris os tuū ſed cōfitere ⁊ dic d̄ profundis clamaui ad te dñe. dñe exaudi vocem meā. ¶ Quantū ad ſorores deprecantes quattuor poſſumus ↄſiderare. ſ.

Nā nūciant feſtinanter.
Occurrūt reuerenter.
Exprimūt diligenter.
Plorant euidenter.

¶ Nam primo nūciant feſtinācer q: ſtati miſerunt. d. ecce quem amas infirmat̃. nā per iſtas duas ſorores mittentes ad xp̄m per Lazarū intelligunt̃ duo q̄ debent eſſe in peccatore ſi vl't perfectaʒ recipere ſanitatem. ſ. de cōmiſſis ↄtrictis de futuris p̄uiſio. Nam maria vno modo interpretat̃ amara ⁊ ſignat cōtrictionem ⁊ amaritudinem q̄ʒ d̄ cōmiſſis dʒ habere peccator vt ſic dicat illud Iob. x. Loquar in amaritudine anime mee dicā deo noli me cōdēnare. ¶ Martha vero vno modo interpretatur dña ⁊ ſignat p̄uiſionem q̄ʒ peccator dʒ habere q̄ʒtū ad peccata futura vt poſſit ſolertius euitare q̄ q̄deʒ fit principal'r quādo ſenſualitati ratio dominat̃ ſi ergo peccator penitens cōtritus ⁊ prouidus d̄ futuris habeat recurſum ad xp̄m merebitur liberari iuxta q̄ figuratiue d̄r. 4. Re. 14. Uidit d̄s afflictiōem Iſrl' amaram ⁊ ſaluabit eos. ¶ Secūdo occurrūt reuerēter quia vt audierūt aduentū xp̄i occurrerunt illi p̄ quarum occurſum ſolicitū daẗ intelligi. q̄ homo q̄n xp̄s venit ad ipm̄ p̄ inſpiratōem internā vel admonitōem externā debet ſolicite ſibi occurrere. ⁊ ſi ſentiat ſe offendiſſe in aliquo dʒ hūiliter culpā cognoſcer ⁊ veniā poſtl'are. ¶ Tertio exprimūt diligenter. Nam ambe dixerūt dñe ſi fuiſſes hic ⁊c. Naʒ in p̄ſentia nullꝰ ſpiritualiter moritur. q: cuʒ ipe ſit via veritas ⁊ vita Io. 14. In p̄ſenti vita nullus

moritur. p̄ñte xp̄o nullus p̄ōt mori. ſed ſi xp̄s recedit ſtatim moritur q: caret vita. vnde Maximus in quodā ſermone. dicit enim Apo. In interiorem hoiem bitarem xp̄m per fidem in cordibus veſtris. p̄manente itaq̄ʒ fide permanet in homie xp̄s diſcedente fide diſcedit ab homine xp̄s. diſcedente xp̄o diſcedit ab homine vita. ¶ 4º plorant euidenter. q: Chriſtus vidit eam plorantem. ſ. Mariam. per planctum aũt iſtarum intell'r planctus quem hō debʒ h̄re vel aſſumere q̄n ſe ſentit peccaſſe. vnde p̄s. Uenite adoremus ⁊ procidamus ante deum. ploremus coram domino qui fecit nos. ¶ Quantum ad diſcip'los obſequētes dicit. q̄ ih̄s dixit eis. q̄ ſoluerent ligatum Lazarum. ⁊ ſinerent abire p̄ q̄ datur intelligi xp̄i bonitas ⁊ liberalitas qui non ſolum ſibi retinuit miniſterium. lʒ ipe abſoluat principaliter. ⁊ ſuis miniſterijs conceſſit. vnde Alcimꝰ. xp̄s ergo ſuſcitat. q: interiꝰ per ſeipſuʒ viuificat ſolum diſcipuli. q: per miſteriuʒ ſacerdotū abſoluunt viuificati. ⁊ hoc eſt q̄ xp̄s dicit diſcipulis Math. 18. Amē dico vob̄ quod cunq̄ʒ ligaueritis ſuper terram erūt ligata ⁊ in celo. ⁊ quecunq̄ʒ ſolueritis ſup̄ terram erunt ſoluta in celo.

Sexta pars.

Equitur. Multi autē ex iudeis qui venerant ⁊c. vbi tāgit ⁊c. q̄ p̄bat ⁊c. xp̄s enim ſuperius q̄n grās egit patri dixerat propter populum qui circūſtat dixi vt credant: quia tu me miſiſti. ⁊ illō euangeliſta ſm̄ Orig. vt verum oſtendat verbum Chriſti dicit. multos crediſſe in Chriſtum. quante auteʒ vtilitatis ſit in Chriſtum credere. audi quid dicitur Marci. 16. Qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit ſaluus erit. Unde Io. 20. Multa quidem ⁊ alia ſigna fecit ih̄s in conſpectu diſcipulorum ſuorum que n̄ ſunt ſcripta in libro hoc. hec auteʒ ſcripta ſunt vt credentes vitam eternam hēatis in nomine eius. Ad q̄ʒ ⁊c.

¶ Sabbato dominice quarte in. xlᵐ.

Ego ſum lux mundi. Io. 8. Quattuor ſunt inter alia p̄pter que aliq̄s preponitur alijs imitandus. ¶ Pᵐ ē exemplaritas virtuoſa ⁊ h̄ modo ſenex p̄ponunt̃ iuuenibus: q: rōne ſenectutis debent ēt magis virtuoſi eſſe ⁊ per conſequēs exemplares. ⁊ de hoc d̄r p̄ma pe. 2. xp̄s paſſus eſt pro nobis. nobis relinquens exemplum: vt ſequamini veſtigia eius. ¶ Secundum eſt veritas luminoſa: ⁊ hoc modo proponunt̃ magiſtri ⁊ iudices ⁊ ceteri litterati neſcientibus: q: ratione ſapientie debēt melius cognoſcere veritatem. ⁊ ſm̄ hoc dicitur Math. 8. q̄ quidam dixit xp̄o. magiſter ſequar q̄ cunq̄ʒ ieris. ¶ Tertium eſt nobilitas generoſa. ⁊ hoc mō propounnt̃ nobiles ignobilibus. ⁊ per ↄñs d̄s omnibus. ⁊ ſm̄ hoc d̄r Deutero. 13. Dñm deum vr̃m ſeq̄mini ⁊ eum timete. ¶ 4ᵐ eſt ptās vigoroſa. ⁊ hoc mō p̄ponunt̃ rectores ſbditꝭ. ⁊ ſʒ hoc d̄r deutero. 17. Facies quecunq̄ʒ dixerint qui preſunt in loco quem elegerit deus ſequeriſq̄ʒ ſniām eoꝝ: nec declinabis ad dexteram vel ad ſiniſtram. Chriſtus ſibi vt oñdat nob̄ q̄ ipm̄ d̄bemꝰ ſeq ⁊ ipe p̄cedet In hoc euaº d̄ ſeipo tāgit p̄dcā. 4. ſ.

Claritatē oia illuſtrātē.
Ueritatē oia diſcernētem.
Dignitatē oia p̄cedētem.
Ptātem oia diſponētem.

¶ Primum probat refulgētia ſpecl'aris Secundum ſapiētia magiſtral'. Tertium proſapia ſupernalis. Quartum preſidentia virtualis. Primum in principio. Secundum ibi dixerunt ergo phariſey ⁊c. Tertium ibi dicebat ergo ei ⁊c. Quartuʒ ibi vbi eſt pr̃ tuus ⁊c.

Prima pars.

q Uantū ad primū vbi tangit ⁊c.
ꝙ probat ⁊c.dicit.Ego ſum lux
mundi ⁊c. Ubi Chriſtus ſic ar
guit.Lux que tenebras fugat.⁊ lumen vi
te prebet eſt vtilis toti mundo. Sed ego
fugo generaliter tenebras ⁊ lumen vite
prebeo .ergo ⁊c.Hic autem tria poſſumꝰ
conſiderare .ſ.
Lux eſſentialis intenſiue.
Lux generalis extēſiue.
Lux vtilis effectiue.
¶ Quantum ad primum dicit. Ego ſum
⁊c.Nam qꝛ ipē lux per eſſentiam ⁊ p pti
cipatōem dic̄. Ego ſum lux mundi.non āt
dic̄ in me habitat lux.¶ Quantum ad ſe
cundū dic̄ mūdi. Nam xp̄s nō eſt miſſus
ad vnā patriā ſolū:ſed generalr̄ ad totum
mundū ſaluandū. iuxta ꝙ dixerāt Sama
ritani Jo.4.Ipſi enī audiuimus ⁊ ſcimꝰ
qꝛ hic eſt vere ſaluatoꝛ mundi. vt ſic dici
poſſit de ip̄o illud Eccl'ci .43. Spēs celi
gl'ia ſtellaꝝ mundū illuminās in excelſis
dn̄s.¶ Quantū ad tertiū dic̄ . q ſequitur
me ⁊c.Nam vtilitas huius lucis eſt ꝙ q
ſequit̄ illam hēbit vitam eternam:que dr̄
lumen vite.vnde Augu. hec verba domi
ni cum verbis p̄s.concoꝛdant.In lumine
tuo videbimus lumen quoniam apud te
eſt fons vite.¶ Sciendum eſt autē cir
ca iſtā ptē loquēdo ſpūalr̄ ꝙ lux eſt.
Letificatiua merētium.
Dirrectiua errantium.
Fecūdatiua terreſtrium.
Conſciliatiua diſtantium.
¶ Sic Chriſtus inſtar lucis letificat me
ſtos.Dirigit deuios.Fecundat aridos.
Conciliat diſperſos.¶ Primo lux eſt le
tificatiua merentium . Nam videmus ꝙ
hoīes exn̄tes in tenebris ſunt triſtes i lu
ce vō letanť.pp ꝙ dr̄ Eccl'ci.ij.Dulce lum̄
⁊ dlectabile ē oculis viderē ſolē. Inſtar cu
ius xp̄s letificat meſtos.i cuiꝰ ſignū dixit
āgelꝰ in nat.eius. euāgelizo vob̄ gaudiū
magnū ꝙ erit omni pplo.Luc.2.¶ 2° lux
eſt dirrectiua errantium. Nā videmus ꝙ
hoīes de nocte errant:ō die vero nō.quia
luce melius diriguntur:ppter ꝙ dic̄ do
minus Jo.5.Si quis ambulat in die non
offendit:qꝛ lucem huius mundi videt . ſi
autem ambulat in nocte offendit. qꝛ lux
non eſt in eo.Inſtar cuius xp̄s dirigit d
uios.vnde cuilibꝫ dr̄ puer.3.In omnibus
vijs tuis cogita illum ⁊ ipſe diriget greſ
ſus tuoſ.ꝙ cognoſcēs p̄s.dic̄. greſſus me
os dirige ſm elo. tuum ⁊ non dominenť
mei omnis iniuſticia.¶ 3° lux ē fecunda
tiua terreſtriū.Nam videmꝰ terre expoſi
te magis radījs ſolaribꝰ ſunt maioꝛis fer
tilitatis.Inſtar cuiꝰ xp̄s fecūdat aridos
In cuius ſignum ipſe dicit.Jo.3.Ego ſū
vitis vos palmites q manet in me ⁊ ego
in eo h fert fructum multū : qꝛ ſine me ni
hil poteſtis facere. ¶ 4° lux eſt ꝯſciliati
ua diſtantium.Naꝫ videmus ꝙ lꝫ oīa coꝛ
poꝛa mixta ſint ex quattuoꝛ elementis con
trarijs.quoꝛum ignis eſt calidus : ⁊ aqua
frigida.aer humidus.⁊ terra ſicca. tn̄ vir
tute lucis ⁊ influentia coꝛpoꝛum celeſtiū
manent ſimul.Inſtar cuius Chriſtus cō
ciliat diſperſos.in cuius ſignum dr̄ coll'.i.
In ip̄o complacuit deo patri omnem ple
nitudinem habitare ⁊ per eum reconcilia
re omnia in ipſo pacificans per ſanguinē
crucis eius.ſiue q̄ in celis ſiue q̄ in terris
ſunt .Nam cum hominibus terrenis ſit
pugna perualida . quia ſecundum Apo.
galat.5.Caro concupiſcit aduerſus ſpiri
tum.⁊ ſpiritus aduerſus carnem. h enim
ſibi inuicem aduerſantur vt non quecūqꝫ
vultis faciatis.quia vero ſm ſententiam
Chriſti Math.26.Spiritus quidem pm
ptus eſt.caro autem infirma.hinc eſt ꝙ
caro inclinat hominem ad luxuriam ⁊ q
libet ſenſus coꝛpoꝛis ad ſuum obiectum
delectabile.vt viſus ad pulchꝛa ⁊c. ⁊ hoc
eſt ꝙ ploꝛans apoſtolus Ro.7.d. Uideo
aliam legem in membꝛis meis repugnan

Sabbato dn̄icē quarte.

tem legi mentis mee.⁊ captiuantem me
in lege peccati que eſt in membꝛis meis.
Infelix ego homo quis liberabit me de
coꝛpoꝛe moꝛtis huius.⁊ ſubdit ſoluendo.
gratia Chriſti per Jeſū Chriſtū dominū
noſtrum.¶ Ultra vero iſtum hoſtē ha
bet homo mundū inclinātē ipſū ad auari
tiā.⁊ dyabolū ipſum inclinantem ad ſup
biam.⁊ ſic homo dū viuit eſt in cōtinua
pugna.nec in alio q̄ꝫ i Chriſto poteſt ha
bere pacem. Unde Chriſtus Johan. 17.
Hec loquutus ſum vobis vt in me pacē
habeatis.De hac igitur luce ſic pꝛoficua
ſ.Chriſto .deus pater dedit Iſ. 40. De
di te in lucem gentium vt ſis ſalus mea
vſqꝫ ad extremum terre.¶ Licet autem
deus filium ſuum in mundū tanq̄ꝫ lucem
miſerit audi quid ipſe Chriſtus dic̄ Jo .
3.Lux inquit venit in mundum ⁊ dilexe
runt homines magis tenebꝛas q̄ꝫ lucem
cuius cauſā aſſignans ſubdit.Erant enī
opera eoꝛū mala . Omnis enī qui male
agit odit lucem.⁊ non venit ad lucē vt
arguantur opera eius. Quattuoꝛ enī ſūt
inter alia que oculū coꝛpoꝛalē impediunt
ne poſſit clare videre.ſ.
Vapoꝝ elleuatio .
Medioꝝ alteratio .
Neruoꝝ ſeparatio.
Humoꝝ congregatio .
¶ Sic animā impediunt ne poſſit ſpiri
tualē lucē videre. Superbia tumens .
Vanagloꝛia complacens. Auaritia diſtra
hens Luxuria inficiens .
¶ Primo oculū coꝛpoꝛalem īpedit ne
poſſit clare videre vapoꝛū elleuatio .
Naꝫ multotiens pꝛopter nimiā comextio
nem ⁊ potum vel alia cauſa vapoꝛis aſcē
dunt ad oculum : ⁊ ipſum obumbꝛant :
ita ꝙ bene videre non poteſt . Inſtar cu
ius animam impedit ne poſſit lucem ſpi
ritualem videre .ſuperbia tumens.Nam
quia nullus poteſt Chriſtum videre niſi
ſit in gratia quam ſuperbi non habent
qui ad modū vapoꝝ volunt ſemper i al
tū aſcendere . deū videre non poſſunt .
ſed tantū humiles ⁊ deuoti. Nam iuxta
illud Jaco.4.ſuperbis deus reſiſtit humi
libus dat gratiam . Unde Tob. filio ſuo
Tob.3.vel quarto.ſuperbiam in tuo ſenſu
nunq̄ꝫ aut in tuo verbo dominari permit
tas.In ipſa enim initium ſumpſit omnis
perditio.Unde Iſa.2.Dies domini ſuper
omnem ſuperbum ⁊ arrogantem ⁊ humi
liabitur.¶ Secundo oculum coꝛpoꝛalem
impedit medioꝛum alteratio . Nam ſi in
ter oculum ⁊ rem viſam albam interpōa
tur vitrum rubeum vel viride vel alteri
us coloꝛis res illa videbitur eiuſdem co
loꝛis cum vitro.Inſtar cuius animā im
pedit vanagloꝛia complacens.Nam quia
nullus poteſt deum videre niſi ſit deo ac
ceptus quod nō ſunt vanagloꝛioſi qui ad
modum diuerſoꝛum medioꝛū in diuerſis
rebus mundanis diuerſimode gloꝛiantur
de quibus Judith.6. Pꝛeſumentes de ſe
⁊ de virtute ſua gloꝛiātes humilias.ideo
vanagloꝛioſi deum videre non poſſunt .
¶ Tertio oculum coꝛpoꝛalē impedit ner
uoꝛum ſeparatio . Nam quilibet oculus
habet vnum neruiculum deferentem ſpe
ciem receptam in oculo vſqꝫ ad ſenſum
cōmunem . ⁊ iſti neruiculi ſe tanguntur i
medio duoꝛum oculoꝛū.Et ideo pꝛopter
iſtum cōtactum licet in quolibet oculo re
cipiatur ſpecies ita quod in duobus ocu
lis ſunt due ſpecies tamen ſenſum cōmu
ni repꝛeſentantur vt vna:Si tamen vnus
illoꝛum neruiculoꝛum in loco contactus
ſeparetur ab alio tunc quilibet illoꝛum re
pꝛeſentat ſpeciem ſui oculi ⁊ repꝛeſentāt
due ſpecies :⁊ tunc vna res videntur : ſſe
due . ¶ Inſtar cuius animam impedit
auaritiam diſtrahens per q̄ꝫ homo ſepa
tur a deo:⁊ iō dixit xp̄s Luc.12.Uidete ⁊
cauete ab oī auaritia.qꝛ n̄ i habūdātia eiꝰ

ꝙ vita eſt que poſſidet. Illud aũt conſilium male tenent homines non aduertentes illud domini.d.Iſ.47. Propter iniquitatem auaritie eius iratus ſum ⁊ percuſſi eum. ¶ 4° oculum corporalem impedit humorꝝ cõgregatõ. Nã qñ aliq humores cõgregant circa pupilam oculi: tunc impediunt oculum ad vidẽdum. Inſtar cuius aiam impedit luxuria inficiens per ꝙ homo beſtialis efficit ⁊ imundus. ⁊ talis non poteſt deum videre. q: a talibus blaſphematur. q: iuxta illud .2. pe.2. Multi ſequunt eorum luxurias per quos via veritatꝭ blaſphemat. quibus iudicium iaꝫ olim non ceſſat ⁊ perditio eorum non dormitat. ¶ 2° ſciendum eſt quantum ad tenebras ꝙ triplicem inuenio tenebraꝫ .ſ.

Culpe inficientis ſpũalr.

Ignorantie excecantꝭ mentaliter.

Pene affligentꝭ eternaliter.

¶ Ab iſtis aũt tenebris xp̃s q eſt lux educit reformando per ſuam gratiã. Illuſtrãdo per ſuam ſapientiam. Quietando per ſuam gloriã. ¶ Primo inuenio tenebras culpe inficientꝭ ſpũalr. Nam culpa eſt quedam macula in anima ipſam faciens tenebroſam. vnde de peccõribus dicit prouer.2. Dereliquerunt iter rectum ⁊ ambulãt vias tenebroſas. Ab iſtis tenebris de⁹ peccatorem educit per ſuam grãm reformãdo. vt ſic reformatus poſſit dicere illud Jo.13. Tenebre tranſierunt ⁊ lumen verũ iam lucet. ¶ Secundo inuenio tenebras ignorantie excecantꝭ mentalr: in qua homo cadit per peccatum. vnde ps. Neſcierunt neqꝫ intellexerunt in tenebris ambulant. Ab iſtis tenebris Chriſtus peccatorem educit ad lucem. Illuſtrando per ſuam ſapientiam. Unde Ephe.6. Eratis eiꝫ aliquando tenebre: nunc autem lux in domino vt filij lucis ambulate. ¶ Tertio inuenio tenebras pene affligentis eternaliter. quia propter peccatum acquirit penã eternam. vbi ſunt tenebre ſine luce. Unde in perſona peccatorum dicit pſalmiſta. Poſuerunt me i lacu inferiori in tenebroſis ⁊ in vmbra mortis. ¶ De iſtis Chriſtus ne illuc hominem vadat: liberat ſi vult conuerti ad penitentiam quietando per ſuam gloriam. ⁊ hoc eſt ꝙ alloquens nos fideles beatus Pe. in canonica ſua dicit. Uos autem genus ellectum regale ſacerdotium. gens ſancta populus acquiſitionis vt virtutes eius narretis qui d tenebris vos vocauit in admirabilem nomẽ ſuum .ſ. glorie. ¶ Tertio ſciendum eſt ꝙ ad ſequi Chriſtum tripliciter debem⁹ cũ ſequi .ſ.

Per paupertatem: mundum deſpiciẽdo.

Per humilitatem: prompte obediendo.

Per puritatem: hõeſte ꝯuerſando.

¶ Primo per paupertatem mundum deſpiciendo. Exemplo apoſtolorum in quorum perſona dixit Petrus decio marti. Ecce nos reliquimus omnia ⁊ ſequuti ſumus te. ¶ Secundo per humilitatem prompte obediendo. In cuius ſignum dicitur Johan.21. quod Chriſtus dixit Petro ſequere me. ¶ Tertio per puritatem honeſte conuerſando. In cuius ſignuꝫ dicitur Apoc.14. Hi ſunt qui cum mulieribus non ſunt coinquinati. virgines eniꝫ ſunt ⁊ ſequuntur agnum quocunqꝫ ierit. ¶ Unde ad iſta tria ſimul dicit Chriſtus Luc.9. Si quis vult poſt me venire abneget ſemetipſum per humilitatem .ſ. ⁊ obedientiam. tollat crucem ſuam. carnem macerando per caſtitatem ⁊ pudicitiam ⁊ ſequatur me per paupertatem ⁊ penuriam. ¶ Iſta ſequella ꝙ Chriſtum debemus ſequi fuit figurata Judic.9. Ubi ſentẽtialiter dicitur. Quod cum Abimelech vadens ad pugnam cõtra ſuos aduerſarios aſcendit in montem Selmõ. ⁊ ibi abſciſuꝫ ramum arboris portabat in humeris ſuis. d. populo ꝙ me videritis facere cito

facitẽ. quia precidentes ramos de arboribus imponentes que ſuis humeris ſequebantur ducem. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per Abimelech qui interpretatur pater meus rex intelligitur Chriſtus Jeſus deus ⁊ homo qui pater noſter dicitur. quia per ipſum ſumus creati. quia iuxta illud Jo. primo. Omnia per ipſum facta ſunt ⁊ ſine ipſo factuꝫ eſt nihil. Qui eſt pater miſericordiarum ⁊ deus totius conſolatõis qui conſolatur nos in omni tribulatione noſtra .2. cor.ij. Iſte dicitur iuiſſe ad pugnam quando voluit contra dyabolum inimicum humãi generis in ligno crucis pugnare. Per montem autem Selmon qui interpretatur pax: intelligitur ciuitas Jeruſalem. Ad quam Chriſtus aſcendit. iuxta illud quod Chriſtus predixit Luc. 18. Ecce aſcendimus Jeroſolimam ⁊ conſumabuntur omnia que ſcripta ſunt per prophetas de filio hominis. Per ramum autem arboris intelligitur crux qua Chriſtus ſuis proprijs humeris deportauit. iuxta ꝙ de ipſo dicitur Johan.19. Quod baiulans ſibi crucem exiuit in eum qui dicitur caluarie locus. ¶ Portans autem ſic crucem Jeſus inſtar Abimelech hortatur nos .d. Sicut me videtis facere cito facite. quaſi dicat. Sicut me videtis crucem portare ſignificantem penitentiam: ita ⁊ vos exhortor ad penitentiam. Exemplum enim dedi vobis vt quemadmoduꝫ ego feci ita ⁊ vos faciatis. Jo.13. Ad cuius admonitionem debet quilibet aſſumere: ⁊ ipſum ſequi vt ducem. exemplo ppl̃i ſequentis Abimelech.

Secunda pars.

Equitur. Dixerunt ergo phariſey ⁊c. Ubi tangit veritateꝫ omnia diſcernentem. quod probat ſapientia magiſtralis. Quia enim phariſey Chriſtum ex malitia rep̃rehendebant Ideo Chriſtus tanquam prudens ipſorũ inſinuans ignorantiam dictum ſuum euidentius manifeſtat. Secunduꝫ hoc igit ſ quattuor ꝯſidera .ſ.

Malitiam reprehendentem.

Sapiẽtiam declarantẽ.

Ignorantiã excecantẽ.

Sufficiẽtiam euidentẽ.

¶ Quantum ad primum dicit. Dixerunt ergo phariſey ⁊c. Nam phariſey exiſtimantes Chriſtum ſolum hominem qui ſe dixerat lucem mundi. ⁊ qui ſequebantur eum non ambulabãt in tenebris: ſed habebat lumen vite. tanquam maligni ⁊ inuidi ſecundum Criſo. Dictum ſuum calumniari volebãt. Ex hoc ꝙ de ſeipſo dicebat Quod reſponſio videbatur aliquem colorem habere ex illo ꝙ dicitur prouer .27. Laudet te os alienum ⁊ non os tuum.

¶ Quantum ad ſecundum dicit. Reſpõdit Jeſus ⁊c. vbi primo explicat intentõeꝫ ſuam. d. eis. Et ſi ego teſtimonium perhibeo de meipſo. Secundo probat h dicẽs ⁊ ſcio vnde venio ⁊ quo vado. Nam Chriſtus erat dei filius miſſus in mundum ꝓ redemptione humani generis ⁊ redditurus ad ipſum: iuxta ꝙ ipſe dicit Johan. 16. Exiui a patre ⁊ veni in mundum. Iterum relinquo mundum ⁊ vado ad patreꝫ ⁊ filius dei patris ſit ſapientia ⁊ virtus .ꝑ ma cor.1. ⁊ de ratione ſapientie ſit omnia certitudinaliter cognoſcer. hinc eſt quod Chriſtus certitudialiter omnia nouit. ex his autem poteſt ſic formari prima ratio Ille qui perfecte nouit deum a quo eſt ⁊ ad quem vadit poteſt vere teſtificari de ſeipſo: quia cum deus ſit veritas. de veritate venit: ⁊ ad veritatem vadit. Sꝫ ego ſcio vnde venio. quia a deo qui miſit me. ⁊ a quo vado. quia ad ipſum redeo. ergo poſſum de meipſo teſtificari. ¶ Secũdo ſic. Ille vero poteſt teſtificari de ſeipſo q

perfecte nouit ſeipſum. ſed ego perfecte me noui ſciendo me principium. vnde venio. ⁊ medium finẽ a quo vado. ergo poſſum vere teſtificari de meipſo. ¶ Tertio ſic. Deus eſt ſibiipſi ſufficiens teſtis: quia deus eſt lumen. luminis eſt autem manifeſtare ſe ⁊ alia. Sed ego ſum deus ⁊ dei filius: quia ſcio vnde venio. quia a deo patre. tanq̃ a principio originante: ⁊ a quo vado: quia ad ipſum et tanq̃ ad finem ſe tantem. ergo poſſum de meipſo teſtificari.
¶ Quantuʒ ad tertiũ dicit. Vos neſcitis ⁊c. vbi tria ↄſidera .ſ.
Cognitõis carentia.
Probatõis euidentia.
Cõdictõis excellentia.
¶ Quantum ad primum dicit. Vos neſcitis ⁊c. Licet iudei Chriſtum lucem veram preſentem haberent tamen non illuminabantur ab ipſo propter eorum malitiam. Et ideo ſecundum Augu. Nõ cognoſcebant ipſum dei filium: ſed tantum purum hominem reputabant. ¶ Quantuʒ ad probationis euidentiam dicit. vos ſecundum carnem iudicatis ⁊c. Vbi ſecundum Augu. Vos inquit ſecundum carnẽ iudicatis ac ſi obiciat vos quoniaʒ in carne ſum. carnem me ſolam putantes: non autem deum ſed carnem infallibiliter iudicatis. ¶ Quantum ad conditionis excellentiam dicit. Ego non iudico quenq̃ ⁊c. Nam quia Chriſtus ſciebat ſe verum deum ⁊ hominem non ſolum loquebatur: nec iudicabat de ſe vt de puro homine ſicut faciebant iudei. Et ideo ſecunduʒ Auguſtinum. dicit non iudico quenq̃ .ſ. ſolũ ſecundum carnem. ⁊ ideo addidit. ⁊ ſi iudico ego. ¶ Sciendum eſt autem moraliter loquendo q̄ iudicium ſecundum carnem iudicare quod ſit viuendum ſecũduʒ deſideria carnis ⁊ mundi. Exemplo illoꝝ impiorum de quibus dicitur Sap .2. Dixerunt impij apud ſe non recte iudicantes. Venite ⁊ fruamur bonis que ſunt. ⁊ vtamur creatura tanq̃ in iuuentute celleriter vio pretioſo ⁊ vnguẽtis nos repleamus ⁊ non pretereat flos temporis. coronemus nos roſis antequam marceſcant. nullum pratum ſit quod non pertranſeat luxuria noſtra ⁊ ħ ſors. Opprimam⁹ pauperem iuſtum. ⁊ non parcamus vidue: nec reuereamur canes multi temporis.
¶ Que omnia reduci poſſunt ad diuitias. delitias: ⁊ excellentias mundi. Sʒ tamen conſidera diuitias. Nam quantum valent patet. tam in morte quam p⁹ mortem in morte remanet homo diuitijs expoliatus. Vnde Job .i. Nud⁹ egreſſus ſum de vtero matris mee ⁊ nudus reuertar illuc. Poſt mortem autem deducunt hominem ad extremam penam ⁊ penuriam. ſicut patet de diuite Epulone. d quo dicitur Luc .16. Quod petijt ardens in flãma aque gutam a Lazaro habere non potuit. ¶ Quantum autem valent carnales delitie patet. Nam in morte corpus delitijs nutritum deducitur ad vermium comeſtionem. Vnde Job .21. In puluere dormient ⁊ vermes operient eos. ⁊ quid poſt mortem dicitur Apoc .18. Quoniam glorificauit ſe ⁊ in delitijs fuit. tantum date illi tormentum ⁊ luctum. ¶ Quantum vero valent mundane excellentie patʒ q: in morte qui volebant alijs dominari ⁊ ab alijs honorari: ⁊ ceteros per ſuperbiam pedibus ſuis ſubicere ab omnibus conculcatur poſt mortem in infernum deducuntur. Vnde omnes dicturi ſunt illõ Sapientie quinto. Quid nobis profuit ſuperbia. aut quid diuitiarum iactantia cõtulit nobis. tranſierunt omnia illa tanq̃ vmbra. In malignitate autem noſtra conſumpſimus. ¶ Chriſtus autem qui non ſecundum carnem iudicat dat iudicium iuſtum ⁊ verum. Vnde quantum ad temporales diuitias dicit Math. ſexto. Nolite theſaurizare vobis theſauros in terra vbi erugo ⁊ tynea demolitur. ⁊ vbi fures effodiunt ⁊ furantur. ¶ Quantum ad carnales delitias dicit Luc .21. Attendite autem vobis ne grauentur corda veſtra in crapula ⁊ ebrietate ⁊ curis huius vite ⁊ ſuperueniat in vos repentina dies illa.
¶ Quantum ad mundanas excellentias dicit diſcipulis Luc .22. Qui maior eſt vobis fiat ſicut minor. ⁊ qui preceſſor eſt ſicut miniſtrator. ⁊ ſeipſum in exempluʒ adducens. ſubdit. Ego autem in medio veſtrum ſum ſicut qui miniſtrat. ¶ Quantum ad quartum dicit. ⁊ in lege veſtra ⁊c. vbi primo adducit legis teſtimonium d. in lege veſtra ſcriptum eſt. quia duoruʒ hominum teſtimonium verum eſt. Vbi Criſoſtomus. In hominibus quidem propter hoc determinatum eſt q̄ in ore duorum vel trium teſtimonium ſtet omne verbum. quia vnus ſolus non eſt fide dign⁹.
¶ Secundo applicat ad propoſitum lex veſtra approbat duorum hominum teſtimonium qui decipi poſſunt. multo ergo magis. debet approbare teſtimonium meum ⁊ patris qui non poſſumus decipi. Nam ſicut dicitur Numeri .23. Non ẽ dominus q̄ ſit homo vt mentiatur. nec vt filius hominis vt mutetur.

Tertia pars.

s Equitur. Dicebant ergo ei vbi eſt pater tuus ⁊c. Vbi tangit dignitatem omnia precedentem: quod probat ſapientia ſupernalis. Nam iudeis querentibus a Chriſto de ſuo genere. Reſpondet eis implicite ſe filium dei: ⁊ vnum ſubſtantialiter cum pře. ⁊ ſʒ ħ hic tria ↄſidera .ſ.
Interrogatõem malitie inuidenſ.
Expreſſionem ignorantie excecanſ.
Oſtenſionem noticie declaranſ.

¶ Quantum ad primum dicit. Dicebãt ergo ei ⁊c. Nam quia Chriſtus crebro nominabat patrem queʒ ignorabant eſſe deum. ſed credebant purum hominem. ⁊ quia ipſum non videbant eſſe cum Chriſto. Ideo ſecundum Auguſtinum. Querebãt vt oſtenderet eis patrem. Vel ſecundum aliquos. illa iudeorum interrogatio fuit deſpectiua. quia reputabant eum filiuʒ fabri. ¶ Quantum ad ſecundum dicit. Neq̃ me ſcitis neq̃ patrem meum. q: Chriſtus erat deus habens patrem deum. licet iudei Chriſtum cognoſcerent quãtum ad humanitatem. non tamen quantuʒ ad deitatem. ⁊ per conſequens nec patrem qui deus eſt cognoſcebant. ¶ Quantum ad tertium dicit: ſi me ſciretis forſitan ⁊ patrem meum ſciretis. vbi Auguſtinus Quid eſt enim ſi me ſciretis ⁊ patrem meum ſciretis. niſi quia ego ⁊ pater vnuʒ ſumus.

Quarta pars.

s Equitur. Hec verba locutus eſt ⁊c. vbi tangit poteſtatem omnia diſponẽtem: quod probat preſidẽtia virtualis. Nam potentia alicuius in duobus cognoſcitur .ſ. in opere ⁊ ſermone. Vnde hic duo poſſumus conſiderare .ſ.
Chriſti affabilitatẽ in inſtruendo.
Ipſius vigoroſitatẽ in reſiſtendo.
¶ Quantum ad primuʒ dicit. hec verba ⁊c. Chriſtus enim tanq̃ benus magiſter ⁊ pius ⁊ affabilis in loco magis competenti ⁊ decenti docebat turbas .ſ. i templo qui locus erat diuinis laudibus dedicatus. Vnde de ipſo dicebat Luce nono. Erat docens quottidie i templo. gazophilatiuʒ erat locus in q̃ generaliter ferebant oblõnes. ⁊ dicitur a gaza q̄ eſt diuitije ⁊

phylaſe ꝙ eſt ſeruare quaſi ſeruatio
diuitiarum. ¶ Spiritualiter autem ſecũ
dum Bedam. In gazofilatio xp̃s loquiť
quoniã parabol'.ad iudeos ſermõem ꝓfe
rebat tunc autem gazophilatiũ aperiri ce
pit quãdo diſcipulis ſuis celeſtia reſerua
uit vnde in gazophilatiũ templ'o adhere
bat.q2 que lex ⁊ prophe figuraliter predi
xerat ad deum ꝑtinebant. ¶ Quantũ ad
ſecundum dicit.⁊ nemo apꝑhendit eũ ⁊c.
Nam tantus eſt vigor ⁊ potentia xp̃i ꝙ
nullus niſi vellet ꝯtra ipuȝ aliqd potuiſſȝ
quia igitur nũdum venerat eius hora in
qua diſpoſuerat pati ideo nullus apꝑhen
dit. Inuenio autem quadruplicem horaȝ
Chriſti.ſ.
Laborioſe exercitatiõis.
Doloroſe afflictionis.
Formidoloſe diſcuſſionis.
Gaudioſe refectiõis.
¶ Primo laborioſe exercitatõnis ⁊ illa
dum Chriſtus fuit in mundo. Nam xp̃s
penalitates ⁊ dolores noſtros ſine pecca
to.ideo exuriuit ſitiuit.⁊ laſſus fuit. ¶ Se
cundo inuenio horam doloroſe afflictõis
⁊ illa fuit in qua pro nob̃ voluit pati ⁊ mo
ri d̃ qua Mat.15. Erat autem hora tertia
⁊ crucifixerũt eum. ¶ Tertio inuenio ho
ram formidoloſe diſcuſſiõis.⁊ illa erit in
die iudicij ⁊ eſt cuilibet homini quando
tranſibit de h̃ mundo per mortem de qua
Mat.24. Vigilate quia neſcitis qua ho
ra domin' veſter venturus ſit. ¶ Quar
to inuenio horam gaudioſe refectionis ⁊
illa erit in patria de qua ꝓs. Satiabor cuȝ
apparuerit gloria tua. Nam h̃ hora non
poteſt perfecte haberi in hoc mundo.ſed
in futuro vbi erit perfecta refectio ⁊ ſa
cietas de quolibet fideli dici poſſit illud
Mat.10. Dedit illi dominus claritatem.
Ad q̃ȝ claritatem ⁊c.

¶ Feria ſecunda dominice quinte in qua
drageſſima.

m Iſerunt principes ⁊ phey
miniſtros vt apꝑhenderẽt
yh̃m ⁊c. Jo.7. Proprietas
enim inuidorũ eſt de bono
alterius cõtriſtari ⁊ quãto
plura bona vident in alio tanto pl's inui
dia moleſtať.⁊ omnia bona que dicuntur
vel fiunt ab aliquo ſemꝑ in malum ꝯuer
tunt. ¶ Sufficiẽtia vero alicuius haben
tis alios regere vel inſtruere requirit vt
habeat ſapientiã.per q̃ȝ poſſit obuiare ſb̃
ditorum ⁊ ꝑſecutorum malitijs.vnde dici
tur Prouer.20. Diſſipat impios rex ſa
piens ⁊ incuruat ſuper eos fornicem. Re
quirit etiam vt habeat prouidentiaȝ per
q̃ȝ poſſit diſponere de futuris periculis.
Requirit nihilominus munificentiaȝ per
ꝙ velit ſubuenire indigentibus in neceſ
ſarijs. ¶ Xp̃s autem per ſuam ſapientiã
malitie ⁊ fatuitati iudeorum obſiſtit.per
ſuam prouidentiã d̃ futuris diſponit.per
ſuam munificentiaȝ ſua magna dona pro
mittit.ſecundum h̃ igitur in h̃ euangelio
quattuor tangit.ſ.
Malignitatem inuidẽtem crudelius.
Sagacitatem ꝓuidentem prudentius.
Fatuitatem oppinãtem ſimplicius.
Largitatem exhibẽtem cõmunius.
¶ Primũ probat perſecutio perſonalis.
Secundum reſponſio ſcientialis. Tertiuȝ
ſuſpitio beſtialis. Quartum promiſſio li
beralis. Primũ in principio. Secundum
ibi. Dixit ergo yh̃s ⁊c. Tertium ibi dixe
runt ergo iudei ⁊c. Quartum ibi in nouiſ
ſimo autem die ⁊c.

Prima pars.

q Uantum ad primum vbi tangit
⁊c.ꝙ probat ⁊c.dicit miſerunt
principes ⁊c.principes enim ſa
cerdotũ ⁊ phei videntes ꝙ Chriſtus per
ſuam ꝓdicationem maximum cõuertebat
populum ⁊ ꝙ gloriabať ⁊ cõmendabatur
a turbis dicentibus Chriſtus cum vene
rit nunquã plura ſigna q̃ȝ hic facit.moti
inuidia voluerunt eum capere ſed timue
runt turbam.⁊ ideo conſilio habito cõdu
xerunt miniſtros ⁊ forte illius ſecundum
Criſoᵐ. Qui dominabať ibi pro romanis
quia tales multoc.per lucrum temporale
periculis ſe exponũt ad que ſe principes
nec etiã phey exponere vt xp̃m caperent
puniendũ ex quibus appareret ſecunduȝ
Criſo.ꝙ non ſolum propter violationem
ſabbati phey ⁊ principes ſacerdotum per
ſequebantur xp̃m. ſed propter inuidiam
quia cõmendabatur a turbis. ¶ Iſta ap
prehẽſio Chriſti facta fuit figurata in pa
rabola q̃ȝ xp̃s dixit iudeis Mat.21. De
agricolis ⁊ vinea vbi dicitur ſententiali
ter ꝙ quidam homo paterfamilias locaſ
ſet vineam ſuam agricolis.⁊ nouiſſime fi
lium miſiſſȝ vt perciperet fructus agrico
le apprehenſum filium proiecerunt extra
vineam ⁊ occiderunt eum. ¶ Ubi ꝙ per
iſtum patremfamilias intelligiť deus pr̃
q eſt pater omniũ hoiuȝ huius mũdi per
creationem eph̃.3. Ipſe eſt ex quo omnis
paternitas in celis ⁊ in terra nominatur
per vineam autem intelligiť lex moſayca
que tunc tẽporis inſtar vinee dicitur por
taſſe fructum quia viuentes poterant me
ritorie operari. ¶ Per agricolas huius
vinee intelliguntur iudei quibus lex ſpe
cialiter erat data per filiuȝ autem patris
familias intelligitur Chriſtus yh̃s cui di
xit Petrus Mat.26. Tu es Chriſtus fi
lius dei viui. pater igitur famil'.i.deus
pater miſit filium ſuum.i.Chriſtum ad
agricolas.i.ad iudeos quibus fuit ſpecia
liter miſſus iuxta ꝙ ipſe dicit Mat.15.
Non ſum miſſus niſi ad oues que perie
runt domus Iſrl'. ¶ Licet autem deus
pater ſic miſericorditer filium ſuum miſe
rit ad iudeos velud ad agricolas vt ab
eis fructum reciperet bonorum operum.
tamen ipſi tanquã peruerſi ⁊ obſtinati in
ſuis malitijs eum apprehendiſſe dicitur
⁊ extra vineam eieciſſe dicũtur dum ip̃m
calũniabantur ꝙ legeȝ moſaycam non ob
ſeruabat iuxta ꝙ dixerunt Jo.9. Non eſt
hic homo a deo qui ſabb̃m non cuſtodit.
vnde dicitur Luc.4. Quod eiecerũt eum
extra ciuitatem ⁊ duxerunt eum vſq3 ad
ſupciliuȝ montis.ſuper quem ciuitas illo
rum erat hedificata vt ꝓcipitarent eum.
ſic igitur tanq̃ȝ legis trãſgreſſoreȝ eiectũ
occidiſſe dicuntur.dum eum tradiderunt
pontio pylato vt crucifigereť iuxta ꝙ dic̃
Jo.19. Apprehendit pylatus yh̃m ⁊ ſta.⁊
infra. tunc tradidit eis illum vt crucifi
geretur.

Secũda pars.

Equitur. Dixit ergo yh̃s ⁊c.vbi
tangit ſagacitatem prouidenteȝ
prudentius.ꝙ probat reſponſio
ſcientialis proprietas quideȝ ſagacis eſt
ſuos aduerſarios verb̃ blãdis alloqui vt
ſic poſſit eorum malitiam mittigare. Nã
Prouer.15. Reſponſio mollis frangit irã
ſermo durus ſuſcitat furorem Chriſtus
igitur ſagax ſuis ꝑſecutoribus non arro
ganter reſpondet ſed dulciter eos debent
nihilominus ſalubriter inſtruendo.⁊ ſecũ
dum h̃ igitur hic duo poſſumus conſide
rare ſcilicet.
Breuitatem ꝓſentie ad mordũdum.
Calamitatem indigẽtie ad habẽduȝ.
¶ Quantũ ad primum dicit. Adhuc mo
dicum tempus vobiſcum ſum ⁊c. Chriſt'
enim volens ſatiſfacere ſuis ꝑſecutorib'
reſpondit eis benigne. Adhuc modicum
tempus vobiſcũ ⁊c.q.d.ſecundũ Auguſti.
Quod modo vl'tis facere eſtis facturi ſȝ
non modo.quia enim volo implere diſpẽ
ſationem meam. ⁊ ſic peruenire ad paſ
ſionem meam ſignanter autem dicit vo
biſcum ⁊ non hic ſum.q.d.ſecundum Au
guſti.⁊ ſi ꝑſequimini me tamen non ceſſa
bo que ſunt pro vobis diſpẽſans ⁊ ea que
ſunt ad ſalutem docens ⁊ monens vos.
¶ Sciendum eſt autem ſuper illo verbo

vado ad eum qui miſit me. ꝙ deus pater
filium ſuum miſit in mundum vt nos a
peccatis redimeret ⁊ donaret heredita
tem eternaȝ. iuxta illud Gallt. 4. At vbi
venit plenitudo tẽporis in quo miſit deꝰ
filium ſuum factum ex muliere factum ſb̃
lege vt omnes qui ſub lege erant redime
ret. vt adoptionem filiorum reciperemꝰ
vnde poteſt figurari per Joſeph de quo
ſententialiter dicitur Geñ. 45. Quod cuȝ
eſſet in egypto ⁊ fratres eius haberent
maximã penuriam victualium ⁊ iuiſſent
ad ipſum licet enim non cognoſcerẽt fra
trem ſuum eſſe ipſe tamen conſolatus eſt
eos. d. ego ſum Joſeph nolite timere pro
ſalute enim veſtra miſit me dominus añ
vos in egyptuȝ. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per
Joſeph qui dictus eſt filius accreſcens ⁊
decorꝰ aſpectu intelligitur Chriſtus yh̃s
qui pulcher aſpectu dicitur quia ſine pec
cato. accreſcens autem quia in ipſo tantũ
creauit humanitas ꝙ fuit diuinitati con
iuncta. qui inſtar Joſeph dicitur fuiſſe in
egypto quando fuit miſſus in vtero de
quo Baruch. 3. In terris viſus eſt ⁊ cum
hominibus conuerſatus eſt. ¶ Per fra
tres autem Joſeph. i. xp̄i intelliguntur
omnes homines huius mundi. qui quan
tum ad humanitatem Chriſto conſimi
les fratres aliq̃liter dici poſſunt vt ď ipo
dicãt illď Geñ. tregeſſimoſeptimo. Frater
enim ⁊ caro nr̃a eſt. ¶ Iſti fratres iõ di
cunť fuiſſe i magna pẽuria. anteqũ Jo. fra
treȝ ſuũ cognouiſſent. q: genus humanuȝ
anteqũ dei filius in mũdum iſtum per in
carnationem veniſſet fuit in magna penu
ria gratie ſpiritus ſancti quia nũduȝ fue
rat habũdanter effuſa. Cur aũt ſic voluit
vt haberent penuriaȝ audi quid dixit po
pulo Moy. Deutero. 8. Afflixit inquit te
dominus penuria ⁊ dedit tibi mãna cibũ
quem ignorabas tu ⁊ patres tui vt oſten

deret tibi ꝙ non in ſolo pane viuit hom̃o
ſed in omni verbo ꝙ egreditur de ore ďi.
¶ Nam re vera verbum dei ex ore eius
proueniens eſt Chriſtus dei filius a pa
tre genitus ab eterno vnde Johãnis pri
mo. In principio erat verbum ⁊ verbum
erat apud deum ⁊ deus erat verbum. vt
igitur in iſto verbo cognoſceremus ha
bundantiam gratie. nos reficientis ſpiri
tualiter ante ipſius aduentum erat penu
ria in mundo ſed per ipſum in omnes fi
deles volentes ſe diſponere liberaliter
eſt diffuſa eius gratia nam Johãnis pri
mo. Uidimus gloriam eius gloriam qua
ſi vnigeniti a patre plenum gratie ⁊ ve
ritatis. de cuius plenitudine omnes nos
accepimus gratiam pro gratia. ¶ Iſte
igiť inſtar Jo. confortat nos omnes. d.
Ego ſum Joſeph nolite timere vel paue
re. in cuius ſignum dixit angelus paſto
ribus Luce ſecundo. Nolite timere euan
geliꝰ vobis gaudiuȝ magnum ꝙ erit om
ni populo quia natus eſt ⁊c. ¶ Cauſam
autem huius confortationis aſſignans
Chriſto ſubiungit. pro ſalute veſtra mi
ſit me dominus in egyptum. Naȝ in egy
ptum ideſt in mundum iſtum obſcurum
miſit dominus filium ſuum ſaluatorem
ad quem recipiendum cum reuerentia
nos admõet beatus Jacobus in canõica
ſua dicens. Abicientes omnem imundi
tiam ⁊ habundantiam malitie in manſue
tudine ſuſcepite inſitum verbum ꝙ po
teſt ſaluare animas veſtras. ¶ Quan
tum ad ſecundum dicit queritis me ⁊c.
Nam iudei habentes preſentem deſpexe
runt ⁊ in ipſum noluerunt credere qui
poſtmodum abſente volentes quereř nul
latenus potuerunt inuenire vt de quoli
bet dici potuerit illud Prouerbiorum
decimoquarto. Querit deriſor ſapientiaȝ
⁊ non inuenit. ¶ Moraliter autem lo

quendo ſciendum. eſt ꝙ illud. ꝙ Chriſtus
tunc dixit iudeis. ideſt ꝙ ipſum quererẽt
tamen nõ inuenirẽt. põt ⁊ nũc dicere mul
tis. ¶ Nam aliqui ſunt qui Chriſtum
volunt in delitijs corporalibus. Aliqui
in diuitijs temporalibus ⁊ aliqui in hono
ribus ſecularibus. ſed licet in talibus que
rant Chriſtum tamen non inueniunt.
Hoc autem fuit figuratuȝ Job. vigeſimo
octauo. vbi dicitur. Sapientia non inue
nitur. ⁊ quis eſt locus intelligentie ne
ſcit homo pretium ſuum nec inuenitur in
terra ſuauiter viuentium abiſſus dicit nõ
eſt in me. ⁊ mare loquitur non eſt mecuȝ.
¶ Ubi ſciendum ꝙ homines ſuauiter vi
uentes intelliguntur homines dediti car
nalibus deſiderijs. per abiſſum vero pro
fundum intelligũtur dediti diuitijs tem
poralibus per peccatum auaritie qui in
ſtar abiſſi nunquaȝ poſſunt repleri. iuxta
illud Eccleſiaſtici nono. Auarus non im
plebitur pecunia. nõ aduertens miſer pec
cator ⁊ auarus. ꝙ non congregabit tot di
uitias quin veniat ad mortem. ⁊ ſic ď abiſ
ſo diuitiarum profundabiť in infernum.
¶ Per mare vero tempeſtuoſum. ⁊ timi
dum intelliguntur dediti honoribus ſecu
laribus per ſuperbiam. qui inſtar mare
ſemper ſunt tempeſtuoſi. iuxta illud Pro
uerbiorum decimotertio. Inter ſuperbos
ſemper iurgia ſunt non aduertens ꝙ ſu
ꝑbia inſtar maris finaliter tradet in mor
teȝ vt verificetur illud Apoč. 2. Dedit ma
re mortuos qui in eo erant. ¶ Ubi auteȝ
Chriſtus inueniatur dixit angelus figu
ratiue Luč. 2. Inuenietis infantem pãnis
inuolutum ⁊ poſitum in preſepio. ¶ Ubi
conſidera infantem: humilitatem contra
ſuperbiam in pãnis vilibus: paupertateȝ
contra auaritiam in repoſitione preſepij.
auſteritatem contra luxuriam vnde vo
lentibus Chriſtum querere dicitur Sap.

primo. Sentite de domino in bonitate ⁊
ſimplicitate cordis querite illum quantuȝ
ad mundiciaȝ quoniam inuenitur ab his
qui non temptant illum. ſ. per ſuperbiam
apparet autem illꝭ qui ſpem habent in il
lum licet ſint pauperes rebus propter
ſuam munificentiã.

Tertia pars.

Equitur. Dixerunt ergo iudei
⁊c. vbi tangit fatuitatem oppi
nantem ſimplicius ꝙ probat ſuſ
picio beſtiaľ. iudei quidem velud arro
gantes quia legem habebant a deo ſe e
lectos vocabant. gentilꝭ vero deſpectiue
vocabant diſperſos quia legem moſaycaȝ
non habebant. quos tamen deus puniuit
quia hodie per vniuerſum mundum di
ſperſi. gentiles vero ad unitatem fidei cõ
gregati fatue autem oppinantes dixerũt
ad ſemetipſos quo hic iturus eſt quia nõ
inueniemus eum nunquid in diſperſioneȝ
gentium iturus eſt ⁊ docturus gentes li
cet autem fatue oppinarentur tamen ſa
lutem gentium predixerunt docuit auteȝ
gentes dominus ſiue Chriſtus ⁊ ſi non
per ſeipſum perſonaliter ſicut iudeos ta
men docuit per omnes diſcipulos quibꝰ
dixit Mat. 28. Euntes docete omnes gẽ
tes baptizantes eos in nomine patris ⁊
filij ⁊ ſpiritus ſancti. ¶ Sciendum eſt
autem hic vbi fit mentio de doctrina ⁊
euangelizatione Chriſti facta per diſci
pulos ꝙ ipſi nobis euangelizauerũt illud
figuratiue ꝙ dicitur Apoč. 14. vbi ſenten
tialiter dicitur. Quod Johãnes vidit
tres Angelos predicantes quorum pri
mus volabat per medium celi. habens
eternum vt euangelizaret ſedentibus ſu
per omnem terram ⁊ ſuper omnem gen
tem. d. voce magna timete deum ⁊ date

illi honorem. ⁊ adorate eum qui fecit celū
⁊ terram ⁊ omnia que in eis ſunt. ¶ Cu
ius rationem aſſignans dicit ꝙ venit ho
ra iudicij eius. ¶ Secundus angelus ſe
quutus eſt primum. d. cecidit Babilon il
la magna quea vino fornicationis ſue po
tauit omnes gentes. ¶ Tertius angelus
ſequutus eſt illos. d. voce magna ſi quis
adorauerit beſtiam ⁊ eius ymaginem re
ceperit caracterem in fronte ſua vel ma
nu. bibet de vino ire dei. ⁊ cruciabit igne
⁊ ſulphure. ⁊ fumus tormentorum ſuoꝝ
aſcendet in ſecula ſeculorum. nec hēbunt
requiem die ac nocte. ¶ Ubi ſciendū ꝙ
homo poteſt in tribus ponere ſpem ſuam
ſcilicet.
In Chriſto: ⁊ h̄ eſt bonum.
In mundo: ⁊ h̄ ē malum.
In dyabolo: ⁊ h̄ eſt peximū.
¶ Et ſecundum hoc ſunt tres predicato
res indicantes nobis proprietates illoꝝ
trium in quibus ſperare poſſumus ⁊ qd
agere debeamus. ¶ Primus igitur an
gelus ānnunciat nobis de Chriſto ꝙ ipſe
fecit celum ⁊ terram propter eſt maxime
poteſtatis. Et ideo ipſum debemus time
re: ⁊ ſic expellere a nobis omne peccatū:
quia eccl̃aſtici. 1. Timor domini expellit
peccatum. ¶ Secundo ipſum honorare
faciendo opera virtuoſa: quia talis honor
eſt verus. Unde. Pꝛ. 3. Honora dominū d̄
tua ſubſtantia ⁊ de premitijs omniū fru
ctuum tuaꝝ da pauperibus. ¶ Tertō ip
ſum adorare faciendo ſibi reuerentiā co
gnoſcendo ipſum eſſe redemptorem om
nium ⁊ glorificatorem iuſtorum. ¶ Ratō
autem quare debemus iſta facere reddit
quia venit dies iuditij. vbi Chriſtus veni
et iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ rationem
a nobis exiget qualiter ipſū timuerimꝰ
peccata cauendo ipſum honorauerimus:
bona opera faciendo. Ipſum adorauerī
mus reuerentiam exbibēdo. d. illud Luč.

13. Redde rationem vilicationis tue.
¶ Secundus angelus ānunciat de mun
do duo. ¶ Primo eius placibilitatē ap
parentem quia de vino conſolationis ſue
apparentis potat omnes gentes. dum. ſ.
omnibus proponit ſeipſum. ⁊ quicqd i ip
ſo conſolatōis ⁊ letſcie ſignate per vinū
inebrians ⁊ delectans. ¶ Secundo no
bis annunciat eius labilitatem deficien
tem. Nam quia iuxta illd̄ Johan. 2. Mū
dus tranſibit ⁊ concupiſcentia eius in ip
ſo confidere non debemus. Ideo dicit qa
cecidit Babilon. i. mundus omni confu
ſione plenus dicit. Cecidit in preterito
ad maiorem certitudinem veritatis. vt d̄
ipſo dici poſſit illud Iſ. 21. Cecidit Babi
lon ⁊ omnia ſcuptilia eius contrita ſunt i
terra. ¶ Tertius angelus annunciat de
dyabolo. ¶ Primo eius naturam impu
gnantem quia vocat eum beſtiam qꝛ cru
delis inſtar beſtie eſt hominibus ipſos
impugnando grauiter vt ſit illa quarta
beſtia de qua Dañ. 7. Beſtia quarta terri
bilis atꝗ mirabilis ⁊ fortis nimis. Den
tes ferreos habens magnos. Comedens
atꝗ comminuens ⁊ reliqua pedibus con
culcans. ¶ Secundo tangit eius cul
pam deformantē qua in ſe habet ⁊ i alios
ſi poteſt inducit quā vocat ymaginem ⁊
caracterem beſtie. ¶ Nam culpā in dia
bolo dici poteſt caracter indebilis. in ho
mine vero ymago poteſt per penitētiam
aboleri. ¶ Tertio tangit eius penam
affligentem quam in ſe patitur ex qua
peccatores patientur. quia dicit. ⁊ bibent
de vino ire dei. quando. ſ. Chriſtus dicet
ill'. Mat. 25. Diſcedite a me maledicti in
ignem eternum qui paratus eſt dyabolo
⁊ angelis eius. Quantum vero ſit horri
bilis audi illd̄ Iſ. 34. Aſcendet fumꝰ eiꝰ
a generatione in generationē. ⁊ deſolabi
tur in ſecula ſeculorum.

Quarta pars.

Equitur. In nouiſſimo autem
die ⁊c. vbi tangit largitatē exhi
bentem ꝯmunius ꝙ probat pro
miſſio liberalis xp̄s enim tanꝗ̄ liberalis
dignos. ⁊ tempore congruo inuitat ad do
na ſua liberaliter ſubſequēda vellato ſiue
figurato ſermone quē nob̄ beatus Johā
nes huius hiſtorie clarius demōſtrauit. ⁊
ſecundum h̄ hic. 5. poſſumus conſiderar̄ ſ.
Temporis ꝯgruitatem.
Inuitantis curialitatē.
Recipientis facultatem.
Muneris largitatem.
Tegumnis claritatem.
¶ Quantum ad primum dicit in nouiſſi
mo autem die ⁊c. Quia enim multi ad
feſtiuitatem cōuenerant fuit tempus con
gruum vt eos Chriſtus liberaliter inuit
taret vt ſic ab ipſo recederent recreati.
Nam ſecundum Criſo. Cum receſſuri eſ
ſent domum celebrate feſtiuitate dominꝰ
dat eis viatica ad ſalutem. Iſtud feſtum
ſecundum Augu. appellatur ſcenophegia
i. tabernaculorū conſtructio. ¶ Quantū
ad ſecundum dicit. ſi quis ſitit veniat ad
me ⁊ bibat inter alia enim que deſideret
⁊ appetit homo eſt bibere quando ſitit.
cuius eſt ratio. quia homo inter alia que
deſiderat eſt viuere. quia vero ſitis acci
dit ex h̄ ꝙ calor nimis conſumit humidū
nutrimentum quo conſumpto mors ſequi
tur. hinc eſt ꝙ homo deſiderat ⁊ appetit
bibere. vt ſic per potum frigidū ⁊ humi
dum nutrietur calor nimius ⁊ nutrimen
tum humidum augeatur. ¶ Ut Chriſtꝰ
deſiderium magnum oſtenderet. ꝙ debe
mus habere de noſtra ſalute. ⁊ de haben
do diuinam gratiam. ideo nos inuitando
ſitiendo vocat quos ad ſpiritualem potū
inuitat Iſ. 55. Ne quis autem poſſit ſe
excuſare dicit Apoč. Ego ſitienti dabo
de fonte aque viue gratis. ſi quis ſitit ve

niat ad me ⁊ bibat. ¶ Ad iſtum poſſunt
omnes homines accedere dum in h̄ mun
do viuit. ſiue peccatores ſint ſiue iuſti fue
rint peccatores vt indulta culpa recipiāt
gratiam iuſtis autem vt in ipſis gratia
que inerant augmentetur. ⁊ ſic fons ille
vel potus omnibus viatoribus patet de
quo figuratiue dicitur Zach. 12. In die il
la erit fons patens domui Dauid. ⁊ ha
bitātibus Jeruſalem in ablutionem pec
catoris ⁊ menſtruate. ¶ Ubi ſciendum.
ꝙ per Dauid. qui manu fortis interpre
tatur intelliguntur actiui qui fortes de
bent eſſe in aggrediendo difficilia ⁊ ſuſti
nendo aduerſa quorum cuilibet dicitur. 3.
Pꝛ. 2. Confortare ⁊ eſto robuſtus. vir for
tis ⁊ obſerua cuſtodias domini tui. per
ieruſalem autem que viſio pacis dicitur.
intelliguntur illis qui dimiſſis tempora
libus in quibus multiplex reperitur di
ſtinctio. mentem ſuam cum deo ſpirituali
ter viuūt celeſtia contēplando vt de ipſis
dici poſſit illud Mat. 17. Leuantes ocu
los ſuos neminē viderunt niſi ſolum Je
ſum per peccatores autem intelliguntur
peccantes in ſpiritualibus de quoꝝ qui
libet dicitur Eccleſiaſtici. 13. Cor neꝗ̄ gra
uabitur in doloribus. ⁊ peccator addiciet
ad peccandum. ¶ Per menſtruatam ve
ro immundam intelliguntur peccantes
peccatis carnalibus quantum ad corpus
⁊ animam maculantur de quibus domi
nus Iſ. 57. Iuſta menſuram menſtruate
facta eſt viam illoꝝ coram me. ¶ Quā
tum ad tertium dicit. Qui credit in me
⁊c. Nam fides ſiue credulitas quadam fa
cultatem dat homini vt Chriſto potum
ſpiritualem accipiat gratie. ſalutaris vn
de Chriſtus dicit Mat. 21. Diſcipulis.
Omnia quecunꝗ petieritis in oratione
credentes accipietis. fides ſiue creduli
tas per ꝗ̄ habemus facultatem recipien
di gratie potum ſpiritualem eſt.

Purgatiuam viciorum.
Contēptiuam mundanoꝝ.
Spretiuam tormentoꝝ.
Adeptiuam ſupernoꝝ.
¶ Primo eſt purgatiua viciorum. Nam
qualiter per fidem purgentur in homine
patet per illō ꝙ dicitur Prouer.15. Per
miſericordiam ⁊ fidem purgantur pecca
ta per timorē domini declinat omnis ho
mo a malo. hoc autem patet in Magdale
na. cui Chriſtus dic̄ Luc.7. Fides tua te
ſaluam fecit vade in pace. ¶ Secundo
eſt contēptiua mundanorum. ⁊ hoc patet in
Mat. de quo dicitur Mat.9. Quod cū
Chriſtus vidiſſet eum ſedentem in tho
lonco ⁊ dixiſſet ſibi ſequere me. ſurgens
ſecutus eſt eum. hoc etiam in alijs diſcipu
lis vnde Mat.19. Ecce nos relinquimus
omnia ⁊ ſecuti ſumus te. quorum exem
plo debemus ⁊ nos ſequi Chriſtum.
¶ Tertio eſt ſpretiua tormentorū. ꝙ pa
tet in Andrea qui iudicatus cruci dicebat.
O bona crux que decorem ⁊ pulchritu
dinem de membris domini ſuſcepiſti. ſu
ſcipe me diſcipulum eius vt per te me re
cipiat qui per te me redemit. hoc etiam pa
tet in Stephano Laurentio. ⁊ multis
alijs de quibus Cor.ij. Sancti per fidem
vicerunt regna operati ſunt iuſticiam.
adepti ſunt repromiſſiones. ¶ Quarto
eſt adeptiua ſupernorum. Nam qualiter
patriarche ⁊ prophe apoſtoli. ⁊ martires
doc. virgines confeſſ. adepti ſunt bōa
patet per illud. ꝙ in laudibus verorum
glorioſorum dicitur Eccleſiaſtici.44. Om
nes iſti in generationibus gentis ſue glo
riam ſunt adepti ⁊ in diebus ſuis haben
tur in laudibus vnde ad commendationem
fidei dicit Auguſti. de verbis domini.
Nulle maiores diuitie. nulli theſauri. nul
li honores. nulla huius mundi maior eſt
ſubſtantia quā fides catholica. que peccato
res homines ſaluat cecos illuminat infir
mos curat cathecuminos baptizat. fide
les iuſtificat penitētes reparat iuſtos aug
mentat martires coronat. virgines ⁊ vi
duas caſto pudore conſeruat. clericos or
dinat ſacerdotes conſecrat. in eternam he
reditatem cum ſanctis Angelis collocat.
¶ Quantum ad quartum dicit. Flumina
de ventre eius fluent aque viue. Nam
tunc munus aliquod large donatum di
citur quando illum cui datur replet in
terius ⁊ in alios caritatiue redundat. vt
igitur munus ꝙ Chriſtus dat ſuis fideli
bus oſtendet liberaliter datum inuit qua
liter hominem replet interius ⁊ qualiter
poſſit in alios redundare. ⁊ ſecundum hoc
hic tria poſſumus conſiderare. ſ.
Vbertatem magnificā.
Sacietatem intrinſecā.
Vtilitatem extrinſecā.
¶ Quantum ad primum dicit flumina
pluraliter non flumine ſingulariter vnde
Criſo. Dicit autem flumina ⁊ non flumē
copioſitatem oculte inſinuans. ¶ Quan
tum ad ſacietatem intrinſecam dicit. De
ventre eius vbi Auguſti. venter autem
interioris hominis eſt conſcientia cordis
cui bibito illo liquore veſcit. veſcit purga
ta cōſcientia ⁊ auriens fontem etiam ipſa
fons erit. ¶ Quantum ad vtilitatem ex
trinſecam dicit. Fluent aque viue. Nam
per fluxum illorum fluminum fluentium
aquas viuas intelligitur vtilitas que ve
nit ad proximos exterius ab illo qui in
ſeipſo habet gratiam habundanter vt di
cere poſſit illud Deutero.32. Concreſcat
vt pluuia doctrina mea. fluat vt ros elo
quium meum. ¶ Quantum ad quintum

dicit hoc autem dixit de ſpiritu ⁊c. euan
geliſta quidem ſciens Chriſtum fuiſſe lo
cutum de aqua ⁊ flumine figuraliter ſub
tegmine nob ipſius dictum declarat oſtē
dens ꝙ per hoc ſpiritus ſanctus gratia di
citur aqua vel fluuius quia lauat maculam
deformantem refrigerat cōcupiſcentiam.
ardeſcētē. viuificat animā morientem.
¶ Primo lauat maculam deformantem
⁊ hoc dedit vobis intelligere quando dixit
Ezechielis.36. Effundam ſuper vos aquā
mundam ⁊ mundabimini ab omnibus in
quinamentis veſtris ⁊ ab vniuerſis ydo
lis veſtris mundabo vos. ⁊ dabo vob cor
nouū. ⁊ ſpiritum nouum ponam in medio
veſtri. ¶ Secundo refrigerat cōcupiſcē
tiam ardeſcentem vnde Eccleſiaſtici.18.
Nōne ardorē refrigerabit ros. q.d. ymo
vt hoc ardore refrigerato dicant homines
cum pſ. Trāſiuimus per ignem ⁊ aquā ⁊
eduxiſti nos in refrigerium. ¶ Tertio
viuificat animam morientem vnde Jo.6.
Spiritus eſt qui viuificat caro autem nō
prodeſt quicquā. hoc eſt 1º de qua Chriſtus
dixit ſamaritane Johan. 4. Qui biberit
ex aqua quā ego dabo ei non ſitiet in eter
num ſed aqua quā ego dabo ei fiet in eo
fons aque ſalientis in vitam eternam.
¶ Gratia ſpiritus ſancti dicitur fluuius
quia inſtar fluuij habet.
Amaritudinem in ortu.
Longitudinem in fluxu.
Cōitatem in vſu.
Circularitatem in reditu.
¶ Primo habet amaritudinem in ortu.
Nam ſicut flumina oriūtur a mare ꝙ qui
dem eſt amarum ſic gratia ſpiritus ſan
cti orit in homine ſe diſponente ad ipſam
per amaritudinem doloris in cōtritione
pudoris in confeſſione. ſudoris in ſatiſfa
ctione vt dicere poſſit illud Iſ.38. Re
cogitabo tibi omnes annos meos in ama
ritudine anime mee. ¶ Secundo habet
longitudinem i fluxu. Nam ſicut fluuius
longe pretenditur ſic gratia ſpiritus ſan
cti facit ꝙ homo non ſolum amicos dif
funditur diligendo etiam diligit inimi
cos. ad ꝙ Chriſtus nos admonet Ma
thei quinto dicens. Diligite inimicos
veſtros benefacite his qui vos oderunt.
¶ Tertio habet cōmunitatem in vſu. vn
de de ipſa Mathei ſeptimo Omnis enī
qui petit accipit. ⁊ qui querit inuenit ⁊
pulſanti aperietur. in cuius ſignum dici
tur Actuum decimo. Quod in nationes
gratia ſpiritus ſancti effuſa eſt. ¶ Quar
to habet circularitatem in reditu. Nam
ſicut flumen a mare oritur ⁊ in mare re
uertitur ſic ſpiritus ſancti gratia que ha
bet ortum a deo. nos iterum reducit in
deum vt talis reductus poſſit dicere il
lud Ezechielis trigeſimoquarto. Leua
uit me ſpiritus ⁊ introduxit me in atriū
interius. ⁊ ecce repleta erat gloria dom
dei. ¶ Inuenio autem ſecundum dupli
cem ſtatum hominū iuſtorum ſcilicet via
torum ⁊ comprehenſorum duplicem aquā
ſcilicet torrentis ⁊ fluminis. ¶ Nam
per torrentem que aliquando deſiccatur
⁊ deficit intelligitur ſtatus viatorum que
finitur in morte. ¶ Per fluuium autem
perpetuum ⁊ durabilem intelligitur ſta
tus comprehenſorum qui permanet in
eternum. viatores autem habent aquā
torrentis. quia ſic ſe habent gratiam
ſpiritus ſancti. quia quod ipſam poſſunt
amittere. cōprehēſores autem habent aquā
fluminis. quia ſic habent ſpiritus ſancti

gſam. ꝙ ipſam nõ poſſunt vlterius ꝓcedere.
¶ Aq̄ torrẽtis viatorũ fuit figurata per
aq̄ȝ torrẽtis quẽ vidit Ezechiel. Ezechiel.
47. vbi ſentẽtialr̄ dr̄. Quod vidit quẽdaȝ
virũ q habebat in manu ſua quãdam mẽ
ſurã. ⁊ mẽſus eſt inqt cubitos mille. ⁊ tra
duxit me per aq̄ȝ vſq; ad talos. rurſuſq;
menſus ẽ mille ⁊ traduxit me ꝑ aq̄ȝ vſq;
ad genua. ⁊ rurſus mẽſus eſt mille. ⁊ tra
duxit me per aq̄ȝ vſq; ad renes. ⁊ mẽſus
eſt mille ⁊ traduxit me vſq; ad torrẽtem
q̄ȝ nõ potuit trãſuadere. ¶ Vbi ſciendũ
ꝙ ꝑ iſtum virum quem vidit Ezechiel. in
telligitur xp̄s qui vir a virtute dr̄ ð quo
Zach. 6. dr̄. Ecce vir oriens nomen eius.
Iſte dicitur hr̄e menſurã in manu q2 nob
dedit regulam modũ ⁊ menſurã viuendi
ð. illud Mat. 19. Si vis ad vitã ingredi
ſerua mãdata de quo Iſ. 40. Quis men
ſus eſt pugillus aquas. ⁊ celos palme põ
derauit. q. d. nullus niſi ds. ⁊ xp̄s eſt ds. ⁊
ſic ꝑ omnia menſurare. ¶ Signãter autẽ
dicitur ꝙ menſus ſup mille. Nam nume
rus millenarius cõſtat ex decem centena
rijs. centenari⁹ ex. x. denarijs. denari⁹ ex
metallo eſt aũt milenari⁹ q̄ȝ centẽa
rius q̄ȝ etiam denari⁹ dicunt numeri per
fecti. ¶ In milenario ſunt tres denarij ꝓ
mus eſt decies centũ que faciũt mille. ſe
cundus. x. que faciũt centum. terti⁹ eſt de
cies nũerũ que faciũt. x. in qua igit nume
rus ſupradictis ꝯtinetur denari⁹ dant in
telligi ꝓcepta. x. debem⁹ obſeruare ꝑfecto
corde ꝑ mundam cogitatõem in ore ꝑ ho
neſtam ꝯuerſationem ⁊ locutõem. in oper
ꝑ virtuoſam exercitatõem. ¶ Qualr̄ aũt
per aq̄ȝ iſtam ſub eadem menſura tradu
ct⁹ fuit Ezechiel. dr̄. Primo ꝙ traduct⁹
fuit vſq; ad talos. ſecundo vſq; ad genua
⁊c. Nam ꝑ talos in qbus eſt corporis ſb
portatio. q2 ſemp pedes ⁊ talos totũ cor
pus firmãt intelligunt qui exñtes in gr̄a
ſpũs ſancti. ꝑ ipſa efficiunt ad aggredien
dum difficilia ⁊ ſuſtinendũ aduerſa vnde
Ro. 8. Ipſe enim ſpũs adiuuat infirmita
tem nr̄am ꝑ genua vero q̄ eſt itineris am
bulatio. quia ꝓpter iuncturam genuũ ꝑꝑ
q̄ȝ tibia põt extẽdi ⁊ retrahi ambulat hõ
recte intelligunt q ſunt expediti ⁊ ꝓmpti
ad opera meritoria. de qbus Ezechiel. 1.
Vbi erat ſp̄s illuc gradiebant nec reuer
tebant cuȝ ambularẽt. ſ. ad vicia. ¶ Per
renes ãt vbi eſt carnis infeſtatio. q2 in re
nibus viget ꝯcupiſ͠ carnis que hoibus ẽ
infeſta intelligunt illi q vicia carnalia do
mant qbus dic̃ Apoſtolus Ro. 8. Si eniȝ
ſm carnem vixeritis moriemini. Si autẽ
ſpiritu facta carnis mortificaueritis viue
tis. ¶ Per torrentem aũt quẽ nõ potuit
trãſuadere ꝓpter ſuam ꝓfunditateȝ ⁊ aq̄
rum habũdãtiã dat intelligi. ꝙ poſtq̄ȝ ſpi
ritus ſanctus hois talos tetigit ⁊ fec̃ euȝ
fortem ad aggrediẽdum difficilia ⁊ ſuſti
nendũ aduerſa. tetigit genua. ⁊ fec̃ ipſum
ꝓmptũ ad opera meritoria tetigit renes
⁊ fec̃ eum caſtum domãdo vicia carnalia
ſi ꝑſeuerauerit in iſtis illa gr̄a creſſet in
tantum ꝙ amplius radere nõ poterit q2
terminabit in gl̃a que põt dici gr̄a conſũ
mata q̄ ideo irradibilis dr̄ quia nũquam
illa tranſibit aliqs. ſed ipſa ꝑpetuo rema
nebit. Aq̄ȝ fluuij quantũ ad ꝯprehenſores
fuit figurata ꝑ aq̄ȝ fluuij q̄ȝ vidit Iohan
nes Apoc. 21. vbi dic̃ oſtẽdit mihi angl's
fluuiũ aq̄ viue ſplẽdide tanq̄ȝ criſtallum
ꝓcedentẽ de ſede dei ⁊ agni i medio pla
tee ier͠. ⁊ ex vtraq; ꝑte fluminis lignuȝ
vite afferens fructũ. 12. ¶ Vbi ſciendum.
ꝙ per fluuiũ in quo ẽ aquaꝝ habundãtia.
intelligit plẽitudo ⁊ habundantia gl̃e ꝙ i
ꝑadiſo ꝑticipant ꝯprehenſores. Nam ſic
dr̄ Cor. 1. Oculus nõ vidit nec auris audi
uit nec in cor hois aſcendit que ꝓparauit
ds his qui diligũt eum. ⁊ ideo ꝑs. Satia
bor cum apparuerit gl̃a tua. ¶ Dicit aũt
iſte fluui⁹ aq̄ viue ꝓpter emanatiõem in
deficiẽtem vt ſic iuxta illð Iſ. 58. Sit illa
gl̃a quaſi ortus irrigu⁹ ⁊ ſic fons aquarũ

cuius non deficiunt aque. dr̄ vero ſplendi
dus ſicut criſtallus per claritatem reful
gentem. vnde Apoc. 21. Dicitur ꝙ illa ci
uitas non eget ſole neq; luna vt luceant
in ea. nam claritas dei illuminat eam ⁊ lu
cerna eius eſt agnus. ¶ Dr̄ aũt ꝓcedere
de ſede dei ⁊ agni. propter eius dignita
tem excellentem. dicitur vero ꝙ ꝓcedit
i medio platee ier͠. propter eius largita
tẽ diffundentẽ: vt dici poſſit illud Nume
ri. 20. Egreſſe ſunt aque largiſſime ita vt
populus biberet ⁊ iumenta: dicitur etiam
ꝙ ex vtraq; fluminis erat lignum vite af
ferens fructũ. 12. propter vbertatem habũ
dantem vt de ipſa dici poſſit illud Dañ.
4. Fructus ei⁹ nimi⁹. ad quem qdem fru
ctum xp̄s nos inuitat ſb nomine ſapiẽtie
Eccl'aſtici. 24. Tranſite ad me omnes qui
concupiſcitis me ⁊ a generatõibus meis
adimplemini. ſpiritus me⁹ ſuper mel dul
cis ⁊ hereditas mea ſuper mel ⁊ fauum.
Ad q̄ȝ hr̄ditatẽ ⁊c.

¶ Feria tertia dñice quinte in. xlᵉ.

Ambulabat ih̄s in gallile
am ⁊c. Io. 7. Videmus in
naturalibus ꝙ ſi aliquis i
firmatur grauiter: ⁊ nõ po
teſt ſanitatem recipere niſi
aliqua pars in ipſo ſit ſana: qua mediãte
virtus naturalis operatur ad expellẽduȝ
morbum. cooperante multotiens artis ſb
ſidio. ¶ Sic loquendo ſpiritualiter acci
dit ꝙ homines defectuoſos ſimul ⁊ vitio
ſi moraliter nõ poſſunt reformari vl' cor
rigi niſi per aliquem potentẽ: ſapientem:
⁊ bonum. ¶ Quia igitur totum gen⁹ hu
manum anteq̄ȝ incarnaretur dei filius ſpi
ritualiter erat infirmum. per ſeipſum ſal
uari non poterat: donec venit in munduȝ
Chriſtus Ieſus qui peccatum non fecit
nec inuẽtus ẽ dolus i ore eius prima pe.
2. per quem totũ genus humanũ ſanitatẽ
⁊ vitã ſpiritualem recepit de quo ꝑs. Mi
ſit verbũ ſuuȝ ⁊ ſanauit eos ⁊ eripuit eos
de interiectionibus eorũ. Inter iudeos ãt
ad quos ſpãliter miſſus fuit xp̄s: aliqui
erant malitioſi. ⁊ iſti erant vitandi. aliqui
erant vanaglorioſi. ⁊ iſti erant corrigendi
Nam iuxta illud prouer. 27. Melior eſt
manifeſta correctio q̄ȝ amor abſconditus.
Aliqui vero erant timoroſi: ⁊ iſti erãt cõ
fortandi dicendo eis illud Eph. Conforta
mini in domino ⁊ in potentia virtutis ei⁹
ſm hoc hic beatus Iohãnes quattuor tã
git. ſ.

Prauitatẽ inuidentem crudelius.
Vanitatem appetentẽ ſublimius.
Poteſtatẽ declinantẽ humilius.
Debilitatẽ formidantẽ timidius.

¶ Primũ probat perſecutio bonitatis.
Secũdum indiſcretio affinitatis. Tertiũ
diſpenſatio tarditatis. Quartũ heſitatio
veritatis. Primũ in ꝑncipio. Scðm ibi.
Erat ãt in proximo ⁊c. Tertium ibi. dicit
ergo ih̄s ⁊c. Quartum ibi. Querebant
eum iudei ⁊c.

Prima pars.

Quantum ad primũ vbi tangit
⁊c. ꝙ probat ⁊c. dicit. Ambula
bat ih̄s ⁊c. Quia iudei propter
inuidiã Chriſtum perſequebantur ipſoꝝ
conſortio aliquando declinabat. Naȝ ſicut
dicit Boetius. A multis bonis actibus
homo ſe retrahit videns ſe ex hoc alijs
diſplicere. dicit igitur euangeliſta ꝙ am
bulabat ih̄s ⁊c. ¶ Sciendum eſt ꝙ xp̄s
verã informatõem moralẽ in gallileã dr̄
ambulaſſe. Nã gallilea vno mõ interꝑtat
trãſmigratõ: ⁊ ſignat trãſmigratõeȝ q̄ȝ hõ
debet facere ð vitijs ad virtutib⁹ de qua dicit
ꝑs. Tranſmigra in montem ſicut paſſer.
Nã exñs i ꝓfundo vicioꝝ dr̄ i mõtẽ tranſ
migrare qñ trãſit ad opa virtuoſa ð vitijs.
ſic daſ erepta ẽ ð laqo venãtiũ. vt ãt hãc
trãſmigratõem daret nob itelligere i galli
leã dr̄ ãbulaſſe. poſtq̄ȝ ðbem⁹ ãbulare. vt

glibꝫ nr̄m dicere poſſit illud eccl'ci.5.Am
bulauit pes meus iter rectum a iuuētute
mea. talis figurari poteſt per Noe. ꝺ quo
dicitur Gen̄.6.Noe vir iuſtus atqꝫ perfe
ctus fuit in generatōibus ſuis'. cum deo
ābulauit ⁊ genuit tres filios.Sem.Chā.
⁊ Japhet:quem dn̄s pp bonitatem ſuam
in diluuio liberauit. ¶ Ubi ſciendum ꝙ
homo qui vult liberari ne ſubmergatur
in pꝛofundū inferni dꝫ eſſe.
Noe p māſuetudīnē ⁊ tempantiam .
Juſtus p rectitudinem ⁊ iuſticiam .
Perfectus p claritateꝫ ⁊ pꝛudentiam.
Debet ābulare cū deo p rectam itentōeꝫ.
Debet filios gignere p rectam opatōem.
¶ Noe eciꝫ interpꝛetaᷓ regeſcēs ⁊ ſignat
hominē q per virtutem temperantie eſt
quietus a paſſionibus.qetans ⁊ ꝯtinens
in affectōib⁹ vt dicere poſſit illud eccl'ci
24.Jn his omnibus requiem queſiui ⁊ in
hereditate dn̄i moꝛaboꝛ. ¶ Secundo dꝫ
eſſe vir.Nam vir a viroꝛe dr̄.ꝙ ſignat in
quo dꝫ eſſe vigoꝛ ⁊ foꝛtitudo.vicijs reſiſtē
do:difficilia aggrediēdo : ⁊ aduerſa viri
liter ſuſtinendo.cui dr̄.1.Re .18. Eſto vir
foꝛtis ⁊ pꝛeliare bella domini . ¶ Tertio
debet eſſe iuſtus per rectitudinē ⁊ iuſtici
am.Nam teſte Ber.Juſticia eſt reddere
vnicuiqꝫ ꝙ ſuum eſt.tribue i ꝙ ſuū eſt ſu
pioꝛi.equali ⁊ inferioꝛi. Redde reuerenti
am pꝛelato ⁊ obediētiā.quoꝛuꝫ altera coꝛ
dis.altera coꝛpoꝛis ē reddere equali con
ſilium quo ignoꝛantia erudiatur ⁊ auxili
um quo infirmitas iuuaᷓ. tribue ſubiecto
cuſtodiam vt poſſit cauere peccatum ⁊ di
ſciplinam vt ꝙ minus cauit minime ma
neat impunitum.¶ Quarto dꝫ eſſe perfe
ctus p claritatē pꝛudentie.Naꝫ teſte Se
neca.Qui nihil ꝺ pꝛeteritis cogitat vitā
pditꝫq nihil de futuris pmeditaᷓ in oia i
cautus incedit. Sic āt oꝛdinatus virtuti
bus cardinalibus debet ambulare cū deo
¶ Debet etiam filios gignere per bōam
operationem. Nam homo ſic virtutibus
adoꝛnatus dꝫ in virtuoſis actibus exerce
ri ꝙ datur intelligi in fecunditate filioꝛū.
ſignanter aūt dr̄ ꝙ Noe tres filios genu
it pꝛopter tria que ꝯſiderare poſſumus i
actibus virtuoſis.¶ Pꝛimo famā eoꝛuꝫ
ſignificatam p Sem qui interpꝛetaᷓ famo
ſus.Nam p bōa opera efficitur homo fa
moſus ⁊ eſt alijs in exemplum.Nā pꝛuer.
15.Fama bona impinguat oſſa. ¶ Secun
do ꝯſiderare poſſumus cautelaꝫ periculo
rum ſignatam per Chā qui interpꝛetatur
calidus.Nam hō in ſuis operibus debet
eſſe cauteloſus ne decipiatur per aliquas
circumſtantias malas.vnde virtuoſos ho
mines admonens apl's dicit Eph̄.5.Uide
te fratres quomodo caute ambuletis nō
quaſi inſipientes ſed vt ſapientes.¶ 3° ꝯ
ſiderare poſſum⁹ magnitudinem pmioꝛū
ſignatam per Japhet qui interpꝛetaᷓ lati
tudo.Nam homo ex ſuis bonis operib⁹
acqrit de congruo gloꝛiam padiſi q̄ acce
pta poteſt dicere cum ps. Eduxit me in
latitudinem .ſaluum me fecit quoniā vo
luit me.

Secunda pars.

Equitur . Erat aūt in pꝛoximo
s ⁊c.vbi tangit vanitatem appe
tentem ſublimius.quod pꝛobat
indiſcretio affinitatis.Nam parētes xp̄i
attingentes ſibi ex parte matris eius:
nundum adhuc perſuadebāt ſibi ꝙ feſtū
aſcēderet.vt i fcis ſuis corā pplo oſ̄deret
⁊ ſm h hic q̄ttuoꝛ poſſumus ꝯſiderare.ſ.
Tēpoꝛis diſpoſitōem ꝯgruētem .
Jtineris pſuaſionē indicantē.
Perſuaſiōis rōnem īducentem .
Gregis dubitatōem heſitantē.
¶ Quantū ad pᵐ dicit. Erat āt ⁊c.Nam
ſcenophegia erat vnū ꝺ ſolēnibus feſtis
iudeoꝝ ⁊ fiebāt.15.mēſis ſeptēbꝛis.diceba
tur āt ſenophegia a fixiōe tabernaculoꝛū
q: i illo feſto iudei ſeptē dieb⁹ hitabāt in
tabernaculis in memoꝛiā ꝙ 40.ānis hita
uerāt in deſerto.¶ Qᵐ ad 2ᵐ dic̄. Dixe

runt āt ad eum fr̄es eius ⁊c. xp̄s qdē ex
parte mr̄is ſue hēbat aliquos ꝯſanguine
os q tn̄ non erant de numero.12.aplo'ꝛum
nec adhuc pfecte in ip̄m credebant.q dn̄r
h fratres moꝛe ſcriptureꝫ q ppinquos cō
ſāguieos multotiēs fr̄es appl'at. ¶ Jſti
igiᷓ perſuadebant xp̄o ꝙ iret in iudeam
ad feſtum dicētes tranſi hinc ⁊ vade i iu
deam ac ſi dicant ſm Bedam:tu ſigna fa
cis ⁊ pauci vident ea. tranſi ergo ad vr
bem regiam vbi ſunt pꝛincipes vt viſis
ſignis laudem cōſequeris ab eis.¶ Qᵐ
ad 3ᵐ dic̄.vt diſcipuli tui ⁊c.vbi conſāgui
nei xp̄i tribus rōnib⁹ vt xp̄s ad feſtum
aſcendere inducebant. ¶ Pꝛimo pp gre
gis confoꝛtatōem.¶ 2° pp honoꝛis acqſi
tōem.¶ 3° pp opis publicatōem. Pꝛopᷓ
pᵐ dicūt vt diſcipuli tui videāt opa tua
que tu facis. Pꝛopter 2ᵐ dicūt. Nemo i
oculto aliqd facit ⁊ querit ip̄e in palā eē.
Pꝛopter 3ᵐ dicūt.ſi hoc facis manifeſta
teipſum mundo.¶ Sciendum ē aūt al'r
exponēdo lr̄am ꝙ conſanguinei xp̄i vide
banᷓ xp̄o tria imponere. Pꝛimo foꝛmidi
nem ⁊ imbecilitatem.2° anēgloꝛiam ⁊ va
nitatē.3° arrogantiam ⁊ falſitatem facti .
¶ Jn hoc ꝙ dicunt in ocultū facere oſtē
dunt ip̄m timoꝛoſum.⁊ ꝙ pp foꝛmidineꝫ
nō audebat faceᷓ publice . Jn h q inuunᷓ
ip̄ꝫ appere publicari hoibus oſ̄dunt ip̄m
vanagloꝛioſum . Jn h ꝺo mundo q: dubi
tatiue loquunᷓ dicētes.ſi hoc facis:oſ̄dūt
ip̄m mōdoſuꝫ:q̄ſi multa dicat.⁊ oſ̄dat ſe
facere que non facit.¶ Qᵐ ad 4ᵐ dic̄ .
neqꝫ eim fr̄es eius credebant in eum.vbi
Aug.loquēs ꝺ cōſanguineis xp̄i dic̄ xp̄m
eſſe ꝯſanguineum poterūt hr̄e. credeᷓ āt
in eū ip̄a ppinqtate faſtidierunt .

Tertia pars .

Eqtur dicit ei Jeſus ⁊c. vbi tan
s git ptātē declinantem humili⁹:
ꝙ pbat diſceptatō tarditatꝫ. licꝫ
ei xp̄s poſſꝫ ad feſtū p libito volūtatꝫ : tn̄
ex diſpēſatōe tardaᷓ voluit:nec cū ſuis aſ
cendere ꝯſanguineis.Sed poſtmoduꝫ ſi
ne ipſis aſcēdit pbens nob̄ humilitatꝫ exē
plū ne nob̄ oſ̄tatōem ſuadētib⁹ aures de
mus.h igiᷓ q̄ttuoꝛ poſſum⁹ ꝯſiderare.ſ.
Reſponſionē mitigantē.
Rōnem cōgruentem .
Expꝛeſſionē euidentem .
Concluſionē ꝯn̄tem .
¶ Quantum ad pꝛimuꝫ dic̄.dic̄ ergo ei⁹
Jh̄s ⁊c.¶ Circa xp̄m triplex tp̄s poſſu
mus cōſiderare.ſ.tp̄s natiuitatꝫ ſue.ꝺ quo
nō loquiᷓ h.tp̄s paſſiōis ſue ꝺ quo dixit
iudeis Jo.7.Adhuc modicū tp̄s vobiſcū
ſum ⁊ vado ad eum qui miſit me.tp̄s glo
rificatōis ⁊ iſtud includit.tp̄s reſurrectio
nis.aſcenſionis ⁊ finalis diſcuſſionis. ⁊ ꝺ
iſto tempoꝛe loquitur hic xp̄s. Unde Be
da.Ne autem videatur h ꝯ̄ꝛium ei ꝙ dic̄
apoſtol⁹. At vbi venit plenitudo tempo
ris miſit deus filium ſuum.referēdum ē
h ꝙ h dic̄:non ad tp̄s natiuitatꝫ:ſꝫ ad tp̄s
gl'ificatōis.¶ Jſtud aūt tempus ſm Cri
ſo.pōt referri ad tempus paſſionis. Unde
Criſo. Uidetur auteꝫ mihi oculte inſinua
ri foꝛtaſis enim volebant pꝛodeᷓ ⁊ trade
re iudeis.⁊ ideo dicit tempus meum nū
dum aduenit.hoc ē tempus crucis ⁊ moꝛ
tis.tempus autem veſtrum ſemper ē pa
ratum.q: ⁊ ſi vos ſemper ſitis cum iude
is non interficient vos eadem cum ipſis
zelantes.¶ Quantum ad ſecundum dic̄.
Non poteſt mundus odiſſe vos ⁊c. Ratō
quare tempus cōſanguineoꝝ xp̄i ſemper
dr̄ eſſe paratum:eſt q: ſicut mundani nō
odiebant mundum.tempus autem xp̄i ſi
paratum q: cum mundana repꝛehēderet
odiebaᷓ a mundo.ex quo pꝫ ꝙ odium cau
ſatur ex maloꝝ opum redargutōne.vult
igitur xp̄s dicere ꝙ mundus eos nō odi
et:q: eadem cum ip̄o volunt . cuiuſmodi
erant conſanguinei ſui.ipſum autem odie
bant : quia ipſius opera repꝛehendebat.
¶ Quantum ad tertium dic̄. Uos aūt aſ
cēdete ⁊c.vbi xp̄s euidenᷓ expꝛimit ſuc⁊

cōſanguineos aſcenſores ad feſtū cū qui
bus tñ nō aſcendit vt nobis daret exem
plum ſʒ Theo. vitādi vanāgloriā. ¶ Scié
dū eſt autē ꝙ xp̄s nob̄ inuit hic duplex
feſtum. ſ.
Temporalis letitie.
Solēnitatis eterne.
¶ Primū querebāt cōſanguinei xp̄i ⁊ h̄
feſtū nō eſt acceptū deo iuxta ꝙ ipſe dicit
Iſ. primo Neomeniā ⁊ ſabbatū ⁊ feſtiui
tates. alias nō ferā. iniqui ſunt cetus ve
ſtri. calendas veſtras ⁊ ſolemnitates ue
ſtras odiuit anima mea. ¶ Iſtud feſtū
fuit figuratū per feſtū Amalechitarū de
quibus dicitur ſententialiter primo. Re. 3.
Quod poſtquā acceperāt magnā predā
diſcumbebāt ſuper faciem terre comeden
tes ⁊ bibentes ⁊ quaſi feſtum diē celebrā
tes ꝓ cuncta preda ⁊ ſpolijs que ceperant
tamen inuadens Dauid percuſſit ⁊ ipſos
interfecit. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per Ama
lechitas qui interpretantur gens bruta i
telliguntur peccatores qui turpes ⁊ bru
ti dicuntur propter peccati maculam de
formantem. de quibus dicitur Ezech. 10.
Uiri iſti poſuerunt immundicias ſuas i cor
dibus. ⁊ ſcandalum iniquitatis ſue ſtatue
runt contra faciem ſuam. Iſti dicuntur ac
cipere predicta preda ⁊ ſpolia. ſuper qui
bus feſtum faciunt ⁊ letantur. cum dita
ti ſunt rebus temporalibus luxuriantur i
ipſis. quibus dicitur Amos. 6. Ue q dor
mitis in lectis eburneis ⁊ laxiuitis i ſtra
tis veſtris: qui comeditis agnum d̄ gre
ge ⁊ vitulos de medio armenti: qui cani
tis ad vocem pſalterij. ¶ Per Dauid
autem qui manu fortis dicitur intelligit
Chriſtus. De quo Iob. 9. Si fortitudo q̄
ritur: robuſtiſſimus eſt. Iſte igitur iſtar
Dauid inuadit Amalechitas. i. peccato
res immundos ⁊ ipſos interfecit: auferen
do predam ⁊ ſpolia: quando ſuperuenien
te mortis ſententia ipſos expoliat rebus
temporalibus ⁊ tradidit eos in infernuʒ
cruciandos: iuxta illud. 2. pe. 2. Nouit do
minus pios de temptatione eripere. ini
quos vero in diem iudicij cruciandos re
ſeruare. magis autem eos qui poſt carnē
concupiſcentias immundicie ambulant.
¶ Aliud eſt feſtum ſolēnitatis eterne: ⁊
iſtud eſt feſtum Chriſti ⁊ bonorum ⁊ bea
torum omnium. ⁊ h̄ feſtum fuit figuratuʒ
per feſtum iudeorum. de quo ſinaliter d̄r
Heſter. 8. Quod cum iudei mediāte He
ſter ⁊ procurante cum rege aſſuero euaſiſ
ſent mortis periculum q̄ Amā hoſtis eo
rum ꝓcurauerat leticia magna fuit in po
pulo. epulantqʒ faciebant conuiuia ⁊ feſtᵘ
dies. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per iudeos qui
interpretantur confitentes ſiue glorifican
tes intelliguntur omnes homines huius
mundi qui Chriſtum confiteri debent cō
ſtanter ⁊ ipſum glorificare: iuxta ꝙ de cō
feſſione dicitur phy. 2. Omnis lingua cō
fiteatur quia dominus Ieſus Chriſtus i
gloria eſt dei p̄ris. de glorificatiōe h̄o d̄r
prima cor. 6. Empti enim eſtis pretio ma
gno. glorificate ⁊ portate deum in corᵉ ve
ſtro. ¶ Per Aman autē q interpretatur
iniquus: intellr̄ dyabolᵘ q eſt inimicᵘ hu
mano generi: q: ſicut Aman procurauit
mortem iudayci populi: ſic ipſe mortē hu
mani generis ſuis tēptatōibᵘ ⁊ verſutijs
ꝓcurauit: iuxta illō ſap. 2. Inuidia dyabo
li introiuit in orbem terrarum. ¶ Per
Heſter qui interpretatur preparata vel
elleuata in populis intelligit virgo Ma
ria que prepata interpretatur. dicitur ꝙ
inter omnes feminas ſe diſpoſuit vt inuē
ret a deo gratiam: vt de ipſa carnem aſ
ſumens humanam: temporaliter naſceret
elleuata vero in populis dicitur ꝙ ſuper
omnes feminas predicatur beata.
¶ Per Aſſuerum autem regem qui in
terpretatur beatitudo. intelligitur deus
qui eſt beatitudo noſtra: beatificans nos
in gloria paradiſi. Unde ps. Beatus po
pulus cuiᵘ dominus deᵘ eiᵘ ppl's quē ele

git i hereditatē ſibi. ¶ Sicut igit heſter
regina ꝓcurauit cuʒ Aſſuero rege ne mo
reref populus ſicut Aman ꝓcurauit: ſic
virgo Maria ſuis precibᵘ ⁊ fructuʒ queʒ
portauit in vtero. ſ. xp̄o yh̄u ꝓcurauit a
dn̄o vt a morte nos eriperet gr̄am dona
ret ⁊ vitam. vt ſibi dicere poſſumus cum
ps. Eripuiſti animam meā de morte ⁊ pe
des meos de lapſu vt placeam coram te
in lumine viuentium. ¶ Sic igitur libe
rati debemus inſtar iudeorum diē feſtuʒ
peragere ⁊ cum ep̄lis ſp̄ualibᵘ cum leticia
gratulari. ¶ Quantum ad 4ᵐ dic. hoc cū
dixiſſet ⁊c. vbi tria ꝯſidera. ſ.
Moram detinentem.
Actum deducentem.
Modum ꝯgruentem.
¶ Qᵐ ad pᵐ dic. h̄ cum dixiſſet ⁊c. xp̄s
enim cognoſcens ꝙ cum ſuis conſanguie
is aſcendiſſet ad feſtum concitaſſʒ iram ꝓ
ſequentium iudeorum ſm Theo. noluit cū ip
ſis aſcendere: ſed in gallilea remanſit.
¶ Quantum ad actum deducentem dic.
vt aſcēderunt. lʒ enim h̄ videatur ꝯtrari
illi ꝙ xp̄s dixit ſuperius. ſ. ꝙ nō aſcende
ret ad feſtū diē. tñ vt ſm veritatem non
ſunt ꝯtria. primo q: xp̄s dixit ſuperiᵘ con
ſanguineis ſuis ꝙ non aſcenderet cū eis
ꝙ nec fecit. 2ᵒ q: xp̄s nō aſcēdit eo modo
quo ſuadebant vt aſcēderet. ſ. vt ſibi ⁊ ip
ſis mundanam gloriam quereret ſm Aug.
Sed aſcēdit vtilr̄ vt turbam doceret.
¶ Qᵐ ad modū ꝯgruentem dicit. nō tñ
manifeſte ſed quaſi in oculto. lʒ enim xp̄s
ſolo velle poſſʒ inordinatum motum exp
mere. tñ h̄ noluit ꝑ ne ipſius deitas mani
feſtaretur vt eius incarnatio certiᵘ appe
ret. ¶ 2ᵒ vt nobis daret exemplum vt pi
culis imminentibᵘ ſciamᵘ quid ſit agenduʒ:
quia nec ghuſcunqʒ picul' expōere nos de
bemᵘ. Sʒ aliqñ licitū ē declinare. ⁊ iō xp̄s
h̄ fcē diſpēſatiue: ad ꝙ dſignādum: nō d̄r
ꝙ ſimplr̄ aſcēdit in oculto ſm Criſo. Sʒ
q̄ſi i occulto. ¶ Ul' iō xp̄s occulte aſcēdē
voluit vt ſm Alcuinū vt nos doceret ꝑ
pam declinare mūdanam. ¶ Sciendum ē
autem hic vbi fit mentio de aſcenſu xp̄i.
ꝙ loquendo allegorice inueniō xp̄m tripl'r
aſcendiſſe. ſ.
In montem ad erudiēdum veraciter.
In crucem ad redimēdum vtiliter.
In celū ad regnandū feliciter.
¶ Primo in montem ad docēdum vera
citer. Nam xp̄s qui dicit d̄ ſeipſo Io. 14.
Ego ſum via veritas ⁊ vita. Nam verita
tem potuit docere vt merito ſibi dici po
tuerit illud Io. 17. ſermo tuus veritas ē.
¶ 2ᵒ aſcendit in crucem ad redimenduʒ
vtiliter. Nam xp̄s vt genᵘ humanum re
dimeret voluit crucifigi. ⁊ h̄ ē ꝙ predixe
rat diſcipulis Math. 10. Ecce aſcēdimus
Ieroᵐ. ⁊ filiᵘ hōis tradetur ꝑncipibus ſa
cerdotum ⁊ ſcribis ⁊ condēnabūt eū mor
te. ⁊ tradēt eum gentibᵘ ad illudenduʒ ⁊
flagellandum ⁊ crucifigendum. vnde pōt
figurari per Dauid. de quo ſententialiter
d̄r 2. Re. 15. Quod cū perſequeretur ab Ab
ſalon filius eiᵘ aſcendebat culmē oliuarū
ſcandens ⁊ flens opto capite ⁊ nudis pe
dibᵘ incedens. ¶ Ubi ſciendum ꝙ p da
uid qui interpretatur manu fortis ⁊ deco
rus aſpectu. intellr̄ xp̄s qui fortis eſt per
potentiam inſuperabilem. ⁊ decorus aſpe
ctu per ſanctitatem admirabilem. de quo
dicitur primo. Re. 2. Non eſt ſanctus vt ē
dominᵘ neqʒ eſt aliᵘ extra te. ⁊ non ē fortꝭ
ſicut deᵘ noſter. Per Abſalon aūt qui in
terpretatur p̄ris amaritudo filium Dauid
intellr̄ populᵘ iudaycus: quem xp̄s quaſi
in filium adoptauerat. ⁊ cum quo xp̄s fuit
corporalr̄ conuerſatus. qui p̄ris amarit
do dici potuit. dum xp̄o procurauit ama
ritudinē paſſiōis. ſic igit Abſalon pſequu
tus fuit Dauid p̄rem ſuū. ſic ⁊ iudei xp̄m
ſunt pſecuti. vt d̄ ipſis xp̄s dr̄e potuerit il
lud Iſ. p̄. Filios enutriui ipſi āt ſpreuerūt
me. xp̄s āt pſecutᵘ aſcēdebat culmē oliuā
rū q ē aſcēſus mōtuoſus i q ſunt oliue: itllr̄

aſcēſus xp̄i i mōtē caluarie qui erat iuxta
ciuitatem ier̄m vicinam montis oliueti. i
quo monte caluarie xp̄s crucifixus fuit.
dr̄ autem ꝙ inſtar Dauid aſcendebat ſcā
dens ⁊ flens. q: xp̄s in paſſiōe ſua clamās
⁊ lachrimans ſp̄m tradidit deo pr̄i. Nam
iuxta illud Jo.27. Clamans voce magna
emiſit ſp̄m. dr̄ ꝙ aſcendebat aꝑto capite.
q: xp̄s in ſua paſſione fuit a iudeis vela
tus. Nam Luč.21. Velauerunt eū ⁊ ꝑcutie
bant faciem ei⁹: dr̄ ēt ꝙ incedebat nudis
pedib⁹ q: ad lr̄am iuit. ℭ 3° xp̄s aſcēdit
in celū ad regnādum feliciter. Nam xp̄s
poſt mortē ⁊ paſſionē ſuam a mortuis re
ſurrexit vt in eternū regnaret ſuper oēs
celos aſcēdit. vñ pōt figurari ꝑ Helyam:
de quo dr̄ ſnialr̄. 4. Re.2. Quod cū in celū
dēberet aſcēdere iuit p̄ in bethel. 2° in ieri
cho. 3° ad flumen iordāis ⁊ inde fuit in ce
lum. i. in aeris altitudinē vt portaret ī pa
radiſum terreſtrem. ℭ Ubi ſciendum ꝙ
per Helyam qui interpretaī dēs dñs: intel
ligitur xp̄s quē poſt reſurrectōem ſuaꝫ co
gnoſcēs Thomas. Jo.20. Dominus me⁹
⁊ deus meus. ſicut autem Helias antequā
aſcēderet in celum. p̄ iuit in bethel ⁊c. ſic
ſpūaliter fecit xp̄s. Nam bet. interp̄tatur
domus dei. ⁊ ſignat beatā virginē in cui⁹
vtero velud in domo dei xp̄s conceptus
fuit. Jericho āt interpretaī luna ⁊ ſignat
iſtum mundum. inſtar lune mutabilem ⁊
defectibil' in quē venit xp̄s quando d̄ vir
gine matris fuit natus. Jordanis autem
interpretaī fluuius iudicanꝭ. ⁊ ſignat paſ
ſionē xp̄i q debꝫ iudicaī mūdū. cui⁹ fluui⁹
fuit ei⁹ ſanguis p̄cioſiſſim⁹ quē ꝑ nob̄ re
dimēdis effudit. xp̄s igiī p̄ vēit i bethel:
qñ d̄ virgīe carnē aſſumpſit. 2° vēit i ieri
cho qñ fuit viſibilr̄ nat⁹. 3° vēit ad iorda
nē qñ ꝑ nob̄ o'bus fuit paſſus. doſtmodū
i celum aſcendit quando in aſcēſione ſua
celum triūphaliter aſcendit. ℭ Moralit
autem loquendo dicere poſſumus ꝙ hō
tripl'r dꝫ aſcēdere. ſ.

De ſtatu culpe ad ſtatum grōſum.
De ſtatu grē ad ſtatum opoſum.
De ſtatu opis ad ſtatū glōſum.
ℭ Primo inqꝫ de ſtatu culpe ad ſtatum
grōſum. Nā hō ſentiēs ſe in culpa. de cul
pa dꝫ ſurgere ⁊ aſcēdere vt ꝑ diuinā grāꝫ
illuſtretur: iuxta admonitōem apoſtoli di
cenꝭ Eph.5. Surge qui dormis ⁊ exurge
a mortuis ⁊ illuminabit te xp̄s. Sic auteꝫ
aſcendentes alloqī xp̄s figuratiue Amos
2. Ego ſum qui aſcendere vos feci de ter
ra egypti: ⁊ eduxi vos in deſerto. 40ª. an
nis vt poſſideretis terrā Amorei. ℭ Ubi
ſciendum ꝙ per terram egypti q iterp̄ta
tur obſcuritas intell'r ſtatus culpabilis q
facī hoiem tenebroſum. Unde Ro.p̄. Eua
nuerunt in cogitatōibus ſuis. ⁊ obſcuratū
eſt inſipiens cor eoꝝ. ℭ Per terram aūt
Amorei que interpretatur ppl's illumina
tus: intell'r ſtatus grē per quam homo il
luminatur. quam illuminatiōem petebat
p̄s.o. Illumina oculos meos ne vnq̄ꝫ ob
dormiam in morte: ne qñ dicat inimicus
meus p̄ualui aduerſus eum. xp̄s igitur d̄
terra egypti. ⁊ de ſtatu culpe facit hoiem
aſcendere ad terram Amorei. i. ad ſtatum
grē. ⁊ h̄ per deſertum auſteritatis ⁊ peni
tentie de cōmiſſis. ℭ 2° homo dꝫ aſcēde
re de ſtatu gratie ad ſtatum opoſum. Nā
homo poſtq̄ꝫ recepit grām non dꝫ ociari
ſed meritorie operari. tales pñt figurari
per Jonathbam. de quo ſnialiter dicitur p̄
Re.14. Quod pugnans contra philiſteos
inimicos populi iſraelitici. ei aſcendit Jo
nathas reptās māib⁹ ⁊ pedib⁹ ⁊ armiger.
ei⁹ poſt eum. ⁊ aggreſſus phyliſteos glo
rioſe triūphauit de ipſis. ℭ Ubi ſciendūꝫ
ꝙ per philiſthi qui interpretantur caden
tes ſiue ceciderunt. intelligunī dēmōes q
pp peccm̄ ſupbie ceciderūt d̄ celo. ꝑ pplm
āt iſraeliticū q vidēs deū dr̄: intll'r totum
gen⁹ hūanū ꝙ dēs creauit ad ſuā ymaginē
⁊ vt ipꝫ poſſit videre: ſi fecerit opa i glīa
p aradiſi. ℭ Per Jonathā vero ⁊ armig

rū ip̄m ſequētē: intell'r quilibꝫ hō in quo
ſunt principalr̄ due partes. ſ. corp⁹ ⁊ aīam
quaꝝ aīa ſignaī ꝑ Jonathbam q dr̄ colūba
veni q̄ꝫ xp̄s alloquiī Cant.2.c. Surge ꝑ
pera amica mea: columba mea ⁊ veni.
ℭ Corpus autem ſignaī per armigerum
e: ſicut armiger dꝫ obedir̄ ſuo dño: ſic cor
pus aīe. ⁊ ſenſualitas rōni. Sicut igiī Jo
nathas cum ſuo armigero reptās pedib⁹
⁊ manibus aſcendit ⁊ pugnās ꝯ phyliſte
os ſuos aduerſarios victoriam obtinuit:
ſic homo ex anima conſiſtens ⁊ corpore d̄
bet pugnare contrā demones ipſum idu
centes ad vitia affectu reptando ſignato
per pedes. ⁊ effectu ſignato per man⁹ vi
riliter debet aſcendere ⁊ pugnando victo
riam obtinendo allectus promiſſione xp̄i
e. Apoč.2. Uincenti dabo edere de ligno
vite ꝙ eſt in padiſo dei mei. ℭ Tertio d̄
bet homo aſcendere de ſtatu opis ad ſta
tum glōſum. Nam poſtq̄ꝫ homo dimiſit
vitia ⁊ adeptus grām in qua meritorie
fructificauit ꝑ opera ſatis cōgruūꝫ eſt vt
ſibi tribuatur premium in glīa Nam ſicut
dicit xp̄s Luč.x. Dignus eſt mercenari⁹
mercede ſua. h̄ autem fuit figuratūꝫ geñ.
55. Ubi dominus dixit Jacob. Surge ⁊
aſcende in bethel ⁊ habita ibi. ℭ Ubi ſci
endum ꝙ per Jacob qui interpretatur lu
ctator ſiue ſupplantator: intell'r homo qui
luctando contra vicia non ſupplantantur
ſed potius ſupplantat ⁊ vincit. hunc autē
alloquitur xp̄s. d. ꝙ ſurgat ⁊ aſcendat in
bethel ⁊ habitet ibi. Nam per Bethel q
domus dei dr̄ intelligi poteſt celum ēpy
reum in quo deus lꝫ vbiqꝫ ſit. tamen ato
nomatice dicitur habitare: iuxta illud p̄s.
Ad te domine leuaui oculos meos q ha
bitas in celis. ℭ Ad hanc igitur domum
inuitat dominus hominem exercitatum
in bonis operibus. vt ſurgat ab iſto mun
do miſerrimo ⁊ aſcendat ad habitandum
cum ipſo.

Quarta pars.

Equitur. Judei ergo querebant
eum ⁊c. vbi tangit debilitatē for
midantem timidiue: ꝙ ꝑbat he
ſitatio veritatis. Nam iudei qui conuene
rant ad feſtum xp̄m querebant lꝫ diuerſi
mode. q: turba deuota cuꝫ reuerentia: p̄n
cipes enim ⁊ phariſey ex inuidia. ⁊ ideo i
ter ip̄os erat de xp̄o opinio diuerſa. quia
quidam dicebant bene. quidam male. Sꝫ
propter timorem illi qui bene dicebāt loq̄
publice non audebant. ⁊ per ꝯñs ſuccūbe
bant. ⁊ ſm̄ hoc h̄ duo ꝯſidera. ſ.
Congruitatem tp̄is in poſtulando.
Diuerſitatem multitudinis in opinando
ℭ Qm̄ ad pm̄ dič. Judei ergo ⁊c. Nam
dies feſtus fuit tēpus congruum vt xp̄s
quereretur: q: tunc hominum multitudo
conueniebat ad feſtum ad ꝙ xp̄s aſcende
bat. ⁊ h̄ āt dñt vbi eſt ille ⁊ non vbi ē xp̄s
poſſumus auertere ſm̄ Criſo. Quod iſti
malitioſe eum querebant. ℭ Quantuꝫ ad
ſecundum dicit. ⁊ murmur multus ⁊c. licꝫ
autem aliqui in corde crederent ⁊ priuate
dicerent ip̄m eſſe bonum. tamen timētes
principes ſacerdotum ⁊ ſcribas h̄ dicere
publice nō audebant. nō aduertentes ꝙ
ſcriptū ē. eccl'ci.4. Uſqꝫ ad mortem certa
ꝑ iuſticia. ⁊ dēs expugnabit ꝑ te inimicos
tuos. Nam ſicut dixit xp̄s Jo.8. Si man
ſeritis in ſermone meo vere diſcipli mei
eritis. ſ. veritatem viriliter defendendo.
⁊ vere diſcipuli mei eritis ⁊ cognoſcetis
veritatē ⁊ veritas liberabit vos. Nā tunc
xp̄s qui ē via veritas ⁊ vita. Jo.14. Nos
liberat. Ad q̄ꝫ ⁊c.

ℭ Feria quarta dominice qnte in .xlª.

Acta ſunt encenia in ieroſo
limis ⁊ hyēps erat ⁊c. Jo.x.
ꝑprietas iuideꝝ eſt temptā
re verbaliter cum ſimula
tione illuꝫ cui propter ſuas

ſufficiẽtias inuident.⁊ ſi quãdo verba nõ
valeãt ſi poſſunt procedunt ad opera pſo
nales iniurias inferẽdo ſicut pꝫ de fratri
bꝰioſeph.Gen̄.37.Proprietas aũt prudẽ
tis ⁊ fortis viri ẽ iniurijs verbalibꝰ reſpõ
dere rationabiliter.pſonalibus vero non
deici ſed habere pſtantiã ⁊ vt motus pra
uos nos pſequentiuꝫ mittiget eis ad me
moriã collata beneficia reuocare ſicut dr̃
Michee.6.Quia dixit dñs populo tranſ
greſſori ⁊ ipſum pſequenti ſuis operibꝰ
malis.popule meus quid feci tibi aut qd
moleſtus fui tibi reſponde mihi.q: eduxi
te de terra egypti.⁊ d̃ domo ſeruitutis li
beraui te.¶ Judei ergo inuidentes xp̃o
⁊ verb̃ adulatorijs eum inclinare volebãt
⁊ pſecutiõibus pſonalibus detrahere tũc
xp̃s tanq̃ȝ prudens magiſter ⁊ bonus nec
fuit verbis coꝝ allectus nec pturbatus pſe
cutionibus qn ymo verb̃ reſpondit ratõa
bil'iter.⁊ reducẽdo eis ad memoriã colla
ta beneficia eoꝛuꝫ impetũ benigne voluit
mittigare ⁊ h̃ eſt ꝙ in euãgelio nob̃ inuit
in quo euãgeliſta q̃ttuor tangit.ſ.
Queſtiõeꝫ malignitatꝭ inuidẽtis.
Solutõeꝫ veritatis declarãtis.
Perſecutõeꝫ pũerſitatis furẽtis.
Reph̃enſiõeꝫ ſagacitatꝭ negligẽtis.
¶ Primũ probat locutõ venenoſa.Secũ
dum d̃ductio ſerioſa.Tertiũ inuaſio anio
ſa.Quartũ exp̃ſſio fructuoſa.Primuꝫ in
principio.Secundũ ibi Reſpondit auteꝫ
yh̃us loquor ⁊c.Tertiuꝫ ibi ſuſtulerunt la
pides ⁊c. 4ᵐ ibi reſpondit eis yh̃s ⁊c.

Prima pars.

Qantuꝫ ad primum vbi tangit
⁊c.ꝙ probat ⁊c.dicit.Facta ſunt
encẽia ⁊c.Judei ergo inuidẽtes
xp̃o.⁊ nõ credentes ipſum eſſe meſſiã nec
filiu dei.ꝙ ipſe ⁊ verb̃ ⁊ factis multoꝛ̃.
aſſerebat.libenter inſidiabanẗ ei ⁊ ipſum
interrogabãt coram multitudine vt ipſuꝫ
in populo diffamare.⁊ quia xp̃s ſecunduꝫ
ritum iudeorum ibat ad feſtiuitates coꝝ
ad quas cõueniebat multitudo ppl̃i qui q̃
ſtiones multoꝛ̃.pponebant.⁊ ſcd̃m h̃ hic
duo poſſumꝰ pſiderare.ſ.
Opportunitatem inquiſitõis.
Prauitatem intentiõis.
¶ Quantũ ad primũ dicẽ fcã ſunt encẽia i
ieroſolimis ⁊c.vbi tria pſidera.ſ.
Feſtum celebratũ.
Tempus ordinatũ.
Locum deſignatũ.
¶ Quantum ad primum dicit facta ſunt
encẽia ⁊c.vbi Augu.grece enim cenõ dici
tur nouũ.quandocũq̃ȝ enim nouũ aliquod
fuerit dedicatuꝫ encenia vocabaẗ.⁊ idem
Augu.encenia feſtiuitas erat dedicatõis
templi.¶ Quantũ ad tẽpus ordinatum
dicit.⁊ yẽps erat vbi ſciendum ſecundum
Jeroᵐ.Quod tres fuerunt dedicatiões
tẽpli prima facta fuit a ſalomone rege d̃
menſe Septẽbris vt habeẗ.2.Paral'.7.ſe
cunda facta fuit a zorobabel ⁊ yh̃u ſacer
dotem poſt reuerſioneꝫ de captiuitate ba
bilonica tẽpore veris ⁊ de mẽſe Martij.
vt habetur primo Eſee.6.Tertia fcã fuit
a iuda huius tempore yemali ⁊ de menſe
Nouembris vt habetur primo Mach.
4.Tẽpore igitur tertie dedicatiõis xp̃s
ierat ad feſtiuitatem ſolẽnem ſecundum
Criſoᵐ.Quia proximũ erat paſſionis tẽ
pus ideo Jeroſolimis conuerſabatur.
¶ Quantum ad locum deſignatum dicit
⁊ ambulabat yh̃s in templ'o ⁊c.Nam Sa
lomon fecerat vnam porticum ante tem
plum vbi ſtabat ad orandum.vt habetur
primo.℞.6.Que porticus extenſio nomi
ne templum aliquando dicebatur.⁊ ideo
ſecundum Alcimiũ.dicitur ꝙ ambulabat
yh̃s in templo ſalomonis.¶ Moraliter
autem loquendo per illud tẽplum in quo
Chriſtus dicitur ambulaſſe intelligitur
quilibꝫ homo in quo Chriſtus velud in
ſpirituali templo.dicitur per gratiam ha
bitare vnde Apoſtolus. Uos eſtis tem
plum dei viui ſicut dicit dominus quoniã

inhabitabo i ill' ⁊ ambulabo iter omnes
⁊ ero illorum deus.⁊ ipſi erunt mihi i po
pulus.¶ Iſtud autem tẽplum.i.ſeip̃um
debet domino conſecrare vt de ipſo dici
poſſit illud.3.℞.8.Dedicauerũt templuꝫ
domini.rex ⁊ filij Jſrl'.Dicitur autem h̃
feſtiuitas dedicationis fieri ieroſolimis
que viſio pacis dicitur.quia tunc fit illa d̃
dicatio quando pacem habet homo cum
ſeipſo ſenſualitatem rationi ſubiciendo.
cum proximo ſibi ſubueniẽdo vt dici poſ
ſit illud.2.Paral'.4.Facta eſt grandis ce
lebritas in ierᵐ.¶ Dicitur autem Chri
ſtus ambulare in porticu ipſius templi.
que dicitur porticu ſalomonis.Nam per
illam porticum que foris templum erat
intelliguntur.ſ.ſenſus corporis apparen
tes exterius in quibus Chriſtus ambula
re dicitur quãdo ſenſus hominis excitat
vt actus ſuos habeat ordinatos vt.ſ.vi
tent illicita.⁊ licita operentur.vt quilibet
illorũ dicat cum p̃s.Auerte oculos meos
ne videant vanitatem in via tua viuifica
me:ambulat etiam in porticu xp̃s cum ex
iſtis ſenſibilibus mouet homines ad con
ſiderationem beneficiorũ dei per q̃ȝ diſpo
nitur vt xp̃s animã ingrediatur per gra
tiam ⁊ cõuiuium faciat amoroſum, iuxta
ꝙ xp̃s dicit Apoc.2.Ego ſto ad hoſtium
⁊ pulſo ſi quis audierit vocem meã ⁊ ape
ruerit ianuã intrabo ad illum ⁊ cenabo cũ
illo.ſ.per grãm.⁊ ipſe mecũ.ſ.per gloriaꝫ.
¶ Sciendũ eſt autẽ ſcd̃m magiſtrũ hiſto
riarum in tẽplo ſalomonis inter alia erãt
x.Primũ erat quidam locus qui vocaba
tur ſancta. Scd̃m autem qui vocabatur
ſancta ſanctoꝝ in quem ſacerdos ſemel in
trabat in anno.Tertiuꝫ erat velum diſtin
guens ſacerdos a ppl'o.Quartũ erat alta
re holocauſtorũ ſuper quem fiebant ſacri
ficia. Quintum erat altare tymiamatis
vbi adolebaẗ incenſum.Sextũ erant duo
cherubin.Septimũ erat mar in quo ſacer
dotes ſe lauabant manꝰ ⁊ pedes.Octauũ
erat menſa ppoſitionis ſuper q̃ȝ ponebã
tur panes.Nonum ibi erant due colũne
principal's in porticu tẽpli Chriſtus erat
candelabrũ cum lucernis.¶ Ubi ſciendũ
ꝙ in homine ſignato per tẽplum.¶ Pri
mo debet eſſe locus qui dicitur ſancta.i.
corpus ſanctificatꝰ ⁊ purus.de qua ſancti
ficatione dicitur prima Theſa.Hec eſt vo
luntas dei ſanctificatio veſtra vt abſtinea
tis vos ab omni fornicatione vt ſciat vnꝰ
quiſq̃ȝ veſtrum vas ſuũ poſſideẗ in ſancti
ficatõe.⁊ honore.¶ Secundo in homine
debet eſſe locus qui dicitur ſancta ſancto
rum.i.anima vltra corpus ſanctificata.nã
ſicut ſancta ſanctorum erat locus dignior
in templo.ſic anima pars nobilior in ho
mine que principaliter debet ſanctificari
donis ⁊ virtutibus adornari ſicut autem
in ſancta ſanctorum ſemel intrabat ſacer
dos in anno ſic quilibet homo ſaltem ſe
mel in anno debet animam ſuam ingredi
examinando ſuam conſcientiaꝫ ⁊ ab omni
peccati macula abluendo. Non vocat au
tem a miniſterio ꝙ dicitur ſacerdotem
ſancta ſanctorum non ingredi ſine ſangui
ne quia non poteſt purgari anima homi
nis niſi virtute paſſionis xp̃i in qua pro
nob̃ effudit ſuũ ſanguinem pretioſum vn
de Eph̃.i.Jpſe eſt in quo habemus redẽ
ptionem per ſanguinem ipſius remiſſio
nem peccatorum ſecundum diuitias gra
tie eius que ſuper habundauit in nobis.
¶ Tertio debet eſſe in homine veluꝫ di
ſtinguens ſacerdotem a populo per ꝙ in
telligiẗ diſcretio per q̃ȝ homo diſtinguit
bonum a malo ⁊ intra ſe tam bona q̃ȝ
mala vt ſic poſſit dimittere malum ⁊ bo
num operari iuxta ꝙ ſibi dicitur per p̃s.
Declina a malo ⁊ fac bonum inquire pa
cem ⁊ pſequere eam.¶ Quarto debꝫ eſſe
in homine altare holocauſtorũ ſuper quẽ
offerebant ſacrificia per ꝙ intelligitur vi
ta actiua ⁊ laborioſa.per q̃ȝ homo ſeip̃uꝫ
ſacrificat holocauſtũ vt hoſtiam ſalutare

carnem ſuā per penitentiā macerando iu
xta amonitionem apl'i.d.Ro.12.Obſecro
vos fratres per miſericordiā dei vt exhi
beatis corda vr̄a hoſtiam viuentē ſanctā
deo placētem rationabile obſequiū vr̄m.
¶ Quinto dꝫ eſſe ī homine altare tymia
matis vbi adolebatꝰ incenſum per ꝙ intel
ligitur vita contēplatiua per quem elleua
tur in deum orando.d.⁊ petens cum ps.
Dirigatꝰ oratio mea ſicut incenſum in con
ſpectu tuo.¶ Sexto debēt eſſe in homīe
duo cherubin ꝑ quos intelliguntꝰ timor ⁊
amor.Nam cherubin interpretatꝰ plenitu
do ſapiētie timor autem ⁊ amor ſapientiā
ꝓmerentur.Nam de timore dicit ps.Ini
tium ſapientie timor domini ꝺ amore ve
ro dicit Chriſtus Jo.15.Diſcipulis.Jam
non dicam vos ſeruos quia ſeruꝰ neſcit ꝙ
faciat dominus eius vos autem dixi ami
cos quia quecūqꝫ audiui a patre meo no
ta feci vob̄.h̄ duo quilibet debet habere.
vnde de timore dicitur cuilibet Eccl'i.12.
Deum time ⁊ mādata eiꝰ obſerua.ꝺ amo
re vero dicitur.deutero.5.Ama dominū
deū tuū.⁊ obſerua pcepta eius.¶ Septi
mo debet eſſe in homine mare in quo ſa
cerdotes lauabant manus ⁊ pedes.per ꝙ
intelligitur amarum lauacrum lachryma
rum in quo de cōmiſſis debꝫ peccator pe
nitens lauare quantum ad affectus illici
tos ſignatos per pedes.⁊ opera vitio
ſa ſignata per manus.vt poſſit dicere.
cum ps.Laboraui in gemitu meo laua
bo per ſingulas noctes lectum meum
lachrimis meis ſtratum meum rigabo.
¶ Octauo debet eſſe in homine menſa
propoſitiōis ſup q̄ꝫ ponebant panes.per
q̄ꝫ intelligitꝰ pietas ⁊ miſericordia per q̄ꝫ
homo ſubuenit alteri in neceſſariis iuxta
poſſibilitatem ſuā.ad q̄ꝫ habendā admo
net tob.filiū ſuū Tob.4 Quō poteris ita
eſto miſericors.ſi multū tibi fuerit habū
danter tribue.ſi exiguū tibi fuerit etiam
exiguū libēter impartiri ſtude.¶ Nono
dꝫ eſſe in hoīe due principales colūnē per
quas intelliguntꝰ due ptes fortitudinis ſi
gnate ꝑ colūnam firmā ⁊ fortem.ſ.auda
tiam in aggrediēdo difficilia ⁊ patientiā
ī ſuſtinēdo aduerſa ⁊ ſic quantū ad primū
figuretꝰ per leonem fortiſſimū de quo dici
tur Prouer.30.Leo fortiſſimꝰ beſtiarum
ad nullius pauebit occurſū.¶ Quantū
ad ſecundū figuretꝰ per Tob.cecitate pcuſ
ſum cui dixit Raphael Tob.5.Forti animo
eſto i primo erit vt curreris a d̄o.¶ De
cimo debet eſſe in homine cādelabrū cū
lucernis.ꝑ ꝙ intelligitꝰ intentio recta ho
minis in ſuis operibus inſtar candelabri
⁊ aliorū hedificatio ſignata per lucernas
ardentes vt ſic alios inducat ad ſimile ⁊
ad diuinā laudem iuxta ꝙ dicit Chriſtus
diſcipulis Mat.5.Sic luceat lux veſtra
coram hominibus vt videant veſtra bōa
opera ⁊ glorificent patrem veſtrum qui
in celis eſt.¶ Signanter ſit mentio de
tempore ꝙ dicitur.ꝙ hyems erat ⁊ Chri
ſtus ambulabat.¶ Primo ad deſignan
dum ꝙ dum homo viuit in h̄ mundo ple
no illecebris ſignato per hyemē turbidam
⁊ pluuiis ⁊ nimbus ⁊ glaciebus expoſitā
debet ſic ſeipſum exponere vt recipiēdo
diuinam gratiam tēplum domino conſe
cretur vt ſic expleto tempore pegrinatio
nis vocando ipſum.Ad ſe habitandum ī
paradiſi gloria vt poſſit ſibi dicere illud
ꝙ dicitur anime ſancte Cant.2.Surge in
quit propera amica mea columba mea
formoſa mea ⁊ veni.Jā enim hyems trā
ſiit ymber abiit ⁊ receſſit.¶ Secundo ad
deſignandum in diſpoſitionem hominū
nolentium ſe templum domino cōſecrare
vnde per hyemem frigidam intelligūtur
homines nō calefacti caritate diuina ſed
frigidi per peccatum nō aduertens miſer
peccator cominationem ſibi factam a do
mino Amos.3.d.Percutiam domum hye
malem.¶ Quantum ad ſecundum dicit
Circūdederunt ergo eum ⁊c.Nam iudei

peruerſam intentiōē habentes circunde
derunt Chriſtum interrogantes vt ſibi
poſſent nocere dicentes aūt ſi tu es xp̄s
dic nob̄ palam.volebāt xp̄m in verbi ſuis
cōprehendere cogitabāt enim in cordibꝰ
ſuis dicentes xp̄s nob̄ reſpondebit dubie
vel certitudinaliter.ſi dubie tunc dicemꝰ
ſibi.ꝙ eſt duplex in verbo ⁊ timens dice
re veritatem.ſi certitudinal'r dicet ſe non
eſſe xp̄m vt ſic habeamus nr̄m propoſitū
aut dicet ſe eſſe xp̄m.⁊ tūc poterimꝰ ip̄m
arguere de arrogātia quaſi ſcd̄m Augu.
ſibi arroget regiā poteſtatē vel dignita
tem ⁊ quaſi ſcd̄m Alcimiū cōtra auguſtū
imperiū vſurparet.

Secunda pars.

Q Equitꝰ reſpondit eis ih̄s ⁊c.vbi
tangit ſolutiōem veritatis d̄cla
rantis.ꝙ probat d̄ductio ꝑioſa.
Ad aliquod queſitū dupliciter poteſt re
ſponderi.ſ.verb̄ vl' factis reſponſio vero
que ſit per opera eſt efficatior ꝙ que ſit ꝑ
verba.Chriſtus igitur iudeis petentibꝰ
⁊ indiſpoſitis ad ſuis verb̄ credendum fa
cta rememorat vt ex ipſis cognoſcant ꝙ
petunt dans differētiā inter incredulos
⁊ ſuos fideles.hic igitur duo ꝯſidera.ſ.
Petitōis veritatem euidētem.
Cognitōis diuerſitatē differētē.
¶ Quantū ad primū dicit reſpondit eis
ih̄s ⁊c.Licet enim Chriſtus verba dice
ret propter que iudei poterant credere
ipſum eſſe ⁊ filium dei verum licet etiam
faceret opera per que h̄ idem cognoſcere
poterant.tamen nec operibus credebant
nec verb̄ ⁊ ideo Chriſtus eis querentibꝰ
ꝙ diceret ſi erat xp̄s rn̄dit.ꝙ non oporte
bat ꝙ h̄ eis diceret quia ꝙ iſtud non cre
derent cum facta eſſent māifeſta ⁊ paren
tia.⁊ tamen operibus nō credebant vnde
Chriſtus hic ſic arguit.¶ Ille qui facit
opera que nulla pura creatura poteſt fa
cere eſt pluſq̄ꝫ creatura ⁊ per cōſequens
creator.quia creator ⁊ creatura imediate
diuidunt totum ambitū entis.cum igitur
propria virtute.ego faciam opera que
nulla creatura pura poteſt facere ſicut ce
cos illuminare leproſos mundare mor
tuos ſuſcitare.⁊ omnes langores curare
igitur ſum creator ⁊ per conſeq̄ntēs deus.
quia ſolus eſt omnium rerum creator.ſe
cundum h̄ dicit Chriſtus opera que ego
facio in nomine patris mei.i.ad honorem
patris mei qui miſit me ſaluare mūdum
que nulla pura creatura poteſt facere te
ſtimonium ꝑhibent de me quia ſū deus.
⁊ per conſequens meſſias promiſſus in
lege.¶ Quantum ad ſecundum dicit ſed
vos non creditis ⁊c.licet enim omnes ho
mines debeant eſſe grex Chriſti tanquā
ſuo ſanguine pretioſo redēpti.tamen ali
qui fugiunt ipſum paſtorem.aliqui vero
ſecuntur ex quo diſtinctio gregum ſub
ſequitur.hic duo poſſumus conſidera
re ſcilicet.
Diſcedentiū conditōē pnitioſam.
Adherentiū diſcriptiōē grōſam.
¶ Quantū ad primū dicit ſꝫ vos non cre
ditis ⁊c.Nam q2 iudei non erant de gre
ge Chriſti nec ad eternā gloriam pdeſti
nati nec credebant verb̄ nec operibus vn̄
Augu.dixit: ſed quia non creditis vos.
quando non eſtis de ouibus meis.quia
videbat eos ad ſempiternū interitū pre
deſtinatos.Nam ad vitam eternam ſui
ſanguinis pretioſi cōparatos Oues enim
ſunt credendo paſtorē ſequēdo.¶ Quā
tum ad adherentium diſcriptionem gra
tioſam dicit.Oues mee vocem meam ⁊c.
Nos videmus ꝙ oues paſtorem ſuū au
diunt ⁊ ipſum vocantem ſecuntur.paſtor
ſuas oues cognoſcit ⁊ ipſas adducꝰ ad pa
ſcua ⁊ d̄fendit a lupis ſic ſpiritualiter om
nes fideles ſignati per oues.¶ Primo
debent Chriſtum ſuum paſtorem audire
ipſius precepta inuiolabiliter obſeruan
do.Nam quia iuxta illud Ro.10.Fides
eſt ex auditu.auditus autem per verbum

xp̃i. Hinc ē φ fideles oēs debēt xp̃z audi
re: vt q̃libz poſſit dicere vel audire illud
Iſ.5. Dñs erigit mihi aurem: audiam eū
quaſi magiſtrū. ¶ 2º debēt ſeipſum ſequi
veſtigia indeclinabilr imitando: vt q̃libz
dicere poſſit illud Job.23. Veſtigia eius
ſequutus eſt pes me⁹. viam eius cuſtodi
ui ⁊ non declinaui ex ea. ¶ Paſtor autez
xp̃s oues ſuas. ¶ Primo cognoſcit per
eternam predeſtinatōem. iuxta illud φ ip
ſe dicit Jo.x. Ego ſum paſtor bonus ⁊ co
gnoſco oues meas. ¶ 2º deducit eas ad
paſcua per eternam retributōem: q: dat
eis vitam eternam: iuxta φ ipſe dicit Jo.
x. Ego veni vt vitam hēant ⁊ habūdanti
us habeant. ¶ 3º defendit eas ab hoſtib⁹
per ſecurā manſionem: q: non peribunt in
eternuz: iuxta φ ipſe dic̄ Iſ.56. Dabo eis
in domo mea ⁊ muris meis locū. ⁊ nomē
meli⁹ a filijs ⁊ filiab⁹. nomen ſempiternū
dabo eis: q: non peribunt. ¶ Iſtud autez
dcm̄: non peribunt in eternum d̄clarat .d.
⁊ nemo capiet ea ⁊c. Ubi ſciendū φ oues
poſſunt intelligi perire dupliciter. vel q:
poſſent amittere ſuum premium: vel pro
pter debilitatem paſtoris: neutro aūt mō
oues xp̃i poſſent perire. ⁊ h̄ xp̃s ſic p̄bat.
¶ Primo quantum ad premium ſicut il
lud quod eſt eternum: quia vitam eternā
do eis. ergo premium non poteſt perire.
¶ Secundo quantum ad paſtorem. Sic
oues paſtoris qui non poteſt pati violen
tiam perire non poſſunt. Sed tales ſunt
oues mee quia capiet eas quiſq̃ de māu
mea. i. de poteſtate mea. ergo perire non
poſſunt. ¶ Secundo probat minorem ſic.
Ille φ eſt maius omnibus non poteſt pa
ti violentia. Sed pater naſcendo dedit
mihi eſſentiam qui maior eſt. igitur non
poſſunt pati violentia. ⁊ hoc eſt φ dic̄ pa
ter meus φ maior ē omnibus. ¶ Tertio
ſic. quando ſunt aliqui duo habentes ean
dem eſſentiam ⁊ potentiam. ſi vni non
poteſt fieri violentia nec alteri. Sed ego
⁊ pater habem⁹ eandem eſſentiam ⁊ potē
tiam: q: ego ⁊ pater vnum ſum⁹. igitur ſi
non poteſt fieri violentia patri nec mihi.
¶ Sed patri nemo poteſt fieri violentia:
quia nemo pōt rapere oues de manu. i. d̄
poteſtate patris mei. ergo nec de mea: ⁊ h̄
eſt φ dicit. ⁊ nemo pōt rapere de manu
patris mei. Ego enim ⁊ pr̄ vnum ſumus.
¶ Sciē. ē āt loq̄n⁹ ſpūalr φ h̄ inuunt nob̄
oues d̄ duplici grege: ⁊ per ↄ̃ñs duplex. ſ.
oues bone q̃ruz paſtor ē xp̃s ⁊ oues male
q̃z paſtor ē dyabol⁹. ¶ Primo igit̄ dicen
dum ē de bono paſtore xp̃o ⁊ ouib⁹ bōis.
¶ 2º de malis ⁊ dyabolo. paſtore regente
ipas. ¶ Quantum ad oues bonas ſcien
dum eſt φ per eas intelliguntur omnes
deuoti fideles qui ſunt xp̃i paſtoris. i. oui
bus aūt naturaliter intellectis inuēio q̃t
tuor que ſuo modo debent eſſe in omnib⁹
ouibus ſpiritualiter intellectis. Nā oues
ſumpte naturaliter habent.
Innocētiā ⁊ ſimplicitatē.
Patientiā ⁊ taciturnitatem.
Beniuolentiā ⁊ ſocietatem.
Affluentiam ⁊ vtilitatem.
¶ Inſtar igitur ouiū d̄bent eſſe veri fide
les xp̃iani ſignificati p̄ ouibus d̄bēt eſſe.
Innocētes neminē offendēdo.
Patiētes aduerſa tollerādo.
Benigni humiliter cōuerſando.
Fructiferi vtiliter opando.
¶ Primo inſtar ouium veri fideles de
bent eſſe innocentes neminem offendēdo
vt quilibet dicere poſſit illud Job. vigeſi
moquinto. Donec deficiam non recedam
ab innocentia mea ad quam ſeruandam
debent inducere tam vitatio mali quam
adeptio boni. Nam qualiter vitatur per
ipſam ⁊ periculum. audi quid dicitur
Auguſti. Recordare obſecro te quis
vnquam innocens perijt. aut quando
recti deleti ſunt: quaſi dicat nunquam.
¶ Quantum autem bonum adipiſcitur
⁊ premium audi quid dicitur. Job .xi

Saluabit. ſaluabit imunditia manuū ſuaꝝ
vnde pſ. Non priuabit bonis q̃ ambulāt
in inocentia beatus hō qui ſperat in te.
¶ Secūdo inſtar ouiū tacentiū ꝓpter φ
xp̃s cōparatur Iſ.53. Ubi dicitur. Sicut
ouis ad occiſionem ducet̄ ⁊ quaſi agnus
coram tondente ſe obmuteſcet: ⁊ non ape
ruit os ſuū. debent veri fideles eſſe paciē
tes aduerſa ſuſtinēdo. Nam q: iuxta ill̄d
Jacobi p̄mo pacientia opus pfectum hȝ.
hinc eſt φ oēs fideles debent eſſe pacien
tes in oībus iuxta illud. i. Theſ.5. Paciē
tes eſtote ad oēs videte ne q̃s malū pro
malo alicui reddat ſed ſemp̄ φ bonuz eſt
ſectami inuicem ⁊ in oēs vnde ↄfortando
apl'os xp̃s dicit Luc.21. In patientia vr̃a
poſſidetis animas vr̃as. ¶ Tertio inſtar
ouiū beniuolentiā ⁊ ſocietatem habentiuz
fidel's debēt eſſe benigni humiliter ↄuer
ſando ad φ admonet nos apl's Eph.4.d.
Eſtote aūt vos benigni inuicez miſericor
des donātes inuicez ſic̄ ⁊ deus in xp̃o do
nauit ſic aūt exn̄tes benigni debēt ad inui
cem hūiliter cōuerſari. iuxta ill̄d Eccl'i.3.
Quāto maior es hūilia te in oībus ⁊ corā
deo gratiā inuenies vn̄ Petrus. i. Can̄t.
ſua.5. Hūiliamini ſub potēte manu dei vt
vos exaltet i tempor̄ viſitatōis. ¶ Quar
to inſtar ouium habentiū affluentiā ⁊ vti
litatem fideles debent eſſe fructiferi vti
liter operādo vt quilibet poſſit dicere cū
pſ. Ego āt ſicut oliua fructifera in domo
dei. ad quem nos admonet ſapiēs Eccl'i.
29. Quaſi roſa plantata ſup̄ riuos aquaꝝ
fructificāte vt iuxta illud Coll'. Primo.
Sint in omni oper̄ bono fructificātes. ad
φ nos admonemur Eccl'i.9. Ubi dicitur.
Quantūcūq̄ poteſt manus tua inſtanter
operare. quia nec opus nec ratio nec ſciē
tia nec ſapientia erunt ap̄ inferos quo tu
properas ergo iuxta illud Gall'.6. Dum
tempus habemus operemur bonum ad
omnes maxime ad domeſticos fidei.
¶ Loquēdo āt mō de bono paſtore bon⁹
paſtor ē xp̃s qui dicit d̄ ſeipſo Jo.10. Ego
ſum paſtor bonus vn̄ poteſt figurari per
Abel de quo dicit̄ Gen̄.4. Fuit aūt Abel
paſtor ouiū. ¶ Ubi ſciendū. φ per Abel
iuſtum de quo apl's Cor.ij. Fide plurima
hoſtiā Abel. q̃z Caym obtulit deo p̄ quē
teſtimoniū cōſecutus eſt iuſtus eſſe intel
ligitur xp̃s qui pro nob̄ oībus ſe obtulit
deo patri hoſtiā. φ nob̄ reducens ad me
moriā apl's. ⁊ vt ip̄m ſequamur in operi
bus dicit apl's. Eſtote imitatores dei ſic̄
filij kariſſimi ⁊ ambulate in dilectiōe ſic̄
⁊ xp̃s dilexit nos ⁊ tradidit ſemetipſum
pro nob̄ hoſtiā ⁊ oblatiōem deo in odorez
ſuauitatis. ¶ Iſte aūt inſtar Abel dicit̄
paſtor ouiū. i. totius generis hūani ſigna
ti p̄ oues de quo loquit̄ Ezechiel'.37. Erit
mihi ppl's ⁊ ego ero eis d̄s ⁊ ſeru⁹ meus
d̄d̄ rex ſuper eos ⁊ paſtor vnus erit omniū
earum. ¶ Oues iſte. i. veri fidel's debent
primo ſuum paſtorem. i. xp̃m audire per
obīam ⁊ ſubiectiōem vt poſſit q̃lz eoruz
dīc illud Abach.3. Domine audiui audi
tum tuū. ⁊ timui timore filiali te cuz reue
rentia honorādo. ¶ Talis autem ſic au
diens poteſt figurari per Samuelez q̃ vo
catus a dn̄o reſpondit p̄mo. Re.3. Loquer̄
dn̄e quia audit ſeru⁹ tu⁹. ¶ Ubi ſciendū
φ per Samuelem qui interpretat̄ audiēs
deum de quo dr̄ primo. Re.2. Samuel aūt
miniſtrabat an̄ faciem dn̄i puer accinctus
ephot lineo intelligit̄ quilibet fidel' qui d̄
bet eſſe puer per caſtitatem niteſcētem. ⁊
accinctus ephot lineo per honeſtatem cō
placentem. vt de ipſo dici poſſit ill̄d Ro.
13. Dei enim miniſter eſt iſte igitur iſtar
Samuel cum obīa ⁊ ꝓmptitudine debet
dicere loquere dn̄e quia audit ſeru⁹ tu⁹.
vt ſic in amore ipſius ſpiritualiter trāſfor
matus dicat illud Can̄t.5. Anima lique
facta eſt vt locutus eſt dilectus. ¶ Secū
do debet ipſum ſequi per diligentiā ⁊ im
mitationem vt quilibet poſſit ſibi dicere
illud Mat.8. Magiſter ſeq̄r te quocūq̄

ſerie. qualiter autẽ ipſm ſequi debeat ipſe
met dicit Mat.8. Si quis inquit vlt poſt
me venire deneget ſemetipſm. ſ. per ꝓprie
voluntatis abdicatõẽ. ⁊ tollat crucem ſuã
per carnis maceratiõẽm. ⁊ ſequat me per
mundane hereditatꝫ deſpectõẽm. ¶ Hoc
autem fuit figuratum Judicᵐ.9. vbi ſen
tentialiter dicitur. Quod cuꝫ abimelech
iret ad pugnandum contra ſicimitas ꝛc.
require euangelio .26. parte pma iuxta fi
nem. ¶ Secundo inueniuntur oues ma
le quarum paſtorem dyabolus ⁊ iſti ſunt
peccatores a uia veritatis errantes vt la
chrimabiliter poſſint dicere illud Yſ.3.
Omnes nos errauimus vnuſquiſqꝫ i viã
ſuam declinauit. ⁊ tales Chriſtum nõ au
diunt eius ſeruãdo mãdata de quibus cõ
queritur per pſ.d. Non audiuit populus
meus vocem meam ⁊ Iſrl' non intendit
mihi. ¶ Quia iſti nec xpm audiunt nec
ipſum ſequuntur recto dei iudicio cõgruit
vt contra tales iretur quia pſ. dicit. Ira
tus eſt furor tuus ſuper oues paſcue tue.
quia vero exigente iuſticia malum debꝫ
puniri hinc eſt ꝙ tales de operibus ſuis
mal' puniuntur quorum penam dicit pſ.
Benũtians dicit. Sicut oues in inferno
poſiti ſunt mors depaſcet eos. ⁊ ideo iu
xta illud Apoc.9. In diebus illis querẽt
homines mortem ⁊ non inuenient eam ⁊
cupient mori ⁊ fugiet mors ab eis. nam ſi
cut dicitur Yſ.66. Vermis eorum nõ mo
rietur. ⁊ ignis eorũ non extiguet: paſtor
autem animarũ erit dyabolus. quin ymo
multitudo demoᵐ occipientiũ homines
vt in infernum deducant de quibus dicit
dominus Jere.50. Grex perditus factus
eſt populus meus ⁊ paſtores eos deduxe
runt. ⁊.ij. paſtores eorum non pdebat eis.

Tertia pars.

s

Equit. ſuſtulerũt lapides iudei
ꝛc. vbi tangit perſecutiõẽm per
uerſitatis furientis. ꝙ probat
inuaſio animoſa. Nam iudei tanqꝫ duriſſi
infragibiles de qbꝰ dominus Exo.32. Cer
no ꝙ populus iſte dure ceruicis ſit in pſe
quendo xpm currerent ad lapides vt per
duritiem lapidum ſecundum Chriſoᵐ. ⁊
Augu. Oſtendent duritiam cordis vnde
dicitur ſuſtulerũt lapides ꝛc. vt ſic domi
nus dicere potuerit illud ꝙ dixit Moy.
Exo.17. Quid faciam populo huic adhuc
puſillum ⁊ lapidabit me. tales lapides nõ
dbemus nos ſumere vt lapidemus xpm
ſed potius lapides quos aſſumpſit dd ad
vincendum goliam de quibus dicitur pri
mo. Re. 7. Quod cuꝫ. 5. Lapidibus de tor
rente cum mortuũ proiecit ad terram ſic
re vera dyabolum ſignatum per goliam
debemus deuincere cum. 5ᵉ lapidibus. i.
5. plagas xpi quas pro nob in corpore ſuo
portauit in cruce moriens acceptis de tor
rente ſui ſanguinis precioſi.

Quarta pars.

s

Equit reſpondit eis yhs ꝛc. vbi
tangit repꝛhenſionem ſocietatis
negligentꝫ ꝙ probat exp̃ſſio fru
ctuoſa. Naꝫ valde ſunt homines repꝛhẽſi
biles quãdo nõ recognoſcũt collata bene
ficia. ſed etiam ꝙ peius eſt ipſa cõferenteꝫ
pſecũtur. quibus tamen ad ipſorũ verecũ
diam debet ad memoriã reduci beneficia
cum debita ratione. ⁊ ſm h hic quattuor
poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Beneficioꝝ rememoratõẽꝫ.
Judeoꝝ excuſatõẽm.
Detractoꝝ confutatõẽꝫ.
Predictoꝝ confirmatõẽꝫ.
¶ Quantũ ad primũ dicit reſpondit eis
yhs ꝛc. Receptũ quideꝫ beneficiũ nõ me
retur iniuriã nec vituperiũ. ſꝫ magis lau
dem ⁊ pconiuꝫ ⁊ ideo dicit ſcdm Theoᵐ.
Dñs aũt oñdens ꝙ nullã iuſtã hñt occa
ſioneꝫ faciẽdi aduerſus eũ ꝯñte ſigna que
fecerat. d. mlta bõa opa oñdi vob ex pre
ſ. ſm Alcimiũ. In ſanitatibus infirmoꝝ in
exhibitõe doctrine ⁊ miraculoꝝ q ex pre
oñdi quia gloriaꝫ per oia ꝯſiui. igiꝶ ꝙ pp

toꝝ opus me lapidatis. ¶ Quantũ ad ſe
cundũ dicit reſponderũt ei iudei ꝛc. Naꝫ
blaſphemia ẽ pccm̃ in deum qñ. ſ. aliquid
ꝙ eſt ꝓprium deo attribuiꝶ creature. vt
ſi quis ꝙ creatura põt creare beatificare
ꝛc. vel qñ aliqd attribuiꝶ deo ꝙ ſibi non
cõpetit. vt ſi dĩret ꝙ deus põt peccare vel
qñ diciꝶ cõtra reuerentiã diuine maieſta
tis. ⁊ ſic blaſphemãs deberet lapidari iu
xta illd Leuit .24. Qui blaſphemauerit
nomẽ dñi morte moriaꝶ lapidibus obrue
tur eum ois multitudo ppl'i iudei ergo lꝫ
nõ poſſent pp euidẽtiã facti negare xpm
fuiſſe inter eos opa mlta bona tñ ſm Al
cuiniũ iponebant ei blaſphemiã q: dixe
rat ſe deum. d. ego ⁊ pr̃ vnum ſumus.
¶ Quantũ ad tertiũ dicit reſpondit eis
yhs ꝛc. nõne ſcriptũ eſt xps enim prope
rat opinionem illoꝝ qui credebant ꝙ illa
ꝓpoſitio ego ⁊ pr̃ vnũ ſumus vt põt veri
ficare d creatura ⁊ deo q: nõ verificaꝶ niſi
de ill' qui ſunt vniꝰ nature. ſed ſoᵐ oñdit
ꝙ non eſt blaſphemꝰ ex h ꝙ dixit ſe deuꝫ
eſſe. ⁊ põt eſſe ratio talis. ſi de quo magis
videꝶ in eſſe ⁊ nõ in ẽ nec illud de quo mi
nus ſꝫ magis blaſphemare qui vocat ho
mines deos ſolum quia ad eos factus eſt
ſermo dei qꝫ ego. quem pr̃ ſanctificauit ⁊
miſit in mundum. ſed lex ſiue ſcriptura q̃
ſolui nõ poteſt nec per ꝯſequens blaſphe
mare vocat hoies deos ſine blaſphemia.
ꝙ autem lex ſiue ſcriptura vocet homies
deos pꝫ per illud pſ. Ego dixi dij eſtis ⁊
filij excelſi omnes. ꝙ ãt ſcriptura blaſphe
mare poſſit. pꝫ quia ſcriptura non poteſt
ſolui iuxta ꝙ dixit Chriſtꝰ Mat. 5. Amẽ
qppe dico vob donec trãſeat ceᵐ. ⁊ terra
tota vnũ aut vnus apex non pteribit a le
ge donec omnia fiãt. Ex his igiꝶ talis for
mari rõ. blaſphemãs diciꝶ q ſibi vel alij
attribuit ꝙ nõ eſt ſui ſed di. ſed ſcriptura
non poteſt mentiri. q: non põt ſolui ergo
nec blaſphemare. ⁊ h eſt ꝙ dič euãgeliſta
reſpõdit yhs nõne ſcriptũ eſt ꝛc. ¶ Quã
tum ad quartũ dicit ſi nõ facio opera ꝛc.
xps enim dixerat ſuperius ꝙ erat ideꝫ cũ
deo ⁊ ꝙ iſtud dicẽdo nõ blaſphemabat. ⁊
h cõfirmat hic. vbi talem rationem inten
dit Ille qui fač opera q non pt facere niſi
deus nõ blaſphemat. d. ſe deũ eſſe. ſꝫ ego
facio huius opera igitur non blaſphemo
dicendo me deũ eſſe ex quo ſequiꝶ ꝙ cum
ex operibus poſſim cognoſci ds. ⁊ deus
nõ eſt diuiſus ꝙ vos poteſtatis cognoſce
re ꝙ ego ſum in pre ⁊ pr̃ in me ẽ. ¶ Sciẽ
dum eſt ſm Augu. Quod aliter dicũtur
hoies eſſe in deo ⁊ aliter xps. Naꝫ hoies
dicuntur eſſe in deo per gratiã xps auteꝫ
quia dei filius p vnitatẽ nature. ad qꝫ mã
ſionem cum deo per gratiã admonet xps
ſuos diſcipulos Jo.15. d. Manete in me ⁊
ego in vob cuius vtilitatem aſſignans. d.
Qui mãet i me ⁊ ego i eo hic fert fructũ
multũ illũ incqꝫ fructũ de q Ro.6. Libera
ti a peccato ſui facti deo hẽtis in ſanctifi
catõeꝫ fineꝫ vo vitã eternã. Ad qꝫ vitã ꝛc.

¶ Feria quinta dñice. 5ᵉ in. xlᵉ.

r

Ogat yhs qdaꝫ phſeus vt
mãducaret cũ illo ꝛc. Luc.
7. Sic enim i corporalibus
inter alia tria debẽt induce
re infirmũ vt ſanitateꝫ pcu
ret. ſ. qñ cognoſcit medicũ piũ prudẽtem
⁊ ſcim̃. exhibẽteꝫ ⁊ largũ. ſic ſuo mõ in ſpũa
libus. q: igitur ſic pfectus medicus ⁊ piꝰ
⁊ clemẽs iuxta illud. 2. Pall'.30. Pius eſt
⁊ clemẽs eſt dñs deus nr̃ ⁊ nõ auertet fa
ciem ſuã a nob ſi reuerſi fueritis ad eum.
quia ẽt eſt ſanctus ⁊ prudẽs. q: ipſe ẽ dei
virtus ⁊ ſapiᵃ. xps. 1. Cor. 1. ¶ Quia nihi
lominꝰ eſt largus ⁊ exhibẽs q: ipſe q p
piciatur oibus iniquitatibus tuis ⁊ ſanat
omnes infirmitates tuas in pſ. Hinc eſt
ꝙ ad ipſum peccatores infirmi ſpũaliter
debent accedere cum fiducia ⁊ ſpe certiſſi
ma recuperãde ſalutem. ꝙ ſi nõ accedant

poſſunt ꝺ negligentiar ꝛephendi. Nam te
ſte Criſo. ſuper Mat. petentis negligen
tia ꝛephenditur cum de dantis miſericoꝛ
dia non dubitatur. ¶ Ut igitur ſecure ad
xp̄m eamus vt ſanitatem recuperemus ⁊
gratiam beatus Luc. in euan°. ꝰ dat nob
mulieris exemplum peccatricis que ve
mens ad xp̄m humiliter ſpiritualem me
ruit ab ipſo ſanitatem in quo eua° quinqꝫ
tangit .ſ.
Benignitatē familiariter ānuētēꝫ.
Sedulitatem pſonaliter inquirētem.
Temeritatem mendaciter iudicantem.
Sagacitatem veraciter dirigētēꝫ.
Liberalitatēꝫ miſericoꝛditer indulgētēꝫ.
¶ Pꝛimū pꝛobat cōdenſio amoꝛoſa. Se
cundū expſſio doloꝛoſa. Tertiū cogitatio
vitioſa. Quartū cognitio luminoſa. Quin
tū remiſſio copioſa. Pꝛimū in pꝛin°. Se
cundum ibi ⁊ ecce mulier ⁊c. Tertium ibi
videns autem phꝛ̄ieus ⁊c. Quartū ibi ⁊ re
ſpondens yh̄s ⁊c. Quintū ibi. Dixit autēꝫ
ad illam ⁊c.

Pꝛima pars.

Quantū ad pꝛimū vbi tangit ⁊c.
ꝙ pꝛobat ⁊c. dicit rogabat yh̄m
quidam ⁊c. ſignum quidem ma
gne benignitatꝭ eſt quādo pꝛ̄ vel domin⁹
filio vel ſeruo amicabl'r ꝯdeſcendit. Quia
igitur nr̄ pꝛ̄ ⁊ dñs ⁊ medic⁹ ſpiritualiter
cōdeſcendit phꝛ̄ieo ipm̄ feliciter inuitanti
ſignū fuit benignitatis in ipo. hic aūt duo
poſſumus cōſiderare .ſ.
Affectū inuitātis coꝛdialiter.
Effectū appꝛobātis realiter.
¶ Quantū ad pꝛimū dicit rogabat yh̄m
⁊c. ſignū ꝙ aliqs ex affectu ⁊ coꝛdialiter
inuitat aliū. eſt qñ oꝛetenus ipſum rogat
obnixe. vt autem intelligam⁹ hunc phꝛ̄ieuꝫ
xp̄m inuitaſſe coꝛdialiter dicit̄ ꝙ ipm̄ ro
gauit vt de xp̄o dei ſapi^a dicere potuerit
illud Sap̄. 8. Appoſui hanc ſapientiaꝫ ad
ducere mihi ad cōuiuandū ſciens quoniā
cōicabit mecuꝫ ꝺ bonis ſuis xp̄s cōicauit
iſti phꝛ̄ieo ipm̄ inuitanti quādo ipm̄ cōuer
tit ad viam veritatis. ¶ Quantū ad 2^m
dic̄ ⁊ ingreſſus domū ⁊c. in hoc eniꝫ xp̄s
in effectu appꝛobauit phꝛ̄iei deſideriuꝫ qñ
domū intrans realiter māducauit cuꝫ ipo
vt ipletum fuerit illō Apoc̄. 3. Ego ſto ad
hoſtium ⁊ pulſo ſi qs audierit voceꝫ meā
⁊ aperuerit ianuam intrabo ad illum ⁊
cenabo cum illo ⁊ ipe mecuꝫ. ¶ Moꝛali
ter aūt loquēdo per iſtum aūt phꝛ̄ieum qui
interpꝛetat̄ diuiſus intelligit̄ peccatoꝛ qui
ꝓpter peccata ſua dr̄ diuiſus a deo iuxta
illud ꝙ dr̄ Iſ. 50. Iniqtates veſtre diuiſe
runt inter vos ⁊ deum veſtrū. lꝫ aūt pecca
toꝛ ſit diuiſus a deo tamen dꝫ viſionem ꝓ
curare ꝓ poſſe ꝙ qdem facit xp̄m ad ſuū
hoſpitium inuitando vt de ipo figuratiue
dici poſſit illud ꝙ dr̄ ꝺ labā Gen̄. 24. vbi
dr̄ ꝙ venit eleazar ꝓcuratoꝛem ⁊ diſpēſa
toꝛem domus habꝛae ſtantem extra do
mū ſuam. ꝺ. ingredere benedicte dñi cur
foꝛis ſtas paraui locum ⁊ domū camell'ꝫ
introduxit eū in hoſpitiuꝫ ac diſtrauit ca
mellos. ¶ Ubi ꝙ ꝑ habꝛaā qui iterpꝛeta
tur pꝛ̄ multaruꝫ gentium intelligit̄ deus
pꝛ̄. qui pꝛ̄ omniū eſt per creatōem ipſoꝝ
per eleazar aūt qui interpꝛetat̄ deus me⁹
adiutoꝛ intelligit̄ xp̄s ꝺ quo ps̄. Domin⁹
meus adiutoꝛ meus ⁊ ſperabo in eum.
¶ Iſte dr̄ pꝛocuratoꝛ ⁊ diſpēſatoꝛ dom⁹
habꝛae .i. dī pꝛ̄is. qꝛ re^m celeſte ꝙ ē dom⁹
dei nob̄ ꝓcurauit ſuo ſanguine ꝓcioſo. ⁊ di
ſpenſat ſm̄ exigentiā meritoꝝ iuxta ꝙ di
xit ap̄l's Luc̄. 21. Uos ingt eſtis qui ꝑmā
ſiſtis mecuꝫ in tēptationibus meis. ⁊ ego
diſpono vob̄ ſicut diſpoſuit mihi pꝛ̄ me⁹
regnū vt edatis ⁊ bibatis ſuper menſam
meā in re° meo. ¶ Per labā vero q can
didus interpꝛetat̄ intell'r peccatoꝛ qui lꝫ
ſit indignatus ꝑ culpā tamen deſiderat ꝑ
gratiā candari. cui dr̄ Eccl'i. 9. Omni tem
poꝛe ſint veſtimēta tua cādida. ⁊ oleum ꝺ
capite tuo nō deſcendat ſicut igitur labā
exiuit obuiā eleazar ⁊ ipꝫ inuitauit libera

liter ad hoſpitium. Sic qlibꝫ homo ꝑ gra
tiam volens eſſe candidus. dꝫ obuiar̄ xp̄o
⁊ ipm̄ ad ſuum hoſpitium .i. ad inhabita
tōeꝫ anime ſue inuitare dicendo illō apoc̄.
22. Ueni dñe yh̄u. cui inuitatōi ānuens dic̄
ibidem. Ecce venio velociter. ex ꝰ autem
aduētu xp̄i in aiam fit ꝙ homo non rema
net plus diuiſus ſed magis vnitus ꝑ gra
tiā ⁊ coniunctus: ad q̄ꝫ cōiunctōnem nos
hoꝛtatur apoſtolus Eph̄. 4. Solicit ſcilꝫ
ſeruare vnitatē ſpiritus in vinculo pacis
vnum coꝛpus ⁊ vnus ſpiritus ſicut voca
ti eſtis in vna ſpe vocatōis vr̄e. ¶ Iſta
vnitas q̄ꝫ dꝫ haber̄ homo cum xp̄o fuit fi
gurata gen̄. 15. vbi ſnialiter dr̄. Quod cuꝫ
dñs pꝛecepiſſꝫ habꝛae ꝙ offerret ſibi ſa
crificium de aialib⁹ quadrupedibus ⁊ vo
latilibus diuiſit habꝛaam aialia ſꝫ aues
nō diuiſit. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ per animalia
quadrupedia ſuper terrā gradiētia: intel
liguntur oēs homines dediti rebus tem
poꝛalibus. ⁊ iſti merito dicuntur a xp̄o di
uiſi. qꝛ iuxta illō xp̄i Math̄. 6. Nemo pt̄
duobus ſeruir̄. ⁊ ideo dic̄ ibidē. Non po
teſtis deo ſeruir̄ ⁊ mamōe .i. diuitijs ⁊ re
bus mundanis. Quia igitur homo nō pt̄
ſeruir̄ dō ⁊ mundo. ꝯſequēs eſt ꝙ qui ſer
uit mundo ſit diuiſus a deo. Unde de tali
bus dr̄ Oſee. x. Diuiſuꝫ ē coꝛ eoꝛum: nec i
teribunt. ¶ Per aues vero volantes in
altū ⁊ terram dimittētes intelligunt̄ ho
mines diuina altius contemplando: q q̄
ſi nihil ſpꝛetis tempoꝛalibus ſuperna co
gitant ⁊ inquirunt. ⁊ iſti inſtar auium nō
dicuntur diuiſi: ſed dō per gratiam vniū
tur pleius: vt ꝺ talibus dici poſſit illud
Gallat. 3. Omnes enim vos vnum eſtis
in xp̄o yh̄u.

Secunda pars.

Sequitur. Et ecce ml'r ⁊c. vbi tan
git ſedulitatē pſonal'r inquirētē
ꝙ ꝓbat expſſio doloꝛoſa. Nā lo
quēdo ſpūalit̄ pccōꝛ ē cōmēdandus qñ co
gnoſcēs ſua facinoꝛa ⁊ ſibi cōſtat ꝺ bōita
te ſpiritualis medici recurrit ad ipſuꝫ fru
ctus dignos pnie ſꝫ ꝺlictoꝝ genera vera
citer oſtēdēdo. ¶ Quia igitur illa pecca
trix mulier peccata ſua cognouit ⁊ ſciuit
bēignitatē xp̄i aiaꝝ ſpūalis medici ⁊ cum
actibus oſtendētibus veram pniam ſolici
te vēit ad ipm̄ pōt merito comēdari. qs
igitur ſm̄ Grego. in omel'. hec mulier tur
pitudinis ſue aſpexit maculas lauāda ad
fōtē miſericoꝛdie cucurrit. ꝰ igit̄ tria poſ
ſumus conſiderar̄ .ſ.
Conditionē calamitatis magne.
Inſpectionē bēignitatꝭ ſūme.
Expſſionē ſedulitatis digne.
¶ Q^m ad p^m dicit. ⁊ ꝰ mulier ⁊c. Nam
mulier ꝺ qua ſit hic mētio ſicut tꝫ ſancta
mr̄ eccl'ia. fuit Maria Magdalēa figu
rans animam peccatricē ꝺ qua ꝺſignat̄ur
conditio calamitatis magne ⁊ miſerie qñ
vocat̄ peccatrix ⁊ foꝛnicaria. vnde eccl'ci.
9. Omnis ml'ier foꝛnicaria quaſi ſtercus
in via conculcabitur. ⁊ q̄ dicitur in ciuita
te fuiſſe ad ꝺſignandum ꝙ ſuum peccatū
erat publicuꝫ: vt ſibi dici potuerit illō Ie
re. 3. Polluiſti terram i foꝛnicatōibus tu
is ⁊ in malitijs tuis. Inter alia autē tria
fuerunt Magdō. ⁊ ſunt alijs mulieribus
occaſio ꝺlinquēdi. vꝫ.
Coꝛpoꝛalis allegantia.
Tēpoꝛalis affluētia.
Libertatis eminētia.
¶ Pꝛimo coꝛpoꝛalis allegantia. Nā mu
lier qñ ſe pulchꝛam ⁊ ellegātē cognoſcit
vanaglorꝛiatur in ſua pulchꝛitudine. ⁊ ſe
mltotiēs per peccatū maculat ⁊ alios ad
peccandū inducit ⁊ ꝙ ſeipſam maculet au
di ꝓuer. ij. Circul⁹ aureus in naribus ſu
is mulier pulchꝛa ⁊ fatua. Nam ſus hñs
in naribus circulū aureū imergit ſe in lu
tum ⁊ fedat ſic ml'ier pulchꝛa ſi ſit fatua
ſeipſam maculat per imundicias ſuas ꝙ
ēt alliciat alios audi eccl'ci. 15. Pꝛopter
ſpēm mulieris multi pierunt ⁊ ex ꝰ cōcu
piſcētia q̄ſi ignis exardeſcet. ⁊ iō ibidem

nob dr̄. Auerte faciem tuam a mĺiere con
cta ⁊ non circūſpitias ſpēm alienam. hāc
autem pulchritudinem habuit Magd. q
fuiſſe dr̄ formoſa. de qua rñ pulchritudie
dr̄ prouer.31. Falax gr̄a ⁊ vana eſt pulchri
tudo: mulier timens deum ipſa laudabit.
¶ 2m ꝙ fuit magdalena ⁊ eſt aliḡs mulie
ribus cauſa delinquendi eſt temporal' af
fluentia. Nam cū mulier affluit in tempo
ralibus tunc vtitur illis ad luxuriā ⁊ diſ
ſoluitur in delitijs carnis. vnde p̄ma thy.
5. Vidua que in delitijs eſt: viuēs mortua
eſt. ¶ Hanc aūt affluentiam temporalē.
habuit Magd. q2 multum fuit diues qui
bus diuitijs multotiens fuit abuſa: nō ad
uertens illud ꝙ dr̄ in pſ. Nolite ſperare
in iniquitate ⁊ rapinas nolite concupiſcere
diuitie ſi affluant nolite cor apponere.
¶ Tertiū ꝙ fuit Magd. ⁊ eſt aliḡs mu
lieribus cā delinquēdi eſt liberalitatꝫ emi
nentia. Nam q2 mulier de ſua natura mo
lis eſt ⁊ inſtabilis ſi dimittatur libera va
dit per illicita ⁊ ꝯ̄ria eſt viro ſuo. ⁊ idō dr̄
de muliere. Si nō ambulauerit ad manū
tuam. confundet te in conſpectu inimico
rum tuoꝝ. hanc autē habuit Magd. Nā
cum eēt nobil' fcā diuiſione cum Lazaro
fr̄e ſuo ⁊ Martha ſorore ſua ſibi caſtrum
magdallū venit ſibi in ſortē a q̄ Magda
lena fuit deinceps nominata: vt ſic iuxta
illud Tob. primo. Fuerit hūs libertatem
quecunqꝫ facere voluiſſet. ¶ Qm ad 2m
dicit vt cognouit ꝙ yh̄s ⁊c. vt ei Magd.
cognouit ꝙ yh̄s ex ſua benignitate accu
buerat in domo phariſey. lꝫ cum pſequerē
tur de eius benignitate ꝯfixa venit ad ipm
humiliter vt miſericordiam inueniret: vt
ſic dicere potuerit illud pſ. Cognoui do
mine q2 equitas iudicia tua ⁊ in veritate
tua humiliaſti me. fiat miſericordia tua
vt conſoletur me. ¶ Nam quia mulier
cognouit Chriſtum iuſtum iudicem. qa
iuſtus dominus ⁊ iuſticiam dilexit: equi
tatē vidit vultus eius. ⁊ ipſa humiliauit

vt eſſet obediens vt dicere potuerit cum
pſ. Bonum mihi q2 humiliaſti me vt diſ
ſcam iuſtificationes tuas. hinc eſt ꝙ petit
ſuam miſericordiam conſolantem. d. Fiat
miſericordia tua vt conſoletur me. q2 igit̄
illa mulier confixa fuit de Chriſti miſeri
cordia ſecure venit ad ipm non erubeſcēs
ꝯuiuas. d. illud pſ. Ad te dñe leuaui ani
mam meam deus meus in te confido nō
erubeſcam. vnde Grego. in omel'. Cōuiuā
tes non erubuit. Nam q2 ſeipſam grauit̄
erubeſcebat itus nihil eſſe credidit ꝙ ve
recundaretur foris. ¶ Qm ad tertiū di
cit. attulit alabaſtrum vnguenti ⁊c. Nam
in peccatore cuius figuram hec mĺer pec
catrix gerit typum. ſi vult ad perfectum
ſtatum pnie vēire generaliter duo requirū
tur. Primo ꝙ habeat interius pectū mo
tum. Secundo ꝙ habeat exterius bonum
actum. ⁊ ſm hoc ſi duo ꝯſidera. ſ.
Motū interiorē: aīmū moliētē.
Actū exteriorē: dñm inclinantē.
¶ Qm ad primū dic̄. attulit alabaſtrum
⁊c. Alabaſtrum eniꝫ eſt aliquod gen9 mar
moris q̄ habet vnguēta incorrupta ſerua
re ſm Bedā. De quo Maria habuit vnā
vas ſiue piſidē qꝫ ⁊ impleuit vnguento. ⁊
ſic venit ad xp̄m in domo phariſey vt eū
hum caperet recumbentem. ¶ Moralit̄
autem loquendo p il'nd vnguentū latēs
in marmore candido ⁊ diuerſis coloribus
interiecto intellr̄ interior corporis conſi
deratio qꝫ ipſius aīam inſtar vnguenti
mollis ⁊ odorifert molitur ad pniam cum
deuotōis ⁊ ſuauitatis odore. qꝫ xp̄s alloq
tur Cant. 4. d. Odor vnguentorum tuoꝝ
ſuper omnia aromata. Nam nulla ſūt aro
mata ita ſuauia ſicut eſt bona conſideratō
qua peccator deteſtando vitia rectum ha
bet propoſitum penitendi q9 vnguentum
dicitur eſſe in marmore candido diuerſo
rum coloris candidi ⁊ cum diuerſis virtu
tibus inſtar diuerſorum coloꝝ. ¶ Vel p
alabaſtrum ꝙ eſt candidum firmū ⁊ pla

num datur intelligi ꝙ verus penitens d
bet eſſe.
Candidus p pulchritudinē ⁊ ꝯtinētiam.
Firmus p fortitudinē ⁊ conſtantiam.
Planū per māſuetudinem ⁊ modeſtiam.
¶ Primo debꝫ eſſe candidus p pulchri
tudinem ⁊ continētiam. Nam iuxta illud
eccl'ci. 3. Qui diligit deum exorabit p pec
catis ⁊ continebit ſe ab alijs: ⁊ ideo in ora
tōe rōne dieꝝ exaudietur. ¶ 3° dꝫ eſſe fir
mus per fortitudinem ⁊ cōſtantiā vt di
cere poſſit illud Eſdre. 9. Ego conſtās aio
factus ſum ſm opitulatōem dñi dei mei.
¶ 3° dꝫ eſſe planus p māſuetudinē ⁊ mo
deſtiam: iuxta illud ꝙ ſibi dr̄ eccl'ci. x. Fi
li in manſuetudine obſerua aīam tuā. ⁊
da illi honorem ſm meritū ſuum. ⁊ Apo.
phy. 3. Modeſtia vr̄a nota ſit omnib9 ho
minibus. ¶ Talis ſic afferēs xp̄o vnguē
ta aromatica pōt figurari p reginā Sabba
de q̄ dr̄. 3. Re. 4. Quod non ſunt alata aro
mata tam multa qꝫ ea que dedit regina
Sabba Salomoni regi. ¶ Ubi ſciendum
ꝙ per reginam Sabba que interpretatur
captiua vel cōuerſio intelligitur peccator
cui9 anima primo captiua dicitur. dū exiſ
tit in mortali peccato qꝫ reprehēdēdo do
minus admonet Iſ. 53. Solue vincula col
li tui captiua filia ſyon. ¶ Secundum
inquantum interpretatur conuerſio intel
ligitur anima peccatoris que ſeipſum cō
ſiderans ad lamenta pnie ſe conuertit vt
dicat illud pſ. Qm̄ die ac nocte grauata
eſt ſuper me manus tua. conuerſus ſum i
erumna dum confringitur ſpina. delictū
meum cognitū tibi feci ⁊ iniuſtitias me
as non abſcondi. ¶ Quantum ad actum
exteriorem dñm inclinantem dic̄. ⁊ ſtans
retro ſecus pedes ⁊c. ſm Grego. in q̄daꝫ
omel'. Contraria ꝯ̄rijs curantur. hinc ē ꝙ
pccōr volēs fruct9 dignos pnie facet̄. dꝫ
pp oppſita illoꝝ i qb9 offendit dñm ipſi9
irā placat: vt ſic ex hīs i qbus ē delectat9

culpabilit̄ p pniam affligat̄. Nā ſic dr̄ ſap.
ij. per q̄ peccat p h̄ ⁊ torquet̄. H autem fec̄
peccatrix volens recōciliari deo de vitijs
ppetratis. Unde Grego. in omel'. quod in
ſe habuit oblectamenta tot de ſe inuenit
holocauſta. ſolent autem peccat'ices mu
lieres in. 6. deum offendere. ſ.
In diſſoluto geſtu p iuerecūdiam.
In altiori ſitu per ſuperbiam.
In vagabundo aſpectu p luxuriam.
In curioſo ornatu p vanāgloriam.
In illicito tactu p incōtinentiam.
In ſuaui olphatu p carnis diligētiam.
Primo inqꝫ in diſſoluto geſtu p iuerecun
diam cui dr̄ Iere. 3. Frons mulieris mere
tricis fcā eſt tibi noluiſti erubeſcere.
¶ Secundo ſolent offendere in altiori ſi
tu per ſuperbiam. Unde prouer. 9. Mulï
er ſtulta ⁊ clamoroſa plenaqꝫ illecebris ⁊
nihil oino neſciens. ſedit in forib9 domus
ſue ſuper ſcella i excelſo vrbis loco vt vo
caret tranſeuntes per viam ⁊ pergentes
in itinere ſuo. ¶ Tertio ſolent offendere
in vagabundo aſpectu per laxiuiam. vnd̄
eccleſiaſtici. 26. Fornicatō mĺieris inextol
lentis oculorum ⁊ palpebris ſuis agnoſce
tur. ¶ Quarto ſolent offendere in curio
ſo ornatu per vanāgloriam. Unde puer.
7. Mulier occurrit vecordi iuueni orna
tu meretrico prepata ad capiendas ani
mas. ¶ Quinto ſolent offendere in illici
to tactu per incontinentiā. ſ. nunc emple
xando. nunc oſculando ⁊c. Unde prouer.
ſeptimo. Apprehenſum deoſculabatur iu
uenem procaci vultu blanditur. d. Veni
inebriemur vberibus ⁊ fruamur cupitis
amplexibus donec illuceſcat dies.
¶ Sexto ſolent offendere in ſuaui olpha
tu per carnis diligentiam. ſcilicet cum
vnguentis ⁊ ſpeciebus varijs vt ſu
am occultent poſſetenus feditatem. ⁊
carnem nutriat delicate. vt ſibi dici poſ
ſit illud Iſaye quinquageſimo ſexto.

Ornaſti te vnguento regio ⁊ multiplica
ſti vnguenta tua. ¶ Sed quid talibꝰ acci
dat audi Iſayaȝ dicentē Iſ. 2. Pro eo ꝙ
ellevate ſunt filie ſyon ⁊ ambulauerunt ex
tento collo ⁊ nutibus oculoꝝ ibāt ⁊ plau
debant ⁊ ambulabant collo ⁊ pedibus ſu
is compoſito gradu incedebant. decalua
bit dominus verticē filiaꝝ ſyon ⁊ crinem
earū nudabit. ⁊ erit ꝓ ſuaui odore fetor.
⁊ pro zona funiculum ⁊ ꝓ criſpante crine
caluitium ⁊ ꝓ facia pectorali cilitium.
¶ Nā qꝛ mulieres vane inſtar filiaruȝ ſy
on eleuantur per ſuperbiaȝ extēto collo
per iuerecūdiam. nutibus oculoꝝ reſpici
unt per laxiuiam. plaudunt manibus per
incontinētiam. pedibus gradu compoſito
incedunt per vanāgloriā. hinc eſt ꝙ dñs
decaluabit eas auferendo ab eis ſuā gra
tiā ornamētū anime ſicut capill' ſunt orna
mentuȝ capitis: crinem ēt eaꝝ nudabit. qꝛ
ſicut crines ex ſuperfluitate naſcuntur: ſic
deus earum peccā que dicuntur ſuperflua
coram oībus hominibus in die iudicij de
nudabit iuxta ꝙ dīc Naū. 3. Reuelabo in
quit pudenda tua in facie tua ⁊ oſtendam
gentibus nuditatem tuam. ⁊ tunc ꝓ ſuaui
odore fetor intollerabil' ⁊ que cingebātur
zonis aureis ſericis ⁊ argenteis. ligabunt
greſſis funiculis ⁊ ſic explicādum de ſin
gulis. Nam tunc implebitur illud dictuȝ
Chriſti Math. 22. Ligatis manibus ⁊ pe
dibus mittite euȝ in tenebras exteriores
ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentium. ¶ Con
ſiderans igit̄ h̄ mlier peccatrix Magd.
typum gerens hominis penitentis dāna
q̄ proueniunt de offenſis in cuius ſatiſfa
ctione. 6. conſidero illis oppoſita ꝑ q̄ dñȝ
offendit. ſ.

Pudorem erubeſcētie.
Timorem reuerētie.
Dolorem pnie.
Honorem curioſitatis.
Ardorem caritatis.
Odorem ſuauitatis.

¶ Primo conſidero pudorem erubeſcen
tie ꝯ iuerecundiam. cum dr̄ ſtans retro.
nos videmus ꝙ quādo aliquis homo of
fendit aliquem dñm tanq̄ȝ verecunduȝ n̄
audet appere in conſpectu eius ſed ſtat a
longe vel retro. Quia igitur iſta mulier
verecundabatur ꝙ ꝯ deuȝ offenderat ſta
bat retro. Unde Grego. Uicēſenus in di
gnitatem āt ſuam oſtendens ſtabat retro
poſt tergum deiectis luminibus ⁊ effuſa
coma. ¶ Secūdo conſidero timorem re
uerentie ꝯ ſuperbiam. cum dr̄ ſecꝰ pedes
eius. Qꝛ enim illa mlier timebat deum
offenderat. iō tanq̄ȝ humilis ⁊ reuerens
Non ad caput ſed ad pedes dñi ſe ꝓiecit
Unde Grego. in omel'. Secus pedes dñi
ſtetit. ꝯ pedes enim dñi ſtetimus cum in
peccatis poſiti. Sed ſi ad veram pniam
poſt peccata conuertimur iam retro pe
des ſtamus. qꝛ eius veſtigia ſequimur q̄
impugnabamus. ¶ Tertio conſidero do
lorem pnie ꝯ laxiuiam cuȝ dicit lachrimis
cepit rigare pedes eius. Nam ſignum do
loris ⁊ pnie eſt producer̄ lachrimas ⁊ plo
rare. Unde homo penitenti dicit̄ trenoꝝ
2. Deduc q̄ſi torrentem lachrimas per di
em. ⁊ noctem non des requiem tibi. neq̄ȝ
taceat pupila oculi tui. ¶ Quia igit̄ iſta
mulier dolebat ꝙ deuȝ offenderat. Ideo
tanq̄ȝ penitens lachrimas effundebat vt
dici potuerit illud de illa trenoꝝ p̄. Plo
rans plorauit in nocte ⁊ lachrime eius in
maxill' eius. Maria Magd. legit̄ quater
ploraſſe ⁊ habuiſſe q̄ttuor genera lachri
marum. ſ.

Compunctōis doloroſe.
Cōpaſſionis viſceroſe.
Doloris intenſiui.
Amoris ſuauiſſimi.

¶ Primo inq̄ȝ cōpunctōnis doloroſe ha
buit lachrimas quas effudit ex cōſidera
tione peccatorum ſuorum. de quibus dici
tur h̄. lachrimis cepit rigare pedes yh̄u.
Iſte fuerunt tante virtutis ꝙ impetraue

runt remiſſionem omnium peccatoruȝ: iu
xta ꝙ inferius dr̄ ꝙ xp̄s dixit ſibi remiſ
ſunt tibi peccā tua. ¶ 2° hūit lachrimas
viſceroſe cōpaſſionis. ⁊ h̄ in morte Lazari
fratris ſui. iuxta ꝙ ipſe dicit Io. 11. Chri
ſtus ergo vt vidit eam. ſ. Mariā ploran
tem ⁊ iudeos q̄ venerant cuȝ ea plorātes
infremuit ſpū. ⁊ dixit. vbi poſuiſtis eum.
⁊ iſte fuerunt tante virtutis ꝙ induxerūt
xp̄m ad reſuſcitandum Lazarum. vbi dici
tur ibidem ꝙ yh̄s veniens ad monumen
tum. Clamauit. Lazare veni foras: ⁊ ſtatiȝ
ꝓdijt qui fuerat mortuus. ¶ Tertio hūit
lachrimas doloris intēſiui. ⁊ tempor̄ paſ
ſionis Chriſti. Naȝ dr̄ Luc. 23. quādo xp̄s
ducebatur ad crucem ſequebatur euȝ mul
titudo populi ⁊ mlieres que plangebant
eum inter quas credendum eſt ꝙ maria
magd. fuit principal'. ⁊ iſte fuerunt tante
virtutis ꝙ induxerunt xp̄m ad maximā
compaſſionem. Unde dr̄ ibidem. Conuer
ſus ad eas yh̄s dixit filie ierm. nolite fle
re ſuper me. ſed ſuper vos ipſas flete ⁊ ſuꝑ
filios vr̄os. qm̄ ecce dies venient in q̄bus
dicent beate ſteriles ⁊ vētres que nō ge
nuerunt ⁊ vbera que non lactauerunt.
¶ Quarto habuit lachrimas amoris ſua
uiſſimi. ⁊ h̄ tempor̄ quo xp̄s fuit ſibi ſbla
tus per mortem. Nam ſicut dr̄ Io. 20. ma
ria ſtabat ad monumentū foris plorans.
⁊ iſte fuerunt tante virtutis ꝙ primo me
ruerunt viſionem angelorum. Unde dici
tur ibidem. Dum ergo fleret inclinauit ſe
⁊ proſpexit in monumento. ⁊ vidit duo
os angelos in albis ſedentes. ¶ Secun
do meruit viſionem xp̄i. Nā ſicut ibidem
dr̄ Conuerſa Maria retrorſum vidit xp̄ȝ
ſtanteȝ ⁊ ſic ꝙ petebat obtinuit. ¶ Quar
to conſidera honorem curioſitatis ꝯ va
nāgliā. cū dīc ⁊ capill' capit̄ ſui tergebat.
Nā qꝛ mlieres ſolēt multū gl'ari i pulchri
tudie capilloꝝ. iuxta illō. 1. cor. 11. Mulie
res in comā nutriet glia eiꝰ qm̄ capilli ꝓ
velamine dati ſunt ei. ſignū deſpectus cu

rioſitatis eſt de capill' ꝓprijs curar̄. Unō
Grego. in omel'. Capillos ad cōpoſitōem
vultus exhibuit. Sed iam capillis lachri
mas tergebat. ⁊ ad noſtram inſtructōem
ſubdit capill' pedes tergimus qn̄ ſcis eiꝰ
q̄bus ex caritate compatimur. ex his que
nobis ſuperfluunt miſeremur. Sed multi
ſunt q̄ habēt capillos recuruatos ad caꝑ
pauperibꝰ. ſ. non ſbuēientes: quibus tam̄
dr̄ Iſ. 4. Erit ꝓ criſpante crine caluitium
i. priuatio vite eterne. ¶ Quinto conſide
ro ardorem caritatis ꝯ incontinentiaȝ: cuȝ
dr̄ ⁊ oſculabatur pedes eiꝰ. Nam ſignum
dilectōis ⁊ pacis eſt oſculum. qꝛ igit̄ iſta
mulier iam amore caritatis ardebat. ideo
chriſti pedes oſculabatur os ſuum ponēs
in obſequium xp̄i. quo multoc̄. vſa fuit illi
cite. Unde Grego. in omel'. Quod ſupba
dixerat ſi pedes dñi oſculans h̄ in redem
ptoris ſui veſtigia figebat. ⁊ ſubdit oſcula
batur mulier pedes quos terſit ꝙ nos q̄
cunq̄ȝ plene agimus ſi ſtudioſe diligimꝰ
quos ex largitate ꝯtinemꝰ. ¶ Sexto cō
ſidero odorem ſuauitatis ꝯ carnis dilig̃
tiam. cum dr̄ ⁊ vnguento vngebat. Nam
ꝑ vnguētum odoriferū quo iam mlier vn
xit pedes yh̄u intll'r odor bone fame ꝑ ꝙ
q̄s famoſus efficitur vt ſibi dici poſſit il
lud Cant. p̄mo. Trahe me poſt te in odo
rem vnguētoruȝ tuoꝝ currimꝰ. Uñ d̄ hac
Grego. in omel'. Unguentū ſibi ꝓ odore
ſue carnis adhibuit. ꝙ ergo ſi turpiter ex
hibuerat. h̄ iam deo offerebat. ¶ Cōſide
rans beatus Grego. moduȝ ꝙ tenuit ma
gdalena vt de peccatis ſuis miſericordiā
inueniret dicit in oml'. Cogitanti mihi de
Marie pnia flere magiolibȝ q̄ȝ aliq̄d di
cere cuiꝰ ei vel ſaxeuȝ pectus ⁊c. ¶ Mo
raliter autem loquendo vnguētum ē mo
lificatiuum ſanatiuum ⁊ odoriferum. ⁊ ſi
gnat deuotiōem quaȝ debemus ad Chri
ſtum habere vt ſic eius pedes vngamus
ipſius humanitatem deuotius contēplan
do. per quam molificatur homo interius ⁊

per mentis contritioné ſanať a vitijs per
gr̃e receptõem. redolet exterius per bõe
fame diuulgatõnem. Nam ſicut dr̃ eccľci
7. Meliꝰ eſt nomen bonum ꝗ̃ȝ vnguenta
pretioſa. ¶ Qualr̃ át iſtud vnguentum
quo debemus yheſum vngere fuit figu
ratum Exo. 30. vbi ſnialiter dr̃. Quod do
minus dixit Moy. ꝙ acciperet quattuoꝛ
ſpẽs aromaticas. ſ. miram primá ⁊ ciamo
mum ⁊ calamũ ⁊ caſſiam. ⁊ iſta debét ter
rere ⁊ miſcere cum oleo oliuarũ ⁊ inde fa
cere vnguentum ⁊ ex ipſo vngere taber
naculum. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ per taberna
culum loquendo ſpirituaľr intelľr chꝛiſtꝰ
qᵐ ad humanitaté in qua velud taberna
culo dici poſſit deitas habitare. vnguen
tum autem ꝙ Chꝛiſtus debet vngi vt ſi
at nobis placabilis. ¶ Pꝛimo conficitur
ex mira per carnis moꝛtificationem. Ná
quia mira eſt amara carnis moꝛtificatio
nem ſignat qui multotiens homini vide
tur amara ad ꝗ̃ȝ nos inducit Apoſtolus
colľ. 3. Moꝛtificate mébꝛa veſtra que ſũt
ſuper foꝛnicatõem ⁊ immundiciá libidinem
concupiſcétiaȝ malá auaritiá que eſt ydo
loꝛũ ſeruitus. ¶ 2º conficiť de cinamomo
per mentis humiliationẽ. Naȝ qꝛ cinamo
mũ quanto eſt de minoꝛi virgula tanto é
nobilius humilitaté ſignat per quam ho
mo ſeipſum deſpicit ⁊ reputat ſe minoꝛeȝ.
Ad quá habendá inducitur eccľci. 30. vbi
dicitur. Quanto maioꝛ es humilia te in
oibus ⁊ coꝛá deo inuenies gr̃am vt diceř
poſſit illud eccľci. 24. In plateis ſicut cina
momũ ⁊ balſamũ aromatiȝans odoꝛeȝ de
di. ¶ Tertio conficitur de calamo p ple
bis hedificatõem. Nam qꝛ calamus fluus
⁊ multoꝛũ nodoꝝ ⁊ de calamo poteſt ſibi
lum fieri poteſt ſignificare hedificatõem
populi ꝗ̃ȝ homo dȝ facere per publicam ⁊
honeſtá ꝯuerſatõem d̃ſignatam in coloꝛe
fluo p bõaȝ ⁊ multiplicé opatõem ſignatá
in nodoꝝ multiplicatõem. ⁊ p gr̃oſam ⁊
fructiferá p̃dicatõeȝ ſignatá p ſibilum: ad

ꝗ̃ȝ inducit Iſ. vbi dicit. Clama ne ceſſes.
exalta vocé tuá quaſi tuba. ⁊ ánuncia po
pulo meo ſcelera eoꝝ ⁊ domui Jacob pec
cata eoꝝ. ¶ Quarto conficitur de caſſia.
p opis cõtinuatõem. Nam qꝛ caſſia habȝ
coꝛticé durũ ⁊ foꝛté ſignare põt perſeuerá
tiá in bonis operibus. de qua dr̃ Math.
x. Qui át perſeuerauerit vſqȝ in finem hĩ
ſaluus erit. ¶ Supꝛadicta poſtꝗ̃ȝ territa
ſunt. i. perfecte habita fuerit tũ debent miſce
ri cũ oleo oliuarũ. i. cuȝ miſericoꝛdia: ⁊ ex
his omnibus fieri vnguentum. rigoꝛem
diuine iuſticie placantem. vt d̃ tali vngué
to facienti dici poſſit illud Eccľci. 30. Un
guentarius faciet pigmenta ſuauitatis.
¶ Sciendũ eſt ꝙ Magdalena tribus vi
cibus dr̃ vnguentum poꝛtaſſe ad vngédũ
xp̃m. ¶ Pꝛimo hĩ vbi dr̃ pedes domini
rigaſſe lachꝛimis ⁊ vnxiſſe vnguento: ⁊
iſtud fuit contritõis doloꝛoſe. rõne culpe
cõmiſſe. Conſolõnis gaudioſe rõne venie
pꝛomiſſe: vt ſic iuxta illud Cant. 4. in iſta
vnctione fuerit mira ⁊ aloe cuȝ oĩbus vn
guentibus p̃mis. ¶ 2º poꝛtauit vnguen
tum ad vngendum caput ⁊ coꝛpus yh̃u
ante. 6. dies paſce in bethania. vbi hétur
Jo. 12. ⁊ Math. 26. Mar. 14. Et iſtud fu
it vnguentum deuotõis amoꝛoſe ratione
caritaťi intenſe. compaſſionis viſceroſe ra
tione moꝛtalitaťi oſtéſe. vt ſic fuerit vn
guentum de quo dicitur pꝛimo exo. 27.
Qd̃ Moy. cõpoſuit oleũ ad ſcĩficatõnis
vnguétũ. ¶ 3º poꝛtauit ad vngédũ coꝛpꝰ
dñi in ſepulchꝛo vt hr̃ Mar. 16. ⁊ iſtd̃ fuit
vnguétũ ſedulitaťi virtuoſe. rõe ingſitõis
ſolicite. hõeſtaťi gr̃oſe. rõe opinõis bone.
vt ſic ſibi potuerit dr̃e illud cant. p̃. Me
lioꝛa ſũt vbera tua vino fragrátia vngué
tis optimis. oleum effuſum nomé tuuȝ.

Tertia pars.

Equiť. Uidens át pħ̃eus ⁊c. vbi
tangit temeritatem mendaciter
detrahẽrem. ꝙ pbat cogitatio
vitioſa. Quia eim iſte pħ̃eus vidit pecca
tricem mulierem ad xp̃m accedere ſtatĩ
vt malus cepit cogitare malum in aĩo ⁊
xp̃o ſuſcipienti ipſam detrahere ⁊ mulieré
deſpicere vt maximá peccatricem ẜȝ Gre
go. in omeľ. ⁊ ẜm hoc hĩ quátum ad iſtum
pħ̃eum q̃ttuoꝛ poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Exterioꝛé cognitõem.
Interioꝛé cogitatõem.
Suſpitõem pmittenť.
Deſpectõem obſequenť.
¶ Qᵐ ad pᵐ dicit. videns át pħ̃eus qui
vocauerat eum. Nam illa mľier venit ad
xp̃m non occulte ſed publice. ⁊ iſte pħ̃eus
vidit ipſam xp̃i pedes tangentem ⁊ ipſos
lauantem. oſculanté. ⁊ vngentem. nõ ta
mé iſta vidit oculo ſimplici ſed maligno
de quo dr̃ Ezech. 31. Memento qm̃ malꝰ
eſt oculus neqꝫ. ¶ Qᵐ ad ẜm dič. ait in
tra ſe. d. Ex his enim que videt homo vľ
ſentit exterius foꝛmať exterioꝛ cogitatio
ſiue bona ſiue mala. Qnia igiť iſte pħ̃eus
ex his que viderat d̃ muliere peccatrice
ſolũmodo iudicabat ẜm faciem. ſtatim in
animo malũ cogitare cepit. ⁊ dicere illud
Ezech. In die illa aſcédent ſermones cogi
tatos ſuper coꝛ tuum ⁊ cogitabis cogita
tõem peſſimam. ¶ Qᵐ ad 3ᵐ dicit ſi eét
pꝓpheta ſciret ⁊c. Nam pꝓpꝛietas pꝓphete
eſt cognoſcere ét occulta. ⁊ qꝛ xp̃s vt vid̃
bať pħ̃eo non cognoſcebat iſtá mulierem
foꝛe peccatricem. ſuſpicatus fuit ipſm nõ
eſſe pꝛopħ̃am. Nam ẜm Grego. in omeľ.
Si ad pedes pħ̃ey talis mulier acceſſiſſet
dicturus erat ꝙ dr̃ Iſ. recede a me noli
me tangere qm̃ mundus ſum. ⁊ ideo cogi
tabat ſic ſe xp̃m debere dicere. ¶ Qᵐ ad
quartum dič. qꝛ peccatrix eſt. Nam ille
pħ̃eus mulieré iſtá deſpiciebat tanꝗ̃ȝ pec
catricem vt ipſius obſequiũ ꝙ circa xp̃ȝ
faciebat deuote. cũ tñ debuiſſet ipſius po
tius cõmẽdare. vtpote ſicut pꝛudens ⁊ ſa
piens egrotatam ſe ſentiés venit ad me
dicũ vt reciperet ſãitaté q dič d̃ ſeipſo Luč.
5. Nõ egẽt q ſani ſunt medico ẜȝ q male
habét. nõ eim veni vocare iuſtos ad peni
tétiam ſed peccatoꝛes.

Quarta pars.

Equitur ⁊ rñdés yh̃s ⁊c. vbi tã
git ſagacitateȝ veraciter dirigẽ
tem. ꝙ pbat cognitio lumino
ſa. qꝛ enim iſte pħ̃eus ingratꝰ adhuc erat
⁊ deuius. xp̃s bonus magiſter ⁊ paſtoꝛ ip
ſum reducere voluit. vt non amplius in
erroꝛem maneret. qꝛ vero multoť. hoïes
per exépla parabolica pſuadenť ⁊ reducũ
tur magis ꝗ̃ȝ rõnibꝰ. q modus perſuaſio
nis apud paleſtinos ſepius erat in vſu.
hinc eſt ꝙ xp̃s ipſm phariſeũ volens ad
viam veritatis reducere ipſm excitando
pꝓponit ſibi parabolá. ⁊ ẜm hoc hic quat
tuoꝛ poſſumus conſiderare. ſ.
Excitatõem ad accedendum.
Pꝛopoſitõem ad máuducédum.
Applicatõem ad cõmédandũ.
Cõcluſioné ad determinádum.
¶ Quantum ad pᵐ dič. Et rñdens yh̃s
⁊c. qñ enim magiſter excitat diſcipulum
ad cognoſcendum aliquid. tunc diſcipulꝰ
debet eſſe attentus. qꝛ igitur xp̃s excita
bat pħ̃eum vt intelligeret. hinc eſt ꝙ atté
tus eſſe debuit. hic duo ꝯſidera. ſ.
Excitatõem ad cognoſcédum.
Attentõem ad audiendum.
¶ Qᵐ ad pᵐ dič. ⁊ rñdens yh̃s ⁊c. ẜȝ eiȝ
pħ̃eus nihil dixerit ꝙ moueret xp̃m ad ſi
bi rñdédũ tñ coꝛd̃ cogitauerat ad cui xp̃s
rñdens ſe nõ ſolũ eſſe pꝓphetam ẜȝ Tytuȝ
Sȝ dñm pꝓphaꝝ oñdit. ⁊ ſic ẜm Greg. Co
gitatio rñdet. ¶ Qᵐ ad attétõem ad au
diendum dicit at ille ait. Magiſter dič.
vbi in illo ſuo dicto phariſeus pꝛofitetur
in xp̃o ſapientiam. cuȝ vocat eũ magiſtrũ
⁊ expoſuit doctriná cũ dič. dic vt ſic iſta
faciendo poſſit dicere illud Math. 22.
Magiſter ſcimus quia verax es ⁊ viam
dei in veritate doces. ¶ Quantum ad
ſecundum dicit. duo debitoꝛes ⁊c. Ubi
conſidera.

Primo paradigma ꝓponitur.
Secundo ſolutio querit.
Tertio queſitū ſoluitur.
Quarto dictū aſſerit.
¶ Quantū ad primū dic̄ duo debi. ⁊c. vbi
duo cōſidera. ſ.
Obligatiōem aggrauātē.
Reſponſionem ꝯſolantem.
¶ Quantū ad primū dicit. Erāt duo ⁊c.
Nam ꝑ feneratorē intell'r deus q inſtar
feneratoris vel lucri. vl't ꝙ de ſuis dōis
datis hoībus. ſiue naturalibꝰ ſiue gratui
tis lucrent ſolicite ꝑ opera bona ſicut in
parabola q̄ dixit xp̄s Mat. 25. Ubi dicit
ꝙ homo qdam tradidit bona ſua ſeruis
ſuis vt lucrati ſunt in eis. ⁊ laudauit. d.
euge ſerue bone ⁊c. ⁊ nō lucr autem repꝛhē
dit per debitores aūt duos intelliguntur
omnes hoies huius mūdi duobus ſexibꝰ
virili ⁊ muliebri q omnes ſunt debitores
dei ſpecialiter in duobus. ſ. in gratiarum
actione pro beneficiis receptis. ⁊ in venie
poſtulatiōe pro delictis cōmiſſis vñ Ro.
8. Debitores ſumꝰ nō carni vt ſm carnē
viuamꝰ. ſignāter autem dr̄. ꝙ vnus debe
bat denarios qngētos. ⁊ alius qnquagin
ta. ad deſignādum ꝙ tam in beneficiis re
ceptis. q̄z in delictis ꝯmiſſis. nō oēs ſunt
equal's. ſed quantū ad beneficia vnꝰ rece
pit pl's ⁊ alius minus. ⁊ ideo vnus pl's te
netur q̄z alius. ⁊ quantū ad delicta vnus
pl's offendit q̄z alius. ⁊ ideo vnꝰ alio pl's
tenet vnde Greg. in omel'. de duobus aūt
debitoribus paradigma opponit quoꝝ vnꝰ
minꝰ ⁊ alius pl's dz. ¶ Quantū ad reſpō
ſionem ꝯſolantem dic̄. Non hn̄tibus aūt
⁊c. Nā magna ꝯſolatio ē debitori ſiue mul
tū ſiue parū debeat qn̄ ſentit a debito pe
nitꝰ abſolutū. ⁊ maxime qn̄ ad ſatiſfacien
dum ſe ſentit totali'r īpotentem. ¶ Quia
igit peccator nō poteſt ꝑ ſe ſatiſfacere ꝺo
magna ē ſibi ꝯſolatio qn̄ ſentit ſe a debito
ꝑ diuinam miſericordiā abſolutū. ⁊ h̄ ē ꝙ
cognoſcēs tob. ⁊ regratiās deo dic̄ Tob.
3. Benedictū ē nomen tuū ds pr̄m nr̄oꝝ.
qui cū iratus fueris miſericordiā facis. ⁊
in tēpore tribulatōis peccā dimittis his q
inuocāt te. ¶ Scd̄o ſolutio querit. cū dicit
qs ergo eum pl's diligit. q. d. qs iſtorum
duoꝝ ſecundum Greg. i omel'. pl's diligit
illum q debitū dimiſit. ¶ Tertio queſitū
ſoluit cum dicit rn̄dens Symon dixit ⁊c.
Cū eniz xp̄s Magd. q̄z phꝰeus reputabat
maximam peccatricem pl's donauerit q̄z
phꝰeo q reputabat ſe iuſtū. ex ſua reſpōſio
ne ꝯuincitur ꝙ minus diligebat xp̄m q̄z
ipſa Magd. Nam lz ipe etiam foret debi
tor. q2 iuxta illud Eccl'i. 7. Non ē eniz hō
iuſtus i terra q faciat bo[m] ⁊ nō peccet. tn̄
Magd. reputabat amplius obligatā etiā
forte erat in veritate ⁊ ideo ꝑ debitorem
qngentoꝝ denarioꝝ Magd. datur intel
ligi. ꝑ debitorē vero. 50. denarioꝝ poteſt
intelligi phꝰeus. ¶ Quarto dictū aſſerit.
cui dicit at ille dic̄ recte iudicaſti ⁊c. vbi
ſciendum quantū ad iſtā queſtiōē ⁊ ipſiꝰ
ſolutiōē ꝙ tria poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Affectus intenſionem.
Effectus īpenſionem.
Actus executōem.
¶ Intēſio affectus ē dilectio. Impenſio
effectus ē remiſſio. Executio actus ē opa
tio dilectio igitur xp̄i cū cā de ꝯgruo huiꝰ
effectus q̄ eſt remiſſio cuius dilectiōis ſi
gnū eſt actus vel operatio. cū ergo querit
quis duoꝝ pl's diligit vtrū cui pl's dimit
titur vel cui minus ꝑ quos xp̄s dedit in
telligere nob̄ Magd. que pl's diligebat.
⁊ phꝰeus q minus ſm opinionem ſuā dici
pōt. ꝙ ſi loquamur de dilectōe in ſe certū
ē ꝙ maria Magd. plꝰ dilexit ꝙ pz ex acti
bus ſuis q2 aliter nō poſſemꝰ cognoſcere
interiorem effectū niſi ꝑ actus exteriores
interiores que fuerunt ſigna dilectionis
interne que fuerunt plures i Magd. q̄z
in phꝰeo. ¶ Si aūt loquamur de remiſſio
ne que fuit effectꝰ dilectiōis. patet etiam
ꝙ Magd. plus dilexit quia plꝰ fuit ſibi

dimiſſum nec ꝑ h̄ intelligēdum eſt ꝙ ap
probetur ille. ꝙ plus peccauit. ¶ Loquē
do ſimpliciter ſed oſtendit ꝙ quantū eſt
ratione obligatiōis q̄ eſt ꝓpter peccatum
dimiſſum amplius obligat. ſed multi ſunt
qui multoc̄. recipiūt magna beneficia. qui
nō recognoſcūt a deo nec ſibi regratiātur
⁊ qui magnā remiſſiōem ꝯſecuntur ſuorū
peccatorū ⁊ tn̄ nolunt deū perfecte dilige
re. ſed ad petendū ſimilia poſt tēpus mo
dicū reuertunt iſti ſunt d̄ quibꝰ dicit Ro.
p̄mo. Cum cognouiſſent deū nō ſic̄ deum
glorificauerūt neqz gr̄am egerūt. ſed eua
nuerūt in vanitatibꝰ ſuis. ⁊ obſcuratū eſt
inſcipiēs cor eorum dicētes enim ſe eſſe ſa
pientes ſtulti facti ſunt. ¶ Quātū ad ter
tium dicit ⁊ ꝯuerſus ad mulierē dixit ad
illā ⁊c. Nā poſtq̄z xp̄s ꝓpoſuit paradigma
phꝰeo de duobꝰ debitoribꝰ cōfirmauit eiꝰ
ſententiā. nunc applicat ad ꝓpoſitū cōmē
dans Magd. q̄ plura ſigna dilectōis q̄z
phꝰeꝰ oſtenderat vbi tria poſſumꝰ ꝯſide. ſ.
Cōpaſſionem inclinātem.
Attentiōem excitātem.
Applicatōē euidentem.
¶ Quantū ad primū dicit. ⁊ ꝯuerſus ad
mulierē ⁊c. magna eniz fuit cōpaſſio xp̄i
qn̄ voluit ad mulierē penitē. cōuerti. ⁊ ta
men huiꝰ erat neceſſariū vt ſibi deberet
mulier penitere ꝑfecte ꝙ xp̄s cōuerteret
ad ipſam vñ Trenoꝝ. 5. Cōuerte nos deꝰ
ad te ⁊ cōuertemur. xp̄s igit vt maria ꝑ
fecte cōuerteretur ad ipſum. fuit ad eam
cōuerſus cum benignitate vt ſibi dici po
tuerit illd̄ dcm̄ p̄s. Multiplicaſti magni
ficentiā tuam. ⁊ ꝯuerſus cōſolatus es me
⁊ h̄ ꝙ ipſe ꝓmittit volentibus ad ipſum
cōuerti Zach. p̄mo. d. Cōuertimini ad me
⁊ ego cōuertar ad vos. ¶ Quantū ad at
tentiōē excitātē dicit. dixit ſimoni vidēs
hanc mulierem ⁊c. lz enim ſymon illā mu
lierem videret corporaliter. ⁊ i[a] que facie
bat quia eius intentōem non videbat. eiꝰ
opera reprobat. ⁊ ideo xp̄s ipz excitat ad
ipſam ⁊ eiꝰ opera intuendū. d. vides hāc
mulierem. q. d. ſi ꝑfecte cognoſceres ipā
non deſpiceres ſed potius comēdares.
¶ Quantū ad applicatōem euidētem di
cit. Intraui domū tuā ⁊c. Ubi xp̄s enume
rans bona q̄ fecit Magd. quem tn̄ phꝰeus
nō fecit ipſa que ſunt p̄ferret in tribus ſi
gnis dilectiōis. ſ.
In pedum ablutione.
In oſculum datione.
In vnguēti vnctione.
¶ Und̄ Greg. in omel'. enumerant enim
bona peccatricis enumerant aūt ⁊ mala
falſi iuſti. ¶ Quantū igit ad ſignū dile
ctōis in pedū ablutōe dicit intraui domū
tuā ⁊c. Nā iſte phꝰeus non lauādo pedes
xp̄i aqua q̄ habetur cōmuniter. non exter
gendos linteo cōtra morem antiquoꝝ fec̄
Nā dr̄ de habraā Gen̄. 18. Quod dixit tri
bus viris apparentibꝰ ſibi lauent pedes
vr̄i ⁊ requieſcite ſub arbore. ꝙ aūt phꝰeus
non fec̄ de rebus cōmunibus. illa mulier
fecit de rebꝰ ſpecialibꝰ quia lachrimis pe
des rigauit. ⁊ capill' ſuis terſit quaſi mun
di deſpiciēs vanitatem. ⁊ ideo ſm Tibur
tium venata eſt ſanctitatem. ¶ Sciendū
eſt āt ꝙ ad capillos qbus Magd. terſit
pedes dn̄i ꝙ p̄ter illa q̄ dicta ſunt ſuperiꝰ
de capill'. ꝙ per capillos ornātes caput
intelligunt cogitatiōes que ſpirituali'r mē
tem ornāt. nam cogitatiōes hois triplici
ter diuidunt quedam ſunt cogitatōes bo
ne ⁊ de habentibꝰ tales cogitatiōes dicit
Sap. 5. Iuſti aūt in perpetuū viuent ⁊ ap
dn̄m eſt merces eoꝝ. ⁊ cogitatio eoꝝ ap al
tiſſimū. Alie ſunt cogitatiōes male ⁊ iſte
a nob̄ totaliter expellēde. q2 ſicut dicitur
ſap. primo ꝑuerſe cogitatiōes ſeparant a
deo. Alie ſunt indifferentes que nec tota
liter ſunt bo[e] nec male ſz v. ſe q̄ ſunt circa
tēporal's. ⁊ iſte ſunt moderāde ⁊ inciden
de vt. ſ. hō de ipſis non pl's cogitat neceſſi
tas ipſa reqrit de qbꝰ p̄s. Dn̄s ſcit cogita
tiōes hoīū. q[m] v. ſe ſunt. ¶ Q[m] ad ſig[m]

dilectiõis in oſculũ datiõe dicit. Oſculum
mihi ⁊c. Nam phẽus nõ oſculando xp̃m.
fecit ↄtra morem antiquoꝝ nam dr̃ Deu
tero. 18. Quod Moy. egreſſus in occur
ſuꝫ ietro cognati ſui oſculatus eſt eũ ſalu
tauerũtqꝫ mutuo verb̃ pacificis. ꝙ autem
phẽus nõ fecit q: caritate carebat. ſꝫ mľr
fecit ergo caritatis accẽſa. nam ſicut dicit
Greg. Amoꝛe eius. ſ. xp̃m igne ſuccẽſa ar
debat deſiderio dr̃ autem ꝙ non ceſſauit
oſculari pedes yħu ad deſignãdum pſeue
rantiã. nam ſic dicit Greg. in omel'. Amoꝛ
dei nunq̃ꝫ eſt ocioſus operaꝛ eniꝫ magna
ſi eſt ſi aũt operari negligit amoꝛ nõ eſt.
¶ Quantũ ad ſignum dilectõis vnctõis
vnguẽti dic̃ oleo cap̃ meũ ⁊c. Naꝫ phẽus
neqꝫ p̃ ſe neqꝫ p xp̃o legiꝛ vſus vnguẽ
to fuiſſe. ꝙ aũt phẽus non fecit ſuppleuit
Magd. vnguẽs xp̃i pedes vnguẽto naꝫ
ſicut dic̃ Jo. 12. Maria accepit libraꝫ vn
guenti nardi piſtici p̃cioſi ⁊ vnxit pedes
yħu. ¶ Quantũ ad quartũ dic̃ pp ꝙ dico
tibi ⁊c. Nam q̃ſtionem q̃ꝫ xp̃s ſupius fec̃
ſymoni d̃ qua eius rñſionem appꝛobauit
nec cõcludendo determinat. d. dilectiõem
eſſe cauſam de ↄgrus remiſſionis debitiľ
peccati ⁊ ſꝫ ſꝫ hic duo ↄſidera. ſ. Determi
natõeꝫ quantũ ad debitoꝛẽ maioꝛẽ. Scdm
quantũ ad minoꝛem. ¶ Quantũ ad p̃mã
determinatõeꝫ dicit. pp ꝙ dico tibi ⁊c. Cũ
eni xp̃s debitoꝛẽ maioꝛẽ itelligeret pecca
tricem hinc ẽ ꝙ ipſa loquiꝛ ſymoni. ſibi d̃
terminatõeꝫ pblematis applicãdo. Nã q:
p multa ſigna oñderat magnitudinẽ dile
ctiõis ↄcludit xp̃s ex hoc remiſſiõeꝫ oiuꝫ
peccatoꝛũ. d. remittunꝛ ei peccã multa cui⁹
cãm aſſignãs. ſubdit qm̃ dilexit mľtũ. Nã
ſm Glo. Ardoꝛ caritat̃ in ea rubiginem
peccõꝝ ↄſumpſit vñ Greg. tanto ergo pcci
rubigo ↄſumiꝛ. q̃ꝫto peccõis coꝛ mag[e] ca
ritatis igne ↄcremaꝛ. ¶ Q[m] ad ſcdam d̃
termiatõeꝫ dic̃. cui ãt min⁹ dimittiꝛ min⁹
diligit. ſic enim magna dilectio ẽ cã remiſ
ſiõis maioꝛis debiti ſic minoꝛ minoꝛis. q:
igiꝛ phẽus min⁹ diligebat q̃ꝫ i[a] mľier vt
patuit p ſigna min⁹ meruit. ꝙ ſibi dimit
teret q̃ꝫ illa vñ Titus. Cuꝫ tetigit aũt ſe
pius eum. q multum peccauit p confeſſ̃.
purgari pauco vero peccãte ex arrogãtia
nõ venire ad ↄfeſſionis remediũ.

Quinta pars.

Sequiꝛ. Dixit aũt ad illam venit
⁊c. vbi tãgit liberalitatem miſe
ricoꝛditer indulgẽtem ꝙ pꝛobat
remiſſio copioſa. Nam xp̃s cõcluſo phẽo
ad mulierem ſe cõuertit vt ad eius ↄſola
tionem remiſſiõem iſtam ãnũciet ipſius
fidei ↄſtantiã comẽdando. lꝫ ex dictis xp̃i
aliꝫ humãitus ſapiẽtes murmurauerint.
⁊ ſm ſꝫ hic tria poſſumus ↄſiderare. ſ.
Diuine bonitat̃ donũ plenariũ.
Hũane prauitat̃ iudi[m] temerariũ.
Deuote credulitat̃ actũ meritoꝛiũ.
¶ Quantũ dicit ad illã ⁊c. Nã tanta bõa
nitas xp̃i. vt iſti mulieri. nõ ſo[m] ad culpã
peccã dimitteret. ſꝫ etiam quantũ ad penaꝫ
vnde Greg. in omel'. Ecce q̃ ad medicum
eggreſſa ſanata ẽ. ¶ Quantũ ad ſm dic̃.
⁊ cepũt q ſil' ⁊c. Nã dimittere peccã ſoli⁹
ẽ di iuxta ꝙ d̃ ſe dic̃ Js. 43. Ego ſuꝫ ipſe q
deleo inigtates tuas. Q: igiꝛ xp̃s quẽ pu
tabãt ſo[m] hoieꝫ dixit mľr remittunꝛ tibi
peccã tua ceperũt mala cogitare vľ iudica
re d̃ ipo. d̃ qb⁹ ↄqueri poterat. d. cuiꝫ illd̃
ps. Si his q oderãt me ſup me mala locu
t⁹ fuiſſꝫ ſꝫ ſuſtinuiſſeꝫ. tu vo hõ vnanim⁹
dux me⁹ ⁊ not⁹ me⁹ q ſil' mecũ dulces ca
piebas cibos. ¶ Q[m] ad ſ[m] dic̃. Dixit ãt
ad mulierẽ fides ⁊c. xp̃s eni vt iſtã mulie
rẽ oñdat fidẽ hr̃e pfectã. ¶ Pꝛio mũdat
habitũ virtuoſuꝫ. ¶ Scdõ ↄmendat actũ
fructuoſuꝫ. ¶ Quantũ ad pꝛimũ dic̃ fides
tua te ſaluã fec̃. Fides ẽ habit⁹ i hoie vir
tuoſus. q: ſic dic̃ Abach. 2. Juſt⁹ i fide ſua
viuit id̃ p fidem meruit mľr iſta ſaluari.
¶ Quantũ ad cõmendationem fructus
virtuoſi dicit. vade in pace. fides enim q̃
eſt in anima dꝫ oſtendi p opera virtuoſa

p que pacificaꝛ homo cuꝫ deo. vnde theo.
loquẽs de hac muliere dicit poſtq̃ꝫ aũt ei
peccã dimiſit nõ ſiſtit remiſſiõeꝫ pcci. ſꝫ ad
ducit operatõeꝫ bõi. d. vade i pace. i. in iu
ſticia. iuſticia ẽ pax hois ad deũ. ſic pccm̃
ẽ inimicitia inter deũ ⁊ hoiem. Nã ſic dic̃
apľus Ro. 2. Glľa honoꝛ ⁊ pax omni opan
ti bonũ. Ad q̃ꝫ gloꝛiam.

¶ Feria ſexta dñice ſ[e] in. xl[e].

Collegerũt põtifices ⁊ phẽi
ↄſilium ⁊c. Jo. ij. Jn iudicio
agiꝛ vt pꝛocedaꝛ ad ſniaꝫ de
bem⁹ iter alia. ſ. ↄſideraꝛ. ſ.
pſonaꝫ d̃ qua agiꝛ. ſi ſit rea
Jnqſitioneꝫ q̃ diſcutiꝛ ſi ſit debita. Allega
tionem q̃ adduciꝛ ſi ſit vera. Determina
tioneꝫ q̃ pꝛoduciꝛ ſi ſit recta. Sniam q̃ cõ
cludiꝛ ſi ſit iuſta. ¶ Sꝫ tñ ſi ↄſiderem⁹ cõ
ſilium ⁊ iudi[m] illoꝝ pꝛincipũ ſacerdotũ ⁊
phẽoꝝ inueniem⁹ to[m] oppoſitũ illi⁹ ꝙ dꝫ
in iudi⁹ ⁊ ↄſilio iuſtoꝝ. ¶ Nã p̃mo pſona
d̃ quo agiꝛ qui fuit xp̃s nõ fuit rea. q: de
ipſo dr̃ ſcda Pe. 2. Quod pccm̃ non fecit
nec inuẽtus ẽ dolus in oꝛe eius. ¶ Secũ
do q: inquiſitio nõ fuit debita. tũ q: ſubi
to. Nam audito ꝙ pꝑter reſuſcitatõeꝫ la
ꝫari multi credebant in xp̃o ſtatiꝫ feſtinã
ter collegerũt vt de ipſis verificatũ fuerit
illud Pꝛouer. p̃mo. Pedes enim illoꝛuꝫ
ad malum currũt. ⁊ feſtinãt vt effundant
ſanguinem. tũ quia cum ira. vt verificatuꝫ
fuerit de ipſis illd̃ Eccľi. 26. Jn ſynagoga
peccantiũ exardebat ignis. ⁊ in gente in
credibili exardeſcet ira. tũ quia cum inui
dia. vt verificatũ fuerit d̃ ipis illud Eccľi.
45. Pꝛopter inuidiã circũdederunt illuꝫ.
¶ Tertio quia allegatio nõ fuit vera q:
pꝛopter miracula q̃ faciebat xp̃s. non fuiſ
ſet ciuitas ſubmerſa. Sed magis q: xp̃m
interfecerũt vt de ipſis dici potuerit illd̃
ps. Non eſt in oꝛe eoꝛum veritas coꝛ eo
rum vanum eſt. ¶ Quarto q: determina
tionem nõ fuit recta vt fuerint impij de
qbus diciꝛ Sap. Dixerũt impij ap̃ ſe non
recte cogitãtes circũueniam⁹ iuſtum qm̃
cõtrarius eſt operib⁹ nr̃is moꝛte turpiſſi
ma condẽnem⁹ eũ. ¶ Quinto q: ſentẽtia
nõ fuit iuſta. ſed iniqua q: ſententiauerũt
dignũ moꝛte quib⁹ potuit dr̃e illud Job.
21. Ecce noui cogitatões veſtras ⁊ ſenten
tias cõtra me iniquas. ⁊ ſcdꝫ ſꝫ euãgeliſta
in ſꝫ euãgelio. ſ. tangit. ſ.
Malignitateꝫ adunãtem celerius.
Sagacitatem arguẽtem q̃ꝫ foꝛti⁹.
Dignitatem rñdentem audati⁹.
Prauitatem pſequentem crudeli⁹.
Bonitatem declinãteꝫ pꝛudẽtius.
¶ Pꝛimũ pꝛobat p̃ncipal' ↄgregatio. Se
cundum general' pꝛolocutio. Tertiũ pſula
ris cõſulatõ. Quartũ moꝛtal' machinatio
ſ[m] doctrinal' abſentatio. p[m] in p̃n°. 2[m] ibi
⁊ dicebãt qd facimus ⁊c. 3[m] ibi vnus aũt
ex ipſis ⁊c. 4[m] ibi ab illo ergo dic ⁊c. ſ[m]
ibi yħs ãt iã nõ i palã ⁊c. Pꝛima ps.

Quantũ ad pꝛimũ. vbi tangit ⁊c.
ꝙ pbat ⁊c. dic̃. Collegerunt ⁊c.
Nã bon⁹ rectoꝛ alicui⁹ ciuitat̃ qñ
videt vľ dubitat iminere ciuitati piculuꝫ
cõgregat ſapiẽtes ad habẽdum ↄſilium.
qd ſup hoc ſit agendũ. ꝙ qdeꝫ ẽ comẽda
bile qñ ſubẽ cã ratiõalis. qñ vo nõ ſbeſt
cã ratõalis tľe ↄſiliũ poti⁹ arguiꝛ inſcipiẽ
tiã. q̃ꝫ pꝛudentiã. ¶ De futuris p̃ncipes
ſacerdotũ ⁊ phẽi audiẽtes ꝙ xp̃m mľti ſe
q̃banꝛ q: videbãt eũ reſuſcitaſſe Laꝫarũ ti
muerũt ne ipſi⁹ augumentareꝛ ſequella ⁊
eoꝛũ decreſceret ⁊ ideo cõcitati inuidia ⁊
etiã ira turbati ↄgregauerunt ↄſilium cõ
tra xp̃m. ꝙ qdem cõſiliuꝫ. q: ratõaleꝫ cãm
nõ habuit magis fuit iſipiẽs q̃ꝫ ex pꝛudẽ
tia bona hic aũt duo poſſum⁹ ↄſideraꝛ. ſ.
Malitiam pſecutam.
Jnnocẽtiam pſecutam.
¶ Quantum ad pꝛimum dicit. Collegę
runt ⁊c. Jn hoc enim apparuit eoꝛum ma
litia, quia ſtatim audita fama Chꝛiſti ⁊

diuulgatõe m̄ ſraculi facti de Lazarõ.ex q
bus xp̄m venerari debebant.tamen ſtatim
ꝑcati ſunt ſuam malitiam contra ipſum
conſilium facientes vt de ipſis xp̄s dicer̃
potuerit illud ps̄.In eo dum conuenirẽt
ſimul accipere animam meam conſiliati
ſunt.¶ Quãtũ ad ſecũdũ dicit. aduerſus
xp̄m.Nam xp̄m inocentem ⁊ ſine peccato
pontifices ⁊ phariſey pſequebanẗ ad mor
tem.vnde cõpleta eſt ꝓphetia ps̄.d. Aſti
terũt reges terre ⁊ pͥcipes conuenerunt
in vnum aduerſus dñm ⁊ aduerſus xp̄m
ei⁹.non aduertẽtes miſeri ꝙ dñs diſſipat
conſilia gentium.reprobat aũt cogitatio
nes populorũ:⁊ reprobat conſilia pͥncipũ.

Secunda pars.

Equtur.Et dicebant qd facimus
s ⁊c.vbi tangit ſagacitatem argu
entem q̃ʒ forti⁹. ꝙ probat gene
ralis prelocutõ. vbi duo conſidera.ſ.
Solicitatõem negotij.
Allegatõem periculi.
¶ Quantum ad pᵐ dic̃.⁊ dicebant quid
facim⁹ ⁊c.Nam pͥcipes ⁊ phariſey vidẽ
tes ſigna que faciebat xp̄s ſolicitabant ſe
ad inuicem vt contra xp̄m remedium in
uenirent.vñ Criſo.Reprehendẽs iſtos
dicentes,qꝛ hic ⁊c.hominẽ adhuc vocant
qui tantam ſuſceperunt eius deitatis de
monſtratõem. ¶ Quantum ad ſecunduʒ
dicit.Si dimittimus eum ſic ⁊c. Ubi du
plex allegãt piculum .ſ.
Firmitatis adheſionis .
Calamitatis dſtructõis.
¶ Quantum ad primũ dicit . Si dimitti
mus ⁊c.Quia enim Chriſtus multa mi
racula faciebat multi credebant in ipſum
iuxta ꝙ de ſeipſo dicitur Johan.2.Quod
cum eſſet Jeroſolimis in paſca die feſto
multi crediderunt in nomine eius viden
es ſigna que faciebat . ¶ Quantum ad
calamitatem deſtructionis dicit. ⁊ veniẽt
romani ⁊c.Quia enim templum habeba
tur in maxima reuerentia. Chriſtus aũt
predicabat aliqua que videbantur contra
templum ⁊ contra paternas leges . quia
predicabat ſacramentalia ceremonia que
in aduentu ipſius inceperant deficere ⁊ ꝯ
tra iudicialia.dicebant iudei ꝙ ſi Chriſtũ
permitterent viuere ⁊ ſigna que faciebat
omnes in ipſum crederent. ⁊ ſic null⁹ re
maneret qui defenderet ciuitatem nec tẽ
plum ſed potius templum haberetur in
deſpectũ.⁊ tunc venirent romani ſʒ Aug.
⁊ Criſo.dicebant vt incuterent populum
templum expoliantes ⁊ ciuitatem dſtruẽ
tes . ¶ Sciendum eſt autem hic vbi fit
mentio de ſignis . quod inuenio quattuor
ſigna.ſ.
Auſteritatis ⁊ pñitẽ tie.
Pietatis ⁊ clementie .
Caritatis ⁊ amicitie .
Securitatʒ ⁊ confidentie.
¶ Primo inq̃ʒ auſteritatis ⁊ pñie. Nam
homo qui cognoſcit ſe offendiſſe deũ pec
cando debet aſſumere lamenta pñie p au
ſteritatem durius corpus macerando:ad
ꝙ nos admonet Apo.ro.6.d.Sic̃ exhibui
ſtis membra vr̃a ſeruire immundicie ⁊ ini
quitati ad iniquitatem. ita nunc exhibere
mẽbra vr̃a ſeruire iuſticie ⁊ ſanctificatiõi.
¶ Iſtud fuit figuratum Ezech.9.Ubi dr̃
ſinialr̃ ꝙ dñs dixit Ezechieli ꝙ videret ab
hominatões filioꝝ iſrael pͥmo vidit ꝙ ſe
niores domus iſrael offerebãt thura ydo
lis ⁊ adorabant ea. 2° mlieres plãgebant
adonidẽ . 3° viri aliq habebant dorſa v̄ſa
ꝯ templũ ⁊ faciem ad orientẽ.⁊ adorabant
ad ortum ſolis.Uidẽs ãt dñs abhomina
tões iſtas ⁊ nolens eas ſuſtinere miſit.6.
viros qui eos interficerent.In medio au
tem .6. iſtorum apparuit vnus indutus
lineis habens atramentarium ſcripto
ris ad renes eius . cui dixit dominus ꝙ
tranſiret per mediam ciuitatem Jeruſa
lem ⁊ ſignaret ſignum thau ſuper frõtes
virorum dolentium ⁊ gementiuʒ de abho
minatiõibus q̃ fiebãt in ciuitate.6.ãt viri

pͤcepit ꝙ ſequereẗ eum.⁊ ſup quos inueni
rent ſignũ thau.non offenderẽt ſup quos
autem nõ inuenirẽt omnes interficerẽt ⁊
factũ ẽ ita.¶ Ubi ſciendũ.ꝙ omnia pccã
loquẽdo generalr̃ reducunẗ ad tria.ſ.ad
luxuriaʒ auariciã.⁊ ſuperbiã.per tres igi
tur abhoiationes huic viſas ab Ezechiele
intelliguntẗ tria predicta peccata.⁊ per cõ
ſequens vniuerſitas peccatoꝝ.Nam per
pͥs.abhominatõem intelligiẗ peccatũ aua
ricie.qꝛ Coll'.3.Auaricia eſt ydoloꝝ ſerui
tus.que auaricia quantũ regnet audi qd
dicitur Jr̃.6.A minore gppe vſqʒ ad ma
iorem auaricie.ſtudent ⁊ tñ ſicut dr̃ Eccl'i
10.Auaro nihil ẽ celeſti⁹.⁊ nihil ẽ iniqu⁹
q̃ʒ amare pecuniã.¶ Per ſecundã abho
minatiõem intellr̃ pccm̃ luxurie .Naʒ ſic̃
fabuloſe dr̃.adonix fuit amaxius mulieꝝ
quo mortuo i ſignũ diſplicẽtie mortis ſue
mulieres ſemel in anno cõgregabantur ⁊
ipſius mortem plãgebant ſic luxurioſi qñ
occurrit opportunitas ꝙ poſſint vti car
nalibus dlitijs delectanẗ in ipſis.qñ vero
nõ poſſunt d talibus ꝯquerendo domin⁹
loquiẗ Jere.5.d.Saturaui eos ⁊ meſati
ſunt in domo meretricij luxuriabãtur.
¶ Per tertiã abhominatiõeʒ intellr̃ pec
catum ſupbie.Nam tẽplum ſic erat diſpo
ſitum ꝙ ingrediẽtes tẽpluʒ hẽbant faciẽ
verſus occidẽteʒ ⁊ dorſum ad oriẽteʒ.Iſti
autem faciebant oppoᵐ.ſupbi igiẗ hoies
quaſi deſpiciẽtes deum q adorabaẗ in tẽ
plo vertũt ſibi dorſum nec ſe moriẽtes cõ
ſiderãt.⁊ ideo ad occidẽtem nõ reſpiciũt
ſed ſolum ad orientem cõſiderando ſemp
viuere in ꝓſperitatibus mundi vt d quo
libʒ tali dici poſſit illud Job .ij.Uir ina
nus erigitur in ſupbiam . ⁊ quaſi pulum
onagri ſe liberum natum putat.Nam ſic̃
dicitur Job.15.Cũctis diebus ſuis ipius
ſuperbit . quia vero peccatorũ abhomina
tionib⁹ dediti ſunt abhominabiles.iuxta
illud Prouer.16.Abhominabil's deo qui
agunt ipie hinc eſt ꝙ iſtas abhoiationes
non pmittit impunitas ptranſire neq; poſt
aliquis effugere manus eius.⁊ ideo dicit
ꝙ miſit.6.viros ⁊c.Nam ciuitatem ierᵐ.
intellr̃ hic mundus in quo inſtar ierᵐ q̃
viſio dr̃.debʒ eſſe pax ⁊ ꝯcordia q̃uis in
ipſo magis ſint diſcenſiones ⁊ guerre.
¶ Per.6.aũt viros intelligiẗ iuſticia. p
q̃ʒ deus punit hoies de pccis . Nam d ra
tione iuſticie ẽ vnicuiqʒ reddere qđ ſuũ ẽ.
quia igiẗ numerus ſenarius ꝯſtat ex ſuis
ptibus aliquotis quarũ vna ſi ducatur in
aliam reddit ſoᵐ ſenariũ.⁊ nõ plus neqʒ
minus.ideo p ſenariũ numeꝝ poteſt iuſti
ciã deſignari.deus igiẗ videns homines
peccatores ⁊ nolẽs ꝙ malum remaneat i
punitum qꝛ ſcõm Augu.Nullum malum
impunitũ ⁊ nullum boᵐ irremuneratuʒ.
ds mandat ſcõm ſuam iuſticiaʒ ꝙ de ſuis
abhoiationibus puniant de quo Apoc.19.
Uera ⁊ iuſta iudicia ei⁹.Non vacat auteʒ
ꝙ in medio.6.virorũ ſignificantiũ iuſticiã
ſtabat vir indutus lineis.Nam p iſtuʒ vi
rum intellr̃ xp̄s qui vir dicitur.quia fuit
omnes hoies virtuoſus vt ſibi dicere poſ
ſumus illud Geñ.41.Nunqd inuenire po
terimus talem virũ qui ſpũ dei plenus ſit
q.d.qꝛ iuxta illud Job.36.Ecce ds excel
ſus in fortitudine ſua ⁊ nullus ei ſimilis
in lege latoribus.¶ Diciẗ etiaʒ veſtitus
lineis p humanitatem puriſſimã coopien
te deitatẽ dr̃ nihilomin⁹ ꝙ hẽbat atramẽ
tariũ ſcriptoris ad renes eius ad deſignã
dum ꝙ ipſe dei virtus ⁊ ſapientia xp̄s vñ
Eccl'i.1.Fons ſapiẽtie verbum dĩ in excel
ſis.⁊ hʒ per ſuam ſapientiaʒ ſcribere noia
omniũ ſaluandorũ ꝙ cognoſcens ps̄.dicit
Impfectum meum viderunt oculi tui ⁊
in libro tuo omnes ſcribenẗ in medio igi
tur.6.virorum pͤdictorum viſus eſt xp̄s
pius ⁊ miſericors in cuius ſignum dicit
Mat.Miſereor ſuper turbam quia iam
triduo ⁊c.vt mediator inter deuʒ ⁊ hoies
mittigaret rigorem iuſticie diuine vt per
ipſum verificatum fuerit illud Abac.Cuʒ

ſtatus fueris miſericordie recordaberis
huic viro.i.xpo dixit dñs q̄ trāſiret per
mediā ciuitatem. Nam thau ē figura tri
angularis ⁊ ſignat verā penitentiā habē
tem tres angulos.ſ.cōtrictionem amarā
confeſſionem ⁊ ſatiſfactōem plenam.
¶ Per viros āt dolentes ſup abhoiatio
nibus intelligunt̄ hoies dolētes de pctis
ſuis ſuper quoꝝ frontem ſignauit thau p
ſuam pdicationem ipos ad penitentiā vo
cauit.v.Mat.4.Penitentiā agite appro
pinquabit regnū celorum aduertēdum ēt
autem ⁊ memorādū q̄ dr̄ in figura.q̄ poſt
illum virū ibant.6.pdicti viri ⁊ ſup quos
nō inuenirent ſignū thau occiderēt. Nā
ſicut dr̄ Eccli.2.Impius ſi egerit peniten
tiam ab oibus ſuis q̄ operatus ē.⁊ cuſto
dierit omnia pcepta mea.⁊ fecerit iudiciū
⁊ iuſticiam vita viuet ⁊ nō moriet̄. ¶ Se
cundo inuenio ſigm̄ pietatis ⁊ clementie.
Nam ſi hō poſtq̄ꝫ peccauerit velit ad pe
nitentiā cōuerti deus pius ⁊ clemens ei
omnia pccā dimittit vt ſibi dīce poſſit illō
Iob.5.In tempore tribulationis peccata
dimittis his qui inuocāt te.2.Sap.ij.Mi
ſereris omniū quoniā omnia potes ⁊ diſſi
mulas peccata hoium pp̄ter penitentiā.
¶ Iſtud ſignū fuit figuratū Iſ.18.Ubi
ſententialr̄ dicit̄. Quod cū ezechias egro
taſſꝫ miſit ad eū dñs Iſ.prophā. q̄ dice
ret diſpōe domui tue q̄ morieris tu ⁊ nō
viues.quo audito vertit faciē ſuā ad pie
tem.⁊ orauit ad dñm petēs miſericordiā
⁊ fleuit fletu magno.q̄ vidēs dñs miſeri
cordiā motus miſit iterū Iſayā cui dīcet
ex pte domini audiui orationē ⁊ vidi la
chrimas tuas ecce addidi ſup dies tuos
15.annos ⁊ de manu regis aſſirioꝝ eruam
te.in cuius rei dedit ſibi ſignū.q̄ vmbra
que deſcenderat in orologio achaz p.10.
gradus. ¶ Ubi ſciendum q̄ per ezechiā
egrotum intelligit̄ homo exiſtens in pec
cato mortali.q̄ eſt in anima quedam infir
mitas ſpiritualis.⁊ h̄ eſt q̄ dicit apoſtolꝰ
Cor.ij.Inter vos ſunt multi infirmi ⁊ ībe
cilles ⁊ dormiūt multi hunc igitur ſic egro
ti dñs Iſ.pphetā mortem annūciantē.
⁊ q̄ diſponat domui ſue.i.aliq̄ꝫ bonam in
ſpiratōem internam vel pdicationem ex
ternam qua admonet̄ peccator vt a pccō
reſurgat ⁊ ſue diſponat domui.i.conſcien
tie propter aliás eternalr̄ moriet̄. Nā Eze
chiel.8.Anima que peccauerit ipſa morie
tur.q̄ āt ezechias audita cominatōe mor
tis q̄ egerit ſequit̄.q̄ vertit faciem ſuam
ad pietem. ¶ Nā p verſionem faciei ad
pietem intelligi pt̄ deſpectus oium hoiū
mundanoꝝ.quia ſicut ille qui faciem ſuā
vertit ad pietem nō multa videre pōt ſic
homo mundaꝰ deſpiciēs pauca videre di
citur.q̄ appetitus rerum tēporalium ocu
lorum ↄcupiſcentia nominat̄. ¶ Per ora
tionem q̄ petebat miſericordiā intelligit̄
honor ⁊ reuerentia q̄ꝫ peccator dꝫ exhibe
re.⁊ ſuorum recognitio delictoꝝ.v.cū pſ.
Miſerere mei dñe quoniā infirmus ſum
p fletum intelligit̄ dolor ⁊ ↄtrictio cōmiſ
ſarū q̄ꝫ dꝫ peccator habere.v.illud.22.Re
cedite a me q̄ amare flebo. ¶ Ad cōſola
tionem aūt talis penitētis dic̄ dñs vt hic
ſequitur per Iſ.audiui ⁊c.per q̄ datur in
telligi acceptatio penitētie peccatoris vo
lentis ad deū cōuerti.⁊ ipſius dei magna
miſericordia ad ſibi dimittendum vt dice
re poſſit illud pſ.Audiuit dominus ⁊ mi
ſertus eſt mei dominꝰ factus eſt adiutor
meus cōuertiſti planctum meum in gau
dium mihi.⁊ non ſolum autem dimittit
peccatori peccatum.ſed addit vitam ſicut
addit Ezechie.i.gratiā ⁊ vltra h̄ eruit eū
de manibus regis aſſiriorum.i.demonū.⁊
omnium vitiorum.⁊ h̄ eſt q̄ in perſona
peccatoris petit pſ.v.Eripe me de inimi
cis meis deus meus.⁊ ab inſurgentibus
in me libera me. Iſtorum autem omniū
ſignum fuit q̄ vmbra ⁊c. Nam per orolo
gium iudicantium horarum intelligitur
ſcriptura diuina que nob̄ oſtendit rectum

modum penitendi vnde Ro.15.Quecūq̄ꝫ
ſcripta ſunt ad noſtram doctrinā ſcripta
ſunt vt per pacientiā.⁊ conſolatiōem ſpē
habeamus. ¶ Per vmbrā autem que
eſt ſimilitudo alicuius corporis.licet non
ſit corpus ⁊ non habet ſubſiſtentiā intelli
gitur homo qui factus eſt ad ſimilitudi
nem dei nec tamen ē deus ⁊ etiam firmꝰ
non perſiſtit vt d.cer̄ poſſit illud pſ.Sic
vmbra cum declinat ablatus ſum.iſta vm
bra.i.homo aliquando deſcendit in orolo
gio.10.lineis quādo facit contra.x.prece
pta diuina.ſi igitur peccator vlt̄ perfecte
curari oꝫ q̄ ſicut dſcendit trāſgrediendo
rurſum aſcendat ſeruando ⁊ ſi vult vitā
eternam poſſidere vnde xp̄s Mat.9.Si
vis ad vitam ingredi ſerua mandata.
¶ Tertio inuenio ſignū caritatis ⁊ amici
tie.q̄ fuit.quādo dei filius vt nos recōci
liaret patri voluit carnē aſſumere ⁊ mor
tem crucis ſbire vnde Jo.3.Sic deus di
lexit mundum vt filium ſuū vnigenitum
daret.vt omnis qui credit in eum non pe
reat ſed habeat vitam eternā. ¶ Iſtud
ſignum fuit figuratum Gen. Ubi ſnia
liter dicitur. Quod cum noe cū filijs ſuis
euaſiſſent diluuiū in ſignum pacis huma
ni generis cū deo.dixit ſibi dominus ar
chum meū ponam in nubibus celi.⁊ erit
ſignum federis inter me ⁊ inter terram.
¶ Ubi ſciendum q̄ per noe ⁊ filios ſuos
qui euaſerūt diluuium intelligitur totum
genus humanum.quia ab ipſis fuit poſt
modum deriuatus q̄ tunc euaſit diluuiū
quando ipſū perire noluit.ſed ipſius mi
ſereri qui dicit Ezechiel.8.Nolo mortem
peccatoris ſed vt magis cōuertatur ⁊ vi
uat in cuius dilectionis ſignum poſuit ar
chum in nubibus. Nam per archum ar
maturam belantium intelligitur dei filiꝰ
qui venit ad pugnandum pro nob̄ quādo
fuit in vtero virginis factus homo. que
fuit nubes ſplendidiſſima ſicut autē in ar
chu celeſti ſūt quattuor colores poſſumꝰ
reperire. ¶ Nam primo fuit in ipſo color
viridis in incarnatione naſcens de virgi
ne tota per gratiam vireſcētem. ¶ Secū
do fuit in eo color niger in morte ſuper li
gnum crucis de quo Apoc.6.Sol factus
eſt niger tanq̄ꝫ ſacus cilicinus. ¶ Tertio
fuit in eo color croceus in reſurrectiōe.
¶ Quarto fuit in eo color rubeus in ſua
aſcenſione aſcendens in celū inſtar ignis
aſcendentis ſuper alia elemēta vt ſic pro
pter iſtos colores varios iuxta illō Eccli.
50.Fuerit quaſi archus refulgēs inter ne
bulas glorie. ¶ Iſte igitur archus in nu
bibus.i.in virgine poſitus fuit in ſignum
pacis ⁊ federis inter genus humanū.⁊
deum.quia iuxta illud.Ephe.Ipſe eſt pax
noſtrā qui fecit vtraq̄ꝫ vnum. ¶ Quarto
inuenio ſignum ſecuritatis.⁊ confidentie.
Nam magnū ſecuritatis eſt quando xp̄s
ī pericul' nos gubernet qui dicit de ſeipſo
Iſ.58.Ego ſum dñs deus tuus docens te
vtilia.⁊ gubernās te ī via qua ambulas.
¶ Iſtud ſignū fuit figuratū Exo.12.Ubi
ſententialr̄ dicitur. Quod quando voluit
educere pplm̄ ſuū de egypto.⁊ egyptios
interficere dixit eis q̄ acciperēt ſanguinē
agni ⁊ domos ſuas ſignarēt illo ſanguine
⁊ quando angelus puniens egyptios vi
derit illum ſanguinem in ſignum ſuper
domos tranſiens ⁊ nullus exiſtentem in
domo lederet alios vero in quorū domi
bus nō erat ſanguis puniebat ad mortē.
¶ Ubi ſciendum.q̄ per egyptios qui in
terpretantur obſcuri intelliguntur pecca
tores in tenebris vitiorū exiſtentes de q̄
bus pſ.Neſcierūt neq̄ꝫ intellexerūt in te
nebris ambulant. ¶ Per pplm̄ aūt dñi
quem dñs eduxit de egypto intelligūtur
penitentes quos dñs eduxit de tenebris
peccatorū vt ipſos pducat poſtmodū ad
patriā paradiſi.q̄ nob̄ reducens ad memo
riam dixit Moy.pplo.Deutero.4.Uos
autē tulit dñs ⁊ eduxit de fornace ferrea
egypti.vt haberet populum hereditarium

ſicut eſt in pſenti die. ¶ Per angeluȝ au
tem interficiẽtem hoies intelligit diuina
iuſticia puniens peccatores de quibus ps.
Sicut fluit cera a facie ignis ſic pereãt pecca
tores a facie dei. ſed aduertẽdum q licet
angelus egyptios. i. peccatores interfece
rit, tamen filios Iſrl' non tangit. i. penitẽtes
ſanguine dño ptegente. vt quilȝ coꝝ dicere po
ſſit illud ps. Tu aũt eruiſti animã ⁊ nõ
periret piecisti poſt tergum tuũ omnia pec
cata mea. ¶ Protexit aũt nunc ds pplm
ſuũ per ſanguinem agni quo domus erãt
ſignate. Nam p illum agnum intellr ỹhs
de q̃ dixit Baptiſta Iohãnes. Ecce agn⁹
dei ecce qui to. peccata mũdi. p domũ aũt
intelligit quilȝ homo inſtar domus debet
ỹhs per grãȝ habitare vñ. i. Cor. 2. Neſci
tis quia tẽplum di eſtis vos ⁊ ſpũs di ha
bitat in vob. homines igit qui volunt iu
ſticiã dei punitiuã euadere debent ſeipſos
ſignare xpi ſanguine ipſius paſſionem iu
giter meditãdo vt dicat quilȝ cum aplo il
lud gall. 2. xpo crucifixus ſum cruci. Naȝ
ipſe in quo. ⁊ de quo habem⁹ redẽptioneȝ
p ſanguinem ipſius remiſſiõem peccatoꝝ
ſecunduȝ diuitias gratie eius que ſuper
habundauit in nob.

Tertia pars.

Equit. vnus aũt ex ipſis ⁊c. vbi
tangit dignitatem reſpondẽteȝ
audactiuſ q probat pſularis cõ
ſulatio. Quia enim cayphas erat i gradu
digno q2 pontifex ⁊ princeps. hinc eſt q
inter cõſularios dedit reſponſum hic aũt
tria cõſidera. ſ.

Perſonalem ↄdictionem.
Prophialem expſſionem.
Realem declaratõem.

¶ Quantũ ad primum dicit vnus aũt ex
ipſis ⁊c. Iſte pontifex vidẽs ſe in ſublimi
gradu poſituȝ arrogãter prim⁹ inter oẽs
reſpondit xpo fortius inuidens de cuius
tamen arrogãtia dicit Chriſo. Cum auteȝ
illi heſitabãt ⁊ in ordine cõſilij ppõebãt
dicẽtes qd facimus. hic nimis inuerecũ
de ⁊ cuȝ crudelitate clamauit. ¶ Quantũ
ad ſcdm dicit. Dixit eis vos neſcitis ⁊c.
quãdo enim aliqs vlt auctẽticare ſuũ con
ſilium conat aliorum dicta infringere vel
ipſos de negligẽtia repꝛhendere. ⁊ ſm h
hic duo cõſidera. ſ.

Repꝛhenſionem negligentie ↄſilij.
Reſponſiõem pſidentis epi.

¶ Quantũ ad primũ dicit. dixt eis ⁊c. põ
tifices qdem ⁊ phei qui ↄſiliuȝ collegerũt
aduerſus ỹhm neſciebant inuenire cõtra
ipm conſiliũ. ⁊ ideo dixit eis vos neſcitis.
¶ Quantũ ad reſponſiõeȝ pſidentis epi
dicit. Quia expedit nob ⁊c. cayphas q
dem pferens iſta verba ⁊ dans ſuũ ↄſiliũ
vnam intentiõeȝ habuit. ⁊ aliam vero ha
buit ſpũs ſanctus: q voluit. q iſta lȝ igno
raret pferret. Nam intentio chayphe lo
quendo. ſcdm dubitatõem ppoſitam erat
q expeditius eãt q ỹhs q erat vnus ſo
lus homo ſcdm opinionem ſuaȝ moreret.
q̃ȝ q romani venirẽt ad ciuitateȝ deſtruẽ
dã ⁊ pplm captiuarẽt vnde ſic arguit vbi
bonum priuatũ piudicat boni cõi. bonum
priuatũ eſt dimittẽdum ⁊ bonum cõmune
pelligendum. ſed bonum q eſt vna ſingu
laris pſona piudicat bono cõi. quia ſi vi
xerit tota gens pijt igitur expedit q mo
riatur. ¶ Intentio aũt ſpiritus ſ. fuit q
expediebat q ỹhs moreret pro ſalute hu
mani generis ne totuȝ genus piret vnde
Theo. Loquẽs de verb chayphe dicit aut
ipſe qdem praua dixit intentione tñ ſpũs
ſ. gratia eius ore vſa eſt ad futuri pſagiũ.
¶ Quantũ ad tertiũ dic. h aũt a ſeipſo ⁊c.
vbi tria ↄſiderare poſſum⁹. ſ.

Locutionis modum.
Redẽptionis actum.
Supplectiõis fructum.

¶ Quantũ ad primũ dic. h aũt ⁊c. homo
enim loquit aliñ aliqua iſtinctu ſuo pprio
naturali. aliñ vero motus ſupiori virtute
quãuis nõ intelligat nec pſequatur q dicit

ſm intentionem virtutis mõentis. ⁊ iſto
ſecundo modo locutus eſt chayphas ſm
Orig. Ignorans quid ſignificaret iᵉ q̃ pſe
rebat, rõne autem officij fuit ſibi ↄceſſa
illa pphetia ⁊ non alij. vnde Criſo. Uide
quanta eſt pontificalis virtus peccantis
pontifex enim eſt effectus ⁊ ſibi indign⁹
exñs pphauit neſciens quid diceret.
¶ Qᵐ ad redemptõis actum dic q ỹhs
moriturus p gente. vbi Criſo. Uide quan
ta ſpiritus ſancti virtus eſt a mente eius
mala voluit proferre verba prophetie.
¶ Qᵐ ad ſupplectõis fructũ dic. ⁊ nõ tm̃
p' gente ⁊c. lȝ eim cayphas ſolum loquere
tur de gente iudayca q non periret. expe
diebat q moreretur xps: tamen ſm intẽ
tõem ſ. ſ. mouentis xps non ſolum moritu
rus p iudayco pplo erat ſed p toto gene
re humano vniuerſaliter ſumpto vt ſicut
totum genus humanuȝ per adaȝ fuit mor
tuus: ita per mortem xpi recuperaret vi
tam. q cognoſcẽs apls dic. prima cor. 15.
Qm̃ qdem p hominem mors. ⁊ p hoiem
reſurrectõ mortuoꝝ. ⁊ ſicut in Adam oẽs
moriuntur: ita ⁊ in xpo omnes viuificabũ
tur. ¶ Sciẽdum eſt autem hic vbi fit mẽ
tio de morte xpi loquendo ſpũaliter. Chri
ſtus dici põt mortuus p humano genere
multiplr. ſ. ſicut.

Paſtor diligẽs p ſuis ouibus.
Iuſtus inocẽs pro peccatoribus.
Pater ↄpatiẽs p ſuis filijs.
Dñs ptegẽs p ſuis ſeruulis.

¶ P° ſic paſtor diligẽs p ſuis ouib⁹. Nã
xps q dic d ſeipſo Io. x. Ego ſum paſtor
bon⁹ p ſuo grege ſuſtiuit paſſionẽ. d q̃ p
phetauit zach. 13. d. Percute paſtorẽ ⁊ diſ
pergent oues. Nã tc xps paſtor pcuſſus
ẽ qñ capt⁹ viculat⁹ fuit. d q̃ Io. 18. Cohors
⁊ tribunus ⁊ miniſtri iudeoꝝ ↄphẽderũt
ỹhm ⁊ ligauerũt eũ ⁊ duxerũt ad Anã pᵐ
tc ãt diſpſe ſunt oues qñ ſicut dr̃ Math.
26. Diſcipli eo relicto fugierũt oẽs q̃ȝ qui
dẽ mortẽ ipemet pdixit. d. Io. x. Ego ſum
paſtor bonus ⁊ cognoſco oues meas ⁊ co
gnoſcunt me mee. ſicut nouit me pater. ⁊
ego agnoſco prẽm: ⁊ aĩaȝ meã pono p oui
bus meis. ¶ 2° xps mortu⁹ eſt p hũano
genere ſic iuſtus ⁊ inocẽs p pccõrib⁹. Nã
ỹhs q de ſeipſo dic Iere. 2. Abſqȝ pccõ ⁊
inocẽs ego ſum. p toto hũano genere exi
ſtente in tenebris pccõꝝ mori voluit redi
mendo. Unde beatus Pe. in canl. ſua. 3.
dicit. Xps ſemel p peccatis noſtris mortu⁹
eſt iuſtus p iniuſtis vt nos offerret deo
mortificatos qdem carne viuificatos aũt
ſpiritu. ſed tamen conſiderans Iſ. ingra
titudinem hominum dicit Iſ. 7. Qd ad
pcuratõem impijſſime Iezabel' fuit mor
tuus Nabot ſine culpa quo mortuo miſe
runt ad iezabel dicentes mortuus eſt Na
bot ⁊ lapidatus. ¶ Ubi ſciẽdũ q per Na
bot qui interpretat pphia vel pphetia in
tellr xps q fuit verus ppheta. de quo dr̃
Math. 21. h eſt ỹhs ppha a nazareth gal
lilee. per Iezabel' ãt qui interpretatur flu
xus vanus. intelligunt pontifices ⁊ pha
riſey qui vani dici potuerunt. q2 xpm nõ
cognouerunt ſaluatorem ſuum. cum tamẽ
viderent eius opa que null⁹ ſolus homo
facere potuiſſet. vt ſic in eis verificatum
fuerit illud Sap. 13. Uani ſunt oẽs hoies
in quibus non ſubeſt ſcia dei. ⁊ de his q̃
vident bona non poterunt intelligere eũ
qui eſt neqȝ opibus attẽdẽtes agnouerũt
qs eſſȝ artifex. Sic igit iezabel' pcurauit
mortẽ nabot inocẽtis. Sic põtifices ⁊ pha
riſey xpi mortẽ qñ ↄgregati ſunt pncipes
ſacerdotũ ⁊ ſeniores ppli in atriũ pncipis
ſacerdotũ q dicebat cayphas ⁊ ↄſiliuȝ fe
cerũt quõ ỹhm dolo tenerẽt ⁊ occiderent.
Math. 26. ¶ 3° xps mortu⁹ ẽ p gñe hũa
no ſic pr̃ ↄpatiẽs p ſuis filijs. Nã xps d q̃
pphice dr̃ Iſ. 9. Paruul⁹ ei nat⁹ ẽ nobis
⁊ fili⁹ dat⁹ ẽ nob. ⁊ fact⁹ ẽ pncipat⁹ ſup hu
meꝝ ei⁹. ⁊ vocabit nom̃ ei⁹ admirabil ↄſci
liari⁹. ds fortij. pr̃ futuri ſecli. pnceps pa
cis p nobis filijs ſuis qbus ↄpaſſus fuit

voluit mori vt ſalutē cōſequeremur eter
nam vt verificetur illud primo Thymo.
5. Non enim poſuit nos deus in iram ſed
in acquiſitionem ſalutis p dn̄m nr̄m yeſum
Chriſtum. mortuus eſt p nobis. vnde po
tuit figurari per Dauid. de quo ſententia
liter dr̄. 2. Re. 18. Qō cum audiſſz mortem
filij ſui Abſalon lz pſequeretur ipm cōpati
ens ſibi dicebat quis mihi det vt moriar
p te fili mi Abſalon. ❡ Ubi ſciendum q
p dd̄ regem intellr xp̄s q iuxta illd̄ Apoc.
19. Habz in veſtimēto ⁊ in femore ſuo ſcri
ptum rex regum ⁊ dn̄s dominantium. p
Abſalon aūt qui interpretatur pr̄is ama
ricatio pſequentem pr̄em ſuum. ⁊ fuit val
de formoſus. intellr totum genus hūanuz
q deus fecit pulchrum ſibi rōnalem aiaz
tribuendo. q tunc pr̄em ſuum pſecutꝰ fu
iſſe dr̄: qn̄ primi parentes fecerūt ꝯ prece
ptum dei noſtri. ex quo ſecuta fuit patris
amaricatio. q: incarnatus dei filius fuit. q
p redemptiōe humani generis ſuſtinuit
amaritudinem paſſionis: q̄ vt oſtendat
voluntaria videns humanuz genus mor
tuum vt ſibi vitam redderet dicebat in
ſtar Dauid: qs mihi det vt moriar p te
fili mi Abſalon q beatus Pe. reducens
nob ad memoriam. d. in can̄. ſua. Sciētes
q non corruptibilibus auro vel argēto re
dempti eſtis de vana veſtre conuerſatiōe
pr̄ne traditionis. ſed precioſo ſanguine q̄
ſi agni incōtaminati ⁊ imaculati yh̄u xp̄i.
❡ 4° xp̄s mortuus p humano genere ē
ſicut dn̄s ptegens p ſuis ſeruulis. Nam
xp̄s de quo dr̄ Deutero. x. Ipſe eſt deus
deorum ⁊ dn̄s dominatiū nos ptegens p
nobis mori voluit. fuit figuratus p Acab
regem iſrael: de quo ſimiliter dr̄. 3. Re. 22.
Qō cū ſtans in curru ſuo pugnaret cōtra
regem ſyrie ⁊ ſuum exercituz pcuſſus fu
it de ſagita int pulmonē ⁊ ſtomacū ⁊ mor
tuꝰ ē veſpe. ❡ Ubi ſciēdū q p regē acab
q interpretatur fr̄nitas fr̄nitatis potentis: itel
ligit xp̄s q fr̄nitatē nobiſcū hūit rōe hūa
nitatis. pr̄nitatē aūt rōe deitatis cui poſſumꝰ
dicere illud Iſ. 63. Tu dn̄e pr̄ noſter es ⁊
redemptor noſter a ſeculo nomen tuum.
Iſte eſt rex iſrael qui iterpretatur vidēs
deum. q: ipe rex oium ſanctorum in patria
deum ꝯtemplantium clara luce. ❡ Per
regem aūt Syrie qui interpretatur ſublimi
tas intellr dyabolus d quo dr̄ Iob. 41. Ip
ſe eſt rex ſuper oēs filios ſuperbie. cuius
exercitus eſt ꝯgeries pccōrum. rex igitur
iſrael. i. xp̄s ſtās in ſuo curru pugnauit ꝯ
dyabolum. Nam per curruz ligneum ha
bentem rotas q̄ttuor intellr crux xp̄i que
fuit lignea in qua cū tabula ſuperius po
ſita fuerunt quattuor anguli q poſſunt p
quattuor rotas miſtice deſignari. ❡ In
iſto igitur curru ſtās xp̄s pugnauit con
tra dyabolum quem moriendo deuicit. ⁊
tunc vicit leo de tribu iuda radix Dauid
Apoc. 5. ❡ Dicitur aūt q mortuus ē ve
ſpere rex iſrael. i. xp̄s q: circa horam no
nam tendentem iam ſole ad veſperā mor
tuus eſt. dr̄ aūt q rex percuſſus ⁊c. quia
xp̄s in cruce pcuſſus fuit vſqz ad cor in
dextro latere lance. vt habetur Io. 19. per
quattuor aūt angulos crucis intelligi poſ
ſunt q̄ttuor virtutes quas nob xp̄s i cru
ce pēdens oñdit. ſ. patiētia. obediētia. hu
militas ⁊ caritas. de qbus loquens Ber.
ſup Cant. ſermōe. 65. dic. xp̄s in paſſione
patiētiam exhibet. humilitatem commen
dat. obedientia implet. caritatem perficit
his virtutū quattuor gēmis corōa crucis
ornatur. eſt ei ſupeminens caritas. a dextris
obediētia. a ſiniſtris patiētia. i pfundo ra
dix virtutū humilitas.

Quarta pars.

s Eqtur ab illo ergo die ⁊c. Ubi
tangit prauitatē pſequētē crude
litas. q pbat mortis machinatio
pōtifices qdē ⁊ plici audito a cayphe con
ſilio diffinitiuā dederūt ſnīam ſm Criſo.
❡ Iſta aūt ſnīa data ꝯ xp̄m fuit iniqua ⁊ i
iuſta. Ex aio. Ex cā. Ex ordine. ❡ Pe ex

illo q: eum dederunt pp inuidiam. vnde
Mar. 15. ſciebat enim q pp inuidiam tra
didiſſent eum ſūmi ſacerdotes. ❡ Secun
do ex cā. q: nulla cauſa iuſta erat mortis
ſue. vnde dicit Pillatꝰ Luc. 23. Ecce ego
coram vob interrogans nullam inuenio
cām in homine iſto. ex his in quibus euz
accuſatis. ❡ 3° ex ordine q: ipm non con
demnauerunt ſponte confeſſuz nec teſtibꝰ
deuictum. vnde Mar. 14. Multi eim fal
ſum teſtimonium dicebant aduerſus euz
⁊ conuenientia teſtimonia non erant. Qr
igitur iſti ꝯ Chriſtum dederunt iniuſtaz
ſniam: in die iudicij dicet illud Math. 25.
Diſcedite a me maledicti in ignem eter
num q paratus eſt dyabolo ⁊ āgelis eiꝰ.

Quinta pars.

s Equitur. yh̄s ergo iam in palā
⁊c. vbi tangit bonitatem declarā
tem prudētius. q probat doctri
nalis abſentatio. xp̄s ſicut bonꝰ magiſter
⁊ paſtor ſciens ſuos diſcipulos perſecutio
nem paſſuros. vt habetur Luc. 21. Ipſos
ne diſpent dat eis exempluz q ipſe abſen
tauit a ſuis pſecutoribus ita ⁊ ipſi tpe. p
tpe ſuos perſecutores vitare. hic igit tria
conſidera. ſ.
Diffugiū exēplaritatis ꝯfortantis.
Terminū ſecuritatis ptegentis.
Collegiū ſocietatis cōdeſcentis.
❡ Qm ad pm dicit. yh̄s ergo iā ⁊c. Ubi
Criſoſtomus. Cum conſilium congrega
uerunt principes ⁊ phariſey vt occiderēt
Ieſum. ipſe cautius ſe obſeruans non vl
tra cum fiducia conuerſabatur cum iude
is. ❡ Quantum ad ſecundum dicit. Sed
abijt ⁊c. Chriſtus igitur abſentans ſe a iu
deis iuit ad locum deſertum. non ad locū
populoſum ne forte ⁊ ipſi materiā accipe
rent vt ipſum perſequerentur. ⁊ ſic i loco
dſerto qetiꝰ moreret. vn̄ Aug. nō ad aliā
ciuitatē abijt populatā ſz ad quēdā rēotā
❡ Qm ad 3m dic. ⁊ ibi morabat cū diſci
pulis ſuis. diſcipuli enim ſicut obediētes
⁊ reuerentes xp̄o erant ſocietas ꝯdeſcēs
ad habitandum cum eo: ⁊ iō xp̄s libenter
habitabat cum illꝭ. Ideo dr̄ Io. 6. Abijt er
go yh̄s in montem. ⁊ ibi ſedebat cū diſci
pulis ſuis. ❡ Moralr aūt loquendo dr̄e
poſſumus q p iudeos xp̄m perſequentes
intelligi poſſunt mali homines bonos p
ſequentes ſiue vicia ⁊ peccata q̄ incenſant
hoies perſequuntur: vt quilibz dicet poſ
ſit cum ps. Multiplicati ſunt q tribulāt
me a teſtimonijs tuis nō declinaui. vidēs
aūt homo ſe fortiter pſequi dz fugere ad
deſertum pnie ⁊ inimicos p viribus deuī
tando. ❡ Signanter aūt dr̄ q vadens i de
ſertum morabatur in ciuitate effrē qui in
terpretatur fertilitas. q: lz ſtatus pnie iſtar
deſerti ſit aſper tamen re vera eſt fertilis:
q: per pniam regnū acqrit ſempiternum
iuxta q xp̄s dic Math. 9. pniaz agite ap
propinquabit regnū celorum. Ad quē regnū.

❡ Sabbato dominice qnte in. xla.

c Ogitauerūt autem princi
pes ſacerdotum vt ⁊ Laza
rum interficerent ⁊c. Io. 12.
Quia ſm Augu. inuiſa dili
gere poſſumus incognita
nequaqz. ex quo appet q nihil amat niſi
cognitum: ꝯueniens eſt vt res precioſa ⁊
vtilis cognoſcatur: vt ſic cognita ſi ſit ab
ſens deſideretur. ſi vero preſens honoret
lz aliqui maliuoli ex his accendātur inui
diam quibus diſplicet oē bonum. ❡ Qr
igitur xp̄s precioſus fuit in ſe q: teſte cē
turiōe. Uere filiꝰ dei erat iſte. Math. 27.
fuit ēt nobis vtilis q: noſter ſaluator ꝯue
niēs fuit q māifeſtaretur hoibus vt deſi
derij poſſz interius ⁊ exterius honorari.
❡ Hanc autem manifeſtationem pater
⁊ ſpiritus ſanctus fecerunt in baptiſmo.
vt habetur Math. ſecundo. In hoc etiaz
euangelio dr̄ q vox patris venit de celo
dicens. ⁊ clarificaui ⁊ iterum clarificabo.

hanc autem manifeſtationem fecerũt ope
ra miraculoſa que fecit ſicut mundare le
proſos curare alias infirmitates varias
reſuſcitare mortuos ⁊ ſpecialiter quatri
duanum Lazarum.cuius memoria in hoc
euangelio recolitur ꝙ fuit materia iuidie
malis ⁊ impijs . bonis autem tam iudeis
ꝗ̃ gentilibus reuerentie ⁊ honoris . Uñ
ipe dicebat Jo.x.Opera que ego facio in
nomine patris h̓ teſtimonium perhibent
de me.vt ẜm Augu. Dent xp̄o teſtimoni
um facta non verba.Jn hoc igiẜ euãgelio
beatus Johãnes q̃tuor tangit.ſ.
Perſequẽtiũ malignitatẽ inuidioſam .
Obſequẽtiũ feſtiuitatẽ gaudioſam .
Adherẽtiũ ſedulitatẽ amoroſam.
Contẽplantiũ veritatẽ luminoſam .
¶ Primũ ꝑbat aius concitatus.2^{m} ocur
ſus adunatus. 3^{m} affect^{9} demonſtratus .
4^{m} effectus nunciatus . Primum in p̄n.
2^{m} in craſtinum ãt ⁊c.3^{m} ibi . Erant autẽ
gentiles ⁊c.4^{m} ibi.nũc aia mea ⁊c .

Prima pars.

Quantum ad p^{m} vbi tangit ⁊c.
q ꝙ probat ⁊c.dič. Cogitauerunt
⁊c.Nam homines inuidi alium
ꝓſperare videntes deiciuntur in animo.
⁊ querunt poſſe tenus ipſius famam exti
guere ipm ⁊ alios qui ſue fame cauſa ma
lignius perſequendo. Quia igitur princi
pes ſacerdotum videbant ꝙ per Lazaruʒ
ſuſcitatum xp̄s erat famoſus in populo d̓
terminauerunt Lazarum interficere inui
dia ꝯcitati.hic igiẜ duo ꝯſidera.ſ.
Jntẽtõem depꝛauatam.
Occaſionẽ allegatam.
¶ Q^{m} ad p^{m} dič.Cogitauerũt ⁊c.Cũ ei
p̄ncipes ſacerdotũ ex reſuſcitatõe Lazari
debuiſſent xp̄m extollere.tñ ſič maligni ꝑ
ſecuti nõ ſolũ ipm ſʒ ⁊ Lazarũ reſuſcitatũ
a mortuis vt ſic fama miraculi deleret̃ :d̓
qbus dñs Jere.ij.Cogitauerunt ſup me
ꝯſilia.dñtes venite mittam^{9} lignũ i panẽ
ei^{9}.⁊ eradamus eũ d̓ terra viuẽtiũ.⁊ nom̃
eius nõ memoretur ãpli^{9}.Sʒ qd h̓ cogit a
uerũt ⁊ errauerũt ⁊ excecauit ei illos ma
litia eoꝝ ſap.2.¶ Q^{m} ad 2^{m} dič. Multi
per illum ⁊c.Nã hoies vidẽtes miracula
que faciebat xp̄s ⁊ ſpãliter qñ viderũt ꝙ
reſuſcitauit Lazarum quatriduanuʒ credi
derunt in xp̄m . qd̓ tñ diſplicebat p̄ncipi
bus ſacerdotum.Unde Jo.ij. Multi ex
iudeis qui venerant ad Mariam ⁊ mar
tham ⁊ viderant que fecit crediderunt i
eum.

Secunda pars .

Equiẜ . Jn craſtinum ãt ⁊c. vbi
s tangit obſequium : feſtiuitatem
gaudioſaʒ.ꝙ ꝑbat occurſus adu
natus:pp opa indicantia magne potentie
dʒ opantibus honor exhiberi . Quia igiẜ
xp̄s Lazarum reſuſcitauit a mortuis . qd̓
qdem diuulgabaẜ a turbis.hinc eſt ꝙ vi
ſo tanto miraculo maximã potẽtiam d̓cla
rantem:xp̄s merito debuit honorari. Qr
v̓o inuidi de bono alterius inuident . Jd̓
enim vident honorem exhiberi alicui for
tius contriſtant.⁊ ẜm hoc h̓ tria poſſum^{9}
ꝯſiderare.ſ.
Deuotoꝝ ꝓceſſionẽ .
Populoꝝ comẽdatõem .
Jnuidoꝝ obſtinatõem.
¶ Q^{m} ad p^{m} dič.Jn craſtinũ ⁊c.i ꝓceſſio
ne qdã ſcã yh̄u vel xp̄o fuerunt tria.ſ.po
pulus occurrẽs.xp̄s ſuſcipiẽs.⁊ aplic^{9} ce
tus hoc vidẽs:ẜm h̓ hic tria ꝯſidera.ſ.
Ex pte ppl̓i modũ feſtinalẽ.
Ex pte xp̄i actũ exẽplarẽ.
Ex pte cetus apl̓ici d̓fectũ ſciẽtialẽ .
¶ Q^{m} ad p^{m} dič.Jn craſtinum ⁊c.qñ ei
dñs aliqs dign^{9} reuerẽtia vẽit ad locum
aliquẽ hoies illius loci occurrũt ei ſolẽni
ter ipʒ factꝪ magnificis ⁊ verbis pacificis
honorando.⁊ ẜm h̓ hic tria ꝯſidera .ſ.
Aduẽtum nunciatum .
Obſequm d̓monſtratum.
Preconium ꝓclamatum.
¶ Q^{m} ad p^{m} dič.Jn craſtinũ ⁊c. Sič eiʒ
dr̃ Jo.12.añ.6.dies paſce vẽit yh̄s iu be
thania vbi fecerũt ſibi cẽam ⁊ Martha
miniſtrabat . ⁊ Lazarus quẽ ſuſcitauerat

erat vnus ex diſcumbẽtibus cum xp̄o in
craſtinum ãt venit yh̄s Jeroſolimã ⁊ no
tum ſcm̃ fuit turbis que venerũt ad diem
feſtum.vt ſic dicere potuerint illud Joẜ.
Audiuimus famam potẽtie tue . ¶ Quã
tum ad obſequium demõſtratum dič. Ac
ceperunt ramos arboꝝ ⁊ palmaꝝ ⁊ ꝓceſ
ſerunt obuiam ei.ſignum qdeʒ demõſtra
tum ⁊ reuerentie qñ quis vadit pacifice
obuiam alicui venienti.¶ Quia igiẜ tur
ba qñ cognouit xp̄m venientem ieroſoli
mam exiuit obuiam ſibi demonſtrauerũt
honorem ⁊ reuerentiam q̃ʒ habebant ad
ipſuʒ:vt de ipſis dici potuerit illd̓ Eccl̄i .
25.Homines ſenſati obuiabant illi . dr̃ ãt
ꝙ cũ ramis palmarum obuiauerunt xp̄o.
vbi miſtice loquendo dič Augu. Rami
palmarum laudes ſunt ſignificãtes victo
riam que erat dñs mortem moriẽdo ſupa
turus in triũpho crucis de dyabolo mortꝪ
p̄ncipe triũphaturus.¶ Loquendo vero
moraliter poſſumus dicere ꝙ ſi volumus
xp̄o digne obuiare debemus ramos pal
marum portare per victoriam oiuʒ vitio
rum.vt quilibʒ poſſit dicere illud Job.
Sicut palma multiplicabo dies.i.in ope
ribus virtuoſis.¶ Q^{m} ad preconium ꝓ
clamatum dicit. et clamabant oſana .Naʒ
homo petens ab alio beneficia.debet ſibi
honorem debitũ exhibere . vnde hic duo
conſidera!.ſ.
Suffragium neceſſarium poſtulatum.
Honorem debitum ãnunciatum.
¶ Q^{m} ad p^{m} dič oſana.Nam oſanã idẽ
eſt ſalua obſecro q idem eſt ꝙ ſaluifica . ⁊
ſic eſt verbũ.h̓ aũt ſalus erat ſuffragium
neceſſariũ hõi.poſtulare d̓bemus dicẽdo
cum p̄s.Saluuʒ me fac d̓s qm̃ intrauerũt
aque vſqʒ ad aiam meã. ¶ Q^{m} ad hono
rẽ d̓bitũ ãnũciatũ dič.bñdict^{9} q vẽit i no
mie dñi ⁊c.vbi ãnũciãt honorẽ duplicẽ .ſ.
SanctitatꝪ eminentꝪ.
DignitatꝪ excellẽtis.
¶ Q^{m} ad p^{m} dič.bñdictus q venit in no
mine dñi ⁊c.Nam nulli ꝓprie ꝯuenit be
nedictõ niſi rõne ſanctitatꝪ ⁊ bonitatis in
ipo.Quia v̓o xp̄s erat bonus ⁊ ſanctus ⁊
id̓ ꝯuenienter benedici debuit ⁊ laudari:d̓
quo dixit Helisabet virgini Marie Luẜ.
primo.Benedictus fructus ventris tui .
¶ Q^{m} ad honoreʒ dignitatꝪ excellentꝪ di
cit.rex iſrael.Nam iudei a romanis op
preſſi ⁊ ſolũmodo ſenſum accipientes ſcri
pturarum ẜm l̃ram legentes in diuerſis
locis ſcripture ꝓmiſſum fuiſſe ſaluatoreʒ
⁊ regem iuxta illud ꝙ prophetauit Jẜ.9.
Jẜ.38.Dñs enim iudex noſter dñs rex
noſter.dñs legifer noſter ipe veniet ⁊ ſal
uabit nos.crediderunt iſtum regem ſecũ
dum Theo. Miſſuʒ eſſe magne dignita
tis ⁊ excellentie ⁊ aliud hr̃e cõmũem vſũ
qui liberaret eos de manibus romanoꝝ
¶ Nam qr videbant xp̄m multa facere
ꝙ cõem naturam hoium videbantur ex
cedere credebant ipm eſſe regem illum ꝓ
miſſum in lege.vt ſic dicere potuerit eis
qñ ierunt obuiam xp̄o illd̓ ꝓmi.Zẜ .12. Ec
ce nunc rex gradietur ante nos . ¶ Q^{m}
ad actum exemplarem reſpectu xp̄i dič .
inuenit yh̄s aſellum ⁊c.qñ eiʒ actus aliqs
confirmatur ꝑ ſcripturam autẽticam tũc
hʒ auctoritatem maiorem.⁊ id̓ xp̄s i actu
ſuo dans nobis exemplum ipm ꝯfirmat ꝑ
ꝓphetiam.vnde hic duo ꝯſidera .ſ.
HumilitatꝪ oñſionem magr̃alem.
UeritatꝪ confirmatõem ꝓphetalẽ.
¶ Q^{m} ad p^{m} dič.⁊ inuenit ⁊c.Exemplũ
qdem magne humilitatꝪ fuit qñ xp̄s rex
magnus ⁊ dñs non venit in equis ⁊ curri
bus nec eqtare voluit:ſed aſinare. Unde
Theo.Quõ dominus venerit oſtẽdit euã
geliſta.ſubdens ⁊ inuenit Jeſus aſellum
⁊ ſedit ſuper eum. ¶ Spiritualiter auteʒ
loquendo Chriſtus ſuper aſinam ſedit ⁊
pulum ad deſignandũ ꝙ ad ſaluandũ oẽs
venerat tam iudeos q h̓ legꝪ portauerãt ſi
gnatos per aſinam q̃ diu portauerat ba
ſtum:q̃ʒ ẽt gentiles q nullum iugum ſcri

pture legis hébant. p pullum indomitum
deſignatos. ⁊ ſm hoc v detur ꝙ prius ſu
per aſinam ſederit: ⁊ poſtmodum ſup pu
lum. q: prius iudeis legem habétibus vi
am ſalutis pponit poſtmodum gentilibꝰ
d quibus loquens apl's Act. 13. dicit vobis
primum oportebat loqui verbum dei. ſed
qm̃ repuliſtis illd. idignos vos iudicaſtis
eterne vite ⁊ ecce ꝯuertimur ad gentes.
¶ Quantum ad veritatis confirmatõem
pphetalem dicit. Sicut ſcriptum eſt. No
li timere ⁊c. Nam cõfirmandũ pphm dñi
legit dñm fuiſſe Zach. 9. Exulta ſatis filia
ſyon. i. Jeruſalem. Jubila filia Jerm. Ecce
rex tuus venit tibi manſuetus iuſtus ⁊
ſalnator. ipſe pauper ⁊ aſcédés ſuper aſiná
⁊ ſuper pulum aſine. ſed euãgeliſta magis
curans de verboꝝ ſimilitudine dić. No
li timere: vbi ille dixit exulta filia. euan
geliſta .it dicit. Ecce rex tuus vẽit tibi ſpi
ritualr̃ tria tangit. ſ.
Excellẽtiam nobilitatꝭ ſũme.
Beniuolentiam familiaritatꝭ care.
Diligẽtiam ſedulitatis magne.
¶ Primo tangit excellentiam nobilitatꝭ
ſũme. cum dić rex. Nam q: rex gradꝰ no
bilitatis eſt ⁊ excellentie. ⁊ xp̃s rex nomi
natur datur nobis intelligi ꝙ ipſe eſt no
bilis ⁊ excellentie ſũme. Nam ipſe rex ſũ
mus eſt cui militant exercitus angeloꝝ
in celo. ⁊ cetus electoꝝ in mundo: de quo
admiratiue dicitur Job. 25. Nunquid eſt
numerum militum eius. q. d. non. Nam ſi
cut ſolũmodo de angelis dicitur Dañ. 7.
Milia milium miniſtrabant ei. vt meri
to dici poſſit de ipſo illud Eccleſiaſtici p̃.
Vnus eſt altiſſimus creator omniũ. op̃s
rex potens ⁊ metuendus nimis. ſedẽs ſu
per thronum illiꝰ ⁊ dñans dñs. ¶ 2° tan
git bẽiuolẽtiam familiaritatꝭ care. cũ ſub
dit tuꝰ. Nã q: rex iſte dr̃ tuꝰ. i. humão ge
nere datꝰ: hic ẽ ꝙ datur nob intlli ꝙ ipſe
familiaris eſt ⁊ bẽiuolẽtie care: ꝙ cogno
ſcens b catus Johães dić Jo. 3. Sic dñs
dilexit mundum vt filium ſuum vnigeni
tum daret vt omnis qui credit in eum ñ
pereat ſꝫ hẽat vitam eternam. ¶ 3° tan
git diligentiam ſedulitatꝭ magne. cum di
cit. venit. Nam iſte rex ſic magnificus ⁊
nobis familiaris factus ad nos vẽiſſe dr̃
in ſedulitatis ⁊ diligẽtie magne. vnde ip
ſe venit.
Vt lux intellectũ illuminans ſua claritate
Vt ignis affectũ inflamãs ſua caritate.
Vt virtꝰ effectũ corroborãs ſua viuacitate
¶ Primo venit vt lux intellectũ illumi
nans ſua claritate. Nam de ipſo dr̃ Jo. x.
Erat lux vera que illuminat omnẽ hoiem
venientem in hunc mundũ. ꝙ cognoſcẽs
p̃s. Dicebat os mihi intellectum ⁊ ſcruta
bor legem tuam ⁊ cuſtodiam illã in toto
corde meo. cui rñdet xp̃s i p̃s. Intellectũ
tibi dabo ⁊ inſtruam ⁊c. ¶ 2° vt ignis af
fectum inflamans ſua caritate. Nam de
ipſo dicit Moy. populo Deutero. 4. Do
minus deus tuus ignis conſumens ẽ dẽs
emulator. ⁊ ideo Ro. 5. Caritas dei diffu
ſa eſt in cordibus vr̃is per ſpiritum ſcm̃
qui datus eſt vobis. ¶ Tertio venit vt
virtus effectum roborans ſua viuacitate
vnde de ipſo p̃s. Deus noſter refugium
⁊ virtus adiutor in tribulatõibus que in
uenerunt nos nimis. ꝙ cognoſcens Jſ. di
cit Jſ. 12. Ecce dñs ſaluator meus fiducia
liter agã ⁊ non timebo. q: fortitudo mea
⁊ laus mea dño. ⁊ factus eſt mihi in ſalu
tem. q: igitur ſic xp̃s ad nos venit inſtar
iudeoꝝ debemꝰ ipm laudare dicentes be
nedictus q venit in nomine dñi. Nam ipꝫ
debemus benedicer̃. ¶ Primo in oibus
locis pp imenſam potentiam maieſtatis
d. cum p̃s. In omni loco dominatõis eiꝰ
benedic anima mea dño. ¶ 2° in oibꝰ ho
ris pp ꝯtinuã influentiã poteſtatꝭ pp qd
cuilibꝫ dr̃ tob. Omni tp̃e bñdic dñm ⁊
pete ab eo vt vias tuas dirigat ⁊ oia con
ſciẽtia tua in ipo pmaeãt. ¶ 3° in oibꝰ mo
dis pp iſinutã influẽtiã bonitatꝭ. iuxta illd

Sabbato dñice quinte.

q poſt multa recepta bñficia dixit ãgelꝰ
Raphael tob. ⁊ filio ſuo. Vos autem be
nedicite dñ ⁊ enarrate oia mirabilia eiꝰ
ipm benedicite ⁊ cantate ei. ¶ Qm ad d
fectum ſciẽtialẽ ex pte cetus aplici dić. h
ſit nõ cognouerunt ⁊c. diſcipuli ante aſcen
ſionẽ ⁊ reſurrectõem xp̃i ad pfem p quã
fuit glorificatus non habuerant ſpiritum
ſanctum in habnndantia. ⁊ ideo non oia
que fiebant circa xp̃m clare cognoſcebãt.
Nam dr̃ Jo. primo. In mundo erat ⁊ mũ
dus eum non cognonit. Sed poſtꝙ xp̃s
fuit clarificatus ⁊ miſit ſp̃m ſanctum illa
clariꝰ cognouerunt. Vnde Criſo. videãt
euangeliſte ſapiẽtiam. non verecõdantur
priorem ignorantiam diuulgare. ¶ Qm
ad 2m dić. teſtimonium ergo phibebat
turba ⁊c. Nam turba deuota que viderat
oculis ppꝛijs Lazarum mortuũ ⁊ reſuſci
tatum a xp̃o diuulgabat iſtud miraculũ
ex quo ſimplices ⁊ boni homines moue
bantur ad honorandum xp̃m. ⁊ ſo ſibi ve
nienti ierm ſolẽniter occurrerũt. de qbus
potuit dicere illud Jo. 15. Vos teſtimõiũ
phibebitis de me q: ab initio mecũ eſtis
¶ Qm ad 3m dić. pharisey ãt dicebant ad ſe
metipſos ⁊c. pharisey quidem ſicut inuidẽtes
xp̃o. videntes multitudinem hoĩum ipm
ſequentium dicebãt ſe nihil pficere niſi i
terficerẽt xp̃m. ex quo pꝫ ꝙ aliq xp̃m lau
dabãt ⁊ aliq in ſuis opibus detrahebãt.
vñ Aug. turba turbauit turbam quẽ ẽt in
uidet tota turba q: pꝰ eũ abijt mundum
p quẽ factus ẽ mundus.

Tertia pars.

Equtur. Erãt ãt gẽtiles ⁊c. vbi tã
git ſedulitatẽ adherẽtiũ amoro
ſam. ꝙ pbat effectũ dmõſtratũ
Q: eim gẽtiles q venerãt ad feſtũ paſce
xp̃m dſiderabãt videre. hi exprimũt diſci
plis xp̃i vt ipſis mediãtibꝰ poſſint ꝙ dſi
derant obtinere familiares alicuiꝰ dñi dꝫ
eẽ curiales petẽtibꝰ in eis acceſſũ ad dñũ
ſuũ pcurar̃. dñs vo dꝫ bẽigniꝰ ipos recipi
endo pr̃naliter iformãdo vt dici poſſit pe
tẽtibꝰ illd p̃s. Accedite ad eũ ⁊ illumiami
ni ⁊ facies vr̃e nõ confundent. ⁊ ſm h hic
ꝗttuor poſſumꝰ ꝯſiderare. ſ.
Petitõem deuotõis digne.
Intercẽſſionẽ curialitatꝭ magne.
Cõdeſcẽſionẽ bẽignitatꝭ ſũme.
Informatõem vtilitatis bone.
¶ Qm ad pm dić. erãt ãt gẽtiles ⁊c. Vbi
duo ꝯſidera. ſ. Deuotõis obſequm. Inter
ceſſiõis ſuffragiũ. ¶ Qm ad pm dić. Erãt
ãt ⁊c. tẽplũ qdẽ ſalomonis ꝙ erat in ierm
Famoſus ⁊ in magna reuerẽtia toti mun
do i tm̃ ꝙ in feſtiuitatibꝰ iudeoꝝ ñ tm̃ ip
ſi. ſed ẽt multi de gẽtilibꝰ vẽiebãt. ¶ Im
mũ. ẽte igit̃ feſto paſcatis multi gentiles
venerant ierom vt adorarent in templo.
Aliqui igitur de iſtis gentilibus deſide
rabant xp̃m videre q: ipſiꝰ fama audierãt
d ſuis magnis miracul' ſpalr̃ d Lazaro ſu
ſcitato vt completum fuerit figuratiue il
lud ꝙ de Salomõe dr̃. 2. paral. 9. Sed om
nes reges terre deſiderabant videre faci
em Salomonis vt audirent ſapientiã ꝗ
dederat deus in corde ſuo. ¶ Qm ad in
terceſſiõis ſuffragiũ dić. hi ergo acceſſe
rũt ad phylipũ ⁊c. Vbi ſciẽdũ ꝑ aliquos
ꝙ q dſiderabãt xp̃m vider̃ erãt pſeliti cõ
uerſi ad ritũ iudeoꝝ de qbus dić Criſo.
Prope exũtes decetero vt pſeliti fierẽt
fama igit̃ xp̃i audita volũt eum videre.
¶ Qm ad 2m dicit. vẽit phylipus ⁊c. bea
tus igitur Andreas primus fuit vocatus
a xp̃o ad gradũ apoſtolatus q vocatus i
dicauit Symoni fr̃i ſuo adduxit ad xp̃m
in craſtinũ. iuenit ihs phylipũ ⁊ vocauit
eum: vt habet̃ Jo. 1. Quia igit̃ Andreas
fuit pmus vocatus ꝗ phylipus. fecit ſibi
phylipus reuerentiam notificãdo ſibi pe
titõem ꝗ petebãt gẽtiles. q: ſilr̃ a xp̃o au
dierat Math. x. in viã gentium ne abye
ritis ad ignarus ſermonis. d. Videns ꝙ
ignorantes ipſum erant gentiles noluit
apud Chriſtum ſolus introducere ſꝫ fuit

cõſultus Andreã ⁊ tunc pariter rogauerũt
viũ Criſto. Philipp⁹ dixit Andree quaſi
priori exiſtẽti audierat enim in viã gentiũ
ne abieritis ppterea cum diſcipulus cõi
tans cum magiſtro refert. ¶ Quantũ ad
tertiũ dicit yhs autem Rñdit ⁊c. xps qui
dem ſciens iminere tẽpus ſue paſſionis.
reſurrectiõis aſcenſiõis in qb⁹ clarificat⁹
eſt .i. clarus factus. ad q̃ʒ gloꝛificatõem ſe
quebatur cõuerſio gentiliũ. occaſione acce
pta de deuotiõe gentiliuʒ querentiũ vide
re ipſum tẽpus ſue gloꝛificatiõis primuʒ
futurum ãnũciat dans intelligere. ꝙ ſi tẽ
ipſum gentil's querebãt amplius ipum q̃
rerent cũ eſſet gloꝛificatus ſecundũ Aug.
Quia igitur tunc ipſum gentil's videre
querebant ſed quia erant in poſteruʒ cre
dituri. ¶ Quantũ ad quartũ dicit. Amẽ
amen dico vob ⁊c. aliqs enim volens aliũ
inducere vt ipm in actibus ſuis ſequaẽ. dʒ
ſibi modum ſuũ quem habʒ oſtendere vt
ſic videat ſi poteſt ipſum cum difficultate
vel facilitate imitari. xps igitur volens
diſcipulos ſuos inducere vt ipſum ſeque
rentur pdicit eis modum ſue moꝛtalitatꝭ
vt ſciant qualiter habeant euʒ ſequi queʒ
etiam moduʒ oſtendit eis Luc. 9. Qui vlt
poſt me venire abneget ſemetipſum ⁊ tol
lat crucem ſuaʒ ⁊ ſequatur me. hic igitur
duo conſidera. ſ.

Actum paſſionis oñſum.

Actum imitationis ſuaſum.

¶ Quantũ ad primũ dicit. Amen amen
⁊c. Nam quia xps dixerat ſe clarificatur⁹
ne foꝛte aliqs dubitaret de modo. hinc ẽ
ꝙ iſtum modũ ſub typo rei tẽpoꝛal' oſten
dit. d. ꝙ ſicut granũ frumenti non fructifi
cat niſi moꝛtuũ ſic nec filius clarificabitur
niſi poſt moꝛtem ſuam. nam ſcðm Bedã
Ipſe ex ſemine patriarcharũ in agro hui⁹
mundi ſeminatus .i. incarnatus vt eũ mo
riendo cum multiplicatõe reſurgeret. ſol⁹
moꝛtu⁹ eſt cũ multis ſurrexit. xps aũt p
moꝛtẽ ſuã q̃druplicẽ attulit nob fructũ. ſ.

Deſtructiõeʒ potẽtie ipugnantis.

Deletõem macule defoꝛmãtis.

Infuſionem gratie viuificãtis.

Collõnem gl'e quietãtis.

¶ Primo p moꝛtem xpi habem⁹ fructũ
deſtructiõis potentie ipugnantis. Nã dya
bolus tanq̃ʒ hoſtis hũani generis nos i
pugnat aſſidue volens nos inducere ad
peccatũ vnde .i. Pe. 2. Aduerſari⁹ vr̃ dya
bolus tanq̃ʒ leo ⁊c. de cuius potentia dr̃
Job. 41. Non ẽ poteſtas ſup terram q̃ cõ
paretur ei q factus eſt vt nullum timeret
iſtam aũt ipugnãtem potentiam xps per
ſuam moꝛtem deſtruxit vt ſic iuxta Hbr̃.
2. p moꝛteʒ deſtrueret euʒ q habebat moꝛ
tis iperium .i. dyabolum. ⁊ liberaret eos
qui timoꝛe moꝛtis p totaʒ vitam obnexi.
¶ Secundo habemus p moꝛtem xpi fru
ctum deletõis macule defoꝛmãtis. Nam
culpa maculat animã hois ⁊ eam deo exo
ſaʒ. vnde anime peccatrici dicit dñs Jer̃.
2. Maculata es iniquitate tua coꝛam me
hanc autem maculam ſiue culpam Chꝛi
ſtus nob per moꝛtem ſuam remiſit. nam
iuxta illud Eph. primo. Ipſe ẽ in quo ha
bemus redẽptionem per ſanguinem ipi⁹
remiſſionem peccatoꝝ vnde .i. Pe. 2. xps
ſemel pꝛo peccatis noſtris moꝛtu⁹ eſt. iu
ſtus pꝛo iniuſtis vt nos offerret deo moꝛ
tificatos quidem carne viuificatos auteʒ
ſpiritu. ¶ Tertio per moꝛtem Chꝛiſti ha
bemus fructum infuſionis gratie viuificã
tis. Naʒ ſicut homo pꝛopter peccatũ dici
tur ſpiritualiter moꝛtu⁹ iuxta illud Jaco.
.i. Cõcupiſcentia cum cõceperit parit pec
catum. peccatuʒ vero cum cõſumatum fue
rit generat moꝛteʒ ſic pꝛopter ſpũs ſancti
gratia. dicitur homo viu⁹. iuxta illud Jo.
6. Spiritus eſt qui viuificat caro autem
non pꝛodeſt quicq̃ʒ. ¶ Hanc autem viui
ficantem gratiam habemus per moꝛtem
ipſius vnde Gall. 2. Viuo ego iam non
ego. viuit ergo in me Chꝛiſtus. ꝙ aũt nũc
viuo in carne in fide viuo filij dei qui dile

xit me ⁊ tradidit ſemetipʒ p me. ¶ Quar
to p moꝛtem xpi habem⁹ fructum gloꝛie
quietantis. Nã in h mũdo qetem pfectaʒ
hr̃e non poſſumus. vñ Aug. Feciſti nos
dñe ad te venire ⁊ inquietuʒ eſt coꝛ nr̃m.
quieſcat in te. Sed qñ in gl'a padiſi deuʒ
videbim⁹ ⁊ ſibi pfecti cõiuncti erim⁹. tũc
erit deſideriũ veſtrum cõpletum vñ ps.
Satiaboꝛ cũ apparuerit gl'a tua. ¶ Hãc
aũt quietem ⁊ gl'am habemus p moꝛtem
xpi. ⁊ h eſt ꝙ cõfoꝛtãs nos apl's dic̃ Coꝛ.
x. habentes itaq̃ʒ fratres fiduciã in introi
tu ſanctoꝝ in ſanguineʒ xpi. iniciauit nob
viam nouã ⁊ viuẽtem per velamen ⁊ car
nem ſuam vt de eo poſſimus dicere illud
Theb. 2. vocauit nos in re^m ſuũ ⁊ gloꝛiaʒ.
¶ Pꝛopter igitur iſtos multiplices fru
ctus quos cõſequimur ex moꝛte ⁊ paſſiõe
xpi poteſt ipſe dicere illud Eccli. 24. Ego
quaſi vitis fructificaui ſuauitateʒ odoꝛis
⁊ floꝛes mei fructus honoꝛis ⁊ honeſtatꝭ.
¶ Quantũ ad actum imitationis ſuaſuʒ.
qui animam ſuam ⁊c. duo enim ſunt inter
alia que inducũt aliquem vt aliuʒ ſolicite
imitetur. ſ.

Amoꝛ inclinans.

Pꝛemiũ aliciens.

¶ Et ſecundum h inter alia pticula tria
conſidera. ſ.

Affectum viſceroſum.

Obſequium virtuoſuʒ.

Pꝛemiũ gloꝛioſuʒ.

¶ Quantũ ad primuʒ dicit qui amat ⁊c.
Nam per animã intell'r vita. amoꝛ ⁊ odiũ
Vita hois dupliciter poteſt ꝯſiderare.
¶ Primo ꝙ homo amet vitam ſuam in
tantũ ꝙ nolet eã exponere moꝛti pꝛo xpo
ſed potius vitam ſuã ſeruare. talis amoꝛ
eſt malus ⁊ ecõuerſo. ꝙ homo ſic vitã ſuã
odiat ꝙ pꝛo Chꝛiſto non timet moꝛti ſbi
re iſtud odium eſt bonum. ¶ Alio modo
ꝙ hõ amet vitã ſuã ita ꝙ non curet de vi
ta eterna. ⁊ iſte male amat ⁊ ecõtrario. q
vitam iſtam tẽpoꝛalem odit ⁊ deſpicit pp
vitam eternam iſte bene odit. ⁊ ſic iſtis
duobus modis. amãdo perdit. ⁊ odiendo
cuſtodit. ¶ Signãter autem dixit xps q
odit animã ſuam in h mundo nõ auteʒ di
xit qui odit ſimpliciter ſine additione. qꝛ
vita hois in h mundo. ſignata per animã
eſt plena multis miſerijs ⁊ diuerſis peri
culis ⁊ hinc eſt ꝙ pꝛius homo ðberet eli
ger̃ diſſolutõeʒ anime a coꝛpoꝛe. q̃ʒ in ipo
viuer̃ exẽplo apl'i dñtis Eph. i. Cupio diſ
ſolui ⁊ eſſe cum xpo. Nam ſic ibidem dic̃
mihi viuere xps ẽ moꝛi lucrũ. cuius cãm
aſſignãs dicit Ro. 7. Video aliaʒ legem i
mẽbꝛis meis repugnãteʒ legi mẽtis mee
⁊ captiuãteʒ me in lege peccati q̃ eſt i mẽ
bꝛis meis. ⁊ ſuſpirãs ſubdit. Infelix ego
hõ quis me liberabit de coꝛpe moꝛtis hu
ius. ¶ Moꝛal'r aũt dicit Criſo. Amat ãt
animã ſuam in h mundo q deſideria eius
incõuenientia facit. odit aũt eam qui nõ
cõcedit ei noxia cõcupiſci. ¶ Quantũ ad
obſequiũ virtuoſuʒ dicit q mihi miniſtrat
⁊c. Nam de ratiõe boni ſeruitoꝛis ⁊ mini
ſtri ẽ. ꝙ ſit ſolicit⁹ fidel' ⁊ aſſidu⁹. ¶ Q^m
ad primũ dic̃ q mihi miniſtrat. quantũ ad
ſecundum dicit me ſequaẽ. quantuʒ ad ter
tiuʒ dicit. ⁊ vbi ego ſum ibi ſit. ⁊ miniſter
meus. ſed qua vtilitate h fiat dicit Aug.
Sʒ quo fructu qua mercede ſequiẽ ⁊ vbi
ſum ego illic ⁊ miniſter meus erit grat⁹
enim amaẽ ⁊ operis quo miniſtraẽ. Illi
pꝛecium ſit eſſe cum illo. ꝙ intelligẽdum
eſt non quantũ ad localem habitationem
ſed quantũ ad gl'e pticipationem. ⁊ ideo i
his verb xps tria tangit. ſ.

Sedulitateʒ obſequij ꝯplacentis.

Accerbitatem ſupplicij pmerentis.

Jocũditatem pmij quietãtis.

¶ Quantum ad primum dicit qui mihi
miniſtrat miniſtrare Chꝛiſto eſt facere ſi
bi obſequium cõplacens ad iſtud autem
obſequiuʒ hoꝛtatur nos apoſtol⁹ Ro. 12.
Obſecro vos per miſericoꝛdiã dei vt ex
hibeatis coꝛda veſtra hoſtiam viuentem

ſanctã deo placẽtem ratiõabile obſequm
vr̃m verus aũt miniſter dꝫ eſſe.
Innocẽs ſine malicia.
Cõſtans ſine falacia.
Obediens ſine pigritia.
¶ Primo dꝫ eſſe inocens ſine mali⁹ vt
ſit iᵉ de quo dicit ps. Innocẽs manibus ⁊
mundo corde. vt ď ipo illud dicat ps. Am
bulans ĩ via imaculata hic mihi miniſtra
bat. ¶ Secundo dꝫ eſſe cõſtans ſine fala
cia vt poſſit dr̃e illud ꝙ dicit Eſdras .2.
Eſdre. 9. Ego cõſtans aĩo factus ſum ſm̃
ꝯplulatiõem bñ̃ dei mei. ¶ Tertio debꝫ
eſſe obediens ſine pigritia vt de ipo poſ
ſit dicere dñs illud ps. In auditu auris
obediuit mihi talẽ miniſtrũ inſtruit apo
ſtolus .1. Thy. 4. Tu vero vigila in oĩbus
labora opus fac euãgeliſte miniſteriũ tuũ
imple ſobrius eſto. ¶ Ubi primo ꝯſidera
attentã circõſpectionem cũ dicit. tu vero
vigila vt ſic dr̃e poſſit miniſter xp̃i ⁊ ꝑla
tus illud Jere. 3. Uigiliabo ſuper eos vt
hedificem ⁊ plãtem. ¶ Secundo ꝯſidera
virtuoſam operationem. cum dr̃ in oĩbus
labora. vñ tali dr̃ .2. Thy. 2. Labora ſic bo
nus miles xp̃i yh̃u. ¶ Tertio ꝯſidera ſa
lubrẽ exortatõẽ. cum dr̃ opus fac euãge
liſte cui dr̃ Jſ. 40. Sup montem excelſũ
aſcende tu qui euãgelizas ſyõ exalta ĩ for
titudine vocem tuã qui euãgelizas ierᵐ.
¶ Quarto conſidera ſolicitam guberna
tionem cum dicitur miniſteriũ tuũ iple.
vt ſic ſit iſtar Marthe Luc. x. Martha
autem ſatagebat circa frequens miniſte
rium. ¶ Quinto conſidera tẽperatã cõ
ſolationem cum dicitur ſobrius eſto vnde
apoſtolus .i. Theſ. 5. Non dormiam⁹ ſicut
⁊ ceteri. ſed vigilemus ⁊ ſobrij ſimus.
¶ Secundo tangit accerbitatẽ ſupplitij
ꝑmerentis cum dicitur. me ſequatur. Nã
per iſtam ſequellam intelligitur auſteri
tas ⁊ paſſio Chriſti in qua ipſum imitari
debemus ſi volumus eternã ꝓmereri.
vt quilibet dicere poſſit illud Job. 23. Ue

ſtigia eius ſecutus ẽ pes meus viã eius
cuſtodiui ⁊ non declinaui ex ea dꝫ homo
aũt tripliciter ſeq xp̃m. ſ.
Per pauptatem altiſſimã ꝯtra auaritiã.
Per puritatẽ mũdiſſimã ꝯtra luxuriã.
Per hũilitatem ꝓfundiſſimã ꝯ ſupbiã.
¶ Primo inqꝫ per pauptatem altiſſimã
cõtra auariciam dicendo cum ps. Paup
ſum ego ⁊ in laborib⁹ a iuuentute mea.
¶ Per puritatem mũdiſſimã cõtra luxu
riam dicendo xp̃o illud Job. purus ẽ ſer
mo meus ⁊ mũdus ſum in ꝯſpectu tuo.
¶ Tertio ꝑ hũilitatem ꝓfundiſſimã con
tra ſuperbiã dicendo cũ dd̃ illud .2. R. 6.
Ludã ⁊ vilior fiã pluſq̃ fact⁹ ſũ ⁊ ero hu
mil' in oculis meis. ¶ Tertio xp̃s tangit
iocũditatem ꝓmij quietãtis cum dr̃ ⁊ vbi
ſum ego illic ⁊ miniſter meus erit. Nam
ꝑ illud eſſe cum xp̃o intelligit illud iocũ
de ꝓmium ꝙ cum ipſo pticipabimus in
gloria. vñ dicebat Chriſtus ad pr̃em Jo.
17. Pr̃ quos dediſti mihi volo vt vbi ſũ
ego ⁊ illi ſint mecum ⁊ videant deitatem
meam q̃ꝫ dediſti mihi xp̃s aũt ſuis mini
ſtris ipm ſequẽtibus ſuam ꝓſentiã tripli
citer repromittit. ſ.
Ut quietent feliciter.
Ut epulent ſuauiter.
Ut exaltent ſolẽniter.
¶ Primo vt quietent feliciter. de qbus
dr̃ Luc. ij. pueri mei mecũ ſunt in cubili.
¶ Secundo vt epulent ſuauiter ď qbus
Luc. dicit. 22. Uos eſtis qui ꝑmãſiſtis me
cũ in tẽptationib⁹ meis ⁊ ego diſpono vob̃
ſicut diſpoſuit mihi pr̃ me⁹ regᵐ. vt eda
tis ⁊ bibatis ſup mẽſam meã in reᵒ meo.
¶ Tertio vt exaltent ſolẽniter. de qbus
dicit .i. Pe. 5. hũiliamini ſub potenti manu
dei vt vos exaltet in tẽpore viſitationis.
¶ Quantũ ad premiũ gl'oſum dicit. ſi qs
mihi miniſtra. hoꝛ. eᵐ pr̃ meus ⁊c. Nã ho
norari a deo idẽ eſt ꝙ ab ipo eternalr̃ pre
miari. ꝙ qdẽ ꝓmittit oĩb⁹ honorãtib⁹ ĩ h
mũdo ſuis obtẽperãde mãdatiȷ. iuxta illd

ꝙ ipe dicit ꝑmo. R. i. Quicũqꝫ inqt hono
rificabit me honorificabo eũ. qui q̃ꝫtus ſit
ille pꝫ ex h ꝙ ď ſuis fac̃ ſuos filios. ⁊ her̃
des regni ſui ⁊ coheredes xp̃i. vt habet
Ro. 4. Quarta pars.
Equit. modo anima mea turba
ta ẽ ⁊c. vbi tãgit cõplacentiũ ve
ritatem luminoſã. ꝙ ꝓbat eſſe
ꝯtus nũciatus inter alia enim q̃ placẽt de
nouis hoibus ẽ gl'orificatio xp̃i ꝑ q̃ꝫ fuit
clarificatus mũdo. que clarificatio fuit ẽt
nois pr̃is ſui in cuius noie dicit in mũdũ
veniſſe ⁊ ipm mãifeſtaſſe vñ dicit Jo. 17.
Pr̃ mãifeſtaui nomen tuũ hoibus quos
dediſti mihi de mundo. hãc aũt claritatẽ
petebat xp̃s vt ⁊ ipe clarificet pr̃em Jo.
17. Pr̃ venit hora clarifica filium tuũ. vt
⁊ filius tu⁹ clarificet te ⁊ hanc clarificatio
nem ꝓmittit filio. ſub admiratõe turbaꝝ
quas xp̃s inſtruit. lꝫ ex qbuſdã dictis in
cipiant dubitare. ⁊ ſecundũ h hic q̃ttuor
poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Promiſſionem ſupnalem.
Opinionem popularem.
Declaratõem magiſtralem.
Dubitatõem litteralem.
¶ Quantũ ad pᵐ dicit nũc aĩa mea ⁊c.
Quare enĩ pr̃ clarificare filiũ fuit filij po
ſtulatio. vñ hic duo ꝯſidera. ſ.
Petitionem ſalutarem.
Rñſionem liberalem.
¶ Quantũ ad pᵐ dic̃ nunc aĩa mea ⁊c.
Nam clarificatio q̃ꝫ xp̃s petit fuit paſſio
nem ſuã ꝑ q̃ꝫ exaltatus fuit a pr̃e ⁊ nomẽ
eius ꝑ totum mũdũ ſolẽniter diuulgatũ
Phy. 2. Hũiliauit ſemetipſũ fact⁹ obediẽs
vſqꝫ ad mortẽ. mortẽ aũt crucis. pp ꝙ ⁊ ds̃
exaltauit illũ. ⁊ dedit illi nom̃. ꝙ ẽ ſup oẽ
nom̃ vt ĩ noie yh̃u. oẽ gẽu flectet celeſtiũ
terreſtriũ ⁊ ifernoꝝ. ⁊ oĩs ling⁹ ꝯfiteat qꝛ
dñs yh̃s xp̃s in gl'a ẽ dĩ pr̃is. ¶ Hãc aũt
ſenſualitas reſpuebat. ſꝫ eam acceptabat
ex q̃ placebat patri. ⁊ ſcdm h hic tria poſ
ſimus ꝯſiderare. ſ.

Paſſibil' ſenſualitatꝭ timorẽ.
Intelligibil' ꝑſonalitatis amorem.
Appetibil' ſupnalitatis honorem.
¶ Quãtũ ad pᵐ dic̃. nũc aĩa mea ⁊c. xp̃s
enĩ ex nr̃s ver⁹ hõ ꝑmittebat alis naturã
hũanã tiere mortẽ ⁊ ď ipa dolet. ſ. tpe̊ paſ
ſiõis ſue. ſic alias exurire ⁊ ſitire ⁊c. ⁊ iõ
dic̃ nũc aĩa mea turbata ẽ vt dr̃e potuerit
illď ps. Anxiat⁹ eſt ĩ me ſpũs me⁹ ⁊ ĩ me
turbatũ ẽ cor meũ. ¶ Qᵐ ad intelligibil'
ꝑſonalitatꝭ amorẽ dic̃. ⁊ qd dicã pr̃ ſaluifi
ca ex hac hora. Nã q̃ꝫdiu itellectual' aĩa ẽ
ſſualitati ꝯiũcta ſibi ꝯfederat amor nalĩ.
ſibiqꝫ ꝯpatit. ⁊ ipaꝫ appetit a pẽis ⁊ picul' li
bari ⁊ ex iſto amor xp̃i nc̃ dic̃ qd dicã. q. d.
qd ꝑ ſſualitate niſi vt libet a pẽis. ⁊ iõ pr̃
ſaluifica ex hac hora penaꝫ. ſ. ſubtrahẽdo.
¶ Qᵐ ad appetibil' ſupnalitatꝭ honorẽ
dic̃. Sꝫ ꝓpterea veni in horã hãc. pr̃ clari
fica nom̃ tuũ. Nam appetit⁹ ratiõalis pl'9
dꝫ honorare q eſt ſupra naturã. q̃ꝫ amare
ſenſualitatẽ ad q̃ꝫ naturalr̃ inclinat. ⁊ h fa
cit qñ neglecto ſenſualitatꝭ amore volũta
ti diuine ĩ oĩbus ſe ꝯformat. iuxta ꝙ cum
xp̃s dixiſſꝫ ad pr̃ẽ Luc. 22. Pr̃ ſi vis trã
ſire a me calicẽ iſtũ ſbiũgit dextñ nõ mea
volũtas ſꝫ tua fiat. ⁊ ſm h dicit xp̃s ꝓpea
vẽi ĩ horã hãc. q. d. ñ cũ iuſtũ vt liberẽ ex
hac hora paſſiõis ⁊ mortꝭ. ſꝫ ꝓpterea hãc
vt. ſ. moriar. ⁊ iõ volo mori ex q̃ morte. ⁊
paſſione tu pr̃ clarifica nom̃ tuũ diffundẽ
do notitiã tui nois ꝑ paſſionẽ meã ĩ gẽti
bus ꝙ qdẽ fuit fcm̃ ſm Criſo. Qꝛ ꝑ paſ
ſionẽ xp̃i nõ ſoᵐ nom̃ pr̃is diul'gatũ fuit
ꝑ mundũ ſed ẽt nom̃ xp̃i vt verificatũ fue
rit illď Malach. i. Ab ortu ſolis vſqꝫ ad
occaſum magnũ eſt nom̃ tuũ ĩ gentibus.
¶ Quantũ ad rñſionẽ liberalẽ dicit ve
nit ergo vox de ceᵒ ⁊c. Nã ſic in xp̃o erãt
deitas ⁊ hũanitas ſic pr̃ eum clarificauit
q̃ꝫtũ ad vtrãqꝫ naturã. Nã quãtũ ad dita
tem ipm clarificauit. qꝛ ab eterno ipſum
clarũ genuit. iuxta illud Sap. 7. Ipe can
dor ⁊ lucis eterne ⁊ ſpeculum ſine macla.

¶ Quantum ad humanitaté clarificauit
ipm quando victor a mortuis reſurrexit:
de qua claritate dixit xp̄s diſcipulis immi
nente ſua paſſione. Jo. 12. Nunc clarificatꝰ
ē filiꝰ hois ⁊ deꝰ clarificatꝰ ē ieo. Si ds cla
rificatꝰ ē eo ⁊ deꝰ clarificabit eū i ſemetipo
⁊ continuo clarificabit eum. ¶ Quantū
ad ſecundum dicit. turba aūt que ⁊c. cau
ſa enim diuerſitatis opinionis fuit d vo
ce iſta in populo ſm Aug. Fuitqꝫ licꝫ illa
vox eſſet dearticulata ⁊ ſignificatiua tamē
modicū durauit. ita ꝙ aliqui non intelle
xerunt ſignificatum vocis ſed nec articu
latōem aliqꝫ. ſed ſolum ſonum ꝑceperunt: ⁊
iſti dicebant tonitruum factū eſſe. ¶ Aliq
vero perceperunt dearticulatōem vocis.
ſed tñ ſignificatum vocis penitus ignora
bant. ⁊ iſti dicebant ꝙ angelus fuerat ſi
bi locutus. ¶ Quantum ad tertium dic
Rñdit Jeſus ⁊c. Quia enim vox patris
ad xp̄m fcā de celis: ſignificans grām di
uinam pp aliquos venit ad vtilitatem ip
ſorum debuerunt ⁊ illi propter quos vēit
⁊ ſignificatum ipſius clarius explicari. h
igit q̄ttuor poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Neceſſitaté incūbēté.
Utilitatem ꝯñtem.
Claritatem influentem.
Ueritaté euidentem.
¶ Quantum ad primum dicit. Reſpon
dit yh̄s ⁊c. Non enim fuit neceſſariū ꝙ
ꝑ vox pp xp̄m veniret q: ip̄e ſciebat om
nia. Unde Ebr. 4. Omnia autem nuda ⁊
aperta ſunt oculis eius. ſed fuit neceſſa
ria pp turbam ignorantem xp̄m ſꝫ Aug.
⁊ fructuꝫ ſue ſacratiſſime paſſioni. fuit ēt
neceſſaria propter aliquos qui dicebant
Chriſtum a deo non eſſe: iuxta ꝙ phari
ſei dixerunt Jo. 9. Non eſt hic homo a do
qui ſabbatum non cuſtodit. Unde Criſo.
ad illum enim inſtat vox patris. ipſi dice
bant quoniam eſt ex deo. q. d. imo ex deo
eſt. ¶ Quantum ad vtilitatem ꝯñtem di
cit. nunc iudicium eſt mundi ⁊c. Utilitas
quidem que fuit ſequuta ad ſignatum vo
cis audite fuit ꝙ dyabolus qui princeps
mundi dicitur. per paſſionem expelleret
de cordibus hominum: in quibus habita
bat per infidelitatem quando Chriſto cō
gnito adherebunt ſibi per fidem. ad quod
ſequitur clarificatio Chriſti ſibi ꝑ vocem
promiſſam. Unde Aug. Preuidebat eim
dominus per paſſionem ⁊ glorificatōnem
ſuam per vniuerſum mundum multos po
pulos credituros. in quorum cordibꝰ dya
bolus intus erat. cui quando ex fide renū
ciant eicietur foras. ¶ Quantum ad cla
ritatem influentem dicit. Et ego ſi exalta
tus fuero omnia traham ad meipm.
¶ Paſſio quidem Chriſti eſt electionis
dyaboli ab hominibus. ſed etiam a cōgre
gatione fidelium ad ſaluté. quod quidem
prophetatum fuit Iſ. 5. Ubi dicit. Leua
bit dominus ſignum in nationes ⁊ cōgre
gabit profugos iſrael ⁊ diſperſos iuda col
liget a quattuor plagis terre. Et ideo di
cit ſe omnia ad ſeipſum tracturum vt ve
rificatum de ipſo fuerit illud J re. 31. In
caritate perpetua dilexi te. Ideo attraxi
te miſerans tui. ¶ Quantum ad verita
tem euidentem dicit. h autem dicebat ⁊c.
Nam quia Chriſtus aliqualiter obſcure
dixerat ſuam paſſionem ⁊ mortem vocās
exaltationem a terra ſecundum Auguſti.
Quia tunc fuit eleuatus in cruce. clarius
exprimit euangeliſta. d. quod ſuam preſi
gnificabat paſſionem ⁊ mortem. ¶ Quā
tum ad quartum dicit. Reſpondit ei tur
ba. Judei quideꝫ ex verbis que Chriſtus
multotiens dixerat. ⁊ ſpecialiter quia hic
dicit ſe exaltaturum per quam exaltatio
nem intellexerunt non paſſionem ipſius
credentes ſecundum litteralem ſenſum
ſcripture Chriſtum non poſſe pati. dubi
tant ⁊ querunt ab ipſo. Quia vero de rōe
bōi magiſtri eſt diſcipulos vel auditores
in dubitatōibus ſuis erigere ⁊ veritatem
eis oſtendere. Jō xp̄s ꝑdicēdo eis ipoꝝ

ignorātiā inſtruit. ſequacibꝰ ſuis dat exē
plum hic quattuor: poſſumꝰ ꝯſiderare. ſ.
Queſtionem teſtualem.
Diffinitiōem ſcientialem.
Inſtructioneꝫ ſalutarem.
Abſentatiōem exēplarem.
¶ Quantū ad primū dicit rñdit ei turba
⁊c. Nam iudei accipiūt hic legem ꝓ toto
veteri teſtamēto in quo mltis locis habet
ꝙ xp̄s ſiue meſſias dbebat ſemꝑ manere.
Nam dicitur Iſ. 9. Multiplicabit eius
imperiū ⁊ pacis nō erit finis ⁊ Dan. 7. Po
teſtas eiꝰ poteſtas eterna que nō auferē
tur. ⁊ regnū eius ꝙ ñ corrūpet. Quia igitur
iudei ſolū intelligebāt ſm litteralem ſcri
pture ⁊ nō ſpūalem ideo ex ſolo textu in
tellecto litteraliter mouent queſtiōeꝫ xp̄o
ꝓpter ia que dixit de exaltatōe ipſius.
¶ Quantū ad diffinitōeꝫ ſcientialeꝫ dicit
Dixit ergo eis yh̄s ⁊c. Illi enim deficiūt
ſciētia qui habēt modicū lumē. ꝙ pꝫ ex eo
ꝙ omne ꝙ manifeſtat aliquid eſt lumen.
ſcientia autem māifeſtat ſcibile ergo eſt
lumen. Sed iudei modicum lumen habe
bant ⁊ ideo dicit eis yh̄s adhuc modicuꝫ
lumen in vob eſt ergo claruꝫ eſt. ſed ver
bum xp̄i ꝙ deficiebant in ſcientia ꝙ etiaꝫ
pꝫ ex his que xp̄o dixerunt. ꝙ habebant
ex lege ꝙ manet xp̄s in eternum. Quia
lex non ſolum dicit. ꝙ xp̄s manet in eter
num. ſed etiam dicit. ꝙ xp̄s debet mori.
nam Iſ. 9. dicitur de Chriſto. Sicut ouis
ad occiſioneꝫ duc tur ⁊ quaſi agnus coraꝫ
tondente ſe obmuteſcet ⁊ non aperuit.
os ſuum. ⁊ Jere. ij. dicit. Ego quaſi agnus
manſuetus qui portatur ad victimaꝫ. ⁊ in
ps. Ego dormiui ⁊ ſoporatus ſuꝫ ⁊ reſurre
xi quia dominus ſuſcepit me. patet igitur
ꝙ in iudeis erat modicum lumen ſcientie
quantū ad intem ſcripture. ¶ Qm ad in
ſtructōeꝫ ſalutarem dic. ambulate dum lu
cem hētis ⁊c. vbi duo ꝯſidera. ſ.
Ueritatem admonētem.
Utilitatem cōſequentem.
¶ Quantū ad primū dicit ambulate ⁊c.
Cum enim iudei vt dictū eſt modicū lumē
haberent ſcientie ſcripturaꝝ quia ſolm cre
debant xp̄m in eternuꝫ manſurū ⁊ nunqꝫ
moriturum admonet eos xp̄s ſecundum
Augu. Ut lumen in eis proficiat vel ꝙ co
gnoſcant ipſum non ſolum in eternuꝫ mā
ſurum. ſed moriturū reſurrecturū ⁊ aſcen
ſurum in celum ⁊ ad iudicādum venturū
⁊ ꝙ non ſe permittant a tenebris cōprehē
di ſic credendo ipſius eternitatem vt ne
gent mortis humilitatem. ¶ Quantū ad
vtilitatem ꝯſequentem dicit. ⁊ q ambulat
in tenebris vbi ꝯſidera huiꝰ admonitio
nis duplicem vtilitateꝫ. ſ.
Euitationem periculi.
Collōneꝫ premij.
¶ Quantū ad primū dic ⁊ qui ambulat i
tenebris ⁊c. vbi Criſ. Quāta iudei nunc
nunc agunt ⁊ neſciunt qd agant. ſed vt in
tenebris ambulātes putant qdem rectam
incedere viam cōtrariam. ¶ Quantū ad
collatōeꝫ premij dicit. dum lucem habetis
⁊c. Nam filiatio ſpiritualis per aſſimila
tionem filij ſpiritualis ad patreꝫ ſpiritua
lem. pr̄ autem noſter ſpiritualis eſt xp̄s
inquantū deus qui ē lux vera que illumi
nat omnem hominem venientem in hunc
mundum Jo. p̄mo. Cui luci tunc aliqs aſ
ſimilatur quādo habet de ip̄o perfectam
cognitionem ⁊ non ſemiplenaꝫ. Quia igit
iudei habebant ſemiplenam cognitionem
de xp̄o dicentes ipſum ſemꝑ manſurū nō
autem moriturū ideo orat eos vt ad per
fectam cognitionem ipſius veniant conſe
quentes miſericordiā magnaꝫ. ⁊ vtilitateꝫ
quia filiationem ipſius vt eis dici poſſit
illud Eph. 5. Eratis eniꝫ aliquādo tenebre
nunc autem lux in dño. vt filij lucis ambu
late. ¶ Qm ad abſentatiōem exēplarem
dicit. h locutus eſt ⁊c. vbi Aug. Abſcōdit
ſe ab eis ne ab eis qui credēt ⁊ diligēt ca
piunt. Sed ab eis qui videbāt ⁊ inuidebant
⁊ ſubdit Augu. Cum autem ſe abſcondit

ipſe in futurum ꝯſuluit nō ſue poteſtati ſ
rogauit ex qbꝰ pꝫ ꝙ xp̄s ſe abſcōdit a pec
catoribus de qbus dicit. Deutero.22. Ab
ſcondā faciem meā ab eis ⁊ ꝯſiderabo no
uiſſima eoꝝ. Manifeſtat aūt ſe bōis iuxta
ꝙ ipſe dicit Jo.14. Qui diligit me dilige
tur a patre meo ⁊ ego diligā eum ⁊ mani
feſtabo me ei. ſ. in h̄ mundo per gratiam.
⁊ in futuro per gloriam.

⁋ Feria ſc̄da dn̄ice 5ᵉ in .xlᵃ.

a Ante ſex dies paſce venit ihe
ſus in bethania ⁊c. Jo.12.
Tria enim ſunt inter alia ſi
gna dilectōis. ſ. Familiaris
receptio. Liberalis exhibi
tio. Corporalis viſitatio explica de quolꝫ.
Quia vero p naturā corruptā multi ſunt
mali qbus diſplicēt bona multoꝝ. accidit
ꝙ de bonis q̄ vident murmurāt ⁊ ēt indi
gnant. ſic̄ſ filij Iſrl̄. de qbus dicitur Pſ.
Murmurauerunt in tabernaculis ſuis ⁊
nō exaudierūt vocem dn̄i. ⁋ Quia igiṫ
xp̄s in bethania fuit familiariter receptꝰ
ad cenā cui Magdalena fuit liberalr̄ obſecuta
ad quem videndū ſimul ⁊ Lazarū ꝯuenit
multa turba ſignū fuit curialitatꝫ. ⁊ dilectō
nis ad xp̄m ſꝫ iudas ꝓditor malꝰ ⁊ inui
dus ſ aliqbꝰ xp̄s reuerēter exhibitꝫ mur
murauerit ⁊ ſm̄ h̄ euāgeliſta in euāgelio
hic quattuor tangit. ſ.
Solēnitatem refectiōis recreantis.
Pietatem deuotiōis reuerētis.
Prauitatem detractōis murmurātis.
Sedulitatem cōgregationis inquirētis.
⁋ Primum probat cōuiuium gratioſuꝫ.
Secundum obſequium amoroſum. Ter
tium iudicium vicioſum. Quartum colle
gium curioſum. Primum in principio.
Secundum ibi Maria ergo accepit ⁊c.
Tertium ibi. dicit ergo vnus ex diſcipu
lis ⁊c. Quartum ibi. Cognouit ergo tur
ba ⁊c.

Prima pars.

q Quantū ad primū vbi tangit ⁊c.
ꝙ pbat ⁊c. dicit an̄.6. dies paſce
⁊c. Ad feſtiuitatem alicuius cō
uiuij.5. requiruntᷣ. ſ.
Temporis cōuenientia.
Loci cōgruentia.
Pabuli ſufficiētia.
Miniſtri diligentia.
Collegij excellētia.
⁋ Et ſm̄ h̄ hic.5. poſſumꝰ ꝯſiderare. ſ.
Collegij claritudinem
Temporis imminētis aptitudinem.
Loci cōtinentis pulchritudinem.
Pabuli ſaciantis magnitudinem.
Miniſtri ſeruientis ꝓmptitudinem.
⁋ Quantū ad pᵐ dicit. An̄.6. dies paſce
iudei enim ꝓueniebant ſolēnitatem paſca
lem nā ſcd̄m Theo. decima die p̄mi mēſis
accepto agno ymolādo i feſto paſce ſequē
ti die. ſ. nona mēſis faciebant cōuiuia ⁊ tūc
icipiebāt exordia feſtiuitatis paſcal. ⁊ iſto
die fecerūt xp̄o cenam in bethania q̄ dies
fuit ante ſextū diē paſce. ⁋ Quantū ad
ſecundum dicit venit ihs in bethania. be
thania quidem interpretaṫ domus obedīē
tie appropinquāte igitur tempore paſſio
nis ſue xp̄s in bethaniā venit ſecundum
Alcuinū. Ad deſignādum ꝙ ipſe fuit deo
patri obediens vſqꝫ ad mortem. ⁋ Quā
tum ad tertiuꝫ dicit. Fecerūt autem ei ce
nam ibi. ad iſtam cenam vocanṫ omnes ſ
uoti Apoc̄.x. Quibus dr̄ venite cōgrega
mini ad cenaꝫ magnā dei. ⁋ Quantū ad
4ᵐ dic̄. ⁊ Martha miniſtrabat: martha
eniꝫ tanq̄ꝫ ſ xp̄o quē diligebat ſolicita no
luit officiū alteri cōmitter̄. ſꝫ ſolicite mini
ſtrar̄ vn̄ de ipſa Luc̄.4. Martha āt ſatha
gebat circa frequens miniſteriū. ⁋ Qᵐ
ad quintū dic̄ Lazarꝰ vero erat vnꝰ ex di
ſcūbentibꝰ cū eo. ⁋ Innuer̄ āt volēs euā
geliſta hec reſurrectōis Lazari ſigᵐ ſb̄dit
Lazarꝰ ho vnꝰ ⁊c. ⁋ Spiritualr̄ āt loqn
do circa iſtā ptem 5ᵉ poſſumꝰ ꝯſiderar̄. ſ.

Cōuiuium copioſum.
Locum gratioſum.
Tempus numeroſum.
Miniſtrum virtuoſum.
Collegium amoroſum.
⁋ Quantū ad primū dicit fecerunt xp̄o
cenam. p cenaꝫ in qua reficiṫ homo corpo
raliter intellr̄ ſpiritual̄ refectio q̄ꝫ ſe dic̄
nobiſcū refici cōferendo nob̄ ſuam grām.
per q̄ꝫ nobiſcū habitat in h̄ mundo. ⁊ qua
nos cum ipo reficimur in gl̄a. iuxta illud
ꝙ figuratiue diciṫ Apoc̄.2. Ecce ſto ad ho
ſtium ⁊ pulſo. ſi qs audierit voceꝫ meam
⁊ apuerit ianuā intrabo ad iᵐ. ⁊ cenabo
cū illo ⁊ ipſe mecū quo audito oꝫ ſtatim fi
delis aīa eſſe ſolicita vt aperiat. v. Cañt.
5. Surgā ⁊ aperiam dilecto meo. Nam p
peſulum ſiue ſerā ligneā tenens clauſum
hoſtiuꝫ intelligi pōt. quodcūqꝫ obſtaculuꝫ
ꝓhibens introitū xp̄i ꝙ oꝫ totaliter amo
uere ꝙ ſi factum fuerit tunc xp̄s intrabit
ad illū ⁊ cenabit cū iᵒ. ⁊ ipſe ſecū. ⁋ Quā
tum ad locū gratioſum dicit. ꝙ iſta cena
facta fuit in bethania. bethāia interpreta
tur domus obediētie per ꝙ datur intelli
gi ꝙ qui vlt̄ xp̄o facere cenā oꝫ ꝙ ſit obe
diens ſuis mandatis vt dicere poſſit illd̄
Deutero 26. Obediui voci dn̄i dei mei ⁊
feci omnia que p̄cepiſti mihi. ⁊ talis vere
obediens poteſt figurari per Graditas
quibus dixit Joſ.22. Feciſtis omnia vob̄
Moy. in quoqꝫ in omnibus obediſtis.
⁋ Ubi ſciendum. ꝙ per rubēitas qui in
terpretanṫ videntes ⁊ graditas qui inter
pretātur accincti intelligunṫ veri obediē
tes ⁊ humiles. qui inſtar rubēitarum de
bent videre quantū ſit accepta a deo obe
dientia de qua dicitur primo. Re.15. Me
lior eſt obedientia q̄ꝫ victime vt quilibet
vere obediēs dici poſſit illud Jſ.50. Erūt
oculi tui videntes p̄ceptorem tuum ⁊ au
res tue audientes verbum poſt tergum
monentꝫ. ⁋ Ille dr̄ p̄ceptorē ſuū videṙ q
ſibi obedit in p̄ſentia. Ille vō audire vba
monentis poſt tergum q obedit in abſen
tia. Qui etiam inſtar graditaꝝ debent ac
cincti eſſe. per ꝓmptitudinem ad exequē
dum mādata quibus diciṫ primo Machab.
5. Accingimini ⁊ eſtote filij potētes ⁊ eſto
te parati in mane vt pugnetis aduerſus
natiōes has que cōuenerūt diſſipare nos
⁊ ſancta nr̄a. ⁋ Per Moy. aūt qui inter
pretaṫ aſſumptus de aquis intellr̄ deus
pr̄ qui de aquis aſſumptus dicitur qꝛ nul
li paſſioni ⁊ mutabilitati ſubiectꝰ ē qui dic̄
de ſeipſo Malach. Ego dominꝰ ⁊ nō mu
tor. per Joſ. aūt qui interpretaṫ ſaluator
intelligiṫ xp̄s ſaluator humani generis.
Comēdando igiṫ Joſ.1. Chriſtus ſuos fi
deles dic̄ feciſtis omnia que p̄cepit vob̄
Moy.1. pr̄ meus celeſtis mihi quocūqꝫ
in oibus obediſtis vt ſ quolꝫ illoꝝ poſſit
dicere illud xp̄s p̄s. In auditu auris obe
diuit mihi. ⁋ Quantū ad tēpus numero
ſum dr̄ ꝙ iᵃ cena fuit an̄.6. dies paſce. pa
ſca enim ideꝫ ē ꝙ phaſe ⁊ interpretaṫ trā
ſitus. p quē intellr̄ trāſitus queꝫ hō facit
in mortem. an̄ igiṫ iſtum trāſitū duꝫ tēpꝰ
habemꝰ merēdi dū. ſ. viuimꝰ in h̄ mūdo ſ
bemꝰ xp̄o cenā facere ipꝫ recipiēdo p ſuā
grām nos virtuoſis opibꝰ diſponēdo ſ q̄
tpe dic̄ apl̄s Cor.6. Ecce nūc tp̄s accepta
bile. Ecce nc̄ dies ſalutꝫ nemini dātes vllā
offenſiōeꝫ vt nō vitupeṫ miniſteriū nr̄m.
Sed in oibus exhibeamus nos metipſos
ſicut dei miniſtros in multa paciētia nec
oꝫ diffidere quia dicit dn̄s Jſ.49. In tpe
placito exaudiui te ⁊ in die ſalutꝫ ſuꝫ tui.
⁋ Iſti autem tempori additur ſenarius
quia dicitur an̄.6. dies paſce ad deſignan
dum tempus nob̄ datum ad merendum.
Nam cū ſeptem dies totuꝫ tēpus vertaṫ
6. dies. ſ. ante mortem ſunt opabil̄s. ſepti
mus vero qetus. Nam ſicut dr̄ Apoc̄.14.
Beati mortui q i dn̄o moriunṫ amodo iaꝫ
dicit ſpūs vt requieſcant a laboribus ſuis.
⁋ Hoc āt fuit figuratū Exo.23. vbi dr̄ ꝙ
dn̄s dixit pplo iſrlitico. 6. dies opaberis

ſeptimus die ceſſabis. ¶ Ubi ſciendum q̄
per pp̄lm Iſraeliticū qui videns deū dr̄.
intelligi pōt pp̄ls xp̄ianus. nunc ē vidēs
deum in enigmate p̄ ſpeculum fidei expe
ctans viſionem poſtmodū facialez cui p̄t
dici illud Deutero. 26. En dñs ellegit te vt
ſis ei pp̄ls peculiaris. dr̄ q̄ .6. dieb⁹ opet̄
homo in hoc mūdo viuit. q̄ꝛ poſtea nō erit
tempus operandi: ⁊ ideo dr̄ cuilibz Eccli. 9.
Quodcūqꝫ pōt manus tua inſtanter opa
re, qꝛ nec opus nec ratio nec ſciētia nec ſa
pientia erunt ap̄ inferos quo tu pperas.
¶ Quantū ad miniſteriū virtuoſum dic̄.
q̄ Martha miniſtrabat. Nā p̄ Marthā
que ſyro ſermone interp̄tat̄ dominās. vel
dominatrix intell'r in hoie ratio que dʒ
ceteris potentijs dñari. vt de ip̄a dici poſ
ſit illud. q̄ de Joſeph dictum fuit Jacob
Gen. 45. Joſeph fili⁹ tu⁹ viuit ⁊ dñat̄ i vni
ūſa t̄ra egypti. Nā p̄ t̄rā egypti q̄ iterp̄tat̄
tenebroſa intell'r ſenſualitas a q̄ꝫ originali
ter vicia pululant̄ ⁊ faciūt animā obſcurā
⁊ tenebroſam. tunc Joſeph. i. ratio i terra
egypti dominat̄ quādo p̄eſt oībus poten
tijs. ¶ Secundo inſtar Marthe dʒ xp̄o
ſolicite miniſtrare vt poſſit figurari p̄ abi
ſatan de quo dr̄. 4. Re. p̄mo. Quod dormie
bat cum rege dd̄ ⁊ miniſtrabat ei rex dd̄
nō cognouit eam. ¶ Ubi ſciēdū. q̄ p̄ abi
ſatā que interpretat̄ patris mei incenſum
vel holocauſtuʒ intell'r deuota anima. q̄
ſe dʒ offerre holocauſtū dño vt dicat cū
p̄s. Holocauſta medulata offerāʒ tibi cuʒ
incenſo arietuʒ. Que ſignāter dr̄ ſunāitis
que iterpretat̄ mortificās ſiue mortificata
quia debet ppter xp̄m mortificari vicijs
⁊ peccatis vt poſſit dīe cuʒ p̄s. Propter
te mortificamur tota die. ad q̄ admonet
ap̄ls Coll'. 3. d. Mortificate mēbra veſtra
que ſunt ſup̄ terram: abiſatan igit̄. i. ratio
dʒ miniſtrare regi dd̄. i. xp̄o vt dīe poſſit
illud Eſdre. 24. In habitatōe ſancta coraʒ
ip̄o miniſtraui. ¶ Signāter āt dicitur. q̄
rex nō cognouit ad deſignādū caſtū mini

ſterium q̄ eſt inter animā miniſtrātem ⁊
xp̄m. Naʒ dr̄ Prouer. 22. Qui diligit cor
dis mundiciaʒ habebit amicuʒ regem.
¶ Quantū ad collegiū amoroſum dic̄. q̄
Lazarus erat vn⁹ ex diſcūbentib⁹ cū yh̄u.
Nam per Lazarū qui interpretat̄ adiut⁹
a dño q̄ mortu⁹ fuit. ⁊ a dño reſuſcitat⁹.
itell'r homo qui ppter pccm̄. exiſtēs mor
tu⁹ a dño per ſuam miſericordiā ſuſcitat̄.
qui ſignāter adiut⁹ a dño dr̄. quia niſi d̄s
ip̄ꝫ iuuaret nō poſſʒ peccator a peccato re
ſurger̄ vn̄ Jo. 5. Sic enim p̄r̄ ſuſcitat mor
tuos ⁊ viuificat. ſic ⁊ filius quos vl't viuifi
cat. Non vacat aūt q̄ dr̄ Lazarū poſt reſu
ſcitatiōem ſuam: ⁊ nō ante diſcubuiſſe cuʒ
xp̄o. q̄ꝛ duʒ aliqs extitit mortu⁹ ⁊ p̄ pccm̄
non poteſt cum xp̄o diſcūbere. niſi p̄us p̄
gratiam ſuſcitetur.

Secunda pars.

Equit̄. Maria ergo accepit ⁊c.
s vbi tāgit pietatē deuotōis reue
rentis q̄ p̄bat obſequiū amoro
ſuʒ. Nam in quolʒ actu p̄fecto. requirunt̄
quattuor cāe. ⁊ ſm̄ h̄ in obſeqo q̄ legitur
magd̄. feciſſe xp̄o q̄druplicater ꝯſidera. ſ.
Cauſam efficientem.
Materiam cogruentem.
Formam euidentem.
Finem cōplacentem.
¶ Quantū ad primū dicit. Maria ergo
⁊c. Nam cā efficiēs in iſto actu fuit Ma
ria Magd̄. Nam Martha exiſtente ſoli
cita de oībus diſcūbentibus Lazaro diſcū
bente cum xp̄o intēto ad refectōeʒ pprīā.
Maria de ſolo yh̄u ⁊ ip̄ſius obſeqo deuo
tius cogitabat vn̄ Criſo. Maria aūt nō
faciebat cōem famulatū. ſed ad ſoluʒ do^m
cōſtituit honorem. ⁊ nō vt ad hoiem acce
dit ſed vt ad deum. ¶ Quantū ad ſcōm
dicit accepit libram ⁊c. Nam nardus ſm̄
Yſidor. 13. Ethimol'. eſt herba aromatica
fragili radice ſed vigera. ⁊ folijs denſis
quoꝝ ſumitate cōſurgunt in ſpicas. tūc dr̄
eſſe p̄cioſus ⁊ ideo ad deſignādam p̄cioſi

tatem vnguenti. dē quo fit hic mentio. dr̄
q̄ erat nardi piſtici. ¶ Quantum ad ter
tium dicit ⁊ vnxit pedes yeſu ⁊c. Naʒ q̄ꝛ
vngere ⁊ extergere actus quoſdam ipor
tat. ⁊ oīs actus eſt forma: ideo in iſtis ac
tibus pōt formalitas deſignari. Duplicū
igitur actum h̄ ꝯſidera. ſ. Unctionem ⁊ ex
terſionem. de primo dic̄ dñs Luc̄. 7. Hoc
vnguentum vnxit pedes meos. ⁊ de ſecū
do ibid. pedes meos capill' terſit. ¶ Q^m
ad 4^m dicit. ⁊ domus impleta ex odore
vnguenti. Nam q̄ꝛ vnguentum illud erat
odoriferum: rō q̄n̄ fuit effuſum dedit com
placentem odorem: vt merito Magd̄. di
cere potuerit illud Cant̄. primo. Dum eēt
rex in acubitu ſuo nardus mea dedit odo
rē ſuū. ¶ Sp̄ūal'r āt loquēdo h̄ quattuor
poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Perſonā op̄antem.
Materiā ꝯgruētem.
Actum liniētem.
Effectum conſequentem.
¶ Q^m ad p^m dic̄ Maria magd̄. Nā vno
modo interpretatur amara. ⁊ ſignat ſtatū
penitentium qui debent de peccatis ſuis
cum amaritudine cordis dolere dicendo
illud Job. x. Loquar in amaritudine ani
me mee. ſ. veniam ⁊ miſericordiam poſtu
lando. ¶ Secundo Maria interpretat̄ il
luminata. ⁊ ſignat ſtatum profitentium q̄
poſtq̄ꝫ veniam perceperunt de ſuis offen
ſionibus debent per bona opera proficer̄
quam illuminatōnem petebat p̄s. Illumi
na oculos meos ne vnq̄ꝫ dormiam i mor
te. i. in peccato mortali: ne quando dicat
inimicus meus. i. dyabolus. preualui ad
uerſus eum. ſ. in infernum deducendo cru
ciandum. ¶ Tertio Maria interpretat̄
ſtella maris. ⁊ ſignat ſtatus perfectorum
qui inſtar ſtelle debent in alios influere
per doctrinam viridicam ⁊ vitam exteri
us exemplarem: vt ſint ille ſtelle de qui
bus Baruch. 3. Stelle dederunt lumen in
cuſtodijs ſuis ⁊ letate ſunt. vt de talibus

dicatur illud q̄ de Magd̄. dicitur Luc̄.
x. Maria optimam partem elegit que n̄
auferetur ab ea. ¶ Signanter h̄ Maria
dr̄ Magd̄. que interpretatur magnifica.
q̄ꝛ magnificum eſt hominibus ⁊ cōmenda
bile quando de peccatoribus efficiuntur
penitentes. ⁊ de penitentibus proficientes.
⁊ de proficientibus autem ad apicem perfe
ctōis attingunt: de quorꝫ quolibet admi
ratiue dr̄ Eſdre. x. Nōne magnificus ē q̄
hoc fecit. q. d. ſic. ¶ Q^m ad materiam cō
gruentem dicitur q̄ fuit libra vnguenti
nardi piſtici. Nam ſm̄ triplicem ſtatum
hominum predictorum. ſ. penitentium. p̄
fitentium: ⁊ perfectorum. dicuntur tria d̄
iſto vnguento. ſ. q̄ fuit de nardo q̄ fuit pi
ſticum ⁊ q̄ fuit pretioſum. Nardus enim
eſt herba amara: parua ⁊ aſpera. ¶ Per
vnguentū igitur de nardo q̄ portauit ma
ria datur intelligi q̄ penitentes. ¶ Prio
debēt eſſe amari p̄ anxietatem in ꝯtritio
ne. Naʒ debent ꝯteri de pccis vt dicāt do
mino illud Iſ. 38. Recogitabo tibi omnes
ānos meos in amaritudine aie mee. ¶ 2°
dʒ eſſe p̄ua per humilitatem ꝯfeſſionis.
Nā pēitētes in ꝯfeſſiōe p̄uificat̄ iſtar nar
di. ⁊ humiliare corā ſacerdote. ſua ꝯfitēdo
peccata. ⁊ tunc talem vocat ad ſe Sap̄.
Si quis paruulus veniat ad me. ¶ 3° in
ſtar nardi dʒ eſſe aſper p̄ auſteritatem ſa
tiſfactionis. Nam qui in delitijs carnis ⁊
alijs peccatis fuerunt nutriti debent per
opera deo ſatiſfacere. ſeipſos aſpere affli
gere vt de ipſis dicere poſſit dominus il
lud Baruch. 4. Delicati mei ābulauerunt
per vias aſperas. ¶ Secundo dicitur q̄
fuit piſticus. i. fidele fidelitatis in tribus
conſiſtit. ſ.
In adheſione.
Obſecutione.
Diſpenſatōe.
¶ Per vnguentum piſticum. i. fidele q̄
portauit Maria. datur nob̄ intelligi q̄ p̄
fitentes. ¶ Primo debēt eſſe fideles in

adherẽdo xp̃o cũ reuerentia.iuxta quod cuilibz dicit [illegible]. Deutero.x. Dñm deuz tuũ timebis.[illegible] illi ſoli ſerues ipſi adhereb[illegible] [illegible] nomine illius.cuius cãm aſſi [illegible] ipſe enim ẽ laus tua.⁊ deus [illegible] magnalia. ¶ Secundo de [illegible] in obſequẽdo xp̃o.cuz di [illegible] q: ſic dicit Eccli.46. [illegible] deo .⁊ ad q̃ admonet apl's [illegible] Obſecro vos p miſericordiã dei [illegible] exhibeatis corpora vr̃a hoſtiã viuẽtem [illegible] deo placẽtem rationabile obſequiũ [illegible]. ¶ Tertio debẽt eſſe fideles xp̃o in diſpenſando cum pudentia. Nam homo bona que xp̃s ꝯtulit ſiue temporalia ſiue ſpiritualia dz cum pudentia diſpenſare. iuxta admonitõem beati Pe.d.i.Canõ. ſua.4. Unuſqq; ſicut accepit gratiam in alterutrũ illã adminiſtrãtes ſicut bõi diſpẽ ſatores multiformis gratie dei. ¶ Tertio dicitur q̃ fuit ſpecioſum ſpecioſitas autez in tribus cõſiſtit.ſ.

In claritate ſapi'.
In formoſitate gr̃e.
In caritate amicitie.

¶ Per vnguẽtũ igit' illd̃ ſpecioſum.q̃ porta uit Maria dat' intelli'i q̃ pfecti. ¶ Primo debẽt eſſe ſpecioſi p claritatẽ ſapi' illuſtrã tis. Nã ſic dr̃ Sap.6. Clara ẽ ⁊ nũq̃ mar ceſſit ſapi'. d̃ cuius ſpecioſitate dr̃ ꝓuer.8. Melior ẽ ſapi' cũctis opibus ſpecioſiſſimis. ⁊ oẽ deſiderabile ñ põt ei ꝯpari.⁊ iõ cuilz dr̃ Prouer.16. Poſſide ſapientiã.q: auro melior ẽ.acqre prudẽtiã q: melior ẽ argẽ to viuo Prouer.3. Beatus hõ q ſapientiã in uenit.⁊ affluit prudẽtia. ¶ 2° debẽt eſſe ſpe cioſi p venuſtatẽ gr̃e decorãtis p q̃z debẽt eſſe tã d̃o q̃z hoibus gr̃oſi.de quibus dr̃ Eccli. 39. Florete flores q̃ſi liliũ date odorem ⁊ frõdete i gr̃a. ¶ 3° d̃bẽt eſſe ſpecioſi p cari tatẽ amicitie ꝯiungẽtis q̃ ẽ pfcõ alioꝝ vir tutũ. Nã iuxta illd̃.i.Cor.13. Nũc aũt manẽt fides ſpes caritas.maior aũt hoꝝ ẽ caritas ⁊ iõ.i.Jo.9. Deus caritas ẽ ⁊ q manet i cari tate i deo manet ⁊ deus i eo. ¶ Q'm ad actũ linimẽtum.dr̃ q̃ vnxit pedes yh̃u ⁊ exterſit capill' ſuis.vbi duplicẽ actũ tãgit.ſ.vnctõ nis ⁊ exterſiõis.vnctio aũt ẽ triplex.ſ.

Auſteritatis ⁊ penitentie.
Pietatis ⁊ clemẽtie.
Dignitatis ⁊ ſanctimonie.

¶ Prima ꝯpetit penitentibus.2° pficiẽti bus.3° pfectis exitibus. ¶ Primo ẽ vnctio auſteritatis.⁊ pnie ⁊ iſta ꝯpetit penitẽtibus. vt d̃ quolz dici poſſit illd̃ q̃ de dd̃ dr̃.2.Re. 12. Quod ſurrexit dd̃ de terra ⁊ lotus vn cruſq; ẽ. Naz d̃ terra pccõi dr̃ ſurgere q̃ de ſtatu culpe pſternentis hoiem.ad ſta tũ venit penitẽtie.in qua lauat' per lachri marũ effuſionem ⁊ vngit' per auſteritatez carnis maceratiõem. ¶ Scdo eſt vnctio pietatis ⁊ clemẽtie.⁊ iſta cõpetit proficien tibus quoꝝ cuilz dicitur Eccli.9. Omni tẽ pore ſint veſtimẽta tua cãdida.⁊ oleum d̃ capite tuo nõ deficiat vel deſcẽdat. ¶ Ter tio ẽ vnctio dignitatis.⁊ ſanctimõie.vñ dicit dñs figuratiue Exo.29. Cũ laueris aaron cũ aq̃ indues eũ veſtimẽtis ſuis.⁊ oleo vnctiõis fundes ſup caput eius. ¶ Ubi q̃ p aaron ſummũ ſacerdotẽ q dz eſſe pfe ctus i virtutibus itelli' ſtatus pfectoꝝ ⁊ digni tate magna pollentiũ.iſti velud aarõ debẽt exui veſtimẽtis carnalibus ⁊ lauari aq̃ ſpiri tuali' gr̃e.⁊ ſic veſtimẽtis idui ſpũalibus p diuerſitatẽ virtutũ vt ſic vngi oleo ſcitatis vt d̃ quolz dicat' illud Ps. Inueni dd̃ ſeruũ meũ oleo ſcõ meo vnxi eũ. ¶ Quantũ ad actũ exterſiõis fcẽ circa pedes dñi ſciẽdũ ẽ q̃ pedes dñi itelligunt' paupes ⁊ hũil's pp xp̃m.q: pedes ſunt infimiores i corpe. ¶ Per capillos q ex ſupfluitate naſcunt' intelligunt' ſupflua que hz homo pter ſibi neceſſaria.tunc igitur aliqs tergit capill' ſuis pedes dñi.quãdo ſubuẽit paupibus indigẽtibus d̃ ſupfluis facultatibus ſuis quibus dicturus eſt Chriſtus in die iudi cij illud Mat.25. Quod vni ex minimis meis feciſtis mihi feciſtis. ¶ Quãtũ a

effectũ conſequẽtem dicitur q̃ domus iple ta ẽ ex odore vnguẽti. ¶ Nam ſicut ſunt tres ſtatus hoiuz vt ſupradictũ eſt.ſic in quolz ſtatu dz odorem dare vt penitẽtes odorem dent.p ſenſitiuũ maceratiõem.p ficientes per pauperũ ſubleuatiõez pfecti per celeſtiũ contẽplatiõez. ¶ Ut primi di cant illud Eccli.24. Quaſi mirra electa d̃ di ſuauitatem odoris. De his dicat' illud Cant.2. Quaſi vinee florẽtes dederũt odo rem ſuũ. ¶ Tertij aũt dicant illud Eccli. 24. Sicut cynamomũ ⁊ balſamũ aromatizãs odorem dedi. Nam p odorem balſami q eſt ſuauiſſimus contẽplatio celeſtium diui norum põt intelligi in qua ſumma ſuaui tas reperit'. ¶ Supradicti igitur ſtatuũ diuerſorũ dantes diuerſitatem odorũ poſ ſunt dicere cuz apl'o illud.2.Cor.3. Xp̃i bonus odor ſumus deo i his q ſalui fiunt ⁊ in his qui pereunt. Alijs qdem odor mortis i mor tez. Alijs odor vite in vitã. Nam d̃ bono odore hoĩs aliqui viuũt.ſ.boni qbus pla cent bõa q̃ facit. Aliq vero moriunt'.ſ.ma li qbus diſplicẽt bona q̃ quicũq; fac' illud diſplicuit inde d̃ vnctõe dñi.

Tertia pars.

Equitur. Dixit ex diſcipl'is ſuis iudas ⁊c.vbi tangit prauitatem detractionis murmurãtis q̃ p bat iudicium vicioſum. Quia enim iudas de vnctione facta Chriſto per Mariam idebite murmurauit :euãgeliſta ipſius in de malam intentionem exponit ⁊ Chri ſtus cõmendat opus q̃ circa ipſum exer cuit Magdã.⁊ ſecundum h̃ hic tria poſſu mus cõſiderare.ſ.

Murmuratõez indebitam.
Explicatõem viridicã.
Applicatõem deificam.

¶ Quantuz ad primum dicit.dicit' ergo vnus ex ⁊c. Ubi Auguſti.hinc audies ex vnguento illo quomodo erat alijs odor bonus ⁊ vitam .alijs bonus ⁊ mortem. ¶ Naz ſequitur dicit ergo vnus ex diſci pulis ſuis iudas ⁊c. Judas enim ſub ſpe cie ſubleuatõis pauperum q̃ furtuz opta bat voluit ſuam maliciaz per apparentez miſericordiã palliar' vt de ipſo dici poſſe rit illud Prouer.29. [illegible] fictiſq; ſermonibus loquitur [illegible] te expandit greſſibus. [illegible] fuit ei in mortem . quia [illegible] ſuſpendit Mat.27. ¶ [illegible] duz dicit vt autem h̃ non q̃ de egenis ⁊c. cui cõcordat Alcuinus [illegible] portabat [illegible] ſterio.⁊ aſportabat furto.⁊ ideo [illegible] fur ideo auarus ⁊ per conſequens [illegible] pauperibus etiam crudelis.⁊ ideo non in tendebat pauperes ſubleuare ſed potius defraudare contra conſilium Eccleſiaſti ci.D. Filij elymoſinã pauperis non defrau des.⁊ oculos tuos non tranſuertas a pau pere. ¶ Quantum ad tertium dicit . Di xit ergo yh̃s ⁊c . Nam quia iudas calum niabat opus miſericordie.pretendens mi ſericordiam pauperum.hic eſt q̃ Chriſtus Mariam ſufficienter excuſat ⁊ cauſam remouet tanq̃ nullam.⁊ ſcdm h̃ hic duo poſſumus ꝯſiderare.ſ.

Marie legiptimã excuſatiõem.
Cauſe rationalem remotõez.

¶ Quantuz ad primum dicit.dicit ergo yh̃s ⁊c. Nam cõſuetudo fuit apud iudeos in ungere corpora defunctoꝝ. Chriſtus igit' ſciebat ſe in proximo moriturũ.⁊ ideo ad deſignãdum ſe fore mortalem voluit ante mortez inungi. ⁊ h̃ eſt Mariã figuratiue excuſando dicit Mat.26. Mittens enim vnguentũ h̃ in corpus meum ad ſepelien dum me fecit.vnde Alcuinũ ſignat ſe mo riturum ⁊ ad ſepeliendum de aromatibus eſſe vngendum'. ¶ Quantũ ad cauſe ra tionalẽ excuſatiõez.dicit paupes eniz ſem per ⁊c. Nam q: iudas cãm ſue murmura tionis aſſignabat ſubleuatõez pauperum ideo xp̃s eam excludit.d.paupes ⁊c.⁊ iõ apl's vnctiõis propter paupes non eſt di mittendum dum h̃ ſcdm Augu.

Quarta pars.
Equitur. Cognouit ergo turba
s ꝛc.vbi tangit ſedulitatem ꝯgre
gatõis inquirentis: ꝙ ꝓbat col
legium curioſum. Nam illo tempoꝛe quo
fcã fuit xp̃o cena in bethãia.q: pꝛope erat
paſcalis ſolẽnitas multa turba venerat
in feſtum q: nouiter erat fcm̃ miraculum
de ſuſcitatõe Lazari qui erat in bethania
ç um xp̃o que modicum diſtabat a Jerm̃
moti quadam curioſitate.ibant ad viden
dum ip̃m.ꝛ hoc eſt ꝙ dicit euangeliſta.
Cognouit turba ꝛc.ex quo pꝫ ſm̃ Augu.
ꝙ curioſitas eos duxit non caritas q: ca
ritas non curaſſent de xp̃o. ¶ Nos igit
veri fideles caritate moti non curioſitate
ſuperflua.queramus ſolum xp̃m dicẽtes
illud Judith.4.Nos alium deuꝫ neſcim⁹
pꝛeter ip̃m. Nam ſicut dr̃ Act.4. Non ẽ
in aliquo alio ſalus ꝙ dedit ip̃e nobis itel
ligere illud Jo.17.d.Ad pr̃em. Hec eſt
vita eterna vt cognoſcant te ſolum deum
ꝛ quẽ miſiſti yh̃m xp̃m ꝛc. Ad q̃ꝫ vitã.

¶ In cena domini.

Nte diem feſtum paſce ꝛc.
Jo.13. Quattuoꝛ ſunt inter
s alia que reddunt aliquem
rectoꝛeꝫ dñm vel magiſtrũ
cõmẽdabilẽ.ſ.ſinceritas in
amãdo. Familiaritas i ꝯuerſãdo. Genero
ſitas i eſſendo. Sagacitas i dirigendo.
¶ Explifica ꝺ ſ̃libꝫ. ¶ Q: igiẗ xp̃s erat i
ter ſuos. rectoꝛ dñs ꝛ magr̃. hic ẽ ꝙ euã
geliſta volẽs ip̃ꝫ nob̃ redder̃ cõmẽdabilẽ
oñdit in hoc euãgelio p̃dicta in ip̃o fuiſſe
in q̃ euãgelio q̃ttuoꝛ tangit.ſ.
Caritatẽ ad amãtẽ intimi⁹.
Humilitatẽ inclinãtem infimius.
Benignitatẽ inſtruẽtẽ vtilius.
Dignitatẽ vel nobilitatẽ ſblimius.
¶ Pm̃ ꝓbat affectõ viſceroſa. 2m̃ opatõ
virtuoſa. 3m̃ ꝯditiõ generoſa. 4m̃ mõitio
fructuoſa. Pm̃ i p̃n. 2m̃ ibi. ꝛ cena fcã ꝛc.
3m̃ ibi.vẽit ergo ad ſymonẽ ꝛc. 4m̃ ibi poſt
q̃ꝫ ergo lauit ꝛc.

Pꝛima pars.

Uãtũ ad pm̃ vbi tangit ꝛc. ꝙ ꝓ
q bat ꝛc.diẽ añ diẽ feſtũ ꝛc. Naꝫ i
oi diligẽte aliũ reqriẗ cognitio
ꝛ cõgruitas tp̃is: q: iuxta illud eccl'ci.3.
Oia tp̃s hñt ꝛ ſuis ſpatijs trãſeũt vniuer
ſa. ꝛ idõ ibi dꝫ dr̃e ꝙ ẽ tp̃s dilectõis. ꝛ tẽp⁹
odij. ħ tria conſidera.ſ.
Tẽpus determinatum.
Intellectum illuſtratũ.
Affectũ demõſtratũ.
¶ Quantuꝫ ad pꝛimũ dicit ante diẽ feſtũ
paſce. tp̃s quidem paſcale ꝙ ħ dterminaẗ
fuit tẽpus cõgruũ paſſioni xp̃i q̃ꝫ p̃ceſſit
cena q̃ꝫ fecit cũ diſcipulis ſuis cuius ratõ
ẽ. q: illo tẽpoꝛe comedebãt azima ꝛ ymo
labaẗ agnus. Quia igiẗ xp̃s ſine fremẽto
pcc̃i velud agnus pꝛo nob̃ voluit ymolari
ꝙ fuit maximũ beneficiũ cõueniens ſcd̃m
Bedaꝫ.vt illud fieret paſcali tẽpoꝛe que
fuit ſolẽnitas inter omnes alias pꝛincipa
lis de quo tẽpoꝛe dicitur Luc.22. Quod
appꝛoximabat dies feſtus azimoꝝ qui di
citur paſca. ¶ Quantũ ad ſcd̃m diẽ ſciẽs
yh̃s quia ꝛc. xp̃s enim ſciebat ꝑ moꝛtem
ꝛ paſſionem ſuã q̃ꝫ intelligit ꝑ hoꝛã ſe trã
ſiturũ de ħ mũdo ad patrem. iuxta ꝙ ip̃e
dixit diſcipulis Jo.16. Exiui a pr̃e ꝛ veni
in mundũ. iterũ relinquo mũdum ꝛ vado
ad patrem. ¶ Quantũ ad tertiũ diẽ. Cuꝫ
dilexiſſꝫ ſuos ꝛc. Nã vera dilectõ. ¶ Pꝛi
mo dꝫ eſſe ꝑfectam ꝛ tal' fuit dilectio xp̃i
reſpectu diſcipuloꝝ. Illa enim põt dici ꝑ
fecta dilectõ cui nihil deeſt ex parte diligẽ
tis. ¶ Ex pte igitur xp̃i nihil fuit in dile
ctione qua diſcipulos dilexit ꝙ dedit nob̃
intelligere Jo.15.d. Sicut dilexit me pr̃. ꝛ
ego dilexi uos. ¶ Cõſtat at̃ ꝙ dilectio pa
tris ad filiũ fuit ꝛ ẽ ꝑfcã igiẗ ꝛ dilectõ q̃
dilexit diſcipl'os ſiliter fuit ꝑfcã. ¶ Scd̃o
dilectõ dꝫ eſſe oꝛdinata ꝛ tlis fuit dilectõ

xp̃i reſpectu diſcipulos. Naꝫ illa dilectio
p̃t dici oꝛdinata q̃ ad finẽ debitũ oꝛdinaẗ.
finis at̃ debitus ẽ xp̃s ꝑ qd̃ vitã eternam
hẽmus. Nã ſicut diẽ Jo.5. Uitam eternaꝫ
dedit nob̃ ds̃. ꝛ ħ vita in filio eius. qui hꝫ
filiũ hꝫ vitam. ꝛ ſicut ibidem dr̃. ħ eſt ve
rus ds̃ ꝛ vita eterna. ¶ 3° dilectõ dꝫ eſſe
ꝑpetua q: ſicut dr̃ ꝓuer.18. Omni tempo
re diligit q amic⁹ ẽ. ꝛ fuit dilectio xp̃i ad
diſcipulos ꝙ dedit itelligere Jo.14.d. Si
qs diligit me ſermonẽ meum ſeruabit. ꝛ
pater meus diliget eum ꝛ ad eũ veniem⁹
ꝛ manſionẽ apud eum faciemus: per quã
qdem manſionem intell'r firmitas ꝛ ꝑpe
tuitas dilectõis ſue. Unde Aug. Nemo ei
amas ꝛ deſeris.

Secunda pars.

Equitur. Et cena fcã. vbi tangit
s humilitatem inclinantem infimi
us. ꝙ pꝛobat operatio virtuoſa:
tunc eim actus humilitatis magis ẽ com
mẽdandus qñ ſit a digniori perſona ꝛ ho
ra competenti ꝛ modo conuenienti. tunc
igitur xp̃s rex regum ꝛ dominus domi
nantium hoꝛa debita ꝛ modo conueniẽti.
pedes diſcipuloꝛum lauerit. implens illd̃
Eccl'ci.3. Quanto maioꝛ eo. tanto humilia
te in omnib⁹: hinc eſt ꝙ actus iſte merito
põt ꝯmẽdari. ꝛ ſm̃ ħ ħ q̃ttuoꝛ poſſum⁹ cõ
ſidrare.ſ.
Tẽpus ꝯgruentiſſimum.
Miniſtrũ digniſſimũ.
Modũ aptiſſimũ.
Actum humilimum.
¶ Qm̃ ad pm̃ diẽ. Et cẽa fcã. Ubi ſciẽdũ
ꝙ ꝑ actũ lotõis d̃ q̃ fit hic mẽtio ꝙ tunc
act⁹ aliqs magis ẽ neceſſarius qñ ei⁹ op
pom̃ alicubi repiẗ. Q: igiẗ iudas iã tẽpta
tus erat a dyabolo q miſerat in coꝛ ſuum
vt xp̃m ꝓderet. ꝛ ſic ꝑ pcc̃m erat obnoxi⁹
hic ſm̃ Aug. Qd̃ magis indigebat laua
ri. Nã añ hoc tp̃s nõ fuit opoꝛtunũ peds̃
diſcipuloꝝ lauari a yh̃u. inẗ hos at̃ plus i
digebat iudas d̃ q̃ dixit dñs Jo.6. Nõne
ego vos.12. elegi ꝛ vnus ex vob̃ dyabol'
eſt. Nam ſic dr̃ p̃ma Jo.3. Qui fac pcc̃m
ex dyabolo eſt. ¶ Qm̃ ad 2m̃ dicit. ſciens
q: omnia dedit ei pr̃ ꝛc. vt eiꝫ aduertam⁹
actum humilitatis queꝫ xp̃s fecit pedes
diſcipuloꝝ lauando: hinc eſt ꝙ euangeli
ſta ipſius dignitatem oñdit: ꝛ ħ quantum
ad duplicẽ intelligẽtiam.ſ.
Poteſtatꝫ in durando.
Nobilitatis in naſcendo.
¶ Qm̃ ad p̃mã excellẽtiam diẗ. ſciens ꝙ
omnia dedit ei pr̃ in manus. Nam ds̃ pr̃
eſt dñs oium. ꝛ diues in oẽs qui inuocant
illum Ro.4. Unde dicit Job.4. Omnia
q̃ ſub celo ſunt mea ſunt. Quia igitur ſic
pr̃ habꝫ omnia ꝛ ſibi equalem genuit fili
um. omnia in manibus eius dedit: iuxta
ꝙ ip̃e dicit Math.ij. Oia tradita ſũt mi
hi a pr̃e meo. ¶ Qm̃ ad excellentiam di
gnitatis in naſcendo dicit. ꝛ q: a deo exi
uit ꝛ ad deum vadit. Nam maxima eſt in
xp̃o natiuitatis nobilitas: q: quantuꝫ ad
deitatem eſt dei eternalis filius. cui apo
ſtoli dixerunt. Jo.16. In hoc credimus q:
a deo exiſti. ¶ Qm̃ ad 3m̃ dicit. Surgit
a cena ꝛc. Xp̃s enim volens lauare pedes
diſcipuloꝛum vt eis daret humilitatꝫ exẽ
plum. efficatius diſcipulis recumbentib⁹
ſolus a cena velud ſolicitus miniſter ſur
rexit vt videat que ſunt neceſſaria mini
ſterio veſtimenta deponit vt ſit ad lauan
dum expeditioꝛ. pꝛecingit ſe linteo. ꝛ põit
aqua in peluim: vt ſic cuꝫ aqua ſit materia
ꝛ inſtr̃m ad lauandum ꝯueniens: ꝛ linteũ
pan⁹ ſufficiẽs ad tergẽdum: i q̃ oibus da
tur intell'i. humilitas xp̃i magna ad quam
nos exhoꝛtat.d. Math.ij. Diſcite a me:
q: mitis ſum ꝛ humil' coꝛde ꝛ inuenietis
requiem aiab⁹ vr̃is. ¶ Qm̃ ad 4m̃ diẽ. ꝛ ce
pit lauare ꝛc. act⁹ qdẽ fuit hũilitatꝫ mag⁹
qñ xp̃s dei fili⁹ nõ man⁹ ſꝫ pedes lauit. vt
cũ ſe ſciret a deo exiſſe ꝛ ad deũ ꝑgere. ñ
dei deoꝝ ſꝫ hoĩs ſerui ipleret offm̃. ¶ Spi
ritual'r at̃ loquẽdo ꝑ veſtimẽta qbus fuit

xp̄s indutus intllr ſua magnificentia q̄z
hēbat inq^{m} dei filius eternalr: in q̄ iuxta
illud p̄s. Amictus fuit lumine ſicut veſti
mento. ¶ Iſta veſtimenta depoſuit qñ ꝺ
ſinu pr̄is venit i mundū: vt de ip̄o dici po
tuerit illud Heſter. 15. Depoſuit veſtimē
ta e ornatus ſui: p linteū aūt album ⁊ can
didum q̄ xp̄s ſe p̄cinxit intllr eius hūani
tas munda ⁊ candida: q: ſine peccati ma
cula q̄z aſſumpſit factus homo. de q̄ phy.
2. Cum in forma dei eſſ; non rapinā arbi
tratus eſt eſſe ſe equalē; deo: ſed ſemetip
ſum exinaniuit formā ſerui accipiens in
ſimilitudinē hoium factus ⁊ habitu inuē
tus vt homo. Sic igitur dei filius miſit
aquam in peluim qñ in iſto mūdo pēdēs
i cruce ſpſit ſuū ſanguinē p̄cioſiſſimū. iſto
ſanguine xp̄s pedes diſcipuloꝝ lauaſſe
dr: q: totū humanū gen⁹ lauit a pccōꝛum
maculis ſuo ſanguine p̄cioſo. Unde apoc.
1. Dilexit nos ⁊ lauit a pccis nr̄is in ſan
guine ſuo. ¶ Abſterſiſſe vero pedes ip̄o
rum linteo dr: q: mediante humanitate
Chriſti ds lachrimas iuſtoꝛum abſtergit
vt ſemper in gaudijs ⁊ conſolonibus pſe
uerent. iuxta q dr Apoc. 21. Abſterget ds
oēm lachrimā ab oculis coꝝ ⁊ moꝛs vltra
nō erit: neq; luctus: neq; clamoꝛ: neq; do
loꝛ erit vltra. ¶ Sciēdū ē ēt ꝙ vbi fit mē
tio ꝺ cēa q̄z fecit xp̄s diſcipłis q i ip̄a: coꝛ
pus ſuū ⁊ ſanguinē ſb ſpēbus panis ⁊ vi
ni tradidit inſtituēs eucbariſtie ſacramē
tum: vbi inter alia ꝯſiderare poſſumus q̄
cōuiuiū pficiunt ſeptē q̄ ſeptem oia fuerūt
in iſta cena pꝛetioſa. Requre dnica ꝑa poſt
pent.

Tertia pars.

Equitur. Uenit ergo ad Symo
s nem Petrum ⁊c. Ubi tangit di
gnitatem nobilitatem ſblimius.
q pbat ꝯditio generoſa. Qñ ei ſeruus q
naturaliter debet ſeruire ⁊ obſequij dño.
videt dn̄m volentem ſibi ſeruire ſci cauſa
ignoꝛans ⁊ extollens eius magnificentiā.
obſequium pꝛimitus debet totaliteꝛ recu
ſare. videns autem voluntatem domini
ſui ois volentis ꝺ facere q ſi non faceret
ſibi ſocietatē negaret. deb; voluntatē ſui
domini cum humilitate familiariter aſſē
tire. ¶ Quia igitur xp̄s dñs ⁊ magiſter
circa petrum ſeruum ⁊ diſcipulum igno
rantem miniſterium officium humilitat̄
maxime voluit exercere: dum. ſ. pedes ip
ſius lauare voluit. Mirum non eſt ſi pe
trus xp̄m extollens ꝺ ipſum renuit. qui
tandem ipſius volūtatem cognoſcens p
miſit facere q volebat. ꝺ igitur quantum
ad Petrum tria ꝯſidera. ſ.
Admiratōem faſtigiū inuentē.
Negatōem obſequij renuentem.
Obiectōem bn̄placitū acceptātē.
¶ Q^{m} ad p^{m} dicit. venit ergo ad Symo
nem Petrum. Chriſtus quidem lauans
pedes diſcipuloꝛum ⁊ veniens ad Petrū
ignoꝛantem cauſam quare hoc faceret ſu
it miratus: eius admirationem ⁊ ignoꝛā
tiam Chriſtus aliqualr remouet. ⁊ ꝑm ꝺ
hic tria conſidera. ſ.
Humiliationis acceſſum.
Admiratōis exceſſum.
Cognitionis ſucceſſum.
¶ Q^{m} ad p^{m} dicit. venit ergo ad Symo
nem Petrū. Ubi xp̄s exercens iſtū hūilt
tatis actū vtrū Petrus fuerit p̄mus: fue
runt opiones tñ Aug. attēdens dignitatē
Petri inter ap̄ł'os dic. q Petrus fuit p̄
mus: ⁊ q null⁹ ali⁹ p̄ſumpſiſſet lauari añ
ip̄m. ⁊ ꝑm ꝺ eſt ſenſus lr̄e q xp̄s lauit pe
des diſcipuloꝝ ſuoꝝ quo oꝛdine. ſcm̄ ē q
pꝛimo venit ad Symonem Petrum tan
q̄z ad verticem apoſtoloꝛū. vñ Aug. Nō
enim ita intelligēdum eſt q̄ſi pedes alicu
ius iam lauaſſet ⁊ poſt eos veniſſe ad Pe
trum. ¶ Quantū ad admiratōis exceſſu;
dicit. ⁊ dicit ei Petrus. Petrus quidem
conſiderans dignitatem ⁊ excellentiā xp̄i
q: ꝺi filius eternalis: iuxta q ſibi pꝛedixit
Math. 16. Tu es xp̄s fili⁹ ꝺi viui. ⁊ ꝯſide
rans vilitatem ꝓpꝛiam q: homo putrid⁹
⁊ fili⁹ hois vermis Job. 25. Admirari po
tuit de actu tam hūili xp̄i. ⁊ ideo dicit. tu
mihi ⁊c. vñ Criſo. tu mihi lauas pedes.
manib⁹ qbus oculos aperuiſti: lepꝛoſos
mūdaſti. moꝛtuos ſuſcitaſti. q. d. ꝺ nullo
modo debeo ſuſtinere. ¶ Quantū ad co
gnitionis ſucceſſu; dicit rn̄dit yh̄s ⁊c. Nā
Petro ignoꝛāti cur xp̄s pedes diſcipulo
rum lauabat xp̄s cognitiōem faciendā; p
mittit que ꝓmiſſio fuit adipleta triplici
ter. ¶ Pꝛimo p operis ſignificatōe;. Nā
lotio pedū exterioꝛ ſignat interioꝛem lo
tionem affectuū. Quia igit̄ diſcipuli indi
gebant lotiōe affectuū vt purgarent̄ a vi
ti[illegible]s. vel ſi aliq purgati erant vt purioꝛes
exiſterent. iō xp̄s coꝝ pedes lauit. ⁊ hui⁹
ſignificatiōis operis cognitōem Petrus
habuit qñ xp̄s poſtea dixit q lotus ē nō
indiget niſi vt pedes lauet ꝺ ſcd̄m oꝛigē.
¶ Secūdo ſcd̄m Augu. Fuit adipleta p
gregis exoꝛtatiōe;. Nā lauās xp̄s pedes
diſcipuloꝝ qui fuit actus hūilitatis maxi
me dedit eis exēplum. q debebant in cōſi
milib⁹ actib⁹ exerceri. ⁊ hui⁹ exoꝛtatiōis
gregis cognitiōem Petrus hūit quādo
xp̄s poſtmodū ſibi dixit exēplum enim ꝺ
di vob vt quēadmodu; ego feci ita ⁊ vos
faciatis. ¶ Tertio ſcd̄; oꝛigē. Fuit ipleta
per tēpoꝛis inſinuatiōe;. Nam q: diſcipłi
indigebāt lauari vt dictū eſt opoꝛtebat q
ꝺ fieret tēpoꝛe cōgruo. ſ. in cena q: ab illo
tēpoꝛe vſq; ad paſſionem xp̄i nullus ali⁹
lauare ꝺbuit nec potuit nec tēpoꝛe paſſio
nis q: nō erat xp̄s alius poſt reſurrectio
nem ⁊ aſcēſionem xp̄i nō indiguerūt laua
ri q: mundi erant per ſpūm ſanctu; habi
tante; in ip̄is. huius aūt inſinuatōis tēpo
ris cognitōe; Petrus habuit. quādo fuit
per p̄aclitum omnia docentem illuſtrat⁹.
¶ Quantū ad ſcd̄m dic. dic ei ⁊c. vbi duo
conſidera. ſ.
Recuſatiōem euidentem.
Cominationem pterrentem.
¶ Quantū ad p^{m} dic. dicit ei Petr⁹ [illegible]
Nam Petr⁹ ignoꝛās vtilitatem ſequē[illegible]
ad lotiōe; exterioꝛe; pedū quaſi ptinari[illegible]
obſequiū recuſauit ꝑm Augu. ¶ Quantū
ad cominatōem pterrentem dicit rn̄dit ei
yh̄s ſi nō ⁊c. p iſtā enim pte; in q̄ hic loq
tur intelligit̄ pticipatio bonoꝝ celeſtiu; ⁊
ꝯſoꝛtium yh̄u xp̄i. de qua p̄s. Dñs ps he
reditatis mee ⁊ calicis mei. tu es q reſti
tues hereditatem meā mihi. ¶ Q^{m} ad
tertiū dicit. Dic ei Symon Pe. ⁊c. Quia
enim Petrus totū exhibuit xp̄o. lauādū
q nō erat neceſſariū ſupfluis reſecat cui⁹
dictū exponit euāgeliſta quantū ad aliq̄z
ſui ptem. hic igitur q̄ttuoꝛ ꝯſidera. ſ.
Exhibitiōe; liberalem.
Rn̄ſionem magiſtralem.
Applicatiōem generalem.
Exp̄ſſionem pſonalem.
¶ Quantū ad p^{m} dic. dicit ei Pe. ⁊c. vbi
Aug. at ille amoꝛe ⁊ timoꝛe pturbat⁹ pl'
expauit ſibi negari q̄z vſq; ad ſuos pedes
humiliari. ¶ Quantū ad rn̄ſionem magi
ſtrale; dic. Dicit ei yh̄s ⁊c. l; enim Petr⁹
exhibuiſſ; xp̄o nō ſolum pedes lauādos.
ſed ⁊ man⁹ ⁊ cap̄. xp̄s tamē nō acceptauit
niſi de pedibus. Nam p Petrū intelligū
tur hoies q ſunt in ſtatu ſalutis. tales āt
non indigent lotiōe capitis cui⁹ ratō eſt.
quia cap̄ immeditate eſt ipſa ratio que in
hoibus q̄ ſunt in ſtatu ſalutis imeditate
cōiunguntur cū xp̄o. ⁊ ideo quantū ad ra
tionem nō indigent lotiōe manuū p quas
deſignant̄ opera. q: ipſoꝛum ſunt opera. in
digent lotione pedum q: per pedes infe
rioꝛ pars coꝛpoꝛis intellr ſenſualitas ra
tione cuius eſt valde difficile ⁊ foꝛte niſi
in cōfirmatis impoſſibile ē q homo non
pecet aliquādo venialiter q cognoſcens
beatus Johānes. i. Canī. ſua dicit. Si di
xerimus quoniā peccatum non habemus
ipſi nos ſeducimus ⁊ veritas in nob non
eſt. ⁊ ideo indigemus lotione pedu; q̄zq̄z
ſcim⁹ in ſtatu ſalutis vñ Oꝛigē. Impoſſi

xpi: aūt puto nō ꝯtaminari extrema anie
bē infima eius q̄lꝫ quo ad hoies ꝑfectus
gs eſſe putet. ¶ Quantū ad applicatiōeꝫ
generalez dicit ⁊ vos mundi eſtis ſed nō
oēs. Inter diſcipulos qdeꝫ tūc erat iudas
ꝓditor qui nō ſolum quantū ad ſenſualita
tem erat infect⁹ peccatis venialib⁹. ſꝫ quā
tū ad rationem. pecīs mortalib⁹ xp̄m ma
giſtrū ſuū prodēdo. iſte mūdus nō erat.
⁊ ideo indigebat maiori lotiōe q̄ꝫ peduꝫ.
¶ Quantū ad expreſſionem ꝑſonalem dic̄
ſciebat enim quis eum eſſet ⁊c. Quia enim
xp̄s dixerat diſcipulis ſuis generalibus
verb̄ ꝙ erant mundi ſꝫ nō omnes nullum
explicādo ſpecialr̄. facto vel nomine ſecū
dum Augu. ⁊ Orige. Quia euāgeliſta ꝑ
ſonam explicat iude. ⁊ ſi nō nomine tamē
ꝓditionis facto.

Quarta pars.

Sequitur. poſtq̄ꝫ aūt lauit pedes
⁊c. vbi tāgit benignitatē iſinuā
tem vtili⁹. ꝙ ꝓbat monitio fru
ctuoſa. Nā eni xp̄s dñs ⁊ magiſter pedes
diſcipuloꝝ lauerat ꝙ fuit fcm̄ mirabile. c⁹
ſignificatōeꝫ ignorabāt diſcipuli. nūc eis q̄
liter fec̄ h̄ oſtendit. q: vt daret hūilitatis
ex[m]. ꝙ qdē pri⁹ Petro. d. q. Ego facio tu
neſcis modo ſcies āt poſtea hic igit̄ tria
poſſumus cōſiderare. ſ.
Diligentiā pietatis.
Excellētiam dignitatis.
Doctrinam hūilitatis.
¶ Quantū ad p[m] dicit. poſtq̄ꝫ ergo lauit
⁊c. ſignum qdem pietatis maxime fuit ꝙ
xp̄s ita diligēs fuit ꝙ ignorātes diſcipl'os
voluit erudire ⁊ reddeř attētiſſimos vt
adiſcant. h̄ duo ꝯſidera. ſ.
Magr̄i opatōem mirificā.
Collegij excitatōem ſolicitam.
¶ Q[m] ad p[m] dic̄. poſtq̄ꝫ ergo lauit ⁊c.
Chriſtus qdē lauare pedes diſcipulorum
voluit. ſurrexit a cēa. dpoſuit veſtimenta
ꝯpleto ħo obſeqo lotionis veſtimenta re
ſumpſit. ⁊ iterato recubuit. ⁊ ſm̄ magr̄m
yſtoriarum tunc inſtituit ſacramentuꝫ eu
chariſtie. ⁊ dedit ſeipſum diſcipulis ad
manducandum ſub ſpeciebus panis ⁊ bi
bendum ſub ſpeciebus vini. ¶ Quantuꝫ
ad collegium excitationem ſolicitam dic̄.
Dicit eis ſcitis quid fecerim vob̄ ⁊c. vbi
Orige. vel interrogatiue ꝓfertur vt oſtē
dat facti magnitudinem vel imperatiue
vt eorum erigat intellectum. ¶ Quantū
ad ſecundū dicit. vos vocatis me ⁊c. Naꝫ
grad⁹ magiſterij ⁊ dominij eſt gradus di
gnitatis ⁊ excellentie magne quem gra
dus Chriſtus habebat. ⁊ ſic a diſcipulis
vocabatur. ¶ Sciendum eſt etiam ꝙ ali
qui dicunt Chriſtum dominū ſolum ver
bo ⁊ non opere. de quibus Chriſtus di
xit Mat. 7. Multi dicent mihi in illa
die domine nonne in nomine tuo prophe
tauimus. ⁊ in nomine tuo demonia ieci
mus. ⁊ in nomine tuo virtutes multas fe
cimus. ⁊ tunc cōfitebor ill' quia nunq̄ꝫ no
ui eos. Diſcedite a me omnes q operami
ni. ¶ Aliq vero dicunt xp̄m magiſtrū ⁊
dñm nō ſolum verbaliter ſꝫ ſe ſibi confor
mant in operib⁹ bonis ⁊ iſti vitā adipiſcē
tur eternā ꝙ nob̄ iſinuat xp̄s Mat. 7. d.
Non ois qui dicit mihi dñe dñe intrabit
in regnū celorum. ¶ Quantū ad teriū di
cit. ſi ergo ego laui ⁊c. Quia enim xp̄s di
cebat diſcipulis. lauare alterutruꝫ ꝙ ipſe
iam fecerat iam cām aſſignat que fuit. vt
eis ꝓberet humilitatis exēplum. eſt aūt
aliud lauacrū ꝙ eſt ſpiritual' ſignificatio
nis. ⁊ iſtud eſt multiplex. ¶ Primo enꝫ
eſt lauacrū ſufficientis ſatiſfactionis quo
ſcilicet Chriſtus nos lauit ſuo ſanguine
precioſo d̄ quo Apoc̄. primo. Dilexit nos
⁊ lauit nos a peccatis noſtris in ſangui
ne ſuo. ¶ Secundo eſt lauacrum bapti
ſmalis regn̄atōis quos lauat xp̄s ꝑncipa
liter. ⁊ hō baptizās miniſterialr̄. d. Thy. 3.

In cena dñi.

Secunduꝫ ſuam miſericordiā ſaluos nos
fecit. per lauacrum regeneratiōis ⁊ reno
uationis ſpūs ſancti quem effudit in nob̄
per yh̄m xp̄m ſaluatoreꝫ nr̄m. ¶ Tertio
eſt lauacꝝ penitential' renouatōis quādo
aliquis peccator in virū alterum per peni
tentiam renouat̄ hac lotione lauat ſeipm̄
peccator vel ſe diſponēdo ad penitentiā
vel ſatiſfaciēdo d̄ peccatis cōmiſſis vt di
cere poſſit cum p̄s. Laboraui in gemitu
meo. lauabo ꝑ ſingl'as noctes lectū meū.
lachrimis meis ſtratuꝫ meum rigabo.
¶ Quarto eſt lauacrū virtualis exerci
tatiōis. quādo quis per virtutū exercitiū
lauat affectus cōtagijs terrenoruꝫ quo la
uacro debent omnes fideles lauari quib⁹
dicitur Iſ. primo. Lauamini mūdi eſtote
afferte cogitatiōuꝫ veſtrarum ab oculis
meis qeſcite peruerſe agere diſcite bene
facere. ¶ Quinto eſt lauacrū liberalis re
miſſionis quādo. ſ. quis remittit alteri vl'
iniuriam ſibi factam ad ꝙ omnes fideles
tenent̄. Nam ſicut dicit xp̄s Mat. 6. Si
dimiſeritis hoibus peccata eorum dimit
tet ⁊ vob̄ pr̄ vr̄ celeſtis peccata veſtra. ſi
autem nō dimiſeritis hominibus nec pr̄
vr̄ dimittet vob̄ peccata veſtra. ¶ Sexto
eſt lauacrū doctrinalis eruditiōis quādo
quis aliū inſtruit vere in lege diuina. Nā
ſermo diuinus inde lauatiuam habet vir
tutem iuxta ꝙ xp̄s dixit Io. 15. Vos mū
di eſtis propter ſermonem queꝫ locutus
ſum vob̄. ¶ Septimo eſt lauacrum tēpo
ralis elargitionis quando quis ſubuenit
de rebus ſuis tēporalibus indigēti ad ꝙ
omnes tēpore neceſſitatis ſecundum ſuaꝫ
poſſibilitatem tenent̄. vnde dicitur Luc̄.
7. Date elymoſinaꝫ ⁊ ecce omnia munda
ſunt vob̄. naꝫ ſicut dicitur Tob̄. 12. Elymo
ſina a morte liberat ⁊ fac̄ inuenire vitam
eternam ipſa eſt que purgat peccata.
¶ Sciendum eſt etiam ꝙ propter illatio
nem cōcluſiuam q̄ꝫ Chriſtus fecit dicen
do ſi ergo laui pedes veſtros ⁊ vos debe
tis ad inuicem lauare pedes. ꝙ illud ergo
in ſcriptura multas infert bonas cōcl'u
nes. ¶ Primo. concluſionem prudenteꝫ
per peccati deteſtationem de qua Mat.
4. Eſtote ergo prudentes ſicut ſerpentes
⁊ ſimplices ſicut colūbe. ¶ Secundo dili
gentem per ad deum cōuerſionem d̄ qua
Tob̄. 13. Cōuertimi ergo prudētes ⁊ faci
te iuſticiā. coram deo credentes ꝙ faciet
vobiſcū miſericordiā ſuam. ¶ Tertio pro
uidentem ab hoſte per circūſpectionem d̄
qua dicitur Mat. 24. Vigilate ergo q̄ ne
ſcitis qua hora dominus veſter. venturus
ſit. ¶ Quarto ſufficientem per penitētie
ſatiſfactiōem de qua Luc̄. Facite fructus
dignos penitētie. ¶ Quinto ꝓmerenteꝫ
⁊ longitudinem tempore executionem de
qua Mat. 6. Querite ergo primū regnuꝫ
dei ⁊ iuſtitiam eius. ⁊ poſt h̄ omnia addi
cientur vob̄. ¶ Sexto perterrentem per
peccatorū auſteram comminatiōem de qua
Luc̄. 3. Sub arboris non facientis fructū
dicit dominus de homine peccatore. ſucci
dite ergo illam vt quid etiam terram oc
cupat. ¶ Septimo per conſolatiōem per
iuſtorum eternam repromiſſiōem de qua
dicit dominus Mat. x. Omnis ergo qui
confitebitur me coraꝫ hominibus confite
bor ⁊ ego eum coram patre meo qui in ce
lis eſt. ¶ Sciendum eſt ergo ꝙ deſcendē
do ad exempla que hodie dedit nob̄ xp̄s
dicere poſſumus ꝙ inter alia tangunt̄ ſe
ptem q̄ in hoc eua° nob̄ dedit. ſ.
Cōſiderande mortalitatis.
Cōſiderande caritatis.
Tollerande aduerſitatis.
Contēnende ꝓſperitatis.
Cōſeruande caſtitatꝫ.
Exercende hūilitatis.
Deſiderāde ſanctitatis.
¶ Primo i hoc eua° dedit nob̄ ex[m]. ꝯſi
derāde mortalitatꝫ ꝙ dat̄ nob̄ intell'i cum
dr̄. ꝙ ſciens q: venit hora eius vt trāſeat
de h̄ mūdo ad patrem. Nam ꝑ iſtum trā

... intellīr mors Chriſti. De qua pͥma
⁊ Chriſtus pro nobis mortuus eſt.
Hanc autem mortem exemplo Chriſti at
tente conſiderare debemus mortem iugi
ter meditando, iuxta ꝙ cuilibet dicitur
Eccli.4. Memor eſto quoniam mors ſi
tardat. Nam dicitur Hebr.9. ſtatutum ē
hominibus ſemel mori. ⁊ ſic dicere poſſūt
homines in hoc mundo viuentes illud
Sap.2. tranſiet vita veſtra tanꝗ veſtigi
um nubis ⁊ ſicut nebula diſſoluetur. vnde
Ber. de morte. Quicquid in rebus hūa
nis certius morte. qd incertius hora mor
tis inuenitur. non miſeretur inopiam. nō
reueretur diuitias. non ſapientie. non eta
ti denique parcit. ſenibus mors eſt ī ianuis
iuuenibus in inſidijs. ⁊ ideo negligentem
hominem nō cogitantem de morte. Idem
Ber. in quodam ſermone reprehendit .d.
Miſer homo quare omni hora nō diſpo
nis cogita te iam mortuum quem ſcis de
neceſſitate eſſe moriturum. diſtinguis q̄
liter oculi vertentur in capite vene rum
pentur in corpore. ⁊ cor ſcindetur dolore.
¶ Secundo dedit nobis exemplum con
ſiderande caritatis: quod datur intelligi
cum dicitur. Cum dilexiſſet ſuos qui erāt
in mundo in finem dilexit eos. de quo ſe
cundo Theſ.2. Chriſtus dilexit nos ⁊
dedit nobis conſolationem eternam ⁊ ſpē
bonam in gratia ſua. hanc autem dilectio
nem. Exemplo Chriſti debemus habere
deum ⁊ proximum diligendo: iuxta illud
Roma.13. Plenitudo legis eſt dilectio ⁊
qualis debeat eſſe dicitur prima Johan.
3. Filioli mei non diligamus verbo neqꝫ
lingua ſed opere ⁊ veritate. de iſta carita
te dicit Auguſti. De doctrina chriſtiana.
Sola caritas eſt que vicit omnia ⁊ ſine
qua nihil valent omnia ⁊ que vbiqꝫ fue
rit trahit ad ſe omnia. amate ſcientiam:
ſed anteponite caritatem. ſcientia ſi ſola
ſit inflat. quia vero caritas hedificat ſcien
tiam non permittit inflari. ¶ Tertio de
dit nobis exemplum tollerande aduerſi
tatis. quod datur intelligi in eo ꝙ iudam
proditorem ſuſtinuit ⁊ ſibi pedes lauit ⁊
corpus ſuum tradidit. vnde dicere poſſu
mus illud Sap.15. Tu autem deus noſter
ſuauis ⁊ mitis es patiens ⁊ in miſericor
dia diſponens omnia. hanc autem patien
tiam exemplo Chriſti debemus habere
equanimiter tollerando. ad quod nos ad
monet beatus Jaco. in cant. ſua.5.d. Pa
tientes eſtote inter vos ⁊ firmate corda
veſtra quoniam aduentus domini appro
pinquabit. Quarto dedit nobis exemplū
contemnende proſperitatis: quod datur ī
telligi cum dicitur quod depoſuit veſtim̄
ta ſua. Unde ps. Nolite ſperar̄ i iniquita
te ⁊ rapinas: nolite concupiſcere diuitie ſi
affluant nolite cor apponere. ¶ Quinto
dedit nobis exemplum conſeruāde caſti
tatis. quod datur intelligi cum dicitur ꝙ
linteo precinxit ſe. Nam per cincturaꝫ lin
tei albi ⁊ candidi puritas ⁊ caſtitas intel
liguntur que perfectiſſime fuerunt ī chri
ſto. ¶ Quam caſtitatem exemplo Chri
ſti debemus habere. ad quod nos admo
net Chriſtus Luc.15.d. Sit lumbi veſtri
precincti ⁊ lucerne ardentes in manibus
veſtris. Ubi Grego. Lumbos enim preci
gimus cum carnis luxuriam per continē
tiam cohartamus. Lucernas autem ardē
tes in manibus tenemus: cum per bona
opera proximis noſtris lucis exēpla mon
ſtramus. ¶ Sexto dedit nobis exemplū
exercende humilitatis. quod datur intel
ligi cum dicitur ꝙ lauit pedes diſcipulo
rum ſuorum qui fuit actus humilimus.
Hanc humiliationem exemplo Chriſti de
bemus habere: ſuperbiam deponendo vel
deprimendo. Unde cuilibet dicitur Eccle
ſiaſtici.7. Humilia valde cor tuum quonī
am vindicta carnis impij ignis ⁊ vermis
¶ Septimo dedit nobis exemplum defi